

REPERTORIUM,
feu Index generalis
RERUM AC VERBORUM
IN COMMENTARIOS
PROSPERI FAGNANI
SUPER QUINQUE LIBROS
DECRETALIUM,

Alphabetica serie digestus, & juxta materiarum
varietatem subdistinctus.

VENETIIS, M.DC.XCVII.

Apud Paulum Balleonium.

SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIIS.

REPERTORIUM

LIBRI

REPERTORIUM

REPERTORIUM

PROSPERI FLAGNANI

REPERTORIUM

REPERTORIUM

REPERTORIUM

REPERTORIUM

REPERTORIUM

REPERTORIUM

RUBRICÆ ET CAPITULA QUINQUE LIBRORUM DECRETALIU M,

Ad maiorem commoditatem in hunc ordinem disposita.

de <i>Accusationibus, Inquisitionibus, & Denuntiationibus.</i> Lib. V. pag. 5.	de <i>Arbitris.</i> Lib. I. 689	de <i>Censibus, Exactionibus, & Procuracionibus.</i> Lib. III. 538
Cap. O mnipotens. pag. 5	Contingit. 698	Auctoritate. 553
Qualiter & quando, il secundo. 13	Cum tempore. 694	Auctoritate, scilicet, <i>Disceptatio de Grangis.</i> 556
Si confiterit. 8	Ex parte. 701	Cum venerabilis. 544
Sicut olim. 22	Non sine. 689	Licet. 538
de <i>Adulteriis, & Stupro.</i> Lib. V. 147	de <i>Auctoritate, & usu Pallii.</i> Lib. I. 325	Olim. 542
Pervenit. 147	Quia nos. 325	Procuraciones. 546
de <i>Ætate, qualitate, & ordine praeferendum.</i> Lib. I. 388	de <i>Baptismo, & ejus effectu.</i> Lib. III. 589	Venerabili. 550
Accepimus. 430	Majores. 592	de <i>Clandestina desponsatione.</i> Lib. IV. 31
Cum contingat. 415	Si quis puerum. 589	Cum inhibito. 37
Cum sit ars. 434	de <i>Bigamis non ordinandis.</i> Lib. I. 496	Quod nobis. 31
Eam te. 402	Nuper à nobis. 502	Si quis. 31
Indecorum. 397	Super eo. 496	de <i>Clericis coniugatis.</i> Lib. III. 25
Præterea. 409	de <i>Capellis Monachorum, & aliorum Religiosorum.</i> Lib. III. 500	Joannes. 25
Quæris. 410	Ex parte. 504	de <i>Clericis non residentibus in Ecclesia, vel prabenda.</i> Lib. III. 26
Ut Abbates. 386	In Ecclesiis. 500	Ad audientiam. 59
de <i>Appellationibus, Recusationibus, & Relationibus.</i> Lib. II. 189	de <i>Causa possessionis, & proprietatis.</i> Lib. II. 108	Clericos. 63
Ad nostram. 189	Cum Ecclesia. 108	Conquerente. 34
Constitutis, il secundo. 198	de <i>Celebratione Missarum, & Sacramento Eucharistia, & Divinis Officiis.</i> Lib. III. 572	Cum ad hoc. 62
Cum causam. 204	Cum Creatura. 584	De cætero. 36
De Priore. 195	Cum Marthæ, §. Quæsiisti. 580	Ex gestis. 26
Pastoralis. 201	Dolentes. 580	Ex parte. 40
Super eo. 190	Presbyter. 572	Ex tuz. 53
de <i>Apostatis, & reiterantibus Baptisma.</i> Lib. V. 117	Quidam. 576	Qualiter. 48
Consultationi. 117		Quia nonnulli. 28
<i>Fagnani Repertor.</i>		Relatum. 30
		Tuz. 57

Rubricæ & Capitula

de Clericis pugnans in duello. Lib. V. 142	de Confirmatione utili, vel inu- tili. Lib. II. 206	de Decimis, Primitiis, & Oblationibus. Lib. III. 312
Hentricus. 142	Si quis. 206	Cum contingat. 315
de Clerico agrotante, vel debi- litato. Lib. III. 154	de Coniugio servorum. Lib. IV. 56	Cum in tua. 321
Consultationibus. 163	Ad nostram. 56	In aliquibus. 321
Cum percussio. 154	de Consanguinitate & affinitate. Lib. IV. 67	Nuper. 323
De Reſtoribus. 156	Non debet. 70	Quoniam. 312
Ex parte. 161	Quia circa. 69	de Deſponſatione impuberum. Lib. IV. 22
de Clerico excommunicato, depo- ſito, vel interdito mini- ſtrante. Lib. V. 191	Quod dilectio. 67	De illis. 26
Illud. 194	Quod ſuper. 68	Tua. 22
Postulaſti. 194	Vir qui. 72	Ubi non eſt. 24
Si quis Presbyter. 191	de Conſecratione Eccleſie vel Altaris. Lib. III. 568	de Divortii. Lib. IV. 95
de Clerico per ſalutem promoti. Lib. V. 197	Aqua. 568	Ex litteris. 95
Tua litteræ. 197	de Conſtitutionibus. Lib. I. 13	de Donationibus. Lib. III. 243
de Cognatione ſpirituali. Lib. IV. 57	Canonum ſtatuta. 13	Prudentes. 243
Ex litteris. 65	Cum acceſſiſent. 106	de Eccleſiis adificandis vel reparandis. Lib. III. 621
Si vir. 61	Cum M. 110	Ad audientiam il primo. 621
Super eo. 62	Cum omnes. 91	de Electione & Electi poſſeſſate. Lib. I. 216
Veniens. 62	Eccleſia S. Marie. 118	Cauſam. 258
Utrum autem. 57	Ex parte. 124	Cum ad noſtram. 283
de Cohabitatione Clericorum, & mulierum. Lib. III. 8	Ne inſtitutis. 24	Cum cauſam. 275
Quæſitum. 21	Quæ in Eccleſiarum. 96	Cum Eccleſia Vulterana. 278
Veſtra. 8	Quoniam. 128	Cum in cunctis. 240
de Colloſione detegenda. Lib. V. 190	de Conſuetudine. Lib. I. 191	Cum in cunctis, §. inferiora. 255
Audiuimus. 190	Conſuetudines. 191	Cum in magiſtrum. 300
de Conceſſione prebende, & Eccleſia non vacantis. Lib. III. 184	Cum dilectus. 202	Cum terra. 265
Litteras. 194	Cum venerabilis. 201	Dudum, il ſecondo. 267
Nulla. 184	Quanto. 197	Licet de vitanda. 230
Postulaſti. 200	de Converſione Coniugatorum. Lib. III. 428	Maſſana. 203
Quia diverſitatem. 191	Conjugatus. 441	Nihil. 297
de Conditionibus appoſitis in de- ſponſatione, vel in aliis con- tractibus. Lib. IV. 39	Cum ſis. 433	Noſti. 262
Quicumque. 39	Ex parte. 449	Nullus. 216
Si conditiones. 41	Ex publico. 444	Publicato. 207
Super eo. 40	Præterea. 428	Qualiter. 266
	Verum. 431	Querelam. 271
	de Crimine Falſi. Lib. V. 167	Quia propter. 286
	Ad falſariorum. 183	Quia propter, §. illud autem. 292
	Ex conſcientia. 188	Quiſquis. 293
	Falſidicus. 167	Significati. 221
	Licet. 180	de Exceſſibus Prælatorum, & ſubditorum. Lib. V. 205
	Super eo. 178	Accidentibus. 214
		Ex litteris. 213
		Nimis iniqua. 218
		Ni.

Quinque Librorum Decretalium.

Nimis prava.	219	Et si membra.	217	de Jurapatronatus.	
Sicut unire.	205	Pastoralis.	211	Lib. III.	508
de Feriis. Lib. II.	88	de His, qua vi, metusue causa sunt. Lib. I.	674	Consultationibus.	520
Capellanus.	88			Cum autem.	522
Conquestus.	90	Perlatum.	674	Cum propter.	528
de Fendis. Lib. III.	228	Sacris.	682	Ex litteris.	515
Ex parte.	231	de Homicidio voluntario, vel casuali. Lib. V.	119	Nobis.	525
Insinuatione.	228			Perlatum.	508
de Fide instrumentorum.		Ad audientiam.	130	Postulasti.	536
Lib. II.	161	De cetero.	127	Quoniam.	510
G. Perpetuus.	161	Interfecisti.	120	de Litis contestatione.	
de Filiis Presbyterorum ordinandis, vel non. Lib. I.	460	Petio.	138	Lib. II.	81
Ad abolendam.	474	Quidam.	140	Olim.	81
Ad extirpandas.	469	Sicut dignum.	123	de Locato, & conducto.	
Constitutus.	487	Significasti, il secundo.	136	Lib. III.	226
Ex transmissa.	466	Si quis.	119	Potuit.	226
Nimis.	474	Suscepimus.	124	de Magistris, & ne aliquid exigatur pro licentia docendi.	
Veniens.	464	Tua nos.	137	Lib. V.	79
Ut filii.	460	de Immunitate Ecclesiarum, Cimiterii, & rerum ad eas pertinentium. Lib. III.	628	Quia nonnullis.	81
de Foro competenti.				Quoniam.	79
Lib. II.	34	Ecclesie.	645	Super specula.	84
Cum contingat.	68	Immunitatem.	628	de Maiestate, & Obedientia.	
Ex parte.	73	Inter alia.	636	Lib. I.	606
Licet.	62	Non minus.	630	Cum certum.	606
Nullus.	42	Pervenit.	628	Cum in Ecclesiis.	614
Proposuisti.	78	de In integrum restitutione.		Cum olim.	623
Si Clericus.	51	Lib. I.	685	His quæ.	616
Significasti.	75	Requisivit.	685	Quod super his.	610
Si quis.	34	de Institutionibus.		de Maledicis.	
Verum.	59	Lib. III.	170	Lib. V.	191
de Furiis. Lib. V.	153	Cum venissent.	180	Innotuit.	191
Ex litteris.	153	Ex frequentibus.	180	de Matrimonio contracto contra interdictum Ecclesie.	
de Hereticis. Lib. V.	88	Non amplius.	170	Lib. IV.	75
Absolutos.	98	de Judeis, & Saracenis, & eorum servis. Lib. V.	87	Litteræ quas.	75
Ad abolendam.	88	Postulasti.	87	Ne Clerici, vel Monachi secularibus negotiis se immiscuant. Lib. III.	651
Cum Christus.	88	de Iudiciis. Lib. II.	5	Multa.	651
Vergentis.	94	Ceterum.	5	Non magnopere.	659
de His, qua sunt à maiori parte Capituli. Lib. III.	220	Cum non ab homine.	8	Relatum.	663
Cum in cunctis.	220	Cum venissent.	17	Secundum.	661
de His, qua sunt à Prælati sine consensu Capituli.		Decernimus.	5	Sententiam.	681
Lib. III.	210	Venerabilis.	30	Sicut te.	676
Cum Apostolica.	210	de Jurciurando.		Super specula.	681
		Lib. II.	164		
		Ego N.	164		
		Veniens.	172		

Rubricæ & Capitula

<i>Ne Pralati vices suas, vel Eccle- fias sub annuo censu conce- dant.</i> Lib. V.	67	<i>de Officio Iudicis ordinarii.</i> Lib. I.	549	<i>de Postulando.</i> Lib. I.	669
Præterea.	67	Conquerente.	585	Clerici.	669
Quoniam.	77	Cùm ab Ecclesiis.	555	Cùm Sacerdotis.	672
<i>Ne Sede vacante aliquid innovetur.</i> Lib. III.	203	Cùm Vos.	559	<i>de Postulatione Prælatorum.</i> Lib. I.	209
Illud.	206	Dilectus.	595	Bonæ memoriæ.	209
Novit.	203	Grave.	597	Et si unanimiter.	215
<i>de Novi operis nuntiatione.</i> Lib. V.	228	Inter cetera.	581	<i>de Prabendis & dignitatibus.</i> Lib. III.	67
Cùm ex injuncto.	228	Irrefragabili.	572	Ad hæc.	84
<i>de Obligatis ad ratiocinia ordi- nandis vel non.</i> Lib. I.	483	Irrefragabili, § Excessus.	573	Cùm jamdudum.	95
Magnus.	483	Irrefragabili, § Ceterum.	578	Cùm secundum.	89
<i>de Observatione Jeuniorum.</i> Lib. III.	611	Perniciosam.	549	De multa.	116
Consilium.	611	Quanto.	564	Dilecto.	111
Explicari.	617	Ut juxta.	591	Dilectus, il primo.	102
<i>de Officio Archidiaconi.</i> Lib. I.	508	<i>de Ordinatis ab Episcopo, qui renuntiavit Episcopatu.</i> Lib. I.	375	Dilectus, il secondo.	113
Ad hæc.	508	Requisivit.	375	Episcopus.	69
Dilecto.	516	<i>de Ordine cognitionum.</i> Lib. II.	98	Exposuisti.	144
Significasti.	512	Intelleximus.	98	Extirpanda.	124
<i>de Officio Archipresbyteri.</i> Lib. I.	517	Tuam.	101	Extirpanda, § Qui verò.	125
Ut Archipresbyter.	517	<i>de Pactis.</i> Lib. I.	638	Grave.	122
<i>de Officio Custodis.</i> Lib. I.	517	Accepimus.	660	Licet.	131
Custos Ecclesiæ.	517	Antigonus.	638	Nisi essent.	105
<i>de Officio Vicarii.</i> Lib. I.	518	Cùm pridem.	644	Non liceat.	67
Ex parte.	518	<i>de Parochiis & alienis Parochia- nis.</i> Lib. III.	302	Præterea.	88
<i>de Officio & potestate Iudicis delegati.</i> Lib. I.	521	Nullus.	303	Quia intantum.	75
Cùm in jure.	532	Si Episcopus.	302	Referente.	78
Ex parte, il primo.	527	Significavit.	308	Significatum.	80
Quoniam.	529	<i>de Peculio Clericorum.</i> Lib. III.	245	Super inordinata.	149
Sanè, il secondo.	521	Si quis sanè.	245	<i>de Presbytero non baptizato.</i> Lib. III.	601
Significantibus.	536	<i>de Panis.</i> Lib. V.	281	Veniens.	601
<i>de Officio Legati.</i> Lib. I.	543	Licet.	285	<i>de Prescriptionibus.</i> Lib. II.	174
Studuisti.	543	Presbyteri.	281	Auditis.	174
		Tux.	288	Cùm olim.	177
		<i>de Penitentibus & remissionibus.</i> Lib. V.	288	<i>de Privilegiis & excessibus Pri- vilegiatorum.</i> Lib. V.	234
		Cùm ex eo.	317	Cùm Capella.	253
		Manifesta.	288	Cùm & plantare.	239
		Ne pro dilatione.	320	Cùm olim, il primo.	252
		Officii.	303	Cùm olim, il secondo.	250
		Omnis.	307	Episcopalia.	234
		Quæsitum.	300	Ex parte, il secondo.	258
		Qui Presbyterum.	290	Ex parte, il terzo.	277
				In his.	277
				Patentibus.	241
				Quanto.	274
				Quod nonnullis.	271
				Quoniam.	266

Quinque Librorum Decretalium.

Tuarum,	243	De Xenodochiis,	484	Cum olim,	183
Ut privilegia,	267	Inter quatuor,	494	Non potest,	181
de Probationibus,		de Reliquiis, & Veneratione		de Sententia Excommunicationis,	
Lib. II,	124	Sancorum, Lib. III,	602	Lib. V,	327
Ex epistole,	124	Audivimus,	602	A nobis, il primo,	329
In praesentia,	131	Cum ex co,	608	A nobis, il secundo,	340
Per tuas,	142	de Renuntiatione,		Contingit, il secundo,	367
Post cessionem,	129	Lib. I,	327	Cum illorum,	347
Sicut,	127	Admonet,	329	Cum non ab homine,	327
Qui Clerici vel poventes Matri-		Ad supplicationem,	332	Cum pro causa,	337
monium contrahere possunt,		Dilecti,	345	Cum voluntate,	376
Lib. IV,	44	Ex transmissa,	327	In audientia,	336
Consultuit,	44	Nisi cum pridem,	334	Inquisitioni,	367
Infinitante,	49	Post translationem,	343	Nuper,	343
Qui filii sint legitimi,		de Rescriptis, Lib. I,	140	Perpendimus,	334
Lib. IV,	78	Ad audientiam, il primo,	154	Per tuas,	351
Lator,	78	Ad audientiam, il secundo,	172	Pervenit,	327
Per tuas,	94	Causam quae,	155	Responsio,	357
de Rebus Ecclesia non alienandis,		Ceterum,	140	Sacro,	370
Lib. III,	222	Dilectus, il primo,	187	Si aliquando,	355
Ad nostram,	216	Eam te,	151	Ut fama,	350
Nulli,	222	Edoceri,	186	de Sepulchris,	
de Regularibus & transcurri-		Inter ceteras,	146	Lib. III,	289
ous ad Religionem,		Nonnulli,	165	Fraternitatem,	289
Lib. III,	327	Super litteris,	157	de Simonia, & ne aliquid pro	
Ad Apostolicam,	380	de Restitutione spoliatorum,		spiritualibus exigatur,	
Ad nostram,	349	Lib. II,	112	vel promittatur,	
Consulti,	396	Conquerente,	112	Lib. V,	29
Cum simus,	378	Gravis,	112	Accusatum,	34
Cum virum,	365	Litteras,	123	Ex diligenti,	36
Ex parte,	404	de Sacramentis non iterandis,		In ordinando,	29
Licet,	390	Lib. I,	454	Licet Heli,	47
Ne religiosi,	413	Presbyter,	454	Mandato,	60
Non est vobis,	346	de Sacra Unctione,		Nobis,	37
Nullus,	327	Lib. I,	440	Per tuas, il primo,	51
Porrectum,	371	Cum venisset,	440	Quotiens,	35
Sanè,	353	Cum venisset, §. Per frontis,	453	Tua nos,	56
Sicut nobis,	386	de Schismatibus, & ordinatis		de Solutionibus,	
Significatum,	358	ab eis, Lib. V,	100	Lib. III,	234
Si quis,	332	Quod à prædecessore,	100	Ad hoc,	234
Statuimus,	407	de Secundis Nuptiis,		Odoardus,	237
Vidua,	346	Lib. IV,	98	de Sponsa duorum,	
Ut Clerici,	341	Vir qui,	98	Lib. IV,	38
de Religiosis Domibus ut Epi-		de Sententia & re indicata,		Licet,	38
scofo sint subiecta,		Lib. II,	181	de Sponsalibus & Matrimonii,	
Lib. III,	484	Cum inter vos,	186	Lib. IV,	5
Ad hæc,	487			Ad audientiam,	6
Constitutus,	496			Consultationi,	18
Cum dilectus,	496			de Francia,	5

Rubricæ & Capitula Quinque Librorum Decretal.

Ex litteris, il secondo.	9	De eo.	355	de Transactionibus.	
Is qui fidem,	19	Dilectus.	371	Lib. I.	666
Juvenis.	5	Ex parte.	366	Veniens.	666
Non est vobis.	10	Ex tenore.	358	de Translatione Episcopi.	
Si inter virum.	20	Litteras.	366	Lib. I.	314
Sponsam.	9	Nec Episcopi.	365	Cum ex illo.	314
Tuz fraternitati.	14	Si Archiepiscopus.	364	Quanto.	316
de Statu Monachorum, & Canonorum Regularium.		Vel non est compos.	367	de Trenga, & Pace.	
Lib. III.	453	de Testamentis & ultimis voluntatibus.		Lib. I.	630
Cum ad Monasterium.	474	Lib. III.	253	Innovamus.	637
In singulis.	481	Cum eses.	265	Treugas.	630
Monachi.	453	Joannes.	285	de Verborum significatione.	
Quod Dei timorem.	470	Nos quidem.	258	Lib. V.	385
Recolentes.	464	Quia ingredientibus.	253	Novimus.	385
de Successionibus ab intestato.		Relatum.	278	Olim.	379
Lib. III.	287	Tua nobis.	280	de Vita, & honestate Clericorum.	
Cum dilectus.	287	de Testibus, & attestationibus.		Lib. III.	5
de Summa Trinitate, & Fide Catholica.	Lib. I.	Lib. II.	145	A crapula.	5
Lib. I.	1	Constitutis, il primo.	152	de Voto, & Voti redemptione.	
Damnatus.	9	In nomine Domini.	145	Lib. III.	452
Firmiter.	1	Intimavit.	149	Litteraturam.	452
de Supplenda negligentia Prælatorum.	Lib. I.	Licet universis.	150	Quod super his.	452
Lib. I.	349	Non debet.	158	de Usuris.	Lib. V.
Statuimus.	349	Præsentata.	153		153
de Temporibus ordinationum, & qualitate ordinandorum.		Venerabili.	154	Consuluit.	158
Lib. I.	355	de Testibus cogendis, vel non.		In civitate.	153
Ad aures.	361	Lib. II.	158	Naviganti.	159
		Pervenit, il primo.	158		

F I N I S.

INDEX RERVM, ET VERBORVM.

Numeri marginales indicant Librum.

A

- A** Praeposito defuncti principium temporis, & terminum quo, in cap. Item. n. 1. de iur. iur. 163
Et ex sui natura est exclusiva, praeteritum conjuncta temporis, in c. Super inordinata, num. 29. de preben. 172
A dictio denotat causam efficientem, in c. Cum olim, si secundo, u. 15. de Privileg. 451
ABBAS *basileus*, vide *basileus Abbas*.
Abbas Panormitanus, & Ludovicus Romanus habiti in Concilio basileensi tanquam duo orbis sphaerae, in cap. Significalli, num. 45. de elect. 327
Inter hostes accrimis Pontificia dignitas, ibid. n. 45. & 56. 327
Abbas Archiepiscopus Panormitanus iu. schismatici basileensis excommunicatus fuit Cardinalis et electus Antipapa, ibid. n. 66. 328
Intruditiones in Concilium multitudine Presbyterorum ob defectum Episcoporum libere contradiunt, ibid. n. 77. 328
Abbas Siculus ab aliquibus incaute allegatur super capitulis huius civitatis, in cap. Ex transmissis, n. 6. de filijs Presbyter. 467
Abbas Panormitanus, & aliorum error circa praesentiam Papae in Concilio Africano, in cap. Antiquorum, num. 1. & 67. de Pact. 619
Abbas Panormitanus auctoritatis Concilii contra Papam accrimas propagator, in c. Maiores, num. 3. de Baptismo. 196

Abbas, communis.

- Abbatres ex consuetudine alicubi dicuntur Rectores Ecclesiarum secularium, in c. Ea. de Re iur. 328
Et alibi reperiuntur Abbates seculariter, ibid. n. 3. 328
Et multi in locis concubis, & rectores actuum Abbates appellantes, ibid. n. 4. 328
Sed Abbas proprie est caput monasterii Monachorum, ibidem num. 5. 328
Abbas venit appellatione Monachorum in materia indifferenti, in c. Mandato, n. 1. & n. 2. de Simonia. 61
Abbas in causa monasterii convenitur per scriptum, in quo nulla fit mentio debeat, nec proprie appellari potest, nisi Abbatis, & conventus bona recte distincta omnino, in c. Edocti, n. 1. de re scriptis. 186

Abbas quoad curam animarum.

- Abbas monasterii cui animarum cura personarum regularium incumbit ob non promotionem infra annum non incidit in penam, c. Licet Canon, de Elect. lib. 4. in cap. In Ecclesia, n. 8. de Capell. Monach. 701
Abbas monasterii curati an habeat saltem curam habituales, ibid. num. 71. 703
Abbas curam habet saltem fori Penitentialis respectu Monachorum suorum, in c. Cum in cunctis, n. 148. de elect. 354
Vide in ver. *Regulares quoad curam animarum Praelatos*.

Abbas quoad degradationem.

- Abbas non debet interire excommunicati, vel proculius degradationis, sed tantum actuali degradationi assistere ad Altitores, in c. Aqua, n. 31. de consec. Eccl. vel Altar. 171
Vide in ver. *Degradationem*.

Abbas quoad dignitatem, officium, & potestatem.

- Abbatres Titulares in Synodis, & aliis functionibus praecedunt Commendatarios, in cap. In Ecclesia, num. 22. de Capell. Monach. 703
Abbas ante benedictionem potest exercere ea, quae sunt officii, in c. Quanten, num. 14. de Consecrat. 199
Abbas habet dignitatem excellenti, & primam post Episcopalem, in c. Accreditatus, n. 1. de exco. Praelat. 216
Ac si proprium territorium habeant cum iurisdictione quasi Episcopali exclusivis Episcopis, veniunt appellatione Dioecesan, ibid. num. 29. 216
Abbas an debeat prius benedici, an in Presbyterum ordinari, in c. Ut Abbates, n. 4. de xxi. & qualis. 387
Abbas de iure antiquo esse poterat etiam in minoribus Ordinibus constitutus, quomodo & laicus, ibid. n. 8. 388
Abbatres, D. can. Praepositi, Archidiaconi, & Archipresbyteri sunt Praelati, ibid. n. 14. 388
Figuas Repertor.

- Abbatres Titulares, vel habentes usum Mitrae in Synodis provincialibus praecedunt Commendatarios, ibid. n. 17. 389
In Concilio Tridentino sedebant immediatè post Episcopos, ibid. num. 18. 389
Abbas Claravallensis sedet inter Abbates primus, ibid. 389
Abbatres Vallis-Umbrosae tenentur residere in loco Abbatis, vel Prioratus, licet illi non possint Collegium Monachorum succedere, in c. Licet, n. 66. de Praeb. 137
Abbas semel benedictus non potest iterum benedici, in cap. Presbyter, u. 3. de fact. non iterum. 477
Abbas propter contumaciam Episcopi in benedictione recipit potestatem alios benediciendi perinde ac si esset benedictus, in c. Scaturus, num. 1. de suppl. neglig. Praelat. 370
Abbas ante benedictionem non consequitur potestatem spirituales, idem facultatem benediciendi Monachos, & minores Ordines conferendi, ibid. n. 2. 370
Benedictio Abbatis, & consecratio Episcopi in quibus differant, ibid. n. 3. 370
Abbatres, & alii inferiores Praelati in quo actu iurisdictionem accipiunt, ibid. n. 32. 371
Abbas electus non potest non professus, in c. Cum magistrum, n. 1. de elect. 301
Abbas solus non potest quemquam recipere ad habitum, & professionem, sed cum majori parte conventus, in c. Ad Apostolicam, n. 16. de Regular. 382
Abbas potest Monachi receptionem demandare alteri etiam laico, ibid. n. 18. 383
Abbas dispensare non potest ut Monachus vivat dissolutè, in cap. Sicut nobis, num. 5. de Regular. 387
Abbas tunc potest quibusquam vivat amoveri posse ab Abbacia, tanquam excommunicatus, & excommunicati emittit, in c. Quia indignitas, n. 13. de Testam. 376
Abbas in habet iurisdictionem de iure communi, quae provenerit potest etiam per Clericos seculariter, in c. Significalli, n. 2. & seq. usque ad n. 11. de for. compet. 77
Abbas monasterium suum alibi sublevere, vel unire non potest sine auctoritate Dioecesis, etiam de Metropolitano consensu, in c. Sicut unum, n. 1. de exco. Praelat. 306
Abbas propter senectutem, aut nimiam aegritudinem non debet ab officio removeri, sed datus est illi Coadiutor, in c. Consultationibus, u. 4. & 71. de Cler. apoc. 164
Abbas licet vacante, Episcopus de iure succedat in facultate dandi licentiam Monacho acceptandi executionem testamenti, in c. Haec quae, n. 21. de major. & obed. 650
Abbas agere potest pro Episcopo, seu Capellani monasterii sublevis, nec indebitus excommunicat omnibus, in c. Consequenter, u. 4. de offic. Ordinari. 186
Sed si illarum Rectores agere voluerint, erunt preponendi, ibid. num. 5. 186
Abbas est nomen potius sollicitudinis, quam honoris, in c. Quia propter, n. 10. de elect. 388
Dicitur canon Pastor, & per eas obitum Ecclesia remanet vidua, ibid. n. 11. 388
Abbas, & conventus unum corpus constituunt, in cap. Cum si ecclesia Vitalis, num. 24. de elect. 382
Abbas potest committere in ipsum Capitulum, in cap. Licet de vitandis, n. 70. de elect. 387
Abbas, vel Abbatissa possunt esse in iudicio sine constituto Monachorum, vel Monasterium, in cap. Perlatum, n. 2. de iis qui vi met. caus. 477
Abbas potest super regula dispensare quantum ad esum carnis, & in aliis casibus hic expressus, in c. Cum ad monasterium, n. 1. de stat. Monachor. 477
Sed contra, ibid. n. 19. 477
Abbas potest absolvere Novitium ab excommunicatione Canonis, si quis fuisset, nisi Clericus percussit eum ingressum Religionis, in c. Cum inter vos, n. 1. de for. & re iudic. 188
Abbas potest absolvere Monachos suos ab excommunicatione ob violentiam manuum in monachos, dummodo excommunicati non sit etiam ipse, in cap. Cum illorum, u. 11. de sent. exco. 349
Sive in excommunicationem incidere post ingressum Religionis, sive ante, ibid. n. 13. 349
Sed ab aliis excommunicationibus eos tantum, qui inciderunt post ingressum, ibid. n. 13. 349

Abbas exemptus, vel nullius dioecesis.

- Abbatres, qui in Parochos, & Parochianos, quasi Episcopales habent iurisdictionem privatè ad Episcopos, an possint suis subditis secularibus litteras dimissionis ad Ordines concedere, in cap. Significalli, n. 12. & seq. usque in fin. de offic. Archid. 714
A Abbas

- 1 Abbates, & Monachi an, & quando sine conveniendi sitam Episcopo in Concilio provinciali conveniendi ad Sedem Apostolicam committantur, in c. Quid super his, in r. 16. de major. & ordi. 618
- 1 Abbates Presbyteri & benedicti de jure communi possunt minores Ordines conferre, & dimissiones concedere tam suis subditis Regularibus, quam in quibuslibet, in quos habet ordinariam jurisdictionem, in c. Significasti, in r. 13. de Offic. Archid. 514
- 1 Abbates etiam nullius, & utramque jurisdictionem habentibus, live in r. 1, live extra fines diocesis non licet suis subditis Regularibus tonsuram, & minores Ordines conferre, nec dimissiones dare, sed commendatitias tantum, ibid. n. 14. & 34. 515
- 1 Abbates Caluicenses a Sixto V. & Carentia a Paulo V. jus habent dimissionis concedendi, ibid. num. 15. 515
- 1 Abbates, & Commendatarii Parisi. S. Laurentii in Campo, & Castri Duranensis non possunt suis subditis secularibus minores Ordines conferre nec litteras dimissionis concedere, ibidem num. 17. & 18. 515
- 1 Abbates habentes iuram Mure, & Baculi prohibentur a Concilio Tridentino concedere dimissiones suis subditis secularibus, ibid. num. 18. 515
- 1 Abbates, & alii inferiores Prelati indulgentias concedere non possunt, in cap. Accedentes, num. 7. & seq. usque ad num. 10. de excess. Prelat. 515
- 1 Abbates nullius diocesis habentes Ordinem jurisdictionem quasi Episcopalem in clerico, & populo exclusi Episcopos, an possint causas matrimoniales, & criminales cognoscere, ibid. num. 18. & seq. usque in fin. 516
- 1 Abbates ex Concilio Tridentino prohibentur causis matrimonialibus, & criminalibus cognoscere, ibid. n. 17. 516
- 1 Declaratur, ibid. n. 18. & 19. 516
- 1 Abbates si proprium territorium habeant, cum jurisdictione quasi Episcopali exclusi Episcopos veniant appellare Diocesani, ibid. num. 19. 516
- 1 Abbates, & alii inferiores sunt committendi dispensationes matrimoniales, licet in forma significavit, & alia huiusmodi quod eorum subditi si modo ipsi jurisdictionem quasi Episcopalem, & propriam territorium habeant jurisdictionem pleno iure Episcopalem, & temporalem, ibid. n. 37. 517
- 1 Abbates in locis suis pleno iure subditi quoad jurisdictionem sunt similes Episcopis, ibid. n. 44. 517
- 1 Ex valet argumentum de Abbatis habentibus Episcopalem jurisdictionem ad Episcopos, ibid. n. 45. 518
- 1 Abbates multi referuntur habentes territorium, & jurisdictionem ordinariam exclusi Episcopis, in cap. Cum contingat, num. 57. de for. compet. 519
- 1 Abbati Castri Duranensis an sit commendata executio litterarum Apostolicarum, ibid. n. 10. & seq. 71
- 1 Abbas si incipiat presbiterare sua Episcopalia causa Episcopum sit interruptio jurisdictionis saltem una vice inter iuribus obtineat inter complicat participationem, in c. Audiamus, n. 4. de pract. 175
- 1 Abbas in Capella sua scribere possit sua Episcopalia, sed obtemperare in suis, quae prescribit, in c. Cum alium, num. 1. & 10. de prelat. 178
- 1 Abbates allegantes utramque jurisdictionem operantur duriori probatione, quam allegantes statum nullius diocesis, ibidem num. 12. 181
- 1 Abbates, Abbatissae, & Praepositi monasteria in titulum obtinentes, vel habentes administrationem Ecclesiarum non tenentur reddere rationem Episcopis, in c. Ad b. ex p. 48. de Religio. domib. 491
- 1 Abbates Benedicti an possint Tonsuram, & minores Ordines conferre secularibus, in quos habet ordinariam jurisdictionem, non obstant, cap. 1. de r. 13. Concilio Tridentino, in cap. Nonnulli, num. 10. usque in finem, & de script. 167
- 1 Abbatum privilegium ordinandi faciales, in quos habent ordinariam jurisdictionem an sit in se ipsum in corpore iuri, ibidem num. 15. 168
- 1 Abbas S. Facundi supplicavit pro facultate conferendi Sacramentum Confirmationis suis subditis, in cap. Cum veneris, §. Per sumus, n. 1. de sac. Unct. 453
- 1 Abbati petenti confirmationem seculari conferendi Chisma an obstitit Concilium Tridentinum, anve expedit distam confirmationem concedere, ibid. n. 9. 474
- 1 Abbas Calimagnus, qui ex privilegio possit omnia, quae ad Episcopum spectant praeter quam Chisma cunctare, & sacros Ordines conferre, non possit administrare sacramentum Confirmationis, ibid. n. 10. 474
- 1 Conceditur tamen etiam a Sanctissimo hac facultas de licentia Ordinaria, ibid. n. 11. 474
- 1 Abbates exempti, & jurisdictionem ordinariam quasi Episcopalem habentes non possunt unum beneficium simplicia Praebendis Canonialibus in vim, c. 15. f. 14. Concilio Tridentino, in cap. Sixtus unum, num. 18. de excess. Prelat. 109
- 1 Abbatibus, & aliis inferioribus etiam exemptis, & jurisdictionem quasi Episcopalem habentibus non licet praebendas supponere, ex c. 1. f. 1. in c. ex parte, n. 18. de Condit. 116
- 1 Nec Capitulum Sede vacante, ibid. n. 19. 116
- 1 Vide in ver. *Abbatibus*, & *Praepositi*. 116
- 1 Abbates, Princes, Praepositi, & Archiepiscopi nullius diocesis, quibus litterae Apostolicae a Digniori, & Cancellaria diriguntur, qui sunt, in c. Cum contingat, n. 43. de foro compet. 72
- 1 Abbates nullius diocesis, de quibus in cap. 10. f. 13. propriè

dicuntur qui habent jurisdictionem ordinariam in Clerico, & populo privative ad Episcopos, in c. Significasti, num. 17. de Offic. Archid. 514

1 Nullius diocesis existere, & habere proprium territorium separatim a diocesi Episcopi, idem importat, ibid. n. 19. 515

Abbas quoad Ordines.

- 1 Abbas si sit Presbyter, & benedictus possit ordinem Clericalem conferre, in c. Cum contingat, n. 1. de erat. & qual. 417
- 1 Possit conferre Lectoratum, ibid. n. 2. 417
- 1 Et quod de aliis minoribus Ordinibus, ibid. n. 1. & seq. 417
- 1 Ut possit Tonsuram, & minores Ordines conferre quae requiruntur, ibid. n. 4. 417
- 1 Conferre Tonsuram, vel minores Ordines Monachi alterius Monasterii imprimi characterem si sit Presbyter, & benedictus, ibid. num. 5. 417
- 1 Abbatibus Praepositi, & benedicti de Episcopi consensu, vel cum specialibus cum dimissionibus an possint Tonsuram, & minores Ordines conferre secularibus eodem Episcopo subiectis, in c. Arqua, n. 2. & seq. usque ad n. 12. de consec. Eccl. vel Altar. 169
- 1 Abbas Presbyter, & benedictus quoad non subditos carere potest iurisdictionem, non potest ordinem, & idem ordinando illos, imprimi characterem, ibid. n. 11. & seq. 569
- 1 Abbas invitatus possit Tonsuram, & minores Ordines conferre etiam subditis alterius Monasterii, ibid. n. 15. 570
- 1 Abbas, qui sine Episcopi consensu consulti Tonsuram, & minores Ordines Regularibus alterius Religiosis dimissis a suis superioribus insinuat in paucis suspensionibus ab exercitio Pontificalium, & sic ordinati sunt suspensi ab executione ordinum, ibid. n. 18. 570
- 1 Abbas non possit primam tonsuram, & minores Ordines conferre nisi sit Presbyter, & benedictus, in c. Quamvis, num. 11. de consec. 109
- 1 Abbas non benedictus non possit minores Ordines conferre, nisi Episcopos tertio requisitis, cum benedicere recusaverit, ibidem num. 12. 109
- 1 Abbas benedictus conferens minores Ordines faciales imprimi characterem, secus si non sit benedictus, ibid. n. 15. 109
- 1 Abbas non benedictus quamvis ex privilegio habeat usum Pontificalium, non tamen possit Ordines conferre, ibid. n. 19. 109
- 1 Abbas Presbyter, & benedictus de jure communi possit minores Ordines conferre, & dimissiones concedere tam suis subditis Regularibus, quam secularibus, in quos habet ordinariam jurisdictionem, in c. Significasti, n. 13. de Offic. Archid. 514
- 1 Abbas benedictus ordinando post Ecclesiae prohibitionem, seu mandata revocationem, non impunitus eius alterem, in c. Requisitioni, n. 35. de ordin. ab Episcopo. 380
- 1 Abbas si sit Presbyter, & benedictus possit nulliusque sui monasterii primam Clericalem conferre Tonsuram, & hanc, consuetas sic ut obtineat, in c. Nonnulli, n. 16. de reformat. in d. 116
- 1 Abbatibus non consecratis, & minoribus Ordinibus, ita de iure ordinandi characterem imprimi non possunt, sed ex consuetudine Ecclesiae, & admittuntur habere faciem, in c. Scitatumus, n. 6. & 13. de susp. ex pl. neque. 370
- 1 Abbas etiam benedictus ordinando contra prohibitionem Ecclesiae, nihil confert, ibid. n. 9. 371
- 1 Declaratur, ibid. n. 10. & 11. & seq. 371
- 1 Abbatum poestatem conferendi minores Ordines possit ab Ecclesia ex toto auferri, sed non pro parte, licet nec possit pro parte concedi, ibid. n. 11. 33. 46. & 50. 371
- 1 Abbas benedictus conferens Tonsuram, & minores Ordines Regularibus, etiam sibi non subditis imprimi characterem, ibidem num. 12. 371
- 1 Tonsuratum ab Abbate non benedicto, vel non habentem hanc facultatem ex privilegio debet tertium tonsurari, ibid. n. 13. 371
- 1 Abbas non benedictus habens privilegium auct. Concilium conferendi primam tonsuram, & minores Ordines, ita de iure ordinandi characterem imprimi non possunt, sed ex consuetudine Ecclesiae, & admittuntur habere faciem, in c. Scitatumus, n. 6. & 13. de susp. ex pl. neque. 370
- 1 Abbas, & alii inferiores Prelati in quo actu accipiant potestatem Ordines conferendi, ibid. n. 10. 371
- 1 Abbates, & alii inferiores Prelati in quo actu jurisdictionem accipiant, ibid. n. 11. 371
- 1 Abbates benedicti poestatem habent conferendi primam Tonsuram, & minores Ordines, ex consuetudine Ecclesiae, ibidem num. 10. 371
- 1 Abbatum jurisdictionem quoad Ordinem collationem ad quas personas restringatur, ibid. n. 30. 371
- 1 Abbas non benedictus possit Lectoratum conferre postquam Episcopus ter requisitus eum benedicere recusaverit, ibidem num. 31. 371
- 1 Abbas facultatem habens ex privilegio conferendi primam tonsuram, & minores Ordines, & scienda est, quae poest Abbas benedictus, ordinando non subditos characterem imprimi, ibid. num. 39. 371
- 1 Abbas Presbyter & benedictus an possit minores Ordines conferre in Dominica, & Festis diebus, in cap. De eo, n. 3. de tempore ordinat. 371
- 1 Vide in ver. *Tonsura*, in ver. *Ordines minores*. 371
- 1 Privilegium conferendi minores ordines concessum Abbatibus in synodis Synodo expenditur, in cap. Nonnulli, num. 24. de reformat. 168

- Abbas in Ecclesia sibi pleno jure subiectis potest primam tonsuram conferre sibi subiectis etiam secularibus, in c. Cum inter vos, num. 3, de sim. & re judic. 187
Secus post Concilium Tridentinum, ibid. n. 6. 187
Abbas an possit novum sui monasterii primam tonsuram conferre, ibid. n. 7. de seqq. usque in fin. 187

Abbas quoad renunciationem.

- Abbas exemptus sine licentia Papae renunciare non potest, in cap. Dilecti, num. 1. de renunc. 346
Quamvis sit infirmus etiam agnoscitur, ibid. n. 3. 346
Et ad archidionem Religionem transire vel, ibid. n. 3. 346
Et quid si non sit exemptus, ibid. num. 4. 346

Abbas quoad Synodum.

- Abbatem in diocesi Episcopi existentem tenetur accedere ad illius Synodum diocesanam si habeat populum, licet sit exemptus, in cap. Quod super his, num. 1. de major. & obedien. 611
Abbatem habentem usum Mitrae, & baculi, quomodo Abbatem nec curam habeat, nec Conveniunt, non tenentur accedere ad Synodum Episcopi, & populum non habeant, etiam exempti non sint, ibid. num. 6. 611
Declaratur ibidem. 611
Abbas potest per Vicarium Synodo interesse, si per eum curam amissionem excolet, ibid. n. 7. 611
Abbatem, & Monachos Parochialium Redores, quorum exemptum confirmata fuit post Concilium Tridentinum ad diocesana Synodum accedere non tenentur, ibid. n. 13. 611
Item nec Sacerdotes, qui in aliena diocesi domatice obtinent beneficium, & ibi morantur, ibid. n. 13. 611
Vide in ver. Synodus Diocesana.

- ABBATIA commendata nullius diocesis non potest visitari a praesentibus Episcopis, in c. In Ecclesia, n. 1. de Capell. Monach. 173
Abbatia, Decanatus, Praepositura, & Archiepiscopatus de jure requirunt ordinem Sacerdotalem, in c. Cùm in curia, num. 40. de elec. 346
Abbatia in Ecclesia Collegiata cui nulla imminet cura, nec parochialis, nec jurisdictionalis obtemperat in vigilanti secundo anno absolutio, ibid. n. 49. 347
Abbatia Castri Durantis an sit nullius diocesis, in c. Cùm concingit, num. 39. usque in fin. de hoc. competer. 71
Abbatia Castrum Durantis hodie Urbanae est Episcopalis, ibidem num. 43. 71
Dum Regularia erant non potuerunt visitari ab Archiepiscopo Urbanaensi, in c. Nullus, n. 19. de Paroch. 306
Abbatia n. & qualis sit dignitas in c. Ut Abbatem, num. 19. de arte. & qualis. 388
Et an comprehendatur in c. Littere, de praebend. lib. 6. ibid. n. 16. 388
Abbatia S. Joannis in Venetia est intra fines Theatrinae diocesis, in c. Cùm olim, n. 19. de praeb. & in c. Nullus, n. 1. de Paroch. 306
Abbatia de Balneo an sit nullius diocesis, vel exempta? in c. Episcopus, super S. Sepulchri possit jure ordinario illam visitare in c. Cùm dilectus, num. 9. usque in fin. de relig. dimiss. 492
Status diocesis Abbatia consideratur juxta tria tempora, ibid. n. 30. 498
Abbatia in maleto acquiritur Episcopatus in c. Quia propter, num. 11. de elec. 388

Vide supra in ver. Abbas quoad dignitatem.

- ABBATISSA, & Priorissa in qua aetate eligi possit, in c. Cùm in curia, num. 113. usque ad n. 124. de elec. 373
Et in cap. Cùm sit, n. 30. & 74. de convers. conjug. 376
Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 114. 373
Abbatissa eligi non potest esse monasterio si in proprio sit Monialis annorum quadraginta aetate, & octo professionis, ibidem num. 117. 373
Sine minus liberum est Monialibus aliam eligere in proprio monasterio, quae sit annorum triginta aetate, & quinque professionis, nec tenentur quadragena aetate in alio monasterio, ibidem num. 117. 373
Et quid si talis in proprio monasterio non reperitur, nec quadragena aetate in alio ejusdem ordinis, ibid. n. 117. 373
Abbatissa nullo casu eligi potest quae triginta annorum non expleverit, sed postulanda est a Sede Apostolica, ibid. n. 118. 373
Abbatissa eligi debet quae sit ceteris magis idonea, si nulla sit in monasterio cum qualitatibus a Concilio requisitis, & in provincia non sit aliud non alterum ejusdem ordinis, ibid. n. 119. 373
Abbatissa electio an Episcopum interesse possit, in c. Cùm Capella, n. 30. de priu. 377
Abbatissa an possit novitiam recipere sine licentia Superiorum licentia, in cap. Porro dicitur, n. 36. de Regular. 374
Abbatissa testari non potest etiam aequum indiffer habuim Monachalem, in c. Quia ingratum, n. 1. de testam. 374
ABBATISSATUS est actus, qui non convertitur nisi professio, ibid. num. 30. 376
Abbatissa negans se professam reddit se indignam Abbatissam, & jure privati potest, ibid. n. 12. 376
Dispositum in Abbatissa non habet locum in Abbate, in c. Cùm in curia, num. 121. de elec. 373
Abbatissa an habeat dignitatem, in c. Ad huc, n. 18. de praebend. 377
Abbatissa dignitatem habet, in c. Quia propter, n. 12. de elec. 388
Et eligi debet juxta hoc capitulum, ibid. n. 13. 388

Fugnae Reperitur.

- Si habet monasterium in titulum; abbas secus, ibidem num. 16. de seqq. 388
Abbatissa, vel Priorissa extra debet clausura ad homagium, & paymentum fidelitatis praestandum pro feodo, quod monasterium habet a domo temporali, in c. Quae in Ecclesiis, num. 73. de Const. 708
Secus post nullum Pii V. ibid. n. 73. 703
Monialis illegitima an possit eligi in Abbatissam, vel Priorissam absque dispensatione Apostolica, in c. Ut filia, num. 25. de filius Presbyter. 463
Et quid in Italia ubi Abbatissae sunt triennes, ibid. n. 76. 463
Moniales illegitimae non comprehenduntur in Constitutione Sixti V. contra illegitimos, ibid. n. 33. & 74. 463
Abbatissa in Italia ex Constitutione Gregor. XIII. eligi non possunt nisi ad triennium, ibid. n. 36. 463
Abbatissa quae non est perpetua, nec habet monasterium in titulum non dicitur habere dignitatem, ibid. n. 37. 463
Declaratur, ibid. n. 36. & 37. 464
Abbatissa habet dignitatem, ibid. n. 38. 463
Abbatissa non habet jus a defuncta, sed a Canonica electione, & ibid. in dignitate non habet successorem hereditarium, sed faciens officium simpliciter, ibid. n. 49. 463
Penitentialia dispensat cum Monialibus in utroque foro, & in non obstantibus defectu natalium possunt esse Abbatissae, ibid. n. 51. 464
Etiam temporales, ibid. n. 60. 464
Monialis illegitima in Abbatissam non eligitur, sed postulat, ibid. num. 53. 464
Dispensare tamen possunt Superiores Ordinum juxta eorum privilegia, ut illegitimae possint esse Abbatissae, ibid. n. 53. 464
Abbatissa in Italia durante triennio convertitur non possunt nisi ex justa causa, & jura ordine servari, ibid. n. 58. 464
Cura Romana dispensat cum Monialibus, ut defuncti natalium non habent possint esse Abbatissae etiam temporales, ibidem num. 60. 464
ABDIE Babylonio, & ejus libro quae fides sit adhibenda, in c. Cùm ad Monasterium, n. 27. de statu Monach. 480
ABSCEDERE non dicitur qui prius non residet, in c. Eam res, n. 37. de Rescripte. 154
ABSENTES dicuntur Ecclesiam deserere, in c. Ea parce, num. 31. de Cler. non resid. 48
Absentem pro situto domini sui pro praesentibus sunt habendi, in c. De cetero, n. 4. de Cler. non resid. 48
Absentem pro servitio Episcopi, quomodo Episcopus est considerandus absque pro servitio Episcopi, ibid. n. 13. 48
Absentem vocat, autem non vocat in casibus, in quibus non sunt vocandi tenent, & autem de liberatione facta a majori parte praesentium, in c. Cùm omnes, num. 43. de Constit. 97
Absentem decem annis praesentem habuisse animum non revertendi, in c. Significavit, n. 97. de Paroch. 318
Absentem in studio Theologiae percipere fructus praebendae, non autem distributiones quotidianas, in c. Licet, n. 1. de Praeb. 134
Sequitur causa absentis & lucrum fructus praebendae amittit distributionibus quotidianis, ibid. n. 96. 139
Et quid si reddat omnes in distributionibus consistentes, num. 97. & num. 124. de seqq. & n. 129. 139
Absentium vocatio non perdit ad substantiam electionis, sed ad praesentiam, in c. Quia propter, n. 38. de elec. 489
Declaratur, ibid. n. 40. 489
ABSENTIA causa quandam probabilis est, quodam necessaria, in c. De cetero, n. 16. de Cler. non resid. 38
Absentia pro servitio Episcopi, & studiorum causa acquiritur, ibid. n. 31. 38
Absentia illicita beneficio non permittitur etiam cum licentia, in c. Relatum, n. 31. de Cler. non resid. 33
Absentia quae vincit remota arbitrium est, ibid. n. 33. 33
Causa legitima absentiae inique quae haberi pro residente, non aetate pro divina intererit, in c. Licet, n. 1. de Praeb. 134
Absentia a loco cum obligatione alia muniti, morti acquiritur, in c. Praesentia, num. 11. de Testib. 154

Absolvere, Absolutio, Absolutus.

- ABSOLVERE potest infirmus ab excommunicatione lata tam a Caesare Papa, quam Episcopo, si illius conditor absolutionem non reservavit, in c. Canonum statuta, n. 31. de Constit. 17
Absolvere potest Episcopus ab excommunicatione lata ab Ordinario sibi subiecto si iuxta sit, alio secus, in c. Cùm ab Ecclesia, n. 11. de offic. Ordin. 176
ABSOLUTIO est censura in litteris Apostolicis provisionum quid operetur, in c. Quod a praedecessore, n. 76. de schismat. 109
Absolutio non est deneganda non valens sufficere sine periculo licet delictum videtur habere effectum continuationis, in c. Officiis, num. 6. de perm. & remis. 703
Absolvere potest Episcopus quod de jure communis, vel ex Concilio Tridentino potest excommunicare, in cap. Ad haec, num. 23. de relig. domus. 490
Absolutio Sacramentalis est actus judicialis, qui non in subditum exercitur non potest, in c. Quod a praedecessore, n. 91. de schism. 110
Absolutio ab excommunicatione est favorabilis, dispensatio autem odiosa, in c. Dilectus, num. 21. de tempor. ordinat. 373
Absolvere potest forensis in Sacramentum Penitentiae ab Episcopo in casu diocesis commoratur, sed non dispensari, ibid. n. 37. 377.

1. Etiam materia concernenda ea qua peccatum, & irregularitas incurritur, ibid. n. 36. 375
2. Absolutio, & dispensatio ab Episcopo in materia delicti perpetrati coram duobus, vel tribus iudicibus non est tamen in conscientia, ibid. n. 37. 377
3. Absolutio potest inferri ab omni excommunicatione lata à Canone, quoniam conditio Canonis non reservatur absolutionem, in c. Nuper. n. 16. & 29. de sent. excom. 347
4. Quod habet locum n. dum in Canone Papa, sed etiam in statuto Episcopi, vel Prelati, ibid. n. 16. 347
5. Absolutio ab excommunicatione in qua inieciunt ingredienties super monachis in Monialium abique Incontinenti Ordinari, vel aliter suspensio an sit Papa reservata ex Bulla Gregorii XIII. ibid. nn. 27. & cum seq. usque ad n. 37. 347
6. Et quid si Episcopi sint, vel Prelati Regulares, qui ingrediuntur sui auctoritate officii, non servata forma sui principis, ibid. n. 17. & seq. 347
7. Absolutio ab excommunicatione, quam incurritur laici collectantes Ecclesias hodie ex Papa reservata, in cap. Non minus, num. 29. de immen. excom. 613
8. Absolutio non fit ab excommunicatione injusta, sed relaxatio, in c. Obediatis, nu. 5. de Solus. 438
9. Vide in ver. *Excommunicationis quoad absolutionem*. 438
10. Contrarium, ibid. n. 6. 438
11. Declaratur si iniquitas sit notoria, ibid. num. 9. 10. & 11. 439
12. Absolutio ab excommunicatione in iusta causa sine iuramento, & cautione de parendo mandatis Ecclesie, & solutionis expensarum, ibid. n. 8. 439
13. Absolutio competit in dubio, relaxatio quando de iniquitate dubitatur, ibid. n. 9. & 11. 439
14. Absolutio penitenti non est deneganda, in cap. Ad abolendam, num. 48. de Hæret. 92
15. Impetratio per litteras relaxatio non est concedenda, ibid. n. 49. 94
16. Absolutio impuniti non est concedenda cuiusvis periculi victimis, ibid. n. 49. 94
17. Vide in ver. *Hæretici*. 93
18. Absolutio ab excommunicatione ob leviorem Clerici percursum regulariter spectat ad solum Episcopum, in cap. Pervenit, nu. 11. de finen. excom. 338
19. Declaratur, ibid. n. 12. 338
20. Vide in ver. *Episcopus quoad absolutionem*. 338
21. ABSOLUTUS in foro penitentiali non vim Bullæ Crucis, aut Iubilis non censetur absolutus in foro exteriori, in c. Postulasti, nu. 14. & 31. de Cler. excom. 196
22. Absolutio ab excommunicatione in foro animæ non tollit penas foris exteriori, ibid. n. 21. 196
23. Vide in ver. *Excommunicationis quoad absolutum*, & in ver. *Excommunicationis effectus*. 196
24. Absolvendi facultas in utroque foro fit in parte aliquid concessit contentis in Bulla Crucis, vel Iubilis, ibidem num. 16. & 30. 197
25. Absolutio in foro penitentiali probatur dicto Presbyteri attestans, ibid. n. 28. 197
26. Absolutio in foro exteriori ad effectum validitatis gratis probatur dicto solummodo Penitentiari, ibid. n. 30. 197
27. Absolutio à Simonia auctoritate, ac dispensatio ab Episcopo in vim Concilii Tridentini, cap. 6. sess. 24. non censetur absolutio, ac dispensatio ad beneficia obtinenda, ibid. n. 31. 197
28. Absolutio sacramentalis est adus iudicialis, qui in non subditi exerceri non potest, in c. Cum de plantare, n. 12. de Privileg. 240
29. ACCAPTIUS personarum non debet esse apud Papam, in c. Ex parte, nu. 63. de Cler. non reser. 46
30. Accipio personarum gravitas est peccatum in diffinitione rerum spiritualium, quam temporalium, in c. Ne iniuria, nu. 301. de Contum. 66
31. ACCUSATIO non potest inferri nisi, qua preexistit, in c. Cum continet, nu. 90. de Atat. & qual. 414
32. ACCUSATIO ante Concilium Tridentinum Clerico illegitimo reservata per decessum ultimi possessoris ad beneficium, quod ante eam Patet obveniat, an potuerit fore effectum decessus ultimi possessoris post Concilium placet diffinitur, in c. Delectus, il secundo, n. 6. & seq. usque in fin. de Preben. 114
33. Accusatio non tribuit jus in re, sed speram quandam beneficium obtinendi, ibid. n. 22. 115
34. ACCUSATIO sola non constituit aliquem reum, vel criminis, nisi sit. Omnipotens, num. 4. de accusat. 6
35. Accusatio pendens non potest inferri in querendis, sed non in querendis, ibid. n. 10. 6
36. Accusatio superveniens non impedit iam promissionem administrare, nisi sit suspensus de dilapidatione, ibid. n. 11. 6
37. Accusatio de crimine etiam famoso si fiat civiliter, non infamat, ibid. n. 15. 6
38. Accusatio, denunciatio, & exceptio electionem impediunt si infamia præcedit, ibid. n. 29. & seq. 7
39. Vide in ver. *Infamia*. 7
40. Accusatio sola, vel inquisitio facit, ut delictum non sit neculatum quod hoc ut Episcopus non possit dispensare, in c. Veltra, num. 126. de Cohab. Cler. & Mulier. 19
41. Accusatio, vel inquisitio, denunciatio, & exceptio an impediunt promotionem, in c. Accusatum, nu. 10. de Simon. 35
42. Accusatio in crimine infamiam non introitus, nec repellit à promotione, in c. Non debet, num. 6. de rebus. 158
43. Accusatio pendens non potest inferri in querendis, sed non in querendis, ibid. n. 10. 6
44. Accusationem legitimam perferre debet inscriptio, in c. Qualiter, & quando, il primo, nu. 35. de Accusat. 178
45. Fallit in quibus casibus, remissive, ibid. n. 26. 16
46. Accusatio, & denunciatio fit etiam de neculis criminibus dummodo probari possint, inquisitio facit, ibid. n. 21. 19
47. Accusationem legitimam præcedere debet inscriptio, denunciatio nem charitativa correctio, inquisitionem clausula infamatoria, ibidem in fin. 81. 30
48. ACCUSATORE non probante reus absolvitur, in c. Ne iniuria, num. 35. de Contum. 79
49. Etiam reus ab alio probaverit, ibid. n. 360. 79
50. Accusator in criminalibus forum rei sequi debet, in c. Si Clericus, num. 23. de foro compet. 74
51. Accusator fit in probatione deficiat, tenetur pena talionis, in c. Falsificus, n. 131. de crimin. falsi. 176
52. Iram efficitur infamia, & communiore privatur, ibidem numer. 133. 176
53. ACCUSATUS de Simonia, de qua prius erat infamatus, in quo iure suspensus tamen quoad se, quam quoad alios, in c. Accusatus, num. 1. de Simon. 35
54. Et quid post Constitutionem Martini V. Ad evitanda, ibidem numer. 9. 35
55. Accusatus de Simonia non præcedere infamia est suspensus quoad se, sed non quoad alios, ibid. num. 3. 35
56. Simoniacus pendente accusatione ab administratione Divinarum prohibetur, ibid. n. 4. 35
57. Prohibito Divinorum est suspensus, ibid. n. 5. 35
58. Accusatus de Simonia interim suspenditur à celebratione Missæ, ibid. n. 6. 35
59. Accusatus, & infamatus de Simonia hodie non est suspensus quoad alios, nisi sit publicè denunciatus per sententiam, ibid. n. 9. 35
60. Accusatus criminaliter pendente accusatione non potest in reffum produci nisi in criminibus exceptis, in c. Non debet, numer. 1. de rebus. 158
61. Et que sint huiusmodi crimina, ibid. n. 2. 158
62. Item non potest alium accusare, nec Ordines suscipere, nec esse tertius procurator, ibid. n. 9. 158
63. Seculo si inveniatur accusatus civiliter, ibid. n. 3. 158
64. Quid verum est si sit etiam de crimine, nec omni communi infamia, ibid. n. 4. 158
65. Cum accusator quia de crimine statim gravatur ejus opinio, ibidem num. 5. 158
66. Accusatus, vel denunciatus de aliquo crimine, interitum ad dignitates, officia, vel beneficia promovendi non potest, in c. Omnia, poena, nu. 1. & 2. de Accusat. 6
67. Siue finis dispensat Ecclesiasticæ, siue secularis, ibid. n. 5. 6
68. Et licet dispensatio non præcessit, ibid. n. 12. 32. & 33. 6
69. Fallit primo si est accusatio, vel denunciatio orta sit infamia apud personas viles dumtaxat, ibid. n. 13. 6
70. Fallit secundo si accusatio non tenet, ibid. n. 14. 6
71. Fallit tertio, si necessitas fiat civiliter non ad portam, sed ad interitum, ibid. n. 15. 6
72. Fallit quarto, si accusator Collegium, ibid. n. 16. 6
73. Fallit quinto, si crimen sit leve, ibid. n. 17. 6
74. Accusatio opinio gravatur ex sola pendente accusatione, ibid. numer. 3. 6
75. Accusatus etiam ante sententiam honores petere prohibetur, scilicet potum, nisi per ipsum fletit, qui minus causa expeditur, ibid. n. 6. 6
76. Accusatus pendente accusatione à quibus actibus prohibetur, ibid. num. 7. & seq. 6
77. Et à quibus non, ibid. n. 8. & seq. 6
78. Accusatione pendente Notarius potest conficere instrumenta, de quibus est rogatus, sed novum officium assumere non potest, ibid. num. 9. 6
79. Accusatio Collegii illius personæ promovere potest, nisi in accusatione fit specialiter nominatus, ibid. n. 6. 6
80. Accusatus pendente iudicio fuerit promotus, & postea reperit innoentiam, an talis promotio teneat necne, ibid. n. 19. & seq. 7
81. Accusatio non potest eligi accusatione pendente, ibid. num. 25. & seq. usque in fin. 7
82. Accusatus, vel denunciatus, aut contra quem excipitur elegi potest si infamia non præcedit, ibid. num. 32. 8
83. Vide in ver. *Infamia*. 8
84. Accusatus super occultis respondere compellitur, quia iure de calumnia, in c. Qualiter, il secundo, nu. 73. de Accusat. 19
85. Accusatus, vel inquisitus etiam post accusationem, vel inquisitionem non præsumitur culpabilis, nisi delictum probetur, in c. Ne iniuria, num. 360. de Contum. 79
86. Accusatio non debet ingredi domum iudicis, in c. Tua nos, num. 28. de Simon. 32
87. Accusatus de crimine capitali non potest iudici secundum Iuris formam interrogatus verum esse criminis, nisi mortali peccato, in c. Falsificus, num. 127. & 157. de crim. falsi. 175
88. Accusatus non debet inferri in reus est, sed qui convinctur criminis, in c. Veltra, num. 125. de Cohab. Cler. & Mulier. Declaratur, ibidem eum. 126. 19
89. ACCUSARI qui potest eod. libello de duobus criminibus capitalibus, in c. Pervenit il primo, num. 3. de rebus. cogn. 159

- 1 **ACOLYTHO** an imprimatur character in acceptione Candelaber, in verò Ureoli, in cap. Cùm venisset, num. 17. & 63. de Sac. Uncl. 447
- 1 **ACOLYTHO** tradendum est tam Candelabrum, quam Ureolus. Sed si unum sine alio tradatur, imprimatur character in traditione Ureoli, ibidem num. 61. 449
- 1 **ACOLYTHUS** suggestio pro Eucharistia, & Calice Diaconi preparat, in c. Molta, n. 94. Ne Cler. vel Monach. 618
- 1 **ACTA** quid sit, in cap. Ad admetum, in primo, numer. 37. de Ecclcl. ad hanc. 635
- 1 **Acta** five instrumenta communia de bonis ad possidendum ad fundandum aut iurisdictionem, etiam in causa conventionum, in c. G. Petrus, n. 8. de fid. Instrum. 161
- 1 **Appellatio** si culpa iudicis, vel partis aut primae instantiae ad iudicem appellationis transferre nequit, quo remedio fit in succurrendum, ibid. n. 19. & 20. & si que, sique ad n. 31. 162
- 1 **Acta** omnia prima instantiae tenetur appellans expensis producere coram iudice appellationis tam de iure communi, quam ex Concilio Trident. ibid. num. 10. 163
- 1 **Sive** procedatur ex officio, sive ad querelam partis, ibidem numer. 11. 163
- 1 **Et** conatur transferre etiam acta, quae occasione episcopi causae coram alio iudice gesta fuerint, ibid. num. 12. 163
- 1 **Etiam** acta ad lustrum etiam non faciant, ibid. n. 13. 163
- 1 **Quod** ex Concilio locum habet etiam in profanis spectantibus ad forum Ecclesiasticum, ibidem n. 14. 163
- 1 **Non** autem in profanis per appellationem ad iudicem Ecclesiasticum devolvitur, ibid. num. 17. 164
- 1 **Item** locum habet etiam in acta factis coram Delegato Apostolico, ibid. num. 18. 164
- 1 **Et** Index, & Notarius cogi possunt exhibere acta originalia, si de fide exempli fit dubium, ibid. num. 26. 164
- 1 **Item** habet locum etiam causa fuerit evocata ad Curiam, ibidem num. 18. 163
- 1 **Sententia** non visis actis etiam probatorio est nulla, ibid. n. 19. 163
- 1 **Acta** tradenda sunt appellanti per iudicem à quo intra 30. dies, aliqui five illas causa prout lustrum fuerit, terminanda est, ibid. n. 21. 163
- 1 **Et** Index, vel Notarius in hoc culpabiles puniuntur, ut hic, ibid. num. 22. 163
- 1 **Acta** si Index à quo, vel appellans negativè se habere, vel noluisse exhibere, Index ad quem absolvet appellantes, & pronuntiabit acta si nunquam repertum fore callis, variab. n. 13. & 19. 163
- 1 **Acta** prima instantiae Index à quo queritur in eis, tenetur appellanti gratis exhibere, Notarius vero congrua mercede accepta, ibid. num. 31. 163
- 1 **Nisi** fit Cancellarius Episcopi, & non Notarius, ibid. n. 32. 163
- 1 **Appellans** tenetur ad expensas adorum si ipse, non autem appellans profectus causam voluit, ibid. n. 33. 163
- 1 **ACTIO** ex loco quavis non fit in rem scripta, tamen propter consuetudinem realiter trahitur ad eum naturam, in cap. Si Clericus, numer. 29. de foro compet. 54
- 1 **Actio** quid sit, in c. Olim, n. 17. de lit. contest. 84
- 1 **Assum** verbum quandoque refertur ad simplicem petitionem in iudicio factam, in c. Si quis, n. 3. de foro compet. 33
- 1 **Actio** oritur quoque necesseque lex mandat aliquid servari, in c. Quoniam, n. 28. de decim. 314
- 1 **Actio** fundatur Episcopi, & Parochi super decimis admittitur, ibid. n. 31. 314
- 1 **Assum** verbum hic positum, quo sensu accipitur, in c. Canonum Statuta, nom. 7. & 8. de Constit. 17
- 1 **Actio** est per civilem finem producta, in c. Quae in Ecclesiis, n. 133. de Constit. 109
- 1 **Actio** est iurata, quam inopia debitoris excludit, in c. Odoardus, num. 16. de solut. iur. 240
- 1 **ACTOR** sequatur forum rei, in cap. Si Clericus, numer. 20. de foro compet. 54
- 1 **Actor** admeti non debet ad frigidum nisi libello in scriptis portecto, in c. Olim, n. 16. & 6. de lit. contest. 83
- 1 **Actor** sicut per personam rei, ita & reus per personam Actoris relevatur ab onere probandi, ibid. n. 18. 86
- 1 **Actus** pfectio recuperanda repellitur exceptione actionis à beneficio, & excommunicationis, in c. Dilectus, in primo, num. 7. de refore. 188
- 1 **Actor** originalis si fiat reus in iudicio reconventionis, aut appellati onis, vel alius citari possit etiam ultra duas dietas à iudice sine diorectis, in c. Nonnulli, n. 10. de refore. 167
- 1 **Actus** in iudicio reconventionis dicitur potius citari, quam citari, ibid. n. 11. 167
- 1 **Actor** habet electionem conveniendi reum plures iudices habentem sub quo maluerit iudice, in c. Licet, n. 41. de foro compet. 66
- 1 **Actor** an, & quando cogi possit suam petitionem specificare, in c. Conquerente, n. 6. & 40. de offic. Ordin. 786
- 1 **ACTUS** ejus est, cuius est potentia, in c. Cùm concegerat, num. 123. de acq. & qual. 418
- 1 **Actus** qui refertur potest ad bonum, & malum in dubio refertur debet ad bonum, in cap. In Ecclesia, de Capell. Monach. nam. 30. 503
- 1 **Actus** adus per Praelatum, ut Praelatum, & Capitulum explicandus est, ut non supplet negligentiam aliorum, in cap. Postulatus, numer. 6. de Con. et li. praeb. 301

Fagnan. Repertor.

- 1 **Secus** si unus fit effectus inhabilis, ibid. n. 7. 301
- 1 **Actus** arguendus est apud iudicem, conclusio respondendi, & medicina sanandi apud paucos in c. Ne instatarius, numer. 309. de Constit. 66
- 1 **Actus** contra prohibitionem legis est apud iure nullus, quamvis lex non procedat ulterius irritando actum, in cap. Cùm accessissent, num. 14. de Constit. 108
- 1 **Nisi** eadem, vel alia lex declaret alio valere, ibid. n. 15. & 18. 108
- 1 **Actus** contra legem praescriptum factus ab eo qui prius punitus non habebat est nullus, si eum si habebat, ibid. n. 17. 110
- 1 **Actus** contra legem non habentem perpetuam causam prohibitionis non est irritus, ibid. n. 39. 110
- 1 **Actus** contra iuratum prohibitionem si fiat ab ipsiusmet flauentibus valet, ibid. n. 40. 110
- 1 **Actus** ipso jure nullus, & cui lex resistit nec naturalem parit obligationem, in c. Ecclesia S. Maris, n. 23. de Constit. 111
- 1 **Actus** contra legem celebratus est nullus quando lex adiutur potentiam actum celebrandi, in c. Causam, n. 10. de elect. 260
- 1 **Actus** sufficienter curam parochialem necessarius requiritur ubi in corpore mysticum accipitur potestas, in cap. Cùm in cunctis, n. 30. de elect. 247
- 1 **Actus** gestus à Superioribus non legitime profectis sadiuiter possunt ex communi reputatione, in cap. Peractum, numer. 54. de ar. quae vi met. caus. 319
- 1 **Actus** qui sunt in vicinis, & non in vicinis in dubio interpretandi sunt in non vicinis, in c. Pycrera, n. 34. Ne Pra. vic. fac. 73
- 1 **Actus** gestus contra prohibitionem non habentem causam perpetuam valet, in cap. Litterae quas, num. 17. de iur. contr. contr. interdict. 77
- 1 **Actus** tribuitur prima causa, in c. Antiquum, n. 46. de pact. 663
- 1 **Actus** voluntarie iudicialiter possunt etiam in alieno territorio exteri, in cap. Ne pro dilacione, numer. 30. de penit. & remiss. 333
- 1 **Actus** essentis factus in executione obligationis praecedenti, in c. Significans, n. 6. de Regular. 379
- 1 **Actus** continens essentis unus per relationem ad principium sui temporis, ibid. n. 11. 380
- 1 **Radiatio** actus invalidi an requirit scientiam nullitatis cum quolibet, & voluntatem eam fundari, ibid. n. 12. & 41. 360
- 1 **Actus** factus ex causa erronea an, & quando fit nullus, ibidem numer. 29. & 38. 363
- 1 **Actus** acti vocum sunt in potestate bene dispositio, in c. Responso, n. 66. de test. incomm. 363
- 1 **Actus** qui possunt prout consueverunt in facto sunt singulorum, in c. Universitatis, ibid. n. 69. & 81. 363
- 1 **Actus** qui non possunt applicari Universitati, applicatur singularibus personis, ibid. n. 108. 366
- 1 **Actus** contra legem prohibitionem factus an, & quando fit nullus, in c. Statuimus, n. 37. & 44. de suppl. negl. Prael. 373
- 1 **Actus** pascendi est principalis actus Episcopi, in cap. Nisi cùm prius, n. 77. de reuente. 340
- 1 **Actus** leprosum non recipiunt conditionem neque diem, in c. Cùm co, in magistrum, n. 20. de elect. 300
- 1 **Actus** quilibet à consensu regularum exigit habitaculum agnitionis, & liberatum, ut vim non possunt ab extrinseco, in c. Nullus, n. 1. de Regul. 318
- 1 **Actus** requiritur spontaneum consensum non valet si metus interfuerit, ibid. n. 3. 319
- 1 **Actus** ex se periculosus, & confirmatus per contrarium eventum non resolvitur, in c. Publicatio, n. 17. de elect. 330
- 1 **Etiam** si postea eveniat casus, à quo non potuit inchoari, ibid. numer. 18. 313
- 1 **Actus** imperfectus remanet nullus si ra casu, sive culpa accidat, nequeat perfici, ibid. n. 63. 313
- 1 **Actum** nihil dicitur etiam quod si preestit agendum, ibid. n. 64. 313
- 1 **Actus** spiritualis est penebialis, quatenus actus humanus, in c. Super eo, si secundo, n. 32. de appella. 194
- 1 **Actus** qui non valet ut agitur, an valet ut valere possit, in c. Navigant, n. 64. & n. 66. & seq. de iur. 164
- 1 **Actus** in dubio essentis factus omni meliori modo, ibid. n. 66. 167
- 1 **Actus** confirmari non possit si adit inhabilitas personae à principio, in c. Accipimus, n. 20. de Pace. 661
- 1 **Actus** momentaneus interfectionis non excludit continuum, in c. De multa, num. 47. de Praeb. 131
- 1 **Actus** licet inspecta unitate orationis videatur unicus, tamen propter diversitatem effectuum censetur esse, ut usus ab iudice non inficitur, in c. Cùm M. num. 69. de Constit. 117
- 1 **Actus** & possessiones, qui in facto censentur sunt singulorum non autem Collegii, vel Universitatis, in cap. In praesentia, numer. 104. de probat. 140
- 1 **Actus** contra legem, vel statuti prohibitionem est nullus, licet non addit decretum irritans, in cap. Qui Presbyterum, num. 31. de penit. & remiss. 194
- 1 **Præfatus** in his, qui habent perpetuam causam prohibitionis, ibid. n. 32. 194
- 1 **Limitatur** quatuor modis, ibidem numer. 74. usque ad numer. 93. 197
- 1 **Actus** omnis requirens voluntatem spontaneam, seu liberam, si fiat per voluntatem coactam non valet, in cap. Majores, num. 107. de Baptismo. 600
- 1 **Actus** illicitus quando dicitur, in cap. Quidam, num. 2. de homicidio. 141

- 1 Adus perfecti gēti à Novitio non refutuntur per egressum à Religione, in c. Cū inter vos, n. 10. de fens. & re judic. 113
- 1 Adus jurisdictionis contentiva comprehenduntur sub generali commotione, in c. Quoniam, n. 41. de off. deleg. 113
- 1 Adus habitus tempore, aut loco inhabili valet, si illius effectus continetur in tempore, aut loco habitum, in cap. Consequens, num. 41. de Perus. 97
- 1 Declaratur, ibid. num. 47. 97
- 1 Adus humanus, ut sint recti, & habeant bonitatem moralem, procedere debent verbum verum, & consilium stabile, in c. Ne iniuriarum, num. 60. & 17. de Confil. 37
- 1 Adus activorum non cadunt in subiecto inhabili, in cap. Massana, num. 4. de elect. 304
- 1 Adus collegialiter gestus ab habilibus, & inhabilibus ignorantur admitti solummodo propter habiles, secus si faciant, & no. 37. ibid. nu. 31. 306
- 1 Et quod si unus tantum sit habilis, reliqui vero inhabiles, ibidem num. 32. 306
- 1 Actus principalis habens in sua essentia defectum formam, non valet ex supervacua adiectione, ibid. nu. 34. 306
- 1 Adus contra jura prohibitionem valet, si idem vel alia jura dicant factum valere, in c. Præsentia, n. 16. de convent. conpag. 81
- 1 Adus spirituales et temporales, quod ad alia humana, in c. Super eo, si secundo, de Appell. num. 71. 194
- 1 Adus, dictio fictionem importat, in cap. Per nos, num. 15. de Simonia. 53
- 1 ADAM si hodie vivere non posset cum aliqua maritionem contrahere, in c. Vir qui, num. 45. de Confang. & affinis. 74
- 1 ADHIBITUS idem importat, quod rogatus, in cap. Cū esset, num. 11. de Testam. 368
- 1 ADJECTIO non repugnat contradiu, vel actui qui geritur, non valet, nec vitatur, in cap. Cū in sacris, n. 6. de Major. & obed. 615
- 1 ADMINISTRICULA sola non sufficiunt ad obtinendam munitionem, cū non sint probatores, sed auxilia probatorum, in c. In nomine Domini, num. 17. & 39. de testib. 147
- 1 Administricula plura pro quasi possessione quæ sit ante legitimatam referuntur, in c. Labor, n. 34. Quia sit legit. 87
- 1 ADMINISTRATORI ne mercede sive obsequio confirmationem callant in paria facta, c. Cū iudicandum, n. 4. de prob. 96
- 1 Administrationis appellaciones continentur omnia ecclesiastica officia, in c. Ad hoc, n. 21. de prob. 86
- 1 ADMINISTRATORES hospitalium, & pium locorum capi possunt quousque ab Episcopo ad reddendam rationem administrationis, in c. Ad hoc, n. 11. de rel. domib. 490
- 1 Non obstant contraria consuetudine etiam immemorabili, num. 34. & seqq. 490
- 1 Administratores fabricæ majore Ecclesiæ Cremonens. qualiter rationes administrationis Episcopo reddere teneantur, ibidem num. 31. 490
- 1 Administratores hospitalis Corduben. teneantur reddere rationem administrationis Episcopo, non obstante privilegio immemorabili, & sententia super his lata, ibid. nu. 37. 490
- 1 Administratores ex carentur librum rationum deferre ad Episcopum, & in domo ejus rationem reddere, ibid. nu. 36. 490
- 1 Ordinarius debet rationibus interesse illis diebus, quibus ex privilegio, consuetudine, vel statuto reddenda est ratio, ib. n. 38. 491
- 1 Non tamen dum hoc Canonice recitat, n. 39. 491
- 1 Item adhiberi debet etiam alius ad id deputatus ratio reddenda sua, num. 40. 491
- 1 Et tam in ratione reddenda, quam in liberatione facienda, ibid. num. 41. 491
- 1 Et ejus votum commutari debet cum voto castrorum in absolviendo, vel condemnando, n. 42. 491
- 1 Episcopus contra potest Administratores ad voluntatem fundatoris exequendam, non obstante contraria lege fundatoris, ibid. nu. 46. & 59. 491
- 1 Administratores pium locorum etiam privatorum male administrantes cogi possunt ab Episcopo rationes reddere, & cuncti voluntatem fundatoris, non obstant ipsius prohibitione, ibid. nu. 52. 492
- 1 Administratores qui pium locorum reddunt in suos usus avertunt, incurrunt in excommunicationem Papæ reservatam, numer. 60. 493
- 1 Episcopus potest exigere rationes ab administratores omnium pium locorum etiam meræ laicorum, & in casibus à jure non concessis, ibidem num. 57. 493
- 1 Nisi fecerit in fundatione expresse causam fieri, n. 1. 493
- 1 Administratores cum libera facultate disponendi de fructibus dicuntur habere usufructum, in cap. Monachi, nu. 43. vers. Itaque diversitate, de stat. Monach. 419
- 1 Administratores bonorum aliterum an, & quibus casibus prohiberentur ordinari ante dismissal officium, & reddita ratio, in c. Magistra, n. 32. & seqq. de oblig. ad ratio. 418
- 1 ADRIANUS L. Carolo Magno, & Leo VIII. Orbem L. dederunt potestatem eligendi, fidei confirmandi Romanum Pontificem, in c. Accipimus, n. 27. de Pascha. 661
- 1 Contrarium, ibid. num. 64. 666
- 1 Declaratur, ib. 666
- 1 Adulter amittit jus revocandi conjugem à monasterio, in cap. Ex litteris, n. 17. de Divorcio. 127

Vide in vet. Civitas.

- 1 ADULTERII gomen est mixti socii, in c. Pernicioſum, num. 17. de off. ordi. 550
- 1 Adulteri pena depositio, & perpetua destructio in Monasterium, in c. Parentis, al primo, n. 21. de Testigos. 160
- 1 Adulteri pena secundum legem in laico est monasterium, secundum Canones in Clerico est depositio, & destructio in monasterium, in c. Cū non ab homine, n. 67. de ladic. 14
- 1 Adulterium superveniens rei judicatus præcipit coniugi, pro qua lata est sententia, in cap. Ex litteris, numer. 9. de Divortio. 96
- 1 ADULTUS cum bapizatur, nisi ipse respondet, presumitur sit ad baptismum accedere, in c. Tu fratrem tuum, n. 37. de Spons. & matrim. 113
- 1 ADVOCATUS qui dousit clientulum falsum respondere, etiam parti damna refertur, in cap. Cū, num. 96. de lit. contestat. 88
- 1 Advocatorum prava suggestio in positionibus neganda, ibid. num. 97. 88
- 1 Advocatus licet vendit patrocinium suum, in c. Quoniam, n. 10. Ne Prae. vices suas. 78
- 1 Advocatus sumitur pro patrono, & juxta advocacionis pro Iurepatronatus, in c. Cū, num. 3. de Iurepat. 111
- 1 Advocatus Clericus an possit salarium exigere, in c. Clerici, n. 8. de postulat. 671
- 1 Advocatus in causa propria potest esse quilibet Clericus, nec cogitur Procuratorem constituere, ibid. n. 14. 671
- 1 Advocatus pro Ecclesia sua quilibet Clericus esse potest, ibid. n. 16. 671
- 1 Et cum pro miserabilibus personis, ibid. num. 17. 671
- 1 Et quod si tales sint divites, nec fit timor oppressionis, ibidem n. 18. 671
- 1 Item pro personis conjugatis, ibid. n. 19. 671
- 1 Advocacionis, & procuracionis munera Clerici in Romani Curia exerceant absque tolerantia Pontificis, ibid. n. 21. 671
- 1 Advocatus in causa sanguinis Clericus esse non debet, etiam pro reo, ibid. n. 23. 672
- 1 Advocati confessionem eadem de re vocant si tamen velint habere pro lite contestata, vel processum subdignis ratificatis, ab eo licet appellatur, in c. Cū casum, n. 1. de Appellat. 107
- 1 Advocatus non licet pro utraque parte se inter patrocinari, in c. Ne iniuriarum, n. 113. & n. 115. de Condi. 63
- 1 Advocatus an, & quando leve patrocinari secundum opinionem probabilium, n. 38. & n. 39. ubi, ad n. 192. 81
- 1 Advocatus in causa, in qua utraque sunt opinionum opinio probabilis si proponat clientulo rem tanquam certam, mentitur, & tenetur ei ad damna, & interesse, ibid. n. 38. 81
- 1 Sed non probatur in causa dubia patrocinari si sperat clientulo rem dubiam esse, ibid. n. 38. 81
- 1 Advocati recti meliorem vicam faciunt, quam Praetres Predicatores, vel alii Religiosi, ibid. n. 38. 81
- 1 Advocato non licet patrocinari pro parte minus probabilis contra probabilem, ibid. n. 38. 81
- 1 Etiam si parat clientulo rationes adversarii esse probabiles, ibidem num. 38. 81
- 1 Et si eam non sit quæsi sanguinis, vel majoris partis bonorum, ibid. num. 39. 81
- 1 Advocatus qui in principio sua evadit rationes sua clientuli esse probabiles, si in processu appareat contrarium, tenetur causam deferre, aut illud ad concordiam inducere, ibidem numer. 39. 81
- 1 Advocacionis officium Sacerdoti exercere non licet, in c. Cū Sacerdotes, n. 1. de postulat. 672
- 1 Etiam in foro Ecclesiastico, ibid. n. 2. 672
- 1 Nisi in quatuor casibus hoc expresse, n. 5. & seqq. 673
- 1 Advocacionis officium coram Iudice Ecclesiastico Clerici etiam in factis, & Beneficiis exercere possunt etiam pro laico, Sacerdotes secus, ibid. n. 4. 673
- 1 Advocatus potest esse Sacerdos pro solo, & Ecclesia sua, ibidem numer. 5. 673
- 1 AEDIFICANS bona fide in solo alieno reperit sumptus rei valore insperso, in c. Responsum, n. 23. de in integr. rest. 617
- 1 Idem an eo qui rebus donatum, quam ex causa fideicommissi tenetur restituere, ibid. n. 24. 618
- 1 Idem si in iure communi adificaverit communi nomine suo solo tenetur restituere, ibid. n. 25. 618
- 1 AEDIFICANS scientes in solo alieno sumptus non reperit, & edificium credit domino soli, ibid. n. 17. 618
- 1 Aedificans in re communis nonne proprio nō repetit meliorem conditionem, ibid. n. 41. 618
- 1 AGROTUM melius est in manu Creatoris relinquere, quam periculo exponere dubitabilis medicinæ, in cap. Ne iniuriarum, n. 374. de Confil. 80
- 1 Agrotum ab officio removere in sola causa agrotantis peccatum est, in cap. Consultationibus, numer. 47. & seqq. de Cler. agrotant. 166
- 1 Agroti si ab officiis suis removeantur, Clerici hoc ex parte determinatur à Clericatu, & status Ecclesiæ iustorum, ibid. n. 49. 167
- 1 AQUALITAS est servanda in sedibus talibus etiam quibuslibet, in c. Admonet, n. 10. 39. de reuor. 331
- 1 AERIS intemperies in Parochum à residentia excuset, in c. Clemens, nu. 15. & 48. de Cler. non res. 4
- 1 Et in excuset Canonicos, in cap. Licet, numer. 46. & 57. de probend. 136

- 1 Aetas incompertis an, & quando fit iusta causa petendi cessionis, in cap. Ad supplicationem, num. 17. & num. seqq. usque in fin. de Renunciat. 333
- Vide in ver. *Episcopus quoad renunciationem*.
- 1 Translatum adfcedendum beneficium ignorans malignitatem aeris habet regressum ad primam, ibid. num. 16. 333
- 1 Aetis incompertis an & residentia excoisat, ibidem num. 18. & numer. 31. 333
- 1 ÆSTIMATIO licet non faciat peccata in libello, tamen quando aliquid dicit, vel tradit est in obligatione, Index potest condemnare ad rem, vel ad illius æstimacionem, in c. Oium, num. 7. de Censu. 343
- 1 in Æstimacione valoris inficiuntur tempus solutionis, ibidem numer. 13. 344
- 1 Æstimatio facit vendicionem, ibid. num. 37. 344
- 1 Æstimatio rei pretium est, & fieri debet secundum presentem valorem, in c. In civitate, nu. 27. de Usuris. 357
- 1 ÆSTIMUM patris suffraganeus filio siante statuto, ne quis admittatur ad officium nisi habeat censum in bonis, in c. Quoniam, num. 9. de Magistris. 80
- 1 Æstimum patris filii reputatur, in cap. Episcopus, num. 22. de pæben. 73

Aetas Communis.

- 1 ÆTAS discretionalis quandoque dicitur post septennium, sed regulariter post annum decimumquartum in mafculo, & duodecimum in femina, in cap. Tote littere, nu. 14. de Cler. per filie. promot. 350
- 1 Ætates hominum quot sint, & qualiter distinguantur, in c. Cùm sis, num. 14. de Convers. Conjugat. 437
- 1 Ætas virilitatis, & senectutis non determinatur à jure generali quoad omnes, ætas augmenti scilicet, & cetera, ibid. n. 17. 437
- 1 Ætates hominum secundum subjectam materiam diversimode limitantur, & terminantur, ibid. nu. 25. 436
- 1 Ætas matura que dicitur, in c. Cùm in questis, n. 4. de elect. 343
- 1 Ætas triginta annorum perfecta, ibid. num. 23. 345
- 1 Ætas an fit computanda à tempore conceptionis, an à natiuitate, vel baptismo, ibid. num. 233. 353
- 1 Ætas quod fit, ibid. nu. 134. 353
- 1 Ætas discretionalis que datur, in cap. Super inordinata, num. 42. de pæben. 154
- 1 Ætas pubertatis que fit, in c. Nullus, nu. 5. de Regular. 358
- 1 Ætas legitima, scilicet perfecta dicitur 25. annorum, nisi subiecta materia aliud doceat, ibid. nu. 23. 359
- 1 Ætas qualiter probetur ex matrimonio, in cap. Lator, num. 27. Qui fil. sue legit. 82

Aetas in Beneficiis.

- 1 Ætas legitima que dicitur ad Canonicatus, Pæbendas, & Portiones in Ecclesiis Cathedralibus, in c. Cùm in cunctis, nu. 51. usque ad num. 78. de elect. 347
- 1 Ætas que requiritur ad Canonicatus, & Pæbendas in Collegiatis Ecclesiis, ibid. nu. 78. usque ad nu. 87. 350
- 1 Quid de jure communi ibid. nu. 79. 350
- 1 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. nu. 81. & seqq. 350
- 1 Et quid ex Regula Canoniarum, ibid. nu. 87. 350
- Vide in verb. *Canonatus*, & in verb. *Pæbenda quoad aetatem*.
- 1 Ætas, que requiritur ad titulum Beneficii, requiritur ad illius Consequens, ibid. nu. 86. 350
- 1 Ætas que requiritur ad obtinendam capellam, & beneficia simplicia de jure communi, ibid. nu. 87. & nu. seqq. 350
- 1 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. nu. 88. 351
- 1 Ætas quatuordecim annorum à Concilio Tridentino præfixa ad obtinendum beneficium simplex non requiritur in pensionem, ibidem nu. 102. 351
- Vide in verb. *Aetas in Personis*.
- 1 Ætas que requiritur de jure communi ad obtinenda beneficia simplicia, & Canonias in Cathedrali Ecclesia, in c. Super inordinata, nu. 10. & seqq. de pæben. 350
- 1 Ætas quatuordecim saltem annorum hodie requiritur ad beneficium obtinendum, ibid. num. 13. 351
- 1 Et collatio antea facta ab Episcopo est ipso jure nulla, & provisa non facit fructus ibid. num. 14. 351
- 1 Sufficit tamen annus 14. elis mechatum, ibid. num. 15. 351
- 1 Ætas que requiritur ad ingula beneficia tam secularia, quam Regularia obtinenda, ibid. num. 18. remissive. 351
- 1 Ætas 25. annorum an requiritur ad obtinendam pæbendam, cui annexa est Parochialis, in cap. Expositum, num. 37. & 39. de pæben. 148
- 1 Ætas in Parochialibus.
- Vide in verb. *Parochialis quoad aetatem*.
- 1 Ius conferendi beneficia potest competere majori annis quatuordecim tam ex privilegio, quam ratione Ecclesie à qua collatio dependet, in c. Indecorum, n. 13. de etat. & qualis. 399

Aetas in dignitatibus.

- 1 Ætas que requiritur in promovendis ad Dignitates, Officia, & Ordines Ecclesiasticos, latissime ducitur per duodecim quatuordecim Reperit.

- iones, in c. Cum in cunctis à num. 15. usque ad num. 137. de elect. 244
- 1 Ætas que requiritur ad obtinendum Episcopatum, & Superiores Dignitates, ibid. nu. 16. & seqq. usque ad nu. 15. 244
- 1 Ætas triginta annorum perfecta, ibid. num. 23. 245
- 1 Ætas triginta annorum, an requiritur in S. R. E. Cardinalibus de jure communi, ibid. num. 27. 245
- 1 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 26. 245
- 1 Ætas que requiritur ad dignitates seculares, quibus cura animarum incumbit, & Parochiales Ecclesias, ibid. num. 31. & seqq. usque ad num. 34. 245
- 1 Et quid de cura fit jurisdictionalis, ibid. num. 32. 245
- 1 Et quid si dignitas fit principalis Collegiata Ecclesia, ibid. n. 33. 245
- 1 Et quid in dignitatibus secularibus, vel personaribus, quibus cura animarum nulla subest, ibid. nu. 34. & seqq. usque ad nu. 51. 245
- 1 Ætas que requiritur ad dignitates, & personatus, quibus cura animarum non incumbit ex Concilio Tridentino, ibid. n. 37. & seqq. 246
- 1 Et quid si dignitas annexum sit beneficium Curatum perpetuo, & accedens, ibid. nu. 38. 246
- 1 Ætas que requiritur ad obtinendas dignitates non Curatas quibus annexus est ordo Presbyteratus, ibid. nu. 39. & seqq. 246
- 1 Ætatem viginti duorum annorum Concilio Tridentinum præfixa ad obtinendas dignitates non curatas in Ecclesiis tam Cathedralibus, quam Collegiatis, ibid. num. 49. & seqq. 247
- 1 Et resistit contraria declaratio tanquam apocrypha, ibid. numer. 50. 247
- 1 Ætas legitima que fit ad obtinendas dignitates Regulares, ibidem num. 50. 247
- 1 Quid in Abbatis, & Priorat Conventualis, cui cura animarum incumbit, ibid. num. 108. 252
- 1 Et quid in dignitatibus non Conventualibus curam animarum habentibus, ibid. num. 109. 252
- 1 Et quid si dignitatus cura animarum non imminat, ibidem numer. 110. 252
- 1 Ætas viginti duorum annorum præfixa ad obtinendas dignitates, quibus animarum cura subest, an habeat locum in Dignitatibus Regularibus, ibid. num. 111. 252
- 1 Et quid in commendis monasteriorum, remissive, ibid. n. 112. 252
- 1 Ætas provecchus requiritur in Abbatis, qualem Abbate propter fecus imbecillitatem, ibid. num. 120. 252
- 1 Ætas major requiritur in Inquisitoribus, qualem in Episcopo, qui tamen Inquisitor est, ibid. num. 127. 253

Aetas in Ieiunio.

- 1 Ætas que in viris est ætate generari incongruè dicitur quinquagenaria in mulieribus ætas ad ecclesiam leprosa, in c. Cùm sis. num. 97. de Convers. Conjugat. 441
- Vide in verb. *Ieiunium*.

Aetas in Matrimonio, & Sponsalibus.

- 1 Ætas congrua nubendi que fit, ex sententia Aristotelis, in cap. Cùm sis, num. 71. de Convers. Conjug. 439
- 1 Ætas pubertatis prima, & potentia coeundi an copulative requirantur ad validitatem matrimonii ante ætatem legitimam, in c. De illis, li secundo, num. 7. de despons. impub. 27
- 1 Ætas legitima relevat ab onere probandi pubertatem, quam antea non præsumitur, nisi probetur, ibid. num. 21. 28
- 1 Ætatem prævenientem succurrendum nuptiarum remedio propter periculum fornicationis, ibid. num. 40. 30
- 1 Ætatem impedimentum non est simplex, & absolute, sed conditionalis, nisi mulier ætatem præveniat, ibid. num. 38. 30
- 1 Ætas septenni sufficit ad sponsalia contrahenda, in cap. Super inordinata, num. 43. de pæben. 354
- 1 Ætas qualiter probetur ex matrimonio, in c. Lator, nu. 51. Qui filii sunt legitimi. 87

Aetas in Ordine.

- 1 In promovendis ad sacros Ordines, Dignitates, & officia Ecclesiastica requiritur ætas matura, motum præfixa, & legitima sententia, in c. Cùm in cunctis nu. 6. de elect. 243
- 1 Ætas que requiritur ad Ordines suscipiendos ibid. nu. 13. & num. seqq. usque ad num. 137. de elect. 253
- 1 Quid in ordine Episcopali, ibid. 253
- 1 Et quid in ordine Presbyteratus, Diaconatus, & Subdiaconatus, ibid. num. 131. 253
- 1 Et quid in monachis Ordinibus, & prima Tonsura, ibidem numer. 132. 253
- 1 Ætatem nullam præfixit Concilio Tridentinum ad primam Tonsuram, in c. Super inordinata, nu. 27. & 41. de pæben. 491
- 1 Ætatem decem, & octo annorum Lecturibus præfixam, in c. Necnon, 78. dist. nulla est habenda ratio, & cetera, ibid. nu. 22. 251
- 1 Ætas minorum Ordinum, ex decreto Zosymi Papæ, ibid. numer. 24. 251
- 1 Item ex decreto Siricii, ibid. num. 25. 252
- 1 Item ex Concilio Toletano, ibid. num. 26. 252
- 1 Item ex apostolicis gloriarum, & Doctorum, ibidem numero 27. 252
- 1 Item ex consuetudine generali, ibid. num. 32. 253
- 1 Item ex Ponticali Romano, ibid. num. 33. 253

Actas in pensibus.

- 1 *Actas* quæ requiruntur ad pensiones obtinendas, in c. Cum in cunctis, num. 89. usque ad nu. 107. de elec. 251
- 2 Quid si pensio assignetur pro vixæ sustentatione, ibidem num. 100. 251
- 3 Quid si pro Officio requirentes manutentionem consilii, ibidem num. 91. 251
- 4 Et quid si pro servitio Ecclesie impendendo, ibid. nu. 92. 251
- 5 Et quid si ex causa remuneracionis, ibid. nu. 93. 251
- 6 *Actas* quæ ordinantur a Concilio Tridentino præfixæ ad obtinendam beneficium simplex uero requiruntur in pensione, ibidem num. 103. 251
- Vide in ver. *Pensio quæ ad actum.*

Actas in professione.

- 1 *Actas* legitima ad Monachatum, quæ sit, in c. Cum in cunctis, num. 126. de elec. 253
- 2 *Actas* legitima, quæ dicantur ad professionem expressam tam de iure communi, quam ex Concilio Tridentino, in c. Nullas, nu. 4. de seq. de Regular. 253
- 3 Et quid in professione tacita, quæ inducitur ex gestatione annali habitus indistincti, vel indistinctissimi, ibid. nu. 7. 253
- 4 Et quid in professione tacita, quæ inducitur ex susceptione habitus professionum, vel alia modis, ibid. nu. 12. 253
- 5 Statuta Ordinum, quæ requiruntur a ratem monasterii sexdecim annorum ad prosequendum, Concilio Tridentino non adversantur, ibid. nu. 15. 253
- 6 *Actas* professus maiorem, vel minorem in probare debet, qui se fundat in ea, ibid. nu. 17. 253
- 7 Variisque tamen probationes recipi possunt, ibidem numero 19. 253

Vide in verbo *Professio quæ ad actum.*

- 4 AFFINITAS contracta inter consanguineos viri, & uxorem ipsius non transit ad consanguineos uxoris, nec e converso, in c. Quod super, nu. 3. de consang. & affinit. 68
- 4 Affinitas non causat affinitatem, ibid. num. 4. 68
- 4 Affinitas quod, num. 5. 68
- 4 Affines non sunt viri, & uxor, sed causa affinitatis, ibid. num. 6. 68
- 4 Affinitas impedimentum in secundo, & tertio genere sublatum est, in c. Non debet, num. 1. & 14. de consang. & affinit. 71
- 4 Idem de impedimento, quo fofoles susceperit ex secundo nuptiis coniungi non poterat consanguineis proci viri, ibid. num. 1. & 15. 71
- 4 Affinitatis genera quæ sunt, & in quo differant à gradibus, ibidem num. 14. 71
- 4 Affinitatis impedimentum, quod oritur ex fornicatione post Concilium Tridentinum ultra secundum gradum non extenditur, ibid. num. 16. 71
- 4 Etiam si superveniat post matrimonium contractum, ibidem numero 17. 71
- 4 Et ultra secundum gradum nec dirimitur matrimonium, nec sponsalia de futuro, ibid. nu. 18. 71
- 4 Nec impedit contrahendum, ibid. num. 19. 71
- 4 Affinitas ex fornicatione an hodie dirimat matrimonium secundum, & tertio gradu, in c. Vis qui, nu. 10. & seq. usque ad num. 17. de consang. & affinit. 71
- 4 Affinitas impedimentum ex fornicatione restitutum est à Concilio Tridentino ad primum, & secundum gradum, ibid. numero 11. 73
- 4 Affinitas, quæ ex fornicatione post contractum matrimonium supervenit debet extinctionem impedit, an censetur ad primum & secundum gradum restituta à Concilio Tridentino, num. 17. & seq. 74
- 4 Affinitas ex fornicatione ultra secundum gradum, nec causat impedimentum dirimens, nec impediens, ibidem numero 18. 74
- 1 Affinitas est quid naturale, & oritur etiam ex copula illicita, & inter inhædiles, in cap. Per tuam, nu. 12. de probat. 143
- 3 AFFLICTUS non est addenda afflictio, in cap. Licet, num. 3. & 12. de Consil. 333
- 3 Afflictio non est addenda afflictio, sed potius illius miseria est miserandum, in cap. Ex parte, num. 3. & seq. de Cler. argo. 161
- 3 Afflictus in uno in alio est alevandus, ibid. nu. 6. 161
- 3 Afflictus afflictionem addere peccatum est, in c. Caterum, num. 57. de Recept. 144
- 1 AGENTI possessorio recuperando in profanis obici non potest vitium proprietatis eadem notitiam, in cap. Constitutum, nu. 7. de tit. Presbyt. 481
- 1 In beneficiis locus sive sit notitiam de iure, sive per Consecrationem ipsorum, sive per evidentiam facti, vel probationum iudicialium, ibid. nu. 8. 481
- 1 AGERE per se ipsum facili est, quam alium conducere, in c. Clerici, nu. 17. de postulat. 671
- 1 Agere incertum, & dimittere certum in materia morali est peccatum mortale, in cap. Ne iuratis, num. 341. de Constitut. 77

- 3 AGRIS suis scientibus alieni non sunt irrigandi, in c. Ex parte numero 47. de Cler. non residens. 44
- 3 AGRICULTURA autem in agro Romano Clerici ex Bulla Clementis VIII. tam per se, quam per alios exercere possunt in casibus propriis, & non conductis, in c. Nulla, num. 49. Ne Cler. vel Monach. 617
- 3 Agricultura operam danti Presbytero non est prohibita, in cap. Presbyter, nu. 9. de celebrat. Missarum. 173
- 1 ALIENARE prohibita an possit committere, in c. Cum in tempore, num. 19. usque ad fin. de arbit. 696
- 1 Alienare prohibetur cogi potest ad compromittendum juxta formam Statuti, ibid. nu. 10. 697
- 3 ALIENATIO personarum major, & gravior censetur, quam rerum, in c. Licet, nu. 26. & 39. de Regular. 393
- Alienatio emphyteutis.
- Vide in ver. *Emphyteusis.*

- 3 Pacto privatorum conventus potest nec res in Ecclesia alienentur, in c. Potuit, nu. 29. de Locat. & conduct. 228
- 3 Idem caveat potest in ultima voluntate, ibid. num. 30. 228
- 3 Alienari omnia bona sua, vel maiorem partem eorum interpellatis vasis pariterum hoc fecit in fraudem creditorum in cap. Odoardus, num. 37. de solut. 241
- 3 Alienari bona sua in fraudem Creditorum non gaudet beneficio, c. Odoardus, ibid. num. 46. 241
- 3 Alienationis verbum comprehendit etiam hereditas institutionem, in c. Prudentes, nu. 19. de Donation. 247
- 3 Alienatio in ultima voluntate dicitur favorabilior, quam inter vivos, ibid. num. 24. 247
- 3 Alienationis verbum quæ continentur, in c. Nulli, numero 34. de Reb. Eccles. non alien. 255
- 3 Alienationis verbum largè sumitur quando lex, testator, vel pater prohibet alienari, ibid. num. 37. 255
- 3 Alienatio fructus accipitur pro e contrario, quo transferretur domanium, ibid. num. 36. 255

Alienatio rerum Ecclesie.

- 3 Alienari non debent res Ecclesiarum immobiles, & pretiosæ mobiles, in cap. Nulli, numero 1. & 2. de Reb. Eccles. non alien. 222
- 3 Alienatio bonorum Ecclesie per Canones prohibetur quibuscumque Clerici, & multo magis laici, ibidem numero 3. & 5. 222
- 3 Alienatio bonorum Ecclesie requiritur causa, & solemnizatio, ibid. num. 7. & 13. 222
- 3 Et causa alienationis quæ sunt, ibid. num. 8. 222
- 3 Alienatio bonorum Ecclesie quam solemnizatio requirit, & an sufficiat solemnitas introducta de consuetudine, ibid. numero 9. & 11. 222
- 3 Conseruendo aliquid addens solemnizatio à iure requisita in alienatione rerum Ecclesie valida est si sit Ecclesiastica, ibidem numero 10. 222
- 3 In Alienatione rerum Ecclesie Decretum Iudicis non requiritur, sed sufficit causæ cognitio, ibid. num. 11. 222
- 3 Alienatio rerum Ecclesie etiam cum causa, & solemnitate potest Extrajud. Pauli III. fieri non potest Pape inconsulto, ibid. num. 13. & nu. seq. usque ad num. 16. 222
- 3 Fallit in casibus, ut num. 19. usque ad num. 39. 224
- 3 Feudalia bona Ecclesie potest alienari non obstant juramento de non alienando Pape inconsulto, ibid. num. 20. 224
- Vide in ver. *Feudalia bona.*
- 3 Alienantur licet sine beneficiis Apostolicis fructus, & bona Ecclesie, quæ servando servari non possunt, ibidem numero 22. 224
- 3 Et talia dicuntur, quæ non durante triennio, vel usu consumuntur, & non fructificant, ibid. num. 23. 224
- 3 Alienari potest rurale, vel vineale de consensu Episcopi tribus concurrentibus, ibid. nu. 24. 224
- 3 Terræ exiguæ valoris, quæ dicantur ad hoc, ut alienari possint sine beneficiis Apostolicis, ibid. nu. 26. 224
- 3 Alienatio bonorum Ecclesiasticorum, quæ sit ex necessitate juris non requirit solemnizatio, ibid. nu. 27. 224
- 3 Alienatio, & specialis hypotheca differunt, ibid. nu. 29. 225
- Hypotheca bonorum Ecclesie.
- Vide in ver. *Hypotheca.*
- 3 Alienantes bona immobilia Ecclesiarum, quas penas incurrant, in dict. cap. Nulli, numero 44. & 46. de reb. Eccles. non alien. 225
- 3 Alienationis contractus si sit Ecclesie utilis potest per eam ratificari, nec ab illo recedat nisi Ecclesia volente, ibid. nu. 30. 226
- 3 Alienationes rerum Ecclesie, quæ sunt ex necessitate juris non requirunt solemnizatioem; sed si sunt voluntarie, licet ex causa necessitatis, vel utilitatis Ecclesie, in c. Pastoralis, nu. 21. de ius, quæ sunt à Prelat. 213
- 3 Alienationis contractus alia legitime celebratus non est nullus ex eo, quod Ecclesia enormiter ex illo sit lesa, sed annullandus operatio restituitur in integrum, in c. Requiritur, num. 15. de in integr. restitut. 687
- 1 Alienatio prediorum decimalium facta sub conditione de non solvendis decimis, tener, sed condicio vitatur, in c. Sanè, ibid. secundo, num. 20. de off. Deleg. 713

Vide

Vide in verb. *Fundamentum* & in verb. *Papa quod infensio*

- 1 Alienatio reum Ecclesie aiam causa Episcopo est prohibita, in c. Nihil eadem, na. 26. de proben. 118
- 2 ALIENUM est à lege divina quod imponitur, in c. Cum esset, nu. 100. de testam. 274
- 3 ALIMENTA quid comprehendant, in cap. Episcopis, num. 8. de proben. Et qua ratione taxari debeant, ibidem numero 9. 71
- 4 Alimenta sunt privilegia etiam divini relinquuntur, in c. Si gubernatis, num. 46. de offic. Deleg. 540
- 5 Alienatio legata veniunt non solum cibaria, habitatio, & vestitus, sed etiam medicina, salarii medici, iuratum, & omnia ad victum necessaria, in cap. In presentia, numer. 58. de probat. 136
- 6 Alimenta, & annexa prebationes, quae sortem principalem constituant debentur etiam decuria, non pensionem, & interpellationem, in cap. Gravis, numer. 127. de relictis. spoliatores. 122
- 7 Alimentum quid importet, in cap. Non liceat, numer. 4. de proben. 68
- 8 ALIQUID dictio verificatur in qualibet minima re, in c. Nihil, nu. 14. de Usur. 161
- 9 Aliqua verbum quoniam si sit relativum diversificat, est tamen dictum bonum, & verificatur etiam in uno, in c. Nobis, num. 17. de Simon. 39
- 10 Aliud, dictio est repetitiva similium, in c. Cum non ab homine, nu. 49. & seq. de iudic. 13
- 11 Aliud, dictio est repetitiva similium, & facit positionem ejusdem qualitatis ad preteritum, in cap. Non vimus, nu. 2. de verbor. signific. 385
- 12 Aliis multa indulgentes, quod nobis indulgere non possumus, in cap. Acceptimus, nu. 67. de Pacis. 665
- 13 ALLEGATIONIBUS multae sit dilatare inouit est, in cap. Cum sit ara, nu. 16. de iur. & qual. 416
- 14 Praeterquam in compitis ovis liberos in legibus, & in glossis, ibidem num. 17. 416
- 15 Allegatio generalis admittitur, in cap. Non liceat, numer. 2. de proben. 68
- 16 ALTARE unum non debet discoperiri, ut aliud cooperietur, in c. Ex parte, nu. 46. de Cler. non resid. 44
- 17 Altaris viatici privilegium Episcopo concessum cur non ademptum à Concilio Tridentino, in cap. In hia, numer. 10. de privil. 279
- 18 Altaris viatici privilegium potest Episcopus de iure concedere in sua diocesi tantum, & solum Papa in universa orbe, ibidem numero 3. 278
- 19 Altaris portatilis officii Episcopus post Tridentinum Concilium concedere non potest, etiam in locis publicis, ibidem numero 10. 280
- 20 Fructum Prædicatorum, & Minorum privilegium celebrandi in Altari viatico. Vide in verb. *Fructus Prædicatorum*.
- 21 Altare simul consecratum non consecratur iterum nisi fuerit dissipatum, in cap. Quod à predecessor, numer. 31. de schismatice. 185
- 22 Altare privilegium conceditur ipsi Ecclesie, in c. Quidam, nu. 24. de celebr. Missar. 518
- 23 Altaris viatici privilegium, an competat Cardinalibus, in cap. Quid nonnulli, numer. 5. & sequen. usque in fin. de privil. 272
- 24 Altaris viatici privilegium, quod habent Episcopi, & eorum Superiores cap. fin. de privil. lib. 6. non fuit sublatum à Concilio Tridentino, ibidem num. 6. 272
- 25 Et Episcopi eo ut possint ex rationabili causa etiam extra causam absentiae, ibidem num. 7. 272
- 26 Altaris viatici privilegio uti potest Episcopus in aliena diocesi etiam contradicente Episcopo diocesano, ibidem numero 9. 272
- 27 Altaris portatilis privilegio, an gaudeant Cardinales, & Episcopi. Vide in verb. *Cardinalium privilegio*.
- 28 Altaris portatilis privilegio uti potest Episcopus electus, & consecratus, licet non consecratus, in d. c. Quod nonnulli, nu. 15. & 23. de privil. 273
- 29 Altaris viatici privilegium favore cultus Divini est ibi interpretandum, quatenus patitur verborum licitudo, ibidem num. 16. & 20. 273
- 30 Altaris portatilis privilegium concessum Fratribus Prædicatoribus, & Minoribus non extenditur ad Episcopos, ibidem numero 27. 273
- 31 ALTERNATIVA natura est ut alterutrum sufficiat, in c. Qualiter, nu. 31. de Cler. non resid. 81
- 32 Alternativa, vel, an sit ordinis, vel electionis, ibidem numero 35. 82
- 33 Alternativa in electione tam Provinciali, quam Generali in pluribus religionibus etiam non Mendicantibus instituta est, in c. Cum dictum, nu. 37. de consecr. 206
- 34 Alternativa, ut veniatur satis est alteram partem esse veram, in cap. Inter carceres, num. 2. de iurisdic. 147
- 35 Alternativa dispositio unum in effectu continet, ibidem numero 3. 147

- 1 Alternativa potius non dicitur præcise alterum petere, ibidem numero 4. 147
- 2 Alter natura ambiguitatem, & obscuritatem inducit, ibidem numero 7. 147
- 3 Alternativa petitio pendet à voluntate debitoris, caput est electio, ibidem num. 8. 147
- 4 Alter natura postea inter personas resolvitur in conjunctionem, & requirit consensum utriusque copulati, ibidem numero 9. 147
- 5 Alternativa negativa, ut verificetur an sufficiat alterum non factum esse, an verò requiratur, ut neutrum sit factum, ibidem num. 10. 147
- 6 Oblatus ad duo alternativè potest præstare, quod maluerit, ut liberationem consequatur, ibidem num. 41. 149
- 7 in Alternativa electio regulariter est debitoris, ibidem numero 42. 149
- 8 Fallit in legatis alternativis, quorum electio in dubio est legatarius, ibidem num. 43. 149
- 9 Item fallit in penis alternativè appolitis, quarum electio est iudicis non rei nisi in casibus, num. 44. 150
- 10 Alternativa regulariter est electionis, non ordinis, ibidem numero 45. 150
- 11 Fallit si sit postea inter diversas personas, & in primò nominatis subest major ratio, ibidem num. 47. 150
- 12 in Alternativa prohibitionem sufficit alterum verificari, ut sit locus penae, in cap. Infamante, num. 53. Qui Cler. vel vovet. 55
- 13 Alternativa quando ponitur inter genus, & speciem stat restrictivè, & exponitur pro terti, in cap. Cum non ab homine, num. 5. de iudicis. 18
- 14 Quando statuitur plura circa idem factum ponitur pro conjunctis, ibidem num. 6. 18
- 15 Alternativa potius non confertur præcise alterum petere, fallit si alternativa non possit nisi in uno verificari, in c. Super litteris, num. 16. de Relepis. 161
- 16 Electio in penis alternativè aia est iudicis, in c. A crapula, num. 13. de Vis. & honest. Cler. 7
- 17 AMBITIO, quod fit, in cap. Quis in tantum, num. 3. de Probent. 36
- 18 AMBITIOSUS quas penas incurrit, ibidem nu. 4. 36
- 19 AMENITIBUS, & documentibus, qui non confutentur baptismum actu peccatum non dimittitur, nec etiam originale, in cap. Majores, num. 60. de Baptisim. 558
- 20 Amens, vel desuadens recipiunt characterem baptismi, si prius propositum habuerant baptismum suscipiendi; alia secus, ibidem num. 64. 558
- 21 Baptizari debet in furore etiam contradicente, aut injuriam inferente Sacramento, ibidem num. 64. 558
- 22 Fallit in amenibus, qui aere usum rationis in ameniam inciderunt, qui baptizantur sicut parvuli ex intentione Ecclesie, ibidem num. 67. 558
- 23 Nisi habent dilataci intervalia, ibidem num. 66. 558
- 24 Amens habet baptismum, si periculum timeatur, alioquin melius est expectare, ut sint fides mentis, ibidem numero 69. 558
- 25 Amens, vel dormientes, qui nunquam confecerunt baptismum, vel aliquando confecerunt, sed postea contradicunt characterem non recipiunt, ibidem num. 71. 559
- 26 AMICIS duobus in contrariis opinionibus existentibus sanctum est pro veritate pugnare, in cap. Ne imitari, nu. 116. de Condit. 68
- 27 Amicus an admittatur pro amico in iudicio, in c. Cum M. num. 9. de Condit. 112
- 28 Amicus inimus fraterna charitate dilectus potest dici conjunctus, in cap. Cum Sacerdotis, numer. 11. de potest. lan. 678
- 29 Amicitia, verbum an importet priamtionem ipso iure, in cap. Quia nonnulli, num. 7. de Cler. non resid. 29
- 30 AMBROSIVUS Cazarinus fuit omnium primus asseruit Patrem resedendum esse de iure positio humano, in c. Ex parte, num. 21. de Cler. non resid. 42
- 31 AMPHILOLOGIA, seu æquivocone dolo uti in iudicio est morale peccatum, etiam verba ex communi intelligentia utrumque sensum adjuvant, in cap. Falsidicus, num. 149. de crimine falsi. 177
- 32 Amphilologia, qua usus est B. Franciscus, an saluatur à mendacio, ibidem num. 148. 177
- 33 ANATHEMA est unctio Episcopalis, & major pena, quæ fit in Ecclesia Dei, in cap. Cum eum, num. 14. de major. & obed. 635
- 34 Anathema quia esse non potest pro peccatis alienis, in cap. Nobis, num. 77. de Simon. 44
- 35 Anathema, & excommunicatio 20, & in quo differant, in c. Cum non ab homine, num. 11. & 13. de iudic. 18
- 36 Anathematizatio solemnitatis quæ fit, ibidem num. 14. 18
- 37 ANDREAS de Urbis Regis Ioannis Consiliarius Nespoli trucidatus, in c. Ne imitari, num. 369. de Condit. 79
- 38 ANGARIIS Ecclesie, & Ecclesiasticæ personæ affligi non debent, in cap. Non imitare, num. 4. & seq. de Inimic. Cler. 631
- 39 Angaria, & perangaria, quæ dicuntur, & in quo differant, ibidem num. 6. 631

- ¹ ANIMA occiditur per suberactionem pontis spiritalis, sicut corpus per suberactionem materialis, in cap. Inter cetera, num. 3. de offic. Ordinari.
- ¹ Annus fuit de jurisdictione Papæ, & spiritualium Patrum, in c. Cùm venerit, num. 24. de facti. Unde.
- ¹ Anni iudicium est perfectioris iudicatur, in c. Si quis, num. 30. de hoc comen.
- ¹ Animalia que anni, & semina portant ad agrum gaudent fructu, & fructu p. ebyteri, nec pignori dari possunt, in c. Innovamus, n. 10. de Trug. & Pace.
- ¹ Animal, quod in sinu matris est, in p. sinu matris restituetur, penitus habendum est, quasi nunquam abortivum fuisset, in cap. Omnipotens, n. 21. de Accusar.
- ¹ Annus probatus per extrinsecam non admittit contrariam probationem per iuramentum, in cap. Vidua, num. 9. de Regular.
- ¹ Annus perpetrati habitandi quando presumatur, in cap. Praferenda, num. 4. de testib.
- ¹ ANNATA non solvitur de beneficiis unitis, in c. Dudum, ille secundum, n. 33. de elec.
- ¹ Annata uniti in Curia Romana exiguntur licite, & sine labe simulationis lenissime discutitur, in c. Praeterea, n. 6. & seq. usque in fine. Præ. vices suas.
- ¹ Annata & quibus impunguntur, ibid. n. 7.
- ¹ Annata unde dicatur, quid sit, & quot illius species, ibidem numer. 8.
- ¹ Annata propriè semper quæ, & quanta sit, & de quibus beneficiis solvatur, ibid. n. 9.
- ¹ Annata Beneficiana quæ, ibid. n. 10.
- ¹ Commune servitium quid sit, ibid. n. 11.
- ¹ Minuta servitium quid sit, ibid. n. 12.
- ¹ Quindennium quoniam sit, ibid. n. 13.
- ¹ Annatum origo, & antiquitas, ibid. n. 14. & seq.
- ¹ Damali Papæ vel monachi de annatis, ibid. n. 15.
- ¹ Annatarum iustitia discutitur ex iure divino, & naturali, ibidem n. 17. & seqq.
- ¹ Annata solvitur Papæ loco decimarum, ibidem numer. 18. & 19.
- ¹ Ioannis Andreæ propositio in Concilio Viennensi de vigesima reddituum totius orbis à Clerico perfolvenda pro satisfactione Papæ, & Cardinalium, ibid. n. 20. & 21.
- ¹ Annatarum iustitia solummodo iure gentium, ibid. nom. 41. Item per ecclesiasticum, n. 43. Item per civile, n. 47.
- ¹ Martini V. de ceterum de annatis Papæ solvenda approbante Concilio Constantiensi, ibid. n. 44.
- ¹ Romanam Ecclesiam excusat necessitas, cum non possit de suo omnibus providere, ibid. n. 46.
- ¹ Annata temporis diversitate est voluntarius factus sunt necessarii, ibid. n. 47.
- ¹ Bisiterentis Concilii decretum contra annatas refertur, ibid. n. 78. Refertur o. 10.
- ¹ Petri de Monte Episcopi Brimensis oratio pro annatis ad regem Angliæ, ibid. n. 50.
- ¹ Augustini suberactionem obedientie saluberrime Romanæ Ecclesiæ communis, & minuta servitia, non autem annatarum Beneficiana, & cur, ibid. n. 60.
- ¹ Denarii S. Petri qui sunt, n. 61.
- ¹ Glossæ Pragmaticæ Sanctionis inveciva contra annatas retunditur, ibid. n. 63.
- ¹ Annata, & vacantia differunt ab Annatis, ibid. n. 64.
- ¹ Annata est non impediens fructibus beneficii, non autem beneficiis, ibid. n. 66. & 67.
- ¹ Consuetudo Normannia, & Diocesis Parisien. exigendi annata pro decima, in si reprobata, ibid. n. 67.
- ¹ Annatarum solutio nulla in se potest licitationis suspicio, & cur, ibid. num. 68.
- ¹ Annata pro ecclesiis Consistorialibus, tertiam partem fructuum, & pro inferioribus dimidiam veri valoris non excedit, ibidem num. 69.
- ¹ Communis, & minuta servitia pro Episcopatibus, & monasteriis Gallia in patria redditis sextam partem veri valoris non excedit, ibid. n. 71. & 72.
- ¹ Viennensis Concilium quod egerit circa annatas, & vigesimam fructuum, ibid. n. 76.
- ¹ Ioannis Gersonis sententia de annatis, ibid. n. 77. & 78.
- ¹ Annata non est pretium beneficii, nec collatio, sed fructuum, qui debentur Cameræ Apostolicæ, ibid. n. 78. & seq. usque ad n. 99. maxime n. 81.
- ¹ Consecratio, ut dimidia fructuum primi anni perzilionem vacantium est diti in utilitatem mensis Capitularii non est solbata à Concilio Tridentino, ibid. n. 81.
- ¹ Annata solvitur non in ad provisionis beneficii, sed ex dedicationis litterarum, quæ multoties non expendantur, ibidem num. 82.
- ¹ Annata, & servitia pro beneficiis, bis, vel pluries eodem anno vacantibus non solvantur nisi semel, ibid. n. 83.
- ¹ Annata mutatur pro rata reservationis fructuum, ibidem numer. 91.
- ¹ Annata non solbatur pro expeditivis, reservationibus, & aliis gratiis ad incerta beneficiorum corpora, ibid. n. 92.
- ¹ Nec pro beneficiis comprehensatis, neque quorum valor 14. ducatos non excedit, n. 93.
- ¹ Annata, aut commone, & minuta servitia non solvantur ex distributionibus quotidianis, cuiuscumque sint valoris, ibidem num. 94.
- ¹ Ducenti sententia de annatis refellitur, ibid. num. 99.
- ¹ Annata sicut solvitur de beneficiis excedit. 14. ducatos, ita hodie de pensionibus ultra summam ducatorum quatuordecim, in cap. Ad audiendum, ille secundo, numer. 82. de Refecti.
- ¹ Et in expeditione litterarum provisionis beneficii super quo est pensio reservata solvitur detracta pensione, ibidem numero 83.
- ¹ Annata pro beneficiis de novo institutis ab Episcopo exigi non debet: Notario vero processum fieri bene aliquid honorum solvere non videtur inconveniens, in cap. In ordinando, n. 43. de Simonia.
- ¹ Annata in Curia Romana licite exiguntur, & sine labe simulationis, in c. Cùm pridem, n. 140. de Padis.
- ¹ ANNIVERSARIA, & officia defunctorum Episcopi potest reducere ad persequendum Concilio Tridentino, c. 4. sess. 17. in c. 12. par. n. 20. de Conflus.
- ¹ Anniversarium quid sit, in cap. Cùm creatura, o. 1. & 12. de celebr. Miss.
- ¹ Anniversarium defunctorum si occurrit in festo, fieri debet saltem in privato, ibid. n. 6.
- ¹ Commemoratio, o. 2. & 23.
- ¹ Anniversario pro defunctis non satisfit dicendo Missam de Feris, ibid. n. 11. & 12.
- ¹ Anniversario occurrente in Collegiis Ecclesiæ cantari debent dux Missæ, una pro defunctis, alia de festo, vel feria, ibid. n. 23.
- ¹ Idem in die dispositionis defuncti, ibid.
- ¹ ANNUS probationis debet esse completus, in cap. Ad nostram, n. 14. de Regul.
- ¹ Dies additus beneficio necessarius est, ut annus probationis sit completus, ibid. n. 16.
- ¹ Probatio facta ante annum probationis nullam parit obligationem etiam ad religionem n. 17. ibid. n. 34.
- ¹ Fator est cum profecti, quoniam inoponitur, ut annus probationis direct usque ad ultimum mensem, ibid. n. 35.
- ¹ Probatio fieri debet in solitudine, & silentio, in c. Infirmitate, n. 7. q. Cler. vel voven.
- ¹ Annus probationis debet esse continuus, ibid. n. 33.
- ¹ Annus probationis interruptus, si novitus annus transfunditur ad aliam religionem duas horas in alio conventu mortuus fuerit, ibidem n. 36.
- ¹ Socii si animo suspendi aliquantisper lataverint intra claustrum, n. 37.
- ¹ Novitatus, seu probationis tempus quando foret ex veterum Canon. dispositione variè refertur sententia, in cap. Ad Apostolicam, num. 2. & seq. usque ad numer. 23. de Regular.
- ¹ Probationis tempus ex generali consuetudine omnium foret ordinum ultra annum non extenditur, ibid. n. 4.
- ¹ Probationis tempus à superioribus regularibus ultra annum prorogare non potest, ibid. o. 8.
- ¹ Declaratur n. 11. vers. Fator tamen.
- ¹ Proreptur à Sede Apostolica novitatus morbo correptæ etiam ultra sex menses à finito anno, donec daret spes recuperandæ valetudinis, ibid. n. 9.
- ¹ Item novitatus, quæ videbatur omissa professione bona sua a se meritorie existens recuperare non potest, ibidem numero 11.
- ¹ Tit. Concil. cap. 16. vers. Finito, sess. 25. de Regularibus comprehendit etiam Moniales, & n. 10.
- ¹ Anno probationis hodie nec exatit, nec expressè potest renunciar, & in hoc corrigitur cap. Ad Apostolicam, de Regularibus, ibid. n. 13.
- ¹ Annus probationis restringi non potest à superioribus regularibus, etiam per ingressum fiat alteri grave prejudicium, ibidem numer. 16.
- ¹ Annus probationis ad quid instituitur, n. 41.
- ¹ Annus probationis ex Concilio Tridentino non incipit nisi post suscepam habiium, in cap. Quia ingreditur, num. 7. de testam.
- ¹ Annus probationis etiam in Ordinibus non Mendicantium post Concilium Tridentinum renunciar non potest, in cap. Si publico, n. 24. de Convers. Conjug.
- ¹ Annus probationis post Concilium Tridentinum renunciar non potest, in c. Ex litteris, n. 23. de divor.
- ¹ Quibus ex causis licet derogare anno probationis, ibidem num. 24.
- ¹ Annus probationis est iuris positivi, ibid. n. 26.
- ¹ Annus probationis instituitur est, ut Religio probet mores Novitatus, & Novitatus subterfugiat Religiosis, in cap. Significatum, n. 30. de Regul.
- ¹ Annus probationis ad valide postulerandum requiritur etiam in Religione Sancti Iohannis Hierosolymitani, in c. Qui Presbyterum, n. 113. de penit. & remis.
- ¹ Fallit in Bohemis, quibus indultum est, ut non teneantur esse in probatione, nisi per sex menses, ibidem numer. 114. pag.
- ¹ Annus probationis non sufficit, ut sit completus, sed usque ad

- professionem sequi debet, aliaque est professio, ibidem 1. num. 119. 300
- Contra ibid. 300
1. AMYLVM an sit materia conueniens ad faciendum panem con- 33
tractabilem, in c. Ne inuitari, n. 15, de Conlit.
1. Annus tempore fufficit argi in d. quatuor tam Secularibus, 34
quam ecclesiasticis, excepto Episcopatu, in cap. Cüm in cunctis,
n. 18, de elec.
1. Annus legitimus debet esse completus in matrimonio tam spūalia, 34
1, quā carnali, ibid. om. 19.
1. Annus transiens in Episcopo, qui debeat esse completus, cum 34
in alijs. Dignitatibus sufficit inchoatus, ibid. num. 15, rēque ad
num. 15.
1. Annus quadragesimus in Abbatia an debeat esse completus, ibid. 34
num. 13.
1. Annus vi requiritur completus, an sufficit vltimus diem at- 35
tingit, an verò tempus curat de momento in momentum, ibid.
num. 16.
1. Annus discretiois tria gradus constituuntur in c. Omnis, num. 34, de paroc. & transiit. 35
1. Annus naturalis in quo differat à civili, in c. Ad nostram, n. 14, de 35
Regul.
1. Annus ex consuetudine civiliter accipitur, ibid. num. 16. 35
1. Annus ex quoque consuetudine diebus 109, & hora tert. lex, ex 35
quoque annis sufficit, ibid. num. 18.
1. Annus ubi incipit, ibi definit, & resoluitur, ibid. num. 10. 35
1. Annus unde dicitur, ibid. n. 11. 35
1. Annus inchoatus non dicitur minus spatium, quā anni, ibidem 35
num. 17.
1. Annus tacite professionis quando incipit, & finitur, ibidem 35
num. 30.
1. Annus inter iudicio Ecclesiæ qui dicitur, in c. Litera, num. 1. 35
de tempor. ordi.
1. Annus rediens iure immobilis computatur, in c. Nos quidem, 35
num. 10, de testam.
- Vide Reditus.
1. ANTECEDENS in omni materia includitur in concessione conse- 35
quentia, in cap. Quid à predecessor, num. 14, de Schismat.
pag. 110
1. Declaratur, ibid. num. 11. 110
1. ANTIANTIS in multis Hierosolymitanis currit à die solu- 35
passi, in cap. Qui Presbyterum, num. 119, de paroc. &
transiit.
1. Sed Equites non fecerunt nisi à die professionis, ibidem num. 110. 35
1. ANTICHRISTVS namque facit aliqua vera miracula, in c. Audi- 35
mus, num. 7, de Reliq. & Vener. Sanctis.
1. ANTIQVVS magis, & vera Philologista Authores, in c. Ne imita- 35
tes, num. 170, de Constat.
1. ANTIPAPA dicitur hierarchia, in c. Quid à predecessor, n. 11, 35
de Schismat.
1. APOCRISARII qui sunt, in cap. Significasti, num. 3, de Elec- 35
tion. 33
1. APOSTASIA est temeraria recessus à statu fidei, obediens, vel 35
religionis, in c. Consultationi, num. 19, de Apostat.
1. APOSTATA à religione dicitur qui ad sacrum redit non ser- 35
uata forma à Conc. Trident. præscripta, in c. Si quis, num. 16, 35
de Regul.
1. Apostata est excommunicatus, & peccat mortaliter, ibidem 35
num. 17.
1. Apostata à religione est infamis, in cap. Consili, num. 3, de 35
Regul.
1. Apostata proprie non dicitur religiosus nisi habitum temere di- 35
miserit, & ad sacrum redierit, in cap. Consultationi, num. 2, &
11, de Apostat.
1. Apostata proprie non dicitur nisi qui legem Christianam dimi- 35
tunt, vel qui relictis professione, qui dimittunt non licet, dimi-
tunt sine causa, ibid. num. 11. 118
1. Apostata à fide, vel ex voto religionem deserentes in Apostasia or- 35
dinari carent executione, nec possunt ab alio, quā à Papa di-
spensare, ibid. om. 14. 118
1. Apostatarum duo sunt genera, ibidem num. 17. 118
1. Apostata vnde dicitur, ibid. num. 10. 118
1. APOSTOLI qui dantur appellationibus cur dantur dimissio- 35
re, in c. Significasti, num. 4, de offic. Archid.
1. Apostoli non recipiunt immediate prelatum à Christo, sed à 35
Prore, in c. Peruenit, n. 47, de off. Ordin.
1. Apostoli populus Christus non dimittit, ibid. num. 12. 35
1. Apostoli quando, & quibus verbis fuerint ordinati Sacerdotes, & 35
accipiunt potestatem ligandi, & solvendi in cap. Cüm venisset,
num. 18, de Sac. Vnct.
1. Sit in c. Presbyter, num. 6, de Sacram. non iterum. 447
1. Apostoli doli per se valent dicitur Imperatorum, in c. Cüm esset, nu. 35
134, de testam.

Appellatio, communis.

1. Appellationis remedium ad quid institutum, in c. Ad nostram, n. 1. 35
& 4, de appellat.
1. Introducitur est ad corrigendam iudicium iniquitatem, vel imperi- 35
tiam, in c. Cüm tempore, num. 37, de Arbitr.
1. Appellatio vni prodest omnibus si defenso sit omnium, & 35

- eadem ratio vincendi, in cap. Cüm propter, om. 16, de In- 35
reparat.
1. Appellationis remedium ad innocentem peritiam institutum, in c. 35
Dilectus, num. 31, de Rescripto.
1. Appellatio, & negligens quod deperitorem iurisdictionis ad 35
superiorem acquiescent, in c. Ineffragabili, § Exceles, num. 1, 35
de offic. Ordinari.
1. Declaratur, ibid. num. 31. 35
1. Appellatio est à minori iudice ad maiorem provocatio, in cap. Su- 35
ditus, num. 31, de offic. Legat.
1. Appellationis quatuor sunt species, in cap. Pastoralis, num. 19, de 35
Appellat.
1. Appellandus non competit nisi indebit, & contra iustitiam gra- 35
uato, in c. Mandatum, n. 19, & seq. de Simonia.
1. Appellatio est provocatio inique sententiae querelam continens, 35
ibid. num. 10.
1. Et illius usus fuit inueniri ad corrigendam iudicantium iniquita- 35
tem, vel impericiam, ibid. num. 11.
1. Appellationis remedium non est ad defensionem iniquitatis, sed ad 35
præsidium innocentis institutum, in c. Veltis, num. 107, de Co-
habit. Cler. & Mulier.
1. Appellatio est de minori ad superiorem iudicem provocatio, in c. 35
Significasti, num. 19, de Elect.

Appellatio quando admittenda, vel non.

1. Appellatio Clerici remittens ordinari propter impedimentum an 35
sit admittenda, in cap. Queris, num. 47, de arat. & qualitat.
pag. 411
1. Appellatio à correctione legitima non admittitur, in c. Ad nostram, 35
num. 4, de Appellat.
1. Appellatio contra Canones non valet, in c. Cüm in cunctis, § In- 35
feriora, num. 14, de elect.
1. Appellatio generalis à quocunque præsente non tenet, in c. Reueren- 35
tiam, num. 17, de stat. Monachor.
1. Appellatio in his, ubi de visitatione, & motum correctione agitur 35
ad effectum suspensionis, admittitur nisi modus excedatur, in c.
Dilectus, num. 19, de Rescripto.
1. Appellatio in causis ordinarij admittitur ad verumque effectum 35
etiam in visitatione diocesis cognoscatur, ibid. num. 30.
& 31. 35
1. Appellationis ab indebita incarceratione Ordinarius tenetur desistere, 35
& processum transmittere ad Metropolitanum, quo tamen inco-
mune manente in carceribus, in c. Super eo, il secundo, num. 44, 35
de Appellat.
1. Appellatio in iudicio non admittitur à factum gramine, nisi illud 35
sit irreparabile, ibid. num. 48.
1. Appellationes friuolas defendendum non est, licet appellatio in re- 35
scripto non sit inhibita, in cap. Pastoralis, num. 14, de Ap-
pellat.
1. Appellatio manifeste friuola semper inhibetur à iudice, & à iure, 35
ibid. num. 10.
1. Appellatio latens friuola inhibetur à iure, sed non à iudice quan- 35
diu iustitia latet, ibid. num. 15.
1. Appellatio ex causa probabilis non expressa in iure non suspendit 35
iurisdictionem iudicis procedentis appellatione remota quin
possit sustentari exequi, ibid. num. 18.
1. Fallit in tribus casibus hic expressi, ibid. num. 19. 35
1. Appellatio à corruptione fructuum in distributionibus quando substa- 35
ta sit à Concilio Trident. in cap. Quæ nonnulli, num. 18, de Cler.
non rediens.
1. Appellare an, & quando liceat à sententia arbitri, in c. Cüm rem- 35
pore, num. 35, de arbit.
1. Appellari potest ab inquisitione, quæ sit contra subditum non 35
precedente fama, in cap. Perniciolam, num. 50, de Offic.
ordinat.
- Vide in ver. Appellatio dimissoria.
1. Appellatio sub conditione quatenus proposita peticio non admittit- 35
ur, non valet, in c. Super eo, il secundo, num. 25, de Ap-
pellat.
1. Appellari potest à potestate arbitrarie, non autem à potestate in iure 35
expressa, in cap. Ineffragabili, § Ceterum, num. 18, de Offic.
Ordinat.
1. Appellatio remittit punitione de iure civili, non autem de iure canonico, 35
in c. Super eo, il secundo, num. 4, de Appellat.
1. Appellari potest secundum Canones etiam extra iudicium, non 35
secundum legem, ibid. num. 19.
1. Appellari in posit. vna voce dum sententia excommunicationis 35
proferitur, ibid. num. 21, & seq.
1. Appellans debet causam tam exponere, quæ si foret probata, 35
deberet legitima iudicari, in cap. Eam te, num. 35, de mist. &
qualitat.
- Appellatio an admittatur contra elect.
- Vide in ver. Electio quæ appellatio non.

1. Appellationis interposita ad Papam non defertur iurisdictioni cum li- 35
teris Ordinarij ad Curiam puniendus, in c. De Prore, num. 1, de
Appellat.
1. Appellari potest à correctione Prælati etiam Regularis si sit mani- 35
feste criminofus, ibid. num. 3.
1. Contrarium, ibid. om. 3.
1. Appellatio non est extrajudiciali non defertur puniendus est, ibid. 35
num. 1.

- 1 Si appellatio sit iusta, & rationabilis, illi fecus, ibid. num. 9. 196
 2 Iudex peccat defendendo appellations manifestè frivolæ, ibidem num. 10. 196
 3 Et quid in appellacione ab interlocutoria, ibid. num. 11. 196
 4 Appellari in dubio presumitur iusta, & ique deferendum, ibid. num. 12. 196
 5 Appellatio à correctione mortuum non admittitur, ibid. num. 13. 196
 6 Nisi Prælatus etiam Regularis modum excedat in corrigendo, ibid. num. 14. 196
 7 Appellacione remota privari potest beneficium qui necessitate, vel utilitate Ecclesie exigere contumaciter renuit suscipere Ordinem beneficium non annuens, in cap. Quartus, num. 8. de actus & qualis. 196
 8 Appellatio ad Metropolitanam non impeditur per litteras communi-
 cationis excommunicati (suspensionis Ordinis), in c. Grane, num. 3. de Offic. Ordinarij. 198
 9 Appellatio in re scripto Papæ in tribus modis remoueri potest, in c. Secundus, num. 40. de Offic. Legati. 197
 10 Appellatio qualiter, & quando prohibetur per clausulam, *Appellacio remota*, ibid. num. 43. & seqq. 197
 11 Indulgetur à iure in quinquē casibus ibi expressis prædicta clausula non obstant, ibid. num. 45. 197
 12 Appellacione remota in, & qualiter intelligitur remota reuocatio, in cap. Super eo, in secundo, num. 7. & 14. de Appellacione. 191
 13 Vide in ver. *clausula appellacionis remota*.
 14 Appellatio non admittitur nisi de Regulari disciplina, & mortum correctione agitur, nisi ad hoc excedat, in c. De Priore, num. 19. de Appellat. 197
 15 Appellari non debet à sententia lata super notorio, in c. Vestra, num. 105. de Cohabit. Cler. & Mulier. 197
 16 Appellari potest à iudice qui pariter hoc potest non facere communi iurisdictione, in cap. G. Perpetuus, num. 1. de Offic. Iudic. 162
 17 Appellatio in hisque ad Viscitationem, & mortum correctionem spectans admittitur ad effectum devolutivum tantum, non autem suspensivum, in cap. Ad notandum, num. 5. & seqq. de Appellat. 189
 18 Appellare non licet in causa Viscitationis, & correctionis ante diffinitivam sententiam à quocunque gravamine, ibid. n. 6. 189
 19 Nisi à diffinitiva appellari non possit, aut gravamen sit irreparabile, ibid. num. 7. 189
 20 Consuetum Tridentinum à decretis Viscitationis, & correctionis subsistit appellacionem suspensivam, non devolutivam, ibidem num. 9. 189

Appellatio ad quem.

- 1 Appellatio ad proximam superiorem devolvitur, nec omisso medio est appellandum, in cap. Irrefragabili, & Successus, num. 14. de off. Ordin. 176
 2 Appellatio ad partem interpositioni non potest, ibidem numer. 15. & 18. 176
 3 Appellatio in causa alteri delicta ab uno ex duobus sociis in iurisdictione non devolvitur ad delegatam, sed ad superiorem ambonum, ibid. num. 19. 176
 4 Appellatio à sententia Capitulum in Cathedralibus Hispaniarum non continetur interpositi ad Episcopos, sed ad alios Superiores, ibid. num. 30. 177
 5 Appellatio ab Episcopo procedente auctoritate delegata in eo casu, in quo non poterat eam auctoritate ordinaria, ad quem fit interpositio, in c. Ad audiendum, in primo, num. 47. vique ad num. 49. de Eccles. iudic. 615
 6 Et quid si procedere non poterat auctoritate Ordinaria, ibidem num. 47. 615
 7 Appellatio ab erectione Parochialis factæ ab Episcopo infra limites Parochie Regularibus subiectæ interpositioni non potest nisi ad Papam, ibid. num. 48. 616
 8 Appellatio à sententia, & gravaminibus Communitatis Crucis in illius casibus, in quibus non est prohibita per clausulam appellacionis remota, an interponi possit ad Collegiolum, an vero ad Papam fit interpositio, in cap. Secundus, num. 46. & seqq. de off. Legati. 198
 9 Appellatio omisso medio valet parte non excipiente, in c. Referente, num. 4. de Præben. 178
 10 Confecto ut à Delegato Papæ appellaretur ad Legatum de Laterane non valet, in c. Secundus, num. 11. de off. Legati. 196
 11 Confecto appellandi ad partem, sed ad æqualem, est contra substantiam appellacionis, ibid. num. 32. 197
 12 Confecto appellandi ab Ordinarium inferiori ad Metropolitanam omisso medio, valida est, in cap. Referente, num. 3. de Præben. 178
 13 Appellandum est in dubio à collatione simulante Episcopo, & Capitulum, non ad Episcopum, sed ad Superiorem, in c. Postulasti, num. 12. de concessione præben. 193
 14 Appellari potest à sententia Concilii ad Papam, sed non à conventu, in c. Significasti, n. 6. de elec. 258
 15 Appellantes à Romano Pontifice ad forum Concilium, eorumque Consiliis, & auctoribus incursum penas excommunicationis, & læte maledicti humanæ, & Divinæ, ex Bulla Pii III. ibid. num. 46. 218

- 1 Item declarantur schismatici, & heretici ex Bulla Iulii II. ibid. num. 47. 218
 2 Excommunicantur in Bulla Coena omnes, & singuli appellantes ad forum Concilium; Universitates vero, & Collegia interdicuntur, in c. Responsi, num. 44. de sent. exco. om. 194
 3 Appellare non licet à sententia Papæ ad Tribunal Christi, in cap. Quomodo, num. 9. de translat. Episcopis, & in cap. Significasti, n. 61. de Elec. 218
 4 Appellari non potest à sententia Delegati Papæ ad Legatum de Laterane, in c. Secundus, n. 10. de off. Legati. 196
 5 Appellari non potest à sententia, & gravaminibus Conservatorum, nisi ad Papam, ibid. num. 34. 196
 6 Appellari non potest à Delegato nisi ad Delegationem, ibid. num. 36. 196
 7 Appellari potest ad Papam omisso medio, ibid. num. 49. 198
 8 Appellandi facultas ad Patriarcham non censetur sublatæ, licet per mille annos fuerit super appellacionem ad Papam, in cap. Trecentis, n. 61. de Treng. & Pace. 616
 9 Appellari ab inferiori Prælato ad Episcopum est effectus iurisdictionis habitualis apud Episcopum remanentis, in c. Sacro, n. 64. de sent. exco. om. 375
 10 Vide in ver. *index quoad Appellationem*.
 11 Et in ver. *iudex Commisarius*.
 12 Appellari potest ad Metropolitanam, vel ad Papam omisso medio à sententia per Ordinarios lata in causa Regularium sibi subiectorum, in dist. cap. De Priore, num. 17. & num. 37. de Appellacione. 196
 13 Appellari non potest de iure civili ad Imperatorem omisso medio, sed gradatim est procedendum, ibid. num. 18. 196
 14 Appellatio cum sit species defensionis, que est de iure naturali quodvis totum possit à Principe, in cap. Pastoralis, num. 6. de appellat. 205
 15 Appellacionis remedium nulli denegandum, ibid. num. 9. 205
 16 Appellare non licet à sententia Papæ ad Tribunal Christi, in cap. Quomodo, n. 9. de translat. 318

Appellatio devolutiva, vel suspensiva.

- 1 Appellatio non impedit executionem eorum, que ad mortum reformationem, & correctionem pertinent, in c. Irrefragabili, n. 6. de off. Ordin. 176
 2 Admittitur tamen ad effectum devolutivum, ibid. n. 2. 173
 3 Et admittitur ad utrumque effectum si Prælatus limites vificitationis, seu correctionis excedat, ibid. num. 3. 173
 4 Appellatio devolutiva à Decretis ab Episcopo in vificacione constituta iure delegato interpositi potest etiam ad Metropolitanam, in c. Secundus, n. 47. de off. Legati. 198
 5 Appellatio inspecta forma tenet sententiam suspendit, sed inspecto statu prædictæ eam exstinguit, in c. Significasti, n. 11. de off. Delegati. 173
 6 Appellatio à dacione conculgendi, & assignacione congruæ datur ad effectum devolutivum tantum, in c. De Receptoribus, num. 11. de Cler. exco. 178
 7 Appellari potest post diffinitivam in causa vificacionis, & correctionis, sed appellatio non suspendit executionem, in c. Ad nostrum, num. 2. de appellat. 189
 8 Appellari potest ad utrumque effectum si Prælatus excedat modum in exco. & procedat tunc iudiciarius, ibid. n. 11. & seqq. vique in fin. 190
 9 Appellari non potest ab erectione novæ Parochiæ ad effectum suspensivum, sed devolutivum tantum, in c. Ad audiendum, in primo, n. 12. de Eccles. iudic. 613
 10 Monachus, si cum Clerico appellare potest à correctione, si sit in forma iudicij, in c. Ad nostrum, n. 12. de appellat. 199
 11 Appellatio à censurâ vel illius comminatione, aut declaratione, vide in ver. *Censura*, & in ver. *Excommunicatio quoad Appellationem*.
 12 Vide in ver. *Appellari quoad admittenda*.

Appellatio diffinitiva.

- 1 Appellatio à diffinitiva cum expressione causæ manifestè frivolæ non tenet, in cap. Super eo, in secundo, num. 19. de Appellacione. 191
 2 In Appellationibus recipienda à diffinitiva, & inhibitionibus decernendis servari debet forma, cap. Romana de Appellat. lib. 6. & decretum Sac. Congregationis Episcoporum, ibidem num. 23. 191
 3 Appellatio à diffinitiva in multis casibus non admittitur, ibidem num. 35. 191
 4 Appellari potest secundum Canones tam anteq. quam post litem contestationem in actu prolatis sententia, & post: secundum leges vero post sententiam damnatam, in cap. Super eo, in secundo, n. 1. & 16. & seqq. de appellat. 191
 5 Et ratio diffinitionis triplex assignatur, ibid. n. 21. 191
 6 Appellari potest post sententiam diffinitivam causis nulla causæ expressa, & sufficit dicere, Appello, ibid. n. 16. 191
 7 Quod procedat etiam in causa electionum, licet in hisce causis causam expressam, ibid. num. 17. 193
 8 Item procedat etiam in appellacione, quæ fit à iudice extra iudicium, ibid. num. 18. 193

1. Et quid in appellatione extrajudiciali, quæ fit à parte contra partem, ibid. remissive, num. 20. 192
 2. Appellari non potest à diffinitiva, nisi graver, ibidem numero 21. 193
 3. Sufficit tamen quaecumque gravamen etiam modicum, ibid. numer. 22. 193
 4. Appellari potest post sententiam diffinitivam etiam in causa litumina, & correctionis, sed ad officium devolutivum tantum, non suspensivum, nisi gravamen sit irreparabile, ibid. num. 30. 193
 Vide in ver. *Appellari ab interlocutoria.*

Appellatio ab interlocutoria.

1. Appellatio admittitur secundum Canones ab interlocutoria, vel gravamine aliquo, dummodo concurrant decem, quæ hic exprimuntur, in cap. Super eo, ibi secundo, numer. 14. de appellat. 192
 2. Appellatio ab interlocutoria, vel alio gravamine ante diffinitivam in quibus casibus admittitur ex Concilio Tridentino, ibid. num. 19. & seq. usque ad num. 21. 193
 3. Appellari non licet in causa visitationis, & correctionis ante diffinitivam sententiam à quocumque gravamine, in c. Ad nostram, num. 6. de appellat. 193
 4. Nisi à diffinitiva appellari non possit, aut gravamen sit irreparabile, ibidem num. 7. 193
 5. Appellari potest ab interlocutoria de jure civili quando non expectatur alia diffinitiva, in cap. Super eo, ibi secundo, num. 16. de appellat. 193
 6. Item à gravamine quod per diffinitivam, vel per appellationem à diffinitiva repari non potest, ibid. num. 18. 193
 7. Appellari potest à gravamine etiam reparabili quando iudex extrajudicialiter procedendo gravat partes, ibidem numer. 17. pag. 193
 8. Appellatio non datur à gravamine, quod repari potest per appellationem à diffinitiva, in cap. Per nos, numer. 17. de sentent. exco. 193
 9. Appellare quis potest à gravamine, & appellationem prosequi non obstant exceptione incommunicacionis, ibidem numero 20. 194
 Vide in verbo *Excommunicatio quod appellacionem*, & in ver. *Excommunicacionis exceptio*.
 1. Appellari non datur secundum leges nisi à diffinitiva, sed secundum Canones appellari à quocumque gravamine, in c. Venerabilis, num. 7. de iudic. 194
 2. Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. num. 21. 194
 Vide in ver. *Appellari quod admittitur*.

Appellatio à mala Episcopi electione, & reprobatione examinatorum.

1. Appellatio devolutiva in vim Concilii Tridentini datur à reprobatione examinatorum, sed non ab intentionali iudicio Episcopi, in c. Eum et, num. 16. de ar. & qual. 407
 2. Appellatio à mala Episcopi electione ex sententia Rota in deum conceditur si Episcopus dolose, & irrationabiliter iudicaverit, ibid. num. 20. 407
 3. Sit irrationabilis, & dolus liquide probari debent, ibidem dict. num. 20. 407
 4. Contrarius ex sententia Sacre Congregationis Concilii, ibidem num. 21. usque ad num. 40. 407
 5. Appellare potest magis idoneus postpositus à mala Episcopi electione, & pro vocare præelectum ad novum examen ex Constitutione 13a V. ibidem num. 17. 407
 6. Appellari à reprobatione examinatorum, & à mala Episcopi electione potest pro vocare præelectum ad novum examen, ibidem num. 36. 407
 7. Appellare non licet in concursu Parochialis Ecclesie à reprobatione examinatorum Synodali, & ad novum examen provocare, in cap. Cùm sit ar. num. 70. & seq. usque in fin. de ar. & qual. 430
 8. Appellari potest à reprobatione Episcopi, qui iudicium examinatorum sequitur usum magis idoneum præelecti, ibidem numero 13. 439
 Vide in ver. *Concursus*.

Appellatio pendente.

1. Appellatio pendente status condemnati integer est, nec inter infames internum est habendus, in cap. Omnipotens, numer. 4. de accusat. 407
 2. 408

Appellatio quoad translationem actorum.

1. Appellans tenetur expensis suis acta omnia primæ instantiæ producere coram iudice appellationis, in cap. G. Perpetuus, num. 10. de fidem. 163
 Vide in ver. *Acta*.
 2. APPROBARE, & credere esse validum in quod diffinitur, in c. Significatum, num. 13. de Regular. 360

3. APPROBATUS ad aliquod officium non potest in simili officio reprobari requirente eandem perficiem idoneitatem, in cap. Ad Apostolicam, num. 44. de Regular. 384
 1. Approbato ad ordines, aut ad officium, vel beneficium obijci non potest, quod sit criminofus, vel irregularis, nisi postea nova causa supervenerit, in cap. Acceptus, numer. 2. de ar. & qual. 431
 2. Amplius, ibid. num. 3. & 37. 431
 3. Declaratur, num. 4. & 38. 431
 4. Approbatus ad sacros Ordines conferre etiam approbatus ad beneficium, nec debet iterum examinari, ibidem numer. 13. 31. & 35. 431
 5. Fallit in beneficio Curato, num. 40. 433
 6. Item fallit quando Episcopus per alium examinavit, ibidem num. 15. 431
 7. Item fallit in Episcopo successore, ibid. num. 16. & 48. 432
 8. Item fallit in ordinato, qui eligatur ad beneficium in alia diocesi, ibid. num. 17. 432
 9. Approbatus ad Dignitatem est examinandus ad ordinem eadem dignitatem annexum, nisi statum collatione dignitatis examinatus, & ordinatus fuerit, ibid. num. 17. 432
 1. Approbatus semel potest reprobari ex nova causa superveniente respectu criminis, sed non respectu illiteraturæ, ibidem numero 18. 433
 2. Approbatus ad ordines potest ad beneficium ab Episcopo successore iterum examinari, & reprobari, ibid. num. 41. 433
 3. Approbatio non est sententia diffinitiva, sed decretum adiutorium, ibid. num. 43. 433
 4. Approbatus ad duas Parochias debet ad tertiam aequalem, vel minore iterum examinari, ibidem numer. 47. 433
 5. Approbatus semel Regulari ab Ordinario ad confessionem personarum secularium audiendus an, & quando possit iterum examinari, & reprobari, in cap. Grave, num. 70. de offic. Ordin. 602
 6. Prelatus potest contra factum proprium venire reprobandus processu illicitum, quoniam semel approbatus, in cap. Acceptus, num. 47. de ar. & qual. 434
 7. Approbatus semel potest reprobari favore publicæ utilitatis, in c. Quotiam, num. 15. de offic. Delegat. 531
 8. ACQUILIBENS Concilii decretum de translatione Sanctorum Corporum, & Reliquiarum rectoris, in cap. Cùm ex eo, num. 12. de reliq. & vener. Sanctor. 601
 1. ARBITER, pœcedit in subdistinguis servato ordine iudicij, in c. Contritum, num. 22. de arbit. 700
 2. Arbitrari esse non potest, qui non potest iudex, ibid. num. 18. 695
 3. Arbitrari habet correctionem, ibid. numer. 14. 695
 4. Arbitri, vel iudicis sententia an, & quando possit pro parte valere, & pro parte non, ibid. num. 18. 696
 5. Arbitrari debet parere, & præferre illi terminum ad audiendam sententiam, in cap. Ex parte, numer. 8. de arbit. 702
 6. Arbitri, & arbitratores habent solam notionem, nec potatem, vel meliorem possunt partibus indigere, ibidem numer. 36. pag. 704
 7. Arbitri possunt ordinare ut una pars de facto dimittat beneficium, in quo ipsi non habet, & pecuniam à colligatore recipiat, in c. Non licet, num. 6. de arbit. 699
 8. Arbitri an, & quando licet ordinare, ut una pars cedat liti spirituali, & recipiat aliquid temporale, ibid. num. 8. 699
 9. Arbitrio non creditur si de compromisso non constat, licet alter in laudo factum fuisse compromissum, in c. Cùm in iure, num. 39. de off. Delegat. 533
 1. Nisi laudum factum partibus presentibus, & non contradicentibus, ibidem num. 40. 533
 2. ARBITRAMENTUM est quidam transactio, in cap. Contingit, num. 10. de arbit. 699
 3. Arbitramentum non dicitur propriè sententia, vel quasi, neque actio oritur ex arbitramento, sed est compromissum, ibidem num. 26. 700
 4. Arbitramentum iniquum etiam iuratum per superiorem emendatur, in cap. Non licet, num. 1. & 16. ver. Quasi nota, de arbit. 699
 5. ARBITRARI de spirituali non est actus spiritualis, in c. Contingit, num. 10. de Arbitr. 699
 6. ARBITRATOR eligitur, ut differentiam amicabiliter componat sine ordine iudicario, in cap. Contingit, num. 15. de Arbitr. 700
 7. Arbitrator non fert sententiam, nec eorum ipso iudicio utitur, in c. Ex parte, num. 14. de Arbitr. 703
 8. Arbitrator pronuntiando pro bono pacis possunt excedere limitatam iuris, sed iudices contra hoc pronunciant non possunt, in c. Nisi essent, num. 6. & 41. de Præben. 106
 9. ARBITRIA redacta sunt ad iudicium iudiciorum, in cap. Contingit, num. 21. 699
 1. Et in c. Cùm tempore, num. 20. de arbit. 697
 2. Arbitrium quod fit, in eodem cap. Contingit, numer. 13. pag. 700
 3. Arbitrium latum super pluribus capitulis sustinetur quoad illud, quod à compromissum potestatem dependet, in c. Cùm tempore, num. 16. de Arbitr. 698
 4. Arbitr.

- Arbitria esse videtur, quot sunt res, & de quibus fuit compromissum, ibid. in num. 17. 695
- Arbitrium est quodam transactio in arbitrium boni viri arbitrio moderanda, ibid. n. 18. 695
- De iuratore, num. 29. *verf. Eius non esse.*
- Arbitrium, & iudicium in rebus differant, in cap. Ex parte tenui, & num. 19. de Arbit. 703
- Arbitrium simoniacum, & dolosum non valet, in c. Non fine n. 1. de Arbit. 690
- Arbitrium ut una pars cedat liti super beneficio, & recipiat pecuniam ab altera est Simoniacum, ibid. n. 3. 690
- Fallit iur-intercedit auctoritas Papæ, ibid. n. 5. 690
- Item fallit si renunciatur nullum ius habet in beneficio, ibidem num. 6. 690
- Et quid in dubio, ibid. num. 8. 690
- Arbitrium in fectetur iudicanda qualiter fit regulandum, in c. Cùm hi, num. 22. de Conser. Conjurat. 436
- Arbitrium iudicis succedit in his tantum, quæ à lege non sunt determinata, in c. Nonnulli, n. 19. de Rescript. 167
- Et in cap. Cùm contrarius, n. 1. de Decim. 310
- Arbitrium regulatur à iure, in c. Ut iura, num. 34. de off. Ordin. 69
- Arbitrium liberum, & absolutum nulli subiacet reguli iuris positioni, in cap. Ne innitatur, num. 8. de Conser. 55
- Arbitrii verbum in dubio viri boni, & à iure regulatum significat, ibid. n. 239. 55
- Clausula *arbitrio Rota* quid importet, ibid. n. 240. 55
- Arbitria redacta sunt ad iustitiam iudicium in c. Cùm, num. 19. de his conser. 83
- V. de in *verf. Iudicis arbitrium.*
- ARCANA Regni alieni scrutari non convenit, in c. Sicut olim, num. 4. de Accusat. 24
- ARCHIDIAconi opinia super festo libro Decretalium prævalere communis opinio, in c. Ne innitatur, num. 164. de Conser. 47
- ARCHIDIACONTUS, & Archiepiscopus Auximatus tenetur residere, licet nulli habeant reditus, sed folum illam in Choro, in cap. Cùm totum, num. 26. de Conser. 94
- Archidiaconi, Decani, & aliorum inferiorum appellacione non veniunt Abbates nullius directi habentes iurisdictionem ordinariam exclusi Episcopi, in c. Accedentes, num. 31. de exco. Praet. 216
- Archidiaconi contra prohibitionem Episcopi an possint exercere officium suum, in c. Littere quas, num. 22. de Matrim. contract. cum interdict. licet. 77
- Archidiaconi, & Archiepiscopi officia quomodo iudicem se habeant, & in quibus differant, in c. Ad hæc, num. 1. & sequ. in h. de off. Archid. 509
- Dubia plura inter Archidiaconum, & Archiepiscopum Adversum, ibid. n. 2. & 10. *verf. Et iurisdictionem.* 509
- Archidiaconus, & Archiepiscopus Vicarij Episcopi à iure sunt constituti, ibid. n. 3. 509
- Dignitates Archidiaconatus, & Archiepiscopatus habent se tanquam excedens, & excelsi, ibid. n. 4. 509
- Archidiaconus est maior rector, Archidiaconus est maior administratione, ibid. n. 7. 509
- Archidiaconus potest quæ complectatur, ibid. n. 6. 509
- Archidiaconus unde dicitur, ibid. n. 7. 510
- Archidiaconus est Vicarij Episcopi quoad iurisdictionem, Archiepiscopus quoad Sacramentalia, ibid. n. 9. 510
- De inorum celebratio an spectet ad Archidiaconum, vel Archiepiscopum, ibid. n. 11. 510
- Archidiaconi, Propositi, & Decani ferè tot sunt ex consuetudine quot sunt Ecclesiæ, ibid. n. 12. 510
- Archidiaconus post Episcopum omnibus preest, ibidem num. 16. 510
- Si fit Presbyter in quibus preest Archiepiscopus, ibidem num. 17. 510
- Eucharistia custodia an spectet ad Archidiaconum, vel ad Archiepiscopum, ibid. n. 21. 511
- Abbas, & Abbatis potest in se, & in iurisdictione corporali spectat ad Archidiaconum, ibid. n. 22. 511
- Archidiaconus quæ competat dare communi, ibidem num. 23. 511
- Archidiaconi ius examinandi promovendi ad ordines, & beneficia an sit sublarum à Concilio Tridentino, ibidem num. 27. 511
- Archidiaconus cui dicitur oculus Episcopi, ibid. n. 26. 511
- Potest modicum penam imponere, & ad modicum tempus suspendere, ibid. n. 27. Habet curam, num. 28. Vel Vicarij Episcopi in omnibus, & habet iurisdictionem ordinariam, ibidem num. 29. 512
- Archidiaconus Dignitas post Episcopalem est maior dignitas in Ecclesiâ Dei, & sic maior Abbati, ibid. n. 30. 512
- Episcopi an possint removere Archidiaconum à Vicarij, & illius munera exercere, ibid. n. 31. 512
- Archidiaconus est Vicarij non ab Episcopo assumptus, sed datus à iure, ibid. num. 32. 512
- Archidiaconus non dat commendaticias ad Ordines, in c. Significasti, num. 1. de off. Archid. 513
- Archidiaconus de iure non potest concedere distictiones absente Episcopo, ibid. num. 11. 513

- Archidiaconus est Dignitas in Cathedrali, nec comprehenditur in cap. Statutum de elect. in 6. in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, num. 31. de Elect. 377
- Archidiaconus de iure annexum habet ordinem Diaconatus, in c. Ut Abbates, num. 12. de rit. & qual. 328
- Sed ut iure non est prius Dignitas post Pontificalem requirit Ordinem Presbyteratus, ibid. n. 13. 328
- Archidiaconus de iure est prima Dignitas post Pontificalem, & Caput Capituli, ibid. n. 16. 329
- Et ad eum spectat Capitulum convocare, ibid. n. 17. 329
- Accituentur cap. potest ab Ordinario, ibid. n. 28. 329
- Archidiaconatus dignitas an sit major Abbati, vel è conventio, ibid. num. 29. & 31. 329
- Archidiaconi plures esse possunt in eadem Ecclesiâ, in c. Licet, num. 1. de Foris. 385
- Et an omnes de beate esse Doctores, itant optari non possint à Canonici non Deoctoribus, ibid. 387
- Archidiaconus habenti nudum ius praesidendi in Choro dum residet in locis suæ jurisdictioni subiectis non debetur distributionibus, in c. Licet, num. 162. de Praeb. 143
- Debetur tamen abfentibus pro exercitio cure animarum suæ Dignitati, vel Canonice incumbenti, ibid. n. 163. 143
- Dum sunt in actu administrandi Sacramenta, vel ea exercendi, quæ ad curam spectant, num. 164. Et dummodo hoc præstare per seipsos, ibid. n. 167. 143
- Archidiaconi, Decani, & alii inferiores videntur debere per se ipsos, assumpti Notario de consensu Episcopi, in c. Procuraciones, num. 8. de Notariis. 147
- Nec hodie possunt visitare per alios in casu legitimi impedimenti, ibid. num. 9. 147
- Archidiaconus per alium visitare potest Episcopum, non obstante quoque ab immunitatibus per alium visitaverit, ibid. num. 10. 147
- Archidiaconus qui abjuravit institutiones, & Custodias vacantium Ecclesiarum, non potest eas repetere, in c. Cùm venissent, num. 9. de Instaur. 183
- Archidiaconus in Monasteriis jurisdictionem non habet, nisi quantum tribuit ei generalis, vel specialis consensio, in cap. Dilecto, num. 1. de off. Archid. 516
- ARCHIDIACONUS potest procedere contra Episcopos destitutos à Ecclesiâ sua excommunicando, & suspendendo, non autem remouendo eos à Episcopatu, vel administratione, in cap. Ex tunc, num. 18. de Cler. non residentibus. 57
- Archiepiscopus, qui propria temeritate ab Ecclesiâ recedit, & de communi non reddit, potest impetrare Archiepiscopatum, in c. Qualiter, num. 11. de Cler. non resid. 49
- Archiepiscopus ante susceptionem pallii, & Episcopus non consecratus possunt exercere ea quæ sunt jurisdictionis tantum, in c. Quanto, num. 37. de Conser. 209
- Archiepiscopus non dicitur nisi recepto pallio, in cap. Licet de visitanda, num. 8. de elect. 222
- Archiepiscopus Theatrum an sit manentem in possessione visitandi loca subiecta Abbati S. Joannis in Venere, donec Commendatarius probaverit per rem potestatem, in illa etiamque jurisdictionem exercere, in c. Cùm olim, num. 36. de usq. usque in fin. de prescript. 180
- Archiepiscopus in visitatione Provinciae Episcopo negligente potest in criminibus necesse procedere, & per causas ordinarias imponere, in c. Dilecti, primo, num. 19. de rescript. 129
- Archiepiscopus potest cognoscere causas subditorum suffraganei in prima instantia negligente, non ausum consentiente Episcopo, in c. Significasti, num. 36. de foro compet. 78
- Archiepiscopus licet sit iudex ordinarius suorum suffraganeorum nullam tamen jurisdictionem exercere potest in eorum directibus, nisi in casibus in iure expressis, in c. Sicut unum, num. 8. de exco. Praet. 207
- Archiepiscopus qui aliquid auferit ex bonis Episcopi accedens ad Provinciale Concilium potest quadrupli sit puniendus, in c. Procuraciones, n. 26. de Conser. 548
- Archiepiscopus habet jurisdictionem in subditum suffraganei, qui publicè per beneficium detinet illuc, in c. Ad extrapartes, num. 1. de Pribyter. 470
- Et est iudex in communem vizio Provincia, ibid. n. 3. 470
- Archiepiscopus in visitatione potest vii opera subditum Canonico in Ecclesiâ suâ, in cap. Ut iura, num. 11. de off. Ordin. 593
- Et quod in Episcopo, ibid. n. 22. & 25. 593
- Archiepiscopus qui processum contra fe fabricatum subtrahit, an habeatur pro convicto criminibus, de quibus fuit accusatus, & an, & quæ potest subfrahitione sit puniendus, in c. Pervenit, primo, num. 10. & seq. usque in fin. de testib. co-gen. 159
- Archiepiscopus appellari potest ante susceptionem Pallii, in c. Eam te, num. 10. de rescript. 404
- Archiepiscopus qui ex iusta causa efficit, licet de Episcopatu vacante providens potest, in c. Cùm ex illo, num. 30. de transl. Episc. 317
- Imò & de Parochiali, ibid. num. 1. 317
- Secus si cessio facta fuerit in fraudem ad obtinendum Episcopatum in completum, ibid. n. 2. 317
- Sed qui fraudem allegat, probare debet, ibid. n. 3. 317
- Archiepiscopus potest celebrare sine pallio, & sandaliis, in c. Quia nos, n. 1. & 7. de Auth. & usq. p. 215

Vide in ver. *Pallium*.

Vide in ver. *Metropolitani*.

- 1 Archiepiscopus ab omnibus suffraganeis est consecratus: aliis intra est consecratus, in cap. Si Archiepiscopus, num. 1. & q. de Tempore. Ordinis. 364
- 1 Archiepiscopus consecrari non potest nisi in civitate Metropoli; Comprovincialibus ibi convenientibus, ibid. n. 1. 364
- 1 Archiepiscopus p[ro]p[ri]us in consecratione Suffraganei est adus jurisdictionis, non ordinis, ibid. n. 13. 365
- 1 Archiepiscopus in consecratione Episcopi debet stare sententiæ majorum parum suffraganeorum, ibid. n. 15. 365
- 1 Sed si eam non sequitur, nihilominus tenet consecratio, ibidem num. 16. 365
- 1 Archiepiscopus non potest deputare Officiales in exco[m]muni suorum suffraganeorum pro appellationibus ad eum interponendis, in c. A nobis, et primo, n. 27. de sentent. exco[m]m. 371
- 1 Archiepiscopus potest renunciare definiti Archiepiscopatus, & renunciat tantum Episcopatus, & habet obedientiam Archiepiscopo, in c. Quia dicitur moratur, in c. Ad supplicationem, num. 3. de Renunciat. 378
- 1 Archiepiscopus qui renunciat Archiepiscopatu potest exercere pontificalia in loco exempto etiam sine licentia Ordinarii, vel de aliena Clericali sibi nullus, vel Pallio vti non potest, etiam de Dilectis licentia, ibid. n. 1. 378
- 1 ARCHIMANDRITA idem est quod Abbas, in c. Ut Abbates, num. 6. de atax. & qual. 388
- 1 Archimandrita Metropolitani, palatium etiam conductitium non habet, & habens Ecclesiam paritatem in civitate Metropolitani. p[ro]p[ri]um immunitate Ecclesiastica habet legitimam consuetudinem, in c. Ecclesie, num. 17. de Immunit. Ecclesie. 448
- 1 Familiales Archimandrite gaudent privilegio foci stant etiam confederatis, ibid. n. 17. 448
- 1 Archimandrita in Civitate Metropolitani, degnus potest Magistratus coercere censuris suam jurisdictionem turbantes, ibidem num. 18. 448
- 1 ARCHIPRESBYTERI, & Archidiaconi officia quomodo invicem se habeant, & in quibus distinguantur, in c. Ad hanc, num. 1. & seq. ubi in fin. de off. Archid. 509
- 1 Archipresbyter officium quod fuit, ibid. n. 8. & seq. 510
- 1 Archipresbyter in quibus subdit Archidiacono, ibid. num. 10. & 16. 510
- 1 Archipresbyter potest vices suas alteri delegare, ibidem num. 12. 510
- 1 Archipresbyter habet curam animarum, & id debet in Presbyterum ordinari, in cap. Ut Abbates, n. 4. de atax. & qual. 587
- 1 Archipresbyter an sit major Archidiacono, ibidem num. 30. remittitur. 589
- 1 Archipresbyter Saponarie.
- 1 Vide in ver. *Ecclesia Collegiata*. 511
- 1 ARGENTINE Ecclesie Canonicoz inordinata ordinario de suis nepotibus in Canonicos assumptis, redarguitur ab Hollensibus in c. Grave, num. 8. de Præben. 123
- 1 ARGUMENTUM à majori ad minus qualiter procedat, in c. Cum contingit, num. 48. et seq. & qual. 421
- 1 Argumentum de tantum, & vice respectu, in c. Postulasti, n. 14. de consuet. præben. 401
- 1 Argumentum à communiter accidentibus valet, in cap. Cum sit, num. 77. de consuet. Conjugat. 438
- 1 Argumentum à contrario sensu non sumitur ubi alia contra veritas, in cap. De illis, et secundo, num. 6. de spons. impuber. 27
- 1 Argumentum à minori ad majus sumitur affirmativè, à maiore autem ad minus sumitur negativè, in c. Cum in causis, num. 9. de elect. 844
- 1 Argumentis frequentibus, & collationibus latens veritas aperitur, in c. Cum videtur, num. 9. de consuet. 409
- 1 Argumentum à potestate ordinis ad potestatem jurisdictionis, & de converso validum est, in c. Nullus, n. 2. de Paroch. 304
- 1 De claratur, ibid. n. 3. ubi ad num. 7. 304
- 1 Argumentum ab eponymologia vocabuli validum est iure, in c. Cum sit, n. 7. de præben. 90
- 1 Si ne p[ro]p[ri]us sumatur, sed si affirmativè ita dicitur valet si definitio rei non contradicat, ibid. n. 10. 90
- 1 Et quod ad eymologia nomen p[ro]p[ri]um, ibid. n. 7. 90
- 1 Argumentum à genere ad speciem affirmativè non valet, sed negativè, ibid. n. 12. 90
- 1 Argumentum à consecratione Ecclesie ad consecrationem ministrorum, & de converso valet, ibid. n. 13. 91
- 1 Argumentum ab identitate rationis non procedit in materia contraria, in c. Cum vicium, num. 14. de Regular. 367
- 1 Argumentum de servo ad Monachum non potest ubi contrarium reperitur in iure expellitur, in cap. Monachi, num. 22. de statu Monach. 477
- 1 Argumentum à simili, vel ab identitate rationis non habet locum in his, que exoritur à iure communi, in cap. Quid dicitur, n. 1. de statu Monach. 473
- 1 Argumentum de parte ad totum, vel de singulari ad universales valet, in c. Recoitentes, num. 37. de statu Monach. 467
- 1 Argumentum à matrimonio carnali ad spirituale validum est, in c. Quamvis, num. 3. de translat. Episcop. 318
- 1 Argumentum à contrario sensu est inutillimum in iure, & quando secus, in c. Publicato, n. 49. de elect. 318

- 1 Argumentum à contrario sensu quamvis fortissimum, in iure, tamen aliquando valet, in cap. Nullus, num. 6. & seq. de foro compet. 44
- 1 Argumentum de p[ro]p[ri]o ad legem validum est, in cap. Consequenter, n. 9. de off. Ordin. 189
- 1 Argumentum de bello ad p[ro]p[ri]um validum est, in cap. Non minus, num. 60. de Immunit. Ecclesie. 676
- 1 Argumentum à contrario sensu non procedit ad correctionem iura communia, nec quando non sumitur à contrario sensu rationis, seu menti legis, sed simpliciter à contrario sensu litteræ, in c. Ad extirpandas, n. 1. & 2. de sol. Presbyter. 471
- 1 Argumentum à contrario sensu aliquando valet, in c. Sicut et, n. 16. & 19. de Cler. vel Monach. 677
- 1 Argumentum à matrimonio spirituale ad carnale validum est, in c. Tunc fratres mei, num. 10. de spons. & matrim. 17
- 1 Fallit ibidem num. 34. 18
- 1 Argumentum à p[ro]p[ri]o, vel testamento ad legem, statutum, vel consuetudinem, in c. Quando procedat, in c. Quæ in Ecclesiis, num. 10. & num. seq. de Constitut. 100
- 1 Argumentum ab acquisitione ad usucapionem non valet, & multi possunt acquirere qui non possunt usucapere, in c. Gravus, n. 10. & 134. de test. Spoliar. 120
- 1 Argumentum quid sit, & quot modis, in c. Vestra, num. 22. de Cohabit. Cler. & Mulier. 12
- 1 Argumentum quandoque de intrinsicis ad extrinsecas, in cap. Quia diversitas, num. 5. de consuet. præben. 194
- 1 Argumentum à speciali validum est in iure, in c. Quia diversitas, num. 17. de consuet. præben. 193
- 1 Argumentum à fructu ad emphyteusim, & quando procedat, in cap. Emphyteusim, n. 17. & seq. de fruct. 120
- 1 Argumentum de fructu ad emphyteusim non procedit quando fructus regule, vel dispositio iura communia, ibidem num. 16. & seq. 120
- 1 Argumentum de fructu ad emphyteusim in materia iuris accretionis non procedit affirmativè, ibid. n. 18. & seq. 120
- 1 Feudalia pura non possunt allegari in emphyteusim ad decisionem causatum, ibid. n. 14. & seq. 120
- 1 Argumentum à partium enumeratione validum est in iure, in cap. Licet, num. 4. de Crim. falci. 181
- 1 Si species omnes enumerentur, aliis secus, ibid. n. 32. 181
- 1 Argumentum à minori ad maius non procedit affirmativè, sed negativè, in c. Cum illorum, num. 10. de sent. exco[m]m. 149
- 1 Argumentum à contrario sensu n. 6. in p[ro]p[ri]o pro lege, & contra statum, in c. Licet, num. 27. de Simon. 50
- 1 Argumentum à communiter accidentibus validum est, in c. Ne finitatis, n. 16. de Condit. 63
- 1 Argumentum à contrario sensu non procedit nisi oppositum reperitur statutum à iure, in cap. Pervenit, num. 14. de adulter. & supren. 170
- 1 ARISTOTELES in primo Ethicorum, cap. 3. Expenditur, in c. Ne iniuriar, num. 100. de Constitut. 39
- 1 ARMA deferendi licentia adversus editum Principis laici à quo fit Clericus concedenda, in cap. Ecclesia S. Marci, num. 14. de Constitut. 64
- 1 Arma Clerico ablata à Curia seculari an sine ei restitueda, ibidem num. 27. 121
- 1 Armorum usus pure Canonico est Clericis interdictus, ibidem num. 35. 121
- 1 Arma editio Principi seculari prohibita an liceat ministris Curie laicalibus in Ecclesia perquirere, & inde auferre, ibidem num. 37. 121
- 1 AROMATARIUS qui fabrum farinam miscuit in cera candelarum putat potest à Præbato habere in laicis jurisdictionem Episcopalem, in c. Licet, num. 8. de P[ro]p[ri]o. 126
- 1 AROMATARIARUM usus Hæretici, Monachi qualiter permittitur, in c. Nemo prave, num. 19. de excess. Præben. 64
- 1 ARS faciendi taxillos prohibita est, in cap. De cætero, num. 13. de homicid. 128
- 1 Ars artem ubi regimen animarum, in c. Cum sit ars, num. 2. de atax. & qual. 437
- 1 ARTICULUS quid sit, in c. Olim, num. 91. de lit. consuet. 87
- 1 Textus super articulis debent deponere de scientia per sensus corporales, non autem de credulitate, ibid. n. 92. 88
- 1 Articuli conclusivi sunt loco libelli, & per responsum dantur ad illos ortus licet contestatio, ibid. n. 91. 86
- 1 ARTICULUS Clericis, & Monachis est permittum si necessitas subdit, & non foris exercetur, id cap. Mala, num. 25. ne Cler. vel Monach. 676
- 1 Artificio an Clericus vacare liceat extra causam necessitatis, ibid. n. 46. & seq. usque ad n. 51. 676
- 1 Artificium est licetum Clericis, & Monachis ad vicium querendum, ad opus tollendum, ad concupiscentiam refrenandam, & ad elemosinas faciendas, ibid. n. 47. 677
- 1 Non autem ad p[ro]p[ri]um mercum, ibid. n. 53. 676
- 1 Artificium in quo differat à negotiatione, seu mercatura, in c. Secundum, num. 6. ne Cler. vel Monach. 666
- 1 Artificium an liceat Clericis, vel Monachis lucri causa exercere, ibid. num. 10. 662
- 1 ARUSPICES, & Sortilegi de iure Canonico deponuntur, & deponuntur in Monasterium, in c. Cum non ab homine, num. 16. de p[ro]p[ri]o. 127
- 1 Et quid in laicis de iure Civili, ibid. n. 87. 126

ARX, Domus, Principis Palatia.

Vide in VII. *Oratorum*.

- ASSERUNTUR abique ulla de potestate, vel sententia Razum relin-
quuntur Curiae seculari, in cap. Cuius non ab homine, num. 73. 11
de Iudic. 11
Nee requiritur foletimus degradatio, ibid. n. 73. 11
¶ Requiritur tamen declaratio iudicis Ecclesiastici super crimine, ibid.
num. 74. 11
¶ Clericus accusatus sine ulla monitione, vel sententia relinquitur iudi-
cium Curiae seculari, in cap. Contingit, § secundo, non. 19. de Iro-
ten. exco. cum. 369.
¶ Clerici de assilinio impunitus si reperiatur carceratus per iudi-
cium laicum an sit remittendus ad iudicem Ecclesiasticum, ubi feratur
declaratio super facto, ibidem num. 83. § seqq. usque ad
num. 86. 369.
¶ Iuxta locum ante declaratorum iudicis Ecclesiastici super assilinio
monetur per iudicem contra Clericum, ibid. n. 83. 369.
ASSERTIONES plurimae de facultate Theologica Lovaniensi cen-
surantur. 369.

Vide infra in ver. *Opinio probabilis*.

- A**fferre est verbum facti, quo requiritur hominis ministerium, in c. Cùm continet, num. 49. de Decim. 320
Afferre an importet corporalem præfentiam, in cap. Ex parte, num. 11. et 31. de Cler. non trefid. 43
Affirmare, vel admittere, hæc verba verificatur tant in electione, quàm in collatione, & infirmitate, in cap. Præterea, num. 7. de arat. & qual. 410
ATRIUM & porticus Ecclefie adhærens immutatur gaudet, in c. Ecclefie, n. 15. de Immun. Ecclef. 647
ATTENDERE non debemus quod fieri poffit de factis, fed quod fieri debeat de iure, sine. Mandato, n. 56. de Simon. 62
Atendi non debet quid fuit, fed quod eflit in c. Omnipotens, n. 1. de Accufat. 7
ATENTATA ante causam fuit revocanda, parvis tamen caufis cognitis, in c. Cùm M. n. 4. de Conful. 116
Atentare efl de iudicio, ibidem, n. 7. 116
Atentata fuit plene probata, ibid. 116
Atentata rubida non fuit revocanda, & porci Rota illa non attendere quod caufa fuit commiffa ejus arbitrio, ibidem num. 56. 116
ATENTIO iœterna tanquam onus impotabile hic non præcipitur, fed fœdatur, in cap. Dolentes, num. 34. de celebr. Mifur. 583
Anteritum, num. 38. & feq. 521
Anteritum, num. 68. 586
Atentio virtualis intelligitur perdurare quando aliquis ad officium accedit cum intentione Den debuit obsequium reddendi, etiam in profecutione mens ad alia raptari, ibidem num. 47. 584
Anti iuris sine eragrat, ut omnino deperat ius primæ intentionis, ibid. cum feq. 584
Atentio virtualis omnino deperit per voluntariam diftradionem, ibid. cum feq. 584
ATREBARE NISI Epifcopi concedat, quæ exemplum an faciat à Capitulo Tridentino fubfcribi, in c. Veniens, num. 9. & feq. eôque in c. de Transf. 667
ATTRITUS non fit contentus fi abfolvatur à Sacerdote potestatem non habente, in cap. Cùm venisset, num. 97. de fac. Unif. 453
AVARITIA notatur magis in pluralitate præbendarum, quàm in Canoniarum, in cap. Cùm jam dudum, num. 25. de præben. 98
AAUDITOR Nunci an poffit cognoscere caufas ad Nuntii forum pertinentes, quavis non habeat requifita, cap. Statutum, de refcript. lib. 6. & Concilio Trident. cap. 10. feff. 25. & in c. Côm. 209
Auditor & advocator non poffunt cognoscere caufas appellacionis à fententia Epifcopi, vel ejus Vicarii in criminalibus lara, ibid. num. 9. 209
Au & necesse efl lara in caufis appellacionis hujusmodi non fufficitur ex communi errore, ibid. n. 10. 209
Audijores Legatorum an habeant jurisdictionem ordinariam, vel Delegatam, ibid. n. 11. & feq. 209
Audijores Legatorum an onerentur Ordinarii, licet caufas cognoscant ex delegatione fpeciali, ibid. n. 12. 209

Auditor Camera.

- 3 Auditor Camere procedi contra Episcopos non residentes usque
ad sententiam definitivam exclusive, in c. Qualiter, num.23, de
Cler. non residen. 13
- 3 Auditor Camere ad possit cognoscere, & terminare in prima
instancia causam criminalem Clerici Episcopi subiecti de ipsius
Episcopi consensu, in cap. Significasti, num.23, et seq. usque in
fin. de foro compet. 77
- 3 Auditor Camere & Marefiscalis habent ordinariam, quæ per
alium Papæ non expirat, in cap. Cum olim, tum.70, de major.
et minor. 69
- 3 Auditor Camere generalem habet facultatem procedendi contra
Episcopos, eoq[ue] p[re]sentando ab ip[s]e Signaturæ Papæ, in cap. Pre-
venit, et primo, n.27, et in seq. de rell. cogen. 161
- 3 Etiam pro delictis, pro quibus veniret imponenda poena desolatio-
nis, in cap. Si quis, n.2, de rell. cogen. 161

m. s. vel privationis, ibid. n. 10.

3	Monstra tamen ut personaliter comparere, decernere non possit
lice (contumacia) non sit. Pape signata, ibid. n. 37.	161
4	Auditor Camere et iudex Ordinarius appellatorum à sententiis
per Ordinarios lata, etiam extra statum Ecclesiarum, in cap. Pre-
tius, num. 31. de sent. excom.	373
5	Non tamen possit absolvere etiam cum remissione, vel ad excom-
municatam excommunicatam ob violatam libertatem, vel immuni-
tatem Ecclesiasticam, ibid. n. 31. & 33.	373
6	Declaratur, ibid. n. 31.	373
7	Auditor Camere in causis pendentibus in sim tribunali debet super-
fiedere si partes recurrant ad Sac. Congregationem immunita-
tis pro aliquibus dubiis declaratione, & illam exequi, ibidem nu-
mer. 33.	373
8	Monstra, & inhibitiones in Tribunali Auditoris Camere ad ar-
bitrium excommunicatam ob violatam immunitatem Ecclesiasti-
cam, ibid. n. 14.	374
9	Auditor Camere possit appellare ab iudiciis excommunicatio-
nis per seipsum absolvere, vel eum remittere ad excommuni-
catorum, ibid. n. 41.	374
10	Auditor Camere possit audire appellatorem ab Episcopo
pro decernente excommunicationem esse nullam, ibidem nu-
mer. 44.	374
11	Item possit audire appellatorem à declaratione excommunicationis
ab Episcopo lata, ibid. n. 47.	374
12	Non auctor possit eum absolvere ad cautelam, vel cum remissione,
& excom. si excommunicatus sit Papae revertere, ibid. n. 46.
& 47.	374
13	Auditoria Camere stylus in censuris decernendis, in c. Sacro, n. 40.
& 55. de sent. excom.	374
14	Auditor Camere in causis Regularium possit concedere immuni-
tatem, & inhibitiones, & cum quibus classis, & diligenter
in cap. De Priore, num. 15. & num. seq. usque in fin. de Appel-
lat.	374

Vide in vet. Gbligati Cameralli.

- Quod in causa Regularium Episcopia subjectionum, ibidem num. 16. 106
- Q uod in causa ordinariis, quæ versantur inter diversas Religiones, ibid. n. 30. 106
- E t quid in causis inter Regulares, & Sæculares, sive Clericos, sive laicos, ibid. n. 21. 107
- E t quid in causa Prælatorum Regularium Sedi Apostolicæ immediate subjectionum, ibid. n. 22. 107
- E t quid si agatur de debito falsarii, vel contractu in Curia iure, ibid. num. 23. 107
- E t quid si agatur de executione litterarum Apostolicarum, vel Decretorum sacrum Congregationum, ibid. n. 24. 107
- E t quid si agatur de constituendo in carceribus, ibid. n. 26. 107
- E t quid si agatur de atrocioribus, ibid. n. 27. 107
- E t quid si agatur de Regularium disciplina, & morum correctione, ibid. n. 28. 107
- A uditore Cameræ est iudex appellacionum, & quæ à sententiis quorundamque Ordinacionum ad Sedem Apostolicam devolvuntur, ibid. n. 19. 106
- A uditore Cameræ pro executione litterarum Apostolicarum, & Decretorum, seu Declarationum Congregationum dat Monitoria ex iam in causis, & negotiis Regularium, ibidem numero. 24. 107
- E t quid in hoc facit proviam per Congregationem à Sanctissimo deputatam, ibid. n. 25. 107
- A uditore Cameræ an possit procedere in prima instantia in causis Ordinariis tam civilibus, quàm criminalibus inter Religiosos ipsiusdem Ordinis, ibid. n. 30. 107
- E t quid in gradu appellacionis, ibidem num. 36. & seq. usque in fin. 108
- A uditore Cameræ potest cognoscere de excessibus exemptorum privative quod omnino, ibid. n. 31. 107
- D eclaratur exempti nisi Sedi Apostolicæ immediate subiecti, & alium iudicem non habente, ibid. n. 32. 107
- A uditore Cameræ prohibetur quodcumq; decretum quod locorum Ordinarios impedit potius ad executionem decretorum Concilii Tridentini, & correctionem motuum libere procedant, ibid. num. 34. 108
- E t quæ facultates limitantur, ut non obviat Concilii decretis, ibid. num. 35. 108
- M onitoria pro executione litterarum Apostolicarum, &c. in negotiis Regularium qualiter ab Auditore Cameræ sint concedenda, ibid. num. 37. 107
- A UGUSTINA quævis gaudens privilegio Augusti, tamen sub generali legem vinculo comprehenditur, in cap. Ne pro dilacione, num. 26. de pen. & remis. 313
- S. A UGUSTINUS non successit, sed accessit Valerio adhuc viventi, in c. Quante, n. 102. de translat. Episc. 310
- AUGUSTINUS non huius successit, sed coepiscopus Valerii Hippomenis Ecclesie Episcopi, in cap. Nulla, cum. 81. de concess. præben. 191
- A VRORA non dicitur, in c. Dolentes, n. 4. de celebrat. Missar. 191
- A UTHORITAS eadem, quæ requiritur in consecratione aquæ, requiritur in illius destructione, in c. Novæ, num. 37. Ne Sede vacante. 207
- A rchidiaconus pœdix inclinat ad altum, præcipui si gravat sit, in c. Ne mutare, num. 413. de Consecr.

- AUTHORIS** Commentarii post exortationem inchoat, in cap. Nisi cum prodeum, num. 83, de renunc. 343
Authores pro opinione negativa expenduntur, in cap. Tuum, num. 41, & num. seqq. ad num. 44, & num. 61, de ordin. cogniz. 107
Trem pro opinione affirmativa, ibid. num. 61 108
Authoritas non est nisi superioris, in cap. Significasti, num. 19, de elec. 124
Authoritas actum precedit, in c. Antipromissum, num. 38, de pact. 643
Authoritas in facto propter, ita dicitur interponi potest potam, & bona fide si hoc fiat coram superiore, in cap. Expofitum, n. 12, de verber. 147
Reliqua vide in ver. Dilecti, Opinio.

B

- BALNEOREGIENSIS** Episcopus testis admittitur propter illud quod mea civitate, vel discebi ob aetate incemperum sine mortis periculo morari non poterat, in cap. Ad supplicationem, num. 27, de renunc. 334
BAPTISMALIS Ecclesia est Parochialis totius Plebanatus ratione administrationis baptismi, in cap. Cōm coningat, num. 34, de decim. 319
Er dicitur etiam maxime, & cur, ibid. num. 37 319
Non tamen est absolutio Parochialis, ibid. num. 38 321
Baptismalis fontis, an esse debeat in omnibus Parochialibus, ibidem num. 39 321
BAPTISMUS qui ab haereticis datur in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, cum intentione faciendi, quod facit Ecclesia, est verus baptismus, in c. Si quis putrum, n. 2, de Baptismo. 790
Baptismi effectum quia potest incendere implicite, & explicite, ibid. num. 7 790
Baptismus conferri potest etiam à Pagano, & Judaeo, ibid. num. 17, pag. 791
Baptismus non habet efficaciam à ministro, sed à principali agente, qui est Christus, ibid. num. 16 791
Baptismus est fundamentum, & iuxta omnium sacramentorum, in c. Omnis, num. 1, de pen. & remiss. 709
Baptismus, idest iuxta tenendi in Ecclesia fontem baptismalem potest praestari, in cap. Cōm elum, num. 17, de praescrip. 779
Baptismus non confertur fari valentibus, nisi ipsemet respondentem, in cap. Tux fraternitatis, num. 8, de spons. & matr. 15
Dedatarius, ibid. num. 38, & 33 27
Baptismus uniter confertur parvulis, licet actio non erodant, nec intelligant, & contrarius est peccatum originale, in cap. Major, num. 1, & 40, de baptis. 797
Baptismus, & Circumcisio.
Vide infra in ver. Circumcisio.
Baptismus continet virtutem Christi, qui est universalis causa salutis omnium, & remissionis omnium peccatorum, ibidem num. 46 798
Baptismus si tempore Circumcisionis fuit, Januam Regni celestis non aperit, ibid. num. 48 798
In baptismo parvulorum infunduntur virtutes Cardinales, & morales quoad habitum, licet non quoad usum, ibidem num. 51 798
In baptismo adolecentum requiritur intentio ex parte baptizantis ex necessitate Sacramenti, adeo baptizatus sine intentione fit demum baptizandus, ibid. num. 61, & seqq. usque ad num. 80 798
Sed si non conficit, an habuerit intentionem, est rebaptizandus sub conditione, Si non est baptizatus, &c. ibidem num. 69 798
Non tamen requiritur intentio actualis, sed sufficit virtualis, ibid. num. 70, & seqq. 799
Baptismo est naturaliter, & essentialiter annexa obligatio profitemi fidem, ibid. num. 109 601
Finita intentio in baptizando duplex est, in c. Si quis putrum, num. 4, de baptis. 798
BAPTIZANS cum intentione faciendi, quod facit Ecclesia, licet credat nihil per baptismum conferri, tamen vere baptizat, in cap. Si quis putrum, num. 13, & 17, de baptis. 798
Baptizans non requiritur, ut sciat quid sit baptismus, vel baptismum esse Sacramentum, ibid. num. 17 798
Baptizans filium in extrema necessitate ab utero non est separandus, in c. Si virum, num. 7, de cognat. spirit. 101
Licet contrahat cum ea cognationem spiritalem, ibid. n. 8, & 10, 61
Baptizandus est puer in periculo mortis consummatus quid appareat extra uterum, in c. Ne mutari, n. 37, de Condit. 80
Baptizare possunt in casu neceffarii etiam laici, & mulieres, imo etiam pagani, & haeretici, in c. Si quis putrum, num. 9, & 17, de baptis. 791
Baptizare si ipsum actum potest, aut sibi ipsi beneficium conferre, in cap. Profectum, num. 21, de Regul. 373
Baptizari possunt in privatis domibus non solum filii Rapium, & Principum, sed etiam nepotes, & alii descendentes, in c. Ex transmissis, num. 16, de Presbyter. 468
Baptizari à Calvinista an fiat iterum baptizandus, necne, in cap. Si quis putrum, num. 1, & seqq. usque in fin. de baptis. 790
Baptizari à puero Athanasio, qui est Episcopus simulaverat, iussu

Agatus Repetitur.

- non fuerunt iterum baptizari, ibid. num. 30. 791
Baptizati à Donatistis, & à Graecis schismaticis, iussu non sunt rebaptizari, ibid. num. 32. 791
Baptizati à Calvinistis sunt vere baptizati, nec sunt iterum baptizandi sub conditione, in c. Quoniam, n. 24, de Condit. 133
Baptizati, & ordinati ignorant per simoniacam haerem recipere characterem, & gratiam Sacramentalis, in cap. Nobis, num. 20, verif. Quoniam de Simon. 44
Baptizatus, & de sacro fonte susceperat efficitur filius spiritualis baptizantis, & susceperat, in cap. Ex litteris, num. 3, & 13, de cognat. spirit. 66
Baptizatus de iure consensu prohibetur plures de sacro fonte suscipere, sed ex Concilio Tridentino unus tantum, & unus ad summum suscipere debet, ibid. num. 4 66
Si tamen plures designati susceperint, & de regimine, nec apparet quia prioris designatus, contrahit nomen cognitionem spiritalem, ibid. num. 5 66
Baptizatus, vel ordinatus per coactionem absolutam, nec rem, nec characterem recipit Sacramentum, in c. Majores, num. 81, & 91, de baptis. 799
Sed per vim conditionalem recipit sacramentum, sed non rem sacramenti, ibid. num. 83, & seqq. & num. 117 799
Baptizatus per vim conditionalem compellitur ad observantiam fidei, & illius sequelam, ibid. num. 98, & num. 109 800
BARBITOSORIS, seu Philiberos, aetate extrema, an efficiatur irregularis, in cap. Ad audientiam, num. 39, de homicid. pag. 131
BARONIE si dicuntur Ecclesie simpliciter, Principes donatores laici, nullum habet in Ecclesiam jurisdictionem, in cap. Verum, num. 16, de foro compet. 60
Er Ecclesia in nullo tenetur donatori, nec etiam ad munera, quae prius subebat Baroniam, sed tantum ad munera, quae donator fibi veniunt in donatione, dummodo sint honesta, ibid. num. 18, pag. 61
Vide in ver. Feudalis aula.
BARONES etiam extra locum Baronie praesentur nobilibus jurisdictionem non habentibus, in c. Nobis, n. 24, de iurpat. 717
BARTHOLO doctrina in 1. Si prius, num. 8, fide nos, oper. sent. & explicatur in cap. Lator, num. 14, & num. seqq. usque ad num. 61, qui si sine lege. 39
BASILIENSE Concilium post translationem, non Synodus Ecclesiae, sed Sacerdotum, & ministrorum eius Synagoga appellatur, in cap. Significasti, num. 18, de elec. 234
Basilienae Concilium à Leone X. in Concilio Lateranensi appellatur Constabulatum, praesentem post translationem, ibid. num. 25 234
Basilienae Concilii Constitutiones, quae fuerunt à Nicolao V. approbatae, ibid. num. 27 234
Basilienae Concilii Canon, an derogaverit Constitutioni Concilii Constantiensis. Ad evitanda, in cap. Quod à predecessoribus, num. 41, de schism. 107
Moguntinam Concilium esse innovaverit Constitutionem Concilii Basilienae, tamen non derogaverit decreto Constantiensis Concilii, ibid. num. 46 106
Basilienae Concilium, quo tempore ab Eugenio IV. translaturum, seu dissolutum fuerit, ibid. num. 41 106
Basilienae Concilii acta, in quibus approbata, aut reprobacha fuerint, ibidem num. 47 106
BASILICA proprie quae dicitur, in cap. Ecclesiae, num. 3, de immuni. Eccles. 66
BEGVINE, & Canonice seculares sunt sub jurisdictione Ecclesiae, licet earum status non sit approbatus, in cap. Nullus, num. 16, & 19, de foro compet. 49
BELLUM veniunt inter non duraturum non est iusta causa percipiendi Sacramenta in aliena Parochia, in cap. Significasti, num. 14, de Paroch. 311
Bellum, & treuga largi dici possunt etiam inter privatos, in cap. Treugas, num. 13, de treug. & pac. 612
Bellum ex utraque parte iustum non datur, in c. Ne imitari, num. 200, & num. 218, de Condit. 67
Bellum à spoliis interiri potest solum inconcinnis, non autem ex iniuria, ibid. num. 201 67
Bellum est status animae, corporis, & substantiae, ibidem num. 110 68
BENEDICTIO Abbas est de substantia quoad praesentem ordinis conficiendi, sed non quoad hoc, ut lectus dicatur Abbas, in cap. Quanto, num. 21, de consecrat. 109
Benedictio proportionaliter id tribuit Abbati, quod consecratio Religioso, ibid. num. 16 109
Benedictio iolemnis est Ordinis Episcopalis, in c. Vel non est compos, num. 38, de tempore ordinat. 370
Benedictio habentium non reiteratur, in cap. Vir autem, num. 4, de secund. nup. 98
Benedicere an sine nuptiis, quae sunt secundae respectu viri, non autem respectu uxoris, ibid. num. 6 98
Consecratio benedictionis conjugum, quando vir fecundum duxit virginem, an valet, ibidem num. 7, & num. seqq. 98
Benedictio habentium fieri debet à proprio Parocho, non autem ab alio Sacerdote, nisi de ipsius Parocho, vel Ordinarii licentia, non obstante immemorabili, vel privilegio, ibid. num. 9, & num. 14 98
Er Sacerdos contraveniens est suspensus quoadvis à Ordinario pro-

- propter Parochi aboleretur, ibid. num. 11. 98
4. Confusio in unum tantum Venenarum, ut Parochus multiplex benedictus contraque postquam mulier fuit tradita ad domum viri in alia Parochia habitante, an sit habenda i Concil. Trid. ibid. num. 12. & num. seq. usque ad fin. 98
- Vide etiam in ver. *Abbas*.
5. BENEFICIAT, an & quando teneatur per seipsum charitatem, vel iustitiam reddere beneficiorum suorum pauperibus erogare, in cap. si quis sine, num. 1. & seq. usque in fin. de peccal. Clerici, pag. 246
6. Redditus superflui beneficiorum suorum pauperibus non erogantur, an teneatur ad restitutionem, ibid. & num. seq. usque ad num. 6. & num. 23. 248
7. Faciunt fructus suos, & comparantur usufructuario in vias, & usufructu in mortem, ibid. num. 5. 247
8. Declaratur ibidem num. 7. & 11. usque ad num. 17. 248
9. Possidentibus sufficiens patrimonium, an possint vivere de fructibus beneficii pariter in alios usus collato, ibid. num. 6. usque ad num. 17. 248
10. Habentes patrimonium possunt liberè testari de bonis patrimonialibus, & vires de redditibus beneficii, ibid. num. 6. pag. 248
11. Declaratur ibidem a num. 21. usque ad num. 27. 249
12. Possunt excedere de fructibus beneficii non solum in necessarium, sed etiam in illa, quæ deest, servata ratione conditionis, status, & personæ, ibid. num. 27. 251
13. Possunt licet distribuere proveniunt beneficii in eos, qui quantum habeant necessaria ad vitam, non tamen habent, sed solummodo pro qualitate necessitatis, & detractione, ibid. num. 28. 251
14. Item possunt utique ad fructus de censura donare consanguineis, & familiaribus suis, & deinde fororibus, vel aliis consanguineis indigentibus, ibid. num. 29. 251
15. De redditibus Ecclesiasticis possunt remunerare decetis servitia, ibid. num. 31. 251
16. Si decemto decem viginti ex fructibus beneficii nihil superest, an nihilominus teneatur unam provisionem fabricæ Ecclesiæ, & alteram pauperibus applicare, ibid. num. 37. usque in fin. 252
17. Aliquantum debetur beneficiis in publicis, & pauperibus in christiana, ibidem num. 31. 252
18. Non teneatur ad reparandum Ecclesiæ, nisi ex fructibus, qui superflue decemto necessarii, ibid. num. 38. 252
19. Intelligitur, & obligatur Ecclesiæ, in cap. Ad audientiam, si secundo, num. 103. de re scriptis. 183
20. Non habent dominium utilitatis, nec alienandi, sed sunt constituti procuratores, & administratores à Papa, in cap. Quanto, num. 49. de translat. Episcopi. 320
21. Beneficiis Regularibus, & secularibus acquiritur quoad possessionem dispensandi fructus beneficiorum. In cap. Ad audientiam, n. 18. de Cler. non erid. 61
22. Item factum, qui horum Canonica recitat cum districtione voluntaria, non tenetur ad restitutionem fructuum, in cap. Dolentes, num. 22. de celebr. Missar. 283
23. Contrarius, num. 38. & seq. maxime num. 57. 283
24. Beneficiarius duo in eodem beneficio simul esse non possunt, in cap. Si quis, num. 49. de foro compet. 318
25. Beneficiarius non habet dominium utile, nec alienandi, sed est constitutus procurator, & administrator à Papa, in cap. Quanto, num. 49. de translat. Episcopi. 320
26. Beneficiarius, vel Capellanus, quibus diebus tenetur Missam celebrare ratione beneficii, vel saltem, an possint ab alia eleemosyna accipere, & unica Missa omnibus satisficere, in cap. Fraternalitatem, num. 89. de sepulture. 300
27. Beneficiarius potestatem non habet damni succedere in beneficio, in c. Nulla, num. 41. de concess. preben. 183
28. Beneficiarius non habet licentiam sui beneficii renunciare non potest, in cap. Admonet, num. 1. & 4. de renuntiati. 329
29. Beneficiarius uti utitur ad aliam Ecclesiam episcopalem dimissa fuisse consentiens tunc Prelati, sed si aliam dimissa dimissa fuerit expressa, ibid. num. 29. 329
30. Beneficiarius transire potest ad Religionem licentia preta, licet non obtineat, ibid. num. 29. 329
31. Beneficiarius an possit beneficium dimittere accipiendo aliud beneficium incompatible contra voluntatem superioris, ibid. num. 23. & seq. usque in fin. 331
32. Beneficiarius post collationem non potest opponere, quod beneficium sit tunc, sed tempore collationis tantum, in cap. Conquereretur, num. 7. de Cler. non resid. 33
33. Beneficiarius non tenetur beneficio, cap. Odoratus contra pensionarium, si per seipsum consensit reservationi pensionis, in cap. Odoratus, n. 70. & seq. de solut. 143
34. Secus si succederit in beneficio gravato, & non consensit per seipsum, ibid. num. 70. 143
35. Beneficiarius tenetur Ordinibus Beneficia onerosa per seipsum exercere, in cap. Cum preben. num. 23. de preben. 69
36. Beneficiarius quoad sui provisionem potest se obligare ad penam pendendi beneficium, si tunc quondam prebendam superiorem, in cap. Illa confectio, num. 5. de crim. falsi. 188
37. Beneficiarius an cap. possit edicto Episcopi ad ostendendum verum sui beneficii, in cap. Lucio Heli, num. 27. & seq. de sumon. pag. 49
38. Beneficiarius an cap. possit ostendere titulum sui beneficii & quia possit sic accipere, ibid. num. 27. & num. seq. 50

39. Et an sit adhibendus ad probationem per juramentum, ibid. num. 28. 29. 30. & 32. 50
40. Et qui proficiscio ad hunc effectum dicatur exco, vel an sit, ibid. num. 31. 50
41. Beneficiarius qui per decemum possidet plura beneficia incompatible, & allegat de titulum quodlibet, an sit adhibendus ad probationem tituli per juramentum, ibid. num. 32. 50
- Vide in ver. *Beneficium quod plurimum, etc.*
42. Beneficiarius non curatur tenetur Ordinarius dare licentiam studendi in publica universitate Theologice, vel Juris Canonice si status Ecclesiæ patitur, & minores sint exco, in c. 5. Super specula, num. 24. de Cler. vel Monach. 616

Beneficium Principis.

1. Beneficia Principum sunt latissime interpretanda, in cap. Olim, num. 3. & 11. de verbor. signif. 180
2. Declaratur, ibid. num. 13. & 14. 181
3. Beneficiis appellatione non venit privilegium, ibid. num. 5. & num. 13. 180
4. Beneficium Principis quatenus concernit præjudicium tertiis, ut privilegium & hoc strictè interpretatur, ibid. num. 13. 181
5. Verba etiam in beneficiis Principum tenacissime observari debent, ibid. num. 14. 181
6. Beneficium non confertur in iuribus, quando agitur de commodio ipsius concedentis tantum, in cap. Admonet, num. 37. de translat. Episcopi. 321
7. Beneficium Principis est latissime interpretandum, in cap. Mandato, num. 10. de Simon. 62

Beneficium quid, quovis, & ad quid instituitur.

1. Beneficiis appellatione ex stylo Concilii Tridentini non venit prebenda, in cap. Cum in conditio, num. 106. de elect. 251
2. Beneficium in Ecclesia aliud est, quam beneficium Ecclesiæ, in cap. Cum in conditio, §. Item in apum, 7. & seq. de elect. 256
3. Beneficium emittit firo sumptu vocabulo potest appellari beneficium, cap. ibid. num. 13. 256
4. Beneficium, si dicatur quod dicitur, in cap. Vi Abbates, num. 41. de preb. & qual. 394
5. Observeant planum valere ad cognoscendam qualitatem beneficii, ibid. num. 50. 396
6. Ministeria Ecclesiastica, Beneficia, & Ecclesiæ, an & in quo differant, in cap. Nulla, num. 3. de concess. preben. 185
7. Beneficia ad Divinum cultum, & ad Ecclesiasticis munia obeunda sunt constituta, in cap. Licet, num. 14. de preb. 135
8. Beneficium est sequela officii, & sine spiritualibus non potest consistere, in cap. Cum preben. num. 106. de pactis. 696
9. Beneficium potest non potest, sed canonice habeatur, in c. Ad audientiam, si secundo, num. 27. de re scriptis. 175
10. Beneficium super alio Beneficio creati potest, dummodò illi sine labie succedat, & abique scilicet Beneficii, ibid. num. 43. 179
11. Beneficium Ecclesiasticum ex sui natura debet esse perpetuum, ibid. n. 98. & 118. 183
12. Beneficium requirit canonicam erectionem, alia non est beneficium, ibid. num. 106. 183
13. Beneficium quod sit, ibid. num. 110. 183
14. Beneficium etiam manualium bene debet mencio in litteris, ibid. num. 116. 184
15. Beneficia manualia verè, & proprie sunt beneficia, ibid. num. 118. 184
16. Etiam si authoritate Episcopi sint fundata, ibid. num. 119. 184
17. Beneficia fundaria sunt perpetua, Regularia verò manualia, in cap. Ad auri, num. 10. de tempor. ordi. 369
18. Beneficium in genere quod sit, in cap. Cum olim, num. 4. de verbor. signif. 380
19. Beneficium strictè sumptum quid sit, ibid. num. 6. 380
20. Manualia beneficia quod dicantur, ibid. num. 41. & 44. 382
21. Beneficia omnia mundi sunt manualia Papæ, in cap. Quanto, n. 32. de translat. Episcopi. 320
22. Declaratur, ibid. num. 77. 321
23. Ad Beneficia Ecclesiastica constituantur, quæ requiruntur, in c. Si quis, num. 38. de foro compet. 327
24. Beneficium nullius redditus obnoxium, non dicitur beneficium, ibid. num. 37. 327
25. Beneficia sola collata, aut instituta sui tribuit sine possessione, ibid. num. 30. 327
26. Beneficia acquiritur ultimis voluntatibus, ibidem num. 31. pag. 327
27. Beneficia appellatione non venit beneficium existens in Cathedrali, in cap. In apostolicis, num. 40. de preben. 146
28. Beneficia Ecclesiastica debent esse perpetua, in c. Ex parte, num. 2. de Cler. apoc. 161
29. Beneficia tria genera duplici, quæ dicuntur, in cap. Non amplius, num. 21. de instit. 170
30. Beneficium similiter cum apprehensione potest finiri, in cap. Ad extrinsecas, num. 31. de Preb. 379
31. Beneficium quid consistat in collatione beneficii, in cap. 2. 379

- cap. Cum pridem, num. 52. de pactis. 617
 1 Beneficium non petatur ad eum, qui non debet gerere officium, in cap. Quae in Ecclesiis, num. 61. de Constitutis. 101
 1 Beneficium nomen includit Rectores, & Dignitates, in cap. Mandatum, num. 1. & 37. de Simon. 41
 1 Nisi obler intencio ferbentis propter alterius prejudicium, ibid. num. 7. & 41. 61
 1 Beneficii applicatio in materia odiosa, & restringibili non venit cursum, ibid. num. 40. 63
 1 Beneficium quantum ad ipsius substantiam non est divisible, nec quantum ad fructus, quando divisio est realis, seu perpetua, in c. Nisi esset, num. 7. & num. 43. de prebend. 106
 1 Beneficium funditur per impositionem pensionis realis, seu perpetuae, ibid. num. 43. 209
 Vide in ver. *Beneficii solutio*.
 1 Beneficiu alicuius est actus pertinet ad forum externum, in cap. Postulasti, num. 15. de Cler. excomm. 146
 1 Beneficii possio non sufficit sine Canonica institutione, in cap. Licet Hely, num. 13. de Simon. 50
 1 Beneficium sufficiens quod dicitur, in cap. Episcopus, num. 10. de prebend. 71
 1 Beneficii appellatio non venit beneficium existens in Cathedrali, in cap. Expedit, num. 50. de prebend. 246
 1 Beneficia electiva non comprehenduntur in mandato de providendo, 6. c. certi modi sui capessis, in cap. Nullas, n. 16. de electis. 118
 1 Secus si Papa simpliciter mandat providendi de beneficio vacatorio, ibid. 218

Beneficium quibus conferendum.

- 1 Beneficii collatio facta schismatico, seu heretico, aut excommunicato est ipso jure nulla, in c. Quod ad Praedecessorem, num. 60. 75. & 77. de Schismat. 107
 1 Beneficiorum provisiones in personas haereticorum vires, & effectum non habent, sicut Gregorius XIII. ibid. num. 70. 108
 1 Beneficii collatio facta excommunicato non tenet, ibid. num. 73. 109
 1 Etiam excommunicatio fit occulte, ibid. num. 74. 109
 1 Beneficii collatio facta excommunicato, nulla est etiam in foro conscientiae, ibid. num. 75. 109
 1 Beneficiu imperato non fit excommunicato ratione publici officii, ac propterea ex communi errore, & titulo putativo non sustinetur, ibid. num. 137. 115
 1 Beneficia secularia secularibus, Regularia Regularibus sunt conferenda, in c. Cum ad nostras, num. 5. de electis. 123
 1 Si dicitur in titulum, seu in cognomen, quia tunc collatio in ipsius secularia Regularibus commendatur, ibid. num. 4. 122
 1 Beneficium, cuius provisio ob negligentiam electorum ad superiorum de voluntate, confecti non possunt, nisi habent qualitates, cui primi Electores adscripti erant, in cap. Cum in magistrum, num. 6. de electis. 307
 1 Beneficia certo personarum generi affecta mulieribus conferri possunt, ut, qui tempore collationis non sunt de genere, ibid. num. 10. 305
 1 Beneficio abfenti collatio Episcopus dicitur functus officio suo, & alibi variis non potest, in c. Publicato, num. 9. de electis. 302
 1 Laici non est capax beneficii ecclesiastici, in cap. Super eo, num. 4. de legum. 407
 1 Beneficia indignis conferens potest secundum correctionem suspendi per Concilium Provinciale a beneficiorum collatione, in cap. Grate, num. 1. de prebend. 123
 1 Illam suspensionem relaxat solus Papa, vel Patriarcha, ibid. num. 1. 123
 1 ad Beneficia Ecclesiastica in defectum idoneorum assumi possunt indigni, ibid. num. 3. 123
 1 Nisi sit tanta indignitas, ut provideri non possit sine mortali peccato, vel sine gravi alicuius scandalo, ibid. num. 4. 123

Beneficium qualiter, & ubi conferendum.

- 1 Beneficium non confertur collatum, aut confirmatum, nisi illud per verba dispositiva conferatur, in c. Quod ad Praedecessorem, num. 10. de Schismat. 114
 1 Papa solus conferre beneficium sub conditione, & ex tempore, sive ad tempus, in c. Cum in magistrum, n. 12. de electis. 123
 1 Beneficia ad tempus conferri non possunt nisi per Papam, in c. Veritas, n. 16. de al. Prebend. 466
 1 Collatio beneficii sub conditione *si redierit*, valida est, & in c. Tuz nos, n. 18. de Simon. 63
 1 Collatio beneficii facta ex pacto, ut provisio solvat pensionem collatori debitam non est simoniacae, ibid. num. 10. 63
 1 Collatio beneficii licet proli pender ad futuro rentas, in c. Sicut unum, num. 55. de cess. Preb. 212
 1 Collatio clandestina quumvis non contineat suspensionem, tamen valet, ubi de ea fuerit facta hies, in c. Si quis, num. 3. de Clandest. depon. 31
 1 Collatio beneficii facta a Vicario Episcopali postea quam a dilecto, ubi erat Vicarius, abfcessit, & ad locum sui Canonici fit confirmata, in valet, in c. Praesentia, n. 2. & seq. usque in fine Testibus. 117

- 1 Vicarius Episcopali habens speciale mandatum ad conferendum beneficia potest ea conferre etiam extra diocesim, ibid. num. 11. 114
 1 Nisi per abfentiam extra diocesim Vicarius expiraverit, ibid. num. 13. 114
 1 Beneficia sub conditione non dantur, nec ad tempus, in c. Per tus, al. primo, num. 30. de Simon. 57

Beneficium a quibus conferendum.

- 1 Beneficiorum collationes & Schismatica facta sunt ipso jure nullae, in c. Quod ad Praedecessorem, n. 5. de Schismat. 104
 1 Beneficiu collatio fit ad Episcoporum ratione publicitatis, ibidem num. 51. 106
 1 Beneficiu collatio facta ob excommunicationem non tolerato est irrita ipso jure, ibid. num. 59. 107
 1 Beneficiorum collationes factae in Schismate ab Antipapae, quo tempore praestabant ea obedientiam, sustinentur ex communi rotatione, ibid. num. 11. 7. 114
 1 Conferuntur, ibid. num. 13. 115
 1 Beneficiu reservatum collatio facta a Prelato putativo etiam ratione publici officii non valet, ibid. num. 33. 117
 1 Beneficia omnia mundi sunt manualia Papae, in c. Quanto, n. 32. 120
 1 Tractat Episcopi. 120
 1 Declarant, ibid. num. 77. 122
 1 Beneficia conferendi facultas Vicariis attributa non tranfit in successorem, in c. Praesentia, n. 17. de Testib. 114
 1 Collatio Canoniarum, & Praebendarum in Cathedrali Ecclesia ad quem spectet de jure communi, in c. Cum Ecclesia Viterbana, num. 2. de electis. 279
 1 Collationem habens de consensu alterius dicitur habere liberam collationem, ibid. num. 5. 279
 1 Collatio praebendae facta sine consensu Capituli an sit nulla, ibid. num. 7. & 9. 280
 1 Et an neque possit hanc nullitatem opponere, ut index allegato-nem fupponit, ibid. num. 8. 280
 1 Collatio beneficiorum requirit consilium, vel consensum illius, cuius principaliter intendit, ibid. num. 10. 280
 1 Collatio praebendarum in Cathedrali de jure est simulanea inter Episcopum, & Capitulum secundum communem opinionem, quam tenet Roza, ibid. num. 11. & 13. 280
 1 Collatio inferiorum beneficiorum in Cathedrali fieri potest ab Episcopo sine consensu, vel consilio Capituli, ibid. n. 36. 282
 1 Collatio beneficiorum sonantium in nomine *Rectoris* spectat ad Episcopum cum Capituli consilio si majora sint, si minora ad Episcopum solum, ibid. n. 41. 283
 1 Collatio beneficii reservati facta per Papam absque derogatione jurisdictionis habet locum etiam beneficiis pertinent ad presentationem Clerici, & laici simul, in c. Cum propter, n. 23. de jur. pat. 311
 1 Contrarium, ibidem num. 31. 311
 1 Collatio facta ab existente in quasi possessione conferendi sustinetur, licet jure conferendi non habeat, in c. Constitutionibus, num. 7. de Jurisdictione. 310
 1 Collatio beneficii facta a Vicario Episcopali postquam ad Diocesani, ubi erat Vicarius, abfcessit, & ad locum sui Canonici fit confirmata, in valet, in c. Praesentia, num. 2. & seq. usque in finem, de testibus. 213
 1 Collatio beneficiorum non potest demandari ab Episcopo nisi Vicario Generali, ibid. n. 4. 114
 1 Privilegium quod habet Episcopus, vel Capitulum ut alter eorum sine altero possit conferre, servandum est, in cap. Cum Ecclesia Viterbana, n. 9. de electis. 281
 1 Ex quid in fundatione Ecclesiae, ibid. n. 30. 281
 1 Impetrata beneficium non tenetur facere mentionem de collatione prius alteri facta & ad habere postea conferendi, nec de possessione inde sequuta, in c. Illa, num. 3. de Sede vacante. 207
 1 Collatio facta a non habente potestatem non impunita colore tenendi, ibidem num. 4. 207
 Vide in ver. *Gratia*.
 1 Collatio beneficiorum vacantium potest obis Episcopi reservari Episcopo successoris, & si periculum sit in mora, reconstruit ad Papam, ibid. n. 2. 207
 1 Sed ex Regula 3. Cancellariae pertinet ad Papam indistincte, ibid. num. 1. 208
 1 Visitor Ecclesiae vacantia non confert beneficia, nisi fit datus ad Papam, ibid. n. 31. 209
 1 Beneficia conferendi facultas includit etiam Curiam, in c. Mandatum, num. 15. de Simon. 63
 1 Nisi agatur de prejudicio tertii, ibid. n. 42. 63
 1 Vicarius, cui data est potestas ab Episcopo conferendi beneficia, potest conferre etiam Curiam, ibid. n. 36. 69

Beneficium quando conferendum.

- 1 Beneficia conferri debent infra sex menses, quibus elapsis de Episcopo ad Capitulum, & de converso, & deum ad primum superiorem collatio derivatur, in c. Nulla, num. 2. & 34. de concess. prebend. 187
 1 Beneficium quod distulit conferre ultra sex menses, privatur ea vice potestate conferendi, ibid. n. 34. 187

- 3 **Et tempus sex mensium currit** hinc scientia, nec acquiritur monachio, ibid. num. 21. 187
- 3 **Et moram purgare, aut in integrum restitutionem petere non licet** ibidem num. 26. 187
- 3 **Tempus sex mensium est utile inquam non currit ignoranti**, aut consensu non valet, ibid. num. 27. & 32. 187
- 3 **Sed est continuus in quantum currit etiam diebus feriatis**, ibidem num. 28. 187
- 3 **Beneficii collatio tanquam actus legitimus non potest esse impendenda, sed aut statim teneri, aut vitari**, in cap. Quod si predeceat, num. 27. de schismat. 111
- 3 **Collatio personarum ad Capitulum, & Praelatum, ut Praelatum lapsa temporis ad alium non transit**, in cap. Potholali, num. 1. & 6. de conceff. p. aben. 300
- 3 **Collatio p. n. m. beneficii vacantis per affectionem secundam ad primum superiorem devolvitur**, si Episcopus infra sex menses non conferat, in cap. De multa, num. 18. de preben. 119
- 3 **Et tanquam ex hoc prebentibus tunc Episcopus illi Ecclesiae assignare, quousque casibus ipsius durante vacatione consideret esse perceptum**, ibid. num. 19. 119
- 3 **Quod si propositus preventus non habeat, alius puniatur arbitrio iudicis**, ibid. num. 20. 119
- 3 **Et si a menses computari debent ad die, quo Episcopus scribit provisionem habuit possessionem pacificam secundum beneficium**, ibid. num. 21. 119
- 3 **Semestre ad eligendum, seu conferendum a iure praefatum non currit leprosis impedito**, in cap. Quia diversitas, num. 1. & 7. de conceff. preben. 193
- 3 **Nec incipit curere, nisi a die notitiae vacationis**, ibid. num. 2. & 9. 193
- 3 **Impedimentum tempus non computatur si beneficium dato ad conferendum, siue impedimentum sit iura, siue facti**, ibid. num. 7. 193

Beneficium quoad statum.

- 3 **Beneficii collatio facta minori quatuordecim annorum est ipso iure nulla**, & provisus non facit fructus suos, in c. Cum dilectus, n. 59. de consensu. 208
- 3 **Beneficii collatio facta minori quatuordecim annorum est ipso iure nulla**, in cap. Causam, num. 22. de elect. 160
- 3 **Beneficia Sacerdotalia respectu aetatis non exigunt aetatem ad Sacerdotium requisitam in adu collationis, nisi soli Dignitates, vel Beneficia Curata**, in cap. Cuius in eundem, §. Inferiora, num. 11. de elect. 176
- 3 **Collatio beneficii facta minori 14. annis est ipso iure nulla**, in cap. Indecorum, num. 7. de aet. & qual. 199
- 3 **Collatio Apostolica facta pupillis contra Papa existentem de dignitate Cathedralis Ecclesiae non tenet**, nisi in litteris fuerit deprecata contraria Constitutionibus editis a Papa in Concilio, in cap. Sixte pater, num. 12. de Capell. Monachor. 706
- Vide in ver. *Res in Beneficiis*.

Beneficium quoad affectionem alterius.

- 3 **Beneficii affectus etiam siue servum non habet, sed unico momento perit**, in c. Episcopus, n. 2. de preben. 74
- Vide infra *Beneficium quoad preben.*
- 3 **Beneficium primum vacat per receptorem secundum, dummodo utrumque sit Curatum**, aliis secus, in cap. De multa, num. 2. de preben. 117
- 3 **Et quod p. n. Concilium Tridentinum**, ibid. num. 3. 117
- 3 **Beneficium primum a quo ipso iure privatus est per affectionem secundum statim non dimittit in manibus Ordinarii, privatus est etiam secundo, & inhabilis ad ordines, & beneficia**, ibid. num. 7. 118
- 3 **Beneficium Curatum obtinens, & aliud simile recipiens olim non erat privatus secundo, sed erat privandus per sententiam, hoc id fecus**, ibid. num. 8. 118
- 3 **Beneficium Curatum non vacat per affectionem alterius similiter nisi p. n. adeo ut possit conferri secundum**, ibid. num. 9. 118
- 3 **Episcopi debet esse pacificus**, ibid. num. 10. 118
- 3 **Et an requiratur administratio majoris partis bonorum**, ibid. num. 11. 118
- 3 **Beneficium Curatum vacat adeo ut possit conferri secundum similiter, etiam si provisus sit infra tempora promotionis ad ordines, aut vi occupet secundum**, ibid. num. 12. 118
- 3 **Vel primum habeat de iure, & non de facto, eod. num.** 118
- 3 **Beneficium in multis casibus non vacat per affectionem alterius incompatibilis, remissive**, ibid. num. 17. 118
- 3 **Beneficium vacans per affectionem alterius potest, & debet ab Episcopo statim conferri etiam irrequisito possidore**, ibid. num. 16. 119
- 3 **Sed possessio tradi non potest, nisi possidore requisito**, ibid. num. 17. 119
- 3 **Beneficium primum sufficiens vacat per affectionem pacificam secundum, & preventorum cum primo vacat utrumque**, in cap. Cum jam dudum, num. 17. & 44. de preben. 99
- 3 **Beneficium simplex vacat ipso iure per affectionem alterius similiter in eadem Ecclesia**, in cap. Litteras, num. 17. & 69. de conceff. preben. 196
- 3 **Et quod si in diversis Ecclesiis**, ibid. num. 18. 196

Beneficium commendatum.

- 3 **Beneficia Regularia commendata, quibus cura animarum incumbit, non subiacent formae examinis per concursum**, in c. in Ecclesia, num. 14. de Capell. Monachor. 703
- Vide in ver. *Concursum*.
- 3 **Beneficium etiam perpetuum commendatum propter non vacat per concursum**, in cap. Cum sit Ars, num. 40. de aet. & qual. 418
- 3 **Beneficia secularia regularibus, & regularia secularibus commendantur**, in cap. Cum ad nostrum, num. 7. de elect. 283
- 3 **Beneficia commendari possunt a Summo Pontifice tantum, non a seculis ab Ordinariis inferioribus**, ibid. num. 7. & 14. 284
- 3 **Beneficium vacans per affectionem alterius in comparabilibus, an Episcopus ex Bulla P. V. prohibetur conferre nepoti suo**, in cap. Dilectio, num. 6. de preben. 112

Beneficia quoad concursum.

- 3 **Beneficia regularia commendata, quibus cura animarum incumbit non subiacent formae examinis per concursum**, in cap. in Ecclesia, num. 14. de Capell. Monachor. 703
- Vide in ver. *Concursum*.

Beneficium curatum.

- 3 **Beneficium nullam habens jurisdictionem fore curatum, vel poenitentialem, non potest dici curatum**, in cap. Indecorum, n. 118 de aet. & qual. 199
- 3 **Beneficium omne curatum habet antequam ordinem Presbyteratus, ut c. Cum in eundem, §. Inferiora, num. 2. de elect. 283**
- 3 **Et quod si cura sit jurisdictionalis**, ibid. n. 3. 283
- Vide in ver. *Beneficium quoad aetatem*.
- 3 **Beneficium curatum, & Parochialis Ecclesia, an & in quibus differens**, ibid. num. 3. de seq. 155
- 3 **Beneficium dicitur curatum etiam ratione jurisdictionis in fore concorsu**, ibid. num. 9. 156
- 3 **Beneficium curatum in mandato de providendo non comprehenditur beneficium appellationis**, in cap. Ad audientiam, §. si secundo, n. 67. de rescript. 182
- 3 **Episcopi iudicium est an beneficium sit curatum habet totum**, §. necne, in c. Extrinsecus, §. Qui vero, num. 46. de preben. 130
- 3 **Beneficium habens rationem curatum regulariter, ut curatum actu sit subdit ipse reverentia Parochialis, aliis secus**, ibid. num. 48. & 55. 130
- 3 **Beneficium per annexionem Parochialis non sit curatum**, in cap. Expositum, num. 11. de preben. 146
- 3 **Beneficia habent rationem curatum, an debeant regulari, & conferri, ut curata an vero ut simplicia, & an comprehendantur in hac Constitutione Concilii Generalis**, in c. De multa, num. 34. & seq. usque ad num. 48. de preben. 110
- 3 **Status ultimus attenditur ad conferendum an beneficium sit curatum, necne**, ibid. num. 19. & seq. 140
- 3 **Beneficium curatum habens non censetur curatum, nisi subdit ipse, ut de provisorio veterum Parochialis, ibid. num. 41. 127**
- Vide in ver. *Curat.* Parochialis; *Beneficium quoad pluralitatem*.
- 3 **Jurisdicchio sola sine obligatione residentis non efficit beneficium curatum**, in cap. Indecorum, num. 16. de aet. & qual. 400
- 3 **Jurisdicchio spiritualis in fore concorsu, an efficit propter Monasterium curatum**, in cap. in Ecclesia, num. 3. de Capell. Monachor. 702

Beneficium quoad expectativas.

- 3 **Beneficia non vacuum concedi, vel promitti non debent**, in cap. Nulla, num. 1. de conceff. preben. 187
- 3 **Beneficia vacantes promissio non valet, nec nullam inducit obligationem sine hac in specie, siue in genere**, ibidem num. 4. 187
- 3 **Beneficium promittens cum potest, olim obligaretur, hodie fecus**, ibid. num. 6. 187
- 3 **Beneficia vacantia possunt per Praelatum promitti, sed ex hoc non adeo afficitur beneficium, ut annullaret collatio alteri facta**, ibid. num. 11. 188
- 3 **Quantum quis est sanctior, tanto facilius abstinere debet a promissionibus vacantiarum beneficiorum**, ibid. num. 14. 188
- 3 **Beneficia vacantia collatio, vel promissio non inducit totum raptae morae casualiter, sed occasionaliter, & adeo Papa potest super hoc dispensare**, ibid. num. 15. & 18. 188
- 3 **In Beneficiis Ecclesiasticis expectatio suae successione est contra omnia iura**, ibid. num. 17. 188
- 3 **Beneficium non potest alteri conferri a Episcopo cum pacto, ut utriusque post mortem alius succedat**, in cap. Accipimus, num. 14. de Paroch. 666

Beneficium quoad fundationem, & onera.

1. Foundationi Beneficii per classes generales Papa non censetur derogare, in cap. Vi Abbatibus, num. 60. de stat. 391
2. Fundatio Beneficii in dubio censetur se retulisse ad universalem consuetudinem, ibid. num. 98. 396
3. Prelatus, & Capitulum possunt prebendam vacantem honestum onus imponere, ad quod Prebendam tenetur, in cap. Significatum, num. 1. de prebend. 80
4. Beneficio novum onus celebrationis Missarum ab Episcopo imponi non potest, ibid. num. 1. 82
5. Etiam ex conjecturis verisimilibus, ibid. num. 5. 81
6. Vicarius Apostolicus facultas in litteris Apostolicis emissa non fuit, non potest beneficium onerare novo onere celebrationis Missarum, ibid. num. 6. 81
7. Beneficium institutum, quia quod dicitur ad celebrandum quocumque per seipsum esse obligatum, ibid. num. 9. 82
8. Secus si in institutione casum non fuit, ut debet per seipsum, ibid. num. 10. 82

Vide in ver. *Prebendam onera.*

Beneficium in respectu patronatus.

1. Beneficia Patronatus Ecclesiasticis pertinent ad liberam collationem Papae in membris reservatis, in cap. Querelam, num. 24. de elect. 374

Reliqua vide in ver. *In respectu Patronatus, Praesentationis.*

Beneficium quoad Ordines.

1. Beneficium ex lege fundatum, & in consuetudine debet Sacerdoti, & ita constituto in Ordine Sacerdotii requiritur Ordinem Presbyteratus tempore collationis, in cap. Cum in cunctis, num. 67. de elect. 249
2. Beneficium omne curatum habet annum ordinem Presbyteratus, in c. Eum in curiam, §. Inferior, num. 4. de elect. 255
3. Et quod si Cura fit per additionem, remittitur, ibid. num. 3. 255
4. Beneficia in aliis Ecclesiis, quam Cathedralibus, vel Collegiatis non comprehenduntur in Clem. Vi. 1. de stat. & qualis etiam in illis essent dispensationes, ibid. num. 41. 276
5. Beneficium quodlibet Curatum habet ordinem Presbyteratus annexum, in c. Eius pariter, num. 6. de off. Vicar. 319
6. Beneficium Sacerdotale an requiritur, ut quis actu sit Presbyter tempore collationis, an verò sufficiat sperandus, hanc discutitur, in cap. Vi Abbatibus, §. 3. num. 37. usque ad num. 60. de stat. & qual. 390
7. Quid si Ecclesia sit Parochialis, ibid. num. 38. 390
8. Quid in dignitate Curata, & Collegiata Ecclesia etiam Parochialis, ibid. num. 39. 390
9. Quid si sit dignitas cum Curata, ibid. num. 40. 390
10. Et quid in Concathedralibus Prebendis, aut Portionibus Presbyteratibus in Cathedralibus, vel Collegiatis Ecclesiis, ibid. num. 41. 390
11. Beneficia simplicia de iure communis non habent certos ordines annexos, sed ad illa obtinenda sufficit prima Clericalis consecratio, ibid. num. 42. 390
12. Aliquando tamen habent ordines annexos ex fundatione, privilegio, consuetudine, vel statuto, ibid. num. 43. 390
13. Beneficia Sacerdotalia regulariter non requirunt Sacerdotium actu, sed sperandum, ibid. num. 44. 390
14. Beneficium Sacerdotale quod dicitur, ibid. n. 61. 393
15. Beneficium ex lege erectum, ut Prebendarius singulis diebus recitat Missam celebrare, & divinis Officiis interesse, non est Sacerdotale, ibid. num. 62. 393
16. Beneficia obtinentia in Cathedralibus Collegiatis Ecclesiis non possunt debere divina Officia obire per seipsum, ibid. n. 81. 397
17. Beneficium quodlibet requirit saltem primum tonsuram, in c. Eum primum, num. 94. de factis. 655
18. Beneficia Sacerdotalia exigunt solum habilitatem ad Sacerdotium, in cap. Consequenter, num. 18. de Cler. non res. 56
19. Beneficiatus, an & qualiter cogi possint ad suscipiendum ordines sine beneficiis annexis, in cap. Querita, num. 19. & seq. usque ad n. 43. de stat. & qual. 413
20. Quid si beneficium sit Parochiale, vel Prioratus Conventualis, ibid. num. 30. 413
21. Et quid si beneficium sit Collegiatum, & Curatum, ibid. num. 31. 413
22. Et quid in dignitatibus non Curatis, ibid. num. 32. 413
23. Et quid in Canoniciis, Prebendis, & Portionibus, ibidem titulum. 33. 413
24. Beneficiatus qui propter impedimentum non suscipiunt ordines suos beneficiis annexos, an & quandoque veniunt possint, aut ad ordines compelli, ibid. num. 34. 414
25. Quid si impedimentum fuerit contractum ante adeptum beneficium, ibid. num. 36. 414
26. Et quid si post, ibid. num. 40. 414
27. Beneficiatus qui sine culpa sua post adeptum beneficium in impedimentum incidit, non potest privari eo non promotionem ad Ordines, ibidem num. 41. 414
28. Secus si culpa sua, ibid. num. 42. 414
29. Beneficiatus, an & quando cogi possint suscipere Ordines suos beneficiis non annexis, ibid. num. 43. & seq. usque ad fin. 414

Signatus Rector.

1. Quid si nulla subest necessitas, vel utilitas, ibid. num. 44. 414
2. Et quid si subest causa necessitatis, vel utilitatis tantum ordinari propter crimen, ibid. num. 45. 414
3. Et quid si propter impedimentum, ibid. num. 46. 415
4. Et quid si pro sola voluntate, ibid. num. 46. 415
5. Beneficiatus per privationem beneficii arduatur ad Ordines fundatos, quos beneficia requirunt, in cap. Vi Abbatibus, num. 1. de stat. & qual. 397
6. Beneficiatus tenetur Ordinem beneficium annexum per seipsum exercere, ibid. num. 1. 397

Vide in ver. *Prebendam quoad Ordines.*

Beneficium quoad pluralitatem, & incompatibilitatem.

1. Beneficia plura carata obtinenda sine dispensatione Papae indubitanter est tam ad Cathedralia Ecclesias, quam ad minora beneficia, in cap. Etiam, §. 1. secundum, §. 1. de leg. de elect. 268
2. Beneficia plura detinenda incurrunt infamiam Canoniceam, ibid. n. 1. 268
3. Item avaritiam, & cupiditatem vicium committit, ibid. num. 4. 268
4. Item factum cum sacrilegio, ibid. num. 5. 268
5. Beneficia duo carata, quorum unum dependet ab alio possunt simul retineri absque dispensatione, ibid. num. 30. 270
6. Beneficium unum Communi obtinere in titulum, & aliud in Commendam non est prohibendum de iure communi, ibid. n. 34. 270
7. Secus ex Concilio Tridentino, ibid. n. 35. 270
8. Beneficiorum pluralitas, quibus ex causis non prohibetur, in qua in canonibus, num. 3. de preb. 268
9. Beneficia plura obtinere absque rationali dispensatione, & in peccatum mortale, ibid. num. 1. & seq. usque ad num. 30. 268
10. Opiniones diversitas circa pluralitatem beneficiorum, an excludit a peccato, ibid. num. 6. 268
11. Beneficiorum pluralitas, quae habet deformitates, & inordinationes, ibid. num. 9. 268
12. Et quibus ex causis huiusmodi deformitates praevocantur, vel amittuntur, ibid. num. 10. & seq. 268
13. Beneficia plura obtinentur ex legitima causa, iuxta Ecclesiasticum non licet alique dispensatione, ibid. num. 12. 270
14. Beneficium secundum ex Concilio Tridentino, an deinceps possit nisi conferri, si primum sit infamitatis, & curam qui personaliter residuatum non requirit, ibid. num. 19. 272
15. Beneficium simplex obtinendum, an & quando Episcopus possit conferre secundum ex iure canonico dispensatione, in cap. Super, §. inordinata, num. 1. & seq. de preb. 270
16. Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. num. 2. 270
17. Beneficium obtinere, quod personaliter residuatum non requirit, de iure communi est inhabilis ad aliud obtinendum, ibid. num. 6. 270
18. Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 7. 270
19. Beneficia duo personaliter residuatum requirunt quantumcumque modo fieri valoris hodie sunt incompatibilia, ibid. n. 8. 270
20. Collatio secundum beneficia incompatibilia valida est, si adepta pacifica possit (sine secundi vacat primum), ibid. num. 9. 270
21. Beneficium sufficiens quoad dicatur, in cap. Episcopus, num. 10. de preb. 271
22. Quid in ordinato ad factos Ordines sine titulo, ibid. num. 11. 271
23. Et quid in Rectore Parochialis Ecclesiae, ibid. num. 12. 271
24. Et quid in eo, qui ratione nobilitatis, vel sententiae pluribus indiget beneficiis, ibid. num. 13. 271
25. Beneficiorum etiam manualium fieri debet exceptio in litteris, in cap. Ad audiamus, §. 1. secundum, num. 1. de de re scriptis. 184
26. Beneficiorum incompatibilium pluralitas cur fit prohibita, in cap. Extraparale, §. 2. cum ver. num. 3. de preb. 270
27. Beneficia duo incompatibilia obtinenda absque dispensatione, an & quando cogi possint unum egerere, & alterum dimittere, in c. Referente, num. 5. de preb. 279
28. Declaratur, ibid. num. 6. usque ad num. 9. 279
29. Beneficia duo incompatibilia, si aliqui ab Episcopo conferantur eodem missali, an alterum ipsorum, vel utrumque dicatur vacare, an verò liceat unum eluere, & alterum dimittere, ibid. n. 9. 279
30. Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 10. 279
31. Tempore quoque considerari debent ad inordinatum, in pluralibus in beneficiis habere onerem, an verò pervenire primo, vel secundo, vel utrumque, ibid. num. 11. 279
32. Beneficium sufficiens habens potest conferri aliud, sed habita possibiles ne secundum vacat primum sufficiens, in cap. De muliere, num. 4. de preb. 217
33. Beneficia plura ratione residencie, & aut aliis incompatibilibus praesentibus post Concilium Tridentinum recedere incidunt in penam, cap. 4. §. 1. ibidem num. 5. 217
34. Beneficia plura incompatibilia, quando quis retinere dicatur ad hoc, ut omnibus ipso iure prius existat, ibidem num. 6. 218
35. Beneficiorum simplicium pluralitas ante Concilium Tridentinum erat permixta ex iure aliis conferendae, in cap. Cum iam dedimus, num. 15. & 30. de preb. 277
36. Beneficia plura personaliter residuatum requirunt sine incompatibilitate, ibid. num. 16. 278
37. Beneficiorum pluralitas, an tantum inhabilis quoad peccatum in foro iurante, an verò quoad penam in foro fori, ibid. num. 17. 278

- Beneficium unum eorum ex Concilio Tridentino regulariter est
singulis conferendum etiam S. C. Cardinalibus, ibid. num.
37. 99
- Beneficium Concilium feli. 3. a. 17. de beneficiorum pluralitate
expenditur, ibid. num. 1. et supradictum ad 18. et 19. 99
- Beneficium sufficiens obtemperare potest Ordinarius ecclesie fecio-
ne, idem sed non ultra deo, ibid. num. 97. et 98. 99
- Beneficium sufficiens obtemperare nec in totum, nec in commen-
dam, aliter obtemperare facit, ibid. num. 98. 99
- Beneficium primum sufficiens vacat per affectum pacis fecio-
nandi, & per retentionem cum primo vacat utrumque, ibid. num.
97. et 98. 99
- Beneficia plura propter residuum requiruntur sunt hodie in-
compatibilia, idem, ibid. responditur ratione curae animarum, & re
ratione servitii, ibid. num. 97. et 98. 99
- Beneficia incompatibilia propter residuum ratione curae, quae
sunt, ibid. num. 99. 99
- Et quae ratione servitii, ibid. 99
- Beneficium sufficiens obtemperare potest Ordinarius conferre secu-
ndum suam iustitiam, ibid. num. 99. 99
- Beneficium insufficiens obtemperare, an possit ab Ordinario conferri
secundum quod per se sit sufficiens, ibid. num. 97. et 98. 99
- Beneficia duo obtemperare non possunt ordinari Ordinarius conferri
etiam, etiam cum omnia simul sit insufficientia, ibid. num. 97. et
98. 99
- Beneficia duo sufficiens habent si Ordinarius simul conferat, an colla-
tionem secundam vero adeo pacifica possit fieri secunda vacat pri-
mum ipso iure, ibid. num. 97. et 98. 99
- Beneficium obtemperare, quod per se sit sufficiens praeiudicium morari
ad impetrationem secunda, ex ambiguitate, & a variis, sed non e con-
trario, ibid. 98. 100
- Beneficia duo incompatibilia obtemperare ante Concilium Lateranen-
sem habet, obtemperare aliter non potest, ex eodem Concilio de-
betur privati secundo, post Concilium vacabat primum, &
post Concilium primum relicto erat dimittendum, ibid. num.
61. 101
- Beneficia duo incompatibilia obtemperare etiam ex dispensatione, in-
habili est ad aliud simile aliquid, ibid. num. 61. et 62. 101
- Beneficia duo incompatibilia ex hoc non dantur non generare con-
traria respectu curae, ibid. num. 61. 101
- Beneficiorum pluralitas quae prohibetur in una Ecclesia, & ne-
que in diversis, in cap. Ad huc, num. 2. de preb. 101
- Beneficium tertii collatio non iusta ab Ordinario non est nulla de iure
communi, in cap. Litterarum, num. 2. de concess. preb. 101
- Idem utrum beneficium in eadem Ecclesia existant, ibid. num. 3. et 59.
pag. 101
- Vel nisi alia sit incompatibilitas, ibid. num. 101. 101
- Et quod ex Concilio Tridentino, ibid. num. 2. 101
- Beneficiorum pluralitas magis est inhabilis in una Ecclesia, quam
in diversis, ibid. num. 6. et 7. 101
- Beneficia plura conformata sunt eodem et si non in una persona uni-
tatem, utrumque sit incommensurabile, ibid. num. 4. et 5. 101
- Beneficia quorum una ab Archiepiscopo translatum fuerit ex eo quod co-
muni Ecclesia in suis est, & non sunt incompatibiles, quod
sub eodem et si, ibid. num. 4. 101
- Beneficia tria eorum si fuerint sub eodem tetto rigore conferuntur
obtemperare non possunt, ibid. num. 59. 101
- Beneficium eodem ad unum comparatur ad indicandum incompati-
bilitatem in eadem Ecclesia, ibid. num. 61. 101
- Beneficia duo conformata sunt eodem tetto obtemperare non possunt ab-
sque dispensatione Apostolica, non obstante contraria consue-
tudinem aut immemorabile, ibid. num. 4. 101
- Nisi si quis eorum sit lege fundationis ab Ordinario approbata, ibid.
num. 4. et 6. 101
- Beneficium servitiorum, & praeiudicium in eadem Ecclesia sunt
incommensurabilia, ex premissis vacat per aliam causam secundum ibid. num.
61. 101
- Beneficia duo difformia sub eodem tetto obtemperare non possunt, si quo-
vis sit Apostolica expressi ibi dicitur per clericum statutum, vel con-
suetudinem, & per scriptum expressi ibi dicitur, ibid. num. 61. 101
- Provisi ab Ordinario de duobus beneficiis difformibus sub eodem
tetto recipere est, ut patet, non autem provisionem de Sede Apostoli-
ca, ibid. num. 61. 101
- Beneficia plura obtemperare ex dispensatione, an tamen praeiudicium
sit, ibid. num. 61. et 62. 101
- Constitutio inhabilis beneficiorum pluralitatem prohibentem, an sit
congrua diffinitione, ibid. num. 61. 101
- Beneficia personalem residuum requiruntur sunt incompatibilia,
ibid. num. 61. 101
- Beneficia plura obtemperare sub iustitiam sufficiens praeiudicium
est, sicut non residuum, in cap. Consequenter, num. 2. de Cler. non resid.
101
- Et quod post Concilium Tridentinum, ibid. num. 61. 101
- Beneficia praeiudicium non debent quae plures Beneficia, vel Præben-
das obtemperare, in cap. Quia etiam, num. 2. de preb. 101
- Beneficia duo in eodem beneficio simul esse non possunt, in c. Si
quis, num. 2. de iure communi. 101
- Ecclesia plura habens aliter eligere, & aliter dimittere non
possunt, in cap. Beneficium, num. 2. de preb. 101
- Ecclesia plura obtemperare debent in omnia ad huc, in cap. Ad huc,
num. 3. de preb. 101

- Collatio secundum beneficium incompatibilia valida est, sed adepta po-
tius potest fieri secum variis primis, in cap. Super iudicatio-
nem, num. 3. de preb. 101
- Collatio contra beneficium incompatibilia de iure communi est nulla, &
in cap. Cum variis, num. 2. de iur. et iur. 101
- Et quod in una Beneficia, quod est compatibile de iure, effectum
est tamen incompatible ex Concilio Tridentino, ibid. num. 61. 101
- Collatio contra beneficium incompatibilia vigore statuti non inducit
vacationem aliter in eodem pariter, ibid. num. 61. 101
- Vide in ver. Dispensatio ad Beneficia plura, & in ver. Parochialis
de quod incompatibilia sunt. 101
- Collatio secundum dignitatem, vel Parochialis ex Lateranensi Con-
cilio an valeat, in cap. Quia nonnulli, num. 6. de Cler. non
resid. 101
- Iura nihil magis abhorrent, quam unum occupare officia plurius,
in cap. Ad huc, num. 1. de iur. Archid. 101
- Beneficia plura eorum, vel alia incompatibilia obtemperare
possunt ab Ordinario ad sua dispensationem exhibenda, in cap.
Lacer. Heli, num. 10. de Simon. 101
- Et quod in obtemperare unum, vel plura compatibilia, ibid. num.
11. et seq. 101
- Vide in ver. Parochialis quod in eodem pariter, & in ver.
Præbenatarum pluralitas, & in ver. Consecratio irrita-
nolens. 101
- Beneficia in eodem pariter obtemperare cogit testum ab Episcopo ad
dispensationem exhibendam, & etiam ostendendum, & non ob-
stante temporis longinquitate, nisi beneficium ad jurisdictionem
Episcopi non spectant, in c. Lacer. Heli, num. 33. de Simon. 101
- Consecratio confertur plures Beneficia non curat in minori avarie con-
fiteri plurimum de iure, in cap. Indecorum, num. 12. de arat.
& qual. 101
- Consecratio obtemperare plures Beneficia si unum sit sufficiens ad
consecrationem, atque, in cap. Cum omnia, num. 17. de Consecra-
tion. 101
- Consecratio an possit immutare statum Beneficii, in cap. Ut Abba-
tes, num. 10. de arat. & qual. 101
- Consecratio tamen pluralitatem Beneficiorum non valet, in cap.
Quia in eorum, num. 17. de preb. 101
- Consecratio obtemperare plures Beneficia simpliciter si unum sit suffi-
cient, est corruptum, ibid. num. 1. 101
- Consecratio generalis plures Beneficia sine cura obtemperare abique
dispensatione, an censetur de peccato, in cap. Cum pariter, num.
30. de preb. 101
- Consecratio potest esse an. Dignitas pendat primum an naturae
transit in naturam Beneficii simpliciter, & ad hoc, num. 1. de preb. 101
- Consecratio obtemperare plures Beneficia in eadem Ecclesia de iure
communi non valet, sicut in diversis Ecclesiis, in cap. Litterarum,
num. 7. de concess. preb. 101
- Consecratio obtemperare in eadem Ecclesia duas prebendas non valet,
etiam si unum prebendam quae habeat utriusque principalis, &
aliam utriusque, ibid. num. 12. 101
- Consecratio obtemperare duas Beneficia sub eodem tetto ex collatione
Ordinarii, an locum habeat in prebenda Theologica cum Ar-
chiepiscopatu, ibid. num. 1. de iur. et iur. in fin. 101
- Consecratio obtemperare duas difformia sub eodem tetto de iure com-
muni valida est, ibid. num. 12. 101

Beneficium quoad privatorem.

- Beneficium fuit aliquem spoliarum non deest honestas superiorem si ne
maioris, & rationabili causa, in cap. Consecratio, num.
47. de Cler. approbat. 101
- Beneficium sine causa quod privati non debet etiam per Papam, in
cap. Cum periculo, num. 2. de Cler. approbat. 101
- Beneficium regulari ratione iure decessum est, & nonnulli, in cap. Cum
Secundum, num. 17. de preb. 101
- Beneficium sine privatis, qui per collectionem illud consuevit consu-
mare, in cap. Audiamus, num. 2. de null. decess. 101
- Colludens in causa Beneficii privati debet beneficii, ibid. num. 2.
pag. 101

Beneficium quoad regrestum.

- Beneficium sponte dimittenti non datur regressus ad ius suum ex-
tinctum, in cap. Episcopus, num. 61. de preb. 101
- Beneficium in consecratione a Principe factum Princeps debet amittere,
debet ad suum primum ius iure decessum, ibid. num. 61. 101
- Regressum habens dicitur habere prae ad Beneficium, in cap. Ad
dictum, il. secundo, num. 124. de referre. 101

Beneficium Regulare.

- Non profectus aliam non potest ad Abbatem, Prioratum, vel ad-
ministrationem Ecclesie Regulari in cap. Cum quibus, num. 11.
& 34. de cler. 101
- Et ad hoc requiritur expressa professio, nec sufficit tacita, ibid. num.
11. 101
- Alia iura est profectio, ibid. num. 14. et 34. 101
- Nec valet contraria consuetudo, ibid. num. 23. 101
- Et Ordinarii infirmitas non possunt Abbates, & Beneficia admini-
strationem habentem capere, nisi profectio, ibid. num. 3. et 17. 101

- 1 Et in provisionibus, quas faciunt non professi, non est apponendum decretum ex tunc, prout ex tunc, & postquam, ibid. num. 39. 278
- 2 Et nulla est provisio de dignitate Regulari facta Clerico seculari ab Archiepiscopo. Causa angustiano cum decreto, & in illud animum habentem suscipere, & professionem emittentem teneatur, ibidem num. 40. 278
- 3 Reges Hispaniarum in vim Indulgi Adriani VI. presertim non possunt personas seculares ad Praefecturas Regulares, ibidem num. 11. 276
- 4 Episcopus praefecti potest recipi in Ecclesia Regulari, licet sit Clericus secularis, ibidem num. 17. & seq. usque ad num. 23. 276
- 5 Beneficia Regularia administrationem habentia conferri non possunt, nisi Religiosis eadem Ordinis capere professi; reliqua vero conferri possunt etiam Clericis secularibus, qui habitum suscipere, & professionem emittentem teneatur, ibid. num. 34. 277
- 6 Et quid post Consecrationem Tridentinum, ibidem num. 16. 277
- 7 Provisio de beneficio Regulari, caput statutus fuit immutatus, non teneatur habitum Regularem suscipere, vel professionem emittentem, ibid. num. 41. 278
- 8 Benefici Regularia collatio facta seculari Clerico, tanquam de beneficio seculari non valet, ibid. num. 41. 278
- 9 Ordinarii Collatores an possint beneficia in titulum Regularibus providendi solita conferre secularibus, qui illius Ordinis habitum suscipere, & professionem emittentem teneatur, in e. Cum in magistrum, num. 10. & seq. usque in fine de elect. 301
- 10 Quid de Abbas, Prioribus, & Administracionibus, ibidem num. 11. 301
- 11 Et quid de portionibus Monachibus, & Canonicis, ibid. num. 13. & 33. 301
- 12 Et quid de aliis beneficiis, quae in titulum Regularibus conferri solent, ibid. num. 19. 302
- 13 Beneficia certo personarum generi affecta nullo modo conferri possunt, qui tempore collationis non sunt de genere, ibid. n. 20. pag. 302
- 14 Beneficia Regularia in defectum Religiosorum possunt conferri secularibus, ibid. num. 21. 302
- 15 Regula de mensura ruerit Clericum Regularem in possessione Beneficii Regularis, ibid. num. 22. 302
- 16 Tridentinum Concilium praecipit beneficia Regularia conferri secularibus, velis, qui habitum suscipere, & professionem emittentem teneatur, procedit in inferioribus collationibus, ibid. num. 34. 302
- 17 Beneficia munit Ordinis prohibentur conferre Regularibus aliteris ordinis, ibid. num. 35. 303
- 18 Collatio benefici Regularis facta seculari cum decreto, vt teneatur habitum recipere, & professionem emittentem non pendet ex tempore, nec conditione, ibid. num. 30. & 31. 303
- 19 Beneficia Regularia in Francia, an & quando provideantur non expressis professi, ibid. num. 32. 303
- 20 Collatio benefici Regularis facta seculari ex tunc, prout ex tunc, & postquam professi non emittent est conditionalis, & non potest fieri, nisi a Papa, ibid. num. 33. 303
- 21 Idem si adierint, & in e. clausa anno, & non sequitur professione expressa beneficium valet ipso iure, ibid. num. 36. 303
- 22 Collatio benefici Regulari Clerico seculari, qui formula ab Ordinariis inferioribus sit concepit, ibid. num. 37. 303
- 23 Facta sub obligatione potest non est conditionalis, sed modalis, ibid. num. 38. 303
- 24 Beneficia Regularia duplicata, quae dicuntur, in cap. Non amplius, num. 12. de Instit. 179
- 25 Et quae simplicia, ibid. num. 13. 179
- 26 Beneficia Regularia etiam non Curata, requirunt maiorem residentiam, quam beneficia secularia, tamen rationabili causa excusat, in e. Ad audientiam, num. 37. de Cler. non resid. 61
- 27 Beneficiarii seculares ab eis possunt tempore permisso, etiam abeque licentia superioris, Regularibus secedere, ibid. num. 38. 61
- 28 Beneficia Regularium ex sua natura sunt monachalia, in cap. Cum ad Monasterium, num. 10. de Bat. Monachor. 477
- 29 Beneficia Regularium sunt monachalia, nisi sint electiva, in cap. Per quas, ibi primo, num. 11. de sum. 473

Beneficium quoad reservationem, & affectionem.

- 1 Beneficia propter hanc vacantia sunt Sedi Apostolica reservata ex Constitutione Pii V. de cuius imperatoribus non valent, nisi modus vacationis propter hanc sit ex pressus, in cap. Quid, & Praedictum, num. 69. de schismat. 108
- 2 Beneficia ratione huius censurae affectum, in e. Sicut unius, num. 23. de excess. Praelator. 112
- 3 Beneficium esse laicis minus est, quam esse reservatum, ibidem num. 33. 113

Beneficium quoad residentiam, & servitium.

- 1 Beneficium Clerici, qui tribus edictis citatus infra sex menses non reuertitur ad residentiam, confertur quasi vacans sine alia sententia privationis, in e. Et tunc, num. 13. de Cler. non resid. 55
- 2 Beneficia sunt illa conferenda, quae possint, & velint residere, & curam per seipsum exercere, in cap. Relatum, num. 3. de Respons. Reperit. 108

Cleric. non residet.

pag. 31

- 3 Beneficium necipsum non intendens residere, vel agenda, donec alud pinguius adspiciatur, non dicitur canonice promissa, ibid. num. 4. 31
- 4 Beneficia omnia de iure communi scripto residentiam requirunt, in cap. Cum omnes, num. 12. de Constitut. 98
- 5 Beneficium ad iura propria officium, ibid. num. 13. 93
- 6 Beneficia simplicia de generali consuetudine personalem residentiam non requirunt, ibid. num. 14. 93
- 7 Sed satis est illa deservire per institutionem, ibid. num. 15. 93
- 8 Vide in ver. Residentia. 192
- 9 Beneficia simplicia ex generali consuetudine personalem residentiam non requirunt, in cap. Ut Abbas, num. 63. 74. & 97. de Astat. & qualis. 192
- 10 Beneficia obtinentur in Cathedralibus & Collegiis Beneficiis compellunt debent Divina officia obire per seipsum, ibid. num. 8. 197
- 11 Beneficia obtinentur in Cathedralibus, vel Collegiis cum onere intendendi Divinis, teneatur interesse Missae Coenae, ibid. num. 8. 197
- 12 Beneficia simplicia de iure communi personalem residentiam requirunt, in cap. Super inordinata, num. 4. de praeb. 150
- 13 Beneficium acceptum censetur ex quasi contractu sic obligare ad illius administrationem, in cap. Quanto, num. 83. de translat. Episcop. 113
- 14 Imputandum est ei, qui beneficium tenet acceptivum, in cap. Estimandus, § Qui vero, num. 7. de praeb. 117
- 15 Beneficiis duo incompatibilia obtinens potest residere, in quo in alio sit sit aequalis: alia residere debet in maiori, ibid. num. 12. 118
- 16 Beneficia simplicia ex generali consuetudine non requirunt residentiam, in cap. Ita postuli, num. 21. de praeb. 146
- 17 Beneficia simplicia obtinentur non teneatur deservire per seipsum per substitutionem, in cap. Significatum, num. 4. de praeb. 84
- 18 Beneficium acceptum censetur ex quasi contractu sic obligare ad illius administrationem, in cap. Consultationibus, num. 64. de Cleric. exceptis. 108
- 19 Beneficia simplicia obtinentur, an teneatur in Divinis deservire per seipsum, in e. Quid nonnulli, n. 5. de Cleric. non resid. 19
- 20 Beneficia simplicia obtinentur non possunt eoque ad residentiam in Diocesi, in cap. Admonet, num. 14. & 15. de reuocatis. 311
- 21 Beneficium quantumcumque minimum de iure communi personalem residentiam requirit, in cap. Consequenter, num. 1. & 18. de Cler. non resid. 34
- 22 Beneficia simplicia ex generali consuetudine non requirunt residentiam, nisi aliud sit indudum de iure speciali, ibid. num. 4. 35
- 23 Beneficia Regularia etiam non curata requirunt maiorem residentiam, quam beneficia secularia, tamen rationabili causa excusat, in cap. Ad audientiam, num. 36. de Cler. non resid. 60
- 24 BENEFICIATUS non residens praeter illi non tenetur residere, nec iustam executionem allegat, in cap. Clericos, num. 1. de Cleric. non resid. 104
- 25 Beneficiarii, an & quando ad breve tempus ad aliam Diocesim transire possint sine licentia Episcopi, ibid. num. 6. 67
- 26 Beneficiarius abesse, an & quando teneatur inservire per substitutionem, ibid. num. 1. 64
- 27 Quibus ex causis a residentia excusetur, ibid. num. 7. 66
- 28 Absens si morietur, vbi sit, tribus edictis citatus, & infra sex menses non reuertitur beneficio privabitur, in cap. Et tunc, num. 1. de Cler. non resid. 54
- 29 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 3. & seq. 57
- 30 Nunquam citari debet per edictum, vt redeat ad residentiam si personaliter citari possit, ibid. num. 4. & 9. 54
- 31 Et quid post Concilium Tridentinum, num. 11. & 36. 59
- 32 Absens personaliter citatus, nisi redeat infra terminum sibi praefixum beneficio spoliari potest etiam non expectata sex mensibus, ibid. num. 9. 59
- 33 Absens quicquid sit expectandum, ut beneficium privari possit, ibidem num. 11. 57
- 34 Beneficiarii absintibus de iure communi nihil debetur ex redditibus beneficii, in cap. De ceteris, num. 3. de Cleric. non resid. 37
- 35 Beneficiarii Cathedralis Ecclesiae, sicut & Canonici absintibus pro servitio Episcopi, percipiunt integre fructus beneficiorum suorum, ibid. num. 14. 38
- 36 Beneficiarii ut licite abesse possint requirunt Praetuli licentia petita, & obtenta, in e. Relatum, num. 12. & 19. de Cler. non resid. 52
- 37 Et Praetulo remittitur potest adiri superioris, qui cum compellitur licentiam concedere sub iudicio legitima causa, ibidem num. 11. 34
- 38 Beneficiarius si licite abesse possit copulative requiritur honesta causa, & Praetuli licentia, ibid. num. 10. & 19. 32
- 39 Si necesse sit repentina occurrat potest abscedere etiam Praetulo inconsulto, ibid. num. 14. 33. & 104. 12
- 40 Beneficiarii abesse non licet studiorum causa sine licentia Episcopi petita, & obtenta, in cap. Cum ad hoc, num. 3. de Cler. non resid. pag. 61
- 41 Aliis coguntur redire per substitutionem fructuum, & beneficii, ibid. num. 4. 62
- 42 Etiam Universitates si privilegia super fructibus in absentia percipiunt, ibid. num. 1. 63
- 43 Beneficiarii, qui in studiis morantur sine licentia Episcopi permittuntur fructu in fraudem legum, ibid. num. 1. 63

Vide in ver. Scholares.

Beneficium quoad resignationem, & dimissionem.

- 1 Beneficia in eorum manibus resignata Ordinarii prohibentur suis, aut resignationem consequuntur, affinitibus, vel familiaribus conferri ex Bulla Pii V. in cap. Non hoc, num. 33. de arbit. pag. 691
- 2 Beneficium vacans per professionem, & matrimonium potest dimitti coram Ordinario, ibid. num. 40. 691
- 3 Beneficium non nisi causa dimissum non vacat ante matrimonium, in ipsa causa, ibid. num. 41. 691
- 4 Beneficia resignata coram Ordinarii prohibentur suis, aut resignationem consequuntur conferri, ibid. num. 47. 693
- 5 *Vide in ver. Resignatio, Dimissio, Renunciatio, Bulla Pii V.*
- 6 Beneficia per resignationem vacantia habet ab Episcopo conferri possunt episcopo, aut resignationem consequuntur, vel familiaribus, in c. Et parte, num. 8. de off. Delegat. 528
- 7 Idem in vacantiis per dimissionem ob alterius incompatibilitatem affectionem, ibid. num. 9. 528
- 8 Beneficium secularium volens obtinere potest in partem deducere resignationem prout, in cap. Ad sustentiam, in c. 17. de rescriptis. 175
- 9 Beneficium quantum resignari non potest, penitus tamen potest ex unius sine superioris auctoritate, ibid. num. 106. 183
- 10 Beneficium vacans etiam ex causa resignationis, de iure communi non prohibetur quia conferre potest suo, in cap. Dilectio, num. 1. de praebe. 113
- 11 Secus ex Bulla Pii V. ibid. num. 3. 113
- 12 Et quid si beneficium vacet per affectionem alterius incompatibilitatem, ibid. num. 4. 113
- 13 In dimissionem beneficium requiritur illius auctoritas, quae requiritur in beneficii affectione, in cap. Admonet, num. 2. & 3. de rebus. 319
- 14 Beneficium sine licentia Praelati sui beneficium renunciare non potest, ibid. num. 1. & 2. 319
- 15 An possit beneficium dimittere acceptando aliud beneficium incompatible, contra voluntatem superioris, ibid. num. 23. & seq. usque in fin. 331

Beneficium scilicet.

- 1 Praebenda non ex vna possit constitui rationabilis causa subest, in c. Nisi effug, num. 34. de praebe. 108
- 2 Beneficium funditur per impositionem pensionis realis, seu perpetuae, ibid. num. 43. 109
- 3 Beneficium scilicet de iure est prohibita, ibid. num. 44. 109
- 4 Etenim hoc non dispensat Episcopus etiam ex magna causa, ibid. num. 47. 109
- 5 Beneficia Ecclesiastica sine diminutione sunt conferenda, ibid. num. 47. & 48. 110

Beneficium quoad Simoniam.

- 1 Beneficium Ecclesiasticum vendere, an sit simoniacum, quia prohibetur, vel est conversio, in c. Praeterea, in c. Ne Praet. vic. in 1. pag. 69
- 2 Beneficium vendere, an sit prohibitum, quia simoniacum, & quid de exactione Annatarum, in c. Ex parte, num. 3. de offic. Deleg. sententiae. 528
- 3 *Vide in ver. Simonia.*
- 4 Beneficium Ecclesiasticum vendere, an sit prohibitum, quia simoniacum, an est conversio, in cap. Cuius potest, num. 30. & seq. de praebe. 649
- 5 Beneficium Ecclesiasticum venditoris, domum Dei speluncam laqueum facit, ibid. num. 41. 690
- 6 Beneficium Ecclesiasticum infans Clericatus, & Praebenda, ibid. num. 91. pag. 657
- 7 Beneficium est sequela Officii, & sine spiritualibus non potest conferri, ibid. num. 109. 656
- 8 Venditio Beneficii Ecclesiastici, an cadat directè super iure spirituali, ibid. num. 121. 657
- 9 *Vide in ver. Simonia.*
- 10 Beneficium vendere habenti ordinem requiritur, vel non habenti, an equaliter sit simoniacum, ibid. num. 134. 659
- 11 Beneficium obtinere si fundetur cum potest praestandi spiritualium, an faciat fructus suos, in c. Tria nos, num. 7. & seq. usque ad num. 17. de Simon. 57
- 12 *Vide in ver. Praebenda quoad simoniam.*

Beneficium quoad titulum Ordinandi.

- 1 Beneficium quod consequitur iam Ordinatus ad titulum parochialis non succedit loco reali, in cap. Episcopus, num. 46. de praebe. 73
- 2 Nec prohibetur resignare a Concilio Tridentino, ibid. num. 47. 74
- 3 *Vide in ver. Clericus quoad titulum, & in ver. Ordo quoad titulum, & in ver. Praebenda.*
- 4 Beneficia confirmari non debent nisi sufficientia ad congruam Clerici sustentationem, in cap. Cum iam dudum, num. 39. de praebe. pag. 98

Beneficium quoad vacationem.

- 1 Beneficium vacans per professionem, & matrimonium potest dimitti coram Ordinario, in c. Non fac, num. 40. de Arbit. 691
- 2 Beneficium matrimonium causa dimissum non vacat ante matrimonium in ipsa contractum, ibid. num. 41. 691
- 3 Beneficium Clerici, qui tribus solitis citatus infra sex menses non reuertitur ad residendum, confertur quod vacans sine alia sententia, in c. Ex tunc, num. 13. de Cler. non resid. 55
- 4 Beneficium non vacat per obtinendam beneficiis in tribus casibus, id est si sit suppressum, si praebendam non sine dilata, & si sit de mensa, in cap. Cuius accessione, num. 11. de Consuet. 107
- 5 Beneficium amicum impetrari non potest, quia non vacat, in cap. Dudum, num. 31. de elect. 379
- 6 Beneficia promota ad Episcopatum non vacant ante illius consecrationem, & adeque possessionem Ecclesiae, in cap. Quoniam, n. 17. de translat. Episcop. 110
- 7 Idem si praebenda fructus Episcopatus non acceptet eo, quod ad certum tempus aliter debeatur, ibid. n. 18. 119
- 8 Beneficia electi, & in Curia consecrati conferuntur ex stylo Curiae etiam ante adeque possessionem, ibid. n. 29. 319
- 9 Beneficium ingrediens Religionem, an sit alieni conferendum infra annum probationis, in cap. Statutum, n. 15. & seq. usque ad num. 21. de Regul. 409
- 10 Quod de iure communi, ibid. num. 16. 409
- 11 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. num. 18. 410
- 12 Beneficium ingrediens Religionem etiam ex consuetudine, aut reservatione alicui conferri non potest, nisi intra duas mensis ante professionem, ex resignatio & tunc fortassis, nisi potest ditione fuisset, in c. 18. & 21. 410
- 13 Resignatum beneficium facta à Novizio in undecimo mense à professione habita valida est, etiam si postea ultra annum diffusetur, ibid. num. 19. 410
- 14 Beneficium ingrediens Religionem non vacat ante professionem, & idem aliter conferri non potest, ibid. n. 20. & seq. 410
- 15 Beneficium ingrediens Religionem ante probationem, quando alieni conferri potest, in c. Nihilus, n. 2. de Regul. 318
- 16 Beneficium vacat per obtinendam, si licet faciat supplicationem signatam habentem, in c. Si quis, n. 33. de foro compet. 37
- 17 Beneficium Novizio vacat per propositum emendandi vitam absolute, in c. Consulti, n. 34. de Regul. 401
- 18 Beneficium non vacat per vocem Religionis, nisi illud sit solenne, ibid. num. 35. 401
- 19 Beneficia non vacant per promotionem ad Episcopatum, & adeque possessionem, nisi post sit meritis praefatus ad consecrationem suscipiendam, in cap. De multa, num. 14. de praebe. 108
- 20 Beneficium quandoque vacat de iure, sed non vacat de facto, & est conversio, in cap. Litteras, num. 14. & 15. de concess. praeb. 105
- 21 Beneficium vacans de iure, licet non de facto conferri potest ab Ordinario absque eo, quod cogat detentor ad dimittendum, sed non à Delegato, & cur, ibid. n. 4. 105
- 22 Beneficium an vacare debeat de iure, vel de facto, vel vtrouque modo ad hoc, ut conferri possit ab Ordinario, vel à Delegato, ibid. num. 27. 106
- 23 Beneficium vacans de iure, sed non de facto, an possit conferri penitusque potest factio renunciat, ibid. n. 30. & seq. usque ad num. 36. 107
- 24 Quid si potest sit colorata, ibid. n. 31. & 34. 107
- 25 Et quid si nullum habent coloratum, ibid. n. 35. 107
- 26 Beneficium vacat per mortem, sed non tamen naturalem, quia civitatem, in c. Ex parte, num. 10. & seq. de Cler. agro. 106
- 27 Beneficium, vel officium mutatur vacans Papa non intendit conferre, in cap. De Reclutis, n. 43. de Cler. agro. 160

Beneficium quoad unionem.

- 1 Beneficium animum amicitiae nomen Beneficii, & in iudicium naturae beneficii, qui unitur, & si illius praedictum, in c. Dudum, in c. 1. de elect. num. 31. de elect. 370
- 2 Et impetrari non potest, quia non vacat, ibid. n. 31. 370
- 3 *Vide in ver. Pater.*
- 4 Beneficium animum amicitiae naturae beneficii, qui perpetuo, & accipere illi unitur, in cap. Litteras, num. 48. de praebe. 110
- 5 Beneficia minus doctores ex quatuordecim causis ab Episcopo uniri non possunt beneficis aliteris doctores, in c. Si quis unire, num. 10. de concess. Praet. 107
- 6 Beneficium per anexionem Parochiali non fit Communi, in c. Episcopatus, num. 13. de praebe. 146
- 7 Beneficium etiam animum comparatur ad inducendum incomparabilitatem in eadem Ecclesia, in c. Litteras, num. 61. de concess. praeb. 107
- 8 *Vide in ver. Praebendam suppressam.*
- 9 BENEFICIUM Apostolicum non intercessit prohibere ex rescriptis, in quibus non reperitur detractionem, in c. Canon Ecclesiae, n. 2. de caus. possid. & propriet. 110
- 10 Beneficium Apostolicum prout prout obstruuntur quadraginta annorum non inter, nisi data sententia specifica, & patientia Papae, in c. Dilectus, num. 1. de offic. Ordin. 577

- 1 Beneficium Apostolicum ex casu triginta annorum cum obsequio subiecta, et primum etiam contra Ecclesiam de iure communi, in c. Confessione, n. 47. de Confess. 395
- 2 Siue fuerit reservatum, five non, ibid. num. 46. 395
- 3 Secus post Bullam Urbani VIII. ibid. num. 47. 395
- 4 Beneficium quomvis periculum ex obsequio triginta annorum etiam ubi agitur de magno periculo; tamen ex registro probari potest non intervenisse, ibid. num. 48. 395
- 5 BIGAMIE irregularitas cur inducta, in cap. Super eo, num. 38. de Bigam. 500
- 6 Apostoli prohibent super bigamia de quibus ordinibus intelligatur, ibid. num. 37. 499
- 7 Bigamus quos fuit species, in cap. Nuper a nobis, num. 3. de Bigam. 503
- 8 Bigamia vera quae sit, ibid. num. 3. 503
- 9 Bigamia interpretativa quae dicatur, ibidem num. 5. & 11. & seq. 503
- 10 Et quae similitudinaria, ibid. num. 6. 503
- 11 Bigamie irregularitatem an incurrat Clericus in sacris, vel profanis contrahens cum unica, & virgine, ibid. num. 6. & num. seq. 503
- 12 Bigamie poenam non incurrit Sordianus contrahens cum vidua, nisi illa sit corrupta, ibid. n. 8. 503
- 13 Bigamia vera an incurrat ex matrimonio cum vidua legitime contrahente, & confirmatum, ibid. num. 11. 503
- 14 Bigamia cur inducat irregularitatem, ibid. num. 11. 504
- 15 Bigamia etiam interpretativa per solennem perfectionem non aboletur, ibid. num. 12. 505
- 16 Bigamia interpretativa est in duplici differentia, ibidem num. 12. 505
- 17 Bigamiam contrahens ex eo quod reddere debemus uxori adulterae, clericale privilegium non perdit, ibid. num. 13. 505
- 18 Nec qui contraxit plura matrimoniis de facto, ibid. num. 17. 505
- 19 Bigamie irregularitatem an incurrat Clericus minorum ordinum, vel laicus contrahens invalidum matrimonium cum vidua, vel corrupta, ibid. num. 10. & seq. usque in fin. 505
- 20 Bigamie poenam incurrit Clericus minorum ordinum, vel laicus, qui secundum uxorem accepit de facto propter quodcumque impedimentum dirimens, ibid. num. 14. 505
- 21 Bigamie poenam inducit matrimonium invalidum contrahendum in omnibus casibus in quibus contrahens valide induceret bigamiam, ibid. num. 15. 508
- 22 BIGAMUS quomvis ordinari non debet, tamen si fucus hactenus receptus, in c. Super eo, n. 6. de Bigam. 497
- 23 Bigamus quia ratione fit irregularis, ibid. num. 4. & 10. 497
- 24 Bigamus ordinari prohibetur non propter culpam, sed propter Sacramenti defectum, ibid. num. 10. 498
- 25 Bigami omnia clericale privilegia notati sunt, & sub anathemate prohibentur confirmari, vel habuere clericalem deferre, ibid. num. 31. 499
- 26 Bigami, etiam si coribiles deficient, prohibentur suffici ab Episcopo in minorum ordinum ministerio, ibid. n. 47. 505
- 27 Bigamus ordinatus ab Episcopo ad primatum confirmari non habet ordinis executionem, nec esse capax beneficii, ibidem num. 43. 505
- 28 Bigamus, unde dictus, in c. Nuper a nobis, n. 4. de Bigam. 505
- 29 Bigami ex matrimonio valide contracto, & consummato cum vidua, vel corrupta, spoliantur fidei omni privilegio clericali, ibid. num. 33. 505
- 30 Bigami, & viduarum mariti per omnia aequiparantur, ibidem num. 34. 505
- 31 Bigami nudentur clericalibus privilegiis si sint in minoribus tantum ordinibus constituti; secus si in sacris, ibidem numer. 35. 506
- 32 Bigamus non est beneficarius, in cap. Vir autem, num. 3. de secum. sup. 98
- 33 Episcopus ordinat Bigamum, quous poras incurrat, in cap. Super eo, num. 3. de Bigam. 497
- 34 Vide in ver. *Dispensatio super Bigamia*.
- 35 BIS de eodem hominis facto quiri non debet, in cap. Accipimus, n. 14. de rat. & qual. 433
- 36 BLASPHEMIE, seu adulterii poenitentia non comprehendit correctionis morum appellationem quando Episcopus iudicialiter procedit, in c. Ad nostram, n. 14. de Appellat. 190
- 37 BONA FIDES excusat a culpa, & penam non convalescit adum nullam, in c. Super eo, n. 15. de Crim. lib. 180
- 38 Bona fides in his, quae sunt iura naturalia potest excusare a peccato, sed non a restitutione, in cap. Naviganti, num. 11. de Usur. 168
- 39 Bona fidei possessor quis, & an, & quando faciat fructus suos. Vide in ver. *Proffor bona fidei*.
- 40 Bona fidei abesse praesumitur ubi enormis lesio reperitur, in c. Super licentia, n. 3. de Rescripto. 359
- 41 BONA minorum alienari prohibentur sine causa cognitione, & decreto; nec valet laudum super his prolatum, in c. Cum tempore, n. 1. & 40. de arbit. 696
- 42 Bona Ecclesiastica iure consanguinitatis acquiri non debent, in cap. Non sine, n. 48. de arbit. 693
- 43 Bona Ecclesiastica sunt Dei, in cap. Ex parte, num. 64. de Clerico non relict. 465
- 44 Bona Ecclesiastica, & Clericorum exempta sunt a iurisdictione Principis secularis iure tam Divino, quam humano, in c. Eccle-

- 505
- 45 S. Marius, num. 17. de Constit. 318
- 46 Bona Clerici damnum devolvenda sunt in sacrum Ecclesiam, in cap. Presbyteri, n. 6. de penit. 333
- 47 Conficario est delicta Clerici si Camera Episcopali obsequium ex delicto laici veniant conficanda bona ipsius laici, ibidem num. 7. 383
- 48 Bona Clerici decedentis sine herede ex Testamento, vel ab intestato hereditas ad curiam Ecclesiasticam, non autem ad curiam Principis secularis, ibid. num. 8. 383
- 49 Bona praefamorum dismemberata a territorio cui adiacent, in cap. Nullus, n. 34. de Paroch. 306
- 50 Bona Ecclesiastica sunt patrimonium Jesu Christi, in c. Cum secundum, n. 6. de prob. 99
- 51 Bona Ecclesiastica pauperum sunt, ibid. num. 31. 91
- 52 Bona fide accessoria ad personam, in cap. Episcopus, num. 31. de probend. 91
- 53 Bona patrimonialia Clericorum non gaudent privilegiis bonorum Ecclesiae nisi in casibus iure expressis, ibidem numero 35. 93
- 54 Et qui sunt huiusmodi casus, ibid. num. 47. 93
- 55 Bona patrimonialia Clericorum praefamantur sicut bona laicorum, ibid. num. 36. 93
- 56 Restitutum in integrum non competit Clerico in bonis patrimonialibus, quod competit in bonis Ecclesiae, ibid. num. 37. 93
- 57 Competit tamen potest Clerico in laicis de bonis patrimonialibus, non autem de bonis Ecclesiasticis, ibidem numero 38. 93
- 58 Bona patrimonialia, ad quorum titulum Clerici ordinantur, consentur quasi dotalia, & alienari non possunt sine licentia Episcopali, ibid. num. 40. 93
- 59 Bona patrimonialia Clericorum an, & pro qua parte sint obnoxia solutioni onerum Cameralium, ibid. num. 41. 93
- 60 Bona ingredientia monasterium acquiruntur ei eadem loca in specie in quod proficiat ratiocinatio, vel expresse, in c. Quia ingredientibus, num. 18. de testam. 357
- 61 Bona proficiunt in genere generalissimo sunt religionis in genere arbitrio Episcopi distribuentia, in cap. Consulit, num. 18. de Regular. 400
- 62 Bona Clericorum de iure divino immunita sunt a collectis & impositionibus laicorum, in cap. Non minus, num. 4. de immunit. Eccles. 611
- 63 Bona Ecclesiastica quoad fundationem, manifestum, vel detentem Ecclesiae immunita sunt a tributis, & oneribus laicalibus etiam privati, & antea impositis, ibid. num. 8. 613
- 64 Bona transmittunt ad Ecclesiam cum oneribus antea impositis, dummodo huiusmodi onera sint vera, realia, perpetua, & inviolabilia, ibid. num. 9. 613
- 65 Bona potestatem sunt effecta Ecclesiae, immunita sunt a tributis, & oneribus laicalibus de iure non potestatem, ibid. num. 10. 613
- 66 Bona patrimonialia Clericorum ac bona Ecclesiastica quoad immunitatem a collectis a pari procedunt, ibid. num. 16. 613
- 67 Bona Religiosorum, & bona Hospitalium immunita sunt a collectis, & impositionibus laicalibus, ibidem num. 17. & 19. pag. 613
- 68 Bona Ecclesiastica sunt deputata publico usui spirituali, laicorum vero pro usu Republicae mundanae, ibid. num. 47. 614
- 69 Bona patrimonialia Clericorum an gaudent privilegio bonorum Ecclesiae, in cap. Consuetudine, num. 27. de Consuetudine. 193
- 70 Bona Ecclesiae locari possunt sub anno censu, & in emphiteusim concedi servati tamen solennitates requisiti, in cap. Si quis, n. 3. & 7. de integ. relict. 686
- 71 Bona in emphiteusim, vel feudum concedi solita. Vide in ver. *Feudalia bona*.
- 72 Bonorum appellatio Universalitatem continet, sicut hereditas, in c. Ex litteris, n. 3. & 10. & 16. de iur. iur. 517
- 73 Bonorum appellatio venit etiam iura, & actiones, ibid. num. 30. 517
- 74 Praefertur si ad sit dictio universalis, omnia, ibid. num. 31. 517
- 75 Etiam in materia odiosa, in consecratione bonorum omnium, ibid. num. 31. 517
- 76 Bonorum omnium, ac iurium appellatio non continet Universalitatem quando est restricta ad certum locum, alia scilicet, ibid. n. 47. & seq. 519
- 77 Bona patrimonialia Clericorum non sunt de foro laicorum, nec eorum statuta ligantur, in cap. Quae in Ecclesiis, num. 25. de Constitut. 98
- 78 In Bona de Galeario donatis monasterii Carthusiae Papae distinctus Regibus Ducibus Mediolani an praecedere possint, nec Magistratus Extraordinarius, ullam jurisdictionem ibi vindicare, in cap. Verum, n. 1. de tot. compet. 61
- 79 Sed ipsorum domum habet Carthusia cum onere tamen distribucioni in pauperes annuo floren. 10. mil. aut. ibid. num. 21. & seq. 61
- 80 Et eorum augmentum spectat ad Carthosiam, non ad pauperes, vel quocunque alios, ibid. num. 3. 61
- 81 Vide in ver. *Armenia*.
- 82 Bonorum appellatio etiam beneficis Ecclesiasticis continetur, in c. Ad abolendum, n. 31. de Heretico. 91
- 83 Bonorum divisionem inter majores facit, & minor elegit, secundum opinionem Canoniarum, in cap. Si Episcopus, num. 7. & 13. de Paroch. 308
- 84 Et

- Et major intelligitur non respectu aetatis, sed respectu administrationis, ibidem num. 7.
 Vide in ver. *Devisis*.
 Bona Ratio sique fuit donata Ecclesie, sunt immediate acquisita Deo, in c. Relatum, n. 37. Ne Cler. vel Monach. 668
 Vide in ver. *Res Ecclesie*.
 BONIFACIUS in Concilio Romano Vniuersali sibi successorem instituit, sed scilicet illud in Synodo iterum congregata fuit ab omnibus reprobatum, in c. Acceptum in unum, n. 60 de Pœnia. 664
 BONUS quilibet presumitur, in cap. Cum in iure, titulus. 1. de off. jud. Deleg. 133
 Fallit in quique casibus, & præsequitur eum agitur de peniudicio alterius, ibidem num. 61
 BONES autem executioni non sunt obnoxii, in cap. Inuocamus, n. 11. de Treut. & pœne. 613
 Boves aratorij, & instrumenta rustica in districtu urbis quibusque decant priuilegia, ibidem num. 12.
 BRACHIUS secularis inuocatus de iure communi est remedium extraneorum, sicut post Concilium Tridentinum, in c. Peruenit, n. 31. de Adulter. 151
 Brachius secularis ausualium qualiter ab Episcopis sit implorandum, ibidem num. 37.
 Brachii secularis inuocatio est arbitraria Episcoporum contra laicos, in c. Licet, num. 17. de pœnia. 187
 Brachius secularis ausualium Ecclesie potest implorare, & iudex laicus illud prelati teneatur, in c. Cum non ab homine, num. 3. de Iudic. 11
 BRIUIARIO Monastico reformato neciter gaudent isdem priuilegiis, quibus gaudent uenerabiles breuiarii Romani, in c. Presbyter, n. 41. de celebrat. Missæ. 174
 BULLARUM expeditio non requiritur ad gratia perfectionem, sed tantum ad illius probationem, in cap. Præterea, num. 87. De Prælat. vice suas. 71
 Bullæ non sunt proluenda nisi ubi agitur de canonizanda gratia, ibidem num. 36.
 Quiritio per Papam in Consistorio est verus Prælati ante leuatus Bullas, in c. Nihil, n. 27. de elect. 299
 Promoti, vel etiam confirmati ad Cathedralis, vel Regularis Ecclesias non debent per Episcopum recipi tanquam Prælati, nisi licetis promotionis, vel confirmationis ostendant, in c. Qualiter, num. 4. de elect. 166
 Promoti in Consistorio sunt ostensis Bullas non potest quidquam de bonis Ecclesiæ administratione habere ecclesiasticum munus sine promotionis, ibidem num. 1.
 Et contraueniens, aut licet infra annum non expedita est ipse per priuatus, ibidem num. 7. verbi. Tu. 167
 Litteræ non sunt de falsitatis gratia, sed probationis, ibidem num. 9.
 Grata ante confessionem licet non est informis, & imperfecta, ibidem num. 9.
 Vide in ver. *Litteræ*.
 Bulla Conus non solum tollit preterita consuetudines, & prescriptiones contra impediens iurisdictionem ordinariam, sed etiam naturas impedit inchoare, & inchoata interrumpit, in cap. Peruenit, num. 44. de Adulter. 171
 Publicatio quorundam ad damnam, & vitandam Ecclesie, & personarum Ecclesiasticarum præiudicialia cum eorum arbitrio, & obiectantia, etiam inimicorabilibus, in c. Consequenter, num. 61. de Coniunct. 196
 Bulla Clementis VI super translatione Capitali Leonidensis ex causis rebellionis contra Episcopum refertur, in c. Cum ex injuncto, n. 9. de Nov. oper. nuntiat. 131
 Bulla Clementis VII contra illegitimos ad facta correctæ per Concilium Tridentinum, in c. Ad extirpandas, num. 17. de ut. Preb. 471
 Sex differentie inter res communes, & res nouissimum constitutionis Clementis VII, & Concilii Tridentini circa successorem illegitimorum in beneficiis parentum, ibidem num. 20. usque ad num. 26.
 Vide in ver. *Filii illegitimi*.
 Bulla Clementis VII adimittit in criminalibus priuilegium fori Clericis dominis Rep. Venetæ refertur, in c. Ad audientiam, n. 12. n. 121. de Rescript. 184
 Bulla Clementis VIII de Conuersariis in se inuocanda, & cum quibus additionibus, & clausulis, in c. Si Clerici, num. 39. de for. compet. 51
 Constitutio de Conuersariis compilata in Congregatione Concilio, ibidem num. 41.
 An sit totum Concilium Tridentinum, ibidem num. 37.
 Vide in ver. *Conuersariis*.
 Clementis VIII decreta de Novis non recipienda nisi in conuentibus designatis, expenduntur, in cap. Cum vniuersi, n. 49. de Rerul. 370
 Vide in ver. *De iuribus in conuentibus designatis*.
 Et in ver. *Propheta in Conuentibus designatis*.

Bulla Cruciatæ.

- Vide in ver. *Oratorij*.
 Bulla Cruciatæ interpretatur de bet. in omni deoq. sui continentia,

- & Concilio Tridentino, quibus fuerit potest, in cap. Auctoritate, n. 4. de Coniunct. 171
 Cruciatæ non obstat quicquid Religioni S. Antonii licet collegere elemosinas bona, & S. Congregationis Concilio præscripta, in c. Cîtea con. 31. de Pœnia, & rem. 319
 Bulla Eugeniana.
 Vide in ver. *Eugeniana Constitutio*.
 Bulla Gregorii XIII. an restringat numerum personarum, quæ visitatores de iure possunt licet ducere intra claustra monasterij Monialium, in cap. Ut iuxta, num. 31. de Offic. Ordin. 194
 Bulla Gregorii XV. in electione Papæ per scrutinium habet præcipuam rationem secreti, in cap. Licet de vitanda, num. 87. de elect. 239
 Vide in ver. *Electio Papæ*.
 Bulla Gregorii XV. de exemptionibus vel illegitis.
 Vide in ver. *Regularis quoad Confessiones*.
 Et in ver. *Monasterium Monialium quoad claustrum*.
 Bulla Gregorii XV. de Conuersariis.
 Vide in ver. *Conuersariis*.
 Et in ver. *Regularis quoad Conuersarios*.
 Bulla Gregorii XV. de exemptionibus privilegio per quam sit redditus ad ius commune est fauorabilis, & latè interpretanda, in cap. Quædam, n. 4. de Privileg. 276
 Bulla S. D. N. Innocentii X. super recessu Cardinalium à statu Ecclesiastico sine licentia Papæ, de redditu eorum ad Romanam Curiam, in c. Si pœnis, n. 2. de Cleric. non redit. 181
 Consilium episcoporum circa statum Regularium compilata in Congregatione refertur, & non amplius, n. 10. verbi. quia decreta, & de Institut. 172
 Bulla Innocentii X. super suspensionsi paruum conuentum Italie, & Insularum adjacentium in Congregatione super statu Regularium compilata, in cap. Relatum, num. 46. Ne Cleric. vel Monach. 676
 Refertur, ibidem num. 47.
 Causa suppressio, ibidem num. 48.
 Suppressio, & reductio ad statum secularium, ibidem num. 49.
 146.
 Reservatio facultatis Congregationis, & reservatio iurium fundatorum, ibidem num. 50.
 Terminatio per amicum ad dimittendos Conuentus suppressos eorum loci Ordinarij, ibidem num. 51.
 Statutes Regularium asportandi prophana suspensibilem, ibidem num. 52.
 Ponarum adfectus, ibidem num. 53.
 Prohibito facendi Divina in Conuentibus suppressis sub penam interdicti, ibidem num. 54.
 Ordinarij facultas expellendi Regulares à Conuentibus suppressis, & ceteris, ibidem num. 55.
 Deputatio Sacerdotum secularium ad Curam animarum dictorum Conuentuum incumbendum, ibidem num. 56.
 Applicatio honorum, ibidem num. 57.
 Prohibito erigendi noua loca Regularij, ibidem num. 58.
 Declaratio intentionis Papæ providendi extra Italiam, ibidem num. 59.
 Oblatuleorum remotio, ibidem, n. 60.
 Conuersariorum derogatio, ibidem num. 61.
 Archiepiscopi Gineuensis litteræ ad Innoc. X. pro extensione Bullæ ad Regnum Poloniarum, ibidem num. 62.
 Bulla Iulij II. an sit intelligenda de illa tantum finonia, quæ nunc est, in c. Nobis, n. 12. & 78. de Simon. 19
 Irrita electionem Papæ factam per simoniacum conuentum, ibidem num. 13.
 An inter electionem quando solus electus simoniacus emittitur, non autem eligentes, ibidem num. 17. usque ad num. 30.
 An comprehendat electum per simoniam ab alio eumdem ipsi ignorante, ibidem num. 33. & 71.
 Suppositio crimen in simoniac electo, cui gravis summa pœna infligitur, ibidem num. 72.
 Incellus debet simonia vera, non autem de pœntia, quæ eligitur ex simonia, & reuocatur electi, ibidem num. 101.
 Vide in ver. *Electio Papæ per simoniam*.
 Bulla Nicolai V. super exemptionibus censuum in Regno Siciliæ ad rationem decem per centum conuenit dispensationem, in c. In Civitate, n. 10. de Usuris. 186
 Vide in ver. *Censui*.
 Bulla Pii IV. in quo immutata iura antiqua quoad iurisdictionem Cardinalium sede vacante in casibus urgentis necessitatis, & inuenientis periculi, in c. Cum olim, num. 61. de major. & obed. 618
 Et quid stantem de illorum auctoritate circa statum temporalem Romanæ Ecclesiæ, ibidem num. 61. remissivè.
 Vide in ver. *Cardinalis sede vacante*.
 Bulla Pii IV. prohibita Tridentini Concilii interpretationem.
 Vide in ver. *Tridentini Concilii interpretatio*.
 Bulla Pii IV. contra decochos.
 Vide in ver. *Cessio inuicem*.
 Bulla Pii V. super collatione Parochialium Ecclesiarum expenditur, in cap. Eam te, n. 31. & seq. usque ad num. 36. de Ric. & qualis. 407
 Bull.

- 1 Bulla Pii V. recipit interpretationem passivam à jure communi
ibid. num. 34. 406
- 2 An obicit quoniam Ordinarius fuit, aut dimissionem confignan-
tia, &c. conferre possint Parochialis per dimissionem vacantes
ob alterius Parochialis absentiam, in c. Non fuit, num. 34. &
seqq. usque in fin. de Arbitr. 693
- 3 Verbum *admittimus* in eadem Bulla mendose appositum, ibid.
num. 45. 693
- 4 Quod penitus requirit armeriam, & presumpcionem, ibid.
num. 50. 693
- 5 Numerum etiam in Parochialibus per resignationem vacanti-
bus, quæ per consensum conferuntur, ibid. num. 51. 693
- 6 An prohibeat ne Episcopus conferat neque suo beneficiis vacan-
tes per absentiam alterius incompatibilis, in c. Dilectio, num. 4.
de prob. 212

Vide in ver. *Resignatio, Beneficium quoad resignationem.*

- 7 Bulla Pii V. declarans Societatem Jesu esse Mendicantem expendi-
tur, in c. In presentia, n. 106. & num. seqq. usque ad num. 111. de
prob. 340
- 8 Bulla Pii V. contra non recitanti D. n. m. Officium referunt, in c.
Presbyter, n. 1. & seqq. de celebr. Missis. 574
- 9 Bulla Pii V. super Brevario Romano quoad Officium Beate Ma-
rie Virginis expenditur, ibid. num. 31. & seqq. usque in fi-
nem. 575
- 10 Bulla Pii V. de Novitiis non recipiendis nisi post decimum octavum
annum aq. & quomodo sit temperanda, in c. Cum vitiis, n. 47.
de Regul. 370

Bulla Pii V. Dorum nimis.

Vide in ver. *Sanctus quoad Canonici.*

Bulla Pii V. de non infundendis locis Romanæ Ecclesiæ.

Vide in ver. *Papa quoad infundendum.*

- 11 Constitutio Pii V. super administratione Sacramentorum in Indis
non est revocata, sed non suffragatur nisi in locis ubi non sunt
Parochi, in cap. Sane, §. secundo, n. 26. de offic. & potest. Judic. Delegat. 416
- 12 Bulla Sixti V. præcipiens Episcopis ut examinent qualitates ordi-
namentum intelligenda et de propriis subditis tantum, in c. Cum
secundum, n. 77. de proband. 93

De hac Bulla.

Vide in ver. *Ordines quoad Titulum.*

- 13 Bulla Sixti V. disponit aliquem non esse admittendum ad professio-
nem nisi prius facta inquisitione de communis qualitatibus, indu-
citur forma, in cap. Qui Presbyterus, num. 36. de potest. de
remiss. 564
- 14 Bulla Sixti V. contra illegitimos nuptias facta ad terminos juris à
Gregorio XIV. in c. Ut illi, n. 17. de Fidei Presbyteri. 402
- 15 Bulla Urbani VIII. improbat, & nullam quæcumque præpedit
Jura Apostolica, vel jurisdictionem aut libertatem Ecclesiæ, Ec-
clesiæ, & personis Ecclesiasticis earumque bonis, ac juri-
bus per præteritum, in c. Consecrationibus, n. 19. & seqq. usque in finem
de Consecrat. 196

De hac Bulla vide in c. Eam, n. 4. de Rescripto.

Vide in ver. *Consecratio contra Ecclesiam.*

- 16 Bulla Urbani VIII. super reformatione Episcoporum referunt, in cap.
Qualiter, n. 11. de Clero non test. 50
- 17 Bulla Urbani VIII. super præfatione jurium Sedis Apostolicæ,
& inferiorum Ecclesiarum tollit consuetudinem etiam im-
memorabilem, & cum fama privilegii, in c. Maiana, num. 19.
de elect. 309
- 18 URGIS Sancti Donini ecclesiam in Episcopatum non obicit
jurisdictioni Prepositi Bistuti, in cap. Cum venisset, num. 10. de
Instit. 182
- 19 Quæ jurisdictionis est cumulativa cum Episcopo, ibid. num. 10. 182

C

- 1 CADUCITAS emittitur remissa, si decessus Canonem accipiat,
in c. Porcus, n. 16. de Locato, & Conducto. 227
- 2 Si ve canonis temporis futuri, fide præteriti, ibid. num. 11. 227
- 3 CADUCITAS non est iusta causa removendi aliquem ab officio præ-
bentis, quævis sit officium Ecclesiasticum, in cap. Cæterum,
num. 19. & 46. de Rescripto. 143
- 4 Et quævis decem principaliter propter exercitium, & non pro-
pter dignitatem, ibidem num. 61. & seqq. usque in finem.
144

Vide in ver. *Officium, Officiale.*

- 5 CÆCUS non tenetur Horas Canonicas recitare, in c. Licet, n.
141. de prob. 142
- 6 Nec choro interesse, & tamen lucrare distributionibus, ibidem
num. 144. 143
- 7 Cæcus non privatur voto quod quis habet, si cæcus non esset, ibid.
num. 145. 143
- 8 Cæcus non numeratur inter personas miserabiles nisi si pauper,
in c. Significavit, n. 39. de off. Delegat. 540
- 9 Sed contra, ibid. num. 50. 541
- 10 Cæcitas calliditas quanta sit, ibid. d. n. 50. & 51. 541
- 11 Cæcitas corporis, & cæcitas mentis quid sint, ibidem
num. 52. 542

- 1 Cæci, & sensu confecti licet de viciis, sunt pauperibus miserabilior
pes, ibid. num. 52. 541
- 2 Cæcus ad collectas cogi non debet, in cap. Licet, num. 3. de
Censib. 138
- 3 Cæcus est persona miserabilis, & potestari est inhumani-
tatem affligere in solatione collectæ, ibid. num. 1. & 12. 138
- 4 Cæcus inopes laboranti subveniendo cum per impositionem colle-
ctæ, ibid. num. 4. 138
- 5 Ita cæcorum an proerit statum, & Cæcus laicus ad collectas
cogi non debet, etiam in certis Imperiis, ibid. num. 6. & 12. & 13.
ut q. ad n. 19. 139
- 6 Cæcus est de fide Ecclesiæ tamquam miserabilis persona, ibid.
num. 8. 139
- 7 Cæcus non pauper in ad collectas tenetur, & de quo cæcus intelligi-
tur hoc cap. ibid. n. 9. & seqq. usque ad n. 15. 139
- 8 Cæcus non pauper à quibus collectæ sit utramque, ibid. num. 15.
de seqq. usque in fin. 140
- 9 Cæcus si sit sapiens cogi potest ite ad Concilium, & consilium,
ibid. num. 21. 141
- 10 Officium Pontificiarum in eis sola causa quod cæcus evasit iuste
potest per litteras Papales ab officio removeri, & aliam in
locum substitui, addit ex privato, & proprio iurisdic-
tionis per Pontificem succedere, in c. Consultationibus, n. 24.
& seqq. usque in fin. de Cler. argot. 165
- 11 Cæcus quævis ad novum magistratum adspirare prohibetur,
tamen tenet magistratum prius acceptum, ibidem num.
42. 166
- 12 Idem in familiis, n. 43. 166
- 13 Cæci sunt Episcopi per nepotes, in cap. Accipimus, num. 46.
de Pactis. 664
- 14 Cæcus an teneatur choro interesse, itant aliquem non lucrare
distributionibus quoniam, in c. Cum percussio, num. 1. & 2. & seqq.
usque ad n. 46. de Cler. argot. 155
- 15 Cæcus excusatur à imperiis personalibus, ibid. num. 25. 156
- 16 Cæcus non tenetur choro interesse, in c. Cum percussio, n. 27. 156
- 17 Cæcus tamquam miserabilis persona est sub protectione Ecclesiæ,
ibid. num. 26. 156
- 18 Cæcus tenet magistratum, & officium prius obtentum, in c. De
restituendo, n. 33. & 41. de Cler. argot. 159
- 19 Elatus, & confirmatus qui ante consecrationem officium in-
guit, vel orationum amittit, consecrari non debet, sed in
voto amoveri, in cap. Consultationibus, num. 7. de Cleric.
argot. 164
- 20 Episcopus inferiori Pontifici, ibid. 164
- 21 Cæcus qui perdit visum, non perdit officium, in c. Cæcorum, n. 10.
de Rescripto. 163
- 22 Senatus-Consultum tenet, & publicum officium suspendit, ibid.
num. 4. 163
- 23 Tenet Magistratum prius acceptum, ibid. 163
- 24 A cæcis non tenentur, sed datur illi cursus, vel eodjunct, ibid.
num. 4. & 3. 163
- 25 Cæcus est miserandum, & eis de novo subveniendum, ibidem
num. 19. 164
- 26 Cæcorum non possit dici inhabilis ad Officium, vel Magistratum,
nec respectu finis, nec respectu exercitii, ibid. num. 1. & seqq.
usque in fin. 165
- 27 Non excusatur à censuris, vel patrocinio, ibid. num. 25. 165
- 28 Si sit sapiens cogi potest ite ad Concilium, & consilium, ibidem
num. 21. 165
- 29 Non privatur voto, quod alius habet, si cæcus non esset, ibid.
num. 8. 165

Vide in ver. *Officium, Officiale, Cæcus, Mater, Infirmitas.*

- 1 Non dicitur inhabilis ad legendum, vel scribendum, cum à lego
sit habilitatus ad hæc implenda per substitutum, ibidem
num. 19. 165
- 2 Cæcus vis ingenii, & intellectus perspicacior est, ibid. num. 22.
& seqq. 166
- 3 Cæcus potest contrahere, & donare inter vivos, sicut quilibet alius,
in c. Cum officio, n. 26. de testam. 373
- 4 Cæcus de jure communi est inhabilis ad testandum nisi per
testes, 1. Hæc consilium, cap. Qui testam. fac. poss. ibid.
num. 46. 373
- 5 CÆLESTINUS Papa de morte conferbat gratiam, & de fide a-
uthebat, & alteri conferebat, in c. Cum olim, num. 2. de sent. &
re judicata. 389
- 6 CALICIS, & patena traditio ex sententia antiquorum Canonici-
arum non est essentia Ordinis Sacerdotialis, in c. Cum venisset,
num. 4. de sac. Unct. 444
- 7 Eadem sententia quibus fundamentis nititur, ibid. num. 10. 445
- 8 Reliqua vide in ver. *Chalice.*
- 9 Calix, & Chalice ab Episcopo consecratus quocunque portetur
sunt ab omnibus veneranda, in c. Audivimus, n. 6. de relic. &
vener. Sanctorum. 604
- 10 CALVINISTARUM error circa Sacramentum Baptismi, in c. Si
quis puerum, n. 2. de Bapt. 290
- 11 Calvinistæ etiam nullum vinum tribuunt Baptismo, eam debent
servare materiam, & formam, & necessarium habere intentionem
ad baptizandum, ibid. num. 11. 291
- 12 CAMERARIJ, & Penitentiarii non Papa officium mortuo
Papa non expirat, utque deficientibus potest Collegium Apostoli-
cum alios subrogare pro tempore vacationis, in cap. Cum olim,
num. 8. de major. & obed. 361

1. **Canonibus** *Papa* *etiam* *designat* *etiam* *habere* *canon* *jurisdictione* *dicti* *potest* *habere* *disputat* *in* *c. Ad* *lanc* *num.* *de* *preb.* *band.* 87
2. **CAMERA** *in* *posse* *redimere* *officia* *&* *loca* *montium* *pro* *preto* *quo* *in* *prima* *edecione* *condita* *fuissent* *vel* *potius* *pro* *puro* *alio* *rum* *venditionum* *in* *c. Ex* *epistola* *num.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *preb.* 137
3. **Loca** *montium* *cessante* *pacto* *de* *redimendo* *an* *possint* *per* *Canonem* *redimi* *ibid.* *num.* *de* *seq.* *in* *fin.* 136
4. **CAMPANAE** *in* *Oratorio* *publice* *teneri* *non* *possunt* *in* *c. Paten-* *tibus* *n. 1.* *&* *31.* *de* *privileg.* 143
5. **Campanas** *habere* *in* *loco* *publico* *&* *elevare* *est* *signum* *loci* *publi-* *ci* *&* *terraci* *ibid.* *num.* *de* *seq.* *in* *fin.* 141
6. **Camparum** *plurium* *quae* *sunt* *canes* *ibid.* *num.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 143
7. **Camparum** *fontes* *est* *adversus* *ad* *convocandum* *populi* *mul-* *tarum* *ad* *audendum* *verbum* *Dei* *ibid.* *num.* *de* *seq.* *in* *fin.* 143
8. **Campantibus** *habere* *&* *privatim* *pulsare* *non* *est* *prohibi-* *tum* *in* *eccl.* *officiis* *&* *in* *pervian* *Oratorio* *ibid.* *num.* *de* *seq.* *in* *fin.* 143
9. **Campantibus** *in* *privato* *Oratorio* *Religiosis* *publice* *tenere* *&* *pul-* *sare* *non* *licet* *ibid.* *num.* *de* *seq.* *in* *fin.* 143
10. **Camparum** *usque* *multiplex* *est* *ad* *quid* *fuere* *advenit* *in* *cap.* *Custod* *Eccl.* *n. 1.* *&* *de* *seq.* *de* *off.* *Confid.* 177
11. **Camparum** *cur* *beneficiorum* *ibid.* *num.* *de* *seq.* *in* *fin.* 177
12. **Tentaculorum** *sex* *sunt* *genera* *ibid.* *num.* *de* *seq.* *in* *fin.* 178
13. **CANCELLARIA** *an* *&* *quando* *apostolicus* *verbi* *possit* *aut* *lorari* *sub* *aque* *etiam* *in* *c. Quoniam* *num.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 178
14. **Vide** *in* *ver.* *heretici* *in* *voluntate* 178
15. **Clementis VIII.** *de* *decernens* *Prælatum* *Canonis* *faciorem* *tribun-* *aliū* *locute* *sed* *illius* *per* *perpetuam* *ut* *metu* *et* *condi-* *tionem* *extinguere* *ibid.* *num.* *de* *seq.* *in* *fin.* 179
16. **CANCELLARIUS** *non* *possit* *in* *litteris* *dimissoria* *seu* *testimo-* *nialibus* *decernere* *unius* *aurei* *papam* *potest* *accipere* *ibid.* *num.* *de* *seq.* *in* *fin.* 179
17. **Irem** *pro* *qualibet* *superius* *collatione* *vel* *institutione* *possit* *ac-* *cipere* *mercedem* *quo* *libet* *conveniente* *quae* *omnibus* *compensat* *unam* *autem* *non* *credat* *ibid.* *num.* *de* *seq.* *in* *fin.* 179
18. **Et** *quarum* *pater* *dicatur* *pro* *examine* *testium* *in* *executione* *lit-* *terarum* *Apostolicarum* *ibid.* *num.* *de* *seq.* *in* *fin.* 179
19. **Dummodo *et* *nullum* *salutem* *pro* *officio* *exercent* *constitutum* *fi-* *at* *&* *ex* *illius* *commodis* *Episcopo* *nulli* *emolumentum* *discretis* *vel* *indirecte* *provenire* *possit* *ibid.* *num.* *de* *seq.* *in* *fin.* 179**
20. **Cancellaria** *non* *dat* *litteras* *laico* *contra* *laicum* *ratione* *petendi* *&* *quod* *pagi* *seu* *conatus* *boni* *fidei* *non* *de* *antiqua* *constitu-* *tione* *ad* *Curtiam* *specat* *cognitio* *in* *cap. Antiquum* *num.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 180
21. **Capitulum** *derogare* *potest* *potestati* *unius* *laici* *&* *plurium* *Cle-* *ricorum* *&* *non* *dat* *de* *refectore* *in* *c. Cum* *propter* *num.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 180
22. **Reliqua** *Vide* *in* *ver.* *heretici* *in* *voluntate* 180
23. **Cancellarius** *seu* *Adjuvans* *Episcoporum* *ubique* *sunt* *laici* *in* *c. Sicut* *in* *cap.* *de* *off.* *Confid.* *num.* *de* *seq.* *in* *fin.* 180
24. **Cancellarius** *quoniam* *mercedem* *posse* *accipere* *pro* *qualibet* *super-* *ius* *collatione* *vel* *institutione* *in* *c. Quoniam* *num.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 180
25. **CANICES** *quale* *iudicium* *sit* *sententia* *in* *c. Cum* *si* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
26. **CONFERRE** *conferre* *in* *cap. Cum* *in* *curia* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
27. **CANONES** *editi* *à* *Papa* *in* *Concilio* *dicuntur* *Conciliares* *quod* *est* *effectum* *derogationis* *in* *cap. Ex* *pate* *num.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
28. **Canon** *ita* *legis* *interpretatur* *ut* *omnes* *enunciant* *qui* *commune* *quod* *est* *facti* *possit* *in* *cap. Cum* *in* *curia* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
29. **Canon** *imponens* *penam* *ipso* *jure* *super* *facto* *pro* *alio* *jura* *dam-* *nato* *de* *curialibus* *enunciatur* *ibid.* *num.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
30. **Canonum** *violatores* *deiciuntur* *tam* *ad* *obsequium* *quam* *obsequium* *in* *c. Dudum* *ad* *de* *condem.* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
31. **Canon** *stans* *in* *eccl.* *in* *terro* *imperii* *&* *in* *foro* *seculari* *in* *ma-* *teria* *in* *qua* *non* *est* *expressa* *decisio* *iuris* *Civilis* *sed* *tan-* *quam* *communis* *sunt* *opinionem* *inter* *Legistas* *in* *c. Interditi* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
32. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
33. **Canonum** *disciplina* *est* *Theologus* *substantiata* *in* *ibidem* *num.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
34. **Canonum** *disciplina* *principum* *Constitutionibus* *adjuvatur* *ibid.* *num.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
35. **Canon** *Apostolorum* *primus* *expenditur* *in* *c. Requiritur* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
36. **Canon** *ignorat* *periculosum* *est* *Theologi* *&* *Catholici* *omnia* *in* *c. Cum* *si* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
37. **Canon** *Provincialis* *Concilii* *allegari* *potest* *ad* *decisionem* *quali-* *bet* *in* *in* *cap.* *de* *off.* *Confid.* *num.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
38. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
39. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
40. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
41. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
42. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
43. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
44. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
45. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
46. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
47. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
48. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
49. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
50. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
51. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
52. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
53. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
54. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
55. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
56. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
57. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
58. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
59. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
60. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
61. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
62. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
63. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
64. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
65. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
66. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
67. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
68. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
69. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
70. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181
71. **Canon** *est* *legis* *interpretatur* *in* *ancum* *potest* *qui* *potest* *condere* *in* *c. Cum* *veniens* *n. 1.* *de* *seq.* *in* *fin.* *de* *seq.* *in* *fin.* 181

- Canonica quid sit, ibid. num. 14. 114
 Canonica non datur sine prebenda, in c. Olim, num. 37. de verbor. signifi. 181
 Canonici portio an de obligationibus Episcopo debeatur, in c. Pastoralis, n. 33. de his que sunt a Prælat. 117
 Canonica portio, quæ ex relictis pios jure debetur Episcopo præstata est a Concilio Tridentino, in cap. Verobabili, num. 17. de censib. 111

Vide in ver. *Prebenda*.

- CANONICATUM, & Prebendarius collatio in Cathedralibus de jure communi est simulacra inter Episcopum, & Capitulum, in c. Postulatus, n. 2. de concess. præb. 100
 Canonici non requirunt de substantia manutentionem concilii, & vocem in Capitulo, in cap. Cùm in causis, numero 55. de elect. 127
 Canonici in Cathedrali an vigore consuetudinis conferri possint majori separatione propter certum ministerium illi annexum, ibid. num. 58. 128
 Canonici habentes ordinem sacrum animum requirunt ut provisor sit in statu ad talem ordinem requisitus, ibid. num. 59. de concess. præb. 100
 Aliis provisor etiam factus est causa permutationis est nulla, ibid. num. 60. 128
 Quod procedit fide illi sit annexus ordo Presbyteratus, sive Diaconatus, sive Subdiaconatus, ibid. num. 61. 128
 Item etas Ordinis requiritur tempore datus, nisi sit ad vacatura in genere, ibid. num. 62. 128
 Sed hodie obiectores Dignitates, Canonici, & portiones, quibus Ordines sunt annexi facti est an sine in tali statu, ut infra an nullo promovendi valeant, sive Ordines sint annexi certis prebendis, sive incertis, quæ tamen postea consecrata sunt, ibid. num. 63. & n. 66. 128
 Canonici in Cathedrali Ecclesia conferri possunt etiam non contenti in tali statu, ut infra an non ad subdiaconatum promovendi valeant, si nondum facti sit Ordinem distributo, ibid. num. 71. & n. 74. 129
 Canonici conferri possunt ante statum a jure, vel a Tridentino Concilio præscriptum, si ita in illius fundatione sit cautum, ibid. num. 75. 130
 Canonici noviter erectus in Cathedrali Ecclesia, qui nondum facer. Ordni, sed antequam etiam hodie conferri possint in statu a jure communi præscriptis, ibid. num. 76. 130

Vide in ver. *Prebenda quoad animum*.

See in ver. *Etas in beneficiis*.

- Canonici & prebenda includunt appellationem beneficii de quo loquitur Concilium Tridentinum cap. 6. sess. 33. ibidem num. 83. 130
 Canonici in Collegiata ubi vigore statuti provisi ante realem possessionem tenentur capere per bene. ordi. conferri non possunt constituto in 13. art. 21. ibid. num. 84. 130
 Canonici, & Prebenda ex proprietate vocabuli comprehendunt beneficii appellationem, in c. Cùm in causis, §. Inferius, num. 38. de elect. 128
 Canonici vendere, vel aliud simplex beneficium an sit simoniacum quia prohibentur, vel sit conversio in c. Cùm prolem, n. 39. & seq. usque ad n. 53. & n. 67. de Patris. 160
 Canonici in Cathedralibus Ecclesiis quæ tempore sacri Ordinis annexi fuerint, ibid. num. 43. 160
 Simoniacum esse vendere titulum Canonici quibus rationibus probatur, ibid. num. 61. 161
 Canonici venditi dicuntur vendere jura & ligendi Episcopum Canonici animum, ibid. num. 57. 161
 Canonici comprehenduntur in indulto conferendi beneficia Clericorum, in cap. Bonæ memorie, num. 4. de postulat. Prælat. 111
 Canonici, & portiones Cathedralis Ecclesie hodie annexam habent ordinem Presbyteratus, Diaconatus, vel Subdiaconatus, in c. Super inordinata, n. 17. de præb. 111
 Canonici, & Prebende in Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis cum hodie personalem residentiam requirant, sunt incomparabiles, in cap. Cùm juxta modum, numero 34. de prebend. 99
 Canonici, & officium habenti in eadem Ecclesia quæ ex fundatione comparabilia sunt f. Episcopos Canonici autem aliter Ecclesie contrahunt an collatio secundum Canonici jura sit irrita necne, ibid. num. 19. & seq. usque in fin. 101
 Canonici cum Capella in eadem Ecclesia obtemperare possunt ex dispensatione Episcopi, in cap. Literas, num. 43. & 47. de concess. Præb. 128
 Item Canonici cum Archiepiscopatu cui ex consuetudine annexa est duplicata prebenda, ibid. num. 44. & 49. 128
 Canonici erectio sine Capitulo consensu est nulla, in c. Dilecti, n. 27. de Præb. 113

Vide in ver. *Prebenda*.

Canonici, communis.

- Canonici Regularis Lateranensis Congregatio pro antiquitate præcedit omnes alios Religiones, in c. Cùm certum, n. 19. de major. & obed. 608
 Canonici Congregationis S. Georgii in Alga Venetiarum veniunt

- Cleri secularis appellatione, & idem præcedunt Canonici Regularis Lateranensis, ibid. num. 10. 603
 Canonici, Abbates, Commendatarii, Dignitates, & Procuratores Cathedralium quæ locum habent in Concilio Provinciali, ibid. num. 13. 607
 Canonici, & prebendarii obsequio dispensatione quis possit esse in prebendis Ecclesiis etiam diversorum Episcopatum, secundum opinionem Innocentii, in c. Cùm juxta modum, num. 4. & n. 23. de Præbend. 97
 Canonici in una Ecclesia, & prebendarii in alia tenentur servare statuta Ecclesie in qua est Canonici, ibidem numero 24. 97
 Canonici non possunt suppressum aliquem dignitatem in Ecclesia, & illius redditus sibi applicare sine auctoritate Papæ, in c. Cùm accessissent, n. 5. de Constit. 107
 An possint in servitio Ecclesie, & Chori sese substantiare, in c. Cùm omnes, n. 18. de Constit. 94
 Et quid in abbatibus a civitate, ibid. num. 29. 94
 Et quid in prebendis in feodibus, ibid. num. 30. 94
 Possunt aliquando ad personam quædam conventionaliter pro obsequio servari, ibid. num. 39. 95
 Canonici Possuntque debet esse Magister, vel Doctor, aut Theologus, in c. Cùm in causis, n. 77. de elect. 110
 Et annus quadragesimalis debet esse completus, ibidem numero 76. 110
 Defectus tamen annus non obstat ubi alius apertus pro loco qualitate non reperitur, ibid. num. 77. 110
 Canonici, & Portiones ad ordinem sui beneficii annexi non promoveantur hodie quia portiones incurrent, in c. Cùm in causis, §. Inferius, n. 39. de elect. 118
 Canonici recepti in Cathedrali Ecclesia percipiunt simul ad Episcopum, & Capitulum, in c. Cùm Ecclesia Viterbana, num. 17. de elect. 131
 Canonici catenati de jure communi habent jura eligendi Prælati, nisi, non autem Portiones, in cap. Nullus, num. 32. de elect. 119
 Canonici soli de jure communi faciunt Capitulum, ibid. num. 33. & 42. 119
 Canonici Cathedralium de jure communi non possunt eleri Conservatores, sed post Constitutum Gregorius XV. de conservatoribus, in cap. Si Clericus, num. 16. de ioc. compet. pag. 177
 Canonici, qui principaliter interit Divinis pro denario, committunt simoniam anathematis, in c. In parte, num. 16. de offic. Delegat. 138
 Canonici veniunt Clericorum appellationem in materia favoralis, vel indifferens, in cap. Bonæ memorie, num. 2. de postulat. Prælat. 111
 Clericorum appellatione an veniant Canonici, & Dignitates obiectores in materia odiosa, & retrahibiles, ibidem num. 5. & seq. 111
 Canonici tenentur exempti per anathemam Clerici Ecclesie concessam, ibid. num. 6. 111
 Canonici sunt dignitates Clerici, ibid. num. 7. 111
 Et appellatione Ecclesie Sanctæ, ibid. num. 10. 111
 Canonici Cathedralis Ecclesie praeferuntur quæ prima, & consilio maturus, in cap. Super inordinata, num. 12. de præbend. 111
 Juramentum a Canonici Infirmitatem præstitum de non impedienda translatione eorum Ecclesie ad ordinem Clericorum, valet in eorum prejudicium, in c. Recolentia, num. 13. de stat. Monachor. 166
 Canonici Sacerdotibus ex conventionem obsequii cantare Missam tenent in hebdomada denegata fidelibus contra Missam de feria, in c. Cùm creatura, n. 3. de celest. Missæ. 187
 Canonici in Ecclesia numerata si conferantur secundum Canonici, collatio nihil operatur, in cap. Literas, num. 42. de concess. Præb. 128
 Canonici minus est pascere in choro, in c. Cùm peractum, n. 35. de Cler. approb. 115
 Canonici in visitatione idesse debent in habitu, cum quocumque in eorum cum capite, & superpelliceo, c. Ut juxta, n. 20. de offic. Ordin. 197
 Canonici prohibendum est in Ecclesia bona conducere, & locationes suas irritas, in cap. Multa, num. 7. De Cler. vel habit. nache. 113
 Canonici appellatione etiam Canonici Regularis comprehenduntur, in cap. Ad audientiam, num. 21. de Cleric. non a. 66
 Canonici pro Canonico non possunt agere sine mandato, in c. Cùm M. n. 8. de Constit. 115
 Canonici prebendarii si aliud beneficium impetret facta mentione de prebenda, & non de Canonico, gratuita non est suscipienda, ibid. num. 19. 114
 Et quid lo casu conversio, ibid. num. 30. 114
 Si duo Canonici recipiant ad unam prebendam, non tenet acceptio etiam Legati auctoritas intervenire, in c. Dilecti, n. 1. & 7. de præb. 116
 Canonici possunt recitari in causa Canonici, in c. Nullus, n. 14. de elect. 113
 Canonici minus est pascere in Choro, in cap. Cùm peractum, n. 24. 113

- cussio, num. 15. de Clericis. agrotant. 155
 Canonici, et Clerici eisdem Ecclesiis veniunt conjungendum ap-
 pellatione, in c. Cum Sacrosanctis, n. 10. de postul. 673

Canonici cum expellatione Præbende.

- 1 Canonici an recipi possint cum expellatione futuræ præbende, in cap. Cum M. numero 17. & seq. usque in finem, de Con-
 titur. 116
 2 Quid si receptio fiat pure, & simpliciter, cum intentione tamen ut
 Canonici habeat præbendam cum priuam vacaverit, ibidem
 num. 18. 116
 3 Et quid si primo recipiant pure, & postea ex intervallo promittatur
 ei præbenda proxiimæ vacatura, ibid. num. 19. 116
 4 Et quid si eodem tempore fiat receptio, & promissio sub diversâ
 conceptione verborum, ea tamen intentione, ut statim sit
 Canonici, sed præbendam non habeat nisi eam vacaverit,
 ibid. num. 24. 117
 5 Et quid si effectus utriusque conferatur in tempore vacaturæ, ibid.
 num. 27. 117
 6 Et quid si receptio, & promissio fiat sub unica verborum structu-
 ra, ibid. num. 28. 117
 7 Canonici recepti cum promissione vacaturæ præbende, debet
 illam habere non ex vi promissionis, sed ex viceceptionis, ibid.
 num. 31. 117
 8 Canonici recepti ad vacaturam præbendam non valet, in c. Dile-
 cta, n. 2. de preb. 112
 Vide in ver. *Expellatio, Præbenda, Canonici.*
 9 In Canonici recepti quomodo eisdem facultas sit obediendi, præbenda
 debetur, & interim quotidianas distributiones habeant, in c. Di-
 lectus, n. 1. n. 1. de preb. 103
 10 Canonici recepti non videntur ex infestâ promissione futuræ præ-
 bende, ibid. num. 3. 103
 11 Quid procedit si recipienti ea intentione, ut statim sit Canonici,
 sed præbendam non habeat, nisi eam vacaverit, ibidem nu-
 mer. 4. 103
 12 Secus si effectus tam receptionis, quam promissionis differatur
 in tempore vacaturæ, ibid. num. 5. 103

Canonici quoad distributiones quotidianas.

Vide in ver. *Distributiones.*

Canonici recepti per simoniam.

Vide in ver. *Simonia in admissione ad Canonatum.*

Canonici quoad Præbendas, & Ordines.

Vide in ver. *Præbenda quoad Ordines.*

Canonici irregularis.

Vide in ver. *Irregularis.*

Canonici Regulares.

- 1 Canonici Regularium Lateranensium Congregatio pro an-
 tiquitate præcedit omnes alias Religiones, in c. Cum certum, n. 9.
 de major. & obed. 607
 2 Canonici Regulares possunt cum licentia superiorum ex-
 cutionibus causa abesse per id tempus, quod ipsi permittit, in
 c. Licet, n. 63. de preb. 137
 3 An possint in absentia distributiones quotidianas percipere, ibid.
 num. 130. 141
 4 Canonici Regularium, vel Monachorum Hispanie status,
 quibus solvantur annuatim pensiones, quæ vocantur privilegii, an
 sit reprobatus à jure, vel à Concilio Tridentino, in c. Monachi,
 n. 6. & 62. de stat. Monach. 415
 5 Canonici Regulari, qui cum testamento constituitur executorum ad
 numerum reddendum distribucionum cum facultate aliquid sibi appen-
 dendi, an obsequi Concilio Tridentino, in c. 1. sed 15. de Re-
 gularibus, n. c. Joannes, num. 12. de testam. 286
 6 Et an possint esse executores ultimar voluntatum, ibid. num. 14. 286
 7 Potest praeceptum Parochialis etiam seculari cum socio fieri Ordini
 in eodem modo fieri possit, in c. Quod Dei timorem, num. 1. de stat.
 Monach. 491
 8 Canonici Regulares, & Monachi equiparantur, ibid. num. 5. 491
 9 Canonici Regulares quando, & à quibus instituti, ibid. num. 6.
 & seq. 491
 10 Eorum Religio in processibus, & aliis actibus publicis præcedit
 omnes alias Religiones, ibid. num. 9. 491
 11 Eorum Praepositi an infra annum ad Sacerdotium promoveri de-
 beant prius Priors Conventuales ex Constitutione Clementis
 V. ibid. num. 10. 491
 12 Monachorum appellatione an veniant Canonici Regulares, ibid. 4.
 n. 10. & seq. 474
 13 An possint habere praeceptum Parochialis Ecclesiis secularibus,
 ibid. num. 13. 474

- 1 Etiam ad tempus prohibentes alieni ad curam animarum ex de-
 creto Gregorii XIII. ibid. num. 16. 473
 2 De jure communis sunt in capite beneficiorum simplicium secula-
 rum, ibid. num. 19. 473
 3 An possint eligi in Abbates, in c. Cum in Magistrum, num. 7. de
 elect. 301
 4 Canonici Regularium appellatione etiam Canonici Regulares continen-
 tur, in c. Ad audientiam, n. 61. de Cler. non resid. 61
 5 Canonici Regulares, & Portionarii seculares in Ecclesia Regulari
 an gaudent vacatione triennio mensium à Concilio Tridentino,
 ibid. num. 64. 61
 6 Canonici Regulares abesse possunt cum licentia Superiorum, etiam
 ultra 40. dies ex consuetudine permittis circa amissionem ali-
 quam fructuum, ibid. num. 29. 61
 7 Canonici Regulares qui non possint vivere sine carnibus, dicuntur
 transire ad Monachos ex temeritate, in cap. Licet, num. 34. de
 Regular. 109
 Vide in ver. *Regulares quando transiunt.*

- 1 Canonici Regularis si fiat Monachus Religiosis actiones ma-
 gnet. Monachus, sed si laicius redire compellitur, in c. Sed, num. 1.
 de Regular. 314
 2 Regula Canonici Regularium est laica, quibus regula Mo-
 nachorum, sed per constitutiones potest esse sanctior, ibidem
 num. 3. 314
 3 Canonici Regulares reserunt carnibus, Monachi frons, nisi in
 casibus, & c. in c. Cum ad Monasterium, num. 1. & 20. de stat.
 Monach. 476
 4 Utuntur lineis camisis, ibid. num. 1. 476
 5 Canonici Regularis inobedientes Priori suo per ipsam vicommu-
 nicari possunt, & si faciant incompliciter de Penam confectio
 expelli debent, in cap. Cum in Ecclesia, num. 1. de major. &
 obed. 615
 6 Canonici Regularium Lateranensium gratia, & Parochia-
 les ab Innocentio X. declarantur comprehendi in epi. Bulla,
 infirmam, in cap. Relatum, num. 68. N. per Mo-
 nachos. 673
 7 Canonici Regulari an possint eligi in Abbates, in c. Cum in Ma-
 gistrum, n. 7. de elect. 301

Canonici quoad residentiam, fructus, & distributiones.

- 1 Canonici de jure commoti sunt adstricti ad personalem resi-
 dentiam, in cap. Cum jam dudum, numero 19. de pre-
 bend. 97
 2 Canonici, & alii Beneficarii in Cathedralibus, & Collegiatis
 ex capite non residentibus privati non possunt citari, nisi post
 lapsum trium annorum, in cap. Et tunc, num. 14. & 35. de cler.
 non resid. 55
 3 Canonici absentes ultra sex menses primo anno privati debet di-
 midia parte fructuum ad remanentium quibus abhuit, si non
 integer est annus, & secundo omnibus fructibus, ibidem num.
 15. 55
 4 Non residentibus post lapsum trium annorum quæ forma sit perveniendi
 canonici, ibid. num. 17. 57
 5 Existens in servitio Episcopi percipit fructus beneficii, sed non
 distributiones quotidianas, in c. De cetero, num. 1. de cler.
 non resid. 37
 6 Et quid de existente in servitio inferioris Prælati, ibidem num.
 2. & 6. 37
 7 Canonici duo, vel Beneficarii absentes pro servitio Episcopi an
 percipere debeant sine diminutione distributionum quotidianarum,
 in quibus universi Caputuli redditus consistunt, ibid. num. 11. &
 seq. usque in fin. 38
 8 Canonici duo corp possunt etiam in viis Episcopo inservire, ibid.
 num. 19. 38
 9 Canonici nullum detrimentum sentire debent ex absentia cum
 non fiat per eos quominus resident, ibidem numero 34.
 10 Absentes pro servitio Episcopi post Concilium Tridentinum per-
 cipere debent duas tantum tertias partes distributionum, ubi
 alii non sunt redditus à distributionibus separati, ibid. num. 19.
 & seq. usque in fin. 39
 11 Absentes sedocum causa post Concilium Tridentinum lucrantur
 duas tertias partes distributionum quotidianarum, in quibus
 redditus omnes consistunt, amissa alia tertia quæ accrescit infer-
 vienti, ibid. num. 34. 40
 12 Canonici ne abesse possint tribus mensibus à Concilio permittis nec
 Episcopi, nec caputuli licentia, nec causa requiritur, in cap. Re-
 latum, n. 16. de cler. non resid. 33
 13 Canonici Collegiarum Ecclesiarum etiam non insignium, qui-
 bus curæ animarum intubant, tenentur residere non obstant
 contraria consuetudine etiam immemorabili, in c. Canonici,
 n. 33. de constit. 84
 14 Canonici absentes tribus mensibus à Concilio permittis non so-
 lantur distributiones esse ab immemorabili tempore illas per-
 cipere consueverunt, ibid. num. 35. 85
 15 Canonici, & Beneficarii obediunt in Cathedralibus, vel colle-
 giatis Ecclesiis an, & quibus casibus percipere possint in absentia
 redditus beneficiorum suorum, in c. Licet, n. 15. & seq. usque in
 fin. de preb. 134

- 1 Canonici de iure communis in absentia fructus percipiendo non percipiunt, ibid. num. 11. 137
- 2 Declarant, ibid. num. 25. 137
- 3 Absentes non sunt ipsi pro privati fructibus praebeandis solum, sed perveni ad praescriptum Concilii Tridentini, ibidem num. 17. 137
- 4 Non residentes hodie non possunt privati titulo nisi post lapsum trium menses, ibid. num. 16. 137
- 5 Nec sunt praebeandi distributionibus, in quibus universi regimini constituti, quia satis sunt illis privati, ibidem numero 27. 137
- 6 Absentes in studio Theologiae non percipiunt fructus praebeandae suae cap. Super specula, de Magistria, ibidem num. 38. 137
- 7 Facultatem non habent distributiones, aut fructus absentibus remittendi, ibid. num. 30. 137
- 8 Absentes a servitio Ecclesiae puniendi sunt, licet sint praesentes in curiae, ubi Ecclesia consistit, ibid. num. 41. 136
- 9 Canonici est fidei obligationi satisfaciunt quoad servitium chori, & altaris, si non possunt tunc conficiunt ordinem abesse à Capitulo, ibid. num. 41. 136
- 10 An possint facere dies absentiae permixtos in diebus Capituli, seu Congregationum Capitularium, ibid. num. 44. 136
- 11 Absentes pro defensione parvae Ecclesiae Parochialis, in qua sunt interdicti, non debentur fructus suorum canoniarum, ibidem num. 47. 136
- 12 Canonici ita demum tres menses singulis annis abesse licet si hoc habeat statutum, vel consuetudo Ecclesiae, ibid. num. 48. 136
- 13 Constitutiones quae longius servitii tempus requirunt, quam novem menses, praeservant à Concilio Tridentino, ibid. num. 49. 136
- 14 Canonici qui majorem servitium Ecclesiae quam novem menses fuerint adhibiti non referuntur, subiacent parva Concilio Tridentini, ibid. num. 50. 136
- 15 Ut abesse possint tres menses à Concilio permixtos nec Episcopi, nec Capituli licentia, nec causa requiritur, ibidem numero 51. 136
- 16 Et tunc absumpti pro negotiis privatis aliis non sunt mulcandi, quatenus amissionem quotidianarum distributionum, ibid. num. 53. 136
- 17 Canonici non possunt à servitio Ecclesiae abesse ultra tres menses sine consensu, sine interpellatione, ibid. num. 54. 136
- 18 Nec omnes solum abesse possunt, sed et tantum quot pars quae videtur arbitrio Episcopi, & Capituli, ibidem num. 55. 136
- 19 Hocque expresse dictum non fuit comparande ad consuetudinem tres menses absentiae, sed data integri absentiae tantum, ibidem num. 56. 136
- 20 Canonici Regulares possunt cum licentia suorum Superiorum ex rationabili causa abesse per ad tempus, quod ipsi permittunt, ibid. num. 61. 137
- 21 Canonici, vel Dignitatem obtinens cum Parochiali ex dispensatione Apostolica teneant in Parochia residere, & tunc lucratur fructus Canoniarum, vel Dignitatis, ibidem numero 67. 137
- 22 Canonici duo in servitio Episcopi existentes percipiunt in absentia fructus praebeandi, ibid. num. 71. 138
- 23 Canonici familiares Papae percipiunt fructus in absentia, non obstante contraria consuetudine, ibid. num. 72. 138
- 24 Canonici studentes in publica Universitate integri percipiunt in absentia fructus praebeandae, modo ultra quinquaginta non absent, ibid. num. 73. 138
- 25 Idem in duobus annis etiam in Ecclesia, ibid. num. 73. 140
- 26 Canonici in illis casibus in quibus in absentia lucratur distributiones, multo magis percipere debent fructus praebeandae, ibidem num. 74. 138
- 27 Canonici abesse non licet à servitio Ecclesiae nisi ex causa in iure expressa, quae et verae sint Episcopi est iudicium, ibidem num. 77. 138
- 28 Canonici an liceat se invicem substituere, ibid. num. 84. 138
- 29 Canonici Basilicenses. Penitus tunc de iure communis, quatenus Concilio Tridentino tenentur ad praesentem in choro, ibidem num. 89. 138
- 30 Canonici non possunt immixtum remissionem pontificalium facere, & portione quam sibi invicem remiserint, debet Episcopus applicare habere Ecclesiae, vel alteri pro loco, ibidem num. 90. 139
- 31 Ex quod postquam portiones non remissionem perciperunt, ibid. num. 91. 139
- 32 Absentes tres menses à Concilio permixtos percipiunt fructus praebeandae, sed non distributiones, non obstante immemorabili, ibid. num. 92. 139
- 33 Canonici, qui postea causa absumpti, an debeantur quotidianas distributiones, ibid. num. 97. 139
- 34 Canonici teneantur assistere Episcopo etiam non pontificaliter celebranti, si ita se habeat consuetudo, sed distributiones non percipiunt, ibid. num. 108. 140
- 35 Absentes ex causa in iure permixtos lucratur distributiones quotidianas, si praebeandae distinctas, aut fructus praefatos non habent, ibid. num. 114. 140
- 36 Sed post Concilium Tridentinum lucratur dies tertius illarum

- pertra amilla alia tertius, qui intervenientes accrescit, ibidem n. 114. & seqq. 141
- 37 Canonici Regulares an possint in absentia distributiones quotidianas percipere, ibid. num. 110. 141
- 38 Canonici saltem percipere debet etiam portione accrescentis, ibid. num. 119. 142
- 39 Canonici conceduntur distributiones illius cum, cui sine vice percipio immixtum non perit, ibidem num. 141. 142
- 40 Canonici à sacris Regibus Portugalibus in rebus Ecclesiasticis ex gratia conceduntur in absentia distributiones quotidianae, ibid. num. 161. 143
- 41 Canonici abesse pro negotiis Capituli lucratur distributiones quotidianas, nec teneant inferiorem per substitutionem, ibid. num. 169. 143
- 42 Canonici qui teneantur assistere Episcopo Pontificali exierint in Cathedrali, teneantur etiam in alia etiam loca, & sublimitate, & tunc lucratur distributiones, ibid. num. 168. 143
- 43 Canonici pro servitio Episcopi, vel studiorum causa absumpti de iure communis debentur integre distributiones quotidianas, in quibus universi reddunt consistent, in c. Quia in tantum, n. 73. de preb. 148
- 44 Idem si fructus praebeandae sint admodum tunc, ibid. num. 172. 148
- 45 Sed post Concilium Tridentinum debentur tantum dies tertius illarum parvas, amilla alia tertius, qui intervenientes accrescit, ibid. num. 174. 148
- 46 Papa non consuevit referre, ut Canonici absumpti habeantur pro intervenientibus, in cap. Olim, num. 39. de verb. signific. 148
- 47 Absentes non iusta causa post Concilium Tridentinum debentur dies tertius quotidianarum distributionum, si nulli sint redditus à distributionibus distincti, ibid. num. 180. 148
- 48 Canonici qui pro lucranda distributionibus lucrantur Choro, an finem communitatem, ibid. num. 181. 148
- 49 Si sine iusta causa eritent à Divinis, Episcopi cessantur non servat, & Metropolitani cognoscunt, in c. Insuperabili, & Canoniam, n. 1. de off. Ordin. 148
- 50 Absentes ultra tres menses à servitio Ecclesiae post Episcopum penam privationis fructuum ante sententiam, vel in actum sententiae augere, vel diminuire, & non in totum remittere, ibid. num. 181. 148
- 51 Habentes praebeandam aequè principaliter unitam cum Parochiali teneantur in Parochia residere tanquam in dignitati, in c. Expositionis, n. 16. de preb. 146
- 52 Residentes Canonici quot modis augeri possint, ex prebentibus Ecclesiae Parochialis, ibidem num. 11. & seqq. usque in finem. 148
- 53 Inferius, vel seniori consensu non tenentur inferre per substitutionem in c. Nulla, n. 71. de concess. preb. 140
- 54 Ex an percipere debeant etiam portione quotidianarum distributionum, quae à Canonici absumpti amilla intervenientes accrescet, in c. Cum percussio, num. 18. & seqq. usque in finem. de Cler. negot. 146
- 55 Canonici duo absumpti pro servitio Episcopi fructus praebeandam suorum percipiunt, non obstante consuetudine contraria, in c. Ad andoniam, n. 1. & 7. de Cler. non resid. 149
- 56 Idem in absentibus pro servitio Papae, ibidem numero 7. 146
- 57 Canonici de iure communis nullam habent certam vacationem à servitio Ecclesiae, ibid. num. 61. 141
- 58 An possint in servitio Ecclesiae, & Chori sese substituere, in c. Cum omnes, n. 88. de Consuet. 144
- 59 Et quid in absentibus à civitate, ibid. num. 19. 144
- 60 Et quid in personis in subditu, ibid. num. 30. 144
- 61 Talis interventus Divinis officii prolatario, qui non intercessit pro Deo, in c. Olim, n. 42. de ver. signific. 145
- 62 Fundationum privilegia, quibus ultra tres menses Canonici abesse licet, an Concilium Tridentinum derogaverit, in c. Littere, n. 18. de preb. 146
- 63 Privilegia Apostolica percipiendi in absentia distributiones quotidianas non sunt sublata à Concilio Tridentino, ibid. num. 141. 141
- 64 Canonici, & Praebendati, qui ab Episcopo Episcopi licentia se commiserunt iudicio causa ad universitatem privilegiorum an possint ab eo revocari ad residentiam, praescriptum si Ecclesiae minorum defectum patiantur, in c. Cum ad hoc, n. 1. & seqq. usque in finem. de Cler. non resid. 145
- 65 Canonici non ultra duos de licentia Episcopi abesse possunt studiorum causa, ibid. num. 14. 143
- 66 Quod verum est ut immiseret praedictum Ecclesiae, si plures intervenientes ad studium, ibid. num. 15. 143
- 67 Reliqua in ver. *Distributiones, Responsio Canoniarum, Statutum perinde respondentum.*
- 68 Canonici, qui ultra tres menses absumpti à servitio Ecclesiae, post Episcopum penam privationis fructuum ante sententiam, vel in actum sententiae augere, vel diminuire, & non in totum remittere, in cap. Insuperabili, & Canoniam, num. 18. de off. Ordin. 148

Canonici supranumerarii, & numerarii.

- 1 Canonici supranumerarii cur ingrediantur locum Canonieorum decedentium intra numerum, Morales fecerunt, in e. Non amplius, n. 10. de Infula. 178
- 2 Canonici supranumerarii Capitulum de fructibus superexcrefcen- tis providere tenentur, non obliant contributione de certo nu- mero, & contraria prohibitione, in cap. Cum M. numer. de Conſtit. 112
- 3 Redditi superexcreſcentes debentur eis etiamſi provenire ex Ca- nonicorum induſtria, ibid. num. 39. 117
- 4 Quod procedit ſi prebenda ſint communia, & redditus communiter augmententur, ibid. num. 40. 117
- 5 Secus ſi prebenda ſint diſtincta, ibid. 117
- 6 Supranumerarii non tenentur Canonici Antiqui communicare ſuas prebendas, ſed tantum redditus ſuperexcreſcentes, ibid. num. 49. 116
- 7 Ultra numerum receptus debentur fructus ſuperexcreſcentes, uſque ad quantitate valoris prebendarum anequeantur, & non ultra, ibid. num. 51. 116
- 8 Et quid ſi fructus non ſufficiant niſi ad unam prebendam, ibid. num. 52. 116
- 9 Supranumerarii qualiter ab Epifcopo creari poſſint, ex ſententia S. Congregationis, ibid. num. 67. 117
- 10 Ultra numerum recepti non poſſunt prebendam poſtea vacante propriis auctoritate apprehendere, niſi eis conferatur, nec habent ius in re, ſed ius ad rem, ibid. num. 66. 117
- 11 Canonici cum qui recipiunt in Eccleſia non numerata creantur quodam ius de novo quod natiſcit, & extinguitur cum perſona, in c. Diſcreti, n. 12. de Prob. 113
- 12 Canonici viſi ſunt in Eccleſia non numerati ſi eius Canonici carui impetretur non valet impetratio, ibidem numero 14. pag. 113
- 13 Numerus Canonieorum an poſſit ab Epifcopo augeri de Capitali conſenſu, ibid. num. 16. & ſeq. uſque in fin. 113
- 14 Quid ſi numerus non ſit per ſtatutum iuratus, nec confirmatus, ibid. num. 17. 113
- 15 Et quid ſi iuratus, ſed non confirmatus, ibid. num. 19. 113
- 16 Et quid ſi iuratus, & confirmatus cum decreto tranſaſi, ibid. num. 22. 113
- 17 Et quid ſi redditus Eccleſie ſint antiqui, ibid. num. 23. 113
- 18 Numerus Canonieorum necne ab Epifcopo augeri poſſit ſine Capitulo, neque à Capitulo ſine Epifcopo, ibidem numero 28. 113
- 19 Numerus Canonieorum etiam iuratus, & confirmatus cum clauſula decreti habet in ſe conditionem reſolutive, niſi Eccleſia ſa- culatari excreſcit, ibid. num. 23. 113
- 20 Supranumerarii poſſunt Epifcopos creare, ita tamen ut nullum ius ad vacaturam prebendam ſibi vendant ex tali creatione, ibid. num. 27. 113
- 21 Canonici ſupranumerarii debentur prebenda cum ſi facultas obtulerit non ex vi promiſſionis, quia nulla eſt, ſed ex vi receptionis, in c. Diſcreti, l. r. n. 5. de prob. 103
- 22 Canonici recepti poſſunt ſine beneficio, ſeu prebenda, ibidem numero 103
- 23 Dammmodo id fiat ex cauſa, & non multi ſine recipiantur, ibidem num. 9. 104
- 24 Nec intervinat pactum, & receptus nihil participet, ibidem num. 10. 104
- 25 Canonici ſupranumerarii vacante prebenda extinguitur, & numerarius eſt, ibid. num. 14. 104
- 26 Secus in Monialibus ſupranumerariis, ibid. num. 17. 104
- 27 Canonici ultra numerum recepti an habere debeant ſtatum in Choro, vocem in Capitulo, & quotidianas diſtributiones, ibid. num. 16. 104
- 28 Quid ſi ſuper hoc exres conſultatio Eccleſiarum, ibid. num. 17. 104
- 29 Licet eſſe conſuetudine ſed in receptis voluntarie à Capitulo, ibidem 104

Vide in ver. Statutum circa numerum Canonieorum.

Et in ver. Prebenda ſuppreſſa, & redditus numeri.

- 3 Et quid in receptis de mandato Papæ, ibid. 104
- 4 Conſiderato quod communiter eſt ubique ut recepti ultra numerum non habeant iura canonica, nec diſtributiones quotidianas, valde eſt, & obſervanda, ibid. num. 18. 104
- 5 Canonici exceptiſſime dicunt poſſunt beneficiari, & vocantur Canonici in heredes, ibid. 104
- 6 Canonici ultra numerum ad limites inſtallationis vocem comen- quantur, ibid. num. 19. 104
- 7 Numerus frangitur ſi recepto ultra numerum fiat à Capitulo ſim- pliciter ſecus ſi cum adſcriptione, ut recepti ſi ſupranumerarii, ibid. num. 21. 104
- 8 Canonici ultra numerum recepti poſſunt eſſe Delegati Papæ, ibid. num. 22. 104
- 9 Item poſſunt eſſe confectores poſt Bullam Gregorij XV. de Conſecra- tionibus, ibid. 104
- 10 Canonici ultra numerum à Capitulo recepti eo adſcripti, ut ſe- supranumerarii non conſequuntur, niſi ſua quodam preparatio- nem ad ius integrum obtinendum, ibid. num. 24. 104
- 11 Numerus tunc frangitur ſi Papa mandet quem recipi in Canonem ultra numerum ſimpliciter, ibid. num. 25. 104

- 3 Clauſula, Cum plenitudine iuris canonici, & ſecundum quotidianas diſtributiones, ibid. num. 26. 104
- 4 CANONISTARUM opinio circa matrimonii contractum præva- let opinioni Theologorum, in cap. Super eo, nuptiæ, de conſtit. appol. 51
- 5 Canonizatum ignis præferenda eſt opinioni Theologorum, ſuper interpretatione juris Divini in ſpecialibus ad moralem Philoſophiam, in c. In ſtatu, n. 11. de Uſur. 117
- 6 Canonizati in locis de hæreſi non ſolent præferendi eſt Theolo- gis, in c. Eam te, n. 23. de arat. & qual. 407
- 7 Canonizati à Theologis diſtincti tam in iudiciariis Tomſon, & pſalmiſtatis, quàm in numero ordinum, in cap. Cuius conſuetudo, n. 44. de arat. & qual. 410
- 8 Canonizarum opinio de ſumma in Beneficiis expenditur, in c. Cum prædum, n. 176. de Paſſis. 419
- 9 Canonizati & Theologi reſcribuntur per opinionem affirmativam, in c. Fratrum, n. 15. de Sepulchris. 232
- 10 CANONIZARE quid ſit, in cap. Audivimus, n. 10. de Reliq. & ven. Sanctor. 803
- 11 Canonizari ut qui poſſit quæ ſine inquirenda, & probanda, ibid. num. 3. 803
- 12 Canonizandi modus, qui nunc ſervatur, in primitiva Eccleſia non ſervabatur, & cur, ibid. num. 6. 804
- 13 ad CANONIZATIONEM inſufficit excellentia viæ ſine mira- culis, ibid. num. 13. 803
- 14 ad Canonizationem Sanctorum quæ neceſſitate, & conſilio, quod ordine ſe procedendum, ibid. num. 17. 804
- 15 Canonizationis quæ ſi effectus, ibid. num. 17. 804
- 16 Canonizatione eſt unum ex ſpecialibus Papæ ſervariis, ibid. num. 20. & ſeq. uſque ad n. 28. 804
- 17 Nec bene poſſet ab Epifcopo in ſua diœceſi, & cur, & numer. ſeqq. 804
- 18 Canonizatione Sanctorum eſt una ex maioribus cauſis, quæ inter Chriſtianos proponi poſſunt, ibid. num. 17. 804
- 19 in Canonizatione aliquis Sanctus ſi Eccleſia erraret, quod non eſt credendum, Deus tamen acceptaret precia in illius honorem per- rectus, ibid. num. 18. 804
- 20 Canonizatione conſtituitur omnibus communiter adorandus, ibid. num. 22. 804
- 21 Canonizari quæ poſſit per Sancto copulativè requiruntur fan- tiſſima viæ, & miracula, in cap. Venerabili, num. 2. de Teſtib. 117
- 22 Canonizatio Sanctorum eſt ex his, quæ ſpectant ad ſarum uni- verſalem, ibid. num. 31. & n. 38. 117
- 23 Canonizatione Sanctorum eſt medium inter diſtinctiones fidei, & alia ſententia, quæ ad particularem ſecta perment, ibidem num. 38. 117
- 24 in Canonizatione Sanctorum Divina Providentia præſervat Eccleſiam ne medio fallibili aſſertionum fallatur, ibidem num. 40. 117
- 1 Canonizatio Sanctorum, translatio, depoſitio, & ceſſio Epifcopo- rum pertinent ad ſolum Papam, non tam contributione canoni- ca, quàm inſtitutione Divina, in c. Permiſſione, n. 57. de off. Ordin. 114
- 2 Papa ante actum canonizationis inducit populum ad orandum, ut Deus non permittat iſtam errare in hoc negotio, in c. Venerabili, n. 13. de Teſtib. 116
- 3 Papæ canonizatio aliquem ſecundum informationem ſibi ſuam quantumcumque vera non approbet, tamen non erit, ibidem num. 24. 116
- 4 CANTOR non eſt nomen ordinis ſpecialis, ſed officii, in c. Cuius conſuetudo, n. 19. de arat. & qual. 419
- 5 Contrarius, ibid. num. 26. uſque ad n. 62. & 71. 421
- 6 Cantoria, ſeu Palamitum in primitiva Eccleſia erat ordo Eccleſia- ſticus à Lectura diſtinctus, ibid. num. 72. 422
- 7 Cantorum, ſeu Palamitum ordo contributione Eccleſie ſuppre- mit, aut deſectudine aboliti non poſunt, ibid. num. 72. & ſeqq. 424
- 8 CAPELLA Principum, & etiam Capellani ſubſtant locum Or- dinarii, non autem Capellanus magiſtris, in cap. Cuius capella, c. 6. de perſon. 214
- 9 Capelle Regiæ viſitari poſſunt ab Epifcopo ex decretis Concilii Tridentini, ibid. num. 8. 214
- 10 Concilium Tridentinum in cap. l. ſecl. 24. verſ. Et quid. Capellani Regios, non habet locum niſi extra viſitationem, ibidem num. 10. 214
- 11 Capellani Regii, Milites, etiamque familiares, in c. Quomodo locorum Ordinarius ſubſtituitur, in cap. Taurum, n. 41. de poſtule. 249
- 12 Capellana eſt ex perpetua ſat ſanctiſſima ad nuntium deſinit eſſe beneficium, in c. Ad audientiam, iſſecundo, num. 120. de reſcrip. 182
- 13 Capella ſi intra Eccleſiam adſcribitur, & ab alio docetur, Eccleſia eſtior porro, & cap. Ad audientiam, iſ primo, num. 40. de Eccl. Eccl. 166
- 14 Capelle appellacione quid veniat, & quot ſine Capellanis ſpecie, in cap. Expoſiti, n. 3. de prob. 145
- 15 Capelle appellacione non venit portio, ibid. num. 22. 146
- 16 CAPELLANUS ſecundum in Cathedrali eccleſia poſſet in re- gimenem anno in choro, in cap. Ut Abbat, num. 10. de arat. & qual. 118
- 17 Capella, in caput fundationis causam eſt ut Capellanus per ſe.

- ipsum Missas celebrare teneatur, confertur potest simpliciter Clerico, in ea tamen etate constituto, ut infra annum possit in Presbyterium ordinari, ibid. n. 72. 391
- 1 Capellanus in Cathedrali, quatuor Capellani a Capitulo electi tenentur Missas Conventuales canere, & divinis interesse, sunt Sacerdotes apudinde, ibid. n. 73. 391
- 1 Capellanus, cui est annexum omne Missarum celebrandum in ista Cathedrali, anve Capellanus teneatur per ipsum Missas celebrare, ibid. n. 74. & seq. usque ad n. 79. 392
- 1 Capellanus ea lege erectus ut Capellanus teneatur Missas celebrare, & in divinis deservire non est Sacerdos, & confertur potest Clerico quatuordecim annorum, ibidem num. 65. 66. & 901 393
- 1 Hæc verba Missas, vel Divina officia celebrare, aut in divinis deservire non importat personale servitium, ibid. num. 64. 70. 73. & 74. 394
- 1 Declaratur, ibid. num. 88. 97. 100. & 103. 395
- 1 Capellanus sic instituitur ut Capellanus quoties Missas celebrare, & si negligens fuerit, certam poenam incurret, non requirit personale servitium, ibid. n. 83. 395
- 1 Idem si causum fit ex domo pro Capellano adificetur ubi habet, & servit divinis, alioquin amoveri possit, ibid. n. 89. 395
- 1 Capella sic ordinatur ut eligatur idoneus Capellanus Presbyter, qui Missas celebrare, est Sacerdos, & sed Capellanus non teneatur intervenire per ipsum, ibid. n. 71. 393
- 1 Declaratur, num. 79. 395
- 1 Capellanus in Cathedrali Ecclesia sic fundatur, ut Capellanus debeat celebrare divinis, nocturne divinum officium non requirit ut Capellanus debeat esse Presbyter, ibid. n. 72. 395
- 1 Capellanus non requirit servitium personale declaratur ex oblationibus subiectis, ibid. n. 77. & 99. 394
- 1 Capellanus habent omne per ipsum celebrandi Missas in Basilica Testator desinunt potius indulgere ut celebrare in eadem Ecclesia per substitutionem, quam alibi per ipsum, ibid. n. 77. vers. 78. 394
- 1 Capellanus teneatur per ipsum Missas celebrare si id verba expresse, ut acquiescentibus causum fuerit in fundatione Capellani, ibid. n. 76. 394
- 1 Retinenda personalia, & obligatio Missas celebrandi, & interveniendi per ipsum in Capella, & beneficiis simplicibus, quibus casibus censetur indulta ex sententia S. Congregationis Conc. ibidem num. 78. 394
- 1 Capellanus, & beneficiis Sacerdotalibus obinentes in Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis tenentur Missas celebrare, & omnia adimplere per ipsum, ibid. n. 77. & 78. 395
- 1 Capellanus erectus in Cathedrali, vel collegiata Ecclesia cum onere Missarum celebrandarum non compenditur in decreto Concilii Tridentini c. 4. sess. 23. nisi ordinem annexum habeant, ibid. num. 80. & 90. 395
- 1 Capellanus obvenit an, & quando teneatur esse Presbyter, & Missas, ac divina officia celebrare per ipsum, compendiosa distinctio, ibid. n. 87. 395
- 1 Capella sic fundatur in Collegiata Ecclesia ut illam obvenit obligatus sit in dicta Ecclesia Missas dicere, etque in divinis deservire ut requirit ut Capellanus hæc munia expleat per ipsum, ibid. num. 89. & seq. usque in fin. 396
- 1 Capellanus cum onere interveniendi choro requirit personale servitium, ibid. n. 90. 396
- 1 Capellanus, quibus incumbit omnia celebrandi Missas, & choro interveniendi, non sunt compatibiles cum Canonicatibus, & Parochialibus, quavis per eorum constitutiones liceat servare per substitutionem, ibid. n. 91. 396
- 1 Capellanus Cathedralis Ecclesie, quorum redditus in distributionibus quotidianis consistunt, personalem residentiam requirent, ibid. num. 94. 396
- 1 Capella etiam in Collegiata non dicitur Sacerdos, & ex eo quod canonum sit in fundatione ut Capellanus teneatur Missas celebrare, ibid. n. 95. 396
- 1 Capellanus extra Cathedrali, vel collegiata Ecclesiam ea lege erectus ut Capellanus teneatur in divinis deservire, non requirit servitium personale, ibid. n. 96. 396
- 1 Residentia intelligitur de personalia ex vulgari modo loquendi eorum qui fundant capellanas in Cathedralibus, & collegiatis, ibid. num. 101. 397
- 1 Capellanus cum onere interveniendi divini officii in Cathedrali, vel collegiata requirit personale servitium, ibid. n. 103. 397
- 1 Capellanus cum onere Missas, & divinis officia celebrandi, quatuor redditus distribuunt inter presbiteros, requirunt residentiam juxta formam Concilii, non obstante contraria consuetudine, ibid. n. 104. 397
- 1 Capella administratio non potest fructus sua industria, & labore excedentes pro se retinere, in cap. Tua nobis, num. 1. de testam. 381
- 1 Ordinarius non potest se immiscere administrationi, & visitationi Capellanarum contra renovem fundationis a sede Apostolica approbare, nisi in casu negligencie administratorum, ibidem num. 17. 381
- 1 Capellanorum tenuitatem, aut fabricæ, vel Sacrificii in Cathedrali Episcopos providere non potest remedium c. 17. sess. 24. Concilii Tridentini in cap. Expositum, n. 13. de probat. 146
- 1 Capella Missarum subiecta est, & quando teneatur Episcopo ad iura Episcopalia, in c. Consequenter, n. 10. de off. Ordin. 386

- 3 Capellania ea lege fundata ut usufructuaria numerentur debeant Capellanum, qui omni die celebrat, & residet in Ecclesia, & c. an sit Sacerdotalis, in cap. Consequenter, num. 10. & seq. usque in fin. de Cler. non resid. 35
- 3 Capellanus non teneatur celebrare per ipsum nisi in fundatione causum sit ut per ipsum celebrare, ibid. n. 11. 35
- 3 Ad dignoscendum an capella sit Sacerdotalis multum faciant provisiones subiectæ, ibid. n. 12. 36
- 3 Capella ex eo quod Capellanus debet esse Presbyter est Sacerdotalis, sed non propterea Sacerdos teneatur per ipsum celebrare, ibid. n. 16. 36
- 3 Capellania Sacerdotalis potest conferri simpliciter Clerico in ea etate constituto ut infra annum possit ad Sacerdotium promoveri, nisi aliud ex fundatione caveatur, ibid. n. 10. 36
- 3 In Capellania dignitati antea Episcopos retinet omnia jura sibi ante unionem competentia, nisi servus in literis Apostolicis disponatur, in c. In ordinando, n. 44. de Simon. 34
- 3 Constat, quod abbas ultra duos menses privatur capellania, quomodo sit intelligenda, in c. Licet, n. 30. de probat. 131
- 3 Capellanus obvenit non teneatur Sacros Ordines suscipere, sed Missarum oneri potest per alium satisficere, nisi in fundatione causum sit, ut per ipsum celebrare, in c. Ut Abbas, num. 67. de test. & qual. 393
- 1 CAPITULUM Sanctiorum 70. distincti an fuerit indistincte electum per cap. De multis, de probat. in c. Dudum, n. 19. & 23. de elect. 369
- 3 Cap. Denique 4. diff. non est B. Gregorius, licet sub illius nomine reteratur, in c. Explicat, n. 47. de observ. 190
- 3 Cap. ut sit. pend. lib. 6. an habeat locum in duobus personis, in c. Cum sumus, n. 13. de jurat. 733
- 3 Cap. Obedientia, de solut. non intelligatur dolose, in cap. Majorum, num. 11. de obligat. ad ratos. 488
- 3 Cap. Adrianus, & c. in Synodo 61. diff. auctoritas, & fides expenditur, in c. Accipimus, n. 64. de pactis. 666
- 1 Cap. Quia propter de elect. est favorable, nec debet multum stricte interpretari, in c. Quia propter, n. 31. de elect. 189
- 3 Cap. Anastasius 19. diff. est apocryphum, & falso tribuitur Anastasio, in cap. Majora, num. 9. de Baptis. 396

Capitulum, communia.

- 1 de Capitulo esse possunt ex consuetudine etiam penitus extranei, in cap. Nullus, n. 36. de elect. 319
- 1 Capitulum Cathedralium, & collegiarum Ecclesiarum curam animarum habentium, & eam per Vicarios temporales exerceant, an eorum possint ad constituendos Vicarios perpetuos, qui eam curam exercent, in cap. Ex parte, num. 9. & seq. usque ad num. 14. de off. Vicar. 519
- 1 Anve expedit ut Sedes Apostolica decernat de cetero hujusmodi Vicarios perpetuos in prædictis Ecclesiis instituendos, ibid. n. 11. & seq. usque in fin. 519
- 1 Capitulum est nomen interseculare, & res incorporata, & nihil facere potest, nisi per membra sua, in c. Responso, num. 74. de sent. ex comm. 363
- 1 Capituli alia est causa, alia Canonici, ibid. n. 86. 364
- 1 Canonici singulares citati etiam fuerint consummatus, non possunt excommunicari pro Capitulo non comparente nisi decreta fuisse extato contra Decanum, & Capitulum, ibid. n. 87. 364
- 1 Capitulum excommunicatum an censetur excommunicati Canonici successores, ibid. n. 86. 365
- 1 Excommunicata Capitulum, censetur excommunicatis singulos, ibid. n. 107. & seq. 366
- 1 Capitulum S. Petri de Urbe habet curam animarum habere, exercitium vero est penes Vicarium perpetuum privati vel ad Capitulum, in c. Expositum, n. 11. de probat. 148
- 1 Capituli jura in uno conservantur, in cap. Hic que, n. 63. de major. & obedi. 613
- 1 Capitulum majore Ecclesie ædificando Concilium appellatur, in c. Cum ex eo, n. 30. de reliq. & venerat. Sanctis. 611
- 1 Capitulum est Senatus Ecclesie, in cap. Cum ex injuncto, n. 33. de novi oper. nunc. 370
- 1 Capituli jura in uno Canonico conservantur, in cap. Absolutos, n. 16. de hæreticis. 99
- 1 Capitulum ex preceptione, vel privilegio potest in certo Ecclesie sibi acquirere jura Episcopalia excluso Episcopo, in c. Tuz, num. 6. de Cler. non resid. 38
- 1 Capitulum Civitatem quam jurisdictionem habeat in Ecclesia sibi subiecta, in d. c. Tuz, n. 11. de Cler. non resid. 38

Capitulum quoad absentes.

- 1 Capitulares abbas ex contemptu aliquorum non sunt nulli, sed nec etiam debent cassari, nisi ipsi prosequantur contumaciam, in c. Cum ex injuncto, n. 5. de Nov. oper. nunciat. 373
- 1 Absentes non sunt vocandi, nisi in tribus casibus hic expressis, & in alio continuis, & multum arduis, ibid. n. 72. 373
- 1 Ex an fuerint absentes extra provinciam, ibid. n. 73. 373
- 1 De quibus longinquo loco sunt vocandi, statum consuetudini, ibid. num. 74. 373

Capituli consensus.

- 3 Capituli consensus non requiritur si nova Parochia ab Episcopo erigatur in Parochia Regularibus subiecta, in cap. Ad audientiam, il primo, n. 14. de Recl. adifican. 637
- 1 In una, abbas, & alius abbas, qui sunt auctoritate Delegata non requiritur Capituli consensus, ibid. n. 53. 637
- 2 Declaratur, ibid. num. 54. 637

Capituli convocatio.

- 1 Capitulum convocare spectat ad Decanum de consuetudine, in c. Ut Abbates, n. 28. de elec. & qual. 389
- 1 Capitulum potest congregari ab antiquiore in defectum ejus ad quem id spectat de jure, vel consuetudine, in c. Quia propter, num. 75. de elec. 391
- 5 Episcopus potest capitulum non vocare si aliquid Canonica ad deliberandum proponat, nec de re ad suum, vel suorum consueverit spectare agatur, in c. Cum ex in jussio, num. 16. de Novi oper. nunciat. 330
- 5 Nec ad id admittitur Vicarius Episcopi si capitulum sit exemplum, ibid. num. 37. 330

Capituli, & capitularium excessus.

- 1 Capitula quae consuetudine, privilegio, vel alio jure speciali sit teneant adversus jurisdictionem Episcopi, quia forma procedere debent in causis criminalibus capitularium, in c. Irrefragabili, §. Excessus, n. 9. & seq. c. n. 1. de off. Ordinari. 574
- 1 Capitulum negligens in corrigendis excessibus Capitularium an, & quando jurisdictionem ad Episcopum devolvatur, ibid. num. 11. & seq. usque ad n. 31. 574
- 2 Quod si Episcopus inter sit capitulo tanquam prelatum, ibid. n. 13. 575
- 1 Et quid si inter sit tanquam Canonici, ibid. n. 18. 575
- 1 Et quid si vocetur in capitulo non habeat, ibid. n. 18. 575
- 1 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 20. & seq. 575
- 1 Episcopus de jure communis est caput Capituli, ibid. n. 18. 574
- 1 Canonici singuli non sunt conjuncti, ubi capitulum consuevit excedere illorum corrigere, sed ipsum Capitulum est iudex, & per se ipsum est jurisdictionis, ibid. n. 18. 575
- 1 Episcopus ad quem propter negligentiam capituli devoluta est jurisdictione tenetur procedere contra Canonicos cum capituli consilio, vel assensu, ibid. n. 16. & n. 16. 575
- 1 Item tenetur causam appellatorem si per interpositum alteri delegare si inter sit capitulo tanquam Canonici, & annum suum provalere, ibid. n. 17. 575
- 1 Jurisdictione negligens capitulo propriè ad Episcopum non devolvitur, sed impedimentum removetur, ibid. n. 19. 575
- 1 Jurisdictionem ad Episcopum non devolvitur si ad ipsam id capitulo rati, cum Episcopo negligens, vel recusant procedere contra Capitulares, sed de qui debeat à Metropolitano, vel à Sede Apostolica, ut procedatur, ibid. n. 21. 575
- 1 Episcopus in causis criminalibus contra capitulares de jure communis procedere debet cum consensu Capituli, ibid. n. 16. 575
- 1 Capitulum in causis capitularium an de jure communis sit conjunctum cum Episcopo, ibid. n. 17. 576
- 3 Capitula exempta cathedralium, & collegatarum Ecclesiarum nequeant ab Episcopo visitari, nisi per ipsos, in cap. Procuratores, n. 1. de censibus. 47
- 1 Capitulum congregatum ex permissis, & prohibitis capituli auctoritatem non habet, in cap. Maliana, n. 27. de elec. 576
- Vide in ver. *Episcopus Capituli exempti.*

Capituli locus, & translatio.

- 5 Capitulum Cathedralis Ecclesiae an, & quando ab Episcopo, vel ab alio Canonico ad alium locum intra, vel extra diocesium transferri possit latè discutitur, in c. Cum ex in jussio, num. 16. & n. seq. usque in fin. de Novi oper. nunciat. 330
- 5 Quid de jure communis, ibid. n. 17. 331
- 5 Et quid ex Bulla Clementis VI ibid. n. 30. 331
- 5 Capitulum ecclesiarum debet in Ecclesia, & loco ad hoc determinato, ibid. num. 17. 330
- 5 Nec Episcopus potest domi suae illud convocare, sed ad qualem Capitulum nisi ante solum fuit convenire, ibid. n. 18. 330
- 5 Capitulum cum non potest tunc convenire in Ecclesia, vel loco Capitulari, ad alium locum transferri potest, ibid. n. 21. 330
- 5 Et si causa transferendi est respectu Episcopi ad ingressum in civitatem, ibid. n. 23. 330
- 5 Canonici praesentes in Ecclesia à Tyranno occupata pro negotia communibus tenentur in ad Canonicos fornicos etiam puniri, & quando secus, ibid. n. 24. & n. 25. 331
- 5 Et quid si absentibus ab privatis in iudicium, ibid. n. 25. 331
- 5 Bulla Clementis VI super translatione Capituli Londinensis ex causis rebellium contra Episcopum refertur, ibid. n. 25. 331
- 5 Confirmatio Innocentii X. translationis Capituli Leodiensis, ibid. num. 56. 331

Capitulum quoad maiorem partem.

- 5 Ad Capitulum constituendum regulariter non sufficit major pars, sed requiritur ut duae tertiae partes sint praesentes, in cap. Cum ex in jussio, n. 28. de Novi oper. nunciat. 331
- 5 Declaratur, ibid. n. 49. 331
- 1 Major pars Capituli sine rationabili causa non potest tollere consuetudinem, utilitatem privatam nutriendo, in c. Cum omnes, num. 12. de Constitut. 93
- 1 Major pars Capituli non potest per judicem minori in jure eligendi, sed requiritur omnium, & singulorum consensus, in cap. Cum dilectus, n. 13. de Constitut. 304
- 1 Declaratur, n. 47. & n. 50. 307

Capituli potestas.

- 3 Capitulum quamvis non possit creare Episcopum, potest tamen cum monere ac redire ad residendum, in c. Qualiter, num. 1. de Cler. 49
- 3 Capitulum quantumcumque monet à Praelatum ad residendum, non tamen potest procedere ad electionem alterius sine auctoritate Papae, ibid. n. 2. 49
- 3 Capitulum solum an possit praebendas conferre stante absentia Episcopi in Curia, cupias redditus facile non sperabatur, in c. Postulasti, n. 8. de concess. Praeben. 301
- 1 Capitulum sine Episcopi consensu non potest statum super sententia, nec super statu universalis Ecclesiae, in cap. Cum omnes, n. 4. de Constitut. 93
- 1 Capitulum Cathedralis etiam sine Episcopo potest statum de his, quae propria ipsius Capituli negotia respiciunt, ibid. n. 37. 93
- 1 Et an possit ejusmodi statuta, quod firmas observentur, potestas adducere, ibid. n. 37. & seq. usque in fin. 93
- 1 Capituli major pars ab eoque de necessitate, vel utilitate Ecclesiae agitur, potest per judicem minori in jure, quae compellant Canonici ut universis, ibid. n. 41. 93
- 1 Capitulum potest potestas adducere quasi conventionem in his, quae pacis pro statum promitti, ac in conventionem deduci possunt, ibid. n. 43. 93
- 1 Et sufficit consensus majoris partis, ibid. n. 44. 93
- 1 Capitulares potest per electionem passivè renunciare, in cap. Cum dilectus, n. 30. de constit. 305
- 1 Capituli major pars potest ex iusta causa excludere certam nationem ab electione passiva, ibid. n. 45. 307
- 1 Capitulum non potest esse iudex si aliquid dubium oritur inter majorem partem Capituli, & aliquos singulares de Capitulo, in c. Licet de vizanda, n. 46. de elec. 333
- 1 Capitulum si Canonici ex cessis consuevit corrigere, nisi hoc faciat infra terminum ab Episcopo praefixum, Episcopus corrigit, in cap. Irrefragabili, §. Excessus, n. 1. de off. Ordin. 574
- 1 Capitulum in constituendo potest habere potestatem corrigendi excessus Canonici, ibid. n. 2. 574
- 1 Etiam ex clero Episcopo, ibid. n. 7. 574
- 1 Et quid in criminibus gravibus, ibid. n. 3. & n. 5. 574
- 1 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 9. 574
- 1 Terminum Capituli praefixum ab Episcopo ad corrigendos Capitulares non est expectandus si Capitulum dicat se nolle corrigere, ibid. num. 6. 574
- 3 Capitulum potest in facto proprio auctoritate, ubi agitur principaliter de interesse singulorum, & secundario de interesse Capituli, sed non è contra, in cap. Expositus, num. 19. de Praeben. 147
- 3 Capitulum potest competere sua conferendi beneficia etiam privatè ad Episcopum, in c. Nulla, n. 40. de concess. Praeben. 189
- 1 Ad Capitulum Episcopo existente haereticis spectat facultas concedendi dimissiones, in cap. His quae, num. 62. de major. & obed. 623
- 1 Capitulum ex causa publicae utilitatis potest statuta facere contra antequam Ecclesiae consueverint, etiam de ea non facta mentione, in c. Cum M. n. 13. de Constitut. 113
- 1 Etiam consuetudo sive utilitatem publicam, & statum sit nutritivum utilitatis privatæ, ibid. n. 14. 113
- 1 Dum principaliter, & directè conservat utilitatem Ecclesiae, & statum de Episcopo consensu, ibid. n. 15. 113
- 3 Ordinatio majoris partis Capituli per contradictionem, & appellationem minoris nisi rationabile opponitur impediri non debet, in cap. Cum in cunctis, num. 1. de his quae sunt à major. par. Capituli. 210

Vide in ver. *Statum Capituli.**Capitulum Regularium.*

- 1 Capitulum generale an possit recedere à Constitutionibus per Sedem Apostolicam confirmatis praescribendis tempore faciendis decreta circa electionem Generalis in Sede vacante, in cap. Cum accessissent, num. 13. & seq. usque in fin. de Constitut. 108
- 1 An possit statum ut Praelatum Generalis eligi non possit de eadem natione, de qua stat immediatus pendebat, in cap. Cum 108

- Cum dilectus, num. 9. & seqq. sique in fin. m. de consue-
rad. 304
Non potest statueri contra Canones, ibid. n. 13. 304
Non statuit contra jus privatum prius alienis derogando, ibidem
num. 14. 307
Potest statueri ut electio generalis fieri debeat ex certo gremio per-
sonarum, ibid. n. 15. usque ad n. 39. 307
Capitulum generale de pure communi potest constitutiones facere, 308
ibid. n. 46. 308
An possit revocare decreta à se prius edita in vim privilegii Sedis
Apostolicæ, ibid. n. 61. 308
Sicut potest Vicarius eligere, sic potest eam deponendo potest in
Generalem transferre, in c. Nullus, num. 51. de elect. 311
Capitulum fratrum Eremitarum Sancti Augustini Provincie Ba-
ticæ, cui laicus mulier inierunt, declaratur nullum obli-
gare poenitentia abulium, in cap. Quisquis, num. 39. de elect.
317
Capitula celebrari nec solent, nec debent sine Presidente, in c. Quia
propter, num. 71. de elect. 321
Capitulum provinciale fufficit celebrare in fine primi triennii, &
statim in principio secundi celebrare aliud, 2. ego N. num. 11.
de jurejur. 169
Capitulum provinciale Religiosorum non fufficit celebrare in fine
primi triennii, & statim in principio secundi aliud celebrare, sed
inter unum, & aliud debet triennium intercedere, in cap. In sin-
gulis, n. 1. de f. f. Monachor. 481
Vide in ver. *Capitulum Capituli generalis*.
Fieri debet folo jure Episcopi Ducesani, ibid. n. 8. & 9. 483
Et tam à Religiosis exemplis, quoniam non exempti, ibidem
num. 1. 483
Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 7. & seqq. 483
num. 11. 483
Et conquire debent nunciis Abbates, & Priores provinciarum ejusdem
Ordinis, ibid. n. 4. 483
Et malitiose impetientes ne Capitula celebrarent sententiam ex-
communicationis incurrit, ibid. n. 6. 483
Capitula in aliquibus Religiosis, vel in Congregationibus Mona-
choorum an à permutandum ut celebrentur singulis annis, & per-
fideat eligantur annales, ibid. num. 1. 483

Capitulum Sede vacante.

- Capitulum Sede vacante potest jure jure eligendi litigare, in cap.
Ciam dilectus, num. 1. de Contum. 304
Non concedit litteras formatas, quibus Clericis absolviunt à
poenitentia fuffi Episcopi, in cap. Significasti, num. 3. de off. A-
bid. 513
Capitula etiam Cathedralium, quoniam Collegiarum Ecclesiarum
Sede vacante prohibentur fuffi pona interdicti dare dimissiones ad
Ordines infra annum, nisi actus occasione beneficii recepti, vel
recipiendi, ibid. n. 7. 513
Capitulum vacante Episcopatu confirmat electiones ab Episcopo
confirmandas, in cap. Ciam olim, num. 1. de major. & obe-
dient. 614
Jurisdicção Episcopi Sede vacante ad Capitulum devolvitur, ibid.
num. 2. 614
Capitulum Sede vacante non confert beneficia ad folius Episcopi
collationem spectantia, ibid. n. 34. 616
Capitulum Sede vacante potest statuta condere; Collegium Cardi-
natum fecit, ibid. n. 57. 623
Capitulum vacante titulo Cardinalium succedit in jurisdicçãoe nisi
pro bono pacis aliud sit exceptum, in c. His que, num. 1. de
major. & obedient. 618
Capitulum an succedat in jurisdicçãoe Prelati vacante Ecclesia,
ibid. n. 51. usque in fin. 619
Quid in Capitulo Ecclesiæ Collegiæ, que est titulus Cardinalis,
ibid. n. 38. & 42. 619
Et quid in Capitulo aliorum Collegiarum, ibidem num. 31. 62.
& 39. 619
Et quid in Capitulo Ecclesiæ Cathedralis, ibid. n. 49. 621
Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 67. 621
Capitulum Ecclesiæ in qua est titulus Cardinalis mortuo titulari
non succedit in jurisdicçãoe quoad jus puniendi crimina, & foli
in iudiciis censuras, ibid. n. 33. & 42. 619
Et an hoc procedat de jure communi, an verò propter referentia-
nem, de qua hic, ibid. n. 34. 619
In Capitulo Sede vacante an transeat jurisdicçãoe competens in-
teriori Prelato de jure speciali, ibidem num. 39. & seq. usque ad
num. 42. 620
In Capitulo Sede vacante non transeat que competunt Prelato
de jure speciali, ibid. n. 41. & 46. 620
Capitulum Paduanum Sede vacante non succedit in facultate
conferendi gradum Doctoratus, & Magisterii, ibid. num. 44.
pag. 620
Capitulum Sede Episcopali vacante potest iudicare, absolvere,
& excommunicare, sed non anathematizare, ibid. num. 49.
pag. 621
Item potest visitare, & procuraciones recipere, ibid. num. 50.
& 71. 621
Item potest delictis etiam extra vifitationem contra certas personas
inquirere, ibid. n. 51. 621
Fagnani Repetit.

- Item potest Syndicare Fificalem Episcopi perdoctandi, ibidem
num. 52. 621
Item potest statuta condere, non tamen duratura in tempus successi-
foris, ibid. n. 53. 621
Capitulum Sede vacante non succedit in jurisdicçãoe Episcopo dele-
gata, etiam ex generali delegatione Sedis Apostolicæ, ibidem
num. 54. 621
In Capitulo Sede vacante non transeat ea, que ex Concilio Tri-
dentino competunt Episcopo tanquam Sedis Apostolicæ Dele-
gato, ibid. n. 55. 621
Nisi denu Episcopo facultas procedendi etiam autoritate Apolla-
tica, ibid. n. 56. 621
Capitulum Sede Episcopali vacante non potest beneficia confer-
re, & licet possit presentationes admittere, & colluere, ibid.
num. 57. 621
Item non potest bona Ecclesiæ alienare, & ibid. n. 58. 621
Item non potest dare licentiam Clerico transfundi ad aliam Eccle-
siam, ibid. n. 59. 621
Item non potest dimissiones ad Ordines concedere infra annum à
de vacatione, nisi actus ratione beneficii recepti, vel reci-
piendi, ibid. n. 60. 621
Et quibus casibus Capitulum potest dimissiones concedere, potest
etiam interdicta remittere, non autem Capituli Vicarius, nisi
ex mandato speciali, ibid. n. 61. 621
Capitulum Sede vacante succedit in jurisdicçãoe compellendi ex-
ecutores, in cap. Joannes, n. 2. de testam. 186
In Capitulo Sede Episcopali vacante an, & quomodo transeat
ea, que sunt ordinis Episcopalis, in cap. His que, num. 64.
& seq. de major. & obedient. 624
Capitulum Sede vacante de jure communi non archiepiscopus ad colla-
tuendum Vicarium, sed potest jurisdicçãoem pro seipsum exer-
cere, ibid. n. 66. 624
Capitulum infra octo dies post mortem Episcopi ex Concilio Tri-
dentino tenetur Vicarium, fuffi Officium, vel ex-
istentem confirmare, ibid. n. 67. 624
Capitulum Sede Episcopali vacante post Concilium Tridentinum
ita demum potest dies Vicarium in solidum, vel alterius men-
bris condutur, si ita fit habet inmemorabilis confectus, ibid.
num. 68. 624
Sede vacante jurisdicçãoe residet principaliter penes Capitulum,
exerceretur penes Vicarium, ibid. n. 73. 624
ad Capitulum Sede vacante non spectat substitutio faciendi propter
absentiam Vicarii, vel aliorum Officiorum, sed ad ipsos Officia-
les, ibid. n. 74. 624
Capitulum Sede vacante absque Vicario non potest Vicarium eli-
gere ad vicandum doctorem, ibid. n. 75. 624
Item non potest eligere arbitros ad componendum de causa
fufpicionum Vicarii, sed per seipsum cognoscere, ibid. num. 76.
pag. 624
Capitula cathedralium duntaxat archiepiscopus à Concilio Tridentino
ad eligendum Vicarium, non autem Capitula Collegiarum,
ibid. n. 77. 624
Jurisdicção Episcopi Sede vacante ad Capitulum devolvitur, in c.
Cum olim, n. 2. de major. & obed. 624
Jurisdicção immutatur inter Prelatum Ecclesiæ inferioris, & Cap-
itulum: item administratio bonorum tranfit in capitulum Sede
vacante, in cap. His que, num. 48. de major. & obedient.
pag. 625
Sede vacante si Papa scribit Capitulo uti viceferenti, & si preben-
dam conferat, Episcopus ibi ereatus mandatum adimplere tenetur,
in cap. Eam 1e, num. 1. de re scripte. 173
Capitula si distinguunt monachos, vel acceptoribus super receptio-
ne aliquos, & ad Episcopum spectat receptio, Episcopus qui
tempore date etiam de Capitulo, excepti tenetur, ibid. num. 2.
pag. 173
Vide in ver. *Vicarius Capituli Sede vacante*.
Capitulum Sede vacante non confert beneficia spectantia ad colla-
tuem folius Prelati, in cap. Illa, num. 1. & 2. de Sede va-
cante. 174
Secus si collatio inter Episcopum, & Capitulum fit simultanea vel
ad Capitulum tantum pertinet, ibid. n. 1. & 16. 107
Capitulum Sede vacante succedit in jure confirmandi electiones,
sed non in jure conferendi beneficia, & que fit rati diversitas,
ibid. n. 10. & seqq. 107
Capitulum Sede vacante non succedit in jurisdicçãoe voluntaria,
sed in necessaria tantum, ibid. n. 13. 108
Non succedit in dandis indulgentiis, ibid. n. 14. 108
Succedit in presentationibus adiutricibus, & institutionibus facien-
dis, ibid. n. 15. 108
Capitulum Sede vacante, vel Decanus nullam autoritatem habet
vendicare ex examini prius concilio pro collatione Parochia-
lis Ecclesiæ, sed infra octo dies post obtinui Episcopi Vica-
rium continui, ibid. n. 17. & 18. 108
Capitulum Sede vacante non potest conferre Parochiam vacan-
tem in commendam temporalem ei, qui magis idoneus fuerit ju-
dicatus, ibid. n. 16. 109
Nec ei fructus concedere durante commenda, ibid. n. 17. 109
Capitulum quoad concursum Parochialium.
Vide in ver. *Concurfus*.
Capitulum Sede vacante non succedit in potestate deducendi jura
Episcopi in iudicium etiam defendendo, in cap. Novis, num. 13.
de Sede vacan. 107

- Item non succedit in potestate alienandi *puta* bona Ecclesie, ibid. num. 3. & 11. 205
- Item magna urget necessitas, ibid. n. 24. & 26. 205
- Capitulum Sede vacante alienare potest res, quae servando servari non possunt, dummodo precium servetur, ibid. n. 3. 205
- Item si Ecclesia diu esset vacatura, & ea dilutione periculum intrinset, ibid. n. 31. 205
- Debet tamen Ecclesia dari curatore, ut defensor, caput auctoritatis fiat alienatio, & est speciale in Ecclesiis inferioribus, ibidem num. 31. & 32. 205
- Capitulum Sede vacante non succedit in jurisdictione Episcopo competente ratione fructu, nisi fructus esset communis Episcopo, & Capitulo, in cap. Verum, num. 4. & 8. de foro compet. 60
- Succedit in his, quae competunt de jure speciali, nisi haec communiter spectent tam ad Episcopum, quam ad capitulum, ibid. num. 5. & 7. 60
- Potestas devolvitur ab Episcopo ad capitulum in illis, quae ad Episcopum pertinent proprio jure, si locus verò sit ex quadam pure accidentali, puta jure devoluto propter negligentiam Clericorum, ibid. num. 6. 60
- Cap. unicuique Sede vacante, sed etiam in aliis, quae spectant communiter ad Episcopum, & Capitulum, ibid. n. 9. 60
- Capitulum Sede vacante succedit in potestate jurisdictionali Episcopi, etiam quoad iudicandum haereticos, in cap. Ad abolendam, n. 13. de haeretico. 90
- Prælati excommunicati, vel suspensi in jurisdictione devolvuntur ad capitulum, ita ut sit locus electioni Vicarii Capitularis, in cap. Quia diversitate, num. 16. & seq. usque in fin. de concil. praeb. 193
- Episcopo à Paganiis, vel Schismaticis capto Sedes quasi vacat, & jurisdictioni tribuitur Capitulum, ibid. n. 18. & seq. 191
- Capitulum Sede vacante in potestate Sacramenti sub pena suspensionis non asportet Sacramta. lupplicem, extra Ecclesiam absque Capituli licentia, in c. A nobis, il primo, num. 47. & seq. de sent. excom. 333
- An hoc preceptum expiat per ingressum Episcopi, ibid. num. 48. & 50. & seq. usque in fin. 333
- Capitulum Sede vacante transiit omnia jurisdictione, & sic etiam potestas suspendendi, ibid. n. 49. 333
- Capitulum non abdicat jurisdictione per depositionem Vicarii Sede vacante, ibid. n. 48. 333
- Vide in ver. Sede vacante, 333
- Capitulum Sanctum Sede vacante etiam si imponat penam pro futuro delicto, non expiat Sede plena, in d. cap. A nobis, il primo, num. 1. de sent. excom. 333
- Capitulum Sede vacante potest ponere Oeconomum in beneficiis vacantibus, quorum collatio pertinet ad Episcopum, in c. Cum vos, num. 11. de off. Ordinarii. 580
- Et quid possit Conc. Tridentinum, ibid. n. 112. 580
- Jurisdictione delegata non transit in Capitulum Sede vacante, in cap. Quoniam, n. 12. de off. Delegati. 530

Capituli tempus.

- Ad Capitulum, vel Congregationem subditi convenire debent non ad voluntatem Superioris, sed temporibus constituta, in cap. His quæ, n. 14. de mapos. & obediens. 618
- CAPITULUM, & nuntius de presumptione voluntatis opinionem suam ab eis prevalere, in c. Ne innotetur, n. 10. de consil. 31
- CAPTIVITAS est motus civilis, quæ non acquiritur naturali nisi in casibus in se expressis, in c. Per tuas, il primo, num. 26. de Simon. 53
- de Captivitate Clerici redeuntis Ecclesia debet relinque illi quæcumque tempore detentus fuit, ibid. n. 27. & 37. 54
- Capitulum calumniat illi murem, in d. Per tuas, il primo, num. 21. & 26. de Simon. 54
- CAPTURA in civilibus regulariter est prohibita, si locus inextricabilis, in c. Per tuas, n. 14. de adulter. 171
- Capitula est arbitria iudici, ibid. n. 41. 171
- In domo propria nullus debet capri, in cap. Inter alia, num. 12. de Immunit. Eccles. 643
- Capri in bello servi captivum efficiuntur, si bellum sit iustum, in cap. Per tuas, il primo, n. 19. & 18. de Simon. 53
- Hoc tamen non obtinet in Christianis capris à Turcis, vel Saracenis, ibid. n. 19. 53
- Capri ab hostibus, & postea reversus recuperat omnia proa postmodum ab secundum leges sacras, quales secularis Canonibus, ibid. num. 17. & seq. & n. 23. & 43. 54
- Vide in ver. Populorum. 54
- Capri à Prælati, vel Baronibus etiam secundum leges civiles liber permissa, & retineantur iura sua, & scilicet postmodum non est necessaria, ibid. n. 46. 56
- Provincialis Carmelitarum capri à Barbaris.
- Vide in ver. Populorum. 54
- CAPITE languescere cetera quæque membra infirmant, in cap. Preterea, num. 27. Ne Prælati, vic. 532
- Caput undi dictum, in c. Per tuas, n. 42. de off. Ordinarii. 513
- Capite non licet membra discidere, in cap. Cum discedas, num. 13. de relig. domib. 497

- CARCHER de jure civili est ad custodiam jure canonico est etiam ad penam, in c. Per tuas, num. 17. de adulter. 171
- Carcer inferit omni, & gravamen continentem, & nunquam transiit tempus appellandi à gravamine carcerationis, in c. Super eo, il secundo, n. 20. de appell. 104
- Carcer regulariter instituitur est ad custodiam, & locus Sanctus est, ibid. n. 41. 104
- Carcerarius etiam custodit causa ducitur lucra penam in corpore, ibid. n. 42. 104
- Carcer undamini innotat, & damnum irreparabile, ibid. n. 43. 104
- In Carcere, vel in vinculis detentum an differat, in c. Super, de sent. excom. n. 9. 344
- Carcerarius, vel detentus in vincula non dicitur ludi corporaliter, ibid. num. 4. 344
- Carcer, & vincula principaliter non sunt ad penam, sed ad custodiam, ibid. n. 7. 344
- Carceratus iussu peccat non fugiendo de carcere, in cap. Fallidus, n. 113. de enorm. fall. 376
- Contrarium, ibid. num. 130. 376
- Privilegia non demittunt in carcerem renunciari non possunt etiam cum iuramento, in cap. Quidam, n. 75. de foro. 243
- Carceri equaliter est contra naturam æquitate, ibidem numer. 76. 243
- Carcer est species servitutis, ibid. n. 77. 243
- Carceri perpetui penam proportionem penam mortis naturalis, in c. Cum non ab homine, n. 60. de iudic. 14
- Carcer perpetuus est gravior penam, quæ possit clericis imponi ab Ecclesia, in c. Novimus, n. 7. de verbor. significat. 386
- Et proportionem mortis naturalis, ibid. n. 8. 386
- Carcer perpetuus non debet esse ita durus, ut infra paucos dies carceratus moriatur, ibid. n. 9. 386
- Nec debet tantum subtrahi de visu necessarium, ut verisimiliter debeat mori, ibid. n. 13. 386
- Et Officiales habet facientes sunt homicidae, & irregulares, ibidem n. 10. & 13. & 14. 386
- E carceribus dimissus habet fidem, de se reprobando creditur adhuc detentus, in cap. Magnus, n. 86. de oblig. ad ratem. 495

Cardinales, communis.

- Cardinalis à Turcemerata in dubio magis favebat opinionibus Theologorum, quam Canonistarum, & cur, in c. Cum coniegar, n. 37. de atar. & qualis. 499
- Illi invecit in Episcopos non solum, in c. Qualiter, num. 13. de Cleo. non residens. 10
- Cardinalis Turcemerata iudicium de opinione Canonistarum circa Simoniam in Beneficiis, in cap. Cum primum, num. 71. de Pasus. 613
- Referuntur Auctores pro opinione affirmativa, ibid. n. 72. 613
- Cardinalis Zabarella in opinionibus nulli cedebat, nisi argente ratione, in c. Ne innotetur, n. 411. de Const. 87
- Cardinalis Diacomus ceteri possunt in regimine secundo arari anno, in cap. Cum in curia, num. 37. de elect. 245
- Cardinalis dum allegat ab Henrico Boich, & Bellarmino impugnat Joannes Monachus, non ament Zabarella, quæ fuit illius preterit, in c. Cum Ecclesia Vulnerata, n. 12. de elect. 280
- Cardinalis Capetani invecit in subditi personas, qui omnia pastoralia per se non obtine, sed aliter delegant, in c. Dactum, il secundo, n. 17. de elect. 370
- Cardinalis Capetani iudicium de opinione Canonistarum in Simonibus Beneficiis, in cap. Cum primum, n. 124. de Pasus. 613
- Cardinalis Zabarella quomodo se gesserit circa Romanos Pontifices auctoritatem, in c. Significasti, n. 9. de elect. 228
- Cardinalis Presbyteri qui decessunt, in cap. Ad hanc, num. 11. de off. Archid. 510
- Cardinales Ecclesie Compodellanae, Ravennate, & Mediolanensi dicuntur Cardinales sicut dicitur Rex Isaacorum, in c. Bonae memorie, n. 14. de polus. Prælat. 311
- Et sunt Cardinales sine pulso rubro, & sine sacro, ibidem num. 15. 311
- Cardinalis Episcopus ad aliam Cathedralium non eligitur, sed potest lare, ibid. n. 16. 311
- Et quid in Cardinali non Episcopo, ibid. n. 17. 311
- Cardinales quomodo à Paulo II. creati per litteras in forma Brevis post episcopatum exaltantur, in c. Ita parte, il secundo, num. 20. de Privileg. 263
- Cardinales non sunt Papa familiares, ibid. n. 26. 265
- Cardinales cum rationem sunt utrique prebables quomodo debent in Consistorio respondere, in cap. Ne innotetur, num. 183. de Const. 44

Cardinalium assertio.

- Cardinalis assertio aliquid factum de mandato Papæ, ut sit credendum, & tra debet consentire, in cap. De Rectioribus, num. 40. de seq. de Cler. 270
- Cardinalis etiam magis Pontificis assertio non solum in preiudicium tertii, ibid. n. 43. 160
- Cardinalis assertio si legatum credat etiam sine litteris, in c. Clon 10 jure, n. 45. de off. Deleg. 515
- Idem

- ² Idem si aliter se delegatum in aliqua causa, ibidem num. 45 & 50. 137
³ Sed contra, ibid. n. 47. 137
⁴ Declaratur, ibid. n. 48. & seqq. 137
⁵ Cardinalis aliqui afferenti de mandato Papae creditur tribus concurrentibus, ibid. n. 51. 136

Cardinalium depositio.

- ¹ Cardinalis deponitur qui in titulo suo non residet, in cap. Ex gestis, n. 1. & 17. de Cler. non resid. 16
² Cardinalis an possit per Papam deponi sine Concilio, ibid. n. 4. 16
³ Et an sine consilio sacrum, ibid. n. 7. 17
⁴ Cardinalis, qui spreto sacrum fuit tanquam vagus in alienis demorat, deponi potest, ibid. n. 16. 17
 Vide in ver. *Cardinalium residentia*.

Cardinalium dignitas, & officium.

- ¹ Cardinales cum rationes sunt utrinque probabiles quomodo debeant in Consistorio respondere, in cap. Ne unum, n. 13. de Confil. 49
² Cardinalis est major Episcopo dignitate, & officio, Episcopus est maior ordine, in cap. Requirunt, num. 67. & 67. de ordin. ab Episc. 381
³ Cardinalis depositus non retinet dignitatem, sed ordinem sacrum, qui erat impressus, ibid. n. 26. 181
⁴ Cardinales deputant, & officio sua superiores Episcopos, in c. Ne pro dilatione, n. 40. de pen. & remiss. 332
⁵ Cardinales sunt Papae immediati subiecti tanquam ipsorum iudici Ordinario, ibid. n. 43. & seqq. 334
⁶ Familiare Cardinalium & suis Cardinalibus iudicantur, ibidem num. 44. 334
⁷ Cardinales comprehenduntur in generali derogatione respiciente favorem publicum, & salutem animarum, ibid. n. 51. 336
⁸ Ideoque comprehenduntur, in cap. Omnes utriusque sexus, de pen. & remiss. ibid. n. 59. 336
⁹ Item in generali derogatione habent easdem praeiudicant, ibid. num. 60. 336
¹⁰ Cardinales quibus casibus comprehendantur in dispositione generalis in cap. Bonae memoriae, n. 26. de postul. Praelat. 312
¹¹ Cardinales sunt Coadiutores Papae, ibid. n. 39. 313
¹² Cardinalium consilium apud Romanum Pontificem universalis Ecclesiae administratio innuitur, ibid. n. 35. 313
¹³ Eorum infantia est sollicitudo omnium Ecclesiarum, ibid. n. 36. 313
¹⁴ Cardinales non sunt Papae familiares, in cap. Ex parte, & ibid. n. 36. de privileg. 363
¹⁵ Cardinalium Collegium est honorabilis Ecclesiae membrum, in c. Accipimus, n. 51. de postul. Praelat. 664
¹⁶ Cardinales sunt Sacerdotes Levitici generis, Coadiutores, & Consilarii Papae, & eorum coadiutores orbem, in c. Ex gestis, num. 11. de Cler. non resid. 18
¹⁷ Et sunt membra, & pars corporis Papae, ibid. n. 13. 27
¹⁸ Episcopi Collaterales, ibid. n. 14. 27
¹⁹ Cardinalis officium versatur in frequenti Papae assistentia, & Sedis Apostolicae negotiis, ibid. n. 19. 27
²⁰ Cardinales sunt maiores Episcopi dignitate, & officio, sed minus ordine, in cap. Quod nonnullis, num. 21. & 13. de privileg. 272
²¹ Cardinalis nulla est maior dignitas in Ecclesia Dei, & in Cardinalibus residet sola maiestas Christianae Reipublicae, ibidem num. 11. & 11. 274
 Vide in ver. *Papa quod consensum, & Consilium Cardinalium*.

Cardinales quoad electionem Papae.

- ¹ Cardinales an valide possint hodie compromittere electionem Papae in personas extra Collegium, in cap. Causam, n. 3. & seqq. usque ad n. 35. de elect. 259
² Cardinalis curus non potest modificare, corrigere, vel immutare Constitutiones super electione Papae, ibid. n. 19. 260
³ Cardinales an possint super electione Papae compromittere in unum tantum ex Collegio, ibid. num. 35. & num. seqq. usque in fin. 261
⁴ Cardinales vel non possint communicando cum excommunicatis in electione Papae, in c. Licet de vitanda, n. 13. de elect. 232
⁵ Cardinales in Concilio praesentes an hodie possint ordinare electionem valeat celebrata a maiori parte Collegii, ibid. n. 28. & seqq. usque ad n. 71. 233
⁶ Cardinales de iure communi convenire possunt ut valeat electio celebrata a maiori parte Collegii, ibid. n. 31. & seqq. usque ad n. 37. & 60. usque ad n. 72. 233
⁷ Declaratur, ibid. n. 87. usque in fin. 233
⁸ Cardinales possunt tacite renunciare Decretali Licet de vitanda, de elect. licet non possint expresse, ibid. n. 37. 233
⁹ Cardinales unanimiter de iure communi convenire possunt ut valeat electio celebrata a pluribus de Collegio etiam parum computatione omnium, ibid. n. 36. & n. 88. usque in fin. 234
¹⁰ Cardinales nemine dissentiente possunt compromittere eligendi Legatos Rепresent,

- potestatem pluribus de Collegio in numero sibi grato, ibidem num. 37. 234
¹ Cardinales de iure communi cur possint inter se ordinare, ut valeat electio Papae celebrata a maiori parte Collegii, ibid. n. 41. 234
² Formae eligendi Romanum Pontificem renunciant non possunt, ibid. num. 53. 235
³ Quomodo, & quando convenire possint ut valeat electio celebrata a duobus partibus, vel a maiori parte Collegii, declaratur septem casibus distinguendo, ibid. num. 78. usque in fin. 238
⁴ Cardinales in difficultati emere quibusque ratione possint consentire electio, ibid. n. 36. & seqq. 233
⁵ ad Cardinales in concilio non licet movere Nuncios, vel scripturam, nec eis loqui cum publicis, & palam, non tamen excommunicantur nisi hoc faciant secretis, in cap. Cum olim, n. 80. de maior. & obed. 630
⁶ Cardinalium Collegium iure eligendi Romanum Pontificem privari non potest, in cap. Accipimus, numer. 52. & seq. de postul. Praelat. 664
⁷ Cardinalis qui dicit se non dedisse votum electo, & quo peccatum recepit, non est agendus, & electio est nulla si processum fuerit per formam secretam, in cap. Nobis, num. 21. de Simonia. 40
⁸ Idem si quis per inspirationem, ibid. n. 23. 40
⁹ Et quid si per compromissum, ibid. n. 24. usque ad n. 30. 40
¹⁰ Cardinales si fuerint accusati, & convicti quod Papam Simoniaci elegerint, non propter electum erit dependendum, ibid. n. 39. 43

Cardinales quoad Episcopatus.

- ¹ Cardinales ex eo quod in Episcopatus proprii Urbem, vel in Urbe in suis titulis residere, non excusantur a residentia in Cathedralibus quibus praefecti sunt, in cap. Qualiter, n. 21. de Cler. non resid. 11
² Cardinalibus Episcopis quomodo, & quandiu a suis Cathedralibus absente liceat ex causa vacationis Sedis Apostolicae, ibidem num. 26. 11
³ Cardinalis Ceterani investitura in sublimis personas, & quae immia Pastoralia per se non obest, sed alteri delegata, in cap. Quodam, & ibid. num. 17. de elect. 270
⁴ Cardinalis de iure est incompatibilis cum Episcopatu, in cap. Bonae memoriae, num. 10. usque ad num. 14. de postul. Praelat. 212
⁵ Ex quod ex Concilio Tridentino, ibid. n. 14. 278
⁶ Et quid de consuetudine, ibid. n. 21. & 31. n. 7. 212
⁷ Cap. De multa, de praeb. an habet locum in Cardinalibus, & Episcopis, ibid. n. 13. 211
⁸ Cardinali in Curia residentis Episcopatus non datur in titulum, sed in commendam, ibid. n. 13. 212
⁹ Concilium Tridentinum non habet Cardinalatum pro incompatibilis cum Episcopatu, & refellitur contraria opinio Alphonsi Hordae, ibid. num. 20. 212
¹⁰ Episcopatus plures nemo etiam Cardinalis potest simul retinere in titulum, seu in commendam, ibid. n. 23. 212
¹¹ Episcopi etiam Cardinales tenentur precepto Divino in suis Episcopatus residere, ibid. n. 27. 212
¹² Cardinales an expediat Metropolitanis, vel Cathedralibus Ecclesiis praesidere, ibid. n. 31. 213
¹³ Cardinalium Episcoporum reservationes admitti solent etiam non probatis causis expressis, in cap. Nunc cum pridem, num. 57. de renunciat. 340
¹⁴ Cardinales ad Episcopatum promovendi cur examinem non subeant, ibid. n. 63. 341
¹⁵ Episcopatus plures nemo etiam Cardinalis potest simul retinere in titulum, seu in commendam, in cap. Bonae memoriae, num. 17. de postul. Praelat. 212
¹⁶ Episcopatus non vacat per promotionem ad Cardinalatum, ibidem num. 31. 212
¹⁷ Episcopatus Cardinales habent in Romana Curia residentiam, ibid. num. 38. 213

Cardinalium indultum.

- ¹ Cardinalis Episcopus an unire possit Seminario ante vacationem ea beneficia, quae ipso vivente vacarent non obstantibus reservationibus ad suam collationem pertinent, in c. Sicut unire, n. 38. & seqq. usque ad n. 47. de excess. Praelat. 310
² Cardinalis Episcopus habens indultum an unire possit Seminario beneficia duplici reservatione personali reservata, vel affecta, non obstantibus decreto Clementis VIII. ibid. num. 47. usque ad num. 51. 312
 Vide in ver. *Seminarium*.

Cardinalium potestas.

- ¹ Cardinales de iure communi consensum conferre non possunt, nisi subiecto, in quos iurisdictionem habent quasi Episcopalem, in cap. Cum contingit, n. 9. de elec. & qualib. 418
² Vide in ver. *Cardinales in suis iurisd.*
³ Cardinales curus dispensare non possunt contra constitutiones

- editas à Papa in Generali Concilio, in cap. Ex parte, num. 22. de C. 2. l. Monachos. 239
- 1 Cardinales auctoritates in dubiis, & causis decidendis tam ex veteri, quam ex novo testamento causam trahit, in cap. Quoniam, num. 13. de consue. 114
- 1 Cardinales non possunt per Papam immutari, in c. Licet de visitat. n. 11. de elect. 213
- 1 Cardinalium cunctis non dispensat contra generale Concilium ex defectu potestatis, in c. Nemo, n. 13. de kl. Presbyter. 476
- 1 Familiarii Cardinalium à solis Cardinalibus indicantur, in c. Ne prodilatione, n. 44. de parat. & remiss. 334
- Vide in ver. *Papa quoad electionem Papae.*
- 1 Cardinalium eorum potest interire Cardinales Legatum ad Papam electum in abbatia, in c. Cum olim, n. 43. de major. & obed. 627
- 1 Item potest Legatum missum à Papa revocare ex magna, & evidenti causa, Abbatia, ibid. n. 45. 617
- 1 An possit Cardinalibus nuper creatis insignia Cardinalatus tradere, & os aperire Sede vacante, ibid. n. 47. 617
- 1 Et an possit ad effectum electionis faciendo Cardinales à censuris absolvere, & cum eis per irregularitatem dispensare, ibidem num. 48. 617
- 1 Cardinalium Collegium duobus de Papatu contendebus, aut electione sinistralia celebrata, potest generale Concilium indicare, ibid. n. 50. 617
- 1 Item potest interum in Papatu anathematizare, ibid. n. 51. 617
- 1 Non tamen est iudex intrinsecus, nisi deinde à Sede, ibid. n. 52. 618
- 1 Cardinalium portatilis à solo Papa emanat, in cap. Ex parte, n. 10. de fruct. 333
- 1 Cardinalis Regni Profectus potest inquirere super qualitatibus promovendi, & examen super aliquo articulo subdelegare. Sed profectus Nunti proventus per se, vel per alium componere non potest, in cap. Ne pro dilatione, num. 41. vers. *de per predicta*, de parat. & remiss. 333
- Vide in ver. *Papa quoad consensum, vel consilium Cardinalium.*
- Ex in ver. *Papa quoad infidelitatem.*

Cardinalium Potestas in suis Titulis.

- 1 Cardinales etiam non Episcopi in suis titulis habent jurisdictionem quasi Episcopalem, & minores Ordines conferre, non tamen uti possunt facultatibus, quae à Concilio Tridentino Episcopis tribuuntur, in cap. Ne pro dilatione, num. 41. de parat. & remiss. 333
- 1 Cardinales de jure communi tonsuram conferre non possunt nisi subditis, in quos jurisdictionem habent quasi Episcopalem, in c. Cum contingat, n. 9. de arat. & qualitat. 418
- 1 Cardinales in suis Titulis Urbis non possunt facultatibus, quae tribuuntur Episcopis à Concilio Tridentino, in cap. Dilectus, num. 27. de tempor. ordinat. 374
- 1 Cardinalium jurisdictione in suis titulis Apostolica Sede vacante non extinguatur, in c. Cum olim, n. 43. de major. & obed. 610
- 1 Declaratur, ibid. n. 44. 610
- 1 Cardinales in Concilio conciliari possunt in suis titulis jurisdictionem exercere non personaliter, sed per suos ministros, ibidem num. 44. 610
- 1 Cardinales ritulari Presbyteri, & Clerici capellanus titulo subiectarum debent obedientes, & alia, de quibus hic, in cap. Hic quae, num. 1. de major. & obed. 618
- 1 Cardinales habent in suo titulo, & in Ecclesiis titulo subiectis Episcopalem jurisdictionem, ibidem num. 15. & seq. usque ad num. 27. 618
- 1 Non tamen quoad ea, quae à Concilio Trident. Episcopis sunt concessa, ibid. n. 16. 618
- 1 Quod intelligit, ut num. 15. 618
- 1 Cardinales Presbyteri in suis titulis, & Diaconi in suis Diaconatibus, & in capellis subiectis habent sui Episcopalis, ibidem num. 18. 619
- 1 Idem coarctandi, & censuras fulminandi, ibid. n. 19. 619
- 1 Item sui visitandi in suis titulis, sicut Episcopi in suis Episcopatibus, ibid. n. 20. 619
- 1 Item ministrandi, & deservendi, ibid. n. 21. 619
- 1 Unde possunt conferre beneficia sanarum Ecclesiarum Titularium, ibid. n. 22. 619
- 1 Dummodo sint praesentes in curia, alioquin solus Papa confert, ibid. num. 23. 619
- 1 Item sui habent resignationes adimittendi, ibid. & n. 27. 619
- 1 Item utendi insignia Pontificalibus, & solemniter benedicendi more Episcoporum, licet Episcopi non sint, ibid. n. 24. 619
- 1 Item suis subditis, & famularibus in suis titulis primum Tonsuram, & minores ordines conferendi, ibid. n. 25. 619
- 1 Cardinales in suis titulis habentur loco Episcoporum quoad jurisdictionem tantum, non autem quoad Episcopalis, nisi sint Episcopi, ibid. n. 26. 619
- 1 Cardinales in suis Ecclesiis habent titulum, & per eas obitum Ecclesiae dicuntur vacare, ibid. n. 27. 619
- 1 Cardinales Presbyteri tamen non habent titulum, & cum titulo infirmantur, praeter unum, ibid. n. 28. 619
- 1 Cardinalibus Presbyteris quinquaginta tituli, & quatuordecim Diaconis totidem Diaconus assignantur à Sixto V. ibidem num. 29. 619

- 1 Cardinales in suis titulis habent sui pinguis quidem Plebanus ibidem num. 27. 619
- 1 Cardinales in suo titulo eorum habet animarum tam fori penitentialem, quam contentiosam, in cap. Ab eis gestis, num. 1. de Cler. non resident. 27

Cardinalium privilegia.

- 1 Cardinales in vino, c. Ne pro dilatione, de parat. & remiss. an possint sibi eligere Confessionem cum Curam, nec approbationem à Ordinario, contra Concilium Tridentinum, in c. 15. sess. 21. in de. Ne pro dilatione, n. 31. & seq. usque in fin. de parat. & remiss. 334
- 1 Cardinales Episcopi, aut Legatus de Latere indubie habet privilegium sibi eligendi Confessionem, n. 32. 334
- 1 Cardinales de jure communi confecti debent Papae, vel majori tunc Pontificiario, ibid. n. 33. 334
- 1 Cardinales gaudent privilegio Altaris portatilis, ibid. n. 46. 334
- 1 Cardinalium privilegia non comprehenduntur in generali privilegiorum derogatione, ibid. n. 51. 335
- 1 Conterarium, ibid. n. 52. 335
- 1 Declaratur, ibid. n. 53. & 60. 336
- 1 Cardinalium prerogativa quavis omnia attendenda in honoribus deferenda, non tamen eximunt eos à vinculis sacrorum Canonum, & Apostolicarum constitutionum, ibid. n. 55. 337
- 1 Cardinales, & Episcopi in Romana videntur privilegio Altaris portatilis absque indulto Papae, in cap. Quod nonnullis, num. 10. & 31. & de privileg. 337
- 1 Cardinales sicut Episcopi possunt sibi eligere Confessionem, qui tamen vel Parochiale beneficium habent, vel sit approbatus ab Ordinario ad confessiones audiendas, ibid. n. 72. 373
- 1 Privilegia Episcopi concessa ratione Pontificalis officii competunt etiam Cardinalibus, ibid. n. 79. 373
- 1 Cardinales non gaudent privilegio c. Ogia periculosam, de sent. excomm. lib. 6. ut poena suspensionis, vel interdicti non incurant, nisi in sententia sint ex pecti, n. 24. 373

Cardinales quoad redditus Beneficiorum.

- 1 Cardinales de fructibus commendatarum beneficiorum integre disponere possunt usque ad decemem personas, atque familie sustentationem, & remunerationem familiarem, in cap. Si quis sanus, num. 33. de pecul. Cleric. 252

Cardinalium residentia in Curia.

- 1 Cardinales non possunt recedere à Curia sine licentia Papae, in c. Ne pro dilatione, n. 36. de parat. & remiss. 333
- 1 Tenentur residere in suis Titulis, ibid. n. 27. 333
- 1 Cardinales habent alias legas sicut Episcopi, in cap. Bonae memoriae, n. 18. de postulat. Praetorum. 211
- 1 Cardinales residentia in curia equiparatur stiliis fixis, quae non movent nisi motu Orbis, ibid. 211
- 1 Cardinales deponitur, qui in titulo suo non resident, in cap. Ex parte, num. 1. & 23. de Cler. non resident. 216
- 1 Cardinalis in suo titulo non residentem privari non debet, nisi legitime monitus non redeat, ibid. n. 9. 216
- 1 Cardinales tenentur in Romana curia residere, nec possunt inde abscedere sine licentia Papae, & cur. ibid. num. 10. & seq. usque ad num. 17. 217
- 1 Fallit in Cardinalibus, qui Cathedralibus, & majoribus Ecclesiis perfecti sunt, ibid. n. 16. & 24. 217
- 1 Residentes in curia quapropter stiliis fixis, Legati vero planetis, ibid. n. 15. 217
- 1 Cardinales qui spectat Parochia sua tanquam vagus in alienis demorat, deponi potest, ibid. n. 16. 217
- 1 Et tempus, quo expectari debet, est arbitrarium, ibid. n. 18. 217
- 1 Secus post bellum Leonis X. & Innocentii X. ibid. n. 19. & 21. 218
- 1 Cardinales à Romana Curia abfines ex Bulla Leonis X. quas poenas incurant, ibid. n. 20. 218
- 1 Et quod ex Decreto Pauli III. ibid. n. 21. 218
- 1 Et quid ex Bulla Innocentii X. ibid. n. 23. 218

Cardinales Sede vacante:

- 1 Cardinalium Collegium an succedat in jurisdictione Papali Sede vacante, in c. Cum olim, num. 3. & seq. usque ad num. 23. de major. & obed. 614
- 1 Quid inspecto tempore ante Decretalem, Ubi periculum, de elect. lib. 6. ibid. n. 4. 614
- 1 Et quid post illam Decretalem usque ad tempus Cleri. Ne Romani de elect. ibid. n. 8. 616
- 1 Et quid post dictam Clem. usque ad tempus constitutionis Pie IV. ibid. num. 13. 618
- 1 Et quid post ipsam constitutionem, ibid. n. 14. 618
- 1 Cardinales quomodo jurisdictionem habent Sede vacante ex sententia veterum Canonistarum, ibid. n. 5. 614
- 1 Cardinalium Collegium Sede vacante habet exercitium jurisdictionis Papae in his tantum, quae sunt necessaria, vel utilia Ecclesiae, ibid. 614

- fito Reipublice Christianae ex fœderata Hœstienſis, ibid. num. 9. & 17. 615
- 1 Declaratur, ibid. num. 26. 616
- 1 Cardinales Sede vacante alim utantur jurisdictione Papali ex consuetudine, ibid. n. 70. & 76. 615
- 1 Hodie fecit, ibid. n. 77. 616
- 1 Cardinales Episcopi Romano Pontifici obsecrant funguntur vice Metropolitanis, ibid. n. 71. 615
- 1 Cardinales Sede vacante possunt anathematizare, ibid. num. 13. & 71. 615
- 1 Cardinales Sede vacante non sunt sine capite, ibid. num. 17. & seq. 615
- 1 Cardinalium Cœtus ante Concilium Lugdunensē habebat in habitu Sede vacante plenitudinem potestatis Papæ, ibid. num. 18. & 21. 615
- 1 Contrarium, ibid. n. 22. 615
- 1 Cardinales Sede vacante nullam habent jurisdictionem in his, quæ ratione excellentiæ, & dignitatis Papæ tantum sunt reservata, ibid. n. 19. & 71. 615
- 1 Cardinalium Collegium Sede vacante ad minus cum habet jurisdictionem in Ecclesia Universali, quam habet Legatus Sedis, ibid. num. 30. & 18. 616
- 1 Contrarium, ibid. n. 39. 615
- 1 Cardinalis Officiis continui circa claustrum Conclavis, & claustrum Cardinalium subrogantur, ibid. n. 27. 616
- 1 Cardinalium Collegium Sede vacante beneficia conferre non potest, sicut nec interiora Collegia, ibid. n. 30. & 34. 616
- 1 Cardinales Sede vacante nec possunt Episcopos creare, nec confirmare, nec deponere, ibid. n. 35. 616
- 1 Quamvis possint Sede vacante Papam eligere, non tamen possunt Cardinales creare, ibid. n. 73. 616
- 1 Cardinalium cœtus Sede vacante non possit Cardinales per Papam creatos rehabilitare silem ad vocem, ibid. n. 37. 616
- 1 Cardinales Sede vacante non possunt licet de alio negotio intrinsece, quàm electionis Papæ, ibid. n. 38. 616
- 1 Fallit, ibid. n. 40. & 61. 616
- 1 Cardinalibus per capitulum ubi periculum, de elect. lib. 6. non adimittitur jurisdictioni Sede vacante, licet jurisdictionis exercitium, ibid. n. 28. 616
- 1 Secus ex Clem. Ne Romani, de elect. & Bulla Pii IV. ibid. n. 72. & 79. 616
- 1 Cardinalium cœtus mortuo Papa pro terra Ecclesiæ defendenda cum evidenti periculo potest mittere unum Cardinalem qui non erit proprie Legatus cum jurisdictione, sed Nuncios ad illum actum, ibid. n. 41. 617
- 1 Nec miri poterit nisi volens, ibid. n. 44. 617
- 1 Cardinalium Collegium est deperit conditionis, quam firmiter inferiora Collegia in quæ transfer jurisdictioni Sede vacante, ibidem num. 75. 618
- 1 Et quæ sunt eorum differentia, ibid. n. 66. 618
- 1 Cardinalium jurisdictioni in suis titulis Apostolica Sede vacante non exstinguitur, ibid. n. 68. 619
- 1 Declaratur, ibid. n. 34. 630
- 1 Cardinales Sede vacante nec in arduis possunt se immiscere, nisi pro terra Ecclesiæ defendenda, & grandi periculo imminente, ibid. num. 79. 630
- 1 Mortuo Papa, plenitudo potestatis est penes Romanam Ecclesiam, in cap. Cùm natus, num. 6. de major. & obed. 615
- 1 CARDENARE quod importet, in c. Episcopo excommunicato, de Privilegiis, n. 40. de Privilegiis, n. 27. 617
- 1 CARENTIA, & non existentia est, in c. qui differant, in c. Olim, num. 66. de lit. contest. 66
- 1 ARMEIATARUM Discreetorum Congregationem B. Mariæ Fuleriense, & Clericorum Regularium S. Pauli Decollati indulta erigendi Monasteria de sola Ordinarii licentia expenduntur, in c. Non amplius, num. 71. de Instit. 178
- 1 Vide in ver. *Fratres Carmelitani*.
- 1 CARNIUM usus in Quadragesima agrotis est indulgendus in cap. Consilium, n. 3. de observ. Jejun. 613
- 1 Carnium usus an aliquo casu sit necessarius ad liberandum infirmum à mortali periculo, ibid. n. 7. 613
- 1 Carnibus non vescantur homines in prima ætate, id est ante dissolutionem, ibid. n. 6. 613
- 1 Carnibus in Quadragesima vesci non licet etiam ex legitima causa sine licentia Episcopi, ibid. n. 8. 613
- 1 Et quid si sit causa impensæ, ibid. n. 10. 613
- 1 Carnium abstinencia sclusa consuetudine in sola die Veneris per totam hebdomadam est in precepto, ibid. n. 19. 614
- 1 Carnes comedere in Sabbato est mortale, nisi non est confensu comedendi, alia secus, ibid. n. 30. 614
- 1 Carnium usus apud Grecos in die Sabbati est tolerandus ubi sine scandalo fieri potest, ibid. n. 21. 614
- 1 CATHALANI, & Francigenæ, qui in suis partibus solent vesci & caribus in die Sabbati peccant, alibi vescuntur non est illicitum, ibid. n. 34. & 40. 614
- 1 Idem in Medicamentis, qui alibi comedunt carnes in diebus carnis, ibid. n. 35. 615
- 1 Et in Cathalania, qui in Sabbato vescuntur extremis, vel interioribus partibus animalium in Lusitania, & Navarra ubi non est consuetum, ibid. n. 36. 615
- 1 Cathalani exiles in studio Tholofano peccant si iuxta consuetudinem Cathalonæ vescantur caribus in Sabbato, sed non est conversi, ibid. n. 40. 615
- 1 *Agens Repertus*.

- 1 Carnibus vesci licet si festum Nativitatis continet in festis Feriæ exceptis processibus, & votivibus, in cap. Explicari, num. 1. de observ. Jejun. 617
- 1 Carnibus vesci non possunt in die Nativitatis Domini qui voverunt illas nunquam comedere, ibid. n. 11. 618
- 1 Vovens abstinere à caribus in sextis Feriis an teneatur abstinere si ea die occurrat festum Nativitatis, ibid. num. 12. & num. seq. usque ad n. 30. 618
- 1 Vovens abstinere à caribus in die, in qua pervenit ad locum personarum vestra, vel in qua occurrat Salutatio Virginis, teneatur abstinere etiam in Dominicis Resurrectionis, ibid. n. 17. 619
- 1 Vovens abstinere à caribus in die Veneris an obliget in die Nativitatis, ubi non apparet de intentione voventis, ibidem num. 16. & 34. 619
- 1 Et quid si votum fuerit emissum in memoriam passionis Domini, ibid. num. 17. 619
- 1 Vovens abstinere à caribus in die Veneris nisi comprehendat diem Nativitatis est decessum, ibidem num. 10. Contrarium, num. 22. 619
- 1 Vovens abstinere à caribus in diebus illis permixtis teneatur abstinere etiam in die Nativitatis, ibid. n. 24. 619
- 1 Caro non potest dici corrupta, nisi mens prius corrupta fuerit, in cap. Ex publico, n. 47. de convers. Conjugat. 618
- 1 CAROLUS MAGNUS ex tolerantia Romanæ Ecclesiæ coluit re Sanctus in sala sua Capella Aquigranti, in c. Audimus, n. 27. de Reliq. & vener. Sanct. 604
- 1 Carthusia est institutio omnium Religionum, in cap. Ad Apostolicam, n. 38. de Regular. 384
- 1 Vide in ver. *Regulae fratrum*.
- 1 Etenim ver. *Regulae fratrum*.
- 1 Carthusiani perita, & non obsecra à suis Superioribus licentia recipi possunt ab Etenim Camaldulensibus, ibid. n. 39. 384
- 1 Carthusia Papien.
- 1 Vide in ver. *Anna Ecclesiæ*.
- 1 Carthusianorum status, qui lanquidissimus in extrema necessitate carnes non concedunt an sit periculosus, in cap. Consilium, n. 4. & seq. de observ. Jejun. 613
- 1 CASSATIO deacuit nec de esse ad non esse, in cap. Cùm jamdudum, num. 9. de preben. 96
- 1 Cassationis causa est nullitas, & iniquitas, & cassatur de facto etiam quod nullum est, in cap. Esti unanimiter, num. 6. de probat. 115
- 1 CASSINENSIS Ecclesiæ status, in c. Nullus, n. 18. de Paroch. 307
- 1 Casterum Cetrarii in quo Abbas Cassinensis exercebat iurisdictionem doctorum non potest ab Episcopo visitari, ibid. n. 21. 307
- 1 Casterum de Balneo calenis est à jurisdictione Episcopi liberum si S. Sepulchri, in cap. Cùm ad electum, num. 35. de Reliq. domib. 499
- 1 CASTALDI, Syndici, Procuratores, Vicedomini, & alii habentes omni officio annexum ut Perpositi Ecclesiæ Caronem, dicuntur habere officium, in cap. Ad hoc, num. 74. de preben. 88
- 1 CASTIGATIO levis dicitur si fiat cum molli cingulo, in c. Ad audientiam, n. 12. de homicid. 131
- 1 Castigatio an sit moderata necne, iudicis arbitrio relinquatur, ibid. num. 13. & seq. 131
- 1 Castigatio levis in robusto potest esse gravis in debili, vel infirmo, n. 14. ibid. num. 14. 131
- 1 Castigatio dicitur gravis, aut levis ex genere instrumenti, ibid. num. 17. 132
- 1 Item ex parte corporis in qua quis percutitur, ibid. n. 16. 132
- 1 CASTRUM obediens non animo detinendi in custodia clericum ubi existentem, licet capendi castrum, vel faciendi clericos vocandum, non est excommunicatus, in cap. Nuper, num. 10. de sens. excomm. 344

Causa reservati.

- 1 Causa Papæ reservati qui sunt, remissive, in cap. Sicut mirre, n. 7. de excessu. Prelate. 307
- 1 Causa, quibus annexa est excommunicatio non debet Episcopis sibi promissæ reservare propter frequentiam, scandalum, vel aliam necessitatem causam, in cap. Nuper, num. 27. de sent. excomm. 346
- 1 Optimi Navarri, & normaliorum Theologorum circa dispensationes in casibus Sedis Apostolicæ reservatis, resellitur, in c. Nuncius, num. 27. de fil. Presbyteri. 479
- 1 Causa violatorum immunitatis Ecclesiæ.
- 1 Vide in ver. *Immunitas Ecclesiæ personarum*.
- 1 Causam reservatam non requirit formalitatem verborum, & potest fieri per relationem ad alium, in cap. Cùm pro causa, num. 34. & seq. de sent. excomm. 339
- 1 Causa violatorum libertatis Ecclesiæ.
- 1 Vide in ver. *Libertas Ecclesiastica*.
- 1 Excommunicatio reservata, vel non.
- 1 Regularis ab Episcopo approbati cum facultate absolventi à casibus illi reservatis an possint absolvere confuentes ex aliena diocesi à reservatis in diocesi penitentium duxerit, in cap. Omnia utriusque, num. 78. & seq. usque in fin. de post. 314
- 1 Causa eventiculi non computatur, in cap. Cùm tempore, num. 144. & seq. C. 4. 314

- & seqq. de arbit. & in cap. Cum Terra, num. 17, de elect. 697
1. Causa repentinè acquiparantur necessitati, quæ non succumbit legi, in c. Relatum, n. 37, de Cler. non residen. 33
1. Causa mortis, agnoscenda, & abfentia acquiparantur, in cap. Nullus, num. 54, de elect. 232
1. Causa est in agere præter intentionem, in c. Ad audientiam, n. 57, de homicid. 115
1. Causa ventæ rei ex aliquo opere præter operantur intentionem non sunt voluntariæ, nisi per seclerem, ibid. n. 58. 137
1. Causa omittitur in lege nova emanat in dispositione juris antiqui, in cap. Nuper, n. 18, de sent. excom. 346
1. Causa venientis attendi, & considerari non debent, in c. Sicut unum, n. 4, de excess. Prelat. 270
1. Causa exceptus à iure consumi extenditur ad alios casus consimiles, in c. Ad audientiam, n. 7, de Cler. non residen. 60
1. Causa non provisio à statuto relinquuntur in dispositione juris communis, ibid. n. 6, de 60
1. Causa omittitur in hoc per expressio in eo concurrit similitudo, vel identitas rationis, in cap. Vir qui, num. 20, de confang. & aff. fin. c. 74
1. Idem si aliis sequeretur absurdum, ibid. n. 21. 74
1. Causa omittitur in fidei commissio relinquatur dispositioni juris communis, in cap. Per alium, n. 20, de Jurispr. 509
1. Causam fortuitam renuntiatio non valdatur juramento ob defectum consensu, in cap. Veniens, n. 7, de Jurispr. 173
1. Causa non imputatur danti operam rei licet, in c. Quidam, num. 8, de homie. 141
1. Causa nullus reperitur, in quo Concilium habet auctoritatem in cum qui certus sit Pontifex, in cap. Significasti, num. 70, de elect. 229
1. Carceribus Romanis quid fuerit de Clericali Tonfura, in cap. Cum contingat, n. 40, & 133, de rit. & qualis. 430
1. Carceribus paria impedimentum impediunt contrahendum, sed non diriment contrahendum, in cap. Veniens, num. 20, de Cognat. spirit. 67
- CATHALANI**, & Francigenæ vescientes carnisbus in die Sabbarum.
- Vide supra in ver. *Carnes*.
1. **CATHEDRALES**, vel Metropolitanas plures in titulum, sive commendam nemini potest recipere, & hunc retinere, in c. Daudard, 1. secundo, n. 36, de elect. 270
1. Cathedralium unum in titulum obtinenti an possit commendari altera, non obtinente Concilio Tridentino, in cap. 2. s. 7. ibidem num. 37. 270
1. Cathedralium unum obtinenti in titulum an possit habere aliam in commendam ad tempus, vel esse illius Procurator, ibidem num. 40. 271
1. Cathedralis Ecclesiæ, & Monasteria ex eadem valore ducentorum ducentorum sunt Papæ reservari per seculam Regiam Cancellariæ, in cap. Nullus, num. 7, de elect. 218
1. Cathedralis Ecclesiæ status deducitur ex electione Vicarii Capitularis, in c. Cum etiam, n. 3, de major. & obed. 610
1. Cathedralium unum in titulum obtinenti, & aliam in commendam an adveniat Concilio Tridentino, in cap. 2. s. 7. in c. Bonæ memorie, n. 28, de postul. Prelat. 214
1. Cathedralis ecclesia si habeat huiusmodi Parochiam fundat intentionem in perceptione decimarum in totum infra suos limites, in c. Cum contingat, num. 37, de decim. 318
1. Idem si decime non sint in Parochia aliusque Ecclesiæ, ibidem num. 28. 318
1. Idemque si Parochia non sint distinctæ, aut in decore non sit alia parochia, quæ in cathedrali, ibid. n. 29, & seq. 318
1. **CATHEDRATICUM** non est sublatum à Concilio Tridentino, non tamen solvi debet in visitatione, sed extra, & in Synodi celebratione, in c. Venerabili, n. 26, de censib. 171
1. ad Cathedralium Monasteria non veniunt utpote exempta à lege decemalis, sed eorum capelle solvant hoc nomine duos solidos, in c. Consequenter, n. 4, de off. Ordin. 144
1. Cathedraliticum, seu Synodaticum caput appellatur, ibid. n. 44, & 51. 148
1. pro Cathedralico ad ejus moneta æstimacionem duo solidi sint solvendi, ibid. n. 46. 148
1. Cathedraliticum an sit sublatum à Concilio Tridentino, ibid. n. 48, & seqq. n. 49. 148
1. Illi de juribus Episcopaliibus, & adeo privilegiatum ut in eorum præfentia non possit, ibid. n. 49. 148
1. Non comprehenditur in generali dispositione nisi de ea fiat mentio specialis, ibid. n. 50. 149
1. Fuit innotandum ex Concilio Beathrensi secundo, ibidem num. 71. 149
1. Cathedraliticum est census duorum solidorum, qui solvuntur Ecclesiæ Cathedrali in signum subjectionis, & honoris Cathedralis, ibid. n. 52. 146
1. Non exigitur in visitatione, sed in Synodo, ibid. n. 53. 149
1. Est de lege diocesana, visitatio de lege jurisdictionis, ibidem num. 54. 149
- Causa, communi.**
1. Causa quæ non eminetur quæ rationalia defectum potestatis non supplet, in c. Unum autem, n. 19, & 22, de cognat. spirit. 60
1. Causa principalis semper est potior effectui, in c. Significasti, n. 20, de elect. 224
1. Causa utilitaria, vel necessitaria, in dispensatione Episcopi debet esse magna, in c. Nemo, num. 7, de fil. Presbyter. 476
1. Causa magna de novo emergens, & impedimentum recurrit non sufficiens ad dispensandum nisi potius sit in mora, ibidem num. 28. 479
1. Causarum diffimilis diffimiles debent esse effectus, in cap. Cum prius, num. 48, de pactis. 611
1. Causa expressa in lege, vel dispensatione censetur rationalibus, nisi sit manifestus error, in c. Causa veniens, §. Per frontis, num. 6, de facit. Unct. 479
1. Causa etiam iuncta exculat quam à contramactis, in c. Nuper, n. 13, de sent. excom. 347
1. Causa per effectum cognoscitur, & demonstratur, & per exteriora de interioribus judicatur, in c. Quod Dei timorem, num. 2, de stat. Monachor. 471
1. Causa præsumitur in Principe etiam in his, quæ competunt alicui de iure gentium, vel de iure Divino ubi solum est dispensari, in c. Quinto, n. 21, de tran. lit. Episcopis. 215
1. Communitas cause non debet dividi, in cap. Magnus, n. 41, de obligat. ad ritum. 489
1. Declaratur, ibid. n. 49. 490
1. Causa eadem contrarium naturaliter esse non potest, in c. Nobis, num. 61, de Simon. 43
1. Causa rei obliquo, rei finem imponit, & pervertitur eam amplius, & extendit, in c. Paucis, n. 11, de privileg. 242
- Causa delegatio.**
1. Causa ab Apostolica Sede delegatur Canonici cathedralium, non autem Collegiarum Ecclesiarum, in cap. Cum in cunctis, n. 20, de elect. 250
- Vide in ver. *Delegatio*, *Delegatus*.
1. Causæ à Sede Apostolica quibus sint committenda ex Concilio Lugdunensi, in cap. Cum olim, 1. secundo, num. 7, de privileg. 251
- Et in fin. committenda Monacho Ecclesiæ Cathedralis Monachali.
1. Et quæ ex constitutione Bonifacii VIII. & ex Concilio Tridentino, ibid. num. 8, & 12. 251
- Vide in ver. *Admonitio*, *communis*.
- Causa Ecclesiastica.**
1. Causa spiritualis simul clerico, & laico delegari non potest, in cap. Contingat, num. 10, de arbit. 699
1. Causa spiritualis quævis non possit transgredi, potest tamen amicaliter componi, ibid. n. 10. 601
1. Causæ Ecclesiasticæ per constitutiones laicorum diffiniri non debent, in c. Ecclesiæ S. Marce, n. 2, de consue. 119
1. Causa individua plurium laicorum, & minus Clerici qui debet coram Ecclesiastico, in cap. Cum propter, num. 51, de Jurispr. 331
1. Causæ Ecclesiasticæ decidenda sunt secundum Canones, & non secundum leges, in cap. Canonum statuta, num. 49, de consue. 19
1. Causa etiam in foro seculari secundum Canones est decidenda, si de re Ecclesiastica agatur actione reali, secus si actione personalis, ibid. n. 50. 19
1. Sed in præparatoriis iudicii indistincte servanda sunt leges forei ubi causa veniens, ibid. n. 51. 19
1. Causæ Ecclesiasticæ quæ coram iudice laico tractari possunt, dicuntur ratione personæ, delicti, aut rei, in cap. Causæ, num. 11, & seqq. de postulat. 671
1. Causæ matrimonii, legitimatæ, jurisprætorum, decursum, & huiusmodi in iudicando tractari non possunt nisi à Clerico, in c. Multa, num. 17, Ne Clerici, vel Monachi. 674
- Vide in ver. *Causa matrimonialis*.
- Et in ver. *Causa natalium*.
1. Causa contra debuitores, emphyteutæ, conductores, & censuarius mentis Episcopatus sunt fore Ecclesiæ, & iudex Ecclesiasticus est iudex Ordinarius, in cap. Nolui, n. 22, de elect. 264
1. Causa Et electi non dicuntur propria Rectionis, in cap. Cùm Sacerdotis, num. 6, de postulat. 673
- Causa Episcoporum.**
1. Causæ criminales graviores contra Episcopos à solo Romano Pontifice cognoscuntur, minores vero à Concilio provinciali, in c. Non potest, n. 4, de sent. & re iudicat. 183
1. Causa appellatoria à mala Episcopi electione prius Rotæ committitur in certa instantia remittitur à Sanctissimo ad Congregationem Concilii, in cap. Eam te, n. 41, de rit. & qualis. 407
- Causa feudales.**
- Feudales causæ coram quibus sint tractandæ.
- Vide in ver. *Feudalis*, *quasi feudum*.

Causa finalis, vel impulsiva.

- 1 Causa finali constitutionis cessante cessat ipsa constitutio, in c. Cum accessisset, n. 34. de constitut. 109
- 2 Causa in dubio an presumatur finalis, vel impulsiva, in c. Ne pro dilatore, num. 49. de punit. & remiss. 344
- 3 Causa finalis in proximo expressa regulat totam dispositionem, in c. In praesentia, num. 119. de probat. 141
- 4 Ratio quando non est generalis ad omnes, est impulsiva, quae cessante non cessat Constitutio, in cap. Dilecti, num. 33. de translat. 348

Causa in Curia tractanda.

- 1 Causae quae secundum Canonicas functiones in curia sunt tractandae, & ab Ordinario cognosci non possunt in prima instantia quae sunt, in cap. Licet, num. 30. usque in finem de for. compet. 66
- 2 Causae beneficiorum reservatorum cognoscendae apud Sedem, & sunt exceptae à Concilio five exceptae principaliter, & directe, five incidenter, ibid. n. 31. 66
- 3 Causae executionis vigore obligationis Cameralis, seu litterarum Apostolicarum non sunt de comprehensione à Concilio, in cap. 30. sess. 14. ibid. n. 31. 66
- 4 Causa in prima instantia est cognoscenda in Curia, ubi Papa providit de beneficio uti reservato, vel aliam, & Ordinarius providit, ut de spectante ad suam collationem, ibid. n. 34. 66
- 5 Causae ad Curiam de voluntate semper sunt exceptae decreto, cap. 30. sess. 14. ibid. n. 36. 66
- 6 Causae ad Curiam de voluntate quae dicantur, ibid. n. 37. 66
- 7 Causae de consensu Episcopi non potest in prima instantia in Curiam introduci, nisi partes etiam consentiant, ibid. n. 38. 66
- 8 Declaratur, ibid. num. 39. 66
- 9 Concilium Tridentinum in c. 10. sess. 14. nihil immutat Sedis Apostolicae auctoritatem in causis cognoscendis, ibidem numer. 39. 66
- 10 Causa fœderis effectus civilis nunquam exiit de Curia, nisi Papa illam deleget, vel ad Ordinarium remittat, in cap. Verum, n. 45. de for. compet. 61
- 11 Delegatus à Papa fœt mortuus, Ordinarius fœt incommittit non potest, ibid. n. 46. 61
- 12 Delegatus à Papa etiam nulliter procedat, causa revertitur ad delegantem, ibid. n. 47. 61
- 13 Causa iudicialis persona, quae iuxta Canonicas functiones tractari debet in Curia, ut valde committatur, an requirit subscriptionem Papa, in cap. Ex parte, num. 7. & seq. usque in fin. de for. compet. 74
- 14 Causa in qua agitur de interpretatione litterarum Apostolicarum apud Sedem est cognoscenda, ibid. n. 11. 77
- 15 Signaturae Iustitiae commissio sufficit in causis, quae in curia tractari debent, ibid. n. 12. 77

Causa in prima instantia.

- 1 Causae etiam criminales ad forum Ecclesiasticum pertinentes in prima instantia cognosci debent coram Ordinario loci, & non coram alio, nisi de ipsius Ordinarii, & patrum consensu, in c. Supplicasti, n. 31. de for. compet. 78
- 2 Causae civiles, & criminales ad Ecclesiam Cathedralis spectantes ratione directi domini, quod habet in bonis ab ea in feudum concessis an comprehenduntur decreto Concilii Tridentini, c. 10. sess. 14. in cap. Verum, num. 28. & seq. de foro compet. 61
- 3 Jurisdictio cumulativa Episcopi, & inferioris pertinet ad eum quae in prima instantia, & est locus preventionis, ibidem num. 31. 66
- 4 Causae omnes ad forum Ecclesiasticum quomodolibet pertinentes ex Concilio Tridentino infra biennium terminari debent, quo elapso liberum est patribus iudicibus suspensio addere, in c. Venerebimus, num. 19. de iudic. 32
- 5 Causae tam civiles, quam criminales ex Concilio Tridentino coram Ordinario infra biennium sunt terminandae, ibidem numer. 19. 32
- 6 Quod non procedit in ordinario Commissario, ibidem numer. 16. 32
- 7 Et quod si causa Ordinario fuerit delegata ad jurisdictionem excitandam, ibid. n. 17. 32
- 8 Vide in ver. *hesione*.
- 9 Causae majores Ecclesiae ex Divina institutione ad Romanam Ecclesiam referuntur, in cap. Periculis, num. 36. de off. Ordin. 554
- 10 Majores Ecclesiae causae ad Romanam Ecclesiam sunt referendae, in cap. Recolentes, num. 31. de iudic. Monach. 467
- 11 Sedes Apostolica in causis majoribus magna circumspectione, & maturitate procedere consuevit, in cap. Quando, num. 74. de translat. Episc. 322
- 12 Causae commissio contra Episcopos debet esse specialis, & a manu Papae signata, in cap. Prevenit, & primo, num. 26. de test. cogn. 161

- 1 Episcopi citari, vel moveri non possunt ad personaliter comparendum, nisi pro criminibus, pro quibus poena depositionis veniret imponenda, ibid. num. 29. 161
- 2 Causae majores, & praesentis fidei spectant ad Papam privatim quoad omnes, in cap. Majores, num. 1. de Baptis. 595
- 3 Causae majores Ecclesiae ad Papam pertinent non ex vi reservationis Apostolicae, sed ex institutione Divina, in c. Ceterum ex illo, num. 2. de translat. Episc. 314
- 4 Et haec auctoritas ad inferioribus acquiri non potest consuetudine, aut prescriptione etiam immemorabili, ibid. n. 3. 314
- 5 Translationes Episcoporum, & Sedis mutationes sunt ex majoribus Ecclesiae causis, ibid. num. 3. 315
- 6 Causae criminales Episcoporum.

Vide in ver. *Causae Episcoporum*.*Causa matrimonialis, & criminalis.*

- 1 Causa matrimonialis majores iudices requirit, nec compositionem admittit, in c. Ex parte, n. 7. de Arbitr. 702
- 2 Causa matrimonialis cognoscere est dignitas Episcopalis, in cap. Accedentes, n. 2. de excess. Praelat. 217
- 3 Causarum matrimonialium cognitio acquiritur potest non privilegio, sed etiam consuetudine legitime praescripta, ibidem numer. 3. 217
- 4 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 6. ver. *Holus* 217
- 5 Causae matrimoniales, & criminales an possint cognoscere Abbates nullius Diocesis habentes ordinariam jurisdictionem quasi Episcopalem in Clerum, & populum, exclusa Episcopi, ibidem num. 10. & seq. usque in fin. 216
- 6 Causae matrimoniales cum sint graves item & criminales non sunt per quoslibet tractandae, ibid. n. 11. 216
- 7 Causae matrimoniales olim committebantur inferioribus Praelatis jurisdictionem habentibus ordinariam, vel delegatam, ibid. num. 30. 216
- 8 Causae matrimoniales, & criminales an olim ex stylo Curiae committerentur Abbatibus, & an hic stylos servari debeat, ibidem num. 36. 217
- 9 Causae matrimoniales exigunt majores iudices, nec sunt tractandae ab inferioribus Praelatis sine specialis concessione, in c. Cum dilectus, num. 27. de Religio. domib. 498
- 10 Causae matrimoniales, legitimatae, Jurisdictionis, decimarum, & baptismi in iudicandis tractandis non possunt nisi à Clerico, in cap. Multa, n. Cler. vel Monach. n. 17. 414
- 11 Causae matrimoniales tractandae, & cognitio ad Episcopum pertinet, in c. Ex publico, n. 2. de convers. conjug. 445
- 12 Causa natalium pendente coram Iudice Ecclesiastico questio hereditatis per saecularem iudicem inchoari non debet, in cap. Tamen, num. 1. & 6. de ordin. cognit. 102
- 13 Causa natalium ad Ecclesiam pertinet tam principaliter, quam incidenter, & per viam exceptionis, ibid. n. 7. 103
- 14 Etiam si de illa agatur post obitum patrum, ibidem num. 10. 103
- 15 Causa natalium est spiritualis, & matrimonialis, ibid. num. 10. 103
- 16 Causa hereditaria prout dependet à questione legitimatae non pertinet ad iudicem Ecclesiasticum, ibid. n. 7. 103
- 17 Nisi coram Papa, vel coram Episcopo habente jurisdictionem temporalem in loco, in quo questio legitimatae, & hereditariae simul proponatur, ibid. n. 18. & 32. 105
- 18 Causa principalis, & incidenti ubi sunt tractandae coram diversis iudicibus, pendens incidentis suspendit jurisdictionem in principali, ibid. n. 19. & 22. 103
- 19 Vide in ver. *Responso*.
- 20 Causae natalium si sit contentio an quis sit filius huius, vel alterius, tractari potest coram iudice laico, coram quo incidit: secus si sit contentio an matrimonium sit contractum, ibidem num. 41. & seq. 107
- 21 In causa legitimatae libellus qualiter formetur, ibid. n. 42. 107

Causa naturalis, & accidentalis.

- 1 Ubi concurrunt duae causae una naturalis, & alia accidentalis, praevalet naturalis, in cap. Ad haec, num. 30. ver. *Non nisi con-* 111
currunt, de offic. Archiep.
- 2 Causae ordinatae extra visitationem sunt cognoscendae, in cap. Dilectus, & primo, num. 47. de Recept. 191

*Causae Regularium.*Vide in ver. *Regularis quod causae, & iudicia*.

- 1 Causa remota quae nullo modo est ordinata ad homicidium non perit irregularitatem, in cap. De cetero, num. 12. de homicid. 228
- 2 Etiam si praebens huiusmodi causam det operam reilicere, ibid. num. 13. 228
- 3 An facienda taxillis prohibita est, ibid. n. 13. 228
- 4 CAUTELA mirabilis ad extorquendam confessionem à debitore, in c. Tuae litterae, num. 61. de Cler. per salt. promot. 203

- 3 Cautela recipiendi pecuniam ab ingredientibus in Monasterium sine labe Simonie, in cap. Non amplius, n. 37. de Indul. 174
- 3 Cautela ad dimittendum beneficium invito Episcopo, in cap. Admonet, n. 18. de Roman. 330
- 4 Cautela pro mulieribus contra viros qui in matrimonio apponunt conditiones contra illius sublimitatem, in cap. Si conditiones, num. 4. de condit. appol. 42
- 1 Cautela pro confessoribus minoribus ordinibus extra tempora, in cap. Deco, n. 31. de tempor. Ordin. 317
- 3 CAUTIONES nomine auctoris promissio intelligitur, sed cum additur idonea, vel sufficient, debet esse pignoratitia, vel satisfactoria, in c. Odiositas, n. 60. de solut. 343
- 3 CELEBRANS in Ecclesia polluta non est ipso iure suspensus, sed suspendendus, secus in Ecclesia interdicta, in cap. Tuum, n. 4. de privileg. 345
- 3 Celebrans in loco interdicto si Clericus est, à beneficio deponitur, si Monachus, vel Monialis in archibus Monasterium destruitur, in c. Pedulatus, num. 2. de Cler. excom. 197
- 3 CELERITER advehiendum quod importet, in c. Non est volens, n. 7. de Regal. 348
- 3 CENSURA de iure communis est reprimendum ordinariam, post Concilium Tridentinum est extraordinariam, & in subdium, in c. Pervenit, n. 30. de Adult. 151
- Vide in ver. Excommunicatio in subdium.
- 3 Censura Ecclesiastica trahit secum executionem, & ab ipsa appellatur ad effectum devolutivum tantum, non autem suspensivum, in cap. Super eo, ille secundo, n. 46. de Appellat. 194
- 3 Sed à communita censura datur appellatio ad utrumque effectum, ibid. n. 47. 194
- 3 CENSUALIS contractus ad tempus limitatum au fit de iure licitus, in cap. In civitate, num. 13. & seq. usque ad 18. de Usuris. 156
- Et quid si non agatur de censu aniquitus conficito, sed de eo, qui conficitur in tempore contractus, ibid. n. 14. 156
- Et quid si emptor comparatur futuris annis totius temporis aliunde ultra pretium conventum fit receptus, ibid. num. 15. & seq. 156
- 3 Censualis contractus est illicitus si excedat annuam redditum, quem emptor de tanta pecunia in terra empti possit habere, ibid. num. 17. & n. 30. 156
- 3 Censualium reddituum emptiones omni tempore vitæ sunt suspensæ, ibid. num. 19. 156
- 3 Censitili contractus possunt accedere obligationes camérales, sed iustitias, & hypothece, ibid. n. 19. 157
- 3 In Contractu censuali non emittitur, sed juxta petendi pensionem, ibid. n. 30. & 34. 157
- 3 Censualis contractus in quibus differat à contractu emphiteutico, ibid. n. 34. 157
- 3 CENSUS solutio subjectionem arguit, in cap. Cum dilectus, n. 14. de relig. donab. 498
- 3 Censu vitalitatis in quo perpetuo pecunia fit recipientis, foritur naturam emptionis, in cap. Naviganti, num. 43. de Usur. 163
- Censualis contractus.
- Vide in ver. Contractus Censualis.
- 3 Censu pecuniarum certi, & determinati temporis supponitur Bulla Pii V. in cap. In civitate, n. 18. de Usuris. 156
- 3 Censualium reddituum emptiones omni tempore vitæ sunt suspensæ, ibid. n. 19. 156
- 3 Bulla Nicolai V. super emptionibus censuum in Regno Siciliæ ad rationem decem pro centenario continet dispensationem, ibid. num. 10. 156
- 3 In censuum emptione non videtur certum pretium generaliter statuerendum, ibid. n. 11. 156
- 3 Censu annalis non est illius decernere, ut certam summam non excedat, ibid. n. 14. 157
- 3 Censu emptio licita est si illius redditus, & pensio incerta sit, ibid. num. 15. 157
- 3 Censu anni minoris valens, quam fructus, qui libere est pradio percipiuntur, ibid. n. 16. 157
- 3 Pretium censu quia ratione fit minusdum propter pactum de redimendo, vel alia onera emptiois adiecta, ibid. n. 18. 157
- 3 Censu censu non potest nisi super re ex sui natura fructifera, ibid. n. 31. 157
- 3 Censu pro parte permittitur re pro parte perempta, vel reddita infractione, ibid. n. 31. 157
- 3 Censu reservatus qui fit, & qui censu consignativus, ibidem num. 33. 157
- 3 Censu prescripti non potest, in c. Olim, n. 16. de censibus. 144
- 3 Quod verum est in totum, sed in parte fecus, ibidem num. 17. pag. 144
- 3 Nisi debitor sit in mala fide solvendo denarios Papientis pro Lucensibus, ibid. n. 18. 144
- Censu in qua moneta solvi debeat.
- Vide in ver. Moneta.
- 3 Censu Ecclesia impolius est causa transactionis sine auctoritate Episcopi, si non excedat varam epus qui solvit, in c. Nisi essent, n. 13. de prebend. 108
- 3 Ecclesia non potest constituere censuales auctoritate Episcopi, ibidem num. 10. 110
- 3 Declaratur, ibid. num. 64. 112
- 3 Ecclesia dux si litigat super subiectione, potest subiecta consue-
- tui consueui Episcopi auctoritate, ibid. n. 64. 114
- 1 CEREMONIALE continens ritus electionis Papæ, à Gregorio XV. & Urbano VIII. confirmatum, in cap. Lacti de vitanda, n. 37. de elect. 233
- 1 CERTITUDO moralis de honestate operationis sufficit ad honeste operandum, in cap. Ne inuitatis, num. 47. de Contum. pag. 34
- 1 Certitudo alia supernaturalis, alia naturalis, alia moralis, ibid. num. 48. 34
- 1 Certitudinem mathematicam non oportet in causis quævis, ibid. num. 50. 34
- 1 Moralitas materia non niteatur certa demonstratione, sed conjectura grossis, & figurantibus, ibid. n. 51. 34
- 1 Declaratur, ibid. n. 59. 34
- 1 Certitudo est determinatio intellectus ad unum, ibid. num. 52. pag. 34
- 1 Certitudo saltem moralis de rectitudine, & honestate operationis requiritur ad recte, & honeste operandum, ibid. num. 70. & 98. 36
- 1 Certitudinem ex probabilibus sufficere in moralibus quomodo sit intelligendum, plene explicatur, ibidem num. 99. & num. seq. 39
- 1 Certitudinem moralem habere de omnibus eligibilibus non est supra humanam facultatem, in d. cap. Ne inuitatis, num. 113. & num. seq. de Contum. 41
- 1 Certis incerta præponitur in rebus ad salutem animæ pertinentibus graviter peccat, in cap. Ne inuitatis, num. 99. de Contum. 41
- 3 CERVISIE immoderatus potus au fit crapula, vel ebrietas, in c. A crapula, n. 10. de vit. & honest. Cler. 329
- 3 CESSIO bonorum fieri debet usque ad ultimum quadranten, in cap. Odoardus, n. 17. de solut. 329
- Non tamen auferuntur panis de dorso, ibidem n. 16. 340
- 3 Debitor laicus nisi cedat bonis pro debito civili in solidum conventi, & in carcere detentus potest, ibidem num. 14. pag. 339
- 3 Debitor laicus si quid acquirat post cessionem bonorum non convenitur nisi in quantum facere potest, ibidem num. 17. pag. 340
- 3 Miles, maritus, donator, & alii privilegiati de iure civili sine ulla bonorum cessione conveniuntur quatenus facere possunt, ibid. num. 18. 340
- Vide in ver. Clericus quoad privilegium, cap. Odoardus.
- 3 Dolosa non est admitterenda ad beneficium cessionis, vel ad beneficium cap. Odoardus, vel cap. Pervenit, de sedepos. ibidem num. 44. 343
- 3 Cessio bonorum quævis infamiam juris non impert, tamen supplet statum cedentis saltem quoad infamiam facti, in d. c. Odoardus, num. 9. de solut. 343
- 3 Cessio bonorum alicui fit cum infamia, & vituperio, ibidem num. 60. 343
- 3 Rome fit super leonem maiorem penam fecit scalam Capitolet, ibid. num. 61. 343
- 3 Beneficium c. Odoardus, & c. Pervenit ex Constitutione Pii IV. non datur debitoribus in Urbe, nisi gestente birretum viride, ibid. n. 61. 343
- 3 Cessio bonorum de iure fit sado verbo coram iudice, ibidem num. 63. 343
- 3 Cessio bonorum potest reiterari, ibid. n. 67. 343
- 1 CHARACTER ordinis imprimitur in actu traditionis instrumenti, in c. Cum contraxit, num. 69. de rit. & qualis. 433
- 1 Character interior est essentialiter, & principaliter Sacramentum Ordinis, ibid. n. 99. 435
- 1 Character quid fit, ibid. n. 99. 435
- 1 Character imprimitur in collatione Tonsuræ ex fraternitatis Sac. Congregationis Concilii, ibid. n. 18. 439
- 1 Character Episcopalis annus usus, à Deo per ministerium hominis deditur non potest, in c. Requirunt, num. 3. & 34. & seq. de ordin. ab Episc. 377
- 1 Character ordinis, habitus, & exercitium qualiter considerantur in ordinante, ibid. n. 7. 377
- 1 Character Sacerdotalis in impositione manuum extenditur ad potestatem ligandi, & solvendi, ibid. n. 18. 379
- 1 Contrarium, num. 91. 381
- 1 Character Sacerdotalis non extenditur in ordinario Episcopi, sed novus imprimitur, ibid. n. 91. 381
- 1 Character Ordinis prærequirit ex necessitate Sacramenti characterem Baptismi, ibid. n. 94. 381
- 1 Calicis, & patenæ traditio ex sententia antiquorum Canonistarum non est de essentia ordinis Sacerdotalis, in cap. Cum venisset, num. 4. de sac. Unct. 444
- 1 Eadem sententia quibus nitatur rationibus, ibid. n. 10. 445
- 1 Character in Sacramento Confirmationis imprimetur in ipsa unctione, ibid. n. 11. 445
- 1 Character idem in Sacramento Ordinis iterari non potest, & cor. ibid. n. 12. 445
- 1 Character Ordinis potest animæ insigi per institutionem Ecclesie ex sententia Canonistarum, ibid. n. 13. 446
- 1 Contrarium, num. 67. 449
- 1 Characterem ordinis Presbyteratus non impert si porrigatur rubeo sine vino quibus fundamenta probetur, ibidem num. 33. & seq. ad num. 89. 447

- 1 Character in quibus ordine imprimitur per susceptionem illius
fieri: anterioris in quo principalis actus, quoniam respectu illi ordo,
fieri: aut, ibidem num. 39.
447
- 2 Manus impositione non imprimitur character ordinis. Presbyteratus
et, de tuncam confertur poeclis ligandi, & solvendi, ibid.
num. 41. & 50.
447
- 3 Character ordinis infigitur animae immediatè à Deo, ab Ecclesia
autem usque, aut delicti non potest, ibidem numer. 67.
& seq.
449
- 4 Character Ordinis non confertur per ministrum, sed imprimitur
in anima immediatè à Christo, in c. Quod à paderellio,
num. 3. & 31. de schismat.
103
- 5 Character quid sit, in cap. Statuimus, num. 51. de suppl.
negot. Prælat.
314
- 6 Character Sacramentalis non imprimitur præcisè coadmo, in cap.
Quanto, num. 14. de translat. Episc.
319
- 7 Reliqua Vide in ver. Ordo.
319
- 8 Character Ordinis non imprimitur sine traditive instrumenti ad
illam Ordinem spectantis, in cap. Qui Presbyterum, num. 11.
de pœnit. & remiss.
191
- 9 Characterem tunc sacramentalis imprimi operam, cum obtem
perantia contraria non ideoque obtemperant, in cap. Manes,
num. 78. de Baptismo.
599
- 10 Proceperit in huius, qui aliquando confenserunt, nec pollice contradi
derunt obtemperant, ibid. num. 79.
599
- 11 Vide in ver. Ordo quod etiam afferunt.
599
- 12 Et in ver. Ordo quod etiam afferunt.
599
- 3 Character Ordinis durat etiam post mortem, & clericus resuscita
tus non est iterum ordinandus, in cap. Non potest, num. 5.
de sent. & re iudicat.
185
- 4 CHARITATIS ordo exigit ut primum quis submissis sibi ipse,
deinde proximo, in cap. Si quis sine, n. 30. de pecul.
Clericorum.
319
- 5 Charitas non consistit in effectu sine diuturnitate in malis, imò
magis augetur, in cap. Fraternitatem, n. 7. de sepul.
323
- 6 Charitas sola diuidit inter filios Regni, & inter filios
preditionis æternæ, in cap. Adiuuimus, n. 12. de reliq. &
venet. Sanctor.
603
- 7 CHARITATIVVM subsidium quous ob causis fit ab Episcopo
postulandum, & an sit libertas, in c. Conquerunt, n. 38.
de n. Ordini.
788
- 8 Et quæ verborum formula sit petendum, & an Regem possint illud
imponere, ibid. n. 39.
788
- 9 CHIRURGUS an sit irregularis si ex adulescentia, vel incisione
quam fecit quous fuerit mortis, vel nœclatio, in cap. Ad
sudentiam, num. 38. & 40. de homicid.
133
- 10 Chirurgus aut sit immuns ab irregularitate quous requiratur,
ibid.
num. 41.
134
- 11 CHIRURGUS est Clericus interdictus, ibid. n. 40.
134
- 12 CHOREPISCOPI quous, & eorum officium, in c. Episcopalis,
n. 41. de pœnit.
134
- 13 Ordo ipsorum ab Ecclesia reprobat, ibid. n. 42.
134
- 14 Chorepiscopi quous ab uno sunt Episcopo, non sunt Episcopi, in cap.
Nec Episcopi, num. 6. de temp. ordi. et.
366
- 15 Episcopo accedenti ad consensum clero, populus, vel clerus
non tenetur vidualia ministrare, in cap. Venerabili, num. 19.
de censibus.
571
- 16 Reliqua vide in ver. Confirmationis Sacramentum.
571
- 17 CHRISTIANORVM duo sunt genera, in c. Virginitas, n. 3.
de pœnit.
268
- 18 Christianus indecens est si fradus solis ipsum in lecto dormientem
incurat, in cap. Dolentes, n. 5. de erib. Mistr.
581
- 19 CHRISTI conceptio est Spiritu Sancto facta miraculum miraculo
rum, in cap. Cum sis, num. 77. de consensu. et.
439
- 20 Christus in tripsonem ante completum baptizatus est à paderellio,
& resuscitatus contra opinionem illius, Hæretici, Archidiaconi &
Abbas in c. Cum in capto, n. 31. & 32. de elect. pap.
247
- 21 Christus solus est propriè sponsus Ecclesie, in cap. Quando,
n. 116. de translatione.
314
- 22 Christi omnis actus nostris est instructio, in cap. Accipimus, n. 18.
de pœnit.
664
- 23 Declaratur, ibid. n. 51.
665
- 24 Christus fuit verus Deus, & verus homo, sentiens oppositum hæ
reticis edicti, & excommunicatus, in cap. Cum Christus, n. 1.
de hæreticis.
89
- 25 CIBUS etiam non nutritus, & per anodum medicina fampens post
medum in notum impedit Mula celebrationem, in cap. si consti
terit, num. 17. de accusat.
10
- 26 Cibus nullus, vel potus est alioquin nisi per accidens, in cap. A
crapula, n. 17. de vita, & honest. et.
6
- 27 Cibus, & potus indolentis sano potest esse superfluous infusus, & c
conferri, ibid. num. 37.
8
- 28 CINGULUM militare in Religione Hierosolymitana est de sub
stantia professionis Regularis in gradu multumque illius omni
bus prius professionem expressam, & impeditur actum, in cap.
Qui Presbyterum, num. 1. & num. 4. de num. seq. usque in faciem de pœ
nit. & remiss.
194
- 29 Cingulum militie, quid, ibid. n. 3. & 4.
191
- 30 Cingulum militie de iure communi est substantialis in militie
facultate, ibid. n. 4. & num. seq. usque ad n. 14.
194
- 31 Contrarium, ibid. n. 61.
196

- 32 Declaratur, ibid. n. 61.
196
- 33 Cingulum venit appellatione habens, ibid. n. 13.
191
- 34 Declaratur, ibid. n. 71.
196
- 35 Cingulum decorato ex statuti Ordinis Hierosolymitani est de sub
stantia professionis in gradu Militum, ibid. num. 24. & inq.
usque ad num. 46.
191
- 36 Contrarium, ibid. num. 73. & inq. usque ad num. 99.
197
- 37 Item ex ordinationibus Capitularibus cœdem Religiosis, ibid.
num. 46.
191
- 38 Contrarium, ibid. num. 99.
198
- 39 Cingulum militie non materialiter tantum, sed formaliter est ac
cipiendum, ibid. num. 109.
194
- 40 Cingulum ornatum in Militibus Regularibus de iure non requiritur,
ibid. num. 113. & 62. usque ad num. 73.
191
- 41 Cinguli, seu spaghe cœdem in creatione Militie Regularis fuit
partim missa in Pontificis reformato solis Clementis VIII. ibid.
num. 79. & 74.
196
- 42 Car adhibetur in creatione Militie secularis, & non regularis,
ibid. num. 60.
196
- 43 Cingulum decoratum dicitur quous Miles creatus, etiam si cinguli sole
munt non fuerit, ibid. num. 67.
196
- 44 Cingulo cœdem militie præcingi dicitur Clericus, ibidem
num. 66.
196
- 45 Cingulum in iure quandoque pro dignitate ipsa versusque, ibidem
num. 67.
196
- 46 CIPPOS, vel truncos, aut capulas pro cœdem Mistrum Mistrum
Minoribus habere non licet, in cap. Nihil prout, num.
60. de excess. Prælat.
317
- 47 CIRCVITUS non est inutilis quando per eum satisfacti Canoni, in
cap. Exet, num. 38. de Regular.
398
- 48 CIRCVMSISIO, & Baptismus, quous Circumcisioni facies, in
quibus conveniunt, & in quibus differant, in cap. Mayores, n.
37. & seq. usque ad n. 51. de Baptis.
197
- 49 Communis primus, quous sicut olim per circumcissionem, ita ho
die per baptismum remittitur originale peccatum, ibid. num.
38.
197
- 50 Et ideo circumcisi non reiterabatur, sicut nec hodie baptismus,
ibid. num. 39.
197
- 51 Secundò, quous sicut circumcisi tam adultis, quous parvulis ex
pœcepto Domini conferebatur, ita hodie baptismus, ibidem
num. 40.
197
- 52 Tertio, quous sicut olim sine circumcissione nullus salvari poterat,
ita nec hodie sine baptismis, ibid. num. 41.
197
- 53 Differunt primò, quous baptismus tam masculis, quous feminis
conferendus, sed circumcisi ad feminas non pertinebat,
ibid. num. 42.
197
- 54 Secundò, quous multò plus confert baptismus Christianis, quous
olim circumcisi Judæis, ibid. num. 47.
198
- 55 Tertio, quous baptismus est significatio, decemio, & huius
circumcisi, ibid. n. 50.
198
- 56 Quarto, quous circumcisi non imprimunt characterem, sicut nunc
imprimunt baptismus, ibid. num. 51.
198
- 57 Quarto, quous circumcisi conferebat gratiam iustificanti ex
 opere operato, nunc verò baptismus illam conferit ex opere
operato, ibid. n. 52.
198
- 58 Circumcisi instituti sunt in septum solis Abrahæ, qui credidit
de patrem futurum Christi filii reprobis, ibidem
num. 47.
197
- 59 Circumcisi si hodie locum habere, Peradit janua aperiet sicut
baptismus, ibid. n. 49.
198
- 60 CIRCVINSTANTIE notabiliter aggravantes an sint necessariis
in confessione aperienda ab eo, qui pœnitentiam opinionem
esse probabilem, vel etiam altera probabiliorem, in cap. Ne
initiant, num. 126. de confes.
34
- 61 Circumstantia quous expressa non potest esse manifestatione pecca
ti alterius an necessarii sit confesio, in cap. Omnis, num.
16. de pœnit. & remiss.
310
- 62 Circumstantie notabiliter aggravantes an sint necessariis in
confessione aperienda, ibid. num. 48.
312
- 63 Circumstantie quous mutant speciem peccati licet necessarii ex
pressionem in confessione, ibid. num. 49.
312
- 64 Et quous sint in affirmat circumstantie, ibid. num. 50.
312
- 65 Circumstantie quous aggravantes, vel extenuantes delictum, requisi
tæ, in cap. Cum illorum, num. 57. de sent. et. om.
349
- 66 CISTERCIUM Monasterium est caput Ordinis, & solis Abbas est
Generalis totius Ordinis Cisterciensis, in cap. Cum ad nostrum,
num. 12. de elect.
184
- 67 Cisterciensis, Templarii, & Hospitalarii de fuitibus possessionum,
quous acquiritur grunc post generale conventum, & inquit decimas
solvent, si prius ex illis decimis soluebantur, in cap. Nuper,
num. 1. de decim.
314
- 68 Cisterciensis conventus non potius prædicat decimas nisi per Mona
stium fundandis, & acquisitis ex largitione fideium, vel em
pta per Monasterium fundandis debent emere alius excommunicatione,
ibid. num. 1.
314
- 69 Cisterciensis si habere licentia Abbas alium Ordinem prædicat
tur, repudi compellitur, in cap. Non est vobis, numer. 1. de
Regular.
346
- 70 Vide in ver. Regularis quous transsum.
346
- 71 Et in ver. Religio.
346
- 72 Cisterciensis ordo est scilicet carnis ordinibus, ibid. num. 1.
& 14.
347

- 3 Contrarium, ibidem num. 5. 148
- 3 CITATIO per edictum contra Clericum absentem assigni debet valis Ecclesie sue, in cap. Ex tua, num. 3. de Cler. non resid. 54
- 3 Citatio contra beneficium absentem fieri potest etiam extra provinciam, sed ad id iudex non tenetur, ibid. num. 7. 54
- 3 Citatio per edictum ubi requiritur oratio non sufficit unica, licet peremptoria, ibidem num. 6. 54
- 3 Et an sufficiat unica peremptoria ad ponam incurrendam, si fuerit personaliter et sequuta, ibid. num. 7. & 10. 54
- 3 Citatio tripla, & unica peremptoria cum competentibus intervalis regulariter comparantur, ibid. n. 11. 54
- 3 Citationis edicta sex unumquodque pro se habentur & deduci ad notationem citati, ibid. n. 12. 55
- 3 Citatio, & generaliter in notitiam non requiritur, in cap. Qualiter, num. 7. de Cler. non residens. 49
- 3 Citatio parium in declaratione legis an, & quando requiratur, in cap. Quomodo, num. 40. de Constit. 134
- 3 Citationis executio non est actus iudicialis, & ideo potest per nuncios exerceri extra eam territorium, in cap. Licet, num. 11. de foro compet. 64
- 3 Citatio iudicis contra iudicem non constituit absentem in contumacia quoad hoc ut possit excommunicari, vel multari, sed tantum quoad hoc ut possit multationi dari, ibid. n. 19. 64
- 3 Citatio ut sit legitima fieri debet ad instantiam partis, in cap. Proposuit, num. 1. de foro compet. 99
- 3 Nisi iudex procedat ex officio, ibid. num. 3. 79
- 3 Citatio debet fieri a iudice, seu de illius commissione, aliis non valet, ibid. n. 4. 79
- 3 Citationis commissio esse decreta quoddam interlocutorium ibidem num. 5. 79
- 3 Citatio realis requirit specialem iudicis commissionem, sed in personalibus sufficit generalis, ibid. n. 6. 79
- 3 Citatio nulla est defectu commissionis validatur per comparitionem partis, de hoc defectu non opponentis, ibidem num. 7. 79
- 3 per Citationem frustratio non prevenitur, nec perperat iudicium, ibid. num. 8. 79
- 3 Citatio ut sit legitima non est necesse vi sex tribus edictis, sed sufficit unum peremptorium, ibid. n. 9. 79
- 3 Citatio quocumque sit, qui iudex possit citare, & quocumque modis, remissive, ibid. n. 10. 79
- 3 Jurisdictio perperatur per simplicem citationem iudicis sine Ordinatione, sine Delegati, ibid. n. 11. 79
- 3 Citatio est principium, & fundamentum iudicii, ibidem num. 12. 80
- 3 Citatio respectu contumacie habetur per circumdacta, ibidem num. 14. 80
- 3 Et quid si contumax velit purgare moram solutis expensis, & dato satisfactorio de iudicio filii, ibid. num. 15. 80
- 3 Citatio que fit die feriata non feriat non tenet, in cap. Accipimus, num. 9. de Pactis. 661
- 3 Citatio ad videndum committi notario iuramenta testium non suffragant nisi etiam dicatur ad videndum iurare, & hoc defectus est infamabilis, in cap. In nomine Domini, num. 13. de Testibus. 146
- 3 Citatio non est necessaria ubi certum est absenti nullum jus competere, in cap. Cum ex pnycho, num. 47. de Nou. oper. nunciat. 133
- 3 Citatio in impetratione gratie tertio preiudicialis non requiritur, in cap. Cum olim, num. 24. de sent. & re iudic. 187
- 3 Deinde Princeps procedat de plenitudine potestatis, ibidem num. 35. 187
- 3 Si adversarius non sit pnychus in Curia, ibid. num. 31. 187
- 3 Declaratur, ibid. n. 32. 187
- 3 Ubi privilegium conceditur non est de more, nec de iure, ut alique citetur, ibid. n. 33. 187
- 3 Citatio generalis in litteris preiudicialibus non sufficit quando adversarius est pnychus in Curia, sed Procurator citandus est ad hospitium, ibid. num. 38. 187
- 3 Procedit in litteris pnychus, non autem in litteris gratie, ibidem num. 39. 187
- 3 Citatio quamvis non requiritur in impetratione gratie tertio preiudicialis, tamen sua illis quantum non auferat, ibidem num. 40. 187
- 3 Scilicet Curia quoad citationem in impetrationibus litterarum est servandus, ibid. num. 41. 187
- 3 Citatio quamvis non requiritur in impetratione gratie preiudicialis, requiritur tamen in processu ad ultionem, ibidem num. 37. 187
- 3 Etiam citatio per Principem fuerit remissa, ibid. n. 36. 187
- 3 Citatio est de iure divina, & naturalis, ideo per principem tolli non potest, ibid. n. 38. & 47. 187
- 3 Citatio requiritur etiam in notitia, nisi conditio reo nullam defensionem competere, ibid. n. 42. 186
- 3 Vide in ver. Notitia.
- 3 Citatio requiritur quantumcumque factum sit notorium, ubi poena corporalis debet infligi, ibid. num. 45. 186
- 3 Declaratio excommunicationis an requirit citationem partis, in c. Non potest, n. 9. & 17. de sent. & re iudic. 183
- 3 Citatio non potest decerni ab Episcopo contra exemptionem, ibidem num. 10. 183
- 3 Citatio est decretum interlocutorium, ibid. num. 11. 183
- 3 Citatio requiritur in processu cause publicae, ob quam fertur declaratio, ibid. n. 19. 183
- 3 Secus si sit notoria, ibid. n. 20. 183
- 3 Citatio pro declaratione ob horum excommunicationem contra exemptionem non est arbitria, ibid. n. 21. 183
- 3 Citatio quatenus sua potest mittere, potest fieri etiam non subdito, ibid. n. 24. 183
- 3 Citandus non est cui notorium est, & sententiam non competere, ibid. n. 21. 183
- 3 Citatio in die feriata, & ad diem feriata.
- 3 Vide in ver. Feria.
- 3 Citatio triplex est actus, in cap. Conquestus, num. 41. de Feria. 91
- 3 Mandatum de eligendo an fieri possit in die feriata ad diem non feriata, ibid. n. 43. & num. 46. & 49. 95
- 3 Citatio est de processu, & fundamentum iudicii, ibidem num. 48. 95
- 3 Citationis commissio esse actus extrajudicialis non requiritur cause cognitionem, ibid. num. 50. 95
- 3 Et fieri potest etiam in territorio alieno, ibid. num. 51. 95
- 3 Citatio contrahit mendum citati, & plerumque cum provocat ad iracundiam, ibid. num. 54. 96
- 3 Citationis executio est de iudiciali processu, ibid. num. 55. 96
- 3 Citatio non infert copia delegationis censetur emanasse tamquam a privato, & non valet, in cap. Cum in iure, num. 66. de offic. Delegat. 134
- 3 Sed contra, ibid. n. 67. 134
- 3 Vide in ver. Delegatus.
- 3 CITATUS extra territorium ab Ordinario delicti non dicitur contumax, cum non teneatur comparere, in cap. Licet, n. 16. de foro compet. 64
- 3 Citatus ad causam si postea mutet forum, in causa illa coram primo pnycho respondere tenetur, in cap. Proposuit, num. 1. & 21. de foro compet. 79
- 3 Citatus ad dicendum causam quare non debeat excommunicari potest appellare, in cap. Super eo, ille secundo, numer. 49. de Appellat. 194
- 3 Secus si citetur ad dicendum causam quare non debeat declarari excommunicatus, ibid. num. 50. 194
- 3 Citari debet pars in receptione testium ut audiat illi iurantes, non autem deponentes, in cap. In nomine Domini, num. 11. de Testib. 146
- 3 Si citetur dominus, & non procurator vel unus ex duobus procuratoribus in solidum an valeant abstentiones, ibidem num. 16. 146
- 3 Citatus ad diem qui non comparuit allegans se citationem ignorasse audiri debet ad opponendum in personam suam, licet non servaverit formam cap. Præfatum, de Testib. ibidem numer. 11. & 23. 148
- 3 Citatus ad actum debet admitti, & fortiter expectari, in cap. Esti membra, num. 6. de iis que sunt a Prælat. sine conf. Cap. 118
- 3 Nisi de novo perveniat ad citantis notitiam, citatum non habere ius, ibid. num. 7. 118
- 3 Vocantes tamen non tenentur præcisè vocatum admittere, sed ei non admitti tenentur ad interesse, ibid. num. 8. 118
- 3 Citatus ad locum non tutum non tenetur comparere, in cap. Ad supplicationem, num. 10. de Reconv. 133
- 3 Quæstus non tenetur comparere si citatur in loco, ubi regnare Gabelini, ibid. num. 11. 133
- 3 Citatus excuratur & comparere in loco, ubi viger pnychus, ibid. num. 17. & 18. 133
- 3 Citatus in loco, ad quem accessus est multiplex, non excusatur, nisi probet nullum ex illis accessibus esse tutum, ibid. num. 24. 134
- 3 Citatus tenetur comparere si Delegatus ponat in citatione causam jurisdictionis, ut si dicat se Delegatum, in cap. Cum in iure, num. 18. de off. Delegat. 134
- 3 CIVILITATE ratione originis non potest quis sola voluntate se abdicare, in cap. Significavit, n. 12. de Paroch. 309
- 3 CIVES omnes civitates omnes, & simul possunt non ratiem interdicti, sed etiam excommunicari, in cap. Responsio, num. 30. de sent. excomm. 160
- 3 Cives eligentes si Potestatem an possint variare, in cap. Publicato, num. 47. de elect. 113
- 3 Cives habent facultatem condendi statuta in suis civitatibus, in cap. Quæ in Ecclesiis, num. 1. de constit. 98
- 3 Bism contra sua commune, ibid. n. 17. 98
- 3 Dum tamen sine licentia, & de rebus coram jurisdictioni suppositis, ibid. n. 18. 98
- 3 CIVITAS aratum palia definit esse civitas, in c. Proposuit, n. 11. de foro compet. 80
- 3 Civitas quælibet hodie habet sua regimina, in cap. Significavit, num. 27. de offic. Delegat. 141
- 3 Civitas non comprehenditur sub dispositione cap. Felicia, de poen. in c. in cap. Ad hæc, num. 6. de rel. donab. 493
- 3 Civitates impores duntaxat privilegio Episcoporum sunt honorandæ, in cap. Episcopalia, num. 36. 37. & seqq. de Privileg. 236
- 3 Ad esse civitatis requiritur Episcopus, & num. 1. & seqq. usque ad num. 18. 237

- 1 Civitates erant ante adventum Christi, ibid. num. 1. 237
- 2 Civitas que proprium necesse Episcopum perpetuo privatur dignitate Episcopali, non tamen desinit esse civitas, ibidem num. 10. 237
- 3 Saraceni habent civitates, & non habent Episcopos, nisi forte ab infidelibus, ibid. num. 11. 237
- 4 Principes possunt facere civitates, & tamen non possunt facere Episcopos, nec sedes Episcopales creare, ibid. num. 12. 237
- 5 Civitas in Italia est communis interpretatio appellatio illa tantum, quae habet Episcopum, sed Ultramontani hoc non recipiunt, ibidem. 14. 237
- 6 Papa erigit civitates, & dat Episcopum unico conventui, ibidem num. 17. 237
- 7 Et concedit pro maximo dono hanc dignitatem, ibidem num. 16. pag. 237
- 8 Civitas non erigi possit à populo sine Principis auctoritate, ibidem num. 15. 236
- 9 Muni municipalia nec reficere licet sine auctoritate Principis, vel Praefati, ibid. num. 19. 236
- 10 Civitas dicitur civium unitas, ibid. num. 20. 236
- 11 Servatur auctoritas munitum non dicitur civitas, sed Urbis, ibid. num. 21. 236
- 12 Civitas est malefactorum hominum Societas vinculo adunata, ibid. num. 22. 236
- 13 Civitas interfectus electum non incidit in poenam interfectionis Episcopum, in c. Eam te, n. 17. de rescript. 194
- 14 Vide in ver. *Episcopalis dignitas*.
- 15 Civitas, vel directio pertinet ad jurisdictionem Episcopi in fructibus, in cap. Sanc. n. 7. & 14. de offic. Delegat. 123
- 16 Non tamen dicitur propria ipsius Episcopi, ibid. n. 8. 123
- 17 Contrarium, ibid. n. 14. 123
- 18 CLAVIS jurisdictionis non est quid Sacramentale, in cap. Accedentibus, n. 10. de excess. Prelat. 235
- 19 CLAUSTRUM Ecclesiae violans, dicitur violare immunitatem ipsius Ecclesiae, in cap. Cuius pro causa, num. 3. de sentent. excommunicat. 337
- 20 Vide in ver. *Immunitas Ecclesiae quoad loca*.

Clausula, communis.

- 1 Clausula una secundum diversos respectus diversimodo accipitur, in c. Omnia, num. 1. de pover. & remiss. 311
- 2 Clausula utrumque odiosa in rescripto apposta debet intelligi ut aliquod operetur ultra jura commune, in cap. Pastoralis, nov. 8. & seq. de appellat. 202
- 3 Clausula in litteris apponi consuevit semper subintelligitur, in cap. Accipimus, n. 5. de rit. & qualis. 431
- 4 Clausula apponi solita in rescripto si fuerit omissa, rescripum non videtur ibid. n. 9. 411
- 5 Clausula confixa omissioni rescripum non videtur, in cap. Cum M. n. 41. de consue. 115
- 6 Clausula apte importare eandem mixtum in litteris gratias nihil operatur, nisi addita clausula vocata vocandis, in cap. Qui Presbyterum, num. 6. de pover. & remiss. 296
- 7 Clausula in rescripto posita debet ad statum juris reduci ubi quique facta reparetur, in cap. Cuius quia, num. 2. de Rescriptis. 156
- 8 Clausula in medio posita refertur ad proxima, non autem ad omnia praecedentia, in cap. Nulli, num. 14. de Reb. Eccles. non alien. 223
- 9 Clausula in fine posita refertur ad omnia praecedentia, ibidem num. 17. 223
- 10 Clausula absolutio in censuris in litteris Apostolicis provisionum quod operetur, in cap. Quod ad praedecessorem, num. 76. de schismat. 109
- 11 Clausula absolutio in censuris in litteris Apostolicis reddit gratiam efficacem, & validam, non obstante exemptione communicationis, in cap. Postulasti, num. 7. de Cien. excommunicat. 197
- 12 Clausula *ad sui visum*, perpetuam importat, in c. Consultationibus, n. 36. de elect. 165
- 13 Clausula, *Aliter fieri non possit*, importat decretum irritum, in cap. Causam, num. 14. de elect. 260
- 14 Vide in ver. *Possit*.
- 15 Clausula, *Aliter fieri*, feci de posteriori potestate, in c. Ea parte, num. 1. de off. Delegat. 518
- 16 Est odiosa, & recte intelligenda, ibid. n. 12. 518

Clausula appellatione remota.

- 1 Appellatio qualiter, & quando prohibetur per clausulam, appellatione remota, in cap. Studuisti, num. 43. & seq. de off. Legat. 597
- 2 Indulgenter à jure in quocumque casibus ibi expressis praeterea clausula non obstat, ibid. n. 45. 597
- 3 Appellatione remota an, & qualiter intelligatur remota recusat, in cap. Super eo, n. 1. secundo, n. 15. de appellat. 192
- 4 Clausula appellatione postposita, quae habetur in bulla Cruciarum

an folium tollat appellationem contra resistentes de facto, an verò etiam contra resistentes de jure, in cap. Studuisti, n. 18. de off. Legat. 597

- 5 Clausula appellatione remota in medio litterarum apposta quod operetur, in cap. Super eo, n. 1. secundo, num. 15. de appellat. 192
- 6 Clausula appellatione remota tollit omnem appellationem, quae à jure non est expresse permissa, in cap. Pastoralis, num. 1. de appellat. 201
- 7 Et datur à Summo Pontifice tantum in terris Ecclesiae indistincte, sed in totis Imperii in causis spiritualibus, vel nati fori, aut inter personas Ecclesiasticas, ibidem num. 2. & 4. 201
- 8 Non datur à Congregationibus Cardinalium nec à Signaturis iudicialibus, ibid. num. 3. 201
- 9 Datur ab Imperatore in locis Imperio subiectis in causis temporalibus, & inter laicos, ibid. num. 4. 201
- 10 Item à Regibus, & Principibus non reuocantur superiorem in temporalibus, ibid. num. 5. 202
- 11 Clausulam appellatione remota ab interlocutoria non iudices inferiores dare possunt in subdelegatione causarum, ibidem num. 7. 202
- 12 Clausula appellatione remota tollit appellationem, quae à jure non indiget expresse ad effectum suspensivum tantum, non autem devolutivum, ibid. num. 17. 202
- 13 Et hyllo causae quasdam partes nihil operatur, sed tantum quoad iudicem, ne remanet de jure, ibid. num. 16. 202
- 14 Et praevincit à iudice illud post appellationem non revocatur per viam sententiae, sed per viam querelae, ibidem num. 17. & 30. 202
- 15 Clausula appellatione remota in hodie aliquid operetur, & quid, ibid. num. 8. & seq. usque in fin. 207
- 16 Nihil operatur respectu appellationis, quae à jure indulgetur expresse, ibid. n. 21. & 23. 203
- 17 Et quando appellatio dicatur à jure expresse indulgeri, ibidem num. 22. 203
- 18 Clausula appellatione remota non impedit appellationem ubi manifeste quod praevar, ibid. n. 14. 201
- 19 Clausula appellatione remota efficitur octodecim, remissit, ibid. num. 31. 204
- 20 Clausula appellatione remota nihil operatur de consuetudine, si opponatur in litteris excommunicatibus, quae expostulant per contradictionem, & secus si in litteris communionis, ibidem num. 32. 204
- 21 Vide in ver. *Appellatio quando adveniens*.

- 22 Clausula *antei quibus decernere*, intelligitur juris ordine servato, in cap. Cum olim, num. 41. de sentent. & re judic. 365
- 23 Clausula, *arbitrio Rota*, quod importet, in cap. Ne iudicetur, n. 24. de consue. 157
- 24 Clausula, *sententias nostras praedictas*, importat jurisdictionem delegatam, in c. Grave, num. 4. de off. Ordinar. 598
- 25 Clausula codicillaria, vel omnia melius nudi, quid operetur, in c. Nisi prava, n. 19. de excess. Prelator. 223
- 26 Clausula *co-ordinata* jurisdictionem non essent, nisi contra resistentes de facto, in cap. Studuisti, & numer. 4. de off. Legat. 597
- 27 Clausula derogatoria, non assente, non requiritur quando Praepositi per viam privilegii, in c. Ex parte, num. 3. ver. Et propter, & cap. Monachus. 597
- 28 Clausula derogatoria in litteris Apostolicis semper apponi confuevit, in c. Caverim, num. 2. de rescript. 143
- 29 Vide in ver. *Derogatio*.
- 30 Clausula, *decreti*, videtur data forma cui renunciarum non potest, in c. Cui accessit, n. 18. de consue. 108
- 31 Declaratur, ibid. num. 23. 109
- 32 Clausula *decreti* posita in fine Bullae electionis Magni Magistri Hierosolymitani subacta est, & in ejus locum sufficit alia perstringens substantia electionis, in cap. Causam, num. 19. de elect. 260
- 33 Clausula *decreti* in fine posita refertur ad omnia praecedentia, in cap. Qui Presbyterum, num. 91. de pover. & remiss. 298

Vide in ver. *Decretum irritum*.

Clausula *Domini*, an faciat personam conditionalem.

Vide in ver. *Proferamus*.

- 1 Clausula *non aliter*, &c. facit dispositionem conditionalem, in c. Tuas nos, n. 1. de mon. 52
- 2 Clausula *an eorum sententia*, & de plenitudine potestatis, item clausula *quorum tenores*, in generali privilegiorum derogatione amittunt etiam privilegia habentia clausulam derogatoriam ad sequentes contrarias dispositiones, in cap. Nonnulli, num. 48. de rescript. 173
- 3 Clausula *an certa scientia*, & de plenitudine potestatis stance intentionis defectu nihil operatur, in cap. Causam quae, num. 21. de rescript. 176
- 4 Clausula *Ex tunc prout an non*, non operatur nisi evolvendo conditione, nec confidit nisi à tempore conditionis privilegii, in cap. Delicias, n. 1. secundo, & numer. 3. de pover. & remiss. 174
- 5 Clausula generalis subsequens quando in lege vel canone fuit enumeratae minores, vel inferiores personae nunquam com-

- prebend. majores, vel superiores, in c. Accedentibus, n. 39. de excell. Prælat. 217
- 3 Clausula generalis subiectionis aliquibus specificatis omnia comprehendit, in cap. Multa, numer. 10. Ne Cler. vel Monach. 651
- 4 Clausula in fine posita refertur ad precedentia in eodem cap. sed non in Capitulis separatis, in cap. Ex tunc, numer. 23. de cler. non resid. 16
- 5 Clausula in versu sententia obedientia est preceptiva, & de necessitate salutis, in c. Cum ad Monasterium, num. 4. de stat. Monach. 476
- 6 Clausula in fine impeditur esse, subintelligitur in rescripto, licet non exprimitur, in cap. Accipimus, num. 8. de stat. & qual. 431
- 7 Clausula non se tamen adstringit ad omnia probanda, quod operetur, in cap. Cum jam dudum, numer. 10. de prebend. 96
- 8 Clausula non obstante collatione alteri facta, intelligitur de collatione irregulari, ne tertio præjudicetur, in c. Causam qua, num. 8. de rescript. 177
- 9 Clausula Omnia meliori modo, operatur ut quis censetur usus ea validiori potestate, qua uti poterat, in c. Ex parte, num. 37. de arbit. 704
- 10 An, & quando faciat, unguentum non valet ministerio directæ, valet per indirectum, in c. Nomis prava, num. 27. & 38. de excell. Prælat. 331
- 11 Clausula Omnia meliori modo, vel codicillaris quid operetur, ibid. num. 29. 223
- 12 Clausula de plenitudine potestatis operatur etiam in jurisdictione tertii, in c. Ceterum, n. 24. de Rescript. 143

Clausula præferativa.

- 1 Clausula, In his qua sacris Canonibus, & Tridentini Concilii decretis, & constitutionibus Apostolicis non adversantur, de quibus canonibus intelligatur, in c. Canonum statuta, num. 23. de constitut. 16
- 2 Clausula, dammodo sacris Canonibus, & Tridentini Concilii decretis non adversantur, quæ ponitur in literis confirmacionis, & communicationis privilegiorum, intelligitur de canonibus insertis in corpore juris, in cap. Tuarum, num. 26. de privileg. 247
- 3 Clausula sine præjudicio, vel dammodo non est alteri sui quæsiens, & aliter præferativæ, intelligitur præter quam in expressis, in cap. Pervenit, il primo, num. 30. de testibus cogend. 161
- 4 Clausula quæsiens non tollitur sui quæsiens, reddit gratiam conditionalem, & statim præjudicio exorta à principio est nulla, nec convalescit ex satisfactioe subsequuta, in cap. Mandato, n. 6. de funon. 66
- 5 Clausula quæsiens non tollitur sui quæsiens, in compromisso apponitur non sicut compromissum, in cap. Significaveris, n. 8. de offic. deleg. 238
- 6 Clausula, quoniam erroris, in supplicatione cum facultate inferendi tenorem in literis inducit scientiam Papæ factam, non autem veram, in cap. Veniens, numer. 23. de transact. 669
- 7 Clausula, Rebus sic stantibus, semper in contrahibus subintelligitur, in c. Ex capitulis, num. 14. de probat. 235
- 8 Idem in privilegiis, ibid. num. 15. 235
- 9 Clausula rebus sic stantibus subintelligitur in rescripto, licet non exprimitur, in cap. Accipimus, num. 7. de stat. & qual. 431
- 10 Clausula satisfactio perit, solet apponi in Bullis quando datur facultas absolvens ut utroque foro, in cap. Postulatis, n. 29. de elec. excomm. 167
- 11 Clausula servatis servandis, non refertur nisi ad substantialem, in cap. Qui Presbyterium, numer. 93. de Penit. & Remiss. pag. 298
- 12 Clausula servatis servandis, & consensibus non sonant in conditionem, sed in executionem, nec dant novam formam mandati, sed instrunt executionem, ibidem numer. 98. pag. 298
- 13 Clausula si est idoneus, & beneficium non indignus an, & in quo differant, in cap. Accipimus, numer. 10. de stat. & qual. 431
- 14 Clausula sine aliquibus præjudicio in literis tacite subintelligitur, sed non facit gratiam conditionalem, in c. Mandato, num. 71. de simonia. 66
- 15 Clausula si proci veritate nunciat, subintelligitur in rescripto, licet non exprimitur, in cap. Accipimus, num. 6. de stat. & qual. 431
- 16 Clausula sed oblationis divini iudicii ostendit transgressionem esse reum culpæ lethalis, in cap. Cum ad Monasterium, n. 6. de stat. Monach. 476
- 17 Clausula, sui ordinis personis subiacet, quid importet, in cap. Treugas, num. 6. de Temp. & Pac. 632
- 18 Clausula suspensiva quarumcumque visionem in literis resignacionis suspendit etiam visiones factas Seminario, in cap. Sicut unum, num. 8. de excell. Prælat. 209

CLAUSURA.

Vide in ver. *Monasterium* Memorialium quoad Claustrum an.

- Et in ver. *Monasterium* verum.
- 1 Clausura nomen genus est tam ad interiorum, quam ad exteriorum, in cap. Quanto, num. 18. de Privileg. 276
- 2 CLEMENTIS Epistola prima de ejus sublimitate in Papatu refertur, in cap. Accipimus, numer. 20. de Pactis. 663
- 3 Illius fides expenditur, ibid. n. 9. 661
- 4 Clemens à Petro electus renuntiavit Papatu, & cur, ibidem num. 22. 661
- 5 CLERICATUS est de jure divino, in cap. Cum pridem, n. 97. de Pactis. 655
- 6 Clericus quis sit, ibidem. 655
- 7 per Clericum mutatur status, & foris, quinimo & gentis fori, in cap. Magnus, numer. 47. de obligat. ad rationem. 490
- 8 Clericus potest probari per unum testem, in cap. Licet universis, num. 16. de Testibus. 151

Clericus agens contra laicum, vel Clericum.

- 1 Clericus pro possessione prebendæ potest laicum convenire coram iudice Ecclesiastico, in cap. Si Clericus, numer. 6. de foro compet. 73
- 2 Clericus si allegat oppressionem, vel fraudem, aut contrarium minus legitimum, vel spoliū, & laicus neget, procedit iudex Ecclesiasticus, ibid. num. 49. 54
- 3 Clericus agens contra laicum potest, & debet litigare coram iudice seculari, & potest ab eo condemnari in expensis, ibidem num. 21. 54
- 4 Clericus agens rei vindicationem pro rebus suis, vel Ecclesia potest convenire laicum in foro Ecclesiastico etiam cessante allegatione scripti, ibid. num. 27. 54
- 5 Et quid si agatur actione personalis, ut ex locato, vel legato, ibid. num. 28. 54
- 6 Clericus in causa meræ civili potest convenire laicum coram iudice Ecclesiastico, & ita se habere consuetudo, ibidem num. 30. 54
- 7 Clerico ex stylo curiæ indistinctè datur litteræ contra laicum super quacumque questione, siue iudices sui negligentes, siue non, ibid. num. 31. 55
- 8 Ex laico opponenti declinatoriam fori, & appellanti non dantur litteræ in causa appellationis, ibidem numer. 34. pag. 55
- 9 Nec iudex secularis potest inhibere laico ne respondeat contra Ecclesiasticum, ibid. n. 35. 55
- 10 Clericus agens contra laicum in foro seculari, potest ibi civiliter reconveniri, in cap. Magnus, num. 17. de obligat. ratione. 491
- 11 Clericus in curia recusans non potest rursus abeuntem ad curiam trahere, sed illius locum sequi debet, in cap. Licet, num. 47. de foro compet. 67
- Vide in ver. *Anglicana* simonia.
- 12 Clerici sunt humaniter tractandi, ne alii detererentur à Clericatu, in cap. Cum percussio, numer. 3. de Cleric. agroc. pag. 155
- 13 Clerici dicuntur milites Ecclesiæ, ibid. n. 6. 155
- 14 Clericus instat multis non convenitur nisi in quantum facere potest, ibid. n. 9. 155

Clericus quoad Beneficia Regularia.

- 1 Clericus secularis præfici non potest Regularibus, sed Regulari Clericus potest præfici secularibus, & quæ sit ratio differentia, in cap. Cum causam, numer. 15. de elec. pag. 276
- 2 Clericus secularis non potest esse Clericus in Monasterio, ibid. num. 26. 277
- 3 Si habeant ius in participatione spiritualium, locus & simpliciter recipiatur ad officium, ibidem numer. 27. & 29. pag. 277
- 4 Item non potest esse Canonicus, seu prebendatus in Ecclesia Regulari, ibid. num. 28. 277
- 5 Et quid si Prebendatus non faciat Collegium cum Regularibus, ibid. num. 30. & 31. 277
- 6 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 31. 277

Clericus coniugatus.

- 1 Clerici coniugati non sunt adhibendi in ministeriis ordinum, nisi cum dixerint clerici corabes, in cap. Super eo, numer. 41. de Bigam. 101
- 2 Clericus coniugatus non gaudet nisi privilegio fori, & canonis, in cap. Ut privilegia, n. 11. de Privileg. 370
- 3 Clericus coniugatus qui post domum habuit, & consensum conjugis, & in curia seculari condemnatus fuit, & deinde habuit, & consensum realsponsus, & Ecclesiæ interfuisse coepit, an p. sit à iudice laico iudicari, & poni, in cap. Magnus, num. 71. de oblig. ad rationem. 493

1 Cle-

- 1 Clericus conjugatus per dimissionem habuit non perdit perpetuum privilegium fori, sed ad tempus, quantum habuit non deest, ibid. n. 8a. 457
- 2 Clericus conjugatus non incendens in habet, & confusa conveniunt non potest coram iudice seculari, nisi ratione perventionis, in cap. Proposuit, numer. 27. de hoc compet. pag. 81
- 3 Clericus conjugatus habet requisita Constitutionis Pontificii VIII. & Concilii Tridentini an gaudeat privilegio fori in civilibus, ibid. num. 28. 81
- Vide in ver. *Taufara*.
- 4 Clericus conjugatus an teneatur ad custodiam sanctorum civitatis, perinde ac laici, in cap. Pervenit, num. 16. de Invenit. Eccles. 630
- 5 Clericus conjugatus non bigami habitum, & confusam deferentes gaudens privilegio fori, & Canonis, non autem immanitate laicorum, ibid. n. 16. 610
- 6 Clericus conjugatus non beneficiatus non cogitur deferre tonsuram, in cap. Joannes, num. 1. de Cler. conjug. 27
- 7 Declaratur, ibid. num. 2. 27
- 8 Clericus conjugatus non bigamus, habitum, & confusam deferens retinet privilegium Canonis, & Ecclesie infirmitatem privilegium fori, sed reliqua privilegia perdit ipso iure, ibid. num. 2. 27
- 9 Nec potest esse Vicarius Episcopi in spiritualibus, sed bene in temporalibus, ibid. num. 3. 27
- 10 Clericus conjugatus in habitu laicali in concumactam condemnatur in curia seculari an possit reatumque habere, & confusa, & servitio Ecclesie pro eodem delicto a iudice laico personaliter distinguere, ibid. num. 4. de seq. 27
- 11 Clericus conjugatus non incendens in habet, & confusa clericale privilegium sine ulla mentione auferunt, in cap. Coniungit, il secundo, num. 17. de sent. excom. 369

Clericus quoad degradationem, & traditionem Curie seculari.

- 1 Clericus depositus incorrigibilis per Curiam seculari compellitur, in cap. Cum non ab homine, num. 1. & num. 15. & 29. de iudic. 9
- 2 Ecclesia prece hominis saltem, & non incensum, idem gradum emendando procedat, & non solumas degradando, ibid. n. 2. 9
- Vide in ver. *Clericus incorrigibilis*.
- 3 Degradatus actualiter est ipso facto notatus omni privilegio Ecclesiastico, nec requiritur actualis traditio curie seculari, ibid. num. 10. & num. 20. & 91. 10
- 4 Clericus an pro crimine atrocissimo, vel pro pluribus criminibus deponitio digna sitam fieri degradandus, & tradendus curie seculari, licet non sit incorrigibilis, ibid. n. 36. & sequentibus usque in fin. 12
- 5 Referuntur Auctores, & fundamenta opinionis affirmativae, ibid. num. 37. & 38. & seq. usque ad num. 67. 12
- 6 Item Auctores, & fundamenta opinionis negativae, ibid. n. 67. usque ad num. 104. 14
- 7 Item Auctores hoc relinquens arbitrio iudicis, ibidem num. 104. 27
- 8 Et consulto Romano Pontifici, ibid. num. 105. 17
- 9 Ecclesia tradendo clericum iudici seculari debet efficere intercedere, ut cura mortem sententia moderetur, ibidem num. 46. 11
- 10 Degradatio clerici, & traditio curie seculari fit pro quolibet flagitio asportabili, & damnoso, ibid. n. 48. 23
- 11 Declaratur, ibid. num. 50. 23
- 12 Degradandus non exiit privilegio fori necquam ab Episcopo fuerit actualiter degradatus, & traditus curie seculari, ibid. num. 90. & num. 102. 16
- 13 Traditio curie seculari quomodo fieri intelligatur, ibidem num. 91. 16
- 14 Homicidia, vel fure iterata non sufficiunt ad tradendum curie seculari non dant incorrigibilitatem, ibidem numer. 97. & seq. 16
- Vide in ver. *Degradatio*.
- 15 Sacerdos Regularis apostata, qui decessit fure qualificata commisit ex voto Congregationis a Sanctissimo deputat ad trimes in perpetuum transmissus fuit, ibidem numer. 106. 17
- 16 Clericus traditur curie seculari, qui degradatur seculari potestatem prestat, cui etiam denunciatur, ut recipiat illum in suum forum, in cap. Novimus, num. 1. j. & s. de verbor. signifi. 185
- 17 Traditio curie seculari intelligitur fieri quando ab ipso Episcopo fit degradatio seculari potestatem prestat, & pronuntiatur, ut in suum forum recipiat degradatum, ibidem numer. 9. 185
- 18 Nec requiritur traditio manualis, sed verbalis, ibidem num. 6. 186
- 19 Clericus de haereticis convictus non statim est tradendus curie seculari, sed prius est degradandus, in cap. Ad abolendam, n. 14. de Haer. 90

- 1 Clericus pro crimine quacunque enormi de iure non degradatur, nec traditur curie seculari nisi in tribus casibus hic expressis, ibid. num. 44. 91

Clericus quoad delicta, & penas:

- 1 Clericus propter stuprum cum virgine committit puniatur per depositionem, in cap. Pervenit, numer. 9. de Adulter. pag. 128
- 2 Pena legalis affici non debet abique eo, quod a iudice Ecclesiastico restatur curia seculari, ibid. n. 17. 149
- 3 Degradatur ab ordine Clericus prius tonsura, in cap. Cum contingat, num. 61. & seq. usque ad num. 71. de stat. & qual. 423
- 4 Deponendus est Clericus homicida, & perpetuo detrahendus in Monasterium, in cap. Henricus, numer. 10. de Cleric. pugnan. in duell. 143
- 5 Cum armis publicis deprehensus quia pena fit puniendus, in cap. Ecclesia S. Marci, n. 18. de Conflit. 122
- 6 Clericus crapulosus, vel ebrius monitus non desistens, ab officio, vel beneficio suspenditur, in cap. Acrapula, num. 1. de rit. & honor. Cler. 6
- 7 An licet Clericus bibere ultra tertiam vicem, ibidem num. 4. 6
- 8 Clerici bibentes vinum sine aqua qualiter peccent, ibidem num. 16. 6
- 9 Clericus Beneficiarius solitus incidere in habet, & tonsura, licet aliquando talem gestationem intermiserit, non incidit in peram peram Beneficii ex Bulla Pa. V. in cap. Si quis, n. 16. de foro compet. 17
- 10 Clerici pro honoraria Ecclesie debent in ea verberari per Clericum, & non per laicum, in cap. Inter alia, numer. 77. de Immunit. Eccles. 642
- Vide in ver. *Ordinum*.
- 11 Clericus etiam innotum ordinem ratione delicti est deponendus, in cap. Cum non ab homine, numer. 13. de iudic. pag. 10
- 12 Clericus pro furto, homicidio, vel perjurio potest deponi, ibid. num. 14. 10
- 13 Depositus etiam pro crimine irregularitatem inducens non perdit ipso iure privilegium fori, ibid. n. 15. 10
- 14 Irregularis ex homicidio non est depositus ipso iure, sed deponendus, ibid. num. 17. 10
- 15 Deprehensus in flagranti crimine non potest statim condemnari, nisi etiam sit convictus, vel confessus, ibidem num. 18. 10
- 16 Si tamen flagrans sit notorium statim condemnari potest, ibidem num. 19. 10
- 17 Clericus depositus, & incorrigibilis an statim efficiatur de foro seculari sine actuali degradatiqum, & traditionem, ibid. num. 25. & seq. 11
- 18 Et quid si notorie confitetur de incorrigibilitate, ibidem numer. 27. 11
- Vide in ver. *Clericus incorrigibilis*.
- 19 Clericus concubinarum in Officio vitandus non est, nisi sit notorius, in cap. Quiritum, numer. 1. de cohabit. clericor. & mulier. 21
- 20 Clericus a iure suspensus propter notorium fornicationem illico post penitentiam recuperat officii executionem quoad alios, ibidem num. 2. & 17. 21
- 21 Clericus non tamen pro fornicatione, sed & pro quolibet peccato mortali est suspensus quoad se, & peccat gravissime ministerium alicuius ordinis exercendo, ibidem numer. 3. & 21. 22
- 22 Non tamen propter delictum irregularis, ibidem numer. 4. & 21. 22
- 23 Sacerdos necesse criminosis non est suspensus quoad alios, nec est vitandus nisi sit peccator notorius fornicator, vel homicidus, ibid. n. 7. 21
- 24 Et quid post Exaragantem Martini V. ad evitanda, ibidem num. 6. & 16. 22
- 25 Notorius fornicator an celebrando efficiatur irregularis, in cap. Quiritum, num. 7. & seq. usque in fin. de cohabit. Clericor. & mulier. 22
- 26 Concubinarum notorius ipso iure suspensus quoad se, & quoad alios, & quavis penitentia, non debet celebrare sine dispensatione, aliis fit irregularis, ibid. num. 9. & 12. 22
- 27 Concubinarum notorius non est suspensus quoad se, sed quoad alios non penitentia, ibid. num. 17. 23
- 28 Conventum, ibid. num. 17. 23
- 29 Distinguitur, ibid. num. 21. 23
- 30 Concluditur, ibid. num. 22. 23
- 31 Concubinari Clerici, vel Episcopi ex Conc. Tridentino quas penas incurrant, ibid. num. 29. 24
- 32 Clerico fornicario non notorie licite audiuntur Divina, & percipiuntur Sacramenta, si autem est notorius, abstinendum est, in cap. Veitru, num. 1. & num. 10. & 14. & seq. de cohabit. clericor. & mulier. 10
- 33 Et quid post constitutionem Concilii Constantiensis, ibidem num. 17. 11

- 3 Clericus fornicarius est suspensus quoad se sicut quilibet existens in peccato mortali, & gravissime peccat celebrando, in cap. 634
 3 Veltra, num. 11. de cohabitatione clericorum.
 3 Non tamen incurrit irregularitatem, ibid. n. 11.
 3 Clericus fornicarius si sit occultus, seu ab Ecclesia toleratus non est suspensus quoad alios, ibid. n. 14.
 3 Secus si sit notorius fornicator, ibid. n. 15.
 3 Et quid si sit notorius per operis evidentiam, ibidem num. 16.
 3 Sacerdos tenet concubinas an sit vitandus in divinis Officiis, & Sacramentis antequam fit mortuus ab Episcopo, ibid. num. 16.
 3 Post constitutionem Conc. Constantiensis non est vitandus nisi fuerit nominatim denunciatus per sententiam, ibid. num. 17. & seq.
 3 Sacerdos notorie fornicatus an celebrandi efficiatur irregularis, ibid. num. 18.
 3 Sacerdotes Græci procuratores, vel studiosè negligenter offerentes filicium suorum depunantur, & si est publicum publice puniuntur, in cap. Quæritum, num. 1. de penit. & remiss.
 Vide in ver. *Transmissio publicæ*.
 Et in ver. *Parvitas solennis*.
 1 Clericus Presbyterialis est irregularis, & perpetuo deponendus, ibid. num. 17. & seq.
 Clerici fallaces literas Principis, vel inferioris.
 Vide in ver. *Falsum*.
 Clerici fallaces literas Papæ.
 Vide in ver. *Falsarius*.
 7 Clericus in magno crimine deprehensus, depositus, in Monasterium detrahatur, in c. Tunc, num. 1. de Penit.

Clericus quoad exemptionem ab oneribus.

- 3 Clerici volentes mittere sua animalia ad pascua Universitatis, & reneantur ad onera statuto Universitatis imposita, in cap. Cum in cunctis, an. 20. de his que sunt à major. parte Cap.
 3 Secus si pascua sint ad usum clericorum, & laicorum, ibidem num. 21.
 Vide in ver. *Colletta*.
 3 An teneantur Clerici ad custodiam mureorum civitatis perinde ac laici, in c. Pervenit, num. 2. & seq. ubi in fin. de Immunit. Eccles.
 3 Et quid in Clericis primæ Tonitruæ, ibid. n. 14.
 3 Et quid in Clericis conjugatis, ibid. n. 16.
 3 Clerici etiam primæ Tonitruæ gaudent Immunitate à muneribus rebus, & personaribus, ibid. n. 14.
 3 Etiam habitum, vel Tonitruum non deferant, nisi terribi moniti consummasse cogerentur, ibid. n. 15.
 3 An teneantur Clerici ad refectorem mureorum civitatis, ibidem num. 17.
 3 Surti Clerici cum eorum familia Immunes ab angariis, & perangariis, nisi pro vigiliis mureorum, & ratione sequi, in c. Non minus, n. 7. de Immunit. Eccles.
 3 Tenentur ad onera, quæ ratione quadam naturæ aliis ipsis rebus incumbunt, ut recitare iter ante domum, & purgare puteum necessarium toti vicinæ, n. 12.
 3 Et vicini possunt hoc casu propriæ auctoritate collectam indicare, ibid. num. 13.
 3 Clerici, & eorum municipia, & coloni ad fœdosa munera non tenentur, ibid. n. 14. & seq.
 3 Clerici non licet solvere collectas, & impositiones laicorum sex requirunt, ibid. n. 21. & seq. usque ad n. 33.
 3 Primum, deliberatio Episcopi, & Cleri, ibid. n. 21.
 3 Secundum magna necessitas, vel utilitas, ibid. n. 25.
 3 Tertio, ut hec necessitas, vel utilitas sit communis tam laicorum, quam clericorum, ibid. n. 26.
 3 Quarto, ut laicorum facultates non suppetant, ibidem num. 20. part.
 3 Quinto, ut contributio fiat sine ulla exactione laicali, ibidem num. 31.
 3 Sexto, ut Romanus Pontifex consulari, ibidem num. 31. & 32. part.
 3 Nullo casu ad collectam sunt compellendi per secularem, sed per Ecclesiæ suam iudicem, de cupis foro sunt personæ, licet res sint de foro laici, ibid. n. 21.
 3 An teneantur ad contributionem gabellæ pro annonæ civitatis impositæ, ibid. n. 28. usque ad n. 31.
 3 Clerici sunt membra Reipublicæ, ibid. n. 40.
 3 Declaratur, ibid. num. 49.
 3 Tenentur ad infirmitatem viarum, & pontium, ibidem num. 41. part.
 3 Contrarium, ibid. num. 50.
 3 Tenentur contribuere pro consuetudine, vel insauranda muræ, foribus, & similibus ad communem utilitatem spectantibus, ibidem num. 41.
 3 Contrarium, ibid. num. 50.
 3 Tenentur ad collectam impositam ad redimendam vexationem, & incursum hostium patriam depandari volentium, ibidem num. 43.

- 3 Contrarium, & numer. 45. verbi. Contraria opinio, & numer. seqq.
 3 Tenentur contribuere ubi agitur de communis utilitate laicorum, & clericorum, ibid. num. 44.
 3 Contrarium, ibidem numer. 45. verbi. Contraria opinio, part.
 3 Quas ob causas Clerici non teneantur subire onera Reipublicæ laicalis, ibid. n. 49. & 61.
 3 An teneantur contribuere ad collectas, quæ sunt propter pacem in locis, ubi petitis graffatur, ibid. num. 55. & seq. usque in fin.
 3 Panormitanus ad Novam Populi commotionem abolverunt gabellas, in c. Sedant, n. 19. Ne fecit. vacant.
 3 Et cum nonnullas fide vacante repositi sint etiam ab Ecclesiasticis perfolvendis, supplicatio confirmationis fuit rejecta, ibid. num. 20.
 3 Vicarius Capitularium cum Clero fide vacante non supplet consensum Episcopi, ad hoc ut Ecclesiasticis gravetur gabellæ, ibid. num. 21.
 1 Clerici an, & quando eximi possint per laicum ab obligatione legis de armis non deferendis, in cap. Ecclesiæ sanctæ Mariæ, num. 34. de consuet.
 112

Clericus quod exemptionem à seculari iurisdictione.

- 1 Clerici sunt excepti à seculari iurisdictione iure humano, & Divino, in c. Ecclesiæ S. Mariæ, n. 10. de consuet.
 1 Clerici ad legem secularium observantiam, quæ de Clericis, & eorum bonis præfedit disponunt etiam de honestate non tenentur, ibid. num. 21.
 1 Clerici in editio Principis secularis de armis non deferendis ligentur vicatim, ibid. num. 25.
 1 Et an vi directæ rationis, ibid. n. 26.
 1 Clerici cum armis reperti an possint à Curia seculari armis spoliari, ibid. num. 26.
 1 Arma Clerico ablata à Curia seculari an sine ei restituenda, ibid. num. 28.
 Vide in ver. *Clericus quoad delicta*.
 Et in ver. *Confectio concilii fori*.
 Et in ver. *Laicus quod committitur Ecclesiæ*.
 Et in ver. *Clerici quod prius privilegium*.
 Et in ver. *Statutum laicorum*.
 1 Clerici an sint membra Reipublicæ, & veniant populi appellatione, in c. Ecclesiæ S. Mariæ de consuet. num. 29.
 1 Clerici non licet iudicem secularem adire pro licentia deferendi arma, ibid. num. 30.
 1 Clerici an, & quomodo eximi possint per laicum ab obligatione legis de armis non deferendis, ibid. num. 34.
 1 Iurisdictionem iudicis Laici non potest Clerici prorogare, in cap. Significasti, num. 77. de elect.
 3 Clerici sunt laici suppositi, & excepti ab eorum iurisdictione, in cap. Cum in concilio, num. 19. de his que sunt à major. parte. Cap.
 3 Clerici etiam sint membra Reipublicæ, non tamen ligantur statuto Universitatis laicali, ibid. n. 21.
 1 Coercent Clerici etiam iurisdictionem merè spirituali, quæ non cadit in laicum, in cap. Magnus, numer. 49. de obligat. ad ratione.
 1 Declaratur, ibid. num. 56. & seq.
 1 Exemptionem Clericorum Ecclesiæ potest declarare in aliquibus casibus non suffragari, ibid. num. 58.
 1 Clerici sunt rei spiritualis, & antequam humanam constitutionem excepti à iurisdictione Imperatoris, in cap. Nullus, n. 4. & 6. de for. compet.
 3 Laici quantumcumque & qualicumque suppetant dignitate non licet Clericos iudicare, in cap. Cum non ab homine, num. 7. de iudic.
 3 Clerici etiam primæ Tonitruæ non possunt à seculari potestate iudicari, ibid. num. 17.
 3 Clericus in crimine deprehensus non potest capi à curia seculari, nisi auctoritate Prælatorum, ibid. num. 20.
 3 Clericorum exemptio à seculari potestate non tenet Canonici functionibus, sed etiam Divina ordinatione fuit constituta, ibid. num. 66. & num. 70.
 3 Et Papa solus potest huiusmodi exemptionem limitare, seu declarare, ibid. num. 67.
 3 Clericus natus in terra Principis laici dicitur esse originaliter, & naturaliter de dominio, & dirigitur ipsius Principis, in cap. Ad falsum, num. 20. de transmiss. lit.
 3 Non tamen contra cum dicit potest committere crimen lèse maiestatis, ibid. num. 21.
 3 Clerici deprehensus in homicidiis, & capitis sine habitu, & tonsura, remittendus est ad iudicem Ecclesiasticum, in c. Constat, & secundo, n. 14. de sent. excomm.
 3 Clerici habent prius assensum super omnimoda exemptione à seculari potestate, ibid. n. 21.
 3 Clericus an generaliter, & indistinctè coram proprio Episcopo sit conveniendus, in cap. Si quis n. 9. & n. seqq. usque ad num. 17. de foro compet.

Clericus incorrigibilis.

nec propria periturum puerum, sed eorum adfectus, & honoris, in 2.
Per unum, in 40. de Simon. 37

1. Clericus depositus incorrigibilis per curiam secularum compen-
satur, in cap. Cui non ab homine, num. 17. & 29.
de Jodie. 9

2. Ecclesia operat hominis salutem, & non interitum, ideo gradu-
tim emendando procedit, & non saluatur degradando, ibid.
num. 2. 9

3. Vide in ver. *Clericus quoad degradatum, & traditum cu-
ria seculari.*

4. Clericus depositus, & incorrigibilis an statim efficiatur de foro
seculari ante actuale degradationem, & traditionem, ibid.
num. 27. & seq. 11

5. Et quid si nocere constet de incorrigibilitate, ibid. num. 27. 11
6. Clericus etiam non depositus, qui verò monitus auctoris sit eno-
ciatibus perdidit 160. iure privilegium Clericale, ibid. num.
16. 11

7. Incorrigibilis an sit Clericus cognosci debet per Iudicem Ecclesi-
asticum, ibid. num. 17. 11

8. Clericus depositus, & incorrigibilis ira demum compellendus est
per curiam secularum si Ecclesia de facto non habeat ultra quid
faciat, ibid. num. 19. & 27. 11

9. Et quis dicitur incorrigibilis, ibid. d. num. 19. & numen. 33-34.
& 39. 11

10. Clericus incorrigibilis ut tradi possit curie seculari, qui gra-
dus sine servandi quando poena incipit à crimine, ibid. num.
34. 11

11. Et qui si prima incipit à contumacia, ibid. num. 35. 11
12. Incorrigibilis qui dicitur, ibid. num. 36. 11

13. Clericus incorrigibilis non est tradendus curie seculari, nisi
prius Ecclesia sit expressa omnes modos correctionis, ibid. num.
36. 11

14. Clericus incorrigibilis quando perdat privilegium forei, in c. Con-
tingit, li. secundum, n. 18. de sent. excomm. 369

15. Cleri. ut incorrigibilem Praetor incarcerare potest, & debet, in
c. Ut famus, n. 1. de sent. excomm. 370

Clericus quoad irregularitatem.

1. Clericus pro defensione vice potest in iudicio occidere, secus
pro defensione rerum, in cap. Interfuit, numer. 17. de homi-
cidio. 132

2. Pugnare etiam contra Saracenos irregularis est si aliquem illo-
rum occidat, & in dubio abstinat, in cap. Petiti, num. 1.
de homic. 139

3. In bello iusto possunt adesse, & boetari, sed non propria manu pu-
gnare, ibid. num. 2. 139

4. In bello iusto possunt deferre arma defensiva tantum, ibid. num.
3. 139

5. Interficiunt Clericum qui necessarium proximi defensionem non est
excommunicatus, ibid. num. 5. 139

6. In bello iusto ex percussione etiam cum sanguinis effusione citra
mortem non fit irregularis, ibid. num. 14. 140

Vide in ver. *irregularitas.*

7. Non licet Clerico pro rebus conferendis latronem interficere, si ce-
teris aliter res conservari non possint, in c. Successus, n. 5. & 7.
usque in fin. de homic. 137

8. Occidens fratrem, vel spoliatorem pro necessaria rerum defensione
an efficiatur irregularis, ibidem numero 7. usque in finem,
pag. 137

9. Clericiculares, & Monachi quoad irregularitatem contrahen-
dum non diff. unt, ibid. num. 9. 137

10. Latronem capere, & legem etiam Clerico, damnofo
ad fieri possit sine homicidio, & gravi sanguinis effusione, ibid.
num. 10. 137

11. Licetum est Clerico prosequi delinquentem usque ad satisfactio-
nem damni, & non ultra, ibid. num. 12. 137

12. Non licet Clerico ob rebus suas transiisse armis se tueri, & interfice-
re spoliatorem, licet hostis iustus sit, & sine armis impetari, &
spoliet, ibid. num. 13. 137

13. Valeri Reginaldi opinio, quod pro salvandis rebus trium, vel
quatuor ducatorum licet clerico fratrem occidere, reprobatur,
ibid. num. 14. 137

14. Licet Clerico rei proprias manu in iustione baculo, & gla-
dio defendere, dummodo non procedat ad fura, ibid. num.
17. 137

15. Occidens, aut causam prebens occisioni pro defensione perio-
nae, & rerum an, & quando incurrit irregularitatem, ibid.
num. 18. 137

16. Clericus prohibetur omnia illa, ex quibus sequitur, vel sequi po-
tessit vice amissio, vel sanguinis effusio, in c. Sententiam, n. 1. Ne
Cler. vel Monach. 681

Vide in ver. *Clericus quoad indicium sanguinis.*

17. Irregularis efficitur Clericus equitans, si equi disrupto freno
hominem perirentem occiderit, in cap. Quidam, num. 7.
de homic. 141

18. Casus non imputatur danti operam rei illicitae, ibid. num. 8. 141
19. Clerici non debent movere arma corporalia, etiam contra hostes,
Fagnan. Repertor.

Clericus quoad indicium sanguinis.

1. Clerici prohibentur omnia illa, ex quibus sequitur, vel sequi po-
tessit vice amissio, vel sanguinis effusio, in c. Sententiam, num. 1.
Ne Cler. vel Monach. 681

2. Clericus nec diffare, nec proferre sententiam sanguinis debet,
nec quicquam aliud exercere per quod ad vanaletiam sanguinis
tendant, nec purgationi vulgari operi seget, ibidem nume-
ro 1. 681

Vide in ver. *Clericus quoad irregularitatem.*

Et in ver. *irregularis.*

Clericus quoad bonas Canonicas.

1. Clerici cessantes à Divinis Officiis, tenentur ad restitutionem fru-
ctuum, in cap. Ad audientiam, num. 31. de Cleric. non re-
siden. 63

2. Clerici in quibuslibet non Beneficiari an teneantur ad bonas Ca-
nonicas, in cap. Presbyteri, num. 26. & seq. de celebrat.
Missar. 574

Vide in ver. *Hora Canonica.*

3. Clericus an peccet, qui dum est in officio, cogitat super aliquo
bono spirituali, vel temporali, in cap. Dolentem, n. 71. de ce-
lebrat. Missar. 585

4. Et quid si non intelligat quae ibi dicuntur, vel legatur, ibid.
num. 73. 585

5. Sit quid si minimi fatigatus spiritu de alijs cogitare, ibidem nu-
mer. 74. 585

Clericus quoad negotia secularia.

1. Clerici dignitatem, vel personatum habentes, aut Presbyteri ex-
communicati sunt post duos menses à die, qui inciperent leges,
vel medicinam audire, in c. Super officio, num. 17. Ne Clerici
vel Monach. 684

2. Parochi non Presbyteri, qui leges audiant, vel medicinam non le-
gantur Constitutione c. Super officio, nisi Ecclesia fuerint Ple-
banus suble Capellis habentes, in quibus inducantur Clerici
perpetui, ibid. num. 16. 684

3. Clericiculares prohibiti ligantur ubi res audiant, ibid. num.
17. 684

4. Potest Clericus sui beneficii fructus vendere, & locare, in cap. Cui
pote, n. 116. de Pactis. 686

5. Clerici & licentia possunt formaliter deputari excomores in testamento,
in c. Joannis, n. 4. de Testam. 185

6. Clerici, & Religiosi deputari possunt esse executores in testamento
etiam ad non piam causam, ibid. num. 11. 186

7. Clerici non possunt esse Procuratores, nec Advocati in foro secu-
lari, nisi per Ecclesia, misericordibus personis, consanguineis, &
quorum negotia de jure gerant, in c. Magna, num. 2. de oblig.
ad rationem. 484

8. Secus in foro Ecclesiastico, ibid. num. 3. 484

9. Non prohibetur Clerici unum negotium laicorum in foro seculari
procurare, ibid. num. 4. 484

10. An possint esse Coadiutores, ibid. num. 5. 484

11. Possunt accipere fructus Ecclesiarum ad compung. ibid. num. 6. 484

12. Prohibetur administrationes suscipere, sed non prohibentur cli-
dum tolerare, ibid. num. 13. 485

13. Debent canoni suspendi ab executione Ordinum quousque rationes
reddiderint, ibid. num. 14. 485

14. Patrocinari possunt per miserabiles personis etiam divitiis
quae Advocatum non reputant, in c. Beneficentibus, num. 116.
de offic. Delegat. 141

15. Clerici in causa compellendi sunt per Beneficentium subtrahere
torem, ut desistat à Tabellionatus exercitio, in c. Sacre, n. 2. num. 3.
Ne Cler. vel Monach. 673

16. Clerici etiam in factis figantur, possunt honestum negotiationem
exercere, & ac promovere etiam Tabellionatus officio, ibid. num.
11. & 13. 673

17. Negotiari non licet Clericis habentibus unde vivant sine ex Be-
neficiis, sine ex patrimonio, ibid. num. 11. 677

18. Patrocinari possunt Clerici pro defensione miserabilium persona-
rum, sed tamen gratis, in cap. Mula, num. 7. Ne Clerici, vel
Monachi. 683

19. In causa sanguinis non possunt esse Advocati etiam pro reo, ibid.
num. 16. 684

20. Artificiose, vel agriculturn filii vicium parentum, ibid. num. 16. 684

21. Alienarum possessionum conductores, vel administratores esse non
possunt ararent causa, & secus ad filios & suorum sustentationem
ibid. num. 19. & 21. 685

22. Locare possunt animalia, quae habent ex decimis, vel successione,
aut aliis sibi data, & eorum fructus vendere, ibid. num. 20.
& 21. 685

23. Item si habeant passus possunt emere animalia, ut illa depascant ad
sustentationem suam, suorum, & pauperum, ibid. n. 31. & 32. 685.

- 3 Secus si emant ut tradant ad crementum, ibid. num. 18. 675
 3 Item ad for. & suorum sustentationem possunt contere equi pullum nutriendum, & tabulam pugnandam, ut carius vendant, ibidem num. 23. 675
 3 Item possunt apros suos opera laicorum colere absque reatu illicitae negotiationis, ibid. num. 34. 675
 3 Item possunt pro ejusmodi cultura usui boves, & alia animalia necessaria comedere, illorumque fœtur jussu pretio, &que honesta ratione vendere, dummodo tamen, &c. ibid. num. 36. & 40. 675
 3 Item possunt arborum folia in eorum bonis existentiam laico concedere ad moderatum laci ex bombicibus provenientis, ibid. num. 37. & 41. 675
 3 Item possunt laicorum arborum folia arborum operam dare pro sua, & familie sustentatione cum personis tamen non suspectis, & de licentia Episcopi, ibid. num. 42. 675
 3 Item possunt ob suam, &que familie necessitatem terras Ecclesiasticorum conducere, non autem laicorum nisi ex mera praevidi necessitate, ibid. num. 43. 675
 3 Clerici minorum Ordinum si comperens beneficium non habeant an possint esse Advocati, ibidem numero 81. & 96. pap. 677
 3 Clerici in sacris, & minoribus Beneficiis in multis aequiparantur, in c. Presbyteri, n. 18. de celebr. Missar. 771
 3 Clerici, vel Monachi non licet hactenus causis negotiari, c. Secundum, n. 1. & 8. Ne Cler. vel Monach. 665
 3 Clericus negotiorum inter alios peccat, & si monicus non deficiat, debet excommunicari, ibid. num. 4. 665
 3 Non licet Clericis aliorum possit siones conducere, nisi urgente necessitate, ibid. num. 11. 665
 1 Clericus in sacris, vel minoribus Beneficiis in foro seculari possulare non debet nisi pro se, vel pro sua Ecclesia, vel miserabili persona, in c. Clerici, n. 1. de possul. 670
 1 Opprobrium est Clericis si se peritos disceptationum forensium ostendant, ibid. num. 2. 670
 1 Clerici in minoribus non Beneficiis non prohibentur esse Advocati etiam pro laico in foro seculari, ibid. num. 3. 670
 1 Et quid si aliunde habeant unde commodè vivere possint, ibidem num. 5. 670
 1 Et quid in Clerico in sacris non Beneficio, & indigente, ibidem num. 6. 670
 1 Clerici etiam in sacris, & Beneficiis coram Ecclesiastico iudice etiam pro laico patrocinari non prohibentur, ibidem numero 7. 671
 1 An possit Clericus Advocatus salarium exigere, ibidem numero 8. 671
 1 Clerici quavis generaliter prohibentur esse Advocati, tamen unum negotium administrare non prohibentur, ibidem num. 9. 671
 1 Clerici in sacris non Beneficiis possunt in foro seculari esse Advocati pro negotiis, & causis Ecclesiasticis, ibidem num. 10. 671
 1 Clericus potest pro Clerico esse Advocatus in foro seculari, ibid. num. 12. 671
 1 Non prohibetur Clericus in sacris, & Beneficiis domi confutere curam in scriptis, ibid. num. 10. & n. seqq. 671
 1 Clericus vacans rei mechanicæ, vel adificationi an dicatur rei illicite operam dare, in cap. Quidam, numer. 4. de homicid. 141
 1 Clericus opus rurale permittitur est, ibid. num. 5. 141

Clericus quoad nomen, & dignitatem Clericalem.

- 1 Clerici an sint membra Reipublicæ, & veniant Populi appellatione, in c. Ecclesia 3. Moris, n. 59. de constit. 111
 3 Sum laici suppositores, & excepti ab eorum jurisdictione, in cap. Cum in cunctis, num. 19. de his qui sunt à major. par. Capitul. 111
 3 Eri sunt membra Reipublicæ, non tamen ligantur statutis Universalitatis laicalis, ibid. num. 21. 111
 1 An appellatione Clericorum veniant Canonici, & dignitates obvenientes in materia odiosa, & restrictibili, in cap. Bonæ memorie, n. 5. de possul. Prælator. 111
 1 Nomen Clericorum est generale, & comprehendit parvos, & magnos, ibid. num. 8. 111
 1 Appellatione Clericorum veniunt etiam constituti in minoribus ordinibus, in c. Non liceat, n. 2. de præb. 69
 3 Clerici tanquam digniores sunt praeferendi ubi fit sermo de Clericis, & laicis, in c. Joanne, n. 2. de testam. 186
 3 Sum Clerici humiores arcti non de illis detrahuntur à Clericatu, in c. Cum percussit, n. 7. de Cler. 290
 3 Dicuntur Milites Ecclesie, ibid. num. 6. 186
 1 Appellatione Clericorum Regularium non comprehenduntur M-onachi, & Moniales, in cap. Non amplius, num. 8. de institut. 173
 1 Clerici sunt membra Reipublicæ, in cap. Non minus num. 40. de immen. Eccles. 613
 1 De Clericis, ibid. num. 49. 613
 3 Clerici primæ Tonsuræ etiam non beneficiati dicuntur Milites

- Dei, in cap. Multa, numer. 88. Ne Cleric. vel Monach. 677
 3 Et coronam habeant ab institutione Ecclesiæ iniquam effectum tunc beneficiatis, ibid. num. 29. 677
 3 Nec sunt de corpore Reipublicæ mundane, sed Ecclesiæ, ibid. num. 30. 678
 3 Clerici in sacris, & minoribus beneficiis in multis aequiparantur, in c. Presbyteri, n. 18. de celebr. Missar. 771
 1 Clericorum appellatione in materia feudali veniunt Clerici etiam Regularis, & Episcopi, etiam si vocetur Clericus majoratus, in c. Quæ in Ecclesiis, n. 91. & 93. de consuet. 103
 3 Clericorum genus habet sub se duas species, id est Clericos seculares, & Religiosos, & appellatione unus non venit alter, in c. Superius nulla secularis Sacerdotio adaptatur, in c. Cùm non ab homines, & de iudic. 10
 1 Clericorum appellatione veniunt Clerici minorum Ordinum, in cap. Si quis Presbyter, numer. 5. de Cler. excomm. in not. 119
 3 Clerici omnes dici possunt Sacerdotes, in c. Nulli, num. 4. de Re. Eccles. non alien. 133

Clericus quoad obedientiam, & subiectionem Episcopo.

- 1 Clerici non possunt cogi ab Episcopo ad prestandum aliquod servitium non expellitur in pure, in cap. Consequenter, n. 8. de off. Ordinar. 586
 1 Clerici, & laici quantumcumque potentes tenentur Episcopo ad canonicam obedientiam, ibid. num. 12. 587
 1 Clericus secularis transire potest ad Religionem non perita Episcopi licentia, imò & ipso contradicente, in cap. Licet, num. 18. de Regular. 393
 3 Episcopus tamen possit cum repecere, si Ecclesia gravem patretur iudicium, licet transivisset de ejus licentia, ibidem num. 24. 393

Clericus quoad officium Clericale.

- 1 Clerici officium in spiritalibus consistit, in cap. Cùm pridem, n. 98. de palli. 657
 1 Clerici inferiores qualiter tenentur laicos excedere in cognitione distincta fidei, in cap. Firmiter, cum 11. & 10. de Summa Trinit. 7
 1 Antiquæ Clericiæ explicite cognitioni articuloz fidei præponere alia opera pietatis, aut alias strenuas, ibid. numer. 22. 7
 1 An sufficiat Clericis habere fidem implicitam de articulis ab Ecclesiis definitis, ibid. num. 50. 8
 3 Clerici debent esse sancti, & in suis actibus recludere, in c. Inter alia, n. 76. de Immuni. Eccles. 643
 7 Clerici à laico discernuntur in modo Tonsuræ, in vestimentoz forma, & negotiorum qualitate, in c. Contingit, il secundoy. 1. de sent. excomm. 368

Clericus quoad Ordines.

- 1 Clericus non existens in sacris olim non poterat assumi ad beneficium turarum, nisi dispensativè, in cap. Præterea, num. 3. de arat. & qualitat. 409
 1 Beneficium simplex obtemera compellitur suscipere Ordines sacros suis beneficiis non annexos ex causa necessitatis, vel utilitatis Ecclesiæ, in cap. Quærit, numer. 1. de arat. & qualitat. 411
 1 Etiam si beneficium fit modici valoris, ibid. num. 4. 411
 1 Numerum Clericorum multitudine quibus ex causis excedat competere, in cap. Cùm sit arat, numer. 14. de arat. & qualitat. 415
 1 Numerum Clericorum togere far ocabile est, in c. Cùm secundum, n. 30. de præbend. 91
 3 Clerici non Beneficiari habentes de patrimonio unde vivunt, licet possint ad sacros Ordines promoveri, in cap. Episcopus, num. 17. de præbend. 71
 1 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. num. 34. 71
 1 Clerico non artrato ratione rati an possit ob occultum crimen prohiberi accessus ad Ordines, in cap. Et tamen, num. 1. de tempor. ordin. 359
 1 Clerici præteriti in sacris constituti minus capaces reperiuntur, possunt ab Episcopo suspendi ab executione Ordinum, ibidem num. 17. 361
 1 Filius habens patrem divitem potest promoveri ad sacros Ordines absque patrimonio, in cap. Quoniam, num. 10. de magistr. 80
 1 Contrarium, ibid. num. 31. 80

Clericus quoad privilegium.

De privilegio Clericali secundum Canones est iudicandum, nec super his standum est legibus, statuta, vel consuetudinibus laicorum, in cap. Perpendimus, num. 21. de sentent. excommuni.

Clericus quoad privilegium fori, & Canonis.

Clerici primi Tonsuræ gaudent privilegio Canonis, & fori jure Divino, in cap. Cum contingat, num. 82. & 113. de acat. & qualis.

Clericus minorum Ordinum potest retrocedere, & pro laico se gerere, & omnibus privilegiis clericibus se cedere, ibidem num. 131.

Clerici an sint membra Reipublicæ, & veniant populi appellatione, in c. Ecclesia S. Martini, n. 39. de consue.

Clericus primæ Tonsuræ, qui beneficium Ecclesiasticum à se post seculum resignavit, reservata sibi pensione an gaudeat fori privilegio, licet habuit, & tonsura non incedat, in c. Ad audientiam, il. 21. n. 72. & 127. de Rescriptis.

Constitutio Clementis VII. admissa in criminalibus privilegiis fori Clerici domini Reipub. Venetæ, referretur, ibidem num. 732.

Clericus pensionem obtinens an veniat appellatione Clerici non beneficii, de quo prædicta constitutio loquitur, ibidem num. 137.

Clericus indultum est fori privilegium jure Divino, ibidem num. 126.

Clericus Beneficiarius gaudet privilegio fori, licet Clericalem habitum, & tonsuram non detineat, & Ecclesie non inferat, in c. Inter caverat, n. 3. de Rescriptis.

Clericus, qui dimisso habitu, & tonsura, deliquit, & postea habitum, & tonsuram sumpsit, & Ecclesie interfuit, gaudet privilegio fori, nisi realiter ipse habitum in fraudem c. Magnus, n. 39. de obligat. ad ratos.

Clericus, qui dimisso habitu, & tonsura de dir. mandatum ad committendum delictum, quod fuit communis postquam habitum, & tonsuram assumpsit, & Ecclesie interfuit, gaudet privilegio fori, nisi realiter ipse habitum in fraudem, ibidem num. 34.

Clericus hæretici laici convenit in foro seculari an teneatur eiusdem processui, ibidem num. 58. & 61. vers. Non obstat.

Clericus prima tonsuræ incorrigibilis non potest puniri à iudice laico antequam fuerit traditus curie seculari prout declaratio Beneficii super delicto, ibidem num. 68.

Clericus affluens potest à iudice laico puniri etiam absque alia degradacione, requiritur tamen declaratio Ordinarii super qualitate affluus, ibidem num. 69.

Clericus immixtus se enormitatibus an perdat privilegium fori, ibidem num. 81.

Clericus non inferens Ecclesie nisi Episcopus beneficium contumaciam dimittere in carceribus curie seculari, puniri potest à iudice laico, etiam poena corporis afflictiva, ibidem num. 87.

Clericus in quatuor casibus hic expressis, & in aliis pluribus contra iudice seculari conveniri potest, in cap. Nullus, num. 3. de for. compet.

Clericus ut fori privilegio gaudeat quæ requirantur ex Concilio Tridentino, in cap. Si quis, numer. 19. de for. compet.

Clericus si habuit à se gestari solum aliquam occasione ad breve tempus deposuerit, non ideo fori privilegium amittit, ibidem num. 20.

Monitio non requiritur nisi Clericus carens qualitatibus à Concilio Tridentino requisitis fori privilegium amittat, ibidem num. 21.

Clericus in minoribus habitum, & tonsuram deferens, & Ecclesie interfuit, licet sine mandato Episcopali, gaudet fori privilegio, ibidem num. 22. & sequ.

Idem si usque alteri Ecclesie quàm cui Episcopus mandavit, ibidem num. 23.

Clericus beneficium privatus ex Bulla Sixti V. eo, quod habitum, & tonsuram non detineat, fori privilegium non amittit ante latam à iudice Ecclesiastico declarationem super facto, ibidem num. 24. & sequ.

Clericus Beneficiarius solitus incedere in habitu, & tonsura, licet aliquando eadem gestacionem interseruit, non incidit in poenam privationis Beneficii ex Bulla Sixti V. ibidem num. 26.

Clericus primæ tonsuræ de Capella Sacerdotali institutus an gaudeat privilegio fori, licet illius possessionem ab hominibus sibi motam non acquirit, ibidem num. 27. & sequ. usque ad num. 45.

Clerici ante Concilium Tridentinum in debere esse in Ecclesia intrinseci, auxilium servitio adscripsi ad hoc ut fori privilegio gaudeant, ibidem num. 40. & sequ. usque ad n. 60.

Figuras Repetit.

Clericus Ecclesie depositus qui ad sacrificium quotidianum non accersit, pro Clerico non habetur ex Concilio Tolentino, ibidem num. 42.

Clericus non beneficiarius solitus Ecclesie interfuit, & in habitu, & tonsura incedere, si nocuit, vel interdu in habitu laicali deprehendatur cum armis, an fori privilegio gaudeat, ibidem num. 43. & sequ. usque ad n. 59.

Clericus beneficiarius ex Concilio Tridentino finitur facti privilegio, licet habuit, & tonsuram non detineat, ibidem num. 46.

Clerici coelibes de jure communis etiam non beneficiarii ante mortem gaudent privilegio fori, licet in habitu non incedant, Clerici conjugati secus, ibidem num. 47.

Sed hæc differentia sublata est à Concilio Tridentino, ibidem num. 48.

Clericus non habens requisita Concilii Tridentini non admittitur perpetuo privilegium fori, sed suspenditur ad tempus, ibidem num. 49.

Clericus deferens ad breve tempus vestes virgatas, & portans non incidit in poenam Clem. Quosdam de vita, & honest. Clerici ibidem num. 50.

Clerici incedentes in habitu, vel tonsura de jure communis gaudent privilegio fori, licet Ecclesie non inferant, ibidem num. 60.

Clerici quavis facti privilegio non gaudent, tamen puniri possunt ab Episcopo præventim, si pro Clerici adhuc publice se gerant, ibidem num. 77.

Clericus qui cum violata de facto maiestatem obtinuit, & tam cognovit, an privilegio Clericali gaudeat debeat, in cap. Nuper à nobis, n. 20. usque ad n. 29. de Bigam.

Quid in Clerico minorum Ordinum, ibidem num. 81.

Et quid in constituto in sacris, ibidem num. 88.

Clericus fori privilegio nec expressè nec tacite renunciare potest, in c. Magnus, n. 48. de obligat. ad ratos.

Declaratur, ibidem num. 66. & 79.

Fori privilegio quatenus persone præter Clericos gaudere debeat, latissime à iudice in c. Nullus, à num. 16. usque in finem de for. compet.

Fori privilegium concessum est Clericis propter characterem, qui est persona non egressum ibidem num. 36. & 41. & in c. Nuper à nobis, n. 36. de Bigam.

Fori privilegium quia ob causas à Concilio Tridentino sunt limitatum, in c. Si quis, n. 73. de for. compet.

Clericus non habens requisita Concilii Tridentini quatenus non gaudeat privilegio fori, tamen si gerat se pro Clerico potest puniri etiam ab Episcopo, & hoc loco præventim, in c. Quosdam, n. 25. de solut.

Privilegio fori expressè renunciare non potest Clericus etiam cum iuramento, potest tamen tacite habitum, vel tonsuram non deferendo, aut Ecclesie non inferendo, ibidem num. 72. & 78.

Vide in verb. Laicus in fraudem factus Clericus, vel Privilegiis.

Et in ver. Fornus.

Et in ver. Eugeniana Constitutio.

Et in ver. Privilegium quatenus non gaudeat.

Et in ver. Solus laicus in Clerico.

Clerici primi tonsuræ in Ecclesia militanti gaudent privilegio Canonis, & fori jure Divino, in c. Cum contingat, n. 82. & 113. de acat. & qualis.

Clericus posthabens percuriam, vel persequens equum, aut in eum sequens, vel ejus vestem frangens, excommunicatus est, in cap. Nuper, n. 31. de sent. excomm.

Clericus copulatus meretricem ad se recipiendum, vel extrinsecum domo, ut ipsam occupet, excommunicationem non incurrit, ibidem num. 117.

Clericus si à Prælatu suo tertio monitus non realiter habitum, & tonsuram, perdat privilegium Clericale, in c. Copulatus, il. 2. n. 1. de sent. excomm.

Clericus quavis habitum, & tonsuram dimittit, & deponit secularibus se immixtus non perdat privilegium Canonis, nisi tertio monitus noluerit se emendare, ibidem num. 2.

Clericus non potest verbis renunciare privilegio canonis, nec fori, potest tamen facto ipso, ibidem num. 5.

Clericus dimisso habitu se enormitatibus ingens perdat privilegium Canonis, in cap. Perpendimus, num. 2. & 13. de sent. excomm.

Sed non privilegium fori, ibidem num. 45. & 17.

Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 25.

Clericus qui dimisso habitu ingreditur bellum, vel agressionem, tamen debet restitui Ecclesiastico iudici, ibidem num. 4.

Clericus, qui dimisso habitu, & tonsura, interfuit se enormitatibus, potest puniri per iudicem in laicalem, nec non incurrere excommunicacionem, & tunc in laicalem, ibidem num. 5.

Saltem si in enormitatibus diu perseveraverit, secundum aliam opinionem, ibidem num. 7.

Contrarius ibidem num. 1.

- Privilegium Canonis quo iure indultum fuit, ibidem numer. 9. 337
- Facilius perditur, quam privilegium fori, ibid. d. n. p. 337
- Et quid post Concilium Tridentinum n. 16. 337
- Clericus non gaudet fori privilegio quoad personam, inspicitur in quod sita reperiatur, cum iudex laicus incipit eum distringere, in c. Joannes, n. 1. de Clero, conjug. 31
- Clericus qui dimisso habitu, et tonsura ingreditur in eorum iuribus, ut, et quando perdat privilegium Clericale, in cap. Perpendimus, non. 12. et seqq. usque in finem, de fratre. excomm. nemo. 337
- Quid de privilegio Canonis, ibid. num. 13. 337
- Et quid de privilegio fori, ibid. num. 15. et 16. 337
- Clerici habent Clericalem dignitatem ex variis, vel negligentiam non perdit privilegium Canonis ante trinum monitionem, scilicet si ex iniquitate, vel malitia, ibid. num. 14. 337
- Clericus per dimissionem habitus, et tonsura ante trinum monitionem non perdit privilegium fori, in c. Concingit, il. secundo, n. 6. et p. de fratre. excomm. 368
- Nec privilegium Canonis, ibid. num. 10. et 13. 368
- Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 25. 370
- Et si monitus fieri non possit per iudicem seculares, vel alium, sed per Episcopum, vel alium Praetulum habentem Episcopalem jurisdictionem, ibid. num. 25. 368
- Nec sufficit una monitio pro omnibus, sed debet esse trina, ibid. num. 8. 368
- Clerico qui dimisso habitu, et tonsura immiscetur in negotiis secularibus, non perdit privilegium immunitatis ab omnibus laicalibus, nisi ter monitus a negotiationibus non abstinuit, ibidem num. 11. 368

Sacerdos non gaudet, etc.

Vide in ver. Sacerdos.

- Clericus deprehensus in eorum iuribus, et capris sine habitu, et tonsura reuocandus est ad iudicium Ecclesiasticum, ibidem num. 14. 369
- Clerici etiam in facris per unum excoenecis arcem locutionem, vel habitum perdit ipso facto privilegium Clericale, sed si breviori tempore, requiritur trina monitio, ibidem num. 15. 369
- Clericus qui milita efficitur, si sine excoenecis, perdit ipso facto privilegium Clericale, ibid. num. 16. 369
- Clericus monitus Ordinum non beneficiatus nisi habitum, et tonsuram deferat, et Ecclesiae inferuat, ex Concilio Tridentino fori privilegium perdit, sine alia monitione, ibidem num. 25. 370
- Clericus in laicos incedens actio monitus non respicienda perdit privilegium Clericale, in cap. In audientia, non. 1. de sent. excomm. 376
- Clericus qui deposito habitu arma militaria gerit, non perdit privilegium Clericale ante trinum monitionem, si tamen larvis eorum iuribus se immiscuit, ibid. num. 1. 376
- Quia habitu, et tonsura, et ceteris ut laici conuenerant, deprehensus in maleficio, puniri possit a iudice seculari, in c. Ex parte, il. tertio, n. 1. de privi. 377

Clericus quoad privilegium cap. Odoardus.

- Clericus, qui non est solvendo, non debet excommunicari, nec aliter molestari, praestabit tamen cautionem saltem iuratoriis de solvendo cum pervenerit ad pinguorem fortunam, in c. Odoardus, n. 2. de solut. 378
- Clericus pro debito civili excommunicari potest, si econtra actus precepto iudicis de satisfaciendo, sed non debet carceribus mancipari, ibid. num. 3. 378
- Sed ex Concilio Tridentino communicari non debet nisi in subdolum, ibid. num. 4. 378
- Muliere armata, legalis, et ecclesiastica militum acquiescent quoad beneficium, ut non conveniant nisi in quantum facere possint habere ratione ne agant, ibid. num. 7. 379
- Clerici etiam prius confirmati gaudent beneficio cap. Odoardus, ibid. num. 10. 379
- Quantum non sunt beneficiarii, nec habitum, et tonsuram deferant, vel aliquid Ecclesiae inferuat, ibid. num. 11. 379
- Tridentinum Concilium c. 6. sess. 15. non adiecit Clericos non habentes requisita, nisi privilegium fori. Privilegium verò cap. Odoardus, et reliqua remanent in dispositione iura communis, ibid. num. 21. 379
- Clericus conjugatus gaudet privilegio fori, et Canonis, sed non privilegio cap. Odoardus, ibid. num. 13. 379
- Clericus qui abbas habuit Clericali praeiit se publicè pro laico, non gaudet beneficio cap. Odoardus si praeiit se pro Clerico, licet non habuit requisita Conc. Trid. ibid. num. 14. 379
- Solutio parati debiti regulariter non admittit creditore introitu, sed fallit in Clerico, qui pro parte non est solvendo, ibidem num. 15. 379
- Clericus non gaudet privilegio cap. Odoardus si ceciderit sit ipso pauper, et ibid. num. 10. 379
- Clericus non gaudet beneficio cap. Odoardus, pauperem prohibere debet, ibid. num. 11. 379
- Clericus, qui in locis prohibitis, vel luxuriosis vivendo boni fide

dissipat non gaudet beneficio cap. Odoardus, ibid. num. 37. 39. et 40. 381

- Contrarium, ibid. num. 41. 381
- Clericus censetur tacite renunciare beneficio cap. Odoardus si dolo, vel fraude factus est inops, ibidem numero 36. 44. et 45. 381
- Vel si iuribus creditoribus praeponit posteriores, ibidem numero 38. 381
- Alienatio bona sua in fraudem creditorum non gaudet beneficio cap. Odoardus, ibid. cum 46. 381
- Dolosa non est admissio ad beneficium assensu, vel ad beneficium cap. Odoardus, vel cap. Pervenit, de fideiussor. ibidem num. 44. 381
- Spoliatur qui fraudem adhibuit, non admittitur ad beneficium cap. Odoardus, ibid. num. 47. 381
- Alienatio bona sua in fraudem creditorum non gaudet dicto beneficio, ibid. num. 46. 381
- Clericus non gaudet beneficio huius cap. nisi conveniantur civiliter, vel pro maleficio ad interdictum prestandum, ibidem num. 47. 381
- Secus si agatur criminaliter ad penam, vel poenitentiam imponendam, quae non est commutatio penae pecuniarum in corporalem, nisi ad hoc volentes, ibid. num. 48. 381
- Et hoc si pota applicetur parti, secus si applicetur clerico, ibid. num. 50. 381
- Clericus uti demum gaudet privilegio huius cap. si conveniantur actione personalis, secus si actione reali, ut depositi, etc. ibid. num. 52. et 54. 381
- Clericus non gaudet privilegio cap. Odoardus, nisi de bonis contrahatur, ibid. num. 55. 381
- Et multo minus si debitum pertinaciter negat, ibidem numero 57. et 58. 381
- Si cessat bonis antequam condempnetur, vel debetum, in iure contrahatur, non est admissus, ibid. num. 56. 381
- Clericus gaudet privilegio cap. Odoardus, absque ulla bonorum cessione, focus in persona sua privilegium, ibidem num. 58. et seqq. usque ad n. 60. 381
- Beneficium cap. Odoardus, et c. Pervenit ex Constitutione Pii IV. non datur debitoribus in Urbe, nisi gestum bonorum videtur, ibid. num. 61. 381
- Clericus inopem cum ad pinguorem fortunam pervenit, non tractatur in totum, sed in quantum facere potest, habita ratione ne egat, ibid. num. 62. 381
- Clericus famel admissus ad beneficium cap. Odoardus non prohibetur iterum admitti, ibid. num. 66. 381
- Clericus non admittitur ad beneficium cap. Odoardus, nisi praestet iuramentum cautionem de solvendo, cum ad pinguorem fortunam deveniat, ibid. num. 68. et seqq. 381
- Beneficium ne quis conveniat ultra quam facere potest, si comparatur ratione personae privilegia, non potest renunciar: secus si ratione contractus, in c. Odoardus, n. 70. 381
- Fallit in renunciatione tacta, quia fit per actum contrarium, ibid. num. 71. 381
- Clericus non possit cum iuramento renunciare beneficio cap. Odoardus, ibid. num. 73. 381
- Beneficium dict. cap. Odoardus habet duos effectus, ibidem numero 74. 381
- Privilegium ne quis detrahatur in carcerem, renunciar: non potest etiam cum iuramento, ibid. num. 75. 381
- Privilegium ne quis conveniat ultra quam facere potest, si comparatur ob reverentiam personae, renunciar: non potest etiam cum iuramento, ibid. num. 78. 381
- Beneficium non fruatur beneficio cap. Odoardus contra Pensionarium, si per scriptum confenserit reservationi pensionis, ibidem n. 79. et seqq. 381
- Secus si fuisset beneficio gravato, et non confenserit per scriptum, ibid. num. 80. 381

Clerici quoad redditus Ecclesiasticos.

- Clerici vivere debent de patrimonio Jesu Christi, in cap. Cum pridem, n. 25. de Paup. 382
- In collatione praebendi non conferatur Clerico novum ius, sed quod habet a Deo determinatur ab Ecclesia circa possessionem, ibid. num. 103. 382
- Clericus desertivus debetur fori Ecclesiae stipendium, in sacramento Literarum relictum, in c. Si quis furem, non. 2. de pecul. cleric. 382
- Et quomodo Ecclesiae deservire intelligantur, ibid. num. 111. 382
- Authoritates Hieronymi, Augustini et Prosperi aliter sentiant Clericos, qui bonum patremum, aut suum sustentari possunt, precare si redditus Ecclesiae percipiant, in quos istius ad Doctores accipiantur, ibidem num. 9. et seqq. usque ad numer. 17. 382
- Clerici in primitiva Ecclesia nihil possidebant pauperum, sed omnia erant communia, et erat aliquis modus vivendi ab Ecclesia approbatus, ibid. num. 17. 382
- Potest Clericus pro libro disponere de portione, quam per suum laborem ubi Ecclesia meretur, aut qui in libro laboratur de iis, quae ad decorem istarum sunt necessariae, nec si profundas, utitur ad restitutionem, ibid. num. 13. 382

¶ Clerici in Urbe, & ejus districtu intra decem militaria decedentes ex Bulla Pauli V. libere possunt discurrere de bonis ibi constitutis, atque provenientibus ex redditibus Ecclesiasticis tam inter vivos, quam in ultima voluntate, quicquid in illis succedat heredes admittant, ibid. num. 44. 351

¶ Clerici habentes patrimonium quantum possint vivere de bonis Ecclesiarum, tamen si illa infamem in alios inhonestos, reverent ad restitutionem, in cap. Ceteri secundum, numer. 4. de prebend. 351

¶ Impetritus Clericorum credit in opprobrium Ordinis Clericalis, & opprobrium ejus, in cap. fortis alimpe sunt, ibid. num. 38. & 69. 351

¶ Humiliter sunt tractandi Clerici, ne alii detestentur à Clerico, in cap. Cum percussio, numer. 3. de Clero. agros. 355

¶ Non convenitur Clericus nisi Militis, nisi in quantum facere potest, ibid. num. 35. 355

¶ Beneficiarius an, & quando tenetur reddere beneficiorum suorum pauperibus erogare. 355

Vide supra in ver. Beneficiarius.

Clerici Regulares.

¶ Clerici Regularibus Theologia, & doctrinam in inferioribus interdictam esse, in cap. Cum virum, n. 47. de Regul. 370

¶ Clericorum Regularium appellacione Monachi, & Moniales non comprehenduntur, in cap. Non amplius, numer. 7. de Institutione. 373

Clericus quoad residentiam.

¶ Clericus habens beneficium residentiam requirens non potest ad aliam diocesim movendi causa transire sine sui Prelati licentia, in c. Clericus, n. 2. de Clero. non resid. 464

¶ Vagabundus potest ad residentiam revocari, licet ejus beneficium personalem residentiam non requirit, in c. Cum omnes, n. 19. de constitut. 393

Vide in ver. Residentia.

¶ Non potest Clericus ex una ad aliam Ecclesiam, vel Civitatem transire sine licentia Episcopi proprii, in c. Significasti, numer. 4. de Paroch. 399

¶ Clerici in oratione adscripti servitio Ecclesie non debent tam decessere sine homine a Episcopo, quantum non sint incantati, in c. Admonet, n. 17. & 37. de renuntiatio. 330

Clericus quoad titulum patrimonii, vel beneficii.

¶ Clericus non debet sine titulo ordinari quibus ex causis constitutum fuerit, in cap. Non licet, numer. 3. & 4. de prebend. 68

¶ Minorum ordinum Clerici cum Episcopos cogunt titulum assignare sicut constitutum in factis, ibid. num. 17. 69

¶ Clerici non beneficiarii habentes de patrimonio unde vivunt, licet possint ad sacros Ordines promoveri, in c. Episcopus, numer. 17. de preb. 71

¶ Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. num. 18. 71

¶ Clericorum mendicantes credit in obsequium Ordinis Clericalis, & opprobrium ejus, in cap. fortis alimpe sunt, in cap. Cum secundum, n. 38. de preb. 91

¶ Ad omnes qui eliguntur non debet repelli à mercede, ibid. num. 19. 91

¶ Episcopus in suo officio generali providere debet ne quis Clericorum regat, ibid. num. 37. 91

Vide in ver. Ordine quoad titulum.

Et in ver. Patrimonium.

Clericus quoad tonsuram Clericalem.

¶ Clericus primæ tonsuræ non eligatur in militiam Dominicam, sed in sortem Danini, in c. Cum contingat, cum. 26. de rit. & qual. 419

¶ Contrarium, ibid. num. 39. 419

¶ Potest tonsuram Clericalem dimittere, & id statim laicalem reddere, ibid. num. 37. 419

¶ Degradatur ab ordine, ibid. num. 37. & seq. n. 37. 419

¶ Gaudet privilegio Canonici, & fori pure Divini, ibid. cum. 38. & num. 113. 414

¶ Sicut in Ecclesia militanti per contrarium, ita in triumphanti per charactrem Clerici à laicis distinguuntur, ibidem numero 98. 417

¶ Clerici etiam primæ tonsuræ magis promoti ab executione ordinis sunt suspensi, ibid. num. 116. 417

¶ Per primam tonsuram transiunt à statu laicali ad Clericalem, & veniunt proprie Clericorum appellacione, ibidem numero 118. 418

Regnum Reipublice.

¶ Non efficitur Militia caelestis Militia, ibid. num. 119. 418

Vide in ver. Tonsura.

Clericus ubi conveniendus.

¶ Clerici in iudicem non solum etiam Ecclesiasticum sine propria Episcopi licentia confiteri non possunt, in cap. Significasti, numer. 78. de elect. 399

¶ Clerici super excessibus coram Episcopo conveniri debent, non coram illis, quibus serviant, nisi confutatio, vel privilegium aliud indicat, in cap. Cum contingat, numer. 1. de for. compet. 68

¶ Clerico in Curia Romana convenio non compert declinatoria fieri, compert tamen sibi ex causa sui revocandi domum, in c. Licet, n. 1. de for. compet. 63

¶ Clericus an in curia Romana conveniri possit in prima instantia non obstat decreto Conc. Tridentini in c. 20. sess. 14. ibid. num. 37. usque in fin. 67

¶ Potest Clericus conveniri in loco originis, vel ubi contraxit ante Clericatum, sed non coram primo iudice, in c. Proposuit, n. 24. de foro compet. 67

¶ Clericus, qui citatus coram Episcopo, postea de illius consensu ad aliam diocesim se transiit, tenetur coram primo iudice causam persequi, ibid. num. 26. 81

¶ Clericus conveniendus est coram proprio Episcopo sine conventione à clerico, si sit laico, in cap. si quis, numer. 17. de for. compet. 36

¶ Et in causis tam civilibus, quam criminalibus, ibid. num. 16. 36

¶ Etiam si Clericus primæ Tonsuræ, ibid. num. 17. & 19. 36

¶ Vel suspensus, excommunicatus, interdictus, depositus, aut irregularis, ibid. num. 18. 36

¶ Clericus sine licentia proprii Episcopi non potest sollicitare se ab uno, & illius jurisdictionem prorogare, in c. Quod super his, numer. 18. de major. & obed. 418

¶ Clericus sine decretis licentia non potest submittere jurisdictionem non sui iudicis, in cap. Significasti, numer. 1. de for. compet. 77

¶ Clericus debet conveniri coram suo Episcopo, in c. Si quis, n. 1. & 9. de for. compet. 37

¶ Clericus non potest prorogare jurisdictionem alterius iudicis etiam Ordinarii absque consensu Episcopi proprii, ibid. num. 4. & 7. 37

¶ Episcopus proprius quis dicatur ad hoc ut clericus coram ipso conveniri debeat, ibid. num. 10. 37

Vide in ver. Clericus quoad sui prius legatum.

¶ CLERUS erant donando Pape non potest obligare Episcopum ad servandam etiam à se indulta, in cap. Novus, numer. 27. Ne scilicet vacent. 205

¶ COACTIO duplex, id est absoluta, seu precisa, & conditionalis, seu causativa, in c. Sacra, numer. 1. & num. 23. de his que vi met. 615

¶ Coactio absoluta est majoris rei impetus, qui repelli non potest, ibid. num. 3. 615

¶ Per per manum attractionem, vel detentionem, ibidem cum. 4. & 9. 615

¶ Consensum prout excludit, ibid. num. 7. 615

¶ Coactio absoluta exempli, ibid. num. 9. 615

¶ Coactio absoluta, seu opprobria ad episcopum vel in mulierem, sed non in virum, ibid. cum. 12. 615

¶ Coactio absoluta non potest intervenire in emissionem verbi, ibidem num. 14. 615

¶ Coactio conditionalis, seu vis compulsiva, & metus idem sunt, ibid. num. 17. 615

¶ Coactio absoluta consensum prout evacuat, in c. Majores, n. 10. de Baptism. 799

¶ COACTUS à prebendone si quis vult, magis non vult quam vult, in c. Quisquis, n. 27. de elect. 396

¶ Coactus absolute magis pati, quam agere convincitur, & docemini equiparatur, in c. Sacra, numer. 7. de his, que vi met. caus. 615

¶ Nec metus, nec demeretur, ibid. num. 7. 615

¶ Coactus per metum dicitur conditionalis volens, licet absolute non velit, in c. Majores, n. 24. de Baptism. 799

¶ COADJUTOR, qui datur hodie à Sede Apostolica cum iurata successione, an adveniat iuri communi, vel decretis Concilii Tridentini, in c. Nulla, n. 48. & seq. usque in fin. de concess. preb. 118

¶ Coadjutoria gratia non est mens per venientia, sed habet sortem iuris propter consensum coadjutoris, ibid. num. 43. 118

¶ Coadjutoria hodierna est officialis, & à pure communi exorbitans, qui ad hoc sententia, n. 46. 118

¶ Coadjutoria cum iurata successione in Cathedralibus, & Monasteriis, & quo respectu dicatur esse contra Canones, ibid. de consens. 118

¶ Coadjutoria cum iurata successione, qui datur à Papa in Canonibus, & aliis beneficiis in Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis, an exorbitet à pure communi, ibid. cum. 30. & seq. usque ad fin. 118

¶ Anre exorbitet à Concilio Tridentino, n. 69. 119

¶ Coadjutoria cum iurata successione in inferioribus beneficiis 119

- cui est prolixus insignita factis Canonibus, ibidem numero 188
- Coadiutor hodierna hereditaria successione imaginem refert, ibid. num. 51. & 52. 188
- Coadiutor cum futura successione ingerit votum captanda mortis, quod non excluditur per consensum coadjuti, ibidem num. 53. 188
- Coadiutor cum futura successione propter consensum coadjuti est minus odiosa, quam gratia inter parentis, ibidem num. 56. 189
- Coadiutor hodierna in quibus differat à coadjutoria secundum formam juris communis, ibidem numer. 57. usque ad 62. 189
- Coadiutor perpetuus requirit consensum coadjuti, alioquin gratia est nulla, ibid. num. 58. 189
- Coadiutoria de iure non datur propter beneficium, aut in favorem personarum, sed ob Ecclesiarum necessitatem, ibid. num. 61. 189
- Coadiutor cum futura successione continet duas gratias æque principales, unam in favorem Coadiutoris, alteram in favorem coadjuti, ibid. num. 62. 189
- Coadiutor temporalis non datur nisi decrepitis, vel morbo incurabili impeditis officium exercere, ibidem numero 63. 189
- Coadiutor temporalis dari potest ab eo ad quem spectat destinatio, vel cessante administratio, ibid. num. 67. 189
- Coadiutoriam persequitur non datus Legatus de iure, sed solus Papa, ibid. num. 68. 189
- Coadiutor cum futura successione permittitur à Concilio Tridentino in Cathedralibus, & Monasteriis dupliciter, non autem in beneficiis inferioribus, & num. seqq. usque ad 78. 189
- Et quæ sit ratio differentie, ibid. num. 72. 190
- Coadiutoria utilitas non est tanta ut illi non perpendere gravamina plurima quæ ex futura successione Ecclesiis, & personis Ecclesiasticis inferuntur: & quæ sint huiusmodi gravamina, ibid. num. 77. & seqq. & n. 79. 190
- ad Coadiutoriam obtinendam exiguntur litteræ Commendatæ aut Episcopales, aut Capitulares, ibid. num. 76. 190
- Coadiutoria concernit principaliter officium utilitatem, non autem remotionem officii inferri ad publicum, in c. Cærensis, num. 70. de Receptis. 144
- Coadiutor gratia cui non requirit derogationem regule de iure quæ asino non tollendo, ibid. num. 73. 184
- Coadiutor cum futura successione ante Concilium Tridentinum obiecta non potest post Concilium effectus sortiri, in c. Dilectus, 1. secundo, n. 1. de Prob. 115
- Coadiutor duplex, in cap. Ex parte, numero 14. de Cler. apoc. 163
- Coadiutoria cum futura successione quando expiatur, ibidem num. 17. 163
- Coadiutor Canonici cum futura successione potest puniri ab Episcopo sine adpuncto Capitularibus, nisi in litteris Coadjutoris concessa ei fuerint omnia privilegia, quæ habent Canonici, inter Nallus, n. 41. de elect. 310
- Coadiutor Canonici cum futura successione non est Canonici, nec Capitularis, ibid. num. 42. 310
- Coadiutores perpetui in cura animarum ea lege ad beneficium rectorum, quæ Reductio Parochiarum Ecclesiarum, in capitulo ex parte, n. 4. de Vicar. 118
- Nec potest sine alio Vicarius substitui, ibid. num. 7. 119
- Coadiutor datus est Archidiacono loqui non valenti, in cap. Consultationibus, n. 1. de Cler. apoc. 164
- Prelatus inhabilis propter morbum supervenientem ab officio non amovetur, sed datus illi coadjutor, ibidem num. 2. & 6. 164
- Idem in habere personam, vel quodcumque beneficium certi monasterii, & officii, ibid. num. 3. 164
- Idem in Abbate, ibid. n. 4. & 5. 164
- Idem in Generali Religiosis, ibid. num. 7. & 40. 164
- Coadiutor ut infirmo dari possit aut debet, talis esse debet infirmus ut eum impediat officium suum exercere, ibidem num. 8. 164
- Item debet esse perpetuus, & incurabilis, ibid. num. 10. 164
- Et talis conferre licet in illi possit per divinum miraculum, ibidem num. 11. 164
- Coadiutor non datur agros & mores seu curatibus, sed ipsemet potest fix vicarium temporalem constituere ab Ordinario approbandum, ibid. num. 12. & seqq. 164
- Coadiutor datur illi, qui officium loquitur, vel oculorum amittit, ibid. num. 14. & 41. 164
- Non statim monacho, ibid. num. 15. & 70. 164
- Item datur Episcopis, ibid. num. 16. 164
- Item decrepito, n. 17. 164
- Item decrepiti, vel furio, ibid. num. 18. 164
- Lepræ non fit Episcopus, vel Superior non cogitur credere, sed datur illi Coadiutor. Inferior autem remanet in totum, ibidem n. 19. & seqq. 164
- Et quæ sit ratio differentie, ibid. num. 21. 164
- Ad contra, ibid. vers. Tu dic melius. 164
- Coadiutor quid sit, unde datur, quis datur, cui, & quibus

- casibus, & per quem, quod sit eius officium, quæ prerogative, & quando expiatur, & an datur in vivo, & ejus expressa, amplius una, & nota pluribus dari possit, ibidem numer. 22. 165
- Coadiutores de iure communis non funebantur nisi propter necessitatem regendi Ecclesiarum, & hi non cum futura successione, ibid. num. 23. 169
- Coadiutor cum futura successione respectu beneficii nec titulum habet, nec possessionem, sed est lites beneficiatus, in cap. Nulla, n. 4. & 66. de conce. preb. 188
- Coadiutor de iure communis tanquam residere, ibidem num. 29. 189
- Coadiutor cum futura successione non potest Choro, aut Capitulo immelle, nec aliqui iuramentum Canonialium exercere contra, ibid. num. 30. ibid. num. 60. 189
- Coadiutor de iure datur extra portum ex redditibus beneficii in compensationem laborum, ibid. num. 64. 189
- Coadiutor cum futura successione datur ibi ubi non laborat fidei, sed ad utilitatem coadjuti, nec quicquam percipit ex fructibus beneficii, ibid. num. 67. 189
- Coadiutor temporalis potest quandoque amoveri, & alias in ejus locum subrogari, ibid. num. 66. 189
- Coadiutor cum futura successione quibus conditionibus datur Episcopo secundum antiquam Canonici, ibidem numer. 79. 190
- Coadiutor datus est Episcopo, qui propter incurabilem morbum pastorale officium exercere non potest, in c. Ex parte, num. 1. de Cler. apoc. 161
- Coadiutorum datio Episcopis, & Superioribus Prelatis est de causis majoribus, & pertinet ad solam Papam, ibidem numer. 2. 161
- Coadiutor datur etiam in vivo, ibid. num. 4. 161
- Coadiutor officium quando expiatur, ibid. num. 6. 163
- Coadiutor unde dicitur, ibid. num. 17. & 10. 163
- Coadiutoria cum futura successione quando expiatur, ibidem num. 19. 163
- Coadiutor cum futura successione acquiritur in beneficio juxta ad rem, quod cunctis maxime per obtinere coadjuti efficitur juxta plenum, & nec est opus nova collatione, ibidem numer. 16. 163
- Coadiutor datus Episcopo cum futura successione an possit administrare ea, quæ sunt jurisdictionis spiritualis, iuxta tempore alia ipso Episcopo contradicente, ibid. num. 17. & seqq. usque ad num. 27. 163
- Quid si sit datus decrepiti, vel aliis omnino inhabili, ibidem num. 18. 163
- Et quid si datus sit impeditus vel non prolixus inhabili, ibidem num. 19. 163
- Coadiutor quid sit, ibid. num. 21. 163
- Coadiutor retinet in habetia potestatem, & jurisdictionem, ibid. num. 22. 163
- Coadiutor an & quando possit beneficia conferre, ibidem num. 24. 163
- Coadiutor alteri delegare non potest in ea, quæ coadjutor vult, & testis per ipsum exercere, ibid. num. 27. 163
- Coadiutor non potest revocare quæ coadjutor gessit in casibus suis iure, vel ordinatim permittis, ibidem numer. 28. 163
- Coadiutori conveniens habitatio est concedenda in aedibus Episcopis palatibus, ibidem num. 29. 163
- Coadiutor in conspectu tribunali Episcopi juxta reddere debet, ibid. num. 32. 163
- Coadiutor dicitur habere curam animarum quoad exercitum, non autem quoad pæ, & habetur cura, in c. De rectoribus, n. 8. & 34. de Cler. apoc. 177
- Coadiutor vivere debet de Ecclesiæ proventibus, & inde recipere congruam portionem, ibid. num. 8. 178
- Appellatio à datione coadjutoris, & assignatio congrua datur ad effectum devolutionis tantum, ibid. num. 11. 178
- Coadiutori, & coadjuto si reddenda Ecclesiæ non sufficiunt uter fe preferendus, ibid. num. 12. & seqq. 178
- Coadiutor nec titulum habet, nec possessionem, sed nudum exercitum, titulus verò, & possessio remanet penes Coadiutorem, ibid. num. 15. 179
- Coadiutor Vicarii Patrochi potest matrimonio interesse, & alias dare licentiam ut metetur, in c. Quod nomen, n. 30. de clandest. dispens. 34
- Coadiutor datur Prelato inhabili, nec jurisdictione transiit in Capitulum, in cap. Quia diversitatem, numer. 30. de conce. prebend. 193
- Vide in ver. Papa quid coadjutoris.
- CODICILLI non veniunt appellatione testamenti, nisi largè, & impropiè, in c. Cùm esset, n. 5. de Testam. 268
- COEMETERIUM gaudet immunitate Ecclesiastica in c. Immunitatem, n. 1. de Immunit. Eccles. 619
- Commetum, & Ecclesiæ gaudere eodem privilegio, & immunitate, censetur & aliud vicarium, in c. Ecclesiæ, n. 21. de Immunit. Eccles. 647
- COGITATIONIS penam non patitur, in c. Dolentes, n. 4. de exco. Misar. 538
- Declaratur, n. 60. 538
- COGNATI unde dicitur, in c. Per te, n. 9. de Probat. 143

- 4 Cognationem spiritalem ex contrahitis comparat, qui in actu baptismi infansem non tenet, sed Presbyter tradidit baptizandum, vel baptizatum de mano Presbyteri suscepit, in cap. Veniens, num. 1. & seqq. usque in fin. de cognat. spirit. 63
- 4 Cognatio spiritualis non potest contrahi per procuratorem, ibidem cum. 1. p. 19. 63
- 4 Cognationis spiritualis diffinitio, ibidem. 63
- 4 Cognatio spiritualis ex Concilio Tridentino requirit eandem, & designatorem, ibidem. 63
- 4 Cognatio spiritualis inchoata de iure positivo ad iustitiam generatam, & activitatem naturalis, ibidem. 64
- 4 Cognatio spiritualis interuenit naturam, ibidem. 64
- 4 Cognatio spiritualis inter fideles, & paganos non potest contrahi, ibidem. 64
- 4 Sed bene cum Christiano non fuit ibidem. 65
- 4 Cognationis spiritualis impedimenta restricta sunt ad terminos Concilii Tridentini, cui non est derogatum per Bullam Pii V. in cap. Utrum autem, num. 1. verbi. *Modo*, de cognat. spirituali. pag. 78
- 4 Cognatio spiritualis non contrahitur per eum, qui in actu baptismi oculum perit monitum, ibidem. 78
- 4 Cognationis spiritualis contrahitur inter concubinarum, & concubinarum, qui solum ex se suscipiunt baptismum tenent, in cap. Si vir, num. 1. & seqq. usque in fin. de cognat. spirituali. pag. 78
- 4 Cognatio spiritualis contrahitur à laico baptizante in extremo necessitatis articulo, ibidem. 6
- 4 Cognatio spiritualis, quod contrahitur per baptizandum proprium filium ex concubina suscipiunt impediri matrimonium contrahendum, & dirimit post contrahendum, ibidem. 9
- 4 Cognationis spiritualis non contrahit qui baptizatum non recipit, sed candem tenet iuxta consuetudinem loci, in cap. Super eo, num. 1. de cognat. spirit. 63
- 4 Cognatio spiritualis de iure communi tenet inter baptizatum, & filium baptizantis impediens, & dirimens matrimonium inter eos contrahendum, in c. Ex litteris, num. 1. de cognat. spirituali. 66
- 4 Cognatio spiritualis olim triplex paternitas, compaternitas, & fraternitas, sed hanc ultimam supelata est à Concilio Tridentino, ibidem. num. 1. 66
- 4 Filius dorum Comparat, nisi confectus repugnet, licet contrahatur, si per eorum neutrum deventum est ad comparatorem: alia separatur, in cap. Utrum, num. 1. de cognat. spirit. 78
- 4 Cognationis spiritualis impedimentum est iura mere Ecclesiastica, & d. c. Ex litteris, num. 7. de cognat. spirit. 66
- 4 Et in domo accessio fit causa iudicialis dispensandi, ibidem. cum. 1. & num. 17. 66
- 4 Cognatio spiritualis maior est, & difficilius solvitur, quod extraneis, ibidem. num. 14. 66
- 4 Cognationem spiritalem contraxit puella novem annorum, quæ infans levi vir de sacro fuit, & cum ea Gregorius XIII. novus dispensator, ibidem. cum. 17. 66
- 4 Magna vitanda eorum conjunctio qui ad nos per spiritalem, quoniam per carnalem cognationem tenent, ibidem. numero 13. 66
- 4 Cognationis legalis impedimentum à Concilio generali non est sublatum, in cap. Non debet, num. 15. de consanguine. & affinit. 73
- 4 Cognitio que tendit ad destructionem, vel confirmationem actus debet ab eo procedere qui potest actum celebrare, in c. Cum venerit, n. 13. de iudicio. 30
- 3 COITUS primus inter conjuges non est criminosus, in c. Ex publico, n. 5. de conversis. 447
- 4 COLLATIO beneficii dicitur donatio, in cap. Possidisti, num. 1. de concess. Prebend. d. i. c. Cum accessit, num. 7. de consuet. 101
- 4 Collatio beneficii non obstantis collatione alteri facta intelligitur de invalida, in cap. Considerandum, num. 14. de cler. approc. 167
- 4 Collatio beneficii non est actus ordinis, sed jurisdictionis, in cap. Vel non est competens, numero 14. de tempor. ordinat. p. 370
- 4 Collatio beneficiorum alia necessaria, alia voluntaria, in c. Ite frequentibus, n. 1. de iustit. 180
- 4 Collatio necessaria non est donatio, ibidem. num. 6. & seqq. 180
- 4 Collatio Parochialis est debita magis idoneo prædicto in concursu, ibidem. num. 7. 180
- Requisita in ver. *Beneficium*.
Et in ver. *Prebendam nullus*.
- 4 Collatio fit simulanea inter Episcopum, & Capitulum, Episcopo suspensus, ius conferendi ad Capitulum devolvitur, in c. Quia verificatur, n. 11. de concess. p. 373
- 4 Collatio beneficii facta excommunicato. Vide in ver. *Excommunicatus non officium*.
- 4 Collatio car habet nam electionis, & confirmationis, in c. Nullus, n. 27. de elect. 219
- 4 Collatio pertinet ad Capitulum, & Prelatum, lapsu temporis ad alium non transit, in cap. Possidisti, num. 1. de concess. p. 373. 200
- 3 COLLECTA imponitur Episcopo pro se, & Clericis parvulis

- pro se, Ecclesia debet contribuere simul cum clericis, non autem cum Episcopo, in cap. Cum prelat, num. 12. de luep. trona. 170
- 3 Collecta que imponitur personis pro rebus est manus parochialis, in c. Licet, n. 19. de censib. 140
- 3 Collecta in fit curis ex ordinario, & an ex statuto inferiorum potest fieri ordinatum, ibidem. num. 30. 141
- 1 Collecta aliqua ab Episcopo imponi non potest Ecclesie sed subiectis, præter charitativam libidinis, in c. Consequenter, n. 2. 2. 18.
- da omne. Ord. 186
- 3 Collectam imponentes Ecclesie, vel Clerico excommunicati sunt etiam Imperiali, vel Regali præfatione dignitate, de immunit. Eccles. c. non minus n. 1. 51
- 3 Collectam pro subditi laicorum Episcopus imponere non potest clericis sine consensu Clerici, ibidem. num. 23. 613
- 3 Nec sufficit consensus Capituli, ibidem. 24. 613
- 3 Collectam Clerici nec tenentur, nec possunt solvere ad relevandas necessitates, vel utilitates laicorum annuum, ibidem. num. 26. 613
- 3 Sed ubi veritas necessitatis, vel utilitas laicorum simul, & Clericorum possunt clerici illam solvere contententibus aliis requisitis, ibidem. 613
- 3 Collectam tenentur solvere omnes qui gravari poterant censibus, in quorum locum collecta successit, ibidem. n. 47. 614
- 3 ad Collectas, que ob peccata imponuntur, de iure civili revertuntur, etiam habentes exemptionem generalem ab oneribus personarum, realibus, & mixtis, ibidem. num. 16. 616
- 3 Secus de iure can. ibidem. num. 27. 616
- 1 Collecta Ecclesiastica, ac personis Ecclesiasticis onerumque bonis sum Apolonica auctoritate per laicos, vel alios imponi, & cum non possint eximi à sponte dante, in c. Consuetudinem, num. 67. de consuetudine. 196
- Vide in ver. *Clericus quando excom. p. non ab officio*.
- 1 COLLECTOR decimus si capite calice vel missali, aut alia ornamenta divina officia deputata an possit poni ab Ordinario, in c. Sedituli, n. 7. de offic. legat. 747
- 1 Collector Portugaliz an possit cognoscere causas appellationum à societate Communitari Cruciatæ, non obstante clausula, *Appellationes erroris*, ibidem. num. 1. & seqq. usque in fin. 146
- 1 Coadjutor parochialis, ibidem. num. 29. 146
- 1 Et quid viget sententia, n. 37. 147
- 1 Collector Portugaliz facultas an habet cognoscendi causam tam per viam querelæ, quam appellationis quibusvis iudicibus citam Sedis Apolice delegata, ibidem. num. 37. 147
- 1 Collectas Portugaliz ex consuetudine admittit appellationes etiam ad Papam interpositas, ibidem. num. 47. 148
- 1 Subcollectoris commissa tacta à Collectore potest per telles probari, in c. Cum in iure, n. 16. de off. delegat. 737
- 1 COLLEGIATAM etiam Parochialem obveniens infra annum non promoveat ad ordinem Presbyteratus non est privatus ipso iure, sed privatus mentione prænulla, in cap. Cum in quodam, num. 23. & numer. seqq. usque ad numer. 37. de electione. 147
- 1 Collegiata omnia naturaliter electiva est respectu Prelati, in cap. Nullus, n. 47. de elect. 130
- 1 Collegiata Ecclesia non dicitur que per desuetudinem desit esse collegiata, in a. De multis, n. 44. de preb. 111
- Vide in ver. *Ecclesia Collegiata*.
- 1 COLLEGIUM ipsum censetur eligere, cum electio sit à compromissariis, in c. Causam, n. 9. de elect. 119
- 1 Collegium ex universo sanctorum, & loco undis persone habetur, in c. Nullus, n. 9. de elect. 119
- 1 Collegium non facit societas privata, sed publica auctoritas, ibidem. n. 44. 120
- 1 Collegium quandoque representat singularis persona, licet Collegium omnino faciat, in cap. Licet de vitandis, num. 66. de elect. 117
- 1 Collegium in quo sunt parochiani clerici, & laici in dubio censetur Ecclesiasticum, in c. Non magnopere, num. 11. de cler. vel monach. 660
- 3 Collegium Doctorum utriusque iuris quale censetur, ibidem. num. 12. 660
- 3 de Collegiis diversis an, & quando quis esse possit, ibidem. cum. 17. 661
- 1 Collegio subditi an Episcopi de fide esse Collegiata, in cap. Cum fu ar, n. 33. de elec. & qual. 438
- 1 Collegium conservatur in uno, ibidem. num. 37. 438
- 1 Collegium quid, & in quo differat ab Univeritate, in c. Responso, n. 17. de sentent. comm. 160
- 3 Consules mercatorum non faciunt Collegium, ibidem. num. 46. 161
- 1 Collegium, & Universitas non dicitur persona vera, sed fida, & representata eadem anima, & baptismo, ibidem. num. 64. & cum. seqq. 163
- 1 Universitas vel Collegium an ad inferiores à Papa excommunicatur valeat, ibidem. numero 79. & seqq. usque ad om. 164
- 3 Collegio maior pars si desinuat, Collegium ipsum dicitur desinuisse, ibidem. num. 87. 164
- 3 Collegio Juratorum, vel alius illicito letari non potest, singularibus personis factis, in cap. Recondentes, num. 16. de iur. monach. 467

- 1 ad Elie Collegii non requiritur ut habeat Praelatum, in c. Quia propter, num. 73. de elec. 391
- 1 Collegia cellarum exemptione habent Ordinarium pro capite; exempla vero Papam, ibid. num. 74. 391
- 1 Collegium aliam naturam ut personis, ex quibus componitur, in c. la. presentia, n. 107. de probat. 147
- 1 Collegium habet intentionem fundatam super iure eligendi Praelatum in collegata Ecclesia, in cap. Cum terra, n. 10. de elec. 267
- 1 Collegium nec homines facit, duo Congregationem, in c. Veritas, n. 1. de probat. cler. & malit. 16
- 1 Major pars Collegii non sufficit in iudicio, quae sunt contra ius aliqui competentis, in cap. Cum dilectus, num. 15. de consensu. 305
- 1 Major pars Collegii non potest prejudicare minori, si actus sint voluntarii, sicut si necessarii, vel ob publicum utilitatem, ibid. num. 48. 107
- 1 Major pars factum in iure Universitatis, vel Collegii prejudicat minori, sicut in iure singulari, ibid. num. 50. 207
- 1 Collegii accusari illius personae promovendi possunt, nisi in accusatione sint specialiter nominatae, in cap. Omnipotens, num. 16. de accusat. 6
- 1 Collegii ius, et quasi possessio ex quibus colligantur, in c. Possulisti, n. 5. & 15. de iurepat. 337
- 1 Collegii ius de iure communi habent Ecclesiae Cathedralis, & Regularis quae ad Congregationem intendam sufficienter sunt dotatae, & quae in communi videntur, ibid. num. 6. 337
- 1 Collegii ius in uno relictum, ibid. num. 7. 337
- 1 COLLUSIO Si in causa beneficii, privari debet beneficio, in cap. Andivimus, n. 2. de collat. deq. 190
- 1 COLLUSIO quid sit, ibid. num. 4. 190
- 1 Gesta per Collusionem non tenent, ibid. num. 5. 190
- 1 COLORES an liceat mercari ad colorandum mulierum, vel virorum, in c. Multa, num. 61. Ne Cler. vel Monach. 616
- 1 COLUMBA per quam Ravennatis Archiepiscopi eligeretur ad Corvo dicitur occisa, in cap. Quia propter, num. 4. de elec. pap. 287
- 1 COMMENDA non mutat statum beneficii, in c. la. Ecclesiae, n. 16. de Capell. Monachor. 522
- 1 Commenda cellarum per obitum Commendatarii beneficium non vacat per obitum, sed eo modo, quo vacabat ante commendam, ibid. num. 17. 501
- 1 Commenda non est vere ritualis, ibid. num. 19. 501
- 1 Commenda non est vere ritualis magis participant de collatione, & vero rituali, quam de deposito simplicis, in c. Dudum, al. secundo, num. 38. de elec. 271
- 1 Commenda de iure communi non inducit incompatibilitatem, sicut post Concilium Tridentinum, ibid. num. 47. 501
- 1 Commenda ad sex menses in beneficiis curatis, quae fieri possunt ad Ordinarium post Concilium Tridentinum locum non habent, sed deputari debent Vicariis, ibid. num. 48. 271
- 1 Commenda Parochialis Ecclesiae fieri non potest, nisi actu Sacrodotii, in cap. Ut Abbas, num. 47. de decet. & qual. 301
- 1 Commenda nostri temporis reducere facit ad illam ciuitatum, in c. Cum sit ars, num. 18. de decet. & qual. 418
- 1 Commenda etiam perpetua non mutat statum beneficii, ibidem num. 19. 418
- 1 Commende de iure communi erant temporales, & idcirco non erant incompatibiles cum nullis, in cap. Bonae memoriae, num. 29. de possul. Praelator. 212
- 1 Commende nostri temporis sicut perpetuae, & habent rationem tituli, & Commendatarius facit fructus suos, ibidem num. 30. 212
- 1 Commende cur adinvicem, in cap. Cum ad nostram, num. 5. de elec. 283
- 1 Commenda quid sit, ibid. num. 6. 284
- 1 Commende nostri temporis an fiant de iure, vel ad Concilium Tridentinum impoibatur, ibidem num. 8. 284
- 1 Et an ad Concilio Lateranensi sub Leone X. ibidem num. 14. 284
- 1 Commende perpetuae de iure antiquo non erant cognitae, ibid. num. 9. 284
- 1 Tridentinum Concilium non prohibet quin Monasteria, quae suos habent Conventus, dentur de commendis in commendam, ibid. num. 10. 284
- 1 Nisi Monasteria huiusmodi sint capta ordinum, num. 11. 284
- 1 Commende ex parte leguntur Monasteria tam in spiritibus, quam in temporalibus, num. 14. 284
- 1 Commenda non mutat statum beneficii, ibid. num. 24. 287
- 1 Commende cessante beneficio vacat eo modo, quo ante commendam vacabat, ibid. num. 17. 287
- 1 Etiam commendata sit perpetua, ibid. num. 26. 287
- 1 Vide in ver. *Monasteria quae commenda dantur*
- 1 COMMENDATARIUM Monasterium S. Benedicti, vel S. Basilii, quibus cura animarum incumbit, an teneantur personaliter restituere, & curam per ipsos exercere, in cap. la. Ecclesiae, num. 1. & seq. usque in finem, de Capell. Monachor. 501
- 1 Commendatarius Monasteria, quae immunes iurisdictione temporalis tantum, non tenentur sacris initiis, ut restitui, ibid. c. d. num. 1. 501
- 1 Commendatarius, qui iurisdictione personalis incumbit in foro contentioso, an acquirat ad sacros Ordines suscipiendos, & personam

- licet referendum, ibid. num. 2. 501
- 1 Commendatarius, cui incumbit cura animarum in foro contentioso, an teneatur Ordines sacros suscipere, & restituere, ibid. n. 4. & seq. usque in fin. 501
- 1 Commendatarii hodie habentur pro veris titularibus, ibid. num. 5. & 12. 501
- 1 Commendatarii Monasteriorum non sunt cogendi sacros Ordines suscipere, nec restituere si cura animarum sacramentalis incumbeat Ecclesiae, vel Monasterio, non a se per se personae commendatarii, ibid. num. 6. 501
- 1 Commendatarius non est propter Praelatum, sed quasi depositarius, ibid. num. 10. 501
- 1 Commendatarius subrogatur ei in locum Abbatis titularis, etiam quoad iura personalia, ibid. num. 11. 501
- 1 Commendatarii olim non faciebant fructus suos, in cap. Dudum, al. secundo, num. 39. de elec. 271
- 1 Commendatarius Monasteriorum si mensa sit separata a Conventuali quantam, si verò sit communis utrumque fructum partem tenentur erogare in fabrum, seu ornamenta Ecclesiarum, vel alimonia pauperum, in cap. Si quis laici, num. 28. de peccal. Cler. pap. 197
- 1 Declaratur, ibid. num. 33. & seq. 148
- 1 Commendatarius, seu beneficiarius alimentis secundum dotem suam antea posita sine sustentatione pauperum, ibid. num. 30. 148
- 1 Commendatarii tenentur procurare Visitationem Apostolicam, & quae possint visitari, in cap. Venerabili, num. 6. de censib. pap. 247
- 1 Commendatarii Prioratus Conventuum Regularium, cui animarum cura personarum secularium incumbit, an teneantur in Prioratu residere, & curam animarum per se ipsos exercere, in cap. Quod Dei timorem, num. 20. & seq. usque in fin. de stat. Monachor. 473
- 1 Commendatarii Monasteriorum, an possint se immiscere in iura, quae concernunt regularia instituta, in cap. Eodem, num. 4. de rescriptis. 186
- 1 COMMEMORATIONI pro defunctis, quae legata pro Missis requirunt quomodo satisfiat ex contentis S. Congregationis Concilii, in cap. Cum creatura, num. 19. de celebrat. Missar. 528
- 1 COMMISSIO facta ab habente ad plures dignitates censurata facit nomine quae dignitates, quae factum valere, etiam si illa expressa fuerit per donationem, & causa, in cap. Ex parte, num. 18. de arbitrio. 704
- 1 in Commissionibus causarum, quando in supplicatione non exprimitur articulus certus iura iubetur addi capitula, & Commenda, non agitur de iuris praestatione Decretorum Concilii, in c. Quoniam, num. 19. de Constitut. 134
- 1 Commissio per se iuratum consensu infello, in cap. Constitutio, num. 16. de si. Presbyter. 483
- 1 COMMISSARIUS cruciatus non est constitutus iudex, sed exequutor, in cap. Sacerdotum, num. 19. de off. legat. 147
- 1 Commissarius ad resiles examinandos, an subdelegare possit, in c. Venerabili, num. 9. de testib. 155
- 1 Commissarius tenetur per modum clementer litteras fac commensationis, sed eam illarum copiam parti dimittere, in cap. Cum in iure, num. 23. de off. Delegat. 114
- 1 Commissarius qui de Provincia ad Provinciam minime, debent praestare litteras lites facultates Praeside Provinciae ahiis potest restitui, ibid. num. 40. 155
- 1 COMMITTERE qui non dicitur per se, vel alium, qui praestas ignorat, in cap. Nobis, num. 77. de finem. 44
- 1 COMMODUM non debet quia conficiat ex eo, quod facit invitae, in c. Opponimus, num. 39. de purgat. 513
- 1 Commodum sustentari, & sine praesentia an differant, in cap. Non amplius, num. 15. & seq. usque ad num. 20. de Institut. pap. 174
- 1 COMMODITAS estimatur secundum consuetudinem regionis, & utilitatem personae, ibid. num. 16. 174
- 1 COMMUNE servitium quod fit in cap. Preterea, num. 11. Non Praet. vii. fuit. 69
- 1 Communia, & immota servitia pro Episcopis, & Monasteriis Galliae in parva reductis fuisse partem ven. valoris non excedens, ibid. num. 73. & 77. 74
- 1 Commone pluribus in singulis, vel ut universi, quando aliqui esse dicatur, in cap. Licet de ritanda, num. 69. de elec. pap. 337
- 1 Commotio nixa loquendi per valet verborum proprietate, in cap. Cum venisset, n. 69. de iudic. 27
- 1 Declaratur, n. 68. de iudic. 27
- 1 COMMUNICATIO privilegiorum in forma communi non comprehendit facultatem conferendi Ordines, in c. Quanto, num. 27. de Consecrat. 199
- 1 Communicatio quaequivis ampla, & generalis non comprehendit facultatem ordinandi, cum sit difficillime concessio, ibidem num. 28. 199
- 1 Communicatio privilegiorum quaequivis ampla exemptionem ad decimus praedialibus non includit, in cap. Nuper, num. 33. de decim. 316
- 1 Vide in ver. *Privilegia communicatio*
- 1 COMMUNICARE in die Cenae non iungit solum a quo quamvis obtemperat, hodie tamen est mortale, in c. Si constitutus, num. 3. de Accusat. 9

- Communicantes in Hebdomada sancta, vel infra octavam Pasche
hæreticum præcepto Ecclesie et declaratione Eugenii IV. in cap.
Omnia, num. 41. de pœnit. et remiss. 111
- Communicare non licet in ipsa de Refræctionibus de manu Re-
gularium, etiam devotissima causa, ibidem num. 43. 112
- Communicantes quolibet anni die in Infula Philippinus sicut
preceptum preceptum Ecclesie, ibid. num. 47. 112
- Episcopus potest procedere ad excommunicationem in eos, qui ne-
gligunt adimplere præceptum, cap. Omnis uxor, q. de elec-
tionibus pro loco applicanda, utique et, sed non expeditur sibi ab-
solutio nem, ibidem num. 46. 112
- COMMUNITAS quid sit, in cap. Responso, num. 36. de sentent. ex-
com. 160
- Communitas non præsumitur ita contra ad malum consecrari, quin
aliqui sint dissensionis, ibid. num. 81. 164
- COMMUTATIO legum abbas Francis Minoribus relata, in si
nulla ex defectu intentionis, et quod Papa ignoraverit hæreticos
fuisse vocatos in eventum commutationis, in cap. Non quidem,
num. 48. & seq. usque ad num. 61. de testam. 163
- Communitas voluntarii locum non habet, ubi testator providit
quid fieri debeat de legatis, in si alium destinatum converti ne-
queat, ibid. num. 49. 163
- Et in quibus casibus communitati impugnavit ex defectu inten-
tionis, et quod Papa ignoraverit prædicationem Testatoris, ibid. n.
50. & num. seq. 163
- Communitas voluntarie ab inferiori Principe regulariter fieri non
potest, in c. Ex parte, num. 23. de consue. 127
- Et quid si proveniat hæreticis non sufficientem ad onera adimplen-
da, ibid. num. 23. & seq. 127
- Voluntas testatoris potest ab Episcopo in alium personam com-
mutari si de jure, vel de facto adimpleri non possit, ibid. num.
27. 127
- Communitas ultimis voluntatis, si quæ facultas Episcopis com-
petebat non est subacta à Concilio Tridentino, ibid. num. 28.
pag. 127
- Vide in ver. *Præceptum quod communitatem voluntarium.*
- COMPOSITIUM supponit positivum, hæc impropositum aliquan-
do ponatur potest, in cap. Episcopalis, num. 7. de Pri-
vileg. 237
- COMPAGI sunt talis Episcoporum, in cap. Quia non, num. 4.
de Auth. & usu palli. 331
- COMPATERNITAS sciens, vel ignoranter inter conjugata sup-
ervenientes conjugum non dissolvit, in cap. Si vir, num. 1. de con-
jug. spon. 61
- COMPATER quod in actu baptisati infancem non retinet, sed Pres-
byter tradidit baptizantem, vel baptizatum de manu Presby-
teri si fuerit, in c. ubi aliter, quando non spiritualium, in c. Veniamus,
num. 1. & seq. usque in fin. de cogn. spon. 61
- Comptum dicitur illud, per quod neutrum deveniunt esse ad
comparationem, hæc invicem matrimonium contrahant,
nisi obstat loci consuetudo, in cap. Super onus, num. 1. de cogn. spon.
rit. 61
- Reliqua in ver. *Cognatio spiritualis.*
- Comparare debet rudimenta ignorantes quomodo ex Concilio Me-
dioli mensi prædictorum infantes de facto sine suspensio, in cap.
Firmum, num. 47. de Summ. Trinit. & fid. Cathol. 1
- COMPENSATIO delictorum non fit, ubi forma venit sibi applica-
da, five sit spiritualis, five temporalis, five pecuniaria, in cap.
Veniens, num. 10. de iur. 171
- COMPLETUM dicitur licet super sit aliqua partialitas, in cap. Ad
n. 1. am, num. 19. de Regul. 311
- COMPOSITIO super defunctis facta per Parochiam sine beneficiis
Apollonio, an transeat in succedentem, in cap. Nuper, num. 24.
de decimis. 326
- Compromittere est pro damnatione, vel offensæ, vel injuria pecuniaria
faci fieri, in cap. Inter alia, num. 17. de immuni. Eccles. 618
- Compensatio super pure beneficii præsumitur dimissionis, nisi facta
fuerit auctoritate superioris, in cap. Nisi esset, num. 3. de preben.
106
- Compensatio amicitialis super spiritualibus valida est, licet trans-
fusa sit, ibid. num. 4. & num. 41. 106
- Oportet tamen ut compensatio capiat initium ab auctoritate supe-
rioris, et non à potestate parochialis, ibid. num. 5. 106
- Compensatio super pure beneficiis Ecclesie potest fieri à Reddere in purga-
tionem sui ipsius, etiam sine consensu superioris, ibidem num.
30. 108
- Compensatio super re spirituali fieri potest, sed non translatio, in c.
Dilectus, num. 1. de preben. 103
- COMPROMISSARIUS in dubio an censetur promissionis ut ar-
bitrari, et an ut arbitror, in cap. Contingit, num. 34. de arbit.
109
- Compromissarius an sit Procurator compromittentium, in c. Cau-
sam, num. 11. 13. & 16. de elec. 259
- Compromissarius arbitri debet, an Prælatum sit idoneus ad offi-
cium Prælatum, ibid. num. 11. 259
- Compromissarii possunt esse alii à Capitulo, dummodo sint viri
Religiosi, & Clerici, ibid. num. 17. 259
- Compromissarii eligere possunt, & honesti est, ut eligant per
se ut unum secretum, in cap. Licet de vianda, num. 71. & 61. de
elect. 237
- Compromissarii à principio possunt esse incerti, certificandi tamen
per eos, quibus data est eligendi potestas, ibid. num. 59. 236

- Compromissarii non arbitrantur ad eligendum servata forma servan-
di, ibid. num. 61. & 67. 236
- Compromissarii licet procedant per viam scrutini, non tamen ar-
bitrantur ad formam, c. Quia proprii, in cap. Publicatio, num. 43. de
elect. 312
- Compromissarii simpliciter dari non arbitrantur ad eligendum per
scrutinium secretum, in cap. Nobis, num. 24. de simon. 40
- Compromissarii licet procedant ad secretum, in cap. Quia proprii,
num. 46. de elect. 218
- COMPROMITTENTES in arbitrium, vel arbitrorum de iure
Canonico possunt se juramento obligare ad observantiam ar-
bitri, vel arbitramenti, in cap. Non sine, num. 18. de arbit.
pag. 621
- Et hoc juxta Canonum servari debet etiam in foro civili, ibidem
num. 19. 621
- Compromittentes tenentur recipere electum à Compromissario,
dummodo sit idoneus, in cap. Causam, num. 7. de elect. 219
- COMPROMISSOR, & compromissarius idem esse non potest,
in cap. Licet de vianda, num. 47. & 58. vers. Neque divi, de elect.
pag. 237
- COMPROMISSUM de rebus spiritualibus in laicum fieri non po-
test, in c. Contrarium, num. 1. & seq. de arbit. 628
- Etiam in rebus spiritibus, ibid. num. 5. 629
- Compromissum non procedat contra legem prohibentem esse irritum,
quavis lex non procedat ulterius ad irritationem actus, ibidem
num. 1. 628
- Compromissum de re spirituali fieri potest, in Clericum, & laicum
simul, ibid. num. 8. 629
- Etiam unus sit Clericus, & plures laici, ibid. num. 9. 629
- Dummodo tamen fiat auctoritate superioris, ibid. num. 10. 629
- Compromissum de pure, & de facto super beneficio, vel jure spi-
rituali fieri non potest etiam in Clericum, ibid. num. 16. 629
- Compromissum factum in laicum de re spirituali, inquit in
arbitrorum arbitrorum an sufficiens sit, ibid. num. 31. 700
- Compromissum esse fieri non potest ab Ecclesia emptum in pre-
dictam libertatem, in c. Cum tempore, num. 6. & num. seq. usque ad
num. 16. de arbit. 697
- Compromissum ab initio esse voluntatis, post factum necessarium
est, ibid. num. 13. 697
- Compromissum super his, quæ alienari prohibentur si fiat
de facto, non valet, ibid. num. 28. & num. seq. 696
- Secus si de pure, ibid. num. 30. & seq. usque in fin. 697
- Compromissum non valet, per quod Ecclesia obligatur, ibidem
num. 29. 696
- Compromissum super jurisdictione Archiepiscopali, item super
quæstione spirituali, si spiritualis valet, etiam auctoritas super no-
tis non interveniat, ibid. num. 31. 700
- Compromissum fieri potest de omnibus etiam tangentiibus jus alie-
rius, sed arbitrium non tenet in alterius præjudicium, ibidem
num. 38. 707
- Compromissum expirat morte alterius compromittentium, in c. p.
Ex parte, num. 1. de arbit. 703
- Etiam ante mortem iurit conclusum in causa, & præfixum termi-
nus ad sententiam, ibid. num. 17. 703
- Compromissum est stricti iuris, nec extenditur ad hæreticos, vel
alios, de quibus expressè non est certum, ibid. num. 18. 704
- Compromissum fieri potest in iudicem, ut in arbitrorum tam
secundum legem, quàm secundum Canones, ibid. num. 21. 703
- Sive sit iudex Ordinarius, five delegatus, ibid. num. 22. 703
- Compromissum cessatur factum, ut in arbitrorum transmissum data sit po-
estas procedendi de pure, & de facto, & renunciationem reductioni
arbitri boni viri, ibid. num. 43. 704
- Compromissum si non nomine Dignitatis factum, an transeat in suc-
cessorem, ibid. num. 44. 707
- Compromissum super beneficio Ecclesiastico, seu jure spirituali
licet fieri potest, in cap. Non sine, num. 9. de arbit. 690
- Si fiat de pure, licet si de facto, ibidem num. 10. 690
- Compromissum de pure, & de facto alienationem includit, & ha-
bet vim transiitionis, ibid. num. 11. & seq. 690
- Compromissum de re spirituali in laicum fieri non potest, ibidem
num. 12. 690
- Compromissum etiam iuratum generaliter unum in laicum non
includit causam spirituales, ibid. num. 14. 691
- Compromissum de pure civili prohibetur fieri cum juramento tam
arbitrorum, quàm peritum, ibid. num. 21. 691
- Compromissum iuratum, quavis de pure civili actionem non
producat, tamen licet esse de pure Canonice, ibidem num. 26.
pag. 691
- Compromissum super electione potest fieri in unum tantum, in c.
Causam, num. 4. & 38. de elect. 219
- Item fieri potest in extraneum à Collegio, ibid. num. 7. 219
- Compromissum super electione Papæ à Cardinalibus unum in u-
num tantum de Collegio, an valet, ibidem num. 47. 263
- Compromissum in aliquos insum hac forma, ut compromissarii re-
spondeant eligere notatum à majori parte Capituli, validum est, in
c. Licet de vianda, num. 19. de elect. 333
- De clarare, ibidem num. 56. & seq. & 86. 337
- Compromissum iuratum in aliquo partem Collegii, an videatur
initium in personas incertas, ibid. num. 42. 314
- Compromissum de incerta persona assumenda non tenet, ibidem
num. 43. 314
- Declaratur, ibid. num. 59. 336

1. Compromissum factum in aliquem ex Collegio Cardinalium hac forma, ut ille voti singularum secreti exequi cum eligat, in quem maior pars Collegii consensit, hodie non valet, ibidem num. 58. & 59. *ver. de iur. iur. casus.* 317
 1. Compromissum initum in aliquem ex Collegio hac forma, ut ille eligat eum, in quem liberet, ac nulla forma servata maior pars Collegii consensit, validum est, ibidem num. 59. & 36. 316
 1. Compromissum fieri potest sub hac forma, ut compromissarius eligat eum, quem possit eligere aliqui de Collegio, ibidem num. 58. 316
 1. Compromissum factum à Cardinalibus directè in maiorem partem Collegii, an valet, ibid. num. 60. usque ad num. 72. & 59. utque in finem. 316
 1. Compromissum factum in quosdam partem Collegii, non dicitur in personam incertam, ibidem num. 61. 316
 1. Compromissum fieri potest in Collegium, tam è in Concilium generale, & possit sufficere consensus maioris partis, ibid. num. 63. 317
 1. Compromissum factum in maiorem partem Collegii, an videtur factum in seipsum, ibid. num. 64. 317
 1. Compromissum an requirat consensum singulorum, vel sufficiat in communi, ibid. num. 65. 317
 1. Compromissum in aliquem ex Cardinalibus initum hac forma, ut compromissarius eligere debeat eum, in quem voti singularum iniquitas duarum partem Collegii consensit, an fieri possit à duobus ex tribus partibus Cardinalium, ibid. num. 72. & seq. usque in finem. 317
 1. Compromissum initum hac forma, ut compromissarius teneatur eum eligere, in quem maior pars Capituli consensit, valet, & est expeditor forma quam habemus, ibid. num. 72. 317
 1. Compromissum à Cardinalibus initum ea forma, ut compromissarius voti singulorum per se secetur, firmitatem iniquitatis teneatur eligere, in quem duarum partem Capitulum consensit, an valet, ibid. num. 78. 318
 1. Et an fieri possit à duobus ex tribus partibus Cardinalium, ibid. num. 79. 318
 1. Et quid si compromissum sit cum forma, ut simpliciter vota singulorum eamque eligat, ibid. num. 80. 319
 1. Compromissum cum forma, ut compromissarius teneatur eligere eum, in quem consensit, duarum partem Collegii voti singulorum per se cum apertis iniquitatis, an valet, ibid. num. 81. 319
 1. Et an fieri possit à duobus ex tribus partibus Cardinalium, ibidem num. 82. 319
 1. Compromissum cum forma, ut compromissarius teneatur eligere postquam à maiori parte Collegii requirit consensus omnium nomine d' identitate, ibid. num. 86. 320
 1. Compromissum directè factum in maiorem partem Collegii non valet, si sit cum forma, ut vota singulorum exquirantur, ibid. num. 87. 320
 1. Et hoc fieri potest etiam in plures de Collegio partium comparatione minorum, ibid. num. 88. 320
 1. Violatur iuramentum, si quis dissensit, ibid. num. 90. 320
 1. Compromissum de causa, si dissensit fieri potest in domo laicorum ad adjunctionem omnis Clerici, in c. Cum propter, num. 53. de iur. iur. 323
 1. Opinio Lapi, quod in compromissum limitari sufficiat consensus maioris partis Capituli, declaratur in cap. Licet de statuatum 81. de elec. 329
- Vide in ver. *Index quod compromissum*,
Et in ver. *Arbitrari*, *Arbitrator*.
1. Compromissum ubi agitur de crimine criminaliter, non potest fieri in privatum, in c. Vocatus, num. 5. de iur. iur. 172
 1. Secus ubi de crimine agitur civiliter, ibid. num. 6. 172
 1. Compromissum super delictibus iniquitatis fieri potest non solum in extraneum, sed etiam in ipsum offensum tanquam amicabili compositione, ibid. num. 7. 172
 1. Secus contra in arbitrium, ibid. num. 8. 172
- Vide in ver. *Iurata*.
1. Compromissum verba quantumcumque lata relata ad arbitrium testis proferuntur sub quodam consensu legalitatis, & bonitatis eius, in quem compromittitur, ibid. num. 11. 173
 1. Compromissum fieri de rebus in potest fieri in laicum, in c. Cuius, num. 10. & cum seq. usque ad num. 18. de elec. 319
 1. COMPROMITTI potest in laicum de rebus Ecclesie non spiritualibus, sed merè civilibus, in cap. Contingit, num. 12. de arbit. 699
 1. Nec requiruntur consensus iudicis Ecclesiastici, ibidem num. 13. 699
 1. Compromitti non potest de liberali causis, in c. Cum tempore, n. 8. de arbit. 695
 1. Compromittere potest Clericus in sui per arbitrium, non autem in prejudicium Ecclesie, ibid. num. 10. & 19. 696
 1. Declaratur, num. 38. 697
 1. Compromitti potest de rebus temporalibus Ecclesie etiam in molierem habentem jurisdictionem de iure, vel de consuetudine, ibid. num. 30. 697
 1. Firmit sine iurisdictione Episcopi, ibid. num. 31. 697
 1. Compromitti potest super beneficio dimisso arbitri ex vi contr. promissi beneficii ad iudicium non possit videri non haberi, ibid. num. 32. 697
 1. Compromitti potest super electione, & matrimonio spirituali, in cap. Ex parte, num. 3. de arbit. 703
 1. Secus super matrimonio carnali, ibid. num. 4. 703

1. Compromitti non potest de libertate hominis, secus de libertate Ecclesie in prapudicium compromittentium, ibid. num. 6. pag. 703
1. Compromitti non possunt de facto, quæ alienari prohibentur de iure, in c. Non tunc, num. 11. de arbit. 699
1. Compromitti potest de iuribus Ecclesie in Clericos ipsius, in cap. Cum olim, num. 3. de preceptis. 715
1. Compromittere potest Clericus in laicum de bonis patrimonialibus, non autem de bonis Ecclesiasticis, in c. Episcopus, num. 38. de preben. 715
1. CONCILIIUM, seu INDULGEMUS, hanc verba relata ad id, quod est consensum de re communi, ad novum consensum, sed jam consensum ostendunt, in cap. Taurum, num. 22. de privileg. 347
1. CONCESSIO omnia videtur, quæ non veniantur prohibita, in c. Patentes, num. 8. de privileg. 343
1. Declaratur, ibid. num. 8. 343
1. CONCESSIONE aliqua utens, ejus qualitates respiciere non debet, in c. De eo, num. 23. de tempor. ord. 317
1. Concessio indeterminata intelligitur juxta formam petitionis, in c. lenovamus, num. 6. de tresp. & pace. 637

Concilium, communi.

1. Concilium unde dictum, in c. Ex parte, num. 10. de Capell. Monachoe. 505
1. Concilium institutum est non solum hæreticos confutare, sed etiam Catholicos orthodoxos fidem docere, in c. Cùm concilium, num. 7. & seq. de arat. & qual. 693
1. Concilium primum, ubi, quando, & cuius ab Apostolis celebratum, in c. Antiquus, num. 19. de pactis. 342
1. Concilium tertium Apostolorum fuit plenarium Conciliorum forma postmodum à Summis Pontificibus observatum, ibid. & num. 40. 342
1. Concilium est conveniendum quod dicatur, in c. Firmiter, num. 4. de Semin. Tunc, & 6d. Carol. 3
1. Concilia enumerantur ea, & quot in Ecclesia fuerint hæreticos celebrata, ibid. num. 9. 3
1. Constitutiones in Concilio generali an edendi sunt nomine Papæ, an nomine Concilii, in c. Antiquus, num. 31. usque in finem de pactis. 642
1. Constitutiones in Concilio generalibus præfente Papæ variis nominibus reputantur conceptæ, ibid. num. 34. 642
1. Constitutiones quæ sunt à Papæ de consilio concilii denominari debent à Papæ, & illius nomine promulgari, ibidem num. 35. 642
1. Idem si de consensu Concilii contra distinctionem Abbatis, vel de consilio, & consensu simul, ibid. num. 36. 642
1. Constitutiones in Concilio edendi sunt nomine Papæ, si materia leges originatur à Papæ, & nomine Concilii si materia originatur à Concilio, ibid. num. 37. 642
1. Concursus, ibid. num. 38. usque in finem. 642
1. Declaratur, ibid. num. 41. 642
1. Concilia sunt concilia Episcoporum, & Sacerdotum, & sunt propter Ecclesiasticas causas, in c. Esi membra, num. 15. de bis, quæ sunt à Prelatis sine concilio Capituli. 328

Vide in ver. *Tridentanum Concilium*, *Congregatio*, *Declarationes*.

Reges in Concilio.

Vide in ver. *Synodo Provinciali qui debent interesse*.

1. Concilia Ephesini II. diffinitiones Leo Papa tanquam hæreticas damnavit, in c. Majores, num. 30. de Baptis. 507
1. Concilia nationalia, quibus Summi Pontifices, vel eorum Legati præfuerunt, an & quomodo universalia, seu generalia nuncupari possint, in cap. Firmiter, num. 7. de Summ. Trinit. & 6d. Carol. 3
1. Concilium Florentinum, & Tridentinum expensarum pro sententia Theloygenum, in cap. Requirit, num. 13. de Ordin. ab Episcopis. 374
1. Concilium Canabrigie IV. expensarum pro sententia Canonis, ibid. num. 42. 380
1. Patres in Concilio existentes non possunt aliquid statueri sine auctoritate Papæ, in c. Antiquus, num. 55. de Pactis. 643

Concilii generalis auctoritas.

1. Conciliorum diffinitionibus obstruere non licet defectum causæ, in c. Cum contingat, num. 73. de 212. & qual. 433
1. Concilia non recte nuncupantur Papam, sed constituantur ab ipso, in c. Significasti, num. 10. & seq. de elec. 333
1. Concilia omnia per Romanæ Ecclesie auctoritatem facta sunt, & robore acceptant, ibid. num. 15. 334
1. Concilium non dicitur, sed concilio abulano, seu conventiculari, quod sine auctoritate Summi Pontificis celebratur, ibidem n. 16. 334
1. Concilium legitime congregatum post dissolutionem remanet acceptum, & confirmatum, ibid. num. 17. 334
1. Concilia non de jure sunt gratum Romanæ Ecclesie, sed datum immediate à Domino explicante, ibid. num. 18. 334
1. Concilia generalia quomodo Romani Pontificis superioritatem

- ignorant, ibidem num. 72. & seqq. 237
- 1 Summa Papa & Concilio non confirmantur, sed sacra Concilia confirmantur & Papa tanquam Superiore, ibid. num. 54. pag. 237
- 1 Concilium est iudex in schismate cum duo, vel plures concordent de Pontifice, ibid. num. 44. & seqq. 238
- 1 Concilium cognoscit quando electio Papae non fuit canonica, ibidem num. 57. 238
- 1 Item in casu heresi formalis, non autem alterius criminis etiam notorii, & scandalosi, ibid. num. 66. 238
- 1 Concilia omnia iniquitatem obsequari debent sicut Evangelia, in c. Nimo, num. 14. de illis Presbyter. 477
- 1 Decreta in Concilio, quibus Summi Pontifices non praesent, aut concipiuntur imperatui, sunt imperioaliter, aut nomine Concilii, in c. Antigonius, num. 31. de Pactis. 643
- 1 Decreta in Concilio, cum Papa praesent, ita demum edenda sunt nomine Concilii, si Papa in hoc consentiret: aliis secus, ibid. num. 41. & seqq. usque in fin. 643
- 1 Concilia omnia universalia congregantur, & auctoritatem accipiunt a Romano Pontifice, ibid. num. 44. 643
- 1 Concilia generalia, & eorum Canonica a Romano Pontifice confirmantur, aliis nullum habent robur, ibid. num. 43. 643
- 1 Concilia generalia servanda sunt: quae Evangelia, in c. Si quis, num. 4. de Regular. 316
- 1 Concilia omnia circumstantia manent ex eodem sacra Apostolicis potestati, sine qua non habent firmitatem, in cap. Nonnulli, in c. 4. de rescis. 171
- 1 Conciliaria decreta ita sunt interpretanda, ut non sint inania, & elusoria, ibid. num. 36. 173
- 1 Conciliorum distinctiones firmiter adhaerendum, in cap. Cum venissent, num. 79. de sac. Uti. 471
- 1 Conciliorum generalium praesentia, quibus et casus fit delenda, in cap. Firmiter, num. 1. de Summ. Trinit. & sed. Cathol. 2
- 1 Conciliorum quatuor universalia dignitas, ibid. num. 5. 3
- 1 Concilia omnia universalia solius Romani Ecclesiae auctoritate sunt, & corroborant, ibid. num. 10. 3
- 1 Concilia sacra concernentia sua potestatem possunt per Papam tolli, & abrogari etiam sine Concilio, in c. Majoris, num. 8. de Baptism. 596
- 1 Concilio, & Papae potestas est maior, quidem solius Papae extenditur, non autem inversa, ibid. num. 10. & 17. 596
- 1 Concilium non est Ecclesia universalis, nisi representativa, ibidem num. 23. 596
- 1 Concilio iudicium in questionibus fidei, & in quibus casibus fit infallibile, ibid. num. 24. & seqq. usque ad num. 37. 597
- 1 Quid fit Concilium sit congregatum sine auctoritate Papae, ibid. num. 37. 597
- 1 Ea quae fit auctoritate Papae fit congregatum, & Papa ibi fit praesens, ibid. num. 36. & 36. 597
- 1 Et quid fit Papa fit abenti, ibid. num. 37. & 36. 597
- 1 Concilium sine auctoritate Papae congregatum est acrophalum, schismatica conventicula, & synagoga Satanae, ibid. num. 27. 597
- 1 Concilii distinctiones, cui Papa praesidet sunt infallibiles, ibid. num. 36. & 36. 597
- 1 Aliis secus, nisi post confirmationem Apostolicam, ibid. num. 28. & 36. 597
- 1 Vel si Papa committat Concilio, & talem articulum sic definit, ibid. num. 36. 597
- 1 Concilium legitime congregatum habet potestatem statuendi prout iure, & quae determinationes non sunt infallibiles, nisi in tribus casibus, ibid. num. 27. & 36. 597
- 1 Concilium etiam legitime congregatum errare potest, prout aliquando erravit, ibid. num. 28. 597
- 1 Concilio Episcopi II. distinctiones Leo Papa tanquam haereticis damnavit, ibid. num. 30. 597
- 1 Conciliorum decreta Romani Pontificis olim confirmabant congregata Synodo Praetorum sub Penarchum Romano, & praevia diligenti examinatione, ibid. num. 31. & 36. 597
- 1 Concilia distinctiones post impartitum illi auctoritatem a Papa censentur Papales, non tamen infallibiles, nisi in casibus, ut num. 36. ibid. num. 31. 597

Vide in ver. *Papa quod Concilium*
Et in ver. *Papa quod fidei articulo*

- 1 Constitutio edita a Papa in Concilio non impedit, quin successore possit contra eam privilegium, vel dispositionem concedere, in c. Nuper, num. 26. de decimis. 316

Concilium derogatio.

- 1 Concilia generalia habent tacite clausulam annullativam eorum, quae in contrarium sunt, in c. Ex parte, num. 8. & 14. de Capell. Mach. 105
- 1 Concilio Generali in contrarium rescispiunt, & privilegia car debent specialiter derogari, ibid. num. 9. 105
- 1 Concilia generalia habent clausulam derogatoriam ad sequentes contrarias dispositiones, in cap. Quanto, num. 43. de consuet. & in c. Nimo, n. 10. de ill. Presbyt. 477
- 1 Concilio generali debet expressa, & specialiter derogari, nec

sufficit generalis derogatio, in cap. Nonnulli, num. 31. de rescispiunt. 169

- 1 Congregatio, ibid. num. 37. vers. *Non est intelligendum*. 179
- 1 Declaratio, ibid. num. 28. & seqq. 168
- 1 Conciliaria decreta non includuntur in derogationibus generalibus, si derogationes huiusmodi ponantur in litteris graecis, & rescispiunt contra eas, ibidem num. 28. 168
- 1 Concilia generalia habent clausulam derogatoriam ad sequentes rescispiunt contraria, non autem ad sequentes constitutiones, etiam si sint solius Papae, ibid. num. 10. 169
- 1 Concilio generali potestatem decreta tolli primum contrarium, quoniam generali Concilio expressa non derogatur de illis mentionem non facit, ibid. num. 31. & seqq. & num. 31. usque ad n. 38. & 43. usque ad non 42. 169
- 1 Rescriptum contra generale Concilium non valet, nisi Concilio fuerit specialiter derogatum, ibid. num. 32. 169
- 1 Litterae Apostolicae, in quibus generali Concilio non derogatur sunt invalidae, non ex defectu potestatis Papae, qui est supra Concilium, sed ex defectu voluntatis, ibid. num. 34. 169
- 1 Constitutiones conciliares si invicem sunt contrariae, quarum ex illis servari debeat, ibid. num. 37. 170
- 1 Concilia generalia habent clausulam derogatoriam ad sequentes dispositiones contrarias, in cap. Si quis, num. 66. de foro compe. 41
- 1 Ex quid in Concilio Tridentino, ibid. num. 67. 41
- 1 Constitutio edita a Papa in Concilio, in eadem conciliariis quoad hoc, ut contraria rescispiunt, vel privilegia non valent, nisi Concilio fuerit derogatum, in c. Ex parte, num. 1. & seqq. usque in fin. de Capell. Monachos. 504
- 1 Constitutio, quibus Papae, vel Decretalis Episcopi in privilegio non est ultra tenet derogare, & in referentur sufficit derogatio generalis, ibid. num. 1. 505
- 1 Declaratio, ibidem num. 21. 506
- 1 Constitutiones editae a Papa in Concilio appellantes simpliciter constitutiones Papae, ibidem num. 5. 505
- 1 Congregatio, ibid. num. 1. 506
- 1 Declaratio, ibid. num. 21. 506
- 1 Constitutionibus conciliaribus debet specialiter derogari in contrarium privilegia, & litteris graecis, ibid. num. 14. & 27. pag. 505
- 1 Constitutiones editae a Papa, & Concilio sunt maiore auctoritate, quam constitutiones solius Concilii, ibid. num. 17. 506
- 1 Constitutio edita a Papa sacro approbante Concilio dicitur conciliaria, ibid. num. 10. 506
- 1 Constitutiones concilio valet, sed non est conciliaria, nec quae specialiter derogatione in contrarium rescispiunt, & privilegia, ibid. num. 37. 507
- 1 Constitutiones conciliares si invicem sunt contrariae, quarum ex illis servari debeat, in cap. Nonnulli, num. 27. de rescispiunt. 170
- 1 Constitutio, c. Nuper ad effectum, ut requiratur derogatio est conciliaria, in c. Nuper, num. 30. de decimis. 316
- 1 Constitutio potestatem tollit priorem conciliarum, etiam sine speciali derogatione, in cap. Quod ad Predecessores, num. 71. de schismat. pag. 108
- 1 Privilegium Papae contra Concilium absolute derogatione non valet, in c. Quanto, num. 43. de consuetud. 302

Concilium Provinciale.

Vide in ver. *Synodus Provincialis*.

- 1 CONCORDATIS Germaniae non obstant recessu auctoritate non inter se in corpore iure, in c. Nullius, num. 1. de elect. 138
- 1 Concordata in obtinere, quin valent nominato Regis de persona seculari ad Abbatem Regularium, in c. Cum in magnitudo, num. 13. de elect. 308
- 1 CONCORDITER fieri non dicitur, si vel unus contradicit, in cap. Cum Ecclesia, num. 8. de caus. posses. & propriis. 110
- 1 CONCORDIA plena non dicitur, nisi omnes consentiant nemine discrepante, in cap. Licet de vicaria, num. 1. de elect. pag. 113
- 1 Conceptus per Papam confirmatus ex certa scientia, & cum certa cognitione non fuit sublati a Concilio, cap. 6. sess. 4. & cap. 6. sess. 5. in c. Veneris, num. 6. & 10. de translat. 667
- 1 Secus in pacto gratuito, ibid. num. 3. 667
- 1 Concordia ex quibus diversificatur a pacto gratuito, seu privilegio, ibid. num. 11. 667
- 1 Concordia in laiciis significatione accipitur, prout contradistinguuntur a discordia, ibidem num. 17. 668
- 1 Concordia a Sede Apostolica confirmata non sunt sublati a Concilio Tridentino c. 6. sess. 25. in c. Si quis, num. 24. & 34. de confirm. artil. vel instut. 307
- 1 An hoc procedat in confirmationibus tantum ex certa scientia, an verum etiam in confirmationibus in forma communi, ibidem num. 25. & seqq. usque in fin. 307
- 1 Concordia non fuit realis, & plures successores debent esse confirmata ex certa scientia, alio sunt personales, ibid. num. 31. 308
- 1 Concordia a Sede Apostolica confirmata in forma communi, intelligitur derogatum a Concilio Tridentino, etiam cum ea concordat immemorabilis consuetudo, ibid. num. 37. 308

1. CO NCUBINARI, & admitti, quibus poenis ab Episcopo sine po-
endi, in c. Pervenit, num. 16. de adulter.
2. Concupiscit tam soluti, quam parati si ter admoniti concubi-
nas non excommunicari possint ex Capitulo Tridentino
in c. Perniciosa, num. 18. de offic. Ordinarii.
3. Etiam admitti diversis consensibus successivo tempore fuerint depre-
hensi, ibid. num. 19.
4. Menstrua trina genera adulteros, & concubinos non esse neces-
saria, nisi quando ad excommunicationem procedatur, & puni-
ri possint aliis poenis, etiam non exspectato anno post excommu-
nicationem, ibid. num. 20. & 21.
5. Concubinerum in prima, secunda, & tertia monitione puniri
possunt poena pecuniaria poenitentia, vel apparitionibus applican-
dis, ibid. num. 21.
6. Poena à jure communi, vel statuta synodaliibus contra concu-
binarios inflicta non sunt subleata à Concilio Tridentino, ibi-
dem num. 22.
7. Poena effectibus extra oppidum contra mulieres adulteras, & con-
cupiscas non habet locum in viris, ibid. num. 23.
8. Concubina Clerici, an ipsius Clerici forum fortiter, in c. Nullo a-
num. 17. & seq. usque ad num. 37. de foro compet.
9. Concubina Clerici dicitur committere sacrilegium, ibid. num.
26.
10. Concubinarius ex contemptu Theologi sententia non tenetur concu-
binam à domo expellere, sed tantum polliceri se cum ipsa non
peccaturum, quando ex dimissa virginitate deceret, in cap.
Ne imitans, num. 154. de Constat.
Vide in ver. *Clericus quod delecta* per parat.
11. in CONCURSUS Parochialis perferri debet, & ejus mores probi-
tati sunt, doctores, ejusque vitiis innotuit, & multis magis si prius
fuit, in c. Eam res, num. 11. de statu & qual.
12. Index appellationis ex Bulla Pii. an possit vocari praesentem ad
normam examen, anqueam repositum docere per alia documenta
de irrationabili iudicio Episcopi, ibid. num. 29. & seq. usque
in finem.
13. Concurfus plures in Urbe haberi ex decreto S. Congreg. Conc. in-
ter appellantes, & praesentem, ibid. num. 30.
14. Concurfus novus est syllo Congreg. Concilii in Urbe instauratus,
ubi appellatus de irrationabili iudicio deceret summum, ibidem
num. 30.
15. Concurfus conditiones habet sunt in iudicio consideranda, ut liquet
ex c. Si magis idoneus, ibid. num. 31.
16. Episcopi affectus inordinatus in praesentatione minus idonei, ex qui-
bus elicitur, ibid. num. 32.
17. Concurfus non requiritur in Parochiali jurisdictionis maxime
laicorum, & Ecclesiasticorum, in cap. Quoniam, num. 61. de
Constat.
18. Concurfus an requiritur in Dignitatibus, & Mansionariis, seu
Hedonodariis curam animarum habentibus in Cathedralibus,
vel Collegiatis Ecclesiis, in c. Cum sit ars, in 19. & seq. usque
ad num. 23. de reit. & qual.
19. Concurfus an requiritur in Parochialibus non Collegiatis, ubi cu-
ra animarum per plures crearetur, aut in Parochialibus habenti-
bus innotuit Dignitates, ibid. num. 24. & 25.
20. Item an requiritur in Prioratu commendarii solito, qui est dignitas
habitus, & non actus, cujus cura imminet animarum, ibidem
num. 26. & seq. usque ad num. 41.
21. Concurfus non requiritur in beneficiis regularibus curatis etiam
Clericis facultatibus commendari solitis, ibid. num. 37. & seq.
usque ad num. 41.
22. Concurfus habitus infra terminum decem dierum non est nullus,
si nemo post examen comparuit, qui se laicum praetendat,
ibid. num. 42.
23. Item si aliqui fuerint excommunicati infra decem dies, alii veropost,
etiam nullus ex concurrentibus remaneat non excommunicatus,
ibid. num. 43.
24. Decilio Sac. Congreg. Conc. quod in Parochialibus patronatus laico-
rum non requiritur forma ex amplexu per concursum, an habeat
locum, quando plures à patrono laico fuerint praesentem, in c. Cum
autem, num. 31. & seq. usque in fine de iurepro.
25. Concurfus an requiritur in Parochialibus patronatus laicorum,
quorum collatio ob lapsum tempus ad praesentandum praesentem
ad Episcopum est habere decessum, in cap. Cum propter, num. 7.
& seq. usque ad num. 11. de iurepro.
26. Concurfus non requiritur in Parochialibus ad Sodem Apostolici-
um decessum ob lapsum tempus Episcopo ad providendum
peractis, ibid. num. 8.
27. Concurfus fieri debet inter plures ab eodem patrono laico ad
Parochiam vacantem equaliter praesentatos, ibidem num.
10.
28. Concurfus à Concilio Tridentino praescriptus in Parochialibus Ju-
rispersonarum Ecclesiasticis, & an sit an observandus in Pa-
rochialibus patronatus partem Ecclesiasticam, & partem laicalem, ibi-
dem num. 11. & seq. usque ad num. 19.
29. Et quod in Parochialibus Jurispersonarum, quod ordine erat
laicum laicale, sed pro dubio tertius paribus ex donatore laico
certum effectum possit fore Ecclesiasticum, ibid. num. 39. &
seq. usque ad num. 74. & num. 80.
30. Concurfus est praesentationis patronatus, quorum libertas in praesentan-
do restringitur, ibid. num. 74. & 37.
31. Concurfus non requiritur in Parochiali Jurispersonarum pro
parte laicali, & pro duabus Ecclesiasticis, ibid. num. 75.

32. Concurfus habitus coram Examinatoribus non Magistris, sed
Doctoribus, & iure Licentiatum in Theologia, vel Jure Cano-
nico non est nullus, in cap. Inter ceteros, num. 54. de re-
scriptis.
33. Concurfus non requiritur in Beneficiis Regularibus curatis, & quos
Regularibus in titulum consecrati consecraverunt, sed sufficit, ut
Regularis praesentatus sit ab Ordinario examinatus, atque pro-
batus, in c. Cum ad nossem, num. 11. de electi.
34. Concurfus non requiritur in Parochialibus patronatus laicorum
& Vicariis perpetuis, ibid. num. 18.
35. Concurfus requiritur in Parochialibus etiam litigiosis, in c. Secus
unum, num. 63. de excess. Pralat.
36. Electio decessatus novum examen subire infra praesentum terminum
habetur appellans coram Vitis Vicariis examinari, in cap. Eam
re, num. 38. de stat. & qual.
Vide in ver. *Appellans à mala Episcopi decessione*.
Vide in ver. *Parochialis laici patronatus*.
37. Concurfus fieri debet ab Episcopo, licet collatio Parochialis ad
alium spectet, in c. Illius num. 31. Ne forte vacante.
38. Capitulum habens juri consecrati Parochialem non potest edi-
ca proponere pro concursibus, sed hoc pae perinet ad Ep-
iscopum, ibid. num. 36.
39. Concurfus Sacerdotis vacante.
Vide in ver. *Vicarius Capituli Sacerdotis vacante*.
Vicarius Apostolicus quod concursum.
Vide in ver. *Prioratus Appellans*.
40. Examen per concursum requiritur in qualibet vocatione, nec suffi-
cit, ut quis fuerit alibi in concursu approbatus, in d. cap. Illa, nu-
m. 11. Ne Sacerdos vacante.
41. Electio inferiori, & collatio sunt diversae, & ex una ad aliam
non inferatur, ibid. num. 11.
42. Collatio Parochialis est de iure magis idoneus praesentis in concu-
ris, in c. Ex frequentibus, num. 6. de instrum.
43. Parochialis Ecclesia ex iustitia est debita digniori inter probatos in
concursu ab Examinatore Synodali, in c. Mandato, num.
29. & num. 26. & seq. de limon.
44. Et postpositus potest appellare ab irrationabili iudicio Episcopi ex
Bulla Pii V. ibidem num. 18. & 17.
45. Parochialem impetrantem concursu petendo suam inhabilitatem
occulam, peccat contra poenitentiam, & ad restitutionem tenetur,
ibid. num. 31. & num. 32. usque ad num. 37.
46. Impedire non beneficium decessu digniori in concursu, restituere
tenetur, ibid. num. 29.
Vide in ver. *Examinator*.
Et in ver. *Episcopus quod de Parochiali aliam collationem*.
47. Parochialis Ecclesia in pluribus casibus hic relatam concurrens sine
forma examinis per concursum, ibid. num. 51.
48. Revocandi beneficii in concursu habentis est ex his auctoris praedi-
catis, ibid. num. 61.
49. Concurfus in quo ad eum tribus Examinatoribus Synodali, alia
quoque non Synodales fuerint adhibiti non valet, in c. Massana,
num. 18. de electi.
50. Concurfus an requiritur in Parochiali Ecclesia, quibus Episcopos
conferre iure devotus ob lapsum temporis Patrono laico ad
praesentandum praesentem, in cap. Quoniam, num. 61. de Jure-
pro.
51. CONCUSSIONIS crimen ponitur in quatuor locis, in c. Proceras
monachis, in cap. de reit. & qual.
52. CONDEMNATIO in beneficiis ex Bulo Rois non fit, nisi
cum iudicibus percipit, & Bulo iudicibus semper comprehendit
nullas probationes quoad iura, in cap. Graviss, num. 26. de Re-
scriptis, in fine.
53. CONDEMNATUS in poenitentia, qui noster libertatem perdit cessan-
temi factionem, sed non ea, quae sit consequenter ratione publici
officii, in cap. Qualiter, & quando, & secundo, num. 92. de
Accusar.
54. CONDUCTIO sine causa datur ex acquirenti contra eum, qui
factus est occupator, non modo ex re, & ex etiam ex re etiam
debita, in c. Graviss, num. 67. de reit. & qual.
55. CONDUCTIO si puella non aplevit aliam ex certo terrore perso-
narum non est contra libertatem matrimonii, & si alii super-
stites, quibus posse subire, in cap. Cum delectus, num. 41. de
constat.
56. Conductio fremam substantialem inducit, in cap. Causam, num.
13. de electi.
57. Conductio quae non potest impleri de iure, sufficit ut impleatur de
facto, in cap. Litterae quae, num. 11. de iure in bonis, contra
interd. Eccl.
58. Conductio facta est, ut per momentum temporis impleatur, licet
implementum non daret, in cap. Episcopus, num. 14. de
praebend.
59. Nullum daret factum illius, qui conditionem implevit, ibidem
num. 61.
60. Aut iudiciter conflet de mente disponentis, num. 60.
61. Conductio non sufficit semel extitisse, non sequitur effectus
iuris, ibid. num. 61.
62. Modus vel condicio impossibilis, & ad nullum hostium finem
adjuvare legato, imperi non debet, & vero ad honestum
finem fit conversio in alium usum, in cap. Non quidem, num.
24. de Testam.
63. Conductio impossibilis in ultimis voluntatibus habetur pro
non semper, & continet aliquid turpe, & fecit si nihil tunc
pe,

- pe, quia impleri debet de facto si non potest de jure, ibidem num. 37.
3. **CONFITIO** adjecta legato debet Religio sine superior possit se de illo intrinsecare, alia fit ademptum tanquam turpis habetur pro non adjecta, ibid. num. 39. & seqq.
3. **CONFITIO** pro indurctum habilitans Frates Minores ad redditus monasterii turpis, ibid. num. 41.
3. **CONFITIO** habetur pro non adimpleta, quando implemenum non datur factio illius, qui tenetur adimplere, in cap. Puerum, n. 15. de Reglar.
3. **CONFITIO** nisi potuit tacere, etiam si tacita, & de jure subacta, in cap. Treugas, num. 47. de Treag. & Pac.
3. **CONDICITIO** quae matrimonium substat, vel illius bonis adversatur, vincit matrimonium, in cap. Si condicio, num. 1. & seqq. de condit. appol.
3. **CONDICITIO** contra matrimonium substantiam illud non vincit, si alter conjux oppositioni conditionis contradicat, ibidem num. 3. & 4.
3. **ET** idem si taceat, quia confessor contradicere, & cur, ibidem num. 4.
3. **CAUSE** pro mulieribus contra viros, qui in matrimonio apponunt conditiones contra illius substantiam, ibid. num. 7.
3. **CONDITIO** contra naturam matrimonium vincit illam, etiam si relictus, ibid. num. 8. & de m. seqq.
3. **CONDITIO** ut liceat viri aliam ducere, si nunc adulterium commiserit, an vincit matrimonium, ibid. num. 7.
3. **CONDITIO** turpis, vel impossibilis, quae matrimonium substantiam, sed illius bonis adversatur habetur pro non adjecta, nec matrimonium vincit, sed vincit, ibid. num. 9.
3. **IDEM** si ultimus voluntarius, ibid. num. 10.
3. **SECUS** in contradicibus, qui vincunt ex condicione turpi, ut impossibilis, ibid. num. 11.
3. **CONDICITIO** impossibilis de jure, vel de facto, aut notura acquiritur, ibid. num. 12.
3. **CONDITIO**, contra etiam si est legitima, an vincit matrimonium si potest apponere mulierem illegitimam esse, ibidem num. 13.
3. **CONDITIO** de praeterito, vel de praesenti non suspendit actum, ibidem num. 16.
3. **CONDITIO**, si est legitima, possibilis, & honesta est, ibid. num. 19. & 43.
3. **CONDITIO** ex sui natura impossibilis vincit matrimonium, non autem impossibilis ex extrinsecis, ibid. num. 20.
3. **CONDITIO** de futuro non reddit nullum ab initio, sed suspendit: scilicet si conditio sit de praesenti, vel de praeterito, ibid. num. 23.
3. **CONDITIO** turpis defectus in contractu matrimonii apponit non vincit matrimonium, sed vincit, in cap. Quicumque, num. 1. de condit. appol.
3. **CONDITIO** resolutiva an vincit matrimonium, vel potius vincit, ibid. num. 2.
3. **CONDITIO**, an & quando matrimonium suspendat, aut vincit, remittit, ibid. num. 3.
3. **CONDITIO** impossibilis variis vincit stipulationem, in cap. Falsitatem, num. 100. de crim. fal.
3. **CONDITIO** pae facta perinde est, ac si dispositio a principio fuisset pura, in c. Munus, num. 20. de fens.
3. **CONDICITIO** grata superveniens impediturum anre implemenum condicio exprimit, in cap. Dilectus, 1. secundo, num. 7. de praebend.
3. **CONDITIO** adimpleta dies non retrahitur ad tempus dispositionis, quando ante implemenum condicionem supervenit impedimentum, ibid. num. 8.
3. **DISPOSITIO** facta sub duplici condicione evanescit, nisi utraque conditio adimpleatur, in cap. Prodest, num. 14. de do. & 244.
3. **VERBA** quae reperiuntur, si reperiuntur tempore obitus facient legatum condicione, ibid. num. 13.
3. **CONDITIO** quae non adversatur substantiae Religionis, si sit licita, replet & illius vincit, sed non vincit professionem, in cap. Cum in Ecclesia, num. 7. de major. & obsequ.
3. **CONDITIO** reservatorum pempti, si licet advertere substantiae Religionis, tamen ex communi opinione vincitur, & non vincit integritatem, ibid. num. 9.
3. **CONDITIO** resolutiva alia bonesta, an vincit matrimonium carale, ibid. num. 10. & 14.
3. **CONDUCERE** aliquem pro aliquo seculari quibus, an & quando Clerici, vel Monachi licent in cap. Mala, num. 1. Ne Cler. vel Monach.
3. **CONDUCERE** secularium Clerici non licet, nisi cogente necessitate, ibid. num. 6. & 29. & 41.
3. **CONDUCTORI** laici si Clericum succedat jure hereditario, potest in conducone remanere usque ad peritimum tempus locationis, ibid. num. 2.
3. **CONDUCTOR** ad modicum tempus nullum dominium habet, nec professionem, sed nullam decessationem, in cap. Ex litteris, num. 14. de jurp. & 516.
3. **CONDUCITIO** ad non modicum tempus, dicitur quando excedit decem annos, vel est ad decem annos, in cap. Nulli, num. 41. de rebus heredit. non alien.
3. **CONFESSE** habens de confilio elicitus illo in remotis agnosce potest

- solus confiteri, in cap. Postulasti, num. 9. de concess. praebend.
3. **SECUS** si collatio fit simulanea, vel fieri debeat de consensu alterius, ibid. num. 10.
3. **CONFESSE** aliud est, aliud confensum confiteri, in c. Cum Ecclesia Valturina, num. 7. de elect.
3. **CONFESSE** habens de Capituli consensu habere debet confensum factum a maiori parte, alia nulla est collatio, ibid. num. 9.
3. **CONFERATUR** verbum qualem fit accipiendum, in cap. Cum sanctum, num. 73. & 70. de praeb.
3. **CONFENSUS** ignorans beneficii committitur etiam consiliis, ad consensum beneficii, in cap. Litteris, num. 39. de concessione praebend.
3. **CONFESSIO** occulti criminis propter quod Clericus renuit suscipere Ordines suo beneficio non amittit, an et praedictus etiam beneficii privari possit, in c. Quartus, n. 10. & num. seqq. usque ad num. 15. de atz. & qual.
3. **Quid** si confessio emanaverit in foro contentioso, ibid. num. 11.
3. **Et** quid si in foro praesentis, ibid. num. 11.
3. **Et** quid si in foro iurisdictionis, ibid. num. 12.
3. **CONFESSIO** sacramentalis an sit nulla si fiat Sacerdoti in aliena diocesi, committitur etiam ibi approbato ab ordinario, in cap. De pro. dilatione, num. 19. de ponit. & remitt.
3. **CONFESSIO** mulieris audiat, quae sit partum abortum supplicet, vel propterea ex auctoritate suscipit, & hoc etiam non vult deterere, in cap. Officiis, num. 1. de ponit. & remitt.
3. **Sigillum** confessionis, sicut & confessio debet de necessitate sacramentalis, de jure de iur. ibid. num. 37.
3. **Sigillum** confessionis sine ponentis licentia nullas mortalium violare potest, etiam pro salute totius mundi, ibidem num. 31.
3. **CONFESSIO** sacramentalis, nisi, quando, & a quo iuratur, in cap. Omnis, num. 21. de ponit. & remitt.
3. **CONFESSIO** peccatorum omnibus post baptismum lapsa jure divino necessaria existit, ibid. num. 31.
3. **CONFESSIO** debet esse integra, ibid. num. 16.
3. **CONFESSIO** sacramentalis est actus iudicialis, ibid. num. 23.
3. **CONFESSIO** secularium etiam Sacerdotum ex Concilio Tridentino nullus Presbyter audire potest, nisi sub Parochiale beneficiis, aut Episcopi approbationem obtineat, ibidem num. 29.
3. **CONFESIONES** quas audit Sacerdos non approbatus sunt irritae, in cap. Presbyter, num. 15. de sacram. non iterum, & in cap. Seximus, num. 47. de supple. negli. Pzlat.
3. **ad** Confessiones personarum secularium audienda Regulari iurum l. ab Episcopo approbata, an & quando possit verum examinare, & reprobari, in cap. Gram, num. 50. de offic. Ordinari.
3. **CONFESIONES** contra iuramentum standum est & per matrimonium iam contractum, in c. Quid nobis, num. 7. de clandest. dispol.
3. **Et** potest ante publicationem suscipere pro legitima est habenda, ibid. num. 6.
3. **Nisi** agatur de praedicio alterius matrimonii publice contracti, num. 7.
3. **CONFESSIO** pro Concilio Tridentino, ibid. num. 11.
3. **CONFESSIO** est an spontanea etiam iudice incompetenti non valeat, in cap. Tuam, num. 77. de ordin. cognit.
3. **CONFESSIO** facta, vel praesumpta non potest magis operari, quam veritas, in cap. Pervenit, num. 15. de test. cogn.
3. **Episcopus** etiam quando subditus non potest limitare iurisdictionem Sacerdotis sibi non subditi, in cap. Omnis, num. 80. de ponit. & remitt.
3. **CONFESSIO** Advocati eodem die revocant, si iudex velis habere pro lite contestata, vel processum Subdelegati rati-fice, ab eo licet appellatur, in cap. Cum causam, num. 1. de Appellat.
3. **Confessio** in ver. Sacerdos quod confessor.
3. **CONFESORIO**, ac privilegium eligendi confessorum non approbatorum ad confessiones amittenda subacta sunt Concilio Tridentino, in cap. Ne pro dilatione, num. 17. de ponit. & remitt.
3. **CONFESORIO** etiam immemorabilia, ut quia praeferit superiorem licentiam confessorum facit eligere valent, reprobande, ibidem num. 62.
3. **CONFESORIO** absolvere confessorum ad casibus in aliena diocesi reservata quod Sacerdotes seculariter, an valeant, in c. Omnis, num. 97.
3. **CONFESSOR** eligendus ex privilegio, in cap. Ne pro dilatione, de ponit. & remitt. debet esse habilis ad confessiones audiendas, in c. Ne pro dilatione, num. 6.
3. **Confessor** in ver. Privilegium eligendi Confessorem.
3. **CONFESORIO** eligere debet illius jurisdictionem praeterea, ibidem num. 11.
3. **Confessor** electus in vin, & cap. An confessor ordinarius, ibidem num. 16.
3. **CONFESSIO** eligenda in vin Bullae cruciata debet esse approbata ab ordinario ipsam confessorum, licet in Bulla id non exprimitur, ibid. num. 18.
3. **CONFESSIO** ab Episcopo electus potest illius confessiones audire etiam extra diocesam approbantes, ibid. num. 29.

- Privilegium Canonis quo ius inducitur fuerit, ibidem numero. 337
- Facilius perditur, quam privilegium fori, ibid. d. n. p. 337
- Et quid post Concilium Tridentinum, n. 16. 337
- Clericus ut gaudeat fori privilegio quoad personam, inspicitur in quibusnam reperiatur, cum iudex laicus incipit eum distringere, in c. Joannes, n. 5. de Clero. conj. 357
- Clericus qui dimisso habitu, & confusa ingenuitate se enomiatibus an, & quando perdit privilegium Clericale, in cap. Perpendimus, num. 12. & seqq. usque in finem, de sentent. excomm. 337
- Quid de privilegio Canonis, ibid. num. 13. 337
- Et quid de privilegio fori, ibid. num. 13. & 16. 337
- Clerici habent Clericalem dimissionem ex variis, vel negligentia non perdit privilegium Canonis, aut trinum monitionem; sed si ex iniquitate, vel malitia, ibid. num. 14. 337
- Clericus per dimissionem habitus, & confusa ante trinum monitionem non perdit privilegium fori, in c. Concingit, il. secundo, n. 6. & p. de sent. excomm. 368
- Nec privilegium Canonis, ibid. num. 16. & 13. 368
- Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 17. 370
- Et monitus fieri non possunt per iudicem seculares, vel alium, sed per Episcopum, vel alium Praetatum habentem Episcopalem jurisdictionem, ibid. num. 9. 368
- Nec sufficit una monitio pro omnibus, sed debet esse trina, ibid. num. 8. 368
- Clericus qui dimisso habitu, & confusa impenitenter se negotiis secularibus, non perdit privilegium immunitatis ab omnibus laicis, nisi tunc monitus a negotiatoribus non audiat, ibidem num. 11. 368
- Sacerdos an gaudeat, &c. Vide in ver. Sacerdos.
- Clericus deprehensus in enomiatibus, & ex parte sine habitu, & confusa remittendus est ad iudicem Ecclesiasticum, ibidem num. 14. 369
- Clerici etiam in sacris per annum excentes aeterni ioculatorum, & vel huiusmodi perdit ipso facto privilegium Clericale, sed si breviori tempore, requiritur trina monitio, ibidem num. 15. 369
- Clericus qui miles efficitur, si terra exerceat, perdit ipso facto privilegium Clericale, ibid. num. 16. 369
- Clericus minorum Ordinum non beneficiatus nisi habitu, & confusa deferat, & Ecclesia intereat, in Concilio Tridentino fori privilegium perdit, sine alia monitione, ibidem numero. 25. 370
- Clericus ex laicis incedens certis monitis non suspensus perdit privilegium Clericale, in cap. In audientia, num. 2. de sent. excomm. 336
- Clericus qui depositus habitu arma militaria gerit, non perdit privilegium Clericale ante trinum monitionem, nisi etiam servus enomiatibus se immiscet, ibid. num. 3. 336
- Qui in habitu, & confusa, & carere ut laici conversantur, deprehensus in maleficiis, puniri possunt a iudice seculari, in c. Ex parte, il. tertio, n. 1. de privi. 377

Clerici quoad privilegium cap. Odoardus.

- Clericus, qui non est solvendo, non debet excommunicari, nec alter molestari, praestabit tamen cautionem saltem juratorem de solvendo cum pervenerit ad pinguem furem, in c. Odoardus, n. 2. de solut. 338
- Clericus pro debito civili excommunicari potest, si commaculat rebus precepto iudicis de satisfaciendo, sed non debet excommunicari, ibid. num. 3. 338
- Sed ex Concilio Tridentino excommunicari non debet nisi in subdolum, ibid. num. 4. 338
- Miles armatus, legalis, & coelestis militie acquiescent quoad beneficium, ut non conveniant nisi in quantum facere possint habita ratione ne oporet, ibid. num. 29. 340
- Clericus ante praeconem gaudente beneficio cap. Odoardus, ibid. num. 30. 340
- Quoniam non sunt beneficiarii, nec habent, & confusa deferant, vel aliter Ecclesiae inferant, ibid. num. 31. 340
- Tridentinum Concilium c. 6. sess. 23. non ademit Clerici non habentem requisita, nisi privilegium fori. Privilegium vero cap. Odoardus, & reliqua remaneant in dispositione parit communis, ibid. num. 32. 340
- Clericus conjugatus gaudet privilegio fori, & Canonis, sed non privilegium c. Odoardus, ibid. num. 33. 340
- Clericus qui abiecit habitu Clericali nunc se publico pro laico, non gaudet beneficio d. c. Secus si gerat se pro Clerico, licet non habeat requisita Conc. Trid. ibid. num. 34. 340
- Solutio parva debet regulariter non admittit creditore invito, sed talis in Clerico, qui pro parte non est solvendo, ibidem num. 35. 340
- Clericus non gaudet privilegio cap. Odoardus si creditor sit ipso pauperior, ibid. num. 36. 340
- Clericus ut gaudeat beneficio c. Odoardus, pauperem prohibere debet, ibid. num. 37. 340
- Clericus, qui in locis prohibitis, vel luxuriose vivendo boni sui

- distraxerit non gaudet beneficio cap. Odoardus, ibid. num. 37. 340
39. & 40. 341
- Contrarius, ibid. num. 41. 341
- Clericus ceterum tacite renunciat beneficio cap. Odoardus si dolo, vel fraude factus est inops, ibidem numero 36. 44. & 46. 341
- Vel si prioribus creditoribus perposuit posteriori, ibidem numero. 38. 341
- Alienans bona sua in fraudem creditorum non gaudet beneficio c. Odoardus, ibid. num. 46. 341
- Dolose non est admissus ad beneficium assensu, vel ad beneficium c. Odoardus, vel cap. Pervenit, de suspens. ibidem num. 44. 341
- Spoliator qui fraudem adhibuit, non admittitur ad beneficium cap. Odoardus, ibid. num. 47. 341
- Alienans bona sua in fraudem creditorum non gaudet dicto beneficio, ibid. num. 46. 341
- Clericus non gaudet beneficio iuxta cap. nisi conventur civiliter, vel pro maleficio ad iustitiam persequendum, ibidem num. 47. 341
- Secus si agatur criminaliter ad poenam, vel poenitentiam impositionem, qui non sit communicatio penae pecuniarum in compositionem, nisi ab ore volente, ibid. num. 48. 341
- Et hoc si pona applicetur parti, secus si applicetur fisco, ibid. num. 50. 341
- Clericus tunc demum gaudet privilegio iuxta cap. si conventur actione personalis, secus si actione reali, ut de preb. ibid. num. 51. & 54. 341
- Clericus non gaudet privilegio cap. Odoardus, nisi de bitum contrahatur, ibid. num. 57. 341
- Et multo minus si debitum pertinaciter negat, ibidem numero 57. & 58. 341
- Si cedat bonis antequam condemnetur, vel debeat in iure constitutus, non est audiendus, ibid. num. 56. 341
- Clericus gaudet privilegio c. Odoardus, abique ulla benonum cessione, secus in personis non privilegiatis, ibid. num. 58. & 59. 341
- Beneficium c. Odoardus, & c. Pervenit ex Constitutione Pi. IV. non dat historicis in Urbe, nisi gentem deturru videre, ibid. num. 62. 341
- Clericus inops cum ad pinguem forentem pervenit, non tenetur in totum, sed in quantum facere potest, habita ratione ne egrat, ibid. num. 63. 341
- Clericus semel admissus ad beneficium c. Odoardus non prohibetur iterum adire, ibid. num. 66. 341
- Clericus non admittitur ad beneficium cap. Odoardus, nisi praestit juratorem cautionem de solvendo, cum ad pinguem forentem pervenit, ibid. num. 68. & seqq. 341
- Beneficio ne quis conventur altera quam facta potest, si comparatur ratione personae privilegia, non potest renunciar: secus si ratione contractus, in d. c. Odoardus, n. 70. 341
- Falsi in renunciatione tacita, quas sit per actum contrarium, ibid. num. 71. 341
- Clericus an possit cum juramento renunciare beneficio cap. Odoardus, ibid. num. 73. 341
- Beneficium dict. cap. Odoardus habet duas effectus, ibidem num. 74. 341
- Privilegio ne quis detrahatur in carcerem, renunciar non potest etiam cum juramento, ibid. num. 75. 341
- Privilegium ne quis conventur ultra quam facere potest, si comparatur ob reverentiam personae, renunciar non potest etiam cum juramento, ibid. num. 78. 341
- Beneficium non frui beneficio cap. Odoardus contra Pensionarium, si per seipsum coofensit reservationi pensionis, ibidem n. 79. & seqq. 341
- Secus si succederit beneficio gravato, & non confenserit per suspensionem, ibid. num. 80. 341

Clerici quoad redditus Ecclesiasticos.

- Clerici vivere debent de patrimonio Jesu Christi, in cap. Cum pridem, n. 5. de Prael. 457
- In collatione praebenda non consentit Clericus novum jus, sed ius quod habet a Deo determinatur ab Ecclesia, certa possessio, ibid. num. 102. 457
- Clerici de servitibus debita sunt Ecclesiae stipendia, ex sacramento Lateranensi relictum, in c. Si quis sine, num. 2. de penal. clerici. 348
- Et quomodo Ecclesiae de servitibus intelligantur, ibid. num. 13. 349
- Authoritates Hieronymi, Augustini & Prosperi aliter sentent Clericos, qui bonis parentum, aut suis sustentari possunt, petere si redditus fideliter perscipiant, in quos finis d. Doctoribus accipiantur, ibidem num. 9. & seqq. usque ad numer. 17. 349
- Clerici in primitiva Ecclesia nihil possidebant proprii, sed omnia erant communia, & erat aliquis modus vivendi ab Ecclesia approbatus, ibid. num. 15. 349
- Potest Clericus pro libro dispendere de pretione, quam per suos labores ab Ecclesia movetur, aut quam sub laboribus de qua, qui ad decorem florum sine necessitate, nec si prohibetur, veniet ad restitutionem, ibid. num. 23. 349

3 Clerici in Urbe, & eius districtu intra decem miliaria decedentes ex Bulla Pauli V. hinc possunt depone de bonis ibi constitutis, atque provenientibus ex redditibus Ecclesiasticis tam inter vivos, quam in ultima voluntate, atque in testamento succedere heredes alicui, ibid. num. 24. 351

3 Clerici habentes patrimonium quavis possint vivere de bonis Ecclesiarum, tamen si illa infamant in suis monachis, teneant ad satisfactionem, in cap. Ceter secundum, numer. 4. de prebend. 90

3 Monachis Clericorum cede in oppositum Ordinis Clericalis, & approbationis eius, in cap. forem assumpti sunt, ibid. num. 25. & 69. 91

3 Humaniter sunt tradendi Clerici, ne alii decedantur a Clericatu, in cap. Cum percussio, numer. 3. de Cleric. agrotante. 155

3 Non convenit Clericus infra Milia, nisi in quantum facere poterit, ibid. num. 90. 155

3 Beneficentiam, & quando censetur reddere beneficiorum suorum pauperibus erogare. 155

Vide supra in ver. Beneficentia.

Clerici Regulares.

3 Clerici Regularibus Theologia, & Ministrantibus infirmis Interdictum est ne quousquam ad habendum Regulam recipiant ante probationem, in c. Cum virum, n. 47. de Regul. 370

3 Clericorum Regularium appellatione Monachi, & Moniales non comprehenduntur, in cap. Non amplius, numer. 7. de Institutione. 173

Clericus quoad residentiam.

3 Clericus habens beneficium residentiam requirens non potest ad aliam diocesam morandi causa transire sine sui Prelati licentia, in c. Clericus, n. 1. de cler. non resid. 64

3 Vagantibus potest ad residentiam revocari, licet eius beneficium personale residentiam non requirit, in c. Cum omnes, n. 9. de constitut. 93

Vide in ver. Residentia.

3 Non potest Clericus ex una ad aliam Ecclesiam, vel Civitatem transire sine licentia Episcopi proprii, in c. Significavit, numer. 4. de Paroch. 309

3 Clerici in ordinatione adscripti servitio Ecclesie non debent tam deferre sine licentia Episcopi, quamvis non sint in omnia, in c. Admonet, n. 15. & 37. de renuntiatio. 330

Clericus quoad titulum patrimonii, vel beneficii.

3 Clericus non debet sine titulo ordinari quibus ex causa constitutum fuerit, in cap. Non licet, numer. 3. & 4. de prebend. 68

3 Minorum ordinum Clerici cur Episcopus cogatur titulum assignare sicut constitutum in sacris, ibid. num. 13. 69

3 Clerici non beneficiarii habentes de patrimonio unde vivant, licet possint ad sacros Ordines promoveri, in c. Episcopus, numer. 17. de prebend. 71

3 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. num. 18. 71

3 Clericorum mediocriter cede in dedecus Ordinis Clericalis, & approbationis eius, in cap. forem aggressi sunt, in cap. Cum secundum, n. 25. de preb. 91

3 Ad unus qui eligatur non debet repellere a mercede, ibid. num. 19. 91

3 Episcopus in suo officio generali providere debet ne quis Clericorum egat, ibid. num. 31. 91

Vide in ver. Ordines quoad titulum.

Et in ver. Patrimonium.

Clericus quoad Transferram Clericalem.

3 Clericus primus transfere non potest in militiam Dominicam, sed in forem Dumini, in c. Cum contingat, numer. 26. de rit. & qualib. 419

3 Contrarium, ibid. num. 29. 419

3 Potest transferram Clericalem dimittere, & ad statum laicalem redire, ibid. num. 35. 419

3 Degradatur ab ordine, ibid. num. 67. & seq. usque n. 91. 422

3 Gaudet privilegio Canonici, & forei iure Divino, ibid. num. 83. & 113. 424

3 Sicut in Ecclesia militanti per consensum, ita in transmutationem per characterem Clericali a laicis distinguantur, ibidem numero 98. 425

3 Clerici etiam primus transfere male promoti ab executione ordinis sunt suspensi, ibid. num. 115. 425

3 Per primam consensum transiunt a forei laicali ad Clericalem, & veniunt proprie Clericorum appellatione, ibidem numero 128. 428

Regnum Repetitur.

3 Item efficiuntur Milites castelli Militari, ibid. num. 129. 428

Vide in ver. Transferram.

Clericus ubi conveniendus.

3 Clerici in iudicio non sunt etiam Ecclesiastici sine propria Episcopi licentia confecti non possunt, in cap. Significavit, numer. 7. de elect. 329

3 Clerici pro excessibus coram Episcopo suo conveniri debent, non coram aliis, quibus foris, nisi confectus, vel privilegium aliud indicat, in cap. Cum contingat, numer. 1. de fore. compet. 68

3 Clerici in Curia Romana conveni non competet declinatoria fori, competet tamen sibi ex causa ius revocandi domum, in c. Licet, n. 1. de fore. compet. 63

3 Clericus an in curia Romana conveniri possit in prima instantia non obstat decreto Conc. Tridentini in c. 20. sess. 4. ibid. num. 17. usque in fin. 65

3 Potest Clericus conveniri in loco originis, vel ubi contraxit ante Clericatum, sed non coram primo iudice, in c. Proposuit, n. 24. de fore. compet. 69

3 Clericus, qui citatus coram Episcopo, postea de illius consensu ad aliam diocesam se transfudit, teneat coram primo iudice causam persequi, ibid. num. 26. 81

3 Clericus conveniendus est coram proprio Episcopo five conveniendus a clerico, five a laico, in cap. Si quis, numer. 15. de fore. compet. 36

3 Et in causis tam civilibus, quam criminalibus, ibid. num. 26. 36

3 Etiam si Clericus primus Transferram, ibid. num. 17. & 19. 36

3 Vel suspensus, excommunicatus, interdictus, depositus, aut irregularis, ibid. num. 18. 36

3 Clericus sine licentia proprii Episcopi non potest subscire se alieno, & illius iurisdictionem in preteritis, in c. Quod superius, numer. 18. de iur. for. & obed. 37

3 Clericus sine dotalium licentia non potest se subscire iurisdictioni non sui iudicis, in cap. Significavit, numer. 1. de fore. compet. 75

3 Clericus debet conveniri coram suo Episcopo, in c. Si quis, n. 1. & 9. de fore. compet. 37

3 Clericus non potest prorogare iurisdictionem alterius iudicis etiam Ordinarii absque consensu Episcopi proprii, ibid. num. 4. & 7. 38

3 Episcopus proprius quis dicatur ad hoc ut Clericus coram ipso conveniri debeat, ibid. num. 10. 38

Vide in ver. Clericus quod forei privilegium.

3 CLERUS etiam de anno Papae non potest ablegare Episcopum ad servitium datum a se iudicis, in cap. Novit, numer. 17. Ne scilicet vacante. 107

3 COACTIO duplex, id est absoluta, seu practica, & condicionalis, licet, seu causativa, in c. Sacris, numer. 1. & num. 13. de his que vi met. 626

3 Coactio absoluta est maior rei impetus, qui repellit non potest, ibid. num. 3. 626

3 Fit per manum attractionem, vel detentionem, ibidem num. 4. & 9. 627

3 Consensus prorsus excludit, ibid. num. 5. 627

3 Coactio absoluta & exempli, ibid. num. 9. 628

3 Coactio absoluta, seu oppressio ad episcopum cadit in anathemam, sed non in vnum, ibid. num. 11. 628

3 Coactio absoluta non potest intervenire in emissionem verbi, ibidem num. 14. 628

3 Coactio condicionalis, seu vis compulsiva, & metus idem sunt, ibid. num. 17. 628

3 Coactio absoluta consensum prorsus evacuat, in c. Majores, n. 80. de Baptism. 99

3 COACTUS & predominio si quis vult, magis non vult quam vult, in c. Quisquis, n. 17. de elect. 106

3 Coactio absoluta magis patitur, quam agere convincitur, & doceri, metui acquiescat, in c. Sacris, numer. 5. de his que vi met. caus. 628

3 Nec metui, nec doceri, ibid. num. 9. 628

3 Coactio per metum datur conditionaliter volens, licet absolute non vult, in c. Majores, n. 84. de Baptism. 99

3 COADJUTORIE quae dantur hodie a Sede Apostolica cum futura successione, an adveniant iuri coamum, vel decretis Concilii Tridentini, in c. Nulla, n. 42. & seq. usque in fin. de concess. prelat. 128

3 Coadiutorie gratia non est mercedis per ventura, sed habet fomentum iuri propter consensum coadjutori ibid. num. 45. 128

3 Coadiutoria hodie sunt esse odiosa, & a iure communi exorbitantes, qui autem hodie feruntur, n. 46. 128

3 Coadiutorii cum hac successione in Cathedralibus, & Monasteriis, n. 47. & seq. 128

3 Coadiutoria cum futura successione, quae dantur a Papa in Cathedralibus, & aliis beneficiis in Cathedralibus, & Collegiata Ecclesia, an exorbitent a iure communi, ibid. num. 50. & seq. usque ad num. 69. 129

3 Anre exorbitent a Concilio Tridentino, n. 69. 129

3 Coadiutoria cum futura successione in inferioribus beneficiis 129

- etia est procul incognita sacris Canonibus, ibidem numero 51. 123
- Coadiutoria hodierna hereditaria successione imaginem refert, ibid. num. 52. & n. 75. 123
- Coadiutoria cum futura successione ingerit vocum capenda mortis, quod non excluditur per consensum coadjuti, ibidem num. 73. 123
- Coadiutoria cum futura successione propter consensum coadjuti est minus odiosa, quam gratia meré proveniens, ibidem num. 76. 123
- Coadiutoria hodierna in quibus differt à coadjutoria secundum formam juris communis, ibidem numer. 57. usque ad num. 62. 123
- Coadiutoria perpetua requirit consensum coadjuti, alioquin gratia est nulla, ibid. num. 58. 123
- Coadiutoria de jure non datur propter benemerita, aut in favorem personarum, sed ob Ecclesie necessitatem, ibid. num. 61. 123
- Coadiutoria cum futura successione continet duas gratias aequé principales, unam in favorem Coadjutoris, alteram in favorem coadjuti, ibid. num. 62. 123
- Coadiutoria temporalis non datur nisi decrepitis, vel morbo incurabili impeditis officium exercere, ibidem numero 63. 123
- Coadiutoria temporalis dari potest ab eo ad quem spectat destinatio, vel cessatio admissio, ibid. num. 67. 123
- Coadiutoria perpetua non dat Legatus de latere, sed solus Papa, ibid. num. 68. 123
- Coadiutoria cum futura successione permittitur à Concilio Tridentino in Cathedralibus, & Monasteriis duobusque, non autem in beneficiis inferioribus, & non. seqq. usque ad numer. 78. 123
- Et quæ sit ratio differentia, ibid. num. 72. 123
- Coadiutoria utilitas non est raris in illi non perpendenda gravamina plurima quæ ex futura successione Ecclesie, & personis Ecclesiasticis inferuntur: & quæ sunt impulsivi gravamina, ibid. num. 75. & seqq. & n. 79. 123
- ad Coadiutoriam obtinendam exiguntur literæ Commendatarie aut Episcopi, aut Capituli, ibid. num. 76. 123
- Coadiutoria concernit principaliter publicam utilitatem, non autem remotionem officialis inferioris ab officio, in c. Casterium, num. 70. de Rescripto. 144
- Coadiutoria gratia quæ non requirit derogationem regule de jure quæ sit non tollenda, ibid. num. 73. 144
- Coadiutoria cum futura successione ante Concilium Tridentinum obtinebat non potest post Concilium effectum fore, in c. Dilectus, il. secundo, n. 1. de Prob. 115
- Coadiutoria duplex, in cap. Et parte, numero 14. de Cler. argot. 163
- Coadiutoria cum futura successione quando expiet, ibidem num. 15. 163
- COADIUTOR Canonici cum futura successione potest pariri ab Episcopo sine adjunctione Capitularibus, nisi in literis Coadjutoris concessa sit fuerint omnia privilegia, quæ habent Canonici, in c. Nullus, n. 41. de elect. 210
- Coadiutoria Canonici cum futura successione non est Canonice, nec Capitularis, ibid. num. 41. 210
- Coadiutores perpetui in cura animarum ea lege ad residendum veniunt, quæ Redemptor Parochialis Ecclesiarum, in capitulo ex parte, n. 2. de off. Vicar. 518
- Nec possunt fieri alios Vicarios substitutos, ibid. num. 5. 519
- Coadjutor dandus est Archidiacono loqui non valenti, in cap. Consultationibus, n. 1. de Cler. argot. 164
- Prelatus inhabilis propter morbum superveniens ab officio non amoveatur, sed datur illi coadjutor, ibidem num. 2. & 6. 164
- Iidem in habente perfructum, vel quodcumque beneficium certi monasterii, & officii, ibid. num. 3. 164
- Iidem in Abbate, ibid. n. 4. & 7. 164
- Iidem in Generali Religione, ibid. num. 5. & 40. 164
- Coadjutor in infirmo dari potest aut debeat, talis esse debet infirmitas ut cum impediat officium suum exercere, ibidem num. 8. 164
- Item debet esse perpetuus, & incurabilis, ibid. num. 10. 164
- Et tunc censetur licet tolli possit per divinum miraculum, ibidem num. 11. 164
- Coadjutor non datur argot. si morbus sit curabilis, sed ipsomet potest fieri vicarium temporalem constituitur ab Ordinarius approbandum, ibid. num. 12. & seqq. 164
- Coadjutor datur illi, qui officium lingue, vel oculorum amittit, ibid. num. 14. & 41. 164
- Non autem monoculus, ibid. num. 15. & 70. 164
- Item datur Episcopo, ibid. num. 16. 164
- Item decrepito, n. 17. 164
- Item decrepiti, vel furiosi, num. 18. 164
- Lepra non fit Episcopo, vel Superiori non cogitur credere, sed datur illi Coadjutor. Inferior autem remouetur in totum, ibidem n. 19. & seqq. 164
- Et quæ sit ratio differentia, ibid. num. 21. 164
- Et contra, ibid. vers. Tu dic melius. 164
- Coadjutor quid sit, unde datur, qui datur, cui, & quibus

- casibus, & per quem, quod sit opus officium, qui potestas, & quando expiet, an debeat irritari, & cujus expectatio, an plene uti, & aliis pluribus dari possit, ibidem numer. 22. 165
- Coadjutores de jure communi non solummodo nisi propter necessitatem regendi Ecclesiarum, & hi non cum futura successione, ibid. num. 23. 165
- Coadjutores cum futura successione respectu beneficii nec titulum habet, nec possessionem, sed est sicut beneficiarius, in cap. Nulla, n. 54. & 66. de conce. prob. 123
- Coadjutor de jure communi tenetur residere, ibidem num. 59. 123
- Coadjutor cum futura successione non potest Choro, aut Capitulo interesse, nec aliqui jurium Canonicalium exteriorum contrahere, etiam Coadjutor, ibid. num. 60. 123
- Coadjutori de jure datur certa portio ex redditibus beneficii in compensationem laborum, ibid. num. 64. 123
- Coadjutor cum futura successione habet iurisdictionem non largitur sibi, sed ad utilitatem coadjuti, nec quidquam percipit ex fructibus beneficii, ibid. num. 64. 123
- Coadjutor temporali potest quodcumque amoveri, & alius in ejus locum subrogari, ibid. num. 66. 123
- Coadjutor cum futura successione quibus conditionibus datur Episcopo secundum antiquos Canones, ibidem numer. 79. pag. 190
- Coadjutor dandus est Episcopo, qui propter incurabilem morbum personale officium exercere non potest, in c. Ex parte, num. 146. de Cler. argot. 161
- Consuetudinem datio Episcopis, & Superioribus Prelatis est de causis majoribus, & percontat ad solam Papam, ibidem numer. 1. 161
- Coadjutor datur etiam invito, ibid. num. 4. 161
- Coadjutoris officium quando expiet, ibid. num. 6. 161
- Coadjutor unde dicitur, ibid. num. 13. & 10. 161
- Coadjutoria cum futura successione quando expiet, ibidem num. 15. 161
- Coadjutor cum futura successione acquiritur in beneficio juri ad rem, quod emenit vacante per obitum coadjuti efficitur juri piam, nec est opus nova collatione, ibidem numer. 16. 161
- Coadjutor datus Episcopo cum futura successione an possit admittitur ex, quæ sunt jurisdictionis spiritualis, seu temporalis, ipso Episcopo contradicente, ibid. num. 17. & n. 19. usque ad num. 25. 161
- Quid si datus decrepiti, vel aliis omnino inhabili, ibidem num. 18. 161
- Et quid si datus sit impediendo vel non propterea inhabili, ibidem num. 10. 161
- Coadjutor quid sit, ibid. num. 11. 161
- Coadjutoria retinetur in aliqui potestatem, & jurisdictionem, ibid. num. 11. 161
- Coadjutor an & quando possit beneficia conferre, ibidem num. 24. 161
- Coadjutor aliter delegatus non potest es, qui coadjutor vult, & potest per seipsum exercere, ibid. num. 25. 161
- Coadjutor non potest revocare qui coadjutor gressu in causis sibi jura, vel consuetudine permittit, ibidem numer. 26. 161
- Coadjutori concessum habitatio est concedenda in aedibus Episcopi palatii, ibidem num. 27. 161
- Coadjutor in consensu tribunali Episcopi juri reddere debet, ibid. num. 28. 161
- Coadjutor dicitur habere curam animarum quodam exercitum, non autem quodam jure, & habet curam, in c. De rectoribus, n. 6. & 34. de Cler. argot. 157
- Coadjutor vivere debet de Ecclesie proventus, & inde recipere congruam portionem, ibid. num. 8. 158
- Appellatio à datione coadjutoris, & assignatio congrue datur ad effectum devolutum non tantum, ibid. num. 11. 158
- Coadjutori, & coadjutor si redditus Ecclesie non sufficiunt user se preferunt, ibid. num. 12. & seqq. 158
- Coadjutor nec titulum habet, nec possessionem, sed nudum exercitum; titulus verò, & possessio remanet penes Coadjutorum, ibid. num. 15. 159
- Coadjutor Vicarii Parochi potest matrimonium interesse, & alius dare licentiam ut interest, in c. Quod nobis, n. 32. de clandest. dispol. 34
- Coadjutor datur Prelato inhabili, nec jurisdictionis transse in Capitulum, in cap. Quis diversitatem, numer. 52. de conce. prob. 193

Vide in ver. Papa quod coadjutoria.

CODICILLUM non veniunt applicationes testamentis, nisi largi, & impoerit, in c. Cum esset, n. 5. de Testam. 208

COEMETERIUM gaudet immunitate Ecclesiastica, c. Immunitatem, n. 1. de Immunit. Eccles. 499

Commercium, & Ecclesia gaudere eodem privilegio, & immunitate, c. Quod, c. Quod aliud violatum, in c. Ecclesia, n. 11. de Immunit. Eccles. 647

COGITATIONIS portum autem patitur, in c. Dolentes, n. 14. de celebr. Missar. 583

Declaratur, n. 64. 586

COGNATI unde dicitur, in c. Per nos, n. 9. de Probat. 143

- 4 Cognationem spirituales in contrahat componere, qui in actu baptismi interuenit non tenet, sed Presbyterum tradidit baptizandum, vel baptizatum de manu Presbyteri suscepit, in cap. Veniens, num. 1. & seq. usque in fin. de cognat. spirit. 63
- 5 Cognatio spiritualis an possit contrahi per procuratorem, ibidem num. 7. & 19. 63
- 6 Cognationes spirituales diffinitio, ibidem num. 6. 63
- 7 Cognatio spiritualis ex Concilio Tridentino requirit talem, & designationem, ibidem num. 8. 63
- 8 Cognatio spiritualis inducta est de iure positivo ad infans generationis, & uarietate occurrentia, ibidem num. 9. 64
- 9 Cognatio spiritualis imitatur naturam, ibidem num. 11. 64
- 10 Cognatio spiritualis inter fideles, & paganos non potest contrahi, ibidem num. 14. 66
- 11 Sed bene cum Christianis non feruorabili num. 20. 67
- 12 Cognationes spirituales impediuntur restricta sunt ad terminos Concilii Tridentini, cui non est derogatum per Bullam Pii V. in cap. Utrum autem, num. 1. verbi. *Inde, de cognat. spirituali.* pag. 58
- 13 Cognatio spiritualis non contrahitur per eum, qui in actu baptismi nullum praeibit ministerium, ibidem num. 3. 58
- 14 Cognatio spiritualis contrahitur inter concubinarios, & concubinas, quod nullus ex eis suscepit baptismum tempore, in cap. Si uir, num. 7. & seq. usque in fin. de cognat. spirituali. pag. 58
- 15 Cognatio spiritualis contrahitur a laico baptizante in extremo necessitate articulo, ibidem num. 4. 58
- 16 Cognatio spiritualis, quod contrahitur inter baptizandum puerum filium ex concubina suscepit impedit matrimonium contrahendum, & dirimit post contrahendum, ibidem num. 9. 59
- 17 Cognationes spirituales non contrahunt qui baptizantur non tenet, & de candela renuit iuxta consuetudinem loci, in cap. Super eo, num. 6. de cognat. spirit. 61
- 18 Cognatio spiritualis de iure communi erit inter baptizatum, & filium baptizantis impediens, & dirimens matrimonium inter eos contrahendum, in c. Ex litteris, num. 1. de cognat. spirit. 66
- 19 Cognatio spiritualis olim triplex paternitas, compaternitas, & fraternitas, sed hanc ultimam subleuata a Concilio Tridentino, & ibidem num. 2. 66
- 20 Fida duorum Compatrium, nisi conuersus repugnet, licet contrahant, si per eorum neutrum fuerint est ad compaternitatem, alia sequantur, in cap. Utrum, num. 1. de cognat. spirit. 71
- 21 Cognationes spirituales impediuntur est iura more Ecclesiastica, & c. si uir, num. 7. de cognat. spirit. 66
- 22 Et in dote accessio sit causa sufficiens dispensandi, ibidem num. 8. & num. 17. 66
- 23 Cognatio spiritualis maior est, & diffinitur solitur, quam carnalis, ibidem num. 14. 66
- 24 Cognationem spirituales contrahit puella nouem annorum, quae infans leuatur de sacro fonte, & cum ea Gregorius XIII. nomen dispensat, ibidem num. 17. 66
- 25 Magis vitanda eorum coniunctio qui ad ocs per spirituales, quam per carnalem cognationem tenent, ibidem numero 12. 66
- 26 Cognationis legalis impedimentum a Concilio generali non est sublatum, in cap. Non debet, num. 25. de consanguine. & affinis. 72
- 27 Coniugio qui tendit ad destructionem, vel confirmationem actus debet ab eo precedere qui potest actum celebrare, in c. Chm uenient, n. 13. de iudicio. 10
- 28 COITUS primus inter conjuges non est gratuitus, in c. Ex publico, n. 9. de conuers. con. legat. 445
- 29 COLLATIO beneficii dicitur donatio, in cap. Postulasti, num. 7. de concess. Prebend. & in c. Cum accedissent, num. 9. de con. lit. 101
- 30 Collatio beneficii non obstat collatione alteri facta negligit de in ualida, in cap. Consilioribus, num. 74. de cler. approb. 167
- 31 Collatio beneficii non est actus ordinis, sed jurisdictionis, in cap. Vel non est tempor, numero 14. de tempor. ordinat. pag. 370
- 32 Collatio beneficiorum alia necessaria, alia uoluntaria, in c. Ex frequentibus, n. 3. de institut. 180
- 33 Collatio necessaria non est donatio, ibidem num. 6. & de seq. 180
- 34 Collatio Parochialis est debita magis idoneo praedicto in concursu, ibidem num. 7. 180
- Reliqua in ver. Beneficium.
- Et in ver. Praedictorum uoluntaria.
- 35 COLLATIO si sit simul inter Episcopum, & Capitulum, Episcopo suspensus, non conferendi ad Capitulum deuoluitur, in c. Quia diuinitatem, n. 1. de concess. preb. 193
- Collatio beneficii facta excommunicato.
- Vide in ver. Excommunicatus est infans.
- 36 Collatio cui habet uiam electionis, & confirmationis, in c. Nullus, n. 27. de elect. 219
- 37 Collatio pertinet ad Capitulum, & Praelatum, lapsu temporis ad alium non transit, in cap. Postulasti, num. 1. de concess. preb. 100
- 38 COLLECTA si imponatur Episcopo pro fe, & Clericis parous

- pro fe, Ecclesia debet contribuere final cum clericis, non autem cum Episcopo, in cap. Cui propter, num. 18. de successione. 230
- 39 Collecta quae imponitur peritus pro rebus est annua parochialis, in c. Licet, n. 19. de censib. 740
- 40 Collecta an sit minus extra ordinariam, & eo ex statu inferiorum possit fieri ordinariam, ibidem num. 10. 741
- 41 Collecta aliqua ab Episcopo imponi non potest Ecclesiae sibi subiectae praeiur chantatum libellum, in c. Conquererem, n. 8. & 18. de offie. Ordin. 786
- 42 Collectam imponentes Ecclesiae, vel Clericis excommunicati sunt etiam imperialis, vel Regali persequente dignitate, de Inmum. Eccles. c. non minus n. 3. 631
- 43 Collectam pro subdito laicorum Episcopus imponere non potest clericis, & contra Clericis, ibidem num. 23. 631
- 44 Nec sufficit consensus Capituli, ibidem num. 24. 631
- 45 Collectam Clerici non tenentur, nec possunt solvere ad reddendas necessitates, vel utilitates laicorum sanctorum, ibidem num. 26. 633
- 46 Sed ubi uersus necessaria, vel utilitas laicorum simul, & Clericorum possunt clerici illam solvere concurrentibus alia requisitis, ibidem. 633
- 47 Collectam tenentes solvere omnes qui gravari poterant oneribus in quorum locum collecta successit, ibidem n. 45. 634
- 48 Ad Collectas, & quae ob peccatum imponuntur, de iure ciuili tenentur, etiam habentes exemptionem generalem ab oneribus personalibus, realibus, & mortis, ibidem num. 56. 636
- 49 Secus de iure can. ibidem num. 57. 636
- 50 Collectas Ecclesiae, & personis Ecclesiasticis earumque bonis sine Apostolica auctoritate per laicos, vel alios imponi, & exigi non possunt etiam a sponte dantis, in c. Conseruandis, num. 66. de consuetudine. 396
- Vide in ver. Clerici quod exemptionem ab oneribus.
- 51 COLLECTOR decime & caput cabes vel millaria, aut alia ornamenta diuini officii deputata eo possit penari ab Ordinario, in c. Studuili, n. 17. de offie. legati. 545
- 52 Collector Portugalie an possit cognoscere causas appellationum a sententiis Communitatis Crucatae, non obstante clausula, *Appellationes remissa*, ibidem num. 18. & de seq. usque in fin. 546
- 53 Quid de iure communi, ibidem num. 19. 546
- 54 Et quid rigore facultatis, n. 37. 547
- 55 Collector Portugalie facultatem habet cognoscendi causam tam per uiam series, quam appellationis a quibus iudicibus etiam Sedis Apostolicae delegatis, ibidem num. 37. 547
- 56 Collector Portugalie ex consuetudine admittit appellationes etiam ad Papam super iudiciis, ibidem num. 42. 548
- 57 Subcollectoris commisso tunc a Collectore potest per testes probari, in c. Cum in iure, n. 26. de off. Delegat. 535
- 58 COLLEGIATAM etiam Parochialem obtinent infra aemum non promotam ad ordinem Presbyteratum non est priuatus ipso iure, sed priuatus moxione praesentia, in cap. Cum in capitulo, num. 22. & numer. seq. usque ad numer. 35. de election. 245
- 59 Collegiata omnis naturaliter electa est respectu Praelati, in cap. Nullus, n. 45. de elect. 220
- 60 Collegiata Ecclesia non dicitur quae per defectum uel defect esse collegiata, in c. De multis, n. 45. de preb. 211
- Vide in ver. Ecclesia Collegiata.
- 61 COLLEGIUM ipsum censetur eligere, cum electio sit a compromissario, in c. Causam, n. 9. de elect. 219
- 62 Collegium ex uerbo finitur, & loco omnis personae habens, in c. Nullus, n. 29. de elect. 219
- 63 Collegium non facit societates priuatas, sed publica auctoritates, ibidem n. 44. 220
- 64 Collegium quandoque superuenit singulari personae, licet Collegium non facit, in cap. Littere de uisanda, oim. 66. de elect. 217
- 65 Collegium in quo sunt pariformiter clerici, & laici in dubio censetur Ecclesiasticum, in c. Non magnopere, oim. 12. nec lex. vel monach. 660
- 66 Collegium Doctorem utriusque iuris quale censetur, ibidem num. 12. 660
- 67 de Collegiis diuersis an, & quando quae esse possit, ibidem num. 27. 661
- 68 Collegio sublatum an Ecclesia & finit esse Collegiata, in cap. Cum sit ar. n. 35. de arat. & qualis 418
- 69 Collegium conseruatur in uno, ibidem num. 37. 418
- 70 Collegium quid, & in quo differt ab Uniuersitate, in c. Responso, n. 17. de iure excomm. 360
- 71 Coniales mercatorum non faciunt Collegium, ibidem num. 46. 361
- 72 Collegium, & Uniuersitas non dicitur persona uera, sed facta, & representata a iura animata, & baptismo, ibidem num. 64. & num. seq. 363
- 73 Uniuersitas vel Collegium an ab inferioribus a Papa excommunicari ualeat, ibidem oim. 79. & de seq. usque ad fin. 364
- 74 Collegi maior pars si desinuat, Collegium ipsum dicitur deliquisse, ibidem num. 85. 364
- 75 Collegio Iudex, vel alius illicito legatus non potest, singularibus personis fecit, in cap. Recolentes, num. 16. de statu monach. 467

- 1 ad hunc Collegii non requiritur ut habent Praesentem, in c. Quia propter, num. 23. de elect. 301
- 1 Collegia cessante exemptione habent Ordinariam pro capite; & exceptio vero Papam, ibid. num. 74. 301
- 1 Collegium alimnis auctoritate i personis, ex quibus componitur, in c. In p. scientia, n. 109. de probat. 147
- 1 Collegium habet intentionem fundatam super iure eligendi Praelectum in collegiata Ecclesia, in cap. Cum terra, num. 1. de elect. 167
- 1 Collegium tres homines facit, duo Congregationem, in c. Veritas, n. 9. de probat. et de iur. 146
- 1 Major pars Collegii non sufficit in iudicio, quia sunt contra per alium competentem, in cap. Cum dilectus, num. 15. de consuetud. 207
- 1 Major pars Collegii non potest prejudicare minori, si actus sine voluntate, seu si occurrat, vel ob publicam utilitatem, ibid. num. 48. 307
- 1 Major pars factum in iure Universitatis, vel Collegii prejudicat minori, secus in iure singulari, ibid. num. 70. 307
- 1 Collegio accusato illius persona promoueri possunt, nisi in accusatione sint specialiter nominata, in cap. Omnipotens, num. 16. de accusat. 6
- 1 Collegii ius, & quasi possessio ex quibus colligatur, in c. Possessus, n. 1. & 15. de iur. p. 137
- 1 Collegii ius de iure communi habent Ecclesiae Cathedralis, & Regulares, quae ad Congregationem tenendam sufficienter solent docere, & quae in communem vivunt, ibid. num. 6. 337
- 1 Collegii ius in uno tenetur, ibid. num. 7. 337
- 1 COLLEGENDUS in causis beneficiis petari debet beneficio, in cap. Andrimus, n. 2. de collat. de iur. 190
- 1 COLLUSIO quid sit, ibid. num. 4. 190
- 1 Collusio per Collusionem non tenetur, ibid. num. 5. 190
- 1 COLORES an liceat mercari ad colorandum mulierum, vel virorum, in c. Melior, num. 61. Ne Cler. vel Monach. 616
- 1 COLUMBA per quam Ravennatis Archiepiscopi eligebatur i Corvo dicitur occisa, in cap. Quia propter, num. 4. de elect. 287
- 1 COMMENDA non mutat statum beneficii, in c. In Ecclesia, n. 16. de Capiti Monachor. 503
- 1 Commenda collatur per obitum Commendatarii beneficii non vacat per obitum, sed in modo, quo vocabatur ante commendam, ibid. num. 17. 503
- 1 Commenda non est vere titulus, ibid. num. 19. 503
- 1 Commenda nostri temporis magis participat de collatione, & vero titulo, quam de iure simplicis, in c. Diodorus, 1. de iur. num. 13. de elect. 471
- 1 Commenda de iure communi non inducunt incompatibilitatem, & fecus post Concilium Tridentinum, ibid. num. 41. de iur. 471
- 1 Commenda ad sex menses in beneficio curata, quae fieri poterant ab Ordinariis post Concilium Tridentinum locum non habent, sed depurari debent Vicariis, ibid. num. 44. 471
- 1 Commenda Parochialis Ecclesiae fieri non potest, nisi actu Sacerdotis, in cap. Vi Abbates, num. 47. de iur. & qual. 391
- 1 Commenda nostri temporis redacta sunt ad ius tituli, in c. Cum sit actus, num. 18. de iur. & qual. 418
- 1 Commenda etiam perpetua non mutat statum beneficii, ibidem num. 19. 418
- 1 Commenda de iure communi erant temporales, & ideo non erant incompatibiles cum titulis, in cap. Bonae memoriae, num. 19. de possid. Praetor. 312
- 1 Commenda nostri temporis sunt perpetuae, & habent rationem tituli, & Commendatarius facit fructus suos, ibidem num. 30. 312
- 1 Commende cur adinvicem, in cap. Cum ad nostram, num. 5. de elect. 283
- 1 Commenda quid sit, ibid. num. 6. 284
- 1 Commenda nostri temporis an sit de iure, vel a Concilio Tridentino improbat, ibidem num. 8. 284
- 1 Et an i Concilio Lateranensi sub Leone X. ibidem num. 14. 284
- 1 Commende perpetuae de iure antiquo an sint excoegitae, ibid. num. 9. 284
- 1 Tridentinum Concilium non prohibet quin Monasteria, quae suos habent Conventus, dentur de commenda in commendam, ibid. num. 10. 284
- 1 Nisi Monasteria ha. usque sine capiti ordinem, num. 12. 284
- 1 Commenda graviter iudice Monasteria tam in spiritualibus quam in temporalibus, num. 14. 284
- 1 Commenda non mutat statum beneficii, ibid. num. 14. 285
- 1 Commenda quid sit beneficii vacat eo modo, quo ante commendam vocabatur, ibid. num. 15. 285
- 1 Etiam si commenda sit perpetua, ibid. num. 16. 285
- 1 Vide in ver. *Privilegium communitatis*.
- 1 COMMENDATARIUS Monasteriorum S. Benedicti, vel S. Basilii, quibus cura animarum incumbit, an teneantur personaliter residere, & curam per seipsum exercere, in cap. Ecclesiam, num. 1. & seqq. usque in finem, de Capiti Monachor. 501
- 1 Commendatarius Monasterii, cui immittitur privilegium temporalis iurisdictionis, non tenetur curam mutari, nec residere, ibid. de iur. num. 1. pag. 501
- 1 Commendatarius, cui iurisdicchio spiritualis incumbit in foro conventuali, an adhibeat ad sacros Ordines suscipiendos, & persona-
- liter residendum, ibid. num. 2. 501
- 1 Commendatarius, cui incumbit cura animarum in foro pontificali, an teneatur Ordines sacros suscipere, & residere, ibid. n. 4. & seqq. usque in fin. 501
- 1 Commendatarii hodie habentur pro veri titularibus, ibid. num. 5. & 11. 501
- 1 Commendatarii Monasteriorum non sunt coendi sacros Ordines suscipere, nec residere si cura animarum sacramentalis incumbit Ecclesiae, vel Monasterio, non autem personae commendatarii, ibid. num. 6. 501
- 1 Commendatarius non est percipit Praelectus, sed quasi deprecarius, ibid. num. 6. 501
- 1 Commendatarius subrogatus est in locum Abbatistularis, etiam quoad praerogativas, ibid. num. 11. 501
- 1 Commendatarii olim non faciebant fructus suos, in cap. Diodorus, 1. de iur. num. 19. de elect. 171
- 1 Commendatarii Monasteriorum si mensis se separant a conventuali quantitas, si vero his communiter fructum conventus erogare in subicam, seu ornamenta Ecclesiae, vel alimoniam pauperum, in cap. Si quis latus, num. 18. de pecul. Cler. pag. 197
- 1 Declaratur, ibid. num. 33. & seqq. 198
- 1 Commendatarii beneficii alimenta secundum de omnium status antequando fuisse sustentantia pauperum, ibid. num. 5. pag. 197
- 1 Commendatarii teneant procurare Visitatorem Apostolicum ad quo possint visitari, in cap. Venerabili, num. 6. de censib. pag. 151
- 1 Commendatarius Prioratus Canonico Regularium, cui assignatur cura parochialis secularium incumbit, an teneatur in Prioratu residere, & curam animarum per seipsum exercere, in cap. Quod Dei timorem, num. 20. & seqq. usque in fin. de iur. Monachor. 473
- 1 Commendatarii Monasteriorum, an possint se immiscere in his, & quae concernunt regularia instituta, in cap. Eodem, num. 4. de rescriptis. 186
- 1 COMMEMORATIONI pro defunctis, qui legata pro Missis requirunt quomodo satisfiat ex contentis S. Congregationis Concilii, in cap. Cum creatura, num. 19. de celebrat. Missar. 388
- 1 COMMISSIO facta ab habentibus quilibet dignitatem censetur facta nomine cui dignitatis, quae facit actum valere, etiam si illa expressa fuerit per dictioem, & cetera, in cap. Ex parte, num. 18. de arbit. 704
- 1 In Commissionibus causarum, quando in applicatione non exprimitur articulus certus parti habetur addi clausula, & cetera, & non agitur de iure peractum Decretorum Concilii, in c. Quoniam, num. 19. de Constitut. 134
- 1 Commissus Papae per litteras conformis sigillo, in cap. Constitutus, num. 16. de fil. Priory. 483
- 1 COMMISSARIUS curiae non est constitutus iudex, sed executor, in cap. Siquidem, num. 29. de off. legat. 547
- 1 Commissarii ad testes extrinsecos, an subde legare possint, in c. Venerabili, num. 9. de testib. 115
- 1 Commissarius teneatur cum modo ostendere litteras suae commisionis, sed etiam illarum copiam parti dimittere, in cap. Cum ius iure, num. 23. de off. Delegat. 514
- 1 Commissarii qui de Provincia ad Provinciam mittuntur, debent praefata litteras sine facultate Praefati Provincie, & alia possit ex rescriptis, ibid. num. 40. 515
- 1 COMMITTERE qui non dicitur per se, vel alium, qui praefatus ignorat, in cap. Nobis, num. 77. de finem. 44
- 1 COMMODO non debet quae consequi ex eo, quod facit in iure, in c. Quoniam, num. 39. de iur. p. 313
- 1 Commode sustentari, & sine penuria an differant, in cap. Non amplius, num. 15. & seqq. usque ad num. 20. de iustit. pag. 174
- 1 COMMODITAS similiter secundum consuetudinem regionis, & usitatem personae, ibid. num. 16. 174
- 1 COMMUNE servitium quid sit, in cap. Praeterea, num. 31. Ne Prael. v. l. iust. 69
- 1 Communis, & minuta servitia pro Episcopis, & Monasteriis Galliae in portis reducta finem partem ven. valoris non excedunt, ibid. num. 71. & 72. 74
- 1 Commune pluribus in singulis, vel uti universis, quando aliquis esse dicitur, in cap. Licet de iurando, num. 60. de elect. pag. 237
- 1 Communis usus loquendi per valet verborum proprietate, in cap. Cum venisset, n. 67. de iudic. 87
- 1 Declaratur, n. 68. 87
- 1 COMMUNICATIO privilegiorum in forma communi non comprehendit facultatem conferendi Ordines, in c. Quanto, num. 27. de Consuetud. 399
- 1 Communicatio quatenus via ampla, & generalis non comprehendit facultatem ordinandi, cum licet difficultatem concessione, ibidem num. 28. 399
- 1 Communicatio privilegiorum quatenus ampla exemptione non decem praedictibus non includit, in cap. Nuper, num. 33. de decem. 316
- 1 Vide in ver. *Privilegium communitatis*.
- 1 COMMUNICARE in die Comae non potest homo a quo quis in olem licentia, hodie tamen est mortale in c. Si constitit, num. 3. de accusat. 9

- 7 Communicantes in Hebdomada sancta, vel infra octavam Pasche
hominum precepto Ecclesie ex declaratione Eugenii IV. in cap.
Omnia, num. 4. de potest. remiss. 311
- 8 Communicare non licet in ipsa de Resurrectione de manu Regularium,
etiam deventura causa, ibidem num. 47. 312
- 9 Communicantes quolibet anni die in Insula Philippinis sacrificant
precepto Ecclesie, ibid. n. 47. 312
- 10 Episcopus potest procedere ad excommunicationem in eos, qui ne-
gunt adimplere preceptum, in cap. Omnia, num. 4. de elec-
tionibus p. 10. non applicandas, in genere, sed non expedit, ut sub
alio nomine se referat, ibidem num. 46. 312
- 11 COMMUNITAS quod sit, in cap. Responsio, num. 36. de fensu ex-
communicationis. 360
- 12 Communitas non praesumitur ita tota ad malum consentire, quin
aliqui sine differentia ibid. num. 81. 364
- 13 COMMUTATIO legum annui Fructus Minoribus relictis, an sit
nulla ex defectu intentionis, eo quod Papa ignoraverit haec data
fuisse vocatos in eventum commutationis, in cap. Non quidem,
num. 48. & sequ. usque ad num. 67. de testam. 263
- 14 Communitio voluntaria locum non habet, ubi testator providit
quid fieri debeat de legato, si in ipsum destinatum converti ne-
queat, ibid. num. 49. 269
- 15 Et in quibus casibus communitatem impugnavit postea ex defectu inten-
tionis, eo quod Papa ignoraverit praedictionem Testatoris, ibid. n.
50. & num. sequ. 263
- 16 Communitio voluntaria ab inferiori Principe regulariter fieri non
potest, in c. Ex parte, num. 2. de constitut. 127
- 17 Et quid si proventus hereditatis non sufficiant ad onera adimplen-
da, ibid. num. 3. & sequ. 127
- 18 Voluntatis testatoris potest ab Episcopo in alium personam usum
commutari si de iure, vel de facto adimpleri non possit, ibid. num.
37. 127
- 19 Commutandi ubi voluntates, si quoque facultas Episcopus com-
mutare non est substat, a Concilio Tridentino, ibid. num. 37.
pap. 127
- 20 *Vide in ver. Papa quod commutatio voluntatis.*
- 21 COMPOSITIVUM supponit positivum, licet impossibile aliquan-
do ponatur pro passivo, in cap. Episcopalis, num. 7. de Pri-
vilegiis. 235
- 22 COMPAGI sunt eaque Episcoporum, in cap. Quia non, num. 4.
de Auth. & usu pall. 325
- 23 COMPATERNITAS scienter, vel ignoranter inter conjuges
superveniens conjugum non dissolvit, in cap. Si vir, num. 1. de con-
mat. spirit. 61
- 24 COMPATER qui in actu carnali infans non teritur, sed Pres-
bytero traditur baptizari, vel baptizatum de manu Presbyteri
suscipitur, an contrahat conjugium spirituale, in c. Veniens,
num. 6. & sequ. usque in fin. de transmiss. 173
- 25 Comparatum duorum filii, per quorum necrum deventum esse ad
compateritatem, hec in invicem matrum suarum contrahunt,
nisi obstat loci consuetudo, in cap. Super eo, num. 1. de cognat. spi-
rit. 62
- 26 *Reliqua in ver. Cognatio spiritualis.*
- 27 Compares fidei rudimenta ignorantes quomodo ex Concilio Me-
diolaniensi prohibeantur infantes de sacro fove suscipere, in cap.
Fidei, num. 47. de Summ. Trinit. & de Cathol. 8
- 28 COMPENSATIO delictorum non fit, ubi pena venit sisco appli-
canda, siue sit spiritualis, siue temporalis, siue pecuniaria, in cap.
Veni, num. 10. de iurap. 173
- 29 COMPLETUM dicitur licet superius aliqua pars illius, in cap. Ad
nos, num. 1. & de Receptis. 371
- 30 COMPOSITIO super decimis facta per Parochian sine benefici-
cio Apostolico, an translat in facultatem, in cap. Nuper, num. 24.
de decim. 376
- 31 Compromittere pro damnando, vel offensa, vel iniuria penitentialiter
sacrisacere, in cap. Inter alia, num. 17. de immen. Eccles. 618
- 32 Compromissio super iure beneficii per iuramentum simoniacum, nisi facta
fuit auctoritate superioris, in cap. Nisi essent, num. 3. de praben.
pap. 106
- 33 Compromissio amabilius super spiritualibus valida est, licet trans-
latio sit nulla non valde, ibid. num. 4. & num. 42. 106
- 34 Compromittere tamen ex compositione capituli incipit ab auctoritate supe-
rioris, et non a potestate partium, ibid. num. 7. 106
- 35 Compromissio super iuribus Ecclesie potest fieri a Rectore in par-
ticipium sui ipsius, etiam sine consensu superioris, ibidem num.
30. 108
- 36 Compromissio super re spirituali fieri potest, sed non translatio, in c.
Directio, num. 1. de praben. 103
- 37 COMPROMISSARIUS in dubio an censetur promissarius ut
arbitrator, an & ut arbitrator, in cap. Contingit, num. 34. de arbit.
pap. 700
- 38 Compromissarius an sit Procurator compromissentium, in c. Cas-
sini, num. 22. & 23. & 16. de elect. 259
- 39 Compromissarius arbitrari debet, an Praetor sit idoneus ad
iudicium Praetoris, ibid. num. 23. 259
- 40 Compromissarius potest esse ab Episcopo, damnum sibi
Religiosis, & Clericis, ibid. num. 17. 259
- 41 Compromissarius eligere potest, & honestus est, ut eligat per
securum secretum, in cap. Licet de vianda, num. 51. & 61. de
elect. 235
- 42 Compromissarius a principio potest esse incerti, censurandus tamen
per eos, quibus data est eligendi potestas, ibid. num. 59. 236

- 1 Compromissarius non arduatur ad eligendum servata forma scru-
tini, ibid. num. 61. & 67. 236
- 2 Compromissarius licet procedat per viam scrutini, non tamen
arbitratur ad formam, c. Quia proprius, in cap. Publicatio, num. 45. de
elect. 112
- 3 Compromissarius simpliciter datus non arduatur ad eligendum per
secretum secretum, in cap. Nobis, num. 14. de simon. 40
- 4 Compromissarius non arduatur ad secretum, in cap. Quia proprius,
num. 45. de elect. 112
- 5 COMPROMITTENTES in arbitrium, vel arbitratores de iure
Canonico possunt se iuramentum subire ad iudicandam
arbitri, vel arbitratores in cap. Non sine, num. 18. de arbit.
pap. 691
- 6 Et hoc ius Canonizum servari debet etiam in foro civili, ibidem
num. 19. 691
- 7 Compromittentes tenentur recipere electum a Compromissario,
dummodo sit idoneus, in cap. Causam, num. 2. de elect. 219
- 8 COMPROMISSOR, & compromissarius idem esse non potest,
in cap. Licet de vianda, num. 45. & 58. verbi. Neque de iure electi.
pap. 235
- 9 COMPROMISSUM de rebus spiritualibus in laicum fieri non
potest, in c. Contingit, num. 1. & sequ. de arbit. 699
- 10 Etiam auctoritate Episcopi, ibid. num. 5. 699
- 11 Compromissum iustum contra legem prohibetur, non est irritum,
quoniam lex non procedit ulterius ad irrationem actus, ibidem
num. 2. 698
- 12 Compromissum de re spirituali fieri potest, in Clericum, & laicum
simul, ibid. num. 8. 699
- 13 Etiam unus sit Clericus, & plures laici, ibid. num. 9. 699
- 14 Dummodo tamen fiat auctoritate superioris, ibid. num. 10. 699
- 15 Compromissum de iure, & de facto super beneficio, vel iure
spirituali fieri non potest etiam in Clericum, ibid. num. 16. 699
- 16 Compromissum in factum in laicum de re spirituali transmissum
arbitrari non arduatur an sufficiens, ibid. num. 17. 700
- 17 Compromissum cur fieri non possit ab Ecclesia ex capri in per-
sona libertatis, in c. Cum tempore, num. 6. & num. sequ. de
arbit. 697
- 18 Compromissum ab initio esse voluntarium, post factum necessitatem
ibid. num. 13. 697
- 19 Compromissum super his, quae alienari prohibentur si fiat
de facto, non valet, ibid. num. 18. & num. sequ. 696
- 20 Secus si de iure, ibid. num. 30. & sequ. usque in fin. 697
- 21 Compromissum non valet, per quod Ecclesia obligetur
ibidem num. 29. 696
- 22 Compromissum super iurisdictione Archiepiscopali, item super
quolibet spirituali, non valet, etiam auctoritate superio-
ris, ibid. num. 31. 697
- 23 Compromissum fieri potest de omnibus etiam transmissis ius
arbitri, sed arbitrium non tenet in alienis transmissis, ibidem
num. 38. 697
- 24 Compromissum expirat morte alterius compromittentium, in cap.
Ex parte, num. 2. de arbit. 702
- 25 Etiam ante mortem iurata conclusum in causa, & praefixum termi-
nus ad sententiam, ibid. num. 15. 702
- 26 Compromissum esse stricti iuris, nec extenditur ad haereticos, vel
alios, de quibus expressio non est cautum, ibid. num. 18. 702
- 27 Compromissum fieri potest in iudicem, ut in arbitratores tam for-
maliter legit, quoniam secundum Canonem, ibid. num. 21. 703
- 28 Si sit iudex Ordinarius, siue delegatus, ibid. num. 21. 703
- 29 Compromissum censetur factum, ut in arbitratores, si data sit
potestas procedendi de iure, & de facto, & renunciantur relictis
arbitrium boni viri, ibid. num. 43. 704
- 30 Compromissum sub nomine Dispensatoris factum, an translat in
succesorem, ibid. num. 44. 706
- 31 Compromissum super beneficio Ecclesiastico, seu iure spirituali
licet fieri potest, in cap. Non sine, num. 9. de arbit. 690
- 32 Si fiat de iure, licet si de facto, ibid. num. 10. 690
- 33 Compromissum de iure, & de facto alienationem includit, &
habet vim translativam, ibid. num. 11. & sequ. 690
- 34 Compromissum de re spirituali in laicum fieri non potest, ibidem
num. 12. 691
- 35 Compromissum eligere iuratum generaliter irritum in laicum
non includit causam spirituales, ibid. num. 14. 691
- 36 Compromissum de re civili prohibetur fieri cum iuramento tam
arbitrarium, quam partium, ibid. num. 21. 692
- 37 Compromissum iuratum, quoniam de iure civili ad actionem
non producit, tamen licet esse de iure Canonico, ibidem num. 26.
pap. 691
- 38 Compromissum super electione potest fieri in annum tantum, in c.
Causam, num. 6. & 38. de elect. 219
- 39 Item fieri potest in extraneum a Collegio, ibid. num. 7. 219
- 40 Compromissum super electione Papae a Cardinalibus in unum
num. tantum de Collegio, an valet, ibid. num. 47. 264
- 41 Compromissum in aliquo inusum hac forma, ut compromissarius
teneatur eligere nominatum a maiori parte Capituli, validum est,
in c. Licet de vianda, num. 39. de elect. 233
- 42 Declaratur, ibidem num. 36. & sequ. & 36. 235
- 43 Compromissum irritum in aliquam partem Collegii, an videatur
irritum in personas incertas, ibid. num. 43. 234
- 44 Compromissum de incerti persona assumenda non tenet, ibidem
num. 43. 234
- 45 Declaratur, ibid. num. 59. 236

1. **Compromissum factum in aliquem ex Collegio Cardinalium hac forma, ut ille voti singulorum fecerit exequias cum eligat, in quem maior pars Collegii consensit, hoc non valet, ibidem num. 17. & 17. *29. num. 17.*** 237
 1. **Compromissum intum in aliquem ex Collegio hac forma, ut ille eligat eum, in quem liber, ac nulla forma servata major pars Collegii consensit, valdum est, ibidem num. 17. & 16.** 236
 1. **Compromissum fieri potest sub hac forma, ut compromissusque eligat eum, quem postea elegerint aliqui de Collegio, ibidem num. 18.** 236
 1. **Compromissum factum à Cardinalibus directè in maiorem partem Collegii, non valet, ibidem num. 60. usque ad num. 72. & 17. usque in finem.** 236
 1. **Compromissum factum in quorundam partem Collegii, non dicitur in perniciem incertam, ibidem num. 61.** 236
 1. **Compromissum fieri potest in Collegium, imò & in Concilium generale, & postea sufficit consensus majoris partis, ibidem num. 63.** 237
 1. **Compromissum factum in maiorem partem Collegii, an videtur factum in scriptum, ibidem num. 64.** 237
 1. **Compromissum in requirit consensus singulorum, & vel sufficit in consensu, ibidem num. 65.** 237
 1. **Compromissum in aliquos ex Cardinalibus intum hac forma, ut compromissum eligere debeat eum, in quem potest singulorum inquisitis duas partes Collegii consensu, an fieri possit à duobus ex tribus partibus Cardinalium, ibidem num. 72. & seq. usque in finem.** 237
 1. **Compromissum intum hic fieri, ut compromissum teneatur eum eligere, in quem maior pars Capituli consensit, valet, & est expeditor forma quam habemus, ibidem num. 73.** 237
 1. **Compromissum à Cardinalibus intum eadem forma, ut compromissum vellet singulorum per fecerit scriptum inquisitis teneatur eum eligere, in quem duas partes Cardinalium consensit, an valet, ibidem num. 74.** 238
 1. **Et an fieri possit à duobus ex tribus partibus Cardinalium, ibidem num. 76.** 238
 1. **Et quid si compromissum sit cum forma, ut simpliciter vota singulorum exequi debeant, ibidem num. 78.** 239
 1. **Compromissum cum forma, ut compromissum teneatur eligere eum, in quem consensus duas partes Collegii vota singulorum per fieri nunc apertum inquisitis, an valet, ibidem num. 81.** 239
 1. **Et an fieri possit à duobus ex tribus partibus Cardinalium, ibidem num. 81.** 239
 1. **Compromissum cum forma, ut compromissum teneatur eligere postquam à maiori parte Collegii requirit consensus omnium, neque dissentientes, ibidem num. 86.** 240
 1. **Compromissum directè factum in maiorem partem Collegii non valet, si sit cum forma, ut vota singulorum exquiratur, ibidem num. 87.** 240
 1. **Et hoc fieri potest etiam in plures de Collegio partium comparatione minorum, ibidem num. 89.** 240
 1. **Videtur tamen, si vel unum dissentiat, ibidem num. 90.** 240
 1. **Compromissum de causa Ecclesiastica fieri potest in quos laicos ob adiunctionem unius Clerici, in e. Cum preper, num. 73. de iurepape.** 241
 1. **Optimo Lapis, quod in compromissum limitari sufficit consensu maiori partis Capituli, declaratur in cap. Licet de ritandis, num. 83. de elec.** 239
- Vide in ver. Index quod compromissum.*
- Et in ver. Arbitrari, Arbitrarius.*
1. **Compromissum ubi agitur de crimine criminaliter, non potest fieri in privatum, in e. Veneris, num. 5. de iurejur.** 273
 1. **Secus ubi de crimine agitur civiliter, ibidem num. 4.** 273
 1. **Compromissum super satisfactione iniuriarum fieri potest non solum in extraneum, sed etiam in ipsam offensionem tanquam amicabilem compositionem, ibidem num. 7.** 273
 1. **Secus tanquam in arbitrium, ibidem num. 8.** 273
- Vide in ver. Iurata.*
1. **Compromissi verba quantumcumque lata relata ad arbitrium respectu proferantur sub quadam conditione legalitatis, & bonitatis ejus, in quem compromittitur, ibidem num. 15.** 273
 1. **Compromissum super electione an possit fieri in laicum, in e. Causam, num. 10. & nam sequi usque ad num. 1. de elec.** 273
 1. **COMPROMITTI potest laicum de rebus Ecclesie non spernitibus, sed meris civilibus, in cap. Compingit, num. 12. de arbit.** 699
 1. **Nec requiritur expressio iudicis Ecclesiastici, ibidem num. 13.** 699
 1. **Compromissi non potest de liberali causis, in e. Cum tempore, n. 1. de arbit.** 699
 1. **Compromittere potest Clericus in sui per iudicium, non autem in per iudicium Ecclesie, ibidem num. 10. 16. & 19.** 696
 1. **Declaratur, num. 18.** 697
 1. **Compromitti potest de rebus temporalibus Ecclesie etiam in indolentem habentem jurisdictionem de iure, vel de consuetudine, ibidem num. 10.** 697
 1. **Etiam sine iurisdictione Episcopi, ibidem num. 30.** 697
 1. **Compromitti potest super beneficio, cum modo arbitretur vel compromitti beneficium ad iudicem non possit citulum non habent, ibidem num. 31.** 697
 1. **Compromitti potest super electione, & matrimonio spirituali, in cap. Ex parte, num. 3. de arbit.** 703
 1. **Secus super matrimonio carnali, ibidem num. 4.** 703

1. **Compromitti non potest de libertate hominis, secus de libertate Ecclesie in praedictum compromissum, ibidem num. 6. pag.** 703
1. **Compromitti non possunt de factis, quae alienari prohibentur de iure, in e. Non sine, num. 12. de arbit.** 690
1. **Compromitti potest de iuribus Ecclesie in Clerico ipsius, in cap. Cum olim, num. 1. de preceptis.** 711
1. **Compromittere potest Clericus in laicum de bonis patrimonialibus, non autem de bonis Ecclesiasticis, in e. Episcopus, num. 38. de preben.** 71
1. **CONCEDIMUS, seu INDULGEMUS, hanc verba relata ad id, quod erat concessum de prebenatione, aut novum concedunt, sed iam concessum ostendunt in cap. Tuarum, num. 22. de privileg.** 247
1. **CONCESSA omnia videtur, quae non inveniantur prohibita, in e. Patribus, num. 1. de privileg.** 241
1. **Declaratur, ibidem num. 14.** 241
1. **CONCESSIONE aliqua utens, ejus qualitates respuere non debet, in e. De eo, num. 33. de tempor. ordi.** 357
1. **Concessio mittere in intelligitur iuxta formam petitionis, in e. Innovamus, num. 6. de trans. & paze.** 637

Concilium, communitas.

1. **Concilium unde dictum, in e. Ex parte, num. 60. de Capell. Monachor.** 107
1. **Conciliorum in laicis non solum haereticis confutatur, sed etiam Catholicos orthodoxos an scdm docere, in e. Cum exco-gas, num. 94. & seq. de auez. & qual.** 483
1. **Concilium primum, ubi, quando, & cuj ab Apostolis celebratur, in e. Amponis, num. 19. de Pactis.** 243
1. **Concilium tertium Apostolorum fuit plenaria Conciliorum forma postmodum à Summis Pontificibus observata, ibidem num. 40.** 243
1. **Concilium concumenon quod dicitur, in e. Firmiter, num. 2. de Summ. Trinit. & hd. Cathol.** 3
1. **Concilia sequentia quae & quae in Ecclesia fuerint haereticis celebrata, ibidem num. 9.** 3
1. **Consultationes in Concilio generali an edende sunt nomine Papae, an nomine Concilii, in e. Amponis, num. 31. usque in finem de pactis.** 642
1. **Constitutiones in Concilio generalibus praesente Papa variis nominibus repetuntur, ibidem num. 14.** 642
1. **Constitutiones quae sunt à Papa de consilio concilio dominari debent à Papa, & illius nomine promulgari, ibidem num. 35.** 642
1. **Idem si de consensu Concilii contra distinctionem Alberici, vel de consilio & consensu simul, ibidem num. 36.** 642
1. **Constitutiones in Concilio edende sunt nomine Papae, si materia legis originatur à Papae nomine Concilii si materia originatur à Concilio, ibidem num. 37.** 642
1. **Contrarium, ibidem num. sequi usque in finem.** 642
1. **Declaratur, ibidem num. 41.** 642
1. **Concilia sunt certis & pioscopum, & Sacerdotum, & sunt propter Ecclesiasticas causas, in e. Etsi membris, num. 1. de his, quae fiunt à Privatis, fine cons. Capitul.** 218

Vide in ver. Tridentinum Concilium, Congregatio, Decla-ratio.

Reges in Concilio.

Vide in ver. Synodus Provincialis qui debeant interesse.

1. **Concilio Episcopi II. distinctiones Leo Papa ex antiqua haereticas damnatis, in e. Majores, num. 10. de Baptisim.** 197
1. **Concilia nationalia, quibus Summi Pontifices, vel eorum Legati praesentur, an & quomodo universalis, seu generalis nuncupari possint, in cap. Firmiter, num. 7. de Summ. Trinit. & hd. Cathol.** 3
1. **Concilium Florentinum, & Tridentinum expendant pro sententia Theologorum, in cap. Requiritur, num. 12. de Ordin. ab Episcop.** 379
1. **Concilium Carthaginense IV. expendant pro sententia Canonizarum, ibidem num. 43.** 380
1. **Patres in Concilio existentes non possunt aliquid statueri sine auctoritate Papae, in e. Amponis, num. 51. de Pactis.** 643

Concilii generalis auctoritas.

1. **Conciliorum diffinitionibus obtrudere non sicut defectum causae, in e. Cum exco-gas, num. 73. de auez. & qual.** 493
1. **Concilia non restringuntur Papam, sed constituuntur ab ipso, in e. Significati, num. 10. & seq. de elec.** 223
1. **Concilia omnia per Romanam Ecclesiam auctoritatem facta sunt, & robur accipiunt, ibidem num. 15.** 224
1. **Concilium non dicitur, sed conciliabulum, sed omnivocalem, quod sine auctoritate Summi Pontificis celebratur, ibidem num. 16.** 224
1. **Concilium legitime congregatum post dissolutionem remanet aco-pulatum, & subsistit, ibidem num. 17.** 224
1. **Concilia non de iure primatum Romanam Ecclesiam, sed de iure immediatè à Domino explicantur, ibidem num. 21.** 224
1. **Concilia generalia quomodo Romanus Pontifex superioritatem agno-**

- agnoverint, ibidem num. 52. & seqq. 227
- 1 Statuta Patris à Concilio non confirmantur, sed statuta Concilii confirmantur à Papa tanquam Superiori, ibid. num. 74. pag. 237
- 1 Concilium est iudex in schismate cum duo, vel plures concurrendum de Pontificatu, ibid. num. 64. & seqq. 228
- 1 Concilium cognoscit, quando electio Papae non fuit canonica, ibidem num. 67. 228
- 1 Item in casu heretici formalis, non autem alterius criminis etiam notorii, & scandalosi, ibid. num. 66. 228
- 1 Concilia omnia canonica observari debent sicut Evangelia, in c. Nimis, num. 12. de hinc Presbyter. 477
- 1 Decreta in Concilio, quibus Summi Pontifices non praesunt, 326 concipiuntur imperatoris, seu ipsi personaliiter, aut nomine Concilii, in c. Anagninus, num. 3. de Pactis. 642
- 1 Decreta in Concilio, cui Papa praesidet, ita deum denudata sunt nomine Concilii, si Papa in hoc consentiret: alia secus, ibid. num. 41. & seqq. usque in fin. 643
- 1 Concilia omnia universalis congregantur, & autoritatem accipiunt à Romano Pontifice, ibid. num. 44. 643
- 1 Concilia generalia, & eorum Canones à Romano Pontifice confirmantur, alia nullum habent robur, ibid. num. 47. 643
- 1 Concilia generalia firmanda sunt quae scilicet Evangelia, in cap. Si quis, num. 49. de Regular. 316
- 1 Concilia omnia occupata manent ex eodem sacro Apostolice potestatis, sine qua non habent firmitatem, in cap. Nonnulli, num. 44. de re scriptis. 171
- 1 Concilia decreta ita sunt interpretanda, ut non sint inania, & elusoria, ibid. num. 46. 173
- 1 Constitutiones distinctionibus firmiter adhaerendum, in cap. Cum venissent, num. 79. de fac. Uti. 471
- 1 Conciliorum generalium praesentia, quibus ex causis sit delenda, in cap. Firmiter, num. 1. de Trinit. & fid. Cathol. 1
- 1 Conciliorum quatuor universalium dignitas, ibid. num. 9. 1
- 1 Concilia omnia universalis solius Romane Ecclesiae auctoritate sunt, & roborantur, ibid. num. 10. 1
- 1 Concilia statuta concernentia sui positum possunt per Papam revocari, & abrogari etiam sine Concilio, in c. Marpes, num. 8. de Benefic. 196
- 1 Concilia, & Papae potestas est major, quam solius Papae extenditur, non autem intentio, ibid. num. 10. & seqq. 196
- 1 Concilium non est Ecclesia universalis, nisi repositiviter, ibidem num. 13. 196
- 1 Concilii iudicium in questionibus fidei, an & in quibus casibus sit infallibile, ibid. num. 24. & seqq. usque ad num. 39. pag. 197
- 1 Quod si Concilium sit congregatum sine auctoritate Papae, ibid. num. 25. 197
- 1 Et quid si auctoritate Papae sit congregatum, & Papa ibi sit praesens, ibid. num. 26. & seqq. 197
- 1 Et quid si Papa sit absens, ibid. num. 27. & seqq. 197
- 1 Concilium sine auctoritate Papae congregatum est aequalitatem, & schismatica conventus, & synagoga Satanae, ibid. num. 27. 197
- 1 Concilii distinctiones, cui Papa praesidet sunt infallibiles, ibid. num. 26. & seqq. 197
- 1 Alia secus, nisi post confirmationem Apostolicam, ibid. num. 28. & seqq. 197
- 1 Vel si Papa commiserit Concilio, ut talem articulum sit definitus, ibid. num. 36. 197
- 1 Concilium legitime congregatum habet potestatem statuendi prout iure, sed quae de constitutionibus non sunt infallibiles, nisi in tribus casibus, ibid. num. 27. & seqq. 197
- 1 Concilium errant legitime congregatum errare potest, prout aliquando erravit ibidem num. 28. 197
- 1 Concilii Episcopi II. distinctiones Leo Papa tanquam haereticis damnavit, ibid. num. 30. 197
- 1 Conciliorum decreta Romani Pontificis olim confirmabant congregata Synodo Praetorum sub Patrum Archidiacono Romano, & praevia diligenti examinatione, ibid. num. 31. & seqq. 197
- 1 Concilia distinctiones post imperatorem illi auctoritatem à Papa censensur Papales, non tamen infallibiles, nisi in casibus, ut num. 36. ibid. num. 31. 197
- Vide in ver. *Papa quo ad Concilium.*
- Et in ver. *Papa quod fidei articulo.*
- 1 Constitutio edita à Papa in Concilio non impedit, quin successore possit contra eam privilegium, vel dispensationem concedere, in c. Nuper, num. 26. de decimis. 316

Concilio derogatio.

- 1 Concilia generalia habent tacite clasulam annullandi eorum, & quae in contrarium sunt, in c. Ex parte, num. 8. & 26. de Capell. Monach. 105
- 1 Concilio Generali in contrariis rescipitur, & privilegia eius debent specialiter derogari, ibid. num. 9. 105
- 1 Concilia generalia habent clasulam derogatoriam ad sequentes dispositiones, in cap. Quoniam, num. 41. de consensu. & in c. Nimis, n. 19. de hinc Presbyter. 477
- 1 Concilio generali debet rescipi, & specialiter derogari, nec

- sufficit generalis derogatio, in cap. Nonnulli, num. 21. de re scriptis. 167
- 1 Contrarium, ibid. num. 37. verbi Nisi quod immutandum. 179
- 1 Declaratur, ibid. num. 8. & seqq. 168
- 1 Conciliaria contra non tacito duntaxat in derogationibus generalibus, si derogationes huiusmodi ponantur in litteris graevae, & rescipitur contra ius, ibidem num. 28. 168
- 1 Concilia generalia habent clasulam derogatoriam ad sequentes rescipitur contraria, non autem ad sequentes confirmationes, etiam si in litteris Papae, ibid. num. 30. 169
- 1 Concilio generali pro scriptis decretum tollit primum contrarium, quamvis generali Concilio expedire non deroget, aut de illo questionem non faciat, ibid. num. 31. & seqq. & num. 35. usque ad n. 38. & 41. usque ad num. 49. 169
- 1 Rescriptum contra generale Concilium non valet, nisi Concilio fuerit specialiter derogatum, ibid. num. 32. 169
- 1 Litterae Apostolice, in quibus generali Concilio non derogatur sunt invalidae, non ex defectu potestatis Papae, qui est supra contrarium, sed ex defectu voluntatis, ibid. num. 34. 169
- 1 Constitutiones conciliales huiusmodi sunt contrariae, quantum ex illis servari debent, ibid. num. 37. 170
- 1 Concilia generalia habent clasulam derogatoriam ad sequentes dispositiones contrarias, in cap. Si quis, num. 66. de foro compet. 41
- 1 Et quid in Concilio Tridentino, ibid. num. 69. 41
- 1 Constitutio edita à Papa in Concilio, non decernit conciliaris quoad hoc, ut contraria rescipitur, vel privilegia non valent, nisi Concilio fuerit derogatum, in c. Ex parte, num. 1. & seqq. usque in fin. de Capell. Monach. 104
- 1 Constitutionibus Papae, vel Decretalibus Episcopis in privilegiis non est opus ultimum derogare, & in rescipitur sufficit derogatio generalis, ibid. num. 1. 105
- 1 Declaratur, ibidem num. 21. 106
- 1 Constitutiones editae à Papa in Concilio appellantur simpliciter constitutiones Papae, ibidem num. 5. 105
- 1 Contrarium, ibid. num. 1. 104
- 1 Declaratur, ibid. num. 21. 106
- 1 Constitutionibus conciliaribus debet specialiter derogari in contrariis privilegiis, & litteris graevae, ibid. num. 14. & 27. pag. 105
- 1 Constitutiones editae à Papa, & Concilio simul sunt maiestati auctoritatis, quia constitutiones solius Concilii, ibid. num. 17. 106
- 1 Constitutio edita à Papa sacro approbata Concilio dicitur conciliaris, ibid. num. 20. 106
- 1 Contrarietate concilio valet, sed non est conciliaris, nec erga speciali derogatione in contrariis rescipitur, & privilegia, ibid. num. 25. 107
- 1 Constitutiones conciliales si invicem sunt contrariae, quantum ex illis servari debent, in cap. Nonnulli, num. 37. de re scriptis. 170
- 1 Constitutio, c. Nuper, non est requiratur derogatio est conciliaris, in c. Nuper, num. 10. de decimis. 316
- 1 Constitutio possessoris tollit prout conciliari, etiam sine speciali derogatione, in cap. Quod ad Prædicationem, num. 7. de schismat. pag. 108
- 1 Privilegium Papae contra Concilium absolute derogatione non valet, in c. Quoniam, num. 41. de consensu. 301

Concilio Provinciale.

Vide in ver. *Synodus Provincialis.*

- 1 CONCORDATIA Germanarum non obstant reservationibus non inferre in corpore iuris, in c. Nullus, num. 11. de elect. 113
- 1 Concordata an obstant, quin valeat nominatio Regis de personis secularibus ad Abbatem Regularem, in c. Cum in magistrum, num. 23. de elect. 302
- 1 CONCORDITER fieri non dicitur, si vel unus contradicat, in cap. Cum Ecclesia, num. 8. de caus. possid. & proprietas. 110
- 1 CONCORDIA plena non dicitur, nisi omnes consentirent nemine dissentiente, in cap. Lacti de vitanda, num. 1. de elect. pag. 122
- 1 Concordare per Papam confirmare ex certa sententia, & cum causa cognoscione non sunt subiacere à Concilio, cap. 4. sess. 6. c. sess. 27. in c. Veneris, num. 4. & 10. de transact. 607
- 1 Secus in pacto gratuito, ibid. num. 10. de transact. 607
- 1 Concordia ex quibus diversificetur à pacto gratuito, seu primario, ibid. num. 11. 607
- 1 Concordia in latiori significatione accipitur, prout conatidistuntur à discordia, ibidem num. 17. 608
- 1 Concordat à Sede Apostolica confirmata non sunt subiacere à Concilio Tridentino c. 6. sess. 25. in c. Si quis, num. 24. & 34. de confirm. uti. vel immut. 107
- 1 An hoc procedat in confirmationibus tanquam ex certa sententia, an verò etiam in confirmationibus sine sententia communi, ibidem num. 25. & seqq. usque in fin. 107
- 1 Concordare ut sint reales, & plerique susceperunt, debent esse confirmatae ex certa sententia, alia sunt personales, ibid. num. 31. 108
- 1 Concordat à Sede Apostolica confirmat in forma communi intelligitur derogatum à Concilio Tridentino, etiam cum ea concurrat immemorabilis consuetudo, ibid. num. 37. 108

- 1 **CO NCUBINARI**, & adulteri, quibus poenis ab Episcopo sint puniendi, in c. Pervertit, num. 36. de adulter. 373
- 2 **Concubinari** cum soliti, & quibus uxores si ter aduulteri concubinae non exerceant excommunicationem possunt ex Copeio Tridentino, in c. Pernititiam, num. 18. de offic. Ordinari. 551
- 3 **En amicum** diversis conviviis successivo tempore fuerint deprehensi, ibidem num. 19. 551
- 4 **Monito** trina tertia adulteros, & concubinos non est necessaria, nisi quando ad excommunicationem procedatur, & puniri possunt alius poenis, etiam non expectato anno post excommunicationem, ibid. num. 20. & 21. 551
- 5 **Concubinari** in prima, & secunda, & tertia monitione puniri possunt poenis pecuniariis poe loci, vel applicandi applicanda, ibid. num. 21. 551
- 6 **Poenae** de iure communis, vel statuti synodales contra concubinos inflicti non sunt sublati a Concilio Tridentino, ibidem num. 22. 551
- 7 **Poenae** excoisiois extra opidum contra mulieres adulteras, & concubinas non habet locum in viris, ibid. num. 23. 551
- 8 **Concubina** Clerici, & ipsius Clerici forum fecerunt, in c. Nullus, num. 15. & seq. usque ad num. 39. de foro compet. 47
- 9 **Concubina** Clerici dicitur contumace sacerdotum, ibid. num. 26. 46
- 10 **Concubinari** ex cuiusdam Theologi sententia non tenentur excommunicationem de domo expellere, sed tamen pollicem se cum ipsa habere peccatum, quando ea densa tristitia vitam doceret, in cap. Ne inieritis, non. 126. de Condit. 69
- 11 **Ubi** ver. *Concubini quando delicta, & poenis* 69
- 12 **in CONCURSUS** Parochialis praeteri debet in, cuius mores probati sunt, & doctores, cuius vita agnoscatur, & multis magis prius fuisse, ibid. num. 12. de man. & qual. 404
- 13 **Judex** appellatus ex Bulla Pia V. non possit vocare praetorem ad novum exagum, autem ex rebus ducit per alia documenta de irrationabili iudicio Episcopi, ibid. num. 29. & seq. usque in finem. 405
- 14 **Concursus** plures in Urbe habet ex decreto S. Congreg. Conc. inter appellantes, & praetorem, ibid. num. 30. 407
- 15 **Concursus** novus ex Bulla Congreg. Concilii in Urbe instituitur, ubi appellatur de irrationabili iudicio dicitur sumum, ibidem num. 30. 407
- 16 **Concursus** in quatuordecim sunt in iudicio confestim, ut liquet ex eorum fir. magis idoneus, ibid. num. 41. 407
- 17 **Episcopi** affectus inordinatus in praetentione minus idonei, ex quibus elicitur, ibid. num. 42. 408
- 18 **Concursus** non requiritur in Parochiali jurisdictione mixti lacorum, & Ecclesiasticorum, in cap. Quoniam, num. 61. de iudic. ibid. 413
- 19 **Concursus** an requiratur in Dignitatibus, & Mansionariis, seu Hebdomadariis curae aliorum habentibus in Cathedralibus, vel Collegiatis Ecclesiis, in c. Cum sit ars, n. 19. & seq. usque ad num. 31. de iudic. & qual. 416
- 20 **Concursus** an requiratur in Parochialibus non Collegiatis, ubi cura animarum per plures exerceatur, aut in Parochialibus habentibus nomen Dignitatis, ibid. num. 24. & 19. 416
- 21 **Item** an requiratur in Prioratu commendati soliti, qui est dignitas habita, & non actu, cuius cura imminet immunitatem, ibidem num. 28. & seq. usque ad num. 43. 417
- 22 **Concursus** non requiritur in beneficiis regularibus curiae etiam Clericis secularibus consecratis solitis, ibid. num. 37. & seq. usque ad num. 41. 418
- 23 **Concursus** habitas infra terminum decem dierum non est nullus, si nemo post examen comparuit, qui se lesam praetendat, ibid. num. 48. 419
- 24 **Idem** si alius fuerit examinatus infra decem dies, alii verò post, ideo nullus ex concurrentibus remaneat non examinatus, ibid. num. 49. 419
- 25 **Decilio** Sac. Congreg. Conc. quod in Parochialibus patronatus lacorum non requiratur forma excoisiois per concursum, an habeat locum, quando plures in patronatu lacorum praesentiam, in c. Cum autem, num. 31. & seq. usque in finem. 419
- 26 **Concursus** an requiratur in Parochialibus patronatus lacorum, & quorum collatio ob lapsum tempus ad praesentandum praesumitur ad Episcopum est libere de iure, in cap. Cum proper, num. 7. & seq. usque ad num. 31. de iureper. 419
- 27 **Concursus** non requiritur in Parochialibus ad Sedem Apostolicam devolutis ob lapsum temporis Episcopo ad providendum potest, ibid. num. 8. 420
- 28 **Concursus** fieri debet inter plures ab eodem patrono laico ad Parochialem vel inter concurrentes praesentatos, ibidem num. 10. 420
- 29 **Concursus** a Concilio Tridentino praescriptus in Parochialibus jurisdictionibus Ecclesiasticis, an sit etiam observandus in Parochialibus patronatus lacorum Ecclesiasticis, ibid. num. 23. & seq. usque ad num. 39. 421
- 30 **Et** quid in Parochialibus Jurisdictionibus, quod ordine erat totum locale, sed pro dubio tertius paribus ex donatione laicorum est eadem postea fuit Ecclesiasticum, ibid. num. 39. & seq. usque ad num. 76. & num. 80. 421
- 31 **Concursus** est praepudicialis patronis, quorum libertas in praesentando respicitur, ibid. num. 84. & 19. 421
- 32 **Concursus** non requiritur in Parochiali Jurisdictione pro una parte laicali, & pro duobus Ecclesiasticis, ibid. num. 80. 424

- 1 **Concursus** habitus eorum Examinatoribus non Magistris, sed Doctoribus, aut Licentiatibus in Theologia, vel Iure Canonico non est nullus, in cap. Inter ceteros, num. 54. de rescriptis. 351
- 2 **Concursus** non requiritur in Beneficiis Regularibus curatis, & quae Regularibus in nullum conferri consueverunt, sed sufficit, ut Regularibus praesentandus sit ab Ordinario examinatus, atque probatus, in c. Cum ad nostrum, num. 22. de elect. 437
- 3 **Concursus** non requiritur in Parochialibus patronatus lacorum, & Vicariis perpetuis, ibid. num. 28. 437
- 4 **Concursus** requiritur in Parochialibus etiam in iudicio, in c. Siue unum, num. 65. de excep. Praet. 413
- 5 **Electio** destructa novum excoisio subire infra praefixum terminum habet appellatio eorum Bulla Vicario examinari, in cap. Eam te, num. 38. de stat. & qual. 407
- 6 **Ubi** ver. *Appellatus a sede Episcopali* 407
- 7 **Concursus** fieri debet ab Episcopo, licet totius Parochialis ad alium spectet, in c. Illa, num. 51. Ne sede vacante. 309
- 8 **Capitulum** habens non consistit Parochialem, non potest collatio praeparare pro concurrentibus, sed hoc per pertinet ad Episcopum, ibid. num. 52. 309
- 9 **Concursus** Sede vacante. 309
- 10 **Ubi** ver. *Praetor Capituli Sede vacante* 309
- 11 **Vicarius** Apostolicus quoad concursum. 309
- 12 **Ubi** ver. *Vicarius Apostolicus* 309
- 13 **Examen** per concursum requiritur in qualibet vacatione, nec sufficit, ut quis fuerit alius in concursu approbatus, in d. cap. Illa, n. 21. Ne Sede vacante. 308
- 14 **Electio** magis idonei, & collatio sunt diversa, & excoisio ad aliam non inferitur, ibid. num. 32. 309
- 15 **Collatio** Parochialis non debet magis idoneis praetere in concursu, in c. Et frequenter, num. 7. de iudic. 180
- 16 **Parochialis** Ecclesia est iustitia cui debet disponi inter probatos in concursu ab Examinatore, ibid. num. 19. & num. 26. & de iudic. 413
- 17 **Et** postpositus potest appellare ab irrationabili iudicio Episcopi ex Bulla Pia V. ibidem num. 18. & 29. 413
- 18 **Parochialis** impetrans concursu tacendo suam inhabilitatem occultam, peccat contra iustitiam, & ad restitutionem tenetur, ibid. num. 21. & num. 30. usque ad num. 33. 413
- 19 **Impedire** ne beneficium de iure disponi in concursu, restitueret tenetur, ibid. num. 39. 413
- 20 **Ubi** ver. *Examinator* 413
- 21 **Et** ver. *Episcopus quoad Parochialem collationem* 413
- 22 **Parochialis** Ecclesia in pluribus casibus habet relationem concursu sine forma examini per concursum, ibid. num. 51. 413
- 23 **Ubi** ver. *Beneficia in concursu obtinent* & est sine forma per praedicta, ibid. num. 61. 413
- 24 **Concursus** in quod una cum tribus Examinatoribus beneficiis, aliis quoque non Synodales fuerant aliter non valent, in c. Mallana, num. 28. de elect. 305
- 25 **Concursus** an acquiratur in Parochiali Ecclesia, quod Episcopus conferre pure devolutis ob lapsum temporis Patrono laico ad praesentandum praesent, in cap. Quoniam, num. 62. de Jurisdictione 414
- 26 **CONCUSSIONES** crimen puniuntur in quadruplum, in c. Procurator, num. 1. de testib. 213
- 27 **CONDEMNATIO** in beneficiis, in c. Illo Rota non fit, nisi cum fructibus percipit, & sub fructibus semper comprehenditur distinctio quatuordecim, in cap. Gravis, num. 86. de Rescriptis. 319
- 28 **CONDEMNATIO** in personis, quae noster libertatem perdit etiam in iudicio, sed non ea quae sub concursu ratione publici Officii, in cap. Quales, & quando, ille secundo, num. 91. de Accusatis. 31
- 29 **CONDICTIO** in iudicio dicitur ex requiritur contra eum, qui factus est locupletior, non modo ex re mea, sed etiam ex re mihi debita, in c. Gravis, omni. 6. de rescriptis. 317
- 30 **CONDITIO** si poenitentia non sapient alicui ex certo genere personarum non est contra libertatem munerum, & si alii superius, quibus possit subire, in cap. Cum dicitur, num. 41. de consens. 306
- 31 **Conditio** formam substantialem inducit, in cap. Causam, num. 29. de elect. 260
- 32 **Conditio** quae non potest impleri de iure, sufficit ut impleretur de facto, in cap. Littera quae, n. 11. de iur. in contr. contra iur. Eccl. 76
- 33 **Conditio** facta est, ut per momentum tempus impleretur, licet impleretur non daret, in cap. Episcopus, num. 74. de praesent. 74
- 34 **Nisi** non daret facta illius, qui conditionem impleret, ibidem num. 61. 74
- 35 **Aut** nisi alter conditio de morte disponitur, num. 64. 74
- 36 **Conditio** non sufficit semel extitisse, ubi sequitur effectus praesent, ibid. num. 65. 75
- 37 **Modus**, vel conditio impossibilis, si ad nullum bonum situm adiacitur legato, impleri non debet, si verò ad bonum situm finem sit conversus in alium usum, in cap. Nos quidem, num. 24. de Testam. 161
- 38 **Conditio** impossibilis in ultimis voluntariis habetur pro scripta, si continet aliquid turpe, & facta, & nihil tunc 161

- Confessor si sit talis ut sit regulariter in una diocesi approbatus non potest extra illam audire confessiones etiam peccatorum illius diocesis, in quo est approbatus, ibid. num. 47. & seq. 315
- Confessio quomodo debet gerere cum auctoritate, quae proleat fuisse et adhiberi, in cap. Omnis, num. 2. de penit. & remiss. 304
- Confessor pro consilio obediendo potest peccatum sibi confitenti de se facere confessionem peccatorum, ibid. num. 1. & 2. 307
- Confessor an prohibetur revelare non tantum peccatorum, sed etiam peccatorum in sacramento penitentiae sibi detectum, ibid. num. 23. & seq. usque in finem. 307
- Confessor revelans peccatum sine confessione peccatorum, an sit deponendus, et in Monasterium detrudendus, ibid. num. 31. 306
- Et an aliquo casu possit illud cum fructu revelare, ibid. num. 39. & 41. 306
- Confessor an possit Episcopo revelare casum reservatum in penitentia sibi detectum pro obediencia facilitate absolvendi, ibid. num. 44. 306
- Confessor absenti non licet confiteri per epistolam, vel intercessionem, & contritionem plenam, ibid. num. 1. de penit. & remiss. 311
- Confessor non potest valide abscentem absolvere, etiamsi prius praesens illius confessionem audierit, ibid. num. 20. 311
- Confessor an liceat revelare peccatum sine revelatione peccatorum, ibid. num. 21. 311
- Confessores in locis exemptis approbandi sunt ab Episcopo diocesis, ibid. num. 26. 314
- Confessione oportet scire, a quibus casibus non possit absolvere, ibid. num. 37. 317
- Confessori an liceat aliquid accipere a ponente in iniuste acquisitione, in c. Cum voluntate, num. 17. de sentent. excomm. 318
- Confessores ex Concilio Provinciali Mediolanensi V. quomodo prohibentur absolvere penitentes, qui memoriter recitant orationem Dominicam, Angelicum salutationem, Symbolum fidei, & Praecepta decalogi, in cap. Finiter, num. 47. de Summa Trinit. & fid. Cathol. 318
- Vide in ver. *Secundum quod Confessor*.
- Confiteri durum an sit in peccato pro talis lapsus in mortale, in cap. Ne unanimo, num. 157. de consuet. 314
- Confiteri sacramentaliter semel in anno, an quis teneatur, quae requisita sint necessaria, in cap. Omnis, num. 1. de penit. & remiss. 309
- Infans, furiosus, vel imbecillus non habens dilucida intervalla, non ligatur edicto de confitendo semel in anno, ibid. num. 5. 309
- Peccata venialia tamen habens, an teneatur iure positivo semel in anno confiteri, ut satisfaciatur praeccepto Ecclesiae, ibidem num. 14. 309
- Christianus qui saltem si mel in anno non confiteretur, est suspectus de haeresi, ibid. num. 17. 309
- Confiteri semel in anno ex praeccepto Ecclesiae non tenetur illi, quibus ex gratia collatum est, ut sine unius anni peccato venialia absolvantur, 16. 309
- Peccata venialia non tenetur qui confiteri semel in anno specialiter, & non generaliter, sed in generali, ibid. num. 17. 309
- Mercuriophodius an teneatur confiteri semel in anno, ibidem num. 18. 310
- Papa an adstringatur edicto de confitendo semel in anno, & communicando in Pascha, ibidem num. 20. & seq. usque ad num. 26. 310
- Pueri teneatur semel in anno confiteri etiam sine tali capite, quod ut plurimum contingit circa septennium, ibid. num. 31. 311
- Confiteri qui debet proprio Sacerdoti non alijs, nisi de propria licentia petitis & obtenta, ibid. num. 32. 311
- Confessi Sacerdotes Republiis satisfaciunt praeccepto Ecclesiae, nec tenentur iterum confiteri Parochiali Presbytero, ibid. num. 37. & 33. 313
- CONFIRMATIONES Sacramentum confiteri potest per quosvis Episcopos, non autem per simplices Sacerdotes, in cap. Quomodo, num. 1. de consuet. 307
- Confirmationis materia est Chisma consecratum ex oleo, & balsamo, in cap. Cum venisset, num. 71. de fac. Unct. 448
- Manus impositio, & unctio carnis de essentia Sacramenti Confirmationis, non autem Ordinis, ibid. num. 16. 448
- Abbas Sancti Fursi de Applicatione pro faciliore confitendo Sacramentum Confirmationis fuit subditus in c. Cum venisset, §. Per fronte, nom. 1. de sacra Unct. 473
- Confirmationis Ordinarius minister est Episcopus, Delegatus tamen potest esse etiam non Episcopus, ibid. num. 4. 473
- Papa potest munus administrandi Sacramentum Confirmationis committere etiam simplici Sacerdoti, ibid. num. 8. 473
- Episcopus etiam ordinarius minister Confirmationis, & Delegatus tamen potest esse etiam non Episcopus, ibid. num. 4. & 8. 473
- Christiana potest esse faciens ex quibus casibus per Sedem Apostolicam sit concessa inferiori Prelato, ibid. num. 7. 473
- In Sacramenti Confirmationis datus Spiritus Sanctus ad robur, ut cognoscatur et Apostolica in die Penae ostendat, ibid. num. 7. 474
- Abbat permissi Confirmationem faciat conferendi Chisma, an obsequium Concilium Tridentinum anve expediat dictam confirmationem concedere, ibid. num. 9. 474

- Abbas Castiliensis qui est privilegio potest danti, & quae ad Episcopum non spectant, praeterquam Chisma conferre, & facere Ordines, ibidem, non potest administrare Sacramentum Confirmationis, ibidem, num. 10. 474
- Conceditur tamen etiam Sacramentum faciens de licentia Ordinarii, ibid. num. 14. 474
- Confirmatio est complementum Baptismi, & ante quam quis non ducatur plene Christianus, in cap. Responsio, num. 17. de sacra Unct. excomm. 360
- Episcopo accidenti ad conferendum Sacramentum Confirmationis populus, vel Clerici non teneantur visitare, in c. Venerabili, num. 19. de censib. 371
- Confirmatio dat robur alicui confirmato, sed illam non extendit, in c. Canonum filius, num. 15. de consuet. 371
- Confirmatio per IV. cum clausula decreti non operatur, ut omnia gesta contra Concilium Tridentinum sint nulla, in cap. Cum abbas esset, num. 28. de consuet. 369
- Confirmatio quocumque, in cap. Scudisti, num. 27. de Offic. legat. 368
- Confirmatio in forma communi quid operetur, in c. Ex parte, n. 4. de consuet. 379
- Confirmatio subrepticia non validat praebendam suppressionem nullam, ibid. num. 1. 379
- Confirmatio est sacramentum finem superiorem, in cap. Significasti, num. 57. & seq. de elec. 377
- Confirmatio dicitur ex certa scientia, si illius tenor sit inferius in huius, non autem in supplicatione, in cap. Veniens, num. 16. de manifest. 369
- Confirmatio Apostolica datur per perpetuum, & irrevocabile, in c. De Rebus, num. 23. de Cler. agrot. 379
- Confirmatio rei linguae etiam ex certa scientia non facta mentione litis est ipso iure nulla, nec impedit iudicium in causis procedere, in cap. Si quis, num. 1. de consuet. unil. vel unil. 368
- Declaratur, ibid. num. 17. 367
- De re scilicet confirmata per Papam iudex inferior non cognoscit nisi excopte confirmationis res effectus inferior, non confirmatio alia suspensa, ibid. num. 1. 366
- Confirmatio ex certa scientia quando dicitur, ibid. num. 11. 367
- Confirmatio in qua inferius tenor rei confirmatae, dicitur in forma specifica, ibidem num. 12. 367
- Confirmatio in qua exprimitur substantia rei, probat absque eo, quod dicitur de confirmato, ibid. num. 13. 367
- Confirmatio ex certa scientia ligat manus iudicis, quominus possit cognoscere de questione exorta super rei confirmata, ibid. num. 14. 367
- Nisi confiteri notorie confirmationem esse subrepticiam, ibid. num. 15. & 17. 367
- Confirmatio in forma communi, quae sit, ibid. num. 18. 367
- Parum aut nihil operatur, ibid. num. 19. 367
- Non impedit iudicem cognoscere de re confirmata, ibid. n. 20. 367
- Dat causam, & titulum legitimum praescribendi, ibid. n. 21. 367
- Confirmatio facit causae cognitione an sit vera, vel falsa, ibid. n. 22. 367
- Confirmationis Apostolicae confirmatio Concilium Tridentinum non movet, nisi in cap. 14. sess. 24. ibid. num. 26. 367
- Confirmatio in forma communi, & ex certa scientia, in quibus differant, ibid. num. 27. 367
- Confirmatio an sit ex certa scientia, si fiat cum clausula, ibid. n. 28. 367
- Et quid si cum clausula, ex certa scientia, num. 29. 367
- Confirmatio ut suos producat effectus duo requiruntur, id est ut fiat ex certa scientia, & cum causae cognitione vocatis partibus, ibid. num. 30. 367
- per Confirmationem in forma communi Papa non confectus praeparare Ordinarius num. 31. 368
- Confirmationis appellatio in dubio veni illa, quae sit ex certa scientia, ibid. num. 32. 368
- Confirmatio facta iudiciali ordine observata habet vim distictivam, in cap. Confirmatio, §. dissensio, num. 19. de Appell. 360
- Confirmatio electionis clandestinae facta, quando dicitur, ibid. num. 20. 360
- Confirmatio non donat, sed tamen modo etiam administrationem solvit, & refertur in cap. Illa, num. 23. Ne Sae. v. cante. 368
- Confirmatio est actus necessarius, & super iustitiam tollitur est voluntaria, & super gratiam, ibid. num. 10. 368
- Confirmatio potest libere administrari, etiamsi de vitibus confirmationis in iudicio differant, in c. Cum parochiani, num. 6. de praebend. 366
- Dummodo a confirmatione appellatur non fuerit, alius secus, ibidem num. 7. 366
- CONFISCATIO.
- Vide in ver. *Istius*.
- CONFIRMATIO dicitur non potest, qui bona sua dant Religioni, in c. V. privilegia, num. 13. de privileg. 369
- CONFIRMATIONES licet non ex confirmatione possint recipere obligationem, dummodo ad se habuerint, sed in pio aliorum convertent, in cap. Pastoralis, num. 22. de his, quae sunt ad Praet. 374
- Vide in ver. *Licet quod dicitur, & obligationem*.

- 3 CONGREGATIO Clericorum Doctrinae Christianae iuxta Religionis Clericorum Regularium de Somafcha, a diabolica unione, redacta fuit ad antiquum statum feculare, in c. Novit, num. 47. Ne fide vacante .. 106
- 1 Congregationem quot homines faciant, & quot Collegium, in c. Nullus, num. 37. de elect. 119
- 1 Congregatio quodplex fit, & an differat à Collegio, ibidem num. 12. 119
- 1 Congregationem duo homines faciunt, Collegium tres, in c. Votum, num. 91. de cohabit. cler. & mulier. 16
- 1 Congregationis Concilii stylus in licentia non refidendi in iusticiarum causa, in cap. Clericus, num. 27. de refidendi. 66
- 1 Congregationis Concilii stylus in dispensationibus super homicidii voluntario, in cap. Henricus, num. 37. de Cler. pognan. in duel. 146
- 1 Congregationis Concilii declaratio super facultate Abbatis conferendi Ordines Minores cum dimissis Episcopis, à quorundam impugnationibus vendicantur, in cap. Aqua, num. 9. de confec. Eccles. vel Altar. 169
- 1 Congregationis Concilii declarationes, an habeant legis auctoritatem, & ut obligent in omni foro, in cap. Quoniam, n. 6. & num. seqq. usque ad num. 69. de constitut. 110
- 1 Congregationis Concilii institutio, & facultas, ibid. num. 7. & 37. & seqq. 130
- 1 Congregationis Concilii auctoritas in decretis Tridentini Concilii interpretandis est Apostolica, & facti jus quoad omnes, ibidem num. 8. & num. seqq. 131
- 1 Declarationes à Congregatione Concilii fieri debent consilio Romano Pontificis, & cur, ibidem num. 10. 131
- 1 Congregatio Concilii in suis responsis frequentia neque verbo crescat, & cur, ibid. num. 20. 133
- 1 Congregationis Concilii declarationes infert Concilio, & obligant in utroque foro ex lege de lazar, ibidem num. 21. 133
- 1 Congregatio Concilii subest Officialibus Urbis in causa Conciliaribus, in quibus habet jurisdictionem privare quoad omnes, ibid. num. 36. 134
- 1 Congregationis Concilii declarationes non requirunt publicationem, ibid. num. 47. & seqq. 137
- 1 In declarationibus Congregationis Concilii non consuevit apponi tempus, neque locus, & cur, ibid. num. 52. 136
- 1 Congregationis Concilii declarationes, an careant legis auctoritate, & quod aliquando videantur sibi contrarias, ibidem num. 56. 137
- 1 Declarationibus Congregationis Concilii impetitur, vel manuscripto sigillo, & subscriptione canonibus, an & quae fides fit addenda, ibidem num. 59. 137
- 1 Congregationis Concilii interpretatio non est probabilis tantum, sed necessaria, ibid. num. 61. 137
- 1 Congregatio Concilii respondet ad dubia juris, an verò, quae factum concernunt respicit ad iudicia Ordinariorum, ibid. num. 67. 138
- 1 Congregationis Concilii declarationes, quomodo edantur in aliquo speciali casu, tamen faciunt jus quoad omnes, ibid. num. 66. 138
- 1 Congregationis Concilii auctoritas in decretis Tridentini Concilii interpretandis est Apostolica, & facti jus quoad omnes, in c. Quoniam, num. 8. de constit. 131
- 1 Congregationis Concilii stylus in dubiis decidendis, & causis examinandis, ibid. num. 37. 134
- 1 In declarationibus Congregationis Concilii non consuevit apponi tempus, neque locus, & cur, ibid. num. 52. 136
- 1 Congregationis Concilii responsa sunt veluti responsa prudentium, ibid. num. 62. 138
- 1 Congregatio Concilii occasione visitationis Lintum, & recognitionis Conchiorum Provincialium respondet etiam ad dubia non conciliaria, ibid. num. 64. 139
- 1 Congregationis Concilii desilio de collatione similitudine incursit à quibusdam relictis, in cap. Clem. Ecclesia Vulnerata, num. 14. de elect. 181
- 1 Congregationis Concilii declarationes sigillo, & subscriptione armata, etiam edite faciunt in aliquo speciali casu faciente juri quoad omnes prout ac si Papa edixit edente, in cap. Cum venissent, num. 17. de Jodie. 31
- 1 Congregatio Concilii à Pio IV. ad Concilium Tridentinum non interpretandum, sed exequendum assumptum hereticis, an ab initio sic levisit Concilium interpretari, ibid. num. 30. 31
- 1 Congregationis Concilii declarationes non publicantur, & cur, in cap. Nullus, num. 47. de Paroch. 307
- 1 Congregatio Concilii confutatur à Nuncio Apostolico in Belgio de consensu Concilii privati Archiepiscopi in scriptis habito, in cap. Veniens, num. 10. de Translat. 667
- 1 Papa dat litteras in forma Brevis, & Auditor Camera monitione pro observatione declarationum Congregationis Concilii, in c. Quoniam, num. 47. de constit. 137
- 1 Rota Romana testimonium de auctoritate resolutionum Sac. Congregationis Concilii, ibid. num. 70. 71. & 72. 139
- 1 Stylus in causis Rotalibus cum dubia emergunt ad interpretationem Concilii pertinentia, ibid. num. 38. & num. seqq. de num. 72. 134
- 1 Congregationis Ordinis Sancti Benedicti in Belgio erecto cum culturale aggregandi Monasteria non exempta in Congregationem rerum Conditiorum examinantur, in c. In singulis, num. 10. de stat. Monach. 481
- 3 Congregationis Concilii decretum de rebus regularium non aliudnans non comprehendit generale hypothecam, in c. Nulli, num. 31. de rebus Eccl. non alien. 227
- 1 Congregatio Concilii quoniam facti regit ad iudices competentem, in c. Cum olim, num. 40. de prescript. 180
- 3 Congregatio super bono regimine consilii Congregationem Concilii de pluribus dubiis firmitatibus ad interpretationem cap. 1. sect. 1. in c. Episcopos, num. 34. de praeben. 77
- 1 Congregatio examina Episcoporum coram Papa à Clemente VIII. instituta, in cap. Nisi cum pridem, num. 61. de renunc. 141
- 1 Congregationum Cardinalium jurisdictionis, an expiet, vel sit suffraganea Apostolica Sede vacante, in cap. Clem. olim, num. 63. & seqq. usque in fin. de mayor. & obed. 618
- 2 Congregationum quindem à Sixto V. institutarum jurisdictionis est ordinaria, ibid. num. 64. & num. seqq. 618
- 1 Congregationum à Sixto V. institutarum facultates sunt perpetuae, & durant etiam in tempus Pontificum Successorum, ibid. num. 71. 619
- 1 Congregationum Cardinalium jurisdictionis non includit in prohibitionem Clem. Ne Romani, de eccl. ne Bull. per IV. circa jurisdictionem Collegii Apostolici Sede vacante, ibidem num. 72. 619
- 1 Congregationum Cardinalium facultates creatae novo Pontifice non conservantur renovari, ibid. num. 76. 619
- 1 Congregationum jurisdictionis Cardinalibus in conclavi manentibus debet consequere quoad nepotes, quae in Congregatione expeditur per subscriptionem Cardinalis Praefecti, ibid. num. 78. 619
- 1 Sectus si manente nepote, num. 81. 630
- 1 Congregationum extra, quae in communi forma à Secretario expedit possunt Sede vacante, ibid. num. 83. 630
- 1 Congregatio Episcoporum habet expresse decretum Episcopii declarationis in collatione consuevit non inprimis characterem, in c. Cum contingit, n. 117. de erat. & qual. 479
- 1 Congregatio Episcoporum de iis, quae ad interpretationem Concilii pertinent, aut de ipsi Congregationis Concilii decretis concedere non possunt, in c. Quoniam, num. 37. de constit. & in c. Cum venissent, num. 18. de Jodie. 134
- 1 Congregatio Episcoporum non habet ius Tridentini Concilii decreta interpretandi, in cap. Cum venissent, num. 28. & seqq. de Jodie. 21
- 1 Congregatio Episcoporum, & Regularium cognoscitur causa sententiae inter diversas Religiones, domosque formatas, necum non requirit, in cap. De Prior, num. 202. de Appellat. 106
- 1 Congregationi peregrinationis Ordinis Pradicatorum constituitur, ut sine Episcopi consensu possint Conveneri erigere, ubi non sunt Episcopi, in cap. Non amplius, num. 67. de Instit. 178
- 1 Congregationis Fabricae S. Petri decretum circa legatas annua fratibus Minoribus relicta refertur, in cap. Nimis prava, num. 61. de excess. Pralat. 323
- 1 Congregatio super statu Regularium ab Innocentio X. instituta, in c. Relatum, num. 42. Ne Cler. vel Monach. 668
- 1 Reliqua vide in ver. *Tridentinum Concilium, Declarationes.*
- 3 CONGRUA portio contentioribus, & viris assignandis est praescriptio Concilii Tridentini, an & quando taxari debeat arbitrio Episcopi, in cap. De Recloribus, num. 9. de Cleric. ergotax. 178
- 3 Et qualiter arbitrium sit moderandum, ibid. num. 10. 178
- 3 CONJUGALIS status non est incompatibilis cum statu oblati, in c. Ut privilegia, num. 19. de privileg. 370
- 3 CONJUGATUS non est ordinandus ad sacros Ordines, nisi uxor continentiam promittat, in cap. Conjugatus, num. 1. de convers. conjugat. 442
- 1 Vide in ver. *Maritus, Vir.*
- 3 Quod si ordinari se fecerit, an uxor teneatur Religionem professi, aut saltem copula possit ad perseverandum in claustris altari Monasterii Monachum in habitu fecalari, ut vitentur scandala, ibid. num. 2. & seqq. usque in fin. 443
- 3 Conjugatus non potest ad sacros Ordines ascendere absque uxoris licentia, etiam matrimonium non fuerit consummatum, ac si ascendat, retrocat non potest ab uxore, & reoratur ei debitum reddere, & sic exigere non potest, ibidem num. 13. & seqq. 443
- 3 Conjugatus ut possit ad sacros Ordines promoveri, & uxor Religionem ingredi, an requiritur licentia Episcopi, ibidem num. 12. 443
- 1 CONJUGIUM spirituale, quod inter Episcopum, & Ecclesiam contrahitur non humana, sed divina potius potestate dissolvitur, in c. Nisi cum pridem, num. 12. de renunc. 138
- 3 Conjugium non impugnat substantiam Ordinis sacri, & prohibitio inducta ex prohibitione Ecclesiae, in cap. Nullus, num. 35. de foro compet. 47
- 3 CONJUNCTI dicuntur coniunguntur, & alinea ex licita copula usque ad quatuor gradum, in cap. Cum Sacerdotis, num. 8. de postulan. 673
- 1 Illicita vero usque ad secundum, ibid. num. 9. 673

- 1 CONIUGI non solum potest Religionem proficere, licet remaneat in saculo fit parvus, & castitatem non promittat, in cap. Cum sit, num. 4. de convers. conjug. 414
- 2 Coniugium inter preter ordinatum, potest ab ea revocari: etiam post contractum divorci, in cap. Coniugatus, num. 14. de convers. conjug. 445
- 3 Coniugium non potest ad sacros Ordines ascendere utroque id syncrante, & non consentiente, etiam si preterea licentia divorci, ibid. num. 37. 448
- 4 Coniugium inter matrimonium consummatum potest altero invito Religionem intrare; sed remanens in saculo potest ad secunda vocari, in cap. Verum, num. 1. de convers. conjug. 413
- 5 Coniugium Religionem interducenti cautionem prestare debet, quod vel Religionem proficere, vel ad coniugium redire debeat infra duos menses, ibid. n. 10. & seqq. 432
- 6 Fe quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 11. 452
- 7 Coniuges in multis casibus continere coguntur sine culpa, sed non sine causa, in cap. Coniugii, num. 16. Quicquid, vel veritas, 47
- 8 Coniuges qui habet conscientiam impedimenti ex creditu levi, non potest exire de debito, nisi prius deponat scriptum, in cap. De votariis, n. 106. & 241. de consuet. 39
- 9 Coniuges transire non debet ad Religionem altero in saculo remanente cum voto castitatis sine licentia Episcopi, in cap. Preterea, n. 14. de convers. conjug. 410
- 10 Coniuges in occultis casibus sine culpa, sed non sine causa continere coguntur, in cap. Ex publico, num. 10. de convers. conjug. 446
- Vale in ver. 3 postea.*
- 11 Coniugium innocens ob adulterium coniugii liberatur ab omni servitute, quoniam illi debet ratione coniugii, in cap. Ex literis, num. 16. de divorci. 97
- Vale in ver. Adulter.*
- 12 Coniuges non benedictum aambo, vel alter fuerit benedictus, in cap. Vir autem, num. 1. de secund. nupt. 98
- 13 Coniuges nonnati sunt, ut non cohabitent a ne benedictionem in templo faciant, ibid. num. 10. 98
- 14 CONIUGIORUM autem recipiuntur coniuges ad alterum fit obligati, in cap. Tu litteris, num. 19. de Cler. per salt. promiss. 303
- 15 CONSANGUINITAS, seu cognatio est quid naturale, in cap. Preterea, num. 8. de probat. 143
- 16 Consanguinitas quid sit, ibid. num. 10. 143
- 17 Consanguinitas vinculum ortus etiam ex complexu infidelium, ibid. num. 11. 143
- 18 Consanguinitas est fortius vinculum, quam affinitas, ibidem num. 11. 144
- 19 CONSANGUINEI, vel familiares Episcopi, aut religionis administrari non debent ad concilium Parochialis seu religiosae, in cap. Non sine, num. 1. de Arbitr. 173
- 20 Consanguinei autem cum consanguinea uxoris licite contrahunt, in cap. Quod super, num. 1. de consang. & affinit. 68
- 21 Consanguinei si impediunt testificatio, puniuntur reus, de causis yocantur hoc fieri per formam, in cap. Consilium, primo, num. 1. & r. de test. & arbit. 173
- 22 Consanguinei, & affines de iure antiquo prohibebantur copulam usque ad septimum gradum, in cap. Vir qui, num. 3. de consang. & affinit. 73
- 23 CONSANGUINEI sui quis relinquunt in materia indifferente, non auctori prohibita, in cap. Relatum, num. 51. de Cler. non residend. 34
- 24 cum Conscientia erronea etiam canonizet iuris operari non licet abique peccato, in cap. Ne mutetur, num. 213. de consuet. 37
- 25 Conscientia erronea deponenda est ad consilium, & determinationem Romani Pontificis, in cap. Nisi cum preidem, num. 19. de Remiss. 338
- 26 Conscientia sua quis relinquatur, ubi de animo non apparet per actus exteriores, in c. Vidua, num. 12. de Regular. 343
- Conscientia dubia.*
- Vale in ver. Opus dubie.*
- 27 Conscientia regulari debet ex his, quae a iure sunt disposita, in cap. Cum esse, num. 105. de testam. 374
- 28 Conscientiam suam tenetur qui informare secundum leges, in c. Ut filii, num. 10. de filijs Presbyter. 461
- 29 Et quid si habeat conscientiam laicam, ibid. num. 11. 463
- 30 Conscientia quid sit, in c. Ne iuratur, n. 160. & seqq. de consuet. 60
- 31 Conscientia est quidam conscientia, & harmonia cum veritate, ibid. num. 306. 81
- 32 Lex conscientiae debet dici Lex Evangelicae à Patre luminum oriens, ibid. num. 397. 81
- 33 Conscientia est Anselmus mentis praesens, ibid. num. 397. 81
- 34 CONSILIIANS Ecclesiam iudicantem, tenetur tam competenter docere, in c. Quoniam, num. 16. de iurperit. 113
- 35 Et in defectum Episcopi conscientia tenetur fundator, ibidem num. 17. 113
- 36 Conscientia Ecclesiam sine competenti doctore tenetur de suo exornare, in c. Cum fructibus, num. 1. de probat. 91
- 37 CONSCIENTIARUM actum perficere possunt plures Sacerdotes simul, & unus omnes eandem hostiam consecratur, in c. Cum comitatus, num. 17. de iur. & qual. 419
- 38 Consecratio Papae ad potestatem plenitudinem nihil addit, in c. Li-

- cet de vstada, num. 4. de elict. 179
- 39 Consecratio omnis vel potestas in consecratione collata auctori potest per Papam praeter Sacramentalis, in c. Requiri, num. 19. de ordinat. ab Episc. 180
- 40 Consecrationes aliquae interdicti possunt ab Ecclesia, sed quoniam dissolventur repugnant revalidari, in cap. Cum preidem, n. 118. de Padua. 681
- 41 Consecratio vltimum in quo differat in consecratione ministrorum, in c. Cum veniens, num. 19. de fac. Unct. 499
- 42 Consecratio sacramentalis per nullum Ecclesiae Praelatum potest auctori; sicut in consecrationibus, quae sunt de iure potestatis, in c. Cum ad Monasterium, n. 71. de stat. Monachor. 480
- 43 Consecratio, seu benedictio, in qua consistit solemnitas, non est sacramentalis, sed est statuto Ecclesiae, ibid. num. 72. 480
- 44 Consecrationes ipsorum ad Praefatos Ecclesiae, in cap. Consecratio, num. 61. de testis. 96
- 45 CONSILIIUS liber voluntatis est de intrinseca ratione voti, in cap. Tu litteris, num. 10. de cler. per salt. promiss. 303
- 46 Consensus defectus in matrimonio tam carnali, quam spirituali supplet non potest, in cap. Priusquam, num. 48. de us. quae vi met. caus. 680
- 47 Consensus in matrimonio tam carnali, quam spirituali est de iure naturalis, & divino, in c. 251. quoniam, num. 11. de Regular. 338
- 48 Consensus licet requiritur in conjugio spirituali contrahendo, ita & in dissolvendo, in c. Quanto, num. 23. de translat. Episcop. 319
- 49 Declaratur, num. 91. 321
- 50 Consensus semper exquirendus est ab eo potius quoniam residet ius principale, in cap. Non quidem, num. 68. de testam. 264
- 51 Consensus partium, vel consensuendo, non removet incapacitatem iudiciali in spiritualibus, in cap. Tuam, num. 58. de ordin. cognit. 107
- 52 Consensus legitimus in matrimonio qualiter dicitur, in cap. Tu fructibus, num. 36. de spons. & matrim. 18
- 53 Consensus civilis intelligitur praestitus fide eadem conditione sub qua potest fieri reservata, in cap. Ad hoc, num. 26. de solut. 236
- 54 CONSERVATOR si offensa negetur notoria, debet super hoc per se probationes recipere ad suam iurisdictionem fundandas, in c. Si Clericus, num. 14. de foro compet. 53
- 55 Conservatores aut possunt vires suas alteri committere, ibidem num. 42. 56
- 56 Conservatores Regularium aut possunt procedere per censuras contra Ordinarium, ibid. num. 47. 56
- 57 Et non possunt exercere iurisdictionem extra locum, in quo fuerat deputati, ibid. num. 48. 56
- 58 Post Bullam de Conservatoribus non sunt iterum eligendi, ibidem num. 49. 57
- 59 Et eorum mutatio qualiter fit permittenda, ibid. num. 50. 57
- 60 Episcopi, & eorum Vicarii aut possunt elegi in Conservatores Regularium, ibid. num. 51. 57
- 61 Conservatores Regularium aut debent esse iudices Synodales, ibid. num. 57. 57
- 62 Conservatores ubi non extant iudices synodales quomodo eligendi, ibid. num. 57. 58
- 63 Conservatores in causis criminalibus, & mixtis nemini suffragantur, quoniam possunt eosdem Episcopo accuri, & contra sum procedant, & quid in causis civilibus, in cap. Tuum, num. 37. de privileg. 249
- 64 Conservatores Religionum, an ex Concilio Tridentino teneantur mirari bene vim causas terminare, in cap. Venerabilis, num. 18. de padua. 33
- 65 CONSILIUM, & eventus exigitur à iuriconsulto, in cap. Ad audientiam, num. 63. de homicid. 137
- 66 Consilium irreverentiae obligationem non excludit, in c. Perniciosam, num. 73. de offic. Ordinari. 555
- 67 Consilio, & verbis hortatorum parendum est si materia sit de precepto, in c. Reolentes, num. 1. de statu Monach. 465
- 68 Consilium perferendum non est obligatorium, in c. A capula, num. 30. de vira, & honest. Cler. 6
- 69 Consilium acceptum pro consensu, quando exigitur ab eo, de causis superius tractatis praedictis agitur, in cap. Si quis, num. 5. de foro compet. 149
- 70 Et periculum est fidei importat necessitatem, ibid. num. 6. 15
- 71 Consilium regulariter non est obligatorium, in c. Canonum si autem, num. 97. de consuet. 125
- 72 Consilium legem non servans est contemptum mortaliter peccat, ibidem num. 98. 125
- 73 Consilium reverentiae quod dicitur, ibid. num. 99. 125
- 74 Consilium in spiritualibus à laico petere non est prohibendum, in c. Cum ex eo, num. 19. de Relig. & venerat. Sanctos. 610
- 75 Consilium petere qui tenetur, illud sequi non cogitur, ibidem num. 20. 610
- 76 Consilium, & consensu sibi invicem compatiuntur, ibidem num. 21. 610
- 77 Consilium quandoque ponitur pro consensu, vel autoritate, in c. Admonet, num. 3. de pretum. 329
- 78 Consilium qui tenetur requirere, non sequi adstringitur, in c. Licet, num. 14. de Regular. 392
- 79 CONSISTORIUM Dei, & Papae unum & idem est consensum, in cap. Quanto, num. 8. de translat. Episcop. 318
- 80 CONSTANTINENSIS Concilio constituto ad evitandas precipien-

- da esse canonica, & perpetua, in cap. Quod à peccatore fore, nam. 19. de schismat. 107
- Abbas, Nicolai de Aulmo, Felini, & Navarri error circa constitutionem Concilii Constantiensis, ibid. n. 44. 106
- Constantiensis Concilii constitutiones de vizandis & communicatis suis derogant per contrarias constitutionem Concilii Lateranensis sub Leone X. ibid. n. 71. & seqq. 107
- Constantiensis constitutionis tenor refertur, ibid. n. 54. 107
- Constantiensis Concilium non relevat excommunicatos, vel interdictos, nec etiam alios qui subdugantur, ibid. num. 71. 109
- Constantiensis Concilii constitutio indulget Catholicis, ut possint recipere sacramenta etiam hæretici, & schismatici non denunciati, ibid. n. 83. 110
- Constantiensis Concilii constitutio, Adversanda, habilitans Catholicos ad sacramenta recipiendos ab excommunicatis in reliquis suppositis terminis habiles, ibid. numero 66. usque ad num. 94. 110
- Constitutio Adversanda, quibus ex causis edictis facit in Concilio Constantiensis, ibid. n. 100. 111
- An habeat locum in privilegiis de Parochialibus Ecclesiis, vel dignitatibus post excommunicationem, seu schisma, ibid. num. 101. & seqq. usque ad num. 124. 112
- In quibus consilium timore conscientie, & scandalis obviare, ibid. n. 103. 112
- Extendi non debet ad rehabilitationem ad beneficia ad ultionem conditionem prius communis, ibid. n. 109. 113
- Nec in favorem Catholicorum sanxit defectus timorum, seu Canonice institutionis, ibid. n. 97. 111
- Excommunicati in vius dicti constitutionis retinent jurisdictionem respectu non excommunicatorum privilegio alieno non proprio, ibid. num. 94. 110
- Constantiensis Concilii constitutio de non promotione ad Ordinem beneficiorum antea refertur, in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, num. 23. de elec. 156
- Expenditur, ibid. n. 24. & seqq. usque in fin. 157
- Lupones penam privationis tituli ipso iure ob non promotionem ad Ordinem in quibus beneficiis habere servanda, ibid. num. 41. 158
- Constantiensis Concilii Canon de potestate Concilii in Romanum Pontificem, expensio, in cap. Significasti, numer. 21. de elec. 154
- Constantiensis Concilii decreta, quæ ad fidem pertinent duntaxat, à Martino V. confirmata fuerunt, ibid. num. 31. 155
- Constantiensis Concilium qualiter edicti possit habuere immediate prelatum à Christo, ibid. n. 24. 154
- Constantiensis Concilium specialis constitutionis revalidavit collationes, & titulos eorum, qui in Concilio Pisano fuerunt à suis dignitatibus depositi, in cap. Quod à predecessoribus, num. 97. & 110. de schismat. 110
- CONSTANTINOPOLITANUM Concilium de Eremitis Communis ad solvendum repandenda expenditur, in c. Nullus, num. 60. de foro compet. 49
- Vide in verb. Excommunicatio quoad participationem.

Constitutio, communis.

- Constitutio quod fit, & in illius appellatione veniunt declarationes Apostolicæ, in c. Quoniam, n. 5. de consue. 130
- Vide in verb. Declarationes.
- Constitutio, & consuetudo sunt duæ species juris inter se differentes, in c. Ad audientiam, n. 10. de Cler. non resid. 60
- Et appellatione unius non venit alia, etiam materia, in qua verba impropreantur, ibid. n. 11. 60
- Constitutiones Papales non continentur tempus & locum in valente, in cap. Quoniam, n. 12. de consue. 136
- Constitutio Leonina quæ dicitur, in cap. Nulli, num. 44. de Rebus Ecclesiæ alien. 135
- Constitutio Innocentii X. pro numero personarum in singulis Monasteriis præfixenda in Congregatione super statu Regularium complata, in c. Relatus, numer. 43. Ne Cler. vel Monach. pæ. 668
- Refertur, ibid. num. 44. 669
- Constitutio Innocentii X. super recessu Cardinalium à fratre Ecclesiastico sine licentia Papæ, & reditu eorum ad Romanam Curiam compendiose per patres refertur, in cap. Ex gestis, n. 22. de Cler. non resid. 13
- Vide in verb. Bulla, & statum lex.

Constitutionum abrogatio, derogatio.

- Constitutiones per contrariam legem, vel consuetudinem abrogant non sunt servandæ, in cap. Canonum sacra, num. 97. de consue. 13
- Et illi sententia incidunt in penam falsi, ibid. num. 96. 13
- Constitutiones Apostolicæ non tolluntur per non alium, vel contrariam usum, nisi ipso iure amittuntur, cum scientia, & patientia Papæ, in c. Trugum, n. 74. de temp. & pac. 636
- Constitutiones factæ auctoritate Papæ confirmantur Papales, & ab infirmis revocari non possunt, in c. Quoniam, num. 9. de consue. 131
- Constitutio revocata, vel illius ratio ad decisionem causarum Equales Repetit, 13

- allegari non potest, in cap. Naviganti, n. 39. de usuf. 166
- Constitutio posterior tollit priorem, licet de ipsa mentionem non fiat, sed non tollit locorum specialium consuetudines, vel statuta, in c. Cum in cunctis, num. 47. de elec. 146
- Constitutionibus Papæ, vel Decretis Episcopi in privilegiis non est opus ullatenus derogare, & in rescipit sufficit derogatio generalis, in cap. Ex parte, & num. 2. de Capell. Monach. chor. 507
- Derogatur, ibid. num. 1. 506
- Constitutio posterior edicta motu proprio, & ex certa scientia derogat prius contrariæ etiam habenti clausulam derogationem ad futuras dispositiones, in cap. Ex parte, & n. 2. cum. 19. de privileg. 163
- Constitutio posterior tollit priorem directè contrariam etiam consuetudinem, licet de illa mentionem non fiat, in cap. Nonnulli, num. 24. de rescip. 169
- Constitutiones Papales quando cessantur abrogant per contrarium usum, in cap. Si quis numer. 70. de foro compet. 41
- Constitutiones ordinis tolli possunt per contrarias constitutiones, sed regula per constitutiones tolli non potest, in cap. Sanè, n. 11. de Regal. 374
- Constitutio Capituli super his quæ pertinent etiam ad Episcopum, sine Episcopo facta non valet, in cap. Cum omnes, num. 1. de consue. 93
- Constitutio Capituli, quæ non est communis omnibus, & per quam tollitur antiquus consuetudo, non valet, ibidem num. 2. 93
- Constitutio Collegii in damnum aliquorum, & commodum aliorum cessante rationabili causa non tenet, ibid. n. 9. 93
- Vide in verb. Capitulum.
- Constitutio Capituli generalis confirmata à Sede Apostolica cum clausula decreti, à statutibus revocari non potest, etiam quatenus concernit eorum favorem, in cap. Cum accessissent, n. 17. de consue. 108
- Contrarium, ibid. num. 31. 108
- Constitutio Capituli generalis quæ caret ne in Priores Monasteriorum elegantius plures, quam tres de una natione, valida est, in c. Cum dilectus, n. 16. de consue. 106
- Excludens personam unius tantum nationis ab electione passiva non est contra libertatem electionis, ibid. n. 39. 106
- Constitutionibus omnium fere ordinum Regularium reperiuntur aliqui inhabilitati ad electionem passivam, ibidem num. 45. 107
- Constitutio archidiaconi ad eligendum Abbatem ex gremio certi Monasterii intelligitur si ibi reperiatur aliquis idoneus, ibid. num. 51. 108
- Constitutiones Ordinum secundum quas deputatio Vicarii pertinet ad Abbatem, approbatur à iure, in cap. Nullus, num. 5. 131
- Constitutio Capituli generalis confirmata per Papam donec revocata non fuerit per sequens generale Capitulum dicitur perpetua quando non revocatur, in c. Quæ Presbyterum, n. 50. de par. & remiss. 135
- Vide in verb. Capitulum Regularium.

Constitutiones Ecclesiæ.

- Constitutio quæ absentes ultra duos menses privatur Capellania quomodo sit intelligenda, in cap. Licet, num. 29. de preben. 133
- Constitutiones quæ longius servitii tempore requirunt quam ovem mensiam, præferuntur à Concilio Tridentino, ibidem num. 49. 136
- Et cur in Cathedralibus, vel collegiatis Ecclesiis sine præferentia à Concilio Tridentino, & non consuetudines, in c. Ad audientiam, n. 11. de Cler. non resid. 60
- Vide in verb. Canonici quoad residentiam.

Constitutionum interpretatio, & extensio.

- Constitutiones Parochiales respectu certorum locorum, vel personarum, ad alia loca, vel alia personas non extenduntur, in cap. Canonum sacra, n. 94. de consue. 11
- Constitutio loquens per verba universalis, & generalis non recipit restricti à iure communis, in c. Constitutis, num. 51. de consue. 132
- Constitutio nova non tollit speciales locorum consuetudines, vel statuta, in cap. Presbyter, n. 36. de elec. Missar. 175
- Constitutio futura respectu, non præterita, nisi in ea de præteritis caveatur, in c. Quoniam, n. 4. de consue. 130
- Constitutio disponens idem quod ius commune, recipit interpretationem passivam à iure communi, in cap. Causam, n. 39. & 10. c. Licet de vizandis, n. 76. de elec. 161
- Constitutio respectu speciei, dispensatio autem præterita, in cap. Nihil, n. 31. de fili. Presby. 179
- Constitutio tollens consuetudinem non tollit interpretationem, in c. Cum remissis, num. 46. de iudic. 18
- Constitutiones implicite esse declaratorias, & non habere locum in præteritis, in c. Super specula, num. 4. Ne Cler. vel Monach. 683

B Vide

Vide in ver. *Declaratio*.

- 3 Constitutio partialis debet potius restringi, quam ampliari, ibid. num. 10. 681
- 3 Constitutio prohibens personis Ecclesiasticis audire leges, vel medicum, an sit odiosa, vel favorabilis, ibid. num. 13. & seq. usque ad num. 18. 684
- 3 Constitutio juris veteris declaratoria novum jus non inducit, sed quod prius latere manifestat, in cap. Ex parte, il. 2. num. 43. de privileg. 164
- 3 Constitutio exorbitans strictè intelligi debet, ut minus laxata jura commone, quam fieri possit, in cap. Ad audientiam, il. 2. num. 125. de rescript. 184
- 3 Constitutio tollens privilegia, non tollit clausa in corpore juris, in c. Licet, n. 71. de foro compet. 67
- 3 Constitutio trahit ad praesentia si sit declaratoria, non autem si sit nova juris, seu privilegia inducenda, in c. In praesentia, n. 107. de probat. 121
- 3 Constitutio in favorem amara recipit laxam interpretationem, licet sit exorbitans, & partialis, in cap. Eam re, num. 16. de Rescript. 173
- 3 Constitutio prohibens usum alicujus rei, vel actus, comprehendit etiam usum rei preteritum, in cap. Delectus, il. secundo, n. 120. de Praeb. 115
- 3 Constitutio nova recipit interpretationem passivam à jure antiquo, immutatio sit clarum, & non habens varios intellectus, in cap. Immunizem, n. 29. de Immunit. Eccles. 692
- 3 Quod multipliciter intelligitur, illius veritas ignoratur, ibid. num. 30. 681
- 3 Constitutio juris a priori declaratoria trahitur etiam ad praetenta, in c. Cum & placuit, n. 3. de privileg. 140
- 3 Constitutio juri communi conformis recipit ab eodem jure interpretationem passivam, in cap. Causam, numer. 36. de elect. 161

Constitutio nova,

- 3 Constitutio nova per relationem ad jus commune perinde operatur ac si jus commune esset in ea insertum, in cap. Cum pro causa, num. 37. de sentent. excomm. 119
- 3 Constitutio nova comprehendit dispositionem, quae habet factum de praetextu, quod expectat perfectionem de futuro, si antequam periclitari nova constitutio superveniat, in cap. Dilectus, il. secundo, n. 10. de praeb. 115

Constitutionum publicatio.

- 1 Constitutiones Canonicae ligant omnem creaturam, in cap. Canonum statuta, n. 57. de consue. 19
- 1 Et an hoc fit restringendum ad subditos, ibid. & num. seq. usque ad num. 95. 19
- 1 Constitutiones Ecclesiasticae ante publicationem non ligant, in c. Canonum statuta, n. 93. de consue. 11
- 1 Constitutiones Apostolicae ante illarum publicationem an, & quando ligent ignorantes, in cap. Quantum, noster. 47. de consue. 135
- 1 Constitutio nova etiam ante publicationem ligat eos, qui illas habent notitiam, ibid. n. 71. 136
- 1 Constitutiones Papales censentur effectum sortiri cum primum sunt promulgatae, in cap. Si quis, num. 60. de for. compet. 41
- 1 Et quando censentur abrogatae per contrarium usum, ibidem num. 70. 41
- 3 Exceptio quod non fuerint usu receptae, non admittitur, ibid. num. 71. 41

Vide in ver. *Publicatio*.

Constitutio Synodalis.

- 1 Constitutio Synodalis Regni Polonica inhabitantibus dimissis à Societate Jesu ad Prelatum n. 2. Canonice Canonibus, an obsequium natus sit dimissus possit esse Episcopi suffraganeus, in cap. A nobis, il. primo, num. 10. & num. seq. usque ad n. 21. de sentent. excomm. 330

Vide in ver. *Synodi provincialis auctoritas, & alia*.

Constitutio usu recepta.

- 3 Constitutio Synodalis Apostolica obijci non potest quod non sit usu recepta, sed bene obijci potest, quod per contrarium usum sit abrogata, in c. Narvanni, n. 82. de Usur. 166
- 1 Constitutio de tenebris servanda hodie non tenet, nec Episcopi censentur illas transgressores, quia non suis moribus attentum approbata, in cap. Treugas, noster. 17. de Treug. & pace. 651
- 1 Contrarium, ibid. n. 22. 651
- 1 Declaratur, ibid. num. 71. 651
- 3 Constitutiones Apostolicae ad sustinenda Ecclesiae prejudicialia obijci non potest quod non sine publicata, vel usu recepta, in c. Consuetudines, n. 61. de consue. 196
- 3 Exceptio quod constitutiones Papales non fuerint usu receptae, non admittitur, in cap. Si quis, numer. 71. de for. compet. 41

- 3 CONSTRUCTIONIS nomine includitur etiam fundatio in cap. Quotiam, n. 27. de Jurapat. 113
- 3 CONSULES mercatorum non faciunt collegium, in cap. Responsum, n. 46. de sentent. excomm. 361
- 3 CONSULTATIO Papae etiam edita in aliquo particulari casu, si sit per commune inter omnes, in cap. Quotiam, num. 11. de consue. 181
- 3 CONTEMPTUS plus juris habet ad annullandum gesta majoris partis, quam plures praesentes, & contradicentes, in cap. Cum in cunctis, num. 6. de his quae sunt à major. part. Cap. 310

Consuetudo communis.

- 4 Consuetudo ut dicatur legitime praescribitur quae requiratur, in c. Utrum autem, n. 17. de cognat. spirit. 60
- 4 Consuetudo ut vincat legem requirit scientiam, & approbationem ejus, qui potest super eas jus condere, ibidem numer. 11. 60
- 1 Consuetudo non inducitur per observantiam juris communis, in c. Cum omnes, num. 5. de consue. 91
- 1 Consuetudo in tantum valet, in quantum nititur tacita consensio ejus, qui potest jus condere, in cap. Cum dilectus, num. 18. de consue. 107
- 3 Consuetudo praesentium habuisse bonum initium, in cap. Preterea, num. 55. Ne Praelat. vices fiat. 71
- 3 Consuetudo Normandiae, & diocesis Parisiensis exigendi annalia pro deporta, an sit reprobata, ibid. n. 67. 74
- 3 Consuetudo requirit potentiam cum voluisset Principio, cujus est legem abrogare, in cap. Explicari, num. 47. de Obsequ. Jejun. 610
- 3 Consuetudo juri communi conformis subacta, intelligitur eodem jure subacta, in cap. Si quis, numero 61. de for. compet. 40
- 3 Consuetudo disponens idem, quod jus antiquum correctum, praesentibus rationatur, ibid. n. 64. & 73. 40
- 3 Consuetudo in quo differt à praescriptione, in cap. Venerabili, num. 16. & 18. de censib. 572
- 1 Consuetudo ut sit servanda debet esse rationabilis & rationum conveniens, in cap. Consuetudines, numer. 5. de consue. pap. 193
- 1 Consuetudine sine magna causa non est recedendum, ibidem num. 14. 193
- 3 Consuetudo in quibus differt à statuto, in cap. Ad audientiam, num. 13. de Cler. non res. 61
- 3 Consuetudo juri communi conformis subacta censetur jure communi subacta, ibid. n. 15. 61
- 3 Consuetudines à Sede Apostolica confirmatae an Concilio Tridentinum subiacent, in cap. Si quis, num. 38. de confirmat. n. tal. vel inuol. 208
- 3 Consuetudines etiam speciales, & privilegia tolluntur per c. anulum generale in non obstantibus consuetudinibus, & privilegiis, in c. Significasti, n. 1. de off. Archid. 511
- 3 Consuetudo laudabilis, ut Princeps, & Magistratus tempore peris ministris Sacramentorum conductus intercede ex arario, in c. Clericos, n. 44. de Cler. non res. 67
- 3 Consuetudinem inuenerat, videtur utrumque cumulare, in cap. Cum Ecclesia, n. 13. de causis poss. & propiet. 110
- 3 Consuetudo in actibus merè facultativis non inducitur per non usum, in cap. Cum ad Monasterium, num. 37. de stat. Monachorum. 478
- 3 Consuetudo generalis potest concurrere cum jure communi, quae aliquod addit, si tamen illud confirmando, & roborando, in c. Cum venisset, n. 4. de instit. 181
- 3 Consuetudine induci non potest, ut laici admitterent ad actus spirituales, etiam si sint immemorabiles, in cap. Mallana, num. 12. & 16. de elect. 307
- 3 Consuetudo, & statutum non differunt, nisi sicut tacitum, & expresse, in cap. Consuetudines, num. 14. de consue. 193
- 3 Consuetudine indubitanter potest, ut ecclesiae administraret, non habita confirmatione à Superiore, in c. Cum Venerabilis, n. 7. de 13. de consue. 201
- 3 Consuetudo circa simultaneam collationem Episcopi, & Capituli est juri communi observantia, in cap. Cum Ecclesia, num. 22. de elect. 188
- 3 Consuetudo dandi aliquid in sua receptione. Vide in ver. *Simoniae in admissione ad Canoniam*.
- 1 Consuetudo eligendi Praedicatorum in Cathedrali, etque praestandi eleemosynas, an & quomodo sit subvertenda, in c. Inter cetera, n. 10. de offic. Ordinarii. 583
- 1 Et quid si sit immemorabilis, ibidem numer. 21. & numer. seqq. 583

Consuetudinis auctoritas.

- 4 Consuetudo potest limitare, augere, & interpretari jus Divinum, in c. Utrum, n. 5. de cognat. spirit. 58
- 4 Derogare juri positivo si sit rationalis, & legitime praescribitur, ibid. num. 13. 59
- 3 Potest plurimum in his quae sunt jurisdictionis, sed in his quae sunt ordinis nihil potest, in cap. Aqua, num. 3. de consue. Eccles. vel Altit. 168

Non

- Non habiles Presbyteros ad ea, quae sunt reservata Ordini Episcopali, in c. Quamvis, num. 1. de consuec. 197
- Consuetudo Romanae Ecclesiae praevalere auctoritati cuiusvisque Doctoris, ibid. n. 1. 198
- Consuetudo circa potestatem Presbyterii tribuendam in his, quae sunt ordinis Episcopalis, nihil potest, ibid. n. 19. 199
- Contra Concilia generalia valide introduci non potest, ibidem num. 43. 201
- Consuetudo, & privilegium acquirantur, in cap. Cum contringat, num. 1. de foro compet. 68
- Consuetudo sicut privilegium dat jurisdictionem, reversionem assignat, & iura territoria ampliat, ibidem num. 3. & 16. 68
- Consuetudinem acquiri potest quidquid potest acquiri privilegio, ibid. num. 4. 68
- Præscriptum si consuetudo sit immemorabilis, ibid. num. 5. 68
- Declaratur, ibid. num. 8. & 12. 69
- Consuetudinem non valere in his, quae per privilegium conceduntur, quomodo sit intelligendum, ibid. num. 10. 69
- Consuetudo tribuere potest ordinariam jurisdictionem etiam privatæ personæ, ibid. n. 11. 69
- Si sit approbata superioris auctoritatis aliis scilicet ibid. n. 13. 69
- Consuetudo non potest tribuere privatæ personæ facultatem depnendi Clericos, ibidem num. 14. 69
- An possit tribuere simpliciter clerico facultatem excommunicationis, ibid. num. 16. 69
- In ordine iudiciorum potest disponere contra ius commune, in c. Si clericus, num. 31. de foro compet. 77
- Consuetudo contra constitutionem Apostolicam habentem decretum irritum, & insignis penam excommunicationis valide introduci non potest, in cap. Cum venisset, num. 60. de iudicio. 85
- Consuetudo Ecclesiae Romanae praevalere auctoritati cuiusvisque Doctoris, in cap. Præterea, num. 16. Ne Praetor vicarius. 70
- Consuetudo Universalis Ecclesiae censetur traxisse originem ex traditionibus Apostolorum, vel ex generalibus Conciliis, in cap. Explicatur, num. 1. de observat. serv. 610
- Ratione legum manent non consuetudo, sed lex consuetudinem vincit, ibid. n. 40. 610
- Consuetudo in delictis excusat multitudine à pena temporali, sed non à generali, ibid. n. 47. 611
- Consuetudines, & constitutiones diversae per diversa loca valent in officiis, in cap. Ad hæc, num. 14. de off. Archid. 710
- Consuetudo longæva, licet irrationalis, inducit probabilem derogationem, in c. Cum casum, num. 1. de elect. 377
- Nisi sit contra jus naturale, vel divinum, & de elec. 376
- Consuetudine induci non potest ut clericus secularis præstetur Regimini Ecclesiae Regularis, ibid. n. 33. 377
- Consuetudo an valeat contra iura communia ibid. num. 43. 378
- Consuetudo Ecclesiae Romanae facit jus, in c. Bonae memoriae, n. 12. de postul. Praet. 313
- Consuetudo immemorabilis inferiorum Praetorum cognoscendi causa matrimonialis, & criminalis non est subdita à Concilio Tridentino, in cap. Significasti, num. 32. de off. Archid. 715
- Consuetudo universalis Ecclesiae quavis sit contraria iuri scripto, pro lege servanda est, in cap. Super modum, num. 31. de peccat. 179
- Consuetudo immemorabilis, vel statum non obstat quominus Episcopus visitare possit hospitalia, & loca pia suae diocesis, in cap. Ad hæc, n. 14. de Rebus Dombus. 490
- Consuetudo an excuset à pena excommunicationis, ibidem num. 70. 493
- Consuetudo contra Concilium generale non valet, in cap. Quod à praedecessore, num. 61. de schism. 107
- Consuetudo dicit jurisdictionem, in cap. Nullius, n. 47. & 64. de foro compet. 48
- Consuetudo contra Concilia Generalia non potest valide introduci, in c. Si quis, n. 49. & seq. de foro compet. 41
- Consuetudines transgressioe puniuntur est ut transgressioe legis, in cap. Irrefragabili, §. Ceterum, num. 31. de off. Ordin. 510
- Consuetudine introduci potest ut officium in Ecclesia quod nullum habet prerogativam jurisdictionis sit dignitas, in cap. Ad hæc, num. 43. de praeb. 87
- Consuetudo potest efficere ut Dignitas perdat primatiam naturam, & transeat in naturam beneficii simplicis, ibidem num. 46. 88
- Consuetudo, & communis reputatio non solum deservit, sed etiam admittit Dignitatem, ibid. num. 48. 88
- Consuetudo de licito facit illicitum, in c. De eo, num. 10. de tempor. Ordin. 356
- Consuetudo Ecclesiae generalis obligat, sicut praescriptum, in c. Cum esse, num. 131. de testam. 375
- Consuetudine Ecclesiae transgressio inducit culpam lethalem sicut transgressio praepcepti, ibid. n. 124. & 130. 375
- Consuetudo vel potest contra substantiam rei in c. Scilicet, n. 34. de off. Legat. 346

Vide in ver. Consuetudo irrationalis.

Equi Report.

Consuetudo contra Ecclesiam & Ecclesiasticas personas.

- Consuetudo contra Ecclesiasticam libertatem non valet, in cap. Quisquis, num. 1. de elect. 397
- Consuetudo inferens gravamen Ecclesiae, seu eis onerosa, non valet, in c. Consuetudines, n. 1. de consuec. 199
- Et de facto revocari debet, ibid. n. 4. 199
- Consuetudo ne sit servanda debet esse rationalis, & Religioni conveniens, ibid. num. 17. 193
- Consuetudo ut sit Ecclesiae perjudicialis ratione caret, ibidem num. 6. & 33. 193
- Consuetudo ut dicatur Ecclesiae onerosa non sufficit quaecumque praepudium, sed requiritur magnam, ibidem num. 10. 193
- Quod iudicis arbitrio relinquitur, ibid. n. 11. 193
- Et quid post Bullam Urbani VIII. ibid. n. 1. & seq. 193
- Consuetudo quæ Parochiam concernit sui Parochianis in Paschate data ne agam paschalem, vel pascham, sui certa de candleis de cera alba, an valeat, ibid. n. 17. & 18. 193
- Et quid in consuetudine quæ Plebanus dare debet culibus Parochianorum certas libras carnis porcinæ ante solutionem decimarum, ibid. n. 19. 193
- Consuetudo gravans clericos, eorumque bona patrimonialia an sit nulla, ibid. n. 26. & seq. 193
- Et quid post Bullam Urbani VIII. ibid. num. 31. 194
- Consuetudines Ecclesiarum perjudiciales per hoc c. subiacet quæ sint, ibid. n. 30. & seq. usque ad n. 38. 194
- Quid si consuetudo sit inter laicos, ibid. n. 33. 194
- Et quid si perjudicialis Ecclesiae alius, quam respectu immunitatis, aut libere Ecclesiasticæ, ibid. n. 34. 194
- Et quid in consuetudine interpretativa, ibid. n. 35. 194
- Et quid in consuetudine inductiva 10. vel 20. annorum, ibid. num. 37. & 43. 194
- Et quid in contrarietas, ibid. n. 40. 194
- Et quid in quadragesima, ibid. n. 41. 194
- Et quid in immemorabili, ibid. n. 48. 197
- Et quid cum immemorabili concurrat fama privilegii, ibidem num. 52. 197
- Consuetudo multum gravans Ecclesiam est materia peccati, & impræscriptibilis, ibid. n. 33. 194
- Consuetudo minoris temporis, quam annorum quadragesima contra Ecclesiam non procedit, ibid. n. 37. 194
- Consuetudo laicorum non potest clericos adstringere, ibidem num. 39. 194
- Consuetudo, vel præscriptio centenario procedit etiam contra Ecclesiam Romanam concurrentibus de iure requisitis, ibidem num. 40. 194
- Consuetudo, vel præscriptio quadragesima obtinet contra Ecclesiam, ibid. n. 41. & 44. 194
- Consuetudo ut iudex laicus sit competens in causa civili reconventionis contra clericum, servanda, cum articulus sit dubitabilis, in cap. Tusum, n. 35. & 36. de ordin. cognit. 104
- Consuetudo Urbani VIII. improbanda, & cassans quaecumque perjudicialia Sedi Apostolicæ, vel perditionis aut libertatis Ecclesiae, &c. per parces referunt, in cap. Consuetudines, num. 19. & seq. usque in finem, de consuec. 196
- Consuetudo contra libertatem Ecclesiasticam non valet, in cap. Cum terra, n. 6. de elect. 265
- Etiam si sit immemorabilis, ibid. num. 7. 265
- Consuetudo perjudicialis immunitati Ecclesiae est nulla, & imperpetuum etiam per tempus immemorabile, in cap. Inter alia, n. 94. de Immunit. Eccles. 644
- Consuetudo contra Ecclesiasticam libertatem est impræscriptibilis, in c. Massana, n. 13. de elect. 305
- Consuetudine induci non possunt Clerici solvere collectam etiam de bonis patrimonialibus, ibid. n. 14. 305
- Consuetudo mala non tollit nomen consuetudinis, & dicitur corruptela, ibid. n. 15. 305
- Vide in ver. Immunitas.
- Et in ver. Locus quoad immunitatem Ecclesiasticam.

Consuetudo quoad electionem.

Vide in ver. Electionis libertas.

Et in ver. Consuetudo canonica.

- Consuetudo in Sacramentalibus non valet nisi Paps sciat, & toleret, in c. Vi autem, n. 8. de sacra. sup. 98

Consuetudo quoad extensionem.

- Consuetudo, quæ habet fontem iuris, & nemini præiudicare extenditur ad casus similes, in c. Litteras, num. 33. de concess. praeb. 198
- Consuetudo observata in Monasteriis Religiosis extenditur ad novam ejusdem Religionis Monasteria, ibid. n. 54. 199
- Consuetudo quamvis sit favorabilis, tamen non extenditur in materia valde præjudiciali, in c. Cum contringat, n. 10. de decim. 317
- Consuetudo non valet ultra probationem plenam exigens iuramentum, in c. Sic ut, n. 1. & n. 8. de probat. 117
- Consuetudo exigens iuramentum ultra plenam probationem

adversatur juri naturali, scripto, & Divino, ibidem num. 8 128

3. Confectio invidiosa plenam probationem, aut eam restringit non valet, ibid. n. 9. 128

Consuetudo quoad forum, & iurisdictionem.

2. Consuetudo qua clerici habuerint, vel consuetudinem deferentes fori privilegio gaudent, licet beneficium non habuerint, nec alicui Ecclesie intersint, an sit observanda, in cap. Si quis, num. 59. & seq. usque ad num. 72. de foro compet. 40

3. Consuetudo cum fuerit subacta à Concilio Tridentino scilicet 23. cap. 6. quoad clericos conjugatos tantum, ibidem num. 61. pag. 40

4. Consuetudo quod Clerici conjugati gaudeant privilegio fori, licet habuerint, & consuetudinem non deserant, an valeat de jure communi, ibidem num. 63. 40

5. Consuetudo conveniendi Regularis coram Ordinario subacta fuit ea privilegio Apostolice, in c. Quod super his, n. 19. de major. & obed. 612

6. Consuetudo Anglorum qua clerici conjugati etiam in sacris consuevit communicare coram iudice seculari, improbat, in c. Nuper à nobis, num. 72. de Bigam. 106

7. Consuetudo ut iudex laicus sit competens in causa civili re-conventionis contra clericum, servanda est, cum articulus sit dubitabilis, in cap. Tuam, num. 53. & 59. de ordin. cognit. 107

8. Consuetudo in articulo dubitabili propter varietatem opinionum declarat iudicis competentiam, ibidem numer. 59. pag. 107

Vide in ver. *Fori Privilegium, Clericos quoad fori privilegium.*

9. Consuetudo secundum quam de jure communi Episcopus non processit ad capturam contra laicos, fuit subacta à Concilio Tridentino, in cap. Pervenit, numer. 38. de Adulter. 173

10. Consuetudo trahendi laicos ad forum Ecclesiasticum ex qua causa fuerit interdicta, in cap. Si clericus, num. 23. de for. compet. 55

11. Consuetudo tribuit iurisdictionem aliis non habentibus, in cap. Noli, num. 27. de elect. 264

Consuetudo immemorabilis.

1. Consuetudo immemorabilis habet vim tituli, seu privilegii, in cap. Cum contingat, n. 6. de for. compet. 68

2. Etiam in his que sunt Principi reservata, ibid. n. 7. 68

3. Consuetudine simpliciter subacta an, & quando censetur subacta immemorabilis, in cap. Ad hac, num. 34. & 36. de Religiof. domib. 490

4. Ad immemorabilem consuetudinem computari debent anni elapsi usque ad tempus controversie moris, in cap. Consuetudine, num. 13. de iurepat. 522

5. Immemorabilis potest Ecclesia præjudicare, quia habet vim tituli, in cap. Consuetudines, n. 49. de consuet. 195

6. Contrarium, ibid. num. 50. 195

7. Declaratur, ibid. num. 51. 195

8. Immemorabilis non habet vim privilegii, quando est à jure reprobata, vel quando est in materiâ, in qua non est verisimile, ut Papa aliquem privilegia veris, ibid. num. 51. 197

9. Immemorabilis consuetudo, vel præscriptio præjudicialis Ecclesiæ quibus casibus collatur per Constitutionem Urbani VIII. ibid. num. 52. 197

10. Immemorabilis à jure reprobata non suffragatur post Bullam Urbani VIII. etiam concernens sancta privilegia Apostolice, ibid. num. 53. 197

11. Immemorabilem habens potest allegare meliorem titulum de mundo, in cap. Cum Apostolicus, num. 6. de his que sunt à Prælat. 311

12. Fallit in laico quoad spiritualia propter ejus incapacitatem, ibid. num. 7. 311

13. Immemorabilis sola non suffragatur laico in percussione de cimarum, ibid. n. 8. 311

14. Nisi laicus possideret decima tamquam vasallus, & ut talis fuisset agnitus ab Ecclesia, ibid. num. 11. 311

15. Vel nisi vni cum immemorabili concurret sancta privilegia, ibid. num. 12. 311

16. Etenim post Bullam Urbani VIII. ibid. num. 13. 311

17. Immemorabilis est inferior, & capit omni tempore, ibid. n. 9. & in cap. Cum propter, num. 6. de iurepat. 520

18. Immemorabilis potest quando habet vim tituli, in c. Quosdam, num. 33. de consuet. 200

19. Consuetudo immemorabilis intelligitur subacta quando lex damnat consuetudinem uti corruptelam, in cap. Quod super, num. 8. de consuet. & affirm. 62

20. Immemorabilis consuetudo dimittendi Prælatum, vel administrandum, non habet superioris licentia, non valet, in c. Cum venerabilis, num. 2. de consuet. 302

21. Immemorabilis non habet vim tituli ubi consuetudo à jure est reprobata, ibid. num. 9. 302

22. Consuetudo immemorabilis habet vim privilegii, in c. Noli, n. 28. de elect. 364

23. Consuetudo immemorabilis secundum quam ex quavis causa, & ultra tres menses ab Ecclesia Cathedralibus abesse licet, & subacta à Concilio Tridentino, in cap. Cùm omnes, num. 21. de consuet. 94

Consuetudo interpretativa.

4. Consuetudo facilius admittitur ad interpretandum, quam ad inducendum, in cap. Veniens, numer. 21. de cognat. spirit. 68

5. Est optima legum interpretis, in cap. Cùm dilectus, num. 7. de consuet. 204

6. Consuetudo in legibus interpretanda primo loco spectanda est, deinde propria significatio verborum, in c. Cùm venissent, n. 87. de iudic. 128

7. Consuetudo interpretativa facilius, & minori tempore inducitur, quam novi juris inductiva, in cap. Super ordinata, num. 32. de preben. 153

8. Non oportet ne sit præscripta, sed ad eam inducendam sufficere decem anni, in cap. Nos quidem, num. 71. de testamen. 267

9. Consuetudo potest legem interpretari, & tollere, in cap. Ad Apostolicam, num. 5. de Regular. 331

10. Consuetudo interpretativa non censetur subacta per statutum vel legem consuetudinem, in cap. Consuetudines, num. 35. de consuetud. 194

11. Favorabilis est quam inductiva, & sufficit probare observantiam sine præscriptione, ibid. n. 36. 194

12. Consuetudo interpretativa non requiritur ut sit præscripta, in cap. Tax, num. 17. de elec. non resid. 58

13. Consuetudini interpretativa potius standum est, quam consuetudini opinionum, in cap. Inrefragabili, §. Excelles, num. 31. de off. Ordin. 177

Consuetudo irrationalis.

4. Consuetudo irrationalis dicitur que reprobat à sacris canonibus, aut juri divino adversatur, in cap. Verum autem, num. 1. de cognat. spirit. 59

5. Consuetudo qua accusans, & accusatus adstringitur ad pupandum, damnata est, in cap. Henricus, num. 2. de elec. pugn. in dicit. 148

6. Consuetudo à jure improbat etiam immemorabilis sit, vim privilegii non habet, nisi data sancta privilegia, in cap. Cùm contingat, num. 11. de for. compet. 69

7. Consuetudo irrationalis, & impræscriptibilis est que discrepat ab iustitia universalis Ecclesiæ, aut quæ est contra Ecclesiasticam disciplinam, in cap. Episcopi, num. 41. de observ. Jern. 610

8. Consuetudo que morum reformationem, & correctionem impedit, non valet, in cap. Inrefragabili, num. 3. de off. Ordin. 173

9. Consuetudo longeva licet irrationalis inducit probabilem dubitationem, in cap. Cum causam, num. 3. de elect. 175

10. Nisi sit contra jus naturale vel divinum, ibid. n. 4. 176

11. Consuetudo mala est radice usque extrahenda, ibid. n. 5. 176

12. Consuetudo nutritiva peccati extirpanda est, in c. Extirpanda, n. 1. de preben. 124

13. Idem in constitutione, appellatione, juramento, & privilegio, ibid. num. 3. 124

14. Et super talibus ad Papam, non ad Imperatorem est recurrendum, ibid. num. 4. 124

15. Consuetudo secundum quam Prælati Regularis non revocant à Monasterium suos ejusdem, & fugitivos, est nutritiva peccati, in cap. Ne Religio, num. 7. de Regular. 414

16. Consuetudo nutritiva peccati est corruptela, ibidem num. 32. pag. 415

17. Consuetudo irrationalis, & nutritiva peccati dicenda est potius corruptela, quam consuetudo, in cap. Quod à Prædilectione, num. 67. de schismat. 108

18. Consuetudines pravæ, & corruptelæ debent ab Ecclesia radice usque extirpari, in cap. Tax fraterum, num. 29. de spons. & matrim. 17

19. Consuetudo per quam sine causa jus alterius auferatur, non valet, in cap. Que in Ecclesiis, num. 119. de consuet. 104

20. Consuetudo dimittendi dignitatem, vel ad aliam se transferendum, sine superioris licentia non valet, in cap. Cùm venerabilis, n. 2. & 6. de consuet. 302

Vide in ver. *Consuetudo immemorabilis.*

21. Consuetudine induci non potest ut electus administrare non habita confirmatione à superiore, ibidem numer. 1. 7. & 13. 303

22. Consuetudo non valet per quam rumpitur merus Ecclesiasticus disciplinæ, ibid. num. 4. 303

23. Consuetudo permiciosa est per quam omittitur inquisitio, quæ in confirmatione ferri debet, ibid. num. 5. 303

24. Consuetudo contra jus divinum est corruptela, & omnino impræscriptibilis, in cap. Cùm ex illo, num. 4. de Translat. Episcop. 314

25. Consuetudine subacta tamquam irrationalis censetur subacta etiam immemorabilis, in cap. Si Archiepiscopus, num. 2. de Tempore. Ordin. 365

- 1 Consecratio per quam detrahatur substantia ipsa alio remanere non tenet, in cap. Cum terra, numer. 12. de elec. 166
- 2 Consecratio nutrimenti pluraliter beneficiorum non valet, in cap. Quia in tantum, n. 17. de preben. 177
- 3 Consecratio obtinendi plura beneficia simplicia si vnum sit sufficiens, est corruptela, ibid. n. 18. 77
- Vide in ver. Beneficium quoad pluralitatem.

Consecratio laudabilis.

- 3 Consecratio favens immunitati Ecclesie tamquam pia est attendenda, in cap. Inter alia, numer. 79. de Immunit. Eccles. 643

Consecratio quoad residentiam.

- Vide in ver. Residentia.
- 3 CONTEMPLATIONIS opus duplex, oratio, & lectio, in c. Sane, num. 38. de Regular. 336
- Vide in ver. Religio.
- 3 CONTENTIONES, & lites, & rixae in quibus differant, in cap. Mulier, o. 4. Ne cleric. vel Monach. 633
- 3 CONTUMACIA quid sit, in cap. Olim, numer. 47. de lit. contum. 85
- Contumacia liti.
- Vide in ver. Litis contestatio.
- 3 CONTINERE habitare in ciuitate quis dicitur etiam si tempore messium ruri permanet, in cap. Si quis, numer. 73. de foro compet. 139
- 3 CONTINENTIA causa non debet dividi, in cap. Magnus, n. 49. de oblig. ad taxat. 490
- 4 Declaratio, ibid. n. 49. 490
- 3 Continentia praesentis non est de substantia Monachatus, sed futura tantum, in c. Vidua, n. 2. de Regular. 343
- 3 Continentia est rei vici, non potest, nec debet esse nisi voluntaria, in c. Major, n. 101. & 105. de Baptism. 600
- 3 Continentia requirit libertatem ad coactione, ibidem numer. 105. 600
- 3 CONTRACTVS, & officia spiritualia lege Ecclesie determinantur, licet officia humana legibus humanis, in cap. Cum primis, n. 14. de Pauper. 648
- 3 Contractus est ab initio sine voluntate, tamen post factum etiam cum Principe fieri necessitate, in c. Ex epistola, numer. 8. & 13. de preben. 187
- 3 Contractus a Principe initus etiam cum subdito irrevocabilis est, ibid. numer. 10. 116
- 3 Quod maxime procedit cum Principe ecclesiastico, numer. 11. 116
- 3 Contractus omnes qui a Principe celebrantur habent naturam bonae fidei, ibid. n. 18. 116
- 3 Contractus ratione consensus sunt de iure naturali, cui etiam Principes subiacent, ibid. n. 12. 117
- 3 Contractus sine causa dissolui non potest etiam per Principem, in c. Quando, numer. 86. de translat. 333
- 3 Contractus bonae fidei dolo mutus, est ipso iure nullus, in cap. Si quis nobis, n. 16. de Regular. 188
- 3 Contractus claudicare non debent, in c. Nullus, numer. 36. de Regular. 331
- 3 In Contractibus vitio citiusque obligatorius dispositum in uno ex coactis censetur dispositum in alio, ibidem numer. 37. 331
- 3 Contractus praesumitur qualis in sui figura apparet, in cap. Naviganti, n. 61. de iure. 167
- 3 Contractus autem quoad usurariam prauitatem multum differt a contractu monumino, ibid. n. 79. & 65. 164
- 3 Contractus in quo datur aliquid pecunia cum pacto duplum restituendi si scripta ducat uxorem, aut Presbyter fiat, non est usurarius, ibid. numer. 66. 164
- 3 Contractus non a nomine, sed a conventionibus, et circumstantiis fortunae naturam, ibid. numer. 67. 164
- 3 Contractus in dubio neque nullus, neque usurarius est iudicandus, ibid. numer. 68. 165
- 3 Contractus natura hoc non patitur: ergo est contractus iniustus, erronee est consequentia, ibid. numer. 76. 166
- 3 Contractus quando dicitur pure positus, vel naturali prohibitus, ibid. numer. 77. 166
- 3 Contractus ini cum prodigo post iudicii interdictum non valet, in c. Sicute, n. 17. Ne cler. vel Monach. 678
- 3 Contractus talis denominatur a contrahentibus: ergo talis est iudicandus, non est bona consequentia, in c. Poenit, numer. 17. de locat. & conduci. 218
- Contractus emphyteuticus.
- Vide in ver. Emphyteusis.
- 3 Contractus feudales, & emphyteutici sunt eiusdem naturae, c. In fine, n. 1. de feud. 210
- 3 Et decisiones loquentes de feodo locum habent, in emphyteuti si sit eadem ratio, & contrarium non reperitur in iure expresse, ibid. n. 9. & 13. & 14. 210
- 3 Contractus condonatio dicitur ubi praedium constituitur tributum, in c. Nulli, n. 37. de Ret. eccles. non alien. 217

Constratus censuales.

- Vide in ver. Censuales.
- 3 CONTRADICERE plus est, quam minime consentire, in cap. Majores, n. 81. de Baptism. 199
- CONTRADICTORIA.
- Vide in ver. Propositio.
- 4 Contrahentes maritum contra consuetudinem possunt tantum separari ad presentiam percontandam, vel ad tempus, in cap. Utrum autem, n. 7. de cognat. spirit. 38
- 3 Contrahens cum transiente quando possit cum venire in loco celebrati contractus, in cap. Licet, numer. 7. de foro compet. 64
- 3 Contrahentibus in foro animarum non licet se de capere, in cap. Si quis, n. 30. de Regular. 337
- 3 CONTRARIETAS turpis est in Doctore, in c. Ne imitatis, n. 115. de confit. 68
- 3 CONTRARIORUM quandoque non est eadem disciplina, in c. Studuit, n. 126. de offic. legat. 146
- 4 Contraria munus si expellunt, & vincit quod est potentius, in cap. Quod nobis, n. 14. de claud. despons. 33
- 2 Doctorem sibi non esse aliquando contrarium est fieri impossibile, in c. Ne imitatis, n. 118. de confit. 47
- 1 In paritate contrariorum motum oportet quiescere, quod pluribus exemplis ostenditur, ibid. n. 154. 46
- 3 CONTUMACIA non est iusta causa, ut quis iure suo privari debeat, in c. Perpetuum, n. 15. de inde instrum. 163
- 3 Nec audientia post contumaciam denegatur in perpetuum, sed ad tempus, ibid. n. 16. 163
- 1 Nisi interueniat etiam contemptus, ibid. n. 17. 163
- 3 Vel in precepto fuerit comminatio poenae, ibid. n. 18. 163
- 3 CONTRITUS est absolutus quoad Deum etiam ante absolutionem sacramentalem, in cap. A nobis, l. secundo, n. de sent. ex comm. 344
- 3 In contritione tamen voti Sacramentum includitur, ibidem numer. 11. 344
- 3 CONTRITIO dicitur potestati qui negat jurisdictionem, in cap. Cum in iure, numer. 37. de off. Delegat. 534
- 3 CONVENTUALES Ecclesie ex proprietate vocabuli intelliguntur Regularium, non Clericorum secularium, in cap. Cum in cunctis, §. Inferiora, numer. 19. de elect. 157
- 3 Conventuales Ecclesie per animum aequi principaliter non efficiunt Cathedralis, in cap. Cum certum, numer. 34. de maior. & obedien. 610
- 3 Conventuales Ecclesie ex proprietate vocabuli dici possunt Collegiatae secularis, quoniam Regularis, in c. Cum Ecclesia, n. 2. & 11. de caus. post. & prioret. 110
- 2 Et quid ex comuni usu loquendi, ibid. numer. 10. 110
- 3 CONVENTUS dicitur Religiosorum, Capitulum secularium, in cap. Cum Ecclesia, numer. 11. de caus. post. & prioret. 110
- 3 Conventus quid importet, in cap. Antiquus, numer. 16. de pauper. 640

Conventus parvi.

- 3 Conventus parvi statim transire possunt ad Clericos seculares, nec seruando sunt gradus, in cap. Inter quatuor, de Relig. domib. in cap. Relatum, n. 8. Ne cler. vel monach. 664
- 3 Conventus in quibus alii non possunt competere numerum Religiosorum sunt incapaces reformationis, siue ad contingat ob reddituum tenuitatem, ibid. numer. 9. & 12. & 18. 665
- 3 Siue ob actus imperitiam, ibid. n. 10. 665
- 3 Siue ob infestationem prouorum hominum, ibidem numero 11. 665
- 3 Conventus parui, circumscriptis exemptionibus reduci possunt ad statum secularem auctoritate Episcopi, ibidem numer. 13. 665
- 3 Joannis Mauburni inuenta in paruis Prioratus, ibidem numer. 14. 666
- 3 Generis Ordinem cum subducitur ad diffinitionem prouorum Conuentuum, ibid. numer. 15. & n. seqq. 666
- 3 Bona suppressorum Conuentuum cum non possint applicari maioribus Monasteriis alibi existentibus, ibid. numer. 17. vers. Vel denum quia, & numer. 10. 666
- 3 Conventus parui ab Innocentio X. suppressi in tota Italia, & Insularum adiacentium, ibid. n. 16. & n. 16. 666
- 3 Et bona ipsorum applicata prius ubi in iustis locis, ubi Conuentus existit, ibid. n. 19. & n. 40. 666
- 3 Papi possit applicare bona paruum Conuentuum suppressorum alius prius ubi etiam de potestate ordinaria, ibidem numer. 20. & 16. 666
- 3 Religiosorum plurimum, & Monasteria per Papam suppressa, & eorum bona alia prius ubi applicata referuntur, ibidem numer. 40. 668
- 3 Historia suppressionis paruum Conuentuum refertur, ibid. n. 41. & numer. seqq. usque in finem. 668
- 3 Bulla Innocentii X. suppressionis paruum Conuentuum Italiae, & Insularum adiacentium.
- Vide in ver. Bulla Innocentii X.
- 3 Litterae Archiepiscopi Gossensia ad Innocentium X. pro exten-

- *done Bulla Instituta ad Regnum Poloniae*, in d. cap. Relatum, n. 61. Ne cler. vel Monach.
- *Litterae circulares Congregationis expresse nominatum Conveniens suppressas*, & exquirentes Episcopatum, & Capitulum sententias pro bonis applicandas, ibidem num. 61.
- *Relaciones ipsorum bonorum Conventuum suppressorum* pul. 671
- *Papa ad se relatas approbat*, ibid. num. 67.
- *Litterae circulares super grancia, & membris etiam curatis Monasteriorum*, ibid. n. 64.
- *In grancia, & membris Monasteriorum habitare non possunt Regulariter Sacerdotes, sed Conversi tantum pro bonorum administratione*, num. 67.
- *Missa in Capellis grauarum quando, & à quibus celebranda*, ibid. num. 66.
- *Cura animarum in grancia, & membris Monasteriorum decerni non potest per Regulares, sed per Vicarios perpetuos, vel amovibiles ab Ordinario deputandos*, ibidem num. 67. pag.
- *Grancia boni reservatur ipsarum Monasteria*, ibidem num. 67.
- *Canonibus Regularium Litterarum grancia, & Parochiae ab Innocentio X. declarata comprehendit in ejus Bulla Instituta*, ibid. num. 68.
- *Conventus plurimi promissis suppressi, ac deinde ex rationabilibus causis à Papa Religiosis restituti*, ibid. num. 69. pag.
- *Ubi parvorum Conventuum ejusdem Religionis in eodem loco existentium qua lege facta fuerit*, ibid. num. 69. verbi Prater.
- *Decretum Innocentii X. super subjectione novissimum Conventuum jurisdictioni Ordinarii loci refertur*, ibid. num. 70. & num. seq.
- *Declarationes ad hoc decretum*, in cap. Quorum, num. 4. de offic. Ordinarii.
- *Conventus suppressi, ac postea Religiosis restituti subjectionem Ordinario quando adhuc non habent decedendi Religiosis*, in cap. Relatum, num. 71. Ne cler. vel Monach.
- *Quid non sint quatuor Sacerdotes, & duo Conversos, gratia restitui nonnulla est*, ibid. num. 72.
- *Conventus nunquam suppressi, in quibus non aliter ad minus quatuor Sacerdotes, & duo Conversi, sunt subiecti jurisdictioni Ordinarii*, ibid. n. 72.
- *Decretum Urbani VIII. super Monasteria creata cum pauciori numero, quam decedendi Religiosorum perseveravit in decreto Innocentii X. Ut in parvis*, ibidem numero 74.
- **C O N V E R S U S** Religiosus regularis cum persona censetur etiam bona obediens, in cap. Ut privilegia, num. 16. de privileg.
- *Setus in conventu ecclesiae sanctior*, ibid.
- *Conversi, & Oblati in quibus differant*, ibid. num. 14.
- *Conversus in usum, & militatorem proprium non dicitur quod restitui debet*, in cap. Ad hoc, num. 67. de relig. domib.
- *Conversi recipi non possunt ad habitum regularem ante annum vigintiannum inchoatum, in cap. Nullus, num. 16. de regular.*
- *Conversi non veniunt Monachorum appellatione*, in cap. Non est voluit, num. 6. de Regular.
- *Professione tantum eadem Regulari, & eorum educatio non praetermittitur*, ibid. num. 7.
- *Conversi noviti dormitorium habere debent separatum à Novitiis Clericorum, sed tamen sub fine Novitiorum Magistro, & Inspectoribus Monasteriorum*, ibid. n. 8.
- *Ad professionem non admittuntur ante expletem vigintiannum aetatis annos*, ibid. n. 9.
- *Conversi ad Clericum statum etiam durante anno probationis transire non possunt*, ibid. n. 10.
- *Conversi, & Oblati magis adflicti sunt Monasterio, quam Monachi, & ideo transferri non possunt ad archiepiscopum Religiosorum licentia petita, nisi etiam per obitum*, ibid. n. 11.
- *Conventus quando Conversos*, ibid. n. 12. & seqq.
- *Es quod Conversions non profectus, seu Oblatos*, ibid. n. 16. usque ad num. 21.
- *de Conventu iudicantur, ve de Monachis*, ibid. n. 19.
- *Conversi quod differant à Monachis*, in cap. Cum dilectus, n. 12. de fac. cert. ab iocell.
- *Conversus laici possunt electionibus regularium interesse ex consuetudine*, in c. Malina, n. 2. de elect.
- **C O N V E R T I T A E** sunt personae ecclesiasticae, quae aliquo religioso addidit solemniter parentem, in cap. Ad Apostolicam, n. 12. de simul.
- *Si possint professionem quaerere juxta dispositionem iuris communis, eorumque constitutiones*, ibid. n. 30.
- *Tenentur tamen ad claustrum formalem, & emissionem trium vocorum, nec in eorum Monasteria reponi possunt Moniales aliorum Monasteriorum correctionis causa*, num. 31. pag.
- *Conversus, seu Monasterio Domus pia in licentia exire debet in suscipiendi habitum non obstante Concilio Tridentino*, in c.

26. verbi. Sed neque, sess. 25. de Regulari in cap. Scitamus, num. 60. de Regulari.
- **C O N V I V I V M** quid, & unde dictum, in cap. Veniens, num. 3. de sacram.
- **C O P U L A** actualis non requiritur ad hoc ut mulier suppleat auctorem, sed sufficit spiritus ad copulam, quod et alio fignis probari potest, in cap. De illis, & deinde, num. 4. de disp. imp. pul.
- *Copula, & solutio in disjunctum ubi necesse est, alia requiritur amborum consensus*, in cap. Interfecti, num. 9. & seqq. de homicid.
- *Copula requirit consensus omnium copulatores, & conjugum aequi precipue, in cap. Cum venisset, num. 49. de fac. Uti. & in c. Infamante, n. 54. Qui cler. vel ioven.*
- *Copula carnalis quavis nihil addit quoad substantiam matrimonii, tamen addit quoad multa, in cap. Verum, num. 5. de converti conjug.*
- *Copula carnalis complet translationem corporis unius conjugis in potestatem alterius, & atqueque mirat in potestatem suam tradere potestatis, in cap. Ex publico, & num. 4. & 7. de converti conjug.*
- *Copula carnalis inducit consensus conjugum, licet nullum profertur si aliquid tractatus praeterierit alia secus, in cap. Ad notitiam, n. 6. & 18. de conjug. serv.*
- *Et quod post Concilium Tridentinum*, ibid. n. 19.
- **C O R** hominis voluntas, & motus omni mobili, in cap. Dolentem, n. 2. de elec. Mili.
- **C O R N E L I A** & Scipionum familia post sexagesimum secundum annum Volusium peperit, in c. Cum sit, num. 51. de consensu ver. & con. iure.
- **C O R O N A T I O N I S** dies dicitur ortus Imperii, in c. Licet de virginitate, n. 6. de elec.
- **C O R P O R I S** variis non peccat anima, sed natura, in cap. Nisi cum prae, num. 8. de renunc.
- *Corpora Sanctorum an Episcopos possit de Ecclesia ad Ecclesiam transferre sine auctoritate Papae*, in cap. Cum ex eo, num. 1. & seqq. usque ad n. 2. de rebus venient. Sancti.
- *Corpora Sanctorum iuxta Principia non sunt transferenda*, ibid. num. 17.
- *Corporum defunctorum translatio contra legibus Imperialibus interdicta*, ibid. num. 14.
- *Corpora excommunicatorum, & haereticorum exhumari debent*, ibid. num. 17.
- *Corpora Sanctorum transferre an possit Episcopus seu Capulus confectus*, ibid. num. 19.
- *Corpora Sanctorum de loco ad locum sine iusta causa transferri non debent*, ibid. n. 31.
- *Corpora Sanctorum transferre sine legitima licentia qualiter fit puniendum*, ibid. num. 34.
- *Corpora multa Sanctorum venerant in terris, quorum animae cruciantur in inferno*, in cap. Venerabili, num. 10. de Testib.
- *Corpus mulierum non vis maculat, sed voluntas, in cap. Ex publico, n. 4. de converti conjug.*
- *Corpus delicti consistit debet transire in verum, vel fidei sit confectus, nec alio potest suum condemnare, in cap. Pervenit, il primo, n. 11. & seqq. de rebus cogn.*
- *Corpus delicti consistit debet, ut damnum possit contineri, qui in viam statuit, vel confutandam habetur pro confectus*, ibid. num. 17.
- *Diversitas corporum diversitas saepe sequitur animorum, in cap. Quia diversitas, num. 4. de consecr. Praeb. pag.*
- **C O R R E C T I O** fit ad penitentiam, in c. Ad nostram, num. 13. de Appel. lat.
- *Correctio fraterna regula an fit servanda cum Summo Pontifice, in c. Significasti, n. 6. de elec.*
- *Correctio legum inducit non debet per subditos, & tunc in illis, in cap. Accedentibus, num. 37. de consecr. Praeb. lat.*
- *Correctio debet esse levis, & moderata, in cap. Ad auctoritatem, n. 10. de homicid.*
- *Correctio in depositionem contineat, in cap. Dilectus, il primo, n. 2. de rebus.*
- *Correctio iura est favorabilis quando fit reddita ad ius commune antiquum, in cap. Non amplius, num. 41. de Insti. turt.*
- *Correctio, & reformatio, & in quo differant, remissive, in c. Conventum, n. 12. de off. Ordin.*
- *Corpus qui potest in eandem, & non corrigi ipse committit, in cap. Ad abolendam, n. 16. de haer.*
- *Correctio iuram induci non debet per subditos intellectus, in c. Cum dilectus, n. 5. de successi ab interit.*
- *Correctio duplex coactiva, & obsequiosa, seu fraterna, & atque est in piceptis, in cap. Licet Mich, num. 7. de Simon.*
- *Correctio coactiva est actus iustitiae, correctio fraterna est actus charitatis*, ibid. n. 6.
- *Vide in ver. Praeterea quod correctio non subditum.*
- **C O R R E C T O R** Penitentiarum.
- *Vide in ver. Penitentiarum.*
- *Et in ver. officiali.*

- 2 **CORRIGERE** quid sit, in cap. Ad nostram, num. 15. de Appellat. 190
- 3 Cetero licet propriam familiam corrigere etiam moderatè verberando, nec calum moris inde congerere illi impune, in cap. Audientiam, num. 8. de homic. 131
- 1 **CORRELATIVA** posita de potestate, & precepta se permutant, in cap. Penultimo, num. 43. de offic. Ordin. 313
- 3 Correlativa in eodem subiecto esse non possunt, in cap. Cùm sit, num. 1. de Pactis. 660
- 3 Correlativorum natura est ut concessio uno censetur concessum & aliud, ibidem num. 146. 660
- 3 Prohibitio facta uni ex correlativis censetur etiam alteri facta, in c. Quamvis, num. 10. de Privileg. 176
- 3 **CORRESPONSIVITAS** presumitur in proximitate temporis, in cap. Nangentes, num. 13. de Usur. 161
- 3 **CORRUPTA** indecorum est ut positis virginibus, in cap. Cùm sit, num. 77. de convers. conjugat. 439
- 3 Corrupta per vim absolutam dormiendo, vel in furore existens non potest inter virgines velari, in cap. Sacris, num. 11. de his que vi met. caus. 681
- 3 Corrupta violentè perdit virginitatem, non tamen ejus beneficiam quantum ad Deum, in cap. Ex publico, num. 29. & 55. de convers. conjug. 467
- 3 Corrupta violentè inter virgines consecrari non potest, ibidem num. 55. 469
- 3 **COVARUVIA** opinio adfinitus. abrum sua culpa non esse irregularem ex homicidio resciluit, in cap. Si consisteret, num. 11. de Accusat. 11
- 3 **CRAPULA** quid sit, & unde dicatur, in cap. A crapula, num. 1. de vita, & honest. Cleric. 6
- 3 Crapula quomodoque meretur, & membris evulsum inducit, ibidem num. 13. 6
- 3 **CREARE** est ex nihilo aliquid facere, in cap. Qui Presbyterum, num. 8. de pœn. & remiss. 193
- 3 **CREDESCENS** ut loquatur etiam falsa loquatur, fideliter loquatur, & è converso, in cap. Venerabili, num. 13. de Testibus. 116
- 3 Credo verbum à Legulatore prolatum non importat opinionem, sed veritatem, in cap. Consilii, num. 4. de Regular. 397
- 3 **Credimus** ver. Exponitur idem scimus, in cap. Cùm olim, n. 18. de sent. & re judic. 184
- 3 **Credimus** verbum à Legislatore prolatum inducit juris dispositionem, in cap. Per tota, & primo, num. 1. de Sententia. 51
- 3 **Idem** de verbo videtur, ibid. num. 5. 132
- 3 Prelatus non debet esse facilis ad credendum in præjudicium aliorum, in c. Licet Hele, n. 7. de Summ. 48
- 3 Cederet facultas cessante proximi præjudicio est simplicitatis, & justitiae, ibid. num. 8. 48
- 3 **CREDITOR** an possit ferari rem debeatore sal. sibi naturaliter obligari, in cap. Si quis, num. 44. verè. Quomodo licet, de Regular. 336
- 3 **CREDULITAS** quæritur, & per quos gradus ad plenam credulitatem perveniat, in cap. Ne iuratus, num. 161. de confis. 60
- 3 **CRESCERE** invitus nemo cogitur, in cap. Quomodo, num. 18. de Transl. Episc. 319
- 3 **CRIMINA** sunt inflamenda ratione scandalii, vel schismatis, in cap. Explicari, n. 46. de observ. Japon. 611
- 3 Crimen suum non tenetur quis prodece cum gravi honore detrimendo, in c. Officiu, n. 10. de pœn. & remiss. 104
- 3 Crimina regulariter morte extinguuntur, in cap. Cùm secundum, num. 29. de pœn. 91
- 3 Crimina multa licet ocales impediunt ordinis executionem, etiam post peractam penitentiam, in cap. Dilectus, num. 14. de tempore ordin. 374
- 3 ob Crimina immunitatem recedunt à communibus regulis juris, in cap. Immunitatem, numer. 7. de Immunitat. Eccles. 649
- 3 Crimina graviora quæ sunt, & quæ leviora, in cap. Omnipotens, num. 17. de Accusat. 6
- 3 **CRIMINOSI** non prohibentur admitti ad concursum, cùm sit in fiscaliter Ordinari eos non approbare, in cap. Eam te, num. 19. de arat. & qualr. 174
- 3 Criminosus post peractam penitentiam incipit esse quod non erat, in c. Super eo, num. 9. de Bigam. 498
- 3 Criminosus intelligitur est, in cap. Cùm in custodia, num. 11. de Elect. 244
- 3 Item impossibilis, in cap. Bonæ memoriz, num. 74. de postul. Prelat. 214
- 3 Criminosus oculus moveri potest ne promovetur ad Ordines, sed prohiberi non debet, in cap. Ex tenore, num. 1. de tempore ordinat. 319
- 3 Criminosus oculus penitentiam, vel illius parte peracta potest in susceperit manifestare, etiam si crimen fit degradatione dignum, ibid. num. 1. 319
- 3 Et quid si crimen impedit ordinis executionem, etiam post peractam penitentiam, ibid. n. 6. 319
- 3 Satisfactio criminis oculi an ex præcepto peccetere debeat celebrationem Missæ, ibidem num. 3. 319
- 3 Crimen etiam enorme sicut occultum non impedit quominus facta

- penitentia possit quis sine peccato officio suo uti, & ad majores ordines ascendere, ibid. n. 6. 319
- 1 Nec requiritur dispensatio Episcopi, ibid. num. 7. 319
- 1 Fallit si etiam impedit officii executionem etiam post peractam penitentiam, quia tunc non licet sine peccato ascendere, vel ministrare, ibid. num. 6. 319
- 1 Et quæ sint episcopi crimina, ibid. num. 7. 319
- 1 Episcopus obtemperat oculum qui tunc cum equo enorme non potest de jure communi interdicere subdito ascensionem ad ordines, ibid. num. 8. 319
- 1 Etiam si crimen sit tale ut post peractam penitentiam impediatur ordinis executionem, ibid. n. 9. 319
- 1 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 12. 360
- 1 Vindictæ ratio cellas in occultis criminibus, ibidem num. 10. 319
- 1 Episcopus ex Concilio Tridentino potest ob crimen occultum extrajudicialiter prohibere subdito ascensionem ad sacros Ordines, etiamque suspendere à susceperis ordinibus, gradibus, & dignitatibus, ibid. n. 12. 360
- 1 Episcopus an possit ex causa etiam extrajudicialiter interdicere subdito ascensionem ad Ordines Diaconatus, & Presbyteratus, ibid. n. 13. & seq. ubi in fin. 360
- 2 Episcopus potest ob occultum crimen suspendere jam promissum ad sacros Ordines ne ministrat, etiam sub pœna excommunicacionis, num. 19. 361
- 2 Crimen impediens ordinis executionem post peractam penitentiam est nulla causa cedendi Episcopatu, in c. Nisi eum pridem, num. 15. de renunc. 318
- 1 Crimina, quæ post peractam penitentiam impediunt officii executionem quæ sunt, ibid. n. 17. 318
- 1 Crimen hæreticæ, & assensum inducunt privacionem tituli ipsò jure, ibid. n. 44. 360
- 3 Crimen quæ potest emendare, & non corrigi, ipse committitur, in cap. Ad abolendam, n. 56. de Hæreticis. 93
- 3 Crimina locuta.
- 3 Vide in verb. *Enunci.*
- 3 **CRIMINOSI** regulariter condemnari, & puniri debent etiam si penitentiam, in d. cap. Ad abolendam, num. 16. de hæreticis, pag. 90
- 3 Fallit in hæreticis, & cur. ibid. num. 17. 90
- 3 Criminosus primò est arguendus, secundò increpandus, suspendendus, quærò excommunicandus, quærò deponendus, in cap. Qualiter, & quando, & secundo, n. 23. de Accusat. 16
- 3 **CRUCIATA**
- 3 Vide in verb. *Bulla Cruciata.*
- 3 Et in verb. *Grammatica.*
- 1 **CULPA** delictur per penitentiam, irregularitas secus, in c. Super eo, n. 6. & 9. de Bigam. 497
- 3 Culpa levissima an sufficiat ad irregularitatem contrahendam, in c. Ad audientiam, n. 34. de homic. 133
- 3 Culpa ubi est major ibi debet esse sanæ vindictæ, in c. Nuper, n. 19. de sentent. & comm. 245
- 1 Culpa licet tollatur per penitentiam, tamen in omnibus non delictur iustitia, in c. Nisi eum pridem, n. 18. de renunc. 318
- 3 Culpa levissima in commutendo transit in culpam levem, in cap. Quodam, n. 10. de homicidio. 141
- 3 Culpa tunc adest si omnia facta sunt quæ diligentissimus quisque observare non fuisset, ibid. n. 11. 141
- 3 **CURA** habetualis an, & quando obliget ad residendum, in cap. In Beneficis, n. 14. de capell. Monachor. 104
- 3 Cura animarum in Monasteriis obest Congregatio Monachorum, non incumbit Abbati de Monachis, sed Monasterio, seu Ecclesie ipsorum, ibid. omnes 17. 104
- 3 Cura animarum incumbit Capitulo, non autem Episcopo, cùm Ecclesia Collegiata habet Parochiam, in cap. Ex parte, num. 13. de offic. Vicar. 119
- 3 Cura animarum in Cathedralibus & Collegiatis curatis non est penes singulares personas, sed penes Capitulum, ibidem num. 14. 119
- 1 Curam non est dividenda inter Sacerdotes, sed unus continuendus qui eam regat, ibid. num. 15. 119
- 1 Curam animarum excentes quæ qualitates habere debeant ex sacrum Canonum præscripto, ibidem num. 17. pag. 120
- 3 Cura quid sit, in cap. Omnia, numer. 56. de penitent. & remiss. 313
- 3 Curas animarum habentes tenentur jure Divino oves suas cognoscere, & illarum custodia incumbere, in c. Ne Religiosi, n. 4. de regular. 119
- 3 Cura animarum ceteras omnes superat, & excellit, in cap. Extrapanda, & Qui verò, num. 27. de preben. 128
- 3 Cura habetualis in foro anime an sit penes Canonum, curas prebenda vixit est Parochiali, in cap. Expositi, num. 36. de preben. 148
- 1 **CURATOR** datus hereditati jacenti compromittere non potest, in cap. Cùm tempore, numer. 44. & 18. de arbit. 696
- 1 Potest tamen cogi ad compromissum ex forma statuti, ibidem num. 40. 697
- 1 Curator dari potest etiam pupillo, in cap. Magnus, num. 7. de obliq. ad ratoc. 698
- 1 **CURATIS** inferioribus non licet abesse etiam per hebdomadam absque

- absque licentia Episcopi in scribere, in c. Relatum, n. 32. & 49. de cler. non residen. 33
- Curato non licet Ecclesiam deferre ut transcat ad vicum ecclesiasticum, in cap. Nisi cum pridem, sumer. 4. de renuntiatio. pap. 317
- Curatus, & Rector Parochialis annexi quia dicitur, in cap. Esposuisti, num. 33. de preben. 148
- Quid si Parochialis sit annexa prebenda Canonicali, ibidem num. 37. 143
- Et quid si sit annexa Capitulo, vel mensse Capitulari, ibidem num. 41. 148
- Et quid si sit assignata certa portio super fructibus Parochialis alicui C. Canonici, vel Capitulo, ibidem num. 42. 149
- Curati tenentur prestare Prebendam obedientiam per iuramentum, nec sufficit manualis, in cap. His que, numer. 4. de major. & obed. 618
- CURIA Romana committit causas matrimoniales Episcopis, & si alios ad preceptum ponit classificationem, Quid si non annuat, in fratre Episcopo, in cap. Accedentibus, numer. 22. de excess. Preben. 216
- CURIALIS si conveniatur in partibus coram loci Ordinario an possit opponere declinatoriam, & petere ex causa ad Curiam remittatur, in cap. Licet, num. 40. & seq. usque in fin. de foro compet. 66
- Quid de iure communi, ibidem num. 41. 67
- Et quid vigore Eugeniana, ibidem n. 42. 67
- Procurator Curialis licet non conveniatur in partibus coram loci Ordinario censetur illius jurisdictionem procurare, & excludit preceptum a beneficio Eugeniana, ibidem numer. 54. 67
- CUSTOS Ecclesie dicitur is, cui ea, quae Ecclesia comprehendit custodire committitur sub obedientia Archiepiscopi, in cap. Custos Ecclesie, num. 1. de off. Custod. 517
- Custodia officium quod fit, ibid. n. 2. 517
- CUSTODIA Ecclesie vacantia quem spectat, in c. Cum veris, num. 13. de offic. Ordinari. remissive. 560

D

- DEMONIUM non sufficit exire per possessionem in oratione, & jejuniis, nisi restituatur fructus iniuste percepti, in c. Gratia, num. 40. de rebus. spoliat. 120
- DAMNARE, & reprobare, an et in quo differant, in c. Damnamus, n. 4. de Summa Trinit. & fid. Cathol. 111
- DAMNATUS ad mortem peccat fugiendo de carcere, in cap. Falsidicus, num. 126. de crimin. fals. 176
- Damnatus ad ultimum supplicium vestes non auferuntur, in cap. Odoardus, num. 66. de iudic. 240
- DAMNIFICANS alquem videtur & auferit ei, in quo ipsum damnificat, in c. Mandatum, n. 12. de finem. 65
- Damnificans aliquem impediendo ne adificetur quod erat in via habendi, tenetur aliquam recompensationem facere & sic cond. conditionem perfortatur, & negotiorum, ibidem num. 32. 63
- Vide in ver. *Concessus*.
- DAMNUM non debet quis sustinere unde meruit gratiam reponere, in c. Ne religio, num. 15. de Regular. 417
- Duplex damno, quae affici non debet, in cap. Ex parte, num. 7. de Cler. agro. 161
- DATARIUS qualiter admittere debeat supplicationes illas quibus habens Parochialem, vel simplex sufficiens petit sibi aliam Parochiam, non autem simplex, in cap. Cum tam dudum, num. 33. de preben. 100
- DAT. & tempus non attenditur in mandatis de dispensando, vel conferendo quoad habiles aetas impetrantes, in cap. Mandatum, num. 67. de finem. 66
- Habilitas sufficit quando potentia explicatur ad actum, ibidem num. 67. 66
- Dare tempus, vel impetitionem an attendatur in scribis ad lites, vel ad beneficia, in cap. Dilectus, si secundo de preben. num. 1. 112
- Quoad habilitatem, vel inhabilitatem impetrantis in litteris ad beneficia inspicitur tempus executionis, & non dare, ibidem num. 2. & seqq. 114
- Nisi a principio fuerit commissa subreptio, ibid. 114
- DATUM ob causam reperi potest causa non sequuta, in c. Significatum, n. 37. de preben. 83
- Dare verbum liberalitatem notat, non necessitatem, in cap. In ordinando, num. 7. de finem. 70
- Dare verbum regularem necessitatem importat, in cap. Qualiter, n. 37. de cler. non resid. 52
- Debet verbum in proprietate vocabulisti necessitativum, in cap. Et si monachi, numer. 4. de his que sunt a Prelat. sine conf. cap. 218
- Dare verbum non semper est precepti, in cap. De eo, num. 37. de tempor. ordinat. 317
- Debetur verbum, praeceptum, & necessitatem importat, & si quando sapit beneficium, illud est speciale, in cap. Qui Presbyterum, num. 1. de parat. & rem. 624

- DEBILITAS corporis impediens executionem pastoralis officii est iusta causa cedendi, in cap. Nisi cum pridem, num. 49. de rebus. 140
- Debiliter corpus non sequitur debiles cordis, intellectus, & spiritus, ibid. num. 55. 140
- Debiliter corpus excedit a numeribus personalibus quae exsuperat, non quae confinis adaptentur, in cap. Licet, num. 18. & 13. de censib. 540
- DEBITOR qui luit in corpore, liberatur ab obligatione solvendi pecuniam pecuniam, in cap. Odoardus, num. 51. de solutio. 141
- Debitor si iuravit ad certam diem solvere sub certa portio, & non solvar creditori in huiusmodi lapsu, penna non committitur, nec est perjurus, in cap. Absolutio, num. 8. & seqq. de heretico. 96
- Debitoris iuramentum habet tacitam conditionem, si creditori in eodem statu manent, ibid. num. 9. 98
- Debitus lapsi in huiusmodi tenetur solvere si boni sunt publicati, ibid. n. 10. 98
- Debitus excommunicatus non tenetur ei debent solvere, sed illi deponere debet apud alicuius factum, donec ab excommunicatione fuerit absolutus, ibid. num. 11. 99
- Debitus est mutuum naturaliter obligatus ad interestora, in c. Consultus, num. 4. de usura. 178
- Debitur in officia, & muneribus personalibus non liberatur si per alium fiat, in cap. Ite parus, num. 50. de cler. non residen. 45
- Debitur non potest prevenire tempore solutionis, quando dilatio apponitur, est creditoris gratia, in cap. Presbyter, num. 7. de celebrat. Missar. 173
- Debitus qui non est solvendo, & excommunicatus quia non solvit, absolvitur cum cautione de solvendo si ad pinguem fortunam devenit, in cap. Odoardus, n. 2. de solut. 232
- Excommunicatio notetur iniusta, ut quia si litem contra debitorem, qui notorie non est solvendo, an sit ipso iure nulla, ibid. num. 1. & seq. 239
- Debitur ad hoc ut gaudeat beneficio c. Odoardus, quae requirit debent concurrere, ibid. n. 13. & seqq. usque ad n. 20. 239
- Vide in ver. *Quodammodo propter legem c. Odoardus*.
- Debitus laicus nisi cedat bonis, pro debito civili in solidum conveniatur, & in carcerem traditur, ibid. num. 14. 239
- Debitus laicus si quid acquirit post celebrationem bonorum, non conveniatur nisi in quantum forte potest, ibid. n. 15. 240
- Decanatus Clodum habens modum praesentationis in Ecclesia sine jurisdictione, fructibus, dote, voce, & loco in Capitulo, censuram non requirit, in cap. Canonici, num. 37. de censib. 104
- Decanatus an sit Dignitas, in cap. Ut Abbates, num. 21. de stat. & qual. 271
- Decanus an sit maior Archiepiscopus, vel e converso, in cap. Cum in curia, §. Inferior, num. 2. de elect. 255
- Decanus est honorabilior de Capitulo, in cap. Ut Abbates, num. 20. de stat. & qual. 271
- Decanus non est de Capitulo nisi sit etiam Canonici, vel hoc habet conductio, ibid. num. 22. 259
- Decanus an sit maior Presbyter, vel e contra, ibid. n. 33. 259
- Decanus humeris possit minime Presbyterum, an et sit purpureus indenda, in cap. Vestra, num. 58. & 118. de cohabit. Cler. & monach. 28
- Vide in ver. *Populus*.
- DECLINARE necessarium in iudicio, & referri potest tam ad novae legis editionem, quam ad legis iam editae declarationem, in cap. Quotiam, n. 2. de constit. 134

Decima, communia.

- Fructuum appellatione veniunt Decimae, & quocumque ex fundo nascuntur, & renouantur, in cap. Cum contingat, num. 45. & seq. de Decimis. 319
- Oblationum, & obventionum appellatione veniunt etiam Decimae, ibid. num. 47. 319
- Decimae, & alia iura meae spiritalia cum universitate non transferuntur, in cap. Si interea, n. 7. de jurepau. 116
- Decimae in generali donatione non includuntur, ibidem num. 9. 116
- Nisi tale jus donetur Ecclesiae quod habeat in se temporalia iura, vel Prebenda, ibid. num. 10. 116
- Decimae integre non solventes excommunicari debent, & sic mortaliter peccant, in cap. In aliquibus, num. 2. de Decimis. 323
- Decimarum causa si sit quilibet super iura decimarum specialia ad forum Ecclesiae tantum; si vero super factis, in cap. Tuam, num. 39. de ordin. cognat. 179
- Decima communis, non antem ex pacto, pollicitatione, vel voto comprehenduntur in Clem. Dispensatam, de iudicio, in c. Nuper, num. 7. de Decimis. 324
- Vide in ver. *Causa ecclesiastica*.

*Decimarum confuetudo, præscriptio, privati-
legium.*

- 3 Confuetudo plurimum valet in transfundendo jus decimarum de una ad aliam Ecclesiam, in c. Cum contigat, num. 18. & 36. de Decim. 317
- 3 Confuetudo ut oblationes solæ imagini alicuius sancti debeantur laico domino non nisi depicta est illa imago, non valet, in cap. Pastoralis, numer. 19. de hoc qui sunt à Prælat. 318
- 3 Fixato respectu admittitur ratio, ibid. n. 30. 318
- 3 Fallit, ibid. num. 21. & 22. 318
- 3 Confuetudo ut oblationes non debentur Parochiali, sed alteri Ecclesie, seu personæ Ecclesiasticae valida est, ibidem numer. 36. 318
- 3 Confuetudo etiam immemorabilis non potest in eorum eximere quemquam laicorum à solutione decimarum prædialium, in cap. Nuper, n. 30. de Decim. 317
- 3 Et quo casu possit eximere Religiosos ab huiusmodi solutione, ibid. num. 11. 317
- 3 Confuetudo eximendi à solutione decimarum an sit attendenda, in cap. In aliquibus, n. 10. & seq. de Decim. 318
- 3 Quid in Clericis, & Religiosis, ibid. n. 12. 318
- 3 Et quid in laicis, ibid. num. 12. 318
- 3 Confuetudo induci non potest, ut laici ex toto sint exempti à solutione decimarum prædialium, sed ad hoc requiritur vel privilegium, vel immemorabilis cum fama privilegii, ibidem num. 13. 318
- 3 Et quid post Bullam Urbani VIII. ibid. n. 14. 318
- 3 Confuetudo induci non potest in Decime nulli Ecclesie sint solvenda, in cap. Significavit, n. 17. de Paroch. 309
- Vide in vet. Litteris quoad Decimas, & oblationes.*
- 3 Decimas quo præscribitur in aliena Parochia, si ibi insurgunt novalla, ipsorum decimas non habebit, in cap. Cum contigat, numer. 6. de Decim. 316
- 3 Decimas præscribere una potest Ecclesia in Parochia alterius Ecclesie, ibid. n. 2. 316
- 3 Requiritur tamen quadragesima cum titulo, vel immemorabilis, ibid. num. 3. 316
- 3 Decimas an possint Clerici præscribere non intus Ecclesie, ibid. num. 4. 316
- 3 Decimarum perceptio in aliena Parochia non extenditur ad novalla si competat ex prescriptione, vel consuetudine; secus si ex privilegio, & que fit ratio differentie, ibid. num. 5. & seq. usque ad n. 17. 316
- 3 Decimas petens ex prescriptione de singulis prædiis probare debet, ibid. num. 6. 316
- 3 Decima possunt præscribi à Religiosis, aut Clericis secularibus tam activè, quàm passivè, in cap. Nuper, num. 36. de Decim. 317
- 3 Requiritur tamen immemorabilis, vel quadragesima cum titulo, ibid. num. 17. 317
- 3 Decima omnium fructuum prædi debentur ei, qui præscripsit sibi decimas, sed ad aliud prædium præscriptio non extenditur, in cap. Cum in tua, num. 1. de Decim. 318
- 3 Privilegium super Decima an sit latè, vel strictè interpretandum, in cap. Cum contigat, n. 2. de Decim. 316
- 3 Decimarum concessio includit etiam futura, ibid. n. 9. 316
- 3 In Decimis prædialibus, quæ debentur Parochiali non Parochialibus ex privilegio, vel prescriptione, aut alio jure specialitè, an habeat locum cap. Nuper, de Decimis, ibid. num. 3. & seq. usque ad num. 10. 317
- 3 Quid si decima debetur Ecclesie Cathedrali, ibid. n. 8. 317
- 3 Et quid si debetur inter ceteros Ecclesie ex consuetudine, vel privilegio, aut prescriptione, ibid. n. 9. 316
- 3 Privilegium exemptionis à decima prædialibus concessum Religiosis Societatis Jesu absque derogatione cap. Nuper, de decimis, valet, à Gregorio XIII. in cap. Ex parte, n. 3. de Capell. Monach. 309
- 3 Privilegium quod habent Religiosi non solvendi decimas de novallis, quæ propriis manibus excolunt, per hoc capitulum non fuit sublatum, in cap. Nuper, num. 22. de Decimis. 317
- 3 Locum prædictorum decimarum in eo, qui ex consuetudine non solvit decimas, est prohibita, in cap. Sanè, in secundo, n. 21. de offi. Delegat. 313

Decimarum infensatio.

- 3 Decimarum donatio, quæ lateus ante Concilium Lateranense habuit in feudum, facta per eum Ecclesie de solis donationis consensu valida est, in cap. Cum Apodolica, n. 1. de hoc qui sunt à Prælat. 310
- 3 Decimarum infensatio in laicum quo tempore primum fuerit prohibita, ibid. num. 4. 310
- Vide in vet. Litteris quoad decimas, & oblationes.*
- 3 Decima Papales exiguntur pro impromissis Ecclesie necessitatibus, nec sint perpetue, in cap. Præterea, num. 19. Ne Prælat. voca. suar. 30

Decima personales.

- 3 Decime personales solvi debent Ecclesie, ubi quis habet domicilium, prævalens verò ubi pendit facta sunt, in cap. Significavit, num. 19. de Paroch. 309
- 3 Nisi ex consuetudine alteri Ecclesie debeantur, ibid. n. 16. 309
- 3 Decime personales pertinent ad Ecclesiam ubi quis audit Divina, & percipit Sacramenta, in c. Cum contingit, num. 20. & 36. de Decim. 317
- 3 Decime personales transferunt in Parochialem necesse erodum, etiam ante illam Episcopi assignationem, ibid. num. 21. & 36. quæ. 310
- 3 Decime personales non debentur primæ Parochiali, si quis à mutaverit domicilium, sed secundæ, ibid. n. 37. 310
- 3 Decime personales cum Ecclesie debeantur si quis percipiat Sacramenta baptismi in Ecclesia matris, & reliqua Sacramenta in Parochiali, ibid. n. 38. 311
- 3 Decime personales sunt dividenda inter plures Ecclesias pro rata temporis, quo Parochiani in eis audiunt Divina, & percipiant Sacramenta, ibid. n. 36. 311
- Vide in vet. Decimis quæ iure, & quibus, &c.*

Decima de quibus solvenda.

- 3 Decimandi jus an, & quando extendatur de specie ad speciem, in cap. Cum contigat, num. 18. & seq. usque ad num. 16. de Decim. 317
- 3 Quis possit decimandi fructus annis fundi, ex quo solum momentum colligebatur, extenditur etiam ad milium, ibidem num. 13. 317
- 3 Decimas percipiendi ex passivo, piscario, aut nemoribus obtinere debet etiam de novallis, quæ ibi insurgunt, ibidem num. 14. 317
- 3 Item si percipiat decimas ex agro pro parte cultu, qui postea pro alia parte factus novallis, ibid. n. 15. 317
- 3 Ad Decimas prædiales Episcopus etiam non requisitus potest ex officio compellere possidentes terrarum, in cap. Quoniam, num. 6. de Decimis. 313
- 3 Decime etiam de fructibus prædiorum dotationalium Ecclesie, vel monasterii solvi debent illis Ecclesiis, quibus antea solvebantur, in cap. Nuper, num. 10. de Decim. 317
- 3 Item solvi debent de fructibus fundi, vel mansi monasterii ante illius constitutionem, si ex eorum propriis manibus, sive aliis excolendis tradatur, ibid. n. 11. 315
- 3 Secus postquam monasterium fuerit ibi edificatum, ibidem num. 12. 315
- 3 Decima prædialis à Regularibus privilegiatis solvenda sunt de fructibus illarum possessionum, quas acquisiverunt post datam Concilio Generali, ibid. n. 14. 315
- 3 Secus de acquisitione ante, ibid. n. 16. 315
- 3 Decimas de possessionibus acquisitis post Generale Concilium Regularibus privilegiatis ita decimas emicant solvere, si de illis antea decime solvebantur, ibid. n. 18. 315
- 3 Alia secus, ibid. num. 19. 315
- 3 Et quid si Decima antea solvebantur ratione solius administrationis Sacramentorum, ibidem num. 20. verè. *Item admodum diffinitio.* 315
- 3 Decime prædiales solvi debent sine ulla deductione semine, si aliorum sumptuum, qui sunt in agricultura, in cap. Gravis, num. 6. de Restitut. spoliat. 115

Decima quo iure, & quibus debeantur.

- 3 Decimarum decima funtibus Sacerdoti in lege veteri ex præcepto Divino à Levitis præstabantur, in cap. Præterea, num. 18. Ne Prælat. vices suas. 70
- 3 Decima debentur jure Divino omnibus curam animarum habentibus, ibid. n. 1. 70
- 3 In Decimis percipiendis quæ fundit intentionem de pure communi, in cap. Cum contigat, num. 16. & seq. usque in finem, de Decimis. 317
- 3 Quid si Episcopus concurrat cum Ecclesia Baptismali, vel Parochiali, ibid. n. 17. & seq. usque ad n. 37. 317
- 3 Et quid si Baptismalis cum Parochiali concurrat, ibid. num. 37. & seq. usque in fin. 318
- 3 Prochialis Ecclesie de pure communi fundat intentionem super decimis prædialibus ex fructibus, qui colliguntur infra limites Parochie sue, ibid. n. 1. 317
- 3 Sive Parochialis sit etiam baptismalis, sive non, ibidem num. 22. 317
- 3 Episcopus fundatam habet intentionem de pure communi super quarta decimarum sui Episcopatus, ibid. n. 39. 318
- 3 Sive concurrat cum Ecclesia baptismali, sive cum Parochiali, ibid. num. 40. 318
- 3 Episcopus an fundat intentionem quoad portionem Decimarum in totum fundatam nomine Parochialis Ecclesiarum, aut pro sua quæ decimarum agere possit immediate contra Parochianos, remittitur, ibid. n. 37. 318
- 3 Cur basilica Ecclesia si habeat limitatam Parochiam fundat intentionem in perceptione decimarum in eorum infra suos limites, ibid. num. 37. 318

- Idem si decime non sint in Parochia aliquas Ecclesiarum, ibidem num. 18. 318
- Idemque si Parochus non sint distinctus, aut in diebus non sit alia Parochia, quam Cathedralis, ibid. n. 19. 318
- Decime in Parochia omnes erode de jure communi an spectent ad Ecclesiam matricem, an vero ad novam Parochialem, ibid. n. 31. de seq. usque ad n. 43. 318
- Et quod post Concilium Tridentinum, ibidem num. 43. usque ad num. 52. 319
- Et quod in decimis personalibus, ibid. n. 53. 320
- Decime de jure communi non sint Plebibus subrahenda, ut dicitur Capitulis, ibid. n. 54. & 55. 318
- Ecclesia ex ipso quod habet limitatam Parochiam de jure communi, debent illi redditus spirituales provenientes ex pradiis intra Parochiam inclusis, ibid. n. 56. 319
- Oblationem, & obventionem appellatione veniunt etiam decime, ibid. num. 57. 319
- Decime, vel alia corpora reddituum matrici Ecclesie ab Episcopo assignari possunt Redibit Parochialis noviter erecte, ibidem num. 58. 319
- Decime pradias debentur Ecclesie in qua Parochia fuit sint pradia, personalia vero ubi spiritualia recipiuntur, in c. Quoniam de Decimis, n. 1. 313
- Decimarum quantum Episcopus exigere possit immediate à Parochiano, ibid. n. 7. & 17. 313
- Contrarius, ibid. num. 14. & 17. 313
- Distinguitur à num. 10. usque in fin. 314
- In decimarum perceptione Episcopus, & Parochus sunt quasi portarii, ibid. n. 16. & 19. 313
- Decimarum pradias totius Episcopatus impetret ad Episcopum pertinent, si pradia decimatoria non sint infra limites aliquas Parochie, nec incertum sit de cujus Parochia existant, ibid. num. 9. de seq. 313
- Decime pradiarum existentium in altera ex duabus Parochiis sunt dividenda inter utramque Ecclesiam si non apparer infra cujus limites pradia sint sita, ibid. n. 11. 313
- In sola in mari apparent, decimarum novium cui debeantur, ibid. num. 12. 313
- Episcopus an pro sua quarta decimarum agere possit immediate contra Parochianos, an vero illam petere debeat à Parochio, ibid. num. 13. 313
- Quid si Parochi jam exegerint à Parochianis integras decimas, ibid. num. 14. 314
- Et quod si nondum exegerint, sed tamen non negligunt illas petere, ibid. n. 15. 314
- Et quod si sine negligentia an tunc Episcopus agere possit nomine Ecclesie contra Parochianos pro integris decimis, ibid. num. 17. de seq. 314
- Idem an jure proprio possit agere actione directa pro sua quarta Canonica, ibid. n. 16. 314
- Anve possit agere officio judicis nobili, ibid. n. 17. 314
- Episcopus in pradiis decimatorius habet jus reale, & coequale cum Parochio, ibid. n. 16. & 19. 313
- Quæ realitas, & coequalitas tolli non potest pro negligentia, vel malitia Parochiorum non compensantur, ibidem num. 17. & 19. 313
- Parochiani per soluntionem decimarum factam Parochio consequuntur liberationem, nec super quarta possunt ab Episcopo molestari, ibid. n. 11. 314
- Decime qua ratione dicantur esse in potestate Episcopi, ibidem num. 14. 314
- Actio simultanea Episcopi, & Parochi super decimis admittitur, ibid. num. 31. 314
- Decimarum quarta debetur Episcopo propter conjunctionem, & eorum universalem, quam habet in Ecclesiis subiectis, ibidem num. 33. 315
- In decimis debitis Cathedralibus Episcopus fundat intentionem de jure communi, in cap. Nuper, n. 8. de decim. 324
- Decime solum pradias etiam habent jure solvenda de jure Divino, in c. In aliquibus, num. 3. de seq. usque ad num. 10. & n. 16. de decim. 323
- Quid in decimis personalibus, ibid. n. 7. & 17. 323
- Decimarum preceptum in lege veteri parum fuit morale, partim feudale, partim caremoniale, ibid. n. 4. & 8. 323
- Respectu quoque hodie est de jure Ecclesiastico, ibid. n. 9. 323
- Episcopus fundatam habet intentionem de jure communi super quarta decimarum sui Episcopatus, in c. Cum contingat, n. 13. de decim. 318
- Sive concurrat cum Ecclesia baptismali, sive cum Parochiali, ibid. n. 14. 318
- Episcopus an fundat intentionem quoad petitionem decimarum in rebus faciendam nomine Parochialis Ecclesiarum, anve pro sua quarta immediate contra Parochianos, ibidem num. 17. resolutivè. 318
- Vicarius perpetuus fundat intentionem suam super Decimis, in cap. Ex parte, n. 19. de off. Vicarij. 320
- Decimalia pradia alienari prohibentur sub conditione de non solvenda decimis tenet tamen alienatio, sed conditio vitatur, in cap. Sanè, & secundo, n. 20. de off. & pot. inde deleg. 313
- Episcopus an præcipere possit fieri subsidia ex alienis pradiis Regularibus privilegiatis, nisi reservata Ecclesie decimis, ibid. num. 19. 313

Vide in ver. *Decime personales*.
Semper. *Parochus quoad decimas*.

Decimarum transactio.

- Super Decimis transactio, seu compositio fieri potest inter Ecclesiasticas personas sine benedictione Apostolica, & assevit etiam successores, in cap. Cum contingat, num. 19. de decim. 317
- DECLARANS non inducit jure novum, sed tantum manifestat quod penitus latebat, in c. Quoniam, n. 19. de Constitut. 321
- DECLARARE quid sit, ibid. n. 17. 323
- DECLARATORIA facti semper requirit quantumcumque lesi imponat penam ipso jure, in cap. Si quis, num. 27. de foro compet. 37
- Declaratoria super facto Rebellionis non requiritur quando de illa incidenter agitur, in cap. Cum ex impetito, num. 44. de Nov. oper. nunciat. 321
- Nec quando rebellio est notoria, nec nulla possit tergiversatione celari, ut dicitur, ibid. n. 47. 321
- DECLARATIONES Apostolicæ an dicantur statuta Canonum, in cap. Canonum statuta, cum. 24. de constit. 326
- Declarationes editæ Principis auctoritate habent vim constitutionis generalis, in cap. Quoniam, num. 9. ver. *Et in terminis*, de Constitut. 328
- Declaratio dubiorum emergentium ex decretis generalium Conciliorum à Sede Apostolica petenda est, in cap. Cum venisset, num. 19. de iudicis. 320
- Declaratio legit ab eo facta, qui à Principe auctoritatem habet legem interpretandi, essentialiter non differt à lege declarata, in c. Quoniam de Constit. n. 14. 322
- Declaratio legit eam obducit, & debet publicationem non requirit, ibid. n. 44. 327
- Declaratio triplex, & propriè fit super dubio, ibid. num. 47. ver. *Et ass.* 327
- Declaratio legit trahitur etiam ad præterita, immò et ad præsentia, ibid. n. 47. & 73. de seq. 327
- Declaratio legit habet vigorem ex tempore legis declaratae, ibid. num. 73. 326
- Declaratio Papæ quamvis edita in aliquo speciali casu facit jura commune quoad omnes, in cap. Super specula, num. 7. ne Cler. vel Monach. 683
- Declaratio retrotrahitur ad principium actus declarati, in c. Quod à nobis, num. 10. de claud. despons. 323
- Declaratio dubi ardui, & difficultis circa intelligentiam Canonum à Sede Apostolica petenda est, in cap. Capellanus, num. 1. de fer. 88
- Declaratio novum jure non inducit, in cap. Super specula, num. 3. ne Cler. vel Monach. 683
- De declarationibus Congregationis Concilii. Vide in ver. *Congregatio Concilii*.
- Declaratio Apostolica aliquas concessionis si non conveniat alicui declarato, habendus est Pontifex pro circumventum, in cap. Cum olim, n. 17. de sent. & re judicatis. 327
- Declaratio Papæ iniqua est ipso jure nulla, & tribuenda circumventioni, vel importunitati, aut errori, ibid. n. 16. 327
- Declaratio post appellationem est valida, in cap. Non potest, n. 14. de sent. & re jud. 323
- Declaratio dubiorum in jure consensuum à Sede Apostolica petenda est, in cap. Cum illorum, num. 7. de sent. excom. 349

Declaratoria excommunicationis.

- Vide in ver. *Excommunicatio quoad denunciamtionem*.
- Declaratoria non requiritur ubi factum est notorium, in c. Absolutio, num. 24. de heret. 699
- Declaratoria, ibid. n. 24. 699
- DECLINATORIA fieri noviter orta opponitur etiam post litem contestatam, in c. Magnus, n. 44. de oblig. ad ratione. 699
- DECRETALITUM quod compilationes fuerint, & qui illarum glossatores, in cap. Cum venisset, n. 61. de iudic. 326
- Decretales Conciliorum, Decretales, & leges civiles à Gratiano volumini suo insertæ non aliam habent auctoritatem quam leges ipse, decretales, & decretales, in cap. Super moderata, num. 13. de proben. 324
- Decretales Epistolæ etiam non clausæ in corpore juris habent legi auctoritatem, in cap. Statutum, num. 42. de supplen. neglig. Prelat. 323
- Decretalis Epistola, decretum, dogma, mandatum, interdictionem, & sanctio in quibus differant, in c. Canonum statuta, num. 18. de Constit. 326
- Decretales debent esse communes, nec facile judicari debent locales, in cap. Preteritis, n. 21. de immuni. Ecclesie. 629
- Supplicationes ad Decretales non sunt permittit, & qui supplet, corrigi, in c. Relatum, & primo, n. 7. de rescript. 279
- DECRETUM irritans importat formam, in c. Ad nostram, n. 23. de Regular. & in c. Ad Apostolicam, n. 40. eod. tit. 321
- Decreta Sedis Apostolicæ transgredienti quæ penam incurrat, in cap. Si quis, n. 19. de Regular. 327
- Decretum fidei Eugenii IV. editum in Concilio Florentino adfirmari etiam Graecis, in c. Cum venisset, n. 93. de sac. Unct. 473
- Decreta libei in quibus hodie intelligunt approbata, in c. Canonum statuta de Constitut. num. 46. 328

- 3 Decreto irritantia a partibus recusantari non possit, nisi tantum privatum respiciat utilitatem, in cap. Licet, num. 57. de ioco compet. 67
- 1 Decreto irritantia tollit contrariam confirmationem tam per litteras, quam futuram, in cap. Cuiusmodi, num. 37. de major. & obed. 616
- 1 Decretum irritantia operatur ut quicquid contra fit, irritum sit ipso iure, ibid. n. 13. 618
- 2 Et irritum irritum, & postea finem, ibid. n. 14. 618
- 3 Decretum irritantia tollit confirmationem neque presentem, sed etiam futuram, in c. Non amplius, n. 10. de appellat. 175
- 3 Et operatur non possit dari de non usua Confirmationis, ibidem num. 11. 177
- Vide in ver. *Classula decessi*.
- 1 Decretum irritantia quoad potestatem non ligat innocentiam, in cap. Non sine, num. 57. de arbit. 693
- 1 Decretum appositum uti repositum, vel alia gratis non habet effectum nisi volente eo, in cap. Cuiusmodi, num. 37. de confitut. 109
- 1 Decretum irritantia in confirmatione Confirmationis in quantum aliquis habens clausulam annullantiam aliam contrariam, & aliter non, in nunc inducit nullitatem quoad omnia, ibid. num. 37. usque ad num. 34. 109
- 1 Decretum irritantia apponitur ad finem revocandi oblatam imperpetuam executionem actus, super quo de censura, ibidem num. 37. 109
- 1 Decretum irritantia non impedit in suspensione, dum diffinitur an principalia dissimulatio locum habeat, nec ne, ibid. n. 17. 110
- 1 Decreta Apostolica, & Conciliaria obligant vim habent, etiam sub reatu mortalis peccati, in cap. Quoniam, num. 13. de confitut. 133
- 1 Decreta Clementia VIII. de Novitiis ad habendum, & professionem non recipiunt ad quos terminos restringantur, in cap. Per litteras, num. 57. de in, quo vi auct. 690
- 1 Decreta in Concilio, quibus Summi Pontifices non praesentur, aut conspiciuntur imperpetuam, ut imperpetuam, aut nomine Concilii, in c. Antiquitas, n. 3. de pactis. 643
- 1 Decreta in Concilio cui Papa praesentat ita demum edenda sunt nomine Concilii, si Papa in hoc consentiat, aliter secus, ibid. n. 41. & seq. usque in fin. 643
- 1 Decreta generalia ante publicationem non ligant, in cap. Nullus, num. 47. de Panch. 307
- 1 Sicut etiam publicatio facta Romae, ibid. n. 46. 307
- 1 Pro Decretis in testamentis Clericorum interpretari si quid Episcopus de iure, vel consuetudine potest accipere non debet excedere tamen consuetudinem, in cap. In ordinando, num. 36. de Simon. 33
- 1 Decretum Gratiani a Gregorio XIII. approbatur ut pars corporis iuris Canonici, in cap. Tui, num. 23. de despons. impuber. 14
- 1 Decretum prohibens Regularibus accessum ad monasteria Monialium ad derogat Confirmationi Gregorii XIII. in cap. Urgetur, num. 37. de offic. Ordinar. 104
- 1 Decretum irritantia formam subalternam inducit, in cap. Qui Presbyterum, n. 47. de panch. & remiss. 105
- 1 Decretum irritantia impedit ne Episcopus possit dispensare in articulis infra adulterium, in cap. Venerunt, num. 33. de Hæret. 97
- 1 Decretum Innocentii X. super subiectione nonnullorum conventuum jurisdictioni Ordinarii loci refertur, in cap. Relatum, n. 70. & seq. in Cler. vel Monach. 673
- 1 Decretum Urbani VIII. super monasteriis erectis cum pauciori numero, quibus duodecim Religiosorum reservatur in Decreto Innocentii X. Ut in iuris, in cap. Relatum, num. 74. in Cler. vel Monach. 673
- Decreta pro Novitiis recipiendi.
- Vide in ver. *Novitium, & monachum*.
- 1 Decretum irritantia in aliquo dispositione appositum operatur ut pars non possit illi renouari, in cap. Ex publico, num. 37. de convens. conjugat. 447
- 1 Decretum irritantia inducit formam, et renouari non potest, in cap. Licet de irridantia, n. 14. de elec. 335
- 1 Decretum Pii V. non extenditur ad loca nullius diocesis, in cap. Nullus, num. 48. de Panch. & alia. Profectus. 307
- 1 Decretum irritantia inducit formam, in c. Ad Apostolicam, n. 34. de Regular. 183
- 1 Decreta Clementis VIII. ad Regularium informationem ad sine observanda, in c. no Religiosi, num. 19. de Regular. 419
- De declaratione Congregationis Concilii.
- Vide in ver. *Congregatio Concilii*.
- 1 DEFECTUS principum naturalium super quibus functione efficiuntur, in c. Nobis, n. 43. de Simon. 61
- 1 DEFENSIO non competit ei qui potest iuste, & impunè offendi, in c. Neimodis, num. 218. de Confitut. 63
- 1 Defensio rerum temporalium regulariter non est in peccato, in c. Sufceptores, num. 24. de homicid. 116
- 1 Defensio iudice, vel i Principe tolli non potest, in cap. Delectus, n. primo, n. 34. de reimpet. 190
- 1 Defensio propria vix peritur defensio patri, & parentum, in cap. Auditorium, n. 68. de relit. & venie. Sanch. 607
- 1 DEGRADATIO solennis fit per 3 in cap. Cuius contingat, n. 63. de stat. & qual. 413

- 1 Degradationis forma in Clericis prius solenniter, ibid. n. 64. 411
- 1 Degradatio solennis non fit ab officio, & dignitatibus, sed tantum verbalis depositio, ibid. n. 66. 413
- 1 Degradatio Clericorum an possit demandari ab Episcopo Abbatis Presbyteri, & benedicti, in cap. Aqua, num. 10. de confitut. Eccl. vel aliar. 371
- 1 Degradatio est ordinis Episcopalis, ibid. n. 1. 371
- 1 In Degradatione Presbyteri olim sex Episcopi erant iudices, & tres in Degradatione Diaconi, & vel Subdiaconi, & abbas num. 19. 371
- 1 Degradatio solennis fieri potest ab Episcopo per seipsum, adhibitis tamen sex Abbatibus uti iudicibus, & iudicibus habentibus, ibid. num. 27. 371
- 1 Vel alius personis Ecclesiasticis, etiam non diocesanis, si Abbatibus commode interesse non possint, ibid. n. 28. & 37. 371
- 1 Degradatio post Concilium Tridentinum equi potest ab Episcopo alius Episcopo non adhibitis, non solum in casu hæretici, sed etiam in aliis criminibus, in quibus ad aduocatum degradantem fit procedendum, ibid. n. 29. 371
- 1 Degradatio, seu depositio ab ordinibus est ordinis Episcopalis, in cap. Quoniam, num. 40. de confitut. 300
- 1 Degradatio fit ab ordine tantum, depositio veritas ab episcopis, & dignitatibus, in cap. Acquisitio, n. 74. de confitut. ab Episc. 183
- 1 Degradatio an requiritur in Clericis prius confectis, in c. Magnas, num. 67. de abbas, ad notand. 371
- 1 Degradatio an possit Clericis, & tradit contra seculari per crimine partitici, & non fit incompleta, in cap. Canonum flatus, num. 1. de confitut. 16
- 1 Degradatio Clerici fit ex excommunicatione eius qui iudicem deservit amittere, in cap. Qui Presbyterum, num. 30. de panch. & remiss. 103
- 1 Declinatio, ibid. num. 68. 106
- 1 Episcopus in casibus iure expressis admittit degradatio adhibitis duodecim Episcopis, in cap. Acquisitio, num. 77. de ordinat. ab Episc. 183
- Clericus an, & quando sit degradandus, & tradendus curia seculari.
- Vide in ver. *Clericus quoad degradationem, &c.*
- 1 Degradationis potestas, & tradendae contra seculari secundum Canones succedit in omnibus delictis, & propositis secundum leges imperpetuam potestas moris naturalis, in cap. Cuius non ab homine, num. 16. de iudic. 14
- 1 Contrarium, ibid. ad notand. 14
- 1 Degradationis potestas imponitur tantum in casibus iure expressis, in c. cap. Cuius non ab homine, n. 28. & n. 29. 15
- 1 Idem hæretici, ibid. num. 69. 15
- 1 Falsificationis litterarum Apostolicarum, ibid. num. 70. 15
- 1 Conspirationis in proprium Episcopum, ibid. n. 71. 15
- 1 Incongruentiam, ibid. num. 72. 15
- 1 Viti nefandis ibid. num. 76. 15
- 1 Multarum celebrationum, & audientie confessionis a non ordinato in Presbyterum, ibid. n. 77. 15
- 1 Falsificationis monetae, ibid. num. 78. 15
- 1 Degradatio non fit extra casus in iure expressione etiam in identitate, vel importante ratione, etiam vel lex civilis imponit aliquam potestatem de fessibus, ibid. num. 80. & 80. 15
- 1 Degradatio non potest per quoslibet ligatos damnandi, & damnandi, nisi in casibus in iure expressis, in cap. Novissima, num. 1. de rebus. Signis. 183
- 1 Degradationis potestas de iure communi non imponitur nisi in tribus casibus hic expressis, in cap. Ad iudicium, num. 41. de Crimine. falli. 166
- Degradatio solennis litteras Apostolicas.
- Vide in ver. *Degradatio*.
- 1 Degradatio accipitur etiam pro verbalis depositione, in c. Quisquis, n. secundo, num. 76. de Accusat. 30
- 1 Et est pena capitalis, ibid. n. 77. 30
- 1 DELATOR qui potest fit muldandus, in cap. Si quis, num. 4. de Hom. cid. 119
- 1 DELEGATI possunt ab Episcopo Clericis etiam minoribus que sunt jurisdictionis, non autem que sunt Ordinis, in cap. Aqua, num. 1. de eodem. Eccl. vel aliar. & in c. Quoniam, num. 38. de eadem. 364
- 1 Delegati non possunt ea in quibus est electio industria persona, in c. Excepimus, & c. Quia vero, num. 1. de panch. 116
- 1 DELEGATIO a hat Episcopo, & unus habet Episcopatum habere, & alius exsecutio, sed iudex qui habet habere, in cap. De multis, num. 37. de Panch. 110
- Vide in ver. *Delegatus*.
- 1 Delegatus facta Vicario non transit in Episcopum, in c. Quoniam, num. 14. de off. Deleg. 130
- 1 Delegatus confirmat ab Apostolica sede fit Canonici Cathedralium, non autem Collegiarum Ecclesiarum, in cap. Cum in cunctis, n. 80. de elect. 350
- 1 DELEGATUS Papa in casibus fidei commissa jurisdictionem habet super ordinariis, & quocumque maiorem, in cap. Sane, n. secundo, num. 1. de off. Deleg. 125
- 1 Delegatus Papa potest procedere etiam contra Episcopum, qui in causa est delegata communitas, aut rebellis extiterit, ibid. num. 1. & 12. 125
- 1 Delegatus a Sede Apostolica gerit vices Papae, ibid. n. 1. 125
- 1 Delegatus Apostolicus potest procedere contra Episcopum relictum, 125

- lem, aut contumacem, etiam per censuras Ecclesiasticas, ibid. num. 17. 539
- Debet iuramen in his deesse dignitati Pontificali, & servare ordinem de scriptum, ibid. n. 16. & 38. 539
- Delegatus jurisdictione de facili per Ordinarium potest revocari, in cap. Ceterum, num. 7. de rescipit. 547
- Delegatus Papae an procedere possit contra exemptos, si in litteris non sit facta mentio exemptionis, in cap. Grave, num. 7. de off. Ordinarii. 598
- Delegatus non potest beneficio privare nisi hoc exprimat commissio ei facta, in cap. Dilectus, i. primo, num. 16. de rescipit. 189
- Delegatus Papae in causa fidei communis est maior quolibet Ordinario etiam de laetere Legato, in cap. Studuisti, num. 3. de off. Legati. 544
- Delegatus Papae quavis sua facultate abutatur tamen à Legato prohiberi non potest, ibid. n. 10. 547
- Contrarium, num. 14. & 19. 547
- Delegatus procedat contra foras commissiōis, vel alius nulliter legatus potest de nullitate cognoscere, ibidem num. 14. 547
- Delegatus Papae an fortissimum forum ordinarii loci ubi delinquit, ibid. n. 18. & seq. 547
- Delegatus exigens immoderatas spemalium potest puniri ab Ordinario, ibid. n. 19. 546
- Delegatus qui pronuntiavit se jurisdictionem non habere etiam de consensu partium causam non realitum, in cap. Significabitis, num. 1. de off. Delegat. 537
- Delegatio causae inter laicos ad petitionem miserabili personae non pauperis est nulla ab initio, sed pendet validitas ex negligencia iudicis secularis, ibid. n. 43. 540
- Delegatus littere contra laicos ad petitionem viduae pauperis sunt valide ab initio, ibid. n. 62. 542
- Delegatus non servans formam mandati, tunc denum nulliter procedit si condonacione in commissione adiecta fuit praeceptum, si secus si de pure iuris, & alia non sint subiecta, in cap. Qui Praesbyterum, num. 47. & seq. de poen. & remiss. 398
- Delegatus à Papa est mortuus, Ordinarius se intromittere non potest, in cap. Verum, num. 26. de foro compet. 61
- Delegatus à Papa etiam nulliter procedat, causa revertitur ad delegantem, ibid. n. 27. 61
- Delegatus gressu praeter, vel contra formam rescipit sunt ipso iure nulla, in cap. Cum venisset, n. 11. de Instit. 182
- Delegatus lapsi trienni non obstant potest in causa procedere, in cap. Venerabilis, num. 6. de iudic. 32
- Nisi Principis delegatus praefixisset instantiam triennio minorem, ibid. 32
- Delegatus ab alio quam à Principe non potest causam alteri delegare, in cap. Cui causam, n. 1. de Appellat. 207
- Delegatus ab inferiori à Principe ad universitatem causarum potest unam causam subdelegare, ibid. n. 3. 207
- Delegatus ad universitatem causarum ordinario equiparatur, ibid. num. 4. & n. seq. & 21. 207
- Est idem potest quod ordinarius, ibid. n. 5. 207
- Est ab eadem sententia non appellatur ad delegantem, sed ad superiorem ipsius delegantis, ibid. n. 7. 207
- Delegatus Papae potest subdelegare, licet datus sit ex officio, vel de partium consensu, vel cum clausula, *Quid si non omnes*, in c. Quoniam, n. 1. & 9. de off. deleg. 539
- Delegatus Papae in causa fidei communis est maior Ordinario, ibid. num. 16. 539
- Delegatus qui non creditur nisi delegationem probet, in c. Cum in iure, n. 1. de off. & potest. iudic. deleg. 533
- Delegatus Papae in suis litteris dicit notari, seu veritas Apodictice parere mandatis, & c. ibid. num. 1. 533
- Delegatus potest precipere Ordinario ut exequatur factum suum, ibid. num. 3. 533
- Delegatus non tenetur Ordinarius fidem adhibere, nec eius mandata obtemperare, nisi ille suae delegationem probet, ibidem num. 4. 533
- Hec regula amplius tredecim modis, ibid. num. 7. usque ad num. 44. 533
- De delegatis duobus modis, ibid. n. 44. usque in fin. 533
- Delegatus qui non praesumitur, licet praesumatur bonus, ibid. num. 7. 533
- Delegatus Principis probari non potest nisi per litteras delegationis, ibid. num. 7. & n. 37. 533
- Delegatus probari debet per mandatum originale, ibidem num. 9. 533
- Vel per exemplum ab originali solemniter sumptum, ibidem num. 10. 534
- Delegatus si citet asserendo se Delegatum, non tenetur citatus comparere, nisi in citatione inferatur tota copia rescipit, ibidem num. 15. 534
- Contrarium, ibid. num. 17. 534
- Citatio non inferri copia delegationis censetur emanasse tanquam à privato, & non valet, ibid. n. 16. 534
- Sed contra, ibid. num. 17. 534
- Vide in ven. Causam
- Delegatus creditur in minoribus etiam non offensu litteris delegationis, in d. c. Cum in iure, num. 19. de off. Delegat. 534
- Delegatus tenetur inferre in citatione copia rescipit quando est persona incapax delegationis, ibid. n. 20. 534
- Idem quando citatus est in loco longinquo, ibid. n. 21. 534
- Nisi citatio fiat per Nuntium publicum, & nomen, puta Curforem Papae, ibid. n. 22. 534
- Exceptio quod non conflet de delegatione, potest opponi etiam in actu executionis, ibid. num. 25. 534
- Delegatus jurisdictionem exercere non offensu litteris suae commissionis potest Ordinarius de facto resistere, ibidem num. 30. & 43. 533
- Delegatus etiam ab inferiore à Principe non est credendum, nisi de delegationem probet, ibid. n. 34. 533
- Delegatus Papae, vel Imperatoris non probatur, nisi per scripturam, sed delegatus inferiori probari potest etiam per testes, ibid. num. 35. 533
- Delegationis litterae non oportet ut sint scriptae vel subscriptae à delegante, sed sufficit ut sint episcopi litterae, ibidem num. 37. 533
- Delegatus lapsi trienni non obstant potest in causa procedere, in c. Venerabilis, n. 6. de iudicis. 32
- Nisi Principis delegatus praefixisset instantiam triennio minorem, ibid. 32
- DELICTUM transgressum Sanctorum Corpora cum affimularet, in c. Cum ex eo, n. 36. de Reliq. & vener. Sanctor. 612
- Delictum confanguei, amici, vel famuli per effusum sanguinem de voluntate illius, in cap. Commodum resiliat, in c. Confanguei, i. primo, num. 6. de test. & attestat. 352
- Dummodo habeat causam continentem, sui successum, si secus si delictum fuit momentaneum, ibid. n. 8. 352
- Delictum unico potest qui laedere plures personas, & tenetur omnibus satisfacere, in c. Falsidicus, num. 3. de crim. fals. 169
- Et qui in pluribus offendit, in pluribus puniatur, ibidem num. 4. 169
- Delicti ob frequentiam severius aliquid statuitur, in cap. Cum non ab homine, num. 7. de iudic. 13
- Delictum gravius est in personam Principis, cui delinquens est subiectus, quam in extraneum, in cap. Ad instantiam, num. 28. de crim. & 185
- Delictum in ebrietate commissum non condonatur poenae speciem peccati, sed est circumstantia peccati pendens, in c. Si contrahitur, ibid. num. 11. de Accusat. 11
- In delictis prima causa surgit à voluntate, & ab anima rationali, in c. Cum voluerit, n. 5. de sent. excom. 376
- DELINQUENS in Ecclesia non privatur immunitate nisi propter homicidium, vel membris mutilationem, in c. Ecclesia S. Marci, num. 19. de Constit. 123
- Delinquens nullam pertineat culpam, cum spei: cum iustitiam redimere, in cap. Irrefragabili, & Ceterum, num. 9. de off. Ord. 779
- Delinquens non debet esse melioris conditionis, quam non delinquens, in cap. Si publico, num. 28. & 43. de convet. conjugat. 447
- DEMENTIA non est iusta causa removendi ab officio perpetuo, sed solum dandi condempnari, in cap. Ceterum, num. 60. de rescipit. 144
- DENARIUS Puti quid sit, in cap. Praterea, num. 61. de Praest. vic. suas. 73
- DENOMINATIO fieri debet à superiore confirmante, c. Antiquorum, n. 48. de poen. 643
- Denominatio fieri debet à maiori, & digniori, ibid. n. 51. 643
- Denominatio facienda est ab eo qui producit effectum, ibidem num. 59. 644
- Item à potentiori, ibid. 644
- Denominatio sumitur quandoque à causa, quandoque à loco, in c. Conquereretur, num. 47. de off. Ordin. 588
- Denominatio sola facit aliquem male solum possessorem, in cap. Requisivi, num. 40. de inter. icelut. 638
- DENUNCIATIONES matrimoniales remitti non possunt ab Ordinariis inferioribus, sed ab Episcopis tantum, in cap. Accedentibus, num. 26. de excess. Priat. 643
- Denunciatio matrimonialis non sunt de substantia, sed ideo si omittantur à Delegato ad dispensandum cum clausula Serratis servandis, usus non variatur, in cap. Qui Praesbyterum, num. 94. de poen. & remiss. 398
- Matrimonium contractum non praesumit denunciationibus validis, in c. Cum accessissent, num. 19. de Constit. 109
- Denunciatio non addit vinculum, in cap. Cum pro causa, num. 9. de sent. excom. 338
- In Denunciationis iudicio iudex non debet poenam Ordinarium imponere, sed ad poenitentiam compellere, in cap. Qualiter, i. secundo, num. 78. & seq. de Accusat. 20
- Denunciatio simplex, Evangelica, iudicialis, & canonica, & in quolibet diversa feruntur sententiae, ibid. n. 79. 20
- Denunciatio finis est emendatio fratris: Accusationis vero punire criminis ad publicum vindictam, ibid. n. 81. 20
- Matrimonium cum sunt contrahenda, debent per Praesbyteros in Ecclesia edita proponi, assignato termino ad opposenda impeditura, in cap. Cum inhibito, num. 2. de Clandest. despons. 37
- Nec de pure potest Episcopus super hoc dispensare, ibidem num. 2. 37
- Secus ex Concilio Tridentino, ibid. num. 3. 37
- Denunciaciones magnae qualiter ex Concilio Tridentino sint praesumenda, aut remittenda, ibid. d. num. 3. 37

- Ordinarius, de quo loquitur Concilium Tridentinum in denunciationibus reuertendis intelligitur Episcopus Diocesanus, & non alii, qui sunt Ordinarii de iure specialia, ibidem num. 6. & num. 6. 17
- DEPOSITUS vel suspensus ab aliis minoribus Ordinibus sicut a majoribus, ibi num. 13. 37
- DEPOSITARIUS penam ex Capitulo non fuit de hoc qui Episcopo p. a. f. a. Capituli rationem administrationis reddit, in c. Presbyteri, num. 21. de p. om. 284
- DEPOSITIONIS pena estum dignum erat quilibet peccatum non ralis, in c. Non debet, num. 9. de consang. & affinit. 71
- Deposito habetur indur mortis, in cap. Cum non ab homine, p. 4. de iudiciis. 19
- Deposito est ab Alcazar interdictio perpetua & exco. in cap. Questum, n. 18. de p. om. & rem. 303
- Sacerdos sine iusta causa non est ab Episcopo etiam in unam sententiam consecratis, deponendus, in c. Non potest, num. 1. de fens. & de gradat. Episcoporum, Presbyterorum, & aliorum Clericorum quem suorum Episcoporum requirit, ibidem num. 2. 181
- Et quod post Concilium Tridentinum, ibid. n. 3. 181
- Depositionis pena infligi non potest nisi pro culpa mortali, in cap. Na inuenerat, num. 247. de Confess. 16
- Deposito habetur indur mortis, in cap. Si quis, num. 5. de homicidio. 130
- Deposito Episcoporum iure divino est Papae reservata, in cap. Ex tunc, num. 17. de Cler. non ridet. 55
- Deposito ab ordine ad quem spectat, ad quem spectat ordinatio, in c. Alia, n. 2. de confes. Re. vel alia. 172
- Declaratur, ibid. num. 21. & seq. 172
- Deposito vero, ab aliis ordinibus etiam facris fieri potest ab Episcopo tam per seipsum, quam per alios generalem Vicarium, ibidem num. 26. 171
- Deposito con. solvitur spirituale coniugium inter Praelectum, & Ecclesiam, in cap. ne Relicor, p. 15. de Regular. 416
- Deposito Episcopi in iudicio confectio facta est iusta causa, in cap. Quanto, num. 78. de translat. Episc. 321
- Deposito includit in se suspensionem, in c. Cum non ab homine, num. 21. de iudic. 10
- Reliqua in ver. Degradatio.
- DEPOSITUS vel suspensus celebrans, & monachi non desinit excommunicari, si nec se desinit per seculares potestatem requirunt Ecclesiam exco. damatur, in cap. Si quis Presbyter, num. 1. de Exco. exco. m. m. 194
- Beneficia quae per se non sunt potestatem potest per Episcopum aliter consecrari, c. Qualiter secundum, n. 9. de Accus. 31
- Depositi spoliati potest etiam beneficia, quae potest in aliis d. c. ibi, ibid. n. 94. 31
- DEROGATIO non fit nisi ad contrarium, in c. Turorum, num. 49. de privileg. 370
- Derogatio generalis nunquam operatur circa ignorata, in facto & iustitia, in c. Nonnulli, num. 9. de rescript. 170
- Derogatio c. Nuper, in privilegio ex improba & decimis praedialibus non requiritur quod illa praedia, de quibus decima prae non soluebantur, in c. Nuper, n. 27. de decim. 121
- Sed quod ad illa, de quibus antea soluebantur, necessaria est derogatio, ad id privilegium non nullum a defectu intentionis in concedente, ibid. n. 28. 116
- Derogatio prima pars in huius cap. Nuper non censetur concessio nisi in spe curae expressa, ibid. n. 29. 116
- Derogatum censetur, c. Nuper, si in litteris exemptionis a decimis praedialibus derogatur alicui Concilio Generali, & potest adduci clausula, & c. non exco. ibid. n. 31. 116
- Idem fit dicatur non obstante aliqua consuetudine in generali Concilio edita, ibid. n. 32. 116
- Vide in ver. Generalis derogatio.
- Ex in ver. Conditionum derogatio, derogatio.
- Et in ver. Privilegia derogatio.
- DESERERE quod fit, in c. Ex parte, n. 14. de Cler. non resid. 43
- DESERVIRE IN DIVINIS, haec verba intelligenda sunt secundum subiectum materiam, n. 30 cap. Ut Abbates, n. 104. de stat. & qual. 197
- Divina inferre, aut antequam, in Cathedra, vel Collegata fidelia non potest servitium Chori, quod amplius non potest per subiectum, ibid. n. 88. 97. 103. & 107. 307
- Ad Deservire verbum non potest qui absolute compellitur, sed bene ad idem per annu immolationem, in c. Sacerdos, num. 16. de his qui v. m. t. casu. 613
- DESTITUI potest qui potest, multo magis potest corrigere, sed non de c. & converso, in c. Consequenter, n. 2. de off. Ordin. 187
- DESTITUTIO ad eam legitur, ad quem instantio, in c. Quanto, num. 47. de translat. Episc. 320
- DESTRUERE episcopus cuius est condere, in c. Ex parte, num. 3. de Cler. non resident. 43
- Destruere potest qui illud condidit, in cap. Quanto, num. 46. de translat. Episc. 310
- DETENTATIO pura nec collisionem impedit, nec imperationem, in c. Litteras, num. 113. de conce. prob. 197
- Declaratur, ibidem num. 36. ver. Tunc igitur. 197
- DE SUTULIO habetur principium vitiosum non excusat, in cap. Tragus, n. 23. de temp. & pace. 619

- Declaratur, ibid. num. 29. & 41. 619
- Desistendo unum lepra ab eo qui debet concurrere, ibidem num. 71. 616
- Desistendo non excusat exco. veniens si aliqui in eodem loco legem de. avertit, ibid. n. 77. 617
- DETERMINATIO una respectiva dum determinabilia debet arbitrio pariformiter determinare, in c. Cuius ex eo, num. 2. de relig. & vener. Sanctor. 609
- Nisi in uno diversa sit ratio quam in alio, ibid. n. 9. & 31. 609
- Vel nisi alia in idemque iura correctio, ibid. n. 23. 610
- DETINERE idem est quod rapere, & idem est auferre quod non dare, in cap. In aliquibus, n. 7. de Decimis. 373
- DETRUSI in monasterium ad agenda promittentiam non cognoscunt habitum regularem suscipere, in cap. Cum virum, num. 21. da Regular. 367
- Pena de detrusis in monasterium Monachum an possit infirmitatibus secularibus, in cap. Cum virum, num. 19. de Regular. 367
- DEVOLUTIO potestatis conferendi fit ad Superiorem, si ad quem spectat alia sit auctoritas conferre neglexerit, in cap. Nulla, num. 29. de conce. Praeb. 187
- Quod procedit in contrariis dignitatibus, officiis, & praebendis, dummodo sint distinctae, vel certus numerus sit statutus, ibid. num. 30. 187
- Item procedit etiam in Episcoporum, & Abbatum, sed minus tempus datur ad eligendum, idem etiam mensium, ibidem num. 31. 187
- Devolutionis pena locum non habet contra eum, qui beneficium non consulit propter importunitatem iura, vel facti etiam culpa contingenter, ibid. n. 33. 187
- Devolutio ab negligenter non conferenda beneficium fit ad per se in superiorem gradum, & quilibet episcopus habet sex menses ad conferendum, ibid. num. 34. 187
- Devolutio potestatis conferendi non fit ad Metropolitani, nisi omnes inferiores iura certum tempus conferre neglexerit, ibid. num. 35. 187
- Devolutio potestatis conferendi fit etiam de superioribus ad inferiores, velut ab Episcopo ad Capitulum, ibid. n. 39. 187
- Devolutio per se non inducit nisi in casibus in iure expressis, in c. Hu quo, n. 40. de major. & obed. 610
- Vide in ver. Iudicium de voluntate.
- DEI voluntas, & quae lex divina profectus, est immobilis, in cap. Cum present, n. 78. de pact. 673
- Deus quippe ex sua promissione obligatur in cap. Episcopus, n. 8. de probat. 124
- Deus non est auctor iniquitatis, sed omnia sua iusta iudicia facit, aut suo periculo ita fieri sinit, in cap. Quanto, num. 67. de translat. Episc. 321
- Deus quo sensu intelligitur non potest inficere virginem post rui nam, in cap. Cum ad monasterium, num. 55. de stat. Monachor. 479
- Deus regit infima per inferiores Angelos, media per superiores, suprema per seipsum, in cap. Ex parte, num. 4. de hoc. conce. 74
- Deus audit verba nostra prout ex animis profertur, & humane aures prout fons sonat, in cap. Falsidicus, num. 28. de 70. de rebus liti. 170
- Declaratur, ibidem num. 76. & 80. & 162. ver. Item abbas, p. c. c. 173
- Deus, & lex non obligant ad impossibile, in cap. Ne nimis, n. 1. de constit. 37
- Dei iudicium semper insolite veritas, & quae nunquam fallit, nec fallitur, ibid. num. 146. 46
- Deus solus potest facere in aliquis mortalium sit major Apostolico, in c. Significasti, num. 72. de elect. 219
- DEUTERONOMII auctoritas, & non arabis in bono final, & p. expantur, in cap. Cum causam, n. 6. de elect. 276
- DIACONI in primaria Ecclesia ha. sunt ordinati per manus impositionem aliquae translatione libri Evangeliorum, in cap. Cum venisset, num. 16. & 45. de fact. Ordin. 446
- Diacono imponitur chasula in traditione libri Evangeliorum, ibid. n. 62. 449
- Diacono potestas est media inter potestatem Subdiaconi, & Sacerdotis, ibid. num. 61. 449
- Diaconi servituri quos in singulis Ecclesiis deputari possunt, & quibus privilegia trantur ex decreto Julia Gregor. XV. ha. de re ordin. in c. Nullus, n. 19. de hoc. conce. 48
- Diaconus cum oribus fuit exco. in Presbyterorum ordinem non potest, in cap. Consultationibus, num. 90. de Cler. arg. p. 169
- DICTAMEN rationis quid fit, in cap. Ne in iuribus, num. 24. de Constit. 17
- DICTIO una absonum est ut respectu unius de. manifesti fieri determinative, & respectu alterius copulativae, in cap. Cum iudicandum, num. 21. de preben. 97
- DICTIO, & enim, est impetrativa, in cap. Quanto, num. 7. de hoc. delegat. 610
- Dictiona taxativa natura est ponere quod affirmare, & per verbi ad quod ponit enim alio excludere, in cap. Accedentibus, n. 24. de causis. Praeb. 216
- Declaratur, num. 41. & seq. usque ad num. 48. 217
- Dictio taxativa in dispositione legis non excludit casus similes, vel casum 217

- eandem rationem habentes: & sufficit, ut sint similes quoad id de quo disputatur, ibid. num. 43. & num. 47. 218
- Allegoria*, & orationem conditionalem facit, & inducit conditionem in casu contrariis, in cap. Irrefragabili, §. Excelsus, num. 7. de off. Ordin. 574
- Veneri* adverbialiter ad praecedentia, & includit ex propria significatione contrarium intellegendum, in cap. Quomodo, num. 10. de decimis. 513
- Aliter*, inferre omnimodam similitudinem ad expressa, & quavis iuncta sit cum dictione *omnium*; tamen non comprehendit majores, quam praefixas in cap. Accedentibus, num. 3. de excels. Pralator. 517
- Alius*, est implicativa, & repetitiva similium, in c. Cum contingit, num. 124. de arat. & qual. 417
- Implicativa similia*, in cap. Ad audientiam, il secundo, num. 13. de officio. 180
- Nisi per alia jura* declaratur aliquid non esse simile, ibidem num. 56. 180
- Denotat* diversitatem in supposito, & identitatem in substantio, & est implicativa quilibet generis, ibidem num. 55. & 61. 180
- Importat* diversitatem in substantia, & identitatem in qualitate, in cap. Significatibus, num. 49. de off. deleg. 541
- Est* repetitiva similium etiam si a juncta sit dictio universalis, in cap. Consequente, num. 78. de officio. Ordin. 589
- Amode*, quod importet, in cap. Nuper, num. 17. de Decim. 325
- Officio*, semper, *inducitur*, & consimiles dictiones non sunt amare intelligenda, sed civiliter, & cum aliquo temperamento, in c. Significatibus, num. 11. de preben. 81
- Autem* dictio est adverbialiter praecedendum, & in casu contrario reines idem thema praecedens, in cap. Monachi, num. 53. de sua. Monach. 460
- Cetera* est implicativa similium, in cap. Requisiv, num. 48. de ordin. ab Episcopo. 381
- Circa*, quod importet, in c. Quaeque, n. 17. de Privileg. 577
- Ceterum*, idem praesentibus, & intelligitur, in c. Cum esset, n. 16. de Testam. 568
- Cum* conjungi per modum necessarij, non autem principalis dispositionis, in cap. Antiquitas, n. 41. de Pactis. 641
- Quomodo* quid importet, in cap. Cum prae, num. 44. de Pactis. 670
- Dum*, collata in incertum eveniam importat conditionem, in cap. Episcopus, num. 53. de Praeb. 74
- Etiam* est ampliativa, & implicativa praecedentium, in cap. Cum contingat, num. 40. de for. compet. 72
- Importat* casum magis dubitabilem, in cap. Inter ceteras, num. 3. de refec. 151
- Est* implicativa casus praecedens cum eisdem qualitatibus, in cap. Pervenit, num. 7. de sent. excom. 328
- Extensio* ampliat dispositionem, & implicat casum magis dubitabilem, in c. Si cuti autem, num. 56. de excels. Pralator. 513
- Ex* tunc de notata temporaria extensitatem, in cap. Irrefragabili, §. Excelsus, num. 8. de off. Ordin. 574
- Explicit* quomodoque ponitur affirmativè, in c. Nisi cum prae, num. 16. de Renunciat. 338
- Item* quomodoque importat identitatem in genere, & diversitatem quoad specificas qualitates, in cap. Ex tunc, num. 2. de Cler. non resid. 56
- Libere* quid importet, in cap. Sententiam, n. 3. de Regular. 409
- Ab* quod importet, in cap. Super inordinata, num. 31. de preben. 152
- Et* in cap. Quia propter, num. 6. de elect. 300
- Nec*, negat, & copulat praecedentia cum suis qualitatibus, in cap. Monachi, num. 37. de stat. Monach. 458
- Qualitates* quid importet, in cap. Nisi prae, num. 37. de excels. Pralator. 513
- Omnimodo* quid importet, in cap. Cum dilectus, num. 37. de Relig. domib. 499
- Quomodo* quid importet, in cap. Relatum, num. 19. de Cler. non resid. 31
- Et* in cap. Cum in magistrum, num. 36. de elect. & in cap. Ad audientiam, num. 11. & seq. de spons. & marit. 300
- Per*, causam efficientem significat, in cap. Presbyter, num. 34. de Sacram. non iterand. 419
- Per*, est diversificativa praecedentium, in cap. Cum sit ars, n. 44. de arat. & qual. 419
- Proferunt*, quid importet, in cap. Cum voluerit, num. 16. de sent. excom. & in c. Ex more, num. 18. de tempor. ordinat. & in cap. Supplicata, num. 16. de elect. 314
- Quatenus* quod causa, quid importet, in cap. Si quis, num. 66. de Regular. 339
- Quandocumque*, comprehendit omne tempus, in c. Qualiter, num. 1. de Cler. non resid. 51
- Quod*, aliquando non importat diminutionem, sed excessum, in c. Cum in concilio, num. 34. de elect. 245
- Quomodoque*, est affirmativa, & comprehendit omnes etiam in substantio dignitates constitutas, in cap. Ex parte, il secundo, n. 14. & 49. de Privileg. 561
- Quia* quodammodo, excoisidit dispositionem etiam ad impropria, & alia non comprehensa in dispositione generali, in cap. Cum voluerit, num. 70. de Judic. 37
- Includit* omnem modum tam principalem, & directum, quam incidentem, in cap. Venissim, num. 21. de Judic. 21
- Quatenus* per unum veritatem omnia includit, in cap. Cum in concilio, §. Incipit, num. 39. de elect. 217
- Nisi per alia jura* aliquod casus reperitur exceptus, ibidem num. 34. 217
- Quare*, est copulativa, & repetitiva praecedentium, in cap. Pervenit, num. 31. de Adult. 371
- Quomodoque*, includit generalem modum, in cap. Ad extirpanda, num. 21. 37. & 44. de fil. Presby. 371
- Saltem*, est substantiva, in cap. Quia nonnulli, num. 21. de Magist. 83
- Semper*, quod importet, in cap. Requisiv, num. 12. de refec. in integr. 617
- Sed* est sui naturae est augmentativa, in cap. Inter ceteras, num. 17. de refec. 617
- Contrarium*, ibid. num. 27. 148
- Regulatur* est disjunctiva, seu alternativa, ibid. n. 21. 148
- Unita* cum relativo augeat dispositionem, ibid. n. 24. 148
- Item*, & si dictiones sunt alternativae proprie, & impliciter, sed habent naturam mixtam, in cap. Inter ceteras, num. 12. de Refec. 617
- Et* sine differentia ad disjunctam, & conjunctam, ibidem num. 13. 148
- Contrarium*, ibid. num. 21. 148
- Declaratur*, ibid. num. 24. 148
- In* dispositione favorabili ut in legibus sunt ampliativè, in non verbis, ut in contrariis, sunt disjunctivè, ibid. num. 14. pag. 148
- Contrarium*, ibid. num. 17. 148
- Quando* ponitur inter illa, quae habent conformitatem, & convenientiam sunt ampliativè, ibid. n. 27. 148
- Inter* synonyma sunt expolitivè, pro idem, ibid. num. 30. 149
- Inter* genus, & speciem sunt conjunctivè, seu expolitivè, ibid. num. 31. 149
- Ad* verandum absurdum, quamvis verbo disjunctum, sensum tamen conjungit, ibid. n. 32. 149
- Augere*, disjunctum, & coponunt, prout suadet mens dispositionis, & subiecta materia, ibid. num. 33. 149
- Haec* symbolum cum conjuncta, in quam facilius transiens, quam dictiones *aut*, & *vel*, ibid. num. 34. 149
- Si*, adjecta verbo futurum temporis conditionem importat, in c. Quatenus, num. 10. de Cler. non resid. 571
- Sic* est exemplificativa, in cap. Requisiv, num. 78. de Ordin. ab Episcopo. 384
- Sicut*, importat omnimodam similitudinem, in cap. Consequens, num. 78. de iuris. 384
- Sive* proprie importat alternativam, seu disjunctivam, in c. Inter ceteras, num. 13. de telep. 148
- Vide supra 10 dictionibus *sem*, & *five*.
- Tantum* dictum taxativa in dispositione legis non excludit casus similes, vel omnem rationem habentes, in cap. Ascendentibus, num. 43. de excels. Pralator. 518
- Est* sufficit ut sint similes quoad id, de quo disputatur, ibid. num. 45. 518
- Taxativa* natura est potest quod affirmat, & prae id quod ponit omne aliud excludit, ibid. num. 46. 518
- Declaratur*, ibid. num. 41. & seq. ad num. 46. 516
- Tunc* denotat extensitatem temporis, & item importat, quod non casu, in cap. Cum virum, num. 33. de Regular. 368
- Per*, quando stat copulativè, in cap. Ex parte, n. 18. de arbit. 703
- Vel* & *Aut*, sunt dictiones proprie, & simpliciter alternativae, quae & sensum disjunctum, in cap. Inter ceteras, num. 12. de refec. 617
- Vide supra in dictionibus *sem*, & *five*.
- Per*, est adverbialiter praecedendum, & adverbium in jure, & in facto, in cap. Ad audientiam, il secundo, num. 70. de telep. 181
- Per*, in cap. Cum jamdudum, num. 23. de preben. 97
- Propter*, dictio ponitur exclusivè, in cap. Consequens, num. 38. de iuris. 94
- Per* an causam finalem inducat, vel impulsivam, in cap. Ad aures, num. 11. & 16. de tempor. ordinat. 364
- Propter*, inducit repetitionem praecedentium, in cap. Pervenit, num. 31. de Adult. 371
- DICTIS* Sanctorum Patrum an, & quando sit standum, in cap. Ne unitatis, num. 6. de constit. 171
- DICTA* Sanctorum Patrum in philosophia non sunt majores auctoritates, quam dicta philosophorum, quos sequuntur, ibid. num. 9. 31
- Deum* sancti fuisse auctoritate veteris, vel novi Testamenti praevalere dictis aliorum omnium, in cap. Si Episcopus, num. 16. de Paroch. 303
- DIGESTIO* cibi, vel potus an debeat praecedere suspensionem Eucharistiae, in cap. Si consilium, num. 13. de Accus. 10

Dies festi.

- Consecratio* regionis servari debet in colenda festivitate Sancti Bartholomaei, in cap. Consilium, num. 16. de observat. 610
- Idem* in festivitate S. Margaretae, ibid. num. 30. 614

- 3 Datus felix licet, non tamen spiritualiter, sed etiam corporaliter honeste trahi in cibo, & vestibus, in cap. Episcopatus, penult. de ebrietas. penult.
- 1 Dies festi, in quibus minores Ordines licet conferre, qui sunt, in cap. De eo, & num. 3. de tempor. Ordinat.
- 1 Datus felix licet de opere rectus ad vitam necessarius, & tempore periturus, in cap. Consequitur, n. 18. de iuris.
- 1 Datus felix de precepto qui fuit hodie ex Constitutione Urbani VIII. ibid. num. 3.
- 1 Dies festi de precepto sunt etiam feriae quas iudicialia, sed non de converso, ibid. n. 16.
- 1 Dies festus solus Papa in Ecclesia universalis potest indidare, & singuli Episcopi in suis diocesis, ibidem num. 7. & num. seq. de iur. iur.
- 1 Dies Domini observatio succedit observantiae Sabbatorum, non ex precepto legis, sed ex consuetudine Ecclesiae, & consuetudine Populi Christiani, ibid. num. 18.
- 1 Diem festum an possit Episcopus indidare sine Populo, ibid. n. 31. & seq.
- 1 Dicitur festus solus Populus, seu laici laici potest indidare non potest, etiam quod iudicialia, ibid. n. 32.
- 1 Principes laici an stantur possit ut alienis Sanctis ab Ecclesia Canonizati & suis subditis serventur, ac si esset dies festus ex precepto Ecclesiae, ibidem num. 37. & num. seq. usque in finem.
- 1 Dierum festorum indictio est actus spiritualis, & pertinet ad Pastores Ecclesiae, ibid. num. 61.
- 1 Dierum festorum indictio est quidam consecratio temporis, ibid. num. 64.
- 1 Diem festum si Princeps, vel Civitas statuat sub certa pena celebrandum, transgressores culpam non incurunt, sed pena exigi potest, ibid. num. 70.
- 1 Contrarium, ibid. num. 71.
- 1 Statutum locale potest punire violantibus dies festos ab Ecclesia institutos, ibid. num. 73.
- 1 Principes laici non potest statueri, ut ejus subditi in die aliquos Sancti ab operibus servilibus abstinant, ibid. n. 77.
- 1 Dies festi celebrationis formalitas in quibus consistit, ibidem num. 79.
- 1 Declaratio Apostolica nullatam litterarum Senatus Mediolani, & edicti Gubernatoris Senatus Mediolanensis super observantia festivitatis Sancti Dominici in dicto Senatu, ibidem num. 80.
- 1 Dies in Ecclesia Romana incipit à media nocte, in cap. Si constitutis, num. 11. de Accusat.
- 1 Dies festi expietur dicitur post vespere, in cap. Consilium, num. 33. de observat. penult.
- 1 Dies corpora in materia professionis non habetur pro completa, sed tempus currit de momento ad momentum, in cap. Ad notitiam, num. 47. & 52. & 53. de Regular.
- 1 Dies corpora in favorabilibus habetur pro completa, ibid. num. 370.
- 1 Dies corpora habetur pro completa prout fuit favor, vel odium ut dicitur, vel finitatur, ibid. num. 371.
- 1 Dies in actibus qui commode non potest tempore exerceri non possunt non naturaliter, sed antequam inter fuit computandi, in cap. Treugas, num. 3. de treug. & pace.
- 1 Dies quocumque sit, ibid. num. 4.
- 1 Dies, & locus non sunt de iurisdictione electionis, in cap. Qua propter, num. 67. & num. 69. de elect.
- 1 Etiam in Constitutionibus Ecclesiae, vel Ordinis certus dies, aut locus fore prebentis, nisi ad id decretum sit, ibidem num. 63.
- 1 Dies corpora habetur, vel non habetur pro completa, prout favor aut odium inducit ut habeatur, vel non habeatur, in cap. Ego N. num. 4. de iur. iur.
- 1 Dies statuta impellunt per hominem, in cap. Porro, num. 3. de loc. & conloc.
- 1 De conditionis adimplet non revocatur ad tempus dispositionis, quando ante impletum conditionem impeditur impedimentum, in cap. Dilectus, si secundo, num. 6. de praedict.
- 1 DICTUM non computatur de loco, ubi non domicilium habet, sed de bonis facit directis, in cap. Nonnulla, num. 6. de re scriptis.
- 1 Si agatur a ratione personalis, num. 7.
- 1 Et si agatur a ratione reali, aut personalis in rem scripta, vel quae dicitur ad certum rem, ibid. num. 8.
- 1 Dicitur hodie restitit sine ad iuratum tantum, ultra quod si facit delegatus, non valet sententia, ibid. num. 17.
- 1 Dicitur armata sunt genera, & de quibus dicitur intelligitur, ibid. num. 16.
- 1 in DIFFERENTIA speciei in eo quod plus vel non continetur id quod est minus, in cap. Sic ut, num. 39. de excess. Prælat.
- 1 Quae differunt in quantitate temporis, non differunt specie, ibid. num. 61.
- 1 DIFFINITIO quid sit, in cap. Ad audiendum, si secundo, n. 107. de re scriptis.
- 1 Quid dicitur rei ostendit, ibid. num. 28.
- 1 Et differentia specierum non cognoscitur nisi per diffinitionem, ibid. num. 109.
- 1 DIFFINITUM cui convenit, impossibile est non convenire diffini-

- tionem, in cap. Cum venisset, num. 86. de sac. Uni.
- 1 Diffinitio Auctoritas ponitur, & per partes explicatur, in cap. Olim, num. 17. usque in fin. de iur. consuet.
- 1 DIFFINITORES Ordines Prælatum nullam habent dignitatem Ecclesiasticam, nec possunt esse Conservatores, in cap. Satis, si secundo, n. 34. de off. & potest. iud. delegat.
- 1 DIGNITAS non constituitur ex modo ministerio conferenda beneficia, in cap. Indecorum, num. 10. de art. & qual.
- 1 Dignitas Patritius, & Consiliarius per patrem potestata soluit, ibid. num. 19 & 16.
- 1 Dignitas, quae iure hereditario deferretur non comprehenditur in cap. Quoniam Abbas, de off. deleg. in cap. Et a parte, num. 47. de arbit.
- 1 Dignitatem obtinens, cui sic annexum beneficium curatum, reddere debet in dignitate, & consequere vicarium perpetuum in Parochiali, in cap. Et parte, num. 66. de Clet. non resiste.

Vide in ver. *Residentia*.

- 1 Dignitatem collatio devolvitur ad Papam si omnes collatores habuerint sex menses ad conferendum, & neglexerint consistere, in c. Cum accessisset, num. 1. de consuet.
- 1 Dignitas, personarum, & officiorum an differant, ibid. n. 3.
- 1 Dignitates non curant, quibus annexus est ordo Presbyteratus requirunt annum viginti quatuor inchoatum, in cap. Cum in cunctis, num. 41. de elect.
- 1 Quod procedit si talis ordo sit annexus de iure speciali, ibidem num. 43.
- 1 Secus si de iure communi, qui tunc ex Concilio Tridentino sufficit annus viginti sex annorum completus, ibid. num. 44.
- 1 Et quae sit ratio differentiae, ibid. num. 46.
- 1 Dignitates in Collegiata, quibus annuam cura nulla subest, requirunt annum viginti sex annorum completum, etiam si sex primis, ibid. n. 48. & num. seq.
- 1 Deposuit non curat de iure etiam requirunt annum viginti quinque inchoatum, ex Concilio Tridentino viginti sex annorum completum, in cap. Cum in cunctis, §. Interiora, num. 4. de elect.
- 1 Dignitas Ecclesiae unica non comprehenditur in litteris expediti-onis de Dignitate in Ecclesia, ibid. num. 8.
- 1 Dignitatem collatum in Cathedrali Ecclesia an sit simultanea, in cap. Cum Ecclesia Valturana, num. 18. & seq. de elect.
- 1 Dignitas, & iura Ecclesiae possidentur pariter per Episcopum, & Capitulum, ibid. num. 19.
- 1 Dignitates omnes originaliter Romae fundavit Ecclesia, in cap. Nullus, n. 3. & 6. de elect.
- 1 Dignitates maiores poli Pontificalem in Cathedralibus, & primas in Collegiatis Ecclesiis reservantur in tertis regulis Cancellariae, ibid. n. 9.
- 1 Item reservantur dignitates Conventuales, & Praepositorum generales, non tamen militares, ibid. n. 10.
- 1 Dignitas elevata non comprehenditur in gratis ad Dignitatem, pertinet ad quolibet dispositionem quoncumque, ibidem num. 13.
- 1 Dignitates obinentes in Cathedrali Ecclesia de iure communi sunt de Capitulo, ibid. n. 43.
- 1 Dignitates etiam seculares non debent pluribus de eadem domo successively deferri, in cap. Et parte, num. 7. de off. deleg.
- 1 Dignitates omnes minister, & fundavit Romana Ecclesia, in cap. Permissum, num. 37. de off. Ordin.
- 1 Dignitates, Abbas, Decanus, Praepositorum, & Archipresbyterorum iure annexum habent Ordinem Sacerdotalem, in c. Ut Abbas, de art. & qual. n. 1.
- 1 Et quid poli Concilio Tridentinum, ibid. n. 7. & seq.
- 1 Dignitates omnes, quibus annuam cura nulla subest, hodie obinent poli possunt in viginti sex annorum completum, & prout non sunt presbyterales, ibid. n. 7.
- 1 Dignitates curiae in Cathedrali, vel Collegiata an veniant Parochialia appellatione, in cap. Cum sit, n. 30. de art. & qual.
- 1 Dignitas habita tantum curata an comprehendatur appellatione Parochialia, ibid. n. 30. & seq.
- 1 Deprecari non solum Reip. sed etiam Pontifici renunciantum esset, si ex ha conscientia non esset tuta, in cap. Officio, num. 19. de promitt. & renunt.
- 1 Dignitates obinentes licet possint statimque causa abesse, in cap. Licet, num. 6. de praedict.
- 1 Dignitates, Canonici, vel Portiones obinentes in Cathedralibus, vel Collegiata tenentur personaliter residere, ibid. num. 21.
- 1 Dignitates obinentes in Cathedrali sine ulla fructibus tenentur residere, non obstant contra consuetudine, in cap. num. 40.
- 1 Dignitates, quibus perpetuo, & accessorie annexus est Canoniciatus, non tenentur nisi ad residendum dignitatibus injunctam, ibid. n. 40.
- 1 Secus in obinentibus dignitatibus Canoniciatus ex consuetudine, vel dispensatione Apostolica, ibid. n. 70.
- 1 Dignitates obinentes non obstant contra consuetudine tenentur per se ipsos celebrare Missas, sicut contra officia, ibidem num. 83.
- 1 Dignitatem, vel personatum, aut beneficium curarum obinentes, si secundum tale recipiat, vacat primum, quod si recinare con-

- tendere eam secundo privabitur, in cap. De multa, num. 1. de
Præbend. 117
- 1 Dignitas aliud est, aliud personatus, ibid. n. 9. 119
- 2 Dignitates plures obiectas abfque diffinitione Apostolica ineli-
gibilia est, & inhabilis ad beneficia obiectanda, in cap. Cum
jardum, n. 2. de præbend. 96
- 3 Dignitates plures, vel personatus in una, vel diversis Ecclesiis
habere non possunt, in cap. Ad hac, num. 1. de præbend. 87
- 4 Dignitatem, ac personatum pluraliter est omni rationi contra-
ria, ibid. num. 1. 87
- 5 Dignitates, & officia requirunt refidenciam continuam, ibidem
num. 5. 87
- 6 Dignitas, personatus, & officium quid sint, & eo inter se diftinc-
tione, ibid. n. 6. & seq. usque in fin. 87
- 7 Dignitas, personatus, & officium quandoque accipiuntur in syn-
onymis, ibid. n. 7. 87
- 8 Quovis modo ut diversa, ibid. n. 14. & 15. 87
- 9 Dignitas largè comprehendit etiam personatum vel custodiam seu
officium sub inferiori ministerio, ibid. n. 9. 87
- 10 Dignitas appellatio non veniat Episcopatus, & majores digni-
tates, ibid. n. 10. & 17. 87
- 11 inter Dignitatem & personatum, & officium jura non consti-
tuunt specifiem diftinctionem, & nominum diversitas intro-
ducta est ex diversis consuetudinibus Ecclesiarum, ibidem
num. 11. 86
- 12 Contrarium, num. 14. 86
- 13 Dignitas se habet ad personatum, & officium tanquam genus ad
species, ibid. n. 16. 86
- 14 Contrarium, num. 18. 86
- 15 Dignitas fuitur largè, & strictè secundum subjectam materiam,
vel intentionem præferentiam, ibid. n. 17. 86
- 16 Dignitatem habens dicitur etiam habere personatum. Sed non è
contra, ibid. n. 19. 86
- 17 Dignitatis diffinitio quæ, ibid. n. 20. 86
- 18 Dignitatis veniofe nullius est effectus, quæ ut invidiam pe-
netret, & scandalum seminet inter fratres, ibid. n. 21. 86
- 19 Dignitas Ecclesiastica non constituit nisi fit perpetua, ibidem
num. 23. 86
- 20 Dignitas Ecclesiastica facta est ut habeat administrationem rerum
temporalium ad Ecclesiam pertinentium, ibid. n. 30. 87
- 21 Dignitas est excellentior gradus, ibid. n. 31. 87
- 22 Dignitas quæ fit major in Ecclesia ex quibus deprehendatur, ibid.
num. 32. 87
- 23 Dignitas præeminentia ea quatuor causis constituitur, ibid.
num. 33. 87
- 24 Dignitas Ecclesiastica cognoscitur ex eo quod habeat admini-
strationem rerum Ecclesiasticarum cum jurisdictione, ibid. nu. 34.
& seq. 87
- 25 Dignitas, administratio, & jurisdictio sunt annexæ, & quasi inse-
parabiles, ibid. n. 35. 87
- 26 Dignitas proprie dicitur cum in illius institutione cultum est ut sit
dignitas, ibid. n. 41. 87
- 27 Dignitas confertur quæ ex consuetudine Ecclesie reputatur dignitas,
licet de jure non sit talis, ibid. n. 42. 87
- 28 Dignitatem non tantum administrationem habentes cum jurisdictio-
ne, sed etiam quæ solum ex consuetudine Ecclesie pro dignitati-
bus habentur præservantur sine à Concilio Tridentino in e. 6. sess.
24. ibid. n. 44. 87
- 29 Dignitatem habere non dicitur exercere ministerium spectant
ad dignitatem fit in loco non reputatur dignitas, ibid. num.
45. 88
- 30 Dignitas non constituitur ex eo quod vocetur aliquo nomine digni-
tatis in jure expressè, ibid. num. 47. 88
- 31 Dignitas cognoscitur quando habet nomen dignitatis, & prælato-
nis, & prærogativam in Choro, & 30 Capitulo licet non habeat
rerum administrationem, vel jurisdictionem aut Archidiaconus
Parvum, ibid. n. 49. 88
- 32 Dignitates plures, vel Ecclesie uni conferri non debent, & cur, in
c. Quia nonnulli, num. 1. de Cler. non resid. 29
- 33 Dignitas quæ modis accipitur, ibid. num. 9. 29
- 34 Dignitates in Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis quales ser-
viri requirunt, & in ea obiectibus licet quotannis ultra
tres menses ab Ecclesia abesse, ibid. num. 10. & seq. usque in
finem. 30
- 35 Dignitatem duo genere à Concilio Tridentino constituuntur in
Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis, ibid. n. 11. 30
- 36 Dignitates habentes redditus separatos à Capitulo de jure commu-
ni non obligant ad refidenciam, ibid. n. 13. 30
- 37 Nec funt incompatibiles cum aliis beneficiis refidenciam requiren-
tibus, ibid. num. 14. 30
- 38 Dignitatem separatos redditus habentibus potest Episcopus arbi-
trio suo competens servitium assignare, ibid. n. 19. 30
- 39 Dignitates Cæsarsaugustane eodem jure censeri debent quæ alia
de quibus agitur à Concilio Tridentino sess. 22. c. 3. eodem
num. 20. 30
- 40 Et Archidiaconus potest illis congruum servitium faturare, & di-
stributiones pro tertia parte fructuum deductis pensionibus as-
signare, ibid. n. 21. 30
- 41 Dignitas acquisita per Simoniam se ignorante commissam di-
mictenda est in foro animæ non in penam criminis, sed ex
naturæ rei, quæ vendibilis non est, in cap. Nobis, num. 2.
de Simon. 43
- 5 Contrarium, ibid. num. 80. & seq. 44
- 6 Declaratur, num. 81. 44
- 7 Dignitatem in omnino novam Episcopus solus creare non potest, in
cap. Dilecto, num. 45. de Præbend. 113
- 8 Episcopus de Capitulo confensum potest in Cathedrali novam digni-
tatem creare, ultimas tamen, & sacras Canonibus recognitas, ibid.
num. 14. 113
- 9 in Dignitatibus Ecclesiasticis non licet de majori ad minorem trans-
fieri, in cap. Cum ex illo, n. 9. & 15. de Translat. Episcop. 315
- 10 Declaratur, ibid. n. 20. & seq. 315
- 11 Vide in ver. Episcopus quod translationes. 315
- 12 Subrepticia est imperatoris dignitatem facta sub narrativa cessione
Episcopatus, in c. Illis suis iuribus, ibid. n. 19. 115
- 13 Dignitatem pro Prelato irrequifito Episcopus diminui non potest,
in cap. Nisi esset, n. 3. de Præbend. 107
- 14 Dignitas, & officium perperam ordinem in prælationibus, in cap.
Quod omnibus, n. 14. de Privileg. 271
- 15 Dignitatem perdens potest descendere ad minorem, in cap. Ad sup-
plicationem, num. 4. de Remun. 333
- 16 Dignitas personatum comprehendit cum numero in cap. Ne immi-
tatis, num. 446. de Constitut. 90
- 17 Dignitates plures habens alteram dimittere compellitur, in cap.
Præterea, de Præbend. n. 1. 89
- 18 DIGNIOR ad officium regimini esse potest, qui tamen non exci-
lit grana sanctitatis, in c. Eam re, num. 12. de Atat. & qual. 404
- 19 DIGNUM eligens posthabere digniori peccat contra salutem dis-
tributivam, ibid. n. 21. 404
- 20 Minus idoneus ad Sacerdotium promovetur, vel ad regiminem ani-
marum assum non debet, in cap. Cum fit ar, num. 1. de Atat.
& qual. 437
- 21 Magis dignum trahit ad se minus dignum, ubi est favor magis digni
ut trahat & non trahatur, in cap. Cum preper, num. 24. & 33.
de Jurrupt. 531
- 22 DILAPIDATIO dicitur cum res immobiles alienantur, cum ve-
rò mobilis dicitur quasi dilapidatio, in cap. Lacet Heli, num. 17.
de Simon. 49
- 23 Vide in ver. Prelatus quod ablatio, &c. 49
- 24 DIMISSORIAS concedendi facultas an includatur in generali
mandato, in cap. Significasti, num. 5. de off. Archid. 113
- 25 Dimissorias concedere potest Episcopus etiam abfenti, & exa-
minare committere ordinario loci, in quo ille degit, in cap. Cum se-
cundum, n. 60. de præbend. 97
- 26 Dimissorias sufficit obtinere ab uno Canonico si reliqui propter
hæresim finit dispersi, vel adgrata est Sedes Apostolica, in cap.
Hic quæ, n. 61. de major. & obed. 622
- 27 Dimissorias concedendi facultas fipcat ad Capitulum, & Episcopo
existente notorie hæretico, in cap. Ad abolendam, num. 36. de
Hæreticis. 91
- 28 Dimissoria Episcopo existerente hæretico an sint concedenda à Capitu-
lo Cathedrali Ecclesie, in cap. Absolutos, num. 16. & seq.
usque in fin. de Hæretic. 89
- 29 Et quod Canonici uno excepto propter hæresim finit dispersi, ibid.
num. 17. & n. 19. & 21. 89
- 30 Et quod si omnes abfint, ibid. n. 27. & seq. usque in fin. 99
- 31 Dimissorias concedere potest vacante non fipcat ad Canonicos, ut
singulos, sed uti repræsentantes Capitulum, ibid. n. 28. 99
- 32 Dimissoria Sede vacante dari non possunt à Canonici abfentibus,
ibid. n. 29. 99
- 33 Dimissorias concedendi potestas Episcopo, & Capitulo non exten-
ditur, conservatur penes Episcopum, nec devolvitur ad Archi-
episcopum, ibid. n. 28. 100
- 34 Episcopus in visitatione potest compellere Clericos ad ostendenda
dimissorias, quarum vigore ordinati sunt, in cap. Licet Heli,
num. 14. de Simon. 51
- 35 DIMITTERE quod importet, cap. Non fine, n. 44. de Arbitr. 693
- 36 DIOCESANUS dicitur solus Episcopus, in cap. Cum olim, n. 67.
de præfer. 178
- 37 Diocesani appellatio est, & quando veniat inferior Prelatus, ibid.
n. 9. 178
- 38 DIOCESESI appellatio in dubio comprehenditur diocesis do-
mestici, in cap. Licet, n. 10. de furio compet. 64
- 39 Diocesis appellatio etiam civitas includitur, in cap. Pernicio-
sam, num. 26. de off. Ordin. 551
- 40 Diocesium divisio, in cap. Nullus, num. 17. de Paroch. 305
- 41 Diocesis tota est unum corpus, cuius caput est Episcopus, in cap.
Cum dilectus, num. 12. de relig. domib. 497
- 42 Diffordia verbum comprehendit etiam privatorum diffidia, in
cap. Treugas, num. 12. de Treup. & pac. 632
- 43 DISCRETIO in Religionibus præfertur jejuniis, vigiliis, & huius-
modi observantiis, in c. Sanè, n. 37. & 46. de Regular. 316
- 44 Vide in ver. Religio. 316
- 45 DISJUNCTA polita inter personam inter quas cadit affectio on-
data non resolvitur in conjunctam, in cap. Inter ceteras, num. 43.
de refer. 150
- Reliqua in ver. Nullus diocesis.

Dispensatio quid, & quotuplex.

- 3 Dispensatio dupliciter accipitur, in cap. Ex parte, num. 17. de Cler.
non resid. 48
- 4 Dispensatio in gradibus, in cap. Henricus, num. 24. de Cler. po-
puli. in duello. 148

- 1 Dispensatio est quidam misericordia, ibid. num. 13. 143
 1 Dispensatio dicitur voluntas, & cur, in cap. Cum in cunctis, n. 36. de elect. 146
 1 Dispensatio quid sit, in c. Nimis, num. 4. de fil. Presbyter. 177
 1 Dispensatio est iura relaxatio, seu vulneratio, in c. Dilectus, 4. de tempor. ordinat. 177
 1 Dispensare maius est, quam absolvere, ibid. num. 19. 174
 1 Dispensare non est legem tollere, sed ordinare ex causa, ne legem eo casu qui dispensatur, in cap. Cum ad Monasterium, n. 77. de statu Monachor. 180
 1 Dispensandi est maior potestas, quam potestas absolventi ex excommunicatione, in cap. Cum illorum, num. 9. de sentent. excommuni. 149
 1 Dispensatio ad similia non extenditur, in c. Nihil, n. 14. de elect. 198
 1 Dispensatio quibus casibus Episcopo sit permissa. Vide in ver. *Papa quoad dispensationem*.
 1 Dispensatio quibus casibus a Papa concedi possit. Vide in ver. *Papa quoad dispensationem*.

Dispensatio ad qua extendatur.

- 1 Dispensatio cum Monacho ad beneficium Curatum non extenditur ad simplicem, in c. Quia in tantum, num. 31. de prebend. 77
 1 Dispensatio extenditur ad accessoria, vel connecta, seu consecutiva, & dependencia, ibid. num. 31. 77
 1 Dispensatio est dictum est prohibitorium, in c. Dilectus, num. 4. de tempor. ordinat. 177
 1 Dispensatio respectu dispensantis non est stricti iuris, sed quid favorabile, ibid. num. 10. 374
 1 Dispensationes sunt odiose, & in eis non valet argumentum de maiori ad minus, in cap. Quia in tantum, num. 50. de prebend. 76
 1 Dispensatio ut quis transire possit ad Archiepiscopatum non habet locum in Episcopatu, ibid. num. 33. 77
 1 Dispensatio ad plura Curata necessaria includit dispensationem super residentia in alterutro ipsorum, in cap. Dudum, il secundo, num. 21. de elect. 169
 1 Dispensatio ad beneficium non intelligitur dispensatio ad ordinem beneficiorum anticum, in c. Querer, num. 38. de xrat. & qual. 414
 1 Dispensatio super fructibus in absentia percipiendis quotidianas distributiones non percipit, in c. Lucet, num. 3. de preb. 124
 1 Dispensatio ad duo beneficia incompatibilia censetur dispensatio super residentia alterius, in cap. Quia in tantum, num. 37. de prebend. 77
 1 Et consequenter ad percipiendos fructus in absentia, ibid. n. 38. 77
 1 Dispensandi facultas, non favorabilis est amplianda, nisi agatur de preiudicio tertii, in c. Ex parte, num. 31. de consuet. 138
 1 Dispensandi facultas in simplicibus non extenditur ad mixta, ibid. num. 33. 138
 1 Dispensatio ad plures dignitates non censetur dispensatio ad plures dignitates in eadem Ecclesia, nisi hoc exprimitur, in c. De multa, num. 31. de prebend. 119
 1 Vide in ver. *Dispensatio sacra*.
 1 Dispensandi potestas est late interpretanda, in cap. Mandato, n. 3. & n. seqq. usque ad n. 13. & 37. de simonia. 61
 1 Fallit in sex casibus, ibid. num. 10. 61
 1 Dispensandi potestas est beneficium datum dispensanti, & non de iurisdictione, & ideo large interpretatur, ibid. num. 9. 61
 1 Dispensatio est odiosa, & strictè accipienda, ibid. num. 33. 61
 1 Dispensandi potestas super beneficiis extenditur etiam ad beneficia Curata, ubi de nullius preiudicio agitur, ibid. num. 34. 61
 1 Alia fecus, ibid. num. 41. 63
 1 Dispensandi potestas quando agitur de preiudicio alterius, quibus Principia concedenda est odiosa, & restringenda, ibid. num. 39. 63
 1 Dispensandi potestas utrumque ampla, & extensiva non extenditur in preiudicio tertii sine derogatione reg. de iure quæsit. non toll. ibid. num. 41. 64
 1 Dispensandi potestas non extenditur etiam ex maiori parte ratione de vno casu ad alium nisi lata verborum significatione non comprehendit, ibid. num. 63. 65
 1 Dispensatio nunquam porrigitur ad defectus suppressos, in cap. Super literis, num. 31. de rescrite. 161
 1 Sufficit tamen capere qualitates in genere, ibid. num. 31. 161
 1 Dispensandi potestatem habens cum subdito desinque non potest dispensare cum eo, qui deliquit iniquum esse subditum, in c. Cum illorum, num. 14. de sent. excomm. 149
 1 Dispensatio super fructibus in absentia percipiendis habetur pro preiudice, non autem pro interesse, in cap. Olim, num. 38. de verbor. signif. 383

Dispensatio ad beneficia plura.

- 1 Dispensatio ad duo Curata est de iure positivo, & ideo concedi potest per Papam, etiam sine illa causa, in c. Ex parte, num. 23. de Cler. non residen. 43
 1 Contrarium, ibid. num. 36. & seqq. 43
 1 Declaratur, ibid. num. 61. 46
 1 Dispensatio ad plura beneficia Curata quam causam requirit, ibid. *Regulae Repetere*.

- num. 39. & seqq. 45
 1 Dispensatio ad plura Curata ob prerogativam meritorum fit principalem propter bonum publicum, in cap. Dudum, il secundo, num. 17. & 38. de elect. 169
 1 Dispensatio ad plura Curata necessaria includit dispensationem super residentia in alterutro ipsorum, ibid. num. 31. 169
 1 Dispensatio Papæ ad plura Curata talem causam requirit, ut sit Divina in casu illo verè ad residentiam non obliget, ibid. num. 31. 170
 1 Dispensatio super retentione plurium Ecclesiarum in Germanis, a quam ob causam concedi solet, ibid. num. 39. 170
 1 Vide in ver. *Beneficium quoad pluralitatem*.
 1 Dispensatio ad plura beneficia sine rationabili causa non redditur dispensatio quoad Deum, in cap. Quia in tantum, num. 13. de prebend. 76
 1 Dispensatio nulla requiritur, ut quis possit habere Personatum cum cura, & Prebendam, cui sit annexa Ecclesia Parochialis, in c. Ex parte, & Cui verum, num. 37. de prebend. 119
 1 Dispensatio illius versus super pluralitate incompatibilium à Concilio Tridentino sublatis, multo magis censetur sublatæ fuisse, in c. De multa, num. 49. de prebend. 123
 1 Dispensatio ad duo incompatibilia nihil operatur respectu collationis tertii beneficii, in cap. Cum iam dudum, num. 66. de prebend. 101
 1 Dispensatio ad duo dissimilia sub eodem testio, quam causam requirit, in c. Literas, n. 38. & 68. de consens. prebend. 198
 1 Dispensare non potest Episcopus ad duo Curata, vel ad dignitatem cum Parochiali ob prerogativam meritorum, in c. Dudum, il secundo, num. 13. & seqq. de elect. 169
 1 Et quod ob utilitatem, vel necessitatem Ecclesie, ibid. num. 14. & seqq. usque ad num. 30. 169
 1 Dispensatio ad plura beneficia censetur etiam dispensatio super fructibus alterius in absentia percipiendis, in c. Quia in tantum, num. 4. & 38. de prebend. 77
 1 Dispensatio ad Parochialem cum Canonico, dum residet in Parochiali, an percipere debeat integras distributiones quotidianas, in quibus universi redditus Capituli consistunt, vel aliquam eorum partem, ibid. num. 26. & seqq. usque in fin. 77
 1 Dispensatio ad duo incompatibilia censetur dispensatio super residentia alterius, ibid. num. 37. 77
 1 Et consequenter ad percipiendos fructus in absentia, ibid. n. 37. 77
 1 Episcopus dispensare non licet in retentione beneficiorum, & fructuum percipiendorum cum eis, qui beneficia in irregularitate occulte obtulerunt, in cap. Dilectus, num. 7. de tempor. ordinat. 373
 1 Dispensare potest Papa cum subditibus, & literatis personis ad plures dignitates, & beneficia etiam Curata, in c. De multa, num. 30. de prebend. 119
 1 Et quæ sit forma talis dispensationis, ibid. num. 31. 120
 1 Dispensare nequit Episcopus ad plura Curata ob prerogativam personæ, ibid. num. 31. 120
 1 Neque ob urgentem Ecclesie necessitatem, vel evidentem utilitatem, ibid. num. 31. 120
 1 Dispensare an possit Episcopus super pluralitate beneficiorum simplicium, in c. Cum iam dudum, num. 46. de prebend. 99
 1 Quod si beneficia existant in diversis Ecclesiis, ibid. num. 67. & 49. 99
 1 Et quid si in eadem Ecclesia, ibid. num. 48. & 50. 99
 1 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 49. 100
 1 Dispensare non potest Episcopus ad duo Canonatus, & ad duas prebendas in eadem Ecclesia, in c. Literas, num. 13. 39. & 41. de consens. prebend. 196
 1 Dispensare an possit Episcopus ad duo beneficia in eadem Ecclesia, ibid. num. 38. & seqq. usque ad num. 51. 197
 1 Quod si beneficia sint conformia, ibid. num. 39. 197
 1 Et quid si dissimilia, ibid. num. 40. 198
 1 Dispensare potest Episcopus ad dignitatem cum Canonatu in eadem Ecclesia, ibid. num. 40. 41. & 45. 198
 1 Contrarium, ibid. num. 49. 198
 1 Dispensare non intelligitur Episcopus conferendo simpliciter duo beneficia dissimilia sub eodem testio, sed requirit dispensationem expressam, ibid. num. 47. & 67. 198
 1 Dispensare non potest Episcopus ad duo dissimilia sub eodem testio, si percipiendos fructus in absentia requirant, ibid. num. 49. & 68. 198
 1 Item si primum sit sufficiens ad congruam sustentationem, ibid. num. 50. 198
 1 Dispensare non licet Episcopo in retentione beneficiorum, & fructuum percipiendorum cum eis, qui beneficia in irregularitate occulte obtulerunt, in c. Dilectus, num. 7. de tempor. ordinat. 373
 1 Dispensatio ad beneficia in Ecclesia, in qua Pater non extenditur ad beneficii patris, in cap. Dilectus, il secundo, num. 26. de prebend. 116

Dispensatio super bigamia.

- 1 Dispensatio facilius cum ordinare bigamum, quam cum ordinato in cap. Super eo, num. 5. de bigam. 497
 1 Dispensare non potest Episcopus cum bigamo in sacris Ordinibus, ibid. num. 7. 498
 1 Dispensare an possit Episcopus auctoritate ordinaria cum fili subdito vero bigamo ad primam coniarum, & beneficia simplicia, ibid. 498

ibid. num. 19. & num. seqq. usque in fin.

498

- 1 Quod si dispenset, & tollatur, ac beneficium conferat quis potest tam ipse, quam si promissum incurritur, *ibid.* num. 20. & 44. & seqq.
- 2 Dispensare potest Episcopus cum Clerico in sacris, qui de facto contraxit cum unica, & Virgine, in cap. Nuper a nobis, num. 10. de legam.
- 3 Dispensare non potest Episcopus, sed solum Papa cum Subdiacono, qui de facto contraxit cum vidua, *ibid.* num. 19.
- 4 Et an hoc procedat tam in officio, quam beneficium, *ibid.* n. 26.
- 5 Et quid si contraxerit ignoranter, *ibid.* num. 17.

Vide in ver. *legem*.

Et in ver. *Papa quoad dispensationem*.

Et in ver. *Episcopus quoad dispensationem*.

Dispensatio ex causa.

- 1 Dispensatio nulla concedi debet sine iusta causa, in cap. Super eo, num. 40. ver. Ceterum de legam.
- 2 Dispensatio non habetur respectum ad bonum commune irrationabiliter, in cap. Ex parte, num. 45. de Cler. non resiste.
- 3 Dispensatio in rebus carnalitatibus, & affectionibus non dicitur dispensatio, sed dispensio, *ibid.* num. 65.
- 4 Diffusio Abbatis super dispensatione, quod fit principaliter ob prerogativam meritorum, & secundario ob utilitatem Ecclesie restituitur, in cap. Dudum, & secundo, num. 10. usque ad num. 30. de elect.
- 5 Dispensatio causam requirit communis utilitatis, vel necessitatis, in cap. Nihil, num. 6. & seqq. de fil. Presbyter.
- 6 Causa utilitatis, vel necessitatis in dispensatione Episcopi debet esse magna, *ibid.* num. 7.
- 7 Dispensatio fieri debet cum causa cognitione, alia censetur subrepticia, *ibid.* num. 8.
- 8 Dispensatio sine iusta causa dicitur dispensio, *ibidem* num. 9.
- 9 Causa magna de novo emergens, & impediendum recurrit non afficiat ad dispensandum, nisi periculum sit in mora, *ibidem* num. 28.
- 10 Dispensatio interfecta contra legem superioris iustam causam requirit, in c. Ceterum, num. 77. de pœd.
- 11 Dispensatio irrationabilis dispensatio dicenda est, in c. Quia tantum, num. 14. de prebend.
- 12 Pape voluntas in dispensationibus habetur pro ratione, *ibidem* num. 17.
- 13 Declaratur, *ibid.* num. 16.
- 14 Dispensatio nulla fieri debet, nisi ad honorem Christi, vel utilitatem Ecclesie, in c. Quamvis, omni. go. de trans. Episcop.
- 15 Dispensatur facilius in delictis, quæ poenitentia tolluntur, quam in delictibus, qui durant etiam post baptismum, in cap. Super eo, num. 36. de legam.
- 16 Dispensare non potest inferior à Papa, nisi ex causa magnæ utilitatis, vel necessitatis Ecclesie, in cap. Henricus, num. 12. de Cler. pugn. in ducl.

Vide in ver. *Dispensatio ad beneficia plura*.

- 1 Dispensatur facilius super iam factis, quam super faciendis, in c. Nihil, num. 35. de fil. Presbyter.
- 2 Dispensatur ab eo, à quo alius non poterat, cessante impedimento, reserit recurrit ad Sedem Apostolicam pro nova dispensatione, *ibid.* num. 21.
- 3 Dispensatoris principale obiectum debet esse Ecclesie utilitas, vel necessitas, non autem prerogativa personæ, in cap. Dudum, & secundo, num. 28. de elect.
- 4 Dispensationes, & privilegia conceduntur nemine citato, in c. Cum olim, num. 27. de sine. & re iudicat.

Vide in ver. *Citatio*.

Dispensatio circa electionem.

- 1 Dispensat Episcopus cum electo reprobato propter viciam simoniam, in c. Nobis, o. 1. & 9. de simon.
- 2 Dispensare non potest Episcopus post electionem cassatam cum simonia electo etiam ignorante, *ibid.* num. 9.
- 3 Dispensare an possit Episcopus ad dignitates cum electo per laicæ potestatis abusum, in c. Quinquagesima, num. 7. de elect.
- 4 Dispensatur tacite intelligitur Papa cum illegibilibus, si eum scienter providat, *ibid.* num. 8.
- 5 Secus in aliis superioribus circa Papam, *ibid.* num. 9.
- 6 Dispensatio in his, quæ sunt contra votum castitatis, vel continentie, & in aliis, quæ sunt contra Evangelicam non procedit, nisi ex causa huius, & percat dispensata, & in c. cum quo dispensatur, in c. Cum ad Monasterium, num. 80. de statu Monachor.

Dispensationis exceptio.

- 1 Dispensationes matrimoniales, litteræ in forma significavit, & alie huiusmodi sunt committende Abbacibus, & alie inferioribus quoad votum subditæ, si modo ipsi jurisdictionem quasi Episcopalem, & proprium territorium habeant, vel jurisdictionem pleno iure Episcopalem, & temporalem, in c. Accedentibus, num. 37. de exco. Prælator.
- 2 Dispensatio ab Episcopo, & Vicario sine gratia exequenda non ostendit immutabilitatem, & Notarius quantum partem auri acci-

pere potest pro examine testium, in c. In ordinando, num. 38. de Simon.

- 3 Dispensationes matrimoniales committuntur Abbatibus nullius diocesis, sed non Commendatariis, quia non cū Abbas, in c. In Ecclesia, num. 21. ver. Et alia cum Cardinali Vercellen. de Capell. Monachor.

Vide in ver. *Simonia*, & *Notarius*.

Dispensatio contra Concilium.

- 1 Dispensatio contra Concilium censetur prohibita eo ipso, quod non reperitur concilia, in cap. Super eo, num. 35. de bi. rum.
- 2 Dispensatio contra generale Concilium difficiliter conceditur, quam contra alios Canones non Conciliares, in c. Nihil, num. 18. & seqq. de fil. Presbyter.
- 3 Dispensatio non potest Episcopus contra Canonem Concilii etiam ex causa unitatis, vel necessitatis Ecclesie, in cap. Dudum, & secundo, num. 15. de elect.
- 4 Dispensare an possit Episcopus contra Concilium generale de sui Capituli consensu, in cap. Pastoralis, num. 4. de his, quæ sunt à Prælat.
- 5 Dispensare potest Episcopus ex magna causa necessitate, & utilitate contra generale Concilium ex sententia Rota, in cap. Canonum statuta, num. 113. de Condit.
- 6 Contrarium, *ibid.* num. 111.
- 7 Declaratur, *ibid.* num. 112.

Vide in ver. *Papa quoad dispensationem*.

Dispensatio contra ius naturale, & Divinum.

- 1 Dispensatio ad ius naturale non pertinet, sed ad positivum, in cap. Ex parte, num. 60. de Cler. non resiste.
- 2 Dispensatio nulla fieri potest contra legem Divinam, in cap. Cum pridem, num. 76. & seqq. usque ad omni. 76. de pactis.
- 3 Dispensatio ad ius naturale non pertinet, in cap. Quia in tantum, num. 11. de preben.
- 4 Causa prestantum in Principe etiam in his, quæ competunt alicui de iure gentium, vel de pure di. vino, ubi solum est dispensari, in c. Quamvis, num. 111. de trans. Episcop.
- 5 Dispensare in preceptis Divinis non potest, nisi Deus, vel is cui Deus ipse commisit, in cap. Dudum, & secundo, num. 23. de elect.

Dispensatio cum illegitimo.

Vide in ver. *Illegitimus*.

Dispensatio contra ius Canonicum.

Vide in ver. *Episcopus quoad dispensationem*.

Dispensatio cum male promotis.

- 1 Dispensat Episcopus suos cum ordinato ad minores, vel ignorante ad sacros ab Episcopo, qui remanet Episcopatus, in c. Requisiti, omni. 1. de ordin. ab Episcop.
- 2 Dispensare non potest Episcopus cum ordinato sine titulo ad aliquem ex sacris ordinibus, ut sine novo titulo ad alios ordines ascendat, & relictur contraria opinio, in c. Episcopus, n. 4. de preben.
- 3 Dispensare potest Episcopus cum ordinato ante artem, si ad legitimam aetatem pervenerit, & defectus sit oculus, in c. Dilectus, num. 9. de tempore ordinat.

Dispensatio circa matrimonium.

- 1 Dispensatio super matrimonio rato, quibus ex causa sit concedenda, in c. Ex parte, num. 30. de convec. conjugat.
- 2 Dispensationem super matrimonio rato non consummato, quæ debet præcedere, *ibidem* num. 26.
- 3 Dispensatio an sit evincenda contrahendi matrimonium cum ea, quam quis in Sacramento Confirmationis tenuit ob voti accessionem, & ad tollendas lites, in cap. Ex litteris, o. m. 6. & seqq. usque in finem, de cognat. spiritual.
- 4 Dispensatio in secundo gradu non concedenda, nisi inter magnos Principes, & ob publicam causam, *ibid.* num. 10.
- 5 Et an hoc procedat in cognitione spirituali, *ibid.* num. 11.
- 6 Dispensare an possit Episcopus in primo gradu cognationis spiritualis, & *ibid.* num. 15. & seqq.
- 7 Dispensatio an alia iurata paret sit concedenda super impedimento, quod publicæ honestatis in primo gradu ex matrimonio rato non consummato, in cap. Tua, num. 10. & seqq. usque in fin. de despons. impob.
- 8 Dispensatio cum aliquibus, re possit contrahere in quarto gradu, intelligitur si uterque distat quarto, dummodo hoc approbet confensum, in c. Quod dilectio, num. 1. de consang. & affinit.
- 9 Et an gradus remotior indistincte attendatur tam in dispensationibus, quam in impedimentis, *ibid.* num. 2. restituit.
- 10 Dispensandum an sit cum nobili conjugat, & in domo Turris speculorum Urbis emittat ista voca substantialem in matris delegati Apostolici, citatur per hunc provisionem solvere matrimonium non consummatum, in c. Ex parte, & secundo, n. 11. & seqq. usque in fin. de convec. conjugat.

- 1 Dispensare potest inferior in articulo mortis in impedimento ducimene, ne publica salus repul periculis, in cap. Nihil, in c. 41. de fili Presbyter.
- 2 Dispensari non potest ab Ecclesia in nonnullis consanguinitatibus, & affinitatibus gradibus, qui in Levitico exprimentur, est hæc in c. Cum contingat, num. 77. de test. & qualis.
- 3 Optimo Navarri, & nonnullorum Theologorum circa dispensationem in casibus Socii Apostolice reservatis, rescribit, in cap. Nihil, num. 27. de fili Presbyter.
- 4 Papa dispensat in matrimonio rato non consummato, in c. Verum, num. 3. de convet. conjug.
- 5 Et an ingressus in Religione Societas Jeta sic causa sufficiens, ibid. num. 9. & num. 109.
- 6 Et quid de promotione ad Episcopatum ibidem num. 12.
- 7 Dispensatio an sit concedenda, ut matrimonium rati dissolvatur per vota simplicia à viro emissa in Religione Societas Jeta, in c. Verum, num. 6. & seq. usque in fin. de convet. conjug.
- 8 Dispensatio obtenta à Papa non valet super matrimonio inter consanguineos contracto, si sit falsa causa sit expressa, nisi eam postea Papa confirmet, in cap. Quia circa, num. 1. de convet. & affinit.
- 9 Dispensandi causa legitima super matrimonio contracto in gradu prohibito est solus ex eo superius, ibid. num. 6.
- 10 Dispensatur super matrimonio tam contracto, quam contrahendo, si timeatur scandalum, vel futura inimicitia, ibid. num. 7. & seq.
- 11 Declaratur, ibid. num. 12. & 14.
- 12 Propter scandalum recedatur à dispensatione juris posteriori, ibid. num. 8.
- 13 Dispensatio an sit concedenda in secundo affinitatis gradu ad variatas inimicitias, & lites inter familias illustres, ibidem num. 9.
- 14 Dispensatio in secundo gradu ex Concilio Tridentino non concedenda, nisi inter magnos Principes, & ob publicam causam, ibid. num. 10.
- 15 Quod locum habet tam in secundo affinitatis, quam consanguinitatis, ibid. de num. 11.
- 16 Et copula, &, resoluitur in dispensationem, ibid. num. 12.
- 17 Periculum ne civitas factionibus dividatur est iusta causa dispensandi in secundo gradu consanguinitatis, ibidem num. 13.

Dispensatio cum ordinato per saltum.

- 1 Dispensare potest Episcopus cum Presbytero ordinato per saltum, ut postquam pontificali egerit, & ordinem omnium retere, in Presbyterum ministrat, in c. Tu littera, num. 16. de Cler. per fili. promot.
- 2 Et quid si ordinatus fuerit scienter, & dolose, ibid. num. 16. ver. Veram hostiam.
- 3 Et quid si ministraverit in ordine, quo carebat, ibid. n. 17. & 30.
- 4 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 37.
- 5 Dispensare quomodo possit cum ordinato per saltum post annum etatis decemquingentum, ibid. num. 18.
- 6 Dispensare an hodie possit Episcopus cum scienter ordinato per saltum, ibid. num. 14.
- Vide in ver. Ordinem per saltum.

Dispensatio super residentia.

- 1 Dispensationes de non residendo, & de fructibus in absentia percipiendis non suffragantur, nisi Ordinarii consentiens accedat, in c. Cum ad hoc, num. 8. de Cler. non resid.
- Vide in ver. Residentia.

Dispensatio super irregularitate ex homicidio.

- 1 Dispensari potest cum homicidio voluntario ad obtinendum beneficium, etiam in titulum, in cap. Henricus, num. 1. de Cler. pugn. in duell.
- 2 Et an hæc dispensatio sit debita, adeatur superior peccator non dispensando, ibid. num. 9.
- 3 Dispensare potest cum homicida voluntario etiam Episcopus ad beneficium simplex, sed ad Curatum non dispensat, nisi Papa, ibid. num. 16. & 17. usque in fin.
- 4 Dispensare an possit Episcopus cum homicida voluntario ad beneficium curatum prius obtinens, ibid. num. 16. ver. Et quomodo.
- 5 Et quid ad beneficium non curatum, cui sit annexum aliud ministrandi in sacra Ordinibus per se ipsum, ibid. num. 17.
- 6 Et quid si alter beneficium impetraverit in eventum privationis ante accusationem institutam, ibid. num. 17. ver. An autem Episcopus.
- 7 Dispensare an possit Episcopus cum occulto homicida etiam in curia, ibid. num. 17.
- Vide in ver. Dispensatio super irregularitate secunda.
- 8 Concilium Tridentinum sess. 14. c. 7. excludens voluntarium homicidam à spe dispensationis, an habeat locum in jura promoto ad sacra Ordines, ibid. num. 12. & seq.
- 9 Concilium Tridentinum nec vult, nec ponit admittere Papam potestatem dispensandi in sacris Ordinibus cum voluntario homicida, ibid. num. 16.

Aggredi Repetitor.

- 1 Doctores afferentes Ecclesiam non dispensare super homicidio voluntario respondunt, ibid. num. 33.
- 2 Dispensari potest cum Ecclesiasticis irregularibus ex homicidio ob necessitatem patriæ, vel parentum decessione, in cap. Peticio, num. 17. de homicid.
- 3 Tridentinum Concilium cap. 7. sess. 14. A regula dispensationem non prohibentem excipiens homicidium ad sui defensionem comprehendit etiam homicidium ad defensionem parentum, ibidem d. num. 15.
- 4 Dispensatio in irregularitate est dispensatio circa ordines, in cap. Cum illorum, num. 30. de sent. excom.

Dispensatio super irregularitate occultis.

- 1 Episcopi ex Concilio Tridentino dispensant in irregularitatibus, & suspensionibus ex defectu occulto provenientibus, in c. Dilectus, num. 22. de tempor. ordinis.
- 2 Item absolviunt à casibus occultis, & Sedi Apostolica reservatis in foro conscientiarum, ibid. num. 13.
- 3 Praetati Regulares, & Abbates jurisdictionem quasi Episcopalem habentes dispensant, & absolviunt nequeunt in casibus occultis Concilio Tridentino, ibid. num. 22.
- 4 Dispensare potest Episcopus in irregularitate occultis ex mutilatione membri, licet non possit in irregularitate ex homicidio occulto, ibid. num. 23.
- 5 Dispensatur, & absoluitur ab Episcopo in materia delicti peccati coram duobus, vel tribus testibus non est tunc in contraria, ibid. num. 37.
- 6 Concilium Tridentinum sess. 14. cap. 6. expenditur, in c. Henricus, num. 47. de Cler. pugn. in duell.
- 7 Occultum delictum quando dicatur ad effectum, ut Confessores in vim litterarum S. Penitentiarie, vel Episcopi in vim Concilii Tridentini possint dispensare super irregularitate ex eo proveniente, laud. discutiunt, in c. Veritas, num. 106. & seq. usque in fin. de cohabit. Cler. & mulier.
- Vide in ver. Episcopus quando dispensationem.

Dispensatio tacita.

- 1 Dispensatio tacita super defectu induitur, quando alius ex gratia nullius iuris percipere, in cap. Quod à perdecessore, n. 87. de censur.
- 2 Dispensatio Apostolica ex diuturnitate temporis in insolitis non presumitur, in c. De mulis, num. 71. de probat.
- 3 Dispensatio tacita non induitur ex simplici tolerantia Papæ in his, qui sunt contra ius, in c. Cum mandatum, num. 12. de probat.
- 4 Dispensare non censetur inferior à Papa faciendo actum iuxta Constitutionem contrariam, in cap. Cum primum, num. 147. de pactis.
- 5 Dispensare non intelligitur Episcopus conferendo simpliciter duo beneficia difformis sui eodem recto, sed requiritur dispensatio expressa, in cap. Littera, num. 47. & 67. de concess. probat.
- Vide in ver. Dispensatio ad quæ extenditur.
- 6 Dispensare an tunc censetur Episcopus, si scienter conferat filio legitimo beneficium, quod pater habuit immediate, in cap. Veniens, num. 4. de fili. Presbyter.
- 7 Dispensare intelligitur Episcopus quocunque facie scienter, quod est contra ius commune, & materia est talis, in qua potest dispensare, ibidem num. 7.
- 8 Dummodo super causa precedat summaria cognitio, & causa in dispensatione exprimitur, ibid. num. 6.
- 9 Dispensare tacite intelligitur Papa cum intelligi, si cum scienter providat, in c. Quisquis, num. 8. de elect.
- 10 Secus in aliis superioribus circa Papam, ibid. num. 9.

Dispensationis effectus.

- 1 Dispensatio super impedimento copii potest Ordines suscipere, pendente ac si impedimentum non contraxisset, in c. Quævis, num. 37. de arat. & qual.
- 2 Dispensatio super defectu etatis ad præbendam non promulgationem ad ordinem eadem præbendam antequam privari non potest, ibid. num. 39.
- 3 Dispensati à Legato extra limites sui legationis non sunt tunc ex titulo putativo, & communis erroris, in c. Super eo, num. 13. de crim. fals.
- 4 DISPOSITIO media congruè interponitur in transitu de statu ad statum, à quo non datur recessus, in cap. Cum contingit, num. 130. de arat. & qual.
- 5 Dispositio generalis non comprehendit illicita, in cap. Ecclesia S. Maris, num. 4. de consue.
- 6 Dispositum in Abbatis non habet locum in Abbate, in cap. Cum in cunctis, num. 121. de elect.
- 7 Dispositiones verbum generale est, & idem sonat quod ordinatio, in c. Nullus, num. 22. de elect.
- 8 Dispositio in primo statu verificatur, si actus effectum sortitus fuerit, in c. Episcopus, num. 19. de probat.
- 9 Quod procedit in dispositione legis, secus in dispositione hominis, ibid. num. 20.
- 10 Dispositio penalis in iungens poenam excommunicationis non re-

- 3 *Reingitur, sed extenditur, in c. Nuper, n. 20. de sim. ex com.* 345
 3 *Contrarium ibid. num. 30.* 346
 3 *Dispositio quantumcumque generalis recipit restrictionem de habitudine, & possiditatem, in cap. Responsa, num. 110. de sent. ex com.* 366
 3 *Dispositio parum favorabilis, & parum odiosa restringit debet quatenus præjudicat tertio, vel cultui divino, in c. Olim, n. 63. de verb. significat.* 384
 3 *Dispositio omnis simpliciter concessa, vel sit iura communi, & ad illam intelligendam est intelligenda, in c. Periculum, n. 64. de Regul.* 377
 3 *Dispositio intelligitur de actu valido, in cap. Confutari, num. 59. de regulis.* 404
 3 *Dispositio loquens de aliquo actu in materia stricta non comprehendit alium, in c. Nobis, n. 94. de simon.* 45
 3 *Dispositio quælibet intelligitur rebus sitis, in cap. Cùm M. num. 44. de consuet.* 115
 3 *Dispositio loquens de solo Episcopo non excludit Capitulum ratione conjunctionis, in c. Ut iuxta, n. 38. de off. Ordin.* 594
 3 *Quod procedit in materia, quæ committit se explicare, ibidem.* 594
 3 *Dispositio conditionalis præ ad veniendum conditionis perficitur perinde ac si ab initio pure facta esset, in cap. Super eo, n. 3. de condit. appol.* 40
 3 *Dispositio recipiens duo determinabilia debet utrumque pariformiter determinare, in cap. Pervenit, num. 6. de sentent. ex com.* 328
 3 *Dispositio generalis commensuratur agentis possidati, in c. A nobis, n. primo, n. 3. de sent. ex com.* 320
 3 *Dispositio contra filios legitimis multo magis habet locum in spuris, si casus contrariet filii illegitimi aliquod beneficium, in cap. Per natus, n. 14. de probat.* 144
 3 *DISPUTARE non licet de factis Papæ, in cap. Ea parte, num. 61. de Cler. non resid.* 46
 3 *Disputare publice, vel occulte de articulis fidei non licet Clericis, vel laicis, in cap. Cùm venisset, n. 103. de iudic.* 30
 3 *DISSIMULATIO aliquando recipitur pro approbatione, in cap. Præterea, n. 10. de convet. consue.* 470
 3 *Dissimulatio peccatorum in Prælato est culpa moralis, in cap. Irrefragabili, n. 2. de offic. Ordinari. & in c. Ne Religiosi, num. 3. de Regular.* 414
 3 *Disputare potest, hæc verba habent vim dispensationis, in cap. Quid, n. 3. de consanguinit. & affinit.* 69
 3 *DISSOLUTIONIS materia generatur ex introductione Clericorum secularium intra claustra Monasterii, in c. Ut iuxta, n. 3. de offic. ordin.* 593
 3 *DISTINCTIO in modis licitis adiectus fuerit sit in legatis particulis tantum, non autem in successione universalis, in c. Nisi præterea, n. 16. de excess. prelat.* 533
 3 *DISTRACTIO voluntaria in officio si sit secundum altum interierum, est quidem gravis, & emercatoria, sed non mortalis, in cap. Dolentis, n. 19. de celest. Millit.* 584
 3 *Contrarius, num. 38. & seq.* 583
 3 *Dispositio voluntaria non est culpa moralis nisi tanquam sit, ut notabilem officii, vel Millie partem adsumat, ibid. num. 51. & cum seq. usque ad num. 57.* 585

Distributiones quotidianæ, communis.

- 3 *Distributiones quotidianarum quas sit natura, in cap. De cætero, num. 10. de Cler. non resid.* 38
 3 *Distributiones quotidianæ succedunt loco fructuum præbendæ, ubi nulli sunt redditus à distributionibus distincti, ibidem num. 18. & 19.* 38
 3 *Distributiones quotidianæ proprie quæ sine, ibid. num. 18. & 19.* 38
 3 *Distributiones quotidianæ non veniunt appellatione fructuum, in cap. Præterea, n. 95. Ne Prælati vices suas.* 76
 3 *Nec comprehenduntur in regulis de Valtre, ibid. num. 96.* 76
 3 *Distributiones quotidianæ assignantur pro Milla Conventuali, sicut præbendæ, in c. Ut Abbas, n. 84. de exat. & qual.* 89
 3 *Distributiones quotidianæ sunt redditus casualis, & incerti, in cap. Licet, n. 7. de præb.* 174
 3 *Distributiones quotidianæ contra se indicantur, ibid. num. 14.* 174
 3 *Distributiones quotidianæ censentur etiam amittit duntaxat in fine anni dummodo diuisio fiat pro rata servitii, & absentes nihil percipiunt, ibid. num. 18.* 174
 3 *Seminario Clericorum non est contribuendum ex distributionibus quotidianis, ibid. num. 19.* 174
 3 *Distributiones in quibus unum redditus consistunt, habentur loco præbendæ, & est locus tresser præbendæ Theologia, ibid. num. 21.* 175
 3 *Distributiones in succedant in locum præbendæ ubi redditus sunt fructus à distributionibus distincti, ibid. num. 117.* 241
 3 *Et quocumque hæc censetur sit estimanda, ibid. num. 118.* 241
 3 *Et quod si fructus quantum parum distributionum non superent, ibid. num. 120.* 241
 3 *Distributiones quotidianæ nulli nisi fructus succedant in locum præbendæ, & ideo debentur absentibus, casu iusta causa, in cap. Quasi tenem, n. 3. de præb.* 27
 3 *Distributiones quotidianæ quas sunt, & quibus nominibus appellantur, in cap. Olim, n. 44. de verb. signif.* 383

- 3 *Distributiones quotidianæ ad dicuntur redditus illi, qui in fine anni diuisuntur pro rata servitii cuiusque horæ, ibid. n. 45. & seq. usque in fin.* 383
 3 *Fructuum appellatione non veniunt quotidianæ distributiones, ibid. num. 48.* 383
 3 *Distributiones duplices ad debentur obtineri in eadem Ecclesia dignitatem cum Canonici, ibidem num. 51.* 383
 3 *Docum. Papales, & spolia ad deducantur ex distributionibus quotidianis, ibidem num. 54.* 383
 3 *Et quod si fructus omnes in distributionibus consistant, ibidem num. 55.* 383
 3 *Distributiones quotidianæ ad quem finem institutæ fuerint, ibid. num. 58.* 384
 3 *Distributiones quotidianæ, in quibus uni fructus consistunt, in materia favorabili, & privilegiata succedunt in locum præbendæ, ibidem num. 60.* 384
 3 *Sed in materia odiosa, & restringibili, ibid. num. 61.* 384
 3 *Sed professionem non emittentes non perdant distributiones quotidianas, in quibus universi redditus consistunt, ibidem num. 61.* 384
 3 *Distributiones quotidianæ non computantur inter fructus, non fructus dicuntur, in cap. Graviter, num. 77. & 81. de rebus, fructu.* 279
 3 *Contrarium, ibid. num. 87.* 279
 3 *Declaratur, ibid. num. 84.* 279
 3 *Distributiones quotidianæ nihil commune habent cum corpore beneficii, sed dantur in recompensam servitii, ibidem num. 78.* 279
 3 *Quandoque manualia, quandoque spiritualia appellantur, ibid. num. 79.* 279
 3 *Dantur pro opere diurno, & tanquam merces laboris, ibidem num. 80.* 279
 3 *Declaratur, ibid. num. 87. & 91.* 279
 3 *Distributiones quotidianæ plenius acquiruntur, quam fructus præbendæ, & ideo Clerici de eis stant possit, ib. n. 81.* 279
 3 *Distributiones quotidianæ non computantur in valore fructuum, ibid. num. 82.* 279
 3 *Sed tamen sub fructibus comprehenduntur, ibid. n. 87.* 279

Distributiones quotidianæ quibus, accrescant, vel applicantur.

- 3 *Distributiones Canonitum absentium primo applicandæ sunt fructibus Ecclesie si indicet, si minus aliter pro loco arbitrio Ordinarii, in cap. Qualiter, num. 36. de Cler. non resid.* 72
 3 *Distributiones quas perdit absens ultra tempus à Concilio permissum non accrescent inferuentibus, si redditus omnes in distributionibus consistant, in cap. Licet, num. 21. de præbend.* 135
 3 *Distributiones quando accrescent inferuentibus vel applicantur fructibus Ecclesie, in cap. Quia nonnulli, num. 16. & 21. de Cler. non resid.* 30
 3 *Vale in ver. las accrescend.*

Distributionum conversio.

- 3 *Distributiones initialiter sunt, vel tunc tertia pars fructuum separari debet, & in distributionibus cum ventu, in c. De cætero, num. 20. de Cler. non resid.* 39
 3 *Initialiter præbendæ dignitatem qualiter sine conversio in distributiones, in cap. Quia nonnulli, num. 21. & 21. de Cler. non resid.* 30

Distributiones quotidianæ quibus debeantur, vel non.

- 3 *Distributiones quotidianæ absentibus non debentur quantumcumque absint ex iusta causa, in cap. De cætero, num. 9. de Cler. non resid.* 37
 3 *Distributiones quotidianæ de iure communi integre lucratur duo Canonici in termino Episcopi existentibus, si novum Capitulum redditus distributionibus consentit, ibid. num. 17.* 38
 3 *Et quod post Concilio Tridentinum, ibid. num. 19. usque in fin.* 39
 3 *Distributiones quotidianæ debentur Canonico ad Ecclesiam per viam culpæ, ibid. num. 21.* 39
 3 *Item iniuste excommunicatus, nec carceri mancipatus, si ante solutus erat Deus interdictus, ibid. num. 26.* 39
 3 *Distributiones quotidianæ debentur assignari Canonici, qui Episcopum lumen visitantem comitantur, vel qui eius nomine visitantur, in c. Ego N. num. 81. de parat.* 177
 3 *Distributiones quotidianæ non recipiunt, nisi qui statim horis interverunt, in c. Licet, n. 76. de præbend.* 138
 3 *Statues ut distributiones debeantur non interuentibus subiecta sunt à Concilio Tridentino, ibid. num. 80.* 138
 3 *Distributiones non lucrantur absentes, licet per substitutionem inferuentibus, ibid. num. 81.* 138
 3 *Distributiones debentur his, qui verè Divini intersunt, non assentibus, qui sicut, aut pars interpretantur, ibid. num. 101.* 139
 3 *Distributiones quotidianæ non debentur Inquisitis, nec excommunicatis.*

1. natoribus Synodalibus, nec his, qui voluntarie se confessionibus
adificanda exponunt, ibid. num. 104. 139
2. Nec tantumibus Episcopis non commensuribus, aut illi interveniunt
bus dum Missam particulariter celebrant, ibid. num. 107. 139
3. Nec doctores Canonici in servitio Episcopis existantibus, nisi reddi-
tione omnes, etc. ibid. num. 106 & 107 & seqq. 139
4. Nec alii canonicos Episcopum voluntarie audire Missam in Ecclesia
non Cathedrali, ibid. num. 107. 139
5. Distributiones non lucratur infirmis Episcopis in Monachibus
velandis, in examine promovendorum in Seminaris, autem co-
munibus S. Officii, ibid. num. 109. 140
6. Nec canonicos Episcopum in visitatione diocesana, ibid. n. 110. 140
7. Nec Canonicos Vicarios Episcopum non obstante immemorabili con-
suetudine, ibid. num. 111. 140
8. Nec electus iudex in vim scripti, aut Juxta Synodali nisi ab eis
prosequenti sibi commissi, ibid. num. 112. 140
9. Nec afflicti Congregationis rerum spiritualium, ibid. n. 113. 140
10. Nec famulantes ex debito fore obiecti, ibid. num. 114. 140
11. Distributiones non lucratur Canonici Missam celebrantes submis-
si voce dum hoc Canonice recitant, nisi illa hora ad cele-
brandum compulsi fuerint, ibid. num. 118. 140
12. Nec peregrinantes de rationis causa, ibid. num. 119. 140
13. Et quid in absentibus compone jubet, ibid. num. 120. 140
14. Distributiones debentur absentibus si ea causam fore lege fundamen-
talis, ibid. num. 121. 140
15. Vel statuta Sede Apostolica confirmata, ibid. num. 122. 141
16. Privilegia Apostolica percipiendi in absentibus distributiones quoti-
dianas non sunt soluta a Concilio Tridentino, ibid. n. 123. 141
17. Distributiones debentur visitantibus limina pro Episcopo, aut cum
in eadem visitatione constantibus, ibid. num. 124. 141
18. Ordinarius potest sine Capituli consensu excoicare Canonicos a ser-
vicio Chori ex causis tantum expressis in Constitutione Bonifa-
cii VIII. ibid. num. 127. 141
19. Distributiones quotidianas debentur infirmis absentibus, etiam
non probata consuetudine illas in absentia percipiendi, ibidem
num. 126. 141
20. Serruam Capituli ut agros non denent distributiones non valet,
ibid. num. 128. 142
21. Tempus infirmitatis non est computandum pro tempore vacatio-
num, ibid. num. 140. 142
22. Distributiones debentur podagra impedire, ibid. num. 142. 142
23. Distributiones debentur senio concessi si alius residere sine soluti-
one, ibid. num. 146. 142
24. Item infirmis ex propria culpa, & peccato, ibid. num. 147. 142
25. Etiam dum ante eadem fuit Choro moriens, ibid. num. 148. 142
26. Etiam debeat mori, qui dum abest tribus mensibus vacationibus,
vel ex causa jubilei in morbum incidit, ibid. num. 149. 142
27. Distributiones quotidianas debentur absentibus ob justam, & ratio-
abilem corporalem necessitatem, ibid. num. 150. 142
28. Unde debentur, qui medicamentis sumptis, aut sanguine minutis
est, ibidem. 142
29. Item expulsi a civitate propter seditiones, ibid. num. 151. 142
30. Etiam non probata consuetudine, ut distributiones debeantur ab-
sentibus ex iusta causa, ibid. num. 152. 142
31. Item in eadem respectu in exercitio solius locorum, & quid de
fructibus percipiendi, seu malis prole, ibid. num. 153. 142
32. Item absentis in iustitia Jodice vacationis redimere, ibidem
num. 154. 142
33. Item in casu ob causam criminalem, qui se innocentem probavit,
ibid. num. 155. 142
34. Item condemnatus, vel excommunicatus, & postea absoluto pro sen-
tentia, qui in iudicatum transiit, ibid. num. 156. 142
35. Distributiones quotidianas debentur absentibus ob evidentem Ec-
clesiæ utilitatem, ibid. num. 158. 142
36. Nisi probetur consuetudo, secundum quam absentibus ob distant-
iam causam distributiones percipiunt, ibid. num. 159. 142
37. Archidiaconi habentes nundum sui percellendi in Choro, dum visitant
et in loca sua jurisdictionis subdignos non debentur distribu-
tione, ibid. num. 165. 142
38. Debeat tamen absentibus pro exercitio curæ minimum fuit de-
gnitatis, vel Canonici incumbens, ibid. num. 163. 142
39. Dum sunt in alia administrandi faciemus, vel ex extremis, quæ
ad curam spectant, ibid. num. 164. 142
40. Et dummodo hoc possent per se ipsos, ibid. num. 165. 142
41. Distributiones debentur Theologo perbendato in diebus, in quibus
legit, ibidem num. 166. 142
42. Item Pontificarius adnotati confessiones in Ecclesia, sive in Con-
fessionario, sive extra dum divina celebrant, ibidem num.
170. 142
43. Item dum Capitulum conicatur corpus defuncti ad sepulchrum,
ibid. num. 171. 142
44. Distributiones quotidianas debentur privilegio super fructibus
in absentia percipiendi, si traditus omnis ha distributionibus
confistat, in cap. Olim, num. 30. ultique ad n. 41. de verb.
signif. 142
45. Distributiones non lucratur absentibus studiorum causa, nec valet
contraria consuetudo, ibid. num. 30. 142
46. Et quid si nulli sint fructus a distributionibus distincti, ibidem
num. 31. 142
47. Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 32. 142
48. Distributiones duplices an debeantur obnoxia in eadem Ecclesia
dignitatem cum Canonis, ibid. num. 33. 142

49. Consecratus, vel consecutus Ecclesiam an possit indari, et divi-
ni intercedentes, non lucratur quotidianas distributiones, ibid.
num. 36. 142
50. Consecratus Ecclesiam ut absentes per quinquaginta vices amittant
integras distributiones quotidianas, an valeat, ibid. n. 37. 142
51. Distributiones quotidianas debentur senio concessis, si alius residere
sint soluti, in cap. Nisi cum pridem, n. 33. de renunc. 142
52. Item infirmis ex propria culpa, & peccato, ibid. num. 34. 140
53. Distributiones quotidianas debentur Canonico, qui amittit officium
lingue, quævis Choro non meritis in cap. Cum percussio, n. 3.
de Cler. xpo. 142
54. Fidei professionem non emittentes an perdant distributiones quoti-
dianas, in quibus sententiis redditus consistunt, in cap. olim, n. 2.
de verb. signif. 142
55. Vide in verb. Canonici quod prefationem, fructus, & distri-
butiones. 142

Vide in verb. Infirmitas.

Distributiones quotidianas quando re- sistenda.

1. Distributiones quotidianas percipere, & quæ percipere possunt,
an male huius possessor restituere debeant, in cap. Graviter, n. 76.
& seqq. ultique ad num. 97. de Relict. spoliat. 119
2. Distributiones quotidianas quas male huius possessor percipit divi-
ni intercedit, an tunc restituere, & etiam ex parte impediti
nulla preceperit prestatum, ibid. num. 83. & 97. 119
3. Et quid in percipiendis, ibid. n. 99. 119
4. Distributiones quotidianas percipere sine titulo, vel cum titulo re-
probato, & sine juris summo restituenda sunt, ibid. n. 87. 119
5. Et eas percipere cum titulo reprobato committit furtem, vel rapi-
nam, ibid. num. 88. 119
6. Non debentur infirmis nisi sint canonice instituti, ibidem
num. 89. 120
7. Distributiones quotidianas, quas male huius possessor divinis in-
tercedit percipere possunt, non tunc restituere, nisi præceperit
prestatum, ibid. num. 94. & seqq. 120
8. Fallit in casibus, remissi, ibid. num. 96. 120
9. Condemnatio in Beneficialibus ex stylo Rote non fit nisi cum fructu-
bus percipit, & sub fructibus semper comprehenduntur distri-
butiones quotidianas, ibid. num. 86. 119
10. Distributiones quotidianas non tantum percipiuntur, sed etiam quæ
percipere possunt huius solus possessor tunc restituere a qua
controversia morit, ibid. num. 117. 120
11. Sed quod ex, quæ percipi possunt, necessaria est prestatum,
ibid. num. 118. 120
12. Vide in verb. Fructus condemnatio.
13. DIVERSITATEM corporum diversitas sequitur animorum, in c.
Quæ diversitas, num. 4. de concess. perb. 120
14. DIVERSITAS non videtur populus statim reversum, in c. Extrin-
secas, & qui verbi n. 1. de perb. 120

Divisio bonorum.

1. Divisionem bonorum frater major facit, & minor eligit, secundum
opinionem Canonistarum, in cap. Si Episcopus, num. 5. de 13. de
Paroch. 301
2. Et major intelligitur non respectu ætatis, sed respectu administra-
tionis, ibidem num. 7. 302
3. Frater minor non provocat ad divisionem, sed provocat ad fratre
majore, ibidem num. 6. 302
4. Fratres si debeant aliquam hereditatem dividere, non major natu
debet divisionem facere, sed ille qui diutius res paternas admini-
stravit, ibidem num. 8. 302
5. Frater major secundum Legem non tenetur facere porcionem, nec
minor eligere, sed divisio facienda est iudicio officio, vel iuris
in iure, ibidem num. 10. & de 1. de 1. 302
6. Frater potest fratri ad divisionem vocare iudicio familiaris crea-
turus, vel communis dividenda, ibidem num. 11. 302
7. Iudex quomodo fore gerere debeat in divisione facienda inter fratres,
ibidem num. 12. 302
8. Consecutus ut frater major dividat, & minor eligat, teste Augu-
stino, & verum originem a divisione Abrahæ, & Loth, ibid. num. 13.
& seqq. 302
9. Divisio inter sacros studii fieri debet ab eo qui diutius in studio fuit,
in c. Si Episcopus, num. 9. de Paroch. 302
10. Divisio proveniens in fine anni fit gratis commodioris solutionis
in cap. Olim, n. 49. de verb. signif. 121
11. DUTURNITAS temporis sine veritate, & ratione est ventus
erroris, in c. Intergrabit, num. 4. de off. Ordin. 121
12. Divisio dictio quod tempus imponit, in c. Nulla, num. 23. de con-
cess. perb. 121
13. DOCTRE prius quam doceri preceptum est, & impossibile, in c.
Cum in magistrum, num. 3. de elec. 301
14. DOCTORES, & magistri prohibentur glossas, commentarios,
additiones, & scholia super decretis Concilii Tridentini typis
mandare, æque impressa edere, in cap. Cum venissent, num. 7.
& seqq. ultique ad num. 6. de iudic. 28
15. Doctores, & magistri non licet glossas, commentarios, addo-
nationes, aut scholia super decretis Concilii Tridentini manuscrip-
tè erulgare, ibid. num. 6. & seqq. 28

- 1 Declaratur, num. 71. & 76. 37
- 1 Doctores anque inter se sibi invicem libere manuscriptos propter illum periculum, ibid. num. 74. 37
- 1 Doctores qui gloriari & commendaris manuscriptos super decernit Concilio Tridentino non evolvunt, sed ad usum suum sibi referunt aut non inveniunt in postea Constitutione Pa. IV. ibid. num. 76. 37
- 1 Doctores & Advocati qui aliquod Tridentini Concilii decretum inveniunt interpretantur, etiamque interpretationem scriptam, aut inscriptam edunt, censuratur a censuris Bullae Pa. IV. ibid. num. 80. 37
- 1 Magistri, & Doctores licet possint in scholis Tridentini Concilii decreta oremus interpretari, ibidem num. 89. & seq. ubique in finem. 39
- 1 Doctores, & Magistri de iure communi facultatem habentes leges, & canones interpretandi, ibid. num. 91. 39
- 1 Doctor potest interdum subrogare scholares, in cap. Cum sit a. 2, num. 4. de stat. & qual. 437
- 1 Doctor respondens per verbum videtur, intelligitur de iure respondere, quod facit pro dicto Innocentio, in cap. Cum visum, num. 31. de Regula. 368
- 1 Doctor ignorat penitus, ac nullus, in cap. Inter cetera, num. 57. de rescripto. 357
- 1 Doctorem opus non habens contradicendum, dicitur casus huius in c. Reliquis, num. 18. de decem. 324
- 1 Quis in ver. *Subscribere Opus*. 324
- 1 Doctus fene probatus reprobus potest, in cap. Accipimus, num. 44. de stat. & qual. 433
- 1 Doctus attestanti de stylo Curie non est credendum, in cap. Quia propter, num. 46. & num. 55. de elect. 399
- 1 Doctus habens salarium a civitate non prohibetur contra eam esse Adversus, in c. Cum Sacerdotis, n. 18. de postulat. 675
- 1 Doctores Catholici in principio, vel in fine liberorum suorum quam faciant protestationem ad evitandum haerem, in c. Dominatus, num. 23. & seq. de Summ. Trin. & fidei Carol. 11
- 1 Doctores respondens per verbum videtur, intelligitur affirmari vel respondere, in c. De cetero, num. 3. de homicid. 118
- 1 Doctores afferunt Ecclesiam non dispensare super homicidio voluntario expendunt, in cap. Henricus, num. 53. de Crim. post. in dist. 146
- 1 Doctorem non est sibi aliquando contrarium est, fere impossibile, in c. Ne iniuriar, num. 38. de consue. 45
- 1 Doctores iuxta auctoritatem per contrarium auctoritatem alterius enervatur, ibid. num. 166. 43
- 1 Doctores referunt plures opiniones in dubio, quam censetur approbare, ibid. num. 371. 64
- 1 Doctor qui simpliciter approbat unam opinionem, censetur contrariam refellere, ibid. num. 372. 63
- 1 Idem si ducit unam opinionem esse probabiliorem, suam veroem, ibid. num. 373. & seq. 63
- 1 Doctores antiqui magis deferendum est, quam modernis, ibid. num. 379. & quatuor nomencl. seq. 78
- 1 Doctores antiquos reliquunt, ut modernis adhaerant, non recte facit, ibid. num. 381. 78
- 1 Doctorem dicunt in casum est credendum, in quantum Canonici scriptura differunt, ibid. num. 386. 86
- 1 Doctores iuxta auctoritatem, non facit, opinionem probabilem. Vide in ver. *Opus probabile*. 86
- 1 Doctus attestanti de confusione, vel de commisso suo loquendi non creditur, in d. c. Ne iniuriar, num. 38. de consue. 87
- 1 DOCTORATUS insignis, deest libris, & insula, an sit de subditia. D. doctoratus, in c. Qui Presbyterum, in 12. de penit. & remiss. 103
- 1 Doctores in iure Canonico in quibusque sentis velis sit alia facultate habere, ad referendum per vocari non potest, in c. Super specula, num. 11. de magistris. 86
- 1 DOCTRINA sufficiens requiritur de subditia in Pubere, Sanctas vero tamquam conditio sit qua non, in cap. Eam te, n. 10. de stat. & qual. 404
- 1 Doctrina de libera electione opinionis probabilis, unde origines dicitur, in c. Ne iniuriar, num. 38. & 306. de consue. 33
- 1 Vide in ver. *Opus probabile*. 33
- 1 Doctrina de libera electione probabilium opinionum valde utilis est Christi, in c. Repub. & vultum. 44. 33
- 1 Insuper perinde, ibid. & cum. 109. ubique ad num. 336. & num. 340. 73
- 1 Doctorem non est tradenda de his, quae melius est desicere, quam scire, in c. Licet, num. 2. de crim. fals. 181
- 1 Doctorem licentiam vendere, an sit prohibitum, quia sermonizans, in c. Cum proder, num. 28. de patris. 615
- 1 Doctores, & Theologos in Theologia, quos in p. n. Censura in publica Universitate gaudere privilegio de perspicuis, in superbus in aliter, in c. Lector, n. 1. de per. her. 334
- 1 Summi proinde fixi sunt in Cathedrali, eisdem civitate, ibid. num. 334. 334
- 1 Er quid in doctibus in Ecclesia, num. 117. 140
- 1 DOLI capax & voto, & Sacramento se obligare potest, in c. Tunc licet, num. 29. de Cler. per sale. promot. 101
- 1 Declaratur, num. 71. & 76. 37
- 1 Dolus in spiritualibus non vitat contrarium, aut. Sicut natus, n. 6. de Regular. 329
- 1 Dolus bonus dicitur quo quis ad meliorem vitam inducitur, in c. 16. num. 16. 37
- 1 Declaratur, num. 71. 37
- 1 Dolus malus quod sit, ibid. n. 1. 37
- 1 Dolo aliter quis non debet ad Religionem ingrediendam, ibidem num. 13. 37
- 1 Dolus sius natus debet esse hereticus, n. 17. 37
- 1 Dolus datus causam contrarii hoc deinde necesse sit de dolo ipsius contrarius, secus si alienus, ibid. num. 17. 37
- 1 Dolus an debeat esse Abbat, & Monasterii ad hoc ut bona seducti ad Religionem sine heretico refectum, ibidem num. 18. 37
- 1 Dolus tunc, vel curatore datus causam contrarii necesse pupillo, ibid. num. 20. 37
- 1 Dolus non presumitur in his quae habent iuris sufficientiam, ibid. num. 37. 39
- 1 Dolus non presumitur quis commisisse in re modica, in c. Super litteris, num. 43. de Rescripto. 161
- 1 Dolus praesumitur in eo, qui in facto proprio non antiquo, neque interitum falsum narrat, etiam in litteris Justitiae, ibidem num. 44. & 46. 161
- 1 Dolus in litteris quae praesumitur in eo qui expresse falsum, vel tacite verum in facto proprio, ibid. num. 46. 161
- 1 Dolus in eo, qui suggit falsum, vel tacite verum in rescripto, ex quibus probetur, ibid. num. 50. 161
- 1 Vide in ver. *Subscribere Opus*. 161
- 1 Dolus in dubio praesumitur quando ex officio, vel ex natura rei perquiratur diligenter investigari, in c. Ad falsitatem, num. 12. de crim. fals. 184
- 1 Dolus praesumitur in his, quae sunt de genere prohibitionum, in c. Ex confusione, n. 2. de crim. fals. 189
- 1 DOLOSUS non est admissus ad beneficium cessionis, vel ad beneficium cap. Obdormit, vel cap. Perit, de successio. in cap. Obdormit, num. 4. de filio. 241
- 1 DOMESTICI praesumunt non scire nisi quod placet nationi suae, in cap. Constituit, & primo, num. 2. de testib. & accipit. 152
- 1 Nec tamen praesumptio admittit probationem in contrarium, ibid. num. 3. 152
- 1 DOMILIUS confidit in eo qui voluntaria, in c. Illius eximio, vel in cap. Significavit, num. 3. de Paroch. in c. 109
- 1 Domilius translationis quae subtrahitur per ditionem proxiis & proxiis, ibid. n. 2. 109
- 1 Domusium tam ferre ex loco originis non eximitur a jurisdictione naturalis domini nec quod futurum, nec quod temporaria, ibid. num. 1. 109
- 1 Domusium ad effectum recipendi Ecclesiasticas sacramenta ibi quae datur habere ubi habuit, ibid. num. 2. & 3. & 3. & seq. 309
- 1 Religatus in loco, in quo delegatus est, interim necessitatem domicilium habet, ibid. n. 35. 311
- 1 Domusium an transferat in loco quod dabo confect ad habitandum, in vero ad hoc ibi aliquid tempus, & iure praesumitur, ibid. num. 4. & seq. ubique in finem. 311
- 1 Domusium de non erant non constituitur, nisi per habitationem decem annorum, ibid. n. 3. 311
- 1 Contrarium n. 44. Declaratur, n. 7. 311
- 1 Habitat in loco non constituitur in loco domicilium contrarius nisi per decem annos habita vice, ibid. n. 41. 311
- 1 Declaratur, n. 7. 311
- 1 Domusium non constituitur nisi animo perpetuo habitandi, ibid. num. 44. 311
- 1 Imperis, qui duo penes mercem, vel utrumque fuerit, non dicitur ibi domicilium contrarius, ibid. n. 45. 311
- 1 Domusium constituitur animo, & facto simul, nec sufficit unum sine altero, ibid. num. 46. 311
- 1 Animus vero ex condictis deprehenditur, n. 47. 311
- 1 Et qui sit ejusmodi condictio, ibid. n. 48. 311
- 1 Domusium constituit potest tunc temporis qualem decem annorum filia concurrat ambia, ibid. n. 49. 311
- 1 Domusium sufficiens demonstratur per habitationem decem annorum, ibid. n. 50. 311
- 1 Scholares non contrahunt domicilium nisi studium causa moratur, n. 12. pro fidei decem, & cit. ibid. n. 51. 311
- 1 Idem in mercatoribus, & lectis publicis, n. 52. 311
- 1 Domusium constituit quod impeditur constituit in loco, ad quem & transit cum familia, & foras suam, & ibi possit non emere, aut animum suum declarare, ibidem num. 54. & 56. 311
- 1 Alioquin tempus est arbitrarium, n. 57. 311
- 1 Domusium constituit alia condictio non constituitur per simplicem habitationem, nisi sit decemalis, ibidem num. 57. 311
- 1 Domusium est contrarius, requiritur animus perpetuo habitandi, in c. Praefata, n. 3. de Testib. 153
- 1 Domusium translatio ex quibus probetur, ibid. n. 5. 153
- 1 Domusium Clerici facile praesumitur in loco beneficii residentiam requiritur, ibid. n. 7. 153
- 1 Ad Domusium contrarius an sufficit sola animi declaratio sine alia probatione, ibid. n. 8. 153
- 1 Reliqua in ver. *Locus quod domicilium*. 153
- 1 DOMINI jurisdictionem habent super familiam, sicut magister super discipulos, Pater in filium, & maritus in uxorem, in cap. Cum contrarius, n. 20. & seq. de loco compet. 70

- § Domini temporales, & magistralis quicumque impediens libertatem matrimonii incidunt in excommunicationem, c.9. ff. de reform. Conc. Trid. Non autem privatur persona, in c. Nuper, num. 7. de sent. excomm. 346
- § Domus temporalis si superiorem non recognoscit, equiparatur Principi, si recognoscit, Prædicti, in cap. Nobis, num. 22. de iurepatron. 527
- 1 DOMINIUM, vel possessio non possunt esse in solidum apud plures, in cap. Ex parte, num. 14. de arbit. 700
- § Domus in dubio intelligitur de directo, non de utili, in cap. Significasti, num. 4. de foro compet. 77
- § Donum sequitur traditionem transferre ex contractu etiam inani, si non tamen nulli, & contra legem, in cap. Tui nos, n. 1. et de litem. 57
- § Donum rei mixtae consensu emittitur, & sit alienum, in c. Naviganti, num. 11. de usus. 161
- § Donum in quoque difficultas perditur, quam possessio, regulariter contra, in cap. Literas, num. 15. de concess. preben. 196
- § Declaratur, ibidem num. 16. 196
- 1 Donum sunt de pure genium, in c. Quæ in Ecclesiis, num. 110. de Constat. 104
- 1 Sed modi acquirendi per jus civile distinguuntur, ibidem num. 116. 104
- § in Dominio potest habere, cui res primò tradita est, licet alius in titulo præveniat, in cap. Cum olim, num. 14. de senen. & re iudic. 184
- 1 Sed hoc non procedit in Clericis, ibid. d. n. 14. 184
- § Donum reum Ecclesiis propriè loquendi non est apud aliquam Ecclesiam particularem sed apud Christianam c. Relatum, num. 12. & num. 17. Ne Cler. vel Monach. 667
- § DOMUS venerabilis appellatio includit etiam Monasterium, in c. Nos quidem, num. 4. de testam. 219
- § Domus Principis, Ancy, & Palatia.
- § Vide in ver. *Astis ante celebranda.*
- § Et in ver. *Oratorum.*

Donum, Donans, Donatio, Donare, Donator, Donatus.

Donatio causa mortis.

- § Donatio causa mortis facta revocatur sequuta reconvalescentia, in c. Cum esset, num. 57. de testam. 173
- § Donatio causa mortis non est mera ultima voluntas, & prout incitetur, equiparatur contractui, ibid. num. 37. 173
- § Donatio facta à Clerico concubine non valet, sicut nec facta meretrici à milite, in c. Cum percussit, n. 8. de Cler. apote. 155
- § Donatio omnium bonorum presentium, & futurorum facta Ecclesie valida est, in cap. In presentia, num. 6. de probat. 133
- § Donationes que sunt ab Imperatore videntur fieri contemplatione ejus, in quem conferuntur, in cap. Possulati, num. 10. de concess. preben. 201
- § Donatio ingreditur Monasterium.
- § Vide in ver. *Hervicus quod renuntiacionem.*
- § Rex Ecclesie donata.
- § Vide in ver. *Re Ecclesie.*
- § Donans simpliciter, omnia jura sibi competentia concessisse videtur, in c. Verum, num. 19. de foro compet. 61
- § Vide in ver. *Bona Ecclesie.*
- § Et in ver. *Baronia.*
- § Donare est proprium animi nobilis, in cap. Prudentes, num. 3. de donat. 244
- § Donatio propriè dicitur cum aliquis dat non aliam ob causam, quam ut liberalitatem exerceat, ibid. num. 5. 244
- § Donatio perfecta revocari non potest, nisi in casibus hic expressis, ibid. num. 7. 244
- § Donans unæ Ecclesie bona, que superflue tempore sui obitus, an possit in prædictis bonis aliam Ecclesiam sibi heredem instituire, ibid. num. 8. & num. 9. quæque in fin. 244
- § Donata bona, que acquisita reperiuntur tempore sui obitus censetur reservasse sibi facultatem disponendi de bonis donatis, ibid. num. 9. 244
- § Donatio bonorum, que acquisita reperiuntur tempore obitus, includit duplicem conditionem, ibid. num. 11. 244
- § Donatio perfecta per testamentum rescindi non potest, ibid. num. 15. 244
- § Secus si donatio sit condicionalis, ibid. num. 16. 204
- § Donata bona, que reperiuntur tempore sui obitus, an possint de illis disponere in ultima voluntate, ibid. num. 17. & num. 18. 244
- § Donatio inter vivos dicitur perfecta, licet effectus suspendatur in tempore mortis, ibid. num. 11. 244
- § Idem in donante causa mortis, ibid. num. 11. 244
- § Donator, qui reservavit sibi facultatem disponendi in vita de bonis donatis, potest illa testamentum relinquere, ibid. num. 12. 244
- § Metius apud eum eo, qui ex mera liberalitate convenitur, quam qui ex debito, ibid. num. 15. 244
- § Donatio causa mortis confirmatur morte civili, sicut naturali, in c. Quia diversitas, num. 22. de concess. preben. 193
- § Donum prædium Monasterio sub conditione, ut recedentibus

Fagnan. Reperit.

- fratribus prædium redeat ad donantem, illud non recuperat, & frater recedat de mandato Papæ, in c. Relatum, num. 22. Ne Cler. vel Monach. 667
- 1 Donatio facta Magistro ex causa discipline, non est mera donatio, nec indiget inscriptione, in cap. Cum Sacerdote, num. 19. de postulat. 673
- § Donatum occasione Societatis credit lucro Donatori, in cap. Possulati, num. 17. de concess. preben. 201
- § Donator non tenetur de evizione, in cap. Cum secundum, num. 41. de probat. 95
- § Donatum Monasterio ob causam errorem validitate professionis potest repeti, in c. Significasti, n. 11. de Regular. 300
- 1 Donata res acquiritur donatorio, sed non irrevocabili, quia potest illam respuere, in cap. Quanto, num. 22. de translat. Episcop. 319
- § Donatio facta à Principe ex causa remunerationis revocari non potest, etiam propter ingrati tudinem supervenientem, in c. Consultationibus, num. 67. & 67. de Cler. apote. 168
- § DONATI, seu oblato qui differant à Conventu, in cap. Cum dilectus, num. 15. de success. ab intest. 228
- § Vide in ver. *Oblato.*
- § DONORUM qualitas, an sit attendenda ad dignoscendum, & quæ intima fuerint collata, in cap. Possulati, num. 11. & sequ. de concess. preben. 201
- § Donorum antiquitas spectanda est non tam ex persona illius, cui conferuntur, quam ex persona ejus qui confert, ibidem num. 14. 201
- § Donum fidei est supereminens fidei certitudo ad intrinsecum alios, in cap. Majores, num. 34. de baptisim. 197
- § DORMITIO post obitum, vel postquam, an debeat præcedere celebrationem Missæ, in cap. Si consenserit, num. 10. & 13. de accusat. 9
- § DOTIS augmentum non sufficit ad acquisitionem jurisdictionis, sed requiritur totalis dotum, in cap. Cum propter, num. 67. de iurepatron. 133
- § Doctores non efficit quem patronum, in cap. Quoniam, n. 27. de iurepatron. 113
- § Dotum Ecclesiam prius fundatam, & constructam de consensu decessantis jurisdictionis acquirit, ibid. num. 40. 113
- § Et singitur ab initio eam dotasse, ibid. num. 48. 113
- § Dotis contributo de decessantis consensu retrotrahitur ad tempus fundationis, & constructionis Ecclesie, ibidem num. 48. 113
- 1 Doi sine matrimonio esse non potest, in cap. Quanto, num. 19. de translat. Episcop. 319
- 1 Dom propter insignis sub conditione si suppet sequuta fuerit, ibid. num. 20. 319
- § Do ante Tridentinum Concilium Monasterio soluta post Concilium restitui debet, si postea ante professionem decessit, deducta tamen impensis alimentorum, in cap. Statutum, num. 17. de Regular. 411
- § Dos novit decedentis ante professionem debet heredibus restitui una cum fructibus, deducto tamen illius victu & vestitu, ibid. num. 38. 411
- § Non obstantes pacto, ne si puella post annum decesserit facta, vel non facta professione, dos Monasterio acquiratur, ibid. vers. Quinimo. 411
- § Dos Ecclesiæ non potest consisti ad tempus, in c. Cum contingat, num. 47. de decim. 310
- § Dos dicitur causa pæa si ve deus pauperi, si ve diviti, in cap. Significasti, num. 47. de offic. deleg. 541
- § Dotis taxatio in ducatis ducentis indifferenter facta ab Episcopo in Monasterio Monachali Majoricæ, non probatur à Sacra Congregatione Concilii, in cap. Non amplius, num. 21. de locat. 174
- § Dos Monialis numeraria, an licet recipi possit à Monasterio, ibidem num. 24. 174
- § Dos Monialis supranumeraria, quanta esse debeat, ibidem num. 42. 174
- § Dotis accipere, an & quando ex stylo Curie fit iusta causa dispensandi in gradibus prohibita, in cap. Ex literis, num. 17. de consue. fignat. 67
- § DUBITANS an sit irregularis, debet tutiorem partem eligere, & abstinere à ministerio altaris, in cap. Ad audientiam, num. 8. de homicid. 131
- 1 DUBITATIO unde oritur, in c. Ne inanis, num. 147. & n. sequ. & num. 163. de constit. 46
- 1 Dubitatio quid sit, ibid. num. 150. & num. 153. & 159. 46
- 1 Dubitatio applicat animum suum ad plura, & nescit quid eligat, ibid. num. 157. 47
- 1 Dubitatio fit ex principiis tam intermixtis rationem, quam extrinsecis auctoritatibus, si utroque sint æquales, ibid. num. 163. & n. sequ. usque ad num. 171. 47
- 1 Dubia res dicitur, ubi sunt opiniones ex utraque parte probabiles, in c. Si consenserit, num. 10. de accusat. 12
- 1 Dubia contra seipsum in deteriorem partem sunt interpretanda, secus contra proximum, in cap. Ad audientiam, n. 6. de homicid. 131
- § DUBIUS tenetur tutiorem partem eligere in omni materia, in qua subest periculum salutis æternæ, ibid. num. 5. 131
- § Vide in ver. *Opus dubia.*
- § Et in ver. *Opus tunc.*

E

Ebricitas, Ebricitas, Ebricitas

- 1 Dubius simile quiddam ligatus patitur, in cap. Ne in iuribus, num. 172. de consue. 46
- 2 Dubia emergentia in audientia Papae referenda sunt ad ipsam Apostolicum, in cap. Quoniam, num. 11. de consue. 131
- 3 Dubia in foro judiciali sunt interpretanda in meliorem partem, sed in foro animarum in contrarium, in cap. Naviganti, num. 33. de offi. 164
- 4 Dubium quid sit, in cap. Ne in iuribus, num. 171. & 172. de consue. 46
- 5 Dubium est motu in differens in utramque partem contradictionis, ibidem num. 171. 47
- 6 Quicquid oportet in paritate contrariorum motuum, quod pluribus exemplis ostenditur, ibid. num. 174. 47
- 7 Dubium juris dicitur cum rationes pro, & contra congruant, vel ubi sunt discordes Doctorum opiniones; nec constat de communibus, ibid. num. 169. & num. 173. 48
- 8 Refertur aliquot Theologorum assertiones de conscientia dubia, videlicet, &c. num. 174. 48
- 9 Dubitans an sit excommunicatus five dubium sit juris, five facti, non debet se habere pro excommunicato, nec teneat petere absolutionem, ibid. num. 174. 48
- 10 Item dubitans, an lex imponens poenam excommunicationis sit ultra recepta, potest excommunicari non esse receptam, ibidem num. 175. 48
- 11 Item dubitans, an casus sit reservatus, potest ab illo absolvi, ibidem num. 176. 48
- 12 Item dubitans, an commiserit peccatum mortale, non teneatur illud confiteri, ibid. num. 177. 48
- 13 Item dubitans de legitima potestate Praelati, non teneatur illi obedire, ibid. num. 178. 48
- 14 Item dubitans, an beneficium sit tenus, non teneatur officium recitare, ibid. num. 179. 48
- 15 Item dubitans in die Fori, an media nox sit transacta, potest comedere carnes, secus si dubitet in die Sabbathi, ibidem num. 180. 49
- 16 Assertiones scriptae scriptae confutantur, ibid. num. 181. & num. seq. usque ad num. 211. 49
- 17 Dubia cum conscientia operari non licet, nisi prius dubium depuratur, ibid. num. 182. 49
- 18 Dubia cum est absolutio Episcopus jubet excommunicatum vitare, ibid. num. 183. 49
- 19 Dubitans de validitate sponsalium cum puella septennio proxima separatur ab illius consociatione, quam postea duxit in ueniam, in c. Ne in iuribus, num. 186. de consue. 49
- 20 Presbyter ordinatus ab Episcopo incongrui, de quibus dubium est an sint Episcopi, sunt iterum ordinandi, ibidem num. 187. 49
- 21 Parricidii parentibus subiacet, de quibus dubitatur, an sint baptizandi, sunt iterum baptizandi, ibid. num. 188. 49
- 22 Ecclesia de qua incertum est, an fuerit consecrata, iterum consecrari debet, ibid. num. 189. 49
- 23 Matrimonium de quo dubitatur an valeat, non est iterum contrahendum, sed praesumitur pro illius validitate, ibid. num. 190. 49
- 24 Episcopus quavis sit in possessione excommunicandi cum fidelibus, tamen dicitur deponendus, eo quod in dubio non gruit se pro excommunicato, ibid. num. 190. 49
- 25 Mulier dubitans de morte peroris conjugis, non potest perpetuam in possessione debitam exigendi a secundo marito, ibidem num. 191. 49
- 26 Iudex in dubio non debet iudicare quoniam irregularitatem, sed quilibet in dubio tenetur se irregularem iudicare, in d. cap. Ne in iuribus, num. 197. de consue. 50
- 27 Interpretatio in dubio contra triennium facienda est in meliorem partem, contra scriptum in deterioram, & cur, ibid. n. 199. 50
- 28 In obligationibus quae concernunt Deum rationes est praesumenda quoniam ligatur, quoniam solvitur, ibid. num. 200. 50
- 29 Dubium juris habens, an sit excommunicatus, tenetur sequiorem partem eligere, ibid. num. 224. 54
- 30 In dubio omnibus tres maxime sunt servandae ex sententia Scoti, ibid. num. 216. 53
- 31 Dubium personae quo sensu accipiantur a iurisperitis, ibidem num. 217. 53
- 32 Dubius in rebus non est de facile pendenda assensus, ibidem num. 219. 53
- 33 Vide in ver. Opinio tenet, Et in ver. Part tenet.
- 34 Et in ver. Desist.
- 35 DUELLUM purgationis vulgaris, quibus rationibus reprobat, in c. Henricus, num. 3. de Cler. pugn. in duello. 143
- 36 Duellum purgationis vulgaris, quo iure fit prohibitum, ibid. num. 7. 143
- 37 DUO ubi copulativè requiruntur, non sufficit alterum adimpleri, in cap. Cum non ab homine, num. 90. de iudic. 16
- 38 Duo simul in eodem beneficio sua habere impossibile est, in cap. Ex parte, num. 11. & num. seq. de arbit. 703
- 39 DUPLICITAS a Deo, & a iure reprobat, in cap. Ut Clerici, num. 2. de Regular. 341

- 1 Clericus crapulosus, vel ebriosus monitus non desinit, ab officio, vel beneficio suspenditur, in cap. A capula de vita, & honestate Cler. num. 1. 6
- 2 Ebricitas quid dicitur ab ebriosis, ibid. num. 2. 6
- 3 EBRITAE AS indicat exilium mentis, & libidinis in certum, ibidem num. 3. 6
- 4 Ebricitas quae, & quantitas fatalis, ibid. num. 4. 6
- 5 Vinculum Sacerdotum & Apostolorum producit, & vetus Lex damnat, ibid. num. 5. 6
- 6 Clericus an liceat bibere ultra certam vicem, ibid. num. 6. 6
- 7 Moniales debent vinum fugere sicut venenum, ibid. num. 7. 6
- 8 Ebricitas quid iuris, ibid. num. 9. 6
- 9 Cervisi immoderatus potus, an sit crapula, vel ebrietas, ibid. num. 10. 6
- 10 Obligationum fit ad potus aequales abusu reprobat, ibidem num. 13. 6
- 11 Sponsio quod alter alterum in bibendo superabit, non est rata, ibid. num. 15. 6
- 12 Clerici bibentes vinum sine aqua, qualiter peccent, ibid. num. 16. 6
- 13 Cibus nullus, vel potus est illicitus, nisi per accidens, ibid. num. 17. 6
- 14 Vinum bibere, an propter scandalum per peccatum, ibidem num. 18. 6
- 15 Ebricitas an sit peccatum mortale, ibid. num. 24. 7
- 16 Ebricitas tripliciter potest contingere, ibid. num. 25. 7
- 17 Rationis usui seipsum privare, an sit culpa levis, ibid. n. 31. 7
- 18 Ebricitatem esse peccatum mortale si sit assidua, quomodo intelligendum sit, ibid. num. 32. 7
- 19 Ebricitas voluntaria ad valetudinem recuperandam, an sit peccatum, ibid. num. 33. 7
- 20 Agrosus frequenter ebrietas est periculoso morbo de consilio Medici liberatus, ibid. num. 34. 7
- 21 Cibus, & potus moderatus potest esse superfluous infirmo, & de converso, ibid. num. 35. 7
- 22 Inebrians se ad votum provocandum, an peccet, ibid. u. 36. 7
- 23 Inebrians sumit licet sine peccato ad vitandam tyranniam servitium, ibid. num. 37. 7
- 24 Ebricitas sola non est sufficiens causa privationis Beneficii, in c. Si consiliter, num. 5. de accusat. 8
- 25 Ebricitas cognita licet non assidua semper secundum se est mortale peccatum, ibidem num. 7. 8
- 26 Ebricitas quot modis accipitur, & quando sit peccatum, in c. Audivimus, num. 32. 33. & 63. de Reliq. & veter. Sanctis. 807
- 27 Ebricitas peculiariter vitium est secretum eamulorum, ibid. num. 34. & seq. & num. 65. 807
- 28 Ebricitas quae mala producit, ibid. num. 35. 37. & 64. 807
- 29 Ebricitas voluntaria non est intrinsece mala, ibid. num. 37. Contrarium, ibid. num. 65. 807
- 30 Ebricitas formalis, vel materiali, quando dicatur, ibidem num. 38. & 67. 807
- 31 Ebricitas incipit a Noe, qui primus plantavit vineam, ibidem num. 39. 807
- 32 Ebricitas licita est ad evitandam servitutem tyranni, ibid. num. 41. 807
- 33 Ebricitas contra gravem est, quod totum consuevit, ibid. n. 56. 807
- 34 Ebricitas est inter omnium flagitiorum, ibid. num. 64. 807
- 35 Ebricitas cur sit licita ad valetudinem corporalem, non autem ad saltem Republicae, vel ad evitandam servitutem tyranni, ibid. num. 65. & 67. 807
- 36 Ebricitas an sit peccatum, iuxta c. Si consiliter, n. 22. de accusat. 10
- 37 Ebricitas dupliciter accipitur, ibid. 10
- 38 Ebricitas continetur sub gula, sicut species sub genere, ibidem num. 23. 10
- 39 Ebricitas contracta ignoranter, & sine culpa nullam poenam meretur, ibid. num. 27. 11
- 40 In Ebricitate opus non veniam habens, ibid. num. 44. 11
- 41 Delinquentes per ebrietatem non dicuntur studere delinqueri, sed impetui, & idcirco penitus permittunt arbitrio Iudicis, ibid. num. 45. 11
- 42 Ebricitas voluntaria, quae dicitur, ibid. num. 46. 11
- 43 Ebricitas voluntaria est culpa mortalis, ibid. num. 48. 11
- 44 EBRITUS vino sepulchri ignorat quod loquatur, in c. Si consiliter, num. 2. de accusat. 10
- 45 Ebricitas quae fit peria, ibid. num. 44. 10
- 46 Ebricitas in foro temporalis si steterit in meris finibus ebrietatis, nulla poena tenetur, ibid. num. 25. 11
- 47 Ebricitas si sit culpa in ebrietate incidit, & ebrietas exsternis hominem interfecit, vel mutilavit, an & quando sit irregularis, ibidem num. 26. & seq. usque in finem. 11
- 48 Ebricitas meretur duplicem inaledictionem, ibid. num. 31. 11
- 49 Ebricitas & furiositas equiparantur, ibid. num. 34. 11
- 50 Ebricitas in duplici differentia, ibid. num. 41. & 46. 11
- 51 Ebricitas plurimum in iuribus, quoniam fidei, ibid. num. 47. 11
- 52 Ebricitas sua culpa, quoniam in ebrietate hominem commisit indistincte oblitescere debet a ministerio altaris, ibid. num. 49. 11

- 3 Ebris reſtitutionem non valet, in c. Andivimus, num. 57. de Reliq. & veter. Sanctor. 406
 3 Ebris quandoque efficiunt ſacram, ibid. num. 45. 607
 3 Ebroſi Regnum Dei non poſſidebunt, ibid. num. 63. 607

Eccleſia, communis.

- 1 Eccleſia minor in prejudicium Papæ de libertate comprehendere non poteſt, in cap. Cùm tempore, num. 1. & 6. de arbit. 604
 1 Declaratur, ibid. num. 11. & 12. & ſeq. & num. 38. 605
 3 Eccleſia S. Hippolyti de Faventia eſt Sedes ordinaria Generalis Camaldulenſis, in c. Nullus, n. 4. de Paroch. 306
 4 Eccleſia Græca ab Eccleſia Latina diſcrepare non poteſt in eſſentialibus Sacramentorum, in cap. Cùm veniſſet, num. 27. de ſacr. Unct. 446
 1 Eccleſia & pupilli tenentur in eo, in quo facti ſunt locupletiores, in c. Epitola, n. 13. de probat. 135
 1 Eccleſia reſtituitur adverſus contrarium alia legitime celebratum, in c. Reſcripta, n. 1. de in integr. reſtit. 616
 1 Eccleſia ſi ſit laica ultra dimiſſum juſti pretii non juvat beneficio reſtitutionis, ſed expectari debet remedio jura ordinario, ibid. num. 18. 637
 3 Eccleſia nulla præter Cathedralem fundit intentionem ſuper ſubjectione alterius Eccleſie etiam fundata infra limites Parochie alterius etiam in vno Rectore, in c. Ad judicium illi primogen. 10. de Eccleſ. diſci. 613
 1 Eccleſia tam Cathedralis, quam inferior poteſt dici Eccleſia ipſius Episcopii, in cap. Ut juſta, numer. 21. de Offic. Ordinar. 193
 3 Eccleſia eſt in Episcopio, in cap. De cetero, num. 13. de Cler. non reſid. 194
 1 Eccleſia omnes directiva in poteſtate Episcopii ſua conſtituit, in c. Nullus, n. 6. de elec. 218
 3 Eccleſiam ſecularem non poteſt Episcopus in Regalium erigere, nec monaſterium de novo conſtituere ſed conſenſu Capituli, in c. Paſſoralis, n. 10. de his, que ſunt à Prelate. 213
 3 Eccleſia ſecularis ab Episcopo erigi poteſt in monaſterium de conſenſu quorundam intereſſ. & ſine prejudicio Rectores, in c. Non amplius, n. 68. de Inſtitut. 178
 3 Eccleſia & alia dedicare ſolus Episcopus poteſt, non autem Vicarius, ibid. num. 78. 179
 1 Eccleſia S. Laurentii in Damoſo eſt civitas Cardinalis, & perpetuo aſſignat Vice Cardinalem, pro tempore exiſtentem, in c. Iſta que, n. 30. de major. & obedi. 619
 3 Eccleſias paucos obtinens videtur ſpiritualis ad alter, in c. Ad hæc, num. 3. de prob. 185
 3 Eccleſias plures habens videtur eligere, & aliam diſcretione compellitur, in c. Referente, n. 2. de prob. 78
 3 Eccleſia quid fit, in cap. Reſponſo, numer. 8. de ſentent. excomm. 379
 3 Eccleſia ultioni non ſubdatur que in ſtatibus noſtris voluntatis conſiſtunt, in c. Tui nos, n. 45. de Simon. 60
 3 Eccleſia vii. octo pro occaſo in eſtate, in c. Andivimus, n. 30. de relig. & ven. Sanctor. 607
 3 Eccleſia ſanctum bonum ſine legibus conſtringitur, in cap. Eccleſia S. Martini, n. 16. de Conſtit. 111
 1 Eccleſia eſt extra territorium paſſiva laici, ibid. num. 18. 121
 1 Eccleſiarum bona nunquam vacant, ſed ſunt de dominio, & perſonæ Chriſti, in cap. Dauid, il ſecundo, num. 10. de elec. 369
 1 Et dicuntur ab Eccleſia poſſideri, ibid. num. 11. 369
 1 Rei Eccleſiaſtica dona Dei ſunt, in cap. Cùm prædem, num. 46. de pact. 650
 1 Rei Eccleſiaſtica ſunt Papæ ut principia diſpenſationis, non autem ut domini, & poſſeſſori, ibid. om. 85. 614
 3 Surperpetua froſula, & bona Eccleſiarum non incidunt in excommunicationem niſi ad faciendū auctoritate ſuſcipiatur, & ſolus ratio bonorum Eccleſiarum, in cap. Napier, num. 14. de ſentent. excomm. 366
 3 Eccleſie conduſſiſſi Sacerdotibus non eſſentia tenentur, in c. Ex parte, n. 34. de offic. Vicar. 510
 3 Eccleſie ſine ſubſtantia rerum deſerviri non poteſt, in c. Quoniam, n. 47. de Jurejurat. 513
 3 Eccleſie etiam per laicos foradice cum doctis ſuis olim ad ordinationem pertinebant Episcoporum, ibid. num. 5. 511
 3 Eccleſia, vel Baſilica appellari non poteſt niſi in conſtructione ſit eo aſſue proceſſum, ut poſſint ibi divina officia celebrari, ibid. num. 36. 512
 3 Eccleſie ſi habeant populum habent jure ſuorum, dummodo conventum ſuorum ſit ab Episcopo de putatum, in c. Fratrum, n. 4. & 6. de ſepul. 391
 3 Eccleſie de jure communi regulariter non habent conventum, ibid. num. 2. 591
 1 Eccleſia vacat eo ipſo, quo Papa invitum transferre, nec ad eam datur reſcriptum, in cap. Quoniam, num. 33. de tranſlat. Episcop. 519
 1 Eccleſia ſecunda dicitur viduata per obitum Episcopii ad eam tranſlati, ibid. num. 113. 324
 Vide in verb. Viduata.
 1 Eccleſia per quorum obitum viduata remaneat, in c. Quia propter, n. 7. & ſeq. uſque ad n. 36. de elec. 239

- 3 Eccleſia recipiens rem oblatam cum onere celebrationis Miſſarum ſachio ipſo neutraliter obligatur ad oneris implementum, in cap. Significatum, n. 30. de prob. 81
 3 Eccleſia eſt caltris juſtior, nec in ſe inſuſum patitur, nec in alium roſcatur, in c. Que in Eccleſiarum, numer. 43. de Conſtit. 300
 3 Eccleſia comparatur populo, & jure minori fungitur, in c. Novit, n. 5. Ne Sede vacante. 205
 3 Et ſine decreto Episcopii nil alienare poteſt, ibid. num. 6. 205
 3 Eccleſia non præſumitur quem privilegium contra ſe, in cap. Inter alia, n. 67. de immun. Eccleſ. 641
 3 Eccleſia non eſt de territorio Principis ſecularis, ibidem num. 97. 644
 3 Nec habet territorium niſi in his, que pertinent ad forum Eccleſiaſticum, ibid. num. 98. 644
 3 Eccleſia non proſert ſententiam ſanguinis, in cap. Si quis, num. 1. de homic. 119
 3 Eccleſia ad ſui regimen indiget viris literatis, & non porcis, vel aſiis ſervatis, in cap. Super ſpecula, numer. 12. de Maſculis, 26
 3 Eccleſia per ſententiam, à qua non ſuit appellatum, poteſt ſubſiſti inferiori Prelato, in cap. Cum inter vos, num. 2. de ſene. & re judic. 187
 3 Eccleſia dicitur pleno jure ſubſeſſa inferiori cum Episcopio nullum jura Episcopali ibi exercere, ſed tota juſtiſſimo ad interiorem paret, ibid. num. 4. 187
 3 Eccleſia per capovitanem Prelatum non vacat verè, ſed ſiſte, ſeu interpretative, in cap. Per tuas, il primo, numer. 14. de Simon. 33
 3 Eccleſia aſſens duplici privilegio, licet ex uno ſuccumbat, ex alio poteſt obſtare, in c. Cum olim, il ſecundo, num. 2. de reſid. 211
 3 Eccleſia pleno jure ſubſeſſa dicitur in qua quis habet ordinariatum, & quod Episcopalem juſdiſdictionem, in c. Tui, num. 7. de Cler. non reſid. 218
 3 Judices ſeculares poſſunt compelli per Eccleſiam ad juſtiſſiam faciendam, in c. Vergeria, n. 6. de Heret. 37
 3 Eccleſia ſecularis poteſt ab Episcopo ſeri regularia, ſed non eſt verſo, niſi deſervientibus Regularibus, in c. Relatum, n. 9. Ne Cler. vel Monach. 664
 3 Eccleſia de qua incertum eſt an ſuerit conſecrata, verum conſecrata debet, in cap. Ne inſtatuz, num. 280. de Conſtitution. 49
 3 Eccleſia quo ſenſu dicatur pollui ab indignis, in c. Veſtra, de Conſtit. ibi. Cler. & mulier. n. 7. 81
 3 Eccleſia non poteſt præcipere, ut officiis recusetur, vel Miſſa audiat cum aſſuſione intereſſi, in c. Dolentes, n. 13. & num. ſeq. uſque ad n. 33. de celeſt. Miſſar. 584
 3 Conventum, num. 78. 585
 3 Declaratur, num. 64. 586
 3 Eccleſia Episcopalis licet non ſit curata, tamen requirit perſonalem reſidentiam, & eſt incompatibilis cum Canonatu, vel Parochiali, in cap. Exſtipenda, §. Qui verò, num. 1. de Prab. 128
 3 Cancellaria inter ſigna Eccleſie curate præcipue attendit an in ea ſit ſons baptiſimalis, ibid. num. 21. 128
 3 Eccleſiarum curatis appellatione in litteris Beneficialibus non includitur Cathedralis, in cap. Ad judicium, il 2. min. 121
 3 Eccleſia poteſt declarare Clericorum exemptionem à ſeculari poteſtate, licet de jure Divino in aliquibus caſibus non ſuffragari, in c. Magnus, n. 28. de obligat. ad rancor. 497
 3 Eccleſie, & monaſteria in patria reſoluta que dicantur, in c. Præterea, n. 74. de Prælat. viceſus. 74
 3 In Eccleſia Collegiata 6 omnes de Collegio ſine mortui, eligunt Episcopos non nomine ſuo, ſed nomine Eccleſie, ibid. om. 8. 69
 3 Eligitur, & collator præbendam in Collegiata Eccleſia ex fundatione, privilegio, vel conſuetudine poſſe perſone ad Episcopum, vel alios Clericos, ibid. num. 9. 69
 3 Eccleſia de Saponaria Martorci diocæſis an ſit Collegiata, ibid. n. 10. & n. 11. uſque ad num. 130. 69
 3 Et an electio Archipreſbyteri in dicta Eccleſia pertineat ad Collegium, ibid. num. 11. & n. 18. 69
 3 Anve juſtiſſio civilis, criminalis & mixta in Clerico exiſtente Eccleſie ſpectet ad Archipreſbyterum, & qualiter, ibid. num. 11. & 20. 69
 3 Eccleſia ex enunciative iſtrumentorum in antiquis probatur eſſe Collegiata ſaltem preſumptive, quamdum non probatur oppoſitum, ibid. num. 14. 69
 3 Eccleſia probatur eſſe Collegiata ex fama, & communi reputatione in antiquis, ibid. num. 17. 70
 3 In Eccleſia Collegiata electio de jure communi pertinet ad Collegium, ibid. num. 18. 70
 3 Eccleſie Conventuali appellatione comprehenditur omnis Collegiata, in c. Nobis, n. 15. de Jurejurat. 577
 3 Eccleſiarum curarum appellatione ex ſtylo Concilii Tridentini non veniunt Eccleſie Regularis commendatæ, in c. Cum ad noſtram, n. 27. de elect. 125
 3 Cancellaria inter ſigna Eccleſie curate præcipue attendit an in ea ſit ſons baptiſimalis, in c. Exſtipenda, §. Qui verò, num. 21. de probat. 128
 Vide

Vide in ver. *Parochialis* & *Consecratus*.

- 1 Ecclesia Collegiata non debet providi de prebato per collationem, seu provisionem, sed per electionem Collegii, in c. Nullus, num. 1. de elec. 119
- 2 Collegiata nemo inferior à Papa potest Prelatum preficere, sed fieri debet electio per illos de Collegio, ibidem num. 14. 118
- 3 Ecclesia Collegiata quæ dicatur, reposita, in c. Nobis, num. 16. de Jurapat. 139
- 4 Ecclesia ex quibus probetur collegiata, in c. Posulasti, n. 3. & n. 13. usque ad n. 18. de Jurapat. 136
- 5 Ecclesia non potest habere Collegiata sine consensu Patroni, & aliorum, qui ex mutatione status laetentur, ibid. num. 7. 136
- 6 Ecclesia cum dubitaret anse Collegiata, Clerici vel Patronus munitentur in ea possessione, in qua reperiuntur, ibidem num. 4. 136

Vide in ver. *Collegiata*.*Ecclesia quoad adificationem, & destructionem.*

- 1 Ecclesia edificata post nunciationem novi operis destruenda est expensis constructis, in c. Cum ex injuncto, num. 1. de Novi oper. nunciat. 119
- 2 Destructione Ecclesie, vel loco propter aliquorum delicta, nullus debet vocari Clericus illius Ecclesie, vel monachi illius loci, ibid. num. 10. 119
- 3 Secus si destructa ab hostibus, quia omnia privilegia retinetur, ibid. num. 11. 119
- 4 Idem si destructa terramotu, ibid. num. 12. 119
- 5 Et idem si in alium locum transierantur, vel uniantur, ibidem num. 14. 119
- 6 Quod locum habet etiam in civitatibus, & aliis locis profanis, ibid. num. 17. 119
- 7 Redificatum auctoritate superioris recuperat omnia privilegia, ibid. num. 11. 119
- 8 Ecclesia adificari non debet nisi prius assignentur, quæ necessaria sunt pro luminibus, pro custodia, & pro stipendiis ministrorum, in c. Quoniam, n. 14. de Jurapat. 113
- 9 Ecclesia de facto constructa sine dote assignatione consecrari non debet, nisi prius fundatur illam dote, ibid. num. 11. 113
- 10 Ecclesiam redificatam funditus destruat sine Ducefensi consensu, non efficitur parochia, ibid. num. 13. 114
- 11 Ecclesiam constructam redificatam utilis est, quam de novo edificare, ibid. num. 14. 114
- 12 Ecclesia per totalem destructionem remanet externea, ibidem num. 15. 114

Ecclesie quoad immunitatem, & libertatem.

- 1 Ecclesia est immunita tam quoad personas, quam quoad bona, in c. Ecclesia S. Martini, n. 40. de consil. 113
- 2 Ecclesia non potest se submittere superioritati, ac legibus Imperatoris, in cap. Quæ in Ecclesiis, num. 10. de constitution. 99
- 3 Ecclesia non consecrata, in qua divina celebrantur gaudet immunitate, in c. Ecclesie, n. 1. de Immunit. Ecclesie. 646
- 4 Ecclesia appellatio venit etiam non consecrata, ibidem num. 2. 646
- 5 Ecclesia non consecrata gaudet immunitate, etiam si divina officia ibi modum fuerint celebrata, ibidem num. 5. 646
- 6 Ecclesia non consecrata eodem privilegio gaudet quod consecrata, ibid. num. 6. 646
- 7 Et cum fundata est, spectat ad ordinationem Episcopi, & est locus devotus, & religiosus, ibid. num. 7. 646
- 8 Sciant Praefecti Urbis saltem consensientes ad ipsam, ibidem num. 9. 646
- 9 Ecclesia interdicta gaudet privilegio immunitatis, ibidem num. 11. 647
- 10 Idem in Ecclesia polluta, ibid. 647
- 11 Ecclesia destructa gaudet immunitate, dummodo solus spes redificationis, & auctoritate Episcopi destructa non fuerit, ibid. num. 12. 647
- 12 Ecclesia gaudet immunitate per circuitum quadringentis, vel triginta passuum, etiam si cimiterium in minori spatio perstringatur, ibid. num. 13. 647
- 13 Nisi infra à dictis passibus alia decessu laicorum interponatur, ibid. num. 14. & n. 30. 647
- 14 Quid si servetur de consuetudine, ibid. num. 19. 647

Vide in ver. *Immunitas*, *Libertas*, *Consecratio*, *Statutum* *Lavorum*, *Ex. Lex civilis*, *Lex secularis*.

- 1 Ecclesia marita, ex cuius obventionibus eriguntur nova Parochie, efficitur parochia simul cum alio dotante, in c. Ad audientiam, d. 1. n. 18. de Ecclesie adific. 616
- 2 Non requiritur ipsa parochia in Ecclesia fundata intra suos limites, nisi de ipsa aliquid contraxerit, quævis oblationes fuerint dicantur esse loco dotæ, ibid. num. 39. 616
- 3 Ecclesia non potest in Parochia edificari propter nimiam distantiam Parochialis, quæ erit portio assignari in redditibus Ecclesie antequam in c. Ad audientiam, d. 1. n. 1. de Ecclesie adific. 613

Vide in ver. *Parochialis*.

- 1 Ecclesia Parochialis quodammodo erigi potest sine dote, in cap. Ad audientiam, d. primo, n. 7. de Ecclesie adific. 613
- 2 Ecclesia capio quod habet limitatam Parochiam de jure communis debentur illi redditus spirituales provenientes ex præditiis veteri Parochiam ecclesie, in cap. Cum tuncingit, num. 40. de decem. 319
- 3 Vide in ver. *Parochialis* quoad *erectorem*.
Et in ver. *Parochialis* quoad *dotem*.
- 4 In Ecclesia Regulari in Clerici seculares habere possunt prebendas, & beneficia aut stipendia, in cap. Ad audientiam, num. 17. de Cler. non resid. 61
- 5 Ecclesia Regularis an comprehendatur in cap. unie. de Cler. non resid. lib. 6. & in c. 12. §. Distributiones, sess. 22. Concilii Tridentini, ibid. num. 9. 61
- 6 Veniunt appellatione Ecclesiarum, ibid. num. 10. 61

Ecclesia quoad consecrationem, & reconciliationem.

- 1 Ecclesia polluta, per Sacerdotem simplicem reconciliari non potest, etiam si quia fuerit per Episcopum benedicta, in c. Aqua, num. 1. de consecr. Ecclesie vel altar. 108
- 2 Ecclesia per simplicem Sacerdotem non potest reconciliari, & contra consecratus esse consecratus, in c. Quoniam, num. 33. de consecr. 100
- 3 Consecrari Ecclesiam interdictam tenetur etiam competeret dotari, in c. Quoniam, n. 16. de Jurapat. 113
- 4 Et in dedicatione Episcopi consecranda tenetur fundator, ibidem num. 37. 113
- 5 Ecclesia per totalem destructionem remanet externea, ibidem num. 15. 114
- 6 Celebrans in Ecclesia polluta non est ipso jure suspensus, sed suspendendus, secus in Ecclesia interdicta, in cap. Tuamque, num. 4. de privileg. 145

Ecclesia Romana, & universalis.

- 1 Ecclesie Romanæ observantia prævalere auctoritati cujusvisque Doctoris, in cap. Henricus, num. 39. de Cler. pugn. in dissil. 146
- 2 Ejus doctrina est regula fidei, in cap. Ne innitatur, c. 7. de consuetud. 31
- 3 Ecclesia Militaris exempta est divinitus à Triumphis, in cap. Significasti, n. 18. de elect. 116
- 4 Ecclesia Catholica non ab Apostolis, sed à Christo primatum obtinuit, ibid. num. 41. & frequ. 116
- 5 Ecclesia assimilatur Congregationi Politicæ, Convencui vel Parochie Congregationi economicæ, in c. Accedentibus, num. 14. de excell. Prelat. 115
- 6 Ecclesia est unum corpus mysticum in multa membra diffusum illius corpori humani, in c. Præterea, num. 16. Ne Prelat. vires suas. 70
- 7 Ecclesie omnes prodierunt ex utero Ecclesie Romanæ, ibidem num. 18. 70
- 8 Et Romanæ subsunt Ecclesie, ibid. num. 33. 70
- 9 Et quodlibet in pectus, habent Episcopatum quodammodo à rationibus Domitius Domini permissa, ibid. num. 14. 71
- 10 Ecclesia Romana cum aliquid percipit ab Ecclesiis inferioribus nil novi acquirit, sed retinet quod suum est, ibid. num. 35. 71
- 11 Ecclesie omnes reguntur per auctoritatem Ecclesie Romanæ, in c. Perniciosam, n. 16. de offic. Ordinari. 573
- 12 Ecclesie particulares ad Ecclesiam Romanam comparantur sicut radii ad Solem, rursus ad fontem, & rursus ad radicem, ibidem num. 40. 573
- 13 Ecclesie Romanæ auctoritas in exponendis sacris Scripturis, in cap. Cum pridem, n. 45. de pacis. 630
- 14 Ecclesia Romana usque ad Urbanum I dicitur absque redditibus vixisse, ibid. num. 70. 633
- 15 Ecclesia Græca in ordinationibus, & consecrationibus servare debet ordines, quia tenet Ecclesia Romana, in c. Cum de iudic. 443
- 16 Ecclesia Græca ab Ecclesia Latina discrepare non potest in essentialibus Sacramentis, ibid. num. 25. 446
- 17 Ecclesia universalis est unum corpus mysticum multorum Episcoporum concordati numerodis ad subsistens, corpus caput est Papa, in c. Quoniam, n. 60. de translat. Episc. 331
- 18 Ecclesia Romana in præjudicium suum non præsumit voluntate quemquam privilegiare, in cap. Olim, num. 27. de verb. signif. 381
- 19 Et hæc Universalis Ecclesia, & ideo ejus est ad singula membra alimena transfundere, in cap. Significasti, numer. 4. de prebend. 31
- 20 Ecclesia est fidelissima interpretatrix Institutionis Christi, in cap. Fraternitatem, num. 13. de sepulch. 206
- 21 Ecclesia auctoritas in Dei habet super regna, in c. Canonum Ratio, n. 26. de consil. 10
- 22 Ecclesia Romana auctoritatem Canonibus imperat, sed non eia alligat, ibid. num. 102. 23
- 23 Ecclesie inter se habere plures Consiliarios, & Ministros, in c. Proletos, n. 14. de præb. 113

- 1 Ecclesia tenetur solvere incommoda non multum indolentia propter consecratos auctoritates, in c. *Conferendines*, num. 13. de consuet.
- 2 Ecclesia vis oritur pro officio in abietate, in c. *Audirimus*, num. 30. de Relic. et venerat. Sancti.
- 3 Ecclesia in Canonizatione Sanctorum an possit errare, in c. *Venerabilis*, n. 10. de seqq. usque in fin. de testib.
- 4 Ecclesia quantum potest debet se conformare iudicio Dei, ibidem num. 16.
- 5 Non iudicat de neculis, sed sequitur ea, quae apparent, licet non sint, in cap. *Tux fraternitati*, num. 14. de sponsi. et matri.
- 6 Eius iudicium in quæstionibus fidei est infallibile si Ecclesia confideretur prout est unum corpus, cuius caput est Papa, in c. *Majoris*, n. 17. et 11. de baptisim.
- 7 Secus si consideretur solummodo a capite, ibidem numero 18. de seqq.
- 8 Ecclesia corpus non est sine capite, et omnia a capite debent in membris potestas, ibidem num. 19.
- 9 Ecclesia unum caput esse c. *Uti dicitur*: Christus, et Papa, ibidem num. 20.
- 10 Ecclesia prout est collectio omnium fidelium, non est possib. ut in unum contrarias ad determinandum quæstiones fidei, ibid. num. 22. de seqq.
- 11 Romanæ Ecclesiæ potestas dicitur nervosa, quoniam frangitur, licet in cortice vulneretur, in cap. *Cum venerabili*, num. 5. de consuetud.
- 12 Ecclesia an errare possit ligando non ligandum, vel absolvendo non absolvendum, in cap. *A nobis*, illecondo, num. 28. de sent. ex comm.
- 13 Ecclesia potest mitigare duritiam legis civilis, in c. *Pervenit*, n. 5. de adulter.
- 14 Habet carceres, et infligit penam relegationis, ibid. num. 19.
- 15 Non potest quatenquam in ritum obligare ad votum continentiam, in c. *Tux dilectis*, n. 51. de Cler. pro fal. promot.
- 16 Quoquam dispensat per homicidium voluntario, etiam ex consuetudine, in cap. *Henricus*, num. 25. de Cler. pugn. in duell.
- 17 Contrarium, ibid. num. 34.
- 18 Ecclesia officium sacramenti impedire non potest quando contrarietas, quæ fuit de necessitate Sacramenti, in c. *Quoniam*, 16. de consuetud.
- 19 Potest conferre ut matrimonium rite dissolvatur, si alter conjugum habuerit in hæresim, in c. *Ex parte*, illecondo, num. 5. de consuetud. uxor.
- 20 Secus si matrimonium sit consummatum, ibid. num. 9.
- 21 Non dispensat in substantiæ Sacramentum, in c. *De illis*, illecondo, n. 25. de despons. lumb.
- 22 Vide in ver. *Dispositura*, Papa quoad potestatem, Papa quoad dispensationem.
- 23 Ecclesia tripliciter se habet in ea, quæ ad matrimonium pertinent, in c. *Aditeris*, quæ, num. 6. de matri. contrah. consuetud. Eccles.
- 24 Habet iurisdictionem etiam in laicos, ut pax servetur, in c. *Antiponus*, n. 10. de pæd.
- 25 Idem ubi agitur de materia peccati, ibid. num. 11.
- 26 Ecclesia an possit iurisdictionem inducere in ea, quæ ex sui naturæ non sunt sacramentalia, in cap. *Cum pridem*, num. 11. de pæd.
- 27 An re ipsa statuerit, ut simoniacum esset quod prius non erat, ibid. num. 15. de seqq. usque ad n. 30.
- 28 Ecclesia habet solum, non eam ad explendam Episcoporum avaritiam, in c. *Presbyteri*, n. 27. de pœn.
- 29 Ubi veritas salutaris periculum multoties generaliter statuit, ut prohibet ad causam non eorum, quæ possunt contingere, in c. *Officiis*, n. 14. de pœn. et testib.
- 30 In matrimonium iudicium exerceat, qui non prius in ipsam per baptismum fuerit ingressus, in cap. *Omnia*, num. 3. de pœn. et remiss.
- 31 Non potest quatenquam invivum Religiosi aliter agere in c. *Si quis*, n. 31. de 73. de Regular.
- 32 Declaratur, ibid. num. 73.
- 33 Ecclesia sicut non potest nova Sacramenta inducere, ita nec matrimonium, nec formam sacramentorum immutare, in c. *Cum venisset*, num. 10. de sac. Unde.
- 34 Ordinem sacramentalium non tradit diverso modo ab institutione Christi, ibid. num. 17.
- 35 Ecclesia non iudicat de occultis, in cap. *Tux nos*, num. 41. de simon.
- 36 In et additione potestatis apponere potest legem, quam vult, in cap. *Secutus*, n. 17. de suppl. *negligi*, Prælat.
- 37 Declaratur, ibid. num. 44. et 46.
- 38 Potest agere contra Episcopum translatum, ut rediret, in c. *Quoniam*, n. 17. de transl. Episcop.
- 39 Non potest iudicium obligare quatenquam invivum ad Religionem in genere, in c. *Consilium*, n. 30. de Regular.
- 40 Exerceat iurisdictionem etiam in laicos ubi agitur de violentia, et peccato, in cap. *Licet*, numer. 7. de c. et c. et c.
- 41 Potest quatenquam in habilitate ad matrimonium contrahendum, in c. *Quod nobis*, n. 27. de Claudi. de sponsa.

- 1 Ecclesia non potest non subditur quæ in finibus sua voluntatis constituit, in c. *Tux nos*, n. 41. de simon.
- 2 Ecclesia potest fidei mortali obligare ad aliquid vitandum, vel faciendum etiam cum periculo mortis, in c. *Sacris*, num. 28. de h. quæ vi met. etiam.
- 3 Ecclesia non iudicat de occultis, sed sequitur ea quæ apparent, licet non sint, in cap. *Tux fraternitati*, numer. 14. de sponsi. et matri.
- 4 Ecclesia non potest se submittere superioritati, ac legibus Imperatoris, in cap. *Quæ in Ecclesiarum*, numer. 28. de consuetud.
- 5 Ecclesia quandoque errat ligando non ligandum, vel absolvendo non absolvendum, in c. *A nobis*, illecondo, num. 28. de sent. ex comm.
- 6 Et quid in Ecclesia universalis, ibidem num. 9.
- 7 Vide in ver. *Ecclesia Romana*, etc.
- 8 Ecclesia potestas non extenditur ad peccatum, in c. *Licet universis*, n. 10. de Testib.
- 9 Ecclesia cum dispensat in voto, non dispensat in præcepto iuris naturalis, sed determinat id, quod cadebat sub obligationem deliberationis humanæ, in c. *Cum ad monasterium*, num. 74. de h. Monach.
- 10 Ecclesia dicitur in genere, et verbalem potestatem possit pro crimine occulto, sed occultum peccatum manifeste, et specificè non ponit, in cap. *Vestra*, num. 47. de cohabit. Cleric. et mulier.
- 11 Ecclesia in quibus casibus habet iurisdictionem in laicos, in cap. *Cum dicitur*, n. 10. de succed. ab intest.
- 12 Ecclesiastica potestas non solet se immiscere in iurisdictionem alicuius, ibid. num. 6.
- 13 Ecclesiastica potestas legi Evangelicæ à Christo supernaturaliter constituta est, in cap. *Ecclesia S. Maræ*, numer. 13. de *Canonicis*.
- 14 Vide in ver. *Ecclesia Romana*.
- 15 EDICTA contra non revelantes concubinas, et uxorarios publicari possunt ab Episcoporum non a latibus duobus de Capitulo, in c. *Permittimus*, n. 6. de h. Ordinar.
- 16 Edictum an Episcopos possit latere, et quilibet Clericus obsequat etiam ubi beneficii sub pœna privationis, in c. *Licet Hebræi*, n. 7. de h. seqq. de Simon.
- 17 EDUCATIO non debet apud substantiam ex substantia in c. *Qui per obitum* succedendum est, in cap. *Accipimus*, num. 4. de pæd.

Electio, communia.

- 1 Electio in dubio est debenda, in cap. *Quidam*, num. 19. de celest. Muller.
- 2 Electio secunda est atterenda si lite pendente inter duos electos alter moriatur, in c. *Ex parte*, n. 4. de Arb.
- 3 Etiam si super his nullum pax habeat, ibid. num. 10.
- 4 Electionis data de eodem ad eandem non valent, ibidem numer. 11.
- 5 Electio, postulatione, et nominatio in quibus conveniant, in c. *Non meremur*, num. 19. de seqq. usque ad num. 57. de postul. Prælat.
- 6 Et in quibus differant, ibidem numer. 57. de seqq. usque in finem.
- 7 Electio, postulatione, et nominatio fieri debent collegialiter, alia per subsequentem consensum singulorum non convalescent, ibid. num. 46.
- 8 Electio quæ sit, ibid. num. 58.
- 9 Electiones, et postulationes in Cathedralibus, et Monasteriis quatenus haberi fuerint in Gallis ex concordatis, in c. *Nullus*, num. 12. de elect.
- 10 Electio licet semper facta fuerit in gremio unius Ecclesiæ, non tamen per hoc confititur præsentem quoniam non possit in gremio alterius, in cap. *Tuncque*, numer. 64. de Temp. et Pæd.
- 11 Electores debet possunt actu electionis inchoare, licet non consummari, in c. *Publicatio*, n. 1. de elect.
- 12 Electi in schismate dicuntur hæretici, et eorum gesta ex communione erroris non valent, in cap. *Nisi cum pridem*, num. 34. de renuat.
- 13 Opponenti plura contra electum sufficit aliter probare quod ad collationem sufficit, in cap. *Cum pindulum*, num. 1. de præbend.
- 14 Consecratione induci possit, ut una Ecclesia de Collegio aliter teneatur sibi Prælatum eligere, in c. *Cum dilectis*, num. 1. de 16. de consuetud.
- 15 Dignitas tamen de legibus præcipitur, ibid. num. 27.
- 16 ELECTIO sufficit probare eligentem tempore electionis postulatione, in c. *Queremus*, n. 1. de elect.
- 17 EUGENIUS pax quod habent Cyprianus Ecclesiarum non est iure Divino male affirmat Perpetuum, in c. *Nullus*, n. 13. de elect.

- 1 Eligendi potestas ad Superiorem non de voluntate, licet questio super iure eligendi infra tempus ad electionem praesum non fuerit definita, in c. Cyprianum, n. 1. de iur. par. 113
- 2 Ad electionis canonice probationem de iure sufficit solum decretum, in c. Nihil, n. 2. de elect. 300
- 3 Per electionem spirituale matrimonium non initiatur, & acquiritur electio ius administrandi in habitis, ibid. num. 3. 300
- 4 Electio magis idonea, & collatio sunt diversa, & ex una ad aliam non inferunt, in c. Illa, n. 12. Ne sede vacante. 209
- 5 Eligendi ius spirituale est, & non cadit in laicum, in c. Cum terra, n. 9. de elect. 266
- 6 Eligere est unum ex pluribus capere, ibid. num. 13. 266
- 7 Electionem habens est dispositor testatorie eligendo indignum privatur episcopatu potestate eligendi, in c. Cum vos, num. 41. de off. Ordin. 162
- 8 Idem si habeat electionem ex gratia, vel ex privilegio, ibidem num. 42. 162
- 9 Declaratur, ibid. num. 54. 163
- 10 Electio datur jure in re, praesentatio vero ius ad rem, ibidem num. 72. 163
- 11 Electio passiva a maiorem libertatem requirit, quam activa, in cap. Cum dilectus, n. 27. de consue. 204
- 12 Per reservationem dignitatum fuit ademptum electionibus ius eligendi, in c. Nihil, n. 1. de elect. 209
- 13 Quod tamen fuit per servatum in concedenda Germanis, quibus non obstat reservatio non clausa in corpore ipsi, ibidem num. 19. 209
- 14 Electio est favorabilis collatio, & inhincit odiosa, in c. Præterea, num. 8. de stat. & qualis. 410

Electio à quo.

- 1 Electio facta à non existente in quasi possessione iuris eligendi quævis sit nulla, tamen consultum cum in quasi possessione, in c. Vidua, n. 21. de Regal. 344
- 2 Electio non adhibetur eligenti, sed potius tribuendi facultatem eligendi, in cap. Quod modis, num. 42. de Clauſell. desponsationis. 37
- 3 Electio Prælati in Cathedrali, Collegiæ, vel Conventuali Ecclesia de iure communi pertinet ad Capitulum, Collegium, vel Conventum, in cap. Cum Ecclesia Viterbana, n. 39. de elect. 181
- 4 Confirmatio ad proximum superiorem, ibid. num. 40. 181
- 5 Electio Prælati in Cathedralibus, & Collegiis Ecclesia tributa fuit Capituli ex concessione Apostolicæ sedis, in c. Nullus, n. 4. & 13. de elect. 218
- 6 Electio Prælati fit per Collegium utriusque Ecclesiæ æque principaliter unitæ, in cap. Cum certum, num. 34. de major. & obed. 610
- 7 Electio Prælati pertinet ad Canonicos, non autem ad inferiores Beneficiarios, in cap. Bonæ memoris, numer. 3. de postulat. Prælat. 211
- 8 Electio Canonicoꝝ de consuetudine potest ad solum Capitulum pertinere, in cap. Cum Ecclesia Viterbana, n. 1. de elect. 177
- 9 Electio Prælati non competit Beneficiariis Ecclesiæ Collegiatis, nisi sint in Collegium, in c. Nullus, n. 11. de elect. 219
- 10 Electores non possunt suffragium ferre per procuratorem, nisi sint canonici impediti, in c. Quia propter, §. Illud autem, num. 1. de elect. 191

Vide in verb. *Electio in forma.*

Electio ubi celebranda.

- 1 Electio quamvis fieri debeat in Ecclesia, tamen si fiat alibi non propter hoc est nulla, nec annullanda, in c. Cum ex iunctio, n. 19. & seq. de novi oper. nunciat. 230
- 2 Locus ubi est de substantia electionis, ibid. num. 20. 230

Vide in ver. *Electio in forma.*

Electio in forma.

- 1 In Electionibus forma cur introducta, in cap. Publicato, num. 26. de elect. 310
- 2 Electio non servat formam huius cap. non valet, & eligentes privantur pro illa vice postulare eligendi, in cap. Quia propter, n. 1. de elect. 227
- 3 Forma electionis fuit servatim, compromissi, & quasi inspirationis, ibid. num. 2. 227
- 4 A Concilio Tridentino non sunt sublatæ, ibid. num. 20. 228
- 5 Electio ad dignitates, Personarum, & Canonicoꝝ in Cathedralibus Ecclesiis necessarii fieri non debet iuxta d. c. Quia propter, ibid. num. 34. 229
- 6 Nisi aliud habeat consuetudo Ecclesiæ, ibid. num. 35. 229
- 7 Electionis actus non debet esse singularis, sed Collegialis, ibid. num. 39. 229
- 8 Electio clandestina quæ dicitur, ibid. num. 67. 229
- 9 Electio non valet si sit clandestina, in c. Si quis, num. 4. de clandest. despons. 31
- 10 Electio tenet, licet electi, & eligentes consensus eodem tempore non concurrant, in cap. Licet, numer. 4. de spons. duos. 39

- 1 Electio casum non debet nisi ad petitionem contempni, nec per alium, quam per superiorem, & interius variare non licet, in cap. Publicato, n. 1. de elect. 309
- 2 Non valetur ex contemptu aliquorum, sed casus debet ipso prosequentibus contemptum, in c. Quia propter, num. 39. de elect. 229
- 3 Electio Episcopi fieri debet secundum formam huius cap. ibidem num. 8. 227
- 4 Electio Prælatorum principalium Ecclesiarum Collegiarum, quæ generalem habent jurisdictionem fieri debet secundum huius, c. formam, ibid. num. 32. 229
- 5 Electio debet esse Canonica, in c. Bonæ memoris, num. 37. de postulat. Prælat. 214

Electio per inspirationem, vel quasi.

- 1 Electio quasi per inspirationem quando fieri dicitur, in c. Licet de vitandis, n. 47. de elect. 217
- 2 Electio quasi inspirata non dicitur, si vel unus contradicat, ibid. num. 48. 217
- 3 Prævio tractatu celebrata potius dicitur per inspirationem, quam per inspirationem, ibid. num. 50. 217
- 4 Electio superiorem Regularium per viam compromissi, vel quasi inspirationis est subacta à Concilio Tridentino, in cap. Quia propter, n. 19. & seq. & n. 30. de elect. 228
- 5 Electio per veram inspirationem est immediata à Deo, per redigatur ad aliquam formam iura postivi, ibid. num. 3. 217
- 6 Electio quasi inspirata quæ dicitur, ibid. num. 19. 228
- 7 Non est absolute à Deo, sed quasi à Deo, ibid. num. 28. 228
- 8 Subiacet legi positivæ, & indiget canonica approbatione, ibid. num. 29. 228

Electio per scrutinium.

- 1 Electionis per viam scrutinii primum substantiale est ut fiat per congregatos in unum, in cap. Quia propter, num. 26. & seq. de elect. 229
- 2 Secundum, ut scrutatores assumantur à Collegio, ibidem num. 27. 229
- 3 Tertium, ut scrutatores sint tres, ibid. num. 27. 229
- 4 Quartum, ut scrutatores sint de Collegio, ibid. num. 47. 229
- 5 Quintum, ut vota singulorum requirantur secretis, ibidem num. 47. 229
- 6 Sextum, ut vota requirantur singillatim, ibid. num. 48. 229
- 7 Septimum, ut exquirantur vota cunctarum, ibid. num. 49. 229
- 8 Octavum, ut vota in scriptis redigantur, ibid. num. 51. 229
- 9 Nonum, ut vota in communibus publicentur, ibid. num. 52. 229
- 10 Decimum, ut publicetur mox, ibid. num. 56. 229
- 11 Undecimum, ut fiat collatio numeri ad numerum, meriti ad meritum, & xel ad xelum, ibid. num. 57. 229
- 12 Duodecimum, ut collatio fiat inconcussa post publicationem, ibid. num. 58. 229
- 13 Decimum tertium, ut fiat communis electio, ibid. n. 59. 229
- 14 Decimum quartum, ut eadem electio fiat rationi post collationem, ibid. num. 60. 229
- 15 Decimum quintum, ut electio fiat de illis, in quo maior, & minor pars Capituli consensit, ibid. num. 61. 229
- 16 Decimum sextum, ut electio fiat verbalis, ibid. num. 62. 229
- 17 Decimum septimum, ut electio non sit clandestina, ibidem num. 64. 229
- 18 Decimum octavum, ut predictorum omnium ordo servetur, ibid. num. 66. 229
- 19 Electio facta à minori parte de consensu vocatis Capituli an valet, in c. Licet, de vicaria, n. 40. de elect. 234
- 20 Electio ex votis singulorum publicatur, & invicem collatio immediate productus, in c. Cum primum, n. 81. de pactis. 657
- 21 Electio fieri debet à majori parte Collegii, in cap. Bonæ memoris, n. 40. de postulat. Prælat. 213
- 22 Fallit in electione Pape, in qua duæ partes requiruntur, ibidem num. 41. 213
- 23 Electio an sit discreta si qualis publicato scrutinio probare non sit nominatum esse ineligibleem, in cap. Publicato, num. 44. de elect. 311
- 24 Electio non valet si post-collationem proferatur per simplicitatem, vel negligentiam electionum i locis si mala fiat, ibidem num. 61. 213
- 25 Electio, in qua altera solius scrutatores electi fuerint alii tres licet, non valet, in c. Quia quoniam, n. 18. de elect. 227
- 26 Electio fieri non preest nisi sint præstatis duæ partes vocandorum, in c. Quia propter, n. 40. de elect. 229
- 27 Et quoniam daturum partium quæ debeant computari, ibidem num. 41. 229
- 28 Electio communis post collationem votorum quæ forma fuit de electo, ibid. num. 59. 229
- 29 Electio ut sit valida non sufficit ut qui habuerit maiorem suffragiorum partem, nisi etiam illa sit sanior, & idem in causa contraria, ibid. num. 61. 229
- 30 Electio publicari debet in Capitulo, & tunc est ut & populo publicetur, ibid. num. 64. 229
- 31 Electio honestum est ut fiat in Ecclesia vacante, & hoc non est de substantia, nisi aliud habeat consuetudo, ibidem num. 69. 229

- 1 Electio vi celebratur antequam cadaver Prælati sit traditum sepulchrum, non est de substantia, ibid. num. 72.
Vide in ver. *Scrutinium*, *Scrutator*.
- 1 ELECTORIS cuiuslibet interese confusum suum explicare per secretum suffragium, in cap. Licet de vianda, num. 24. de elect. 239
- 1 Scrutinio publico Electionibus variari non licet, in c. Bonis memoria, num. 48. de potestate. Prælati. 213
- 1 Electores scrutinio publico non possunt variari, sed cogi debent ad collationem, & electionem, in cap. Publicato, num. 1. de elect. 308
- 1 Ampliatur res modis, ibid. n. 11. & sequ. ad n. 32. 309
- 1 Et fallit in nouem, ibid. 3. num. 47. & sequ. ad n. 72. 312
- 1 Electores publico scrutinio suum compellendi ad collationem, & electionem a superiore, ad quem spectat confirmatio, ibid. num. 1. 308
- 1 Electionibus cui non licet variari scrutinio publico, ibid. num. 1. & sequ. 308
- 1 Electores nec singulariter, nec in communi variari possunt scrutinio publico, ibid. num. 11. 309
- 1 Electores sicut post publicationem scrutinii non permittitur variatio, ita nec substantia in eorum locum, ibidem numer. 11. 309
- 1 Idem in Metropolitano, ad quem ius eligendi sit deuoluitur, ibid. num. 13. 309
- 1 Electores post scrutinii publicationem econuocantur, ac deinde solent variari non possunt, ibid. num. 14. 309
- 1 Et an possint facere electionem ante absolutionem, ibid. num. 15. remissum. 309
- 1 Electionibus illegitimitas de non consistit in eum, qui in scrutinio reperiatur nominatus, non creditur, ibidem num. 16. 309
- 1 Scrutinio publico si superueniat defectus in forma, an electores ad novum scrutinium procedentes teneantur eligere iam nominatum, ibidem num. 19. & sequ. & num. 28. & sequ. 309
- 1 Electores in forma peccantes privati sunt ex vice potestate eligendi, ibid. num. 21. 309
- 1 Scrutinii publicatione inchoata, sed non consummata an liceat electionibus variare, ibid. num. 35. 311
- 1 Et quid si publicato scrutinio vota appareant equalia, ibidem num. 36. 311
- 1 Et an pars minor variare possit accedere maiori, ibidem num. 37. 311
- 1 Et quid si nominatus in scrutinio legi suo renunciauerit, ibidem num. 39. 311
- 1 Et quid si notorium sit nominatum esse illegitimum, ibidem num. 40. 311
- 1 Et quid si dubietur an sit postulandus, vel eligendus, ibidem num. 43. 311
- 1 Et quid in Compromissaria eligentibus per viam scrutinii, ibidem num. 45. 312
- 1 Et quid in Patronia ecclesiarum, ibid. num. 46. 312
- 1 Electionibus variatio non est prohibita, nisi in præiudicium nominationis, ibid. num. 36. & sequ. 311
- 1 Variare possunt Electiones ante publicationem scrutinii, ibidem num. 72. 312
- 1 Idem in superiore, ad quem ius eligendi sit deuoluitur, ibidem num. 73. 312
- 1 Et quid si scrutatores concesserint a loco scrutinii, ibid. num. 74. 312
- 1 Eligendum vota debent in scriptis redigi sed per scrutatores, vel per tabellionem extraneum, in cap. Quia propter, num. 53. de elect. 310
- 1 Electio Prælati per laicos, & Canonicos facta non valet, etiam si hoc habeat consuetudo, in cap. Massana, num. 1. de elect. 304
- 1 Eligendi ius in Collegiata ecclesia non cadit in laicum, ibidem num. 3. 304
- 1 Electio a Canonico celebrata an irritetur ex eo, quod laici ignorantur fuerint admissi, aut violenter se intrinsece, ibid. num. 12. 307
- 1 Electus in scrutinio si post sit dissentire, etiam post electionem sit pœnitentiam, cap. publicato, num. 39. de elect. 311
- 1 Electio nullius ob non seruatum formam Concilii generalis an sine peccato beneficium recipiat, in cap. si quis, num. 47. vers. Ad quid facit, & de regulari. 321
- 1 Electus a minori parte Capituli an, & quando sit præiudicialis electio facta a maiori parte sit nulla, in cap. Publicato, num. 21. de elect. 309
- 1 Electio Procuratoris ad eligendum non potest fieri forte, in c. Quia propter, §. illud num. 3. de elect. 329
- 1 Electores abentes non possunt votum suum dare semper obligatum, ibid. num. 3. 329
- Vide in ver. *Electio* a quo.
- 1 Electio celebrata nudo consensu eligentium non seruata forma cap. Quia propter, suffragium electo in foro conscientie quo ad hoc tamen ut cedere non tenetur, sed non valet in foro exteriori, in cap. Pedullius, num. 11. de Clero, excom. 296

Electio per compromissum.

- 1 in Electione per compromissum factam in maiorem partem Collegii debent omnes suffragium scribere, in c. Licet, de vianda, num. 44. de elect. 234
- 1 Declaratur, ibid. num. 67. 237
- 1 Electio Papæ per viam compromissi an ex Cardinalibus differat, cernit nisi iura est, ibid. num. 72. & sequ. 238
- 1 Et quid si compromissum sit limitatum cum forma, ut singulorum vota scrutari debeant, ibidem num. 77. & sequ. & num. 81. & 82. 238
- 1 Electio superiorum Regularium per viam compromissi, vel quæ inspectione est subacta a Concilio Tridentino, in cap. Quia propter, n. 25. & sequ. & n. 30. de elect. 288
- 1 Electio fieri potest per viam compromissi, quamvis ab immemorabili tempore facta fuerit per viam scrutinii, in c. Treugas, n. 63. de iura, & pace. 236
- 1 Electio facta a minori parte de consensu totius Capituli an valet, in c. Licet de vianda, n. 40. de elect. 234
- Vide in ver. *Compromissum*.
- 1 Eligendi potestas unius committitur pluribus, quam uni, in c. Causam, num. 37. de elect. 261
- 1 Melius tamen expedit per unum, quam per plures, ibidem num. 38. 261
- 1 Eligendi potest a consensu committitur in impari numero, ibid. num. 48. 263
- 1 Eligere scriptum nemo potest etiam cum procedatur per viam compromissi, in c. Nobis, n. 29. de sum. 44
- 1 Opinio Lapi quod in compromisso limitari sufficiat consensu maioris partis Capituli declaratur, in c. Licet de vianda, num. 83. de elect. 239

Electio liberitas.

- 1 Electio non dicitur libera si facultas eligendi restringatur, ita ut certum genus personarum, modo una persona eligi non possit, in c. Cum dilectus, n. 22. de consensu. 207
- 1 Declaratur, ibid. num. 29. 31. 39. & 15. 207
- 1 Electio passiva maiorem libertatem requirit, quam activa, ibid. num. 23. 207
- 1 Electio de certo genere personarum facta per metum, vel imperium non valet, ibid. num. 31. 207
- 1 Electio liberitas non violatur si ab ipsius Capitularibus, quorum internum restringatur electio, ibid. num. 37. 208
- 1 Electio non potest pendere ex consensu alterius siue ille sit Clericus, siue laicus, in c. Quinquies, n. 14. de elect. 297
- 1 Regis tamen assensu potest requiri super electione iam facta, ibid. num. 15. 297
- 1 Electio quæ fit contra libertatem Ecclesiæ nulla est, in c. Quinquies, ibid. num. 37. 297
- Vide in ver. *Electio per abusum laici præsumpti*.
- 1 Electorum libertas non leditur ex eo quod non reperitur nisi unus idoneus in Monasterio, de cuius premio teneatur eligere, in cap. Cum dilectus, n. 72. de consensu. 208
- 1 In electionibus liberum debet esse arbitrium non solum ab oppressione manifestâ, sed etiam ab occultâ formidabili, in cap. Quinquies, n. 33. de elect. 296
- 1 Electus qui non conuenit in sua electione adire, conuenit tamen postea, in c. Nobis, n. 26. & 29. de sum. 49
- 1 Eligentes per metum, vel impressionem non puniuntur, in c. Quinquies, n. 16. de elect. 296
- 1 Confusio indici potest ut una Ecclesia de Collegio alterius teneatur sibi Prælatum eligere, in c. Cum dilectus, num. 1. & 16. de consensu. 204
- 1 Confusio eligendi Prælatum ex certo genere personarum valet, ibid. num. 16. 207
- 1 Confusio in electionibus, & beneficiorum collationibus spectanda est, in cap. Cum Ecclesia Viterbana, numer. 37. de elect. 282
- 1 Siue collationem det sibi Prælati, siue sibi Capitulum, siue alter eorum de consensu, vel consilio alterius, ibid. num. 16. 282
- 1 Dummodo tamen sit legitime precepta, ibid. num. 37. 282
- 1 Electus an, & quando possit renunciare ad eum, in cap. Continuus, n. 2. de appella. 199
- 1 Electio beneficij est ut sit de idoneo de eodem Collegio, qualem est transmissa ad magis idoneum alterius Collegii, ibidem num. 3. 199
- Vide in ver. *Suorum iure præsumptum*.
- 1 Electio debet esse in libertate eligentium, nec valet contraria consuetudo, in c. Cum terra, n. 1. de elect. 205
- 1 Consuetudo secundum quam electio non est in libertate eligentium, sed pendet ex arbitrio tertii siue Ecclesiastici, siue laici exiungenda est, ibid. num. 8. 206
- 1 Consuetudo per quam in totum tollitur electio, valida est, ibidem num. 10. 206
- 1 Secus si libertas eligendi remaneat electione in totum tollitur, ibid. num. 11. 206
- 1 Electio si sit facienda de certo premio, & ibi non sit nisi unus idoneus, ille est eligendus, ibid. num. 14. 206

Electio per absum laici potestatis.

- 1 Electio quorumcumque dignitatum à Clerico celebrata per absum laici potestatis est ipso iure nulla, in cap. Quisquis, num. 1. & seq. de elect. 294
- 1 Electio de se facta per seculari potestatis aulam consensit efficere ineligibili ad dignitates, & beneficia curati, non autem ad Canonatus, ibid. num. 4. 294
- 1 Et quid in electio in Pajum, ibid. num. 5. 294
- 1 Electio an, & quando dicatur celebrata per seculari potestatis absum, ibid. num. 12. & seq. usque in fin. 297
- 1 Quid si electio requirant Principem laicum super personis eligendis, ut consensum praestet, ibid. num. 13. 297
- 1 Et quid si Princeps laicus interit electionem ex privilegio, vel consuetudine, ibid. num. 16. 297
- 1 Et quid si laicus interit in Tabellio, ibid. num. 19. 297
- 1 Et quid si interit ut privatus ad cogendum, ibidem numer. 21. 297
- 1 Et quid si laicus Princeps, vel potestas incusat motum electoribus, ut certam personam eligant, ibid. num. 23. 296
- 1 Et quid si electio interit auctoritate, ut cohergat vel alia iurisdictionem exercat, ibid. num. 28. 296
- 1 Et quid si assistat electoribus extra aulam Capitulem ad procedendum, ibid. num. 29. 296
- 1 Et quid si in ipsa aula Capitulari, ibid. num. 30. 296
- 1 Electio per absum potestatis secularis est contra libertatem Ecclesiasticam, ibid. num. 17. 297
- 1 Electio facta per impressionem laicorum non valet propter absum potestatis secularis, ibid. num. 23. 296
- 1 Et quando dicatur facta per impressionem, & de qua minz illam iurisdictione, & quod differat metas ab impressione, ibid. num. 27. 296

Vide in ver. Electionis libertas.

- 1 Eligentes per seculari potestatis absum ab officiis, & beneficiis suspenduntur, & tunc eligendi sunt potestatis privatus, in c. Quisquis, n. 1. & 71. de elect. 294
- 1 Eligendi per spirituale est, non cadit in laicum, in c. Cum terra, n. 9. de elect. 296

*Vide in verb. Laicus quod electionem.**Electiois appellatio.*

- 1 Appellatio contra electionem, & confirmationem non admittitur ad impediendum electionis, vel confirmationis effectum, in c. Constituent, 1. secundo, n. 4. & 13. de Appellat. 299
- 1 Fallit primum in appellatione iudiciali, ibidem numer. 15. & 19. 300
- 1 Fallit secundum in confirmatione clandestine facta, ibidem numer. 20. 300
- 1 Fallit tertio si in loco viget consuetudo confirmandi non posita edictis, ibid. num. 21. 300
- 1 Fallit quarto in collatione, seu provisione, ibid. num. 22. 300

Electiois confirmatio.

- 1 Electio ipso iure nulla an possit confirmari, in c. Publicano, num. 2. de elect. 310
- 1 Electio casu si electus sit immittitur administrationi Ecclesiae ante confirmationem, in cap. Bonae memoriae, num. 33. de postulat. Praelat. 313
- 1 Confirmatio electionis Praelati in Cathedrali, Collegiata, vel Conventuali Ecclesia de iure perit ad proximam superiorem, in c. Cum Ecclesia Valeriana, n. 40. de elect. 320
- 1 Vide in ver. Confirmatio.
- 1 Electio acquiritur sui periti confirmationem ipso a. Bonae memoriae, n. 47. & 77. de postulat. Praelat. 313
- 1 Electio quae sui acquiritur ante confirmationem, n. 77. 314
- 1 Confirmatio electum in idem ad regimen animarum perdit potestatem confirmandi primum, successorem, & ad perceptionem proprii beneficii suspenditur ad beneplacitum suspensionis, si per negligentiam interit, in cap. Nihil, 1. numer. 1. & 7. de elect. 308
- 1 Si verò per militiam, gravius puniuntur superioris arbitrio, val potius deponuntur, ibid. num. 8. 298
- 1 Electio immittit subditum Praep. per se, & per personas iudicis clandestine, adde Papam post Confirmationem, ibid. num. 2. & num. 10. 298
- 1 Et si sine electi in concordia, & sine ultra Italiani interit admittunt, ita tamen ut non eligant, ibid. num. 3. & num. 12. 298
- 1 Nisi in provincia sit Legatus de Letere, ibid. num. 19. vers. Limitat. 299
- 1 Et dicuntur electi in concordia, si nullus distreper, ibidem numer. 12. 298
- 1 Confirmare antequam confirmet, debet electionis processum, & merita electi diligenter examinare, ibid. num. 1. 298
- 1 Idque vocatur oppositio, & c. alius confirmatio non valet, ibid. num. 6. 298
- 1 Legatus de Letere post electi confirmationem ex officio legationis, sed alii Legati hoc non possunt sine speciali mandato, ibid. num. 20. & 19. vers. Limitat. 298

- 1 Electio ut possit admitti ante confirmationem, quae requiritur, ibid. num. 1. & n. 2. 298
- 1 Suffraganeus quavis sit validè renouat à suo Metropolitano, tamen admittitur non potest ante confirmationem, ibid. num. 13. & seq. 298
- 1 Extravagana Injuncta de electione, non habet locum in inferioribus à Papa confirmantibus, ibid. num. 17. 299
- 1 Administrationem Praelatum an Episcopos in partibus remotis ascribere possit ob urgentem Ecclesiae necessitatem ante receptas Bullas, ibid. num. 20. 299
- 1 Administrare potest Episcopus si literas suae consecrationis habere non possit propter obitum Papae, ibidem num. 21. & 34. 299
- 1 Electus in concordia in partibus remotis non cedit à iure suorum eo quod ante confirmationem administraverit ad necessitatem Ecclesiae, licet Curia sit ultra montes, ibid. num. 37. 299
- 1 Electus qui non habuit sufficientem scientiam, vel ante confirmationem administrasset, ejus electio cassari debet, in cap. Qualiter, n. 1. de elect. 296
- 1 Electus non potest se ingerere administrationi Praelatus ante obitum confirmationem, nec valet contra confirmatio, ibid. num. 2. 296
- 1 Electus an possit permittere se installare ante confirmationem, ibid. num. 3. & seq. 296
- 1 Installare quid sit, ibid. n. 3. 296
- 1 Promoti, vel etiam consecrati à Cathedralibus vel Regularibus Ecclesiis non debent per Electionem recipi tanquam Praelati, vel literas promotionis, vel confirmationis ostendunt, ibidem num. 4. 296
- 1 Electus qui ante confirmationem per se, vel per alium administravit in spiritualibus, vel temporalibus ut ipso privatus est iure ex electione quibus, ibid. num. 9. 297
- 1 Sive administrat oeconomatus, vel procuratoris nomine, aut talio quovis quavis colore, sive tanquam electus, ibidem num. 10. 297
- 1 Fallit in electo in concordia extra Italiani, ibid. num. 12. 297
- 1 Privatus Confirmationis habet vim electionis, & confirmationis, in c. Nihil, n. 29. de elect. 299
- 1 Confirmatio facta iudiciali ordine observata habet vim diffinitivam, in cap. Constitutio, 1. secundo, num. 19. de Appellatione. 300
- 1 Confirmatio electionis clandestine facta quando dicatur, ibidem num. 20. 300
- 1 Consuetudo confirmandi electum non posita edictis valida est, ibid. num. 21. 300
- 1 Licentia administrandi ante confirmationem non sufficit petita, nisi fuerit obtemperata, in cap. Clementina, num. 7. de consecratur. 202
- 1 Electus potest administrare ante confirmationem, si hoc habeat ex privilegio, ut Cisterciensis, & Prémonstratenses, ibidem num. 71. 302
- 1 Electi in partibus remotis stante consuetudine possunt administrare ante confirmationem, veluti Curia sit ultra montes, ibid. num. 72. 302
- 1 Electi in concordia extra Italiani, & Papae immediate subditi, administrare possunt ante confirmationem, si esset Legatus in Provincia, ibid. num. 14. 302
- 1 Vide in ver. Consuetudo iurisdictionis.
- 1 Episcopus electus, & confirmatus repellitur si fiat inhabilis ante consecrationem, in cap. Dilectus, 1. secundo, num. 16. de Praebend. 317
- 1 Electiones Praepositi generalis & Hieronymi de Felsa nulliter celebrantur, in c. Quia propter, 5. Illud autem, n. 2. de elect. 322
- 1 Electus ante confirmationem in beneficia conferre, vel alter administrare non potest, in c. Nihil, n. 1. de elect. 293
- 1 Potestas conferendi beneficia, & administrandi pendet ex confirmatione non autem ex electione Collegii, ibid. num. 5. 293
- 1 Electus dat per Praelatum, & per administrandi in habuit confirmationem, ut per administrandi in actu, in c. cap. Nihil, num. 3. de elect. 293
- 1 Electio non cassatur si crimen in modum exceptionis probatur, in c. contra electum sit probatum, in cap. Omnesque, num. 18. de Accusat. 7

Electio de digno.

- 1 Electio de digno postulat digniori post factum sustineatur de iure communis, in c. Item, n. 39. de iur. & qual. 407
- 1 Praesumitur pro Ordinari iudicio, ibid. num. 14. 407
- 1 Et ad irrationabiles Ordinarii excludendum sufficit ut possint in electo concurrere majores qualitates, ibidem num. 19. 407
- 1 In Electione qualiter eligendus est melior, & vitae sanctitatem praestantior, in c. Cum dilectus, n. 1. de consuet. 305
- 1 Declaratur, ibid. num. 73. 308
- 1 Electio de digno a iudicio regulariter sustinetur, si de peccato sit eligendus, ibid. num. 19. 407
- 1 Electio non est iure facta de digniori simpliciter, sed de digniori, quoad aliud, ibid. num. 23. 308
- 1 Electi fieri debet de digniori licet iudicetur de digno, in c. Bonae memoriae, n. 71. de postulat. Praelat. 298

Vide

Vide in ver. *Consecratus*.

1. *Esponere* sciencie indignum sunt ipso iure privati pro illa vice potestate eligendi, ibid. num. 43. 213
1. *Sacerdos* De nihil tam perniciosum, quam ne indigni assumantur Praelati ad regimen animarum, in cap. Nihil, num. 14. de elect. 298
1. *Praelatus* indignus debet delicti, etiam si fuerit confirmatus, ibid. num. 7. 308
1. *Electio*ibus deservi potest iuramentum ad superiorem, ut magis idoneum eligatur, in cap. Consecratus, §. secundo, num. 4. de Appellat. 199
1. *Electio* in foro conscientie debet fieri de magis idoneo, ibidem num. 8. 199
1. *Eligens* dignum posthabito digniori mortaliter peccat, ibidem num. 9. 199
1. *Et magis idoneus* dicitur non tantum respectu sui, sed etiam in ordine ad utilitatem Ecclesie, ibid. num. 14. 300
1. *Electio* de digno omisso digniori in foro externo valida est, nec debet retractari, ibid. num. 10. 100
1. *Quod* procedit non obstat iuramento de eligendo magis idoneo, ibid. num. 11. 300
1. *Et quod* si contraria electione fuerit appellatum, ibidem num. 12. 300
1. *Et quid* in concursu Parochialium Ecclesiarum, ibidem num. 13. 300
1. *Electio* fit facienda de certo gremio, & ibi non fit nisi unus idoneus, ille est eligendus, in cap. Cum terra, num. 14. de elect. 286
1. *Electio* non cassatur si crimen in modum exceptionis probatum contra electum sit modicum, in cap. Omnipotens, num. 18. de Accusat. 9
1. *Accusatus* an sit eligibilis. 300

Vide in ver. *Infamia*, §. *decretatus*.

1. *Infamia* an repellat ab electione, & promotione.

Vide in ver. *Infamia*.

1. *Episcopus* qualis sit eligendus, in cap. Ex parte, num. 53. de Cleric. non relictis. 45

Electio nulla.

1. *Electio* invalida ob occultam irregularitatem convalescit per dispensationem, in cap. Mandato, numer. 59. de summa. 61
1. *Nisi* ante dispensationem alius fuerit canonice electus, ibidem num. 60. 61
1. *Electio* facta per vota non facta non est irrita ubi non sunt nisi duo vocales, in c. Absolutus, n. 38. de heret. 100

Electio simoniaca.

1. *Electio* simoniaca est causanda si electioibus propter hoc fit promissa pecunia, quoniam electus ignoscit, in c. Nobis, num. 1. de simon. 18
1. *Est* simoniaca etiam cum pecunia promittitur uni tantum ex electioibus, licet electus hoc ignoret, ibidem num. 3. & 16. & seq. 39
1. *Cur* tota incipiat ex voto unius simoniaci, non autem ex voto unius excommunicati ignorare subitibi, ibidem num. 4. 39
1. *Est* simoniaca eodem modo si pecunia electioibus fit promissa, ac si soluta fuerit, ibid. num. 6. 39
1. *Quoniam* electio fit simoniaca, non tamen vitatur quando pecunia eligentibus datur, vel promittitur maioribus, & in fraudem electi, ibid. num. 8. & 31. 39
1. *Non* sufficit electio simoniaca ex eo quod eligentes dicant se non fuisse pecunia motos ad eligendum, quia alius electus erant, ibid. num. 19. 40
1. *Declaratur*, ibid. num. 10. & 108. 40
1. *Electio* facta per simoniam cum Electioibus commissa electio ignorante an sit nulla ipso iure, ibid. num. 35. & seq. usque ad num. 83. 41
1. *Electio* est nulla de iure naturalis quando quis est interfectus, vel simoniace electus, ibid. num. 46. & 52. 42
1. *Contrarium*, ibid. num. 80. 42
1. *Declaratur*, ibid. num. 81. 42
1. *Electio* ob defectus interfectus reddere nulla etiam electio ignorante, ibid. num. 47. 42
1. *Electio*ibus inferiorum per simoniam electio ignorante commissum non esse nullam quibus fundamentum probetur, ibidem num. 47. 43
- Vide in ver. *Electio Papa per simoniam*.
1. *Electus* offerret Ordinatorem vel Consecratori suo Electuarius, vel alius quidpiam modici pretii non censetur simoniacus, in c. Tua nos, n. 17. de simon. 19
1. *Electus* aliquando est simoniacus, sed non simoniace electus, in cap. Nobis, n. 27. 14. & 111. de simon. 48
1. *Electus* non tamen est simoniace electus, sed non simoniaca, ibid. num. 14. 42
1. *Simoniace* est electio, licet Electores dicant se non fuisse motos propter pecuniam sibi datam vel promissam, quia alius electi erant, in c. Naviganti, n. 21. de iuris. 160

Electio Papa.

1. *Electio* Papa forma substantialis praescribitur in Constitutione Gregorii XV. in §. Quod si electio, in cap. Causam, num. 28. de elect. 260
1. *Canones* loquentes de electionibus inferiorum, an, & quando locum habeant in electione Papa, ibid. num. 43. & 49. veri et cum similibus. 373
1. *Electio* Papa nulla mortuum potest esse iudex, in c. Licet, de vitandis, n. 31. & seq. de elect. 333
1. *Et quid* de Concilio, ibid. num. 32. 333
1. *Electio* per scrinium requirit scriptura schedularum suffragia datam ex tribus partibus Cardinalium in Conclavi praesentium, ibid. num. 39. 334
1. *Electio* Papa per viam compromissi uno ex Cardinalibus dissentiente irrita est, ibid. num. 74. & seq. 338
1. *Et quid* si compromissum fit limitatum cum forma ut singulorum vota scrutari debeant, ibidem num. 75. & seq. & num. 85. & 83. 338
1. *Electio* Papa si nulla sit ex defectu formae praescripae in Constitutione Gregorii XV. An Cardinalium in novo scrinio licet variare, in c. Publicato, num. 23. & seq. usque ad num. 39. de elect. 339
1. *Electio* quavis nulla ex defectu formae, tamen si adit consensibus eligentium, & electi, dicitur Canonice de iure naturalis, ibid. num. 24. 310
1. *Et* post consecrationem nihil potest obicere Ecclesia de forma non servata, ibid. num. 25. 310
1. *Contrarium*, ibid. num. 28. & seq. 310
1. *Electio* Papa an vitatur ex eo, quod aliquot schedulae deperierint ante consummatam scrutini publicationem, ibid. num. 36. & seq. usque in fin. 318
1. *Et quid* si hic casus contingat in scrutinio, & accessu, ibidem num. 41. 313
1. *In* electione Papa quanta sit virtus Spiritus sancti, in cap. Accipere, num. 40. de pacis. 664
1. *Electio* Papa per scrinium debet esse secreta, sicut nomen eligentis nunquam publicetur, in cap. Nobis, num. 21. de simon. 40
1. *Electio* Papa quasi per inspirationem pro forma requirit, ut nullus precedat de persona specialiter traditus, atque ut sint ab omnibus Cardinalibus communiter nemine dissentiente, ibidem num. 23. 40
1. *In* electione Papa an sint servandae formae scrutini, compromissi, & quasi compromissi, remissive, in c. Oppa propter, num. 33. in fin. de elect. 339
1. *Nulla* non est de forma electionis Papa, in c. Cum Ecclesia, num. 3. de causis, & propter. 109
1. *Nulla* factum an ex forma percedere debeat electionem Papa, in c. Causam, n. 33. de elect. 262
- Vide in ver. *Papa quod electio*.
- Et in ver. *Cardinales quod electionem Papa*.
- Et in ver. *Papa quod successorem*.
1. *Electus* in Romanum Pontificem potest Episcopus scribere Pontificatum, in c. Licet de vitandis, n. 3. de elect. 331
1. *Electio* in Papam an possit obijci quod Cantinatus eligente non sint fuisse in Diaconatus ordine constituti, ibidem num. 18. 333
1. *Vel* quod forma Constitutionis Gregorii XV. non fuerit observata, ibid. num. 19. 331
1. *Et quid* de exceptionibus interfectis electionibus, vel iuris naturalis, & Divini, ibid. num. 10. 331
1. *Electus* ad maiorem partem Cardinalium de consensu omnium, non ad maiorem partem tantum, undè a toto Collegio electus censetur, ibid. n. 14. & seq. & n. 39. 333
1. *Electus* in Papam non servata forma Constitutionis Gregorii XV. non est Apolliticus, sed Apostolicus, in c. Publicato, num. 27. de elect. 370
1. *Eligendi* potestatem tribui molis à Cardinalibus potest transferri in majorem partem Collegii, in c. Licet de vitandis, n. 55. & num. 85. reed. Quarenti talis, usque in fin. de elect. 337
1. *Electio* Papa an reddatur irrita ex eo, quod schedulae post illam publicationem apparuerint esse plures numero, quam Cardinales, & num. seq. usque in fin. in cap. Mallana, de elect. num. 22. 307
1. *Quid* si electio habuerit tantum duas tertias partes suffragiorum habita ratione numeri Cardinalium, non autem numeri schedularum, ibid. num. 22. 307
1. *Et quid* si habuerit duas tertias partes suffragiorum, etiam si peritus non computatur, n. 26. & num. seq. usque in fin. ibid. & num. 22. 307
1. *Vota* eligentium debent esse certa, si non valent, & numer. 25. ibid. num. 23. 307
1. *Electio*ne adha sit indivisibilis, ibid. num. 27. & seq. 307
1. *Electio* vitatur propter admissionem inhabilem etiam ignorante facta, ibid. num. 39. 307
1. *Contrarium*, num. 31. & seq. 306
1. *Electio* Papa per simoniam celebrata an, & quando sit ipso iure nulla, in cap. Nobis, num. 10. & seq. usque ad num. 102. de simon. 119
1. *Quid* si ipsemet electus cum Cardinalibus votum dantibus 600-

- moniam commiserit, ibidem num. 11. & 36. 39
- § Et quid si alius esse commiserit electio contradicente, ibid. num. 30. 41
- § Et quid si ille hoc fecerit malitiose, & in fraudem, ibidem num. 32. 44
- § Et quid si non malitiose, sed tamen electio ignorante, ibid. num. 33. & n. 31. 41
- § Et quid si electio postea eorum habuerit, ibid. num. 33. 41
- § Et quid si simonia per alium commissa fuerit electio sciente, & c. ibid. num. 36. 45
- § Electio Papae celebrata per simoniam communis cum Cardinalibus votum dantibus ab ipso electio, vel ab alio de illius voluntate electio jure nulla est. Constitutione Julii II. ibid. num. 11. & 36. 39
- § Nec per succellam inthronizationem, vel adorationem, aut curam temporis convalescit, ibid. num. 11. 39
- § Electio simonica est nulla, etiam si pecunia de voluntate electi promissa fuerit tamen ex Cardinalibus votum dantibus, ibid. num. 11. & 36. 39
- § Etiam si votum illud non sit necessarium ad integrandam electionem, sed superabundet, ibid. num. 11. 40
- § Electio simonica non sufficitur ex eo, quod eligentes dicant se non fuisse pecunia motos ad eligendum, quia alii electi erant, ibid. num. 19. 40
- § Declaratur, ibid. num. 10. & 108. 40
- § Electio Papae de jure communis non inficitur ex eo, quod electus ratiōem habet pecuniae solationem suo nomine factam eligentibus, ibid. num. 40. 45
- § Et quid ex Constitutione Julii II. ibid. num. 93. 45
- § Electio Papae propter simoniam communis de voluntate electi cum aliquo votum non habente an sit irrita necne, ibid. num. 108. 46
- § Et quid si pecunia alicui magnati soluta fuerit ad hoc ut liberaretur electio de facto non impedit, ibidem numero 103. 45
- § Et quid si fuerit soluta ad hoc ut quiescam ex electoribus induci ad eligendum, ibid. & n. 107. 46
- § Electio à duobus partibus Cardinalium obijci possunt defectus intrinseci, qui insunt naturalia electionis principia, ibid. num. 40. 41
- § Et qui sunt humilioris defectus, ibid. num. 41. 41
- § Electum in Papam à duobus partibus Cardinalium non repellitur defectus extrinseci, & qui sunt tales defectus, ibidem num. 41. 41
- § Vide in ver. *Nulla solui II.*
Et in ver. *Simonia in electione.*
- § Electio à duobus partibus Cardinalium de jure communis non potest obijci, quod electio sit simonica, etiam si ipse simoniam commiserit, ibid. num. 36. & 60. 43
- § Et quid ex Constitutione Julii II. ibid. num. 71. 43
- § Electus, qui novit simoniam cum eligentibus commissam tacendo, & non contradicendo, censetur videri, ibidem num. 96. 45

Electio Regularium.

- 1 Electio Provincialis facta non pœvio juramento de eligendo dignitate contra Constitutiones ordines confirmatas cum decreto irritum non est nulla, in cap. Cum accessissent, num. 31. de consue. 304
- 1 Electio Abbatis Generalis tam activa, quam passiva liberè spectat ad universam Congreg. in cap. Cum dilectus, ibid. num. 304
- 1 Episcopus cum suo Capitulo potest statueri ut Monachi unius Monasterii eligant sibi Praelectum de gremio alterius Monasterii, ibid. num. 31. 306
- 1 Ut electio ab uno Monasterio fiat de gremio alterius non est contra, sed praeferat, ibid. num. 34. 306
- 1 Electio generalis, quae in aliquibus Religionibus fit ex singulis provinciis per totum an sit rationalis, ibidem num. 38. 306
- 1 Electio Prioris de jure spectat ad Conveniunt, confirmatio ad superiorem, in c. Nullus, n. 47. de elect. 310
- 1 Electus Praelectum Regularium facienda est secundum formam prescriptam in hoc c. Quia propter, n. 9. de elect. 317
- 1 Quod procedit si Praelectus Regularis sine materialis, aliis fecus, ibid. num. 14. & seq. 318
- 1 Electio Abbatum fieri debet iuxta formam c. Quia propter, ibid. num. 10. 318
- § Et sine periculo, secus si temporale, ibid. num. 14. & seq. 318
- § Electio Generalium, & aliorum Superiorum Regularium etiam perpetuorum, qui monasteria non habent in titulum, fieri non debet secundum formam hujus cap. ibidem num. 14. & 18. 318
- 1 Sed sufficit singulares consensus Capitularium, dummodo praesentem in communis, ibid. num. 17. 318
- 1 Et electio fiat per vota secreta ad praescriptum Concilii Tridentini, ibid. num. 16. & 30. 318
- 1 Electio Regularium, in qua duo, vel tres suscipiunt vota eligentium, non est conformis dispositioni Concilii Tridentini, ibid. num. 23. 318
- 1 Et quid in electione Abbatum, ibid. num. 31. 319

- 1 Idem si scriba communis dec. singulari electoribus priores schedulas cum nomine unius tantum eligendi, ibid. num. 31. 318
- 1 Electio Superiorum Regularium per viam compromissi, vel quasi inspirationis est subacta à Concilio Tridentino, ibid. num. 31. & seq. & n. 30. 318
- 1 Fieri debet tantum per vota secreta, ibid. num. 30. 318
- 1 Electio ad Ecclesiam quam obtinet Norwicus tam ipso consensente non valet, collatio secus: & quia fit tantò differente, in c. Admonet, n. 19. de rebus. 330
- 1 Electio de non profecto, ad regimen Ecclesiae Regularis cadente, consuetudine non obstat, in cap. Cum casum, num. 6. de elect. 337
- 1 Eligere spectat ad profectos tantum, vel expresse, in c. Valde, num. 21. de Regular. 344
- 1 Regulares in electionibus votum non habent nisi saltem iuxta Subdiaconi, in cap. Quia propter, & illud autem, num. 6. de elect. 349

Electio ad secundam Ecclesiam.

- 1 Electus ad secundam Ecclesiam non potest se transferre sine licentia Episcopi, ad quem pertinet prima Ecclesia, in c. Admonet, n. 18. de rebus. 330
- 1 Licet tamen servetur de facto, ibid. num. 11. vers. Verumtamen. 330
- 1 Et si transferat, ab Episcopo revocari potest, ibidem numer. 9. & to. 330
- 1 Ac si monitus non redeat, est excommunicandus, ibid. num. 10. 330
- 1 Et quando secunde Ecclesiae de alia persona sit providendum, ibid. num. 11. 330
- 1 Transiens ad secundam Ecclesiam sine licentia Superioris non est ipso jure privatus prima, sed prius potest infra tres menses: Secus si transeat cum licentia, ibid. num. 11. 330
- 1 Electus ad secundam Ecclesiam potest electioni de se facere consentire sine superius licentia, & cum eligentes non peccant, ibid. num. 10. 330
- 1 Fallit in Episcopo, qui non potest eligi, sed postulari, ibid. num. 11. 331
- 1 Electioni de Clerico facta ad secundam Ecclesiam, si Episcopus primae Ecclesiae malitiose renuat consentire, per Superiorem est cogendus, in c. Admonet, n. 23. de rebus. 331

Electio tempus.

- Vide in ver. *Beneficium quando conferendum.*
Electio, Electus.
- Vide in ver. *Electio.*
Electores an, & quando liceat variare.
- Vide in ver. *Electio per firmanum, vers. Electio.*

Electio syna.

- § Electio syna quae floret sine Apostolica, vel Diocesana licentia admitti non debet, in c. Cum ex eo, num. 1. & num. 40. de pen. & rebus. 318
- § Et debet esse modesta, & discreti, & à locis, & expensis incongruis abstinere, ibid. num. 3. & n. 3. 318
- § Electio syna quae floret indigne licentia Papae, vel Episcopi, si electio syna querant nomine alicui, secus si proprio, ibidem num. 1. 318
- § Quae floret non possunt pro electio syna colligendis aliud populo proponere, vel periculis, quim in eorum licentia continetur, ibid. num. 6. 318
- § Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 18. & 22. 318
- § Quotlocum abusus corrigere ad officium Episcoporum pertinet, non obstat extirpatione, ibidem num. 7. & num. 34. 318
- § Literarum forma pro colligendis electio syna, quae solet Sceler Apostolica, & secundum quam Episcopus debent suas licentias moderari, refertur in textu, ibid. num. 8. 318
- § Reguntur fidem hospitium sunt quasi prohibita, à quibus modis omnibus est cavendum, ibid. num. 10. 318
- § Electio syna quae floret, qui per se, vel per alios periculis praesens ab Ordinariis locorum sunt puniendi, non obstantibus privilegiis, ibid. num. 18. & n. 24. 318
- § Quotlocum nomen, atque usum abolere jussit Concilium Tridentinum, ibid. num. 19. 318
- § Episcopi electio syna, & oblata sibi charitatis subsidia colligere possunt, nulla tamen mercede accepta, ibidem num. 10. 318
- § Formula literarum in S. Congregatione Concilii compilata ad colligendas electio syna per Hospitalibus actu hospitalitatem exercitibus refertur, ibid. num. 1. 318
- § Electio syna collectores hodie quas qualitates habere, & quae observare debent in querendis electio syna, ibidem num. 23. 319
- § In Electio syna colligendis campanella una sub Religione Sancti Antonii à Sede Apostolica fuit concessa, ibidem num. 23. 319
- § Electio syna collectores non observantes leges sibi praescriptas, pu-

- publicis sunt puniendi, & statim remouendi ab Episcopo Diocessano, ibid. o. 34. 319
- Electio monachorum collectio Monachis S. Antonii non est prohibita a Concilio Tridentino, quoniam faciant tempore illius, ibid. num. 35. 319
- Presbyteri non prohibentur a Concilio Tridentino accedere ad accipiendo penitentiam frugum, sive annuum, ibidem num. 36. 319
- Electio monachorum quare, & eorum nomine triticum, & vinum tempore ieiunium, & vindemiarum, & alia res colligere Fratres Ordinum Mendicantium non prohibetur, ibidem num. 37. 319
- Dummodo id non faciant per alios, sed per seipsos, ibid. num. 38. & num. 39. 319
- Cruciata non obstat quominus Religiosi S. Antonii liceat colligere elemosinas forma a S. Congregatione Concilii prescripta, ibid. num. 38. 319
- Electio monachorum colligere iuxta proprium locorum necessitatem non est prohibendum, ibid. n. 37. 319
- Regulares quatenus elemosinas extra diocesim, in qua sunt, et Monasterium, tenentur suorum superiorum licentiam Ordinari obsequere, & illius sententiam obtemperare, ibid. num. 39. 319
- Episcopus potest tam in sua diocesi, quam in aliena de Diocesi censuram per personas speciales prohibitas, ac sibi elemosinas quare per Ecclesias, & sua loca sua diocesis, ibid. num. 35. 319
- Electio monachorum usus non habet locum inter Clericum, & Clericum, in cap. Præterea, num. 6. de Præf. vic. sua. 73
- Electio monachorum obsequere facere nomine aliorum potest eam sibi conferre, si in evidenti necessitate sit constitutus, in cap. Presbyteri, n. 19. de pen. 383
- Electio monachorum cur licet recipere ab excommunicatis, & furibus non autem oblationes, in cap. Cum voluerint, num. 14. de futen. ex comm. 377
- Electio monachorum licet potest recipi ab excommunicatis, & peccatoribus etiam notoriis de rebus licet acquirere, ibid. num. 34. 378
- Electio monachorum de rebus restitutionis oblationis recipere non possunt non habentes officium prædicandi, nisi ob necessitatem famis, ibid. num. 35. 378
- Si quis in habentibus officium prædicandi, n. 36. 378
- Electio monachorum pauperibus eroganda Episcopus reducere non potest in vim cap. 4. de off. 37. Concilii Tridentini, in cap. Ex parte, n. 3. de seq. de consuet. 313
- Electio monachorum dantes pro Missa communiter incendantur ut fuerit sibi applicetur, in cap. Significatum, num. 44. de Præben. 84
- Electio monachorum parare etiam propriis manibus laborando tenentur ex præcepto Clerici, & laici, & subveniant extreme indigentibus, in cap. Multa, n. 5. de Cler. vel Monach. 656
- Electio monachorum tempore græfata potest facere Monachos de bonis Monasterii utamur sine licentia Prælati, in cap. Quæ in Ecclesiis, num. 9. de consuet. 98
- Si necessitas sit extrema, aliis fides, ibid. n. 10. 98
- Electio monachorum pro sustentio indistincte danda est, ibid. num. 12. 98

Vide in ver. Regule: quod elemosynam.

- Electio nam aliorum nomine facere obligata potest eam facere sibi ipso si sitio necessitate constitutus, vel suis consanguineis si sint pauperes, in c. Dilectus, n. 16. de off. Ordin. 596
- ILLEGENTES sciunt indignum sibi esse pure privati pro illa vice potestatem eligendi, in cap. Cum vos, num. 30. 44. & 50. de offic. Ordinari. 361

Vide supra in ver. Electio.

- ELISABETH concepio miraculosa, in cap. Cum sit, num. 74. de conversi. conj. 439
- EMERITUM fructum, vel uterque omnes nemini licet ut coactis aliis id emere vendant suo arbitrio, in cap. Multa, n. 71. de Cler. vel Monach. 657
- Tempore tamen oblationis potest quia multa virtualia emere ut abundant erumpit egallitate, ibid. n. 72. 657
- Vel ut alii possint vendere presso cum currenti dammodo hoc facere non in terra sua virtualia deficiunt, ibid. n. 73. 657
- Secus si ut vendat carnis, ibid. n. 74. 657
- EMPTIONIS, & venditionis nomine in diffinitione Simonie venit omnis contractus non gratuitus, in cap. In ordinando, num. 5. de Simon. 30
- EMPTOR in redemptione officii recuperare debet re dum pretium, sed etiam pretii accessum, in cap. Ex epistola, n. 11. de probationibus. 235
- EMPHYTEUSIS ob canonem non solum infra statutum tempus non refunditur ipso facto, sed ita demum si domino placeant, in cap. Potius, num. 9. de locat. & conduct. 337
- Caducitas emphyteusis censura si dominus canonem accipiat, ibidem num. 10. 337
- Si ve sit ante tempus fore, sive præteriti, ibid. n. 11. 337
- Emphyteusis contractus licet mediis aut venditionem, & locationem, & particeps usufructus, ibid. n. 13. 337
- Propterea tamen accedit ad usum locatorem, ibid. n. 14. 337
- Emphyteusis & locatio in quibus differt, ibid. n. 15. 337
- In emphyteusis contractus disposita trahi non debent ad contentum

Proprie Repertur.

- locationis perpetue, ibidem num. 16. 338
- Emphyteusis, & locatio perpetue contractus inter se magnam habent similitudinem, ibid. num. 17. 338
- Se de utroque idem est iudicandum, ibid. num. 18. 338
- In neutro transferatur dominium directum sed tantum utile, ibid. num. 19. 338
- Non tamen sunt per omnia similes, & æquivalent, ibidem num. 20. 338
- In emphyteusis solvitur quid minus pro recognitione, ibidem num. 21. 338
- In locazione pensio debet esse magna, licet fructibus correspondens, ibid. num. 22. 338
- Locatio iudicatur ex magna pensione, ex modica verb emphyteusis, ibid. num. 23. 338
- Si auctori contrahentes in instrumento appellaverint locatorem, vel emphyteusum, ibid. num. 24. 338
- Emphyteus concessa ad tertium, vel quantum generationem respectu locatio, si pensio fructibus correspondat, ibidem num. 26. 338
- Patet non bona emphyteusica alienentur in Ecclesia an sint contra immunitatem Ecclesiasticam, ibid. num. 28. & seq. usque in finem. 338
- Alienatio emphyteusica etiam in casibus alibi permixta fieri non potest in periculum potentiorum, in cap. n. 31. 338
- Et alius dicitur etiam Hospitalem, ibid. n. 30. 338
- Item Ecclesia, ibid. num. 33. 338
- In emphyteus censura debet esse modicus, in locazione vero debet esse magnus ita ut fructibus correspondat, in cap. Requiritur, num. 4. de in integr. restit. 686
- Emphyteus contractus de bonis Ecclesie potest fieri sive beneficiato Apostolico si tres conditiones concurrant, in cap. Nulli, n. 16. de Reb. Ecclesie non alienatis. 334
- EMPHYTEUTA potest mæstiores suas vendere, & sua emphyteusum in alium transferre, concurrentibus tamen fœderis requiritur, de quibus hic, in cap. Potius, num. 1. & 3. de locat. & conduct. 337
- Emphyteuta Ecclesie cessans in solutione Canonis per biennium cadit a pure suo, nisi moram celeriter purgaverit, ibidem num. 1. & 4. 337
- In privato autem requiritur triennium, in cap. n. 5. 337
- Emphyteute laici si contendant de dominio utrius quod habent ab Ecclesia, causa eorum potest Ecclesiastico agi debet, in c. Nulli, num. 4. de Cler. vel Monach. 48
- ENTHUSIASTARUM error ab Augustino damnatus, in c. Multa, num. 4. de Cler. vel Monach. 657
- ENUCLEARE quid sit, in cap. Quoniam, num. 15. ver. Quod satis confirmatur, de consuet. 133
- ENUNCIATIVA infra centum annos non dicitur antiquæ, nec probant fœdem contra tertium, in cap. Cum dilectus, num. 28. de Relig. domib. 498
- Enunciative eliduntur contrarias presumptionibus, ibid. num. 29. 498
- Enunciative Pape per modum statuti plenè probant fructum in diocesi, in cap. Cum ab Ecclesiis, num. 16. de off. Ordin. 577
- Enunciative plures, & antiquissimæ plenè probant fructum, ibid. num. 19. 577
- Præterea si sit aliis administris, & probationibus fulcitur, ibid. num. 20. 577
- Enunciative partis non probat, ibid. num. 26. 578
- Lacet Papa in ea se fundere, ibid. n. 28. ver. Item non aliter, 578
- Enunciative utraque non probat etiam si sit supra centum annos, cum ad minus debent esse duæ, ibid. n. 27. 578
- Enunciative Pape in litteris ad supplicationem non statim in præjudicium tertii, in cap. Veniens, num. 19. de transact. 668
- Enunciative purpationatus, & quædam alie per incensum Miristorum in expeditionibus litterarum insere declarantur erroneæ, in cap. Considerationes, num. 76. & seq. de consuet. 196
- Enunciative antiquissimæ probant fœdem, quæ est loco totali, in cap. Cum Ecclesia, n. 2. de cons. poss. & propriet. 400
- Enunciative verba non proprie, sed propter aliam prolata non probant, neque disponunt, in cap. Quod ad Prædilectorem, n. 13. de consuet. 234
- EPHESINI Concilii II. diffinitiones Leo Papa tanquam hæreticas damnavit, in cap. Majores, n. 30. de hospitali. 597
- EPICHAË an, & quando iudicibus uti liceat, in cap. Canonum statuta, n. 114. de consuet. 23

Episcopalis dignitas:

- Dignitas Episcopalis ius patris potestatis solvit tam de iure civili, quam Canonico, in cap. Indecorum, num. 18. de stat. & qualic. 400
- Instituta est a Domino super Officium, in cap. Ex parte, num. 31. de Cler. non resid. 43
- Actus Episcopales sunt in triplici differentia, ibidem numer. 71. 46
- Episcopatus dicitur summum beneficium, in cap. Cum in consuet. num. 17. de elect. 244
- Episcopatus iure provisorio olim ad Papam tantum pertinebat, in cap. Nullus, num. 2. de elect. 247

- 1 Episcopatus nomen est oneris, non honoris, in cap. Nisi cum primogenito, num. 9. de renuacis. 337
- 1 Episcopus esse D. theurer superiores in Ecclesiastica hierarchia est institutio Divina est de hde, in cap. Cum coningis, num. 76. de atis. & qual. 423
- 1 Episcopi etiam in primitiva Ecclesia, & Sacerdotes gradus, ordine, & potestate differre, in cap. Quamto, num. 7. de consuetud. 198
- 1 Episcopi fuissent in locum Apostolorum, Presbyteri vero in locum Discipulorum, ibid. n. 8. 198
- 1 Episcopi, & Presbyteri unde dicti, ibid. n. 11. 198
- 1 Episcopus solus proprie Praeatus Ecclesiae dicitur, in cap. Accedentibus, num. 19. de excess. Praet. 215
- 1 Episcopi singuli in singulis urbibus sunt constituendi, in cap. Personarum, num. 2. de off. Ordin. 250
- 1 Episcopi vocati sunt ab Ecclesia Romana in partem sollicitudinis, non imperandae potestatis, ibid. n. 31. & 39. 251
- 1 Episcopus esse potius a Spiritu sancto regere Ecclesiam Dei quam a se intelligendum, ibid. n. 50. 251
- 1 Ordo Episcoporum quadripartitus est, in cap. Requiri, num. 11. de ordin. ab Episcopo. 278
- 1 Episcopi declarantur esse Presbyteris superiores, & soli ministros Ecclesiae ordinare, in cap. Quamto, num. 41. de consuetud. 301
- 1 Jacobus frater Domini fuit primus Episcopus ab Apostolis ordinatus, in cap. Requiri, n. 11. de ordin. ab Episcopo. 378
- 1 Non habet Episcopus quoad Sacramentum Eucharistiae potestatem superiorem Imperii quoad Sacramentum, ibid. n. 51. 378
- 1 Declaratur, ibid. num. 88. 91. & 109. 378
- 1 Actus principalis Episcopi est similis Ecclesiae ordinare, ibid. num. 81. 384
- 1 Petrus fuit primus Episcopus a Christo institutus, ibid. num. 81. 384
- 1 Institutio Episcoporum, & maiorum praetorum, in cap. Nullus, num. 14. de Paroch. 307
- 1 Per auctoritatem dicuntur Episcopi Ecclesiarum Reductores, in cap. Consulentiis, num. 20. de Cler. error. 164
- 1 Non permittitur Episcopus violare Canonicas functiones, in cap. Accipiens, n. 18. de atis. & qual. 431
- 1 Sanctior praestantur quolibet Monacho vel Abbate, in cap. Cuius, num. 21. de elect. 256
- 1 Episcopus solus de iure communis habet jus defendendi animum, in cap. Quamto, n. 6. de translat. Episcopi. 218
- 1 Episcopi dicuntur Officialis communes, in cap. San. & fisco, num. 13. de off. Delegat. 723
- 1 Episcopatus est nomen oneris, non honoris, in cap. Caverimus, n. 4. de Recept. 145
- 1 Episcopalis dignitas non debet tribui nisi loci inferioris, & populi, in cap. Episcopalis, num. 1. & num. 23. de leg. de privileg. 235
- 1 Civitates maiores duxerunt privilegio Episcopatus sunt honorandae, ibid. n. 6. & 13. & 14. 235
- 1 Videt. ver. Civitas.
- 1 Episcopalis dignitas post Christi adventum instituta, ibidem num. 4. 235
- 1 Episcopi non in castellis, & modicis civitatibus debent constitui, ibid. num. 8. 235
- 1 Episcopus potest esse sine Civitate, ibid. n. 11. 235
- 1 Princeps potest facere civitatem, & tamen non potest facere Episcopatum, nec Sedem Episcopalem creare, ibid. n. 13. 235
- 1 Videt. ver. Civitas.
- 1 Episcopalis dignitas fuit numerositate vilescit, ibid. n. 13. 236
- 1 Episcopi dicuntur Sanctissimi Christi Legati, & columnae Ecclesiae, ibid. n. 25. 236
- 1 Item beatissimi, & Arcivescovi, & Principes Terrae, ibidem num. 26. 236
- 1 Episcopatus dicitur excellentia dignitas, ibid. n. 27. 236
- 1 Item calorem dignitas, ibid. n. 28. 236
- 1 Episcopalis habitus est quanta fides, ibid. num. 29. 236
- 1 Leones, aut divitiarum potentia, vel paupertatis humilitas Episcopum sublimem, vel inferiorem non faciunt, ibidem num. 30. 236
- 1 Declaratur, ibid. num. 31. & 33. 236
- 1 Episcopatus dividitur modo hic expresse inter Episcopum substantiam Episcopo haerentem, & ipsum haerentem reversionem, & ex dispendio receptum, in cap. Si Episcopus, num. 1. de Paroch. 303
- 1 Episcopi duo ex magna causa possunt constitui in uno Episcopo, ibid. num. 1. 303
- 1 Episcoporum appellatio venitiam etiam potum superiorem, in cap. Quid nonnulli, n. 20. & 30. de privileg. 273
- 1 Episcopi appellatio venit etiam nonnulli consensum in materia proportionabili tunc censuram, quam condicere, ibidem num. 13. 273
- 1 Episcopi appellatio in materia exorbitante non venit non confectura etiam agere de exercendo jurisdictione, in cap. Cum alioquin, num. 31. de sent. excom. 350
- 1 Episcopatum appetere non licet, in cap. Toa nos, num. 34. de Summo. 79
- 1 Episcopalis dignitas post Christi adventum instituta, in cap. Episcopalis, num. 4. de privileg. 235

Episcopalis Ordo.

- 1 Ordo Episcopalis supponit necessariam ordinem Sacerdotalem, in cap. Indecorum, n. 18. de atis. & qual. 401
- 1 Ordo Episcoporum est de pure Divino, & perquam in Ecclesiastica hierarchia, in cap. Personarum, num. 71. de off. Ordin. 251
- 1 Ordo Episcopalis non potest recipere characterem Presbyteralem ex necessitate Sacramenti, in cap. Tua littera, num. 6. de Cler. per salt. prom. 199
- 1 Consecratio Episcopalis fundamentum est Sacerdotium, sine quo nihil recipitur, in cap. Requiri, num. 15. de ordinat. ab Episc. 278
- 1 Contrarium, ibid. num. 79. 284
- 1 Declaratur, ibid. num. 81. 284
- 1 Potestas Episcopalis in quo ceciderit potestatem Sacerdotalem, ibid. num. 97. 284
- 1 Status Episcopalis perfectior est quam status Religiosis, in cap. Nisi cum primogenito, n. 18. de renuacis. 337
- 1 Jura Episcopalis, quae compungunt Episcopum in Ecclesia suae diocesis etiam inferiori Praeato subiectis sunt decem, & octo hic per ordinem enumerantur, in cap. Consequente, num. 12. usque ad num. 40. de off. Ordin. 287
- 1 Episcopatus est Ordo, in cap. Aqua, num. 7. de consens. Eccles. vel Altar. 269
- 1 An sit Ordo Sacramentalis imprimere characterem latissime dicitur, in cap. Requiri, n. 8. usque in finem, & de Ordin. ab Episcopo. 377
- 1 Opus certum qui dixerunt Episcopatum non fuisse a Christo institutum, refelluntur quinque erroribus, ibid. num. 9. & 19. de leg. 377
- 1 Episcopatum non esse ordinem prout est Sacramentum, sed prout est officium, & potestas ad adiones Hierarchicas, qui Auctores senserunt, ibid. n. 10. 378
- 1 Ordinis Sacramentum confertur in Sabbato quatuor temporum, Episcopatus vero tantum in Dominica, ibid. num. 16. 378
- 1 Episcopatum esse ordinem Sacramentalem, sed non distinctum ab ordine Sacerdotali, qui Theologi tradiderunt, ibidem num. 26. 379
- 1 Episcopalem ordinem imprimere characterem, & non esse Sacramentum, non conueniunt, ibid. n. 27. 379
- 1 Ordo Episcopalis est superior presbyterali, ibid. n. 31. & 93. 379
- 1 Conueniunt in quo differant ab opinionibus Theologorum circa ordinem Episcopalem, ibid. n. 33. 379
- 1 Episcopatus esse ordinem Sacramentalem, & distinctum ab ordine presbyterali deducitur ex Concilio Tridentino, ibidem num. 47. 381
- 1 Canonice loquentes de ordine, & ordinatione Episcopi, generaliter enunciantur, ibid. n. 49. 381
- 1 Ordini Episcopatus cuiusvis distinctio ordinis, & Sacramenti, ibid. num. 54. 381
- 1 Materia ordinis Episcopalis quae fit, ibid. n. 55. 381
- 1 Unitio in consecratione Episcopi non fuit de substantia, ibid. num. 56. 381
- 1 Opus ad idem impositionem libri Evangeliorum non esse materiam ordinis Episcopalis, sed materiam impositionis, refellitur, ibid. num. 57. 381
- 1 Quae conueniunt cum Romana Ecclesia in impositione libri Evangeliorum super cruce Episcopi consecratur, ibid. num. 58. 381
- 1 Forma in ordinatione Episcopi quae fit, ibid. n. 59. 381
- 1 Ordo Episcopalis est ex Divina institutione, ibidem num. 60. & 69. 381
- 1 Ordinis Episcopalis collatio tenet Episcopos non sit Sacerdos, ibid. n. 70. & 71. 384
- 1 Episcopatus cur praeparat characterem ordinem inferiorum, ibid. num. 81. 384
- 1 Episcopatus est summus ordo, ibid. n. 84. 384
- 1 Ordo Episcopalis quam relationem habet ad Eucharistiae Sacramentum, ibid. num. 89. 385
- 1 Episcopatus habet antea ordinem Diaconatus respectu actus, maiores vero respectu operum, in cap. Ut Abbates, num. 46. de atis. & qual. 391
- 1 Episcopatus est ordo, & proprie Ordo Sacramentalis, in cap. Vel non est compus, n. 2. de tempor. ordinat. 379
- 1 Episcopatus ordine non est minor Archiepiscopo, Presbyter Archiepiscopo, in cap. Ad hanc, n. 10. de off. Archid. 511
- 1 Potestas Episcopi quavis fit indelibilis, tamen non habet rationem characteris, in cap. Requiri, num. 27. de ordin. ab Episc. 279
- 1 Contrarium, ibid. num. 34. & 39. 380
- 1 Non esse Episcopum Presbyteris superiores, vel potestatem, & quam habent confirmandi, & ordinandi esse cum Presbyteris communitatem, est haereticum, ibid. num. 6. & 19. 381
- 1 Sunt Episcopi pares Apostolicis quoad ad ordinem, & potestatem consecrationis, ibid. n. 66. 383
- 2 Est Episcopus maior ordine Presbytero Cardinale, ibid. n. 67. 383
- 1 In primitiva Ecclesia Episcopum non fuisse distinctum a Presbytero in collatione Sacramentorum est error, ibid. n. 71. 383
- 1 Episcopi soli manus imponunt ob honorem Sacerdotum, non ob legem necessitatem, in cap. Cum videret, 5. Per frontem, num. 3. de sacr. Unct. 473

- 1 Non habent Episcopi communem cum episcopis inferioris gradus potestatem christiandi, & ordinandi, in cap. Secusimus, num. 4. de suppl. neglig. Prelatorum. 310
- 1 Ordo Episcoporum quadripartitus est, in cap. Requiritur, num. 11. de ordinat. ab Episcopo. 378
- 1 Actus principalis Episcopi est Ministros Ecclesie ordinare, ibid. num. 82. 384
- 1 Episcopus jurisdictione tota reducit ad ea, que sunt ordinis, jurisdictionis, & simplicis potestatis, ius dignitatis, in cap. Dilectus, num. 4. de off. Ordin. 196
- 1 Ordinis Episcopalis quod sunt non veniunt in generali concessione, nisi de illis fiat specialis mentio, in cap. Cum vna esset, §. Per frontis, num. 11. de fac. Vocat. 474
- 1 Episcopatus Clero, & populo carens sunt ad liberam provisionem Papae, in cap. A nobis, il primo, num. 14. de sent. excom. 330

Episcopus, communia.

- 3 Episcopi appellacione in materia jurisdictionis veniunt etiam inferiores Prelati similes jurisdictionem habentes, in cap. Tanyu, 17. de Cler. non resid. 58
- 1 Secus si habeant solam potestatem conferendi, ibid. n. 10. 58
- 1 Episcopus quamvis sit in possessione communicandi cum fidelibus, tamen dicitur deponendus eo quod in dubio non gestit se pro excommunicato, in cap. Ne intus, num. 195. de censur. 49
- 1 Episcopus qualis sit eligendus, in cap. Ex parte, num. 73. de Cler. non resid. 49
- 3 Episcopus debet quolibet die Dominum in propria Ecclesia preloari, & si festum semel in hebdomada celebrare, in cap. Dolentes, num. 17. de orbe. Missar. 581
- 3 Nec decet eum transire ullam diem quin Missam celebret, vel audiat, ibid. n. 16. 581
- 1 Episcopus quem licet ex merito laici repugnat Canonici institui, in cap. Cum contingat, n. 120. de stat. & qual. 437
- 1 Episcopus in visitacione inquirere potest utrum de rebus scandalosis, & publicis, sed etiam secreta in cap. Permissum, num. 11. de off. Ordin. 570
- 1 Episcopus solens cum subdito non ligatur pena excommunicationis suo status contra iudicem imponit, in cap. Cum pridem, num. 144. de pactis. 660
- 1 Episcopus tenetur servare iuramentum in his, que sunt separabilia à potestate Ecclesie, in cap. Olim venisset, num. 18. & 20. de iustit. 183

Episcopus quoad absolutionem.

- 1 Absolvere non possunt Episcopi à casibus occultis in Bulla Cenz Sedi Apostolicæ reservatis, in cap. Quoniam, num. 29. de Constat. 134
- 1 Item possunt Bullam Pii V. nequeque absolvere Moniales in materia clausuræ secreto delinquentes, ibid. n. 30. 134
- 1 Absolventes, ac dispensantes in casibus Sedi Apostolicæ reservatis incidunt in Bullam Cenz, ibid. n. 31. 134
- Vide in ver. Absolutio, Casus reservati, Excommunicatio, Suspendio.
- 1 Episcopo Regionum, in quibus Concilium Tridentinum non est receptum, ut non possit seculari sub tributa, in c. 6. sess. 24. in c. Dilectus, n. 17. de tempor. ordinat. 374
- 1 Absolvere non possunt Episcopi à casibus occultis post Concilium Tridentinum Sedi Apostolicæ reservatis, ibid. n. 30. 377
- 1 Episcopi, & Inquisitores ab Bulla Cenz atque semper est facultas, quam habebant ex Concilio Tridentino absolvere ab hæresi occultis, ibid. n. 31. 377
- 1 Episcopus non possit absolvere eum, qui leviter percussit Clericum sine speciale commissione, juxta unum intellectum, in cap. Pervenit, n. 1. & seq. de sent. excom. 317
- 1 Qui reprobat, ibid. n. 4. & seq. 328
- 1 Episcopus absolvit pro levissima injuria Clerico illata, ibidem eum. 3. 337
- 1 Absolutio ab excommunicatione ob levem Clerici perditionem regulariter spectat ad solam Episcopum, ibid. n. 11. 338
- Declinatur, ibid. num. 11. 338
- Vide in ver. Excommunicatio quoad absolutionem.
- 1 Episcopus suspensus ab ordinibus conferendis non possit absolvere subditum à suspensione, de qua in c. 1. de re judic. lib. 6. in cap. Vel non est compos, n. 44. de tempor. ordinat. 371
- 1 Episcopus qui est in studio, ut scholasticus, in actibus scholasticis sedere debet post Rectorem universitatis, in cap. Postulasti, n. 27. de concess. Præben. 409
- 1 Episcopus debet habere silem, in cap. Presbyteri, num. 3. de Penas. 363
- 1 Episcopus non possit concedere fidei subdito ut absolvar in aliena Diocesi à Sacerdote non habente jurisdictionem, in cap. Omnia, eum. 15. de pen. & remiss. 311
- 1 Episcopus vel Delegatus ab eo possit absolvere penitentem non obstantem prohibitionem Prelati, vel inferioris, vel equalis, ibid. num. 91. 311
- Episcopus quoad Alere vaticum.
- Vide in ver. Alere.
- Et in ver. Cardialis privilegia.
- Segnati Repertor.

Episcopus quoad Beneficiorum collationem.

- 1 De jure communi fundat intencionem super collatione omnium beneficiorum suar diocesis, in cap. Eam te, num. 6. de stat. & qual. 401
- 1 Conferens Episcopus Beneficium resignatum contra Bullam Pii V. quia penas incurrit, 10 cap. Non fuit, eum. 71. de Arbitr. 693
- 1 Qui ignoranter contulit Parochialem ob affectum alterius diocesis, suo confanguineo, an incadat in penas Bullæ Pii V. ibid. num. 49. 693
- Vide in ver. Beneficium, collatio.
- 3 Qui constituit beneficium alterius an teneatur providere de equivalenti beneficio, in cap. Cum secundum, eum. 43. de perben. 92
- 1 Episcopus si mander ut beneficium conferri non possit variare etiam re integra, in cap. Cum olim, num. 5. de sent. & re judic. 184

Episcopus quoad Capitulum, & Canonicos.

- 1 An possit sine adjunctis procedere ad privationem Canonicozum, ex eo quod ordines sui præbendis annexos non suscipiunt, aut non referunt, 10 cap. Quæritur, num. 34. de stat. & qual. 414
- 3 Aliquando interesse potest Capitulo tanquam Canonico, in cap. Postulasti, num. 11. de concess. Præben. 401
- 3 Quo in loco sedere debet quando interest Capitulo tanquam Canonico, ibid. n. 57. & seq. 403
- 1 Potest Episcopus solus sine Adjunctis procedere contra Portionarios, licet ex consuetudine, privilegio, vel statuto habeant in Capitulo semper, vel ut plurimum vocem, in cap. Nullus, n. 40. de elect. 320
- 1 Episcopus cum Capitulo faciunt unum corpus, in cap. Quod à Prædictore, n. 18. de chismat. 107
- 1 Episcopus Abulen. an possit cognoscere de causis Capitularium à secentis contra eos latis à Capitulo pro delictis in Ecclesia paratis, in cap. Irrefragabili, §. Excelesus, eum. 21. & seq. usque in fin. de off. Ordin. 576
- Vide in ver. Capitulum, Prelatus quoad Capitulum, Pfratior Capitulo exceptum.
- 1 Episcopi & Canonici faciunt unum corpus, in cap. Cum ex injuncto, num. 34. de Nov. oper. nunc. 320
- 1 Nec decet Episcopum in negotiis Ecclesie consilii membris aliorum consilio uti, ibid. n. 57. 320
- 1 Episcopus qui negotia expedire non possit sine consilio, vel consilio Capituli, ibid. n. 32. 320
- 1 Episcopus non cognoscit de causis hærenti sine consilio, vel consilio Capituli, in cap. Ad abolendam, n. 11. de Hæret. 90
- 1 Episcopus de Capituli consensu potest in Cathedrali novis dignitatibus erigere, utatas tamen, & sacris Canonibus cognitas, in cap. Permissum, n. 70. de off. Ordin. 575

Episcopus captivus, vel expulsius.

- 3 Episcopo ab hostibus capto jurisdictione jure proprio pertinet ad Papam, in cap. Quia diversitatem, num. 30. de concess. præben. 193
- 1 Episcopo à Paganis, vel Schismaticis captus non infirmatur plus in locum ipsius, sed Capitulum admittitur ad tempus, in cap. per nos, il primo, eum. 13. & num. 21. & 33. de Simon. 53
- 1 Episcopo à Paganis, vel Schismaticis bello captus non efficitur servus capientium, ibid. num. 53
- 1 Episcopus ab hostibus expulsius, & in alia Ecclesia incitatus, cessante hostilitate restituitur ad primam Ecclesiam, & qui medio tempore fuit subditiuus debet dimittere, ibidem num. 29. 54
- 1 Episcopus civitatis ab hostibus captae, alteri Ecclesie est persequendus, in cap. Exterpanda, §. Qui vero, num. 49. de perben. 130
- 1 Officio pascendi cui innititur obligatio residendi, cessat orbis deficientibus, ibid. n. 50. 130
- Vide in ver. Prelatus, communis.
- 1 Episcopus collum habens titulum verum, nec putativum, non solum potest, sed etiam debet ex se ipso Episcopatum dimittere, in cap. Nisi cum pridem, num. 29. de renum. 338
- 1 Episcopus propter perfectionem subditorum an debeat fugere, & Ecclesiam deferre, ibid. n. 32. 349
- Episcoporum casus.
- Vide in ver. Casus Episcoporum.

Episcopus quoad confessiones.

- 1 Episcopi, & alii superiores, & minores Prelati exempti possunt sine alia licentia sibi eligere confiteorem, 10 cap. Ne pro dilacione, n. 1. de pen. & remiss. 321
- 1 Possunt Episcopi sibi eligere confiteorem etiam exempti non sunt, ibid. num. 2. 321
- 1 An Episcopus bodie possit eligere confiteorem sibi oem subditum, qui à proprio Ordinario non fuerit approbatus ad persequendum

- Concilio Tridentini in c. 17. sess. 23. ibid. num. 3. & seq. p[er]que ad n. 11. & 62.
- 1 Eligendo consensum sibi habendum videtur illum approbare, ibid. num. 17.
- 5 Non debet Episcopus inter agendum consensum eligere in singulis d[omi]nibus, ibid. n. 10.
- 5 De iure communis confiteri debet Archiepiscopo, Archiepiscopo Patriarche, Patriarcha Papae, ibidem num. 34. & seq. & numer. 39.
- 5 Possit eligere sibi Confessorem, sed non tenetur eligere Curatum, seu approbatum ab Ordinario, ibid. n. 61.
- 1 Episcopus lapsus in aliquod delictum potest etiam in Urbe ad se abfolvendo deputare proprium Confessorem ex Concilio Tridentino c. 6. sess. 24. in cap. Dilectus, num. 34. de tempor. Ordin.
- Vide in vet. Confisso, Confessor, & Praetor, quoad Confissorem.

Episcopus quoad consecrationem.

- 1 Episcopus qui renunciat a Ordini, potest de licentia Papae executionem resumere sine nova consecratione, in cap. Requiris, num. 6. de Ordin. ab Episcopo.
- 2 Episcopus consecratus non habundantem est Sacerdotium, sine quo ibid. recipitur, ibid. n. 15.
- 1 Contrarium, ibid. n. 7.
- 1 Declatur, ibid. num. 31.
- 1 Episcopi consecratio non fuit iuribus immediatè à Christo, ibid. num. 17.
- 1 Contrarium, ibid. n. 61. & seq. & num. 85.
- 1 Potestatem consecrandi non admittunt Episcopus, vel Sacerdos excommunicatus, depositus, & degradatus, in cap. Quod, n. 18. de consecrat.
- 1 Non consecratus ordines conferre non potest, ibid. n. 26.
- 1 Tres Episcopi in consecratione Episcopi sunt adhibendi ex necessitate sacramenti, in cap. Requiris, num. 84. de ordin. ab Episcopo.
- 1 Ante consecrationem non potest Episcopus excommunicatus esse, sed tamen ex, qui sunt jurisdictionis, in cap. Nollus, num. 7. de Patroc.
- 1 Electus, & confirmatus ante consecrationem an possit indulgentiarum litteras dare, in cap. Accedentibus, num. 9. & seq. de ex. comm. Praetor.
- 5 Et quid si non sit Presbyter, ibid. n. 11.
- 1 Cum consecratus Episcopus inungitur Chrismate in capite, & manibus, quod si fuerit coactus, per tres Episcopos est supplendum, in c. Cum venisset, n. 1. de sac. unct.
- 5 In consecratione Episcopus non solum haereticus, sed etiam schismaticus anathematizatus, in cap. Quod à Prædecessore, num. 17. de schism.
- 1 Potestas quae confertur Episcopo per consecrationem est indelebilis, & remanet in Episcopo etiam excommunicatus, depositus, & degradatus, in cap. Scimus, num. 7. de suppl. negl. Praetor.
- 1 Potestatem accipiunt Episcopi consecrandi ordines in consecratione, ibid. n. 19.
- 1 Jurisdictionem accipiunt in consecratione etiam ante consecrationem, ibid. n. 11.
- 1 Semel consecratus perpetuo retinet nomen consecrationis, in cap. Nisi cum pridem, num. 8. de resuscit.
- Vide in vet. Consecrati.
- 1 Episcopus electus non potest in iura consecrari, sed fuisse ut dignitatem erdat, in cap. Quanto, num. 3. de translat. Episc.
- 1 Electus, & confirmatus, qui ante consecrationem officium linguae, vel oculorum amittit, consecrari non debet, sed in totum amoveri, in cap. Consultationibus, num. 7. de Cler. ap[ro]p[ri]o.
- 1 Et quid in inferiori Praetor, ibid. n. 7.
- 1 Electus, & confirmatus in Episcopum non est Episcopus nisi post consecrationem, in cap. De multa, num. 4. de praebe.
- 1 Promotus non dicitur qui ante consecrationem, licet sit electus, & confirmatus, vel provisorius, in cap. Eam te, num. 3. & 15. de Rescript.
- 1 Contrarium, ibid. num. 13. & seq.
- 1 Declaratur, ibid. num. 30. & 31.
- 1 Episcopus non dicitur ante consecrationem, sed electus, ibid. n. 6. & 18.
- 1 Declaratur duobus modis, ibid. n. 30. & 31.
- 1 Electio & confirmatio unum facit Episcopum, ibid. n. 7.
- 1 Provius à Papa ante consecrationem non dicitur Episcopus, sed electus, ibid. num. 9.
- 1 Declaratur, ibid. num. 30. & 31.
- 1 Provisio, seu pronuntiatio Papae in Consistorio habet vim electionis, & confirmationis, ibid. n. 19.
- 1 Episcopi, vel Possessores appellatione in materia penali non venit electus confirmatus ante consecrationem, ibid. n. 16.
- 1 Contrarium, ibid. n. 25.
- 1 Civitas interfectus electum non incidit in penam interfectus Episcopum, ibid. n. 19.
- 1 Provis à Papa etiam ante consecrationem appellatur promotus, ibid. num. 24. & 27.
- 1 Provisi quodam consecrati accedentes ad Ecclesias, & administran-

- tes ante levatas Bullas incident in penam extranei. Injuncta, & de elect. ibid. n. 25.
- 1 Praetor Cathederalibus Ecclesiis dicitur etiam non consecrati, ibid. num. 19.
- 1 Episcopi appellatione venit etiam electus quando in eo militat eadem ratio, quae in consecrato, ibid. n. 20.
- 1 Episcopus electus, & confirmatus tenetur personaliter residere, si consecratus, ibid. n. 31. & seq. & 40.
- 1 Et inter eum, & electum contrahitur spirituale conjugium, ibid. num. 31.
- 1 Episcopus electus, & confirmatus ante consecrationem non potest exercere ea, quae sunt Ordinis Episcopalis, sed ea tantum, quae sunt jurisdictionis, ibid. num. 33.
- 1 Episcopi appellatione venit tantum consecratus in concernentibus exercitum, & decorem ordinis Episcopalis, ibidem num. 38.
- 1 Sed in concernentibus jurisdictionem venit etiam electus confirmatus, vel provisorius per Papam, ibid. n. 39.
- 1 Electus confirmatus potest dare licentiam Clerico se absentandi a Parochiali studium casu, ibid. n. 41.
- 1 Episcopus qui infra sex menses manus consecrationis non suscipit est ipso jure privatus Ecclesia, in cap. Cui ex illo, num. 13. de translat. Episcopo.
- 1 Non tamen potest credere propria auctoritate, nisi solum sit notorius, vel declaratur per fementum, ibid. n. 14.
- 1 Sed bene potest, & debet cedere licentiam populo, ibidem num. 14.
- 1 Consecratio Episcopi à tribus saltem Episcopis facienda est, in cap. Nec Episcopi, n. 1. de tempor. ordinat.
- 1 Et hoc est de substantia consecrationis, ibid. num. 3. & seq. & num. 9.
- 1 Nec est Episcopus, qui minus quam à tribus, auctoritate etiam Metropolitanis, factus est Episcopus, & num. 9.
- 1 Quod si in provincia non sunt tot Episcopi, vel unus solus, conveni debet viciniorum auxilium, ibid. n. 2.
- 1 Consecratio Episcopi formam ab Apostolis introductam potest Papa imminuere, ibid. n. 4. & seq.
- 1 Et solus ordinando sententia dispensare, ibid. n. 10.
- 1 Consecrationem Episcopi ante Episcopum perficit, alii vero d[omi]ni sunt assentes, ibid. n. 7.
- 1 Dispensandum an sit, ut in Provincia, in qua Episcoporum copia haberi non potest, loco duorum Episcoporum, qui consecrationi Episcopi interesse debent, subrogentur duo Abbates, vel duo alii in dignitate Ecclesiastica constituti, ibid. num. 8. & 10.
- 1 Episcopus chrismate consecratur in capite, in cap. Cum non ab homine, num. 19. de judic.
- 5 Episcopi appellatione venit etiam nondum consecratus in materia proportionalitatis cum sententia, qualem consecratus, in cap. Quod nonnulli, n. 3. de privileg.
- 5 Episcopus electus ante consecrationem non potest concedere indulgentias, in cap. Cum illorum, n. 1. de sent. ex com.
- 1 Episcopus olim electus ab univ[er]so Clero, in cap. Cum eorum, num. 33. de major. & obid.

Episcopus quoad delegationem.

- 5 Episcopi causa praesentis, quoniam subiectus an possit pastoralia sua una illis delegare, in cap. Ex parte, n. 11. & 18. & 67. vers. Deum non aliter, de Cler. non reser.
- 1 Potest aliter Episcopus ea, quae sunt Ordinis demandare, in c. A. Aquas, n. 4. de consec. Eccl.
- 1 Non licet Episcopo, nec unquam licuit committere Sacerdoti ut consecraretur Christus, in cap. Quanto, num. 3. de consecr.
- 1 Non potest Episcopus Clericorum causas delegare laico, & Clerico simul, nec Clerico conjugio, in cap. Perveniamus, num. 60. de off. Ordin.
- 1 An possint Episcopi, Archiepiscopi, & Legati causas delegare ultra duas dioceses, in c. Nonnulli, n. 2. de re script.
- 1 Extra diocesis Episcopus causas audire, vel delegare non potest, ibid. n. 3.
- 1 Non potest Clericum in iura subintrare jurisdictioni alterius Episcopi, in cap. Significasti, num. 19. & 30. de for. com. pet.
- 1 Non potest causas committere extra diocesis, nisi & legitime consecratus, ibid. n. 9. & 31.
- Vide in vet. Delegatus, causa.

Episcopus quoad delicta.

- 5 Episcopus cuius auctoritate homicidium est commissum, à ministerio Altaris, & officio Pontificali, & Episcopatus administratione deponitur, in cap. Ea littera, num. 2. de excess. Praetor.

Episcopus quoad dispensationem.

- 1 Episcopus an possit dispensare super defectu aetatis ad beneficia, in cap. Indecorum, n. 2. de rit. & qual.
- 1 Praetere Parochialis Ecclesiae non idoneum avarit, moribus, vel doctrina, etiam dispensare non potest, in cap. Eam, num. 8. de avar. & qual.

- 1 Non dispensat Episcopi contra Apostolum; in c. Super eo, num. 9. de bigam. 498
- 2 Nec contra Caudem etiam non conciliare statumque per vic. Non potest, ibid. n. 34. verbi. *Adm. ex am.* 499
- 3 Cae dispensat Episcopus cum illegitimo, & non cum bigamo, ibid. num. 37. 500
- 4 Quo casu possit super bigamia dispensare, ibid. n. 40. 500
- 5 An possit cum bigamo dispensare ad beneficia simplicia, ibidem num. 45. 501
- 6 Vide in ver. *Dispensatio.*
- 7 Dispensat cum illegitimo; in d. c. Super eo, n. 24. de bigam. 499
- 8 Item cum Diacono, qui matrimonium contraxerat, ibidem num. 37. 499
- 9 Item cum Monachis, & Monachis, qui habendo bigamiam contraxerunt, ibid. n. 16. 499
- 10 An possit Episcopus ex necessaria causa contra generale Concilium dispensare, ibid. n. 33. 499
- 11 De iure communis dispensare possunt cum Parochis, ut ad sepe- num. 100. cum causa ibidem possint, & interim non teneant ad Sacramentum promittere, in cap. Clericos, num. 1. de Cler. non resid. 65
- 12 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 31. 65
- 13 Non habent Episcopi facultatem dispensandi contra Constitutiones Conciliorum, sicut nec Legati, in cap. Ex parte, n. 6. de Capell. Monachor. 507
- 14 Scitis Constitutiones fuit edita à Papa in Concilio ibid. n. 7. 507
- 15 Contrarium, ibid. n. 22. 507
- 16 Dispensare non potest Episcopus cum sibi subdito vero bigamo ad primam tonsuram, & beneficia simplicia, ibidem num. 33. 507
- 17 post Concilium Tridentinum in possit dispensare super homicidio voluntarii scilicet occulto ad executionem amorem ordinem, & beneficia simplicia, in cap. Henricus, num. 45. de Cler. pugnan. in duell. 146
- 18 Ex magna causa necessaria, & utilitatis potest contra generale Concilium dispensare ex sententia Rotæ, in cap. Canonum illa- tura, n. 103. de Constit. 33
- 19 Contra Canones dispensare non potest nisi reperiatur eis à iure per- missum, ibid. n. 131. 34
- 20 Non potest dispensare cum vero bigamo ad primam tonsuram, aut beneficia simplicia, in cap. Quoniam, num. 32. de con- sult. 234
- 21 Non dispensat super impedimentis dirimentibus, in cap. De illis, & secundo, n. 23. de despons. Impuber. 39
- 22 An ex organica causa dispensare possit ut puella pubertati pro- xima matrimonio copuletur, ibid. n. 33. 39
- 23 Completio processu fuit malitia quod agere debeat, ibidem num. 37. 39
- 24 Dispensare non potest contra Concilium Generale, licet Concilium non prohibeat dispensationem, in c. Nisi, n. 3. de fil. Presbyt. & n. 44. ubi rescribitur contraria opinio. 477
- 25 An possit Episcopus ex magna causa dispensare contra generale Concilium, ibid. n. 11. usque in fin. 476
- 26 Sine iusta causa dispensare est deponendus, si de hoc fuerit accusa- tus, ibid. n. 30. 476
- 27 Contra Canones non dispensat, nisi dispensatio illis appareat per- missa, ibid. n. 16. 477
- 28 Cum vero bigamo ad primam tonsuram, & beneficia simplicia dis- pensare non potest etiam ex magna causa utilitatis, vel necessita- tis, ibid. n. 20. 477
- 29 Contra generale Concilium Episcopus non dispensat, etiam ex magna causa qui auctoritate sententiarum, ibid. num. 20. 477
- 30 Concurrentibus requisitis possunt Episcopi rigorem Canonum re- laxare per viam dispensationis, non per viam statuti, ibidem num. 30. 479
- 31 Ceteris concurrentibus dispensat Episcopus in impedimentis si sint occultis, & matrimonio publicum, & separatio sine magno scandalo fieri non possit, ibid. n. 33. 479
- 32 Sed non dispensat in matrimonio consensuendo in articulo mortis ad legitimandum prolem, & rescribitur contraria opinio, ibidem num. 34. 479
- 33 Declaratur, ibid. n. 45. 480
- 34 Facultas Episcoporum dispensandi in impedimentis, & irregulari- tibus occultis habet locum in foro conscientiarum tantum, ibid. num. 37. 480
- 35 Et dissuadet matrimonium fidei consensum cum probabili ignora- tia impedimenti, ibid. n. 38. 480
- 36 Non potest dispensare cum Vicario perpetuo super matre, in cap. Ex parte, num. 27. de off. Vicar. 510
- 37 Dispensat Episcopus suus cum ordinato ad amorem, vel ignorantem ad sacros ab Episcopo, qui remittit loco, & dignatur, in cap. Requiritur, n. 1. de ordin. ab Episc. 377
- 38 Dispensat Episcopus cum Sacerdotibus in perambulis ad Ordinem quoad pernam per se positivi tantum, in cap. Cum pridem, n. 39. de Pænit. 655
- 39 Vide in ver. *Irregularitates, Bigamia, Beneficium pluralitas.*
- 40 Nequeunt dispensare ad Parochias Ecclesias cum Minoribus 37. amonum, aut illegitimis, criminatis, aut tempore vitatus, in cap. Quod à Prædictore, n. 96. de substat. 111
- 41 Nequeunt etiam pro una vice, & de Patrons consensu dispensare contra legem in fundatione beneficii, in cap. Recolentes, nu. 45. de stat. Monachor. 468

- 1 Episcopi Regimini, in quibus Concilium Tridentinum non est re- ceptum ut non possunt facultate fidei tribuere in c. 6. l. 19. in cap. Dilectus, n. 35. de tempor. ordinat. 374
- 2 Dispensat an possit Episcopus cum filio legitimo ad Ecclesiam pa- rochiam, in cap. Veniens, n. 7. de fil. Presbyt. 465
- 3 Dispensat an possit Episcopus cum illicito, anve illum promo- vendo censetur cum eo tacite dispensare, in cap. Accipimus, num. 46. de reat. & qual. 433
- 4 Dispensat in criminibus exceptis prohibetur propter scandalum, in c. Veltra, n. 116. de cohabit. Cler. & mulier. 18
- 5 Dispensat ab Episcopo in materia delicti perpetrati coram duo- bus, vel tribus testibus, licet non sit notorium, non est rursus in conscientia, ex sententia S. Congregationis Concilii, ibid. num. 137. 19
- 6 Dispensat potest Episcopus cum occulte excommunicato, qui pu- blicè celebravit, ibid. n. 148. 24
- 7 Secus si publicè sit excommunicatus, & celebraverit occulte, ibid. d. num. 148. 24
- 8 Dispensare non potest Episcopus in materia delicti ad forum con- fessionis deducti, & per sententiam puniti, & rescribitur con- traria opinio, ibid. n. 140. 20
- 9 Dispensare non potest Episcopus cum iniquitate delicti, quod non possit probari, si nec diffinitivè, nec alio modo fuerit absolutus, sed dimitti cum cautione de se pacificando, ibid. num. 136. 20
- 10 Dispensare non potest Episcopus contra Concilium non Conciliarem referentem Summo Pontifici dispensationem, in cap. Datum, & secundo, n. 16. de elect. 169
- 11 Dispensare non possunt Episcopi contra Canones nisi appareat eis expressè permittum, in cap. Dilectus, n. 2. & seq. usque ad n. 23. de tempor. ordinat. 373
- 12 Dispensare non potest in lege humana nisi, à quo lex authorita- tem habet, ibid. n. 3. 373
- 13 Episcopi in criminibus dispensare possunt nisi eis appareat prohibi- tum, ibid. n. 14. 373
- 14 Dispensare nemoque potest Episcopus nisi ei concedatur à Cano- nicis, etiam si Canone reperitur quod Papa dispensat, ibidem num. 15. 373
- 15 Dispensat potest Episcopus ubi Canon permittit dispensationem, licet cum Episcopo non indulget, ibid. n. 17. 374
- 16 Et quid à Canon fit Concilium, ibid. n. 18. 374
- 17 Causa in quibus Episcopi possunt, vel non possunt dispensare, ibid. num. 21. 374
- 18 Dispensat potest Episcopus cum Clerico in sacris, qui de facto contraxit cum unica, & virgine, in cap. Nuper amos, num. 10. de bigam. 503
- 19 Dispensare non potest Episcopus, sed solum Papa cum Subdiacono, qui de factum contraxit cum vidua, ibid. n. 37. 504
- 20 Et an hoc procedat tam in officio, quam beneficio, ibid. num. 16. 504
- 21 Et quid si contraxerit ignoranter, ibid. num. 17.
- 22 Vide in ver. *Dispensatio super bigamia.*
- 23 Dispensat qui potest super irregularitate imposita à Canone, potest dispensare cum Monacho irregulari ex celebratione post incen- sum excommunicationem latam ex constitutione Ordinarii, in cap. Canonum finitura, num. 33. de constit. 479
- 24 Dispensat nequeunt Episcopi contra Canones nisi quatenus eis re- peritur permissum, ibid. n. 127. 479
- 25 Dispensat potest Episcopus contra Canones in articulo dubio propter diversas opiniones saltem quoad hoc ut non possit con- trahere, in c. Veniens, n. 12. de fil. Presbyt. 465
- 26 Prælati etiam in casibus à iure permittis sine iusta causa non dispensat contra ius, in cap. Reclamum, num. 11. de Cler. non residen. 33
- 27 Episcopus potest dispensare cum excommunicato ut retineat bene- ficium post excommunicationem sibi collatum, in cap. Pollula- tas, num. 4. de Cler. ex com. 105
- 28 Dum tamen non sit ille idem Episcopus, qui scienter constituit, ibid. num. 1. 105
- 29 Et quid si collatio fuerit et facta per Papam, ibid. n. 6. & seq. 105
- 30 Episcopus an possit dispensare cum filio hæretico cum officio, & beneficio, in cap. Vergentes, n. 31. & n. seq. usque in finem, de Hære. 97
- 31 Decretum irritans impedit ne Episcopus possit dispensare in crimi- nibus infra adulterium, ibid. n. 33. 97
- 32 Dispensare non potest Episcopus cum iis, qui à Canone sine per- petuo privati beneficii obtinent, vel inhabiles ad illa obtinenda, ibid. n. 34. 97
- 33 Nec in contentibus fidem, vel statum universalis Ecclesie, ibid. num. 35. 97
- 34 Episcopus an possit dispensare cum filio interficientia Prælatum, ibid. n. 36. 97
- 35 Episcopus dispensare potest ubicunque in materia panali Canon permittit dispensationem, ibid. n. 37. 97
- 36 Episcopus dispensat non potest cum ordinato sine titulo ad aliquem ex sacra Ordinis ut sine novo titulo ad aliores ordines ascen- dant, & rescribitur contraria opinio Henneque, in cap. Episcopus, num. 4. de præben. 111
- 37 Dispensat an possit Episcopus contra Concilium generale de fil. Capituli consensu, in cap. Pastoralis, num. 4. de his que sunt à Prælat. 212
- 38 Non dispensat Episcopus cum electo reprobo propter vitium 212

- menie, in cap. Nobis, num. 3. & 9. de Simon.
Episcopus quoad electionis confirmationem.
Vide in ver. *Electio et confirmatio*.
Ei in ver. *Confirmatio et approbatio*.
Ei in ver. *Episcopus quoad confirmationem*.
- Episcopus quoad executionem, & commutationem ultimarum voluntatum.**
- Episcopus propter negligentiam heredes exequitur piam voluntatem testatoris, in cap. Non quidem, n. 1. de testum. 259
 - Omnia piam dispositionum suarum inter vivos, quam in ultima voluntate in casibus à jure permittitur per executores, ibidem num. 9. 260
 - Succedit Episcopus heredi, vel executori negligente in facultate exequendi etiam ad non piam causam, ibid. n. 10. 260
 - Vide in ver. *Executio, commutatio*.
- Episcopus quoad fenda.**
- Vide in ver. *Fructus successio*.
Ei in ver. *Fructus bona*.
Ei in ver. *Episcopus Regularis*.
Ei in ver. *Regularis quoad successione fructuum*.
- Vassallus factus Episcopus censetur habitator ad interscendum per subditum, licet feudum requiritur censum personale, in cap. Quia in Ecclesiis, n. 87. de consue. 102
 - Episcopus est feudalis in feudo parvo, ibid. n. 84. 102
 - Episcopi, & Cardinalis tenentur fenda ad se devoluta jure successione, ibid. n. 85. 103
 - Episcopus propter excommunicationem dignitatem non conseruatur in Capitulo feudalis excludens Clericos, & Monachos à successione, ibid. n. 101. 103
 - Episcopus si fiat vassallus Ecclesie Romanæ, non definit esse miles Christi, ibid. n. 109. 103
 - Feudum apertum Religioso ad Episcopatum assumptum eradicat in Cathedrali Ecclesia quoad commoditatem domini utilis durante vita naturali ipsius Episcopi, ibid. n. 107. & 107. 103
- Episcopus quoad fructus Beneficiorum.**
- Episcopus etiamque beneficium conferat si aliquod substatat de fructibus illius in pios usus expendendum, non est illicum, in cap. Nisi essent, num. 31. vers. *Tertia ad idem*, de preben. 108
 - Beneficia non possunt constitui casualis auctoritate Episcopi, ibid. num. 30. 110
 - Declaratur, ibid. num. 42. 111
 - Vide in ver. *Causa sui*.
- Episcopus quoad jurisdictionem, & iudicia.**
- Episcopus habet imperium necesse in sua diocesi, in cap. Ecclesia, num. 31. de consue. 122
 - Potest et debet habere familiam armatam immunitate Ecclesiastica gaudentem, ibid. n. 47. 124
 - Episcopus solus de jure communis est Ordinarius, & habet imperium in tota diocesi, in cap. Cum contigat, num. 3. de foro compet. 120
 - Tenetur ex officio sui debito jurisdictionem gratis administrare, in cap. Quoniam, n. 15. ne Prelati vic. fiant. 78
 - Potest Episcopus in suis Diocesis crimina inquirere, & punire, & cum opus fuerit invocare brachium seculare, in c. Peruicacem, num. 6. de off. Ordin. 259
 - In sua diocesi habet Episcopus jurisdictionem ordinariam & metum, & mixtum imperium, ibid. n. 17. & seq. 251
 - An possint Episcopi in sua diocesi quicquid potest Papa in universali Ecclesia exceptis his, quæ Papa sibi reservavit, ibid. n. 18. & seq. usque ad num. 71. 251
 - An accipiant potestatem jurisdictionis immediate à Christo, in re. rōla Papa, ibid. n. 19. & seq. usque ad num. 17. 251
 - Potest causa sibi ventitare, sed non definire, ibid. n. 35. 254
 - Potestatem jurisdictionis accipiant immediate à Papa, sed potestatem ordinis immediate à Deo, in cap. Eius pariter, n. 54. de Cler. non res. 47
 - Fundat intentionem de iure communi super jurisdictione universali in omnibus Ecclesiis sue diocesis, in cap. Cum olim, num. 5. de prescrip. 178
 - Si iudicet spiritualis sit, aliis iuris, ibid. n. 6. 178
 - Potest causas materiales, & criminales cognoscere, & per dictionem licentias concedere, & Confessione approbare in locis iura sue diocesis in eis existensibus, donec prebeatur status nullius diocesis, ibid. n. 38. 180
 - Habet auctoritatem iuris, & Concilii Tridentini super jurisdictione spirituali in omnibus Ecclesiis etiam Regularibus intra fines sue diocesis, quando non prebeatur exceptio, ibid. num. 41. 180
 - Ferit intentionem in tota diocesi, & in quilibet ipsius parte fore exercitio ordinari jurisdictionis, in cap. Cum capella, n. 7. de privileg. 254
 - An possit subire inferioribus potestatem circa ea, quæ illis com-

- missa sint, in cap. Litterarum quas, num. 19. de matrim. contr. inter. Eccles. 77
- Potest suspendere à totali Curæ exercitio, ibid. n. 13. 77
 - Qui non utitur jurisdictione sibi attributa in exceptis in casibus, in quibus Concilium Tridentinum optat veritas preceperit, sui obligatus, peccat mortaliter, in cap. Si quis, num. 40. vers. *Insuper vero*, de Regular. 236
 - Non possunt Episcopi Sede Apostolica decreta in totum, vel in partem contere, vel mutare, in cap. Responso, num. 83. de sent. excom. 264
 - Non possunt Episcopi, & Prelati Regulares suppressere Religionem à Sede Apostolica approbatam, in cap. Reuocantes, num. 35. de stat. Monach. 468
 - Jurisdictionem accipiunt in confirmatione etiam ante consecrationem, in cap. Statutus, num. 21. de supplic. neglig. prelat. 351
 - An Episcopus possit omnia in sua diocesi, quæ potest Papa in universo Orbe exceptis reservatis, in cap. Quicquid, n. 16. de tempor. ordin. 374
 - Soluitur Episcopo omnis loca pia, & ad eius sollicitudinem debent ordinari ad usum delinatum, in cap. De xenodochis, num. 1. de Religiof. domib. 484
 - An possit non gratiam facere possi succentiam, in cap. Interfagialis, & Ceterum, num. 16. de off. Ordin. 180
 - Et quid in inferiori prelatu, ibid. n. 37. 180
 - Vide in ver. *Gratia*.
 - Tueri potest possessionem suam armis materialibus, & spiritualibus, in cap. Procuratores, n. 39. & 44. de censib. 148
 - Prudenter agit si tanquam pars, & non tanquam iudex procedat pro suo jure tutando, ibid. n. 35. 149
 - In causa Ecclesie sue iudex esse non debet si commodum veniat sibi applicandum, ibid. n. 41. & 43. 149
 - Facit confensum aduersario, & alio procuratore confuturo ab Episcopo ad causam defendendam, ibid. n. 47. 149
 - Imo iura est ut non recusetur, ibid. n. 48. 149
 - In Ecclesia diocesis ius debet esse contentum jura Episcopalis, in cap. Conquerente, n. 1. de off. ordin. 186
 - An Ecclesie sibi subiectis non possit peccare nisi jura Episcopalia in iure expresse, ibid. n. 7. 186
 - Fundat intentionem super jure inferiorum, & destruendi in Ecclesia omnibus sue diocesis, ibid. n. 9. 187
 - De jure communi procedere potest contra omnes Clericos sue diocesis, licet subint inferiori Prelato, ibid. n. 9. 187
 - Declaratur, ibid. num. 24. 187
 - Proprius Episcopus quia dicitur ad hoc ut Clericus totam ipso conventi debeat, in cap. Si quis, num. 10. de for. compet. 36
 - Vide in ver. *Jurisdic.*
 - Jura Episcopalia, quæ competunt Episcopo in Ecclesiis sue diocesis, sunt eadem inferiori Prelato subiecta jura decem de ictu hoc per ordinem enumerata, in cap. Conquerente, num. 1. & seq. ad n. 40. de off. Ordin. 187
 - Jurisdicchio Episcopalis quibus consistit, in cap. Cum olim, num. 4. de prescrip. 181
 - Episcopi ex ipsi possunt commodum jurisdictionem exorare in aliena diocesi perita, licet non obtenta licentia à discreta locorum, in cap. Cum ex in iunctis, num. 2. de Nov. opes. nunc. 130
 - Se diocesis expulsi etiam non admittit, ibid. n. 50. 130
 - Episcopus iudicat in Ecclesia, vel in palatio suo, & quandoque dationis Clericum ad portum suum exercitio, quandoque ad reverbera, in cap. Inter alia, num. 74. de Immunit. Eccles. 648
 - Episcopus potest etiam iudex in causa Ecclesie sue, in cap. Nostri, n. 6. de elect. 263
 - Melius est tamen, ut ex expediat per Delegatos, ibidem num. 11. 263
 - Causa Ecclesie non est Episcopi, in cap. Nostri, n. 10. de elect. 263
 - Episcopus in causa Ecclesie sue potest reculare, ibid. n. 11. 263
 - Idem in casu consanguinitatis, ibid. num. 13. 263
 - Episcopus in causa sue mensis non potest esse iudex, ibidem num. 18. 264
 - Nec testis, ibid. n. 19. 264
 - Et quid si fundet intentionem de jure communi, seu notoriam sic bona ad neminem Prelati pertinere, ibid. n. 20. 264
 - Episcopus potest etiam iudex in causa sue mensis si ad jura prescripturæ sit antiqua consuetudine, ibid. n. 26. 264
 - Episcopus non privilegio possunt committi causa sue mensis reculatione remota, ibid. n. 29. 265
 - Episcopi, & Vicarii non est idem tribunal in materia reculationis, ibid. num. 30. 265
 - Episcopus etiam de Capitali consensu non potest adificare de jurisdictionem in totum, in cap. Cum veniente, num. 17. de institut. 183
 - Jurisdicchio Episcopalis tota reducere ad ea, quæ sunt ordinis, jurisdictionis, & simplicis potestatis, seu dignitatis, in cap. Dilectus, num. 4. de off. Ordin. 196
 - Vide in ver. *Lex quæ, & quæplex*.
 - Ei in ver. *Episcopus*.
 - Episcopus non debet contra subditum in criminalibus procedere, nisi adhibita secum Canonica Ecclesie Cathedralis, in c. Quæ, licet, & quando, 21. Secundo, n. 12. de Accusat. 15
 - Episcopus in causis criminalibus non tenetur sequi consilium Capitalis, sed facti est ut illud requirat, ibid. n. 13. 15

- 7 Sed de consuetudine procedunt Episcopi soli sine Capitulis, & valet talis consuetudo, ibid. n. 14. 15
- 8 Et quod si Capitula sine excep-^{ta}ta, ibid. n. 17. 15
- 9 Episcopus habens facultatem prius ut Delegatus possit iure ordinario procedere in hisque etiam in competebat de iure communis, in cap. Quoniam n. 6. de off. delegat. 530
- 10 Episcopus in causa sibi delegata non procedit ut Episcopus, sed ut Delegatus, ibid. n. 12. 530
- 11 Episcopus non potest alteri, quam Vicario Generali delegare facultatem decernendi excommunicationes ad finem revelationis, ibid. n. 43. 533
- 12 Ecclesia nisi in diocesi Episcopi, tenetur et in Episcopalisbus respondere, nisi appareat etiam, in cap. Constitutus, n. 2. de Relig. domib. 406
- 13 Et potest Episcopus remittendo spiritualia censum sibi retinere, ibidem. 406
- 14 Episcopi per seipsos pertinent ad Hierarchyum ordinem Divinae ordinationis inditum, in cap. Quanto, n. 27. de consecr. 198

Episcopus quoad iurisdictionem in laicos.

- 1 Episcopus in causis criminalibus Ecclesiasticis, vel mixtis fori an possit laicos sibi alios in temporalibus non subditos carceri mancipare, & corporales punire, licet ex consuetudine adversus laicos ad personale distinctionem procedere non consueverit, in cap. Pervenit, n. 10. & seq. usque in finem de adulter. 149
- 2 In delictis ad ejus forum pertinentibus potest contra laicos puniri etiam pecuniariis procedere, ibid. n. 11. 149
- 3 De iure commune debet primo ut censura Ecclesiastica, & in subsidium, brachii secularis auxilio, ibid. n. 14. & 15. 149
- 4 Carcerare laicos per criminibus sacrilegiis, & flagitiis, qui sunt mixti fori, ibid. n. 17. & seq. 149
- 5 Tribuitur Episcopo facultas procedendi contra laicos in causis ad ejus forum pertinentibus, non solum per sacras Canones, sed etiam per leges Regias, & Imperiales, ibid. n. 19. 150
- 6 An Episcopus possit procedere ad captivum contra laicos, ex c. 3. s. 1. 4. Concilii Tridentini, ibid. n. 20. 151
- 7 In criminibus Ecclesiasticis inquirere potest contra laicos privative ad iudicem facultatem, in cap. Permissum, n. 13. de offic. Ordinarii. 550
- 8 In criminibus mixti fori procedit tam iudex Ecclesiasticus, quam secularis, & est locus preventionis, ibid. n. 15. 550
- 9 Copere possunt iudices laicos ad persequendum brachii secularis auxilium, sed non e converso, ibid. n. 21. 555
- 10 In causis spiritualibus, vel mixtis fori Episcopus, vel alius iudex ecclesiasticus in possum contra laicos sibi in temporalibus non subditos puniri pecuniariis procedere, in cap. Licet, n. 16. de penit. 126
- 11 Quid in terminis parva communis, ibid. n. 17. & 18. 126
- 12 An Concilio Tridentino an possit procedere contra laicos in causis ad ejus forum pertinentibus etiam puniri pecuniariis, ibidem n. 21. & seq. 127
- 13 Vide in ver. Laicos quoad forum.
- 14 Et in ver. Laicos in fraudem suorum Clericorum, vel presbiterorum.
- 15 Episcopus in his, in quibus veteritus interesse laicorum non potest stare sine illorum consensu, vel saltem debent esse praesentes, in cap. Consequens, n. 12. de sensu. 93
- 16 Episcopus an possit inducere duos testis sine populo.
- 17 Vide in ver. Duo testi.

Episcopi quoad iurisdictionem in Regulares, & exemptos.

- Vide in ver. Exempti, Regulares quoad exemptionem & Monasterium quoad exemptionem.
- 1 Episcopi sunt executores Decretorum Concilii Tridentini, non tamen contra exemptos, nisi in casibus, in quibus hac facultas specialiter eis attribuitur, in cap. Sancti, n. 1. de sensu. 93
- 2 Vide in ver. Regulares quoad Consecrationes, &c.
- 3 Et in ver. Regulares quoad Consecrationes.
- 4 Secuturum Episcopi excommunicatos accedentes ad monasterium Monachum exemptum sine ejus licentia an valeat, in c. Quanto, n. 3. & seq. de privileg. 277
- 5 Vide in ver. Monasterium ad iurisdictionem quoad claustrum.
- 6 Et in ver. Excommunicatos quoad damnationem.
- 7 Regulares iurisdictionem Episcopo exerceere volenti Pontificali in eorum Ecclesiis, non ab ipso Episcopo, sed ab eorum superioribus Regularibus suis compellendi, in cap. Quia nos, n. 19. de iurisd. & ius. Pallii. 527
- 8 Episcopi qui non utuntur iurisdictione sibi attributa in exemptis, in casibus, in quibus Concilium Tridentinum utitur verbis praepriis, seu obligatur, peccant mortaliter, in cap. Si quis, n. 40. de Regular. 336
- 9 Episcopi in locis ipsius nullius diocesis excepta visitatione iure delegato nullius procul auctoritatem exercere possunt, in cap. Accusari Repetere.

Episcopi quoad loca exempta, & nullius diocesis.

- cedentibus, n. 33. de excess. Pralate. 117
- 1 Etiam quoad ordinatorem Clericorum, ibid. n. 34. 117
- 2 Vel concordantia eorum animarum, & Sacramentorum administrationem, ibid. n. 35. 117
- 3 Episcopus Maritimus non potest visitare oppidum Cavale, in quo Abbas Cassinensis utramque jurisdictionem exercere, potest tamen hominibus dicti loci dimissionem concedere, in cap. Supplicasti, n. 31. de off. Archid. 516
- 4 Episcopus obiens in Commendam monasterium exemptum, non potest ibi ordinare faculares subditos ratione dicti monasterii, ibid. n. 30. 516
- 5 Proximior potest personas nullius diocesis ordinare, sed non iudicare, in cap. Nullus, n. 6. de Paroch. 304
- 6 An, & quomodo possit locus nullius diocesis visitare, & illorum personas ordines conferre, ac dimissiones concedere, ibid. n. 10. & seq. usque in fin. 304
- 7 Qui potest visitare Ecclesias nullius diocesis, potest etiam illarum subditos ordinare, & ejusque dimissiones concedere, ibidem n. 11. 304
- 8 Vicinior habet ius visitandi loca nullius diocesis si sint extra fines utriusque diocesis, si vero intra, hoc jure competit Episcopo intra cujus diocesis fines existant, ibidem n. 13. & 16. 305
- 9 Proximior a Cathedrali, non a diocesi sumenda est, ibidem n. 17. 306
- 10 Mamortetur in quasi possessione jurisdictionis in locis quae pro habent eis intra fines suae diocesis, donec ab inferiori Praelato probetur status nullius diocesis per tem judicatum, ibid. n. 17. 306
- 11 Vel exercitum utriusque jurisdictionis, ibid. n. 33. 306
- 12 Et quando hoc procedat, ibid. n. 34. 306
- 13 Admittendum est ad plurimum visitationem locorum nullius diocesis, ibid. n. 35. 306
- 14 Et quid in eam Vicario, ibid. n. 36. 306
- 15 Visitans loca nullius diocesis debet declarare si id facere, ut delegatus Sedis Apostolicae, ibid. n. 38. 306
- 16 In visitatione locorum nullius diocesis causas ordinarias cognoscendo non procedit, ibid. n. 40. 307
- 17 Secus in visitatione diocesis, sed tunc datur appellatio ad utrumque effectum, ibid. n. 42. 307
- 18 Non potest ordinare Clerici nullius diocesis, nisi in suis diocesi, ibid. n. 43. 307
- 19 In diocesi sua ordinare potest etiam subditos illorum locorum, in quibus capta ordinem suum principalem habent, vel alii inferiores utramque jurisdictionem exercent, ibidem n. 45. 307
- 20 Potest causas matrimoniales, & criminales cognoscere, praeiudicium tamen concedere, & Commendare approbare in locis intra sua diocesis fines existentibus, donec probetur status nullius diocesis, in cap. Cuius olim, n. 18. de praef. 190
- 21 Habet assensum iuris, & Concilii Tridentini super jurisdictione spirituali in omnibus Ecclesiis etiam Regularibus intra fines suae diocesis quomodo non probetur exemptus, ibidem n. 44. 190
- 22 Visitans loca exempta, vel nullius diocesis in vim Concilii Tridentini an possit causas ordinarias cognoscere, & diffinire, in cap. Dilatus, n. 1. de sensu, n. 2. & seq. usque in fin. de rescript. 190
- 23 Extra visitationem nullam habet jurisdictionem in locis nullius diocesis, ibid. n. 31. & 32. 190
- 24 In loco exempto non potest tribunal erigere, ibid. n. 35. 190
- 25 Vide in ver. Exempti, Nullius Diocesis Praelatos inferiores auctoritates, Praelatos inferiores quoad praesentationem.
- 26 Episcopus vicinior non potest ordines conferre, sive Pontificali exerceere in locis nullius diocesis sine Ordinario licentia, sed subditos illorum locorum debet ordinare in sua diocesi, in cap. Episcopalis, n. 45. de privileg. 218
- 27 Episcopus visitare vult Ecclesias exemptas, vel nullius diocesis exprimere debet si id facere, ut Sedes Apostolica delegatum, in cap. Quoniam, n. 34. de off. Delegat. 532
- 28 Et potest eos visitare etiam per Vicarium generalem, cum speciali tamen in scriptis facultate, ibid. n. 35. 532
- 29 Visitare potest Episcopus hospitalia, & loca pia suae diocesis, etiam si exemptionis privilegio sint munita, in cap. Ad hac, n. 10. de Relig. domib. 429

Episcopi quoad Moniales.

- 1 Episcopus non est de Collegio Monialium, licet sit ipsarum Caput, in cap. Causam, n. 8. de elect. 359
- 2 Negligens Abbatissa in possit Moniales creare, si monasterium abundat, & Monialium defectum palatur, in cap. Porrochum, n. 28. & seq. de Regular. 374
- 3 Non spectat ad Episcopum supplere negligentiam Monialium exemptarum, sed ad earum superiores, vel ad Sedem Apostolicam, ibid. n. 30. 374
- 4 Non potest transferre Monialium ab uno ad aliud monasterium ex causa futurae, sine licentia Sedis Apostolicae, in cap. Recolente, n. 49. de stat. Monachor. 469
- 5 Vide in ver. Moniales, Monasterium Monialium.

Episcopus quoad officium Episcopale.

- 1 Episcopus non est dicendus qui tantum prædicat desiderat, & non producit, in cap. Ex parte, n. 3. de Cler. non residen. 41
- 1 Inducere debet observantiam consensu inducentis jejunium, vel abstinentiam à carnibus in sua diocesi, in cap. Constitutum, num. 18. de observat. 311
- 1 Debet Episcopi in Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis influere viros idoneos pro Predicationibus, visitationibus, & confessionibus audiendis, in cap. Inter cetera, num. 1. de off. Ordin. 381
- 1 Actus principalis Episcopi est ministrare Ecclesiam ordinare, in cap. Requiritur, n. 31. de ordin. ab Episcopo. 384
- 1 Ex suo officio generali providere debent ne quis Clericorum exeat, in cap. Cum secundum, num. 31. 44. de preb. 91
- 1 Tenentur de fidei articulis reddere rationem omni potestati, & hereticos persequi, & confutare, in c. Firmiter, num. 4. de Sum. Trinit. & fide Cathol. 5
- 1 Sunt catholici Canonum, & jurant fidei Regulas defendere, & retinere, in c. Dilectus, n. 6. de tempor. ordinat. 373
- 1 Sunt executores Canonum, & dispensantes, ibid. n. 19. 374
- 1 Præcipuum Episcoporum munus est subditorum vitam redarguere, in c. Ex tunc, num. 17. de tempor. ordinat. 360
- 1 Est Episcopus ordinare non solum spiritualium, sed etiam temporalium ad Ecclesiam pertinentium, in cap. Cum contingat, n. 31. de Decret. 319
- 1 Episcopi ex præcepto Divino tenentur ad curam animarum propter illarum salutem, quæ est suis obligatio, in cap. Episcopalis, in c. Ex parte, n. 31. de Cler. non resid. 43
- 1 Debet in seipso ostendere qualiter alios in domo Dei oportet conservari, ibid. n. 43. 44
- 1 Sanctior præsumitur quolibet Monacho, vel Abbate, in cap. Cum causam, n. 31. de elect. 360
- 1 Et Religione debet omnibus præminere, ibid. n. 31. 360
- 1 Paria sunt habere Episcopum in universum, vel non habere, in cap. Ex parte, num. 16. de Cler. non residen. 42
- 1 Non præsumunt Episcopi violare Canonicas functiones, in c. Accipimus, n. 18. de arat. & qual. 413
- 1 Episcopus dicitur officialis communis, in cap. Sanè, ille secundo, num. 17. de off. Delegat. 333
- 1 Episcopus potest de jure concedere privilegium Altaris visitati in sua Diocesi tantum, & solus Papa in universo orbe, in cap. In his, num. 3. de Privileg. 378
- Vide in ver. *Prædicatio*, *Residentia*, *Prelatus quoad correctionem*.

Episcopus quoad ordines.

- 1 Episcopus qui subditos aliteris Episcopis priusam consensum contrahit, declaratur non incidit in penam suspensionis, in cap. Cum contingat, n. 38. de arat. & qual. 430
- 1 Non tenetur credere Beneficentia aliteris non posse ordines recipere propter consensum laicam, in cap. Quæritur, num. 5. de arat. & qual. 411
- 1 Potest Clericos ab ordinibus repellere, & suspendere ex delicto etiam occulto, dummodo illud noverit extra sacramentum Porruentur, ibid. n. 24. 413
- 1 An, & qualiter possit cogere Clericos sibi subditos, ad ordines suscipiendos, ibid. n. 25. & seq. usque in fin. 413
- 1 Quid de Clericis non Beneficiatis, ibid. n. 26. 413
- 1 Et quid in expectantibus, ibid. n. 27. 411
- 1 Et quid in penitentibus, ibid. n. 28. 413
- 1 Ordinatus bigamus quas penas incurrit, in cap. Super eo, num. 3. & 44. de Bigam. 497
- 1 Non potest Episcopus, cui commendatum est monasterium exemptum, ordinare seculares sibi subditos ratione monasterii, in cap. Possidit, n. 14. de concess. preben. 301
- 1 Si conferat ordinem Diaconum, quem non habet, characterem non imprimit, in cap. Tunc Inter, n. 8. de Cleric. per salt. promot. 300
- 1 Episcopus obiens in Commendam Monasterium exemptum non potest ibi ordinare seculares subditos ratione dicti monasterii, in cap. Significasti, n. 30. de Archid. 116
- 1 Episcopus qui renuntiavit loco tantum, inviratus potest ordinare sicut prius, si verò & dignitas, characterem imprimit, sed non confert executionem, in cap. Requiritur, num. 1. & seq. de ordin. ab Episcopo. 377
- 1 Ordinem quem non habet conferre non potest, ibid. n. 23. 384
- 1 Parochianum alienum nec ordinare potest, in cap. Nullus, num. 1. de Paroch. 304
- 1 Ordinatus etiam ad primam tonsuram aliteris Diocesanam sine Ordinarii licentia est suspensus per annum à collatione ordinum, ibid. n. 7. & seq. 304
- 1 Proprius Episcopus quoad ordines conferendos dicitur ratione originis, beneficii, vel domicilii, ibid. n. 9. 304
- Reliqua in ver. *Ordines*, *Characteres*.
- 1 Ignoratur ordinando subditum alienum, qui furtive, aut ex simplicitate sic in numerum ordinandorum ingreditur, aut licentia delicti furtive impetrata in penam suspensionis non incidit, in c. Cum secundum, num. 61. de preben. 93

- 1 Qui ordinavit aliquem ad sacros Ordines sine titulo non habentem de suo unde vivat, ei de proprio providere tenetur donec aliquem titulum fuerit consecutus, in cap. Episcopus, num. 1. de preben. licet talis jam esset in sacro Ordine constitutus, ibid. num. 3. 70
- 1 Clericus non ordinatus sine titulo est in necessaria providere tenetur, in cap. Non licet, num. 1. & 2. de preben. 68
- 1 Promovens aliquem sine titulo ad Minores Ordines an teneatur ei vitæ necessaria ministrare, ibid. n. 3. & seq. usque in fin. 68
- 1 Prohibetur à Papa chrismate, vel ordinem conferre, si contempta prohibitione secus faciat, & imprimit characterem, in cap. Scimus, n. 2. de Clericis, neglig. Prælatos. 350
- 1 Ordinando Clericos alienos imprimunt characterem, sed ordinis executionem non confert, ibid. n. 3. & seq. 313
- 1 Idem in Episcopo, qui renuntiavit Episcopatu, ibid. n. 3. 313
- 1 Et in Episcopo hæretico, & excommunicato, vel degradato, ibid. num. 3. 313
- 1 De jure communi monere potest criminosos occultos ne ordinentur, sed prohibere non debet, in cap. Ad aucta, num. 5. de tempor. ordinat. 361
- 1 De jure communi Episcopi, & Prelati Regulariter non poterant suspendere criminosos occultos à sacris Ordinibus, ibid. num. 6. 361
- 1 Ex Concilio Tridentino potest Episcopus suspendere subditos ab ordinibus, gradibus, & dignitatibus sibi subditos ex causa etiam occulta, & extrajudicialiter, ibid. n. 7. 362
- 1 Item à suspensis, ibid. n. 8. & 11. 362
- 1 Recusante Episcopo aliquem ordinare qui stylus servetur in Dactylis, ibid. n. 3. 364
- 1 Contenti episcopi omni die plures sacros ordines etiam de mandato Metropolitani ab ordinando potestate suspendunt, in cap. Dilectus, num. 2. de tempor. ordinat. 372
- 4 De Diocesanis licentia utitur suam subditum extra diocesam parvo proprio, non jure concedens licentiam, in cap. Quod nobis, num. 43. de claudeli. despons. 35
- Vide in ver. *Ordines*.
- 5 Episcopus potest ordinare etiam, qui momento temporis declaratione sua acquiritur domicilium in diocesi, in cap. Cum inter vos, num. 17. de sentent. & re judicat. 188
- 1 Episcopus ordinans bigamum, quas penas incurrit, in cap. Super eo, num. 3. de legam. 497

Episcopus quoad Parochialium collationem, & concursum.

- 1 Episcopus etiam dispensare non potest præfere Parochiali Ecclesie non idoneum arat, moribus, vel doctrina, in cap. Eum te, n. 2. de arat. & qual. 404
- 1 In concursu Parochialis an teneatur omnino prælegere digniorem, ita et alibi licet, postposito appellare, ibid. num. 30. & seq. usque ad n. 40. 404
- 1 Quid de jure communi, ibid. n. 31. 404
- 1 Quid ex Concilio Tridentino, ibid. n. 34. 405
- 1 Quid post Bullam Pii V. ibid. n. 35. 405
- 1 Judicium Episcopi in prælectione unius ex concurrentibus ad Parochialem Ecclesiam ex quibus deprehendatur esse irreversibile, ibid. n. 40. & 41. usque in fin. 407
- 1 Episcopus qui ignorat consulti Parochialis ob aliossempnem aliteris dimittit, suo consensu an incidat in penam Bullæ Pii V. in c. Non sinit, n. 31. de arat. 693
- 1 Potest differre electionem magis idonei usque ad sex menses si Parochialis in suo mense vacaverit, & usque ad quatuor si vacaverit in mense Seculi Apostolicæ reservato, in cap. Cum sit arat, num. 41. de arat. & qual. 438
- Vide in ver. *Concursus*, *Reliqua in ver. Administrationes*.

Episcopus quoad pensiones.

Vide in ver. *Penso*, & quæ referenda.

Episcopus quoad Pontificalia.

Vide in ver. *Pontificalia*.

Episcopus quoad predicationem.

- 1 Episcopi, & Parochi per seipsum, ac si legitime impediti fuerint, per alios prædicare tenentur, in cap. Ex parte, num. 37. & seq. de Cler. non residen. 44
- 1 Episcopi si legitime impediti non fuerint tenentur prædicare per se ipsos, in cap. Inter cetera, n. 10. de off. ordinat. 381
- 1 Nec excusantur in vim consuetudinis consecrationalis vel potestatis, quod apertudinem non habeant ad concionandum, ibid. num. 11. 381
- 1 De jure communi Episcopus fundat intentionem super depuratione Predicatorum in tota sua diocesi, ibidem num. 11. 19. & seq. 381
- 1 In Cathedrali an, & quomodo possit vendicare sibi electionem Predicatorum populo competentem ex memorabili consuetudine, ibid. num. 24. 383

- 1 Quando, & quomodo possit vendicare sibi electionem alteri ex consuetudine compellentem in alia Ecclesia quam Cathedrali, ibid. num. 17. & 18. 584
- Vide in ver. *Prædictum*.
- 2 Episcopus etiam non confessor, & Parochus non Sacerdos tenetur predicare Populo Verbum Dei, in cap. Responsu, num. 16. de sent. excommunic. 585

Episcopus quoad promotionem, electionem, & postulationem.

- 1 Episcopum quem ferri ex merito laico, repugnat Canonis multitudine, in cap. Cum contra, num. 120. de arzt. & qual. 427
- 2 Qualis sit eligendus, in cap. Ex parte, num. 91. de Cler. non resid. 45
- 3 In eminentiori gradu debet habere qualitates requiritas in inferioribus ordinibus, & Mensuris Ecclesiasticis, in c. Cuius civitas, num. 7. de elect. 544
- 4 Debet esse natus de legitimo matrimonio, ibid. n. 11. 549
- 5 Olim eligebatur ab universo Clero, in c. Cum certum, num. 33. de maior. & obed. 610
- 6 Potest præfari regimini Ecclesie Regularis, licet sit Clericus, & secularis, in cap. Cum causam, num. 17. & seq. usque ad n. 13. de elect. 276
- 7 Et dicitur Episcopus, & Abbas, & Monachus immediatè præfari, & eosque ad professionem recipi, ibid. n. 18. 276
- 8 Et Monachi debent illi obedire, quam debent Abbati, ibid. num. 19. 276

Vide in ver. *Electio, Postulatio*.

- 1 Formula qua occurrit Papa in promovendis Episcopis in Confectio, in c. Eam res, num. 34. de Rescript. 153
- 2 Promoveat an debeat ante consecrationem, ibid. n. 35. 153
- Vide in ver. *Episcopus quoad consecrationem*.
- 3 Episcopus postulationem esse non eligendus, in c. Et si unanimiter, com. 1. de Postulat. Prælat. 317
- 4 Falli non debet aliquas Ecclesias, ibid. num. 2. & 3. 317
- 5 Concordia plena non supplet defectum modi in providendo, nec postulationem facit eligendum, ibid. num. 3. 317
- 6 Electio de persona postulationem non valet, ibid. n. 4. 317
- 7 Et in ver. *Electio, Postulatio, Prælati quales, & de eligendis*.

- 1 Episcopus si de facto eligatur ad aliam dignitatem, non debet electio per superiorem confirmari, in c. Et si unanimiter, n. 4. & seq. de Postulat. Prælat. 316
- 2 Episcopus non potest electioni suæ consentire, ibidem num. 10. & seq. 316

Episcopus quoad renunciationem.

- 3 Episcopus potest cedere Episcopatu, si in diocesi non potest securè morari, vel propter aetatem incompentem, vel propter infirmitatem, in cap. Clericos, num. 49. de Cler. non resid. 67
- 1 Non licet Episcopo Episcopatum renunciare propter frugem melioris vite, in c. Nisi cum pruden. n. 2. de renunciat. 337
- 2 Non potest eam pastoralis deservire et transire ad Monachatum, ibid. num. 3. & seq. usque ad n. 11. 337
- 3 Tandem obligatur ad commendam curam pastoralis quando possit subditis providere ad salutem, ibid. n. 12. 338
- 4 Pro crimine quantumvis gravi renunciare non potest sine licentia Papæ, ibid. n. 20. 338
- 5 Translatio, depositio, & cessio Episcoporum sunt soli Papæ reservata, non tam constitutione Canonica, quam indultione Divina, ibid. n. 23. 338
- 6 Interruptus an possit Episcopatu renunciare sine licentia Papæ, ibid. num. 27. usque ad n. 49. 338
- Vide in ver. *Interdictum*.
- 1 Episcopatum accipiens Regem constitutione tenetur illi cedere sine licentia Summi Pontificis, ibid. n. 37. 339
- 2 Item provisus ab Antipapa, vel alio schismatico, ibidem num. 38. 339
- 3 Privatus ob crimen mortuum, vel declaratum pro fœnecium esse debet potest absque superioris auctoritate, ibid. num. 46. 340
- 4 Secus si crimen sit occultum, ibidem num. 48. vers. Aut crim. 340
- 5 Si propter debilitatem corporis sit inhabilis ad spiritualia, seu temporalia, potest, non auctem erga se renunciare, sed datur illi coadjutor, ibidem num. 56. 340
- 6 Propter scandalum aliquando non solum potest, sed etiam debet renunciare, ibid. n. 75. 341
- 1 Episcopus, qui propter crimen renunciat, si Episcopatu ad Religionem defendenda, ad Episcopatum residuum non potest, si scus si renunciat propter aliam causam, in cap. Post translationem, n. 1. de renunciat. 343

Vide in ver. *Renunciatio*.

- 1 Simoniaco an possit Episcopatum resignare sine auctoritate superioris, in cap. Nisi cum pruden. num. 42. de Renunciat. 340
- 2 Electio à minori parte tenetur cedere, dummodo de non Canonica electione constet et si figura iudicis, ibid. n. 59. 339

- 3 Episcopus potest Ecclesiam deservire, ut transiret ad Religionem sine licentia Papæ, nec debet huiusmodi licentiam petere, aut obtinere quando sui subditi protestentur potest, in cap. Licet num. 16. de Regular. 399
- 3 Episcopus non potest Monachari, sed Religiosis potest Episcopatu, ibid. n. 18. 399

Vide in ver. *Prælati quoad renunciationem*.

- 1 Renunciatio Episcopi non valet nisi per Papam fuerit admissa, in c. Cum ex illo, num. 11. de trans. Episcopi. 337
- 1 Episcopus est Ecclesie suæ aliquas vinculo matrimoniali, quod dissolvi non potest nisi per Papam auctoritate Divina, in c. Et si unanimiter, n. 2. de postulat. Prælat. 316
- 2 Papa concedit licentiam cedendi Episcopo, qui sine mortis periculo in Ecclesia sua morari non potest, in c. Ad supplicationem, num. 1. de Renunciat. 332
- 3 Renunciatio legitima causa est cum Episcopus accessum non habet ad Ecclesiam sine periculo mortis, ibidem num. 2. 332
- 4 Renunciatio Archiepiscopatu de finis est Archiepiscopis, & remanet tantum Episcopus, & ex hoc obediunt Archiepiscopis, in c. Cum de hoc moratur, ibid. n. 1. 332
- 1 Episcopus potest perire electionem à Papa, cum habet in Ecclesia sua capitales immunitates, ibid. num. 6. & num. seq. usque ad post. 17. 337
- 1 Declaratur, ibid. n. 13. & 14. 333
- Vide in ver. *Papa quoad Episcoporum promotionem*.
- 1 Innocentius capax præbeo legem causam cedendi, dummodo de sint veniuntur duratur, ibid. n. 13. 333
- 2 Et dummodo subditum saluti possit per alium provideri, ibid. num. 14. 333
- 1 Actus imperpetui an, & quando sine iusta causa petendi cessationem, ibid. n. 15. & seq. usque ad fin. 333
- 1 Perillenta præbet iustam causam cedendi, dummodo sit perpetua, vel longo tempore duratura, aliis scus secundum opinionem Baldi, ibid. n. 16. 333
- 1 Sed contra, ibid. num. 22. 334
- 1 Declaratur, ibid. n. 23. 334
- 2 Balneoregibus Episcopi cessi admittitur propter quod in ea vivat, vel diocesi ob actus imperpetui sine mortis periculo morari non poterat, ibid. n. 25. 334
- 1 Episcopus qui renunciat ut ordines, potest de licentia Papæ executionem resaltem sine nova consecratione, in cap. Requisite, num. 6. de ordinat. ab Episc. 377
- Vide in ver. *Papa quoad promotionem*.

Episcopus quoad residentiam.

- 3 Episcopus postea tempore an continet residere, & Parochus in eadem sacramento ministrare tenetur, in cap. Clericos, num. 46. de Cler. non resid. 67
- 3 Sit an ad aliquam suæ diocesis partem, in qua pectus non viget, se possit consentire, ibid. n. 47. 67
- 3 Quamvis possit aliquando preceptum deferre corporali, & omnium tamen potest illud deservire spiritualiter, in cap. Ex parte, num. 17. de Cler. non resid. 43
- 3 An Episcopus, & alii inferiores, quibus cura animarum incumbit, tenentur de iure divini in suis Episcopatus, vel Ecclesie personaliter residere, ibidem num. 20. & seq. usque ad fin. 43
- 3 Ambrosius Catharinus foret omnino primus assertor Pastorem residentiam esse de iure positum humanum, ibidem num. 21. 43
- 3 Tenentur Episcopi præcepto Divino ore suis verbis Dei predicatione, sacramentorum administratione, & bonorum operum exemplo pacem, ibid. n. 22. 43
- 3 Tenentur Episcopi precepto Divino ad curam animarum propter illarum salutem, qui est finis obligationis Episcopalis, ibidem num. 23. 43
- 3 Episcopus propter ut extra finem diocesis alteri Episcopo inferat, abusus est deservibilis, ibid. num. 44. 44
- 3 Indignitas Episcopi non est peccata, sed æternitatis, in c. Ex parte, num. 49. de Cler. non resid. 44
- 3 Quandoque pro accidenti ad personalem residentiam non tenetur, ibid. num. 74. 44
- 1 Quibus ex causis excusetur à personali residentia, ibidem num. 75. 47
- 3 An possit ab Ecclesia abesse ex causa infirmitatis, ibidem num. 77. 47
- 3 An possit abesse à diocesi pro curandis jurebus Ecclesie sue, ibid. num. 80. & 83. 47
- 3 Et quid pro necessitate spirituali alterius Episcopi, ibidem num. 81. 47
- 3 Licet Episcopi sint Legati ad pacem inter Principes Christianos, ibid. n. 82. 47
- 3 Secus ad negotia temporalia, ibid. num. 83. 47
- 3 An, & quando Episcopus licet abesse possit à diocesi, & potestatem universali Ecclesie, vel pro fœ vitio Papæ, in c. Ex parte, num. 84. & seq. de Cler. non resid. 47
- 3 An Episcopus esse possit Officialis in Romana Curia, ibid. num. 85. 47
- 3 Videtur habere Ecclesiam pro derelicta Episcopus, qui commo-

- non redit ad residenciam, in cap. Qualiter, num. 4, de Cler. non resid. 49
- 1 Habens Ecclesiam pro dedita potest ea spoliari per Papam sine citatione, & sententia, ibid. num. 49 49
- 2 Quas gentes Episcopi non residenciam incurant ex decreto Concilii Tridentini, & Constitutionibus Apostolicis, ibidem num. 9. 11. & seqq. 49
- 3 Et quibus ex causa abesse possint, ibid. n. 9. 49
- 4 Ab Imperatore, seu Rege vocat ad excusationem ad residenciam, in d. e. Qualiter, num. 14, de Cler. non resid. 50
- 5 Et quid si Princeps habeat regalia, ibid. n. 15. & seqq. 50
- 6 Habens feudum a Principe suo à Papa etiam possit regiam preemptionem relictis omnibus regalibus sequatur Papam, ibid. n. 17. & seqq. 50
- 7 Vocatus à Metropolitano ad Concilium, vel ad causam, item vocatus à Rege, cui potius parere teneatur, ibidem num. 18. 50
- 8 Non habens regalia à Principe illius preceptis non est obnoxius, ibid. num. 19. 51
- 9 Ratione muneris, aut Republicæ officii Episcopatus ad punctum quomodo excusatur à residenciam, ibid. num. 21. 51
- 10 Ultra, vel extra montes quomodo ex causa visitationis limitum abesse possint, ibid. n. 24. 51
- 11 An hodie singulis annis abesse possint tribus mensibus à Concilio Tridentino permittitur, in d. cap. Qualiter, num. 17, de Cler. non resid. 51
- 12 Temporibus Adventus, Quadragesimæ an in Cathedrali Ecclesia residere teneantur, an vero fas sit ut in diocesi resident, ibid. num. 17. & seqq. usque in finem. 51
- 13 Absenti à Cathedrali, si in diocesi residere, an incidat in penas Trident. Concilii, ibid. num. 18. 51
- 14 Ante Concilium Tridentinum residere debeant omni tempore in Cathedrali residere, ibid. num. 14. 51
- 15 An possit absentia trium mensium à Concilio permitti temporibus Adventus, & Quadragesimæ, ibidem num. 39. & num. 44. 52
- 16 Ut aqua ex causa possint quotannis duos, vel tres menses abesse Papæ, vel Metropolitani licentia non exigitur, in c. Relatum, n. 17, de Cler. non resid. 52
- 17 Teneat præcepto Divino persolvere oves sibi commissas non tantum verbo Dei prædicatorem, & Sacramentorum administrationem, sed etiam bonorum omnium executionem, in cap. Cum in concilio, num. 10, de elec. 52
- 18 Teneatur Episcopus etiam Cardinales præcepto Divino in suis 11 præscriptis residere, in cap. Bonæ memorie, num. 17, de postulat. Prælat. 52
- 19 Episcopus Civitatis, & diocesis ubi sunt tantum Græci schismatici ad residenciam teneatur, in cap. Post translationem, n. 2, de reman. 52
- 20 Ob intermissam persecutionem cogi debet ab Ecclesia recedere, ibid. num. 5. 52
- 21 Ob duritiam plebis non potest abscedere à residenciam absque Sedis Apostolicæ licentia, ibid. num. 7. 52
- 22 Cardinalis à Turrescampa reversus in Episcopos non residenciam, in c. Qualiter, num. 13, de Cler. non resid. 52
- 23 Cardinalis Cagiani invidia in sublimis personas, quas munia pastoralia per se non obant, sed aliter delegant, in cap. Datum, al. secundo, num. 27, de elec. 52
- 24 Episcopus Cardinalis habent in Romana Curia residenciam, in cap. Bonæ memorie, n. 38, de postulat. Prælat. 52
- 25 Episcopi promissi in Curia an Bulla Urbani VIII teneantur se conferre ad residenciam infra mensem computandum à die provisionis, an vero à die consecrationis, in c. Eam tamen, n. 4, & sequ. usque in fin. de rescript. 52
- 26 Vide in ver. Episcopus quoad consecrationem.
- 27 Episcopi aqua ex causa possint singulis annis duos, vel tres menses abesse ab Ecclesia, in cap. Eam tamen, num. 20. & 26, de Rescript. 53
- 28 Et hæc facultas non fuit eis adempta per Constitutionem Urbani VIII super residenciam, ibid. n. 21. 53
- 29 Et illa ut possint à principio fære promotionis etiam antequam se conferant ad residenciam, ibid. n. 22. 53
- 30 Contrarium, ibid. n. 39. 53
- 31 Episcopus an possit pungere trimestrem absentiam unius anni cum trimestri anni sequentis, in cap. Qualiter, n. 40. & 44, de Cler. non residenciam. 53
- 32 Episcopus in casibus, in quibus ex rationabili causa abesse potest, antequam uti debeat tribus mensibus à Concilio permittitur, & non nisi ipsi consumpsit licentiam petere non residenciam, ibid. num. 41. & 46. 53
- 33 Episcopus presentis limitis in hac anni triennio non potest in principio triennii frequenter iterum visitare, nec ab Ecclesia abesse per octo continuos menses ex Bulla Urbani VIII ibidem nam. 43. & 47. 53
- 34 Episcopo an possit concurren, ne per tres menses abesse queat ex sola causa, quod per multos annos continuos residenciam, ibidem num. 43. & 48. 53
- 35 Condicio personæ an, & quando excuset Episcopum à residenciam, in cap. Ex parte, num. 80, de Cler. non resid. 53

Residencia Episcopi.

Vide in ver. Residencia Episcopi, Cardinales quoad Episcopatum, Prælati quoad residenciam.

Episcopus quoad residenciam Canoniorum.

- 1 Episcopi habere possunt duos Canonicos tantum pro servicio suo etiam sine Capituli consensu, & non probata utilitate Ecclesiæ, in c. De cetero, num. 9, de Cler. non resid. 57
- 2 Declaratur, ibid. n. 12. 57
- 3 An, & qualiter Episcopus pro suo servicio habere possit ultra duos Canonicos, ibid. n. 7. & seqq. 57
- 4 Debet concedere Canonici licentiam non residendi ad quinque annos studiorum causa, ac si remaneat, cogi potest à Superiore, in cap. Licet, num. 7, de pæben. 57
- 5 Declaratur, ibidem n. 73. 58
- 6 Vide in ver. Canonici, Residencia Canoniorum, Deservientes.

Episcopus quoad residenciam Parochorum.

- 1 Episcopo non licet pro Cathedrali Ecclesia servitio, vel suo aliquem ex curatis extra ipsorum curam adhibere, in c. Clericos, n. 17, de Cler. non resid. 65
- 2 Nec pro visitatione diocesis, nisi pro tempore à Concilio permisso, & tunc constituto in Parochiali idoneo Vicario, ibid. num. 18. 65
- 3 Nec pro Vicario foraneo, vel servicio Seminarij, ibidem num. 19. 65
- 4 Nec pro cura Monasteriorum Monialium etiam ab Sacerdotum penitentiam, ibid. n. 20. 65
- 5 De iure communis Episcopi dispensare possunt cum Parochis, ut ad septennium studiorum causa abesse possint, & necnon non teneantur ad Sacerdotum promotionem, ibid. n. 21. 65
- 6 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. d. n. 1. 65
- 7 Licit ad Episcopi absentiam procedere contra Parochos non residenciam, vel censuram, vel inquisitionem, & subtractionem fructuum, vel privationem Parochialis, in cap. Ex tua, n. 1. & 2, de veris. Possessio, de Cler. non residenciam. 65
- 8 Quærit Episcopus in personam non residenciam vult Parochia subtrahere partes fructuum, quos fecerunt fuere, quoad intervalla, & quoties, servare de bet præscriptum Concilii, in cap. 1. sess. 6. ibid. num. 24. 66
- 9 Secus in executione faciendi super fructibus, quos pro rata temporis absentie suam non fecerunt, ibid. n. 25. 66
- 10 Judicium Episcopi qualiter sit informandum in causis absentie Parochi, in c. Relatum, n. 46, de Cler. non resid. 66
- 11 Vide in ver. Residencia Parochorum.
- 12 Et in ver. Parochi quoad residenciam.

Episcopus quoad scientiam.

- 1 Episcopus oportet esse Doctorem, in cap. Ex parte, num. 35, de Cler. non resid. 44
- 2 Dimittit Episcopus suam scientiam, ibid. n. 41. 44
- 3 Debet habere notitiam sacrorum, & veteris testamenti, in c. Cum in concilio, n. 141, de elect. 44
- 4 Item habere debet scientiam juris, etiam secundum illud debeat iudicare, ibid. n. 143. 44
- 5 Episcopus ordinandus super quibus examini debeat ex decreto Concilii Carthaginensis IV. in c. Firmius, n. 5, de Summ. Trinit. & fide Cathol. 44
- 6 Legem fidei debet scrutari, non perfunctorie, ibidem num. 49. 44
- 7 Teneatur de fidei articulis redere rationem omni potentia, & hereticos persequi, & confutare, ibid. n. 54. 44

Episcopus quoad Synodum.

- 1 Episcopus potest in Synodo constitutiones facere de consensu Capituli tantum, in cap. Cùm olim, al. secundo, num. 27, de privileg. 45
- 2 Vide in ver. Synodus.
- 3 Scientia conveniens sufficit in Episcopo, in cap. Qualiter, num. 8, de elect. 45

Episcopus quoad translationem.

- 1 Episcopus qui propria autoritate de sua Ecclesia se transfert ad aliam, caret utriusque, in cap. Quando, num. 1, de translat. Episc. 51
- 2 Translatio Episcopi fieri non potest nisi à Papa, ibid. n. 10. 51
- 3 Papa an possit Episcopum in viam transferre, ibidem licet sine licentia, d. n. 11, usque in fin. 51
- 4 Episcopus electus, & confirmatus, sed nondum consecratus non potest in viam transferri ad alium Episcopatum, ibid. num. 12. 51
- 5 Papam non possit Episcopum transferre in viam quibus rationibus probetur, ibid. n. 15, usque ad n. 31. 51

- Episcopus per translationem abſolvitur à vinculo prioris Eccleſie non parè, ſed ſub conditione quatenus conſentiat, ibid. num. 16. 319
- Declaratur, num. 91. 321
- Translatio quomodoque pura intelligitur ſub conditione, ſi nimirum cum ſecunda Eccleſia ſequatur fuerit, ibidem num. 11. 319
- Translatio quæ non dicitur aſſi ſecundæ Eccleſiæ poſſeſſionem quaſiverit, ibid. n. 16. 319
- Contrarium, num. 99. 323
- Papam poſſe pro libro voluntatis Episcopum tranſferre qui Authores ſenſerunt, ibid. n. 12. 319
- Eccleſia vacat eo ipſo quod Papa in viſum tranſiit, nec ad eam datur reſcriptum, ibid. n. 33. 319
- Episcopus quoad translationem liberum deſenſum non habet, ſed Monacho æquariatur, ibid. n. 34. & 37. 319
- Declaratur, n. 55. 322
- Eccleſia poſſit agere contra Episcopum tranſlatum ut recedat, ibid. num. 17. 319
- Episcopus ab invito nemine cogitur fieri inſitus, ibid. n. 16. 320
- Papam non poſſe tranſferre Episcopum in viſum aſſi ea cauſa neceſſaria, vel utilitatis Eccleſiarum qui Authores ſenſerunt, ibid. num. 98. 320
- Translationis iuſta cauſa eſt inſuperabilis reſiſtencia Populi etiam lapſa, ibid. n. 99. 321
- Papa ſi videt membrum Eccleſiæ, id eſt Episcopum eſſe inſitum ob perſeſſionem quam parit, debet illum amovere, & ad aliam Eccleſiam tranſferre, ibid. n. 61. 321
- Conſanguinitas inter Episcopum, & Eccleſiam eſt de jure Divino, cauſa diſſolutionem Deo iſto iudicio reſervata, ibid. num. 65. 322
- In translationis materia ſemper pura penditur iuſta cauſam utilitatis, vel neceſſitatis Eccleſiarum, ibid. n. 72. 322
- Optimum conſilio circa translationem Episcopum inſiti, num. 73. 322
- Translatio Monachi quid diſſentiat à translatione Episcopum, ibidem num. 77. 322
- Episcopum eſſe ad nuncium amovibilem repugnat ſacris Regula, ibid. num. 77. 322
- Translatio facta in gratiam Episcopum non inducit vacationem Eccleſiæ niſi poſt conſenſum præſentium ad ſecundam, ibid. num. 91. uſque ad num. 98. 323
- Translationem in favorem ſuam translationi improbat à ſacris Canonibus, ibid. n. 92. 323
- Episcopum tranſferri ad aliam Eccleſiam ſine iuſta cauſa dicitur adulterium committere, ibid. n. 94. & 109. 323
- Diſpenſatio ad maiorem cur non poſſit tranſire ad parvam, ibid. num. 97. 323
- Translatio in dubio cenſetur fieri de Episcopo non inſito, ibidem num. 98. & 120. 323
- Translatio facta in gratiam Episcopum requirit illius conſenſum cum eo deſectu poſſitatur Pape, ſed voluntatis, ibidem num. 97. 323
- Ei ſufficit conſenſus præſumptus, ibid. num. 98. 323
- Vacatio Eccleſiæ inducit eo ipſo quod Episcopus translationi conſentit ante ad eam poſſeſſionem ſecundæ, ibidem num. 99. 323
- In translatione duo extrema ſunt conſideranda, ibidem num. 100. 323
- Episcopum vacat eo ipſo quod Episcopus ex cauſa tranſferri inſitus, nec ad eam datur reſcriptum, ibid. n. 101. 323
- Episcopus an coarctatur ſpeciale conſenſum cum Eccleſia, ad quam tranſferatur, ibid. n. 102. uſque ad n. 118. 323
- Vinculum forſum eſt inter Episcopum, & Eccleſiam quibus inter preſentiam, & Religionem, ibid. n. 107. 324
- Ex translationis locum tantummodo variatur, non autem dignitas Episcopalis, ibid. n. 107. 324
- Locus vel ſubſtantiam, vel inſertorem non redit Episcopum, ibid. num. 108. 324
- Episcopum durante vinculo prioris Eccleſiæ non poſſit conſentire alteri matrimonio ſpirituali, alia conſentire ad alterum ſpirituale, ibid. n. 109. 324
- Translatio eſt modus providendi Eccleſiæ ſicut electio, ibidem num. 110. 324
- Translatio quoad primam Eccleſiam habetur pro mæſu, ibid. num. 111. 324
- Eccleſia ſecunda dicitur viduata per obitum Episcopum ad eam tranſlati, ibid. n. 112. 324
- Episcopus apud abſolvitur à vinculo Eccleſiæ per translationem, & per ceſſationem, vel depoſitionem, ibid. n. 117. 324
- Episcopus an con poſſit cauſare in translatione ad ſecundam Eccleſiam conſentiat, ibid. n. 119. 325
- Episcopus in dubio an cogatur tranſire nō apparet in translatione fuerit electus ex cauſa neceſſaria, ibid. n. 120. 325
- Translatio an cenſetur facta de Episcopo non inſito cum non appareat in Papa procedente providendo, vel habendo, ibidem num. 121. 325
- Episcopus qui ad aliam Eccleſiam tranſferuntur novo excommunicantur, in cap. Niſi cum prædem, num. 64. de excommunicatione. 321
- Episcopum civitatem ab hoſtibus captivam alteri Eccleſiæ eſſe perſeſſionem, in c. Extirpanda, §. Qui vtrū, n. 49. de præben. 130

Vide in ver. *Translatio*.

- Translationes Episcoporum, & ſedum mutationes ſunt ex majoribus Eccleſiæ cauſa, in cap. Cum ex illo, num. 8. de tranſlat. 317
- Episcopum qui propria authoritate ad aliam Eccleſiam ſe tranſfert, carere debet utraque, ibid. n. 12. 317
- Ab Episcopo ad ſcholaſtrum tranſire non licet, ibidem num. 15. 317
- Translatione Episcopum requirit cauſam utilitatis, vel neceſſitatis Eccleſiæ, ibid. n. 16. 317
- Et aliter tranſitio dicitur ſpicienda adulter, ibid. n. 18. 317
- Episcopum tranſlatum ad Patriarchatum. 317
- Vide in ver. *Patriarchatus*.
- Episcopum canonem dum abſentem viſitationis ſue diocæſis, diſtributiones quotidianas non faciant, in cap. Licet, num. 98. de præben. 139

Episcopus excommunicatus, vel ſuſpenſus.

- Episcopus excommunicatus, vel ſuſpenſus nec epi officio, nec alius poſſit ſi reddere niſi Papa, in c. Quia diverſitatem, n. 5. de conceſſ. Præb. 102
- Episcopus excommunicatus vel ſuſpenſus à iuriſdictione devolvitur ad Capitulum. 102
- Vide in ver. *Capitulum ſede vacante*.
- Episcopum ſuſpenſum excommunicatum iuriſdictione non devolvitur ad Metropolitanum, ibid. n. 16. 103

Episcopus inſirmus.

- Episcopus quem non eramen, ſed inſirmus ab officio abſolvitur, Eccleſia privati non debet inſitus, in cap. Quamvis, num. 31. de tranſlat. Episcopum. 319
- Vide in ver. *Coſuetudo, & reſcriptum Episcopum*.
- Episcopum quoad translationem.

Episcopus Regularis.

- Spolia Episcopum Regularis mortuiſi ab inſertum in India Orientalibus ad propriam Eccleſiam pertinent, in c. Quia in Eccleſiarum, num. 80. de conſtitut. 103
- Regularis factus Episcopus an ſuccedat in ſeſſo. 103
- Vide in ver. *Regulariter quoad ſuſpenſionem ſecundam*.
- Monachus factus Episcopus paterum hereditatem vendit non ſibi, ſed Eccleſiæ, in c. cap. Quia in Eccleſiarum, num. 99. de conſtit. 103
- Regularis ſi factus Episcopus non per hoc abſolvitur à voto paupertatis, ibid. num. 86. & 89. 103
- Ex cum nihil habeat, nihil donare poſſit, ibid. n. 87. 103
- Regularis Episcopus quodvis poſt ſuam conſecrationem acquirit, non ſibi, ſed Episcopatus acquirit, ibid. n. 88. 103
- Præter Minor ſi ſit Episcopus non eſt ſicut capax ſecutionis, ſed tamen bona in ſuam Eccleſiam deſignat, ibidem num. 89. 103
- Episcopum Regularis Eccleſiæ poſſit Monachus ſibi ſubditum ad poſſeſſionem admittre, in cap. Porrectum, num. 27. de Regulari. 374
- Locum in Episcopo Eccleſiæ ſecularis, cum Monasterio ſi ſunt ſubſpecta, ut ad rum ſpectet receptio Monachorum, vel Monachorum, ibid. num. 32. 374

Episcopus ſchiſmaticus, & hæreticus.

- Episcopus ſchiſmaticus nec poſſit excommunicare, nec abſolvere, nec indulgentias concedere, & ſi fecerit nihil eſt actum, in cap. Quid à Præſentibus, num. 33. de ſi ſi ſiſt. 105
- In rem conſtitutionis Conſtantienſis valde perſiſtentionem exercet, & beneficia conſert, ibid. n. 10. & 105. 106
- Contrarium, ibid. n. 11. uſque ad n. 126. 107
- Parochialium collationes factæ à ſchiſmaticis non valent, ibidem num. 12. 107
- Episcopo exiſtente hæretico an ſubditi ab illius obediencia liberentur, in c. Abſolutio, n. 9. & n. 34. de hæretico. 100
- A quo debeant ſuſcipere ordinem. 100
- Vide in ver. *Ordinem manſerit*.
- Et à quo diſmiſſionis preter.
- Vide in ver. *Dimiſſoria*.
- Propter hæreſim Episcopum an ſedes vacet. 100
- Vide in ver. *Sede vacante*.
- Ei in ver. *Hæreticus*.
- Episcopus ſi hæreſim lapſus Episcopatum non recuperat niſi ex inſiſtencia, in c. Regimini, n. 10. de hæretico. 95
- Episcopus hæreticus ad ſedem conſervat recuperat primus locum diſpenſat, in c. Si Episcopus, num. 3. de Paroch. & alien. Parochian. 302

Episcopus ſuffraganeus.

- Vide infra in ver. *Episcopus ſuffraganeus*.
- Et in ver. *Suffraganeus, & ſuffraganeus*.
- Episcopus ſuffraganeus in Eccleſia ſunt per accidens, in cap. Ex parte, n. 47. de Cles. non reſiden. 44

- 1 Quoniam sine rationabili causa creare abufus est, ibid. num. 45. 44
 2 Possunt ordinem conferre de licentia Episcopi Diocesani, in cap. Aqua, n. 1. de consecr. 570
 3 Habent potestatem ordinis, sed non executionem, seu potestatem jurisdictionis, in cap. Permissum, num. 46. de officio ordinis. 571
 4 In decreto de Residentia non comprehenduntur, in cap. Post translationem, n. 6. de renunc. 547
 5 Episcopi rituales, & Conites Palatini non dicuntur proprie tales, sed abufus, in c. Si quis, n. 15. de foro. compet. 57
 6 Declaratur, ibid. num. 19. 57
 7 Quamvis Clero, & Populo Christiano exeat, tamen sunt veri Episcopi, in c. Ego N. num. 81. de Juris. 171
 8 Beneficia promitti ad Episcopatum rituale non vacant, cum per eam non fiat quicquam possessionem adscribere, in c. De mul. ta, n. 11. ver. Et ex hoc de preben. 118
 9 Episcoporum rituum creatio quibus canonibus improbetur, in cap. Episcopatus, num. 34. & seq. & num. 47. & 51. de privileg. 536
 10 Episcopi rituales servantes Pontificali obediunt dignitati, ibid. num. 19. 536
 11 Quamvis Vicarius Episcoporum maxime habentium amplas dioceses, ibid. n. 19. 536
 12 Adhuc Principibus, qui honoris causa quatuor habere Capellanos Episcopos, ibid. n. 36. 536
 13 Ferè vagabundi sunt, & permanentem sedem non habent, ibid. num. 17. 536
 14 Quasi Episcopalem Cathedrali eligunt in locis nullius diocesis, ibid. num. 37. & 38. 536
 15 Episcopos titularis in eis creandis pro Pontificali exercendis in nonnullis oppidis Militarum nullius diocesis, ibid. num. 38. & seq. usque in fin. 537
 16 Episcopus titularis origo, ibid. n. 39. 537
 17 Episcopi rituales ex Concilio Lateranensi novissimo constituti possunt suffraganei in Ecclesia Cardinalium Episcoporum, ibidem num. 41. 537
 18 Et quid ex decreto Pii V. ibid. n. 41. 537
 19 Episcopos rituales ab infidelibus expulso, ibid. n. 46. 537
 20 Et hic abusus maxime viget in Religiosis, & cur, ibidem num. 47. 537
 21 Et quando creandus, & quibus conditionibus ex decreto Pii V. ibid. num. 48. 537
 22 Episcopi rituales, & suffraganei quos quatuor, & qualis esse debet, ibid. n. 49. 537
 23 Possunt exerce non possunt nisi in diocesi, cui datus est suffraganeus, ibid. n. 50. & 51. 537
 24 Creari non debet Episcopus titularis, ut sit Coadiutor Archiepiscopi Archiepiscopi abfentis propter infirmitatem, & capitales infirmitates, ibid. n. 51. 537
 25 Episcopi rituales eas que sunt ordinis excentes in locis nullius diocesis sunt suspensi per annum ab exercicio Pontificali, ibid. n. 52. 537
 26 Propositi Ecclesie Tunifensis facti in Consistorio à Cardinali Pæfco pro exercendis Pontificalibus in loca Ordinis Sancti Jacobi de Sparha, ibid. n. 54. 538
 27 Episcopum rituales ante decent subfessis infertion periculo, ibidem n. 56. & 61. 538
 28 Episcopum rituales non debet esse suffraganeus inferioris Prælati, ibid. n. 60. 538
 29 Episcopi rituales sunt veri Episcopi, ibid. n. 64. 538
 30 EPISTOLA quid sit, in cap. Si aliquando, num. 19. de fensent. 536
 31 Inquit occidit, cui Clericus infert, non incidit in Canonem, in c. Nuper, n. 4. de fensent. excom. 544
 32 EREMITÆ ab fine personæ Ecclesiasticæ, & exempti à seculari potestate, in cap. Nuper, n. 50. & seq. usque ad num. 61. de foro. compet. 50
 33 Eremitæ quamvis non abfentia propriis, tamen annexum habent votum continentie, nec debent esse accephali, ibid. num. 51. & 52. 548
 34 Non sunt tamen veri Religiosi, nisi deo fit aliqui ex Religiosis approbati, ibid. n. 52. & 53. 548
 35 Eremitæ sunt licet locustæ vite regis, ibid. n. 53. 548
 36 Declaratur, num. 61. 549
 37 Eremitarum quatuor fere species, ibid. n. 54. 549
 38 Eremitæ viventes in Congregatione, & habentes vivendi modum ab Episcopo approbatus non prohibetur relictis, ibidem num. 55. 549
 39 Eremitarum vitam ducentes de Superiorum licentia in habitaculis exenti, non includuntur in prohibitionem de novis domibus non recipiendis, ibid. n. 57. 549
 40 Concilium Constantinopolitanum de Eremitis coactis ad solitudines reitrendi excohitur, ibid. n. 60. 549
 41 Eremitæ, & alii excentes in statu penitentium, & habitantes in Oratorio ubi habitare Prælati dicuntur personæ Ecclesiasticæ, & eorum caput est Christus, ibid. n. 61. 549
 42 Eremitæ gaudent privilegio Canonis, ibid. n. 62. 549
 43 Eremitæ miramini, cui Angulus mercedem debebat vias acerbas interducat, interducat marcidus, in c. Presbyteri, n. 2. de celebr. Missæ. 573

Eremitæ Camaldulens. & Montis Corvæ.

Vide in vet. Privilegiis.

- 3 ERGASTULORUM pœna Regularibus quando imponenda, in c. Ne Religiosi, num. 30. de Regulari. 416
 4 Ergastulorum remedium ad coercentes Monachos incorrigibiles periculum, ibid. n. 55. 419

ERROR, ERRARE.

- 1 Error an excuset homicidium involuntarium, in cap. Ad multatam, n. 61. de homicid. 136
 2 Errantia, & ignorantia nulli est consensus, in cap. Significatum, n. 7. & 1. & 1. de Regulari. 81
 3 Errant an periculum facturus fuisse si scivisset quando ex aduocatur obligatio, ibid. num. 35. & 36. 83
 4 Error communis ad validitatem eorum, que geruntur ab excommunicato, vel irregulari debet esse facti, non juri, in cap. Quid à Prædecessore, num. 55. de schism. 115
 5 Vide in vet. Privilegiis.
- 1 Errant in fide non imperantur si ex simplici deficit, & fidem suam supponat fides Ecclesie, in c. Framer, num. 20. de Sum. Trinit. & bde Carol. 115
 2 Errare, id est aliud pro alio putare in his, que ad fidem aut mores non pertinent, an, & quando liceat, ibid. n. 33. 9
 3 Error stultus Joannis Virelli in cap. Accipimus, num. 53. de Pactis. 665
 4 Error communis excusat Prælatos non servantes legem usum receptam à transgressionem, & à pœna, in c. Treugas, num. 31. de Treug. & pac. 633
 5 Contrarium, ibid. n. 47. 634
 6 Error qualitatatis non excludit consensum à matrimonio, in cap. Si conditiones, n. 14. de cond. poss. 43
 7 Fallit si qualitas apponatur in conditione, ibid. n. 15. 43
 8 Errare potest qui utitur medio fallibili, in cap. Venerabili, n. 12. de Testib. 116
 9 Declaratur, ibid. num. 40. 116
 10 Errare nihil aliud est quam unum pro alio putare, ibid. num. 35. 116
 11 Error damnable in Ecclesia esse non potest, ibid. n. 31. 117
 12 Error circa Reliquiarum approbationem non est periculum, maxime in Ecclesia Romana, ibid. n. 45. 117
 13 Error juris dubi dat iustam causam prefertendi, & acquiescent error facti, in cap. Cum Ecclesia, num. 30. de caus. poss. & propriet. 113
 14 Error conditionis dirimit matrimonium juri consensum, in cap. Ad multam, n. 6. de consp. error. 119
 15 Procedit si error fit conditionis deterioris, ibid. n. 6. & 13. 116
 16 Secus si fit conditionis melioris, ibid. n. 8. 116
 17 Et quid in errore qualitates personarum, ibid. n. 11. 116
 18 Error est unum pro alio putare, ibid. n. 9. 116
 19 Errantia nulli est consensus, ibid. n. 5. 116
 20 De claratur, ibid. n. 8. & seq. 116
 21 Error expressus in sententia an eam reddat nullam ipso jure, in cap. Odoardus, n. 12. de solut. 239
 22 ESSA, & non esse considerationem juri opposita, in cap. Falsidicus, num. 101. de crimin. falsi. 174
 23 ETHICÆ divisio in Moralem, æconomicam, & politicam, in cap. Indecore, n. 6. de actat. & qual. 339
- 3 ETYMOLOGIA de verbi proprium significatum, ubi determinatio non respicit, in cap. Cum secundum, num. 8. de preben. 90
 4 Etymologia quid sit, ibid. n. 9. 90
 5 Etymologia non convertitur, sicuti definitio cum definito, sed generalior est, ibid. n. 11. 90
 6 EUANGELIORUM liber non ponatur esse materia conversationis Episcopalis ante obitum Christi, & cur, in c. Requisivi, n. 1. & 46. de ordinat. ab Episc. 378
 7 Evangelium quibus temporibus scriptum fuerit ab Evangelistis, in cap. Cum venerit, n. 1. de sac. Vint. 446
 8 EUCHARISTIA cur à pelvina sumenda sit, in cap. Si continent, n. 4. de acutis. 9
 9 Eucharistia eucharistia an speciet ad Archidiaconum, vide ad Archidiaconum, in c. Ad verbum, num. 1. de off. Archid. 111
 10 Actus conficiendi Eucharistiam debet à Sacerdote pertinere, est principialis, & nobilior quam actus conferendi ministris, qui pertinet ad Episcopum, in c. Requisivi, num. 30. & 32. de ordinat. ab Episc. 379
 11 Eucharistia in qua xate fit poeris exhibenda, in cap. Omnis, n. 11. de pœnit. & remiss. 334
 12 Eucharistia an amensibus, & phœnetica perhiberi possit, ibid. n. 14. ver. An auctoritatem non habent. 311
 13 Eucharistia semel tantum in anno, id est in Paschate sumenda est ex necessitate precepti, ibid. n. 40. 311
 14 Eucharistia ad minus in Paschate non sumere est signum hæretici, & malæ credentis, ibid. n. 44. 311
 15 Paschale tempus ad Eucharistiam sumendam potest à proprio Sacerdote ex causa prorogari, ibid. n. 46. 311
 16 Episcopus non potest certa tempora preficere quibus varia concione, negotiorum, & mulieribus licet Eucharistiam sumere, in c. Omnis, n. 47. de pœnit. & remiss. 313
 17 EVENTUS nihil operans non est expectandus, in c. Per nunt, n. 12. de fensent. excom. 573

Vide in ver. *Infra*.

- 1 EUGENIANÆ. constitutio quod obediencia beneficio non facit derogare à Concilio Tridentino in causis criminalibus, in cap. *Inter*, n. 1. num. 10. de privi. 361
- 2 EUGENIANA constitutio eximere clericos ab Ordinatione prebendali digne comprehendit tam laicos, quam Clericos, in cap. *Licet*, num. 43. de for. compet. 67
- 3 Est favorabilis, & pro tutea civilium, ibid. n. 44. 67
- 4 Suffragatur residentibus in curia Romana, non autem venientibus ad eam pro aliquo momentaneo negotio; & requiritur residentia saltem per annum, ibid. num. 47. 67
- 5 Non tueretur curiales, qui recedunt à curia animo non residendi, vel diu extra curiam morantur, ibid. n. 48. 67
- 6 Locum non habet si curiales sit auctor, sed tamen si sit res, ibid. num. 47. 67
- 7 Eugenia non iuracuriales qui insentiret remediis, I. Diffamatio, nisi possit, ibid. n. 48. 67
- 8 Item non iuracuriales beneficium extra curiam quin ratione illorum beneficiorum conveniri possint coram loci Ordinario, ibid. num. 49. 67
- 9 Et quid in Referendaria, ibid. n. 50. 67
- 10 Eugenia non tueretur curiales qui possint conveniri in partibus vigore *Licet*, C. Quando Imper. inter. pupilli. & vid. ibidem num. 51. 67
- 11 Eugenia beneficium non iuracuriales non apponit in partibus declinationem fore ante litem contestatam, ibidem num. 51. 67

Vide in ver. *Clericus apud curiam laicum*, &c.

- 1 EXAMIN inter regem, & prelatum in concursu coram iudice appellations fieri debet non solum quoad factum, sed etiam quoad alias qualitates, in cap. *Ex ante*, num. 32. & 43. de arat. & qual. 406
- 2 Examinis forma à Concilio Tridentino prescripta in Parochialibus conferendis quæ fit, in cap. *Cum sit ar*, num. 18. de arat. & qualitate. 436
- 3 Examen de qualitatibus ordinandorum quantum fit faciendum ab Episcopo districtioris cedente, non autem ab ordinante, tamen si Episcopus alienus foret aliquem criminalem peccat ordinando, in c. *Cum sit ar*, num. 19. de arat. 93

Vide in ver. *Ordines quod ex ante*.

- 4 Examen testium super vita, & moribus Canonici audi potest committi in partibus, in c. *Venerabilis*, num. 8. de Testib. 175
- 5 Examen testium non potest dici extra terminum, quando testes intra terminum jurant in cap. *Ego N.* n. 46. de jurjur. 168
- 6 Examen per consensum.

Vide in ver. *Conferens*.

- 1 Examinatores in concursu Parochialium Ecclesiarum an debeant vota sua palam dare, in cap. *Ex ante*, n. 17. de arat. & qual. 404
- 2 Examinatores nisi reculerint concurrentes idoneos quoad omnes qualitates concurrentes, est nullus, ibid. num. 17. 404
- 3 Sufficit tamen si renunciet simpliciter aliquem idoneum, vel non idoneum approbando, vel reprobando, n. 16. 404
- 4 Examinatores officium est idoneus predicare, electio autem magis idonei ad solum Episcopum pertinet, in c. *Cum sit ar*, n. 51. & seq. de arat. & qual. 439
- 5 Examinatores Synodali auctoritas an, & quando expiret, & an Episcopus in locum demeritorum possit alios extra Synodum substituere, ibid. n. 54. 440
- 6 Concursus in quo una cum tribus examinatonibus Synodaliibus alii non Synodales fuerint adhiberi est nullus, & nullus Parochialis ad Sedem Apostolicam delevitur, ibid. n. 55. 440
- 7 Licet examinatores credant, in cap. *Cum sit ar*, num. 56. de arat. & qual. 93
- 8 Examinatores Synodales an sint necessarii eligendi Magistris, Doctores aut Licentiatos, an vero sit in optione Episcopi eligere alios Clericos his qualitatibus carentes, in cap. *Inter ceteras*, num. 47. in fin. de rescript. 170
- 9 Examinatores Episcoporum quod iuramentum præstant ante susceptionem officium, in cap. *Nili cum pridem*, numer. 66. de re-nunciat. 341
- 10 Examinatores, & examine, & approbatione ad Parochiales nihil possunt accipere, in cap. *In ordinando*, numer. 39. de canon. 33

Vide in ver. *Conferens*.

- 1 Examen auctorum Synodaliibus auctoritas an, & quando expiret, in c. *illa*, n. 10. Ne fide vacante. 208
- 2 Examinatores Synodales non tenent fides, sed plures, quos iudicaverint idoneos de bene renunciare, ibid. n. 10. 208
- 3 Ex quibus non examinatores, sed Episcopi, vel Vicarii Capituli sede vacante magis idoneum eligat, ibid. n. 13. 208
- 4 Examinandi non sunt quoad doctrinam privi de Canonicatibus in forma dignum fit jam Diaconi, vel Presbyteri sunt, in c. *Acceptimus*, n. 14. de arat. & qual. 431
- 5 Examinatores, & promouit ad ordinem sacrum an quoad doctrinam fit iterum examinandi ad beneficium purpuratus requiritur eundem ordinem, ibidem num. 30. & seq. usque in fin. 431
- 6 Examinatus semel quoad doctrinam regulariter non debet iterum examinari, ibid. n. 31. 431
- 7 Examinatus ad ordines non potest ratione insufficiencie à beneficio repelli, ibid. n. 35. 433

Declaratus, ibidem.

Vide in ver. *Ordines quod ex ante*.

- 1 EXAMINATUS ad beneficium, vel officium non tenetur ad aliud simile se iterum examini subicere. Secus si ad majus, vel diffusius, ibid. num. 10. 433
- 2 EXCEPTIO negativa pro potest rei non est probanda, in cap. *Ne innotat*, num. 26. de consue. 33
- 3 Exceptio in uno casu non firmat regulam in contrarium in aliis casibus qui sunt similes exceptio, in cap. *Offici*, num. 42. de penit. & remitt. 306
- 4 Etiam casus fuerint exceptio per diffinitionem taxativam, ibidem num. 43. 306
- 5 Exceptio non enumerat pecunie post biennium an habeat locum in foro conscientie, in c. *Si quis*, num. 29. de Regular. 315
- 6 Exceptio regulam finit, sed non ampliat, in c. *Cum venderet*, & per fronte, n. 12. de fac. Unct. 414
- 7 Exceptio debet esse de regula, aliis est incepta & impertinens, in cap. *Pastoralis*, num. 8. de his, qui sunt à Prælat. 213
- 8 Exceptio criminis contra ordinatum de acquitate semper est admittenda, in c. *Acceptimus*, n. 4. de arat. & qual. 431
- 9 Etia persona fivola exceptio debet rejicere, rationabiles admittente, & interim suspenderet, ibid. n. 23. 433
- 10 Exceptio actus quomodo adit tantum alia contra declarationem in partibus Cardinalium non admittitur, in cap. *Acceptimus*, num. 30. de past. 664
- 11 Exceptio qui subijctum negatur semper admittenda est, in cap. *Nihil*, n. 43. de finon. 41
- 12 Exceptio facta per dictionem taxativam non excludit alia exceptio, in cap. *Consequente*, num. 60. de offic. ordin. 589
- 13 Exceptio quomodo est de regula, est deservita, in cap. *Ut iura*, n. 8. de off. ordin. 192
- 14 Declarat regulam de materia exceptionis esse intelligendam, ibid. num. 9. 192
- 15 Exceptio illegitimitatis est peremptoria, & suspensiva jurisdictionis licet, in c. *Tuam*, n. 13. de ordin. cognit. 103
- 16 Et licet constitutio non inducat ibid. n. 4. 103
- 17 Exceptio iuridica, & alienorum requiritur imaginem non admittitur in iudicio possessorio legitimitatis, in c. *Lator*, num. 70. & n. 81. Qui filii sunt legit. 91
- 18 Exceptio consanguinitatis admittitur contra mulierem petentem aliquem in matrimonium, in c. *Intestamentum*, num. 2. de ordin. cognit. 99
- 19 Si agat iudicio petitorio: sicut si possessorio manifestanda, ibid. num. 3. 99
- 20 Et quid si maritus offerat probationes in continenti paratas, ibid. num. 4. 99
- 21 Exceptio peremptoria non expedit reo proponere ante factam intentionem aduersa, ibid. n. 5. & n. 3. 99
- 22 Exceptio peremptoria est qui perit petitionem adioria, ibid. num. 6. 99
- 23 Exceptio dicitur actionis exclusio, ibid. n. 7. 99
- 24 Exceptio omnis peremptoria debet dici ante actionem diffinitivam negotium principale, ibid. n. 8. 99
- 25 Licet tamen prius contestata, ibid. n. 9. & n. 14. 99
- 26 Nisi fit exceptio liti finit, ibid. n. 10. 99
- 27 Vel fit notoria, ibid. n. 11. 99
- 28 Aut continetur in instrumentum, vel reus offerat se illam in continenti probaturum, ibid. n. 12. 99
- 29 Exceptio peremptoria etiam veritate cognoscenda coram diversis iudicibus debet dici ante diffinitionem articuli principalis, ibid. num. 14. & 31. 100
- 30 Exceptio dilatoria regulariter sunt proponenda ante litem introductam, ibid. num. 16. 100
- 31 Exceptio dilatoria solutionis proponi debet ante litem contestatam, non tamen priusquam actio fundaverit intentionem suam, ibid. num. 18. 100
- 32 Exceptio dilatoria, quæ incipit competere, aut venit ad noticiam rei post litem contestatam, tunc proponi potest, ibid. num. 19. 100
- 33 Exceptio quæ finit exceptionis excedit non perime questionem principalem, fed sunt quæ petitionis vagam tradant, & terminanda, ibid. n. 20. 100
- 34 Exceptio peremptoria quantum proponi debeant ante litem contestatam, tamen non probatur, nisi liti contestata, ibid. num. 34. 101
- 35 Exceptio illegitimitatis an fit per iudicialia, vel peremptoria, ibid. num. 36. 101
- 36 Exceptio firmat regulam in casibus non exceptis, in c. *illa*, n. 31. Ne fide vacan. 209
- 37 Exceptio non firmat regulam in casibus non exceptis quando alii casus ex capite à iure, in c. *Inter alia*, n. 34. & 38. de immuni. Eccles. 639
- 38 Etiam exceptio fit cum dictione taxativa, ibid. n. 37. 639
- 39 Exceptio non excludit casus similes exceptis, ibid. n. 38. 640
- 40 Exceptio non excludit casus similes, in cap. *Cum non ab homine*, n. 80. de iudic. 15
- 41 Exceptio non tenet recipitur contra Regulares, quot contra fivola, in cap. *Qualiter*, si secundo, numer. 101. de accusat. 88
- 42 Exceptio regulariter non prodest nisi opponatur, in c. *Ex publico*, n. 34. de convers. conjugat. 447

- 1 Exceptio quod non consistit de delegatione potestatis opposita etiam in actu executionis, in cap. Cùm in iure, num. 15. de off. delegat. 334
- 2 Exceptio: à jure naturali, & Divino proveniens non fuit sublatæ per Decretum Licet, de elect. in c. Cùm in causis, n. 19. de elect. 345
- 3 EXCESSUS enormis dicitur respectu quantitatis facti, in c. Cùm illorum, n. 14. de sentent. excomm. 349
- 4 Item respectu qualitatis personæ, ibid. n. 30. 349
- 5 Item respectu scandalii, ibid. n. 32. 349
- 6 Item respectu loci, ibid. n. 33. 349
- 7 Enormis semper dicitur excessus in Episcopum, vel Abbatem, vel alium superiorem, ibid. num. 30. 349
- 8 Et idem si in priorem, vel in magistrum, ibid. num. 31. 349
- 9 EXCOMMUNICANDI potestas est jurisdictionis, in cap. Cùm contingat, n. 17. de foro compet. 69

EXCOMMUNICATIO, & EXCOMMUNICATUS, COMMUNITA.

- 3 Excommunicatio non infigitur nisi pro culpa mortali, in c. Relatum, n. 40. de Cler. non residen. 33
- 4 Excommunicatio pena induci non debet, nisi in casibus in iure expressis, in c. Adhuc, n. 65. de Relig. domib. 493
- 5 Excommunicatio iuris semper supponit peccatum mortale, ibid. num. 68. 493
- 6 Pena ulla est major in Ecclesia quam excommunicatio, & ideo non debet in eam extendi, sed potius restrictio, in c. Super, n. 30. de sent. excomm. 346
- 7 Excommunicatio gladius nervus est Ecclesiæ discipline, ac si contemnatur perniciem potius parit, quam salutem, in c. Responsio, n. 9. de sent. excomm. 359
- 8 Excommunicatio est medicinalis, non mortalis, ibid. n. 10. 359
- 9 Excommunicatio parva quàm gravis sit, ibid. n. 39. 361
- 10 Excommunicatio fidei nulla, sive in iusta cunctis est, ibid. num. 100. & 112. & seqq. 365
- 11 Si lata sit ab Ordinario, & in talium, quæ tantum sit sine culpa, tamen culpam committere potest, ibid. num. 101. 365
- 12 Excommunicatio sententia contra Canonis prohibitionem tenet, & fit ab Ordinario, secus si à Delegato, ibidem num. 102. 365
- 3 Excommunicatio est macro Episcopi, in c. Procuratores, n. 30. de censib. 548
- 1 Excommunicatio sequitur personam, sicut lepra leprosum, in cap. Treugas, n. 7. de treug. & pac. 612
- 2 Excommunicatio quæ annexa est Apostasie non incurritur nisi pro peccato mortali, in cap. Consultationi, num. 8. de Apostas. 118
- 3 Excommunicari largi dicitur schismatici, in cap. Quod à Prædicto, num. 1. de schismat. 303
- 4 Excommunicatio publicæ, vel occulte non differtur in his, qui gerunt ratione publici officii, ibid. n. 132. 115
- 5 Excommunicatus non presumitur quæsi Papa ad oscula sciencer admittit, in cap. Si aliquando, num. 10. de sentent. excomm. monach. 376
- 6 Excommunicatus potest iterum excommunicari, in c. Nullus, n. 11. & seq. de foro compet. 44
- 7 Excommunicatus in una diocesi haberi debet pro excommunicato in universo orbe, in cap. Treugas, num. 6. de Treug. & pac. 612
- 8 Excommunicatio iustus fuit in Ecclesia etiam temporibus Apostolorum, in c. Sacro, n. 8. de sent. excomm. 373
- 9 Excommunicatio, & anathema, & in quo differant, in c. Cùm non ab hominibus, n. 1. & 23. de iuric. 10
- 10 Excommunicationis verbo maior excommunicatio intelligitur, ibid. num. 32. 10
- 11 Gladius spiritualis Ecclesiæ non est ad mortem, sed ad medelam, ibid. num. 37. 13
- 12 Excommunicatus & suspensus à jure potest excommunicari, & suspensus ab homine, in cap. Accusatum, numer. 7. de simonia. 35
- 13 Vide in ver. Confessio.
- 14 Excommunicatio interdicta, & declaratoria in quo differant, in c. Non potest, num. 18. de sent. & re jud. 183
- 15 Excommunicatus retinet beneficia prius obtenta, licet non possit de novo acquirere, in cap. Ad abolendam, num. 40. de hæret. 91
- 16 Excommunicatio parva nulla est major in Ecclesia, in c. Sacro, n. 23. de sentent. excomm. 373

EXCOMMUNICATIO à quo.

- 3 Excommunicandi ius non competit non Prelato, in c. Procuratores, n. 49. de censib. 549
- 4 Excommunicationis materia, & illius cognitio spectat ad iudicem Ecclesiasticum tantum, in cap. Sacro, num. 27. & seqq. usque ad num. 14. de sent. excomm. 373
- 5 Ius minus fuit in Ecclesia etiam temporibus Apostolorum, in cap. Sacro, n. 11. de sentent. excomm. 373
- 6 Iudici seculari nefas est prohibere iudici Ecclesiastico ne quem excommunicet, vel impedire ut latam excommunicationem revocet, ibid. n. 30. 373

- 7 Excommunicatio ubi minus iurè, revolvè lata fuit, ad solam superiorem Ecclesiasticam spectat errorem corrigere, ibidem num. 31. 373
- 8 Excommunicatio lata in Ordinarium à Delegato non ostendit litteris fuit commissio, & ideo ipso jure nulla, in c. Cùm in iure, num. 19. de off. Delegat. 374

Excommunicatio in quos.

- 3 Excommunicatio lata in Capitulum an teneat, in c. Olim, num. 1. de lit. contest. 83
- 4 Excommunicatio prohibetur fieri in universitatem, in c. Ad hac, n. 66. de Relig. domib. 493
- 5 Excommunicatio non ligat nisi personam veram, in c. Responsio, n. 65. & 69. de sent. excomm. 363
- 6 Excommunicatio non ligatur nisi persona rationalis, & baptizata, ibid. n. 67. 363
- 7 Excommunicatio ut quia ligetur quas qualitate habere debeat, ibid. n. 70. 363
- 8 Excommunicatio lata à Papa in universitatem an valeat, ibidem num. 82. 364
- 9 Et an liget immonios, ibid. n. 89. 364
- 10 Et quid in foro poli, ibid. n. 90. 364
- 11 Ecclesia non potest per excommunicationem excludere à regno Dei nisi indignos, qui per peccatum mortale charitatem amiserunt, ibid. n. 92. 364
- 12 Excommunicatio lata in universitatem ab inferioribus à Papa an liget, & teneat sit, ibidem num. 93. & seq. usque in fin. 365
- 13 Excommunicatio lata in universitatem non potest referri ad singulos, ibid. n. 97. & seqq. 365
- 14 Contrarium, ibid. n. 106. & seqq. 366
- 15 Excommunicatio generaliter lata in universitatem referri non potest nisi ad caput excommunicationis, ibidem numer. 109. 366
- 16 Excommunicatio lata in universitatem an dicatur lata contra alios privilegium, ibid. n. 115. 367
- 17 Excommunicatio lata ab Episcopo in Abbatem sententiam videtur. Vide in ver. Poffessionem impediens.
- 18 Episcopus qui excommunicatum eumque remanentem visitari non est puniendus, nisi appareat de illius malitia, vel crassa ignorantia, in c. Procuratores, n. 37. de cens. 549
- 19 Excommunicatio Episcopi in exemptos tendentes visitari. Vide in ver. Episcopum impediens.
- 20 Excommunicatio an, & quando fieri possit in Clericum non solventem. Vide in ver. Clericus quod privilegium cap. Ordinaris.
- 21 Excommunicatio in deherentem. Vide in ver. Deheres.
- 22 Privilegiis quod excommunicari non possint ab Ordinario, non debent excommunicari etiam indirectè, in cap. Quanto, n. 1. de privil. 577
- 23 Excommunicatio lata ab Episcopo in subditos suos, qui morantur in molendinis, vel coquebant panem in furnis Regularium exemptorum non tenet, ibid. n. 4. 577
- 24 Excommunicatio generalis non ligat nisi subditos prefentis, in c. A nobis, n. primo, n. 1. de sent. excomm. 330
- 25 Excommunicatio à Suffraganeo lata ab Officialibus Archiepiscopi, qui de facili potest haberi, ligat, quævis fieri non debeat, in cap. Responsio, num. 112. de sentent. excomm. 366

Excommunicatio quoad absolutionem.

- 3 Excommunicationibus pluribus ligatus potest absolvi ab una, nec censetur à reliquis absolutus, in cap. Majores, num. 61. de Baptisim. 598
- 4 Ab excommunicatione injecta non fit absolutio, sed relaxatio, in cap. Odoratus, n. 6. de solut. 528
- 5 Contrarium, ibid. num. 6. 528
- 6 Declaratur si iniuncta sit excothoria, ibid. n. 9. to. & 11. 529
- 7 Excommunicatio à suo Episcopo non potest absolvi ab alieno, in c. Omnis, n. 8. de pen. & remiss. 314
- 8 Absolutio forma non servata excommunicatus non intelligitur absolutus, in cap. Si aliquando, num. 1. & 13. de sent. excomm. 376
- 9 Excommunicatus non presumitur quæsi Papa ad oscula sciencer admittit, ibid. n. 16. 376
- 10 Excommunicatus vigore confirmationis, quam Papa vult haberi pro infecta, non indiget absolutione, ibidem num. 18. 376
- 11 Excommunicatus non debet absolvi nisi prius de injuria satisfecerit, in c. Nullus, n. 17. de foro compet. 57
- 12 Excommunicatus ab Episcopo à Metropolitano appellatur, & potest ab illo absolvi, in cap. Per nos, num. 1. de sentent. excomm. 372
- 13 Metropolitani tamen Suffraganeo defertens potest eum remittere absolvendum, ibid. n. 1. 372
- 14 Et tunc remittere si ipse excessus fugiat manifestus, ibidem num. 3. 372

Vide in ver. Excommunicatus quod appellacionem.

Aboluitur omni pena fœdus se excommunicatum nisi poceat, ibid. num. 27. 373
Auditor Camere an possit appellare ab excommunicatione. 373

Vide in ver. *Auditor Camera.*

Excommunicatus in quo apparuerit in morte contritionis evidenter fœda, post mortem absoluitur ab eo, à quo vivens fuerat absolvens, in cap. A nobis, l. secundo, l. 1. & 14. & 30. de fœt. excom. 341

Vide in ver. *Aboluitur.*

Erin ver. *Excommunicatio nulla, vel in inf.*

Heredes ab Ecclesia pro ipso satisfecere compelluntur, in d. cap. A nobis, ab Ecclesia, l. 1. & 31. de fœt. excom. 341

Excommunicatio definitio non est communicandum autem absolutio nec pro ipso orandum, licet sit quod Deum absolutus, ibid. num. 3. 342

Vide in ver. *Excommunicatio quod participatio.*

Aboluitur formula pro excommunicatione, qui in excommunicatione decrevit, ibid. 14. 342

Excommunicatus ex pluribus causis si in absolutio omnes non expellit, non habetur pro absoluto, in c. Cuius pro causa, n. t. de fœt. excom. 317

Excommunicatio una, vel pluribus ligatur, & ex pluribus causis an possit absolvi unica absolutio, ibid. n. 3. 337

Episcopus non potest absolvere cum, qui leviter percussit Clericum sine speciali comminatione, per unum intellectum, in cap. Per veni, n. t. & seq. de fœt. excom. 337

Qui reprobat, ibid. n. 4. & seq. 338

Episcopus absolvit pro levis injuria Clerico illata, ibidem num. 3. 343

Vide in ver. *Episcopus quod absolutio.*

Excommunicatus pro levi in iuramento in Clerum possit per Episcopum absolvi, ibid. n. 3. 343

Excommunicatio per percussorem Clericorum qui casibus per Episcopum absolvi possit, compendiosa distinctio, ibidem num. 9. 318

Prelatus inferior habens jurisdictionem quasi Episcopalem an possit absolvere subditos ab excommunicatione ob levi Clerici percussorem, ibid. num. 10. & seq. usque in finem. 318

Idem.

Aboluitur ab excommunicatione ob levi Clerici percussorem regulariter spectat ad solium Episcopum, ibid. num. 11. 318

Declaratur, ibid. num. 12. 318

Prelatus inferior habens iura Episcopalia potest absolvere ab excommunicatione Canonici quando Canon cum non refragatur, ibid. num. 14. 328

Vicarius Episcopi, & Vicarius Capituli Sede vacante absolvent ab excommunicatione Canonici levi sit percussio, ibidem num. 16. 329

Excommunicatus licet absolvi in foro animæ non potest se immiscere Divinis Officiis, in cap. Pollasisti, num. 16. de Cler. excom. 196

Et in publico debet se gerere tanquam excommunicatum, ibid. num. 17. 196

Episcopus potest in foro judiciali, ibid. n. 18. 196

Excommunicatus per absolutum in foro penitentiali à quoque liberatur, ibid. n. 10. & seq. 196

Aboluitur ab excommunicatione in foro animæ non tollit penas fori externi, ibid. n. 1. 196

Excommunicatus absolvi in foro conscientie tantum, parte opponente cumque debet adiri ad participationem sacramentorum, divinum celebrationem ibid. n. 13. 196

Vide in ver. *Excommunicatus effectus.*

Excommunicatus pro manifestis offensis non absoluitur cum cautione, sed satisfecisse premittit nisi satisfecisse contempnitur, in c. pub. l. 1. de convers. conjug. 441

Aboluitur potest inferior ab excommunicatione lata à Canone iam Papa, quod Episcopi, & alii, condicere absolutioem suis non relevavit, in cap. Canonem sacra, num. 31. de Confess. 17

Excommunicatio quoad appellacionem.

Excommunicatus ab Episcopo si ad Metropolitani appellat, potest ab illo absolvi, in cap. Per vias, num. 1. de fœt. excom. 373

Metropolitani tamen Suffraganeos deferens potest remittere absolventem, ibid. n. 3. 373

Et tenetur remittere si ipse excolet fuerit accusatus, ibidem num. 3. 373

Excommunicatus appellans ab iniuria excommunicationis non auditur, nisi prius peccet absolutioem, ibid. n. 4. & n. 10. 373

Secus si dicat sententiam nullam, ibid. n. 7. & 8. 373

Vide in ver. *Excommunicatio nulla, etc.*

Et in ver. *Excommunicatio exceptio.*

Excommunicatus potest appellare, & appellacionem profici, licet absolutioem non petat, ibidem num. 14. & 31. 373

Declaratur, ibid. n. 16. & 4. 373

Appellatio fit species defensionis quæ excommunicato non denegatur, ibid. n. 17. 373

Appellatio ab excommunicatione operatur effectum devolutionis, non suspensionis, ibid. num. 19. 373

Excommunicatus trahit secum executionem, ibid. n. 20. 373

Appellatio à comminatione excommunicationis datur ad utrumque effectum, ibid. n. 21. 373

Secus à comminatione declarationis, ibid. n. 21. 373

Appellatio à declaratoria excommunicationis datur ad effectum devolutionis, & suspensionis, ibid. num. 24. & 45. cum duobus seq. 373

Appellare qui postea à declaratoria excommunicationis, & appellacionem proficiat absque eo quod petat absolutioem, ibid. num. 26. 373

Appellans à declaratoria excommunicationis quævis non optat absolutioem, tamen ad cautelam potest absolvi à Metropolitano, ibid. num. 28. 373

Nisi absolutio fit Sedis Apostolicæ reservata, ibid. n. 30. 373

Appellans à declaratoria excommunicationis non auditur se excipere, ibid. n. 47. & 48. 373

Appellatio à comminatione, vel declaratoria censuratur. 374

Vide in ver. *Censura.*

Excommunicatio quoad denunciacionem.

Excommunicatus per declarationem amplius non ligatur, cum ab initio ligatus jam fuerit, in cap. Quoniam, num. 14. de Constitut. 136

Regularis excommunicari ob notorium delictum an possit ab Episcopo denunciari, in cap. Non potest, num. 7. & seq. usque in finem sent. & 10. padic. 183

Miles Hierosolymitanus qui Parochum publice percussit, non potest ab Episcopo declarari excommunicatum, ibidem num. 8. & 11. 183

Declaratoria excommunicationis an requirit citationem parit, ibid. n. 9. & 17. 183

Regularis sacramenta ministrans sine Parochorum licentia possit ab Episcopo denunciari excommunicari, ibidem num. 12. 183

Denunciatio, & declaratio circumscripta citatione non est actus jurisdictionis, ibid. num. 13. & 15. 183

Declaratio post appellacionem est valida, ibid. n. 14. 183

Extempore notorie excommunicatus potest declarari ab Episcopo, ibid. num. 16. 183

Excommunicatio sententia, & declaratoria in quo differat, ibid. num. 18. 183

Excommunicationis effectus.

Excommunicatus vel suspensus etiam non denunciatus de iure communis est dehectus omni facultate beneficii conferendi, in c. Quod à prædilecto, n. 78. de schism. 109

Et quia in occultis excommunicatio, ibid. n. 79. 109

Excommunicati non sunt privati beneficiis ante excommunicationem Canonice obtentis, nec sunt privati nisi in excommunicatione infirmitate, ibid. n. 81. 110

Excommunicati in vim Constitutionis *Ad evitanda*, retinent jurisdictionem respectu non excommunicatorum, privilegio alieno, ibid. num. 90. 110

Excommunicatus privatus à Papa de Parochiali cum clausula absolutiois à censuris, potest non excommunicatus administrare Sacramenta in Concilio Constantensi, secus de iure canonum, ibid. num. 111. 113

Excommunicatus & interdictus predicari potest verbum Dei, in c. Responsio, n. t. de fœt. excom. 378

Excommunicatus licet possit Ecclesiam ingredi dummodo officium non audiat, ibid. n. 1. 378

Conversum, ibid. n. 2. & seq. 378

Excommunicatus permittendus est per Ecclesiam transire, ibid. num. 3. 378

Excommunicatus Missam audire extra Ecclesiam Sacerdos celare debet nisi incipiat Canonem, ibid. n. 4. 379

Orare non licet in Ecclesia in qua excommunicatus exilii non orandi causa, ibid. n. 5. 379

Excommunicatus licitus est communicare ad finem ut ad penitentiam reducat, ibid. n. 6. 379

Excommunicatus sine occultis, si manifestus nullo tempore intrare debet Ecclesiam nisi ad audiendam predicationem verbi Dei, ibid. num. 7. 379

Excommunicatus non denunciatus, nec publicis Clericorum percussoribus, an hoc Ecclesiam ingredi possit constituenem Concilio Constantensi, ibid. n. 11. 379

Excommunicatus an teneat Diabolo corporalem, & spirituales, ibid. n. 40. 361

Excommunicatorum corpora non sunt exhumanda si à fidelibus discreta non possint, in cap. Cum propter, num. 54. de iure patr. 373

Excommunicatus in una diocesi haberi debet pro excommunicato in universo Orbe, in cap. Treugas, num. 6. de Treug. & pac. 634

Excommunicatio impedit promotionem, in cap. Ex litteris, n. 3. de fœt. 153

Violans immunitatem Ecclesiæ an sit excommunicatus. 374

Vide in ver. *Immunitas Ecclesiæ.*

f. Ex-

- Excommunicatio separatur a corpore Christi, in c. Sacro, num. 14. de sent. excom. 373
- Excommunicatio pro violenta manu iniectione in Clericos ante denunciationem virandus est, nisi sit occultus, in cap. Cùm non ab homine, n. 1. de sent. excom. 377
- Vide in ver. *Excommunicatio quoad participationem*.
- Excommunicatio notum habens pro famam, & celebrans deponitur de rigore, in cap. Illud, numer. 1. de Cler. excom. nunt. 194
- Excommunicatio Ecclesiam confirmans de confesso Episcopi, quamvis non debetur admitti, tamen efficitur paterum, sed exercitum non habet ante absolutionem, in cap. Nobis, n. 1. de iurisp. 314
- Excommunicatio per Episcopum remanet excommunicatus etiam post mortem Episcopi, in cap. A nobis, n. primo, num. 37. de sent. excom. 333
- Excommunicatio beneficii collatio facta non valet, & scienter contenti a beneficiario collatio suspenditur, in c. Postulasti, n. 1. & 3. & 8. de Cler. excom. 395
- Secus si ignoranter, ibid. om. p. 396
- Excommunicatus tenetur cedere beneficio post excommunicationem obtemperare, nec potest illud salva conscientia retinere, ibid. om. p. 397
- Excommunicatio etiam occulto collatio beneficii facta est nulla, ibid. num. 9. & 10. 396
- Excommunicatio collatio beneficii facta non tenet, etiam si communi reputatione habeatur pro absoluto, in d. Postulasti, n. 11. de Cler. excom. 396
- Nec validatur per sequentem absolutionem, ibidem num. 12. 396
- Collatio beneficii facta excommunicato absoluto in foro penitentiali in vim Bullæ Cruciaræ, vel Jubilei an sit valida notum, ibid. n. 13. & seq. usque in fin. 396
- Excommunicatus licet absolutus in foro animæ non potest se immiscere Divinis officiis, ibid. n. 16. 396
- Vide in ver. *Excommunicatio quoad absolutionem*.
- Et in publico debet per se gerere tanquam excommunicatus, ibid. num. 17. 396
- Et puniri potest in foro judiciali, ibid. n. 18. 396
- Excommunicatus quibus penis afficitur in foro animæ, & in quibus in foro externo, ibid. num. 20. 396
- Excommunicatio occulta in foro externo non impedit beneficii affectu, ibid. n. 24. 396
- Excommunicatus qui scienter recipit ordines deponendus est, si est Clericus secularis, si Regularis ab executione Ordinum est suspensus, in cap. Cùm illorum, numer. 1. & 8. de sententia excom. 348
- Dispensat solus Papa cum Clerico seculari, qui ignorans ius, vel factum in excommunicatione recipit ordines, ibidem num. 2. 348
- Sed cum Regularis dispensat Abbas si ignorantia est probabilis, & factum non est grave, ibid. n. 3. & n. 6. 348

Excommunicationis exceptio.

- Excommunicatio exceptio quamvis sit dilatoria, tamen propinque potest quandoque etiam potest censuram, in c. Intelleximus, n. 17. de ordin. cogn. 100
- Exceptio excommunicationis repellit à limine iudicii, & impedit litis ingressum, in cap. Per nos, num. 37. de sentent. excom. 374
- Et potest opponi in qualibet parte iudicii, ibid. n. 38. 374
- Excommunicatus est officio iudicis repellendus, licet excommunicationis exceptio non opponatur, ibidem numer. 39. pag. 374
- Appellare quis potest à gravamine, & appellationem prosequi, non obstante exceptione excommunicationis, ibidem num. 40. 374
- Etiam si fuerit excommunicatus pro eadem causa, pro qua est in iudicio, ibid. num. 41. 374
- Vide in ver. *Excommunicatio quoad appellationem*.

Excommunicatio ad finem revelationis.

- Monitoria ad finem revelationis decreti non possunt ab Abbatibus nullius diocesis habentibus Episcopalem jurisdictionem, sed petenda sunt à Sede Apostolica, in cap. Accedentibus, num. 17. & 49. de excess. Prelat. 216
- Legatus de Latere non prohibetur à Concilio Tridentino huiusmodi excommunicationes decretare, in cap. Quoniam, num. 44. de offic. Delegat. 332
- Quid in Vicario Episcopi.
- Vide in ver. *Precaveri Episcopi*.
- Excommunicationes ad finem revelationis relinquuntur arbitrio iudicis, in c. Sacro, n. 19. de sent. excom. 374
- Monitoria ad finem revelationis quoad subditos Abbatibus jurisdictionem quasi Episcopalem habentibus petenda sunt à Sede Apostolica, ibid. num. 18. 374
- Et quid si Abbas habeat dictam jurisdictionem in una parte diocesis, sed appellationes ab ipso ad Episcopum interponantur, ibid. om. n. 19. & seq. usque in fin. 375
- Monitoria ad finem revelationis pro locis nullius diocesis peten-

da sunt à Sede Apostolica, in cap. Quoniam, n. 44. de offic. Delegat. 332

Excommunicatio minor.

- Excommunicatio minori excommunicatione in Ecclesiam intrare non prohibetur, in cap. Responsio, numer. 23. de sent. excom. 339
- Communicatus excommunicato extra crimen incurrit maiorem excommunicationem, & reconciliari potest sine iuramento per simplicem Sacerdotem, in cap. Nuper, num. 3. & 14. de sent. excom. 344
- Et quid post Constitutionem Concilii Constantiensis, ibidem num. 15. vel. Carcerum. 345
- Vide *Excommunicatio quoad participationem*.

Excommunicatio lata sententia, vel deferenda.

- Excommunicatio lata sententia an inducat per hæc verba, *scilicet excommunicatus ab omniis excom. in cap. Super specula, num. 1. usque ad num. 8. Ne Cler. vel Monach. 682*
- Interdicitur ver. importat excommunicationem ipso iure, in cap. Sacro, n. 7. de sentent. excom. 375
- Vide *Verba lata sententia*.

Excommunicatio quoad monitionem.

- Prelatus excommunicare non debet, nisi monitione præmissa, & ex manifestis, & rationabili causa, in c. Sacro, num. 1. & 4. de sentent. excom. 372
- Excommunicatio ferri non debet, nisi tria monitione præmissa, ibid. num. 5. 372
- Vel una pro omnibus cum competentibus diebus intervallis, ibid. num. 16. 372
- Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 19. 372
- Prelatus excommunicans unica monitione præmissa non incidit in peccatum c. Sacro, ibid. n. 7. 372
- Monitio ex causa est arbitraria, & potest omitti quando est periculum in mora, ibid. n. 1. 372
- Monitio debet præmissa quando excommunicatio fertur pro culpa præterita, scilicet pro futuro, ibid. n. 9. 372
- Monitio non requiritur si excessus sit ostensor, ibidem num. 10. 372
- Contrarium, ibid. num. 12. 372
- Declaratur, ibid. num. 13. 372
- Monitio non est necessaria si excommunicatio fertur ad defensionem sui iuris, ibid. n. 15. 372
- Prelatus Regularis si excommunicat Monachum non præmissa monitione, & non in scriptis an incidit in peccatum interdicitur per mensum ab ingressu Ecclesie, ibidem num. 14. & seq. 372
- Excommunicatio non præmissa monitione est iniusta, sed non est nulla, nisi feratur in participantes, ibidem numer. 17. & 26. 372
- Monitio ex Concilio Tridentino potest fieri etiam per edictum, sed de iure communi fieri debet personaliter, ibidem num. 20. 372
- Fallit in quatuor casibus, ibid. num. 21. 372

Excommunicatio nulla, vel iniusta.

- Ab excommunicatione iniusta non fit absolutio, sed relaxatio, in cap. Odoardus, n. 5. de solut. 218
- Contrarium, ibid. num. 6. 218
- Declaratur, si iniustitia sit notoria, ibidem numer. p. 10. & 11. 219
- Excommunicatus iniuste repetit fructus medi temporis, in cap. Licet, num. 157. de prob. 145
- Nullitas, & iniustitia excommunicationis in quibus differunt, in cap. Per tuas, num. 7. & seq. usque ad om. 26. de sententia excom. 372
- Excommunicationem qui dicit nullam auditur, licet non petat absolutionem pure, vel ad cautelam, ibidem num. 8. & 44. 372
- Et quid si fuerit excommunicatus propter notorium excessum, ibid. num. 47. & 48. 372
- Excommunicationem qui dicit iniustam volens probare ejus iniustitiam non auditur nisi ante omnia petat absolutionem, ibid. num. 10. 372
- Vide in ver. *Excommunicatio quoad absolutionem*.
- Et in ver. *Excommunicatio quoad appellationem*.
- Excommunicatio etiam iniusta ligat quoad Ecclesiam militarem, ibid. num. 11. 372
- Excommunicatio iniusta non petendo absolutionem videtur continere sententiam Ecclesiasticam, & ex huiusmodi contemptu ligatur etiam quoad Deum, ibidem om. 13. pag. 372
- Excommunicationem dicentem iniustam absolvi pure, sed dicentem nullam quamvis non esset absolutio, tamen solet absolvi ad cautelam, ibid. num. 17. 372

- 1 Nisi dicatur, & infra octo dies probaretur excommunicatus pro manifesta offensa, ibid. num. 112
 1 Excommunicacionem ubi quis dicit nullam, non modo iurisdictionem ad superiorem de voluit, sed etiam suspenditur effectus iurisdictionis, ibid. num. 111
 1 Subdatus qui falso conqueritur excommunicatum iniuste, puniatur, in c. Sacro, n. 1. de sent. excom. 377
 1 Excommunicatio dicitur iniusta ex causa, ex animo, & ex ordine, ibid. num. 3. & seqq. 377
 1 Excommunicatio ubi minus rite, recedere lata fuit ad solum superiorem Ecclesiasticum spectat errorem corrigere, ibidem numer. 34. 377

Excommunicatio quoad participationem.

- 1 Excommunicatum vitare iubetur Episcopus quoties absolutum est dubia, in c. Ne inuitari, n. 189. de Constit. 49
 1 Excommunicati omnes etiam non denunciati ante Concilium Constantiense dicebantur non tolerari, in c. Quod à Prædecessore, n. 36. de sessant. 107
 1 Excommunicati denunciati dumtaxat, aut notorii Clericorum percussores ex Concilio Constantiensi dicuntur non tolerari, ibid. num. 40. & 41. 107
 1 Excommunicati notorii nisi sint denunciati, aut notorii Clericorum percussores ex Concilio Constantiensi non sunt vitandi, ibid. num. 40. & 41. 107
 1 Excommunicati omnes notorii ex Constitutione Concilii Lateranensis vitari debent etiam non fuit nominati denunciati, aut notorii Clericorum percussores, ibid. num. 36. 107
 1 Communicatio in Divinis cum excommunicato est culpa mortalis, ibid. num. 41. 107
 1 Et quid extra Divina, ibid. d. n. 61. remittit. 107
 1 Communicatio in Divinis cum excommunicato incidit in excommunicacionem maiorem, quæ non intelligitur nisi pro mortali reatu, ibid. num. 61. 108
 1 Excommunicati in quibus actibus de iure communi sunt vitandi, ibid. num. 104. 111
 1 Notorii excommunicati vitari debent etiam ante declarationem, ibid. num. 107. 111
 1 Communicatio cum excommunicato maiori excommunicacione extra crimen an sit mortalis, ibid. num. 106. 111
 1 Excommunicatio in Ecclesiam ad orandum ingrediente cessandum est à Divina etiam Missa inchoata, si non dum coepit sit Canon, ibid. num. 107. 111
 1 Communicatio cum excommunicato in administratione, vel receptione sacramentorum est culpa lethali, ibidem num. 108. 111
 1 Excommunicatio aliquando in his quæ pertinent ad salutem etiam, si alia verba interpretat excommunicatus non est, in c. Cùm voluntate, n. 1. & 2. de sent. excom. 376
 1 Excommunicati an liceat communicare in spectaculis ad salutem corporis, ibid. num. 10. 377
 1 Et quid in oratione, mensa, & cohabitatione, ibidem num. 11. 377
 1 Excommunicatum aliquando conversionis causa an possit verba interdicere, quæ ad absolutionem non faciunt, ibidem num. 12. 377
 1 Excommunicatus etiam per litteras saluati non debet, in c. Si aliquando, n. 3. de sent. excom. 376
 1 Excommunicatio licetum est communicare in his quæ pertinent ad salutem animæ, ibid. num. 13. 376
 1 Non tamen falsando eum, aut cohabitando, vel orando cum eo, ibid. num. 12. 376
 1 Conventum, ibid. num. 1. & seqq. 377
 1 Excommunicatio licetum est communicare etiam per litteras in spectaculis ad salutem, ibid. num. 19. 376
 1 Excommunicatum aliquando contrarius causa, potest etiam interdicere verba placenta, & signa dictionis ostendere, ibid. num. 21. 377
 1 Imò & cum eo participare in mensa, & cohabitatione, damnum hoc facit principaliter, ut cum ad poenitentiam inducat, ibid. num. 22. 377
 1 Communicatio excommunicato scienter in crimine excommunicatus est, & non potest absolvi, nisi ab excommunicatore, vel ipsius superiorem, & cum iuramento, in cap. Nuper, n. 2. & 4. de sent. excom. 344
 1 Communicatio causa excommunicato extra crimen incurrit minorem excommunicacionem, & reconciliari potest sine iuramento per simplicem Sacerdotem, ibid. num. 1. & 14. 344
 1 Et quod post Constitutionem Concilii Constantiensis, ibid. num. 15. verbi Ceterum adverte. 345
 1 Communicatio criminosa in criminis persequendo illi consilium, auxilium, vel favore, tenetur cadere poena cum principali, ibid. num. 12. 344
 1 Communicatio excommunicato quis dicitur non solum comedendo, loquendo, vel deofuscando, sed etiam cum ipsi orando, ibid. num. 13. 345
 1 Communicatio scienter cum excommunicato extra crimen, an peccet mortaliter, ibid. num. 15. remittit. 345
 1 Excommunicatus non est qui absoluit coactus cum excommunicato communicat; locus si coactio fuerit condicionalis, in c. Sacris, n. 1. de his quæ vi met. caus. 683

Seguens Repert.

- 1 Excommunicato scienter communicans in peccet mortaliter, in c. Sacris, n. 27. & seqq. usque in fin. 683
 1 Quid si communicet per eum cadentem in constantem vitium, ibid. num. 37. 683
 1 Quid si communicet in oratione, convivio, & similibus, ibid. num. 33. & 34. 684
 1 Et quid si minus frequenter, ibid. num. 41. 684
 1 Quid si excommunicatio sit lata etiam in participes, ibid. num. 34. & 40. 684
 1 Quid si communicet in Divinis, ibid. num. 37. & 40. 684
 1 Quid si in crimine, ibid. num. 37. 684
 1 Quid si communicet cum excommunicato à Canone, vel ab homine, in c. ibid. num. 39. 684
 1 Quid si in contemptum clavium, vel superiorem, ibid. num. 39. & 40. 684
 1 Et quod post Concilium Constantiense, ibid. num. 41. 685
 1 Excommunicato communicare quis potest licet ad emendandum, vel recipiendum vitium necessaria, non facit peccat, ibid. num. 36. & 32. 685
 1 Excommunicato communicans etiam simpliciter ligatur majori excommunicacione si lata fuerit etiam in participes, ibid. num. 34. & 40. 684
 1 Idem si communicet in crimine, in Divinis, vel in contemptum, ibid. num. 37. & seqq. & 40. 684
 1 cum excommunicato communicans etiam in Divinis ob vitium mortis non peccat mortaliter, ibid. num. 36. 684
 1 Contrarius, ibid. num. 38. & 40. 684
 1 cum excommunicato à Canone, vel ab homine post Concilium Constantiense licetum est communicare etiam in Divinis, nisi sint publicè denunciati, vel Notorii Clericorum percussores, ibid. num. 41. 685
 Vide in ver. *Communicatio Concilii confirmatio.*
 1 Et cum publice denunciatus scienter communicare etiam simpliciter est mortale peccatum, ibid. num. 44. 687
 1 Nec excusat merus etiam cadens in constantem vitium, ibidem num. 47. 687
 1 cum Excommunicato communicans in oratione, convivio, & similibus, imò etiam in Divinis est prohibita ex Constitutione Ecclesiæ, ibid. num. 47. 687
 1 cum Excommunicato defensionis est communicandum ante absolutionem, nec pro ipsi orandum, licet sit quoad Deum absolutus, in cap. A nobis, al secundo, numer. 3. de sent. excom. 347
 Vide in ver. *Excommunicatio quoad absolutionem.*
 1 Excommunicatus pro violenta manuum iniectione in Clericos ante denunciationem vitandus est, nisi sit occulus, in cap. Cùm non ab homine, n. 1. de sent. excom. 327

Excommunicatio ob percussorem Clerici, &c.

- 1 Excommunicatus est qui volens percutire usum Clericum percussit alium, in cap. Ad audientiam, numer. 70. de homicid. 136
 1 Excommunicatus est permittens Clericum percuti si potuit prohibere, & non prohibuit, in cap. Suscepimus, numer. 22. de homicid. 136
 1 Excommunicatus est qui Clericum detinet in custodia publica, vel privata, aut in vinculis etiam sine corporali læsione, in c. Nuper, n. 1. & 4. de sent. excom. 344
 1 Declaratur percussore si hoc faciat animo inferendi injuriam, seu violentiam Clerico, seu alium ob causam, ibidem num. 13. 344
 1 Excommunicatus est qui de manu Clerici rapit, vel qui illius corpori adheret, aut cum per vestem tenet, aut per firmum equi, ibid. num. 9. 344
 1 Mortuum Clericum percussit an sit excommunicatus, in c. A nobis, al secundo, numer. 25. & sequent. de sent. excom. 344
 1 Excommunicatus non est interficiens Clericum, qui contemptum Clericali habuit de excommunicatis interficiunt, in c. Cùm non ab homine, n. 2. de sent. excom. 327
 1 Excommunicatus ob violentam manuum iniectionem in Clericum non tenetur in multis casibus adire Sedem Apostolicam, in cap. Perpendimus, n. 1. de sent. excom. 324
 1 Percussus seu interficiens Clericum qui dimisso habuit, si via excommunicatus sit immittitur, non est excommunicatus, ibid. num. 1. & 13. 334
 1 Excommunicatus pro violenta manuum iniectione in Clericum regulariter non absolvitur nisi à Papa, in c. Cùm illorum, num. 4. de sent. excom. 348
 1 Fallit in casibus hic enumeratis, ibid. num. 5. & seqq. 348
 1 Clericus interficiens ob necessarium proximi defensionem non est excommunicatus, in cap. Petrus, numer. 5. de homicid. 139
 1 Clericus percussus quibus casibus in excommunicationem non incidit, in cap. Cùm voluntate, num. 29. de sentent. excom. 379

Excommunicatio quas ob causas.

Excommunicatio lata ab Episcopo in Abbatem reuocari non videtur.

Vide in ver. *Postulationem impediens.*

Episcopus potest potest possessionem suam armis materialibus, in c. Procuratoribus, n. 29. & 44. de cens. 348

Episcopus excommunicatus rebelles pro conservatione suae possessionis, non procedit iudex, sed ut pax, ibidem num. 31. 349

Declaratur, ibid. num. 49. 348

Possessionem suam potest Episcopus excommunicatione curi, etiam sine pendente coram Papa, vel Metropolitano, ibidem num. 33. 348

Excommunicatio lata ab Episcopo in rebelles pro conservatione suae possessionis tenet, etiam si cause cognitio, & motus non precesserit, ibid. num. 49. 348

Declaratur, ibid. num. 49. 349

Excommunicatio in Clericum non solventem.

Vide in ver. *Clericus quoad privilegium c. Obedias.*

Excommunicatio in debetorem.

Vide in ver. *Debetur.*

Excommunicatus potest iterum excommunicari in c. Nullus, n. 12. & seq. de foro comp. 44

Excommunicatio ab homine non fertur nisi pro contumacia, in c. Per tuas, n. 43. de sent. excomm. 354

Mortuus excommunicatus, membrum cadentes, aut aqua coque excommunicatus sunt, in c. A nobis, ille secundus, n. 20. de sent. excomm. 343

Vide in ver. *Mortuus.*

Excommunicatio ob violatam immunitatem, vel libertatem Ecclesiasticam.

Vide in ver. *Immunitas Ecclesiastica.*

Et in ver. *Libertas Ecclesiastica.*

Præsumitur excommunicare non debet, nisi monitione præmissa, & ex transmissa, & rationali causa, in c. Sacro, n. 11. & 4. de sent. excomm. 377

Excommunicatio fertur propter contumaciam perseverantiam, ibid. num. 13. & 22. & 29. 377

Excommunicatio non infligitur nisi pro culpa mortali cum contumacia, ibid. num. 3. 373

Excommunicatio aeterni ferendæ causa in obligatos in forma Camerae est contumacia, ibid. num. 11. 377

Excommunicatio regulariter non ligat nisi ex contempu, in c. A nobis, ille primo, n. 39. de sent. excomm. 374

Excommunicatio reservata, vel non.

Excommunicatio propter ingressum in monasteria Monialium ad maiorem finem est Sedi Apostolicæ reservata, in c. Nuptiarum, n. 36. de sent. excomm. 347

Excommunicatio in dantes, & accipientes aliquid ex bonis Novitii ante professionem non incurritur ipsi iure, nec est Sedi Apostolicæ reservata, in cap. Stratum, numer. 58. de Regularibus. 413

Incurritur, & effectoria Ecclesiæ incidunt in excommunicationem Sedi Apostolicæ reservatam, in c. Cum pro causa, num. 7. de sent. excomm. 318

Excommunicatio ob violatam immunitatem, vel libertatem Ecclesiasticam.

Vide in ver. *Immunitas Ecclesiastica.*

Et in ver. *Libertas Ecclesiastica.*

Episcopus potest procedere ad excommunicationem contra non communicantes in Palchate, sed non capedit, ut absolutio non sibi reservet, in cap. Omnis, numer. 46. de penit. & remiss. 312

Excommunicatio in subsidium.

Excommunicatio lata ab Episcopo non servata forma Concilii Tridentini c. 3 sess. 25. valida est, in cap. Responsio, num. 113. de sent. excomm. 366

Episcopus de iure communis prius debebat uti censura pro executione suæ sententiæ, & in subsidium invocare brachium seculari. Contra post Concilium, in cap. Licet, num. 22. de penit. 387

Vide in ver. *Censura.*

Excommunicatio ex Concilio Tridentino non fertur nisi in subsidium, id est ubi executio realis, vel personalis in casu tam civilibus, quam criminalibus fieri non potest, in c. Sacro, n. 18. 35. & 35. de sent. excomm. 373

Si tamen servatur ex forma non servata est valida, & excommunicatus indiget absolute, ibid. num. 16. 373

Iudex si velit excommunicare contumaces, in sit necesse, ut constet in acta executionem realem, vel personalem fieri non posse, ibid. num. 36. & seq. usque ad n. 41. 373

Censura non possit relaxari contra unum ex duobus reus in solidum obligatus in forma Camerae, si contra alium tantum possit fieri executio realis, vel personalis, ibid. n. 41. & seq. usque ad num. 44. 374

Et quid si ex instrumentum obligationis, vel ex actu iudicio fu-

gionis censurarum jam legatione interrogata excommunicatio, & sic agatur de declaratione excommunicationis passus, ibid. num. 54. 55. & 56. 375

Constat secundum aliam hodie rem obligationis Camerales non sunt relaxandi contra reos si fieri possit executio realis, vel personalis, ibid. num. 44. 374

Excommunicatio potest gladius ex Concilio Tridentino in subsidium est adhibendus ubi agitur de excommunicatione ferenda, non autem ubi agitur de declaratione excommunicationis jam interdictæ, ibid. num. 55. 377

Tridentinum Concilium c. 3. vers. in causis, sess. 25. non habet locum in pensionaria vigore litterarum, in quibus caveatur, ut lapsus termino sententiam excommunicationis incurram, ibid. num. 16. 375

EXCUBILE fieri debet vicissim, & successivè nisi tanta sit necessitas ut oporteat omnes simul adesse, in c. Prevenire, num. 7. de Immuni Eccle. 613

EXECUTIO non debet precedere sententiam in c. Premonitionem, n. 10. de offic. Ordin. 570

Executio est pars jurisdictionis, in c. Cum capella, num. 27. de privileg. 375

Executio sententiæ capitalis non fit differenda si comparat aliquis dicenti reum esse libi obligatum ad reddendam rationem alicuius administrationis, vel negotiationis, in cap. Magnus, num. 1. de oblig. ad rationem. 486

Executionem, & publicationem sententiæ suæ iudex unius territorii potest committere iudici alterius territorii, in c. Testis, n. 8. de iur. & iur. & pac. 613

Vide in ver. *Sententia in executione litterarum Apostolicarum.*

EXECUTOR litterarum Apostolicarum tribunus non insubstituendus sine receptis preter iustam causam persequens, in cap. Auditis, n. 9. de prelat. 376

Episcopus contra executores ad exequenda suas voluntates defunctuorum, examini testatoris hoc interdixit, in c. Tuscolani, num. 1. de testat. 381

Et dicitur pia voluntas ad hunc effectum, etiam ad non suas causas, ibid. num. 5. vers. Pia agere voluntas. 381

Episcopus exequitur ultimam voluntatem cum certis executor deputatus non est, vel si est, detrahatur eaque, ibidem num. 2. 381

Et quid si testator providerit fit de alio executore in casum negligentie primi, ibid. num. 3. 381

Episcopi sunt executores piarum dispositionum in casibus à iure concessis, ibid. num. 4. 381

Sed rationes exequere possunt ad ministratoresque piarum locorum etiam privatorum, & in casibus non concessis à iure, ibid. num. 5. 381

Executores testamentorum falcidium non detrahunt, ibidem num. 6. 381

Executores compelli possunt ad exequenda piam testatoris voluntatem etiam per censuram, ibid. num. 9. 381

Executores officium sibi delatum in testamento non coguntur accipere, ibid. 381

Monitiones quæ, & quales requirantur ut executor cap. possit ad implendum testatoris voluntatem, ibidem num. 10. pag. 381

Executores testamentorum esse possunt Clerici, & Religiosi etiam ad non suas causas, ibid. num. 18. 383

Frater Minor non possunt esse executores testamentorum, ibidem 383

Legatus an executor quis sit, ex quibus probetur, ibidem num. 31. 383

Executori censetur qui habet facultatem disponendi ad libitum iuxta voluntatem sui vel testatoris secundo communicatum à ibid. num. 35. 383

Executori officium conficit in persona, nihilque ordini acquiritur, ibid. num. 36. 383

Executori attentum de voluntate testatoris sibi secretò commissa creditur, ibid. num. 37. 383

Legatus cum impunit relictio, habetur loco executoris à ibid. num. 39. 383

Executores an teneantur revelare voluntatem testatoris sibi secretò communicatam, ibid. num. 36. 383

Juramentum executoris de non revelando superiori secretam testatoris voluntatem est reneantur, ibid. num. 37. 383

Executor secundum mentem testatoris tenetur reddere rationem à ibid. num. 40. 384

Executori relictam secretam mentem testatoris an sit credendum, ibid. num. 50. 384

Monachus executor potest à superiore privati facultate exequenda si voluntatem testatoris revelare voluerit, ibid. num. 52. 384

Episcopus potest sibi vendere executionem alteri à testatore commissam si sit suspicio fraudis, ibid. num. 54. 384

Ex fraudis suspicio ex quibus oritur, ibid. num. 55. 384

Executores sibi standum non est quando non est persona legalis, ibid. num. 56. 387

Executores renuntiare secretam mentem testatoris revelare quomodo fit facienda executio, ibid. num. 58. 387

Executores testamentarius qui suscepit officium illud exequi compellitur, in c. Joannes, n. 1. de testam. 386

- 3 Clericus & laicus possunt simul deputari executores in testamento, ibid. num. 4. 186
- 3 Alterativa in deputatione plurium executorum resolvitur in conjunctionem, ibid. num. 5. 186
- 3 Executor testamentum pertinet ad Episcopum etiam quoad temporaria, ibid. num. 6. 186
- 3 Prælati inferiores habentes in loco jurisdictionem quasi Episcopi possunt compellere executores ad exequendam testamentaria voluntatem, ibid. num. 7. 186
- 3 Capitulum sede vacante succedit in jurisdictione compellendi executores, ibid. num. 8. 186
- 3 Executores testamentarii quibus nominibus appellentur, numer. 9. 186
- 3 Executores proprii qui sint, num. 10. 186
- 3 Clerici & religiosi deputati possunt executores in testamento etiam ad non prius causas, ibid. num. 11. 186
- 3 Canonici Regulares quem testator constituit executores ad annum redditum distribuendum cum facultate aliqui sibi applicandi ad obsequium Tridentinum, cap. 1. sess. 15. de Regul. ibid. num. 12. 186
- 3 Continuum Regularis an possit esse executor ultimar voluntatis, num. 13. 186
- 3 Executor ad distribuendum in pios usus non potest sibi aliquid applicare, ibid. num. 14. 186
- 3 Executor ad distribuendum dicitur administrator, in c. 7. 186
- 3 Executor voluntarie testatoris fieri debet infra annum computandum à die mortis factæ per iudicem, in c. Nos quidem, num. 1. de testam. 189
- 3 Executores habentes ex testamento fideiustrem declarandi voluntatem testatoris à declaratione semel facta rescire non possunt, ibid. num. 20. 186
- 3 Executor potest recusari, & tamen ab eo appellari non potest nisi excedat fines mandati, in c. Super eo, 1. secundo, num. 14. de appellat. 193
- 3 Executor respectu prestanto super modo providendo in beneficiis, quomodo debeat procedere, in c. Acceptimus, num. 2. de arat. & qualitat. 433
- 3 Executor Apostolicum beneficium conferre non potest nisi prius cogat decemorem ad renunciandum de facto, in c. Litteras, n. 20. 1. de censur. probat. 196
- 3 Executor potest admovere exceptiones contentas in infrascriptis, & de eis cognoscere, in cap. Cum ab Ecclesiis, num. 9. de off. Ordin. 556
- 3 Executor si hereditas influens non valeat an censetur inherere hæredes, & rogati bona erogare in usus à testatore præscriptos, in c. Nimis prava, n. 28. & 41. de excess. Prælat. 133
- 3 Executor cum alterius partes iudicis iudicatur de eo sicut de iudice, in c. Ad audiendum, 1. a. n. 35. de re script. 176
- 3 Executor specialis ad matritas virgines potest illis doctores constitueret, non autem generalis executor, in cap. Studiorum, num. 15. de off. legati. 546
- 3 Executores litterarum Apostolicarum non habent jurisdictionem nisi contra resistentes de facto, ibid. num. 42. 547
- 3 Executori de cuius facultate non constat, imputari non potest, in c. Cum in iure, n. 41. de off. Delicti. 537
- 3 Executor datus cum potestate limitata nulliter procedit si fines mandati non servet, in c. Qui Presbyterum, num. 43. de pœnit. & remiss. 594
- 3 Declarare, ibid. num. 93. & seq. usque ad n. 101. 398
- 3 Executor non est mixtus, sed merus ubi commissio dirigat parti impetranti, ibid. num. 97. 398
- 3 Executor cui aliquid certo loco expediri committitur, si de eo loco securi non possit, extra locum poterit expedire, in cap. Cum ex iuramento, n. 28. de Nov. op. nunc. 230
- 3 EXEMPLUM malum Monachorum est contemptum, & alio inscriptum, in c. Relatum, n. 1. Ne Clerici, vel Monachi. 664
- 3 Maxime si proventus à Prælati, ibid. num. 3. 664
- 3 Exemplum si sit etiam veluti quoddam perpetuum prædicandi genus, in c. Ex parte, n. 32. de Cleric. non resid. 62
- 3 Exemplum regulam non relinquitur, in c. Ego N. num. 23. & 24. de iure iur. 167
- 3 Et in c. Nimis prava, n. 6. de excess. Prælat. 120
- 3 Exemplum declarat dispositionem de similibus esse intelligendam, in c. Non minus, n. 29. de Immun. Eccles. 633
- 3 Exempli causa sunt pauca expressenda, in c. Multis, n. 1. Ne Clerici, vel Monachi. 653
- 3 Exemplum non refertur regulam, vel illius rationem, in cap. Per tuas, n. 9. de sent. excomm. 352

Exemptio, Exemptor, Exemptus.

- 1 Exemptio privilegio Ecclesiæ exempta non potest renunciare, in c. Cum temporis, n. 1. de Arbitr. 694
- 1 Exemptio privilegio exempti non est subiectione, non à situatione, & denominatione, in cap. Cum contrariis, num. 33. de foro compet. 71
- 1 Exemptio quæplex sit, & quando existat à diocesi, ibidem num. 39. 71
- 1 Exemptio materia est fidei accipienda, in c. Bonæ memoriæ, n. 7. de postulat. Prælat. 111
- 1 Exemptio non inducitur ex sola receptione sub protectione Sedis

Fagnani Repetor.

- Apostolicæ, in c. Cum olim, n. 49. de preceptis. 181
- 1 Receptione generalis personarum tantum, aut personarum, & iterum sub protectione Papæ non eximit personam nec res à jurisdictione Episcopi, in c. Ex parte, 1. a. n. 7. de privileg. 359
- 1 Exemptio alia est mere personalis, alia localis, vel mixta, ibid. vers. Secundo nota. 359
- 1 Tridentini Concilii decretum cap. 17. sess. 14. procedit in causis criminalibus tantum, non autem in civilibus, ibidem numer. 8. 360
- 1 Exemptio à visitatione sub generali exemptione à jurisdictione non comprehenditur, ibid. num. 14. 363
- 1 Declarare, n. 30. & seq. 363
- 1 Exemptionis privilegium potius intelligi debet ut in suo casu corrigat præcedens, quam ut sit inane, & elidendum, ibidem num. 35. 363
- 1 Exemptionis à jurisdictione Ordinarii etiam in postitum concedenda, quæ titulus honorarius fuit annexa, sublatæ sunt à Concilio Tridentino, ibid. num. 38. 363
- 1 Exemptio à jurisdictione Ordinarii quantumcumque lata restringitur ad tres casus exceptos, in cap. Volentes, de privileg. in 6. ibid. num. 41. 364
- 1 Exemptio non inducitur per solam receptionem sub protectione Sedis Apostolicæ, ibid. num. 47. 365
- 1 Exemptiones mere personales non sunt restrictæ ad tres casus delicti, contractus, aut rei, de quibus in c. Volentes, de privileg. in 6. sed mixte tantum, ibid. num. 49. 365
- 1 Exemptio super certo articulo concessa, ad alium articulum non extenditur, in c. Cum capellani, n. 7. de privileg. 354
- 1 Exemptiones ut duobus vel tribus denariis religioni oblati acquirantur indignantur, in cap. Ut privilegia, n. 19. de privileg. 369
- 1 Tridentini Concilii requiritur in cap. 11. sess. 14. fuit necessaria ad vitandum forum Ordinarii, non autem iudicis laici, ibidem num. 27. 370
- 1 Exemptiones quantumcumque generales locum non habent cum exempti delinquant, si cuo contrahant, aut rei litigiosa consistat in loco non exempto, in cap. Taurum, num. 7. & 14. de privileg. 344
- 1 Exemptiones contra generale Concilium non valent nisi Concilio fuerit specialiter derogatum, ibid. num. 12. 345
- 1 Exemptiones speciales etiam ratione delicti commissi, contractus celebrati, aut rei sitæ in loco non exempto non fuerunt sublatæ, aut restrictæ per c. Volentes, de privileg. in 6. ad n. 16. & seq. 366
- 1 Exemptionem monasterii allegans probare debet, in cap. Cum dilectissimi, n. 15. de relig. domib. 497
- 1 Dammodo antea Episcopus probaverit illud intra fines sui diocesis existere, ibid. num. 16. 497
- 1 Exemptionis privilegium in exitu universaliter à jurisdictione iudicis ordinarii, nisi privilegium sit præveniens per actum citationis, in c. Propositum, n. 29. de foro compet. 81
- 1 Exemptio revocatur à visitatione an censetur revocata exemptio à procuratore, in cap. Venerabili, num. 32. de censuris. 552
- 1 Exemptio supponit existentiam in diocesi, in c. Cum ab Ecclesiis, n. 24. de off. Ordin. 558
- 1 Exemptionis privilegium ad Episcopum concessum non obligat successores, in c. Veniens, n. 12. de translat. 667
- 1 Exemptio à decimis prædialibus post generale Concilium obtenta an valeat, in cap. Nuper, num. 15. & seq. usque ad num. 31. de decimis. 326
- 1 Quid si in privilegio fuerit expresse derogatum huic cap. Nuper, ibid. num. 31. 326
- 1 Et quid si derogatum non fuerit, ibid. num. 27. 326
- 1 Exemptio à decimis prædialibus non conceditur nisi magna cum difficultate, & causæ cognitione, ibidem numer. 34. 326
- 1 Quid si in privilegio fuerit expresse derogatum huic cap. Nuper, ibid. num. 31. 326
- 1 Exemptio à decimis intelligitur de extraordinariis, non autem de ordinariis, ibid. num. 35. 327
- 1 Vide iterum privilegium exemptionis.
- 1 EXEMPTI adu præcipientes utramque jurisdictionem non retinentur Synodo Episcopali necesse ratione parochialium Ecclesiarum, in c. Quod super his, n. 12. de major. & obed. 611
- 1 Exemptus excommunicatus à iure in causa Papæ non reservatur an possit absolvi ab Ordinario loci, in cap. Grave, num. 8. de off. Ordin. 599
- 1 Ecclesiæ, & personæ exemptæ, vel nullius diocesis tam seculares, quam regulares an, & quibus casibus hæc de visitatione, & jurisdictioni Episcopi, ibid. num. 9. & seq. usque in fin. 599
- 1 Locus exemptus in quo distat à loco nullius diocesis, ibidem num. 10. 599
- 1 Exempti Sedis Apostolicæ immediate subiecti non subintine visitationi Ordinarii, in cap. Ex parte, 1. secundo, num. 33. de privileg. 363
- 1 Exemptorum duæ species, ibid. num. 41. 364
- 1 Exempti generaliter, & indefinite gaudent exemptione etiam cum delinquunt, seu contrahunt, aut rei litigiosa consistit in loco, ubi domicilium habent, quoniam idem locus exemptus non fit, ibid. num. 46. 364
- 1 Exempti à jurisdictione Ordinarii ex hoc ipso Papæ sunt immediate subiecti, ibid. num. 48. 367

- 1 Exempti etiam in illa loco exempti, si tamen delinquant in loco non exempto, puta percussio lapideis, &c. puniri possunt ab Ordinario, ibid. num. 20. 125
- 2 Exemptus conveniri non potest in loco domicilio alibi delinquant, vel contrahat, aut rem legittime consistat, numer. 11. 125
- 3 Exemptus ratione terre rei, vel loci non censetur exemptus respectu terre rei, in cap. Cum Capella, num. 1. de privi. 125
- 4 Exemptus Ecclesie, Canonici et Clerici, Ecclesia censetur exempta, ibid. num. 3. 125
- 5 Exemptus respectu certi loci si extra illam delinquant, non gaudent privilegio exemptionis, ibid. num. 4. 125
- 6 Exemptus ut ligendi, muniti, vel in communicatione non possit in reliquiis puniri potest ab Ordinario, ibid. num. 12. 125
- 7 Exemptus auctoritate Canonica respectu Pancholii subest jurisdictioni Episcopi, ibid. num. 14. 125
- 8 Exemptus subest Episcopo ratione rei non exempti, ibidem numer. 15. 125
- 9 Exempta Ecclesia nec Parochia quoad curam parochiam, nec Parochiani intelliguntur exempti, ibid. num. 16. 125
- 10 Exemptus non habet eam regulam, quae communis aliquod de facto adum fit, nec, & in aliis casibus hic exceptus an sint subjectionis jurisdictionis, & punitionis Episcopi Diocesis, ibid. num. 18. de iura. in fin. 125
- 11 Constitutio Gregorii XV. de exemptionum privilegio, scripta, & completata, ibid. num. 19. 125
- 12 Exempti delinquentes circa claustrum, vel personam in eam seque degenere, vel aliam in eam nonnullam in loco exempto, ab Episcopo puniri valent, ibid. num. 20. 125
- 13 Exemptus personaliter tantum ab illis delinquant, contrahat, aut occasione fore, forum Ordinarium non foris, in cap. Titulum, numer. 1. de privi. 125
- 14 Exemptus respectu certi loci si delinquant in loco exempto ad Diocesanam puniri potest, ibid. num. 6. 125
- 15 Nulli effectus delicti extendatur, seu explicetur extra locum exemptum, num. 7. 125
- 16 Projectus lapidem extra locum exemptum, vel alia turbando Ordinatum cum campana exultantibus in loco exempto, ab Ordinario coerceri potest, ibid. 125
- 17 Exempti respectu certi loci foris forum Ordinarium ratione delicti committit, contrahit, aut rem sit extra locum exemptum, ibid. num. 9. 125
- 18 Exemptum ad jurisdictionem Ordinarii, due sunt species, ibid. num. 14. 125
- 19 Exemptorum tres sunt species, & quibus casibus ad Tridentinum Concilio sunt subiecti Ordinarius jurisdictioni, ibid. num. 40. 125
- 20 Exempti ad procuratorem pecuniarum non videntur exempti ad procuratorem in vicibus, vel tantum ab indebita exactione, in cap. Venerabili, n. 31. de censu. 125
- 21 Exemptus ad jurisdictionem Episcopi non censetur exemptus ad iura reverentia, in cap. Conqueritur, num. 16. de offic. Ordinar. 125
- 22 Exempti de pleno iure non possunt Episcopus Ecclesie sibi subiectis, in cap. Venerabili, n. 31. de transact. 669
- 23 Exempti simpliciter ad jurisdictionem Episcopi sunt Sedes Apostolice immediate subiecti, ibid. num. 26. 669
- 24 In exemptis, possunt procedere Episcopi iniquam Sedes Apostolice Delegata ex vi visitationis si in sua Ecclesia ecclesiam, alia sit, in cap. Ex parte II. n. 1. de privi. 161
- 25 Tridentinum Concilium tribuit jurisdictionem Episcopis tantum Apostolica Sedes Deletis, ubi voluit exemptionem privilegia vulnerare, in cap. Cum dilectus, num. 42. de Relig. domib. 499
- 26 Jurisdictione contentio in exemptis non erit super tribus nisi in casibus in iure expressis, in cap. Cum Capella, num. 27. de privileg. 215
- 27 Excommunicatio Episcopi in exemptis.
- Vide in ver. *Excommunicatio impetrans*.
- 28 Exempti subditi Ordinario super his que contra hereticos instituantur, in cap. Ad abolendum, n. 8. de Heret. 89
- 29 Exempti delictum si extendi videri possit, & effectum extra locum exemptum, licet communicatus in loco exempto, potest per Ordinatum puniri, in cap. Patribus, numer. 4. de privi. 141
- 30 Declinatur, ibid. num. 5. 141
- 31 Exemptus an possit ad malum Episcopo ordinis suscipere, in cap. Abolitus, n. 30. de H. re. 100
- Vide in ver. *Papa quoad exemptos*.
- 32 Exemptus loca quousque sine in quousque, censentur tamen ac si essent extra diocesim, in cap. Quibus, num. 17. & 17. de Auth. & sed. Pallii. 316
- 33 Proceat quoad jurisdictionem exemptionis non quoad voluntarium, ibid. num. 16. & sequ. 316
- 34 Exemptus non tenetur procurare obedientiam Diocesano, non tamen potest sine ipsius licentia in loco non exempto licentiam contrahere, in cap. Cum aliam, & secundo, n. 4. de privi. 311
- 35 EXEQUI debent Episcopi feoderitibus iustis Praetorem sibi subiectum, in cap. Cetera ab Ecclesiis, num. 1. de Offic. Ordin. 116

- 1 Exempti possunt minores iudices feoderitibus suas arbitratas, non agere in rebus, ibid. num. 10. 116
- Vide in ver. *Exempti, Exempti*.
- 2 Exempti verum in dispositione penali verificatur in minus actu, in cap. Ad illud, n. 26. de crim. tali. 125
- 3 EXERCITIUM cum nec subest rei, nec ipsa exemptionis comprehenditur, in cap. Coniunctum, n. 26. de crim. tali. 125
- 4 Cum sit res, n. 22. de res. & qual. 413
- 5 Exercitum non creditur metas habere, & ideo an de multa dependens exercitum habet, in cap. Annotis, & primo, num. 6. de iura. excomm. 139
- 6 Exhereditio valet fortis ubi verba continentur, & suspensio, in cap. Olim, n. 3. de lit. contrahit. 125
- 7 EXILLI ponit et Canonica, in cap. Cum non ab homine, num. 3. de iudic. 116
- 8 EXPECTANTES ad titulum beneficii, quando impediunt ordinari non possunt, in cap. Quereis, numer. 27. de creat. & qual. 413
- 9 Expectans Apostolicum an possit acceptum perbendam, & expectu actus annexi et ordo Sacri dotalis, in actu non interdictum, in cap. Ut Abbat, n. 2. de creat. & qual. 191
- 10 Expectans potest pronuntiare literis impetratis, & curam commo- niam non locum expectans, sed solum tantum, in cap. Ad subiectum, n. 1. de creat. 125
- 11 Expectans nullum contrahit vinculum spirituale cum beneficio, quod capiat, nec habet jus in re, ibid. num. 5. 125
- 12 Expectans non possit renunciar literis per gratiam fore, libere dimittit, ibid. num. 6. usque ad n. 13. 125
- 13 Expectans non consequitur passim et, nec jus ad rem, sed jus quoddam perparatorum ad beneficium obtinendum, ibidem numer. 8. 125
- 14 Imo consequitur jus ad rem, numer. 9. 125
- 15 Et quoniam non substat jus expectantis completivum, habet tamen in- terdictum, ibid. num. 10. 125
- 16 Expectans non potest secundum beneficium adipiscitur, si peruenit ad literas, ibid. num. 24. 125
- 17 EXPECTATIVA ad beneficium spectans ad collectionem Episcopi, & Capituli non includit beneficium ad collectionem Episcopi, cum Capituli consensu, in cap. Ecclesia Visitationis, num. 6. de elect. 129
- 18 Expectativa super beneficio spectans ad collectionem unius, & non potest impetiri in beneficio, quod colligitur ad eam finem cum alio permissum, in cap. Fratrum, n. 2. de sepulc. 100
- 19 Expectativa reservationis mentalis, & consensuque gratia de vacatura, & indulta ad aliam Ecclesiam in Curia Tridentino nemini sunt concedenda etiam S. R. E. Cardinalibus, in cap. Nulli, n. 2. de concess. par. 125
- 20 Expectativa ad beneficia vacatura ab inferioribus ad Papa concedi non possunt, ibid. num. 7. 129
- 21 Expectativa concessa a Papa sufficienter, & immutata Concilio Tridentino derogatum non fuerit, ibid. num. 15. 190
- 22 Expectativa ad beneficium simplex an comprehendat beneficium curatum habitu tantum, in cap. De multa, num. 15. de iura. de praebend. 122
- 23 Expectativa sum ambitiosa, & restringenda, in cap. Quare huius, n. 2. de Rector. 129
- 24 Expecta quae dum ius facit fecit, non repetitur, nec Venerabili, n. 10. & 12. de creat. 151
- 25 Expecta reputatur in valore inspecto, in cap. Illiguit, n. 2. de creat. in iura. 129
- 26 Expecta tribuunt ad Episcopum pertinent, in cap. Ponderari, n. 37. de poenis. 124
- Vide in ver. *Impressa*.
- 27 EXPRESSIO ejus quod tacite inest debet aliquid agere, in cap. Patribus, n. 23. de appell. 100
- 28 Expressio ejus quod de iure inest quandoque est illicita, in cap. Cum M. n. 60. de constit. 117
- 29 Maxime si alio modo exprimitur qualem inest, ibidem numer. 61. 117
- 30 Expressum dicitur etiam quod verba generalibus exprimitur, in cap. Quod obit, n. 30. de claudi. despons. 124
- 31 EXTENSIO in penalis non inest facienda de casu ad casum, in cap. Cum veniens, num. 95. de iudic. 129
- 32 Extensio non fit de casu ad casum etiam ex identitate rationis, in his que corroboretur a iure communis, in cap. Cum ad in- ffirmam, num. 19. de elect. 89 & in cap. Statutus, num. 44. de leg. 611
- 33 Non fit correlativa, in cap. Nullus, num. 19. de Regal. 121
- 34 Extensio in casibus prohibitis, & exorbitantibus non fit ad casum, qui licet videtur ejusdem rationis tamen non est omnino similis, in cap. Ex transmissa, n. 2. de fil. Presbyter. 413
- 35 Extensio non fit in penalis ab identitate rationis, in cap. Immunitas, n. 2. de Immunit. Eccles. 649
- 36 Fallit quando agitur de puniendis delictis, ibid. num. 3. 649
- 37 Item fallit quando ratio est expectata in lege, ibidem numer. 14. 649
- 38 Et quid si lex simul fit penalis & exorbitans, & minuat Ecclesie immunitatem, ibid. num. 31. 651
- 39 Extensio de casu ad casum fieri non debet etiam ex majoritate rationis ubiqueque potestas conceditur laicis super iuribus, & personis Ecclesiasticis, in cap. Perpendimus, num. 20. de severit. excomm. 117

- EXTINGUI aliud est, aliud cessare, vel in suspenso manere, in c. Dilectio, n. 17. de prob. 113
- EXTRAFLAGANS ambigiosus locus habet in alienatione res temporales, non solum spirituales, in c. Cum ex eo, num. 37. de Reliq. & veter. Sincro. 611
- EXTREME UNCTIONES materia est oleum olivæ ab Episcopo benedictum, in cap. Cum venisset, numer. 72. de sac. Unit. 443
- Oculum non sanctificant si adhibeant in extrema Unctione non fit sacramentum, ibid. num. 71. 443
- ENTRUSUS per sententiam non dicitur cedere, sed recedere, in c. Nisi cum pendam, n. 47. de renunciat. 340

F

- FACIES naturalis sine peccato alterari non potest, in c. Mula, n. 6. de Cler. vel Monach. 616
- FACIENS per alium per scriptam facere videtur, in c. Ad falsarium, num. 34. & 45. de crim. fals. 187
- Item procedit etiam in fluctu ponalibus, que pari communi non obviat, ibid. num. 35. & seq. 186
- FACTUM non attenditur, sed potius quid fieri debeat, in c. Cum causam, num. 7. de elect. 279
- Facta eura res habetur pro non factis, & quæ de facto procedunt, de facto retractari debent, ibid. num. 7. 279
- Factum aliquod non conficit si factum non duret, in c. Porro cum, n. 6. de Regul. 376
- Factum hominis an, & quævis concurrat cum ministerio iuristæ, in c. Cum congerit, n. 50. & seq. de decim. 320
- Facti quædam habent completionem, & mixturam inseparabilem cum questione iuris, in cap. Tamen, num. 54. de ordin. cognit. 107
- Facta sunt potentiora, quam verba ad constitutum in quasi possessione legitimatum, in c. Lator, n. 30. & num. 69. Qui sibi lit. legit. 84
- Factum fuit illicitum, & peccati nunciatur quandoque Episcopus retractare non potest, in cap. Veniens, num. 10. de il. Presby. 465
- Facti non minus loquuntur, & consensum exprimentur, quam verba, in cap. Tux interstruiti, numer. 27. de spons. & matrimon. 17
- Imo potentiora sunt facta, quam verba, ibid. num. 16. 17
- Facto qui mensuratur, & mense concepti verum, non est à mendacio intemum, in cap. Falsidicus, num. 116. & 146. de crim. fals. 170
- Facti, ut verba sunt, faciunt id, quod non est, nunquam licet, sed præsumuntur significare ad quod est, aliando licet, ibid. num. 164. 178
- Factum contra legis prohibitionem non valet, quævis lex non procedat ad annullationem actus, in c. Nisi unanimiter, num. 6. de Polluat. Priore. 217
- Factum legatum non retractatur, licet debeat ad eum casum, & quæ inchoare non potuit, si actus fuerit perfectus, & consummatus, aliud focus, in c. Dilectus, si secundo, num. 11. de Prob. 115
- Factum ab honesta, & provida persona, licet aliud videatur de genere maiorum, non per sumitur factum illicitum, in c. Nisi esset, n. 2. de Prob. 106
- Facta sunt potentiora quam verba, in c. Contingit, si secundo, n. 4. & seq. de sent. excomm. 363
- Factum idem diversis respectibus potest simul approbari, & reprobari, in c. Dilectus si t. n. 6. de prob. 103
- FALLI & errare est unum pro alio, seu falsum pro falso putare, in c. Falsidicus, n. 5. de crim. fals. 173
- Fallit quique falsum loquitur etiam si audient non fallatur, quia fallaciam intendit secundum quod est in fallente, ibidem numer. 88. & seq. 174

Falsitas, & falsitas litterarum Apostolicarum.

- Falsitates per se, vel per aliam litteras Papa excommunicati sunt cum sua factoribus, in c. Ad falsarium, num. 1. & 27. de crim. fals. 124
- Et Clerici officia, & beneficia privati sunt, ibidem numer. 1. & 39. 124
- Inter sunt degradandi, & Curia seculari tradendi, ibid. num. 3. & 40. 124
- Falsitas litterarum Apostolicarum utentes si Clerici sunt, officio, & beneficiis privantur: si laici excommunicati sunt, ibid. numer. 4. & 47. & 48. 124
- Falsitas litterarum utens cum ignorantia crassa minime puniunt, quatenus cum dolo expresse, ibid. num. 1. & 4. 124
- Clerici falsitas litterarum Principum, & Imperatorum quas penam incurant, ibid. num. 15. & 16. 124
- Vide in ver. Falsitas.
- Falsitas litterarum Apostolicarum etiam semel tantum puniendus est po-

- na, in c. Ad falsarium, ibid. num. 27. 124
- Falsitates litterarum Papa sunt excommunicati: five sint laici five Clerici, five Monachi, ibid. num. 29. 124
- Et quid in Episcopo, ibid. num. 36. 124
- Et absoluitur si Sedes Apostolica reservata, ibid. num. 40. 124
- Falsari litterarum Apostolicarum, vel falsas eas fabricantes, aut supplicantes falsis signantes excommunicantur in Bulla Cœnæ, ibid. num. 31. 124
- Excommunicatione Bullæ Cœnæ, & excommunicatione c. Ad falsarium, de crimine falsi contra falsarios litterarum Apostolicarum in quibus differant, ibid. num. 31. 124
- Falsari litteras Papa per alios, an incidat in excommunicationem Bullæ Cœnæ, ibid. num. 31. 124
- Falsitas supplicationis manu Papæ signatas incidit in excommunicationem Bullæ Cœnæ, ibid. num. 37. 124
- Et an incidat in penam cap. Ad falsarium, ibidem d. cum. 37. 124
- Falsitatem litterarum Papa beneficia impetrari possunt tanquam vacantis, ibid. num. 38. 124
- Falsitates litterarum Papa si laici sunt, suis dignitatibus, & officiis non sunt ipso iure privati, ibid. num. 39. 124
- Falsari litterarum Apostolicarum prævia degradatione iudicio Ecclesiæ traduntur Curia seculari penam legalem puniendi, sive etiam mortis naturalis, ibid. num. 40. 124
- Falsitas litterarum Papa non per se, sed per alium an sit degradandus, & Curia seculari tradendus, ibid. num. 41. 124
- Laici ratione rei Ecclesiasticæ falsificando rescriptum Papæ subscipiunt fore Ecclesiæ, ibid. num. 44. 124
- Falsitas litterarum Apostolicarum utentes sunt ipso facto excommunicati, etiam si illarum vim desistant intra viginti dies, ibidem num. 48. 124
- Secus in habentibus litteras falsas, quia non sunt excommunicati si illas intra viginti dies laceverint, vel resasserint, ibidem numer. 49. 124
- Falsitas litterarum Clerici scientes utentes an sint excommunicati, ibid. num. 50. 124
- Falsitatem litterarum Papa, & falsas litteras utentes penam sunt in respectu differentia, ibid. num. 51. 124
- Falsitas litterarum utentes, & falsas litteras impetrantes, sed non excentes per se falsitatem acquiescentes, ibid. num. 54. 124
- Falsitas suggestione litterarum à Papa impetrantes quia penam puniuntur, ibid. num. 55. 124
- Falsitates Episcopi litteras Papa non incidunt in penam c. Ad falsarium de crim. fals. ibid. num. 56. 124
- Sunt tamen excommunicati ex Bulla Cœnæ, ibid. num. 57. 124
- Falsitas litterarum Apostolicarum etiam oculis incurrit penam excommunicationis, & privationis officiorum, & beneficiorum quo ipso, quod crimen committitur, ibidem num. 58. 124
- Sed penam degradationis et infamie tantum si criminaliter sit convictus, ibid. num. 61. 124
- Sive per viam accusationis, sive inquisitionis, ibidem num. 62. 124
- Si vero civiliter actum fuerit, minus puniunt, ibidem num. 59. 124
- de Falsitate litterarum Apostolicarum crimine an alius quam Papa possit cognoscere, ibid. num. 66. 124
- Falsi an probentur litteræ Apostolicæ ex rasura, Vide in ver. Litterarum Apostolicarum rasura.
- Falsitas litterarum Apostolicarum novem modis expressis in cap. Licet, n. 3. de crim. fals. 121
- Falsitas supplicationes, seu confignationes signaturarum supplicationum Papalium, scribendis verbum sunt, an incurrit penam falsitatis litterarum Apostolicarum, ibid. num. 3. & num. seq. usque in fin. 121
- Falsitas supplicationum gratiarum, vel iustitiam concernentium à Papa signatarum excommunicantur in Bulla Cœnæ, ibidem num. 7. 121
- Falsitatem litterarum Apostolicarum enormem est delictum, & severius puniendum, quam falsitatem supplicationum signatarum, ibid. num. 20. 121
- Contrarium, ibidem numer. 26. & sequens. usque in finem, pag. 121
- Falsitates facillime committuntur in supplicationibus, quatenus in litteris, & cur. ibid. num. 29. 121
- Falsitas signaturarum Papæ, seu fias, propius est falsitas litterarum Apostolicarum, ibid. num. 31. 121
- Falsitas litterarum iurisdictionem non constituit, in c. Super eo, n. 2. & 3. de crim. fals. 122
- Falsitas causa non obligat professionem, in c. Significavit, numer. 16. de Regular. 369
- Falsitas causa obligat religioni ubi constat de intentione profuturæ, ibid. num. 10. 361
- Falsitas, vel subscipio in uno ex diversis narratis non vult rescriptum, in cap. Inter ceteras, numer. 35. de rescriptis. 149
- Falsum exprime deestabilis est, quatenus verum tacere, in c. Quia circa, n. 5. de consens. & affirm. 69
- Falsitas non profertur tunc in litteris ad litteras, sicut profertur in litteris ad beneficia, in cap. Super litteris, num. 14. de Rescriptis. 160

- 1 Falsi crimen necesse perjurium committere propter litteras de simonia publica, ibid. num. 42. 161
- 2 Falsitas, quæ non inducit Principem ad gratiam facile concedendam, sed est superbia, non perjurium dolosa, ibidem num. 48. 162
- 3 Litem si vero expresse, Principe difficultas concessisset, ibidem numer. 49. 162
- 4 Vide in ver. *Subreptio*.
- 5 Falsipotea tenetur testis non modo si falsum dicit, sed etiam si veritatem occultat, in cap. Falsificatus, num. 8. & 14. & seqq. de crim. falsi. 169
- 6 Declaratur ibid. num. 6. & seqq. & n. 44. 169
- 7 Falsum non committitur sine dolo, in c. Ad falsificationem, n. 11. de crim. falsi. 174
- 8 Clerici falsitates litterarum Principis, seu Imperatoris quas ponant in curiam, ibid. num. 1. & 16. 184
- 9 Et quid in falsantibus litteras, seu sigillam Regis, ibidem numer. 23. 185
- 10 Et quid in falsantibus litteras majoris Penitentiarum, vel Nuntiatus Brevia Papæ, ibid. num. 24. 185
- 11 Et quid in falsantibus litteras Episcopi, vel Capituli, ibidem num. 27. 185
- 12 Vide in ver. *Falsitatis litterarum Apostolicarum*.
- 13 Falsipotea de jure civile fit, ibid. num. 47. & 48. 187
- 14 FAMIA in iudicio inquisitionis obtinet viam accusatoris, in c. Perjuriosum, n. 4. de offic. Ordinar. 190
- 15 Bona fama auctoritatem ordinis fuit, quam rei familiaris, in c. Officiis, n. 11. de pœnit. & remiss. 304
- 16 Fama probatur per testes deponentes per verba publici, & per litteras decessum, in cap. Lator, numer. 38. Qui fuit sine legitime. 306
- 17 Fama legitime non est necessarius probandi in loco originis, sed sufficit in loco ubi filius fuit educatus, vel conversatus, ibid. num. 39. 306
- 18 Fama probat filiationem legitimam, & illegitimam, & sufficit maior pars vicinorum, in cap. Per totas, num. 7. Qui filii sint legit. 306
- 19 Fama potest se habere ad bonum, & ad malum, in cap. De Priore, n. 7. de Appellat. 198
- 20 Fama qui sit, & quæcouple, in c. Vestra, num. 17. de cohabit. Cler. & mulier. 18
- 21 Fama de homine describitur, ibid. d. n. 17. & 42. 13
- 22 Fama per proloquendo non potest esse nisi bona, ibid. num. 13. & num. 41. 13
- 23 Fama non solum negligens crudelis est, ibid. num. 29. 12
- 24 de Fama cum dubitatur, in loco conversationis est querendum, ibid. num. 30. 12
- 25 Fama inter homines descriptiones variæ, ibidem num. 31. & seqq. 13
- 26 Fama est pica rei gestæ, vel quæ reputatur pro gesta, ibidem num. 40. 13
- 27 Fama vulgaris est publicas præco virtutis, infamia viciorum, ibid. num. 43. 13
- 28 Vide in ver. *Infamia*.
- 29 Famam subreptam ad, & quando detractores resistere teneantur, ibid. num. 41. 13
- 30 Famam, seu manifestum facit clamor eo hominum, quæ ex clamore scandalum suscitatur, in c. Vestra, n. 60. & 116. de cohabit. Cler. & mulier. 15
- 31 Famofum omne, & manifestum contradistringitur à potero, ibid. num. 110. 18
- 32 Sacerdos pro crimine famoso, & non notorio inducitur Canonica purgatio, & si in purgatione decesserit sunt deponendi, ibid. num. 111. 18
- 33 Fama in inquisitionis iudicio tenet locum Accusatoris, in c. Qualiter, & quando, ibi secundum, n. 17. de Accusat. 16
- 34 Vide in ver. *Propositio*.
- 35 Probationes super fama si veritas sufficiunt contra subdolum, quæ contra Prælatum, ibid. num. 48. 18
- 36 Fama qualiter probetur, ibid. num. 49. 20
- 37 Testes super fama interrogati qualiter debent deponere, ibidem num. 51. 20
- 38 Fama inter criminalibus an aliquem gradum probationis constituat, ibid. num. 86. & seqq. 26
- 39 Fama est sufficiens indicium ad inquirendum contra eum, qui malefictum commisit, ibid. num. 87. 20
- 40 Fama in criminalibus nec fructum facit probationem nisi de crimine civiliter aparet, ibid. num. 88. 21
- 41 Et sine adminiculis an sit sufficiens indicium ad torturam, ibid. num. 89. 21
- 42 Fama non probatur per testes deponentes se audisse à multis, in c. Per totas, n. 16. de Probat. 144
- 43 FAMILIA Episcopi de ipsius licentia an possit deferre arma prohibita edicto Principis secularis, in c. Ecclesia S. Marci, num. 21. de Constitut. 183
- 44 Familia Episcopi exempta est à iurisdictione seculari, ibidem num. 44. 183
- 45 Familia appellacione quæ veniant, in cap. Nullus, num. 1. de foro compet. 46
- 46 Familia Episcopi exempta est à seculari iurisdictione, ibidem num. 23. 46

- 1 FAMILIARIS Archidiaconi gaudet privilegio fori, ibid. etiam consuetudine, in cap. Ecclesia, num. 37. de Immunit. Ecd. 648
- 2 Familia Episcopi gaudet privilegio fori, in c. Cum non ab honore, n. 12. de Iudic. 10
- 3 Familia Episcopi gaudet privilegio fori, licet sit secularis, in c. Ecclesia, n. 31. de Immunit. Ecd. 648
- 4 Familiales Papæ non participant in absentia distributionis quotidianæ, in c. Clerici, n. 9. de Præben. 139
- 5 Nec privilegium super fructibus in absentia percipiendus, ibidem num. 100. 139
- 6 Etiam in respectu dicatur ut profructibus habuerint, ibidem 101. 139
- 7 Secus si dicatur, perinde ac si divinis intercedere, ibidem num. 103. 139
- 8 Familiales veræ, & non ficti constituitur ex commensalitate, & ex servitio, in cap. Ex parte ibi secundo, numer. 35. & seqq. de Privileg. 263
- 9 Familiales veræ non constituantur ex eo quod recipiant à Papa ut veros, ac proprios familiares, nisi inhabitent circa sinu regis, & erant expensis illius, ibid. num. 37. 263
- 10 Familialis perpetuus habet privilegium perpetuum sicut dominus, temporali autem non nisi durante familiaritate, in cap. Nullus, n. 21. de foro compet. 46
- 11 FAMULUS in potestate dicitur cohabitare in domum heri ubique peccato, in c. Non inuitaria, n. 41. de consens. 33
- 12 Famulus pro quo an debeatur salarium, in c. Littere, num. 137. de Præben. 141
- 13 Familia Clericorum an gaudere privilegio fori, in c. Nullus, n. 206. & seqq. de foro compet. 46
- 14 FARFENSIS, ac Sublimes in viceribus suis in Provincia Romana, in c. Nullus, n. 17. de Præben. 305
- 15 Farfensis Abbasque Commendatarius quævis habent iurisdictionem quasi Episcopalem, tamen non possunt de iudiciatione remittere, in cap. Cuius inhibito, num. 9. de Clandestinis, deponat. 38
- 16 FEDERICI Imperatoris morte quinquagenaria publicè voluit potestatem, & cur, in c. Cum sit, n. 4. de convers. conjugat. 438
- 17 FERRUM ex vena deducitur, coloris, & distinguere, & ab aliis d. causa asportare non est negotiarium, sed artificum, de quo Monacho non tenetur ad gabellam, in c. Secundum, n. 7. Ne Cler. vel Monach. 608
- 18 FESTA Sanctorum non omnia ubique sunt veneranda, in c. Audivimus, n. 51. de reliq. & vener. Sanctos. 604
- 19 Vide in ver. *Dies festi*.
- 20 Et in ver. *Feria*.

Feria,

- 1 Feris introductis ob honorem Dei, & Sanctorum, nisi ob necessitatem, vel perierint, iudicium exercei non possit, etiam de consensu partium, in c. Consequens, n. 1. de 3. de Feris. 91
- 2 Feris favore hominum introducta possunt partes renunciate, ibid. num. 1. 91
- 3 Feris Sanctorum sunt principaliter introductæ ob reverentiam Dei, ibid. num. 4. 91
- 4 Iudex non debet in causis procedere, nec etiam citare ad iudicium, ibid. num. 5. 92
- 5 Citatus in die feræ a consensu potest, ibid. num. 6. 92
- 6 Feris introductis in honorem Dei partes renunciare non possunt, ibid. num. 7. 92
- 7 Feris reputantur nequeunt partes renunciate, ibid. num. 8. 92
- 8 Feris missis, & videntur partes renunciate possunt etiam tacere, ibid. num. 9. 92
- 9 Arbitrari tenetur servare ferias solemnes, ibid. num. 10. 92
- 10 Feris in honorem Dei partes compromittendo tanquam in arbitrium, renunciare non possunt, ibid. num. 11. 92
- 11 Secus si tanquam in arbitrium, ibid. num. 11. & n. 10. 92
- 12 Sententia lata, & processus habuit in die feræ non tenent, ibid. num. 12. 92
- 13 Feriatis diebus iudicium exerceri potest si subita necessitas eam circa temporalia, quæ circa spiritualia, ibid. num. 13. 92
- 14 Feriatis diebus ap. possunt causæ miserabilium personarum, ibid. num. 14. & n. 16. 92
- 15 Item causæ spiritualis electionum decimarum usurarum, inquisitionum, & matrimonialium, ibid. num. 15. 92
- 16 Decretum super alienacione rerum sanctorum die feræ interpretari non potest, ibid. num. 17. 92
- 17 Feriatis diebus expediti possunt quæ pertinent ad pacem, vel concordiam, & pacis, & transaciones fieri, ibidem num. 19. 92
- 18 Feriatis diebus fieri potest compromissum tanquam in arbitrium, ibid. num. 20. 92
- 19 Appellatio interpretari potest quolibet die feriato, sed ex processu non licet, ibid. num. 21. 92
- 20 Executio sententiæ an fieri possit tempore feriatis, ibidem numer. 22. 92
- 21 Ferari quæ quod judicialia qui sunt, ibid. num. 24. & quoniam. 27. & 26. 93
- 22 Feris inducere non possunt Episcopi in die aliquos Sancti ab Ecclesia non canonizati, ibid. num. 30. 93

1 Peritiam speres quos fuit & d. quibus indicatur, ibid. num. 35.
 2 & f. q. 1.
 3 Perit rutilius fulgentius etiam non de obsequio in iudicio, & vi-
 detur, si d. iudice cum indicat, ibid. num. 36.
 4 Ceterum an fieri possit in die non feriatu ad feriatum, ibid. num.
 5 & 37.
 6 Mandatum de circumd. an fieri possit in die feriatu ad diem non
 feriatu, ibid. num. 38. & n. 40. & 40.
 7 Executio mandati de extendo ad die feriatu fieri possit, ibid. num.
 8 44. & n. 45. & 45.
 9 Processus ex causatione inchoandus fieri non potest die feriatu,
 10 ibid. num. 47.
 11 Mandatum de circumd. in die feriatu non potest fieri a iudice pro
 12 curatore fedore, ibid. num. 51.
 13 Feris repetitur a Principe indicitur non sicut feriatu in feris Ca-
 14 nonicis & ibid. num. 61.
 15 Fectus in honorem Dei, & Synchroni Principis laicius derogare non
 16 potest, ibid. num. 63.
 17 Constatum fuit de observatione dicti Veneris in honorem Do-
 18 minice Passione non fuit recepta ab Ecclesia, ibidem num.
 19 66.
 20 Statutu civitatis possit interdici ferias in honorem Dei quo sensu fit
 21 acceptandus, ibid. num. 67.
 22 Constatum non potest interdici ferias in honorem Dei, nisi
 23 interveniat consensus Principis, & Cleri, ibidem numero
 24 69.
 25 Feris repetitur qui fuit, & quare causis a Principe indicatur.
 26
 27 **FEUDATARIUS** dicitur ut sunt **feudum** Ecclesie, i. c. H.
 28 quia n. 5. de major. & obed.
 29 Feudarius oblatum contra servitio non potest invito domino
 30 fructum renunciare, in cap. Admo. & numer. 27. de Re-
 31 nunciat.

Fendales consuetudines

Fendalis causa.

Causæ feudales coram quibus sunt tractandæ.

Vide in v. *Fendialis causæ* per f.

1 Feudalis iurisdictione tantum superinducta, & præyudicata iurisdictione ordinatæ est reſpondenda per C. Crimen, tunc ag. de
iurisdictione.

2 Potestio qua quis est totius juris, nec tantum substitutionem feudali,
ibid. numm. 7.

3 Fendi domus sunt Ecclesiasticæ, & feudum feudalem causam
complet, ut dicitur in illis Clari, in v. Verum, num. 1. et 6.
in fine lites comit.

4 Et si plures præcederent domini, non possit unus cognoscere,
maximè alibi additur, ibid. numm. 60.

5 Res si negatur feudalis de hoc ante omnia cognosci debet, in cap. Si
c. litem, in v. de fore comit.

Fendunt quid, & quotuplex.

1. *Personae personarum collegiorum ad inter proprietatem & potestatem appellari francan, in C. Quid in Ecclesiis, num. 14. de consuetudine.*
 2. *Beneficium est beneficium Principis & iustitiae interpretandum.*
 3. *Idem, num. 10.*
 4. *Fructus proveniunt ab Ecclesia Romana est Ecclesiasticus, ibid. num. 103.*
 5. *Et ad illud non extenduntur iura fructus excoisendi & excoisendi fructus Clericis & Monachis, ibidem num. 103.*
 6. *Fructus est contrahendus, & roneque obligaturus, ibidem, num. 137.*
 7. *Præsentia est Ecclesiasticum vel seculari attenditur prima causa concessionis laudalis, in cap. Verum, cum. 19. de hoc in contrarium.*

Fendi alienatio

¶ *Vassallus alienus feudum sine consensu domini directi cuius ipse
 quæ sit feudum, in eum peruenit* 1. de feud. 111
 ¶ *Vassallus non potest super feudo compromittere sine licentia
 domini*, in cap. Cum tempore, numer. 23. et 28. de Ar-
 bit. 696
 ¶ *Abrenunciatio feudi in Ecclesiam an Capitula feudalibus prohiberi
 possint*, in Eccl. in Ecclesiasticam 1. pro. 42. et vltim. seqq. et que ad
 n. 40. et seqq. de Constitut.
 Vide in res. *Per quæ quædam inferantur* 100

Fendalia bona.

Bona infidelitas vel emphyreuticaria soluta non sunt de mensis Eccle
 672 in c. lxi p. 9. q. 8. g. d. fruct.
 Bona ecclesiastica decuntur soluta dari in feudum, vel emphyreuti-
 quando infra quadraginta annos his fuerint data; ibidem
 nam. 7.
 Bona decimare esse Realitia quando Prelatus ex decimis im-
 bona mensis Ecclesie; vel quando ex illis fructus collige-
 ratquam ex bonis mensis incorporatis; ibidem numero 8.
 71

Fendi successio.

- 1 Fideum personale ad filium non extenditur, in c. Ex parte, num. 3. de feud. 213
- 1 Fidei non facienda in fendo, nisi expressè sit eorum in intellectu, ibid. num. 3. 213
- 1 Fideum non extenditur in monasterium si Fundatorius sine Monachis, in c. Quæ in Ecclesiis, num. 53. & 57. usque ad numer. 66. de constitut. 100
- 1 Fideum perperam ad omnem heredem transiit, quia reliquit ad infra proprietatem, & potest appellari francum, ibidem num. 54. 100
- 1 Sed si sit ad vitam, morte naturali finitur, ibid. num. 55. 100
- 1 Clericorum appellatio in materia feudalit veniunt Clerici etiam Regulares, & Episcopi, etiam si vocetur Clericus maior natus, ibid. num. 51. 103

Vide in ver. *Episcopus per quod fenda.*

- 1 FICTIO in ver. *Regulares quod funderunt fundationem.*
- 1 FICTIO non est tunc potestas quæritur est veritas, & narratio facta, in cap. De castro, num. 31. de Cleric. non resident. 39
- 1 Fictiones seu præsumptiones non habent locum in foro animarum, in c. Si quis, n. 24. de Regular. 374
- 1 Declinatur, num. 69. & seq. 319
- 1 Fictio non generat fictionem, in c. Quod si per decessore, num. 131. de f. h. testat. 114
- 1 Fictio idem operatur in casu ficto, quod veritas in casu vero, in cap. Non quidem, n. 7. de testam. 263
- 1 Fingens se famulum, & professionem faciens in monasterio Montanæ obligatur ad religionem in genere, in cap. Consili, num. 14. de Regular. 403
- 1 Fictio non debet esse maioris efficacis quam veritas, & naturalis facta, in cap. De multa, numer. 50. de penab. pag. 153
- 1 Fictio non potest operari quod veritas ipsa non operatur, in c. Nobis, n. 91. de simon. 47
- 1 Fictum non habet esse reale, sed intellectuale, ibidem num. 92. 47
- 1 Fictio fundatur super falso, ibid. num. 95. 47
- 1 Ficta præsentia in acquiritur vera, in c. Cum percussio, num. 31. de Cler. & proc. 116
- 1 Fictio locum non habet nisi in casibus in jure expressis, in c. In præfata, n. 23. de probat. 134
- 1 Actus factus non debet esse majoris potentie, quam actus naturalis ad verum, in cap. Quia diversitatem, num. 23. de contrah. penab. 191
- 1 Fingentes se Monachos aut intrare, aut exire compelluntur, in c. Ut Clerici, n. 1. de Regul. 347
- 1 Fingere aliud est, & aliud opinari, in c. Ne imitatio, nu. 140. & n. 141. de consue. 47
- 1 Ficti qui non ope, sed corde dissimulant Baptismi suscipiunt sacramentum, in c. Majores, n. 73. de Baptis. 199
- 1 Et dicuntur ficti qui apparenter ostendunt se rectam fidem habere, & sacramentum veniunt, & velle se Christo confirmari, & credere dissimulant, ibid. num. 74. & seq. 199
- 1 Ficti qui modis diversis, ibid. num. 75. 199
- 1 Ficti ac edocentur ad Baptismum subsequuntur sacramentum, sed non efficiunt sacramentum, ibid. num. 76. 199
- 1 Et recedente scilicet per cordis conversionem Baptismus inipit prodelle in remissionem peccatorum, ibidem numer. 77. 199

Fideicommissum.

- 1 Puella monasterium ingredi volens an sit indolendum, in fideicommissum non pertinetur per illius professionem, sed perogatur usque ad omne mortis naturalem, in cap. Cum finis, numer. 13. & sequens usque in finem, de Regular. pag. 379
- 1 Prejudicium quod ex prerogativa sit vocatus in fideicommissum, conditionalis, non est considerabile, ibid. num. 17. 379
- 1 Substitutio male præjudicium generatur ex prerogativa fideicommissi, & quo remedio sit eis consulendum, ibidem numer. 18. 380
- Vide *Monasterium quod funderunt.*
- 1 FIDEICOMMISSARIUS universalis est habens in effectu, in c. Nimirum, n. 45. de testat. Prælat. 314
- 1 FIDELI JUBENS iudicare super solvendo lata fuerit sententia diffinitiva liberatur lata sententia absolutiva, licet illa posita revocatur, in c. Episcopus, n. 21. de probat. 74
- 1 Fidei iurare non potest Clericus pro laico, & tamen potest pro Clerico, in c. Clerici, n. 11. de postul. 691
- 1 Fidei iurare excusandus est principum devotum ad excommunicationem principalem, in cap. Sacro, numer. 49. de senen. excomm. 374
- 1 Confiditula facultates aggregat confensum cum quæritur an solvendo sit principalis fidei iudex, in c. Sacro, num. 70. de senen. excomm. 377
- 1 FIDES de necessitate in baptizantem non requiritur in c. Si quis profer, n. 14. de Baptisim. 191
- 1 Fides alia esse non potest apud Græcos, alia apud Armenos, 191

alia apud Latinos, in cap. Cum venisset, numer. 94. de fidei iudic. 191

- 1 Fides una est simpliciter, & incommutabilis, quæ in omnibus universis Conciliis declaratur in cap. Finitur, num. 4. de hunc. tenet. & de Cathol. 1
- 1 Fides diffinitiva quæ, ibid. num. 13. & seq. 4
- 1 Fides articulis explicata credens in articulis sit ad salutem credens, licet habens autem liberi arbitrii, an vero sufficiat illis credens simpliciter, ibid. num. 15. & seq. usque in fin. 4
- 1 Fides implicita, & explicata quæ sit, ibid. num. 17. 4
- 1 Adulti omnes etiam simpliciter, & laici tenentur explicite credere Deum esse, & esse immutabilem omnium bonorum, & illudam num. 18. 4
- 1 Laici, & simplices an sufficiat implicita credere articulos fidei, ibid. num. 19. & de. 4
- 1 Erronei in fide non imputantur si ex simplicitate deficiat, & si dem sum supponat fides fidei, ibid. num. 20. 4
- 1 Clerici inferiores quilibet tenentur laicos credere in cognitione distincta fidei, ibid. num. 21. & 22. 4
- 1 Clerici an habeant explicite exponant particularem fidem præponere alia operata, sunt alia fuerint, ibidem numer. 23. 4
- 1 Prælati Ecclesiarum, & alii curam animarum habentes, & officium decem diem, tenentur explicite fidei articulos Symboli Patrum, & Athanasii, ibid. num. 23. & 24. 4
- 1 Episcopi tenentur de fidei articulis reddere rationem omni populo, & inter eos persequi, de consuetudine, ibid. num. 24. 4
- 1 Fides articuli in Symbolo Apostolorum comprehendit quæ numerentur, & quales singuli singulis Apostolis attribuantur, ibid. num. 25. 4
- 1 Fides professionis formula à Pio IV. præfata symbolum appellatur, ibid. num. 27. 7
- 1 Articulus fidei quid sit, ibid. num. 28. 7
- 1 Articulus fidei tripliciter accipitur, ibid. num. 29. 7
- 1 Fidei articulos qui continentur in Symbolo Apostolorum explicite credere unicuique necessarium est ad salutem, ibid. num. 31. 7
- 1 Laicos non teneri ad aliquem fidei articulum explicite credendum est hæretici, ibid. num. 32. 7
- 1 Fidei obiectum duplex, num. 33. 7
- 1 Clerici an sufficiat habere fidem implicitam de articulis ab illis declarata distincta, ibid. num. 34. 7
- 1 De articulis circa fides continentibus sententiam veram, sed ab Ecclesia non diffinitam an laicos debet, aut non tenentur assentiri, ibid. num. 35. 7
- 1 Propositionum in fide peccatum non sit sine modis, n. 36. 9
- 1 Errare vel aliud pro alio putare in hoc, & quando laici, numer. mores non peritunt, an, & quando laici, ibidem num. 37. 9
- 1 Propositiones multæ ab Inquisitoribus hæreticis perquisitis, censuræ temeritatis non tenentur in articulo non diffinito, si ratione, & auctoritate fidei distincta, ibid. num. 38. 9
- 1 Actus fidei duplex, num. 39. 9
- 1 Fides per caritatem virtutem in operibus operatur, in cap. Audiat, num. 40. de relig. & veter. Sacerdot. 403
- 1 Fidem maximam quæ potest habere fidei charitas, ita ne nullas virtutes faciat nisi iuxta, ibid. num. 41. 403
- 1 Fides fidei charitate pro committendis aditibus non sufficit, ibid. num. 42. 403
- 1 In fide Christi omnia purgantur, ibid. num. 43. 403
- 1 Fides officialis super qualibet legemque laici administrant, in c. Laici, n. 29. Qui fidei sunt legunt. 87
- 1 Laici, & simplices an sufficiat implicita credere articulos fidei, in cap. Finitur, numer. 29. de Summ. Trinitat. & fidei Cathol. 4
- 1 Laici non tenentur ad aliquem fidei articulum explicite credendum, est hæretici, ibid. num. 44. 4
- 1 Fides magis adhibetur indigentibus ignorantibus, quam extraneis, in cap. Cum esset, n. 27. de Testam. 260
- 1 Erronei in fide nulli sunt fidei credendum, in c. Damianus, num. 7. Summ. Trinitat. & fidei Cathol. 11
- 1 De fide publicè disputare an quando liceat, ibid. num. 8. 11
- 1 Fides, opinio, suspensio, & dubitatio in quibus diffinita, in c. Ne imitatio, n. 140. & de. 47
- 1 Fidem Christianam committere arbitrio unius hominis periculosum, in c. Majores, n. 6. de Baptisim. 196
- 1 Delagatur in fide, num. 11. 196
- 1 Fidei diffinitiones Papa etiam cum Concilio vocatur non potest, sed tantum explicare, ibid. num. 7. 196
- 1 Fides an debet esse totius Ecclesie, ibid. num. 16. 196
- 1 FIERI multa probentur quæ facta tenent, in c. Ad Apostolicum, num. 20. de Regular. 183
- 1 FILIATIONIS quæ potest fide non relevat ab onere probandi legitimam, in c. Laici, n. 75. Qui fidei sunt legit. 91
- 1 Filiationem, & legitimam probandi quæritur sunt species, in cap. Per tuam, num. 6. & numer. seq. Qui fidei sunt legit. 94
- 1 Filiatio verè probari non potest, sed juxta vehementer præsumitur ad alium, qui natus est ex supposito, in cap. Veltra, num. 86. de cubabitat. Cler. & mugh. 36
- 1 Filiatio vera prævalere fidei, in cap. Cum finis, numer. 5. de Regular. 173

- de ordinat. ab Episcopo. 182
- 1 Forma, quibus in ordinatione imprimatur character, esse et institutione Ecclesie, et rationem esse alterius, in c. Cum venisset, num. 66. de sacr. Unct. 449
- 2 Forma quid, in c. Sexagesimo. 51. de suppl. sigill. Prælat. 353
- 3 Forma in electionibus eue introdunda, in cap. Publicato, num. 6. de elect. 300
- 4 Forma ubi et aliquo casu adveniens servari non potest, valet actus etiam tali forma non servata, ibid. num. 79. 311
- 5 Forma hie flatur non sunt servanda, ubi in electione illorum Prælatorum, per quorum mortem Ecclesia sunt vacantes, in c. Quia propter, num. 6. de elect. 287
- 6 Forma electionis per compromissum que fit, ibid. num. 76. 291
- 7 Forma substitutionis inducitur, ubi lex utitur verbis necessitate importantis, in cap. Tuz Fraternitati, num. 5. de spons. & matr. 57
- 8 Declaratio, ibidem num. 18. 19. & 22. 36
- 9 Forma dat esse rei, & impleri debet prædict, & non per acquiescentiam, ibid. num. 6. 15
- 10 Declaratio, ibid. num. 22. & 27. 16
- 11 Forma substitutionis inducitur ex verbis necessitatem designantibus, in c. Qui Presbyterum, num. 26. de spons. & remiss. 293
- 12 Declaratio quadrupliciter, ibid. 3. num. 74. usque ad u. 91. 297
- 13 Forma in actibus humanis est partem ordinis secundum prius, & posterius, ibid. num. 37. 294
- 14 pro Forma non est abscondenda, ut indicatur etiam aliquod præsumptum, ibid. num. 41. 294
- 15 Forma servari debet etiam in mutans, aliis actus est nullus, ibidem num. 51. 297
- 16 Forma d puri canonici in dubio censetur substantialis, & de essentia actus, ibid. num. 52. 297
- 17 Forma flatur circa professionem Regularium non censetur substantialis, nisi habeat decretum irritum, ibid. num. 80. 297
- 18 Etiam datus fit ordo per prius, & posterius, ibid. num. 81. 297
- 19 Forma impleri debet in specie, & non per acquiescentiam, in cap. Cum pro causa, num. 27. de sent. excomm. 339
- 20 Forma quibus verbis inducitur, in cap. Causam, n. 27. de elect. 360
- 21 Forma renunciar potest, quando privatam respectu utilitatem, in c. Cum acquiescentia, num. 22. de constit. 109
- 22 Forma non possit renunciar, quatenus concernit privatam utilitatem ipsorum renunciantis, in cap. Ad Apolliniam, num. 15. de Regular. 353
- 23 Forma ultima appellatur forma communis, in c. Accipimus, n. 21. de ac. & qual. 412
- 24 Forma iudicialis regulariter secundum naturam obligationis præcedit, ibid. num. 28. 412
- 25 FORMULA que datur Papa in promovendis Episcopis in Concilio, in c. Eam tamen, 14. de relapsis. 151
- 26 Formula datur, ubi flatur in consensu Monasterii de mandato Congregationis super statu Regularium consecratorum, c. Relatum, num. 45. Ne Cler. vel Monach. 670
- 27 FORMULO quid fit, in c. Ne irritum, num. 93. de Constit. 38
- 28 Formido morali veritatem non persequatur, ibidem num. 355. vers. Moveretur seipso. 58
- 29 Contrarium, num. 391. vers. Ad septimum. 83
- 30 Declaratio, ibid. vers. Ad rationem quædam. 83
- 31 Formido duplex, ibid. 83
- 32 ob FORNICATIONEM simpliciter olim depronebatur non solum Clerici, sed etiam Episcopi, in cap. Non debet, num. 7. de consensu, & alibi. 72
- 33 Hæresis flatur, nisi fornicatio sit notoria, vel scandalosa, ead. d. contrariatur, ibid. num. 7. 72
- 34 Fornicatio simpliciter porta que fit, in c. Pervenit, primo, u. 22. de testib. cogn. 160
- 35 FOR TITUDO nulla sine iusticia est laudanda, in c. Henricus, n. 6. de Cler. pugnan. in duell. 141
- 36 FORMULATI, & flatur ligari à pari procedunt, in c. Canonum flatur, num. 79. de constit. 29
- 37 Et in c. Quia in Ecclesiis, num. 23. eod. tit. 29
- 38 Forum que flatur, in cap. ut servetur, de iurisdicte, licet aliis ei subiectis non sit, in c. Lei, num. 4. de foro compet. 61
- 39 Forum que flatur in loco ubi contrahitur, vel fingitur contraxisse, ibid. num. 7. 64
- 40 Forum ut quis iustitiam ratione contrahatur, que requiritur, ibid. num. 8. 64
- 41 Forum domicilii dicitur proprium, & naturalis forum, ibid. num. 9. 64
- 42 Forum que flatur, ubi res litigiosa fore illius possit fieri est, fore res sit in alio, five immobilia, ibid. num. 10. 64
- 43 Forum fori dicitur quinquaginta duo modi numerantur à Speculatoribus, ibid. num. 11. 64
- 44 Habitatio de per se sufficit ad foriendum forum pontificalem, nec requiritur domicilium, in cap. Constitum, num. 41. de benef. 619
- 45 Forum conscientie non exonerat semper iudicem veritatis, in c. Si quis, num. 27. de Regular. 734
- 46 Forum conscientie regulariter sequitur forum iudiciale, ibidem num. 59. 738
- 47 Forum conscientie diffunditur à foro iudiciali, quando lex præcipit, ut diffundatur, ibid. num. 61. & 77. 738
- 48 Declaratio fori nocere extra opposi pot etiam post iterum correctionem, in c. Magno, num. 42. de iur. & iur. 490
- 49 Fori adjectio aliud est, & aliud modum, ibid. num. 46. 490
- 50 in Foro domicilii, vel originis, aut consuetudinis, vel delicti, in c. quomodo Clericus abiens conveniri possit, in c. Lacet, num. 42. de foro compet. 67
- 51 Forum mutans amot circumstantiis estimatur à iurisdictione primi iudicis, & sicus si non fiat mutatio, sed accumulatio, in c. Proposui, num. 11. de foro compet. 79
- 52 Forum domicilii est mutabile, ibidem num. 16. 80
- 53 Et quid in foro contrahatur, num. 17. 80
- 54 Et quid in foro originis, ibid. num. 27. & seq. 80
- 55 Fori mutatio post electionem non, in quibus casibus non existit à iurisdictione primi iudicis, ibid. num. 31. 80
- 56 Debitor si in loco fori domicilii necum contraxerit, & postea etiam ante electionem ab alio domicilium transferat, poterit eum convenire in loco contrahatur, ibid. num. 32. 80
- 57 Et an poterit eum convenire in loco domicilii, quod habebat tempore contrahatur celebrati extra locum domicilii, ibidem num. 39. 80
- 58 Fori privilegium quoniam præter Clericos gaudere debeant, hanc finem dicitur in cap. Nullus, num. 16. usque in fin. de foro compet. 47
- 59 Forum privilegiati fortiter non privilegiatus in causa iudicatur, ibidem num. 30. 46
- 60 Fori privilegium concessum est Clericis propter characterem, qui personam non exprimitur, ibid. num. 36 & num. 41. 47
- 61 Forum domicilii cum exteris omnibus conveniatur, in c. Si quis, num. 10. de foro compet. 37
- 62 Forum quod flatur Clericis ratione beneficii, ibid. n. 11. 36
- 63 in Foro originis propriæ, vel parente Clericus convenire potest, dummodo ibi sit præsentia, licet alio domicilium habeat, ibid. num. 12. 36
- 64 Forum ubi flatur Clericus ratione Ordinis collati, ibidem num. 17. 36
- 65 Fori privilegium quia ob causas à Concilio Tridentino hæc similitudinem, ibid. num. 27. 41
- 66 Fori privilegium concessum est Clericis propter characterem anime indelebiter impressum, in cap. Nuper à nobis, num. 36. de benef. 306
- 67 Vide in ver. *Clericus quod fori privilegium.*
- 68 Forum que flatur ratione delicti, in c. A nobis, primo, num. 4. de sent. excomm. 333
- 69 Et pluribus aliis modis, ibid. num. 26. 333
- 70 Forum conscientie, & forum iudiciale tendunt ad diversos fines, in c. Postulatus, num. 19. de Clericis, 196
- 71 Vide in ver. *Applausus.*
- 72 de Foro Electi sunt omnes homines de evando in concensibus animarum, in c. Nulli, n. 6. de herb. Eccl. non alienam. 229
- 73 FRANCHITIAS in Urbe prohibuit Julius III. etiam quod non principes, & S. R. E. Cardinales, in c. Ecclesie, num. 34. de immunit. Eccl. 648
- 74 FRATER major si in c. communi amplum adificium fecerit, & fratre minore sumptus non repetit, in c. Requirunt, num. 26. de rescri. in integr. 688
- 75 Frater major quoad divisionem honorum.
- 76 Vide in ver. *De iusto.*
- 77 **Frates Carmelitani.**
- 78 Frater Carmelitarum Indulgentium quod occasione c. Volens, indulgentiam præjudicium propter eorum exemptionem, quomodo fit intelligendum, in c. Tamen, cum 28. de privileg. 248
- 79 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 80 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 81 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 82 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 83 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 84 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 85 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 86 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 87 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 88 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 89 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 90 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 91 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 92 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 93 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 94 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 95 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 96 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 97 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 98 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 99 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 100 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 101 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 102 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 103 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 104 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 105 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 106 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 107 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 108 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 109 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 110 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 111 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 112 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 113 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 114 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 115 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 116 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 117 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 118 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 119 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 120 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 121 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 122 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 123 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 124 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 125 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 126 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 127 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 128 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 129 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 130 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 131 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 132 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 133 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 134 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 135 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 136 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 137 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 138 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 139 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 140 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 141 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 142 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 143 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 144 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 145 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 146 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 147 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 148 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 149 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 150 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 151 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 152 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 153 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 154 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 155 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 156 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 157 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 158 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 159 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 160 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 161 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 162 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 163 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 164 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 165 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 166 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 167 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 168 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 169 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 170 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 171 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 172 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 173 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 174 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 175 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 176 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 177 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 178 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 179 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 180 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 181 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 182 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 183 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 184 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 185 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 186 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 187 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 188 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 189 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 190 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 191 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 192 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 193 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 194 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 195 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 196 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 197 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 198 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 199 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248
- 200 Carmelitani Discretorum, c. n. 2. de privileg. 248

Frates S. I. Hierosolymitani.

- 1 Frates Capellani S. Iohannis Hierosolymitani curam animarum habentes renunciar Synodo interelle, in c. Quod super hanc, num. 9. de major. & obed. 612
- 2 Frateri noncupationis in Religione Hierosolymitana non conveniunt, nisi profectus, in cap. Qui Presbyterum, num. 109. de potest. & remiss. 399
- 3 Vide in ver. *Adversus errorem.*
- 4 Frater S. Iohannis Dei, an sine exceptis ab Ordinariis iurisdictione, in c. Tamen, cum 27. de privileg. 247
- 5 Frater, & Administratores Hospitalium S. Iohannis Dei tenentur singulis annis reddere Ordinario rationem administrationis, in c. Ad hac, num. 49. de Relig. & omib. 491

Frates Mendicantes.

- 1 Frates Mendicantes qui Ordine inter se procedere debeant, & quid de Conventibus S. Iohannis, in c. Cum certum, num. 22. de major. & obed. 608
- 2 Mendicantes ex Confirmatione Bonifacii VIII. non habebat nova loca recipere, vel recepta mutare sine licentia Papæ, nisi pro incrementis vite darentur, in c. Non amplius, n. 19. de instit. 177
- 3 Mendicantes qui sunt, ibid. num. 41. 177

- An sint capere acquisitionis bonorum immobilium in comuni-
 in c. In praefatis, n. 32. & a. seq. usque ad n. 60. de probat. 137
 Mendicantes curia Minores de iure possint acquirere bona
 immobilia in comuni, etiam per viam institutionis non ut re-
 ceant, sed ut vendant, & sic alant, ibid. num. 47. 137
 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. num. 47. & 117. 137
 Mendicantes ex capis Capucinis, & Minoribus de Observantia ex
 Concilio Tridentino possunt in comuni bona immobilia posside-
 re, & excludere fideiuramentum ad illas non Mendicantium,
 ibid. num. 48. 137
 Mendicantes qui sint, ibid. num. 57. 139
 Mendicantes habent pro dote mendicantem, ibid. num. 58. 139
 Mendicantes Ordines non Mendicantibus differunt specie, ibid.
 num. 59. 139
 Mendicantes ad vitam activam, Monachi vero ad contemplativam
 sunt instituti, ibid. num. 60. 139
 Mendicantes non licet ad non Mendicantes transferre, et ibi officia,
 & administrationes assumant, ibid. num. 60. 140
 Mendicantium Ordinem, Monachicorum, vel Collegiorum nomen
 intelligunt illorum personam, non autem aedificia, vel univer-
 sitates, propter illi peragere licita, ibid. num. 61. 140
 Mendicantium statum, & officium non requirunt bona immobilia in
 communem possidere, ibid. num. 115. 140
 Mendicantes sunt, qui ex fundatione sine Regale non habent reditu-
 m, licet de facto, vel ex privilegio non mendicant, ibidem
 num. 116. 142
 Mendicantes transmissi ad non Mendicantes sine licentia Papa
 sunt eo ipso excommunicati per Extravag. Martini IV. in c. Di-
 lectis, num. 30. de re iudicat. 142
 Etiam transmissi ex iusta causa, 143
 Et premissis contraria opinio, ibid. num. 31. 143
 Vide in ver. *Regulares quod transmissi* 143
 Mendicantes post Extravagantem Joan. XXII. *Quia vultis*, non
 licet in suis Conventibus habere, nisi unum capitulum, in cap.
 Patrebus, num. 28. & num. 35. de privileg. 143
 Et quid si unum habeant pro se, & alium pro Universitate,
 ibidem num. 10. 143
 Et quid si aetate plures habeant sine contraditione, ibid. num. 10.
 & 16. 144
 Et quid si ita se habeat consuetudo, ibid. num. 37. 144
 Et quid si habeant Parochias, ibid. num. 38. 144
 Fratres Ordinem Mendicantium non prohibetur elemosinas
 querere, & eorum nomine trahere, & viam tempore mes-
 sum, & vinetum, & alias res colligere, in cap. Cum ex co.
 num. 2. de penit. & remiss. 149
 Quomodo id non faciant per alios, sed per seipsos, ibid. num. 30.
 & 31. 149

Frares Minores.

- Fratres Minores in fine capaces institutionis ex lege facti, ut bo-
 na hereditaria vendantur, & pretium progreper in reparatione in
 Ecclesia, &c. & quousque institutio non valeat, per legat. Je-
 gam, in cap. Nimirum prava, num. 20. & seq. usque ad num. 46.
 de execut. Praelator. 151
 An, & quomodo sint capaces bonorum ex dispositione c. Exist, de
 verb. signifi. lib. 6. ibid. num. 11. & 35. 151
 Instituti capaces successione, ibid. num. 33. 151
 Fratrum Minorum institutio in personam Ecclesiae Romanae non su-
 binetur, & c. Exist in hoc revocatur per Extravag. Ad condico-
 nem, ibidem num. 34. 151
 Fratres Minores in bonis elis, sine Ordinis relictis, vel elis
 nullum suu, sed dominum acquirunt, ibid. num. 35. 151
 An subveniat officio iudicis, ut implere testatoria voluntas,
 ibid. num. 30. & 41. 151
 Fratres Minores sunt incapaces annui redditus cum inter immobi-
 lia reperiunt, ibid. num. 71. 151
 Sunt incapaces fideicommissi, & legati universalia, ibid. num. 40.
 & 44. 152
 Fratres Minores tam de familia, quam ex Reformatione, quorum
 Legatum sint capaces, ibid. num. 46. & seq. usque in fin. 154
 Quid de Legatis bonorum mobilium, quae unica professione ad-
 implentur, ibid. num. 47. & 51. 154
 Et quid de legatis annuis factis fabrice Ecclesiae, vel Sacrificii, ibi-
 dem num. 48. & 51. 154
 Et quid de legatis annuis, quae sunt ipsi fratribus cum opere cele-
 brationis Missarum, ibid. num. 49. & 53. 154
 Et quid de legatis annuis sine opere, ibid. num. 50. & 54. 154
 Fratres Minores Censuras famulorum, quibus condonatus permis-
 si sunt Novitios ad habitum, & professionem recipere, ibidem
 num. 55. 155
 Fratres Minores non prohibetur annuos redditus recipere a spon-
 se dote per modum elemosinae, ibid. num. 56. 156
 Fratres Minores legata annua cum opere, vel sine opere accipien-
 tes, quam professionem facere volunt, ibid. num. 57. &
 seq. 156
 Fratrum Minorum incapaces ex doctrina D. Bonaventurae, ibid.
 num. 58. 156
 Fratrum Minoribus qualiter sit interdictionum avaritiarum usque,
 ibid. num. 59. 157
 Fratres Minores obligantur ex vi vero professionis ad omnia, quae in
 Regula ipsi sub verbi obligatione inducuntur, & in specie ad

perendum in sexis teris, in c. Explicari, num. 6. & 7. de obsequ.
 jerali. 157

- Fratres Minores ad Cathedralium non eliguntur, sed postulantur, in
 c. Bona memoria, num. 73. de postul. Praelator. 154
 Fratres Minores non possunt esse canonicorum testamentorum, in cap.
 Tua nobis, num. 18. de testam. 154
 Fratres Minores sunt incapaces annuorum reddituum, in cap. Non
 quidem, num. 14. de testam. 156
 Possunt recipere legata annua a sponse dote per modum elemo-
 sinae, dummodo de illa per Papam non fuerit dispositum, &
 ibidem num. 26. 156
 Fratres Minores sunt excommunicationis latae sententiae pena
 prohibetur impedire personis Apostolicis de Beneficiis, quib.
 legata annua ipsi fratribus relictis applicata fuerunt, ibid.
 num. 30. 156
 Fratres Minores habentur contra Regulam redditus annuos, &
 peccant mortaliter, ibid. num. 46. 156
 Fratres Minores transmissi ad Ordinem Canonicorum Regularium
 anno probationis renunciant non possunt, in c. Ad Apostolicam,
 num. 37. & 54. de Regular. 156
 Fratres Minores ad Conventuales ipsius Ordinis transmissi sunt
 incapaces successione Bulla Alexandri VI. ibid. num. 66. 156
 Fratres Minores possunt bona immobilia sub modo heredi legat.
 vendere sine ulla solemnitate, in c. Palmarum, num. 21. de his, qui
 sunt a Praelator. 157
 Fratres Minores sunt incapaces hereditariae successione etiam in
 communi, in c. In praefatis, num. 39. de probat. 157
 Sunt quidam in archidiaconis pauperes super omnes Mendicantes, &
 ibid. num. 40. 157
 Fratres Minor si habent institutionem, perinde est, ac si moris institu-
 tus fuisset, ibid. num. 41. 157
 Fratres Minores non sunt capaces fideicommissi universalia, 157
 ibidem num. 43. 157
 Nec per Legat. habere possunt hereditatem, ibid. num. 44. 157
 Nec legata particularia per institutionem, ibid. num. 44. 157
 Fratres Minores si heredes infirmorum ex lege, ut vendant, &
 pretium convertant in suas necessitates, infirmorum non valet, ibi-
 dem num. 45. 157
 Idem si infirmorum ex lege, ut pretium erogent in constitutionem
 Ecclesiae, ibid. num. 46. 157
 Fratres Minores non cadunt sub subditum, qui candidato fideicom-
 missi sine liberis, ibid. num. 47. 157
 Ex bona profectum Religionem Fratrum Minorum, si de illa ante ad
 non disposuerit, deferuntur venientibus ab intestato, ibid. num.
 48. 157
 Fratres Minores sunt capaces legari rei immobili, vel annui red-
 ditus ad effectum vendendi, & convertendi pretium in suas ne-
 cessitates, ibid. num. 51. 156
 Quomodo pretium sit modicum, ibid. num. 53. 156
 Et legatum fit sub modo licito, & simpliciter, ibid. num. 54. 156
 Infirmitas fratrum Minorum, in valide fieri possit legatum annui
 redditus, ibid. num. 55. & seq. usque ad num. 57. 156
 Fratrum Minoribus concessitur recursus pro pecunia ad amicum
 spirituali pro necessitatibus infirmorum, & si ab eis redirentur
 dimittantur, ibid. num. 58. 156
 Fratrum Minoribus legari non potest annuus redditus pro alimen-
 tis, ibid. num. 57. 156
 Fratribus Minoribus annuos redditus habere non licet, ibid. num.
 59. 156
 Nisi pro Divino cultu, ibid. num. 60. 156
 Fratrum Minorum Ecclesiae relinquere idem est, quod relinquere ip-
 sis fratribus, ibid. num. 61. 157
 Fratres Minor transmissi ad Tertium Ordinem Sancti Francisci non
 recuperat succedendi in bonis sibi ex testamento, vel ab inter-
 stato post translationem delata, ibid. num. 62. & seq. usque
 ad num. 81. 157
 Fratres Minores S. Francisci de Observantia transmissi ad
 conventuales sunt incapaces successione, ibid. num. 78. 157
 Fratres Minor si sint Episcopi non efficiunt capaces successione, sed
 tamen bona in suam Ecclesiam deferunt, in cap. Quae in Eccle-
 siam, num. 10. de consue. 157
 Testamentum in quo Fratres Minores sunt institui, an valet.
 Vide in ver. *Testamentum in communi*. 157
 Fratres Minores alienare possunt sine solemnitate bona immobili-
 a eis legata sub modo licito, vel simpliciter, in c. Nulli, num. 28.
 de rebus Ecclesiae non abeis. 157
 Fratres Censuras famulorum qualiter fuerint redintegrati ad reci-
 piendos Novitios, in c. Cum virum, num. 50. de Regular. 157

Frares Predicatores.

- Fratres Predicatores preferuntur fratribus Minoribus, in cap. Ni-
 mirum prava, num. 1. & seq. de execut. Praelator. 159
 Exempti sunt a Processionibus ac privilegio Joannis XXII. ibidem
 num. 9. 159
 Fratres Predicatores non secus, ac Fratres Minores sunt in statu
 claustrali pauperum, ibid. num. 12. 159
 Et nisi proprii habere possint, etiam in comuni, ibid. num.
 13. 159
 Item sint incapaces annui redditus perpetui, ibid. num. 14. 159
 Fratres Predicatores sunt Mendicantes ex Constitutionibus, fratres
 Minores ex Regula, ibid. num. 15. 159

- 4 Fratres Prædicatores ex privilegio dantes opacis redditus perpetui, & hereditarii, ibid. n. 17. 211
- 5 Fratres Prædicatores, & Minores non possunt in Claustro Monasterii sui Ordinis in Altari pontificali Missam celebrare transmissio Episcopo, & quid de illius licentia, in c. In his, n. 1. & seqq. ubi de priv. 178
- 6 Fratres Prædicatores, & Minores ex indulto Honori III. uti poterant Altari vaticano, etiam Episcopo non permittitur, ibid. num. 4. 278
- 7 Fratres Prædicatores, & Minores privilegio ante Concilium Tridentinum uti non poterant Altari vaticano privilegio, posteaquam habuerunt Ecclesiam concordantiam ibid. n. 478
- 8 Altari vaticano privilegium fuit innovatum à Sixto IV. & Alexandro VI. quoad Minores tantum, non autem quoad Prædicatores, ibid. num. 6. 178
- 9 Fratrum Prædicatorum, & Minorum privilegium in Altari vaticano celebrandi fuit ablatum à Concilio Tridentino, ibid. num. 8. 279
- 10 Fratres Prædicatores, & Minores non possunt in Claustro suorum Monasteriorum celebrare in Altari pontificali etiam de Episcopi licentia, ibid. num. 14. & 19. 279
- 11 Secus si Alæse sit in Oratorio ad Divinum cultum dedicato, ibid. n. 21. 280
- 12 Placitum Prædicatorum, Minorum, Sancti Augustini, Carmelitarum, Servorum, Minorum, & Servorum Regularium de Somnifera excommunicatio à beneficiis Ordinariis etiam ratione delicti contrahitur, & recte, in cap. Tunc, num. 10. de priv. 246
- 13 Fratres S. Dominici, & Servorum non possunt polliceri Constitutiones suas, sed non originalia instituta Religionis, in cap. Recentes, num. 44. de stat. Monach. 468
- 14 Ordines Prædicatorum, & Minorum, quo tempore fuerint per Sedem Apostolicam approbati, in cap. Natus prius, num. 1. de excess. Prælat. 210

Fratres S. Spiritus in Saxia.

- 3 Fratres Commendatarii S. Spiritus in Saxia, an possint disponere ulterrimis, & velint de fructibus suorum Commendarum, in cap. Machi, num. 6. de stat. Monach. 477
- 4 FRATRES TERTII ORDINIS S. FRANCISCI sunt caput ceteros honorum inchoabunt in comuni ex illius, Fratres Conventuales ex privilegio, in c. In presentia, n. 79. & 80. & n. seqq. de probat. 178
- 5 FRATUS in omni dispositione intelligitur excepta, in c. Magnus, num. 30. de oblig. ad ratoc. 488
- 6 Fraudis suspicio non excluditur ex temporis intervallo, ita arguitur ex brevitate temporis, ibid. n. 7. & seqq. 489
- 7 Fraus in præsumitur ex infamia criminis inter Clericum, ibid. num. 30. 489
- 8 Fraus per conjecturas probatur, in c. Nobis, n. 31. de finem. 47
- 9 Fraus contra est prohibita de parte naturalis, in c. In presentia, n. 64. de probat. 137
- 10 FREQUENTIA delicti est iusta causa reservationis absolutionis, in c. Nones, n. 34. de sent. exco. 147
- 11 FRIGIDITAS viri, & transgressio ad coelibatum, an sint iusta causa dispensandi super matrimonio rato, in c. Ex parte, 1. secundo, n. 21. de convet. conjugat. 471
- 12 Frigiditas impedimentum perpetuum dirimit matrimonium, in c. Verum, num. 13. de convet. conjugat. 471
- 13 Et si in presentia post matrimonium ratum, an sit iusta causa dispensandi super eo, ibid. num. 14. 473

Fructus, communis.

- 1 Fructus intelligentur deductis impensis, quæ quærendorum, colligendorum, conservandorum curam gravia sunt, in c. Graviss. 3. de reit. spoliat. 117
- 2 Vide in ver. Impensis.
- 3 Fructus alii sunt naturales, alii industriales, alii civiles, ibid. num. 18. 117
- 4 De quibus vide infra sua loca.
- 5 Fructus, an & quando faciat suos possessor bonæ, vel malæ fidei.
- 6 Vide in ver. Possessor.
- 7 Fructuum quas acquisitionem spectans sunt singula temporis momenta bonæ, vel malæ fidei, in c. Graviss. 3. de reit. spoliat. 117
- 8 Fructus qui perennius non accedunt, sed principaliter tantum sunt, & capitale, restituntur sunt à bonæ fidei possessore, etiam ante mutam litem, ibid. num. 121. & 127. 215
- 9 Fructus beneficiorum vacantium ab Episcopo, vel aliter ex iusta causa sine retriactu introducti possunt privilegio, consuetudine, vel statuto, in cap. Præterea, num. 47. Ne Prælat. viri sum. 71
- 10 Fructus beneficiorum à communiter accidentibus persumuntur potius autem, quam demitti, ibid. num. 70. 76
- 11 Fructus beneficii, an & quando vendi possint sine labe simoniæ, ibid. num. 79. 77
- 12 Diffinitus super fructibus in absentia percipiendis, quotidianis distributionibus non percipit, in cap. Licet, num. 1. de præbend. 134
- 13 Fructuum appellatione veniunt non distributiones quotidianæ,

- ibidem num. 1. 114
- 14 Nisi materia largi non servanda à bonæ fidei, ibid. num. 4. 114
- 15 Fructus beneficii non non debentur non residentibus, nisi in casibus in iure expressis, ibid. num. 16. 234
- 16 Fructus præbende, & distributiones quotidianæ, in quibus differant, ibid. num. 17. 124
- 17 Pars amissionis fructuum ob non residentem non habet locum in distributionibus, quas Canonici intersunt, per locum est, ibid. num. 30. 237
- 18 Fructuum distributiones, & solutiones, quæ ex prævia consecratione, aut consecrationibus sunt tempore interdicti, vel possessionis reprobantur à Concilio Tridentino, & Constitutione Pii V. in c. Tunc, num. 30. de simonia. 119
- 19 Dispositus super fructibus in absentia percipiendis habetur pro præsentem, non autem pro interdictum, in cap. Olim, num. 31. de verb. signifi. 182
- 20 Fructuum appellatione non veniunt quotidianæ distributiones, ibid. num. 32. 182
- 21 Fructuum appellatione veniunt decimæ, & quidquid ex his non nascitur, & transiit, in cap. Cum contingat, num. 47. de decem. 319
- 22 Fructuum assignatio facta Ecclesie in perpetuum dat utile dominium, ibid. n. 48. 320
- 23 Fructus præbende dignationis qualiter sint convertendi in distributiones, in cap. Quia potestati, num. 17. & 21. de Cler. n. in reit. 30

Vide in ver. Distributionibus converti.

- 1 Fructus superacrescentes debentur Canonici aliter non sunt recepti, quando præbende non sunt distinctæ, sed si distinctæ per certam mensuram fructuum, in cap. Cum M. num. 9. de Canonicat. 173
- 2 Fructus industriales cedunt lucroprebandari, ubi præbende sunt distinctæ, ibid. num. 4. & 40. 173
- 3 Fructus pertinent ad bonæ fidei possessorem, non ad proprietarium, in cap. Consultationibus, num. 6. de Jurapatronatus. 110
- 4 Fructus Ecclesie vacantium successoribus suis reservandi, in cap. Cum viri, num. 21. de obi. Ordin. 176
- 5 Nisi sine alicui, qui servando servari non possint, ibid. num. 22. 176
- 6 Vel nisi sine fructibus, seu spoliis Beneficiarii potestatem, ibidem num. 23. 176

Fructus civiles qui.

- 1 Fructus civiles qui dicuntur, in cap. Graviss. num. 31. & num. seqq. de reit. spoliat. 116
- 2 Pensiones domorum, usurarum, vectura navium, mercedes portuorum, & opera servorum dicuntur fructus civiles, ibid. num. 31. & seqq. 116
- 3 Pensiones domorum, quo sensu ab aliquibus vocantur fructus industriales, ibid. num. 34. 116
- 4 Fructus civiles magis accedunt ad naturales, quam ad industriales, ibid. num. 35. 116
- 5 Pensiones Ecclesiasticæ obsequio dubio inter fructus civiles computantur, ibid. num. 36. 116

Fructus industriales qui.

- 1 Fructus industriales qui sunt, in cap. Graviss. num. 30. de reit. spoliat. 115
- 2 Fructus in iudicari debentur industriales, vel naturales, relinquuntur arbitrio iudicis, ibid. num. 31. 115
- 3 Et quomodo huiusmodi arbitrium sit regulandum, ibid. num. 32. 115
- 4 Olim & oleum sunt fructus industriales, ibid. num. 31. 115
- 5 Fructus omnes qui fiunt naturæ, industriales sunt, ibid. num. 34. 115
- 6 Farnum, & pulvis fructus industriales dicuntur, ibid. num. 37. 115
- 7 Item Jena, & lac, ibid. num. 16. 216
- 8 Item aucupia, venationes, & pasciones, ibid. 216
- 9 Item lapidicina, & cretordina, ibid. num. 22. 216
- 10 Item terre vicia, ibid. num. 29. 218
- 11 Pascua sunt fructus industriales si filice fecerint, aliis secus, ibid. num. 30. 216

Fructus naturales qui.

- 1 Fructus naturales qui sunt, in cap. Graviss. num. 29. de reit. spoliat. 115
- 2 Fructus in iudicari debentur naturales, vel industriales, relinquuntur arbitrio iudicis, ibid. num. 31. 115
- 3 Et quomodo huiusmodi arbitrium sit regulandum, ibid. num. 32. 115
- 4 Pascua sunt fructus naturales, nisi filice fecerint, aliis secus, ibid. num. 30. 116
- 5 Consensum in fructibus naturalibus idem operatur, quod in industrialibus, & valens in industrialibus, ibidem num. 47. & 61. 117

Vide in ver. Possessor bonæ fidei quod fructum, &c.

Fructuum condemnatio.

- In fructibus perceptis ante motum litem regulariter non fit condemnatio, nisi expresse petatur in libello, in c. Gravari, num. 17. & 19. de res. spo. 111
- Fallit quando agitur de vi expulsiua, aut compulsiua; vel petitione hereditatis, ibid. num. 16. 111
- Fructus quando accessorie petuntur in libello, si in eis non fiat condemnatio, non potest de eis amplius agi, nec super onibus sententia fieri, ibid. num. 16. 111
- Secus si petantur principaliter, & iure actionis, ibid. num. 17. 111
- Condemnatio in beneficiis alius ex stylo Roze non fit, nisi cum fructibus perceptis, & sub fructibus semper comprehenduntur distribuitioes quotidianae, ibid. num. 16. 119
- Vide in vet. *Posse per mala fides*
Et in vet. *Posse per bona fides*
- Et in vet. *Definitioes quotidianae quando restituenda*, num. 3. de reuic. 117
- FRUGES appellatio quid veniat, in c. Nisi cum pridem, num. 3. de reuic. 117
- FRUT pro parte possessoris, ut parte non possessoris, in c. Sciamus, num. 9. de sup. negl. Priat. 117
- FUSTA a feris dicitur cum non perficitur, id cuius gratia fit, in c. Fratrem, num. 57. de sepulch. 117
- Fructus expectant eventus nihil operantur, in c. Per tua, num. 12. de sent. excomm. 117
- Fructus leges aequalium invocant, qui committit in legem in cap. Immutatorem, num. 10. & 19. de Immutat. Eccl. 640
- FUCATIO ex sui natura est illicita, & prohiberi potest per statutum Episcopi, in c. Mulca, n. 6. Nec Cler. vel Monach. 616
- Non tamen est peccatum mortale, nisi fiat propter lasciviam, vel Dei contemptum, ibid. num. 59. 616
- FUMUS enumeratur inter corporalia, in c. Parentibus, n. 27. de perillig. 640

Fundare, fundatio, fundator.

- FUNDARE quid sit, in c. Quoniam, num. 14. de purpur. 513
- Fundatio non efficitur patronatus, si nec alius Ecclesiam construat, & docet, nec constituit, si nemo alius docem assignet, nec dotant, si nullus Ecclesiam fundet, & construat contra Lambertinum, ibid. num. 16. & seq. usque ad num. 49. 513
- Fundator qui compulsiu Ecclesiam docet, an ex donatione efficitur patronus, ibid. num. 18. 513
- Fundationis qualitas non potest Ordinarius derogare etiam de exco. purgationis, in cap. Consequatur, num. 14. de Cler. non resid. 116
- Observantia longe post fundationem non potest esse interpretativa actus fundationis, ibid. num. 18. 116
- Fundationis verba, quando non recipiunt actum praedicationis, sed illius praedicationem, non requirunt Sacramentum actus, ibid. num. 17. 116
- Fundationis verba, pro sustentatione Clerici, qui divinis intersit, non recipiunt actum praedicationis, ibid. num. 31. 116
- Episcopus potest in electione Canonizatus in Cathedrali admittere conditionem, ut insinuetur Clericus, licet de communis iuris auctoritate non cogatur, in cap. Cum in cunctis, num. 73. de elect. 110
- FUNICULUS duplex diffidit rumpitur, in cap. Explicat de observ. p. p. num. 11. 619
- Funiculus triplex diffidit rumpitur, in c. Treugas, n. 10. de Treud. & par. 619
- FURIOSUS etiam si respuerit, promoveri non potest abique dispensatione Apollonia, in cap. Eam te adum. 47. de stat. & qual. 408
- Furiosus habens dilata interalla in Subdiaconum ordinatus, an quoadque teneatur, & an sit ei concedenda dispensatio, ut possit contrahere matrimonio, in cap. Tux litterarum, num. 80. de Cler. per sal. promiss. 307
- Et quid si dum erat compos mentis intentionem habuit suscipiendi Diaconatum, ibid. num. 81. 307
- Et quid si tempore susceptionis non agnoscatur furor, ibid. num. 81. 307
- Et quid in dubio, num. 81. 307
- Furiosus habens dilata interalla ad Subdiaconum promotus, an teneatur continere, in cap. Na unitatis, num. 111. de constit. 112
- Furiosus qui culpa propria incipit in furor, an sit irregularis ex homicidio in furor commisso, in cap. Ad audientiam, num. 24. de homicidio. 113
- Furiosus ex culpa sua puniendus est, sed mitiori pena, & relictis generatim Merochis, ibid. num. 11. 113
- Furiosus quod facit perinde est, ac si a quadripede, vel tegula per se cadit, nec factum esset, ibid. num. 16. 113
- Furiosus, seu fatuus, vel idota praesumitur, qui venit contra iura, in cap. Vel non esset compos, num. 1. de tempore. ordinat. 160
- FURORIS qualitas ex quibus probetur, in cap. Eam te adum. 47. de stat. & qual. 408
- Furor probatur per testes singulares, ibid. num. 46. 408
- Fur de iure communi, an sit suspendendus pro uno furto nuptiarum quantitate, in cap. Ne iniuriarum, num. 370. de constit. 80

- Fur sacrilegus fidei comparatur in cap. Deditur, si secundo, n. 6. de elect. 148
- Fur qui equis subtrahit mulierem confregit, non tenetur lege Canonicis de Scarnis, in c. Ad audientiam, o. Sode homin. 117
- Fur & latro, an & in quo differant, c. Interfecti, ver. Quibus potestatis, num. 1. & 12. de homie. 120
- Furem, vel latronem occidit, an liceat laico pro necessitate terram defendere, ibid. num. 3. & seq. usque in fin. 121
- Quid de iure civili, & in foro canonico, ibid. num. 4. & 18. 121
- Et quid de iure Canonico, & in foro poenitentiali, ibid. num. 5. & seq. 121
- Fur nocturnus, vel diurnus, an & quando possit laqueis occidi, ibid. num. 11. 121
- Fures, & in vases quod diutius rem detineat, o. magis peccant, in c. Nisi cum pridem, num. 11. de reuic. 118
- Contra furem omnis alio degerat, in c. Gravari, num. 61. de relict. spo. 118
- Fur occidit potest post restitutionem, & penitentiam ad sacros Ordines promoveri, in c. Ex litteris, n. 1. de fureis. 119
- Furi adus datur etiam pro re minima, in c. Ne iniuriarum, num. 391. de constit. 119
- Furtum proprie non committitur in re immobili, aut incorporali, in c. Deditur, si secundo, num. 7. de elect. 120
- Furtum non committitur rei, quae caret domino, ut hereditas, n. 1. de fureis, ibid. num. 4. 120
- Furtum unde dictum, in c. Suscepimus, n. 4. de homicidio. 120
- Furtum ab eo committitur, qui se aliena vult ad alium usum, quam dominus consenserit, in cap. Ad hanc, num. 73. de Relig. demib. 421
- Furtum atri, non atri committitur, qui si furripuit parvam aurum lupere, in c. Cum voluntate, n. 7. de fureis. 120
- Furtum in committitur dicitur male fidei possidere sine timore fructus consumendi, non autem percipiendo, in c. Gravari, num. 67. & 68. & 117. de res. spo. 121
- Furtum cum sacrilegio non ponitur poena degradationis, in c. Cum non ab homine, num. 94. de iudic. 121
- Sacerdos Regularis apostata, qui decem fura qualificata commisit, ex voto Congregationis a Sanctissimo deputatur exco. in perpetuum transmissis furiis ibid. num. 106. 121
- Vide in vet. *Clericus quod de gradatione, &c.*
- Furari, & necedere hanc in necessitate, non autem fomicari, & cetera, in c. Ex litteris, num. 6. de divor. 96
- Furtum, & praetium non est in Deo, in c. Cum pridem, n. 133. de pactis. 619

G

Gabella.

- Vide in vet. *Collata*
- Et in vet. *Clericus quod exco. per am. ad servit.*
- GEMINATIO actus multum operum, in c. Videtur, n. 13. de Regul. 148
- GENUS comprehendit species, sed non infert, species vero infert genus, sed non comprehendit, in cap. Cum foret ibid. num. 13. de proband. 90
- Genus exiliente incapax non fit distributio, vel diffusio in ejus species, in c. Responsum, num. 97. de sent. exco. Comm. 111
- Genus positio necessitate sequitur ad positionem speciei, in c. Ad hanc, num. 18. de proband. 90
- Genus idem operum quod omnia, quod speciei quod speciei, in c. Litterarum, n. 1. de observ. p. p. 196
- Genus a quo removetur, & quod libet ejus species, in cap. Quae in Ecclesiarum, num. 16. de constit. 99
- GENERALI non licet in electione Provincialium, & aliorum officialium aliquo nominem proponere, ex quibus unus Canonice eligatur, in c. Cum dicitur, n. 11. de constit. 207
- Generalis Ordinarius Sylvestrinus, an possit sua subditi regularibus primatum conferre, & minores Ordines conferre ad consuevit ab inmemorabili tempore, in c. Quamvis, num. 50. & seq. usque in fin. de consue. 109
- Generalis Praepositi facultas deputandi Vicarium in locum alieque Praepositi deditur, an ad verbera sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini decretis, in c. Nullus, num. 46. usque ad num. 53. de elect. 120
- Generalis facultas deputandi Vicarium in locum defuncti, an extendatur ad causas infamatis, abiectionis, & consilium, ibid. num. 53. 121
- Generalis Ordinarius in Concilio Tridentino post Abbates collocari facient, & inter hos primus Generalis Ordinarius Praedicatorum, in c. Ut Abbates, n. 19. de ext. & qual. 120
- Generalis Religiosis perpetuo propter agnoscendum factum inhabili non debet ab officio removeri, sed est dandus illi Coadjutor, in cap. Consultationibus, num. 6. de Cler. approbat. pag. 164
- Generalis Cisterciensis, & Cluniacensis fuit eximus Abbates perperu, ac proutque eligi debent secundum formam huius c. Quia propter, num. 19. de elect. 120

- 1 Generalis Ordinum Regularum, quinam hodie sine perpetui, in c. Ut filii, num. 9. de fil. Presbyter.
- 2 Generalis, & Promissoria indolgentia concedere non possunt, in c. Accedentibus, num. 1. p. de excels. Papam.
- 3 GENTILIS potest licet puniri per Papam, & contra legem naturae facit, ut si colat idola, in cap. Canonum statuta, n. 67. de constitut.
- 4 Gentiles in lege veteri significantur nomine adveniarum, & peregrinorum, quando ponuntur ad differentiam filiorum Israel, in c. Inter alia, num. 63. de immum. Eccles.
- 5 GERMANIE appellatio est typus in facultatibus non venit Belgium, in c. Super eos, n. 14. de canon. fal.
- 6 GERUNDIUM importat conditionem, in c. Qualiter, num. 31. de Cler. non residen.
- 7 Gerundum unde dictum, & quam vim habeat, in c. Ut Abbat, num. 17. de ar. & qual.
- 8 GESTA contra Constitutiones Ordinis confirmatas cum decreto irritatis non valent, in cap. Cum accessisset, num. 16. de constitut.
- 9 Gestatur, ibid. num. 1. & 27.
- 10 Gestis à Prælatu putativo non sufficienter ex communi errore, sed requiritur enim titulus ab habente auctoritatem, in cap. Super eo, num. 9. de crim. falsi.
- 11 Vide in ver. *Prælati putativi*.
- 12 Gestis contra formam sunt ipso jure nulla, in c. Causam, num. 16. de elect.
- 13 Gestis ab excommunicato, ut valent requiritur titulus putativi à legitimo superioris, nec sufficit à superiore putativo, in c. Quod iudicem, num. 130. de schism.
- 14 Gestis ab interlo non sufficienter etiam si gerantur pretesta publici officii, ibid. num. 131.
- 15 Gestis ab occulto excommunicato non sufficienter quoad eos, qui faciunt impedimentum, ibid. num. 134.
- 16 Electi in schismate dicuntur hæretici, & eorum gesta ex communi errore non sufficienter, in cap. Nisi cum pident, n. 34. de remiss.
- 17 Gestis a ratione publici officii non tenentur post interdictum Superioris, in c. Sicur te, num. 38. & 40. Ne Cler. vel Monach.
- 18 Gestis in Concilio perpetuum fidem faciunt, in c. Ex gestis, num. 1. de Cler. non residen.
- 19 Dominicus fidei defectus per personam publicam, vel reperiatur, in c. 26.
- 20 Archivaria auctoritas personarum, ibidem num. 3.
- 21 Gestis extrajudicialia fidei, acta verò judicialia, ibid. num. 4.
- 22 Gestis per electionem toleratis, non sufficienter ex titulo putativo, & communi errore, remissive, in c. Nihil, n. 37. de elect.
- 23 Gestis contra prohibicionem legis non procedunt ad irrationem adus, in c. quando sit nulla, in c. Responso, num. 103. de senen. excomm.
- 24 GLADIUS utroque resistens Sacerdotibus ab Ethnicis Principibus usurpatus, in cap. Cum ex eo, num. 29. de Reliq. & venerat. S. introit.
- 25 GLOSSÆ Cardinalis Antonii Casare, & Episcopi Mauricis super decretis Concilii Tridentini, in cap. Cum venissent, n. 77. & seq. de judic.
- 26 Glossæ auctoritates juris, in cap. Ne imitari, num. 109. & 109. de constitut.
- 27 Glossæ auctoritates omnes alias antecellunt, ibid. num. 373.
- 28 GNESENSIS Archiepiscopi litteræ ad Innocentium X. pro exemptione Bullæ suppressionis parvorum Conventuum ad Regnum Poloniarum, in cap. Italianum, num. 66. Ne Cler. vel Monach.
- 29 GRADUATUS, & degradatus fit per insignia, in c. Qui Presbyterum, num. 21. de pœnit. & remis.
- 30 GRADUUM Ecclesiæ appellationem intelliguntur Ordines Ecclesiastici, in c. Cum conditur, num. 57. de ar. & qual.
- 31 Graduum, & Ordinum distinctione cur à Deo constituta fuerit in Ecclesia militante, in c. Cum certum, n. 1. de major. & obedi.
- 32 Gradus appellatione quod veniant, in c. Requiritur, num. 41. de ordinat. ab Episcopo.
- 33 Gradibus conjugum, & affinitatis sublimitas, censentur etiam sublimitas gradus honestatis, in cap. Ad sublimitatem, n. 19. de spons. & matrim.
- 34 Gradu quarto, vel anteriori distans à spirite cum distans quinto, vel ulteriori contrahere potest, in c. Vir qui, num. 1. de consang. & affinit.
- 35 Gradu quoto remotior persona distans à communi spirite, toto distans à quolibet alio deficiente per aliam lineam, ibid. num. 3.
- 36 Etiam eorum alius distans à spirite in primo gradu, ibid. num. 3. & seq. de Reg. 9. 11. & seq.
- 37 Gradum remotiorem in dispensationibus matrimonialibus non sufficit experiri, si alter ex conjunctis matrimonium gradum quocumque modo attingat, ibid. num. 4. & cum. 7.
- 38 Sed in aliis gradibus remotior attenditur, & trahit ad se propinquior, ibid. num. 5.
- 39 Gradus in ascendendis tot sunt, quot personæ descripto spirite, ibid. num. 6.
- 40 Gradus primus, non autem remotior attenditur quoad obtinendam dispensationem, non autem ad inducendum impedimentum conjugum, & vel officiarum, seu publicæ honestatis, ibid. num. 7. & cum seq.
- 41 Gradus primus, & secundus publicæ honestatis sublimis est à Concilio Tridentino, cum sit computario à remotiori,

- ibidem num. 9.
- 42 Gradus propinquiorum non in dispensationibus fit attendendus, ibid. num. 14. & cum seq.
- 43 Ex Constitutione Pii IV. gradus propinquiorum expræpenduntur, non tamen super eo dispensandum, ibid. num. 15.
- 44 Eadem Constitutio quoad expræpendendum gradus propinquiorum revocata est à Pio V. præterquam quoad primum gradum, & declarationem super remotiori, ibid. num. 16.
- 45 Gradus nullus prout Divino modo prohibetur illi, qui idem non sit prohibens jure nature, ibid. num. 29. & n. 31.
- 46 Grangæ, & eorum provata Oratoria, an ab Episcopo visitari possint, & pertineant ad aliquod Monasterium jurisdictionis Episcopi subiectum, in vim decreti Innocentii X. in cap. Auctoritate de censibus, discepte de Grangis, à num. 1. & seq. usque ad num. 17.
- 47 GRANGLE, & membra Monasteriorum.
- 48 Vide in ver. *Conventus pœnit.*
- 49 GRATIA gratum faciens datur in Sacramentis, non autem in sacris, & ceremoniis non essentialibus, in cap. Cum contingat, num. 90. de ar. & qual.
- 50 Et in c. Requiritur, n. 50. de ordin. ab Episcopo.
- 51 Gratia recipi potest gratis oblatum, in cap. Tua vox, num. 24. de finem.
- 52 Gratia dari gratia dari debet, in cap. Nobis, num. 16. de finem.
- 53 Gratia ex sola signatura supplicationis perficitur, in cap. Præterea, n. 84. Ne Prælati vice suas.
- 54 Gratiam facere pro est alius jurisdictionis, in c. Irrefragabili, & Censuræ, num. 35. de reli. Ordin.
- 55 Episcopus an possit reo gratiam facere post sententiam, ibid. num. 36.
- 56 Et quid in inferiori Prælatu, num. 37.
- 57 Gratia ad beneficium cursum verificatur in curso tempore vacationis, licet tempore data litterarum esset simplex, in cap. De multis, num. 41. de praben.
- 58 Gratia nulla ab initio ex superveniente causa confirmari non potest, ibid. num. 43.
- 59 De Gratia adversarij nulla est, non tenetur qui in gratia sua facit mentionem, in c. Illa, num. 5. Ne Sedt vacante.
- 60 Vide in ver. *Beneficium a quibus conferendum*.
- 61 Et in ver. *Subjunctio*.
- 62 Gratia fit in iura per judicialia non dicitur illa, quæ frequenter præjudicat, sed illa, quæ præjudicat semper, & pernece, in c. Mandato, num. 30. de finem.
- 63 Gratia ab initio subrepticia ab gratia defectum per supervenientiam legitimæ reatus non convalescit, in c. Dilectus, al. secundo, num. 5. de praben.
- 64 Gratia conditionalis superveniente impedimento non implensur conditione expiæ, ut ibid. num. 7.
- 65 Gratia prior potest probari per testis, & si litteræ sint perditæ, in c. Nihil, num. 30. de elect.
- 66 Gratia gratia datus non possunt alteri communicari, nisi à Deo, in cap. Mayores, num. 34. de Receptis.
- 67 Gratia secunda, quamvis faciat mentionem de prima, tamen non tollit primam, nisi in secunda fuerit expresse derogatum, tamen si de prime quæstio non tollendo, in cap. Canonum, & 13. & 17. de re scriptis.
- 68 Vide in ver. *Regula de iure quæstio, &c.*
- 69 Gratia ex sui natura præjudicialis quando dicitur, ibid. num. 29. 30. & 31.
- 70 Gratia secunda nunquam præsumitur præjudicare primæ alteri concessæ, in c. Cum olim, n. 10. de sent. & re judic.
- 71 Et potius præsumitur circumvenio, qualis variatur, ibid. n. 11.
- 72 Et probatio in contrarium non admittitur, ibid. num. 19.
- 73 Etiam in gratia non videtur, ibid. num. 21.
- 74 Gratia secunda, etiam si revocata, revocatur prima, tamen si de mente Papæ non appareat clarè, nunquam præsumitur revocatio, ibid. num. 22.
- 75 GRATIANI doctus non sunt per Canonibus recipiendi, in c. Canonum statuta, num. 37. de constit.
- 76 Gratianus quid egreditur coram Pontifice, ut si Decreti auctorem ostenderet, ibid. num. 44.
- 77 GRATIFICATIO datur Episcopo inter plures facit si vult presentatos à patrono laico, sed inter presentatos ab Ecclesiastico potest esse primo presentatus, in cap. Cum autem, num. 1. de preparation.
- 78 GRATIFICARI potest Episcopus alteri ex presentato à patrono laico, & meritis sit equalis, ibid. num. 1. & 2.
- 79 Gratificari an possit Episcopus alteri ex presentato in discordia, non verò tenetur ministrare dignosius, in c. Quoniam, n. 62. remissive, & de purpur.
- 80 GRAUATUS in uno, in alio relevatur, in cap. Cum dilectionem, 45. de Reliq. dupli.
- 81 GRÆCI conveniunt cum Romana Ecclesia in impositione libri Evangelium super cervicem Episcopi consecrandi, in cap. Requiritur, num. 8. de ordin. ab Episcopo.
- 82 Græci quæ tenent formam ad ordinationem Episcopi, Presbyteri, & Diaconi, ibid. num. 63.
- 83 Græci in ordinatione Sacerdotum an utantur porredione calicis, & patene, an verò sola manuum impositione, in cap. Cum venisset, num. 27. & seq. usque ad num. 69. & cum. 90. usque in fin. de fac. Unit.

- Græcorum nava ordinari Presbyteros per solam manus impositionem, an olim extiterit in Ecclesia Græca, ibidem num. 69. 449
- Græci an receperint Canones Concilii IV. Carchagenensis, ibidem num. 70. 450
- Græci in sacra ordinatione habere uel potestionis instrumentum, ibidem in nota rationibus fidei, ibid. num. 71. & seqq. 450
- Græci an adfuerint in Concilio Florentino, quo tempore edificum fuit ab Eugenio decretum fidei, ibid. num. 74. 459
- Materia Ordinis Presbyteratus, quæ dicitur esse in Ecclesia Græca, non 77. 459
- Græci quæ formam, & materiam adhibent in ordinibus conferendis ostenditur ex eorum Ritualibus, ibid. num. 80. 451
- Græci in ordinamentis non utuntur instrumentis tanquam materia, num. 91. 453
- Græcorum Euchologio manuscripto, quod affertur in Monasterio Cypræ Ferraræ, an & quæ fidei in adhibenda, num. 91. 453
- Decretum fidei Eugenio IV. editum in Concilio Florentino adfirmari etiam Græcos, ibid. num. 92. 453
- Græci non teneantur caute recipere Missarum solemnem Symbolum Patrum cum additione, *in fine*, ibid. num. 93. 453
- Teneantur tamen credere Spiritum Sanctum etiam à Filio procedere, sed & pronuntiare si scilicet scandalum, aut necessitas postularet, ibid. num. 96. 453
- Græci qui ab imitate Ecclesiæ Romanæ recedunt sunt ipso iure excommunicati, in c. Quod à Prædictis, n. 13. de schism. 403
- Græci schismatici nostri temporis sunt formaliter hæretici, ibidem num. 106. 403
- Patriarcha, Archiepiscopi, & Abbates Græci schismatici in Concilio Florentino, ut tales indifferenter agunt, & tractant fuerunt, ibid. num. 107. & 116. 403
- Imperator Græcorum, & Patriarcha Constantinopolitanus cur, ut tales haberent, & tractati fuerint in Concilio Florentino, ibid. num. 124. 414
- Græci Episcopi, & Sacerdotes schismatici, an censentur in suis regionibus Ordinari, & Parochi saltem potestati, & errore committunt, ibid. num. 126. usque ad num. 139. 414
- Clementis VIII. Constitutio prohibendi à diversis fieri quædam ritus, cum inter Græcos, an habeat locum in matrimonii Græcorum schismaticorum, ibid. num. 140. 416
- Græci schismatici Latini ritus abominantur, ibid. num. 147. 416
- Græci schismatici non sunt admittendi ad Ordines, vel alia Sacramenta conferenda, nec Sacerdotes in Parochiis habendi infirmis, nisi ab ipso schismatico, ibid. num. 148. 416
- Græci non continentur non suscipiunt, in c. Nuper à nobis, num. 141. & 17. de legum. 401
- GREGORIUS dicitur quasi Græcum regent, in c. Cum secundum, num. 14. de præbend. 398
- Gregorius VIII. respondit petenti dispensationem ad matrimonium impubertis, in c. De illis, num. 46. de dispens. impub. 30
- Gregorius facit decem uices, in cap. Responsio, num. 63. de sentent. excomm. 463
- GUILLERMINUS Medicus edidit super festo S. Dominici. Vide in ver. Dies festæ. 333
- GUILLERMINUS non teneatur comparere, si dicitur in loco ubi regnant Gibellini, in c. Ad supplicationem, num. 11. de reuoc. 333

H

- HABERE potest est iure domini possidere, in c. Cum olim, n. 10. de iur. & reb. 618
- Habere potest quis dicere iure domini, in c. De Restitutum, n. 18. de Ceteris legum. 359
- Et in c. In presentia, num. 10. de probat. 139
- Habere quod importet, in c. Si quis, n. 14. & 17. de foro compet. 37
- HABILITAS non est perspicibilis, in cap. Cum causam, num. 24. de elect. 277
- Prædictum contra p. diuini, & rationem naturalem, ibidem num. 27. 277
- Habilitas sufficit quando potentia explicatur ad actum, in c. Mansuetus, num. 67. de fin. 66
- Habilitas personæ satis est, ut alia quando potentia excedat ad actum, in cap. Delectus, n. 1. secundus num. 1. de præbend. 114
- Habilitas quando consideratur utriusque eorum, ibid. num. 15. 115
- Habilitas promitti attenditur tempore promotionis, & declaratur, si promittitur præcedere debet, in cap. Omnipotens, u. 2. de accusat. 7
- HABITATIO quæ requiritur ad hoc, ut quis dici possit alienus, & Ecclesiæ Parochianus, late differtur, in c. Significatio, num. 10. usque ad num. 40. de Paroch. 310
- Habitatio longior in requiritur ad recipiendam sacramenta voluntaria, quam ad necessaria, ibid. num. 16. 12. & 31. 310
- Habitatio longior annalis requiritur ad p. Parochia acquirendam, ibidem num. 17. 310
- Contrarium, num. 17. 310
- Habitatio Regularis compleretur, in c. Ex parte, n. 3. de Regular. 407
- Habitatio p. Parochia Monachorum, sed professio regularis, in c. Perpetuum, num. 11. de Regular. 472

- Et quid in habitu professione, ibid. num. 12. & seqq. 472
- Habitum portans extra Monasterium, non censetur tacite profectus, num. 17. 378
- Habitum professionis suscipiens in ingressu Religionis, an infra triennium sit professus, num. 14. 378
- Et quid post Concilium Tridentinum, num. 16. 379
- Interdum Monasterii, & habitus Religionis de iure communi non sunt de substantia illius Monasterii, ibid. num. 17. 379
- Velles professionis tempore debet beneficii, ut i. Notitiorum habitus distinguantur, in c. Scimus, num. 1. de Regular. 409
- Habitus Religionis quæritur sit, ibid. num. 7. 409
- Habitus professionis habet uelut professionis annexum, quod impedit matrimonium contrahendum, & dimittit post contrahendum, ibid. num. 8. 409
- Habitus probationis, vel professionis extra Monasterium simpliciter non facit Monachum, ibid. num. 9. 409
- Habitus Notitiorum, aut pater, aut sacerdotis distinguuntur ab habitu professionis, ibid. num. 10. & 11. rest. Quod unum. 409
- Benedictio habitus probationis facit, ut qui censetur habitus professionis, num. 11. 407
- Habitum recipiens benedictum, vel alio tenetur distinguere ab habitu Notitiorum, sicut qualiterque illam censetur tacite profectus, ibid. num. 12. 409
- Adultus qui per annum debet habitum habentem distinctum ab habitu probationis, etiam tacite profectus, ibid. num. 13. 409
- Pallo super convivium exhibendi, dum puella habitum suscipit, vel profectus, an sint toleranda, in cap. Scimus, num. 17. de Regular. 413
- Habitus Religionis non requiritur necessarii ad validitatem professionis, in c. Qui ingrediuntur, num. 1. de testam. 374
- Et quid post Concilium Tridentinum, num. 3. 374
- Habitum non facit Monachum, sed professio regularis, n. 1. 374
- Habitus Clericorum secularium debet esse distinctus ab habitu Monachorum, & Monachum non ualeat contra contrahendum, ibid. num. 4. 374
- Moniales portare possunt pannum secundum consuetudinem loci, ibid. num. 5. 374
- Ad Episcopum spectat compellere Monachos, & Moniales ad observandum habitum Religionis contrahentem, ibid. num. 6. 374
- Habitus an sit Clericali iudex Ecclesiasticus cognoscere, in cap. Si quis, num. 21. de foro compet. 36
- Habitus Clericali non prodicet, qui antea sit gressus pro Laico, ibid. num. 22. 39
- Qui ad Monasterium accitum habitum sumendo Novitii, pœssit infra annum ad secularium redire, nisi appareat uoluisse vitam mutare omnino, in cap. Consul, num. 1. de Regular. 397
- Habitus Religionis triplex, ibid. num. 1. 397
- Habitum probationis assumens in dubio non presumitur uelle profectus, sed tantum probare sustentare Religionis, ibid. num. 23. 399
- Habitus professionis extra Monasterium assumptus tacitam professionem non inducit, ibidem contentis, ibid. num. 31. 401
- Fallit si prædicti vocem continentis, ibid. num. 32. 401
- Habitus professionis assumptus, & exercitum actus professionis idem operantur, in c. Vidua, num. 18. de Regular. 341
- Habitus Religionis non est de substantia Monasterii, in cap. Qui, n. 1. de Regular. 341
- Profectus, num. 20. de penit. & remiss. 366
- Habitus professionis in Monachis Hierosolymitanis est Crux alba in pallio, ibid. num. 10. & seqq. 199
- Habitus professus cum gestis in dubio, censetur fieri potius ex casu necessitatis, quam ex voluntaria, ibid. num. 106. 199
- Clericus secularis uens habitus, & nomine Monachali capitur, & utat Monachus, vel ab hoc desinit, in cap. Ut Clerici, n. 3. de Regular. 344
- Habitus professionis extra Monasterium suscipiens etiam de manu habentis potestatem incorporandi Religionis non solenniter votum, ibid. num. 4. 344
- Inducit tamen votum simplex, quod impedit matrimonium contrahendum, & licet non dicatur contrarium, ibid. n. 5. 344
- Habitus professionis suscipiens extra Monasterium, & de manu non habentis potestatem incorporandi Religionis, impedit matrimonium contrahendum, sed non dicitur contrarium, in c. Consul, num. 1. & 2. Qui Cler. vel uocau. 45
- Idem si fuerit suscipiens extra Monasterium de manu habentis potestatem, ibid. num. 3. & 4. 45
- Habitus professionis in legitima xare inducit tacitam professionem, dummodo suscipiatur intra Claustra, alia secus, ibidem num. 5. 45
- Habitus professionis extra Monasterium suscipiens uelut votum simplex, quod impedit matrimonium contrahendum, sed non dicitur contrarium, ibid. num. 6. 45
- Et quid post Concilium Tridentinum, remissive, ibid. num. 7. 45
- Vide in ver. Professio, n. 1. 45
- HEREDITATE censetur adire genus actus, qui fieri non possunt citra notum, & ius heredis, in c. Vidua, num. 19. de Regular. 344
- Hereditas penitus obstat excepção natiuitatis, qua debet prius curam Ecclesiasticam iudice curam, in cap. Tuam, num. 6. de ordin. cognit. 102
- Hereditas est quid Universum, in cap. Ex literis, num. 53. de iur. p. 119

- HERES hereditatemque definit esse heres, in cap. Nihil prava, num. 34. de excess. Prælat. 133
- HERES ad que tenentur, ibid. n. 38. 133
- HERES secundum Canones etiam ex maleficio defuncti obligatur, in c. Cum secundum, num. 38. de præben. 92
- HERES ad finem discutitur priusquam invenitur successor in dignitate super alimentis promissi ad sacros ordines sine certo titulo, ibid. n. 39. 92
- HERES non conficiens inventarium an teneatur in foro conscientie ultra vires hereditarias, in cap. Si quis, cum. 88. & 71. de Renal. 337
- HERES ad seipso legari non potest, in cap. Nos quidem, num. 66. de testam. 164
- HERES potest intrare in tempus cum capere poterit, in cap. Accepimus, num. 111. de pactis. 661
- HERES habens malam fidem, cum defunctus haberet bonam, fructus suos non facit, in cap. Gravis, num. 98. de restit. spoliat. 110
- Vide in ver. Possider bona fidei quas fructum acquirit.*
- HERES bona fides, qui successit defuncto malam fidem habenti non prodest quoad fructuum acquisitionem, ibidem num. 130. 111
- HERES facit etiam in vium, & malam fidem defuncti, ibidem num. 131. & seq. 111
- HERES post licentiam testamenti tenetur de fructibus perceptis, & percipiendis, ibid. num. 132. 111
- HERES institutus est caput, & testamentum totius testamenti, in c. Cum esset, n. 74. de testam. 373
- HERES ad institutum, qui non creditur duobus, vel tribus testibus fidem adfructibus testamentum ad per duas causas, non censetur habere conscientiam laicam, ibid. num. 101. 374
- CONTRARIUM, ibid. num. 103. 374
- Vide in ver. Testamento ad pias causas.*
- HERES ejus, qui post mortem debet absolvi, compelluntur ab Ecclesia satisficere injuriam passio quamvis sint laici, in cap. A nobis, si secundum, n. 31. de sent. excom. 344
- HERES an teneatur satisficere pro excommunicato absolventi, licet ad eum nihil perveniret ex bonis defuncti, ibidem num. 32. & seq. 343
- Quid si defunctus dederit signa contritionis, ibid. num. 33. 343
- Et si quis si non de dedit huiusmodi signa, ibid. n. 34. 343
- Vorum defuncti tenetur heres adimplere, ibid. n. 35. 343
- HERES rogatus restituere quodque superfluum tempore sui obitus, potest alienare bona fideicommissi subiecta, referenda tamen quarta parte fideicommissi, in c. Prudentes, num. 10. & n. 16. de donationib. 344
- HERES tenetur solvere omnia debita defuncti qualitercumque contraxit in c. Ad hoc, n. 6. de solut. 337
- HÆRESIS exceptio non possit opponi contra electum in Romanum Pontificem, in cap. Lacet de vitandis, num. 16. de elect. 333
- HERES in Ecclesia unde exort, in cap. Significasti, num. 43. de elect. 337
- HERES non causa Pastorum absentia, in cap. Ex parte, num. 1. B. de offic. Vicar. 510
- HERES Macedoni, & sequacium tolerabilior est quam simonia, in c. Cum prae, n. 10. de pactis. 647
- HERES est error in fide cum pernicia, in cap. Quid à prædeceffore, num. 17. de schismat. 103
- La causa heresis concurrens Legatus, & Episcopus cum Inquisitore, in c. Studuisti, num. 7. de off. Legati. 145
- HERESIS fœdit summa obijci potest contra electum in Romanum Pontificem in c. Nobis, n. 60. de simon. 43
- HERESIS crimen est merè Ecclesiasticum etiam si quæstio super laico, in c. Tuam, n. 48. & n. 50. de ordin. cognit. 106
- HERESIS plures Jo. de Parma de doctrina Abbatis Joachimi, in cap. Damnamus, n. 14. de Summ. Trinit. & fid. Cathol. 11
- Vide in ver. Inchoatio Abbatis.*
- HERESIS insum est error in intellectu, heresis complementum est perniciosa in voluntate, ibid. num. 11. 11
- Ad heresim evitandum Doctores Catholici in principio, vel in fine librorum suorum quam faciente præfationem, ibid. num. 33. 11
- Alamici heresis quæ, ibid. num. 12. 11
- Suspectus de heresi si sit purgatus postea eadem punit, qua punitur hereticus, in cap. Ad abolendam, num. 4. de heret. 89
- HERESIS causa spectat ad iudicem Ecclesiasticum etiam contra excommunicatos, & laicos, ibid. n. 10. 89
- Sed si daturus an aliqua affectio in Catholica solius Papæ est hoc diffinire, ibid. n. 11. 90
- Episcopi non cognoscit de causa heresis sine consensu, vel consilio Capituli, ibid. n. 12. 90
- Capitulum Sede vacante succedit in potestate jurisdictionali Episcopi, etiam quoad iudicandum hereticos, ibidem num. 13. 90
- HERESIS crimen est merè Ecclesiasticum, ibid. n. 11. 90
- Et iudex laicus solum habet executionem, ibid. n. 12. 90
- Judex laicus in executione sententiarum contra hereticum laicum non potest cognoscere de nullitate processu, ibidem num. 13. 90
- Consultationes Apostolicæ contra hereticam pravitatem, quæ

- Decretalibus Sexti non obviant, præstentur, ibidem num. 34. 91
- HERESIS perficitur ex sola mentis cogitatione, in cap. Dolentes, num. 60. de celebr. Missar. 155
- HÆRETICUS est qui negat aliquem ex articulis ab Ecclesia definitis, in c. Ex parte, n. 19. de Cler. non resid. 43
- HERETICUS est qui de Sacramentis alter sentit, aut docet, quæ Romano Ecclesia prædicat, & obtrahit, in cap. Cum venisset, n. 96. de fac. Unde. 475
- HERETICI dicuntur qui exollunt se contra Romanam Ecclesiam, & hi qui principales sunt hæresiarum, in cap. Quid à prædeceffore, num. 14. de schismat. 103
- HERETICUS omnis est schismaticus, sed non à converso, ibidem num. 10. 104
- HERETICI, vel schismatici de jure communi nullam ordinationem executionem, vel jurisdictionem habent, ibid. n. 3. 7
- HERETICI, & schismatici non dicuntur denunciari in Bulla Cornu, ibid. n. 4. 7
- HERETICI, & schismatici ex Constitutione Pauli IV. sunt ipso jure privati omnibus dignitatibus, & beneficiis Ecclesiasticis, ibid. num. 66. 108
- Pauli IV. Constitutio, Cum ex Apostolicis, expenditur, ibidem num. 67. 108
- HERETICI, & schismatici nostri temporis sunt irregulares, & inhabiles ad beneficia obvenienda, ibid. num. 77. 109
- HERETICI, seu schismatici non solum sunt inhabiles ad beneficia obvenienda, sed etiam ipso jure privati beneficiis ante hæresim, vel schisma canonice obventis, ibid. n. 98. 111
- HERETICORUM filius est confœderatus, & pietate relaxatur beneficia, ibid. n. 99. 111
- HERETICI, & schismatici in Conciliis generalibus confœderantur admitti dispositionibus gratia, & ad eorum errores confutandos, ibidem num. 115. 114
- HERETICI dum tolerantur in aliqua dignitate, & sunt oculi positi excommunicare, beneficia conferre, & literas impetrare, ibidem num. 116. 114
- HERETICUM est senare contra determinationem Concilii, in cap. Venerabili, num. 34. de testib. 177
- HERETICI censeri non debet errare in fide si Romanæ Ecclesiæ Titum suscipere sit paratus, in c. Damnamus, n. 1. & n. 10. de Summ. Trinit. & fid. Cathol. 11
- HERETICI dictum, est bonum fit, reprobius quantum ad hoc, ut auctorizent in se continerent, alius quæ verum, non tamen auctorizabile, approbatur, ibid. n. 8. 11
- HERETICORUM liberos continentia heresim, vel de Religione tradantur qui legunt, aut retinent, excommunicantur in Bulla Cornu, ibid. n. 19. 11
- Vide in ver. Liber.*
- Joan. de Polacco Doctor Parisiensis non fuit hereticus, qualis est errorum suum defendere crederetur, tamen fuit schismaticus definitioni Apostolicæ Sedis, ibid. n. 10. 11
- HERETICI male sentientes, vel docentes de Sacramentis Ecclesiæ excommunicantur est, in cap. Ad abolendam, num. 1. de heret. 89
- Et nisi se corrigat, & errorem abjiciat si Clericus est, degradatur, & traditur Curie seculari, ibid. num. 2. 89
- Per quos etiam laicos legitime puniuntur, ibid. n. 3. 89
- HERETICI relapsi seculari iudici sine ulla audientia est relinquantur, ibid. n. 95. 91
- HERETICI relapsi in casu posito in cap. Ad abolendam, 20 per Sedem Apostolicam fit concedenda absolutio, ac rehabilitatio ad honores, & dignitates, ibidem num. 46. & seq. usque in fin. 93
- HERETICI relapsi potest per Sedem Apostolicam nedum absolvi, sed etiam ad honores rehabilitari, ibid. n. 47. 93
- RELAPSI non est recipiendus ad sacramenta Pœnitentie, & Eucharistiarum, nisi manifestis dederit signa penitentiae, ibidem num. 50. 93
- HERETICI si impenitentem offendit, qui nondum oberta absolutioe interit Divini, ibid. n. 57. 93
- RELAPSO non sufficit levis penitentia ad absolutionem obtinendam, ibid. num. 61. 93
- Vide in ver. Penitentia.*
- Et in ver. Absolutio.
- Impenitentia signum nullum majus in relapso quam hæresis prothetia, d. c. Ad abolendam, n. 55. de heret. 93
- Pœnitentia signa heretici relapsi quæ sunt, ibid. n. 57. 93
- HERETICI non solum qui male sentit de articulis fidei, sed etiam de corpore, & sanguine Christi, in d. cap. Ad abolendam, o. g. de heret. 89
- HERETICI conversus, ut effugiat poenam mortis quæ requiritur, ibid. num. 97. 90
- HERETICI ad fidem redeunt quævis evitent mortem, tamen in perpetuum accedent et eruduntur, ibid. n. 18. 90
- Nisi sponte concipiant atqueque sententia denunciari, vel accusari, ibid. n. 19. 90
- Et quod si penitentiam statim post capere, vel ante publicationem testium, ibid. o. 10. 90
- HERETICI relapsi non est audiendus, licet iterum velit abjicere, ibid. num. 15. 90
- Et iam tempore primæ abjurationis crimen non fecit plene probatur, ibid. num. 16. 90

- § Hæretici an sint ipso jure beneficii privati, an vero privandi per sententiam, ibidem num. 18. & num. seqq. usque ad num. 44. 93
- § Hæretici beneficia an vacent ubi hæresis incutitur, an vero ubi lata est sententia de declaratione, ibid. n. 13. 91
- § Hæretici beneficia impetrari possunt uti vacantia, etiam ante sententiam declarationis, ibid. num. 41. 91
- § Hæreticus tamen non potest à possessione amoveri antequam sit pronuntiatum super crimine, ibid. num. 45. 98
- § Hæreticorum filii si à Papa inhabilitentur usque ad quartam generationem an hoc intelligatur tam de filiis filiarum, quam de filiis filiorum, ibid. n. 43. 93
- § Episcopus hæreticus ad fidem conversus recuperat primum locum dispensativè, in cap. Si Episcopus, num. 3. de Parochia. 300
- § Episcopo notoriè hæretico facultas concedendi dimissiones pertinet ad Capitulum, in cap. Quia diversitatem, num. 84. & 34. de concess. Prebend. 193
- § Hæreticus baptizandus, aut levando de sacro fonte acquirere cognitionem spiritualem, sed Ecclesiam constituendam non acquirit patronatum, c. Nobis, num. 10. de Jurepatr. 116
- § Hæreticus perdit ipso jure fidelitatem, homagium, & quomcumque aliam obligationem eo ipso, quod est hæreticus, in c. Absolutus, n. 1. & 4. de Hæret. 92
- § Hæretici continent ipso jure domania omnia bonorum à die commissi criminis, ibidem num. 3. & n. 4. & 15. 98
- § Et eorum familiares, servi, liberi, & metcenarii sunt soluti omni obligatione, quia etiam tenebantur, ibid. num. 5. 98
- § Hæreticorum filii liberantur à patria potestate, & emancipatio facta à patre non tenet, ibid. n. 7. 98
- § Hæretici delictor.
- Vide in ver. *Delictor*.
- § Hæreticorum bona sunt ipso jure confiscata, etiam si sint occulti, ibidem num. 24. 99
- § Hæretici beneficium vacat ipso jure, sed deceptor non potest dirigi à possessione ante declarationem super facto, ibidem num. 25. 99
- § Declarationis tamen non requiritur ubi factum est notorium, ibid. num. 24. 99
- § Declaratur, ibid. n. 34. 100
- § Sedes Episcopalis an vacet propter hæresim Episcopi, ibid. num. 18. & 33. 99
- § Hæretici scilicet.
- Vide in ver. *Passibilis*.
- § Hæretico exstante Episcopo à quo sint concedendæ dimissiones.
- Vide in ver. *Dimissio*.
- Vide in ver. *Episcopus sollicitudinis*.
- § Hæreticorum bona confiscantur etiam si Catholicos habeant filios, & in terra Ecclesie applicentur sicut Ecclesie, in Tertio Imperialis seculari, in cap. Vergentia, num. 2. ann. 3. & 16. de Hæretica. 94
- § Hæreticorum bona licet sint ipso jure confiscata, tamen apprehendi non possunt per potestatem secularem, nisi prius Juxta Ecclesiasticam pronuntietur super crimine, ibidem num. 5. 95
- § Hæretici etiam spontè abjurantes non recuperant bona nisi ex misericordia, ibid. n. 9. 95
- § Hæretici committunt crimen læsæ majestatis Divinæ, quod est gravius, quam læsæ majestatis humanæ, ibidem num. 14. & num. 18. & 1. 95
- § Hæreticorum filii etiam orthodoxi nihil relinquendum est eis boni parentum, licet post mortem fuerint damnati, ibidem num. 16. 95
- § Quod locum habent etiam in terra Imperii, ibid. n. 17. 95
- § Hæretici filii an sint ipso jure privandi, vel privandi beneficiis obtemperanti, & pensionibus suis relevandi nunquam patet condemnari, ibid. n. 20. & seqq. usque in fin. 96
- § Et quod servetur in Congregatione generali Inquisitionis, ibidem num. 31. 97
- § Nicolaus III. Confinitio privandi filios hæreticorum beneficiis obtemperanti, & inhabilitati ad obtemperandum, ibid. num. 28. 97
- § Constitutiones pontificales ad hæresim accensas sunt favorabiles, ibid. num. 7. 97
- § Hæreticus, & errantius qualiter differant, in c. Firmius, num. 10. de Sum. Trinit. & fid. Cathol. 5
- § Hæreticus qui non proccedit in opus externum, sed hæresim tenet in corde tantum, non est excommunicatus, in cap. Dolentes, n. 37. de celebr. Missæ. 181
- § Contrarius, n. 60. 183
- § HERMAPHRODITUS in teneretate confecti fecerit in anno, in c. Omnia, num. 1. de pen. & remiss. 310
- § Hermaphroditi qui in sexu feminino incalcescit, non recipit ordinem charitativè, nec potest cum femina matrimonium contrahere, ibid. n. 10. 310
- § HIERARCHIA Ecclesie sancta, & consuetudo hierarchica conformis est, in cap. Cum contingat, num. 107. de exat. & qualib. 416
- § Hierarchia in Ecclesia Catholica divina ordinatione instituta est, in cap. Significasti, num. 34. de elect. 225
- § Hierarchiam Ecclesiasticam confusam qui assignat omnes in Eccle-

- sia per potestatem præbitorum esse, in c. Cum certum, n. 6. de minor. & obed. 607
- § Hierarchia Ecclesiastica constat ex Episcopis, Presbyteris, & ministris, in cap. Requisitum, numer. 71. de ordinat. ab Episcop. 181
- § Hieronymi auctoritas cui prævaluerit sententia Concilii, in cap. Ne interitus, n. 1. de consuet. 31
- § Hieronymus, & Augustinus contra auctoritatem Papæ sententiam suam non defendunt, in cap. Responsio, num. 78. de sentent. 364
- § HIEROSOLYMITANA Religio à primæ illius fundacione non teneat ad hospitalitatem, sed etiam ad militandum pro fide fuit instituta, in cap. Qui Presbyterum, num. 19. de punit. & remiss. 208
- § Hierosolymitani milites non deserviunt in matricula non habentur pro fratribus, nec privilegia fruuntur, ibid. num. 44. & num. 66. & num. 100. 294
- § In Hierosolymitana Religione professio fieri non potest nisi in gradibus multum, Capellanorum, & servientium, & facta præbationibus nobilitata, aliis non valet, ibidem num. 46. 91. & 99. 195
- § Hierosolymitani sexdecim Capitulares seculariter non habent decernendi contra statuta Ordinis, ibid. num. 48. 195
- § Sed solum Generale Capitulum, ibid. n. 54. 195
- § Et eorum ordinationes sunt temporales usque ad novum Capitulum Generale, etiam si contigerit eas à Sede Apostolica confirmari, ibid. n. 49. 195
- § Declaratur, ibid. n. 50. 195
- § Hierosolymitani professi non servata forma statutorum olim deprecabantur ad gradum inferiorum, ibidem numer. 74. & seqq. 297
- § Hierosolymitani milites per cingulum distinguuntur à Capellanis, & servientibus, ibid. num. 78. & seqq. 297
- § Hierosolymitana Religione fratris suspensio non convenit nisi profectis, ibid. n. 109. 299
- Reliqua vide supra, in ver. *Cingulum*.
- Et infra in ver. *Abiles*.
- § HISTORIA suppositiois parvorum Conventuum refertur, in cap. Relatum, num. 41. & num. seqq. usque in fin. Ne Cler. vel Monach. 668
- Vide in ver. *Conventus*.
- § HOMAGIUM facere per habendis spiritualibus simoniacum est, in c. Ex diligenti, n. 1. de simon. 36
- § Homagium est munus ab obsequio, ibid. n. 2. 36
- § Homagium & sacramentum fidelitatis hominibus à Religiosis vassallo præstari potest per seipsum, in c. Quæ in Ecclesiis, num. 71. de Consuet. 102
- Vide in ver. *Frendum* quod *invenimus fidelitatis*.
- § Homagium facere per habendis spiritualibus simoniacum est, in c. Ex diligenti, n. 1. de simon. 36
- § Homagium est munus ab obsequio, ibid. n. 2. 36
- § HOMICIDA peccatissimus debet deponi, & tradi Curie seculari ut moriatur, in c. Si quis, n. 3. de homicid. 119
- § Homicida ex proposito debet deponi ab Altaris ministerio, ibid. num. 6. 120
- § HOMICIDA voluntarius in sacris ordinibus non dispensatur, in cap. Henricus, numer. 18. de Cleric. pugnan. in dubio. 144
- § Et quid in minoribus, ibid. n. 19. 144
- § Homicida voluntarius vitam oculorum ex Concilio Tridentino omni ordine, beneficio, & officio Ecclesiastico perpetuo caret, ibid. n. 20. 144
- § cum Homicida voluntarius ad effectum ingrediendi Religionem qualiter dispensetur, ibidem num. 36. 146
- § cum Homicida voluntarius nunquam dispensatur ad Ordines suscipiendos, ibid. n. 41. 146
- § Homicida est qui ponit hominem à morte liberare, & non liberavit, in c. Suscepimus, n. 10. de homicid. 136
- § Homicida voluntarius, quique fecit peccati obtinere, & obtemperare remittit pensiones aliquæ dispensatione, in cap. 7. de scilicet, n. 1. Concilio Tridentino, in cap. Ad audientiam, 1. secundum, n. 134. de reposit. 185
- § Homicida, & spurius licet confectus non debeant, tamen tonsurati recipiant characterem, sed non ordinis executionem, in c. Magnus, n. 79. de oblat. ad ronc. 624
- § Homicidum per infidias exponitur à idest proditoriè, & sub specie amicitie, in cap. Inter alia, num. 49. de Immunit. Ecclesie. 619
- § Homicida proditorius est qui veneno aliquem necat, ibidem num. 50. 640
- Homicida quod immunitatem Ecclesie.
- Vide in ver. *Immunitas Ecclesie* quod *personas*.
- § Homicida proditorius non gaudet immunitate Ecclesie, in c. Cum non ab homine, n. 41. de iudic. 13
- § HOMICIDIUM casuale impetrat ei qui dabit operam rei licite, si non adhibuit diligentiam quam debuit, in cap. Ad audientiam, n. 1. de homicid. 131
- § Homicidium casuale tenet imputari danti operam rei illicitam quando actus ille est ordinatus de sui nature ad homicidium subsecutum, ibid. num. 41. 135
- § Homicidium casuolum, non dolosum quando dicitur, ibidem num. 41. 137

- ¶ Homicidium furti pro sola reus defensione an sit permittit de iure civili, in c. Isacerdotis, num. 1. de homicid. 113
- ¶ In homicidio etiam considerari possunt ceteri adus, in c. Si confitentur, num. 9. de accus. 113
- ¶ Homicidium, & mutilatio membri in quibus aequiparentur, in c. Dilectus, n. 2. de pœne ordina. 377
- ¶ Homicidia, vel furtiva tempe non sufficiens ad tradendum Clericum Curie seculari, non data incorrigibiliter, in c. Cum non ab homine, n. 97. & seq. de iudic. 16
- ¶ Vide in ver. *Clericus quod degradatus, &c.*
- ¶ Homicidium casuale non imputatur ei, qui dedit operam rei licite, nec fuit in culpa, in cap. Quidam, num. 1. de homicid. 141
- ¶ Adus illicitus quando dicitur, ibid. num. 1. 141
- ¶ Homicidium casuale quando imputetur danti operam rei illicitæ, ibid. num. 3. 141
- ¶ Homicidium imputatur Clerico ad irregularitatem si proveniat adus confervandi bona etiam extra propolium, ibidem num. 12. 141

¶ Vide in ver. *Clericus quod irregularitatem.*

- ¶ Clericum iusticiarius ob necessitatem proximi defensionem non excommunicatur, in c. Pensionis, n. 2. de homicid. 139
- ¶ Laico an liceat occidere latronem pro necessaria rerum defensione, in c. Susceptorum, n. 29. de homicid. 117
- ¶ HOMO non dicitur qui est in utero, in c. Cū in cunctis, n. 137. de elect. 273
- ¶ Homo videtur qui foris apparet, Deus interius innatus cor, in cap. Venerabili, n. 2. de testib. 176
- ¶ Hominem simul universis viciis virtutibus impossibile est, in cap. Licet, n. 6. de Regular. 393
- ¶ Professio diversis homines, & quando possint in eodem officio sociari, in cap. Non magnopere, n. 26. Ne Cler. vel Monach. 661
- ¶ HONORES, & munera etiam inter personas Ecclesiasticas distribui debent secundum distinctionem graduum, & ordinum, in c. Cūm ceterum, n. 2. & seq. de maior. & obed. 607
- ¶ Honor quæritur Sanctorum ex his, qui quædam sibi professio, in cap. Venerabilis, n. 2. de testib. 177
- ¶ HONORARIJ pro ceteris debent, qui maiorem habet jurisdictionem, in c. Nobis, n. 1. & 10. de iur. part. 527
- ¶ Honor processuum qui debetur patrono quocumque, ibid. num. 2. & seq. 527
- ¶ Vide in ver. *Patronus.*

Hora Canonica

- ¶ Horarum momenta non sunt digna animaliversione legislatorum, in c. Ad nostram, n. 17. de Regular. 370
- ¶ Hora congruis non accedat ad actum explicandum non censeatur eidem interesse, in c. Ad audientiam, primo, num. 3. de Benef. ad hanc. 613
- ¶ Horarum superfluitas maiorem partem qui recitare non possent, ad partem superfluitatem qui possent non obligat, in cap. Cūm permissio, n. 19. de Cler. regul. 373
- ¶ Horas Canonicas recitare impedimus non tenetur alia de eis recitare, ibid. n. 22. 373
- ¶ Horas Canonicas Beneficiarius recitare tenetur quantumcumque beneficium sit tenue, & nullum ceterum servitium requirit, in c. Conquerente, n. 8. de Cler. non benef. 35
- ¶ Quod procedit non modo si beneficiarius sit dubius, sed etiam si sit omnino certus de struendo beneficio, ibidem num. 9. 35
- ¶ Horas Canonicas dicere tenetur Presbyter horis debitis, ei tamen ex causa permittitur, ut mane alia dicat usque ad Vesperam inclusivè, in c. Presbyter, n. 2. de Celeb. Missar. 573
- ¶ Hora Canonica ex aliqua rationabili causa possunt infirmis dici usque ad Vesperam inclusivè, ibid. n. 4. 573
- ¶ In Hora Canonica dicenda sume est prevenire, quæ præveniri, ibid. num. 5. 573
- ¶ Cessante legitimo impedimento horæ debita sine perfolvenda, & ita ut horæ officij respondat hora dei, ibidem num. 6. 573
- ¶ Hora Canonica non sine sepere, vel obsequio, ibid. num. 10. 573
- ¶ Horas Canonicas dicere qui tenentur, ibid. num. 11. & num. seq. 573
- ¶ usque ad n. 30. 573
- ¶ Quid in Presbyterijs, ibid. n. 31. 573
- ¶ Et quid in Diaconijs, & Subdiaconijs, ibid. num. 34. & 10. 573
- ¶ Et quid in Clericis Minorum Ordinum Beneficiariis, ibid. n. 37. & n. seq. usque ad n. 16. 573
- ¶ Et quid in Beneficiariis, ibid. num. 36. & seq. 573
- ¶ Et quid in Clericis profectis, ibid. n. 38. 573
- ¶ Horas Canonicas omittentes Clerici in sacris etiam non beneficiis graviter peccant, & puniuntur a Concilio Provinciali Medulaniensi, ibid. n. 16. & n. 37. 573
- ¶ Horas Canonicas an Clerici in sacris, vel in minoribus Beneficiis tenentur dicere de iure Divino, ibid. n. 19. 573
- ¶ Quilibet Clericus habens officium cum cura, & sine cura, si possit ex officio officium de vobis non dixerit, fructus suum non sinit potestati antequam, & temporis, & Beneficio privati potest ex Concilio Lateranensi, ibid. n. 20. 574
- ¶ Et quomodo hæc rata sit accipiendi ex Bolla Pii V. ibidem num. 21. 574

¶ Regni Repetere.

- ¶ Hora Canonica qui prima sex mensibus post obtentum Beneficium non dicit, graviter peccat, ibid. n. 22. 574
- ¶ Hora Canonica tenetur dicere etiam obtinenti prelationis, vel alia Beneficia nullum servitium requirunt, ibidem num. 31. 574
- ¶ ab Hora Canonica dicendis non excusatur qui febre, vel adversa valetudine leviter laborat, ibid. n. 37. 574
- ¶ ad Hora Canonica tenetur profecti Clerici etiam in ordinibus minoribus constituti, ibid. num. 38. 573
- ¶ Fallit in Clericis Societatis Jesu, ibid. n. 39. 573
- ¶ Vide in ver. *Abbas quod officium Divinum.*
- ¶ Hora Canonica sine synopso celebrari debet, in cap. Dolentes, num. 6. de Celeb. Missar. 581
- ¶ Synopso quid sit, ibid. n. 7. 581
- ¶ Hora Canonica celebrans cum synopso quando habetur pro celebrante secundum opinionem Vancenzii, ibidem num. 8. 581
- ¶ Non peccat nisi venialiter si ex negligencia aliquam dictionem, aut verbum omittat, nec tenetur ad caput psalmi prædicti hoc reverti, ibid. num. 9. 581
- ¶ Nec si omittatur psalmus, ad illum est redeundum, ibidem num. 10. 581
- ¶ Non esset tamen in eo verum psalmum prætermittit dicere, si velet in eodem, si ve in alio nocturno, aut in psalmis diversis, nisi timor scandalii subleget, ibid. n. 10. 581
- ¶ HOSPITALARIJ qui mittunt pro elemosyna eruce salub signa, non privantur predicationis officio, & missis, si sunt laici communicant, si Clerici ab officio, & beneficio suspenduntur, in c. Tuarum, n. 1. de privileg. 344
- ¶ Hospitalarii possunt in prædicam. serv. se, & domum suam inter Religiosos domui subijcere, in c. Re-collectis, n. 14. & n. 46. verbi. Ad torum de statu Monach. 466
- ¶ Hospitalaria, leprosarum, & huiusmodi an sint de foro Ecclesie, in c. Nullus, n. 72. & seq. de foro compet. 51
- ¶ HOSPITALARIA quæ in titulum conferuntur verè, & proprie sunt beneficia Ecclesiastica, in cap. Cūm pridem, 2. num. 131. de passib. 659
- ¶ Administrationes Hospitaliarum, & officiorum temporalium potest committi etiam laicis, & illas vendere non est facinus, nisi quia prohibetur, ibid. n. 39. 659
- ¶ Hospitalia quibilibet etiam laicus potest sibi constituere in domo propria, sed non erit Religiosum nisi fuerit fundatum auctoritate Episcopi, in cap. Ad hæc, n. 2. de Relig. domib. 418
- ¶ Hospitalia, & loca pia in subiecti visitationi, & jurisdictioni Episcopi Directorum, ibid. num. 6. usque ad n. 59. 439
- ¶ Hospitalia auctoritate Episcopi fundata subiecti illius visitationi, ibid. num. 7. 439
- ¶ Idem in aliis locis pia, num. 8. 439
- ¶ Hospitalia, & alia pia loca visitari possunt ab Episcopo tam per seipsum, quam per Vicarium, seu alios Visitatores, ibidem num. 9. 439
- ¶ Etiam si aliorum cura ad laicos pertinet, ibid. num. 10. & seq. & 439
- ¶ Hospitalium Administratores, imò & Rectores esse possunt non tantum Clerici, sed etiam laici, num. 11. 439
- ¶ Iudices secularis non prohibentur a Concilio Tridentino visitari Hospitalia, Confraternitates, elemosynas, & alia pia loca, alibi ex hoc per visitandi legitime competet, n. 12. 439
- ¶ Confraternitas laicorum & hospitalia et ad ipsam visitari potest ab Episcopo, sed elemosynarum distributione relinquenda est Confraternitati si bene utatur, ibid. n. 13. 439
- ¶ Schola seu domus hospitalis S. Marci Mediolani visitari potest ab Archiepiscopo, n. 14. 439
- ¶ Hospitalia, & loca pia subiecti visitationi Episcopi, etiam si aliorum administratores laici a Principe deponuntur, num. 15. 439
- ¶ Hospitalia majus Engubinum visitari potest ab Episcopo, licet ex privilegio a spectu laici a Duce Urbani confirmandi gubernetur, ibid. n. 17. 439
- ¶ Hospitalia subiecti visitationi Episcopi, licet sint sub cura Universitatis, num. 18. 439
- ¶ Causi super visitatione Hospitalis Plebis Nidi Neapolis committitur in Rota sine peratulatione visitationis Ordinarii, ibid. num. 23. 439
- ¶ Consecrundo immemorabilia, vel statum non oblat quominus Episcopus visitare possit hospitalia, & loca pia sine directis, num. 24. 439
- ¶ Episcopus in visitatione hospitalium, & piorum locorum potest statere quæ ad rectam administrationem pertinent, ibidem num. 25. 439
- ¶ Hospitalium administratio, Rectoresque & Ministrorum deputatio de jure communi ad Episcopum pertinet, num. 26. 439
- ¶ Ex consuetudine tamen vel privilegio potest competere etiam laicis, num. 27. 439
- ¶ Mulier an possit præfici curæ hospitalis, n. 28. 439
- ¶ Administratores hospitalium, & piorum locorum quæ possunt quominus ab Episcopo ad reddendam rationem administrationis, ibid. n. 31. 439
- ¶ Non obstat contraria consuetudine etiam immemorabili, num. 32. & seq. 439
- ¶ Hospitalia & alia loca pia, quæ sunt sub immediata Regni protectione, ibid. n. 33. 439

- rectione ab Episcopo visitari nequeunt sine illorum licentia, ibid. num. 43.
- Episcopus visitare non possit hospitalia, & loca pia ex lege fundationis exempta, nec rationes exigere, ibidem num. 44.
- Idem in fundacione fuisse diversimodis consensus, ibidem num. 45.
- Hospitalia, & alia pia loca Militarium Ordinum, & aliorum Religiosorum Episcopus visitare potest, nec rationes administrationis exigere, ibid. num. 47.
- Frater & Administrator hospitalium B. Iohannis Dei generis singularis ante eodem Ordinario rationem administrationis, ibid. num. 49.
- Religiosi in praefici possint hospitalibus, n. 50.
- Hospitalia constructum sine auctoritate Episcopi non est Religiosum, seu Ecclesiasticum, nec subest illius visitationi, num. 51.
- Hospitalia sine auctoritate Episcopi fundatum an possit ad propriam non usque reduci, n. 53.
- Ordinarius non habet auctoritatem visitandi Hospitalia, neque Confraternitates, quae de laicis reguntur, nisi in casibus à iure expressis, num. 54.
- Hospitalia privatam vel locum pium, & mortuo patrono spectat ad successorum Episcopi ut voluntas fundatoris executioni demandetur, ibid. n. 55.
- Hospitalia fundata sine auctoritate Episcopi est privata, potest tamen ab Episcopo visitari in pte canonica quod ad observandam voluntatem fundatoris pertinet, num. 56.
- Hospitalia an sit beneficium, anve de eo in litteris sit faciendum mentio, in c. Ad audientiam, li. 2. n. 61. & 62. de re scriptis.
- Episcopus in fundacione exclusus à visitatione, & administratione Hospitalis, potest tamen in his se immiscere administrationis negligensibus, in cap. Tuas ubi, num. 16. de testam.
- Episcopus fundat institutionem de iure communi super subjectione, administratione, & ordinatione hospitalium, aliorumque eorum locorum (sax diocesis, in cap. De xenodochis, num. 1. de Religiosis.)
- Hospitalia quae dicunt exemptum, probare debet statum in fundacione, vel prescriptione, aut privilegio, ibid. num. 3. pag.
- Secus post Concilium Tridentinum exemptionis privilegium, & consuetudo etiam inmemorabilis non suffragantur, ibidem num. 4.
- Hospitalia Papae potest ab Episcopo visitari non obstantes privilegia Nicolai V. ibid. n. 5.
- Xenodochium proprie quid sit, & de variis hospitalium intencationibus, n. 6.
- Hospitalium redditus in quibus subest Episcopi dispositionem, num. 7.
- Ordinari curare debent ut Hospitalia quaecumque à suis administrantibus exempta non dederint, & diligenter gubernentur, ibidem num. 8.
- Item ut elemosinae ab administratoribus fabricis expendantur in usum destinatum, & omnia fideliter pergantur, ibidem num. 9.
- Hospitalia, & loca pia in domum subfunt visitationi Ordinarii sunt Religiosa, idem fundata auctoritate Episcopi, & alia seque, ibid. num. 10.
- Hospitalia privatam mortuo patrono spectat ad curam Episcopi, ut pia voluntas executioni demandetur, ibidem num. 11.
- Hospitalia administratoribus destitutis exequi voluntatem fundatoris à ius exequendi ad Episcopum devolvitur, ibid. num. 19.
- Hospitalium etiam privatam administratores teneantur quoniam reddere Episcopo rationem administrationis, num. 20.
- Hospitalia sub immediata Regum protectione, quae ex fundacione, vel privilegio, aut consuetudine non probantur exempta, an possint ab Episcopo visitari, ibid. num. 17. usque ad num. 20.
- Visitatio Hospitalium restringitur à Concilio ad casus à iure concessos, pae exigendi rationes non item, ibidem num. 18.
- Hospitalia sub immediata Regum protectione non exsistent per Concilium Tridentinum à visitatione Episcopi, sed praeservantur illorum exemptio, ibid. n. 19.
- Paulatim Ecclesiae, & hospitalia sub Regia protectione non fecerit ad laicos, sed ad sedem Apostolicam, vel Ordinariam, ibidem num. 21.
- Hospitalia fundatum sub iurisdictione Episcopi non sit exemptum ex eo quod postea illius Ecclesiae fundetur sub Regia protectione, ibid. num. 27.
- Monasterium unicum, & commendatum Hospitali sub Regia protectione existeret potest ab Ordinario visitari, ibidem num. 28.
- Hospitalia existens in statu Medicinali non comprehenduntur, in c. 8. sess. 11. Concilio Tridentini, nisi quae expressè repugnentur sub Regia protectione, ibid. n. 30.
- Episcopo visitare volens si opponatur quod Hospitalia sit sub Regia protectione, exceptio exemptionis non ad iurisdictionem secularis sed

- ad ipsum Episcopum pertinet, ibid. n. 31.
- Fructus Hospitalium ad usum peregrinorum si in locorum sint peregrinorum convertitur in usum militationis promittuntur ab Ordinario cum duobus de Capitulo, in cap. Non quidem, num. 17. de testam.
- Hospitalium redditus universi in usum pauperum infirmorum sunt erogandi, in cap. Venerabili, num. 37. 39. & 40. de testam.
- Hospitalium ministris ex redditibus ipsorum merces est peribenda, alia non stantur intersive, ibidem num. 38. & 40.
- Hospitalium ministris quod erogatur in usum pauperum erogari intelligitur, ibid. n. 41.
- Hospitalium administrationem laici non possunt suscipere, nec iusceptum deferre sine dispensatione, in c. Admonet, num. 16. de renunciat.
- Hospitalia, & Oratoria cum non apparent constructa auctoritate Episcopi ex quibus signis presumatur publica, vel privata, in c. Patetibus, n. 3. de privileg.
- Hospitalia gaudent immunitate si constructa sint auctoritate Episcopi, in cap. Ecclesiae, n. 17. de immuni. Ecclesiar.
- Vide in ver. *Pro Hospitalium.*
- HOSTIENSIS ex villa Secusa oriundus, in cap. Nonnulli, n. 17. de re scriptis.
- HUMILITAS quae contra obedientiam exigitur est superbia, in cap. Nisi cum pridem, n. 11. de reuoc.
- HUMANI moris est illum vereri, cujus volentem nunc erigit, nunc deprimitur, in cap. Ex parte, num. 11. de capell. Monach.
- HYMNI TE DEUM LAUDAMUS decantatio non est de fabricata electionis Speciali, in c. Cum Ecclesia, n. 3. de caus. possid. & propriet.
- HYPOTHECA Specialis bonorum Ecclesiae est prohibita, in cap. Nullus, n. 2. de Reb. Eccles. non alien.
- Et quod in Hypotheca generalis, ibid. n. 30.
- Hypotheca generalis bonorum Ecclesiae in casu permisso an fieri possit sine auctoritate Episcopi, ibid. n. 31. & 32.
- Hypotheca generalis non comprehenditur in decreto Congregationis Concilii de Reb. Regularium non alienant. ibidem num. 33.
- Hypotheca in quo differat à pignore, ibid. n. 33.
- Hypotheca non oritur ex assignatione reddituum super certo fundo, nisi assignatio fiat pro alimentis, in cap. Ad hoc, num. 14. de folat.
- Contrarius, ibid. num. 16. in fin.

I

- JACOBUS frater Domini fuit primus Episcopus ab Apostolica ordinatus, in cap. Requiritur, num. 18. & 87. de Ordinatu. ab Episc.
- Jacobum fratrem Domini tres Apostoli consecraverunt, sed unus tantum Episcopus, ibid. Petrus, ibid. n. 87.
- IDOLIS thuribacis per vim absolutam coadmo non aliquid peccati non inuenit, in cap. Majores, num. 28. de haer. primo.
- IDONEUS reputatus ad unam Dignitatem si eligatur ad aliam debet similiter idoneus reputari, in cap. Accipimus, num. 14. de reat. & qualis.
- Idem, ibid. num. 39.

Ieiunium.

- Consuetudo an in jejuniis sit servanda, in cap. Consilium, n. 17. & seq. usque in fin. de observ. iurum.
- Quid in consuetudine jejuniis induciva, ibid. n. 16.
- Et quid in jejuniis exaltativa, ibid. n. 20.
- Consuetudo in jejuniis non extenditur de loco ad locum, ibidem num. 16.
- Nec de uno ad alium genus personarum, ibid. n. 27.
- Consuetudo laxiorum in jejuniis non ligat Clericos, nec Clericorum secularium Religiosos, ibid.
- Consuetudo de uno in alium dum ex rationali causa jejuniis translatum servanda, ibid. n. 28.
- Consuetudo jejuniis relaxativa valida si sit generalis in tota Ecclesia, ibid. n. 44.
- Consuetudo particulariter rationabili causa potest in partem jejuniis relaxare, seu interpretari quod horum, collatione, & alios, ibid. n. 47. & seq.
- Consuetudo quae in totum relaxat jejuniis an valeat, ibidem num. 57.
- Causa in jejuniis solennibus, ibid. n. 56.
- Idem quid in aliis non solennibus, ibid. n. 57.
- Consuetudo potest jejuniis moderare, si ex rationali causa sit introducta, non tamen ut homines incedere veniant, in cap. Explicamus, n. 59. de observ. iurum.
- Consuetudo praescriptum jejuniis relaxativa ut tollat legem, debet esse rationabilis, & legitime praescripta, ibidem num. 59. & 43.

- Jejunium naturæ, & Ecclesie in quo differant, in c. Si constituitur, n. 10. de acculat. 10
- Jejunium an, & quando possit quis solvere propria auctoritate, in c. Ad illud, n. 10. de observ. jejun. 613
- Quid si causa sit evidens, n. 11. 613
- Et quid si dubia sit, num. 12. 613
- Et quid si subest periculum scandalum, ibid. num. 13. 613
- In jejunio an ex pilla causa dispensare possit proprius Sacerdos, ibid. num. 14. 614
- Jejunium quid sit, ibid. n. 16. 614
- Jejunia consuetudinaria servanda sunt à diocesanis, & indigenis perinde atque indicta ab Episcopo, ibidem numer. 17. 614
- Episcopus indicare debet observantiam consuetudinis indigenarum, vel abstinenciam à carnibus in sua diocesi, ibidem num. 18. 614
- Jejunium in sexta feria non est ex precepto, sed ex consilio tamen, ibid. n. 23. 614
- Jejunium in Adventu Domini non est in precepto, nisi hoc habeat consuetudo, ibid. n. 24. 614
- Idem in vigilia Rogationum, ibid. n. 25. 614
- Jejunium propter magnam loci solennitatem potest auctoritate Episcopi in aliam diem transferri, ibid. n. 31. 614
- In Gallia ubi sunt Ecclesie S. Quirini non jejunantur in vigilia omnium Sanctorum, sed in tercia precedenti die, ibidem num. 32. 614
- Pererunt, & viatores in jejunio, & abstinencia à carnibus debent se conformare consuetudini loci ubi reparentur, ibid. num. 33. 614
- Contrarium n. 37. Declaratur, n. 38. 615
- Exteri in jejunia tenentur servare consuetudinem loci, si eo venerunt animo habitandi; alius fecus secuso scandalo, ibidem num. 38. 615
- de Jejunii interpretare quæ sint, ibid. n. 46. 616
- Jejunium solvitur ex geminaria consuetudine, ibid. num. 47. 616
- Secus si aliquid sumatur pro collatione serotina statim ad sustentationem naturæ, quàm ad delicias, ibid. n. 48. 616
- Et refectur quorundam opinio circa collationem in die Natalis Domini, ibid. num. 49. 616
- Hora comedendi in diebus jejunii quæ sit de consuetudine, ibidem num. 50. 616
- Et quæ de iure scripto, ibid. num. 51. 616
- Cur in quadragesima sit hora Vesperarum, ibid. n. 52. 616
- Ovis, & lacteum vasa licet in jejunio extra quadragesimam nisi obesse consuetudo, ibid. n. 54. 616
- Jejunia quæ à singulis diocesanis per singulas dioceses indicantur ab omnibus subditis sunt servanda, ibid. n. 55. 616
- Jejunium frangere an sit peccatum inobedientie, vel gular, in cap. Cum pridem, n. 6. 12. & 18. de Pactis. 647
- Jejunium constituit Ecclesia in virtute obedientie, ibidem num. 28. 649
- Opinio Cajetani, & Navarri circa jejunium solum expenditur, in c. Cum sit, n. 10. de convers. conjugat. 430
- Vide in ver. *Serius*.
- Opinio Sanchez quæ excusat mulieres quinquagenarias à jejunio Ecclesie refellitur, ibid. n. 29. 440
- Mulieres jejunium scilicet tolerantes, quàm viri, & cur, ibidem num. 30. 441
- JEJUNUS in quo quis dicitur ad effectum sumendi Eucharistiam, in cap. Si constituitur, num. 11. & seqq. & num. 16. & 19. de Accusat. 10
- Jejunantes sine corporis detrimento, imò & cum utilitate uniusmodi refectio loco comæ, in cap. Cum sit, n. 98. de convers. conjugat. 441
- Jejunare vovens in sexta feria teneat etiam in die Natalis Domini, in c. Episcopi, n. 27. de observ. jejun. 610
- Jejunandi causa plures si concurrant eadem die, unico jejunio potest omnibus satisfieri, in cap. Exarcentur, num. 24. & 79. de Sepulch. 293
- Jejunare obstrictus certa die, si in ea non potest non teneat in alia, in c. Cum percussus, n. 10. de Cler. 290.
- JESUATORUM Status fuit approbatus à Martino V. & hodie promoveantur regulari S. Augustini, & gaudent privilegiis Mendicantium, in c. Nullatenus, n. 7. de foro compet. 51
- JESUITÆ.
- Vide in ver. *Societas Ihesu*.
- IGNORANS non dicitur consentire, in c. A nobis, l. primo, n. 40. de sent. excom. 132
- IGNORANTIA juris valde dubii, & imbecillitas excuset Episcopum à pena, in c. Super eo, n. 45. de Bigam. 501
- Ignorantia juris non excusat Parochum ablenient etiam ex pilla causa sine licentia Episcopi, in cap. Relatum, num. 49. de Cler. non residen. 34
- Ignorantia crassa, & supina non excusat, in cap. Taxe litteræ, n. 11. & seq. de Cler. per salt. promoe. 200
- Ignorantia non est tolerabilis in facto proprio maxime recenti, & solenni, ibid. n. 19. 200
- Ignorantia, & error perinde ac furor, & ebrietas excludunt consensum, in cap. Si constituitur, numer. 37. de Accusat. 11
- Ignorantia juris dubii an, & quando excuset, in c. Quoniam, num. 3. de consuet. 134

- Ignorantia declarationum Congregationis Concilii an, & quando excuset, ibid. n. 46. & 50. 135
- Ignorantia juris dubii non excusat quando consilii possunt peritiores, ibid. n. 49. 136
- Ignorantia juris an, & quando excuset, ibid. num. 50. 136
- Ignorantia juris non est probabilis in iurisperito, in cap. Cum sit, n. 1. de convers. conjugat. 414
- Ignorantia promissi probatur per examinationem, in cap. Cum sit, n. 4. de acat. & qualitat. 407
- Ignorantia facti, & juris in quibus differant, in cap. Ex parte, n. 7. de Regular. 407
- Ignorantia juris militaris professionis excuset in peccatis mortalibus, & mortibus quo minus significanter taceat profecti ex perseverantia animi in religione, ibidem num. 2. 407
- Ignorantia juris prodest militibus, minoribus, rusticis, ac mulieribus quando agitur de excusando eos à pena, vel de damno vitando, alius fecus, ibid. n. 10. 407
- Ignorantia juris exceptio ad excludendum consensum in matrimonio, professione, & sacra Ordinibus non admittitur, ibidem num. 12. 406
- Ignorantia præsumptio non prodest nisi allegetur, in cap. Significatum, n. 4. de Regular. 319
- Ignorant non curat tempus, ibid. n. 18. 360
- Ignorantia, & error an, & quando excludant voluntarium, ibid. n. 1. & seqq. 360
- Ignorantia antecedens, & concomitans quæ sit, ibidem num. 12. 360
- Ignorantia an sit antecedens, vel concomitans quibus regulis congloratur, ibid. n. 15. 361
- Ignorantia non excusat in his, quæ quis tenetur ex officio inquirere, in c. Nullatenus, n. 47. de Regular. 332
- Ignorantia juris excusat mulierem, sed non Clericum, in c. Cum percussus, n. 10. de Cler. 290.
- Ignorantia excludit delictum, sed non legitimat actum, in c. Nobis, n. 48. de Simon. 42
- Et quævis excuset à penâ non tamen dat robur actui aliis invalido, ibid. n. 49. 42
- Ignorantia excludit delictum, ibid. n. 79. & 76. 44
- Ignorantia simoniac probatur per juramentum electi, nisi ex alio probetur scientia, ibid. num. 78. 44
- Ignorantia allegari non potest ubi publica emanavit prohibitio, in c. Si curat, n. 39. Ne Cler. vel Monach. 679
- Ignorantia in facto proprio non præsumitur, in cap. Super litteris, num. 47. de Rescript. 360
- Ignorantia vocum affectata est qui procurant ceteriora, & noluerunt, in cap. Quæstionem, num. 8. de penitent. & remiss. 308
- Ignorantia excludit negligentiam, in c. Quia diversitatem, n. 10. de concess. preben. 102
- Ignorantia quævis præsumatur in delictis, hoc tamen fallit quando debet præcedere diligens inquisitio, in cap. Ad falsarium, n. 10. & seq. de crim. fals. 184
- Ignorantia affectata, crassa, & supina quæ, ibid. n. 13. 184
- Ignorantia vincibilis, & affectata æquatur scientia, in cap. Ne imitatus, n. 161. de Condit. 60
- Ignorare jura debet indolens, ac rudibus, non autem eis qui sua prudentia instructi sunt, ibid. num. 416. 89
- Illicitum debet considerari peritiores, alioquin ex iurisdictione non excusatur, ibid. n. 47. & seq. 89
- Ignorantia nulla in vincibilis est peccatum, ibid. n. 429. 89
- Ignorantia crassa, & supina neminem excusat, n. 430. 89
- Et quæ dicitur hujusmodi ignorantia, ibid. n. 431. 89
- Vide in ver. *Opinio probabilis, &c.*
- ILLEGITIMUS ubique dispensatione Papæ ad Dignitatem, Personatum, vel Beneficium curatum promoveri non potest, in cap. Nemo, n. 1. de fil. Presbyter. 477
- Illegitimus sicut non est ex parte beneficii, ita nec pensionis sine dispensatione, in cap. Ad audientiam, l. 2. nec quo de refer. 182
- Privilegium habilitandi illegitimos ad dignitates, & gradus aliquibus Religionibus concessum non est sublatum à Concilio Tridentino, in cap. Perniciosum, num. 24. de offic. Ordin. 571
- Si ad beneficium patrum etiam simplex requiritur dispensatio Apostolica, ibid. n. 25. 472
- Illegitimus dispensatus ad Ordines, censetur etiam dispensatus ad pensiones, & beneficia simplicia, ibid. num. 27. 472
- Sex differentie inter jus commune, & jus novissimum Constitutionis Clementis VII. & Concilii Tridentini circa successionem illegitimorum in beneficiis patrum, ibid. num. 10. usque ad num. 26. 472
- Dispositio excludens illegitimum ab Ecclesia, in qua patet, censetur favorabilis, & amplianda, ibidem num. 21. 37. & 44. 471
- Privilegium habilitandi illegitimos ad dignitates, & gradus aliquibus Religionibus concessum non est sublatum à Concilio Tridentino, in cap. Perniciosum, num. 24. de offic. Ordin. 571

- ¶ An sint capaces acquisitionis bonorum immobilium in comuni-
tate. in c. In praesentia, n. 38. & n. seq. usque ad n. 69. de probat. 137
- ¶ Mendicantes, exceptis Minoribus de iure possunt acquirere bona
immobilia in communem, etiam per viam institutionis non ut re-
cedant, sed ut vendant, & sic aliam, ibid. num. 69. 137
- ¶ Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. num. 69. & 137.
- ¶ Mendicantes ex capis Capucinis, & Minoribus de Observantia ex
Concilio Tridentino possunt in communem bona immobilia posside-
re, & excluduntur suscipiendum ad illius non Mendicantium, 137
- ¶ ibid. num. 69. 137
- ¶ Mendicantes qui sine ibid. num. 87. 139
- ¶ Mendicantes habent per dote mendicantem, ibid. num. 88. 139
- ¶ Mendicantes Ordines non Mendicantibus differunt specie, ibid.
num. 93. 139
- ¶ Mendicantes ad vitam ad vitam, Monachi vero ad contemplativam
sunt instituti, ibid. num. 94. 139
- ¶ Mendicantibus non licet ad non Mendicantes transire, ut illi obsequi
& administrationes assumant, ibid. num. 99. 140
- ¶ Mendicantium Ordinem, Monachorum, vel Collegiorum monu-
ne intelligitur illorum personarum, non autem adificia, vel univer-
sitates, pro ut est persona facta, ibid. num. 100. 140
- ¶ Mendicantium statum, de officio non repugnat bona immobilia in
communem possidere, ibid. num. 115. 140
- ¶ Mendicantes sunt, qui ex fundatione sine Regula non habent reditu-
m, licet de facto, vel ex privilegio non mendicant, ibid. num.
num. 116. 142
- ¶ Mendicantes transientes ad non Mendicantes sine licentia Papae
sunt ex ipso excommunicatione per Extravag. Martini IV. in c. Di-
lecti, num. 30. de re iudicat. 142
- ¶ Etiam transiunt ex iusta causa, 142
- ¶ Et ipsellur contra ratio opposita, ibid. num. 31. 142
- ¶ Vide in ver. Regularis contra rationem.
- ¶ Mendicantibus post Extravagantem Joann. XXII. Quia nullus, non
licet in suis Conventibus habere, nisi unam eamque, in cap.
Patronatus, num. 18. & num. 39. de privileg. 142
- ¶ Et quid si unum habeant per se, & aliam pro Universitate, ibid.
num. 19. 142
- ¶ Et quid si ante plures habuerint sine contradictione, ibid. num. 10.
& 36. 142
- ¶ Et quid si ita se habeant in consuetudine, ibid. num. 37. 142
- ¶ Et quid si habeant Patronatus, ibid. num. 38. 142
- ¶ Fratres Ordinem Mendicantium non prohibetur elemosinas
quærere, & eorum nomine cursum, & viam tempore mes-
sum, & vindemiarum, & alias res colligere, in cap. Cum ex eo,
num. 27. de penat. & remiss. 142
- ¶ Quomodo id non faciant per alios, sed per seipsos, ibid. num. 30.
& 31. 142

Fratres Minores

- ¶ Fratres Minores an sint capaces institutionis ea lege factæ, ut bona
hereditaria vendantur, & pretium erogetur in reparationem
Ecclesie, &c. & quatenus necesse non valeat, iure legati legat-
um, in cap. Nima prava, num. 10. & seq. usque ad num. 40. de
testat. Prælatum. 142
- ¶ An, & quomodo sint capaces bonorum ex dispositione c. Exijt, de
verb. signifi. h. p. ibid. num. 11. & 35. 142
- ¶ Summa potest successione, ibid. num. 37. 142
- ¶ Fratrum Minorum institutio in personam Ecclesie Romane non su-
sumitur, & c. Exijt in hoc revocatur per Extravag. Ad condicio-
nem, ibid. num. 34. 142
- ¶ Fratres Minoribus in bonis eccle. sine Ordine relicta, vel oblati-
nullum ius, seu dominum acquiritur, ibid. num. 35. 142
- ¶ An subveniat officio iudicis, ut impelleret testatoris voluntatem,
ibid. num. 30. & 41. 142
- ¶ Fratres Minores sine incapaces annui redditus cum inter immobi-
lia reputantur, ibid. num. 42. 142
- ¶ Sunt incapaces fidei commissi, & legati universales, ibid. num. 43.
& 44. 142
- ¶ Fratres Minores tam de familia, quam ex Reformatione, quorum
Legatum sint capaces, ibid. num. 46. & seq. usque in fin. 142
- ¶ Quod de Legatis bonorum mobilium, quæ unica protestatione ad-
impleantur, ibid. num. 47. & 51. 142
- ¶ Et quid de legatis annua factis fabricæ Ecclesie, vel Sacristie, ibi-
dem num. 48. & 51. 142
- ¶ Et quid de legatis annui, quæ sunt ipsi fratribus cum onere cele-
brationis Missarum, ibid. num. 49. & 51. 142
- ¶ Et quid de legatis annua sine onere, ibid. num. 50. & 51. 142
- ¶ Fratres Minores, & Conventus familiaris, quæ sunt condictionibus per-
sonæ, & non bonorum, & professionem recipere, ibid. num. 55. 142
- ¶ Fratres Minores non prohibetur annui redditus recipere à spon-
de dantebus per modum elemosinæ, ibid. num. 106. 142
- ¶ Fratres Minores legata annua cum onere, vel sine onere accipien-
tes, quam protestationem facere tenentur, ibid. num. 97. &
& seq. 142
- ¶ Fratrum Minorum incapaces ex doctrina D. Bonaventuræ, ibid.
num. 98. 142
- ¶ Fratres Minoribus qualiter fit interdictio a mortificatione usque,
ibid. num. 99. 142
- ¶ Fratres Minoribus obligantur ex vi prope professionis ad omnia, quæ in
Regula ipsius sub verbis obligatorum indicuntur, & in specie ad

- perpendendum in secunda sententia, in c. Explicari, num. 6. & 4. de observ.
penit. 142
- ¶ Fratres Minores ad Cathedralium non eliguntur, sed possuntur, in
c. Bone memorie, num. 71. de postul. Prælatum. 142
- ¶ Fratres Minores non possunt esse canonicos relictionem, in cap.
Tua nobis, num. 12. de relict. 142
- ¶ Fratres Minores sunt incapaces annuorum reddituum, in cap. Non
quidem, num. 14. de testat. 142
- ¶ Possunt recipere legata annua à sponde dantibus per modum elemo-
sinæ, & modum illis per Papam non sunt dispositi, ibid. num. 16. 142
- ¶ Fratres Minores sub excommunicationis hanc sententiam sunt
prohibentur impedire personis Apostolicis de Beneficiis, quibus
legata annua ipsi fratribus relicta applicari fuerunt, ibid.
num. 10. 142
- ¶ Fratres Minores habentes contra Regulam redditus annuos, pec-
cant mortaliter, ibid. num. 20. de probat. 142
- ¶ Fratres Minores per seculares ad Ordinem Canonicorum Regula-
rum anno probationis renuntiare non possunt, in c. Ad Apostoli-
cam, num. 37. & 54. de Regular. 142
- ¶ Fratres Minores ad Conventuales eiusdem Ordinis transientes sunt
incapaces successione ex Bulla Alexandri VI. ibid. num. 66. 142
- ¶ Fratres Minores possunt bona immobilia de bono iure sibi legata
vendere sine ulla sollemnitate, in c. Pastoralis, num. 1. de his, quæ
sunt à Prælat. 142
- ¶ Fratres Minores sunt incapaces hereditarii successione etiam in
communem, in c. In praesentia, num. 30. de probat. 142
- ¶ Sane fundus in archidiacono pauperum supra omnia Mendicantes, 142
- ¶ Fratres Minores si heredes instituantur, perinde est, ac si mortuus institu-
tus fuisset, ibid. num. 41. 142
- ¶ Fratres Minores non sunt capaces fidei commissi universali, 142
- ¶ ibid. num. 43. 142
- ¶ Nec iure Legati habere possunt hereditatem, ibid. num. 44. 142
- ¶ Nec legata particularia per institutionem, ibid. num. 44. 142
- ¶ Fratres Minores si heredes instituantur ea lege, ut vendant, &
pretium convertant in suas necessitates, institutio non valet, ibi-
dem num. 47. 142
- ¶ Idem si instituantur ea lege, ut pretium erogent in constructionem
Ecclesie, ibid. num. 48. 142
- ¶ Fratres Minores non caduntur sub conditione si decer-
sent sine liberi, ibid. num. 47. 142
- ¶ Et bona profectus Religiosorum fratrum Minorum, si de illis antea
non dispoferint, deferuntur venientibus ab intestato, ibid. num.
48. 142
- ¶ Fratres Minores sunt capaces legati in immobili, vel annui red-
ditus ad effectum vendendi, & convertendi pretium in suas ne-
cessitates, ibid. num. 51. 142
- ¶ Quomodo pretium sit moderatum, ibid. num. 53. 142
- ¶ Et legatum fiat sub modo licito, & simpliciter, ibid. num. 54. 142
- ¶ Infirmitas fratrum Minorum, an valide fieri possit legatum annui
redditus, ibid. num. 55. & seq. usque ad finem. 142
- ¶ Fratres Minoribus concessit reatus pro pecunia ad amicos
spirituales pro necessitatibus infirmorum, & fratribus indolis
dumtaxat, ibid. num. 56. 142
- ¶ Fratres Minoribus licet non possint annui redditus pro alimen-
tis, ibid. num. 57. 142
- ¶ Fratres Minoribus annui redditus habere non licet, ibid. num.
59. 142
- ¶ Nisi pro Divino cultu, ibid. num. 60. 142
- ¶ Fratrum Minorum Ecclesie reliquere idem est, quod ecclesie ipse
fratrum, ibid. num. 62. 142
- ¶ Fratres Minores transiunt ad Tertium Ordinem Sancti Francisci, an
reperit ius succedendi in bonis sibi ex testamento, vel ab in-
testato post translationem delatis, ibid. num. 69. & seq. usque
ad finem. 142
- ¶ Fratres Minores S. Francisci de Observantia transientes ad Con-
ventuales sunt incapaces successione, ibid. num. 70. 142
- ¶ Fratres Minor si fiat Episcopus non efficitur capax successione, &
tamen bona in suam Ecclesiam deferuntur, in cap. Quæ in Ec-
clesiarum, num. 80. de consue. 142
- ¶ Testamentum in quo Fratres Minores sunt instituti, an valeat.
Vide in ver. Testamentum, communis.
- ¶ Fratres Minores alienare possunt sine sollemnitate bona immobili-
a eis legata sub modo licito, vel simpliciter, in c. Nulli, num. 28.
de rebus Ecclesie, non alien. 142
- ¶ Fratres Conventuales familiaris qualiter fuerint reintegrati ad reci-
piendo Novitios, in c. Cum virum, num. 50. de Regular. 142

Fratres Predicatores.

- ¶ Fratres Predicatores perfructibus fratribus Minoribus, in cap. Nisi
prava, num. 1. & seq. de exco. Prælatum. 142
- ¶ Exempti sunt à Processibus ex privilegio Joannis XXII. ibid. num.
9. 142
- ¶ Fratres Predicatores non sicut, & fratres Minores sunt in statu
diffinitive pauperum, ibid. num. 11. 142
- ¶ Et nihil proprii habere possunt, etiam in communem, ibid. num.
13. 142
- ¶ Item sunt incapaces annui redditus perpetui, ibid. num. 14. 142
- ¶ Fratres Predicatores ex Mendicantibus ex Constitutionibus, fratres
Minores ex Regula, ibid. num. 15. 142

- 4 *Beneficentia ex privilegio capax redditus perpetui*, & a redditu, ibid. n. 17. 221
- 5 *Beneficentia ex privilegio*, & *Minores in pectore in Claustro Monasterii sui Ordinis in Altiari potestati* Mollam celebrare etiam in viro Episcopo, & quid de illius licentia, in c. In his, n. 1. & seq. de pectore, ibid. n. 17. 221
- 6 *Beneficentia ex privilegio*, & *Minores ex indulgentia Monasterii III. uti poterant Altiari viatico, etiam Episcopo non permittitur*, ibid. n. 4. 221
- 7 *Beneficentia ex privilegio*, & *Minores ex privilegio ante Concilium Tridentinum uti poterant Altiari viatico privilegio*, postquam habuerunt Ecclesiam consecratam, ibid. n. 7. 221
- 8 *Altiari viatico privilegium fuit innovatum a Sixto IV. & Alexandro VI. quoad Minores tantum, non autem quoad Praedicatorum*, ibid. n. 6. 221
- 9 *Fraternum Praedicatorum, & Minorum privilegium in Altiari viatico celebrandi fuit sublatum a Concilio Tridentino*, ibid. n. 8. 221
- 10 *Fraternum Praedicatorum, & Minorum non possunt in Claustro suorum Monasteriorum celebrare in Altiari potestati etiam de Episcopo licentia*, ibid. n. 14. & 15. 221
- 11 *Secus si Altiari sit in Oratorio ad Divinum cultum dedicatum*, ibid. n. 21. 221
- 12 *Fraternum Praedicatorum, Minorum, Sancti Augustini, Carmelitarum, Servorum, Minorum, & Clericorum Regularium de Somachia exceptum a jurisdictione Ordinarii etiam ratione delicti*, contractus, ac rei, in cap. Tunc, n. 19. de pectore, 221
- 13 *Fraternum S. Dominici, & Servorum mutare possunt Constitutiones suas, sed non originalia instituta Religionis, in cap. Recolentes, n. 44. de stat. Monachorum*, 221
- 14 *Ordines Praedicatorum, & Minorum quod tempore fuerint per Sedem Apostolicam approbati, in cap. Nunc prava, n. 1. de excess. Prælati*, 221

Fraterni S. Spiritus in Saxia.

- 3 *Fraterni Commendarii S. Spiritus in Saxia, in pectore disponere ultra viaticum, & vestire de fructibus suorum Commendarum*, in cap. M. n. 6. de stat. Monachorum, 437
- 4 *FRATRES TERTII ORDINIS S. FRANCISCI sunt capaces honorum immobiliarum in communi ex instituto*, Fraterni Conventuales ex privilegio, in c. In praesentia, n. 79. & 80. & n. 8. de pectore, 437
- 5 *FR. AUS. in omni dispositione intelligitur excepta, in c. Magnus, n. 70. de oblig. ad ratum*, 437
- 6 *Fraterni suspensio fuit excluditur ex temporis intervallo, ita articulo ex brevitate temporis, ibid. n. 7. & seq.*, 437
- 7 *Fraterni an praesentur ex infamia criminis ante Clericatum*, ibidem n. 10. 437
- 8 *Fraterni per conjecturas probantur, in c. Nobis, n. 33. de sum. 41*
- 9 *Fraterni omnes est prohibiti de iure naturali, in c. In praesentia, n. 64. de pectore*, 137
- 10 *FR. QUOTIENS delicti est iusta causa reservationis abolitionis, in c. Nemo, n. 24. de sent. exco. 245*
- 11 *FR. IGIDIT A viro, & transiit ad concubinarum, an sine iusta causa dispensandi super matrimonio rato, in c. Ex parte, 1. secundo, n. 21. de convel. conjugat.*, 437
- 12 *Fraternitas impedimentum perpetuum dirimit matrimonio rato, in c. Verum, n. 13. de convel. conjugat.*, 437
- 13 *Et si super veniat post matrimonium ratum, an sine iusta causa dispensandi super eo, ibid. n. 14.*, 437

Fructus, communis.

- 4 *Fructus intelliguntur de hostia impensis, quod querendum, tolligendum, conservandum etiam cum gratia fuit, in c. Graviter, n. 2. de re lit. spoliat.*, 117
- 5 *Vide in ver. Impensa.*
- 6 *Fructus alii sunt naturales, alii industriales, alii civiles, ibid. n. 11.*, 117
- 7 *De quibus vide infra sua loca.*
- 8 *Fructus, an & quando faciat suos possessor bonæ, vel malæ fidei.*
- 9 *Vide in ver. Possessor.*
- 10 *Fructuum quoad acquisitionem spectanda sunt singula temporis momenta bonæ, vel malæ fidei, in c. Graviter, n. 10. de re lit. spoliat.*, 117
- 11 *Fructus qui percipiuntur non accessorie, sed principaliter tanquam soli, & capitale, restituendi sunt a bonæ fidei possessore, etiam ante matrem item, ibid. n. 123. & 127.*, 117
- 12 *Fructus beneficiorum vacantium viro Episcopo, vel alteri ex iusta causa sine reservati introducti potest privilegio, conservantur, vel ratum, in cap. Praeterea, n. 47. de Pres. viro suum, 71*
- 13 *Fructus beneficiorum a communiter accedentibus praesentibus possidentibus, quid dantur, ibid. n. 70.*, 71
- 14 *Fructus beneficiorum, an & quando vendi possint sine labe simoniae, ibid. n. 79.*, 71
- 15 *Dispensatio super fructibus in absentia percipiendis, quotidiana distributione non percipitur, in cap. Licet, n. 1. de praeb. 124*
- 16 *Fructuum appellatio veniens ad distributiones quotidianas,*

- ibidem n. 1. 114
- 17 *Nisi materia largi imperpetuum aliud fuerint, ibid. n. 4.*, 114
- 18 *Fructus beneficiorum non debentur non residentibus, nisi in casibus in iure expressis ibid. n. 16.*, 114
- 19 *Fructus percipiendi, & distributiones quotidianas, in quibus differant, ibid. n. 17.*, 114
- 20 *Potest amissionis actum ob non residentium non habet locum in distributionibus, quia Canonici intersunt, iam locuti est, ibid. n. 20.*, 117
- 21 *Fructuum de decimis, & solutionis, quod ex prava consuetudine, aut constitutionibus sunt tempore immutatis, vel possibilibus, in c. Tunc, n. 10. de familia.*, 119
- 22 *Dispensatio super fructibus in absentia percipiendis habetur pro praesente, non tamen pro immutata, in cap. Olim, n. 18. de verb. signif.*, 119
- 23 *Fructuum appellatio non veniens quotidianas distributiones, ibid. n. 21.*, 119
- 24 *Fructuum appellatio veniens decimarum, & quidquid ex fundo nascitur, & renascitur, in cap. Cum contingat, n. 45. de decimis.*, 119
- 25 *Fructuum assignatio facta Ecclesiae in perpetuum dat aequale dominium, ibid. n. 48.*, 119
- 26 *Fructus percipiendi dignitatem qualiter sunt percipiendi in distributionibus, in cap. Quia nonnulli, n. 15. & 21. de Cler. in re. residentia.*, 119
- 27 *Vide in ver. Distributionum conversio.*
- 28 *Fructus super excessu debentur Canonici ultra numerum recepti, quando percipiendi non sunt distincte, sed si divisio per certam mensuram fructuum, in cap. Cum M. n. 3. de Constitut.*, 119
- 29 *Fructus industriales cedunt lucro praebendi, ubi praebenda sunt distincta, ibid. n. 4. & 40.*, 119
- 30 *Fructus pertinent ad bonæ fidei possessorem, non ad proprietarium, in cap. Constitutionibus, n. 6. de Jurepignorat.*, 119
- 31 *Fructus Ecclesiae vacantibus successoribus sunt reservandi, in cap. Cum ven, n. 21. de off. Ordin.*, 119
- 32 *Nisi sine tales, qui servando servari non possunt, ibid. n. 22.*, 119
- 33 *Vel nisi sint fructus, seu spolia Beneficiorum peremptoria, ibidem n. 23.*, 119

Fructus civiles qui.

- 1 *Fructus civiles qui dicantur, in cap. Gravia, n. 31. & n. 10. seq. de re lit. spoliat.*, 116
- 2 *Pensiones domorum, usufructus, vecturae navium, mercedes puerorum, & opera servorum dicuntur fructus civiles, ibid. n. 32. & seq.*, 116
- 3 *Pensiones domorum, quo sensu ab aliquibus vocantur fructus industriales, ibid. n. 34.*, 116
- 4 *Fructus civiles magis accedunt ad naturales, quam ad industriales, ibid. n. 37.*, 116
- 5 *Pensiones Ecclesiarum ubique dubio inter fructus civiles computantur, ibid. n. 38.*, 116

Fructus industriales qui.

- 1 *Fructus industriales qui sunt, in cap. Gravia, n. 30. de re lit. spoliat.*, 115
- 2 *Fructus an iudicari debeant industriales, vel naturales, relinquatur arbitrio iudicis, ibid. n. 31.*, 115
- 3 *Et quomodo huiusmodi arbitrium sit regulandum, ibid. n. 32.*, 115
- 4 *Opera, & oleum sunt fructus industriales, ibid. n. 33.*, 115
- 5 *Fructus omnes qui fiuntur ex industria sunt, ibid. n. 34.*, 115
- 6 *Fructus & pascua fructus industriales dicuntur, ibid. n. 35.*, 115
- 7 *Item lana, & lac, ibid. n. 36.*, 116
- 8 *Item vinearum, vinearum, & plantationes, ibid.*, 116
- 9 *Item iudicium, & ceterosmodi, ibid. n. 38.*, 116
- 10 *Item vinearum, ibid. n. 39.*, 116
- 11 *Pascua sunt fructus industriales si falcem fecerint, aliis secuti, ibid. n. 30.*, 116

Fructus naturales qui.

- 1 *Fructus naturales qui sunt, in cap. Gravia, n. 29. de re lit. spoliat.*, 115
- 2 *Fructus an iudicari debeant naturales, vel industriales, relinquatur arbitrio iudicis, ibid. n. 31.*, 115
- 3 *Et quomodo huiusmodi arbitrium sit regulandum, ibid. n. 32.*, 115
- 4 *Pascua sunt fructus naturales, nisi falcem fecerint, ibid. n. 30.*, 116
- 5 *Contemptio in fructibus naturalibus idem operatur, quod in industriis, & vultus in industriis, ibidem n. 47. & 61.*

Vide in ver. Possessor bona filii quod fructus, &c.

Frustrum condemnatio.

- 1 In fructibus perceptis ante mortem si rem regulariter non sit condemnatio, nisi expresse peccatum in libello, in c. Gravis, num. 13. & 15. de rebus spoliat. 117
- 2 Fallit quando agitur de vi expulsiua, aut compulsiua; vel petitione hereditatis, ibid. num. 14. 117
- 3 Frustrum quando secesserit petantur in libello, si in eis non sit condemnatio, non potest de sua amplius agi, nec super omisso sententia fieri, ibid. num. 16. 117
- 4 Secus si petantur principaliter, & pro actionis, ibid. num. 17. 117
- 5 Condemnatio in beneficiis ab eo stylo Roar non fit, nisi cum fructibus perceptis, & sub fructibus semper comprehenduntur distributiones quotidianae, ibid. num. 16. 119
- 6 Vide in ver. *Propter mala fides*.
- 7 Et in ver. *Propter bona fides*.
- 8 Et in ver. *Distributiones quotidianae quando restituenda*.
- 9 FRUGILIS appellatio quid veniat, in c. Nisi etiam pridem, num. 3. de venant. 337
- 10 FRUITU pro parte possimus, ut parte non possimus, in c. Stratus, num. 49. de sup. nec. p. 321
- 11 FRUSTRA fieri dicitur cum non perficitur, id est causa facta sit, in c. Fraternitatem, num. 55. de sepulch. 391
- 12 Frustra expectatur a venatu nihil operaturus, in c. Per ruse, num. 12. de sent. excom. 352
- 13 Frustra leges auxilium invocari, qui committit in legem, in cap. Immunitatem, num. 10. & 19. de immunit. Eccl. 649
- 14 FUCATIO ex sui natura est illicita, & prohiberi potest per statum Episcopos, in c. Mula, n. 64. Nec Cler. vel Monach. 656
- 15 Non tamen est peccatum mortale, nisi fiat propter lasciviam, vel Dei contemptum, ibid. num. 59. 656
- 16 FUMUS sematurus inter corporalis, in c. Parentibus, n. 17. de privileg. 449

Fundare, fundatio, fundator.

- 1 FUNDARE quid fit, in c. Quoniam, num. 24. de iure p. 511
- 2 Fundans non efficitur patronus, si nec alius Ecclesiam construat, & dotes, nec constituit, si nemo alius dote assignat, nec dotans, si nullas Ecclesiam fundet, & construat contra Lambertinum, ibid. num. 16. & seq. usque ad num. 49. 512
- 3 Fundator qui compulsus Ecclesiam docet, an ex dotatione efficiatur patronus, ibid. num. 38. 513
- 4 Fundationis qualitates non potest Ordinarius derogare etiam de consensu parsonum, in cap. Consequente, num. 24. de Cler. non 164. 36
- 5 Obsequium longi post fundacionem non potest esse interpretativa alius fundationis, ibid. num. 25. 36
- 6 Fundationis verba, quando non respiciunt actum presentationis, sed illius prosecutionem, non requirunt Sacrodotium actum, ibid. num. 27. 36
- 7 Fundationis verba, pro sustentatione Clerici, qui divinis interserviat, non respiciunt actum presentacionis, ibid. num. 32. 36
- 8 Episcopus potest in electione Canonice in Cathedrali admittere conditionem, si iussuerit Clericus, licet decemdecim annos attatis annum non exerceat, in cap. Cum in cunctis, num. 73. de elect. 310
- 9 FI/NICULUS duplex, diffidilis rumpitur, in cap. Explicari de obsequio p. 321, num. 13. 619
- 10 Funiculus simplex diffidilis rumpitur, in c. Treugas, n. 10. de Treug. & pac. 619
- 11 FURIOSUS etiam respiciatur, promoveri non potest abque dispensatione Apostolica, in cap. Eam te, num. 47. de stat. & qual. 408
- 12 Furiosus habens dilucida intervalla in Subdiaconatum ordinatus, an continuare teneatur, & an sit ei concedenda dispensatio, ut possit contrahere maritum, in cap. Tua littera, num. 10. de Cler. per al. promot. 309
- 13 Et quid si dum erat compos mentis intentionem habuit suscipiendi in Diaconatum, ibid. num. 11. 309
- 14 Et quid si tempore suscepcionis non agitabatur furor, ibid. num. 11. 309
- 15 Et quid si dubio, num. 82. 309
- 16 Furiosus habens dilucida intervalla ad Subdiaconatum promotus, an teneatur continere, in cap. No militari, num. 221. de consue. 53
- 17 Furiosus qui culpa propria incidit in furor, an sit irregularis ex homicidio in furore commisso, in cap. Ad audientiam, num. 24. de homicidio. 319
- 18 Furiosus ex culpa sua pendens est, sed mittitur p. 321, & refertur contraria opinio Metrochii, ibid. num. 25. 319
- 19 Furiosus quod facit permittit ei, ac si a quodvisque, vel regula per se ex se factum esset, ibid. num. 25. 319
- 20 Fursus, seu fursus, vel idcirco praesentatur, qui venit contra iura, in cap. Vel non est compos, num. 1. de temp. or. dnat. 369
- 21 FURORIS qualitas ex quibus probatur in cap. Eam te, num. 47. de stat. & qual. 408
- 22 Furor producit per se singulares, ibid. num. 46. 408
- 23 Furor de iure communis, an sit suspendendus pro unico furore magis quantitas, in cap. Ne iniuriar, num. 370. de consue. 370

- 1 Fur sacilegius fuit comparatus, in cap. Dudum, si secundo, n. 6. de elect. 168
- 2 Fur qui equis subactis militem confregit, non tenetur lege Castelle de Sicariis, in c. Ad audientiam, n. 6. de homin. 117
- 3 Fur & latro, an & in quo differat, c. Interfecti, verbi. Quibus ponderat, num. 8. & 11. de homic. 310
- 4 Furem, vel latronem occidere, an liceat laico pro necessaria verum defensione, ibid. num. 3. & seq. usque in fin. 311
- 5 Quid de iure civili, & in foro consecretorio, ibid. num. 4. & 18. 311
- 6 Et quid de iure Canonico, & in foro poenitentiali, ibid. num. 5. & seq. 312
- 7 Fur nocturnus, vel diurnus, an & quando possit imponi occidi, ibid. num. 11. 313
- 8 Fures, & invadentes quod duntaxat rem derinent eo magis peccant, in c. Nisi cum prolem, num. 28. de p. 313
- 9 Conter furem omni actio degenerat, in c. Gravis, num. 68. de rebus spoliat. 118
- 10 Fur oculum potest post restitutionem, & penitentiam ad sacros Ordines promoveri, in c. Ex litteris, n. 1. de fureis. 175
- 11 Furti actio datur etiam pro re minima, in c. Ne moriat, num. 391. de consue. 32
- 12 Furtum proprium non committitur in re immobili, aut in corporali, in c. Dudum, si secundo, num. 7. de sent. excom. 368
- 13 Furtum non committitur rei, quae caret de mino, ne hereditatis iacens, ibid. num. 9. 368
- 14 Furtum unde dictum, in c. Suscepimus, n. 6. de homicidio. 169
- 15 Furtum an committatur, qui ex aliena reitur ad aliam usum, quod dominus consensit, in cap. Ad hanc, num. 73. de Re. lig. domib. 493
- 16 Furtum artis, non auri committitur, qui ex furtivis parans aurum furtipere, in c. Cum volumus, n. 7. de sent. excom. 366
- 17 Furtum committere dicitur male fidei, pollicetur sine titulo fructus consumendo, an tamen percipiendo, in c. Gravis, num. 67. & 69. 11. & 13. de rebus spoliat. 118
- 18 Furtum cum sacrilegio non ponitur pona degradationis, in c. Cum non ab homine, num. 94. de iudic. 16
- 19 Sacerdos Regularis apostata, qui decem fura qualitate commisit, ex voto Congregationis ad Sanctissimum deputatus ad truces ad perpetuum transmissus, ibid. num. 106. 37
- 20 Vide in ver. *Clericus quod excomunicatus ab excom.*
- 21 Furem, & occidere licet in necessitate, non autem fornicari, & cur, in c. Ex litteris, num. 8. de divorcio. 96
- 22 Furtum, & praetentum non est in Deo, in c. Cuius pridem, n. 13. de pactis. 659

G

Gabella.

Vide in ver. *Callesia*.Et in ver. *Clericus quod excomunicatus ab excom.*

- 1 GEMINATIO sine malum operatur, in c. Vidua, n. 13. de Rep. lar. 345
- 2 GENUS comprehendit species, sed non infer, species vero infer genus, ibid. non comprehendit, in cap. Cuius secundum, num. 13. de prebend. 99
- 3 Genere existente inopaci non fit distributio, vel diffusio in ejus species, in c. Responsio, num. 97. de sent. excom. Contrarium, num. 111. 365
- 4 Genera positio necessitate sequitur ad positionem species, in c. Ad hanc, num. 18. de prebend. 86
- 5 Genus idem operatur quoad omnia, quod species quoad species, in c. Litteras, n. 12. de consue. prebend. 196
- 6 Genus id quod removetur, & quilibet ejus species, in cap. Quae in Ecclesiam, num. 16. de consue. 99
- 7 GENERALI non licet in electione Provincialium, & aliorum officialium aliquos nominatum proponere, ex quibus usque Canonice eligatur, in c. Cum dilectus, n. 2. de consue. 205
- 8 Generalis Ordinis Sylvesterianus, non possit sine subdiaconi regularibus primas tonsuram, & minores Ordines conferre, ac consuevit ab immemoriali tempore, in c. Quoniam, num. 50. & seq. usque in fin. de consue. 199
- 9 Generalis Praepositi facultas deputandi Vicarium in locum aliorum Praepositi, de iudicio, an ad verum sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini decretis, in c. Nullus, num. 46. usque ad num. 53. de elect. 320
- 10 Generalis facultas de putandi Vicarium in locum defuncti, an extendatur ad casum infirmitatis, absentiae, cessionis, & consilii, ibid. num. 53. 321
- 11 Generalis Ordinarius in Concilio Tridentino post Abbates collocari fuerunt, & inter hos primus Generalis Ordinarius Pradicatorum, in c. Ut Abbates, n. 29. de stat. & qual. 389
- 12 Generalis Religiosis perpetuus propter agnitionem factum indubitanter non debet ab officio removeri, sed est dandus illi Consideratur, in cap. Consultationibus, num. 9. de Cler. aggro. 369
- 13 Generalis Cisterciensis, & Chanoceus sine etiam Abbates percuti, ac prout debet debent secundum formam huius c. Quia propter, num. 19. de elect. 320

- 1 **Generales Ordinum Regularium**, quoniam hodie sunt perempti, in c. Ut filii, num. 19. de fil. Presbyter. 564
- 2 **Generales**, & Provinciales licentia concedere non possunt, in c. Accedentes, num. 19. de exco. Prælat. 116
- 3 **GENTILIS** potest licite puniri per Papam, si contra legem naturæ fiat, ut si colat idola, in cap. Canonum sacra, n. 67. de constitut. 30
- 4 **Gentilis** in lege veteri significatur nomine adventurum, & peregrinorum, quando ponitur ad differentiam filiorum Israel, in c. Inter alia, num. 67. de immum. Eccles. 641
- 5 **GERMANIE** appellatio est stylo in facultatibus non venit Belgium, in c. Super eo, n. 14. de crimin. fili. 189
- 6 **GERUNDIUM** importat conditionem, in c. Qualiter, num. 31. de Cler. non residen. 51
- 7 **Gerundum unde dictum**, & quoniam vim habeat, in c. Ut Abbas, num. 57. de arat. & qual. 193
- 8 **GESTA** contra Constitutiones Ordinis confirmatas cum decreto irritanti non valent, in cap. Cum accessissent, num. 16. de constitut. 108
- 9 **Declarare**, ibid. num. 1. & 17. 108
- 10 **Gesta** à Prælatu putativo non sustinentur ex communi errore, sed requiritur etiam titulus ab habente auctoritatem, in cap. Super eo, num. 9. de crim. fili. 179
- 11 *Vide in ver. Prælati putativi.*
- 12 **Gesta** contra formam sunt ipso jure nulla, in c. Causam, num. 14. de elect. 260
- 13 **Gesta** ab excommunicato, ut valens requiritur titulus putativi à legitimo superiore, nec sufficit à superiore putativo, in c. Quod à prebendario, n. 130. de schismat. 114
- 14 **Gesta** ab interlo non sustinentur etiam si gerantur prætesta publici officii, ibid. num. 131. 115
- 15 **Gesta** ab occulto excommunicato non sustinentur quoad eos, qui sruunt excommunicationem, ibid. num. 134. 115
- 16 **Electi** in schismate dicuntur heretici, & eorum gesta ex communi errore non sustinentur, in cap. Nisi cum pedita, n. 14. de renunc. 339
- 17 **Gesta** ratione publici officii non tenent post interdictionem Superioris, in c. Sicur res, num. 38. & 40. Ne Cler. vel Monach. 678
- 18 **Gesta** in Concilio perempta sunt facienda, in c. Ea gesta, num. 1. de Cler. non residen. 36
- 19 **Damnatio** fuit de scripta per personam publicam, vel reperiatur in Archivis authenticarum personarum, ibidem num. 3. 36
- 20 **Gesta** extrajudicialia sunt, acta vero judicialia, ibid. num. 4. 36
- 21 **Gesta** per electum tolerantes, ab sustinentur ex titulo putativo, & communi errore, remissive, in c. Nihil, n. 37. de elect. 300
- 22 **Gesta** contra prohibitionem legis non procedunt ad irrevocacionem actus, in c. quando fit nulla, in c. Reipensis, num. 103. de senect. excomm. 369
- 23 **GLADIUS** utroque refertur Sacrosanctis ab Rebus Principibus usurpatus, in cap. Cum ex eo, num. 27. de Reliq. & venerat. Sacerdot. 610
- 24 **GLOSÆ** Cardinalis Antonii Casare, & Episcopi Mauricis super decretis Concilii Tridentini, in cap. Cum venissent, n. 77. & seq. de judic. 40
- 25 **Glossæ** auctoritas quæ, in cap. Ne imitator, num. 105. & 109. de constitut. 40
- 26 **Glossæ** auctoritas omnes alia antecellit, ibid. num. 373. 78
- 27 **GNESSENSIS** Archiepiscopi litteræ ad Innocentium X. pro excommunicatione Bullæ supplicationis parvorum Conventionum ad Regnum Poloniarum, in cap. Relatum, num. 61. Na Cler. vel Monach. 679
- 28 **GRADUATIO**, & degradatio fit per insignia, in c. Qui Presbyter, num. 21. de penit. & remiss. 303
- 29 **GRADUUM** Ecclesiæ appellatio intelligitur Ordines Ecclesiasticos, in c. Cum contra, num. 17. de arat. & qual. 431
- 30 **Graduum**, & Ordinum distinctio est à Deo constituta fuerit in Ecclesiis militante, in c. Cum certum, n. 3. de major. & obedi. 607
- 31 **Gradus** appellatione quæ veniunt, in c. Requiritur, num. 41. de ordinat. ab Episcopo. 330
- 32 **Gradibus** coniugum, & affirmatio subfari, censetur etiam subfari gradus honestatis, in cap. Ad sustinentiam, n. 19. de spons. & matrim. 8
- 33 **Gradu quarto**, vel alteriori distat à stipite cum distatle quinto, vel ultioris conseruere potest, in c. Vir qui, num. 1. de consang. & affinit. 73
- 34 **Gradu** quoque remotior persona distat à comuni stipite, voto distat à quilibet alio descendente per aliam lineam, ibid. num. 3. 73
- 35 **Etiam** cum alio distat à stipite in primo gradu, ibid. num. 1. & seq. de cons. 11. & 17. 73
- 36 **Gradum** remotiorem in dispensationibus matrimonialibus non sufficit exprimeret, si alter ex conjunctis personis gradum quoquo modo attingat, ibid. num. 4. & num. 7. 73
- 37 **Sei** in aliis gradibus remotior attenditur, & trahit ad se propinquiores, ibid. num. 7. 73
- 38 **Gradus** in ascendendibus tot sunt, quot personæ desuper stipitem, ibid. num. 6. 73
- 39 **Gradus primus**, non autem remotior attenditur quoad obtinendam dispensationem, non autem ad inducendum impedimentum conjugum inter, vel affirmatæ, aut publicæ honestatis, ibid. num. 7. & num. seq. 73
- 40 **Gradus primus**, & secundus publicæ honestatis subfari est à Concilio Tridentino, cum fiat computatio à remotiori, ibidem num. 9. 73

- 41 **Gradus** propinquior num in dispensationibus fit attendendus, ibid. num. 14. & num. seq. 73
- 42 **Ex Constitutione** Pil. IV. gradus propinquior exprimentibus, non tamen super eo dispensandum, ibid. num. 17. 74
- 43 **Eadem** Constitutio quoad exprimentem gradus propinquior vocatæ à Pio V. præterquam quoad primum gradum, & declarationem super remotiori, ibid. num. 16. 74
- 44 **Gradus nullus** per Divino hodie prohibitus est, qui idem non fit prohibitus jure naturæ, ibid. num. 19. & n. 31. 74
- 45 **Grangæ**, & carum privata Oratoria, in ab Episcopo visitari possunt, si pertineant ad aliquod Monasterium jurisdictionis Episcopi subiectum, in vim decreti Innocentii X. in cap. Auctoritate de censibus, & discrep. de Grangis, à num. 1. & seq. usque ad num. 17. 376
- 46 **GRANGIÆ**, & membra Monasteriorum. *Vide in ver. Cuius membra parva.*
- 47 **GRATIA** gratum faciens datur in Sacramentis, non autem in sacris, & sacramentis non essentialibus, in cap. Cum contingat, num. 90. de arat. & qual. 445
- 48 *Et in c. Requiritur, n. 50. de ordin. ab Episcopo.* 381
- 49 **Gratis** recipi potest gratia oblatum, in cap. Tua nos, num. 24. de sumon. 18
- 50 **Gratu** datur gratia dari debent, in cap. Nobis, num. 31. de sumon. 44
- 51 **Gratia** ex sola signatura supplicationis perficitur, in cap. Præterea, n. 84. Ne Prælati vis. suas. 35
- 52 **Gratiam** facere reo est actus jurisdictionis, in c. Irrefragabili, §. Ceterum, num. 37. de ord. 180
- 53 **Episcopus** an possit reo gratiam facere post sententiam, ibid. num. 36. 180
- 54 *Et quid in inferiori Prælatu, num. 17.* 180
- 55 **Gratia** ad beneficium curam veridicatur in curato tempore vacationis, licet tempore dacti litterarum elict simplex, in cap. De multa, num. 41. de preben. 210
- 56 **Gratia** nulla ab initio ex superveniente causa confirmari non potest, ibid. num. 42. 110
- 57 **De Gratia** adversari quæ nulla est, non tenetur qui in gratia sua facere mentionem, in c. Tila, num. 7. Ne Sede vacante. 107
- 58 *Vide in ver. Beneficium à quibus confirmatum.*
- 59 *Et in ver. Beneficium.*
- 60 **Gratu** fit iurata per judicialia non dicitur illa, quæ frequenter præjudicat, sed illa quæ per judicem semper, & peremptorie, in c. Mandato, num. 71. de sumon. 64
- 61 **Gratis** ab initio superbia ab gratia defectum per supervenientiam legitime actuali non convalescit, in c. Dilectus, d. secundo, num. 5. de preben. 114
- 62 **Gratia** conditionalis superveniente impedimento non implentem conditionem exparet, ibid. num. 7. 114
- 63 **Gratiz** tenor potest prohiberi per litteras, si litteræ sine pediat, in c. Nihil, num. 30. de elect. 309
- 64 **Gratiz** gratia dato non possunt alteri communicari, nisi à Deo, in cap. Hæc, num. 34. de Benefic. 197
- 65 **Gratia** secunda, quoniam facit mentionem de prima, reperitur non tibi primam, nisi in secunda fuerit expressè dactum quoniam de jure quæritio non tollendo, in cap. Contrarium, n. 13. & 17. de rescriptis. 143
- 66 *Vide in ver. Regule de iure quæritio, &c.*
- 67 **Gratia** ex sui natura perjudicialis quando dicitur, ibid. num. 39. 30. & 31. 143
- 68 **Gratia** secunda nunquam præsumitur præjudicare primæ alteri concessæ, in c. Cum olim, n. 10. de sent. & re judic. 184
- 69 **Se potius** præsumitur circumvenit, quoniam variat, ibid. n. 11. 184
- 70 **Et probatio** in contrarium non admittitur, ibid. num. 19. 185
- 71 **Etiam** in gratia motu proprio, ibid. num. 11. 185
- 72 **Gratia** secunda, etiam si revocatur, revocatur prima, tamen si de mente Papæ non appareat clare, nunquam præsumitur circumvenit, ibid. num. 12. 184
- 73 **GRATIANI** dicta non sunt per Canonibus recipienda, in c. Canonum statuta, num. 37. de constit. 17
- 74 **Gratianus** quid exeat coram Pontifice, ut si Decreti auctorem ostenderet, ibid. num. 44. 18
- 75 **GRATIFICATIO** datur Episcopo inter plures succursu re perferentibus à patrono laico, sed inter preferentibus ab Ecclesiastico potest et primo presentatus, in cap. Cum sententia, num. 1. de prebatione. 333
- 76 **GRATIFICARI** potest Episcopus alteri ex presentibus à patrono laico, si meritis sint æquali, ibid. num. 14. & 10. 333
- 77 **Gratificari** an possit Episcopus alteri ex presentibus in discordia, an vero tenetur infligere dignationem, in c. Quoniam, n. 6. de renunciat. & de prebatione. 314
- 78 **GRAUATUS** in uno, in alio relevatur, in cap. Cum dilectissimum, 45. de Reliq. & venerat. 499
- 79 **GRÆCI** conveniunt cum Romana Ecclesia in impositione libri Evangeliorum super cervicibus Episcoporum consecrandi, in cap. Requiritur, num. 7. de ordin. ab Episcopo. 381
- 80 **Græci** quæ utantur forma id ordinationis Episcoporum, Presbyteri, & Diaconi, ibid. num. 69. 381
- 81 **Græci** in ordinatione Sacerdotum an teneant potestatem calicis, & patenæ, an vero sola manuum impositione, in cap. Cum venerit, num. 17. & seq. usque ad num. 69. & num. 90. usque in fin. de sac. Unct. 1

1. Græcorum neus ordinatus Presbyteros per solam manus impositionem, an olim extiterit in Ecclesia Græca, ibidem num. 69. 449
2. Græci an receperint Canones Concilii IV. Carthaginensis, ibidem num. 70. 450
3. Græci in sacra ordinatione habere usum porrectionis instrumentorum, multum rationibus fideat, ibidem num. 71. & seq. 450
4. Græci an adfuerint in Concilio Florentino, quo tempore editum fuit ab Eugenio decretum fidei, ibidem num. 74. 450
5. Materiam Ordinis Presbyteratus, quæ debeat esse in Ecclesia Græca, ibidem num. 75. 450
6. Græci quam formam, & materiam adhibent in ordinibus conferendis ostendit ex eorum Ritualibus, ibidem num. 90. 451
7. Græci in ordinationibus non utuntur instrumentis tanquam maritima, ibidem num. 91. 452
8. Græcorum Euchologio manuscripto, quod allatur in Monasterio Cypræ Ferræ, an sit quæ fides sit adhibenda, num. 92. 452
9. Decretum fidei Eugenio IV. editum in Concilio Florentino adstringit etiam Græcos, ibidem num. 93. 452
10. Græci non teneantur credere inter Missarum solemniam Symbolum Patrum cum additione, *filiosque*, ibidem num. 95. 452
11. Teneantur tamen credere Sacramentum Sanctum etiam à Filio procedere, sed & pronuntiare in sublece scandalum, aut necessitas promittit, ibidem num. 96. 452
12. Græci qui ab imitate Ecclesiæ Romanæ recedunt sunt ipso iure excommunicati, in c. Quod à Prædictis, in 1. de schism. 303
13. Græci schismatici postea temporis sunt formaliter hæretici, ibidem num. 100. 303
14. Patriarcha, Archiepiscopi, & Abbates Græci schismatici in Concilio Florentino, ut tales indifferenter agniti, & tractati fuerint, ibidem num. 101. & 116. 116
15. Imperator Græcos, & Patriarcha Constantinopolitanus cur, ut tales habili, & tractati fuerint in Concilio Florentino, ibidem num. 114. 114
16. Græci Episcopi, & Sacerdotes schismatici, an censentur in suis rebus Ordinari, & Parochi saltem putari, & errore communis, ibidem num. 126. usque ad num. 139. 114
17. Clementis VIII. Constitutio prohibens divorcia fieri quoad vinculum inter Græcos, an habeat locum in matrimoniis Græcorum schismaticorum, ibidem num. 140. 116
18. Græci schismatici Latini etiam abominantur, ibidem num. 141. 116
19. Græci Episcopi non sunt admittendi ad Ordines, vel alia Sacramenta, si conferenda, nec Sacerdotes in Parochiis infirmis, nisi abjurato schismate, ibidem num. 142. 116
20. Græcorum continentia non sufficeret, in c. Nuper à nobis, num. 1. & 2. de bigam. 305
21. GREGORIUS dicitur quasi regem reges, in c. Cum secundum, num. 2. de prebend. 97
22. Gregorius VIII. respiciens penitus dispensationem ad matrimonium impubertis, in c. De illis, num. 40. de defunctis, impubertis 30
23. Gregorius facit decem oves, in cap. Responsio, num. 63. de sententia excomm. 305
24. GUBERNATORIS Mediolani editum super festo S. Dominici. Vide in ver. *Deus fides* 20
25. GUELFUS non tenetur comparere, si citatur in loco ubi repaant Gueffens, in c. Ad supplicationem, num. 1. de reuoc. 333

H

1. HABERE promittit esse iure domini possidere, in c. Cum olim, n. 60. de iur. & obedi. 618
2. Habere propriè quis dicitur iure domini, in c. De Reformationibus, n. 15. de Clericis, impubertis. 139
3. Et in c. In presentibus, num. 80. de probat. 139
4. Habere quod importet, in c. Si quis, n. 14. & 37. de foro compet. 37
5. HABILITAS non est præscriptio, in cap. Cum eiusdem, num. 34. de elect. 277
6. Præscriptio contra res divinas, & rationem naturalem, ibidem num. 35. 277
7. Habilitas sufficit quando potestas explicatur ad actum, in c. Minoris, num. 67. de fidei. 66
8. Habilitas personæ facit esse, ut ad actum potestatem exerceat ad actum, in cap. Dilectus, in secundo, num. 3. de prebend. 114
9. Habilitas quando consideratur utriusque extremi, ibidem num. 18. 114
10. Habilitas promittit attenditur tempore promotionis, & declarationis in iurisdictione procedere debet, in cap. Omnipotens, n. 24. de seculari. 7
11. HABITATIO quæ sit requiritur ad hoc, ut quis dici possit aliquis Ecclesiæ Parochianus, late dicitur, in c. Significavit, num. 10. usque ad num. 40. de Paroch. 310
12. Habitu longior an requiratur ad recipiendum sacramenta voluntaria, quod ad necessitatem, ibidem num. 32. & 33. 310
13. Habitu adfuerint, nullus requiritur ad ius Parochiæ acquirendum, ibidem num. 42. 310
14. Contrarium, ibidem num. 57. 310
15. Habitu Regularis quousque, in c. Ex parte, n. 3. de Regulari. 405
16. Habitu non facit Monachum, sed professum regularem, in c. Poere, num. 21. de Regulari. 473

17. Et quid in habitu professionis, ibidem num. 22. & seq. 473
18. Habitu portari diu extra Monasterium, non censetur tacite profectus, num. 17. 375
19. Habitu professionem suscipiens in ingressu Religionis, an infra triennium sit profectus, ibidem num. 17. 375
20. Et quid post Concilium Tridentinum, num. 16. 375
21. Interfuit Monasterium, & habitus Regularis de pure communi non signat substantialem Monachatum, ibidem num. 17. 375
22. Vestis professionis tempore debet benedici, & à Novitiorum habitibus distinguatur, in c. Scraminus, num. 5. de Regulari. 409
23. Habitus Regularis quousque sit, ibidem num. 7. 409
24. Habitu professionem habet vobis professionem annexum, quod impedit matrimonium contrahendum, & dicitur post contrahendum, ibidem num. 8. 409
25. Habitus probationis, vel professionis extra Monasterium sumptus non facit Monachum, ibidem num. 9. 409
26. Habitus Novitiorum, aut patienter, aut latenter distinguatur ab habitu professionis, ibidem num. 10. & 21. vers. Quod iurem. 400
27. Benedictio habitus probationis facit, ut sit censendus habitus professionis, num. 11. 409
28. Habitu recipiens benedictionem, vel ablatè latenter distinctum ab habitu Novitiorum, scilicet quousque in illam censetur tacite profectus, ibidem num. 12. 409
29. Adquisit per annum deinde habitum regularis distinguatur ab habitu professionis, ibidem num. 13. 409
30. Pacta super convitiis exhibenda, dum pacta habitus suscipit, vel profectus, an sint toleranda, in cap. Scraminus, num. 57. de Regulari. 403
31. Habitu Religionis non requiritur necessarium ad validitatem professionis, in c. Quis ingrediens, num. 2. de testam. 354
32. Et quid post Concilium Tridentinum, num. 7. 354
33. Habitu non facit Monachum, sed professum regularem, ibidem num. 7. 354
34. Habitu Clericorum secularium debet esse distinctus ab habitu Monachorum, & Monialium, non valet contrarij consuetudo, ibidem num. 40. 354
35. Moniales portare possunt parvam secundum consuetudinem loci, ibidem num. 5. 354
36. Ad Episcopum predicti compellere Monachos, & Moniales ad deserendum habitum Regularis, ibidem num. 6. 354
37. Habitu an sit Clericus iudex Ecclesiasticus cognoscere, in cap. Si quis, num. 21. de foro compet. 36
38. Habitus Clericalis non prodest ei, qui antea sit greghus pro Læico, ibidem num. 51. 39
39. Qui ad Monasterium convertere habitum sumendo Novitij potest infra annum ad seculum redire, nisi appareat eum voluisse vitam mutare omnino, in cap. Consilium, num. 1. de Regulari. 397
40. Habitus Religionis triplex, ibidem num. 2. 397
41. Habitu probationis assensus in dubio non præsumitur vellet profectus, sed tenetur probare assensum Religionis, ibidem num. 23. 399
42. Habitu professionem extra Monasterium assumptus assensus professionem non inducit, ibidem num. 37. 401
43. Fallit si prædictus votum contraxerit, ibidem num. 18. 401
44. Habitu professionis assumptio, & exercitium abbas professionis, ibidem num. 19. 401
45. Habitu operantur, in c. Vidus, num. 1. de Regulari. 344
46. Habitu Religionis non est de substantia Monachatus, in cap. Qui Presbyterum, num. 70. de penit. & remiss. 360
47. Habitu professionem in habitibus Hierosolymitanis est Crucis alba in pallio, ibidem num. 104. & seq. 1299
48. Habitu professionem gestatio in dubio, censetur fieri potius ex causa necessitatis, quàm voluntaria, ibidem num. 106. 299
49. Clericus secularis utent habitus, & nomine Monachali regere, utat Monachus, vel ab hoc desista, in cap. Ut Clerici, n. 3. de Regulari. 344
50. Habitu professionem extra Monasterium susceptus etiam de materia habetis potestatem incorporandi Religionis non solemniter votum, ibidem num. 4. 344
51. Inducit votum solum simplex, quod impedit matrimonium contrahendum, si licet non dicitur contrahendum, ibidem num. 5. 344
52. Habitu professionem susceptus extra Monasterium, & de materia non habetis potestatem incorporandi Religionis, impedit matrimonium contrahendum, sed non dicitur contrahendum, in c. Consilium, num. 1. & 2. c. Cleric. vel vov. 45
53. Idem si fuerit susceptus extra Monasterium de manu habetis potestatem, ibidem num. 3. & 5. 45
54. Habitu professionem in legitima ætate inducit caritatem professionem, dummodo suscipiatur intra Claustra, aliis secus, ibidem num. 3. 45
55. Habitu professionem extra Monasterium susceptus inducit votum simplex, quod impedit matrimonium contrahendum, sed non dicitur contrahendum, ibidem num. 6. 45
56. Et quid post Concilium Tridentinum, remittitur, ibidem num. 7. 45
57. Vide in ver. *Professio actus*
58. HEREDITATE censetur adire genus actus, qui fieri non possunt citra notam, & ius hereditatis, in c. Vidus, num. 19. de Regulari. 344
59. Hereditatem potest obsequi exceptio naturæ, quæ debet prius eorum Ecclesiasticis iudicibus examinari, in cap. Tuum, num. 6. de ordin. cognit. 108
60. Hereditas est quid Universalis, in cap. Ex litteris, num. 53. de iure patris. 119

- 1 HÆRES heresi nunquam definit esse heres, in cap. Nini preva, 111
 nam. 14. de exco. Prae. 111
 2 Hæreses ad quæ teneantur, ibid. n. 31. 112
 3 Hæreses secundum Canones etiam ex maleficio defuncti obligantur, in c. Cùm secundum, num. 18. de preben. 91
 4 Hæreses in fine dissimulati primumque inventum successor in dignitate super alimentis promoci ad sacros ordines sine certo titulo, ibid. n. 39. 91
 5 Hæres non conficiens inventarium an teneatur in foro conscientia ultra vires hereditarias, in cap. Si qui, num. 18. & 71. de Regal. 737
 6 Hæres ad seipso legari non potest, in cap. Non quidem, num. 66. de testam. 164
 7 Hæres potest intrinse in tempus cum capere poterit, in cap. Accipimus, num. 11. de pactis. 461
 8 Hæres habens malam fidem, cum defunctus haberet bonam, fructus suos non facit, in cap. Gravis, num. 98. de testam. 110
 9 Vide in ver. *Possessor bona fidei quoad fructum acquirit*.
 10 Hæresis bona fides, qui successit defuncto malam fidem habenti non prodest quoad fructuum acquisitionem, ibidem num. 130. 113
 11 Hæres facit etiam in vitium, & malam fidem defuncti, ibidem num. 131. & seq. 112
 12 Hæres potest licet contestatam tenet de fructibus percipere, & percipiendo, ibid. num. 131. 113
 13 Hæresis institutio est caput, & testamentum totius testamenti, in c. Cùm esset, n. 74. de testam. 272
 14 Hæreses ab intestato, qui non credunt duobus, vel tribus testibus fidem adhibentibus testamentum ad non pass causas, non consentiunt habere conscientiam laicam, ibid. num. 101. 374
 15 Contrarium, ibid. num. 103. 374
 16 Vide in ver. *Testamentum ad pias causas*.
 17 Hæreses etiam, qui post mortem debet absolvi, compelluntur ab Ecclesia satisfacere injuriis passio quavis sine laici, in cap. A nobis, il secundo, n. 71. de sent. excom. 143
 18 Hæreses an teneantur satisfacere pro excommunicato absolvendo, licet ad eos nihil perveniret ex bona defuncti, ibidem num. 31. & seq. 143
 19 Quid si defunctus dederit signa contritionis, ibid. num. 33. 143
 20 Et quid si non dederit humilimod signa, ibid. n. 34. 143
 21 Votum defuncti teneatur hæres adimplere, ibid. n. 37. 143
 22 Hæres rogatus restituere quicquid superaverit tempore sui obitus, potest alienare bona fidei commissa subiecta, reservata tamen quarta parte fidei commissaria, in c. Prudentes, num. 10. & n. 16. de donat. 144
 23 Hæres teneatur solvere omnia debita defuncti qualitercumque contracta, in c. Ad hoc, n. 6. de solut. 237
 24 HÆRESIS exceptio an possit opponi contra electum in Romanam Pontificem, in cap. Licet de vitanda, num. 16. de elect. 233
 25 Hæreses in Ecclesia unde excoet, in cap. Significasti, num. 47. de elect. 217
 26 Hæresion causa Pastorum absentia, in cap. Ex parte, num. 18. de offic. Vicar. 510
 27 Hæresis Macedonit, & sequacium tolerabilior est quam heresia, in c. Cùm pridem, n. 10. de pactis. 627
 28 Hæresis est error in fide cum pertinacia, in cap. Quid ad prædecessorem, num. 17. de schismat. 107
 29 In causa hæresis concurrunt Legatus, & Episcopus cum Inquisitoribus, in c. Scandali, num. 7. de off. Legati. 747
 30 Hæresis simul fampus obici potest contra electum in Romanum Pontificem in c. Nobis, n. 60. de simon. 43
 31 Hæresis crimen est merè Ecclesiasticum etiam si quisque super factis, in c. Tuam, n. 48. & n. 60. de ordin. cognit. 106
 32 Hæreses plures Jo. de Paris de doctrina Abbatis Joachimi, in cap. Damnamus, n. 14. de Summ. Tribut. & fid. Cathol. 71
 33 Vide in ver. *Inocentius Abbas*.
 34 Hæresis intrinse est error in intellectu, hæresis complementum est pertinacia in voluntate, ibid. num. 11. 13
 35 Ad hæresim evitandum Doctores Catholici in principio, vel in fine librorum suorum quam faciant prelationem, ibid. num. 13. 11
 36 Almarici hæreses quæ, ibid. num. 18. 11
 37 Suspectus de hæresi si pergit punire eadem pena, qua puniuntur hæretici, in cap. Ad abolendam, num. 4. de hæret. 39
 38 Hæresis causa spectat ad iudicem Ecclesiasticum etiam contra exemptos, & laicos, ibid. n. 10. 89
 39 Sed si dubitetur an aliqua assertio sit Catholica solius Papæ est hoc diffinire, ibid. n. 11. 90
 40 Episcopus non cognoscit de causa hæresis sine consensu, vel consilio Capituli, ibid. n. 12. 90
 41 Capitulum Sede vacante succedit in potestate jurisdictionali Episcopi, etiam quoad iudicandum hæreticos, ibidem num. 13. 90
 42 Hæresis crimen est merè Ecclesiasticum, ibid. n. 21. 90
 43 Et iudex laicus solum habet executionem, ibid. n. 22. 90
 44 Iudex laicus in executione sententiarum contra hæreticum laicum non potest cognoscere de nullitate processu, ibidem num. 33. 90
 45 Constitutiones Apostolicæ contra hæreticam pravitatem, quæ

- Decretalis Sexti non obviat, præstantur, ibidem num. 34. 91
 46 Hæresis perficitur ex sola mentis cogitatione, in cap. Dolentes, num. 60. de celest. Missar. 157
 47 HÆRETICUS est qui negat aliquem ex articulis ad Ecclesiam distinctis, in c. Ex parte, n. 19. de Cler. non resid. 43
 48 Hæreticus est qui de Sacramentis aliter sentit, aut docet, quam Romanæ Ecclesiæ prædicat, & obicitur, in cap. Cum venerit, n. 96. de fac. Unct. 471
 49 Hæretici dicuntur qui extollunt se contra Romanam Ecclesiam, & hi qui principales sunt hæresiarum, in cap. Quid ad prædecessores, num. 14. de schismat. 107
 50 Hæreticus omnis est schismaticus, sed non è converso, ibidem num. 20. 104
 51 Hæretici, vel schismatici de jure communi nullam ordinem executionem, vel jurisdictionem habent, ibid. n. 37. 107
 52 Hæretici, & schismatici non dicuntur denunciati in Bulla Censæ, ibid. n. 47. 106
 53 Hæretici, & schismatici in Constitutione Pauli IV. sentipio jure privati omnibus dignitatibus, & beneficiis Ecclesiasticis, ibid. num. 66. 108
 54 Pauli IV. Constitutio, Cùm ex Apostolicis, expenditur, ibidem num. 67. 108
 55 Hæretici, & schismatici nostri temporis sunt irregulares, & inhabiles ad beneficia obtinenda, ibid. num. 77. 109
 56 Hæretici, vel schismatici non solum sunt inhabiles ad beneficia obtinenda, sed etiam ipso jure privati beneficiis ante hæresim, vel schisma canonice obtentis, ibid. n. 98. 111
 57 Hæreticorum filius ex confuetudine, & pietate relaxatur beneficiis, ibid. n. 99. 111
 58 Hæretici, & schismatici in Conciliis generalibus consueverunt admissi inquisitionis gratia, & ad eorum errores confutandos, ibidem num. 157. 114
 59 Hæretici dum tolerantur in aliquo dignitate, & sine oculis possunt excommunicare, beneficia conferre, & literas impetrare, ibidem num. 128. 114
 60 Hæreticum est sentire contra determinationem Concilii, in cap. Venerabili, num. 14. de testib. 177
 61 Hæreticus censeri non debet errans in fide si Romanæ Ecclesiæ fidei suscipere sit paratus, in c. Damnamus, n. 1. & 10. de Summ. Tribut. & fid. Cathol. 11
 62 Hæresis dictum, est bonum sit, reprobatum quantum ad hoc, est auctoritatem in se continens: aliis quasi verum, non tamen auctorizabile, approbatum, ibid. n. 1. 13
 63 Hæreticorum libros continentem hæresim, vel de Religione tractantes qui legunt, aut retinent, excommunicantur in Bulla Censæ, ibid. n. 19. 11
 64 Vide in ver. *Libri*.
 65 Jo. de Politico Doctore Parisiensis non fuit hæreticus, quia licet errorem suum decidere niteretur, tamen se subavit definitioni Apostolicæ Sedis, ibid. n. 20. 15
 66 Hæreticus male sentiens, vel docens de sacramentis Ecclesiæ excommunicatur est, in cap. Ad abolendam, num. 2. de Hæret. 89
 67 Et nisi se corrigat, & errorem abjiciat si Clericus est, degradatur, & traditur Curie seculari, ibid. num. 3. 89
 68 Per quam etiam laicus leprosus puniatur, ibid. n. 3. 89
 69 Hæreticus relaxatus facilius iudici sine ulla auctoritate est relaxandus, ibid. n. 47. 93
 70 Hæretico relaxato in casu posito in cap. Ad abolendam, an per Sedem Apostolicam sit concedenda absolutio, ac rehabilitatio ad honores, & dignitates, ibidem num. 46. & seq. usque in fine. 93
 71 Hæreticus relaxatus potest per Sedem Apostolicam nedum absolvi, sed etiam ad honores rehabilitari, ibid. n. 47. 93
 72 Relaxatio non est recipiendus ad sacramenta Penitentiae, & Eucharistiae, nisi manifestè dederit signa penitentiae, ibidem num. 50. 93
 73 Hæreticus si impoenitentem ostendit, qui nondum obtenta absolutione interit Divinis, ibid. n. 57. 93
 74 Relaxatio non sufficit laice penitentia ad absolutionem obtinendam, ibid. num. 61. 93
 75 Vide in ver. *Penitentia*.
 76 Et in ver. *Absolutio*.
 77 Impoenitentem signum nullum majus in relaxato quam hæreticos prohibere, d. c. Ad abolendam, n. 57. de Hæret. 93
 78 Penitentia signa hæretici relaxati quæ sint, ibid. n. 51. 91
 79 Hæreticus est non solum qui male sentit de articulis fidei, sed etiam de corpore, & sanguine Christi, in d. cap. Ad abolendam, n. 9. de Hæret. 89
 80 Hæreticus conversus, ut effugiat penam mortis quæ requiritur, ibid. num. 17. 90
 81 Hæretici ad fidem redeuntis quamvis evincat mortem, tamen in perpetuum carcerem detrahuntur, ibid. n. 18. 90
 82 Nisi sponte comparere antequam sint denunciati, vel accusati, ibid. n. 19. 90
 83 Et quid si penitentem statim post capturem, vel ante publicationem testium, ibid. n. 20. 90
 84 Hæreticus relaxatus non est audiendus, licet iterum velit abjurare, ibid. num. 37. 90
 85 Etiam tempore primæ abjuracionis enim non tenet plenè probatum, ibid. num. 26. 90

- § Hæretici per sint ipso jure hæresis privati, an verb. privandi per sententiam, ibidem num. 28. & num. seqq. usque ad num. 44. 92
- § Hæretici beneficia an vacent ubi hæresis incurritur, an verb. ubi lata est sententia declaratoria, ibid. n. 53. 91
- § Hæretici beneficia impetrari possunt ubi vacantia, etiam ante sententiam declaratoriam, ibid. n. 54. 91
- § Hæreticus tamen non potest à possessione amoveri antequam sit pronuntiatum super crimine, ibid. num. 45. 92
- § Hæreticorum filii si Papa inhabilitentur usque ad quartam generationem an hoc intelligatur tam de filio filium, quam de filio filio, ibid. n. 43. 91
- § Episcopus hæreticus ad fidem conversus recuperat primum locum dispensativè, in cap. Si Episcopus, num. 3. de Parochia. 302
- § Episcopo notorio hæretico facultas concedendi dimissiones pertinet ad Caputulum, in cap. Quia diversitatem, num. 24. & 34. de concil. Præbend. 193
- § Hæreticus baptizando, ante levand. de sacro fonte acquirit cognitionem spirituales, sed Ecclesiam confitendo non acquirit patronatum, in c. Nobis, num. 10. de Jurepatr. 516
- § Hæreticus perdit ipso jure fidei, hominis, & quæcumque aliam obligationem eo ipso, quod est hæreticus, in c. Absolutus, n. 1. & 4. de Hæret. 92
- § Hæretici amittunt ipso jure dominium omnium bonorum à die commisi criminis, ibidem num. 3. & n. 14. & 15. 98
- § Et eorum familiares, servi, liberi, & mercenarii sunt soluti omni obligatione, quia renebantur, ibid. num. 5. 98
- § Hæreticorum filii liberantur à patris potestate, & emancipatio facta à patre non tenet, ibid. n. 7. 98
- § Hæretici debitor. 98
- Vide in ver. *Debitus*.
- § Hæreticorum bona sunt ipso jure confiscata, etiam sine oculi, ibidem num. 14. 99
- § Hæretici beneficium vacat ipso jure, sed detentor non potest deici à possessione ante declarationem super facto, ibidem num. 21. 99
- § Declaratoria tamen non requiritur nisi factum est notorium, ibid. num. 14. 99
- § Declaratur, ibid. n. 34. 100
- § Sedes Episcopalis an vacet propter hæresin Episcopi, ibid. num. 18. & 33. 99
- § Hæretici scilicet. 99
- Vide in ver. *Passus*.
- § Hæretici existente Episcopo à quo sint concedenda dimissiones. 99
- Vide in ver. *Dimissio*.
- Vide in ver. *Episcopus scismaticus*.
- § Hæreticorum bona confiscantur etiam Catholicos habent filios, & in terra Ecclesie applicatur sicut Ecclesie, in Terra Imperii sicut seculari, in cap. Vergentis, num. 1. cum. 3. & 16. de Hæreticis. 94
- § Hæreticorum bona licet sine ipso jure confiscata, tamen apprehendi non possunt per potestatem seculari, nisi prius Juxta Ecclesiasticam pronuntiaverit super crimine, ibidem num. 1. 95
- § Hæretici etiam sponte abjurantes non recuperant bona nisi ex misericordia, ibid. n. 9. 95
- § Hæretici committunt crimen læsæ majestatis Divinæ, quod est gravius, quam læsæ majestatis humanæ, ibidem num. 14. & num. 18. & 21. 95
- § Hæreticorum filii ante orthodoxis nihil relinquendum est ex bonis parentum, licet post mortem fuerint damnati, ibidem num. 16. 95
- § Quod locum habet etiam in terra Imperii, ibid. n. 17. 95
- § Hæretici filii an sit ipso jure privati, vel privandi beneficiis obnoxii, & pœnibilibus filii referantur antequam pater condemnaretur, ibid. n. 10. & seqq. ubi in. 96
- § Bequid servetur in Congregatione generalis Inquisitionis, ibidem num. 31. 97
- § Nicolaus III. Confitebatur privans filios hæreticorum beneficiis obnoxii, & inhabilitans ad obtinenda referre, ibid. num. 28. 97
- § Constitutiones penales ad hæresis arcendas sunt favorabiles, ibid. num. 7. 97
- § Hæreticus, & errans quilibet differant, in c. Firmiter, num. 20. de Sum. Trin. & 6. Cathol. 5
- § Hæreticus qui non processit 10 opus externum, sed hæresim tenet in corde tantum, non est excommunicatus, in cap. Dolentes, n. 17. de celebr. Missal. 181
- § Contrarium, n. 60. 185
- § HERMAPHRODITUS in teatru confiteri semel in anno, in c. Omnia, num. 1. de pen. & reus. 310
- § Hermaphroditus qui in sexu feminino incalcet, non recipit ordinem charitativum, nec potest cum femina matrimonium contrahere, ibid. n. 10. 310
- § HIERARCHIA Ecclesie sancta, & constituta hierarchia conformis est, in cap. Cum contingat, num. 107. de reat. & qual. 416
- § Hierarchia in Ecclesia Catholica divina ordinatione instituta est, in cap. Significat, num. 34. de elect. 325
- § Hierarchiam Ecclesiasticam confundit qui affirmat omnes in Eccle-

- sia pari potestate prædictos esse, in c. Cum centum, n. 6. de maior. & obed. 607
- § Hierarchia Ecclesiastica consistit ex Episcopis, Presbyteris, & ministris, in cap. Requiritur, numer. 71. de ordinat. ab Episcop. 183
- § Hieronymi auctoritas cur prævaluerit sententia Concilii, in cap. Ne unitatis, n. 8. de consue. 31
- § Hieronymus, & Augustinus contra auctoritatem Papæ sententiam suam non defendunt, in cap. Responsio, num. 78. de sent. excom. 364
- § HIEROSOLYMITANA Religio à primæ illius fundatore non tantum ad hospitalitatem, sed etiam ad militandum pro fide fuit instituta, in cap. Qui Presbyterum, num. 49. de parat. & remis. 294
- § Hierosolymitani milites non deserviunt in martialibus non habentur pro fratribus, nec privilegia fruuntur, ibid. num. 44. & num. 66. & num. 100. 294
- § In Hierosolymitana Religione professio fieri non potest nisi 10 gradibus militum, Capellanorum, & servientium, & factis probationibus nobilitatis, aliis non valet, ibidem num. 46. 91. & 99. 295
- § Hierosolymitani fraterum Capitulares facultatem non habent decernendi contra statuti Ordini, ibid. num. 48. 295
- § Sed solum Generale Caputulum, ibid. n. 74. 295
- § Eorum ordinationes sunt temporales usque ad novum Capitulum Generale, etiam congruat eas à Sede Apostolica confirmari, ibid. n. 49. 295
- § Declaratur, ibid. n. 80. 295
- § Hierosolymitani professi non servati forma statutorum ordinis de prebendis ad gradum inferiorum, ibidem numer. 74. & seqq. 297
- § Hierosolymitani milites per singulum distinguuntur à Capellanis, & servientibus, ibid. num. 78. & seqq. 297
- § Hierosolymitana Religione frater nuncupatio non convenit nisi professi, ibid. n. 100. 299
- Reliqua vide supra, in ver. *Cingulum*.
- Et infra in ver. *Ables*.
- § HISTORIA suppletionis parvorum Conventuum refertur, in cap. Relatum, num. 41. & num. seqq. usque in fin. Ne Cler. vel Monach. 668
- Vide in ver. *Conventus*.
- § HOMAGIUM facere pro habendis spiritualibus simoniacum est, in c. Ex diligenti, n. 1. de simon. 16
- § Homagium est murus ab obsequio, ibid. n. 1. 16
- § Homagium & sacramentum fidelitatis honestè à Religioso vassallo præstari potest per scriptum, in c. Que in Ecclesiis, num. 71. de Constit. 104
- Vide in ver. *Fructus quod in remotione fidelitatis*.
- § Homagium facere pro habendis spiritualibus simoniacum est, in c. Ex diligenti, n. 1. de simon. 16
- § Homagium est murus ab obsequio, ibid. n. 2. 16
- § HOMICIDA inculpabilis debet deponi, & tradi Curie seculari ut moriatur, in c. Si quis, n. 3. de homicid. 119
- § Homicida ex proposito debet deponi ab Altaris ministerio, ibid. num. 6. 120
- § HOMICIDA voluntarius in sacris ordinibus non dispensatur, in cap. Henricus, numer. 18. de Cleric. pugnan. in duello. 144
- § Et quid in minoribus, ibid. n. 19. 144
- § Homicida voluntarius viam oculis ex Concilio Tridentino omni ordine, beneficio, & officio Ecclesiastico perpetuo carere debet, ibid. n. 21. 144
- § Cum Homicida voluntarius ad effectum ingrediendi Religionem qualiter dispensetur, ibidem num. 36. 146
- § cum Homicida voluntarius nunquam dispensatur ad Ordines suscipiendos, ibid. n. 41. 146
- § Homicida est qui potius hominem à morte liberare, & non liberavit, in c. Suscepimus, n. 10. de homicid. 126
- § Homicida voluntarius, quique scilicet potest obtinere, & obtinere remittit peniones alique dispensatione, non obtinente cap. 7. sess. 14. Concilio Tridentino, in cap. Ad auctoritatem, ille secundo, n. 134. de reus. 185
- § Homicida, & spurius licet conforari non debeat, tamen confortari recipiunt characterem, sed non ordinis executionem, in c. Magnas, n. 35. de oblig. ad ratoc. 404
- § Homicidum per infidus exponitur, idem prodicere, & sub specie amicitie, in cap. Inter alia, num. 49. de Immunit. benef. 619
- § Homicida proditorius est qui veneno aliquem necat, ibidem num. 70. 642
- Homicida quod immunitatem Ecclesie.
- Vide in ver. *Immunitas Ecclesie quod personarum*.
- § Homicida proditorius non gaudet immunitate Ecclesie, in c. Cum non ab homine, n. 41. de judic. 13
- § HOMICIDIUM casuale imputatur ei qui dabat operam rei licite, si non adhibuit diligentiam quam debuit, in cap. Ad audientiam, n. 1. de homicid. 131
- § Homicidium casuale tunc imputatur denari operam rei illicitam quando actus illi est ordinarius de sui natura ad homicidium subsecutum, ibid. num. 61. 135
- § Homicidium culpsum, non dolum quando dicitur, ibidem num. 62. 137

- 1 Homicidium furia pro sola verum defensione an sit permittum de ju-
re civili, in c. *Exhereditati*, num. 18. de homicid. 123
- 2 In homicidio ab ira confiderari possunt tres actus, in a. Si confisterit,
num. 48. & 46. de accusat. 124
- 3 Homicidium, & mortis membra in quibus acquiritur, in c.
Dilectus, in a. de non pos. ordinat. 125
- 4 Homicidium, vel furia torata non sufficiens ad evadendum Clericum
Curie seculari, non dat a incorruptibilitate, in c. *Quoniam non ab*
hominibus, n. 99. & seqq. de judic. 126
- 5 Homicidium ex parte Clerici quid degradatum, in c.
Homicidium quales non imputantur ei, qui dedit operam rei
licite, nec fuit in culpa, in cap. *Quidam*, num. 1. de homi-
cid. 127
- 6 Actus illicitus quando dicitur, ibid. num. 1. 128
- 7 Homicidium casuale quando imputatur danti operam rei illicitae,
ibid. num. 3. 129
- 8 Homicidium imputatur Clerico ad irregularitatem si proveniat
acta conferrandi bona etiam extra propodium, ibidem num.
12. 130

Vide in verb. *Clericus* quid irregularis.

- 9 Clericum beneficium non conferendum proximi defensionem non
excommunicant, in c. *Perisio*, n. 5. de homicid. 139
- 10 Locus in quo occidit latronem pro necessitate rerum defensionem,
in c. *Superius*, n. 59. de homicid. 127
- 11 HOMO non dicitur qui est in utero, in c. *Chim*, in c. *Chim*, in c. *Chim*,
de elect. 133
- 12 Homo videtur quia fuit apparet, Deus autem intuetur eum, in cap.
Venerabili, n. 22. de rebus. 136
- 13 Hominem simul unum verum fulciri virtutibus impossibile est, in cap.
Licit, n. 8. de Regular. 139
- 14 Professionis diversae homines an, & quando possint in eodem officio
sociari, in cap. *Non magnopere*, num. 26. Ne Clero, vel
Monach. 141
- 15 HONORES, & munera etiam inter personas Ecclesiasticas distri-
bui debet secundum dignitatis gradum, & ordinem, in c.
Cum certum, n. 1. & seqq. de major. & ob. 140
- 16 Honor quoniam Sanctis exhibetur, est quodammodo sibi possessio, in cap.
Venerabili, n. 3. de rebus. 137
- 17 HONORARI pro curia debet, qui majorem habet jurisdictionem,
in c. Nobis, n. 12. & 10. de jur. patr. 142
- 18 Honor pro officio qui debetur patrono quoniam, ibid. num. 5.
& seqq. 143

Vide in ver. *Patronus*.

Hora Canonica.

- 1 Horarum momenta non sunt digna animadversione legislatorum,
in c. *Ad nostram*, n. 15. de Regular. 140
- 2 Hora contrarium non accedens ad actum explicandum non constituit
eidem interesse, in c. *Ad audientiam*, in primo, num. 3. de Eccle-
siasticis. 141
- 3 Horarum Canoniarum maiorem partem qui recitari non possunt,
ad partem superfluent quam possent non obligari, in cap. *Cum*
percellit, n. 19. de Clero. arg. 142
- 4 Hora Canonica recitare impedire non tenetur alia die ex reali-
tate, ibid. n. 21. 143
- 5 Hora Canonica Beneficentia recitari tenetur quantumcumque
beneficium sit tenue, & nullum omnino servitium requirit, in c.
Consequenter, n. 8. de Clero. non recit. 144
- 6 Quod procedit non modo si beneficium sit dignum, sed
etiam si sit constantis curae de terminis beneficii, ibidem
num. 9. 145
- 7 Hora Canonica dicere tenetur Presbyter horis debitis, si tamen
ex causa permittitur, ut mane illas dicat usque ad Vesperam inclu-
sive, in c. *Presbyter*, n. 1. de Celebr. Missar. 146
- 8 Hora Canonica ex aliqua rationabili causa possunt infirmi dici us-
que ad Vesperam inclusivam, ibid. n. 4. 147
- 9 In Hora Canonica dicenda licet ei intervenire, quibus praevenerit,
ibid. num. 5. 148
- 10 Cessante legitimo impedimento horis debitis sine perfolven-
dia, ut ex hora officii respondet hora diei, ibidem num.
6. 149
- 11 Hora Canonica an sine festis, vel obsequiis, num. 10. 150
- 12 Hora Canonica dicere qui tenentur, ibid. num. 12. & seqq. 151
- 13 Quod in Presbyteris, ibid. n. 13. 152
- 14 Et quod in Diaconis, & Subdiaconis, ibidem num. 14. & 15. 153
- 15 Et quod in Clericis Minorum Ordinum Beneficiariis, ibid. n. 17. & n.
1. seqq. usque ad n. 16. 154
- 16 Et quod in non Beneficiariis, ibid. num. 26. & seqq. 155
- 17 Et quod in Clericis profectis, ibid. n. 28. 156
- 18 Hora Canonica omittentes Clerici in facienda eorum non beneficiari
graver perent, & puniuntur a Concilio Provinciali Mediola-
nensi, ibid. n. 16. & n. 27. 157
- 19 Hora Canonica an Clerici in facie, vel in minoribus Beneficiariis
tenentur dicere de iure Divino, ibid. n. 19. 158
- 20 Quilibet Clericus habens officium cum cura, & sine cura, si possit
recitare officium divinum non de iure, fructus suos non facit pro-
curator, in c. *Monasterio*, & temporis, & Beneficio privati possit ex Con-
cilio Lateranensi, ibid. n. 20. 159
- 21 Et quomodo haec rata sit accipiendi ex Bulla Pii V. ibid. n.
num. 21. 160

Signati Repetere.

- 2 Hora Canonica qui primis sex mensibus post obtentum Benefi-
cium non dicat, graviter peccat, ibid. n. 22. 161
- 3 Hora Canonica tenetur dicere etiam obnoxii praesentibus,
vel alia Beneficia nullam servitium requirit, ibidem
num. 23. 162
- 4 ab Hora Canonica dicenda non excusatur qui sebre, vel adversa
valitudine leviter laborat, ibid. n. 25. 163
- 5 ad Hora Canonica tenetur praefici Clerici etiam in omnibus
minoribus constitutis, ibid. num. 28. 164
- 6 Fallit in Clerici Societatis Jesu, ibid. n. 29. 165
- 7 Vide in ver. *Monachus* quod officium Divinum. 166
- 8 Hora Canonica sine synopso celebrari debent, in cap. *Do-*
centes, num. 6. de Celebr. Missar. 167
- 9 Synopso quid sit, ibid. n. 7. 168
- 10 Hora Canonica celebrans cum synopso quando habeatur pro
celebrante secundum opinionem Vincentii, ibidem num. 8.
169
- 11 Non peccat nisi venialiter si ex negligentia aliquam dictionem, aut
verbum omittat, nec tenetur ad caput psalmi proprium reverte-
ri, ibid. num. 9. 170
- 12 Nec si constatur psalmus, ad illam est redeundum, ibidem
num. 10. 171
- 13 Non est tamen inconvenerit psalmum pertransivisse dicere, si ve-
let in eodem, sive in psalmodio, aut in psalmis vespertinis,
nisi timor scandalii subleget, ibid. n. 10. 172
- 14 HOSPITALARI qui mittunt pro elemosyna exco sub signa-
to privatur praedicationis officio, & nulli, si sunt laici com-
municatur, si Clerici ab officio, & beneficio suspiciantur, in c.
Tuarum, n. 1. de privileg. 173
- 15 Hospitalarii possunt in praedicationem sive, & domum suam alteri
Religiosi domus subire, in c. *Reverentiam*, n. 14. & n. 46. verbi
tertium de statu Monach. 174
- 16 Hospitalarii, leprosiarii, & huiusmodi an sint de foro Ecclesiae, in
c. *Nullus*, n. 71. & seqq. de foro compet. 175
- 17 HOSPITALARIA quae in titulum conferuntur vere, & prop-
rie sunt beneficia Ecclesiastica, in cap. *Cum primum*, num.
13. de postu. 176
- 18 Administrationes Hospitalium, & officiorum temporalium pos-
sunt communis etiam laici, & illas vendere non est emolumentum,
nisi quia prohibuit, ibid. n. 139. 177
- 19 Hospitalia quilibet etiam laici possit sibi constituere in domo pro-
pria, sed non ex Religiosorum nisi fuerit fundatum auctoritate
Episcopali in cap. *Ad hanc*, n. 2. de Relig. domib. 178
- 20 Hospitalia, & loca pia in subiecti visitationi, & jurisdictioni Epi-
scopi Diocesani, ibid. num. 6. usque ad n. 59. 179
- 21 Hospitalia auctoritate Episcopi fundata subiecti illius visitationi,
ibid. num. 7. 180
- 22 Idem in aliis locis pia, num. 8. 181
- 23 Hospitalia, & alia loca visitari possunt ab Episcopo tam per
seipsum, quam per Vicarium, seu alios Visitatores, ibidem
num. 9. 182
- 24 Essendi aliorum cura ad laicos pertinet, ibid. num. 10. & seqq. &
num. 17. 183
- 25 Hospitalium Administrationes, tam & Rectores esse possunt non tan-
tum Clerici, sed etiam laici, num. 11. 184
- 26 Iudices seculares non prohibentur a Concilio Tridentino visitare
Hospitalia, Confraternitates, elemosinarias, & alia pia loca, alia
ex hoc pia visitandi legitime competat, n. 11. 185
- 27 Confraternitates laicorum & hospitalia ei adiungunt visitari possit ab
Episcopo, sed elemosynarum distributione relinquenda, licet Con-
fraternitates si bene utantur, ibid. n. 12. 186
- 28 Schola seu domus hospitalis S. Mariae Mediolani visitari possit ab
Archiepiscopo, n. 14. 187
- 29 Hospitalia, & loca pia subiecti visitationi Episcopi, etiam in
aliorum administratione laici a Principe deputantur, num.
15. 188
- 30 Hospitalia majus Euginum visitari possit ab Episcopo, licet ex
privilegio a seipso laici a Duce Urbino confirmantur gubernato-
res, ibid. n. 17. 189
- 31 Hospitalia in subiecti visitationi Episcopi, licet sint sub cura Uni-
versitatis, n. 18. 190
- 32 Causa super visitatione Hospitalis Placentiae Nidi Neapolis com-
mittitur in Rota sine separatione visitationis Ordinaria, ibid.
num. 3. 191
- 33 Consecratio immemorabilis, vel statutum non obstat quominus
Episcopus visitare possit hospitalia, & loca pia suae diocesis,
num. 34. 192
- 34 Episcopus in visitatione hospitalium, & piorum locorum possit
statuere quae ad rectam administrationem pertinent, ibidem
num. 35. 193
- 35 Hospitalium administratio, Rectoresque & Ministrorum
deputato de iure communi ad Episcopum pertinet, num.
36. 194
- 36 Ex consuetudine tamen vel privilegio possit competere etiam lai-
cis, num. 37. 195
- 37 Mulier an possit praefici curae hospitalis, n. 38. 196
- 38 Administrationes hospitalium, & piorum locorum capi possunt
quocumque ab Episcopo ad reddendam rationem administratio-
nis, ibid. n. 39. 197
- 39 Non obstat contraria consuetudine etiam immemorabili, num.
40. & seqq. 198
- 40 Hospitalia & alia loca pia, quae sunt sub immemorabili Regni pro-
tecto- 199

- Jejunium natus, & Ecclesie in quo differant, in c. Si consilietis, n. 12. de accusat. 10
- Jejunium an, & quando possit esse solvere propria auctoritate, in c. Consilium, n. 10. de observ. jejun. 613
- Quid si causa sit evidens, n. 11. 613
- Et quid si dubia sit, num. 12. 613
- Et quid si subest periculum scandalum, ibid. num. 13. 613
- In jejunio 20 ex iusta causa dispensari possit propriis Sacerdotibus, ibid. num. 14. 614
- Jejunium quid sit, ibid. n. 16. 614
- Jejunia consuetudinaria servanda sunt in diocesis, & indigenas penitus atque indidit ab Episcopo, ibidem num. 17. 614
- Episcopus indicare debet observantiam consuetudinis inducentis jejunium, vel abstinenciam a carnibus in sua diocesi, ibidem num. 18. 614
- Jejunium in sexta feria non est ex precepto, sed ex consilio tantum, ibid. n. 23. 614
- Jejunium in Adventu Domini non est in precepto, nisi hoc habeat consuetudo, ibid. n. 24. 614
- Idem in vigilia Rogationum, ibid. n. 25. 614
- Jejunium propter magnam loci sollemnitate potest auctoritate Episcopi in aliam diem transferri, ibid. n. 26. 614
- In Gallia ubi fuit Ecclesia S. Quintini non jejunatur in vigilia omnium Sanctorum, sed in tertia precedenti die, ibidem num. 27. 614
- Pererit, & viatores in jejunio, & abstinencia a carnibus debent se conformare consuetudini loci ubi reperiuntur, ibid. num. 33. 614
- Contrarium, n. 37. Declaratur, n. 38. 615
- Exteri in jejunio tenentur servare consuetudinem loci, si eo venerint animo habitandi, alia secus si casu scandalum, ibidem num. 38. 615
- de Jejunio interpretari quae sint, ibid. n. 45. 616
- Jejunium solvitur ex geminata consuetudine, ibid. num. 47. 616
- Secundum si aliqui sumantur pro collatione serena magis ad sustentationem naturae, quam ad delicias, ibid. n. 48. 616
- Fit refectio quomodam opinio circa collationem in die Natalis Domini, ibid. num. 49. 616
- Hora comedendi in diebus jejunii quae sit de consuetudine, ibidem num. 50. 616
- Fit quae de iure scripto, ibid. num. 51. 616
- Curio quid regimine fit hora Vesperarum, ibid. n. 52. 616
- Oratio & lacrimae velae licet in jejunio extra quid regimine sint obesse consuetudo, ibid. n. 54. 616
- Jejunia quae a singulis diocesis per singulas dioceses inducuntur ab omnibus sibi debent servanda, ibid. n. 58. 616
- Jejunium frangere an sit peccatum inobedientiae, vel gulae, in c. 1. Cum pridem, n. 613. & 38. de Pacht. 617
- Jejunium constituit Ecclesia in virtute obedientiae, ibidem num. 38. 617
- Opinio Cajetani, & Navarii circa jejunium festum expenditur, in c. Cum sit, n. 80. de convers. Conjugat. 439
- Vide in ver. *Sener*. 440
- Opinio Sanchez quae excusat mulieres quinquagenarias a jejunio Ecclesiae refellitur, ibid. n. 80. 440
- Males jejunium facilius tolerare, quam viri, & cur, ibidem num. 86. 441
- JEJUNIVS** quando quis dicatur ad effectum sumendi Eucharistiam, in cap. Si consilietur, num. 21. & seq. & num. 16. & 19. de Accusat. 10
- Jejunantes sine corporis detrimento, imò & cum utilitate nutrum modica refectio loco cenae, in cap. Cum sit, n. 98. de convers. Conjugat. 441
- Jejunare vovens in sextis feriis tenetur etiam in die Natalis Domini, in c. Explicite, n. 27. de observ. jejun. 610
- Jejunandi causa plures si concurrant eadem die, unico jejunio potest omnibus transigi, in cap. Externus ritus, num. 14. & 79. de Sepulch. 193
- Jejunare obstrictum certa die, si in ea non potest, non tenetur in alia, in c. Cum percussio, n. 10. de Cler. xpo. 155
- JESUATORUM** Ratus fuit approbare a Martino V. & hodie profuerunt regulam S. Augustini, & gaudent privilegiis Mendicantium, in c. Nullus, n. 77. de ioco compes. 51
- JESUITAE**.
Vide in ver. *Societas Iesu*. 339
- IGNORANS** non dicitur contumere, in c. A nobis, il primo, n. 40. de sent. excom. 171
- IGNORANTIA** juris valde dubia, & intricata an excuset Episcopum a poena, in c. Super eo, n. 47. de Bigam. 707
- Ignorantia juris non excusat Parochum a iudicium etiam ex iusta causa sine licentia Episcopi, in cap. Relatum, num. 49. de Cler. non residen. 34
- Ignorantia crassa, & supina non excusat, in cap. Tux literis, n. 18. & seq. de Cler. per fall. promot. 100
- Ignorantia non est tolerabilis in facto proprio maxime recenti, & solenni, ibid. n. 19. 100
- Ignorantia, & error penitus ex favore, & obiectas excluduntur consensum, in cap. Si consilietur, numer. 37. de Accusat. 11
- Ignorantia juris dubii an, & quando excuset, in c. Quotiam, num. 3. de consil. 134

- 1 Ignorantia declarationum Coigregationis Concilii an, & quando excuset, ibid. n. 46. & 50. 133
- 2 Ignorantia juris dubii non excusat quando consilii possunt periculis, ibid. n. 49. 136
- 3 Ignorantia juris an, & quando excuset, ibid. num. 50. 136
- 4 Ignorantia juris non est probabilis in iurisperito, in cap. Cum sit, n. 3. de convers. Conjugat. 414
- 5 Ignorantia promoti probatur per examinationem, in cap. Cum sit, n. 6. de arat. & qualitat. 437
- 6 Ignorantia facti, & juris in quibus differant, in cap. Ex parte, n. 7. de Arguat. 407
- 7 Ignorantia juris multitudine professionis expressae an possit multibus mulieribus, & quomodo quo minus censentur tamen profici ex perseverantia annali in religione, ibidem num. 8. 407
- 8 Ignorantia juris prodest multibus, minoribus, rusticis, & mulieribus quando agitur de excusando eos a poena, vel de damno vitando, alia secus, ibid. n. 10. 407
- 9 Ignorantia juris exceptio ad extendendum consensum in matrimonio, profectione, & sacris Ordinibus non admittitur, ibidem num. 11. 406
- 10 Ignorantia praesumptio non prodest nisi allegetur, in cap. Significatum, n. 2. de Regular. 359
- 11 Ignorantia non currit tempus, ibid. n. 18. 360
- 12 Ignorantia, & error an, & quando excludant voluntarium, ibid. n. 31. & seq. 360
- 13 Ignorantia antecedens, & concomitans quae sit, ibidem num. 32. 360
- 14 Ignorantia an sit antecedens, vel concomitans quibus regulis confessorum, ibid. n. 37. 361
- 15 Ignorantia non excusat in his, quae quis tenetur ex officio inquirere, in c. Nullus, n. 47. de Regular. 372
- 16 Ignorantia juris excusat multum, sed non Christum, in c. Cum percussio, n. 10. de Cler. xpo. 155
- 17 Ignorantia excuset delictum, sed non legitimatum actum, in c. Nobis, n. 48. de Simon. 43
- 18 Et quomodo excuset a poena, non tamen dat robur actui alius invalido, ibid. n. 49. 44
- 19 Ignorantia excuset delictum, ibid. n. 73. & 76. 44
- 20 Ignorantia simoniaci probatur per iuramentum electi, nisi ex adiuncto probetur scientia, ibid. num. 78. 44
- 21 Ignorantia allegari non potest ubi publica emanavit prohibitio, in c. Sicut te, n. 39. Ne Cler. vel Monach. 679
- 22 Ignorantia in facto proprio non praesumitur, in cap. Super literis, num. 47. de Rescript. 163
- 23 Ignorantia consensu affecta est qui ponitur in ceteris, & non laetum, in cap. Quotiam, num. 8. de penitent. & remiss. 107
- 24 Ignorantia excuset negligentiam, in c. Quia diversitatem, n. 10. de concess. preben. 193
- 25 Ignorantia quomodo praesumatur in delictis, hoc tamen fallit quando debet praecedere diligens inquisitio, in cap. Ad falsarium, n. 10. & seq. de crim. fals. 184
- 26 Ignorantia affectata, crassa, & supina quae, ibid. n. 13. 184
- 27 Ignorantia vincibilis, & affectata aequiparatur scientiae, in cap. Ne minicris, n. 26. de Constat. 60
- 28 Ignorantia sine licet indolens, ac rudis, non autem eius qui sua prudentia instruitur sunt, ibid. num. 426. 59
- 29 Illiteratus debet consulere peritioris, alioquin ex juris ignorantia non excusatur, ibid. n. 427. & seq. 59
- 30 Ignorantia in vincibilis est peccatum, ibid. n. 429. 59
- 31 Ignorantia crassa, & supina neminem excusat, n. 430. 59
- 32 Et quae dicuntur huiusmodi ignorantia, ibid. n. 431. 59
- Vide in ver. *Opinio probabilis, &c.*
- ILLEGITIMUS** alique dispensatione Papae ad Dignitatem, Personarum, vel Beneficium curatum promovetur non potest, in cap. Nemo, n. 1. de fil. Presbyter. 477
- Illegitimus sicut non est capax beneficii, ita nec pensionis sine dispensatione, in cap. Ad audientiam, il. 1. num. 90. de refer. 183
- Privilegium habilitandi illegitimos ad dignitates, & gradus aliquibus Religiosis concessum non est sublatum a Concilio Tridentino, in cap. Periculum, num. 24. de offic. Ordinari. 511
- cum illegitimi ad dignitates, personarum, & beneficium curatum solus Papa dispensat: ad simplex vero beneficium dispensat etiam Episcopus, in cap. Ad extrinsecam, num. 24. de fil. Presbyter. 473
- Si ad beneficium patrum etiam simplex requiritur dispensatio Apostolica, ibid. n. 25. 473
- Illegitimus dispensans ad Ordines, censetur etiam dispensans ad pensiones, & beneficia simplicia, ibid. num. 27. 473
- Sex differentiae inter ius commune, & ius novissimum Constitutione Clementis VII. & Concilio Tridentino circa successorem illegitimorum in beneficiis patrum, ibid. num. 10. usque ad num. 26. 473
- Dispositio excludens illegitimum ab Ecclesia, in qua patet, censetur favorabilis, & amplianda, in cap. Super, n. 1. 37. & 44. 471
- Privilegium habilitandi illegitimos ad dignitates, & gradus aliquibus Religiosis concessum non est sublatum a Concilio Tridentino, in cap. Periculum, num. 24. de offic. Ordinari. 511

- 1 Illegitimus non ordinatur nisi Religioſus ſit, nec tunc poſſeſſitur, in c. Ut ſili, n. 1. de ſil. Presbyter. 461
- 1 Illegitimus etiam ex fornicatione genitus, nec ad ſacerdos, nec ad monachos Ordines promoveatur, ibid. num. 3. 461
- 1 In minoribus tamen diſpenſat Episcopos, in ſacris verò diſpenſat ſolus Papa, ibid. n. 3. 461
- 1 Illegitimus tribus ex cauſis repellitur à promotione, ibidem num. 5. 461
- 1 Illegitimi ut plurimum pariterum viſi, & incontinentiam imitantes ſolent, ibid. num. 6. 461
- 1 Illegitimus ignoranter promotus excuſatur ſi ignoraverit probabilitate, aliis ſecus, ibid. num. 7. 461
- 1 Profeſſio facta in Monafterio Monachorum, vel Canonicoſum Regularium, aut aliorum Ordinum poſſit irregularitatem ex defectu natalium, ibid. n. 3. 463
- 1 Proceſſit quoad Ordines ſuſcipiendos, & exercendos, ibidem num. 14. 463
- 1 Non autem quoad effectum obtinendi dignitates, & Prælationes, ibid. num. 15. 463
- 1 Conſtitutio Sixti V. contra illegitimos reſtaſta fuit ad terminos iuris à Gregorio XIV. ibid. num. 17. 463
- 1 Illegitimus per ingreſſum Religionis non habilitatur ad Prælationem, nec in Monafteria ſui, vel aliorum Ordinis, nec in Eccleſia ſeculari, ibid. num. 19. 463
- 1 Poſſit tamen obtinere adminiſtrationem ad nutum Prælati, dummodo curam non habeat, ibid. n. 20. 463
- 1 Illegitimus per Papam diſpenſatur ad Sacerdotium, non conſecratur diſpenſatur ad Eccleſiam curam, ibid. n. 21. 463
- 1 Papa ſolus diſpenſat cum Religioſo illegitimo ad dignitates, ibid. num. 22. 463
- 1 Poſſunt tamen Superiores Ordinum diſpenſare juxta eorum privilegia, dummodo ſine abuſu, & ſub ſulla revocationis non comprehendit, ibid. n. 23. 463
- 1 Illegitimus à ſecularibus dignitatibus non repellitur, ibidem num. 24. 463
- 1 Filiis obſeculi non debent inquirere pariterum, ibidem num. 31. 463
- 1 Veni ſunt digni quæ alieno viro laborant, ibid. n. 32. 463
- 1 Illegitimus eſſe eſt nota defectus, & vacillat ejus opinio, ibidem num. 44. 463
- 1 Collatio beneficii facta filio illegitimo in Eccleſia in qua pater, eſt ipſo jure nulla, etiam ſi aliis mendicari cogatur, in c. Veniens, n. 20. de ſil. Presbyter. 466
- 1 Nifi ad illas titulum fuiſſet Presbyter ordinatus, ibidem num. 31. 466
- 1 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. n. 22. 466
- 1 Vid. in ven. *Filius illegitimus*. 466
- 1 Penſionem habens ſuper Parochiali, ad quam fuiſt præſentatus cum facultate tranſigendi, an poſſit cum tranſigere in ſolum illegitimum ad penſiones obtinendas diſpenſatum, in cap. Ad extradum 26. de ſil. Presbyter. 473
- 1 Illegitimus maxime ſponſus ſi inſtitutus in Eccleſia, in qua inſtitutus eſt pater, inſtitutio non valet, & inſtitutus à ſuis beneficiis ſuſpenditur, in cap. Ad abolendam, num. 1. de ſil. Presbyter. 474
- 1 ILLITERATI etiam dociles, & ex magna cauſa neceſſitatis promovendi non debent ad ſacerdos Ordinem, in c. Cum in conſuetudine, n. 1. de ſecr. de elect. 474
- 1 Sed jam promoti conſenti poſſunt Parochiales quando literatores inveniri nequeant, ibid. n. 13. 474
- 1 Illiterati an poſſint privari beneficio oberto, & à promovendo, in c. Accipimus, n. 48. de ſecr. & qual. 474
- 1 Illiterati an, & quando repellantur à promotione, in cap. Grave, n. 6. de præben. 478
- 1 IMAGINARI poſſimus ut liber, opinari autem non eſt in nobis, n. 10. c. Ne inſtituta, n. 130. & 140. de conſtitut. 48
- 1 Imagines ſunt res religioſe quarum uſumfruſtum privatus habere non poſſit, in cap. Pſtoralis, n. 15. de hiſ que ſunt à Prælat. 214

Immunitas à muneribus.

- 1 Immunitas à muneribus publica includit extraordinaria tantum, nec poſſit per ordinem ad ordinaria, in cap. Licet, num. 24. de conſecr. 541
- 1 Immunitas à muneribus ſuffragatur Clericis, & Monachis quando apud Eccleſiam, vel Monasteria permanent, in cap. Quoniam, num. 3. de privileg. 266

Immunitas Eccleſia, communis.

- 1 Immunitas, & libertas Eccleſiaſtica violationes generaliter improbandæ, in cap. Conſuetudines, num. 70. & 71. de conſuetudine. 196
- 1 Et ad cautelam revocantur cum conſuetudinibus etiam immemorabilibus, & cum ſuma privilegia, ibid. n. 74. 196
- 1 Immunitas Eccleſiaſtica, & Eccleſia, ac perſona Eccleſiaſtica ex tunc bonis præjudicialia quæcumque ſunt irrita, nec unquam licet convalidata etiam ex immemorabili cum ſuma privilegia, ſeriemus, & perſonam Romanorum Pontificum, ibid. n. 73. 196
- 1 Et ad cautelam revocantur, ibid. n. 74. 196

- 1 Et Eccleſie in integrum reſtituuntur, ibid. n. 75. 196
- 1 Vide in ven. *Conſuetudines Eccleſie*. 196
- 1 Immunitas, & libertas Eccleſiaſtica an, & in quo differant, in c. Cum pro cauſa, n. 31. de ſecr. excomm. 339
- 1 Immunitas Eccleſie quid ſit, ibid. n. 33. 339
- 1 Lex civilis non poſſit reſtringere immunitatem Eccleſie Deo ſubſtitutione, & Canonica ſubſtitutione conſtitutam, in cap. Inter alia, n. 3. & 6. de immunit. Eccleſ. 640
- 1 Immunitas privilegium, quod conſequitur liber homo ad Eccleſiam conſequens in quibus conſiſtat, ibid. num. 9. & ſeqq. uſque ad num. 10. 638
- 1 Reus ſi indebitè extrahatur ab Eccleſia poſſit petere ſe eidem reſtitui, ibid. num. 10. 638
- 1 Conſuetudo ad Eccleſiam damnari non poſſit ad mortem, vel aliam poenam corporis afflictivam, ibidem num. 11. & ſeqq. 638
- 1 Judices ſeculares in perniciem animarum ſuarum proferunt ſententias capitales, vel corpora afflictiva in conſuetudines ad Eccleſias, vel ſub ſequentes, ibid. n. 12. & ſeqq. 638
- 1 Conſuetudo ad Eccleſiam non poſſit criminaliter accuſari, ibid. num. 13. 638
- 1 Nec in carcerem conſecri, ibid. n. 19. 639
- 1 Poſſit tamen detruſi in Monasterium ad agenda poenitentiam, ibid. n. 24. & 66. 638
- 1 Quod declaratur, in num. 15. & 66. 638
- 1 Item poſſit puniri poena pecuniaria, ibid. n. 16. & ſeqq. 638
- 1 Item poena exili, n. 18. 639
- 1 Principes, & Prælati quilibet delinquant circa immunitatem Eccleſiaſticam, ibid. n. 20. 639
- 1 Conſuetudo ad Eccleſiam an in cauſis non exceptis poſſit extrahi per judicem Eccleſiaſticum, ibidem num. 67. & ſeqq. 641
- 1 Conſuetudo ſavens immunitati Eccleſie tanquam pia eſt attendenda, ibid. n. 79. 643
- 1 Et in c. Eccleſie, n. 10. red. cit. 643
- 1 IMMUNITAS in majori Eccleſia ad quadraginta paſſus extenditur circumquaque, in minoribus verò Eccleſiis, vel Capellis ad triginta, ibid. n. 14. 647
- 1 Nifi Eccleſie minores, vel Capelle ſint in Caſtellis, ibidem num. 17. 647
- 1 Immunitatem violentam qui ſtans extra conſuetudinem trahit illum qui ſtat in eis per poſſum paſſi, ibid. n. 22. 647

Immunitas Eccleſie quoad poenam violentiam, & abſolutionem.

- 1 Abſolutio à cenſuris ab violentiam immunitatem Eccleſiaſticam in terminis Bullæ Gregoriæ X. I. V. an ſi Sedi Apoſtolice reſervata, in cap. Cum pro cauſa, num. 5. & ſeqq. uſque in fine de ſecr. excomm. 338
- 1 Immunitatem Eccleſie violantes inde extrahendo perſonas, vel res, de jure veteri non erant excommunicati, ſed excommunicandi, ibid. num. 6. 338
- 1 Immunitatem Eccleſie violans in claſtro laicum verbando an ſit excommunicatus, ibid. n. 8. & ſeqq. 338
- 1 Caſus violacionis immunitatis Eccleſie, à DD. qui ſcripſerunt inter Paulum II. reſervantur inter caſus Episcopales ex conſuetudine, ibid. n. 12. & ſeqq. 338
- 1 Extrahentes inter cunctas de privilegiisque violationem immunitatis Eccleſie poſſunt inter caſus reſervatos ex conſuetudine, ſunt revocati in Concilio Viennensi, ibid. n. 31. 340
- 1 Abſolutio à cenſuris ab violentiam immunitatem in terminis Bullæ Gregoriæ non reſervatur inter caſus Popales in decretis Clementis VIII. ibid. n. 34. 340
- 1 Immunitatem Eccleſie violans vaſa ſacra furripſendo non eſt ipſo jure excommunicatus, in cap. Ex litteris, num. 2. de ſecr. 353
- 1 Immunitatem Eccleſie violantes ſecundum Canones non ſunt excommunicati, ſed excommunicandi, ibidem num. 4. & ſeqq. 353
- 1 Falſi in incredulitate, & effractionibus Eccleſie, ibid. n. 5. 353
- 1 Immunitas Eccleſiaſtica violans etiam per violentiam extrahentem rerum ab Eccleſiis, & locis immunitatis, in c. Inter alia, num. 100. de immunit. Eccleſ. 644
- 1 Et extrahentes ſunt ſacerdotes, & excommunicandi, ibidem num. 101. 644
- 1 Non tamen incident in excommunicationem Bullæ Conſue, ibid. num. 103. 645
- 1 Sed ſi abſtractio fiat authoritativè, incident in excommunicationem Bullæ Conſue Domini, ibid. n. 103. 645
- 1 Formula litterarum S. Congregationis Immunitatis pro extrahendo rebus ad Eccleſiam delatis ad evitandum executionem mandati, ibid. n. 104. 645

Immunitas Eccleſie quoad perſonas.

- 1 Malefactor ſupiens ad Eccleſiam immunitatem gaudet, niſi in duobus cauſis; ſervus vero reſtituitur domino de ipſius immunitate pariter, in cap. Inter alia, n. 1. & 10. de immunit. Eccleſ. 648

- 3 Immunitate Ecclesiastica venit ad Ecclesiam confugiens non est privandus propter quancunque criminis atrocitatem, ibid. num. 1. 618
- 3 Littere publicis immunitate Ecclesie non gaudet, ibid. num. 1. 619
- 3 De populari nocturnis agorum non gaudet immunitate Ecclesiastica, ibid. num. 37. 619
- 3 Immunitate Ecclesie non gaudet committens in ipsa Ecclesia homicidium, vel mutilationem membri, ibidem num. 39. & 47. 620
- 3 Item nec affluus, qui tamen curari non potest, nisi per iudicem Ecclesiasticum, ibid. num. 30. & 39. 619
- 3 Item nec homicida proferens, ibid. num. 31. & 49. & 54. 619
- 3 Item nec haereticus, ibid. num. 31. 619
- 3 Item nec reus laesae Majestatis in personam ipsiusmet Principis, ibid. num. 33. 619
- 3 Immunitate Ecclesiastica de jure civili non gaudet homicidae, adulteri, & raptores virginum, ibid. num. 36. 619
- 3 Secus de jure Canonico, cui standum est, ibidem num. 37. & seq. 619
- 3 Immunitate Ecclesiastica gaudent fures, ibid. num. 39. 620
- 3 Sacerdotes, ibid. num. 40. 620
- 3 Blasphemi, ibid. num. 41. 620
- 3 Recusantissimi, ibid. num. 42. 620
- 3 Banni, ibid. num. 43. 620
- 3 Transfuges per Ecclesiam dum ad supplicium ducuntur, ibidem num. 44. & 91. 620
- 3 Homicidae animo deliberato, seu ex proposito an gaudent immunitate Ecclesiastica, ibid. num. 45. 620
- 3 Immunitate Ecclesiastica gaudent rei in omnibus casibus non exceptis in Bulla Gregorii XIV. etiam in illis per eadem, vel major ratum, quoniam in exceptis, ibid. num. 51. & 52. 620
- 3 Et quod in terminis jura communi, ibid. num. 53. 620
- 3 Immunitate Ecclesie non gaudet homicida involuntarius, etiam si non sit publicus laro, ibid. num. 54. 620
- 3 Immunitate Ecclesiastica an gaudent delinquentes in ipsa Ecclesia, ibid. num. 56. 620
- 3 Et quod in consuetudine ad Ecclesiam pro debitu civili, ibid. num. 57. & seq. & 81. 621
- 3 Judaei, vel Pagani an gaudent immunitate Ecclesie, ibid. num. 59. & seq. usque ad num. 67. 621
- 3 Consuequunt ad Ecclesiam an in casibus non exceptis possint extrahi per iudicem Ecclesiasticum, ibid. num. 67. & sequentibus. 621
- 3 Clerici, & Religiosi an gaudent immunitate Ecclesie, ita ut non possint per iudicem proprium inde violentie extrahi, latius discutitur, ibid. num. 70. & seq. usque ad num. 99. 622
- 3 Religiosi secundum eorum institutionem, & jura communia possunt per superiorem in Monasterio coerceri, verberari, & in carcerem detineri, ibid. num. 73. & 77. 622
- 3 Nec per hoc violatur Ecclesie immunitas, ibid. num. 93. 622
- 3 Episcopus iudicat in Ecclesia, vel in palatio suo, & quandoque dimittit Ecclesiam ad perpetuum carcerem, quandoque ad verbera, ibid. num. 74. 622
- 3 Episcopus tenet omnes consuetudines ad Ecclesiam principaliter Clericos defendere, ibid. num. 81. 623
- 3 Immunitas conceditur non solum consuegentibus ad Ecclesiam, sed etiam in eis residentibus, nec extenditur qua intentione ad eam se consulentes, ibid. num. 85. & 86. 623
- 3 Immunitatis privilegium non potest reus renunciare permitiendo se capi in Ecclesia, ibid. num. 87. 623
- 3 Immunitas Ecclesie non violatur si confugiens ad eam se offert iustitiae, & sponte exeat, ibid. num. 90. 623
- 3 Religiosi quando ab uno Monasterio in aliud artium detrahuntur Ecclesie immunitas non violatur, ibid. num. 93. 624
- 3 Clerici ad Ecclesiam confugiens in illis casibus, in quibus non gaudet immunitate an possint extrahi per iudicem secularem, an verò sit extrahendus per iudicem Ecclesiasticum tantum, ibid. num. 96. & seq. 624
- 3 Et quid ex Bulla Gregorii XIV. ibid. num. 100. 624
- 3 Homicida proferens non gaudet immunitate Ecclesie, in c. Cui non ab homine, n. 47. de pub. 624
- 3 Immunitas an suffragatur delinquentibus in ipsa Ecclesia, in cap. Immunitatem, num. 1. & cum. seq. usque in fin. de immunit. Eccl. 629
- 3 Immunitate non gaudet committens homicidium, vel mutilationem membri in Ecclesia vel illius cimiterio, ibidem num. 4. 629
- 3 Etiam ex improviso, & non sub spe immunitatis, secundum opinionem quae hodie est approbata, ibid. num. 18. 631
- 3 Immunitate gaudent indistincte committentes in Ecclesia sacrilegium, homicidium, vel aliud crimen iuxta secundam opinionem Goffredi, quae reprobat quosdam homicidium, ibidem num. 1. & 6. 629
- 3 Immunitate non gaudent committentes in Ecclesia adulterium, rapinam, furtum, vel aliud crimen secundum aliam opinionem, in d. c. Immunitatem, n. 1. & seq. de immunit. Eccl. 629
- 3 Quae reprobat, ibid. num. 2. & 3. 630
- 3 Immunitate non gaudet secundum aliquos delinquentes in una Ecclesia, & ad aliam confugiens, ibid. num. 17. 630
- 3 Idem in eo, qui semel deliquit in Ecclesia, iterum deliquit extra Ecclesiam, & postea ad Ecclesiam confugit, ibid. num. 16. 630

- 3 Immunitate non gaudent praevaricari in Ecclesia delinquentes, etiam sine spe immunitatis consequenda, ibidem num. 17. 630
- 3 Communitatem, ibid. num. 2. & 3. 630
- 3 Immunitate non gaudent, qui sub spe immunitatis in Ecclesia delinquant, secundum tertiam opinionem, ibidem num. 17. & n. 1. & 99. 630
- 3 Quae reprobat, ibid. num. 18. 631
- 3 Et quando dicantur delinquere sub spe immunitatis, ibidem num. 17. 630
- 3 Delinquentes propter Ecclesiam animo ad eam confugiendi secundum aliquos non gaudent immunitate, ibid. num. 14. 630
- 3 Sed declaratur, ibid. num. 2. 631
- 3 Delinquentes ex proposito in Ecclesia, praesumitur hoc fecisse sub spe immunitatis praesumptione iura, & de jure, ibidem num. 17. 630
- 3 Subvenire tamen eis probaretur hoc non fecisse sub spe immunitatis, ibid. num. 16. 630
- 3 Immunitate non gaudet committens homicidium, vel mutilationem membri in Ecclesia sub spe immunitatis, alia fecisse, secundum quartam opinionem, quae hodie reprobat, ibid. num. 17. 631
- 3 Homicidae, vel mutilationem membrorum in Ecclesia committentes etiam in pura rixa, & sine spe immunitatis consequenda, ex Bulla Gregorii XIV. Immunitate non gaudent, ibidem num. 16. 631

Immunitas Ecclesie quoad loca.

- 1 Immunitas concessa fuit Ecclesie non in totum personae, sed ob reverentiam Deo, & ejus Ecclesie debitum, in c. Ecclesia S. Marci, n. 41. de Consecr. 123
- 1 Immunitate Ecclesie an gaudeat existens extra Ecclesiam, qui sita quare interficit aliquem in Ecclesia, in cap. Tuam, om. l. de Privileg. 128
- 1 Immunitas non fuit concessa personis ad Ecclesiam confugiens, sed ipsi Ecclesiae, in cap. Magnus, num. 61. de nobil. ad rationem. 493
- 1 Claustrum Ecclesie violatur, dicitur violari immunitatem ipsius Ecclesie, in cap. Cui pro causa, num. 3. de sentent. excomm. 337
- 1 Immunitatis privilegium non restringitur ad portas, & parietes Ecclesie tantum, sed extenditur circumquaque per 40. vel 30. passus, ibid. num. 4. 337
- 1 Immunitatem Ecclesie violatur in claustro laicum verberando, an sit excommunicatus, ibid. num. 8. & seq. 338
- 1 Judeorum sepulchra gaudent immunitate, in c. Inter alia, n. 60. de Immunit. Eccl. 621
- 1 Immunitatis privilegium non conceditur in totum personarum, sed propter honorem, & reverentiam, quare locus sacris, & divino cultui debetur, ibid. num. 6. 621
- 1 Communitatem gaudet immunitate Ecclesiastica, in c. Immunitatem, n. 1. de Immunit. Eccl. 629
- IMPEDENS.
- Vide in ver. Demeritis.
- Et in ver. Rationis.
- 1 IMPEDIMENTUM duplex, in cap. Ex parte, num. 76. de Cler. non res. 47
- 1 Impedimentum cognationis spiritualis ex consuetudine inducitur non dimittit matrimonium postea contractum, in cap. Utam autem, o. 6. de cognat. spiritual. 58
- 1 Impedimentum recurrit ad Papam ex causa distantiae ab Urbe constituitur, in c. Nima, n. 16. de fil. Presbyt. 479
- 1 Impedimentum patris publicae honestatis quod oritur ex matrimonio contra formam Concilii contractum, & non consummatum non fuit a Concilio sublatum, & datur usque ad quartum gradum, in c. Cum venisset, n. 49. de Jure. 14
- 1 Impedimento anno ex duobus sublati actus expediti non possunt, in c. Ne pro dilatione, n. 7. de penus. & remiss. 121
- 3 Impedimentum oritur etiam ex actu nulli, in c. Consulti, num. 47. de Ruptis. 492
- 1 Impedimentum citari notum iudici reddit ipsi jura nullam sententiam tam diffinitivam, quam interlocutoriam, qualis est receptio testium, in cap. In nomine Domini, num. 50. de testibus. 128
- 3 Secus si iudex impedimentum ignorat, quia tenet processum ipso jure, sed debet retractari, ibid. num. 54. 129
- 1 Impedimentum matrimonium dirimentis posse constitui ab Ecclesia est de fide, in cap. Quod nobis, num. 14. de clandest. despons. 33
- 1 Impedimentum publicae honestatis, quod oritur ex matrimonio etiam irritum ex alia causa quam ex defectu consensu, & non consummatum, non fuit a Concilio Tridentino sublatum, sed durat in omnibus casibus, & gradibus, in quibus ante oriebatur, in cap. Tota, n. 24. de despons. Impuber. 14
- 1 Impedimentum consanguinitatis, & affinitatis ultra quartum gradum non extenditur, in cap. Non debet, n. 3. & n. 16. de consang. & affinit. 71
- 1 Impedimentum publicae honestatis, quod olim oriebatur ex consensu, & tertio genere affirmati, sublatum est a Concilio generali, ibid. num. 20. 72
- 1 Idem in publica honestate, quae crebatur ex secundo gradus

- peccatis inter sobolem ex illis susceptam, & consanguineos premi-
viri, ibid. n. 22. 72
4. Sed publica honestas quæ oritur ex sponsalibus de futuro, non est
subacta, ibid. n. 23. 72
4. Et multo minus illa quæ oritur ex sponsalibus de presenti, ibidem
num. 24. 72
4. de Impedimento publice honestatis tollendo, vel restringendo
actum fuit in Concilio Lugdun. sed nihil obvenit, ibidem
num. 25. 72
4. At ex Tridentino hoc impedimentum non oritur ex sponsalibus
nullis, & ex validis primum gradum non excedit, ibidem
num. 27. 72
4. Et hoc in sponsalibus de futuro, sed in sponsalibus de presenti
adhuc durat ad percipiendum juris venturi, ibidem num.
28. 72
4. in Impedimento publice honestatis inducendo Ecclesia magis re-
spectat ad factum, quam ad jus, in cap. Ad audientiam, n. 7. & 81.
de spons. & matrim. 7
4. Impedimentum publice honestatis ex sponsalibus nullis omnino
sublucum est à Concilio Tridentino, & ex validis relinquitur illi
ad primum gradum, ibid. num. 28. 7
4. Impedimentum publice honestatis an oritur ex matrimonio con-
tracto contra formam Concilii Tridentini, & non consummato,
ibid. n. 11, & seqq. usque ad n. 22. 7
4. Et quatenus oritur an fuerit relinquitur ad primum gradum per
Concilium Tridentinum, ibid. num. 22. & num. seqq. usque
in fin. 7
4. Impedimentum publice honestatis, quod oritur ex matrimonio
rato, & non consummato, non est sublucum à Concilio Tri-
dentino, ibid. n. 12. & 22. 7
4. Impedimentum publice honestatis an obstat in foro conscien-
tiæ si matrimonium sit omnino occultum, ibidem num.
23. 9
4. Impedimentum publice honestatis oritur ex sponsalibus iurato
consensu dissolutis, ibid. n. 23. 9
4. Impedimentum publice honestatis oritur inter sponsam, & con-
sanguineos sponsi impeditur, & diutius matrimonium inter eos
contrahendum, in c. Sponsam, n. 1. de spons. & matrim.
9
4. Et durat usque ad quem gradum si sponsa sine de presenti, la-
te contracta fuerit non servata forma Concilii Tridentini,
ibid. num. 2. 9
4. Si vero sponsa sine de futuro, & valide contracta, primum gra-
dum non excedit, ibid. n. 3. 9
3. Impedimenta an testibus, vel instrumentis probari debeant, in c.
Ego N. n. 9. de iur. iur. 167
3. Anus, & quando probari possint iuramento, ibid. n. 10. 167
3. Et an hoc pendat ex arbitrio iudicis, in c. Ego N. n. 11. 166
3. Iuramento impeditur illud esse quando veritatis presumptio est
per iurante, ibid. n. 12. 166
3. Impedimentum adesse non sufficit nisi ob illud quod impeditur,
ibid. num. 17. 166
3. Nec satis est illud in genere allegare, nisi etiam exprimat factum,
& causa impeditur, ibid. n. 18. 166
3. Impeditur probare debet se non potuisse impedimentum removere,
ibid. num. 19. 166
3. Impedimenta legitima quæ sunt, relinquuntur arbitrio iudicis, ibid.
num. 20. 166
3. Impedimentum iustum dicitur necessitas præcisa, seu impossibilitas,
ibid. n. 21. 167
3. Impedimentum quando absorbet omnem diligentiam prius adhibi-
tam, tota dilatio debet instaurari, ibid. n. 22. 167
3. Impedimentum superveniens in ultimo momento non excusat
quando quis posuit se in necessitate ultimi momenti dici, cum
potuisset antea esse diligens, ibid. n. 23. 169
3. Impedimentum tempus non computatur à die missæ dato ad confere-
ndum, si vero impedimentum sit juris, siye factis in cap. Quia diver-
sitate, n. 7. de concess. perben. 192
3. Impedimentum diutius matrimonium oritur in gradibus prohibi-
tis etiam inter illegitimos, & natus ex damnato coitu, in cap.
Per tuam, n. 7. & n. seqq. usque in fin. de probat. 143
3. in Impedimento matrimonii confusio Ecclesia magis respectat
ad ius naturale, quam civile, ibid. n. 8. 144
3. IMPEDITUS ex iusta causa suscipere ordines suo beneficio ante-
cedens, quævis non sit ipso iure beneficio privatus, tamen
privari debet, in cap. Ut Abbates, num. 35. de stat. &
qualit. 390
3. Quod procedit si culpa sua sit talem damnum pervenit ut promoveri
non possit, aliis fecit, ibid. n. 34. 390
3. Item procedit in eo, qui impedimentum prius contractum in ordi-
natione sua subiecit, ibid. n. 35. 390
3. Indignitas præbet iustum causam excusationis à privatione beneficii
ob non promotionem ad Ordines, licet ex propria culpa proce-
deret, ibid. n. 36. 390
3. Impeditus ex iusta causa non potest dici contumax, in c. In nomi-
ni Domini, n. 49. de Testib. 148
3. Impeditus citari debet ut saltem compareat per procuratorem si
esset causa nimis gravis, ibid. n. 74. 149
3. Impeditus iust non potest dici negligens, in c. Quia diversitatem,
omn. l. de concess. perben. 192

Impensa.

3. Fructus intelliguntur deductis impensis, quæ querendorum, colli-
gendorum, conservandorumque eorum gratia sunt, in c. Gra-
vis, n. 2. de re lit. spoliat. 117
3. Impensa pro querendis colligendis, & conservandis fructibus de-
ducit etiam Pædof, ibid. n. 3. 117
3. Et nullus casus intervenire potest, qui hoc genus deductio-
nis impediat si impensa sine necessitate, ibidem num. 4.
& 6. 117
3. Vide in re. *Expensa*.
3. IMPERATOR recognoscit imperium ab Ecclesia, in cap. Ecclesia
S. Marie, n. 17. de Constitut. 117
3. Imperator non dicitur nisi corona suscepit, in cap. Licet de vitan-
da, n. 7. de elect. 832
3. Imperator in causa cum suo subdito in temporalibus subest Papa
cancum, non aeterni inferiori. In spiritualibus vero subest etiam
Episcopo suo, in c. Ex Apollonio, n. 1. de probat. 124
3. Imperator, vel Papa nec de plenitudine potestatis possunt contrave-
nire contrarium, ibid. n. 2. 126
3. Idem in successore, n. 14. 126
3. Imperator Græcorum, & Patriarcha Constantinopolitani cur ut ta-
les habiti, & tractati fuerint in Concilio Florentino, in
cap. Quod à prædicatione, numer. 124. de schismat.
pæ. 114
3. Imperator potest sufferre rem privati, & dare multis in præ-
mium, in c. Quamvis, n. 47. de translat. Episc. 320
3. Imperator dicitur oriri in die coronationis, ante auctor potest. Et im-
pudice ad administrationem imperti, in c. Quis ingredientibus, n. 10.
de testam. 254
3. Imperator non comprehenditur in decreto Concilii Tridentini, ibid. n. 11.
c. 19 in c. Nulla, n. 10. de concess. perben. 186
3. Imperator unico verbo etiam procedendo, & extraordinarie prola-
to potest facere quem Doctorem, in cap. Canonum Rationem,
n. 4. de Constit. 123
3. Imperator, & omnes Principes Episcopis suis in spiritualibus
sunt subiecti, in cap. Consequenter, num. 2. de offic. or-
din. 187
3. Imperator administrationem Imperii non recipit ante corona-
tionem, in cap. Qui Presbyterum, num. 9. & 14. de poe-
nat. & censur. 293
3. Imperator non dicitur graduum nisi postquam coronantem rece-
perit in balneo, ibid. n. 14. 293
3. Imperator quævis habet jurisdictionem in universis, non tamen
in suis dominis rerum privatarum, in c. Quæ in Ecclesiis, n. 10.
& 113. de Constitut. 100
3. Imperator et Vicarius Dei, & idem non potest venire contra
faciam Dominum, in c. Clemens, n. 16. de testam. 874
3. Imperator non dicitur ante coronationem, in cap. Eam te, n. 14. de
Rescript. 872
3. Imperator Federicus natus est ex matre Constantia quinquagen-
aria, quæ fuerat Monialis, in cap. Cum ad Monasterium, n. 69.
de stat. Monich. 490
3. Imperator potest esse iudex in causa fisci, in cap. Nostri, num. 9.
de elect. 163
3. Imperatores ex privilegio sibi olim concessio eligendi, seu confer-
mandi Romanum Pontificem, nullum ius spirituale transfe-
bant, in c. Massana, n. 8. de elect. 304
3. IMPERFECTA plura in fide specie non faciunt unum perfectum,
in c. Vellus, n. 146. de collat. Cler. & mulier. 20
3. Imperfecta duo quandoque faciunt unum perfectum, in c. Consul-
to, n. 7. de Regul. 397
3. IMPERIUM memineris quid sit, in cap. Perniciosam, num. 7.
de offic. Ordin. 112
3. Merum Imperium an sit percipiibile, in cap. Cùm coningat,
n. 12. de iure compet. 70
3. Imperium merum, & et in quibus eligunt industria persone
sublevari non possunt, in cap. Majores, num. 35. de be-
neficiis. 597
3. Imperium Romanum à Græcia cur in Germanos translaturum à
Leone III. in cap. Vergentis, n. 8. de hæret. 95

Impetrans, Impetratio.

3. Impetrans dignitatem in Ecclesia primò vacantes præferebat se-
cundò impetranti certam dignitatem ipsius Ecclesiæ cum vaca-
ret, in c. Ex parte, n. 1. de off. deleg. 187
3. Impetrans an teneatur facere mentionem de literis ad bene-
ficii prius renuntiatis, in cap. Ad audientiam, n. 1. n. 1.
de ritibus. 174
3. IMPETRATIO beneficii vacationis facta mentione receptionis
vigore litterarum ad vacaturam, valet si receptus velis renuntiare
prius quod habet ex priori receptione, ibid. n. 1. 174
3. Impetrans non tenetur facere mentionem de beneficio jam re-
signato, ibid. n. 2. 174
3. Impetrans certo modo qui licet infra præscriptum tempus
non movit tamenque beneficio privatus ex vi regulæ de an-
nulla non gaudet fore privilegio, in cap. Si quis num. 43. de foro
compet. 38
3. Impetratio beneficii ex taciturnitate suppressionis nulla, non reddi-
tur subrepticia, in c. Ex parte, n. 7. de Constitut. 117

2. Imperatio subrepticia beneficii, vel privilegii non valet, in cap. Si quis, num. 3. de cons. tit. vel mori. 205
3. IMPETAS quidam indelicatus est à Deo damnam operare veniam, in cap. Ad abolendam, n. 14. de heret. 93
4. IMPOSSIBILE dicitur quod fieri non potest de pure communi, fed tantum ex dispensatione Papæ, in cap. de illis, et secundo, n. 42. de depost. singul. 30
5. Impossibile reputatur, quæ pendet à voluntate Principis, et concedi non consueverunt, in cap. Cum sit rex, num. 3. c. de arat. & qual. 418
6. IMPOSSIBILITAS iuris, & nature acquiritur, in cap. Nos quidem, num. 16. de testam. 261
7. Impossibile dicitur quod salva dignitate fieri non potest, ibidem num. 62. 264
8. IMPOTENTIA coeundi non dirimit matrimonium jure nature, nisi sit perpetua, in cap. De illis, et secundo, num. 16. de depost. impub. 28
9. IMPUBES potest ad alia vota se obligare, non autem ad votum continentie, & cur, in cap. Tunc interz, num. 45. de Cler. per salt. promiss. 202
10. Impubes minoratum ingressus post annum à parentibus revocari non potest, in c. Si quis, n. 6. de Regular. 333
11. Impubes Religiosus oblatas infra annos pubertatis exire non potest, ibid. num. 11. 333
12. Impubes ambio, vel alter nisi pro bono pacis conjungi non debent, in cap. Ubi non est, num. 1. de depost. impub. 25
13. IMPUGNARE non debet nisi qui defendere debet, in c. Interdum, num. 69. & 81. de immunit. Eccles. 643
14. In dicto designat interfectionem in loco, seu in actu, in cap. Olim, n. 2. secundo, num. 16. de Privileg. 374
15. INCENDIARIÆ & edificatior Ecclesiarum incensio in econominacionem Sedi Apostolicæ reservatur, in cap. Cum pro causa, num. 7. de sentent. excom. 38
16. INCERTUM dicitur quod ignoratur, in cap. Mallina, num. 24. de elec. 309
17. Incertum in causa inducit incertitudinem in effectu, ibidem num. 25. 309
18. INCESTUS committitur etiam in gradibus prohibitis ex Constitutione Ecclesiæ, in cap. Cum presens, num. 12. de pæna. 647
19. Incestus qui fit, ibid. num. 13. 648
20. INCLUSIO iura sua in beneficio est exclusio alterius, in cap. Ex parte, num. 13. de arat. 706
21. Inclusio unius casus in materia jurisdictionis omnes alios diversos excludit, in cap. Taurum, n. 13. de privileg. 249
22. INCOLA est adscriptus manentibus cum loco domicilii, cum loci originis, in cap. Significavit, num. 14. de Paroch. 309
23. Incola non censetur nisi qui in loco mortuus fuit per decem annos, ibid. n. 47. 311
24. INCONTINENTIA periculum oritur ex hoc solo quod corpus sit juvenis, in c. Cuius f. n. 10. de convers. conjugat. 435
25. Incontinentia pœnam suspensam magis viget in filio, quam in filio, in cap. Ut filius, n. 47. de fil. Presbyter. 463
26. INCORPORALIA dividuntur non possunt, in cap. Peritum, n. 10. de Jurispr. 508
27. Incurrit verum est late sententia, nisi habeat relationem ad species pœnæ, quæ requiritur sententiam hominis, & 10. c. Sicut olim, num. 101. de Accusat. 22
28. INDEBITA legitur expostio amicus, etiam in odio, in c. Monachi, num. 17. de clari Monach. 461
29. Indecum si sit negativè concepta, ibid. num. 18. 461
30. Indecum est expostio universalis, ut respondo congruat interrogatori, in cap. Lator, n. 17. quæ si sint legit. 85
31. Indecumæ æquipolet universalis, in cap. De eo, num. 6. de temp. Ordinari. 316
32. INDIGNUS scientia, moribus, vel ætate ad Ecclesiam curam indigne non debet, in cap. Eam te, num. 1. & 2. de arat. & qual. 403
33. Indignus in uno officio debet indignus haberi in alio, in cap. Accipimus, num. 27. & seq. de arat. & qual. 439
34. INDIGNITAS etiam indebita ad indignitatem pœnam ordinariam non sufficit, in cap. Ne innotuit, n. 265. de condit. 79
35. INDUCTA ad maiorem constitutionem alium non debent eius informationem operari, in c. Cum venissent, n. 103. de iudic. 30
36. Inducta ad augmentum divini cultus non debent operari diminutionem, in cap. Olim, n. 19. de verb. signif. 384

Indulgentia.

1. Indulgentia Episcopis concedere non possunt in dedicatione Basilicæ ultra annum, & in anniversario dedicationis, & pro quibuslibet aliis causis ultra quadragesimam, in cap. Cum ex eo, n. 1. & num. 14. de penit. & remiss. 318
2. Indulgentia per Prælatos concedenda debet esse moderata, & secundum quorundam, & qualiter causis, ibid. n. 11. 318
3. Per indulgentias indiscriminatas, & immoderatas clares Ecclesiæ continentur, & penitentialia satisfactionis emittuntur, ibidem num. 12. 318
4. Indulgentia profertur ne dum in purgatorio, sed etiam quoad presentiam hoc iurandam, ibid. n. 13. 318
5. Papa potest remittere pœnitentiam Episcoporum in concedendis indulgentiis, ibid. n. 14. 318
6. Indulgentia quæ ab Episcopis conceduntur ultra annum, in dedica-

- tione Ecclesiæ, & ultra quadragesimam dies in aliis causis sunt ipso iure nullæ, in ea parte, in qua excoquitur, ibid. n. 15. 318
7. Episcopi habent pœnitentiam concedendi indulgentias à Papa, ipse vero à solo Deo, ibid. n. 16. 318
8. Indulgentia ultra numerum dierum hic taxatum non probatur Episcopis concedere in foro penitentiali, ibid. n. 17. 318
9. Indulgentia adhibita duobus de Capitulo debita temporibus ab Episcopo tantum publicatur, & ibid. n. 18. 318
10. Indulgentia quæ tamdiu facultatem quomodolibet committens revocatur Pape V. & perterrita indulgentiarum, & incultam quælibet fieri prohibetur, ibid. n. 19. 318
11. Indulgentia concessa à talibus Prælatis ab communem errorem non valeant, in c. Super eo, num. 6. & n. 11. de crim. falsi. 379
12. Indulgentia à falsis Prælati concessa quomodo intelligatur, ibid. merito, ibid. n. 11. 379
13. Indulgentia concedere non possunt Abbates, & alii inferiores, in cap. Accedentibus, nov. 7. & seq. uique ad num. 10. de extr. Prælat. 217
14. Indulgentia partem accedunt ad dignitatem Episcopalem, partem ad Ordinem, ibid. n. 8. 217
15. Indulgentia non pertinet ad dispensationem Sacramentorum, sed ad dispensationem bonorum communium Ecclesiæ, ibidem num. 10. 217
16. Indulgentia pertinet ad clavem jurisdictionis, ibidem num. 11. 217
17. Indulgentia dari non possunt ab inferioribus Prælatis etiam jurisdictionem quam Episcopales habentibus, ibid. num. 12. sed ab Episcopis tantum, ibid. n. 13. 217
18. Indulgentia datur in potest Vicariis generalis Episcopis, nec Capitulis Sædæ vacante, ibid. num. 17. 217
19. Et an valeat contraria consuetudo, ibid. n. 18. 217
20. Indulgentia concedendi potestas plene residet in Papa, in Episcopis vero est taxata secundum Pape ordinationem, ibidem num. 16. 217
21. Indulgentia anime defunctorum non consequitur à Sacerdote celebrante, sed à Pontifice concedente per modum suffragii, in c. Quidam, n. 17. de celebr. Missar. 578
22. Indulgentiam acquiritur nisi conditio sub qua conceditur adimpleatur, ibid. num. 16. 578
23. Indulgentiarum materia est favorabilis, ibid. n. 16. 578
24. Indulgentia pro beneficiis non est privilegium, sed beneficium nulli noxium, & late interpretandum, ibid. n. 17. 578
25. Indulgentia tantum valent, quantum sonant, ibidem num. 18. 578
26. Indulgentiarum litteras in potest dare Episcopus electus, & confirmatio ante consecrationem, in cap. Accedentibus, num. 9. & seq. de extr. Prælat. 217
27. Et quid si non fit Presbyter, ibid. n. 11. 217
28. Indulgentiam plenam pro recitandis Salutationem Angelicam ad tria signa Campanæ in Solis occasu dicitur concessisse Adrianus VI. Lin. cap. Cuius Ecclesiæ, num. 4. de offic. Custod. 517
29. Indulgentia in potest ab Episcopo concedi subditi pro opere contribuendo in alterius diocesi abique discreti consensu, remissione, in c. Quanto, n. 7. de penit. leg. 375
30. Indulgentia concessa ab Episcopo non prodest non subditi, in c. A nobis, et primo, n. 15. & seq. de sent. excom. 311
31. Indulgentia concedendi potestas plene residet in Papa, in Episcopis vero est taxata secundum Pape ordinationem, in cap. Penitentialium, num. 6. de off. Ordin. 515
32. INDULTA pœnæ de non refectio etiam in iudic. & rationabilibus causis concessa non suffragatur, in cap. Clericis pœna 5. de Cler. n. 1. de testam. 64
33. Indulgetia Apostolica de non refectio si plurimum causis non suffragatur nisi accedat cunctis Ordinariis loci inde beneficiis concordant, in cap. Licet, n. 10. de preben. 234
34. Indulgetia Capituli Caracæ vacandi quique mensis singulis annis à servitio Beneficiorum aeris interponitur, ibid. n. 49. 236
35. Indulgetiam vacandi tres menses à servitio Ecclesiæ non conceditur Canonici nisi non servatio adfuerit, n. 51. 236
36. Indulgetiam Cardinalium non amplius possunt ordinariam concedendi, sed preterea tollendo obicula, in cap. Sicut vult, n. 1. & 46. de extr. Prælat. 310
37. Indulgetiam Cardinalium non comprehendit beneficia reservata duplici affectione personalis, seu casualis, ibid. n. 48. & 50. 238
38. Et quid si reservationes sunt disparatæ, ibid. vers. Sen autem. 238
39. Indulgetia reservationis causa non tollitur per generales non obstantia, in cap. Significavit, n. 10. de offic. Delegat. 343
40. Nec potest illa expensis renouari, ibid. n. 11. 343

Inebriare.

1. Agrosus frequenter convertitur à periculo morbo de confilio Medici liberatus, in cap. A cragula, n. 24. de vi. & bonif. Cleric. 4
2. Inebrians se ad vomitum provocandum an peccet, ibidem numer. 26. 4
3. Inebriare se num licet sine peccato ad virandum tyrannum servitium, ibid. num. 37. 4
4. Inebriare aliquem an licet ad deridendum aliquod secretum consequens publicam salutem, in produktion pœnæ, vel contritionis in Principem, in cap. Amicivimus, papa. 33. & seq. uique ad finem, de reliq. & vener. Sancton. 405
5. INFALLIBILITAS in determinationibus fidei est donum Dei Pres-

- tro, & sacerdotibus dicitur, quod non est alteri communicabile, in c. Majora, n. 33. & seq. de Baptism.
- INFAMIA quid sit, & quomodo contrahatur, & aboleretur in cap. Vetus, n. 1. de Cohib. Cler. & mulier.
- Infamia juris quæ sit, ibid. n. 32.
- Infamia facti quæ sit, ibid. n. 33.
- Infamiam facti removere solus debet, ibid. n. 34.
- Infamia iurisperiti amovetur, & munus non sufficit ad inquirendum, ibid. n. 35. & seq.
- Orta ex severitate judiciali contra Clericum non attenditur, ibid. n. 39.
- Quod oritur ab inimicitia & amula, suspitione & invidia non caret, ibid. n. 36.
- Infamia Canonica per peccatum contrahitur, & per penitentiam aboletur, ibid. n. 37.
- Infamia facti publicis peccatis vitiis, fama virtutum, ibidem n. 42.
- Vide in ver. Fama.
- Infamia facti redditur quæ ineligibilem, etiam sine aliqua liti motione, in cap. Omnipotens, n. 30. de Accusat. Etiam penitentiam operari, ibid. n. 31.
- Infamia sola quæ oritur ex accusatione, denunciatione, & exceptione, non impedit electionem, ibid. n. 33.
- Vide in ver. Accusatus, denuntiatus.
- Infamia quæ ex parva procedit evidenter est, quinquæ ex sententia, in cap. Qualiter, il secundo, n. 97. de Accusat.
- Infamia juris per solam Principem abolem potest, non per Episcopum, in cap. Venerunt, n. 18. de Harer.
- INFANS, figurative, vel metaphoricus non habet diluenda intervalla non licitur dictio de consensu fœdus in anno, in cap. Omnes, n. 5. de pen. & remis.
- Infantes proximi qui dicitur, in cap. Super inordinata, n. 30. de preben.
- Infantes excommunicationis sententia ligari non possunt, in cap. Responso, n. 91. & 109. de sent. excom.
- Infantes a possit religionem ingredi, & habent suscipere, in cap. Nullus, n. 17. de Regular.
- Infans tradit potest Religiosi a Parentibus, in cap. Cum virum, n. 44. de Regal.
- Infantes iure matrimonio incapaces iure naturæ ob defectum consensu, in cap. De illis, il secundo, n. 19. de dispens. Inpub.
- INFIRIOR constitutum Superioris tollere, modificare, aut illi aliquem detrachere non potest, in cap. Consingit, n. 6. de Arbitr.
- Inferior a Papa non dispensat contra preceptum Apostoli, in cap. Super eo, n. 33. de Bigam.
- Inferiorum appellacione veniunt omnes Episcopi inferiores, in cap. Accedentes, n. 33. de excess. Pralat.
- Declaratur, ibid. n. 18. & 10.
- Inferior contra legem Superioris in casibus inopinati non dispensat, si ad Superiorem possit haberi recursus, in cap. Nemo, n. 35. de fili. Presbyter.
- Inferior a Principe non dispensat super iure prohibitorio, ibidem n. 36.
- Inferiores a Papa non possunt facere de Monacho non Monachum, in cap. Ne Religiosi, n. 34. de Regular.
- Inferior iura superiorum non relaxat, in cap. Dilectus, n. 17. de temp. ordin.
- Inferior non prohibetur consociare de gestis per Superiorem abrogata fuisse nulla, in cap. Secundum, n. 15. de offic. Legat.
- Inferior non supplet negligentiam Superioris, vel parat nisi in prece exceptionum, in cap. Nulla, n. 30. de concess. preben.
- Inferior aliquando jurisdictionem habet in subd. Superioris, & potest in eum animadvertere, in cap. Sanè, il secundo, n. 4. de offic. Delegat.
- Inferior non dispensat in lege Superioris, in cap. Dilectus, n. 39. de remane.
- Inferioribus expressis adiecta clausula generali non revincit Superiores, in cap. Mandato, n. 6. de Simon.
- Inferior a Papa regulariter non potest esse iudex in causa propria, in cap. Nulli, n. 15. de elect.
- Sed Papa regulariter contra, ibid. n. 16.
- Vide in ver. Index in causa propria.
- INFEUDATIO.
- Vide in ver. Feudalia bona.
- Et in ver. Papa quæd infestationem.
- INFIDELES ad fidem, & observantiam novæ legis non coguntur mitti, in cap. Canonum fœdus, n. 1. 78. & 2. de consuet.
- Pagani, & Infideles, & in quibus subsist jurisdictioni Ecclesiæ, ibid. n. 64. & seq. usque ad n. 93.
- Infideles debentur terram, in qua jurisdictionem habuerunt Christiani Principes, Papa potest prohibere ne missile dixerunt Christianos, & contrarietate jurisdictione, & dominio privare, ibid. n. 70.
- Item potest infideles præcipere ut admittant Prædicatores Evangelii in terra eorum jurisdictioni subiecti, ibid. n. 71.
- Infidelium dominum, seu prælatum super fideles potest iustitiam tolli per fœderem, & ordinationem Ecclesiæ, ibid. n. 72.
- Infideles non sunt ducit de foro Ecclesiæ, sed alieni a Christo, & servi diaboli, ibid. n. 77.
- Infideles Ecclesiæ non excommunicantur, ibid. n. 78.
- Infidelium iustitias quæ proficiunt, habundando in corde, si mihi liceat, nefas est Christiano, in cap. Falsidicus, n. 106. de crimin. falsc.
- INFINTORUM nullum vitium habet firmitatem, in cap. Præsentem, n. 2. de sepulcr.
- Infirmitas Patrum Minorum an valide fieri possit Legatum annui redditus, in cap. Lo preterea, n. 17. & n. 18. seq. usque ad n. 67. de probat.
- Vide in ver. Præter Minores.
- INFIRMITAS an exerceat Parochiam ad residendum, in cap. Clericos, n. 1. & n. 2. seq. usque ad n. 16. de Cler. non resid.
- Et quid sit in morbum incidit extra locum beneficii, ibidem n. 1. & 2.
- Et quid si infirmus limitet Parochiam, ibid. n. 10.
- Et quid si deficiat copia Medicorum, medicinarumque, ibidem n. 11.
- Et quid si oportet eorum mutare, vel ire ad balnea, ibidem n. 12.
- Reliqua in ver. Parochia, Possit, Residencia.
- Infirmitas præbet iustam causam excusationis à privatione beneficii ob non promotionem ad Ordinem, licet ex propria culpa proveniat, in cap. Ut Abbates, n. 36. de atar. & qualitat.
- Tempus infirmitatis non est computandum pro tempore vacationis, in cap. Licet, n. 140. de preben.
- Declaratur, n. 149.
- Infirmitas est iusta causa cessandi etiam si proveniat ex propria culpa, in cap. Nisi cum preben, n. 12. de remane.
- Infirmitas debilis, aut vix quædam non est iusta causa percipiendi in absentia redditus beneficii, in cap. Consultationibus, n. 9. de Cler. apoc.
- Infirmitas quando exculat Episcopum à limitibus per scriptura videndis, in cap. Ego N. n. 24. de Jurur.
- INFIRMI remoti ab Officio, vel Beneficio est contra ius, & inhiatent publicam, in cap. Ceterum, n. 107. & seq. de excep.
- Infirmitas ab officio removeri potest de potestate ordinaria, quando officium datur principaliter non propter dignitatem, sed propter exercitium, ibid. n. 62.
- Contrarium, ibid. n. 73. & seq. usque in finem.
- Declaratur primo, ut procedat in officio temporali, non autem in spirituali & perpetuo, ibid. n. 67.
- Declaratur secundo, ut procedat in officiali, qui ex propria culpa in morbum incidit, ibid. n. 68.
- Sed contra secundum Canonem, ibid. n. 69.
- Declaratur tertio, ut procedat in remissione ab administratione, non autem à titulo, & habitu officii, ibid. n. 70.
- Declaratur quarto, ut non procedat siante consuetudine infirmitatis de per subdorem, ibid. n. 71.
- Declaratur quinto, ut non procedat in officiali, qui factus est eccus, ibid. n. 80.
- Judices propter longinquam infirmitatem inutiles ab administratione remouentur, & alia in eorum locum subrogantur, ibidem n. 67.
- Contrarium, ibid. n. 67. & 73.
- Declaratur multis modis, ibid. n. 65. & seq. usque in finem.
- Judex datus mutari jubetur si propter infirmitatem diu fuerit impeditus, ibid. n. 64.
- Procedit in causa delegato, ibid. n. 71.
- Judex propter furorem, vel ebrietatem superuenientem non debet removeri, ibid. n. 67.
- Judices ob adversam valetudinem inutiles remouentur ab administratione, sed non ab officio, ibid. n. 70.
- Infirmitas five Episcopi, five Parochia, five simplices Beneficiarii, five Officialis non remouentur, sed eis datur Coadiutores, ibid. n. 75. & n. 76. seq.
- Infirmitas potest vocare, & proficere, nisi sit extra mentem, in cap. Ex transmissa, n. 1. de remane.
- Vide in ver. Causa, Officialis, Officium, Interm.
- Infirmitas integre percipit beneficii sui fructus, in cap. Cum percussio, n. 1. de Cler. apoc.
- Infirma debentur iustis distributionibus quotidianis, dammodo infirmitas sit principalis causa non residendi, ibid. n. 11. & 16.
- Infirmitas qui horas Canonicas recitare non potest, non recitat illas sedit, ibid. n. 24.
- Infirmitas iuris Editione habetur pro interfectione, ibid. n. 19.
- Infirmitas percipit in absentia fructus per hebdomadam, & distributionem accrescentem, quatenus infirmitas est causa non residendi, vel non interfueri, in cap. Ad audientiam, n. 7. de Cler. non resid.
- Vide in ver. Distributiones quotidianas a quibus debeantur.
- Et in ver. Episcopus infirmus.
- INGENIO non procedendum, sed auctoritatibus insistendum, in cap. Ne iniuriis, n. 146. de consuet.
- INGRATITUDO abolet religionis ingressu, in cap. Magnus, n. 17. de oblat. adriatic.
- INGREDIENS seps Monasterium Monachum absque licentia Ordinaris, vel alterius superioris an incurrit excommunicationem Papa reservatam ex Bulla Gregorii XIII. in cap. Nuper, n. 17. & seq. usque in finem. excommunic.

- 7 Ingressiones septa Monasterii Monachum partem licentia revocare; aut Ordinarii licentia abeuntis magis delinquent, quam ingrediens sine licentia, ibid. n. 3. & seq. 145
 8 INHABERE quid sit, in cap. Ex parte, n. 3. de confus. 145
 9 INIMICITIA an exculat Parochum a residentia, in cap. Clericos, num. 11. de Cler. non resid. 64
 10 Inimicitia gravis, & gravissima, seu capitales quae dicantur, ibid. num. 9. 66
 11 Inimicitiae capitales contrahuntur ex verbalibus injuriis, in cap. Veniens, n. 3. de Jurat. 171
 12 Inimicitiae privatorum non referuntur ad publicam causam, in cap. Quia etiam, num. 17. de consuetudin. & assens. 70
 13 Inimicitiae in criminibus exceptis nisi sine capitales, non repellunt testes, sed fidem minuunt, in cap. Per vias, il primo, num. 5. de Sineon. 52
 14 Inimicitiae capitales an exculat a residentia, in cap. Ad supplicationem, num. 11. de renuntiatio. 333
 15 Inimicitiae
 Vide in ver. Episcopus quoad renuntiatioem.
 16 INIMICIS capitalibus non debet quicquid se committere etiam cum literis salva conductus, in cap. Clericos, num. 24. de Cler. non resid. 66
 17 Inimicus se credere nemo tenetur etiam cum literis conductus, & allectionatus, in cap. Cum ex inquisito, num. 37. de Nov. oper. nunciat. 331
 18 INITIUM si desit, desit initium, in cap. Publicato, num. 6. de elect. 308
 19 de INIURIIS illatae, & earum satisfactio potest compromitti, in cap. Veniens, n. 4. de Jurat. 171
 Vide in ver. Compramisum.
 20 de Injuriis utrinque illatis fieri debet mutua compensatio si civiliter apud ad penam parti applicandam: Secus si criminaliter, ibid. num. 9. & seq. 173
 21 Injuria quod modis inferatur, in cap. Quanto, num. 11. de privilegiis. 376
 22 Injuria acron respectu quantitate facti quando dicatur, in cap. Cum illorum, n. 9. de sentent. excomm. 349
 23 Injuria atrocissimae si in theatro, in foro, vel in conspectu Praetoris facta sit, ibid. n. 24. 349
 24 Idem si in Ecclesia vel Conventu, ibid. n. 24. 349
 25 Injuriarum inferens Titum quoniam putabat esse Casum quae perna puniatur, in cap. Ad audientiam, num. 69. de homicid. 136
 26 Injuria omnis capitalis major est quilibet reus, in cap. Interfectio, ibid. num. 10. de homicid. 133
 27 Injuriarum proximi, & vicini qui negligit propulare, videtur injuriam fecisse, in cap. Sulepmita, num. 1. de homicid. 136
 28 Injuriarum non inferi qui jure publico utitur, in cap. Sane, il secundo, num. 31. de offic. Deleg. 524
 29 Injuriarum alicuius propositum tantum ad vindictam, in cap. Odoardus, num. 49. de solut. 241
 30 Injuria an inferatur mortuo
 Vide in ver. Mortuus.
 31 Injuria aggravatur ex dignitate personae cui utroque, in cap. Ad falsificationem, num. 17. de crim. falsi. 184
 32 Injuria remissa ob nova delicta renascitur, in cap. Ex litteris, num. 10. de Divorc. 97
 33 INJUSTITIA notoria nullatenus equiparatur, in cap. In civitate, num. 1. de usuri. 114
 34 Injunctio verbum imponit omnimodam civitatem criminis, & doli, in cap. Vellea, num. 132. de cohabit. Cler. & mulier. 30
 35 INNOCENTII, Hostiensis, & Joas. Andreæ auctoritas quanta sit, in cap. Ne iniuriarum, num. 163. de consuet. 47
 36 Innocenti doctrina de arbitrio transgrediens legem expenditur, in cap. Canonem litteris, num. 119. usque ad num. 121. de consuet. 33
 37 Innocentius IV. pater Juris, & cur, in cap. Quotiam, num. 65. de consuet. 138
 38 Innocentius X. Decretum de parvis conventibus Ordinarii subiectis expenditur, in cap. Quanto, num. 36. de offic. Ordinarii. post pag. 568
 39 Declarationes Congregationis super statu Regularium ad praedictum decretum, ibid. n. 41. post pag. 568
 40 INNOVATIO pars novum non tribus, sed aequum conservat, in cap. Turam, n. 49. de privilegiis. 170
 41 INOBEDIENTIA, & offensa quae libet, aut rebellio contra Papam, & Sacram Apostolicam sine casu Sedi Apostolicae reservata, in extrav. Pauli II. & Sixti IV. in cap. Quod si praedecessores, n. 24. de schismat. 104
 42 Inobedientia regularis excluditur ex licentia Praetoris pueri, & abentia, in cap. Non magis prope, num. 4. Ne Cler. vel Monach. 699
 43 INOPIA & impotentia solvendi non extinguunt obligationem, sed suspendit illius effectum in tempore profectionis fororum, in cap. Odoardus, num. 64. de solut. 243
 44 INQUIRERE debet superior contra subditum inusum Praetorem de his tantum, super quibus praesentit infamia, in cap. Qualiter, & quando, il secundo, n. 1. de Accusac. 15
 45 Inquirenda est veritas ab eo, contra quem sit inquisitio, perita quam a rebus, ibid. num. 5. 15
 46 Inquirenda officium est veritatem invenire, ibid. n. 10. 20
 47 INQUISITIO extraordinaria, & generalis quae sit, in cap.

- Permissio, num. 6. de offic. Ordinarii. 550
 1 Fieri potest etiam sine non procedente summario, & sine strepitu iudiciali, ibid. n. 7. 550
 2 Inquisitio, vel accusatio, denunciatio, & exceptio an impediunt promotionem, vel electionem, in cap. Accusatum, num. 10. de Summ. 35
 3 Inquisitio non fit nisi contra infamatum, in cap. Omnipotens, n. 16. & 14. de Accusac. 7
 4 Inquisitio in casibus, in quibus potest fieri non procedente infamia, non impedit electionem, ibid. num. 18. 7
 5 Inquisitio est permissa non solum cum agitur ad vindictam publicam, sed etiam ubi agitur civiliter ad satisfactionem Beneficentiae, Qualiter, & quando, il secundo, num. 6. de Accusac. 15
 6 Inquisitio in causis civilibus est permissa si spectant ad publicam utilitatem principaliter, ibid. n. 7. 15
 7 Inquisitio facienda est in loco, ubi quis laborat infamia, ibid. num. 8. 15
 8 ad Inquisitionem ex fama, ut procedi possit tam contra subditum, quam contra Praetorem quae requiratur, ibid. n. 9. 15
 9 Inquisitio ut fieri debeat, requiritur ut fama ad aures superioris pervenerit, nec sufficit ut pervenerit ad alios, ibid. num. 10. 15
 10 Inquisitio non contra Praetorem, nec contra subditum fieri potest, nisi infamia praecedat, ibid. n. 11. 15
 11 Inquisitio an sit remedium ordinatum, vel extraordinarium, ibid. num. 12. 16
 12 Inquisitio iam incursa cessat superveniente Accusatore, ibidem num. 13. 16
 13 Inquisitio non ita facile fit faciendi contra Praetorem, seu contra subditum, ibid. num. 17. 16
 14 Contra Praetorem requiritur infamia, quae sine scandalo diffamulari non potest, vel sine periculo relevari, ibidem d. num. 17. & 17. 18
 Vide in ver. Fama.
 15 Inquisitio quando fit contra aliquem debet esse persona, ibidem num. 18. 17
 16 In inquisitione qui ordo fit servandus, ibid. n. 19. 17
 17 Inquisitio si primo ferret, & postea traderetur capitula, nihil ageretur, ibid. num. 30. 17
 18 Quod procedi in inquisitione specialis, licet in generali, in qua non datur capitalis, ibid. n. 31. 17
 19 Inquisitionis processus non traditur vero Capitalis valer si non apponatur, ibid. n. 31. 17
 20 Inquisitionis quomodo fit, & an in quolibet inquisitione fit servanda forma hujus Capitalis, ibid. num. 40. & seq. usque ad num. 66. 17
 21 Inquisitionis generalis quae dicatur, ibid. n. 41. 17
 22 Et quae inquisitio generalis, ibid. n. 42. 17
 23 Capitalis tradit non debet quando inquiratur super fides Ecclesiae, num. 43. 17
 24 Inquisitio specialis quae sit, ibid. n. 44. & 55. 17
 25 Si fiat non ad penam imponendam, sed ex debito officio, non requiritur infamia, ibid. num. 47. 17
 26 Idem si fiat ad denunciationem publici officialis, ibidem num. 48. 18
 27 Inquisitio contra Regularem si fiat ad correctionem, non requiritur formam hujus cap. ibid. num. 49. 18
 28 Si vero fiat ut ab administratione removetur, servanda est haec forma quod quidam, ibid. num. 50. & 51. 18
 29 Inquisitio alia est preparatoria, seu generalis ad inveniendum delinquentem, alia solennis ad puniendum, & ad Canonis dicitur specialis, ibid. n. 54. & 66. 18
 30 Inquisitionis specialis diffinitio, ibid. n. 55. 18
 31 Inquisitionis generalis, & specialis communis praedicta quae sit, ibid. num. 56. & num. 57. & 60. 18
 32 Inquisitio generalis, quae fit ad inveniendum delinquentem non requirit infamiam, ibid. n. 57. 18
 33 Inquisitio generalis transit in specialem quando testes in genere interrogati nominant delinquentem in specie, ibid. num. 58. & 61. 18
 34 Inquisitio specialis contra eorum personam sine ex officio, si sit ad denunciationem alterius fieri non potest nisi infamia praecedat, ibid. num. 59. 18
 35 Inquisitio specialis non procedente diffamiatione est nulla, nec obstat contraria confectio, ibid. n. 60. 18
 36 Inquisitio generalis in qua per testes aliqui nominatur sine alia forma, & specie vitat ad specialem inquisitionem, ibid. num. 61. 19
 37 Inquisitio super crimine, quae fit ex mero iudicio officio, an, & in quo differat ab inquisitione, quae fit ad querelam, seu denunciationem parit, ibid. num. 62. & seq. usque ad n. 68. 19
 38 Inquisitionis iudicium in quo differat a iudicio per vim accusationis, & per vim denunciationis, ibid. num. 68. & 69. usque ad num. 74. 19
 39 Inquisitio quae formatur contra Regularem quod habet specialis, ibid. num. 98. 21
 40 Ordo iuris in inquisitione quae fit contra Regularem, non est ad unguem observandus quoad substantialem iudicium: secus quoad veritatis probationem, ibid. n. 99. 21
 41 Exceptiones tunc non recipiuntur contra Regularem quod contra fideles, ibid. num. 101. 21
 42 INQUISITORES habere praeiudicium cupit ut uti esse debent, in

- in cap. Cum in cunctis, num. 114. de elec. 353
- 1 Inquisitiones officiales in regno Siciliae ab Episcopo cogi possunt solvere legata pia, non obstant allegatis exemptionibus, in cap. Ad hanc, num. 11. de Relig. domib. 499
- 2 Inquisitor potest punire haereticum mentalem si liqueat de haereti per illius confessionem, in cap. Dolentes, num. 61. de celebr. Missae. 485
- 3 INQUISITUS pendente inquisitione ineligibilis est, in cap. Omnipotens, num. 16. & 34. de Accusat. 7
- 4 Inquisitor non potest confessionem suam impingere sub perextu, quod capitula sibi tradita non facierit, vel infamia non praecederit, in cap. Qualiter, & quando, il secundo, num. 33. de Accusat. 17
- 5 Inquisitor de lapidatione inecum ab administratione removetur, consilio de suspensio: in facis in accusat. ibid. n. 34. 20
- 6 Vide in ver. *Praeterea quod alienationem, & administrationem.*
- 1 INSTANTILLARE quid sit, in cap. Qualiter, n. 3. de elec. 266
- 2 INSTANTIA causae in iudicio non perimitur per mortem alterius eoluntatem, sed in haereditate continuatur, in cap. Ha parte, num. 16. de Arbitr. 703
- 3 Secus in arbitrio, ibid. num. 17. 703
- 4 Instantiam dare sufficit respondentem, in cap. Interfeci, num. 14. de homic. 123
- 5 Instantia causam ante litem conciliationem non currit, in cap. Olim, num. 7. de lit. contest. 83
- 6 Instantia contra laicum inchoata an transeat in Clericum successorem, refertur votum D. Robulieri ad Signaturam iustitiae approbatum, in cap. Magnus, num. 50. & 59. de obligat. ad rat. 490
- 7 Instantia causam de iure civili perit triennio, sed de iure Canonico causae instantiam non habet, & cur, in cap. Super eo, il secundo, num. 3. de Appellat. 191
- 8 Et quod post Concilium Tridentinum, ibid. num. 19. in fin. 193
- 9 Instantia iudicii non perit per lapsum triennii de iure Canonico, secus de iure civili, in cap. Venerabili, num. 1. & seq. de Iudiciis. 31
- 10 Et quae res ratio diversae, ibid. n. 3. & seq. 31
- 11 Instantia peremptoria contra alia peremptur: datur novae libellus, si iterum contestatur, & omnia sunt de novo, ibidem num. 4. & 13. 32
- 12 Instantiam an perit triennio secundum Canones in causa tam ordinarii, quam delegatae, ibid. n. 6. 32
- 13 Instantia in causa appellacionis tam secundum legem, quam secundum Canones perit lapsu unius anni, vel ex causa triennii, ibid. num. 8. 32
- 14 Criminalium causarum instantia an de iure Canonico perat per lapsum triennii, sicut perit de iure civili, ibid. n. 9. 32
- 15 Instantia perit etiam de iure Canonico, quando ante absolvitur propter irreperit iudicium, ibid. n. 10. 32
- 16 Instantia de iure civili perit triennio, sed non perit iudicio iudicis, ibid. n. 13. 32
- 17 Instantia ex Coacilio Tridentino per lapsum triennii perit iudicio, quae iudicio expirat, sed non perit partibus, nec perit acta, ibid. num. 14. 32
- 18 Instantia ex Concilio Tridentino an currit, cum non sit per iudicio, quoniam causa infra biennium terminatur, sed vel ob querelam causae, vel ob partium evallationes, ibid. n. 19. & seq. usque in fin. 32
- 19 Instantia non currit si per procehatur ultra praefixum tempus ob causae maposutionem, ibid. num. 20. 32
- 20 Instantia non currit cum causa procehatur partium evallationibus, ibid. num. 21. 32
- 21 Contrarium, ibid. num. 22. 32
- 22 Sententia lata post instantiam peremptam nulla est, ibidem num. 24. 32
- 1 INSTITUERE quid sit, in cap. Cum pridem, num. 91. de Praeb. 693
- 2 Vide in ver. *Instrumentum.*
- 3 Instruere, & deservire spectat ad ordinariam jurisdictionem, in cap. Tux, num. 13. de Cler. non residen. 78
- 4 Instruitur scienter peccati in beneficium viventi hoc ipso pellendus est, & nihilominus deponendus, in cap. Litera, num. 1. de consec. Praeb. 296
- 5 Instruitio beneficiorum de iure communi ad Episcopum spectat, in cap. Eam te, num. 2. de xtra. & qual. 403
- 6 Instruitio authoritabilis non competit inferioribus Praebitis etiam ex consuetudine, vel praescriptione, ibid. n. 3. 403
- 7 Nisi habent jurisdictionem quasi Episcopalem in Clerum, & populum privatim ad Episcopum, ibid. n. 4. 403
- 8 Instruitio corporalis de iure communi ad Archidiaconum pertinet, ibid. n. 5. 403
- 9 Instruitio collectiva potest competere inferiori ex consuetudine, ibid. num. 7. 403
- 10 Instruitio in beneficiis iurispersonatus, quae post Concilium Tridentinum acquiritur, referri non potest alteri quavis Episcopo, in cap. Cum Ecclesia Valeriana, n. 11. de elec. 277
- 11 Etiam in Ecclesia exempta, nisi rector ordinaria fungatur jurisdictione, ibid. n. 12. 277
- 12 Instruitores quae sunt Concilium an inmemorabili ad inferiora spectabant an sine subdiacono, ibid. n. 13. 277
- 13 Instruitio de Fratribus Minoribus facta ad effectum erigendi loca

- haereditaria & precium convertendi in usum fabricae, vel sacristiae an teneat, in cap. Nimis parva, num. 26. & 39. & seq. de decretis Praeb. 333
- 1 Instruitio debet fieri non scripta, modus etiam illi adiectus est pro non scripto, ibid. n. 35. 333
- 2 Instruitio de monasterio, seu Ecclesia Fratrum Minorum an valet, & an sufficitur in persona Ecclesia Romana, ibidem num. 43. 334
- 3 Instruitio de digno omisso digniore inter duos praefatos ad patrem laico, quavis a principio fieri non debeat, tamen facta tenet, in cap. Cum antea, n. 9. & 36. de Iurisperson. 514
- 4 Instruitio authoritabilis est de lege jurisdictionis, in cap. Quod ad praedecessorem, num. 38. de scholast. 107
- 5 Instruitio canonica tanquam sollemnitas extrinseca non presumitur, sed probari debet, ibid. n. 121. 114
- 6 Instruitio cui de iure communi competit, eadem & deservitur, in cap. Consequenter, num. 15. de off. Ordin. 587
- 7 Secus si de iure communi, ibid. num. 19. 587
- 8 Praescripta instruitio, non censetur praescripta deservitio, ibid. num. 20. 587
- 9 Canonica instruitio dicitur quae est sine vicio conferentis, recipientis, vel formae, in cap. Conditus, num. 10. de fil. Praeb. 482
- 10 Instruitio in bona, quorum non est capax nisi procehatur ex legitimo matrimonio, consistit in quasi possessione legitimata vera, & non ficta, in cap. Lator, num. 19. Quia sunt legit. 83
- 11 Instruitio tres sunt species, in cap. Cum Ecclesia, num. 28. de caus. post. & prout. 111
- 12 Instruitio corporalis pertinet ad Archidiaconum de iure communi, ibid. num. 39. 111
- 13 Instruitio authoritabilis non potest fieri ab Archidiacono, ibid. num. 30. 111
- 14 Nec praescribitur sine titulo, aut inmemorabili, ibidem num. 31. 111
- 15 Instruitio collectiva quavis spectat ad Episcopum, tamen Canonica non resistit quin competat inferiori, ibid. num. 32. 111
- 16 Instruitio haereditaria. 111
- 17 Vide in ver. *Haereditas infamia.*
- 18 Instruitio praefatorum est jurisdictionis necessaria, non voluntaria, in cap. Illa, n. 15. Ne Sede vacante. 208
- 19 Instruitio beneficiorum spectat ad Episcopos, vel eorum Officiales, in cap. Ex frequentibus, n. 1. de Instruit. 160
- 20 Instruitio, & custodia possunt de iure speciali ad inferiores pertinere, & pendere lite cum Duocensio, in possessione defenditur, in cap. Cum venisset, n. 1. de Instruit. 181
- 21 Episcopus fundat intentionem de iure communi super instruitioe personarum in beneficiis fidei duocensio, ibidem num. 2. & 11. 181
- 22 Declinatur, ibid. n. 3. 181
- 23 Vide in ver. *Instrumentum.*
- 1 INSTRUITUS ad praesentationem ejus qui tunc iurispersonatus possidebat, & creditur patronus non removetur, licet illud jus ab eo posita revocatur, in cap. Consultationibus, num. 2. de Jo. regat. 120
- 2 Instruitus ab impediente Religiosum Fratrum Minorum, statim sequuta illius possessione potest capere haereditatem, etiam non expectata morte naturali, in cap. In praesentia, num. 52. de Probat. 136
- 3 INSTRUENDI munus alieni ex debito incumbens potest alteri demandari, in cap. Cum sit ars, num. 3. de xtra. & qual. 437
- 4 INSTRUITIO de qualitatibus promovendi extra Curiam a quibus sumenda, in cap. Nisi cum pridem, num. 67. de re. nunc. 337
- 5 INSTRUMENTA rogata a notario contra prohibitionem statuti valent, in cap. Litera, quas, num. 10. de matrim. contr. contr. innot. Eccles. 76
- 6 Instrumenta a notariis Clerici confecta, in cap. Sicut te, num. 33. & seq. usque ad num. 41. Ne Cler. vel Monach. 673
- 7 Et quod post interdictum notariatus officium, ibidem num. 34. & 37. 673
- 8 Instrumentum sumptum ex sumpto non probat, in cap. Lator, n. 4. Quia sunt legit. 86
- 9 Instrumentum in quo millesimum repugnat indicium, vincitur in totum, ibid. n. 45. 86
- 10 Et saltem non probat datam, ibid. num. 46. & 66. 86
- 11 Instrumentum si alius subscritum fuerit Interuillius juramento, vel ex arbitrio boni viri juramentum deferatur, in cap. Incumtate, num. 1. de refl. & testat. 150
- 12 Instrumentum appellacionis veniunt etiam testes, in cap. Pervenit, il primo, num. 7. de refl. cohen. 159
- 13 Procehatur in materia lata, secus in restringibili, ibid. n. 8. 159
- 14 Instrumentum unius fidei, & electus fides illius etiam in alia instrumenta, in cap. Ad audientiam, il primo, num. 14. de Re. script. 157
- 15 Instrumenta communia debent edi possidendi ad fundam in instrumentum etiam in causa reconventionis, in cap. G. per petuam, n. 6. de fid. Instruit. 163
- 16 Vide in ver. *Acta.*
- 17 Instruimus perdit tenor probat potest per testes, qui illud perfecegerunt, & deponunt, quod esse sine vicio, in cap. Cum olim, il primo, num. 1. de perit. 252

- Instrumentum fuisse autem non sufficit probare: si ergo probetur illius tenor una cum solemnitatibus necessariis, ibid. num. 9. & co. 253
- Tales deponentes super instrumentis deperditis debent esse pretii, ibid. num. 9. 253
- Instrumentum discrepans à matrice, seu protocollo debet certum illud contineri, & contineri, in cap. Licet, num. 23. de crim. falsi. 181
- Instrumentum apostasione facta in adu per chartas penfessionibus, & non contradicentibus probat originale, in cap. Cum in iure, num. 11. de off. deleg. 234
- Secus si solus Notarius exemplaverit originale instrumentum reducendo illius tenorem ad acta, ibid. num. 11. 234
- Instrumentum cum productione, sola productio est de actis, & non tenor, ibid. num. 14. 234
- INSULA si in mari appareat, decimas novissimas cui Ecclesie debeantur, in cap. Quoniam, num. 2. de Decim. 311
- INTELLECTUS rectus est qui dirigitur à prudentia, scientia, & opinione vera, non rectus vero qui dirigitur ab eorum contrariis, in cap. Ne imitari, num. 88. de Constat. 36
- Intellectus rectus, & non rectus qui dicatur ex sententia Alexandri de Alen, & D. Thomas, ibid. de 7. & 8. 37
- Intellectus inclinat in obiectum suum per modum nature, ibid. num. 83. 38
- Intellectus speculativi, & practici virtus in quo consistat, ibid. num. 86. 38
- Intellectus speculativi, & practici 21, & in quibus differant, ibid. num. 137. & num. 138. 44
- Intellectus ita movetur ab objecto vero, sicut appetitus sensitivus bruti ab objecto delectabili, ibid. num. 139. 47
- Voluntas habet libertatem contrarietatis: intellectus scius, ibid. num. 136. 47
- Intellectus Divinus, & Angelicus cognoscunt compositionem, & divisionem per intellectum simplicis quidditatis, in d. c. Ne imitari, num. 168. de Constat. 48
- Intellectus humanus cognoscit componendo, dividendo, & variando, ibid. num. 166. 48
- Intellectum esse certum practice, & dubium speculative, vel e converso non est possibile, ibid. num. 173. 53
- Intellectus non habet libertatem operandi ut liber, sed violentur inclinatur in eam partem, in qua sunt fortiores motiva, ibid. num. 177. 59

Intellectus capitulorum, Decretis, Decretalium, & Saxi.

- Ad obediendum, in cap. Ad extirpandas, num. 6. de fil. Presbyter. 470
- Ad apostasiam, de Regulari, in cap. Cum accessissent, num. 28. de Constat. 110
- Aliter, 30. q. 1. in cap. Tua, num. 22. de dispensat. simplici. 23
- Aliter, ibid. in cap. Nuper à nobis, num. 2. & seq. usque ad num. 29. de legum. 209
- Amplius, num. 7. de prescript. 175
- Beneficium, de Regulari, lib. 6. in cap. Constat, num. 34. de Regulari. 401
- Canonici, & c. Sicut, 37. diff. in cap. Numer, num. 24. de fil. Presbyter. 477
- Canonum statuta, de Constat. in eodem c. à num. 1. usque ad num. 10. 477
- Canonici, de elect. in cap. Quia ingredientibus, num. 4. & 32. de testam. 357
- Charitatem, 12. q. 2. in cap. Venerabili, num. 21. & 19. de censur. 354
- Clerici, 1. q. 1. in cap. Significatum, num. 41. de preben. 83
- Clerici de potest. in cap. Mitali, num. 60. Ne Cler. vel Monach. 618
- Clerici, 21. diff. in cap. Cum contingat, num. 56. de stat. & qual. 320
- Clerici, 21. diff. in cap. Requirat, num. 40. de censur. ab Episcopo. 380
- Congregatio, §. Hincvenimus, 17. diff. in cap. Significasti, num. 73. de elect. 319
- Consecrator, de off. Ordin. in cap. Quoniam, num. 17. & 18. & 32. de Decim. 313
- Constitutiones, de Relig. domib. in cap. Cum pridem, num. 38. de plect. 649
- Constitutiones, de fil. Presbyter. in cod. c. Constitutiones, n. 2. usque ad num. 27. 481
- Constitutio, de Usuris, in cap. In Civitate, n. 4. de Usuris. 154
- Corporis Sanctorum, de Consecrat. dist. 1. in cap. Cum ex corpore. 16. de Relig. & reuerent. Sanctorum. 609
- Cum corpore, de elect. in eodem cap. Cum causam, n. 39. 377
- Cum creatura, de celebrat. Missae. in cap. Ut Absentes, num. 26. de stat. & qual. 399
- Cum in causis, §. Inferiores, de elect. in d. cap. Cum in causis, num. 35. 377
- Cum in fine, de Decimis, in cap. Cum contingat, num. 11. cod. tit. 319
- Cum contingat, de stat. & qual. in d. cap. Cum contingat, n. 46. 35

- de super. usque ad num. 75. 341
- Cum Absente, §. Quasi, de celebr. Missae. in cap. Ne iniuriarum, num. 76. de Constat. 63
- Cum non decet, de elect. lib. 6. & concilio cum c. Un. de Cler. non resol. eodem lib. 6. ut cap. Licet, num. 178. de paroch. 143
- Et caput Ecclesie unitus ad hoc requiratur, ibid. n. 160. 143
- Cum omni, triplex intellectus, in d. cap. Cum omni, num. 1. & seq. usque ad n. 11. de Constat. 91
- Cum parochia, q. 1. in cap. Constitutionibus, num. 28. de Cler. agro. 167
- Cum profano, de privileg. lib. 6. in cap. Procuraciones, num. 43. de censur. 349
- Cum tempore, de Arbitrio, in c. Ex parte de arbit. 703
- Cum voluntate, de sentent. excom. in c. Indecorum, num. 26. & 48. de stat. & qualitat. 400
- Declaratum, de potest. in cap. Contingit, num. 29. de Arbitrio. 700
- De Francie, de sponsal. in cap. Utum, num. 17. de cognat. spuris. 79
- De gradibus, de Paris, in d. c. in cap. Cum contingat, num. 61. de stat. & qual. 414
- De his, 11. diff. in c. Ut Absentes, n. 23. de stat. & qual. 397
- De iure, 7. q. 1. in c. qui, num. 4. de homicid. 119
- De modo, de preben. in cap. Dandum, & secundo, num. 18. & seq. de elect. & in cap. Cum jam dandum, n. 22. de preben. 97
- De omni, 27. diff. in cap. Tua licet, num. 5. de Cler. per alt. promot. 203
- De omni, 27. diff. in cap. Requirat, num. 47. de Ordin. ab Episcopo. 380
- De omni, & c. Potestatem, 7. q. 1. in cap. Quod à prebenditione, num. 14. de schismat. 105
- De omni, de sent. excom. lib. 6. in cap. Successus, num. 26. de homicid. 136
- De omni, de offic. Archid. in cap. Nullus, num. 24. de for. compet. 46
- De omni, 30. diff. in cap. Nonnulli, num. 37. de Rescript. 170
- De omni, 30. diff. in cap. Ne iniuriarum, num. 128. de Constat. 63
- De omni, 30. diff. in cap. Ex parte, num. 16. de capell. Monach. 106
- De omni, de Rescript. in cap. Pastoralis, num. 17. de Appel. lat. 104
- De omni, 30. diff. in cap. Nullus, num. 29. de for. compet. 46
- De omni, 30. diff. in c. Non quidem, n. 13. de testam. 369
- De omni, 30. diff. in cap. Conjugatus, num. 12. de conversi conjugat. 448
- De omni, 30. diff. in cap. Constat, num. 1. in cap. Cum creatura, num. 38. de celebrat. Missae. 189
- De omni, 30. diff. in c. Si diligenti, in cap. Cum pridem, num. 40. de paroch. & in d. cap. Ex diligenti, num. 34. & seq. usque in fin. de Simon. 36
- De omni, de elect. lib. 6. in cap. Cum in causis, num. 35. & 56. de elect. 347
- De omni, de excess. Prælator. in cap. Requirat, num. 80. de ordin. ab Episcopo. 380
- De omni, 1. q. 1. in c. Cum pridem, n. 43. de preben. 670
- De omni, de Arbitrio, in d. cap. Ex parte, num. 16. & seq. 106
- De omni, de privileg. in cap. Contingit, & secundo, n. 13. de sent. excom. 369
- De omni, de tempore. ordinat. in cap. Constitutionibus, num. 6. de Apollat. 317
- De omni, & cap. Ad sacra, de tempore. ordin. in d. c. Ex errore, num. 11. 379
- De omni, & c. Contra eos, de Cler. non resol. in d. cap. Ex parte, num. 1. & 12. 54
- De omni, & c. Qui vult, de preben. in cap. Nisi essent, num. 48. coden tit. 110
- De omni, 37. q. 1. in cap. Constat, n. 39. de Regulari. 401
- De omni, de preben. lib. 6. in cap. Super iure, de Rescript. 119
- De omni, de omni, n. 2. q. 1. in c. Valde, num. 70. de seq. usque ad num. 80. maxime num. 76. & 161. vers. Non obstat secundum de crim. falsi. 174
- De omni, 12. diff. in cap. Constat, n. 17. de observat. Jejun. 617
- De omni, 77. diff. in cap. Cum contingat, num. 33. & num. 19. de stat. & qual. 418
- De omni, de Cler. contra. ministr. in cap. Ne iniuriarum, num. 248. de Constat. 48
- De omni, de Capell. Monachorum, secundum Abbatem, & resistitur, in d. c. In Ecclesia, n. 1. vers. Soli videntur. 701
- De omni, & c. Iure, q. 1. in c. Tempus, n. 39. 39. & 56. de tempore, & pac. 633
- De omni, de malis, & cap. Possessio, de Iudicio, in cap. Licet, num. 18. de penis. 186
- De omni, 16. q. 7. in cap. Non magis, num. 26. Ne Cler. vel Monach. 661
- De omni, 21. diff. in cap. Persecutionem, num. 34. de offic. Ordin. 774
- De omni, de Simon. in cap. Tua nos, num. 47. de offic. mon. 60
- De omni, de sent. excom. in cap. Ne iniuriarum, num. 247. de Constat. 35

1. *In singulis*, §. Ordineur de stat. Monachon in cap. Dilectus, il primo, num. 19. de Referep. 189
2. *In scriptis*, de homicid. in cod. cap. Interficiat, num. 7. & seq. usque ad num. 13. 121
3. *In scriptis*, de homicid. in cap. Sufficiens, num. 25. de homicid. 126
4. *In scriptis*, l. qu. 1. in cap. Fecunditatem, num. 37. de sepulch. 394
5. *In scriptis*, 20. qu. 1. in cap. Cum sit, nu. 74. de Convent. conjugat. 439
6. *In scriptis*, 34. diff. in cap. Super eo, num. 23. & 32. verif. Ad primam igitur, de legam. 499
7. *In scriptis*, de Regular. in c. Admonet, num. 17. de renunciat. 330
8. *In scriptis*, de testib. in cap. Cum elis, num. 149. de testam. 376
9. *In scriptis*, de rebus spoliis, in cap. Ne iniuriar, num. 399. & num. 34. seq. de confitut. 34
10. *In scriptis*, de voc. in cap. Confut. num. 15. & 20. de Regular. 395
11. *In scriptis*, intellectus varii Theologorum ad cap. Navigatio, de iur. in cod. c. Navigatio, n. 15. usque ad n. 19. 164
12. *In scriptis*, 70. diff. in c. Non licet, n. 9. de preben. 61
13. *In scriptis*, 9. q. 3. in cap. Significasti, num. 47. de elect. 225
14. *In scriptis*, de excell. Pralat. in cap. Patonibus, num. 7. & 13. de privileg. 243
15. *In scriptis*, de preben. in cap. Non sine, num. 5. & seq. de arbit. 690
16. *In scriptis*, ne Cler. vel Monach. in cap. Super specula, n. 39. cod. tit. 685
17. *In scriptis*, de consecr. diff. 5. in cap. Fraternitatem, n. 67. & seq. usque ad n. 74. de sepulch. 297
18. *In scriptis*, in ver. communes, de Immunit. Eccl. in cod. cap. Non minus, num. 27. 63
19. *In scriptis*, de Referep. in cap. Its parte, n. 13. & 26. de Capit. Monachos. 505
20. *In scriptis*, de compenso, 2. qu. 7. in cap. Significasti, num. 75. de elect. 229
21. *In scriptis*, 7. qu. 1. in cap. Quod a predecessore, num. 30. de schismat. 105
22. *In scriptis*, de ver. signif. in cap. Cum non ab homine, num. 47. de iudic. 13
23. *In scriptis*, §. fin. de verb. signif. in cap. Ad falsariocum, num. 61. & 69. de crim. fals. 187
24. *In scriptis*, 21. diff. in cap. Significasti, n. 74. de elect. 229
25. *In scriptis*, de verbo. Signif. in cap. De cetro, num. 29. de Cler. non resid. 38
26. *In scriptis*, 95. diff. in c. Quanto, n. 10. de Confutod. 11
27. *In scriptis*, de penit. & remiss. in cap. Officiu, num. 36. eodem tit. 306
28. *In scriptis*, 32. diff. in cap. Quia sanctitas, 50. diff. in c. Requirit, num. 45. de Ordin. ab Episcop. 121
29. *In scriptis*, in c. confensu, de off. Ordin. lib. 6. in cap. Cum jam dudum, n. 6. & seq. de summo, de preben. 101
30. *In scriptis*, de off. Ordin. lib. 6. in cap. Licet Heli, n. 20. & n. 21. & num. 25. de Simon. 49
31. *In scriptis*, 85. diff. in cap. Requisit, num. 43. de Ordin. ab Episc. 120
32. *In scriptis*, de sent. excom. in cap. Coningit, num. 13. eodem tit. 369
33. *In scriptis*, de penit. in princ. Cui filii sint legit. in cap. Indecorum, num. 37. de exat. & qual. 401
34. *In scriptis*, de Rationibus, Cui fil. sint legit. in c. Quoniam, num. 13. de Confut. 121
35. *In scriptis*, de Adult. in d. c. Pervenit, num. 8. 142
36. *In scriptis*, de Immun. Eccl. in c. Inalibus quatuor, in cod. c. Pervenit, num. 10. 619
37. *In scriptis*, 7. qu. 1. in cap. Nulla, 48. & 78. de concess. preben. 128
38. *In scriptis*, de concess. preben. in d. cap. Postulasti, n. 10. 100
39. *In scriptis*, de concess. preben. in cap. Cum Ecclesia Valeriana, num. 16. de elect. 281
40. *In scriptis*, 23. diff. in cap. Cum venisset, num. 64. de sac. Unct. 449
41. *In scriptis*, de penit. in eodem c. Presbyteri, n. 17. 282
42. *In scriptis*, 2. q. 4. in cap. Cum clerici, num. 144. de testam. 276
43. *In scriptis*, 31. in cap. Quoniam, num. 11. 29. & 26. de cohabit. Cler. & mulier. 22
44. *In scriptis*, de despons. impuber. in c. De illis, il secundo, n. 24. de despons. impuber. 29
45. *In scriptis*, 23. diff. in cap. Cum contingat, num. 7. de exat. & qual. 411
46. *In scriptis*, 22. q. 3. in cap. Falsificus, n. 67. & seq. usque ad num. 81. maxime num. 76. de crim. fals. 272
47. *In scriptis*, de preben. lib. 6. in cap. Ad audientiam, il secundo, num. 46. de reprob. 181
48. *In scriptis*, de Inlicitum, de heret. lib. 6. in c. Cum venisset, num. 107. de iudic. 30
49. *In scriptis*, de Decretis, 2. q. 6. in c. Perniciosa, num. 32. de off. Ordin. 511
50. *In scriptis*, 27. diff. in cap. Consultu, num. 18. & num. 25. & 31. Qui Cler. vel vocem. 46
51. *In scriptis*, 31. qu. 1. in cap. Cum sit, num. 76. de convent. conjugat. 439
52. *In scriptis*, 76. diff. in cap. Nonnulli, num. 24. & seq. de re. script. 168
53. *In scriptis*, 18. diff. in cap. Procuraciones, num. 23. & seq. de censibus. 148
54. *In scriptis*, & c. seq. 21. qu. 1. in cap. Dudum, il secundo, num. 41. de elect. 271
55. *In scriptis*, de Relig. domib. lib. 6. in cap. In presentia, n. 12. de probat. 141
56. *In scriptis*, & c. Si quis obijerit, 1. qu. 3. in c. Præterea, n. 10. Ne Prælat. vicef. 77
57. *In scriptis*, & c. Si quis obijerit, de sent. excom. lib. 6. in cap. Respondit, n. 6. 73. 80. 84. & 89. & 109. cod. tit. 361
58. *In scriptis*, de confect. diff. 1. & c. Quia dicit, in cap. Confutiam, num. 23. de observat. sepul. 614
59. *In scriptis*, 1. q. 3. in c. Cum pridem, n. 46. de pactis. 410
60. *In scriptis*, 7. qu. 1. in cap. Consultationibus, num. 45. de Cler. apoc. 166
61. *In scriptis*, de Episcopio, Ne Sede vacat. lib. 6. in cap. Postulasti, num. 9. de concess. preben. 301
62. *In scriptis*, de iudic. lib. 6. in cap. Cum in causis, num. 54. & 77. de elect. 247
63. *In scriptis*, 11. qu. 3. in cap. Respondit, num. 53. de sentent. excom. 363
64. *In scriptis*, de Accusat. in d. cap. Confutit, num. 6. usque ad num. 22. 9
65. *In scriptis*, de elect. lib. 6. in cap. Licet, de vicar. num. 40. & 56. de elect. 234
66. *In scriptis*, 25. diff. in cap. Significasti, n. 12. de elect. 221
67. *In scriptis*, §. final. de homic. in cap. Perito, num. 12. de testib. 140
68. *In scriptis*, de referent. lib. 6. in cap. Super litteris, num. 37. de referent. 161
69. *In scriptis*, 12. diff. in cap. Si vobis fratres, 23. qu. ult. in cap. Qualec, num. 16. de Cler. non residens. 79
70. *In scriptis*, de Cler. apoc. 55. diff. in cap. Consultationibus, num. 70. de Cler. apoc. 169
71. *In scriptis*, 65. diff. in cap. Tui littere, num. 60. de Cler. per fals. promiss. 203
72. *In scriptis*, de sent. excom. lib. 6. in cap. Tuum, num. 45. & seq. & num. 52. & seq. de ordin. cognit. 106
73. *In scriptis*, de Regular. in cap. Perlatum, n. 13. de his qui vici caus. 676
74. *In scriptis*, de homic. in c. Inter alia, n. 48. de Immun. Eccl. 610
75. *In scriptis*, 1. q. 3. in c. Cum pridem, n. 47. de pactis. 411
76. *In scriptis*, 279. diff. in c. Nobis, n. 25. de Simon. 67
77. *In scriptis*, & c. 279. q. 4. in cap. Præterea, num. 15. de convent. conjugat. 431
78. *In scriptis*, de Regular. & c. Non filius, eod. tit. lib. 6. in cap. Consultu, num. 22. & 23. de Regular. 399
79. *In scriptis*, 79. q. 3. in c. Licet, n. 12. de Regular. 394
80. *In scriptis*, de elect. lib. 6. in cap. Cum sit ar, n. 21. 25. & 29. de exat. & qual. 416
81. *In scriptis*, de cognat. spirit. in cap. Utrum, n. 8. & seq. eod. tit. in cap. Tui littere, de Cler. per fals. promiss. 58
82. *In scriptis*, de homic. in cod. c. Sufficiens, n. 8. 185
83. *In scriptis*, de homic. in cap. Ad audientiam, num. 41. de homicid. 124
84. *In scriptis*, de penit. in cap. Cum non ab homine, num. 100. de iudic. 16
85. *In scriptis*, de desponsat. impuber. in d. cap. Ubi, num. 2. & seq. usque ad num. 22. 37
86. *In scriptis*, de Presbyter. non hospiz. in cap. Ne iniuriar, n. 245. de Confut. 716
87. *In scriptis*, il primo, 27. q. 1. in cap. Consultu, num. 19. & seq. Qui Cler. vocat. 100
88. *In scriptis*, de Regular. in cod. c. Velus, n. 37. & 38. & seq. 263
89. *In scriptis*, de privi. lib. 6. in cap. Ex parte, il secundo, n. 41. & seq. de cum. 47. de privi. 264
90. *In scriptis*, de sent. excom. in cap. Cum non ab homine, num. 103. de iudic. 16

Intellectus Clementinarum.

1. Clem. 1. §. final. de Sum. Trinit. & fid. Cathol. in c. Ne iniuriar, num. 373. de confit. 78
2. Clem. 1. §. final. de sent. excom. in cap. Respondit, num. 2. de sent. excom. 360
3. Clem. 1. §. final. de Relig. domib. in cap. Significasti, n. 22. de preben. 612
4. Clem. 1. §. final. de supplen. neglig. Pralat. in cap. Cum causam, n. 37. de elect. 275
5. Clem. 1. §. final. de homic. in cap. Sufficiens, num. 15. de homicid. 126
6. Clem. 1. §. final. de sent. excom. in cap. Quod a predecessore, num. 118. de schismat. 113

Intellectus Extravag.

1. Extravag. Ambrosio, de reb. Eccl. non alien. in cap. Nulli, n. 13. & seq. usque ad n. 21. & 22. cod. tit. 225

- 3 *Enarrav.* Cum annuili, la prima, de peaben. in cap. Licet, n. 10. de preben. 134
 3 *Enarrav.* Jo. XXII. *Sentia Sanctorum*, §. *Quidam autem*, in cap. Nuntius, num. 21. de fili. Presbytero. 476

Intellectus Legum, Digestorum, & Codicis.

- 1 *Barbaricus*, ff. de offic. Praetor. in cap. Quod ad Praedecessores, n. 119. ultimum, n. 139. de schism. 114
 1 *Bona fides*, ff. de acqui. rer. dom. in cap. Gravis, num. 103. & 109. de resit. spolia. 120
 1 *Cum iurisdictio*, ff. de iurisdict. omni. iudic. in cap. Proposuit, n. 10. de foro compe. 80
 1 *Episcopus*, C. de Episc. audien. in cap. Significasti, num. 21. de foro compe. 77
 1 *Quomo Clericus*, C. de Summ. Trin. & fide Cathol. & c. 2. §. Inhibemus, lib. 6. in cap. Cum venissent, n. 103. de iudic. 30
 1 *Perrineum*, C. de iurisd. omni. iudic. in cap. Quomodo, num. 6. de privileg. 267
 1 *Pon puer*, §. Ex factis, ff. de acqui. posses. in cap. Ad huc, n. 1. de Relig. domib. 493
 1 *Qui sunt*, §. Bonae fidei, ff. de Usur. in cap. Gravis, n. 103. & 107. de resit. spolia. 120
 1 *Qui bona fide*, ff. de acqui. rer. dom. ibid. n. 107. 121
 1 *Scripta*, ff. de ope. legat. in cap. Cum dilectus, num. 17. & 50. de confut. 107
 1 *Si est in servum*, §. Si quis pater, ff. de arbit. in cap. Ex parte, num. 16. & seqq. ult. ad n. 14. de Arbit. 703
 1 *Si imperialis*, C. de legib. l. 2. §. Si quid verò, C. de vet. iur. etul. & l. Non possum, ff. de legib. in cap. Cum venissent, n. 34. de iudic. 31
 1 *Si quis legaverit*, de iur. & arg. legat. in cap. Inter ceteras, num. 17. 24. & 27. de rescript. 148
 1 *Si quis iudex*, C. de off. Praef. Praef. orien. in cap. Ceterum, num. 63. & seqq. ult. in fin. de rescript. 144

Intellectus Authentice.

- 1 *Auth. Dicitur*, C. de arbit. in cap. Non sine, num. 10. de Arbit. 691
 3 *Si quis adfessionem*, in Auth. de Eccles. tut. in cap. Non quidem, num. 3. & 6. de testam. 379
 3 *Si quis dixerit domum*, in Auth. de Sanct. Episcopis, in c. Com. 703, n. 40. & 73. de off. Ordin. 565
 3 *INTENTIO* quid sit, in cap. Si quis pater, n. 3. de Baptism. 590
 3 *Intentio generalis*, seu implicata in Baptismo tripliciter exprimitur, ibid. num. 6. 590
 3 *Intentio universalis* in Baptismo ane est actualis, aut virtualis, aut habitualis, ibid. n. 7. 590
 3 *Intentio respectu effectus proximi*, non est supremi requiritur in baptizante, & sufficit implicata, ibid. n. 8. 590
 3 *Intentio facienda* quod facit Ecclesia necessaria est in Baptismo, ibid. num. 11. 591
 3 *Non autem facienda* propter id quod facit Ecclesia, ibidem num. 16. 591
 3 *Ignorantia dispositionis* à iure improbat sobrietatem, aut defectum intentionis non parit, in cap. Non quidem, num. 53. de testam. 361
 3 *Intentionis defectus* non oritur nisi ex ignorantia eorum quae si Princeps fuisset, aut nullo modo, aut difficultus concessisset, ibid. n. 58. 363
 3 *Intentio baptizati* per se non requiritur, necesse est Sacramenti, sed tantum per accidens, videlicet quando prius contradiat, secundum opinionem Cajetani, in cap. Maiores, nu. 78. de Baptis. 599
 3 *Sed contra*, ibid. n. 79. 599
 3 *Intentio* non debet verbi deservire, sed verba intentioni, in cap. Falsissimum, n. 71. de crim. fals. 173
 3 *Intentionis defectus* semper opponi potest licet in motu proprio substat per facultatem de o. dendi, in cap. Causam qua, num. 22. de rescript. 176
 3 *Omnis rancor* probandi incumbit alleganti, ibid. n. 33. 176
 3 *Intentionem suam fundare* quia dicitur quando plene probat id quod intendit, vel quando habet pro se iura adhibentem, in cap. Sicut, num. 1. de probat. 177
 3 *INTERDICTUM* ad ingressu Ecclesiae irregularitatem incurrit si Missam celebrat in ipsa Ecclesia, in cap. Vel non est compos, num. 18. de tempor. ordina. 369
 3 *Secus* si in privato Oratorio, vel Altari viatico, ibid. n. 19. 369
 3 *Interdictum*, & excommunicatio in una Ecclesia intelligitur ubique interdictum, & tantum excommunicatio vitan debet etiam ab exceptis, in cap. Cuius plantare, num. 4. de privileg. 140
 3 *Interdictum tempore administrationis* possunt baptisui, & Confirmationis Sacramenta etiam adalari, in cap. Responso, num. 23. & 27. de sent. excomm. 365
 3 *Inter Sacramentum Pœnitentiae etiam famis*, ibid. n. 24. 365
 3 *Vitium* de credentibus non denegatur, n. 37. 365
 3 *Bacharistia* fami non comedetur, ibid. n. 36. 365
 3 *Interdictum tempore* permittitur Chiruram confectio sine die Comm

- Domini*, & confectio olei baptizandum, ibid. n. 38. 365
 3 *Extrema unctio* denegatur, ibid. num. 39. 365
 3 *Et quid de ordine*, & matrimonio, ibid. remissivè. 365
 3 *Civis* motus civitatis omnes, & famul possunt non tantum interdicti, sed etiam excommunicari, ibid. num. 30. 369
 3 *Interdicti* qui potest pro peccatis alienis, sed non excommunicari, ibid. num. 41. & seq. & num. 51. 361
 3 *Regnum interdictum* pro peccatis regis, civitas pro peccatis Episcopi, vel Domini, & Monasterium pro peccatis Abbatu, ibid. num. 42. 361
 3 *Interdictum corporis*, in materia cuius corpus non est capax recipere singulis, ibid. num. 32. 361
 3 *Interdictum violari* qui in officio suo ministrat sicut prius, licet sit Clericus Minorum ordinum, & irregularitatem incurrit, in cap. Si quis Presbyter, n. 14. & seqq. ult. in fin. de Cleric. excomm. min. 193
 3 *Secus* si exerceat aliquid n. 10. deputatum certo ordini, & capere Responso, dicere Plumos, & humilissimè, ibid. n. 15. 193
 3 *Item* secus si sit deputatum certo ordini, sed ex consuetudine exerceat etiam per laicos, ut in Epistola, quae line apparuit dicitur per quemcumque, ibid. num. 16. 193
 3 *Sed declarat*, ibid. num. 12. & 19. 193
 3 *INTERDICTUM*, un possidetis, seu retinenda datur vel cum possidetis ab alio turbatur, vel cum duo contendunt de possessione, in cap. Ne inmutari, n. 29. de Confil. 193
 3 *Interdictum* retinenda ut locum habeat, quae requiratur, ibidem num. 197. 193
 3 *Interdictum* non possidetis, non datur in materia nutritiva peccati, ibid. num. 109. 193
 3 *Nec* quando quis constituit, ibid. num. 110. 193
 3 *Interdictum* Practicum non debet esse clericorum, in c. Sicut in, n. 36. Ne Cleric. vel Monach. 678
 3 *Interdictum* an supponi possit tota civitas, vel diocesis ob consummationem Episcopi, in cap. Sane, illecondo, num. 6. & seqq. ult. ad num. 15. de off. Deleg. 713
 3 *Interdicti* potest terra ob delictum domini, vel rectoris, ibid. n. 9. & 13. 713
 3 *Regnum ob delictum* Regis, & terra feudalis ob delictum vassalli, ibid. num. 10. 713
 3 *Interdictum* est pena spiritalis, ibid. num. 11. 713
 3 *Interdictum* Re. uterque ad quae se extendit, in cap. Gravis, n. 7. de resit. spolia. 115
 3 *Vide in ver. Spolia.*
 3 *Interdicti* generali tempore etiam celebrare possunt Episcopi non prohibiti, qui non fuerunt interdicti culpabiles, in c. Quod non nullus, num. 1. de privileg. 378
 3 *Idem* in Cardinalibus, ibid. num. 4. 378
 3 *Privilegium celebrandi* cum tempore interdicti non suffragatur eis, quorum culpa, vel fraude interdictum fuit positum, ibid. num. 3. 378
 3 *Interdictum* magistratus ne quis exerceat certam artem expiat ipso facto finito magistratu, in cap. A nobis, il primo, num. 60. de sent. excomm. 333
 3 *INTERPRETATIO* in dubio facienda est ut evitetur perjurium, in cap. Cum tempore, num. 26. de arbit. 696
 3 *Interpretatio* latissima fieri debet ubi agitur de fraude tollenda, in cap. Non sine, de arbit. n. 46. 693
 3 *Interpretatio* passiva admittitur in omni materia, in cap. Tunc hater, num. 26. de Cler. per salt. promot. 101
 3 *Interpretatio* in dubio contra rectum facienda est in meliorem partem, contra scriptum in deterorem, & cur, in cap. Ne inmutari, num. 199. & 200. Equi de Confil. 170
 3 *Interpretatio* statuti dicitur si autem si sit interfecta, & substantialis, & insuperabilis à statuto, in cap. Quomodo, num. 26. & 29. de Confil. 133
 3 *Interpretatio* quid sit, & quid differat à declaratione, ibidem num. 19. 137
 3 *Interpretatio* legis quaeplex sit, ibid. n. 40. 137
 3 *Interpretationum* quatuor sunt species Principis, Confessionis, Iudicis, & Magistratum, & in quibus differant, in cap. Cum venissent, num. 1. & seq. de iudic. 19
 3 *Interpretatio* quia Principis facit non ut legislator, sed ut magister probabili est, non necessaria, ibid. n. 3. 19
 3 *Interpretatio* translativa quae fit, ibid. num. 2. 19
 3 *Interpretatio* argumentalis, & extrinseca propriè non inest legi, ibid. num. 4. 19
 3 *Interpretatio* propria quae fit, ibid. num. 5. 19
 3 *Interpretatio* propriè quid sit, ibid. num. 6. 19
 3 *Interpretatio* alia est literalis, alia quae in obscuritate sensus, seu debetate verborum consistit, ibid. n. 3. 20
 3 *Interpretationis* prohibitio non afficit ubi copia Principis haberi non potest, ibid. num. 40. 23
 3 *Interpretatio* dubiorum super literis Apostolicis emergentium instantiè petenda est à Papa si sit praesens in loco, ibidem num. 43. 24
 3 *Interpretationi* locus non est ubi verba sunt clara, ibidem num. 45. 24
 3 *Interpretatio* Papae, vel habentia auctoritatem ab ipso habet vim generalis Consultationis, etiam in aliquo specialis causa ad consultationem aliquis educta fuit, ibid. n. 16. 24
 3 *Interpretatione* probata non censetur probata interpretatio quae sit obiter, & incidenter, ibid. n. 18. 28

- ² Literalis expositio absolute necessaria est ad intelligentiam legum, ibid. num. 91. 19
- ³ Interpretatio legum naturaliter necessaria est, & ideo per Constitutionem, vel statum tolli non potest, ibid. n. 95. 19
- ⁴ Interpretatio Canonum ad dogmata pertinentem aliter fieri debet, & Lectoribus Theologicis, & arguere Professoribus juris Pontificis, ibid. n. 100. 30
- ⁵ Interpretatio obsequi debet Evangelio, aliis non est interpretatio, sed corruptio, in c. Cum primum, n. 31. de pact. 674
- ⁶ Interpretatio lata fit etiam in odioso quatenus patitur verborum proprietatem, in c. Item ceteras, n. 18. de rescript. 148
- ⁷ Interpretatio stricta fit in legato ut minus gravenus heres quam si esset, ibid. n. 19. 148
- ⁸ Interpretatio in dubio fit per eum iuramentum, quando concurrat privilegium, in c. Olim, num. 31. de verb. sign. 381
- ⁹ Interpretatio fit contra eum, qui ponit legem apertius dicere, ibid. num. 30. 381
- ¹⁰ Interpretatio gratiarum, & dispositionum Apostolicarum in favorem superiorum Principum Regularibus, & aliis quibuscunque interdicta est (sibi pena excommunicationis lata sententia), in cap. Consecrationes, num. 97. de consecrat. 195
- ¹¹ Statum prohibens interpretationem intelligitur de extraneis, in cap. Cum venissent, num. 97. de iudicio. 19
- Vide in ver. Statum quod interpretatio.*
- ¹² Interpretatio semper fieri debet exclusiva praeiudicii terti, etiam verba impropiando, in cap. Mandato, num. 47. de Simon. 63
- ¹³ Interpretatio in dubio fit per iure communi quando concurrat cum privilegio, in cap. Quod nonnullis, num. 26. de privileg. 173
- Vide in ver. Privilegi interpretatio.*
- Et in ver. Legis interpretatio.*
- ¹⁴ Interpretandi potestas cohaere personae, & in alium non transiit, in cap. Cum venisset, num. 19. de iudic. 21
- ¹⁵ Interpretandi licentia, quae in Doctoratu confertur, quid operetur, ibid. num. 91. 19
- Vide in ver. Declaratio.*
- ¹⁶ INTERROGATORII principale negotium tangentibus non cogitur pars respondere nisi datur dispositivum iuramento per modum positionum, in cap. Olim, num. 60. de lit. contestat. 26
- ¹⁷ Si tamen respondeat, & confiteatur sibi praedictum, n. 61. 26
- ¹⁸ INTERRUPTIO non fit sine animo, in cap. Auditis, num. 16. de rescript. 176
- ¹⁹ INTERSTITIA tempore etiam in minoribus ordinibus sunt servanda, nisi aliud Episcopus magis expedire videatur, in cap. De eo, num. 11. de tempore. Ordin. 316
- Vide in ver. Ordinum interruptio.*
- ²⁰ INTERVALLUM media temporis modicum non vitiat obligationem, in cap. Licet, num. 8. de spons. duos. 39
- ²¹ Declaratur, ibid. num. 2. 39
- ²² INTITULATUS plene non dicitur in beneficio si alius percipit fructus, in cap. Si quis, num. 38. de for. compet. 38
- ²³ Insuper verbum quid importet, in cap. Presbyter, num. 17. de sac. non iterum. 416
- ²⁴ INTRUSI in quatuor species distinguuntur, in cap. Nisi cum pridem, num. 16. de renunc. 338
- ²⁵ Intrusus proprie quis dicitur, ibid. num. 10. 33. & 36. 339
- ²⁶ Prædo maximus est intrusus in Ecclesiam, & falsus Prelatus, ibid. num. 30. 339
- ²⁷ Intrusus potius dicitur incubator quam possessor, ibidem num. 31. 339
- ²⁸ Intrusi habentes titulum putantur, sed non à legitimo superiore cedere possunt, ac debent absque alia Papae licentia, ibid. num. 32. 339
- ²⁹ Praeterea intrusus non potest conferre Sacramenta, ac si conferat executionem non confert, ibid. n. 35. 339
- ³⁰ Intrusus dicitur non solum qui sine electione, sed etiam qui electione non canonice, puta minoris partis beneficium occupat, num. 36. 339
- ³¹ Intrusus habens titulum putativum à legitimo superiore cedere non potest sine licentia Papae, ibid. num. 40. 339
- ³² Intrusus cum titulo colorato in articulo mortis potest beneficium dimittere non expellatur superiore licentia, ibidem num. 43. 340
- ³³ Pars sine intrudere se in beneficio, vel retinere beneficium, quo aliquis canonice est privatus, ibid. n. 45. 340
- ³⁴ Intrusus post rem iudicatam, & excommunicatus non audiet, num. 48. 340
- ³⁵ Intrusus est qui ingerit se administrationi ante confirmationem, vel praeter auctoritatem ejus ad quem spectat, etiam si praecesserit electio, in cap. Cum praedictum, n. 3. de praeb. 96
- ³⁶ Intrusus proprie quis dicitur, in cap. Quis diversitatem, num. 6. de concess. praeb. 191
- Vide in ver. Praeterea intrusus.*
- ³⁷ INVENTARIUM non videtur esse omissione signi Crucis, in cap. Cum Ecclesia, num. 6. de caus. poss. & propterea. 109
- ³⁸ Inventariis confectis obligatio non impedit quin rei veritas aliam de probari possit, in cap. Socre, num. 12. de probat. 118
- ³⁹ INVESTITURAE, pignorationes, & aliae dispositiones temporales de bonis Sedis Apostolicae, vel inferiorum Ecclesiarum pro-

- gari, aut percipiari non possunt, in cap. Consecrationes, ibid. 71. de Consecrat. 196
- ⁴⁰ INVITATO jus acquiritur ex invitatione, in cap. Et si menda, num. 5. de his qui sunt à Prelat. sine cons. Capit. 118
- ⁴¹ INVITUS & penitus contradicte nec Sacramentum recipit, nec rem Sacramenti, in cap. Majepe, num. 117. de Baptis. 601
- ⁴² INVOCATIO nominis Domini praetendenda est in actionibus nostris, in c. In nomine Domini, n. 1. de Testib. 106
- ⁴³ Item in arduis, perpetuis instrumentis, ibidem num. 3. & 7. 106
- ⁴⁴ Item in sententia, ibid. num. 4. 106
- ⁴⁵ Invocatio tenens Dominum qualiter fit facienda, ibid. n. 5. 106
- ⁴⁶ Potest fieri à Necessario Christiano etiam in contradictibus Judiciorum, ibid. num. 6. 106
- ⁴⁷ An fit de substantia instrumenti, ibid. n. 7. 106
- ⁴⁸ Facta à Necessario in principio protocoli trahitur ad omnia instrumenta in eo comprehensa, ibid. num. 8. 106
- ⁴⁹ Invocatio nominis Machometi in terris Christianorum fieri non debet publice, etiam à Saracenis, ibid. num. 9. 106
- ⁵⁰ Privatio an fit eis prohibita, num. 10. 106
- ⁵¹ JOACHIMUS Abbas dicitur habuisse spiritum Prophetiae, in cap. Damnamus, n. 9. de Summa Trinit. & fide Carol. 11
- ⁵² Praedixit Ordines Praedicatorum, & Minorum, ibid. n. 10. 11
- ⁵³ De illius vaticinio iudicium, ibid. n. 11. & seqq. 11
- Vide in ver. Prophecia.*
- ⁵⁴ Joachimus Abbas non fuit haereticus, sed erraticus, ibid. n. 12. & 16. 11
- ⁵⁵ Ejusdem epistola, qua scripsit fidei Apostolico subiecit ex amini, re-ferretur, ibid. num. 35. 11
- ⁵⁶ Joachimus declaratur Catholicus ab Honorio III. licet ejus libelli fuerint à Concilio damnati, ibid. num. 16. 11
- ⁵⁷ Erotes illius qui facit, ibid. num. 17. 11
- ⁵⁸ Haereticus puer Joannis de Parma de Doctrina Abbatis Joachimi, ibid. num. 14. 11
- ⁵⁹ Joannis Andreæ pater quis fuerit, in cap. Inter ceteras, num. 37. de rescript. 149
- ⁶⁰ Joannis Vvasslef erroris omnes esse Simoniacos, qui le obligant ad orandum pro subventis dimissionis in Concilio Constantensi, in cap. Significatum, num. 40. de praeb. 83
- ⁶¹ Joannis de Anania responsum circa legatum usufructum factum Infirmarum Fratrum Minorum, refertur, in cap. In praesentia, num. 61. & num. seqq. de Probat. 136
- ⁶² JOSEPH Prorex Pharaonis subiecit eidem, ac tributariam fecit universam terram Aegypti praeter Sacrodotum, quae libera à hac conditione fuit, in cap. Non minui, num. 21. de Imman. Eccles. 633
- ⁶³ IPSUM est promoen personalissimum, demonstrativum ad oculum, in cap. Sacro, num. 45. de sine. excomm. 374
- Irregularis, irregularis.*
- ⁶⁴ Irregularis efficitur qui minuitur in ordine, à quo est suspensus, in c. Tax. littere, n. 33. de Cler. per fals. promot. 201
- ⁶⁵ Irregularis est Clericus si populi ab eo datus adversarium occidit, dispensatur tamen cum eo ad beneficium, in cap. Henricus, n. 1. de Cler. pugnan. in duell. 142
- ⁶⁶ Irregularis non est praebens homicidio causam remotam, & ad homicidium non ordinatum etiam si datur operari rei ultorem, in c. Si constituitur, num. 43. de accusat. 173
- ⁶⁷ Et in cap. Ad audientiam, n. 33. & 61. de homic. 173
- ⁶⁸ Clericus qui vando telum in feram misit, & hominem occidit irregularis est, etiam si omnem adhibuerit diligentiam, in cap. Ad audientiam, num. 40. de homicid. 173
- ⁶⁹ Clericus qui percutit ex agro hagenus projecit lapidem, & poenitentia non efficit irregularitatem, ibid. n. 31. 173
- ⁷⁰ Confessio alacri iudicii machina, vel bellum, aut expugnationem Casteri an fit irregularis, ibid. num. 38. 173
- ⁷¹ Allocutio concum ad alios in intercedendum an, & quando incurrit irregularitatem, ibid. num. 39. 173
- ⁷² Irregularis non est qui casu interfuit homicidio abique participatione, licet ex ejus praesentia aliquod robur accreverit ad verlarum, ibid. num. 30. 173
- ⁷³ Irregularis efficitur inflammata animo Regis ad odium, si inde sequatur mors, ibid. n. 37. 173
- ⁷⁴ Irregularis est ex homicidio casuali qui non adhibuit diligentiam quam debuit, licet daret operam rei licitae, ibidem num. 37. 173
- ⁷⁵ Doctores an, & quando fiat irregularis ex homicidio in forma commissio, ibid. n. 37. 173
- ⁷⁶ Urfum, apertum, vel leonem tenens si aliquem interfecit, an fit irregularis, ibid. n. 43. 173
- ⁷⁷ Clericus & campanili sursum trahens chordam Campanae in irregularis, si puer fani appendis ceciderit, & expura veris, ibidem num. 44. 173
- ⁷⁸ Irregularis efficitur causam praebens homicidio animo nocendi, & c. et alius daret operam rei licitae, ibid. num. 45. 173
- ⁷⁹ Fensellam faciem in immersione ut dicitur fit per eum praecipitatus irregularis efficitur, si mors sequatur, ibid. n. 46. 173
- ⁸⁰ Clericus se defendens in rixa an fit irregularis si superveniens indolenti ad verfarum, & aliquem interfecit, ibid. n. 47. 173
- f. Cal-

- y Ceterum tenens in manu, an sit irregularis si aliter in eum infuorit, & vulnus lethale accepit, ibid. num. 48. 134
 y Irregularis est eodem facto unus et sic potest ex homicidio voluntario, aliter ex casuali, ibid. num. 54. 137
 y Irregularis non est qui omni consilio natus est occidere, sed non occidit ibid. num. 56. 137
 y Irregularis an sit confensalis alicui homicidio, si ille dum aggressus occidit, ibid. num. 67. 137
 y Clericus tradens officiali furem, pene et cum puniat circa sanguinis effusionem, an sit irregularis si officialis occideret, vel minisset, ibid. num. 69. 134
 y Clericus expellens latronem de Ecclesia, qui iustitia mediante suffocatus est, an sit irregularis, ibid. num. 70. 134
 y Portans ligna ad comburendos hereticos, ut indulgentiam consequatur, an sit irregularis, ibid. num. 71. 134
 y Occidens hominem etiam infidelem est irregularis, ibidem num. 72. 136
 y Irregularis est dante causam homicidii, in cap. De cetero, n. 1. & 7. de homicid. 137
 y Irregularis removetur ab omni altaris ministerio, ibid. num. 7. pag. 138
 y Irregularis est prebens causam proximam homicidio, licet det operam rei licite, ibid. num. 8. 138
 y Irregularis est iudex qui proleat sententiam sanguinis, si exinde secuta sit mors, ibid. num. 9. 138
 y Testis quoque deponens in causa sanguinis, sequens more irregularis efficitur, ibid. num. 10. 138
 y Puer qui turpiter refectum frangens dolit causam abortui molientem preparavit, an sit irregularis, ibid. num. 14. 138
 y Irregularis non est accedens armatus ad necem adulterum, ut copas adulterum cum ea contrahere, si adulter metu se precipitaverit, ibid. num. 15. 138
 y Adulter irregularis non est ob necem a marito illam uxori adultera, ibid. d. omni. 15. 139
 y Iustus apud Regem pro remedio facinororum an sit irregularis si maleficiores ipsius Regis necari fuerint, ibid. num. 17. 139
 y Clerici possunt de suis malefactoribus conquiri coram iudice seculari sine pena irregularitatis, dummodo protulerint expellere, ibid. num. 18. 139
 y Index ecclesiasticus tradens Clericum degradatum Curie seculari propter prostitutionem non est irregularis, ibid. num. 19. 139
 y Episcopo deponente ballivos in sua jurisdictione temporali non sunt irregulares, licet pena sanguinis inferatur, ibid. num. 20. 139
 y Princeps qui legem condit sine pena mortis non efficitur irregularis, si legem auctoritate aliquo ultimo supplicio affectu fuerint, ibid. num. 21. 139
 y Index committens alteri causam irregularis est si commissarius ad mortem condemnat, ibid. num. 23. 139
 y Irregularis an sit Clericus, cui Episcopus commisit, ut eligeret iustitiarum, vel iustitiarum procedat ad penam sanguinis, ibid. num. 24. 139
 y Irregularis non est qui consule alteri, ut mori se exponat pro nomine, sive honore Christi, vel pro fide, sui pro statu Ecclesie, ibid. num. 25. 139
 y Inquisitor pronuntians aliquem hereticum, licet sciat eum morti tradendum, aut alia id procurare excusatur ab irregularitate, ibid. num. 26. 139
 y Irregularis est laicus occidens furem pro sola rerum defensione, in c. Interfectus, num. 11. de homicid. 140
 y Irregularis non est qui interfectus bello iussu ad inveniendam pecuniam, licet ex illius praesentia rober accersit furtus, & timor ad veritatem, dummodo abstinere dolens, in c. Petrus, num. 13. de homicid. 140
 y Irregularis est Clericus qui in bello iussu auxilium, vel consilium dedit, vel culpabilitatem, aut negligens fuit, si exinde sequuta sit mors, ibid. num. 12. 140
 y Irregularis est in ejuj illius opera homicidium sequitur, in cap. Sufficiens, num. 1. de homicid. 141
 y Irregularis est qui procedit parentis, filii, conjugis, vel alterius compuncti defensione interficere aggressorem, ibid. num. 16. 141
 y Irregularis est committens homicidium pro necessaria defensione proprii honoris, ibid. num. 19. 141
 y Irregularis an efficiatur Clericus qui pro necessaria rerum defensione fuerit, vel spoliationem occidit in cap. Sufficiens, num. 7. utique in fin. de homicid. 141
 y Irregularis efficitur promittens ante iratum ad omni ex facie ostendit, ut missum in maioribus in legittima causa seductus, in cap. Val non est compus, numer. 14. de tempore, ord. dist. 369
 y Nisi ignanter hoc fecerit, ibid. num. 15. 369
 y Irregularis an sit Clericus, qui fratrium suum criminaliter accusatum suo patrocinio admittit, propter quod accusatus fuit de captivitate, in c. Clerici, n. 34. de postul. 672
 y Cinoctus irregularis ex homicidio voluntario an possit in Choro cum aliis psallere, in cap. Sicut dignum, num. 1. & seq. de homicid. 134
 y Lectiones non legit, nec responsoria separatim cantat, ibidem num. 2. 134
 y Clericus fit irregularis, & est deponendus non solum propter homicidium per se commissum, sed etiam propter homici-

- dium commissum ejus auxilio, consilio, vel favore, ibid. num. 3. & 5. 134
 y Nec ministrat in excommunicationibus maioribus, ibid. num. 4. 134
 y Irregularis an sit Clericus, qui volens occidere hominem, eadem mortuo capite amputavit, in c. A nobis, si secundo, n. 12. & seq. de cens. ex comm. 342
 y Irregularis non est dante causam abortui sortis inanimatis, ibid. num. 13. 342
 y Irregularis ex homicidio non est deponendus infra-jure, sed deponendus in c. cum non ab homine, n. 17. de iudic. 10
 y Irregularis an efficiatur Clericus minorum Ordinum suspensus, excommunicatus, vel interdictus ministrando aliquo ex dictis Ordinibus, in c. Si qui Presbyter, n. 2. & num. seq. usque in fin. de Cler. excom. multat. 193
 y Irregularis id dubio prohibetur ministrare in Ordinibus sacris, in minoribus vero permittitur dispensative, ibid. num. 8. 193
 y Et an hoc casu dispenset Episcopus, ibid. num. 9. 193
 y Irregularis fuit Clericus multatentem prima confusa, & minoribus Ordinibus fimoniacus suscepit, ex Constitutione Sixti V. hac in parte non revocata per Clem. VIII. ibidem num. 11. 193
 y Clerici suspensi, excommunicati, vel interdicti, qui tamen Clerici ex officio suo exercere actum alicui ex dictis ordinibus deputatum irregularitatem incurunt ex voto S. Pontificis, ibid. num. 17. 193
 y Suspensus ab homine si celebret aequum sententiam aliter absolviatur irregularis efficitur, in cap. Quisquam, num. 8. & 10. de cohabit. Cler. & mulier. 113
 y Irregularis non est Clericus condemnatus a iudice laico uti participare homicidii, quod non commisit, licet contra eum esset publica vox, & fama, in c. Vestra, num. 139. de cohabit. Cler. & mulier. 30
 y Irregularis sunt Testes, Iudices, Officiales, Assessores, Advocati, Modici, & Chirurgi, consilios, vel auxilium, aut causam praebentes ad mortem, vel membrum mutilationem, remissive, in c. Sententiam, n. 3. Ne Cler. vel Monach. 68
 y Irregularis an sit qui in causa fuit, ut artifice per rectum incidentes, si ille decidens obijcit, in cap. Quidam, num. 6. de homicid. 141
 y Irregularis an sit clericus qui puerum per famam dimisit in puteum ad res perquirendas, si puer disrupto hinc decidens obierit, ibid. num. 1. & seq. usque in fin. 141
 y Irregularis censetur per cutiem, si de culis vulneri ab fuerit laesus, nec ne, si non potest, si percussus ab eo, vel ab alio occidens contentus, in cap. Significavit, si secundo, num. 1. de homicid. 137
 y Irregularis non est qui iudici seculari dedit interfectioni furi, ad quo sine vulneribus, licet ille postmodum occidatur, in c. Tuz nos, 4. n. 6. de homicid. 138
 y IRREGULARITAS causata ex homicidio voluntario an sit de iure divino, in c. Henricus, n. 29. de Cler. pag. 10. durilo. 140
 y Irregularitas contrahitur ex homicidio ignominioso, & prae ter intentionem commissio, quodque culos praecellit causam, in c. Si cohererit, n. 38. de Accusat. 11
 y Irregularitas contrahitur etiam ex causa remota ad homicidium ordinata quando quis dabit operam rei illicitae, ibidem numer. 40. 140
 y Irregularitas influendae ex causa quae fuerit, ibid. num. 51. 142
 y Irregularitas in foro contentio in dubio non fit praesumenda, in c. Ad audientiam, n. 1. de homicid. 138
 y Secus in foro poenitentiae, vel quasi poenitentiae, ibidem numer. 4. 131
 y Irregularitas ex homicidio, vel mutilatione in quibus casibus contrahatur, ibid. num. 17. usque in fin. 132
 y Irregularitas ex homicidio, vel mutilatione est in duplici differentia, ibid. num. 18. 132
 y Irregularitas ex homicidio casuali contrahitur ab eo, qui dabit operam rei illicitae, ibid. num. 19. 132
 y Irregularitas ex homicidio voluntario qualiter contrahatur, ibid. num. 51. 134
 y Irregularitas incurritur etiam cum meritis, in c. De cetero, n. 8. & in c. Petrus, n. 6. de homicid. 138
 y Irregularitas ex homicidio voluntario contrahitur indistincte ab eo qui dabit causam proximam homicidio, sed oportet ut homicidium sit in se voluitum, ibid. num. 17. 139
 y Irregularitas an, & quando oritur ex causa remota ad homicidium ordinata, ibid. num. 16. 139
 y Irregularitas an contrahatur ex homicidio, vel mutilatione pro necessaria defensione patris, vel parentum, in c. Petrus, num. 1. & seq. usque in fin. de homicid. 139
 y Irregularitas ex occisione, vel mutilatione ad sui defensionem quando incurritur, ibid. num. 3. 139
 y Irregularitas contrahitur etiam ex meritis, ibid. num. 6. 139
 y Irregularitas incurritur ex homicidio parato ob necessarium honoris defensionem, ibid. num. 9. 139
 y Irregularitas contrahitur ex sola praesentia in homicidio ad aliam paratum in bello iussu, si bellum sit iustum, ibid. n. 1. 140
 y Irregularitas contrahitur ab eo qui ligavit furem, sicut ab eo qui interfecit, in c. Sufficiens, n. 6. de homicid. 137
 y Irregularitatem an, & quando incurrit Clericus occidens, aut causam praebens occidens pro defensione personae, & rerum, ibid. num. 18. 137

- 1 Irregularitas inducitur ex violatione suspensionis non solum per actum aliquem ordinem competentem jure divino, sed etiam jure Ecclesiastico, in cap. Vel non est compos, num. 39. de temp. ordi. num. 47.
- 1 Irregularitas non inducitur, nisi in casibus in jure expressis, ibid. num. 47.
- 1 Irregularitas quid sit, & in quo diffinitur (suspensio), in cap. Nisi cum pendem, num. 10. de renunc. 343
- 1 Irregularitas tribus modis contrahitur, ibid. num. 81. 342
- 1 Irregularitas nascitur quod dicitur, ibid. num. 81. 342
- 1 Irregularitates omnes, & earum poenae sunt de jure positivo, ibid. num. 84. 342
- Irregularitas an tollatur per professionem.
Vide in ver. *Profissa quid operetur*.
- 1 Irregularitas non contrahitur, nisi in casibus in jure expressis, in c. A nobis, il secundo, num. 14. de fene. e. comm. 342
- 1 Irregularitas ex defectu difficultas tollitur, quam irregularitas ex ministratio in censura, in cap. Mandato, num. 64. de fime. 65
- 1 Irregularitas non incurritur, nisi in casibus in jure expressis, & dicens aliquem irregularem, debet dare causam puram, in cap. Si quis Presbyter, num. 4. de Cler. excomm. ministr. 195
- 1 Irregularitas non contrahitur, nisi sit expressum in jure, in cap. Quisquam, num. 14. de eobat. Cler. & mulier. 23
- 1 Irregularitas an contrahatur ex levissima culpa, in c. Quidam, n. 9. de homic. 141
- 1 Irregularitas contrahitur ex lata culpa ad homicidium commissa, quantumcumque citius sit occultum, in cap. Quisquam, num. 9. de poen. & remiss. 301
- 1 Idem si culpa sit levis, secus si levissima, ibid. num. 10. 301
- 1 Irregularitas est impedimentum Canonicum, quo prohibetur promotus ad Ordines, & illorum executio, in c. Cum illorum, n. 21. de fene. excomm. 149
- 1 Dispensatio in irregularitate est dispensatio circa ordines, ibid. num. 30. 310
- 1 Index in dubio non debet judicare quemquam irregularem, sed quilibet in dubio teneatur se irregularem judicare, in c. Ne iniuriar, n. 197. de consue. 50
- 1 Irregularitas an contrahatur ex levissima culpa, in c. Quidam, n. 9. de homic. 141
- 1 ITALIA omnium Provinciarum domina, in c. Inter alia, num. 46. de jnn. num. Eccles. 640
- 1 ITER A TUM non intelligitur, quod factum esse necesse, in c. Tuz Juretz, num. 9. de Cler. per salt. promot. & in cap. Cum venisset, num. 55. de fac. Unet. 443
- 1 JUD. Alii possunt per Papam judicari, si contra Evangelium faciant in moralibus, vel haereticis circa suam legem inveniant, in c. Canonum illorum, num. 68. & 83. de consue. 20
- 1 Iudex delinquentes contra legem Moysen per legem Canonica puniuntur, ibid. num. 83. 21
- 1 Idem si obstat fidelibus, vel delinquant in opprobrium Christianis Religiosis, ibid. num. 84. 21
- 1 Iura si Dominica, & festis diebus mercimonia vendant, & artificia, seu opera mechanica exerceant, ibid. num. 85. 21
- 1 Item si in die Parasceves odia, vel sententias spectas habeant, aut in publicum prostant, ibid. num. 85. 21
- 1 Iudex & Pagani non legantur c. Omnis utriusque, de poenit. & remiss. ibid. num. 87. 21
- 1 Iudex si matrimonium contrahat in gradibus lege Canonica tantum prohibita, ad fidem conversi non separantur, & eorum prole legitima est, ibid. num. 88. 21
- 1 Nec tenentur servare formam à Concilio Tridentino praescriptam in matrimonium contrahendis, ibid. num. 89. 21
- 1 Iudex in successibus utatur lege veteris Testamenti, ibid. num. 91. 21
- 1 Iudex quavis per circumfessionem damnationis periculum evitent, tamen non inierant in Regnum Caelorum, quod fuit omnibus obsequium usque ad mortem Christi, in cap. Majores, num. 47. de Raped. 598
- 1 Iudex non potest probare minus, quam per duos testes fideles, & honestos si agat contra Christianum, in c. Licet unaveris, num. 1. de testib. 170
- 1 Iudex testimonium contra Christianum non admittitur, ibid. num. 1. 171
- 1 Iudex sub defensione, & protectione Romanæ Ecclesiae recepti sunt, in c. Inter alia, n. 62. de immuni. Eccles. 641
- 1 Iudex, & eorum stipulæ quod Immunitatem.
Vide in ver. *Immunitas Ecclesiarum quoad personas, & quoad loca*.
- 1 Iudex, vel Pagani non acquirunt pulparum, si Ecclesiam fundet, vel construat, in c. Nobis, n. 7. de usurari. 516
- 1 Teneatur tamen esse dotare, ibid. num. 9. 516
- 1 Iudex, vel Pagani putum baptizant, aut levam de sacro fonte non contrahit cognitionem spirituales, ibidem num. 8. 516
- 1 Iudicium bona, qui facti sunt Christiani, & postea labuntur in haereticum, referantur illis Catholicis, in c. Vergetius, num. 99. de heret. 21
- 1 Iudex qui peregrinus Clericus, temporaliter puniatur, vel interdicatur commercio, debet satisfactus in cap. Possidit illi, nu. 1. de iudic. 87

JUDICIS officium.

Vide in ver. *Officium Iudicis*.

Iudex infirmus.

Vide in ver. *Infirmitas*.

Index, communis.

- 1 Index major quomodo possit se subicere minori in jurisdictione contentiosa, in c. Significasti, num. 76. de elect. 329
- 1 Index suspensus de jure civili Episcopus datur adpensus, in c. Nullus, num. 32. de Regular. 330
- 1 Index dicitur habere dignitatem, in cap. Ad huc, num. 27. de perben. 89
- 1 Iudicem qui tenet corrumperet, si libere perdit, si privata sit lra, si publica, si fiscalis, in cap. Pervertit, il primo, num. 16. de testib. cogn. 160
- 1 Index suum non tuum tibi denegat auxilium, in cap. Sacro, num. 71. de fene. excomm. 377
- 1 Index qui male judicavit qualiter sit puniendus, in c. Dilectus, il secundo, num. 4. de rescript. 181
- 1 Index inquisitor veritatis debet cuncta rimari, nec se addringere ad unum speciem probationis, in cap. Ne iniuriar, num. 108. de consue. 40
- 1 Index cum variis iur. opinionibus, nec discernere quae sit veritas, si nam sequatur, an faciat item facit, ibid. num. 170. 48
- 1 Index contrahendo innocenter peccat contra proximum, absolvendo nocentem peccat contra Rempublicam, ibid. num. 104. 50
- 1 Satus tamen est impunitus, reliquis facinus utentia, quam innocentem dimittit, ibid. num. 102. & 167. 50
- 1 Index potest differentiam dividere, si opinio & veritas se invicem confundant, ibidem num. 136. 55
- 1 Iudicem posse judicare pro parte minus probabili, ostendit esse absurdum, in doct. cap. Ne iniuriar, num. 197. & eam. seqq. & num. 371. 66
- 1 Index est Minister Dei, & debet conformare iudicium cum veritate, ibid. num. 199. 66
- 1 Nec potest contra eam pronunciare cum libera conscientia, & conscientia, ibid. num. 300. 66
- 1 Index gloriose differentiis eligere debet opinionem, cui magis ratio intellectus sui consentit, ibidem num. 143. 77
- 1 Index sperare non debet, an perbasione. Fisci praepositi pro probationibus rei, sed an ex processu resister probatio faciliore ad eundem dandum, ibid. num. 178. & seqq. 79
- 1 Index absolute processu ostendit, & defensio quomodo se debeat gerere in reo condemnando, & vel absolvendo, ibidem num. 363. 79
- 1 Iudices proiores esse debere ad absolvendum, quam ad condemnandum, & confirmare regule quomodo habeant locum, ibid. num. 367. 79
- 1 Index ex officio potest recipere testes non obstantes partium iuramento, quod veritas aliter probari non possit, quam per scripturam, in c. Secut. num. 24. de probat. 119
- 1 Index Ordinarius si dicat se procedere auctoritate delegata, quam non habet, an sententia nullum sit, & quid in casu converso, in cap. Eius parte, num. 30. de arbit. 704
- 1 Index non imparet officio suum, nisi volenti, & petenti, in cap. Venerabilis, num. 21. de iudic. 32
- 1 Index debet litium breviter studere, & archibus litigatorum occurrere, ibid. num. 23. 33
- 1 Index debet iudicare secundum acta, & probata, in cap. Sacro, n. 36. de fene. excomm. 376
- 1 Index suum non tuum denegat auxilium, ibid. num. 71. 377
- 1 Index supplet ex officio ubi videtur periculum animarum, ibid. num. 73. 378

Index quoad appellationem.

- 1 Iudicium non fiat impetra per appellationem, sit tamen aliquale praedictum ex retractatione sententiae, in c. Dilectus, il primo, num. 3. de rescript. 181
- 1 Index à quo regulariter non est citandus in causa appellationis si processum per inquisitionem, seu ad instantiam partis, ibidem num. 5. 181
- 1 Secus si officio, ibid. num. 6. 181
- 1 Index appellationis jurisdictione expirat per sententiam, in cap. Infragabili, & ceterum, num. 34. de offic. ordinari. 180
- 1 Index appellationis iustificata gravamine ang. diffinitivam, an debeat principalem causam remittere ad Ordinarium, in cap. Super eo, il secundo, num. 47. de appellat. 194
- 1 Index datus cum clausula, appellacionem remota, an hodie reus debeat appellari ex causa probabili, quae à jure non indiget expresse, & an hoc cap. sit correctum per e. Ut debetur, infra eodem in c. Passoralis, num. 26. de appellat. 207
- 1 Index admitti debet ad deicrendam sententiam suam, in cap. Dilectus, il primo, num. 3. de rescript. 181
- Vide in ver. *Appellatio*.

Iudicis arbitrium.

- 1 Index ex magna causa potest transgredi Canones, in cap. Canonum statuta, num. 108. de consue. 13
- 1 Contrarium, ibid. num. 114. usque in finem. 13

- 7 Iudex ex causa potestatem habere potestatem temporandi, ibid. num. 316. 33
 8 Index ab publica salute potestati referre à jure communi, in cap. Audimus, num. 41. de Reliq. & vnet. Sanctor. 607
 9 Contrarium, ibid. num. 69. 607
 Declaratum, ibid. num. 49. & 70. 608
 Vide in ver. *Index quod potest.*
 Et in ver. *Arbitrium.*

Index competentia.

- 7 Index tam Ecclesiasticus, quam laicus est competens in causa mixti fori, & est locus preventionis, in cap. Pervenit, num. 39. de adulter. 173
 8 Index an possit cognoscere de delicto fori familiaris, in cap. Cùm contringat, num. 21. de foro compet. 70
 9 Index ubi negatur qualitas jurisdictionem tribuere potest de qualitate illa summariè cognoscere, ut videat, an sit sit jurisdictionis, in cap. Si Clericus, num. 8. & 10. de foro compet. 13
 10 Declaratum, ibid. num. 15. 13
 11 Opinio Bartoli, & Jacobi de Arena, quod sufficiat sola allegata qualitas tribuere jurisdictionem, etiam si negetur ab adversariis, refellitur, ibid. num. 9. 13
 12 Index causa jurisdictionis negatur cognoscere potest, an sit sit jurisdictionis, ibid. num. 11. 13
 13 Index debet prius cognoscere, an quis contraxerit, vel deliquerit in suo territorio, si hoc negatur ad ejus jurisdictionem declinandam, ibid. num. 11. 13
 14 Index Ecclesiasticus cognoscit, si laicus negat rapinam, vel invasionem in bonis Ecclesie, ibid. num. 18. 14
 15 Index ubi non tantum arbitrat, sed etiam pronunciare, an sit sit jurisdictionis, in c. Significavit, n. 19. de offic. Deleg. 138
 16 Cause contra debitorum, emptorum, conductores, & censuarias mensis Episcopalis.
 Vide in ver. *Index Ecclesiasticus in laicos.*
 17 De qualitate jurisdictionem tribuere ante omnia constare debet, in c. Contingit, l. secundo, n. 11. de sent. excomm. 369

Index quod compromissum.

- 8 Index non potest partes concere, ut in seipsum compromittant, in c. Rix partes, num. 26. de arbit. 703
 9 Index in quod inquitur est compromissum, an in dubio censetur iudicare uti iudex, an vero ut arbitrum, ibid. num. 34. & seqq. ut que in finem. 704
 10 Index, & arbitri, seu arbitratores potestas potest simul concurrere, ibid. num. 41. 704
 Vide in ver. *Compromissum.*
 11 Index contrahens non potest sistere directè de debito condemnare, nisi reus esset preventus, vel ibi aliquando compromissus, in c. Licet, num. 19. de foro compet. 64
 12 Potest conseruare citare extra locum, & discessum contrahens, ibid. num. 18. 64

Index in criminalibus.

- 7 Index non potest ad collationem, & specialem inquisitionem contra aliquem procedere, nisi clausula inquisitione precedente, in cap. Peruenit, num. 4. de offic. ordinis. 170
 8 Index in iudicio inquisitionis locum accusatoris non tenet, in cap. Qualiter, & quando, l. secundo, num. 16. de accusatoribus. 16
 Vide in ver. *Inquisitio.*
 Et in ver. *Locus.* 105
 9 Index quod motus procedere possit super crimine, ibid. num. 34. 17
 10 In Romana Curia agitur de crimine duobus modis, ibidem num. 16. 17
 11 Index inquisitum ex mero officio recipit iuramentum ab illis, contra quos est facienda inquisitio, secus si ad aliam instanciam, ibid. num. 63. 19
 12 Index procedens super crimine ex officio non tenetur recipere probationes super forma, sed satis est, ut de ea tibi constet, ibid. num. 64. 19
 13 Index procedens ad instantiam alterius admittit probationes super bona fama, secus quando procedit ex officio, ibidem num. 67. 19
 14 Index in iudicio denunciantis non debet penam ordinariam imponere, sed ad penitentiam compellere, ibid. num. 78. 10
 Vide in ver. *Denunciatio.*
 15 Index delicti an possit citare extra territorium, in c. Licet, num. 4. de foro compet. 63
 Vide in ver. *Exempti.*
 16 Index Deceptor in causa sibi commissi fungitur vice Papæ, & est maior Ordinarius, in cap. Cùm venisset, num. 36. de iudic. 11
 17 Index Delegatus, vel Ordinarius an possit mittere in possessionem bonorum laicalium, super quibus sequentiam talis, in cap. Licet, num. 17. & 20. de potest. 186
 18 Index Delegatus nullatenus procedit extra fines delegationis, in cap. Nullus, num. 94. de Paroch. 107
 Papæ Repetitor.

- 7 Post latam sententiam, si victus iniquitate videtur indultum in possessionem, an possit de iure huiusmodi cognoscere, in cap. Magnus, num. 91. de oblig. ad ratior. 496
 Vide in ver. *Delegatus.*

Index deputatio.

- 1 Indices in causis civilibus, et deputari possunt regularibus à Magistratu seculari, quæ debeant concurrere, in c. Si Clericus, n. 40. & 45. de foro compet. 15
 2 Index an dari debeat de partium consensu, in cap. Si quis, n. 7. de foro compet. 35
 3 Et quid ferret Curia, ibid. num. 8. 35

Index Ecclesiasticus in Clericos.

- 7 Index Ecclesiasticus cognoscit de Clerico viris, & mortuis, in cap. Ecclesie Sanctæ Mariæ, num. 1. de constitut. 110
 8 Cognoscit tantum, an Clericus fuerit ordinatus in fraudem, & adulterum unicum, & virginem, & an morietur in habitis, & de iure, & interius laicus cognoscit, in cap. Magnus, n. 74. de oblig. ad ratior. 493
 9 Index Ecclesiasticus, qui sine permissu Episcopi distringit Clericum alterius jurisdictionis, excommunicatus est, in c. Nullus, num. 8. de foro compet. 44
 Vide in ver. *Clericus quod fori priuilegium.*

Index Ecclesiasticus in laicos.

- 7 Index Ecclesiasticus in causis spiritualibus, vel mixti fori non potest de jure communi procedere ad caputem contra laicos, in c. Peruenit, num. 11. de iudic. 149
 8 Contrarium, ibid. num. 18. 149
 9 An possit mittere in possessionem corporalem bonorum laicalium, ibid. num. 16. 149
 10 Non potest potestas mortis infligere, sed debet reum fore Clericum, si laicum tradere Curie seculari, ibid. num. 16. 170
 11 In rebus Imperii regulariter non se ingerit contra laicos in delictis non Ecclesiasticis, aut mixtis, in cap. Peruenit, num. 14. de offic. ordin. 350
 12 Procedit tantum in crimine adulterii, quando agitur ad separationem thori, ibid. num. 17. 358
 13 Potest procedere ad observantiam pæni etiam contra laicum, in c. Antiquus, num. 9. de pæni. 640
 14 Pro criminibus ad ejus forum spectantibus potest punire laicum etiam filii in temporalibus non subiectis, in cap. Licet, num. 71. de pæni. 186
 15 In criminibus sui fori non potest laicos carceribus mancipare, ibid. num. 14. 186
 16 Contrarium, ibidem num. 10. 187
 17 Ad iudicium Ecclesiasticum spectat tam cognitio, quam executio in causis civilibus, vel criminalibus, in quibus laici forum Ecclesie sortiantur, ibid. num. 15. 187
 18 Index Ecclesiasticus in causa restitutionis dotis an possit sententiam exequi in bonis laicalibus, ibid. num. 14. 187
 19 An teneatur ferre sententiam iudicis laici contra Clericum, qui datus laicius esse, in eum damnatus fuit pæna adiecta in causa transgressorum, in cap. Magnus, num. 91. de oblig. ad ratior. 498
 20 Index secularis quando dicitur negligere ad effectum, in Index Ecclesiasticus procedere debet in causis miserabilibus personarum non pauperum, in cap. Significavit, num. 70. de off. Deleg. 131
 21 Et quid si sit suspectus de malitia, ibid. num. 71. 131
 22 Index Ecclesiasticus potest de questione temporalis cognoscere licet dederit, vel per conventionem, in c. Tuam, num. 31. de ordin. cogn. 104
 Vide in ver. *Laici.*

- 1 Index Ecclesiasticus est iudex ordinarius in causis contra debitorum, emptorum, coadporetos, & censuarias mensis Episcopalis, in c. Nullus, num. 21. de elect. 164
 2 Index Ecclesiasticus cognoscit si laicus negat rapinam, vel invasionem in bonis Ecclesie, in cap. Si Clericus, num. 18. de foro compet. 74

Index quod executionem.

- 7 Index qui habet potestatem cognoscendi, an etiam habeat executionem, in c. Peruenit, n. 21. de iudic. 150
 8 Index Ecclesiasticus in causa restitutionis dotis an possit sententiam exequi in bonis laicalibus, in c. Licet, n. 4. de pæni. 187
 Vide in ver. *Executio.*

Index in causa propria.

- 1 Index nemo esse potest in causa sua, in c. Nullus, n. 8. de elect. 163
 2 Et qui ius sibi dicit in re sibi debita cadit à jure suo, ibid. num. 8. pag. 163
 3 Imperator potest esse iudex in causa fidei, ibid. num. 9. 163
 4 Inferior à Papa regulariter non potest esse iudex in causa propria, ibid. num. 15. 164
 K 1 Sed

- 1 Sed Papa regulariter contra ibid. num. 16. 364
 2 Quid tamen causas proprias ex consuetudine aliis delegat, ibid. num. 17. 364
 Episcopus an possit esse iudex in causa sua Ecclesiae, vel mensae.
 Vide in ver. Episcopus quoad iurisdictionem, & indicia.
 Vicarius in causa mensae Episcopalis.
 Vide in ver. Vicarius Episcopi.

Iudex super incidenti.

- 1 Iudex hereditatis cognoscit incidenter de causa status, licet de illa principaliter cognoscere non possit, in c. Tuam, num. 10. de ordin. cognit. 113
 2 Iudex qui merum, & mixtum imperium non habet, ratione incidentiae, vel promissionis non possit de his cognoscere, quae sunt meri, vel mixti imperii, ibid. num. 17. 104
 3 Iudex sane sententiam de peremptoria exceptione cognoscit, & sufficit tamen, ut super principali pronunciet, in c. Interdiximus, n. 2. de ordin. cognit. 99
 4 Iudex an, & quando super incidenti debeat pronunciare, ibid. num. 11. & 23. usque ad num. 31. 110
 5 Iudex pronuntiando super principali, censetur tacite pronunciare super incidenti, ibid. num. 17. 100
 6 Iudex Ecclesiasticus potest de questione temporali cognoscere incidenter, vel per reconventionem, in cap. Tuam, num. 31. de ordin. cognit. 104
 Vide in ver. Iudex laicus quoad causas spirituales.

Iudex quoad iuris interpretationem.

- 1 Iudicibus an, & quomodo liceat iura interpretari, in cap. Cum venissemus, num. 22. & seq. usque ad num. 25. & num. 38. usque ad num. 44. de iudic. 83
 2 Iudicem oportet legum, & canonum sensum, & mentem servare, etiam posthabita verborum proprietate, quod sine interpretatione fieri non potest, ibid. num. 38. 83
 3 Iudex super puncta tantum, quae iudicis sententia decidi non possunt, debet Principem consulere, ibid. num. 39. 84
 4 Declaratus, ibid. num. 51. 113
 5 Index in dubiis decidentis quomodo ordinem servare teneatur, in cap. Cum venissemus, ibid. num. 51. 114
 Vide in ver. Concilium Tridentinum.
 Et in ver. Interpretatio.

Iudex laicus, communis.

- 1 Iudices secularis possunt compelli per Ecclesiam ad iustitiam faciendam, in c. Vergentis, num. 6. de Heret. 97

Iudex laicus quoad causas spirituales.

- 1 Iudex laicus de questione spirituali nec principaliter, nec incidenter potest cognoscere, in c. Tuam, num. 9. & num. seq. & n. 25. de ordin. cognit. 113
 2 Iudex laicus coram quo incidit questio naturalis, cum debeat supersedere in causa hereditaria, ibid. num. 16. 113
 3 Iudex Ecclesiasticus coram quo pendet questio incidentis praesudicialis, potest inungere iudici laico, ne materiam procedat, aut processum inchoet super principali, ibid. num. 20. 113
 4 Et subintro fieri potest sine causa cognitione, ibid. num. 21. 113
 5 Et an processus ante inhabitationem sit nullus parte opposente, vel appellante, ibid. num. 23. 114
 6 Iudex laicus non potest etiam incidenter cognoscere de exceptione excommunicationis, simoniae, vel intrusionis, ibid. num. 28. 104
 7 Et quid in perjurio, ibid. num. 29. 104
 8 An possit incidenter cognoscere de causa legitimata, si controversia non in iure, sed in facto consistat, ibid. num. 34. 104
 9 Iudex laicus coram quo aliquis accusatur de adulterio, si opponatur quod matrimonium fuit contractum, debet hunc articulum ad Episcopum remittere, ibid. num. 43. 106
 10 Etiam incidenter non potest cognoscere de questione facti, an quis sit simoniacus, intrusus, vel baptizatus, ibid. num. 49. & 51. 106
 11 Nec incidenter potest cognoscere de questione facti, an capere incessemus in habitu, & tonsura, ibid. num. 53. 107
 12 In spiritualibus iudex secularis esse competens, si cadant in laicum ad verum, & questio sit iuxta factum, ablatum, secundum distinctionem Ancharum, ibid. num. 46. 106
 13 Sed contra, ibid. num. 49. & seq. usque ad n. 61. 106
 Vide in ver. Iudex super incidenti.
 Et in ver. Iudex laicus in Clericis.
 14 Parliamenti Dolemsis editum circa censuras ad iudicibus Ecclesiasticis laxas, improbatur, in cap. Sacro, num. 31. de sent. excomm. 373

Iudex laicus in Clericis, & Ecclesiis.

- 1 Iudex laicus qualiter, & quando possit procedere contra Clericum ordinatum sine pendente, peritissimum, aut conclusionibus ex dicto Jo. Andr. & Canonistis, in c. Magnus, n. 14. de obligat. ad rationem, & conclusionibus rediguntur ad usum, ibid. num. 55. 491

- 1 Iurisdictionis iudice laici in causa ante Clericum pervenire perperitur in Clericum propter principium habile, licet de votis ad casum, & quo non parat inchoari, ibidem num. 96. 441
 2 Iudex secularis si Clericum per se distinguat, aut condemnat, excommunicari debet, in c. Nullus, num. 1. de foro compet. 43
 3 Non potest Clericum iudicare nisi ex delegatione Episcopi, ibid. num. 7. 44
 4 Papa an possit generaliter concedere, ut laici laicos Clericos distinguat, vel condemnent, ibid. num. 9. 44
 5 Iudex laicus non prohibetur ex delegatione Episcopi cognoscere causas Clerici merè civiles, ibid. num. 20. 44
 6 Iudices laici qui Clericos coercent, aut iudicant, dicuntur Barbae Dei injuriam irrogare, ibid. num. 11. 44
 7 Iudex laicus qui sine personali distributione Clericum condemnat, non est excommunicatus, licet excommunicari debeat, ibid. num. 13. 44
 8 Hodie fecit ex Bulla Conae, ibid. num. 14. 44
 9 Indistincto processum contra quosdam super delicto commisso cum tali Clerico, incidit in excommunicationem Bulla Conae, ibid. num. 31. 46
 10 Remitti in carcere Clericum deprehensum in habitu laicali, an & quando excusetur à censura, in c. Si quis, num. 52. de foro compet. 40
 11 Laicus nec directè, nec indirectè potest de crimine Clericorum cognoscere, in cap. Ceterum, num. 30. de iudic. 8
 12 Iudici seculari nefaria est prohibere iudici Ecclesiastico ne quem excommunicet, vel mandare, ut latam excommunicationem revocet, in c. Sacro, num. 20. de sent. excomm. 373
 13 Iudex laicus non potest in Ecclesia aliam iurisdictionem exercere, in c. Intra alia, num. 99. de immuni Eccles. 644
 14 Iudex laicus non potest pervertem Episcopum in processu, & sententia contra Clericum super crimine apostasiam, nisi post aequalem degradationem, & traditionem Curiae seculari, in c. Novimus, num. 2. de verbor. signific. 387
 Vide in ver. Clericus quoad principium.
 15 Iudex laicus si causam provocet contra Clericum in habitu non incidentem, potest causam, modo à periculo abstinere, ad finem deducere, non obstante reallumptione habitus, si verò pervertem personam, reallumptio habitus non impedit, quominus iudicium contra personam processu valeat, in cap. Ioannes, num. 6. de Cler. conag. 38
 16 Iudices secularis minimè possunt leges Canonicas, & concilia interpretari, in c. Cum venissemus, num. 54. de iudic. 8
 17 Iudex laicus non potest etiam incidenter cognoscere de exceptione excommunicationis, simoniae, vel intrusionis, in cap. Tuam, n. 28. de ordin. cognit. 104
 18 Et quid in perjurio, ibid. num. 29. 104
 19 Iudex laicus an possit cognoscere de causa Ecclesiastica per viam reconventionis, ibid. num. 31. & num. seq. 104

Iudex quoad litteras Apostolicas.

- 1 Iudices super dubiis litterarum Apostolicarum nullatenus possunt iudicare, seu pronunciare, si de iure cognoscere incidenter, in c. Cum venissemus, num. 41. de iudic. 33
 2 Iudex in dubio arduo, & inexplicabili super litteris Apostolicis etiam incidenter cognoscere non potest, sed debet Papam consulere, ibid. num. 42. 34
 3 Iudex inferior non cognoscit de questione, an confirmatio Apostolica sit valida, necne, in cap. Si quis, num. 16. de confir. uti. vel in iur. 107
 4 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 16. 107
 5 Index in dubiis decidentis quomodo ordinem servare teneatur, in cap. Cum venissemus, num. 51. de iudic. 114

Iudicis officium.

Vide in ver. Officium iudicis.

Iudex quoad penas, & censuras.

- 1 Iudex Ecclesiasticus in casibus criminalibus an possit penas pecuniarias indigere, in c. Liber, num. 9. de pen. 186
 2 Quid si pro crimine juxta statum certam penam pecuniariam esse imponendam, ibid. num. 10. 186
 3 Et quid si juxta statum certam penam spirituales, vel corporales, non autem pecuniarias, ibid. n. 11. 186
 4 Et quid si de pena imponenda nihil sit iure cautum, ibid. num. 12. 186
 5 Index qui super crimine dispensare non potest, an possit penam à jure statutam in pecuniariam commutare, ibid. num. 13. 186
 6 Iudex Ecclesiasticus abstinere debet à censuris etiam contra laicos ubi excessus realis, vel personalis fieri potest, ibid. num. 22. 187
 7 Iudex ordinarius potest contra contumaces procedere etiam per multas pecuniarias, si illi magis timeantur, in cap. Insuperabili, n. 3. & Ceterum, num. 4. de offic. iudic. 379
 8 Et quid in Iudice Delegato, ibid. num. 5. 379
 9 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 6. 379
 10 Et quid si in litteris data sit certa forma procedendi per causam, ibid. num. 7. 379

- ecclesiasticam, ibidem num. 7. 179
 Index Ecclesiasticus, ubi certa potestas non est à jure statuta, potest
 judicialiter percuriam infligere, si videat illum magis timere,
 & obire avaritiam studium, ibid. num. 16. 179
 Index Ecclesiasticus qui potest super crimine dispensare, ut si
 pioscopus potest per sententiam suam potestatem jure, vel consuetu-
 dine statutam in pecuniarium committere, ibidem num. 19.
 & seq. 179
 Secus si dispensare non possit, ut inferre Petrus, Index Delega-
 tus, ibid. 179
 Contrarium, ibid. num. 21. 180
 Index quilibet, qui potest de causa cognoscere, potest potestatem
 à jure statutam alterare, & committere, dummodo ad fac-
 tici causa cognita, & in ipsa sententia prolatione, ibidem
 num. 23. 180
 Quod procedit tam in iudice ordinario, quam delegato, ibidem
 num. 23. 180
 Index delegatus, qui causa cognita temperat potestatem à jure
 impostam, non excedit fines mandati, nec jura transgreditur,
 ibid. num. 24. 180
 Index etiam delegatus post Concilium Tridentinum uti non debet
 censuram, nisi in subsidium, ibid. num. 25. 180
 Index quibus ex causis temperare possit potestatem à jure infligendam,
 ibid. num. 29. 180
 Index Ecclesiasticus post sententiam non potest potestatem à jure statu-
 tam in pecuniarium committere, ibid. num. 30. 180
 Nisi postea super illo crimine dispensare, ibid. num. 31. 180
 Vide in ver. *Censura, Excommunicatione & Pœna.*

Indicis quale iudicium.

- Index non debet iudicare secundum propriam opinionem, sed
 secundum decreta Patrum, & aliorum habentium auctori-
 tatem legis eandem, in cap. Ne unitatis, num. 10. de
 consuet. 31
 Iudicem oportet legem, & canonum sensum, & mentem ser-
 vati, etiam possibilibus verborum proprietate, quod sine in-
 terpretatione fieri non potest, in cap. Cum venissent, num. 28.
 de iudic. 32
 Index super potestate tantum, quæ iudicis sententia decisi non pos-
 sunt, dicit Principem consensu, ibid. num. 19. 32
 Declaratur, ibid. num. 21. 32
 Index autem debet iudicare secundum conscientiam, an verò secun-
 dum auctorem, & probata, in cap. Canonici statuta, n. 71. & seq.
 de consuet. 32
 Index conscientia triplex, ibid. num. 53. 32
 Index debet solum veritatem indagare pro administratione iustitiæ,
 in c. Falsidicus, num. 157. de crim. falsi. 37

Indicis recusatio.

- Index ordinarius quando allegatur suspectus, datur adiunctus, in
 cap. Non, num. 27. de elect. 364
 Vide in ver. *Recusatio.*
 Et in ver. *Figuratus recusatio.*

Index synodalis.

- Index synodalis an sint deponendi ab Episcopo de consensu syno-
 di, vel de eius consilio tantum, in c. Cum olim, & secundo, n. 13.
 & num. seq. usque in fin. de privileg. 352
 Index in petitione omnia esse nullum, in c. Olim, num. 15. de
 lit. contestat. 85
 Iudicium non debet claudicare, ibid. num. 59. 85
 Et in c. Nullus, num. 44. de Regular. 81
 Index verbum super discretionem, & arbitrium boni viri, in c. Cum
 autem, num. 21. de iurejur. 114
 Iudicium incipit à litis contestatione, in cap. Tuam, num. 1. de
 ordin. cognit. 102
 Iudicium Ecclesiæ aliquando sequitur opinionem, quæ sæpe fallit,
 & fallitur, in c. Venerabili, num. 1. de testib. 176
 Quod procedit etiam in Ecclesiâ universali in his, quæ ad fidem
 non pertinent, ibid. num. 17. 176
 Declaratur, ibid. num. 40. & 41. 177
 Iudicium aliud est secundum præsentem iusticiam, aliud secundum
 æternam sententiam, ibid. num. 1. 176
 Iudicium eorum qui præsent Ecclesiæ potest errare in quolibet,
 si personæ eorum tantum respiciantur: secus si consideretur Divina
 providentia, ibid. num. 17. 177
 Iudicium solummodo veritate eo, qui iussit iudicare, in c. Carterum, n.
 71. de referre. 145
 Iudicandis minus magis consilio prudentis viri, quam corporis
 plerumque est, ibid. num. 87. 146
 Iudicia sua non præsumunt quæ velle impugnare, in c. Cum olim,
 num. 3. de sent. & re iudicat. 184
 Iudicium quid sit, & unde daturus in c. Vester, num. 26. de coha-
 bitat. Cler. & mulier. 12
 Iudicium duplex in quolibet ratiocinatorio, in cap. Ne iniuriis, num.
 81. de consuet. 37
 Iudici beatus non consistit in sola veritate, sed in eo, quod sit fir-
 mum, & stabile, ibid. num. 87. 38
 Iudicium fore contentiosum non differt à iudicio in foro animæ quoad

- obligationem eligendi opinionem magis probabilem, ibid. num.
 101. 66
 INÆQUALITAS in iudicio reprobat, pariter approbat, in
 c. Henricus, num. 5. de Cler. pug. in duel. 143

Interamentum, s. ommunia.

- Interamentum non potest præstari per relationem ad scripturam ju-
 ratam, nisi fiat incontinenti, in cap. Veniens, num. 17. de ju-
 gurat. spirit. 64
 Interamentum Parochi super necessitate causarum absentia non stat-
 ut, in cap. Relatum, num. 70. de Cler. non rescriptis. 14
 Interamenti forma in electione Romani Pontificis quæ, in cap. Cum
 dilectus, num. 14. de consuetud. 108
 Interamentum cuius potest per Nuncium, seu Procuratorem, in ap-
 pellatione, num. 4. de clero. 113
 Interamentum potest remitti ab eo, in cuius favorem est juratum, in
 c. Inter caveras, num. 8. de rescriptis. 147
 Interamentum non violat, qui in melius commutat, in c. Magnus, n.
 18. de oblig. ad rationem. 187
 Interamentum facit, ut actus etiam nullus desit formæ valeat
 omni meliori modo, quo potest, in cap. Naviganti, num. 67.
 de iur. 167
 Interamenti forma à Clemente V. prescripta in creatione Ta-
 bellionum, in cap. Sicut et, num. 19. & 51. Ne Cleric. vel
 Monach. 677
 Interamentum esse foris vinculum, quam confirmationem in forma
 communis, & firmat actum invalidum, in c. Si quis, num. 31.
 de confirm. arch. vel inest. 108
 Interamentum est actus lætæ, in cap. Falsidicus, n. 107. de crim.
 falsi. 174
 Interamentum nunquam est deferendum illi, contra quem vehementer
 præsumitur de transgressionem, in cap. Consultatus, & secundo,
 num. 7. de appell. 199
 Consensus est de ratione interfectus iuramenti, in c. Veniens, n. 16.
 de iurejur. 173
 Interamentum habet vim roborativam, non extensivam, in c. Quo-
 nam, num. 7. de privileg. 267
 Et in eo semper intelligitur excepta Superioris auctoritas, ibidem
 num. 8. 267
 Interamentum verbale quis cogi non potest periculis, secus
 ad actum, in cap. Satis, num. 17. de his, quæ vi met.
 caus. 611
 Interamentum est vinculum personale, nec transit in faciliorem,
 in c. Cum pro causis, num. 27. de sent. excomm. 339
 Interamentum parit quando sit standum super scriptis deperditis, in
 cap. Cum olim, & primo, num. 7. de priv. 173
 Interamentum daturum passim de rebus subiacet, vel absumptis tamen
 canonem contra eum, qui daturum dedit, non contra recipientem,
 ibid. num. 8. 312
 Interamentum suppletorem tunc daturum est deferendum, cum alie
 probationes desint, dummodo tamen fidelem templan sit
 prolarum, in cap. Sicut, num. 5. de probat. 118
 Et habito respectu ad legalitatem personæ, & quantitate causæ,
 ibid. num. 6. & num. seq. 128
 Interamentum in supplementum, ut deferri possit, quæ requisita de-
 bere concurrere, & in quibus casibus non sit deferendum, ibi-
 dem num. 7. 128
 Interamentum non debet esse vinculum iniquitatis, ibid. num.
 19. 129
 Item contra bonos mores non est obligatorium, ibidem num.
 20. 129
 Nec de re vetita ob publicam utilitatem, ibid. num. 21. 129
 Interamentum contra publicam utilitatem secundatum, non autem
 principaliter valere, ibid. num. 22. 129
 Interamentum de testibus non inducendum obstat, quin producti
 possint exuberantia fidei, & auctoritatis, ibid. num. 25. 129

Interamentum amphibologicum, seu æquivocum.

- Interamentum uti amphibologicum, seu æquivocatione etiam esse iusta
 causa, vel ipsoe est mortale peccatum, si verba ex communis au-
 dientiæ usu non admittant sensum verum, quem jurans men-
 dit, in cap. Falsidicus, n. 145. de crim. falsi. 176
 Secus si verba utroque sensum admittant, ibid. n. 147. & 173. 177
 Quod tamen fallit in iudicio, ibid. num. 149. 177
 Iurati post causa Principem esse in oppido, intelligenda passim esse
 grave peccatum, sed non mortale, ibid. num. 14. 176
 Imo est mortale, ibid. num. 147. & seq. 176
 Iurati Italico idoneis per se etiam ap. Isthapo, ut audientiæ fallat,
 intendit significare per se, perperam committere, ibidem
 num. 149. 176
 Idem in eo, qui iurat per verbum oro, supprimendo litteram
 ibid. num. 141. 176
 Idem in eo, qui pronuntiat iuramenti verba interrogativè, ut con-
 trarium sensum inducat, ibid. num. 141. 176
 Idem in eo, qui incendit utroque loquor ad fallendum proximum,
 ibid. num. 143. 176
 Iurans non obligatur, nisi secundum intentionem suam, si verba sua
 duplicia sint, ut æquales diversos sensus exprimat, ibid. num.
 147. 177
 Interamenta verba si non admittunt sensum, quem jurans mente con-
 cipit,

- capit. & perjurio non censetur, in cap. Falsidicus, num. 94. de crim. falsi. 174
1. Iuramentum temerarium, an & quando repellat à testimonio, in c. Incriminatus, n. 2. & seq. usque ad n. 8. de testib. & accusat. 149
2. Iuramentum ab eo prohibetur temerarium tantum censetur prohibitum, in c. Licet, num. 3. de R. regular. 191
3. Iuramentum in Supplementum de ferre semel probanti, in cap. Cum Lepidus, num. 18. de caus. possid. & propriet. 110
4. Non adversarius habet iuramentum, aut perire velit se non debet, ibid. num. 19. 110

Iuramentum qualiter interpretandum.

1. Iuramentum in foro animæ non fit interpretandum iuxta intentionem precipientis, vel jurantis, sed distinguimus, in c. Falsidicus, num. 66. & seq. usque ad num. 80. de crim. falsi. 174
2. Iuramentum in consilio animæ secundum intentionem precipientis interpretandum, sed in iudicio secundum ius ex sententia Innocentii, ibid. num. 73. 174
3. Contrarium ibid. num. 74. 173
4. Declaratur ibid. num. 76. 173
5. Iuramentum si non fit eadem intentione jurantis, & suspensum in foro animæ accipiendum est iuxta sanum intellectum ejus, qui dolum non adhibet, ibid. num. 76. & 80. & 81. num. 161. veri non obstat secundum. 173
6. Iuramentum est accipiendum iuxta propriam, & communem verborum que continentur, ibid. num. 146. 177
7. Iurantis intentio non est ita attendenda, ut sit in libertate sua exponere verba ut velit, sed secundum id, quod communiter intelligitur, ibid. num. 75. 173
8. Iurantis, de recipiendis simplicem intentionem considerat Deus, & ex parte utriusque artem aspernatur, & odit, ibid. num. 77. 173

Vide in rec. Iuramentum arithmeticum.

- Et in rec. Iuramentum amphibolus.
1. Iuramentum non extenditur ad ea, de quibus non fuit verisimiliter cogitatum, in cap. Veniens, num. 12. & 24. de perjurat. 173
2. Iurata perire mandata aliquibus si precipiatur aliquid, quod non videtur prout juramento, sed tamen sit ita grave, ut de eo verisimiliter non cogitarentur, intelligitur illud servari, ibid. num. 19. & seq. 173
3. Consensus est de ratione interfecta iuramentum, ibid. num. 16. 173
4. Iuramentum non extenditur, nisi ad rationabilia, & possibilia, & honesta, ibid. num. 18. 173
5. Iurata sunt mandato Episcopi, & non appellare si Episcopus precipiat, ut amittat beneficium, appellare potest, nec est opus perire reus ipsius à iuramento, ibid. num. 10. 173
6. Iurata perire reductionem ad arbitrium boni viri si enormiter ledatur, non potest illam perire juramento non obstante, ibid. num. 10. 173
7. Enim dictum iurati, ut Compromissarius precipiat, non tenetur ledere, ibid. num. 21. 173
8. Iuramentum generaliter prebitum de parendo mandatis aliquibus non extenditur, nisi ad ea, de quibus cogitandum est, vel debuit mentis cogitari, ibid. num. 24. 173
9. Iuramentum specificè prebitum in foro animæ iuxta intentionem victoris, recipit interpretationem, ibid. num. 16. 173
10. Procedit quando iurans dolum adhibet: alioquin interpretatur secundum sanum intellectum suspicientis, ibid. num. 26. 173
11. Iuramentum in foro iudiciali recipit interpretativam, secundum ius, ibid. num. 27. 173
12. In Iuramento, & voto semper intelligitur excepta Superiori auctoritate, in c. Non est vobis, n. 17. de Regular. 187
13. Iuramentum obligans ad aliquid scribendum prohibetur ingredi Religionem, ibid. num. 9. 187
14. Iuramentum non porrigitur ad incogitata, in c. Cum venisset, n. 14. de Instit. 183
15. Iuramentum habet tacitam conditionem rebus sit stantibus, ibidem num. 34. 183
16. Iuramentum habet vim roborativam, non extensivam, in c. Quomodo, num. 7. de privileg. 187
17. Et in eo semper intelligitur excepta Superiori auctoritate, ibidem num. 8. 187
18. Iuramentum debitoris habet tacitam conditionem, si creditor in eodem statu consistat, in c. Absolutus, num. 9. de hære. 98

Vide in rec. Delictum.

Iuramentum qualiter prestandum.

1. Iuramentum prelati non potest per relationem ad scripturam iuratum, in c. Cum pro causa, num. 17. de sent. excomm. 119
2. Pro forma cuius specificam mentionem, & formalitatem verborum, ibid. num. 18. 119
3. Prelatus debet corporaliter, & requirit per forma tacitum scripturam, ibid. num. 20. 119
4. Sub dictione, etc. non includitur, ibid. num. 21. 119
5. Nec sub obligatione Camerali, ibid. num. 23. 119
6. Iuramentum fidelitatis, de quo, in cap. Ego N. de perjurat. est ligum, & prelatum ab Episcopo fecit tantum in actu consecrationis, non autem in relatione Limitum, in c. Ego N. de perjurat. 179

7. Iuramentum fidelitatis prohibetur Clericis per hære. laicos, & quo nihil habet temporale, in c. Sicut te, num. 12. Ne Cler. vel Monach. 616
8. Iuramenti forma septem capitula continens, secundum quam Papæ iuravit Episcopus, in c. Ego N. num. 1. de perjurat. 167
9. Iuramentum quod Episcopus prestat Papæ in actu consecrationis est ligum, ibid. num. 27. 170
10. Iuramenti finis est decernitatem veritatem aperire, in c. Falsidicus, num. 1. & non. 133. & seq. de crim. falsi. 170
11. Iuramentum quod habet finem ad veritatem non inducit mortale peccatum in materia levij, ibid. num. 133. 176
12. Contrarium, ibid. num. 137. 176
13. Iuramentum institutum est non per quod se homines fallant, sed per quod quique in alicuius notitiam cognosciones suas proferat, ibid. num. 133. 176

Iuramenti implementum.

1. Iurata non veniunt contra contractum, an sit periculosum si preat premium suppleri, vel contractum rescindi, in c. Iuravit cetera, n. 1. de testib. 187
2. Iurata cum aliqua contrahere, si non subest impedimentum, per contractum Ecclesiasticum si eorumque competitur, in c. Ea inter, n. 1. de secundo, num. 1. de sponsal. 10
3. Etiam post Constitutum Tridientum, quod de sponsalibus nihil servat, ibid. num. 1. 10
4. Iuramentum licetiam transgrediens est perjurium, & mortale peccatum, in cap. Veniens, num. 13. de perjurat. 173

Iuramentum quod obligatorium, & licitum.

1. Iuramentum à quacunque lege etiam Canonica, imò & Divina prohibitum servandum est, si fieri potest sine interitu salutis æternæ, in c. Non sine, num. 37. de arbit. 692
2. Iuramentum, & votum non ligant cum sine interitu salutis corporalis forent non possunt, in cap. Constitutum, num. 7. de obser. 613
3. Iuramentum quod militatum Ecclesiæ perjurium potius dispense sunt, in c. Veniens, num. 10. de dispensat. 669
4. Iuramentum Prelati de non repetendis iuribus Ecclesiæ suæ non valet, ibid. num. 21. 669
5. Iuramentum de non resistendo contra aliquem non est obligatorium, & cur, in cap. Constitutum, n. primo, & seq. de testib. & testat. 113
6. Iuramentum de resistendo contra aliquem non tenendo est illicitum, & ceterum, in cap. Pervenit, n. primo, num. 5. de testib. 119
7. Iuratur in quibus casibus licet, in cap. Significasti, num. 8. de elect. 183
8. Iurans super falsum prestat perjurium est, in cap. Falsidicus, num. 46. de crim. falsi. 173
9. Iuramentum de parendo aliquibus mandato non est servandum si precipiatur aliquid, quod obviat juramento prius licite facto, in c. Veniens, num. 1. & 24. de perjurat. 173
10. Et quod si obviat promissioni non jurat, ibid. num. 13. 173
11. Iuramentum non est obligatorium, quando servari non potest sine interitu salutis æternæ, ibid. num. 14. 173
12. Causum hæreticorum renuntiatio non validatur iuramento ob defectum consensu, ibid. num. 17. 173

Vide in rec. Perjurium.

Et in rec. Iuramentum amphibolus.

Et in rec. Iuramentum arithmeticum.

1. Iuramentum à Prelato prebitum in damnum Ecclesiæ ab ipso Prelato servandum est, in cap. Cum venisset, num. 22. de instit. 183
2. Si sit separabile à prejudicio Ecclesiæ, aliis focus, ibidem n. 2. 183
3. Iuramenta non sunt, sed perjuria quæ contra voluntatem Ecclesiæ recitantur, ibid. num. 23. 183
4. Iuramentum prebitum ab Episcopo Antuerpiensi de servando consuetudinibus, & privilegiis Collegiarum Ecclesiæ, an possit erectionem doctor Ecclesiæ in Cathedrali oblat, quominus Episcopus ipsi possit sua iurisdictione in eisdem Ecclesiæ Capitulum, & personas ejusdem civitatis, ibid. num. 24. 183
5. Iuramentum generale de observandis privilegiis, an extendatur ad revocata, ibid. num. 25. & 26. 183
6. Iuramentum de servando statuto induit per statuti revocationem, ibid. num. 26. & 27. 183
7. Iuramenta ab Episcopo prebita in materia visitationis, ac privationis Capitularium sive obligant auctoritate, ibidem num. 31. 183
8. Iuramentum non porrigitur ad incogitata, ibidem num. 32. pag. 183
9. Iuramentum per relationem ad aliud perinde habetur, ac si esset prebitum super re certa per se, ibid. num. 33. 183
10. Iuramentum habet tacitam conditionem rebus sit stantibus, ibid. num. 34. 183

Iuramentum artificiosum, vel per subaditionem.

- 1 Iuramentum quodlibet exigitur ad faciendum peccatum, potest quare si factum, subintelligendo intra se si abique peccato id fieri liceat, in c. Falsidicus, num. 40. de crim. fals. 171
- 2 Contrarium ibid. num. 80. usque in fin. 172
- 3 Iuramentum artificie consistit ad fallendum proximum accipit Deus. Secundum quod in i. cui iuratur, intelligere debet iuxta rectam intelligentiam verborum, ibid. num. 80. 173
- 4 Iuramentum in quantum quod materia est mortale, si verba sunt falsa, non est. 173
- 5 Iuramenti verba si non admettant sensum, quem peccans mente concipit, & perperam non excusant, ibid. num. 94. 174
- 6 Iuramento firmari id, quod nihil est, perjurium est, ibid. num. 108. 175
- 7 Iuramentum cui veritas non est comes, est perjurium, ibid. num. 110. & 112. 177
- 8 Iuramentum infirmum est, non per quod se homines fallant, sed per quod quisque in alienis nominis cogitationes suas profert, ibid. num. 131. 176
- 9 Iuramenti finem destruit modus iurandi per internas subaditiones verborum sensum invenerunt, ibidem num. 135. 176
- 10 Iuramenti comes principalis est veritas in audientia notitiam delata, ibid. num. 136. 176
- 11 Iurans falsum subadiendo aliquid in mente, quod reddat sensum verum, non peccet mortaliter, in c. Falsidicus, num. 10. & n. sequ. ibid. fin. de crim. fals. 170
- 12 Quid si id faciat sine ulla causa, ibid. n. 26. & seq. usque in fin. 172
- 13 Iurare pro causa Principem esse in oppido, intelligendo pium est gravi peccatum, ibid. non mortale, ibid. num. 14. 170
- 14 Imo est mortale, ibid. num. 14. & seq. 176
- 15 Iurare falsum ex ulla causa subadiendo aliquid in mente, quod reddat sensum verum, nullam esse culpam, qui auctoritas sententiarum, ibid. num. 16. 170
- 16 Et quibus fundamenta, ibid. num. 27. & seq. usque ad num. 55. 170
- 17 Iurare se aliquid nescire, quod expedit sub secrete regere, & subadiendo in mente ita ex pediat revelare, multi opinantur non esse perjurium, ibidem num. 36. 171
- 18 Idem in eo, qui ex alio iuratur per iuramentum soluscorum, subadiendo intra se si erit delictor, ibid. num. 37. 171
- 19 Idem in eo, qui per iuramentum iurat se acceptum aliquid in os non recipere, subintelligendo si mihi placuerit, ibid. num. 38. 171
- 20 Idem in muliere, que secula concubitu impedimentum dirimitur extra eam communitatem, iurat se velle viro cohabitare, subadiendo si mihi licet, ibid. num. 39. 171
- 21 Idem in eo, qui peccata operis iurat se illam non habere, intelligendo ad moriendum, ibid. num. 40. 171
- 22 Idem in adultera, que iurat se adulterium non commisisse, subadiendo in alio die, vel loco, ibid. num. 41. 171
- 23 Idem in Clerico, qui se eximat ab iudiciali solutione Gabella iuratur se nihil petere, subadiendo ex quo gabellam solvere teneatur, ibid. num. 42. 171
- 24 Idem in viro reo veniente ex loco, qui pisse infectus credatur, & iurat se inde non venire, subintelligendo tanquam ex loco infecto, ibid. num. 43. 171
- 25 Idem in punitente, qui male interrogatur a Sacerdote, falsum negat se confitens fuisse aliquod peccatum, subadiendo ita ut illud dicere teneatur, ibid. num. 44. 171
- 26 Iurans falsum in iudicio ex infra causa subadiendo in mente aliquid, quod reddat sensum verum, non peccat secundum aliquos, ibid. num. 40. 171
- 27 Idem iurans in eo, qui occidit hominem ad sui defensionem, vel putans esse hominem, & negat in iudicio se occidisse, intelligendo intra se de facto criminoso, ibid. num. 50. & 157. & seq. 172
- 28 Idem in eo, qui se iurat falsum de iusta causa, negat in iudicio se frustellat, intelligendo, ita ut deliquit, ibid. num. 51. 171
- 29 Idem in eo, qui se eximat ab impunctione homicidii, quod non commisit, in iudicio negat gladium receptum penes eum esse suum, subadiendo in mente, quatenus est iudicium illius delicti, ibid. num. 52. 171
- 30 Idem in eo, qui ad sui sustentationem abscondit bona, ne ad creditores expugnetur, & negat iudici se illa habere, subadiendo ita ut sine ita manifestare, ibid. num. 53. 172
- 31 Idem in eo, qui cum pecunia mutuo accepta, restituerit, in iudicio negat mutuum, subintelligendo ita ut teneatur solvere, ibid. num. 54. 172
- 32 Contrarium in predictis, ibid. num. 130. & 149. 175
- 33 Iurare falsum subadiendo aliquid in mente, quod reddat sensum verum, esse peccatum mortale, iuramentum offensivum, ibid. n. 79. & seq. usque ad num. 138. 173
- 34 Iurans in dolo, in cuius mente est non sic se facturum, ut promittit, ibid. num. 104. 174
- 35 Iurans falsum in iudicio, & subadiendo in mente verum, est obnoxius Deo, ibid. num. 120. 175
- 36 Idem iudici, ibid. num. 121. & seq. usque ad n. 123. 175
- 37 Idem pater, ibid. num. 121. & seq. 176
- 38 Iurans alia voce aliquid falsum, & superaddens aliquid voce subaditionem.

Fagnan. Repert.

- multa, & inacceptabili, quod reddat sensum verum, & mortaliter peccat, ibid. num. 138. 176
- 3 Opus ad faciendum perjurium non esse, verba falsum iurare, & interna subaditionem verum concipere, est prohibita, & est obnoxia Deo, potest, licet opposita sit probatio, & tutor, in c. Falsidicus, num. 37. de crim. fals. 171
- 4 Contrarium, ibid. num. 166. 172
- 5 IVRGII appellatione quid veniat, in cap. Ad huc, num. 24. de off. Archid. 172

Iurisdiclio communis.

- 1 Iurisdiclio sive ordinaria, sive delegata solo verbo committitur, & revocatur, potestas Ordinis sacri, in c. Aqua, num. 4. de consec. Eccles. 168
- 2 Iurisdictiones omnes sunt principaliter apud Principem, tanquam apud fontem, in c. Quoniam, num. 64. de Concl. 171
- 3 Iurisdiclio haberi potest ab alio immediate dupliciter, in cap. Privilegium, num. 10. de offic. Ordin. 172
- 4 Iurisdiclio omnium Prælatorum Ecclesiarum dependet ab Ecclesia Romana non modo quoad executionem, sed etiam quoad substantiam potestatis, ibid. num. 18. 172
- 5 Iurisdiclio non est sine substantia, ibid. num. 45. & seq. 172
- 6 Iurisdiclio non potest esse, nisi in subiecto, & coheret personæ, ibid. num. 49. 173
- 7 Iurisdiclio non debet esse vaga, & incerta, ibid. num. 53. 173
- 8 Iurisdiclio si fundetur super sola dubitate qualiter iurisdictionem tribuenti, negatio qualiter nihil operatur, sed facta est illam in labello allegare, in cap. Si Clericus, num. 16. de foro compet. 173
- 9 Ut si, sequitur Clericus, vel contrarius infirmitas, aut maritus nialis, ibid. num. 17. 174
- 10 Iurisdiclio multoties conceditur ad composcendum, non autem ad exequendum, vel personaliter distinguendum, in cap. Cùm Capella, num. 31. de privileg. 175
- 11 Iurisdiclio an sit indivisibilis, in c. Scimus, num. 47. de Suppl. neglig. Prælat. 173
- 12 Iurisdictionem verbum intelligitur de ordinaria, in c. Significanti, 3. de foro compet. 175
- 13 Iurisdictionem multoties habet qui habet, licet non actu, in cap. Cùm olim, num. 8. & 19. de major. & obed. 175
- 14 Iurisdiclio tributa ad lites confirmata non competit, nisi personis confirmatis, in cap. Clem. ab Ecclesiis, num. 21. de offic. Ordin. 178
- 15 Iurisdiclio in temporibus habet et penes Ecclesiam, & in c. Tuam, num. 32. de ordin. cogn. 104
- 16 Iurisdiclio basia factis præscribitur, quàm æterni imperii, in c. Cùm olim, num. 12. de præscrip. 179
- 17 Iurisdiclio concessa, censetur concessa omnino, sine quibus iurisdiclio explicari non potest in c. Cùm ex impudico, num. 31. de nov. oper. tunc. 180
- 18 De qualitate iurisdictionem tribuente ante omnia censere debet, in cap. Consequitur, si secundo, num. 25. de sentent. excomm. 169
- 19 Iurisdiclio spiritualis, & temporalis a Deo sua distinguit, in cap. Consequitur, num. 6. de cens. 168
- 20 Iurisdictiones sunt principaliter apud Principem, tanquam apud fontem, in c. Permissum, num. 19. de offic. Ord. 172
- 21 Iurisdiclio ordinaria ad sui effectum non requirit territorium, in c. Post cessionem, num. 4. de probat. 180
- 22 Iurisdiclio acquiritur devolutione, delegatione, & prorogatione, in c. Significanti, num. 27. de foro compet. 177
- 23 Iurisdictiones secularis nemo potest propriis auctoritate adipsi, nec adeas renunciare, nisi in manibus superioris, in c. Admonet, num. 6. de renunciat. 180
- 24 Iurisdiclio civilis, criminalis, & mixta potest acquiri ab inferiori Prælati ex immemorabili præscriptione, quam Concilium Tridentinum non sustulit, in cap. Postulasti, num. 10. de heret. patroc. 177
- 25 Iurisdiclio ex præscriptione regulariter, censetur acquisita privative ad Episcopum, ibid. num. 11. 180

Iurisdiclio amittitur.

- 1 Iurisdiclio extincta non potest per partes resuscitari, in c. Significanti, num. 17. de offic. Delegat. 178
- 2 Iurisdiclio licet competat ipso iure, tamen si ex exceptionibus sit dubitabile, potest pronuntiatio super exceptione ipso iure extingui, ibid. num. 10. 178
- 3 Iurisdiclio simul ex multis causis extinctioni cessante non reviviscit, in c. Cùm olim, num. 77. de ma. & obed. 182
- 4 Iurisdiclio ex parte si iure procedat, in eo, in quo debet iudicare, & transferat se ad locum, in quo tenetur residere, in c. Prædicta, n. 1. & 11. de testib. 173
- 5 Iurisdictiones faculares nemo potest propria auctoritate adipsi, nec adeas renunciare, nisi in manibus superioris, in c. Admonet, num. 6. de renunciat. 180
- 6 Iurisdictionem si ex actu, qui tam de iure cadere, in cap. Ceterum, num. 34. de iudic. 181

Jurisdiclio devolvitur.

- 3 Devolutio jurisdictionis in prima instantia non fit ad Legatos, & alios quoscumque vigore facultatum, nisi Episcopo jure reservato, & negligente, in cap. Significasti. num. 28. & 33. de foro compet. 77
- 3 Negligentem debet succedere monitus, ut sit locus devolutioni jurisdictionis, ibid. num. 34. 78
- 3 Et an debeat esse trina, vel sufficiens alicui, ibid. num. 35. 98
- Jurisdictionis devolutio in Capitulum Episcopum.
- Vide in ver. Capituli privilegia.
- 1 Devolutio jurisdictionis non inducit, nisi in casibus in jure expressis, in cap. Hic quoque, num. 40. de major. & obed. 630
- Vide in ver. Devolutio.
- 3 JURISDICTIO perpetua per simplicem elevationem Judicis sine Ordinarij, in cap. Delegati, in cap. Propositi, num. 12. de foro compet. 79
- 3 Jurisdictionem exercens in uno actu premit in omnibus, si habet correctionem ab eo, qui jus concedendi habet, in cap. Cum olim, num. 32. de prescripte. 130

Jurisdiclio probatur.

Vide in ver. Iudicii competentia.

Jurisdiclio prorogatur.

- 1 Jurisdiclio Delegati qui pronuntiavit se incompetentem, etiam si alius esset competens ex parte prorogari non potest, in c. Significasti, num. 24. & seqq. usque ad num. 29. de offic. Deleg. 538
- 3 Jurisdiclio iudicis, an & quando ex incidentia cause prorogatur ad aliam speciem jurisdictionis, in cap. Tuum, num. 24. & seqq. de offic. cognit. 104
- 3 Quid si species sint omnino diversae naturae, & aliorum gradus, ibid. num. 25. 104
- 3 Et quid si talis ex accidenti ratione personae, ibid. num. 24. 104
- 3 Et quid si species non sit separatae naturae, nec aliorum, sed inferioris gradus, ibid. num. 26. 104
- 3 Prorogatio credit super simili specie jurisdictionis, quae prorogatur, in c. Significasti, n. 25. de foro compet. 77
- 3 Prorogatio jurisdictionis non potest fieri etiam in causis spiritualibus, si Judex possit alius de illis cognoscere, ibidem num. 6. 76
- 3 Prorogatio non potest de persona ad personam jurisdictionis limitari, ibid. num. 7. Declaratur, num. 9. & 14. 76
- 3 Jurisdiclio ejus, qui praestit Collegio est prorogabilis, ibidem num. 8. 76
- 3 Prorogari potest jurisdictionis ordinariae competens alicui de consuetudine, vel alio jure specialis, ibid. num. 10. 76
- 3 Prorogari jurisdictionis, in hunc posita ad Clericos, non requiritur, ibid. num. 11. 76
- 3 Prorogatio jurisdictionis iudicis non fit, an inducat ex tacito consensu partium, ibid. num. 12. 76
- 3 Laicum potest prorogare jurisdictionem iudicis laici etiam sine consensu iudicis proprii, Clericus autem non potest, & eor., ibidem num. 13. & 37. 76
- 3 Prorogatio jurisdictionis fieri non potest, nisi in Judicem ordinariam, ibid. num. 14. 76
- 3 Jurisdiclio delegata non est prorogabilis de persona ad personam, sed bene de re ad rem, ibid. num. 15. 76
- 3 Prorogari non potest Clericus jurisdictionem iudicis laici etiam de dower facti consensu, ibid. num. 16. 76
- 3 Nisi in causis meri civilibus, num. 17. 77
- 3 Prorogatio jurisdictionis, & delegationis in quibus differant, ibid. num. 18. 77
- 3 In Prorogantibus jurisdictionem iudicis praesente, & acceptante non est locus praesentibus, ibid. num. 20. 77
- 3 Appellante a sententia iudicis ex prorogatione jurisdictionis ad alium superiorem, ibidem num. 21. 77
- 3 Prorogatio jurisdictionis potest fieri etiam in criminalibus, ibid. num. 22. & 33. 77
- 3 Et quid si procedatur per viam inquisitionis, num. 34. 77
- 3 Ad prorogationem jurisdictionis sufficit consensus illius, de cuius praesentibus agitur, ibid. 77
- 3 Prorogatio jurisdictionis impeditur si partes errant in jure, vel in facto, in cap. Significasti, num. 17. de offic. Deleg. 538

Jurisdiclio suspenditur.

- 3 Jurisdiclio modo iudici non expirat per praesentiam majoris, sed suspenditur usque inscriptionem, in cap. Scilicet, num. 2. de offic. Legati. 544

Jurisdiclio cumulativa & privativa.

- 5 Jurisdiclio in certis personis personarum tenetur collata, non censetur derogare jurisdictioni aliorum in eisdem personis, in cap. Accedentibus, num. 42. de excessibus Praelati. 112
- 3 Actus jurisdictionis Episcopi etiam unicus, an & quando interruptat praescriptionem jurisdictionis inferioris, in cap. Au-

- diu, num. 7. de prescripte. 177
- 4 Jurisdictionis Episcopi ex cunctis, ita de iure interruptio adhas inferioris, si inferior praesentat per modum exclusionis Episcopi, ibid. num. 12. 176
- 4 Jurisdiclio potest esse penes plures in solidum, ut penes Episcopum, Archiepiscopum, & Archiepiscopum, ibid. num. 13. 176
- 5 Jurisdiclio concedit Episcopo in seculum, an sequeatur ad Rectorum universitatis in cap. Universitatis, num. 13. de prescripte. 273
- 5 Jurisdiclio Episcopi, quibus omnibus sit cumulativa cum inferioribus Praelatis, ibid. num. 40. 174
- 4 Jurisdiclio Episcopalis, ex quibus censetur translati in inferiores Praelatos, privati ad Episcopum, in cap. Cum dilectis, num. 36. de Reliqu. donab. 409
- 3 Jurisdiclio in favorem certarum personarum censetur tributa privative, non utrum cumulativa, ibid. num. 39. 409
- 3 Idem in jurisdictione acquisita per praescriptionem, ibidem num. 40. 409
- 4 Jurisdiclio in Concilio Tridentino Ordinariis attributa in prima instantia censetur alia adempta, in cap. Significasti, num. 12. de foro compet. 77

Jurisdiclio feudalis.

- 3 Feudalis jurisdictionis iniquum impedimentum, & praedictum jurisdictionis ordinis est restringendi, in cap. Curiam, num. 23. de iudic. 7
- Vide in ver. Feudalis quando forum.
- 1 Jurisdiclio in parvis Conventibus Ordinarii attribuitur ex Decreto Innocentii X. an censetur superioribus Regularibus adempta, & privative in Ordinarium translati, & non loqu. usque ad n. 43. in c. Quanto, num. 26. de offic. Ordinar. 567
- 1 Jurisdiclio specialis a lege non rebus, non censetur aliter adempta, ibid. num. 28. 567
- 1 Jurisdiclio in debet censetur cumulativè collata, ibid. num. 29. 567
- 1 Jurisdiclio inter Episcopos Burgi S. Donini, & Praepositi in locum est cumulativa, ibid. num. 30. 567
- 1 Jurisdiclio Episcoporum rebus a Concilio Tridentino. l. 1. & 2. & l. 17. de Regular. cap. 11. intelligitur cumulativè cum inferioribus, ibid. num. 31. 567
- 1 Jurisdiclio data favore certarum personarum, censetur privativè collata, secus si ratione causarum, ibid. num. 32. 567
- 1 Jurisdiclio an censetur collata privativè, vel cumulativè, in primis spectanda est mens concedentis, ibidem num. 33. pag. 567
- 1 Monasteria omnia de jure communi subiecta sunt jurisdictioni Episcopos dioecesanis, sed cumulatè cum Praelatis Regularibus, ibid. num. 34. & 35. 567
- 1 Jurisdiclio delegata est extraordinaria, & odiosa, ibid. num. 40. 568
- 1 Jurisdiclio ordinaria est favorabilis, necessaria, & amplioris, ibidem l. 1. num. 40. 568
- JURISDICTIONE EPISCOPALIS.
- Vide in ver. Episcopi quando jurisdictionem.
- 1 Jurisdictiones Beneficialis, & secularis distinctae sunt, in c. Pervenit, num. 13. & 15. de Adulter. 149
- 4 Jurisdictiones Beneficialis, & Secularis a Deo distinctae, invicem confundi non debent, in cap. Utroque auctore, num. 10. de cognat. spiritual. 60

Jurisdiclio delegata.

- 3 Jurisdiclio Papae reservata non comprehenditur in concessione jurisdictionis quantumcumque generali, in cap. Cum venient, num. 18. de iudic. 12
- 1 In Jurisdictione universalis concessa, vel abdicata non includitur jurisdictionis alteri specialiter attributa, in c. Cum olim, num. 24. de major. & obed. 619
- 1 Jurisdiclio delegata non potest proveniri per ordinariam, sed per aliam licentiam delegationis facit Delegatus praesentem, in c. Scilicet, n. 15. de offic. Legat. 147
- Vide in ver. Delegatus.
- 1 Jurisdiclio delegata non extenditur de persona ad personam, in c. Quanto, num. 11. de offic. Delegat. 530
- 1 Jurisdiclio delegata non transit in Capitulum Sede vacante, ibid. num. 13. 530

Jurisdiclio ordinaria.

- 1 Jurisdictionem ordinariam impediens excommunicatur in Bulla Coenae, in cap. Pervenit, num. 43. de Adulter. 132
- 1 Jurisdiclio ordinaria quae dicitur, in c. Permittit, num. 1. de offic. Ordinar. 551
- 1 Jurisdiclio ordinaria, & universalis cohaeret territorio, ibid. num. 24. 551
- 1 Jurisdictione Ordinarii subacta, non censetur subacta jurisdictioni per Sedem Apostolicam de legat. in cap. Et parte, n. 1. secundo, n. 2. de privileg. 303
- 3 Declaratur, ibid. num. 37. 303
- 1 Jurisdictionis verbum intelligitur de ordinaria, in c. Significasti, num. 3. de foro compet. 77
- 1 Jurisdiclio quae defertur a legi, vel statuto, & ad universitatem ex-

- forum, vel antiq. negotium successore ordinaria est, in cap. Cum olim n. 67. de major. & obed. 618
- 1 Excessu inter plures iudices sit paritas, ibid. num. 66. 619
- 1 Jus dictio ordinaria mortuo Papa non expirat, ibid. num. 67. de Supp. super ad n. 71. 619
- 1 Jurisdic. ordinaria ad sui effectum non requiritur territorium, in c. Post cessationem, n. 4. de probat. 130
- 1 Jurisdic. Ordinarii censetur mortua, & ideo non est opus deca decem facere, in cap. Cum in iure, num. 28. de offic. Delegat. 134
- Vide in ver. Ordinarius.
- Et in ver. Episcopus: quoad iurisdictionem.
- Et in ver. locus Ordinarius.

Jurisdic. in subditum.

- 1 Jurisdic. sive voluntaria, sive contentiosa non potest exerceri in non subditum, in cap. Omnis, num. 87. de parit. & remiss. 314
- 1 Jurisdic. Episcopi expirat eo ipso, quod incola inde discedit, in c. Significavit, n. 9. de Paroch. 109
- 1 Et extenditur in Episcopum loci quo translatus est domicilium, ibid. num. 10. 309

Jurisdictionis venditio, seu locatio.

- 1 Jurisdic. Episcopalis est quod spirituale, & pretio conferri non potest sine laice honoris, in cap. Privilegi, num. 8. de Priu. vic. fab. 63
- 1 Jurisdictiones Ecclesiasticas, seu facultates deputatis Vicariis in spiritualibus, locare non licet, in c. Quoniam, num. 1. Ne Presal. vic. fab. 77
- 1 Et concessiones etiam A sede Apostolica factas censetur subceptas, ibid. num. 2. 77
- 1 Locatio jurisdictionis super damnis bonorum Ecclesie illatis prohibita est, ibid. num. 3. 77
- 1 Jurisdic. Ecclesiastica est quod spirituale, & simoniacum est illam vendere, ibid. num. 4. & loquitur ad n. 12. 77
- 1 Jurisdic. etiam meret temporalis prohibetur vendi, ibid. num. 5. 77
- 1 Jurisdic. est res inestimabilis, sicut patria potestas, ibid. num. 6. 78
- 1 Jurisdictionem temporalem vendere proprie non est simoniacum, est tamen turpe lucrum, & emolus contrahitur simoniam laicalem, ibid. num. 7. 78
- 1 Jurisdictionis venditio redundat in subditum gravamen, ibid. n. 12. 11. & 13. 78
- 1 Frustra, & obventiones Ecclesiarum ex jurisdictione provenientes vendi non possunt jurisdictionem ex causa etiam foris ad jurisdictionem, ibid. num. 13. 78
- 1 Non promissiones verbis ex jurisdictione vendi possunt etiam jurisdictionem exerceat, dummodo jurisdictionis ipsa non venditur, ibid. num. 14. 78
- 1 Episcopus teneatur ex officio sui debito jurisdictionem administrare, ibid. num. 11. 78
- 1 Jus, & illius executionem vendere paria sunt, in c. Cum pridem, n. 11. de Pactis. 456
- Vide in ver. Cancellaria.
- 1 Jurisdic. voluntaria non potest exerceri extra territorium quando est concessa ab inferiore a Principe, in c. Quid nobis, n. 36. & 46. de Clandest. de postulat. 37

Ius, communia.

- 1 Jus semel extinctum non reviviscit, in c. Episcopus, num. 77. de prebent. 74
- 1 Jus semel extinctum ex certa ratione, vel causa reviviscit ratione illa, vel causa cessante, ibid. num. 67. 74
- 1 Jura contrahuntur ex us quod frequenter accidunt, in c. Cum sit, n. 26. de contr. conjug. & in c. Super specula, num. 44. Ne Cler. vel Monach. 617
- 1 Declarantur, in d. c. Cum sit, n. 60. de seqq. 488
- 1 Jura destruentur si potest potest condere, in cap. Cum ad monasterium, n. 39. de stat. Monach. 480
- 1 Jura non adaequantur ad ea, quae semel tantum, aut hoc contingere possunt, in c. Mandato, n. 5. de Simon. 64
- Jura Episcopalia.
- Vide in ver. Episcopalis Ordo.
- Et in ver. Episcopus: quoad iurisdictionem.
- 1 Propter consuetudinem jura quandoque quod amittuntur ad naturam aliorum, in cap. Ad sudarium, n. 16. de Receptis. 173
- 1 Jura non constituntur ex se, & quoniam aliquo casu acciderent possunt, in cap. Super specula, num. 44. Ne Cleric. vel Monach. 617

Ius ad rem.

- 1 Jus ad beneficium perditur si inhabilitas jura habenti superveniat antequam beneficium consequatur, in c. Dilectus, n. 16. de parit. num. 13. de parib. 113

- 1 Jus in difficultatis amittitur, quam ad rem, in cap. Dilectus, n. 16. de parit. num. 17. de parib. 117

Ius Canonicum.

- 1 Jus Canonicum majore sui auctoritate, quam consuetudo, in c. Ex parte, n. 11. de arbit. 704
- 1 Jus Canonicum in juramento, & aliis spiritualibus servari debet, etiam ex precepto legis civilis, in cap. Non sine, num. 14. de Arbit. 691
- 1 Jus Canonici statuta ligant omnem creaturam in materia eidem adaptabili, in cap. Canonum statuta, num. 81. de Constitution. 31
- 1 Jus Canonicum est potentius, ac dignius jure civili, in c. Non magno preter, n. 12. Ne Cler. vel Monach. 660
- 1 Jus Canonicum in causis mixtis fieri servari debet in foro Ecclesiastico, etiam inter laicos subiectos imperio, non autem jura civile discrepantia Canonis, in cap. Antiquior, numer. 29. de pactis. 641
- 1 Jus Canonicum contrarium juri civili prevaillet etiam in meret temporaliibus, & inter laicos in locis in quibus Papa habet competentem jurisdictionem, ibid. num. 30. 641
- 1 Jus politicum dupliciter consideratur, in cap. Cum pridem, n. 127. de pactis. 641
- 1 Jus Canonicum non potest sursum de circum laicos ad ecclesias cogi non debere, etiam in terra imperii, in c. Licet, n. 6. 11. & seqq. de Censib. 539
- 1 Jus Canonicum ubi aliquod reperitur expresse decissum, quoad jura civilia dubium, servari debet decissio juris Canonici, etiam in foro civili, ibid. num. 15. 541
- 1 Jus Canonicum prevaleat juri civili etiam in terra Imperii ubi agitur de naturali aequitate, ibid. num. 16. 541
- 1 Item ubi rigor jura civilis induceret iniquum, ibid. num. 17. 541
- 1 Item in causis miserabilium perferendum, ibid. num. 18. 541
- 1 Jus Canonium in materia peccatorum concernente iactantiam derogat juri civili, in c. Narvart, n. 9. de Usur. 160
- 1 Jus Canonium est jus humanum, sed largi dicitur jus Divinum, in c. Non debet, n. 15. de consang. & affinit. 71
- 1 Jura Canonici necquaquam comprehenduntur, in c. Canonum statuta, n. 12. & 16. de Constat. 16
- 1 Differentia non est essentialis inter jus Canonium, & jus civile, nisi ubi clare id reperitur expresse, in cap. Ex parte, n. 32. de Arbit. 704
- Vide Lex Canonica.

Ius civile.

- 1 Jus civile ubi est dubium, & jus Canonicum clarum servari debet ubique jus Canonium, in cap. Ex parte, numer. 33. de Arbit. 704
- 1 Studium juris civilis ad intelligentiam Canonum regularibus, quae Clerici secularibus personarum habentibus, vel Presbyteris non prohibetur, in cap. Super specula, num. 30. Ne Cleric. vel Monach. 615
- 1 Studentibus juri civili an debeantur fructus prebendarum in absentia, ibid. num. 33. 616
- 1 Studium principale juris civilis an sit permittendum in Camera Apostolica Ecclesiastica, de quibus in d. cap. Super specula, n. 11. de num. 35. 616
- 1 Jus civile non potest tollere naturalem consensum, sed tantum illius effectus, in cap. Ad audientiam, num. 25. de spons. de matrim. 8
- 1 Jus civile ab omnibus servari debet ubi contrarium non reperitur statutum per jus Canonium, in c. Qui Presbyterum, num. 14. de parit. & remiss. 194
- 1 Jus civile tolli potest ab eo, qui jurisdictioni preest, si super eo fuerit legem municipalis, in c. Quae in Ecclesiis, num. 140. de consuet. 205
- Vide in ver. Princeps: quoad in quoniam non tollendum.
- 1 Inter jus civile, & canonium discrepantia non est inducenda, ubi jus civile non reperitur expresse immutatum per jus Canonium, & lex civilis servari debet etiam in foro Ecclesiastico, in c. Cuius effectus, n. 18. de Testam. 160
- Vide in ver. Lex civilis.
- 1 Jus civile contrarium juri canonico in his, quae meret spiritualia non sunt, aut a spiritualibus non dependent observandum est in terra Imperii, & jus Canonium in terra Ecclesie, ibid. num. 98. 173
- 1 Nec Papa potest tollere leges civiles quantum ad eos, qui non sunt de sua temporali jurisdictione, ibid. num. 99. 173
- 1 Jura civilia auctoritas non potest aliquem a peccato excusare, ibid. num. 100. 173
- 1 Jus civile correctum non dicitur amplius jus civile, ibid. num. 167. 177

Iuris civilis, & Canonici differentia.

- 1 Poena a jure civili lata contra secundum debentem infra annum ludum per jus Canonium hodie sine subleat, in c. Cuius effectus, num. 168. de Testam. 178
- 1 Nec habent locum inter personas subiectas statuto Urbis, ibid. num. 169. 178

- 3 Leges multae referuntur quae tanquam in veteres peccatum sunt fido
late per jura Canonum, ibid. num. 170 & seqq. 171
- 3 Ordinandi ad Sacerdotium jure civili debent aliquod officium ordi-
nari, & Notario, sed jure Canonico est dispensatio, ibidem d.
num. 170. 171
- 3 Pro fure judicando licitum est jure civili pecuniam accipere: jure
Canonico fecit, ibid. num. 171. 172
- 3 Jurare per creaturam jure Canonico non est peccatum: jure civili
fecit, ibid. num. 172. 173
- 3 Pupilli a jure civili non tenentur servare iuramentum: jure Cano-
nico fecit, si sit doli capax, ibid. num. 173. 174
- 3 Conarbitres jure civili liciti si invicem decipiunt: fecit jure Cano-
nico, ibid. num. 174. 175
- 3 Boni fidei non requirunt jure civili in praescriptione: jure Canonico
fecit, ibid. num. 175. 176
- 3 Filius militis jure civili non obligatur voto, jure Canonico fecit
ibid. num. 176. 177
- 3 Pater secundum leges licet occidere adulterum cum filio de preben-
dum, dummodo etiam filium occidat: sed non secundum Cano-
nes, ibid. num. 177. 178
- 3 Differentia ut inducatur inter jura civile, & jura Canonum sita
lit, ut in loco Canonico jure civile non facit usu acceptum, in c.
Venerabili, n. 1. de iudic. 178
- 3 Ius commune diffinitur tollit, quoniam privilegium, in c. Ecclesia
S. Mariae, n. 9. de consuet. 179
- 3 Iuri commune non est opus derogare, sed satis est, ut Princeps statu-
ta contrarium ejus, quod jure commune disponit, in cap. In his,
n. 1. de Privileg. 179
- 3 Recellat omnia a jure commune sit odiosus, in c. Olim, n. 30. de
verbal. 180
- 3 Ius municipale non est jure commune, in c. Canonum statuta, n.
19. de consuet. 180
- 3 Ius divinum nulla potest desuetudine aboliri, in c. Ex parte, n. 18.
de Cler. non relict. 181
- 3 Ius naturale, & divinum transgreditur periculum falsae iudicii, in
c. Anepiscopo, n. 8. de Pact. 181
- 3 Ius divinum positum in concilio credit juri divino naturali, in c.
Omnia, n. 30. de promitt. & remiss. 182
- 3 Inimicitiae in spiritualibus praeterit positivo, vel civili, in cap. Si
quis, n. 9. de Regular. 183
- 3 Ius divinum an dici possit ab Ecclesia extensum, in c. Ex diligenti,
n. 6. de Simon. 183
- 3 Paps ex causa limitat jura divina ejus, quae prohibitionem relaxat,
in c. Cum primum, n. 73. de Poenit. 183
- 3 Dechristi, ibid. num. 51. 184
- 3 Princeps secularis an possit distinguere, limitare, & interpre-
tari jura divina, in cap. Qux in Ecclesiis, num. 143. de
Consuet. 184
- 3 Apostoli dicta per valent dicta Imperatorum, in c. Chm esse, n.
134. de Testam. 185
- 3 Ius honorarium in quibus consistit, in c. Nobis, num. 30. & 35. de
Iur. pat. 185
- 3 Ius municipale non est jure commune, in cap. Canonum statuta,
n. 19. de Consuet. 187
- Vide Statutum.

Ius naturale, vel gentium.

- 3 Ius gentium dicitur etiam ius naturale, in c. Quae in Ecclesiis, n.
111. de Consuet. 104
- 3 Legi naturae quicquid contrariatur peccatum est, in cap. Cum esse,
n. 128. de Testam. 105
- 3 Princeps quumvis ex iusta causa possit statuere contra jura gentium:
tamen ubi cessat illa causa, constitutio servanda non est, ibidem
num. 128. 105
- 3 Lex naturae est impressio Divinae luminis in rationabili creatura, in
c. No imitatio, n. 269. de Testam. 105
- 3 Latens naturale intellectus est manifestatio veritatis, ibid. num.
269. 106
- Vide in ver. Ius divinum.
- 3 Ius publicum in sacris, in Sacerdotibus, in Magistratibus consistit,
in c. Indecorum, n. 15. de Atz. & quali. 400
- 3 Ius publico privatorum pacto renunciari non potest, in c. Licet de
votandis, n. 31. de elect. 333
- Vide Ius elegit.
- 3 Ius accedendi in quibus duntaxat redditibus habet locum, in
c. Qui nonnulli, n. 17. de Cler. non relict. 30
- 3 Portio portiones accrescit, non personae, & assumit naturam pec-
catorum sui accrescit, in c. Cum percussio, num. 31. de Cler.
argro. 156
- 3 Ius accedendi an habeat locum in emphyteusi a duobus fratribus
empta ex communi pecunia, in c. Insignitio, n. 10. & nu. seqq.
usque in fin. de Pensis. 330
- 3 Ius accedendi in feudo, vel amphiteusi non habet locum
cum plures pro se, & filia a principio stipulantur, ibidem
num. 11. 330
- 3 Et quid si feudum, vel emphyteusis fuerint acquisita ex bonis com-
munibus, ibid. num. 12. & seqq. 330
- 3 Ius accedendi cum habeat locum in feudo amplexu a fratribus simul
habitantibus ex communi pecunia, ibid. num. 17. 330
- 3 Ius accedendi non habet locum in conatibus, ibidem no-
mer. 17. 330

- 3 Ius accedendi an habeat locum in emphyteusi pluribus concessa
ex causa onerosa, ibid. num. 19. 330
- Vide in ver. Digressiones quibus accedunt.
- 3 Ius Collegii etiam in uno retinetur, in cap. Nullus, num. 30.
de elect. 319
- Vide in ver. Collegium.

Ius conferendi.

- 3 Ius conferendi beneficia potest competere maioris aetatis quatuor-
decim tam ex privilegio, quam ratione Ecclesiae a qua colla-
tio dependet, in cap. Indecorum, numer. 13. de Atz. &
qualitat. 309
- 3 Ius conferendi Ecclesiis liberè ad Episcopum devolvitur si quo-
libet super patronatu laicali infra quadrimense, aut Ecclesiae co-
muni si semel non fuerit terminata, in cap. Quoniam, num. 16.
de Clericis. 312
- 3 Si quis quilibet sit super quasi possessione praesentandi, siue super
praesentate, ibid. num. 17. 312
- 3 Quod procedit si quislibet inter comparationes versetur, fecit si in-
ter Episcopum, & patronum, quia tunc est consensus deparatio-
nis, ibid. num. 18. 313
- 3 Item locus si quislibet inter ipsos per fideles os, aut inter patronos
non, & praesentatio, ibid. num. 19. 313
- 3 Item locus si quislibet sit super iusticiis praesentandi, aut patroni
concordat non possunt in persona praesentandi, ibidem nu-
mer. 30. 313
- 3 Ius eligendi Generalium in corpore totius Congregationis est
publicum, quod possit, vel statuto tolli non potest, in c. Cùm
electus, n. 16. de consuet. 307
- 3 Ius eligendi Collegii alterius Ecclesiae non est publicum, sed
commune, ibid. num. 40. 307
- 3 Ius eligendi Episcopum an a jure Canonico Ecclesiae Cathedralis
potest praesentari a Clerico indelicum Ecclesiarum, etiam sine
titulo, in cap. Cùm Ecclesia, numer. 33. de caus. potest. &
propriat. 310
- 3 In iure eligendi attenditur natus, & conferendo per seculo probatur,
in c. Potestatis, n. 10. de prebent. 337
- Vide in ver. Electio.

Ius instituendi, & destituendi.

- 3 Instituendi, & destituendi jura manent ab eodem fonte, in c. Quanto,
n. 40. de Consuet. 300
- 3 Ius instituendi in comparat Praeposito Bonetis tam ad beneficia in
suo privilegio expressa, quam ad alia potest etiam infra limita-
ta praepositi, in c. Cùm venisset, num. 9. & seqq. usque ad nu.
32. de instit. 321
- 3 Ius instituendi in Beneficiis juris patronatus non pertinet ad Prae-
latum Ecclesiae inferioris, sed ad Episcopum praevis Patronorum
praesentatione, num. 11. 321
- 3 Iure destituendi non inferunt ad ius instituendi si jura destituen-
di sit ex privilegio, fecit de jure communi, ibidem num.
12. 321
- 3 Ius instituendi potest praesentari ab inferiori, ibid. num. 16. 321
- Vide in ver. Praesentatio inferioris auctoritas.
- Et in ver. Praesentatio inferior quoad praesentationem.
- 3 Ius instituendi, ac jurisdictione ex praesentatione an cesset per pri-
vilegiu ad Episcopum, vel cumulative, in c. Cùm venisset, n. 30.
de instit. 322
- 3 Ius instituendi in beneficiis juris patronatus de jure non facit ad
inferiorem, sed ad Episcopum, potest tamen acquiri praescrip-
tione, in c. Auditis, n. 4. de Praescript. 327
- Vide in ver. Institutio.
- 3 Ius praesentandi quod habent Clerici, & Laici in dioecesi Capita-
lium an locari possit ad universitates Christianas contra iudicium,
in c. Cùm in cunctis, num. 8. de his quae sunt a maior. par. Ca-
pituli. 322
- 3 Ius praesentandi est commune pluribus ut singulis, non ut universi-
tati, ibid. num. 9. 322
- 3 Ius praesentandi a jure naturali sumptum originem, in c. Indeco-
rum, n. 10. de Atz. & qual. 401
- 3 Et quod vinculum naturale debet immutabiliter permanere, ibid.
num. 40. 401
- 3 Ius praesentandi potest solvi per mortem civilem, sicut per natu-
ralem, in c. Cùm sumus, n. 2. de Regular. 379
- Vide in ver. Praesentatio praesentatio.
- 3 Ius praesentandi in multis dicitur a jure eligendi, in c. Quoniam,
n. 33. de Iur. pat. 313
- Vide in ver. Praesentatio, Patronus, ius patronatus.
- 3 Ius revocandi domum quod sit, & an reversus teneatur custo-
die de iudicio filii, in cap. Licet, numer. 34. de foro com-
petent. 67
- 3 Ius spiritualis accedendi Universitas, in cap. Ex literis, n.
num. 6. de prebent. 316
- 3 Ius spiritualis ad quod non patet aditus nisi per feudum, transit in
empireum ipsius fundi, ibid. num. 10. 317

Ius patronatus, communis.

- 3 Ius patronatus est penes contra patronos in solidum, in cap. Cùm
propter, n. 61. de Iur. patron. 333

- 3 Iuripatronatus origo, & prerogative, in cap. Quoniam, num. 4. & 51.
3 Iuripatronatus concessio posteaquam redacta est in corpore iuris non dicitur gratia, sed iustitia, ibid. num. 12.
3 Iuripatronatus quid sit, ibid. num. 12.
3 Iuripatronatus quid sit, ibid. num. 12, sive facti ad iudicem laicum non pertinet, in c. Tamen, n. 17. de ordin. cognit.
3 Iuripatronatus non potest dici de bonis laici, in cap. An literis, n. 43. de Iurpatr.
3 Vide in ver. Patronatus.

- 3 Iuripatronatus inter heredes dividi non potest, in cap. Per litem, num. 1. de Iurpatr.
3 Declaratur, ibid. num. 3. & seqq.
3 Iuripatronatus est individuum, & est in solidum penes unumquemque heredem, ibid. num. 2.
3 Etiam si ex parentis, & in equalibus partibus sint heredes, ibid. num. 9.
3 Iuripatronatus aliqui ex consuetudine dividitur per uncias, ibid. num. 21.

Iuripatronatus acquisitus.

- 3 Iuripatronatus acquiritur ex fundatione, vel donatione etiam sine expressa reservatione, dummodo patronatus non hant reversionem, in cap. Cum Ecclesia Veneranda, numer. 35. de elect.
3 Iuripatronatus potest acquiri ex solo privilegio Apostolico, in cap. Cum prope, n. 68. de Iurpatr.
3 Iuripatronatus ex fundatione acquiritur, quod si plures sint fundatores, omnes efficiuntur Patroni, in cap. Quoniam, num. 1. de Iurpatr.
3 Ex fundatione, vel donatione non acquiritur inter iure, sed ex gratia, & concessione Ecclesie, ibid. num. 4.
3 Iuripatronatus an acquiritur ex sola fundatione, an vero etiam requiratur conditio, & decano Ecclesie, ibid. num. 23. usque ad num. 30.
3 Iuripatronatus ex tribus causis acquiritur, ibid. num. 28.
3 Declaratur, ibid. num. 29.
3 Iuripatronatus est individuum, & semel constitutus ex una causa non potest ex alia acquiri, ibid. num. 4.
3 Iuripatronatus quomodo intelligatur acquiritur tribus causis alteri nati, ibid. num. 47.
3 Iuripatronatus acquiritur si unus de fundat., alius Ecclesiam constituit, & alius assignat dotem, & omnes in solidum efficiuntur Patroni, ibid. num. 49.
3 Iuripatronatus an acquiritur ex translatione, seu refectione Ecclesie, ibid. num. 50. & seqq. usque ad n. 61.
3 Quid si Ecclesia non sit fundus destruita, ibid. num. 52.
3 Et quod si fundus mensus destruita, ita ut exeat nova constructio, ibid. num. 53.
3 Et quod si reedificatur ex eisdem cameris, ibid. num. 54.
3 Iuripatronatus Ecclesie quae dotem, vel fundum amittit acquiritur ei, qui de novo dotem, aut fundum, non autem patrono incipio, ibid. num. 59.
3 Iuripatronatus concessio ex augmento dotis non censetur mixtum ex causa concessa, & privilegio, sed absolute in privilegio, in cap. Cum prope, n. 46. de Iurpatr.
3 Iuripatronatus concessum a Papa cum clausula in se perinde ac si esset ex fundatione, vel donatione laicorum etiam Regum censetur ex privilegio, & est abrogatum a Concilio Tridentino, in cap. Ex parte il secundo, numero 31. de Privileg.
3 Iuripatronatus Ecclesie noviter edificata infra limites aliquos Patrochii quibus fit reservandum, in c. Ad usum tantum, il primo, n. 35. de Eccles. edific.
3 Iuripatronatus acquiritur ex constructione Ecclesie facta de consensu Episcopi, in c. Nobis, n. 1. de Iurpatr.
3 Etiam si constructio explicat ius patronatus sibi non referretur, & dummodo expresse illud non remittit, ibidem numer. 3.
3 Ius patronatus, seu presensendi Praedium in Ecclesia Conventuali, seu Collegiali non acquiritur ex fundatione, vel constructione Ecclesie sine privilegio Apostolico, ibidem num. 14.
3 Incommunicatus Ecclesiam consensum de consensu Episcopi quantum non debuit admitti, tamen efficiatur patronus, sed aucterium non habet ante abolitionem, ibid. num. 15.

Iuripatronatus amittitur.

- 3 Iuripatronatus amittitur si Ecclesia fundus destruitur, in c. Quoniam, n. 32. & 56. & 58. de Iurpatr.
3 Iuripatronatus per totalem destructionem Ecclesie radicans amittitur, ibid. num. 56. & 58.
3 Iuripatronatus superius ex donatione, vel fundatione non amittitur ex sola destructione Ecclesie, quae reedificata eruat tres Patroni ex diversis causis, ibid. num. 60.

Iuripatronatus derogatur.

- 3 Iuripatronatus merè laicali Papa indistincte derogat pro mediocritate, minus derogat in totum, beneficia però patronatus Ecclesiastici consueti obli derogatione, in c. Cum prope, num. 23. & 36. & 38. de Iurpatr.
3 Iuripatronatus etiam Ecclesiastico quomodo derogatur, licet derogatio non fit necessaria, ibid. num. 31.

Iuripatronatus prohibetur.

- 3 Iuripatronatus de iure communi prohibetur ex immemorabili etiam in personis potentibus, & universitatibus, in cap. Cum prope, n. 77. de Iurpatr.
3 Iuripatronatus universalis de iure communi an praesumatur ex usurpatione, ibid. num. 78. & 79.
3 Parochiani in Italia exerceant iuripatronatus usurpare propter recessum Curie, ibid. num. 79.
3 Iuripatronatus in iura a quali potestate universalis, & familiaris privatur non requirit probationes a Conc. Tridentino praescriptas in Potentibus, ibid. num. 82.
3 Iuripatronatus pro major parte universalis non praesumitur ex usurpatione, ibid. num. 83. & seqq. usque in fin.
3 Usurpatio iuripatronatus quae in universitate praesumatur, privata personis nocere non debet, ibid. num. 84.
3 Iuripatronatus titulus hodie probatur debet ad prescriptum Conc. Trident. nec sufficit potestio per se iudicandam, in cap. Consultationibus, n. 2. & seqq. de Iurpatr.
3 Iuripatronatus non probatur ex prescriptione, nisi illa sit immemorabilis, ibid. num. 85.
3 Iuripatronatus quilibet ex Conc. Trident. probari debet a personis privatis, vel aliis, in quibus praesumatur usurpatio, in c. Querelam, n. 5. de elect.
3 Iuripatronatus usurpatio in quibus praesumatur, ibid. num. 13. & 15.
3 Iuripatronatus Abbas temporalis iurisdictionem habentes amittit probationes, quas exposcit Conc. Trident. in personis, in quas causa praesumptio usurpationis, ibid. num. 14. & seqq. usque in fin.
3 Iuripatronatus Baronum perpetuum jurisdictionem habentium probari debet iuxta formam a Concilio Trid. praescriptam in potentibus, ibid. num. 15.
3 Iuripatronatus non praesumitur ex usurpatione si in ead. persona concurrat qualitas potentis, quae praesumptionem usurpationis includit, & qualitas Ecclesiastica quae illam excludit, ibid. num. 20.
3 Iuripatronatus de iure communi etiam in Potentibus probatur per immemorabilem, ibid. num. 27.
3 Iuripatronatus Ducis Trajecti super Prioratu sancti Gregorii an probetur iuxta formam Concilii Trident. in c. Cum olim, il primo, n. 1. de privileg.
3 Iuripatronatus in personarum, in quibus praesumatur usurpatio ultra immemorabilem probatur de bonis per praesentationem quinquaginta annorum effectum fortiter, ibid. num. 3.
3 Vide in ver. Iuripatronatus incipit.

Ius patronatus dividitur, &c.

Vide in ver. Iuripatronatus, communis.

Iuripatronatus praescribitur.

- 3 Iuripatronatus ab Ecclesia praescribitur per 40. annos: in laico requiritur immemorabilis in cap. Querelam, numer. 12. de elect.

Iuripatronatus transferitur.

- 3 Iuripatronatus dotarii potest personae Ecclesiasticae sine diacensu consensu, sed non seculari, in cap. Cum prope, num. 17. de Iurpatr.
3 Iuripatronatus transferri potest in Ecclesiam absque consensu Episcopi, locus in laicum, in cap. Querelam, num. 23. de elect.
3 Iuripatronatus prohibetur transferri per concessum non gratum, nisi talis concessio celebratur super aliquo universitate, in c. Ex literis, n. 5. & 49. de Iurpatr.
3 Donata Episcopo villam cum omnibus, quae illi habet, non transferri potest per spiritualia, ibid. num. 2.
3 Ius patronatus particulariter donari potest de consensu Ordinarii, ibid. num. 43.
3 Ius patronatus compansu filiae, & sacerdotibus dicitur transferri per consensum a filio factum de omni iure, quod in hereditate habebat, ibid. num. 54.
3 Ius patronatus concessum uni versitati non potest transferri in eos, qui sunt extra universitatem, in cap. Per litem, num. 12. & 27. de Iurpatr.

Jurisdictionis translatio.

- 3 Jus patronatus est transmissibile ad quoscunque heredes, in cap. Quoniam, n. 3. de jurepatron. 511
- 3 Jus patronatus transit vendita villa, vel Castro cum universitate bonorum, in c. Cum pendem, n. 111. de pactis. 657
- 3 Nec super ipso eadem venditio directè, vel indirectè, ibid. num. 111. 657
- 3 Jus patronatus Ecclesie competens non transit ad consanguineos Prælati, in c. Quædam, n. 9. de elect. 374
- 3 Jus patronatus consistens in aliquo universitate temporalium tranfit cum ipsa universitate, in cap. Ex litteris, num. 1. 3. de jurepatron. 516
- 3 Etiam si universitas transeat tantum quoad utile dominium, ibid. num. 11. de i. 516
- 3 Nisi jus patronatus specificè sit exceptum, ibid. n. 19. verif. Limitatio Regule. 516
- 3 Jus patronatus in quemcumque cum universitate, cui adhæret etiam sine auctoritate Episcopi, ibid. num. 3. de 45.
- 3 Villa est quid universale, ibid. num. 4. 37. 38. 516
- 3 Jus præfati non transit in condictionem villæ ad modicum tempus, ibid. num. 13. 516
- 3 Jus patronatus ut transeat cum universitate non sufficit civilis, vel naturalis possessio, sed omnino requiritur ut universitas transeat quoad dominium directum, vel utile, ibidem num. 17. 516
- 3 Jus patronatus non transit in creditorem, qui tenet villam pignori obligatam, ibid. num. 16. 516
- 3 Jus patronatus quando dicitur transeat cum universitate, ibid. num. 18. & seq. usque in fin. 516
- 3 Quis si quis vendat fundum, vel Palatium, interius cuius fines Ecclesiam habeat, numquid jus patronatus transeat in emptorem, ibid. num. 19. 516
- 3 Et quid si sit talis fundus, qui universitatem constituit, ibidem num. 21. 517
- 3 Et quid si quis vendat omnia jura quæ habet in aliqua Villa, ibid. num. 22. & 47. 517
- 3 Et quid si vendat omnia bona quæ habet in tali loco, ibidem num. 24. 517
- 3 Et quid si dicat simpliciter, Vendo omnia bona mea, ibid. num. 37. & 50. 517
- 3 Et quid si dicat, Vendo omnia bona mea, jura, & actiones, ibid. num. 33. & seq. usque ad n. 53. 517
- 3 Et quid si vendat hereditatem, ibid. num. 36. & 53. 518
- 3 Jus patronatus ut veniat in contractum non gratuito, requiritur ut res quæ alienatur sit talis, quæ sine expressione universitatis, vel jus patronatus in se continet, ibid. num. 1. & 40. 517
- 3 Jus patronatus ut transeat cum universitate, requiritur ut universitas sit realis, non verbalis, ibid. num. 46. & 48. 517
- 3 Rote decido in Locum jus patronatus referre, ibidem num. 34. 517
- 3 Respondetur, ibid. num. 47. & seq. usque ad n. 53. 517
- 3 Jus patronatus transit ad heredes quoscunque mediante circulo universalis heredes, ibid. num. 36. 518
- 3 Item transit in emptorem hereditatis, ibid. num. 37. 518
- 3 Jus patronatus non transit mediante venditione, seu cessione etiam omnium bonorum, jura, & actionum, nisi sub dicta cessione tale quid universale verè comprehendatur, cui jus patronatus adhaeret, ibid. num. 38. 518
- 3 Contrarium, ibid. num. 44. & seq. usque ad n. 53. 518
- 3 Jus patronatus tranfit cum universitate temporalium sine consensu Episcopi, siue contractus sit gratuitus, siue non, ibidem num. 49. 518
- 3 Jus patronatus transit cum hereditate venditis etiam in ea talis si quis jus patronatus, ibid. num. 49. 519
- 3 Jus patronatus transit cum universitate non ministerio hominis, sed ministerio juris tanquam accessorium vel venditæ, ibidem num. 52. 519
- 3 Jus patronatus venit in legato omnium bonorum, ibidem num. 55. 519
- 3 Jus patronatus magis competit usufructuarius omnium bonorum, quam heredi, ibid. num. 57. 519
- 3 Præfatus universitatem an præfatus jus patronatus ei immixtum, ibid. num. 58. 519
- 3 Jus patronatus non transeat si exprimat in venditione universitatis, ibid. num. 59. & seq. in finem. 519
- 3 Quid si exprimat declarative, ibid. num. 61. 519
- 3 Et quid si comprehendit, ibid. num. 62. 519
- 3 Et quid si vendatur villa cum jure patronatus, ibid. num. 63. & seq. 519
- 3 Et quid si vendatur villa, & Jus patronatus, ibid. num. 64. 519
- 3 Jus patronatus est transmissibile etiam ad extraneos heredes, in c. Perlatum, n. 2. de jurepatron. 509
- 3 Non tantum masculinos, sed etiam feminas, ibid. num. 13. 509
- 3 Licet fuerit institutus per modum iuratoris, ibid. num. 14. 509
- 3 Jus patronatus generalitatem an extendat familia transeat ad extraneos heredes, ibid. num. 15. & seq. usque in finem. 509
- 3 Jus patronatus concessum filius videtur derogat extraneis hanc qualitatem non habentibus, ibid. num. 16. 509
- 3 Contrarium, ibid. num. 19. 509
- 3 Declaratur, ibid. n. 23. & 26. 509

- Religionis filius, in eorum defectum non transeat ad feminas, sed Ecclesia remaneat libera, ibid. num. 17. 509
- Contrarium, ibid. num. 19. 509
- Declaratur, ibid. num. 23. & 26. 509
- 3 Jus patronatus reservatum illis de familia sine ratione, in eorum defectum transeat ad heredes extraneos, juxta provisionem hominis, sed ex provisione legis, ibid. num. 17. 509
- 3 Jus patronatus an veniat in confiscatione bonorum, in cap. Notis, n. 1. de jurepatron. 516

Jus patronatus Ecclesiasticum.

- 3 Jus patronatus origine laicale si ex donatione laicorum transeat in Ecclesiam, ostenditur Ecclesiasticum, in c. Cum propter, n. 40. de jurepatron. 511
- 3 Jus patronatus concipitur universitatis Ecclesiasticum dicitur Ecclesiasticum si in ea sint plures Clerici, quam laici, & de converso, ibid. num. 47. 511
- 3 Declaratur, ibid. num. 50. 511
- 3 Jus patronatus concipitur Prælati ratione temporali domini quod habet Ecclesia, ostenditur Ecclesiasticum, in c. Quædam, n. 16. de elect. 374
- 3 Prælati in dubio censentur Ecclesiastici fundales, vel domales de bonis Ecclesie, in c. Quædam, n. 17. de elect. 374

Jus patronatus quoad institutionem.

- 3 Episcopus an inter plures præfationes ad Patronos laicos, teneatur instituisse quoscunque, in verò possit aliter gratificari, in cap. Cuius aemem, num. an. & seq. usque ad num. 31. de jurepatron. 519
- 3 Quid si duo sint præfationes à duobus patronis, vel à duobus partibus patronorum, ibid. num. 21. usque ad n. 24. 514
- 3 Et quid si duo similes, aut successive sint præfationes ab eodem Patrono, ibid. num. 25. 514
- 3 Episcopus inter duos præfationes à duobus patronis laicis potest libere gratificari, uno & de extraneo providere si lapsi sint quatuor menses, ibid. num. 17. 514
- 3 Idem si patroni consenserint ab initio non variare, ibidem num. 18. 514
- 3 Aut consenserint ut Episcopus habeat gratificationem, ibidem num. 21. 514

Jus patronatus mixtum.

- 3 Jus patronatus mixtum regulatur ut Ecclesiasticum quando Ecclesiæ vel Ecclesiæ persone magis prodest, in cap. Cum propter, n. 12. de jurepatron. 511
- 3 Declaratur, ibid. num. 37. 511
- 3 Jus patronatus mixtum quoad formam examini per consensum cuius conferatur potius laicale, quam Ecclesiasticum, ibidem num. 41. 511
- 3 Jus patronatus mixtum cum dubitatur an sit laicale, vel Ecclesiasticum attendenda est qualitas magis privilegiata, & magis sibi patronatus, ibid. num. 36. & 30. 511
- 3 Jus patronatus mixtum cum conferatur totum Ecclesiasticum quoad præfationem, ibid. num. 28. 511
- 3 Item quoad tempus præfationis ad præsentandum, ibidem num. 29. 511
- 3 Sed quoad derogationem censetur totum laicale, ibidem num. 30. 511
- 3 Item quoad reservationem, ibid. num. 32. 511
- 3 Jus patronatus ex donatione bonorum laicalium, & Ecclesiasticum quale censetur, ibidem num. 49. & 71. 511
- 3 Jus patronatus plurimum laicorum, & unus Clerici censetur Ecclesiasticum si hoc magis prodest patronis, ibid. num. 43. 511
- 3 In Jure patronatus mixto septem officium laicorum nomine universitatis laicalis, & totum Ecclesiasticum privato nomine præfationem an requiratur probatio, quæ exigit Concilium Tridentinum in Precentibus, ibid. num. 74. & seq. usque in finem. 514
- 3 Laicus propter mixturam Clerici non debet privari jure suo, ibid. num. 35. 511
- 3 Laici à fundationibus Ecclesiarum non sunt retrahendi, ibid. num. 43. 511
- 3 Vide in ver. *Jus patronatus præstat.*
- 3 JUSTIFICATIO quid sit, in c. Omnis, num. 10. de penit. & remiss. 309
- 3 JUSTITIA humana exemplatur à justitia divina, in c. Fratres, n. 1. de Sepulchris. 296
- 3 Justitia ex opere non consummatur, nisi etiam voluntas assensit, in c. Dolencia, n. 43. de celebr. Missar. 184
- 3 JUSTUS justus, & perfectus prædictus fieri potest, in c. Super illius, n. 14. de Magistris. 86
- 3 JUVENIS dicitur qui ante sexagesimum annum quoad hoc ex possit cum eo super intellectu dispensari, in c. Cum sis, n. 2. & 73. verif. Exer. his de converso conjugat. 416
- 3 Vide in ver. *Senectus.*

L

- 1 Laico enormis, vel magna iudicatur Judicia arbitrio, in c. Confusionem, n. 12. de Confusionem. 193
 1 Laici dicitur potest manifeste, si de illa constat per testes, vel alia legitima documenta, in cap. Requirat, num. 7. de rescriptis, in integr. 687
 1 Laici manifestum crimen in committit occidendi Confessionem Principis, in c. Ne in iudicio, n. 368. de Confessionem. 79
 1 Laici manifestum crimen committit etiam a conspirantibus in Bononiam, in c. Nobis, n. 22. de purgatione. 377
 1 Laici manifestum crimen non committit non subdolum, in c. Ad falsum, n. 19. de crimina falsi. 187

Laici quoad Decimas, & Oblationes.

- 1 Laici locari non possunt administratio Ecclesiarum, nec decimarum, vel oblationum, in cap. Secundum, num. 12. de Clericis, vel Monachis. 662
 1 Nisi magna infirmitas necessitate, ibid. num. 14. 662
 1 Sed bona temporalia, vel mola Ecclesiarum, item fructus decimarum possunt eis locari ibid. num. 15. 662
 1 Laici etiam hodie licet possint decimas possidere, quas ab Ecclesiis obtulerunt ante Concilium Lateranense, in c. Cum Apostolica, n. 3. de his, que sunt ad Praebendam. 310
 1 Laici in perceptione decimarum non possunt et tueri incommensurabili praescriptione, sed necessaria et iusta, ibid. num. 7. & seqq. 310
 1 Laici nec auctores, nec post Concilium Lateranense fuerunt decimarum capaces, ibid. num. 10. 311
 1 Laici possunt esse Collectores oblationum, & fructuum decimarum, non jure proprio, sed ex deputatione Parochi, & tantum rantes similes, in c. Pastoralis, n. 21. de his, que sunt ad Praebendam. 314
 1 Confratres menses Laicorum ex consuetudine possunt recipere oblationes, dummodo non sint applicantes, sed in pios usus totum convertant, ibid. num. 22. 314
 1 Laico domino mortui, ubi Sancta depicta est, non possunt Episcopi concedere, ut oblationes dispenset ad libitum suum, ibid. num. 23. 314
 1 Laici non licet de Alciari immediate oblationes accipere, ibidem num. 24. 316
Vide in ver. Oblationes.
Et in ver. Decimarum consuetudo.

Laici quoad Domicilium.

- 1 Laici possunt de uno in alium Episcopatum transferre domicilium, etiam non habita prius Episcopi licentia, in c. Significavit, n. 1. & seqq. de Parochia. 309
 1 Laici possunt liberum domicilium transferre tam quoad temporalia, quam quoad spiritualia, ibid. num. 5. 309
 1 Non tamen possunt ex consensu proprium Parochum dimittere sine translatione domicilii, ibid. num. 6. 309
Vide in ver. Domicilium.

Laici quoad Electionem.

- 1 Laici possunt interesse electionibus Clericorum ex privilegio, non autem ex consuetudine etiam immemorabilia, in c. Quisquis, n. 16. de electis. 395
 1 Laici non possunt interesse auctoritate ad alium officium jurisdictionis exercendum, ibid. num. 18. 396
 1 Potest tamen extra aulam Capituli sufficere electionibus ad protegendum etiam armata manu, ibid. num. 19. & 31. 396
 1 Laici potestatem non possunt in ipsa aula Capitulari sufficere electionibus, ne veniant ad arma, vel aliud scandalum oritur, ibid. num. 20. & seqq. usque in finem. 396
 1 Laicorum preces, & acclamationes sunt in electionibus prohibita, ibid. num. 34. & 39. 396
 1 Laici excludendi sunt a Collegiis Ecclesiis, ubi electiones celebrantur, ibid. num. 37. & 37. 396
 1 Laici Principes vel potestates non interfici electionibus, non est usus, sed abusum, ibid. num. 46. 396
 1 Laici in electione Praelati admitti possunt non ad eligendum, sed ad protegendum electorem etiam armata manu, in c. Militum, n. 7. de electis. 304
Vide in ver. Electio per aliquam laicam personam.

Laici quoad forum.

- 1 Laici non miserabiles, quando in possessione in eorum causis temporales contra laicos directi, & principaliter ad Ecclesiam recurrere, in c. Significavit, n. 72. & 48. de officio delegatorum. 543
 1 Nisi quando in provincia nulla erit iudex secularis, vel si ex parte, recusat, aut negligit iustitiam administrare, ibid. num. 74. 543
 1 Item si iudex non exere in Civitate, ibid. num. 77. 543

- 1 Laici non miserabiles regulariter nec habitus nec actus sunt de foro Ecclesiae, ibid. num. 84. 543
 1 Laici in delictis Ecclesiasticis, vel mixti fori efficiunt de foro Ecclesiae, in c. Pervenit, n. 20. de Adulter. 179
 1 Laici eodem modo fori sunt Episcopi ratione delicti, ac ratione contractus, ibid. num. 12. 179
 1 Laici an, & quando pro rebus Ecclesiarum, vel Clerici conveniri possint coram Iudice Ecclesiastico, in c. Si Clericus, num. 1. de for. competet. 72
 1 Laici pro rebus Clerici, vel Ecclesiarum si id non nagen, conveniri possunt coram Iudice Ecclesiastico, ibid. num. 27. 74
 1 Laici deservientes res Ecclesiarum, vel Clerici, dicuntur quasi sacrilegi, & malefactors Ecclesiae, ibid. num. 26. 74
 1 Laici contra Laicum Papa non concedit litteras, nisi in certis casibus, ibid. num. 27. 77
 1 Laici adulti possunt ab Episcopo excommunicari, & in monasterium detrahi, in cap. Premissum, numer. 16. de Officio Ordinarii. 350
 1 Laici ad observationem pastis coqui possunt per Ecclesiam, saltem indirecte, & per Evangelicam dominationem, in c. Anonymus, n. 13. & 25. de praebendis. 640
 1 Laici propter mixtum cum Clerici non debet privari iure suo, in cap. Cum proprius, n. 35. & 42. de purgatione. 331
 1 Laici possunt prorogare jurisdictionem iudicis alieni etiam sine commisso iudicio proprio, & Clericus autem non potest, & cur, in c. Significavit, n. 13. & 27. de for. competet. 76
 1 Laici in causis spiritualibus non possunt prorogare jurisdictionem iudicis sui sui, ibid. num. 17. 78
 1 Laici, qui non sunt de temporalis jurisdictione Ecclesiarum, non tenentur possit Ecclesiasticis obedire in non concernentibus animam, in c. Significavit, n. 18. de praebendis. 83
 1 Laici in more temporaliibus, & potestatem non ligantur Continuationibus Canonibus, nisi in Terra Ecclesiastica, in c. Casuum litterarum, n. 91. de consuetudine. 31
 1 Laici possunt Ecclesia indicare ferias in acta, & causas, & recurre argueri quando quasi reverentia Altitudo, in c. Treugas, n. 12. de Tempore, & pac. 632
Vide in ver. Episcopus potest ad jurisdictionem in laicos.
Et in ver. Papa potest ad communitatem.

Laici in fradem factus Clericos, vel Professos.

- 1 Laici, qui sine ulla fraude factus est Clericus, an iudicari, & puniri possit a iudice seculari pro obligationibus bonis contractis, vel delictis commissis ante Clericatum, in cap. Magnus, num. 15. & 64. de oblig. ad rationem. 487
 1 Laici conveniunt in Curia seculari, qui postea factus est Clericus, an pro illa causa a iudice laico iudicari, & puniri possit, ibid. num. 41. & 64. usque ad n. 77. 489
 1 Theorica notabilis Jo. Andr. ad DD. approbata super jurisdictione in laicum, quoniam licet pendente effectus est Clericus, vel presbiter, ibid. num. 71. 491
 1 Laici, qui contra detinerentur in carcere Curiae seculari factus est Clericus, vel presbiter possit a iudice laico dimittere, & puniri etiam in persona, ibid. num. 72. & 77. 494
 1 Laici possunt committit delictum sine ulla fraude prima tonsura initiatus, omnino eximere a jurisdictione iudicis laici tam quoad personam, quam quoad bona, ex sententia Sac. Congregationis Concilii, ibid. num. 84. 498
 1 Sed si in fradem, eximere nihilominus quoad personam, ibid. num. 87. 498
 1 Sed non quoad bona, ibid. num. 71. 498
 1 Procedere tamen debet declaratio super fradem, ibid. num. 74. 493
 1 Quae declaratio pertinet ad iudicem Ecclesiasticum, ibidem verificata conclusio. 493
 1 Laici conveniunt in Curia seculari, qui postea in aliquo Religione professione in eum, an possit pro illa causa a iudice laico iudicari, & puniri, ibid. num. 77. & 77. 494
 1 Et quid iudicandum probaturum, ibid. num. 79. 494
 1 Et quid in eo, qui factus est Bocheatus, vel Tertiariorum, aut miles S. Gaudemini, ibid. num. 80. 494
 1 Laici in quibusdam casibus conveniunt in Curia seculari, & presbiter, & non solum de fradem, sed etiam de fradem, si in eum fuerit ordinatus, an possit pro causa illa a iudice laico ad carcerem revocari, & puniri, ibid. num. 84. & 77. 497
 1 Laici in exitum pulsati a iudice seculari cum hoc, ut si animum non servaverit, incidere in poenitentiam irremissam, si postea ordinatus exitum non servaverit, & propter hoc a eodem iudice in carcerem conjiciatur fuerit, an sit remittendus ad iudicem Ecclesiasticum, ibid. num. 89. 498
 1 Laici effectus Clericos, vel Monachos possunt committit delictum subest iudici seculari praevenerint quoad bona, sed non quoad personam, in c. Cum capitula, n. 24. de privilegio. 317
 1 Ordinatus in fradem fore seculari an pro tali fradem committit ante Clericatum coerceri, & puniri possit a iudice laico, in c. Magnus, num. 14. & 20. usque ad num. 37. & 48. de off. del. n. 187
 1 Ordinatus post committit delictum, & causam praevenerint in foro laicali, non gaudet fore privilegio, in c. Oportet, n. 20. de p. n. & remiss. 316

- 1 Promissus in fraudem non potest à iudice laico personaliter distringi, si persona sit privatus, in c. Magnus, n. 32. & seqq. 478
 2 de obligat. ad ratum. 481
 3 Cognitum Clericis fuerit ordinatum in fraudem, spectat ad iudicem Ecclesiasticum, & interius iudex laicus non potest procedere, ibid. num. 33. & seqq. & 482
 4 Præsumitur ex hoc solo, quod quis fuerit ordinatus, possit maleficio committum, an vero requiratur, ut note Clericus tunc fuerit in Curia seculari conventus, vel accusatus, aut in crimine deprehensus, ibid. num. 33. & seqq. usque ad num. 41. & 42.
 5 Quid si fuerit ordinatus longe post commissum delictum, ibid. num. 36.
 6 Et quid si commisit, ibid. num. 38.
 7 Clericus, qui post quædam tunc sit in causa in foro seculari ordinatus, non sponsetur tractari à Superiore, an in illa causa testatur eorum iudice laico respondere, ibid. num. 42.
 8 Clericus post delictum in fraudem promissum, an sit degradandus, & tradendus Curia seculari personaliter puniendus, ibid. num. 46.
 9 Vide in vet. Clericus quod fuit privilegium.

Laici: quoad immunitatem Ecclesiasticam.

- 1 Officiales laici relegantes personas Ecclesiasticas excommunicantur ab Urbano Sexto, eorumque iurata, & cetera supponuntur Ecclesiasticis interdicta, in cap. Responsio, num. 47. de sent. excomm. 161
 2 Laici nullo tempore potest persequi ius decimarum, nisi concurrentibus suis privilegiis, in c. Consecrationes, n. 57. de consuet. tui. 161
 3 Item nec per immemorabile acquirere ius commutandi Capellanos amovibiles in Parochialibus Ecclesiis, nisi cum per dicta facta, ibid. num. 16.
 4 Secus post Bullam Urbani VIII. ibid. num. 37.
 5 Laicorum amentia contra Ecclesias, ac personas Ecclesiasticas etiam ab immemorabili, & cum fama privilegio, sunt ipsa iure nulla, ibid. num. 69.
 6 Laici Collectas immunes Ecclesiis, vel Clericis, vel jurisdictionem illorum usurpantes, si monui non desistunt, excommunicati sunt cum suis fautoribus, in cap. Non minus, num. 33. & 36. de immuni. Eccles. 631
 7 Laici Collectas Ecclesiarum, vel Clericorum, aut Pralatorum jurisdictionem impediens non sunt excommunicati ex hoc cap. Nisi post canonice moniti non fecerint, ibidem num. 33.
 8 Et si fuisse canonice moniti, ibid. num. 34.
 9 Sed hodie ex Bulla Coenae iure excommunicati ipso iure, ibidem num. 36.
 10 Laici Super Ecclesias, eorumque personas, ac bonis nullam habent jurisdictionem, in c. Que in Ecclesiis, num. 16. & 31. de consuet. 98
 11 Vide in vet. Immunitas.
 12 Et in vet. Statutum laicorum quod dicitur, & Personas Ecclesiasticas. Et in vet. Consecratio contra Ecclesiam.
 13 Et in vet. Laicis civilis.
 14 Et in vet. Ecclesia, quoad immunitatem.

Laici: quoad onera.

- 1 Laici tenentur ad onera laicalia pro emphyteusi Ecclesiarum, in cap. Ut privilegia, n. 20. de privileg. 269
 2 Laici non tenentur ad impositiones Clericorum, nisi respiciant eas, quæ sunt utilitates, vel necessitates, in cap. Non minus, num. 46. de immuni. Eccles. 634

Laici: quoad Spiritualia.

- 1 Laici delegari non possunt causa spiritualia, nisi per Papam, in cap. Consequens, n. 3. de Arbitr. 698
 2 Laici spiritualia negotia tractare non debent, ibid. num. 4.
 3 Declaratur, ibid. num. 10.
 4 Laici nec incidenter potest esse arbitror in causa spirituali, ibid. num. 7.
 5 Laici non est capax iuris spiritualis etiam admixto Clerico, ibid. num. 11.
 6 Laici an possit esse arbitror in causa spirituali, ibid. num. 15. & seqq. usque in fin. 699
 7 Item nec principaliter nec ministerialiter tractare possunt negotia Ecclesiarum, ibid. num. 17.
 8 Conteritur, ibid. num. 25.
 9 Laici cur non possit esse arbitror in causa spirituali, & tamen possit esse arbitror, ibid. num. 24. & seqq. 700
 10 Laici etiam in spiritualibus Procurator esse potest, & acceptare beneficium pro Clerico, ibid. num. 27.
 11 Laico causa civilis Ecclesiastica ab Episcopo delegari potest, ibid. num. 28.
 12 Laici simul cum Clerico potest esse arbitror in causa spirituali, in c. Non sine, n. 17. de arbit. 691
 13 Etiam unus fit Clericus, & plures laici, ibid. num. 16.
 14 Laici in causa spirituali potest esse arbitror, ibidem num. 17.
 15

- 1 Laici non est capax beneficii Ecclesiastici in c. Super eo, num. 41. de bigam. 701
 2 Laici quantumvis graves non possunt hodie degradationis affligere sicut poterant de iure communi in casu heretici, in c. Aqua, n. 30. de consuet. Eccles. vel altari.
 3 Laici ex causa potest ad Synodum vocari, in c. Quod super his, n. 4. de iur. & obed. 611
 4 Laici circumscriptæ dispensatione Ecclesiarum, non est capax iurisdictionis, quod est spirituali annexum, in c. Quoniam, num. 8. de iur. & jur. 711
 5 Laici cognoscere potest causas criminales Clericorum, & absolvere ab excommunicatione ex commissione Papæ, non tamen ex consecratione etiam intencionabili, in cap. Cum contringat, n. 9. de hoc. compen. 69
 6 Laici an ex consecratione possint acquirere ius eligendi etiam in Collegiis, in c. Cogens, n. 1. de elect. 727
 7 Laici non debet Ecclesie tunc condonari concessio, in c. Secundum, n. 3. & 12. N. Cler. vel Monach. 661
 8 Declaratur, ibid. num. 14.
 9 Laici quomodo non possit esse Canonicus, potest tamen esse presbiter, in c. Cum M. num. 31. de consuet. 114
 10 Secus ex stylo curie, ibid. num. 32.
 11 Laici ex Concilio Tridentino possunt esse Notarii in negotiis, libris, & causis Ecclesiasticis, & spiritualibus, in c. Secus re, n. 65. N. Cler. vel Monach. 680
 12 Laici ex incapax juris consecrandi etiam ex conditione in limine fundationis ex immemorabili, nisi fama privilegio concurret, in c. Consecrationes, n. 4. de consuet. 197
 13 Laici vixare debent Reipublice mundanae, Clerici vero Reipublice Ecclesiasticæ, in cap. Multa, num. 33. & 30. N. Cler. vel Monach. 654
 14 Laici non incommutari se in negotia Ecclesiastica, nec eorum iudicio, nec precepto debent iudicari Ecclesiasticis potestatem ministrare, in c. Decretum, n. 1. de iur. 727
 15 Laici de Praetorum licentia capere possunt Clericos, & ad iudicium ducere, in c. Ut fiant, n. 2. de sent. excomm. 170
 16 Laici spiritualium non sunt capaces, etiam admixta clericis, in c. Mallana, n. 2. de elect. 304
 17 Spiritualia à laici possideri non possunt, ibid. num. 16.
 18 Laici potest esse procurator in spiritualibus, & acceptare beneficium pro Clerico absente, in cap. Causam, num. 22. de elect. 219
 19 Laici non potest esse arbitror in spiritualibus, ibid. num. 14.
 20 Laici non prohibetur ministerialiter tractare negotia Ecclesiastica, ibid. num. 15.
 21 Laici potest esse arbitror in spiritualibus, ibid. num. 16.
 22 LATINIS ENSE Concilium fuit Innocentio III. quo simpliciter generale Concilium fuit appellatum, in c. Firmius, num. 1. de Summa Trinit. & fide Cathol. 1
 23 Lateranensis Concilii fuit Innocentius III. quo tempore fuerit celebratum, in c. Nuper, n. 17. de decimis.
 24 Lateranensis Concilium fuit Alexander III. quo tempore fuit celebratum, in cap. Cum Apostolica, numer. 2. de his que sunt à Prælat. 310
 25 Ubique in iure fit mentio simpliciter de Generali Concilio, intelligitur de Lateranensi fuit Innocentio III. in cap. Responsio, n. 2. de penob. 148
 26 LATINITAS falsa variat respectum Papæ, in cap. Ad modernitatem, n. 1. n. e. de Rescript. 154
 27 Amplia etiam falsa latinitas fit in uso tantum ex capitalibus scriptis, ibid. num. 4.
 28 Limitis fit in supplicatione, & narrativa partem, ibid. num. 8.
 29 LATROCINIUM est actum gravissimus, quam furum, in c. Chiron ab homine, n. 101. de iudic. 16
 30 LATROCINANTES qui dicantur, in c. Suscepimus, num. 3. de homicid. 217
 31 LATRO publici immunitatem Ecclesiarum non gaudent, in c. Inter alia, n. 21. & 43. de immuni. Eccles. 639
 32 Et dicitur laico publicus qui palam, & publice furatur, ibidem num. 22.
 33 Et idem est quod Grassator viarum, ibid. num. 23.
 34 Et tales occidere licet sine poena, & etiam sine peccato, ibidem num. 24.
 35 Non tamen sine irregularitate, nisi pro necessaria viæ defensione, ibid. num. 25.
 36 Item in tales omni die ius reddere, ibid. num. 26.
 37 LAUDA ascriptum est consuevit mandantem executioni iudicis officio, sicut testantur iudicem, in c. Cum tempore, num. 17. de arbit. 697
 38 Laudo arbitri appellari potest sententia definitiva, in c. Ex parte, n. 7. de arbit. 702
 39 Laudum latum ab arbitrio, & arbitratore fit utroque modo potest valere veluti fortiori modo, si minus ut valere potest, ibid. num. 40.
 40 Laudi effectus per arbitrium liti contra compromissum transiit ad alius heredes, ibid. num. 46.
 41

Lectores S. Theologie, & iuris Canonici.

- 1 Praelati, & Capitula ad studia Theologie scholares doctores transmittere tenentur, in cap. Super specula, numer. 1. de magistris. 717

- Magistri quando publici in scholis Theologiam, vel jura Canonica docuerint, & scholares per quosque annos gaudent fructibus beneficiorum suorum, annuis distributionibus quotidianis, ibid. num. 3. & 4. & 11. 87
- Et quid si fructus omnes distributionibus consens, ibidem numer. 3. 87
- Et quid si prebenda sit in Cathedrali Civitatis, ubi Lectoris nomen fungatur, ibid. num. 3. 87
- Lectores Theologie ut gaudeant privilegio percipiendi fructus prebendarum suarum in absentia, an debeant esse stipendii, & ex numero obsequium Cathedralis, ibid. num. 6. & seq. usque ad num. 20. 87
- Lectores Theologie, & scholares promoveant utilitatem universitatis Ecclesiarum, ibid. num. 7. 87
- Stipendium ex publico quo jure lectoribus assignandum, ibidem num. 8. 87
- Lectores ut gaudeant privilegio Lectoribus concessis esse legant in Civitate Regia, vel privilegia, vel longissima possessione super hoc munia, ibid. num. 9. 87
- Doctores, & studentes tam in Theologia, quam in jure Canonico in publica universitate gaudent privilegio percipiendi fructibus in absentia, in cap. Licet, num. 8. & num. 129. de prebend. 134
- Si quis prebenda sita sint in Cathedrali episcopi Civitatis, ibid. num. 9. 134
- Et quid in doctores in Ecclesia, ibid. 134
- Vide in ver. *Theologia, Theologus, Magistri, Scholares, fides*. 134
- Lectoris appellatione aliquando includuntur etiam reliqui minores Ordines, in cap. Cum contingat, num. 3. de stat. & qual. 417
- Lectoris officium quod sit, ibid. num. 129. 418
- Lector Scripturarum Sacrarum. 418
- Vide in ver. *Scriptura Sacra*. 418
- LECTURA superaddita sunt, per quas Decretales reducuntur ad gratiam, in c. Pervenit, n. 5. de exten. 318
- LEGATARIUS an ex quoque quod sit, ex quibus colligatur, in c. Tua nobis, n. 21. & 30. de rescript. 283
- Legatarius cui immittitur usufructus, habetur loco exequutionis, ibid. num. 29. 283
- Legatarius carnalis cognoscitur ex ore testatoris post eius mortem, indignus est legatus in c. A nobis il. a. numer. 18. de iene. excom. 342
- LEGATUM Beneficium amico relicti si duo sint Beneficiorum quia charitatem conjungit an, & cui debeatur, in c. Ne iuranti, numer. 1. de Constat. 37
- Legatus singulis rebus factum fratribus Minoribus sub modo licito tenet, in cap. Nunc prava, numer. 32. de excess. Prelatorum. 222
- Idem si simpliciter, quia sub modo licito factum censetur, ibid. num. 32. 222
- Legatum factum eisdem sub conditione, si insinuat si nulla an valeat in casu nullitatis institutionis, ibid. num. 33. & seq. 222
- Legatum universale factum fratribus Minoribus sub modo licito an veniat, ibid. num. 44. 222
- Legatum simplex cum onere assumendi Ordinem Sacerdotalem, & nullas celebrandi nulla regit Ordinarum institutione, in c. Ut Abbatibus, n. 79. de stat. & qual. 394
- Legatum simpliciter factum puella pro subsidio via intelligitur factum pro alimentis, in c. Episcopus, n. 17. de verb. 71
- Legatum factum aliqui cum hiis habetur, debetur nato filio, licet si postea decedat, ibid. num. 17. 74
- Legatum pecuniarum, quod habetur Perusu, seu Padum an comprehendat utramque, in cap. Inter ceteras, numer. 26. & 24. de rescript. 148
- Et quid si loco ditionis, seu, postea sit ditionis, vel, ibidem numer. 34. 149
- Legato equo albo, seu nigro alter tamen debetur, ibid. num. 22. 148
- Legatis libris impensis, seu manuscriptis debentur omnes, ibid. num. 37. 148
- Legatum Dignitatis Veteris, seu Infestis utrumque comprehendit, num. 12. 149
- Legatum factum Monacho sub conditione, ut nihil quarrat monasterio, an valeat, in cap. Monachi, num. 1. 24. & 47. de Statu Monach. 457
- Legatum distribendum in usum pauperum applicari non potest Presbytero pro missa celebrandis, in cap. Recolentes, n. 46. de Statu Monach. 469
- Fiduciam non derogatur legatis ad pias causas, in c. Tua nobis, n. 7. de testam. 281
- Legatum ab morte distribendum non valet si ante statuto ut maritus non possit aliquid relinquere uxori, ibidem numer. 17. 287
- Legatum distribendum secundum fecerunt mentem Testatoris dicitur ad pias causas, & debentur executores sit caducum, ibid. num. 19. 287
- Coheredum, num. 60. 287
- Legatum annuum factum regulari pro usu suo de licentia Superioris percipiendum, an de jure communi sit validum, in cap. Joannes, n. 18. de Testam. 286
- Et quid post Concilium Tridentinum, n. 19. 287
- Legatum factum regulari nec momento temporis potest esse apud eum, sed illico acquiritur monasterio, ibidem numer. 20. 287
- Legatum pium non sit eademque si impleri non possit de jure, vel de facto, sed in alios usus converti debet, in c. Nos quidem, n. 14. de Testam. 260
- Legatum pro missis canendis convertitur in aliud opus si mille non possit caneri propter interdictum, ibidem numero 15. 260
- Legatum annui redditus factum fratribus Minoribus an commutari possit per Papam in alios usus non debet quod Testator ad probandum, & legatum ademerit in casum commutationis, ibid. num. 18. & seq. usque in fin. 260
- Legatum annui redditus, vel bonorum fructibus fratribus Minoribus sub modo licito valet, ibid. num. 2. 260
- Legatum Prædicatoribus, vel Minoribus si se convertant ad habitandum in Aethiopia Testatoris, & ibi divina celebrant, in alium usum converti debet, ibid. num. 25. 261
- Prohibitio ne Papa possit commutare legatum annuum fratribus Minoribus redditibus tamenque turpis legatum pro non adjecta, ibid. num. 30. & seq. usque in fin. 261
- Legatum si de jure, vel de facto juxta mentem Testatoris impleri non possit, in alium usum convertitur non obstante prohibitione, quod applicari non possit nisi ad usum defunctum, ibid. num. 31. 261
- Legatum miserabilibus personis dicitur ad pias causas, in c. Significandum, n. 1. de off. deleg. 543
- Nec de illo dicitur in Falcidia, ibid. num. 37. 543
- Legatum usufructus factum infirmis fructum Minorum est in fructum pauperum, in cap. In presentia, num. 63. de probation. 137
- Legatum omnium bonorum intelligentia universale, in c. Ex literis, o. 56. de iurp. 519
- Legatum Florentino solvi debet ad rationem monere, quod curritur tempore contra testamenti, in cap. Olim, num. 9. de censibus. 544
- Idem in legato annuo, ibid. num. 10. 543
- Legata pauperi possunt coram iudice seculari, qui tenetur eandem decidere, non secundum leges, sed secundum Canones, in cap. Relatum, primo, n. 2. de Testam. 279
- Legatum rei, quod meo est cum moritur, extinguatur per subrogatum eisdem rei alienationem, in c. Prædicatoris, omni. 122. de Donat. 344
- Legata annua debentur decursu non modo ante mortem legatarii, sed etiam ante mortem testatoris, ibid. n. 1. de obitu Testatoris, & seq. 344
- Gravitas, n. 127. de Rescript. 280
- Legati consueverunt remunerari ab eo, ad quem fuerint missi, in c. Postulasti, n. 19. de concess. preb. 301
- Legatus Cathedralis Regularis, an Collegiatus Ecclesiam, vel Cathedralium dignitates electivas majores possit Pontificalem conferre, aut sibi reservare non potest, in c. Nullus, num. 17. de elect. 118
- Legati etiam non Sacerdotes possunt Indulgentias concedere, in c. Accedentibus, n. 11. de excess. Prelatorum. 217
- Legatus non modo finem Constitutionem, sed etiam reformationem Papæ potest interpretari, in cap. Cum venisset, num. 17. de iudic. 21
- Legatus de latere Tridentini Concilii decreta interpretari non potest absque speciali facultate, ibid. num. 10. 21
- Legati Clerici cum mittuntur in Provinciam, vivere debent ex assensu Imperatoris, vel fidei, in c. Inter cetera, num. 17. de off. de. Ordin. 128
- Legati Papæ recipiunt procreationem ab eis, ad quos declinant, ibid. num. 16. 128
- Legatus de latere potest conferre beneficia parsonarum Ecclesiasticarum, non autem mixti, in c. Cum propter, num. 31. & 51. de iurp. 511
- Legati facultas conferendi beneficia an comprehendat beneficia Papæ reservata, in c. Ex parte ill. a. n. 3. de privileg. 263
- Legatos, & Nuncios Apostolicos impedites excommunicantur, & eorum Regna, & Terræ interdicuntur, in c. Responsio, num. 47. de iene. excom. 361
- Legati, & Nunciis possunt procedere in prima instantia Episcopo requiescente, & negligente, non autem consentiente, in c. Significasti, n. 33. de foro compet. 38
- Legatus Papæ de causa alteri specialiter delegatus per Papam se incommittit non potest, in cap. Sicuti, num. 1. de Offic. legat. 544
- Legatus non potest se incommittit in causa alteri delegata etiam antequam delegatus incipiat cognoscere, ibid. num. 4. 544
- Declaratur, omni. 13. 545
- Nec potest adversus illius sententiam restituere, ibidem numero 5. 544
- Legatus in causis per Papam alteri universaliter delegatus, an possit se incommittit, ibid. num. 6. & seq. 545
- In Causa hæresis concurrent Legatus, & Episcopus cum Inquisitione, ibid. num. 7. 545
- Legatus non potest supplere negligentiam delegati nisi ubi veretur periculum anime, ibid. num. 11. 545
- Legatus processum in causa alteri delegata valet, nisi opposatur declinatoria ante litem contestationem, ibid. num. 13. 545

- 1 Legatus de latere excoqui potest sententiam iudici delegati, sed ab eo non potest compelli, ibid. num. 20. 546
- 2 Nisi legatus abbas esset ibi Ordinarius, ibid. num. 21. 546
- 3 Legatus potest conere de legatum a suo p. de cessione ad sententiam ferendam committit ut vocat, & malum illius processum corrigere, ibid. num. 22. 546
- 4 Legatus de latere qualiter potest confirmare sententiam delegati Papae, ibid. num. 23. 546
- 5 Legati, & Nunci Papae pro his diebus taneum quibus moram trahunt procurat debeat, in cap. Procuratoris, num. 2. de Consol. 546
- 6 Legati, & Nunci Apostolici habent p. visitandi, & extendendi procuratorem ratione visitationis debent, ibidem num. 5. 547
- 7 Legatus de latere confert beneficia intra suam legationem vacantia, in c. Cum olim, n. ap. de major. & obed. 626
- 8 Legatum mutare pertinet ad solam Papam de Cardinalium consilio, ibid. num. 43. & 46. 637
- 9 Legati Apostolici officium non expirat per obitum Papae, ibid. num. 67. 639
- 10 Legati nati quamvis possint Jurisdictionem exercere in diocesis suis Suffraganeorum suorum, non tamen possunt conferre beneficia illorum collationem spectantia, nisi possit de volentem, in c. Nihil, n. 38. de conce. p. r. b. 187
- 11 Legati nati non habent nisi unam semel ad conferendum beneficia ad se devoluta propter negligentiam inferiorum, ibidem num. 38. 189
- 12 Legatus non dispensat contra Concilium, nec contra Canones non Conciliares, in c. Dilecto, n. g. de p. r. b. 212
- 13 Nisi in casibus in quibus dispensat Ipsoscopus, ibid. num. 10. 212
- 14 Legati, Ministri Apostolici, & fructuarii sine speciali mandato Papae non possunt quidem praedictam Ecclesiam, vel personam Ecclesiasticam latere seu tolerare, in cap. Consuetudines, n. 61. de consuetud. 196
- 15 Si Legatus excedat Provinciam animo non reductum an expirat munus legationis, in cap. Pueritiam, num. 30. de testib. 154
- 16 Legatus in provincia sui potest causas matrimoniales cognoscere, ac diffinire, in cap. Ad nostram, num. 2. de conjug. servor. 56
- 17 Et quid possit Concilium Tridentinum, ibid. num. 3. 56
- 18 Legatus de latere possit esse plures in una Provincia, in c. Cum venerabili, n. 3. de consue. 202
- 19 Legatus de latere quod unione.
- Vide in ver. Pater Ecclesiarum exemplum.*
- 20 Legati acquirantur Proconsulis Provinciarum, in c. Cum causam, n. 12. de appellat. 205
- 21 Legati Proconsulis delegati habent, non ordinariam jurisdictionem, ibid. num. 12. 205
- 22 Legatus docti maioris si puella nupta, minoris si Religionem profertur, quia parce debeat probent, in c. Cum sumus, n. 14. & 16. de Regular. 379
- 23 Legatus de latere non prohibetur a Concilio in communicatione ad finem revelationis decretae, in cap. Quoniam num. 44. de de offi. delegat. 332
- 24 Legati ad Curiam Romanam venientibus de stylo non creditur sine litteris, in cap. Cum iure, numer. 48. de offi. delegat. 332
- 25 Legatus etiam de latere assensum habere mandatum Principum creditur sine peccato amate legationis in his, quae directe concernunt praedictum terris, ibid. num. 49. 336
- 26 In alius secus, ibid. num. 50. 336
- 27 Legatus de latere non potest contra Concilium dispensare, in c. Dilecto, n. 1. n. 11. de p. r. b. 104
- 28 Potest beneficium vacacuum reservare alicui pro certa persona, sed non dare jui ad vacatura, & quae fit rario diversitas, ibid. num. 12. 104
- 29 LEGERE volentes non sunt prohibendi si sint idonei, & contrascentes puniuntur, in c. Quoniam, n. 7. de Magist. 80
- 30 LEGITIMA debetur Patri in bona profana, filio non auctem in Ecclesiastica, in cap. Inferorum, numer. 35. de testib. & qualib. 401
- 31 Legitima an debeatur filio filiarum aequae pater in Religione capaci honorum in communi possessione emitti, an vero expellenda sit eius mora naturalis, in cap. Cum sumus, n. 6. & seq. usque ad n. 13. de Repul. 298
- 32 Legitima non debetur filio nisi post mortem patris naturalem, vel civilem, ibid. num. 11. 379
- 33 LEGITIMATIO prola facta post obitum parentum non praedicta venientibus ab intestato, in cap. Mandato, numer. 64. de fimonis. 64
- 34 LEGITIMATUS per subsequens matrimonium an sit eligibilis, in c. Cum in cunctis, n. 13. de elect. 244
- 35 Legitimatus per subsequens non incedunt in feudo, ad quod vocatur natus, & procreati ex legitimo matrimonio, in c. Tuam n. 44. de ordin. cognat. 106
- 36 LEGITIMUS per uxorem fuisse natus ab initio qui ad praesens est in quasi possessione legitimatus, in c. Lator, num. 10. & seq. & n. 14. usque ad n. 63. Qui fil. int. legit. 82
- 37 Legitimi appellationem intelligitur legitime procreatus, non autem legitimatus per subsequens saltem ex communi usu loquendi, ibid. num. 27. 84
- Vide in ver. Filius legitimus.*
- 38 Legitimatus per refectionem Principis prohibetur obtemperare Beneficio in Ecclesia in qua pater secus, si sit legitimatus per subsequens matrimonium, in cap. Ad extrinsecos, num. 33. de fil. p. r. b. 472
- Vide in ver. Filius illegitimus.*
- 39 LEGITIMITAS quae filio copposita parenti haereditatem est ad Ecclesiasticum iudicium remittenda, in cap. Lator, num. 1. qui fil. int. legit. 79
- 40 Legitimata causa est mori spiritualis, & Index laicorum incidentes, nec alio modo potest de ea cognoscere, ibid. num. 2. 79
- 41 Et quid si controversia non in iure, sed in facto consistat, ibid. num. 3. 79
- 42 Legitimata possessio relevat ab onere probandi, ibidem num. 4. 79
- 43 In legitimata quasi possessione ut quis dicatur esse, requiritur, vel ut habeatur per filio legitimum, vel possideat bona paterna, vel natus sit de ea, quae credebatur natus, ibidem num. 5. 79
- 44 Legitimata communitate procreatorum ex matrimonio in possessione facti probatur ex matrimonio ipso, & simpliciter quasi possessione legitimatus, ibid. num. 9. & n. 73. 82
- 45 Etiam in concubinas praesentibus ibid. num. 16. & 76. 82
- 46 Legitimata quasi possessio sufficit ad obtinendum etiam in petitione, ibid. num. 17. 82
- 47 Legitimata possessio acquiritur filio, si fideicommissarius pariter cum eo coedere in bonis fideicommissi subjecta, ibid. num. 27. & n. 31. 84
- 48 Legitimata quasi possessio probatur per factum, ibid. num. 41. 86
- 49 Legitimata qualitas diversa est a qualitate filiarum, & ex quasi possessione unius, non inferitur ad quasi possessionem alterius, ibid. num. 58. & n. 77. 88
- 50 Legitimata probatio praesumpta etiam in fideicommissis, quod vocat filium legitime procreatum, ibid. num. 60. 88
- 51 Legitimata probatur per testes deponentes de matrimonio ante nuptiarum, siet filia vicinis, & tractatus parentum habere eorum, in cap. Per testes, num. 1. Qui filii filii legitimi. 94
- 52 Legitimata probatio per exheredationem matrimonii ante nuptiarum est probatio vera, & vana sumam, & tractatum, quae sunt probationes praesumptae, ibid. num. 9. 95
- 53 Tractatus legitimatus vincit testimonium parentum, & hoc vincit sumam vicinorum, ibid. num. 16. 95
- 54 LEGISTAE militantes in foro Justiniani secundum leges, & Canonibus in foro B. Petri, in c. Cum eadem, n. 45. de Testam. 270
- 55 Legislati non continentur ea, quae praeter naturam communi, siet rari, in cap. Cum sis, num. 61. de conversi. conjugat. 438
- 56 Legistatores ferre omnes suarum legum interpretationem probabunt, in l. Cum venissent, n. 39. de iudic. 27
- 57 Legislatorum potestas, & voluntas requiritur ad hoc, ut subditi obtemperent ad acceptandam legem, in c. Teneas, n. 10. de trans. & Pace. 614
- 58 Legislator supremus potestatem habet legem ferendi absque subditorum consensu, ibid. num. 51. 614
- 59 LEO Papa quomodo sit subiectus iudicio Roderici Imperatoris, in c. Synodus, n. 77. de elect. 219
- 60 Leonis, vel statum dionum an magis conveniat Principi, quam Oratori, in cap. Pabulali, numer. 22. & seq. de coact. p. r. b. 209
- 61 LEPOSUS si sit Episcopus vel Superior, non potest coedere, sed datur illi coadjutor, inferior autem removere in totum, in cap. Consultationibus, n. 19. & seq. de Cler. agro. 164
- 62 Et quae fit ratio differentiae, ibid. num. 21. 164
- 63 Sed contra, ibid. vers. Tu dic melius. 164
- 64 Rector Ecclesiae leprosus datur illi coadjutor, qui si sustentandus est de facultatibus Ecclesiae, in cap. De rectoribus, n. 1. de Cleric. agro. 257
- 65 Leprosi a communi hominum separari debent, ibid. num. 5. 257
- 66 Et quae interdicti potest ingressus Ecclesiae, ibid. num. 3. 257
- 67 Leprosus si sit Episcopus, vel inferior, non removere ex toto a praetione, sed datur illi coadjutor, ita ut habeat eum si potest condatum, & secretum vero non coadjutorum, ibid. num. 4. & seq. usque ad n. 8. 257
- 68 Leprosus privatus officio admodum ad admirationem, sed dignitate tenet si officium, quod in pas resonat, ibid. num. 9. & 39. 257

Lex, communia.

- 1 Legibus, & non contrariis creandum est, in c. Olim, num. 8. de int. contestat. 14
- 2 Legem vivam periculosam est, & majusque crimes contrarie, quoniam legem mortuam, in cap. Nos quidem, num. 42. de testam. 266
- 3 Anxium frustra invocant, qui in legem committunt, in c. Natus, n. 46. de Regular. 312
- 4 Legum finis est invariabilis, in c. Non debet, num. 1. de consue. & affir. 71
- 5 Lex vel Canon habens plures intellectus, & allegari non potest ad definitum existens, in cap. Cum non ab homine, num. 40. de iudic. 12

Lex usū recepta.

- Legem potest aliquis sibi imponere, à qua non licet recedere, in cap. Prudentia, n. 6. de donationibus. 344
- Lex positiva quando eius observantia repugnat Legi divinæ, non obligat in foro conscientie, in cap. Consultat, num. 9. & 13. Quid Cleric. vel vovet. 45
- Lex debet esse possibilis, in cap. Absolutus, num. 31. & seq. de Heretico. 100
- Lex non imprimat effectum suum nisi in personas, quibus verba legis congruat, in cap. Nuper, num. 11. de sentent. extor. 345
- Lex illa optimè fuit constituta, quæ quidem paucissime requirunt arbitrio iudicium, in cap. Ne innotata, num. 49. de Constat. 34
- Lex innovata inest legi innovanti, in cap. Ex tunc, num. 17. de Cler. non resud. 36

Lex quid, & quæplex.

- Lex est omne, quod ratione consistit, in c. Canonum statuta, n. 10. de Constat. & n. 107. 19
- Lex modo dicta, in cap. Super Specula, num. 10. Ne Cler. vel Monach. 687
- Lex denominatio fuit à tribuente auctoritatem, non à contentente, in cap. Anagninus, n. 45. de passis. 643
- Lex divina, & humana quæ dicatur, in cap. Ex diligenti, num. 4. de Summa. 36
- Lex ad sui effectum tria requirit, ut instituat, ut promulgetur, ut moribus utentium approbatur, in cap. Treugas, num. 19. de Treug. & Pace. 631
- Contrarium, ibid. num. 48. & 55. 634
- Lex est sancta iusta bona honesta, prohibens contraria, e. Cùm edict, num. 13. de edictis. 157
- Lex privata, id est infirmitas divina præiudicat legi publicæ, idem communis, in c. Licet, n. 4. de Regular. 393
- Lex diuersa, & lex jurisdictionis sunt diuersæ, & res iudicata in una non obstat agenti in alia, in cap. Dilectus, n. 1. de off. Ordin. 597
- Legem duplicem habet ipsi copios Ecclesiæ sibi subiectis, id est legem jurisdictionis, & legem de necessitate, in quibus consistit totum ius, & potestas Episcoporum, ibid. n. 1. 597
- Legis diuersitas, legis jurisdictionis quæ dicantur, ibidem numer. 3. 597
- Lex ante prohibitionem non ligat, in cap. Quoniam, num. 41. de Constat. 137

Lex qualis, & de quibus ferenda.

- Lex non debet ferri super impossibili, in cap. Si constituit, num. 9. de Accusat. 9
- Non debet esse indubitabili, in cap. Ex parte, num. 39. de Arbitr. 703
- Leges illæ optimæ sunt constitutæ, quæ paucissime requirunt, qui iudicant, in cap. Ne innotata, num. 49. de Constat. 34
- Lex nihil debet obferre, vel ambiguum continere, in cap. Quoniam, n. 1. de Constat. 119
- Declaratur, ibid. n. 3. verò. Non tamen intelligat. 130
- Lex de misericordis non ferat, in cap. Cùm ius, num. 8. de conuers. conjug. 438
- Declaratur, ibid. num. 44. 438
- Leges non operantur ad ea, quæ simul canem, aut his possunt contingere, ibid. n. 63. verò. Respondet, 3. 438
- Lex non debet esse irritiva peccati, in cap. Per larum, num. 44. de ius, quæ vi met. caus. 679
- Lex debet esse imposta rebus, & non verbis, in cap. Super Specula, num. 11. Ne Cler. vel Monach. 687
- Legis prohibetur feruitur ab Ecclesiæ etiam de his, quæ leges divini damnantur, in cap. Acceptus, num. 62. de passis. 666
- Lex iusta ex quibus casibus constituitur, in cap. Si quis, num. 61. de Regular. 338
- Lex iniusta est ex Autore, quod fertur ab in ultra sibi committam potestatem, etiam ordinat ad bonum commune, in c. Que in Ecclesiis, n. 47. de Constat. 100
- Leges auferentes rem alienam sine iusta causa, sunt tyrannica, ibid. num. 114. 104
- Vide in res. Princeps quod ius quæsum non possit. 152
- Lex debet esse rationalis, & possibilis, aliis non est obligatoria, in cap. Eam de, n. 19. de rescript. 152
- Legem ferre non potest homo nisi de his, de quibus potest iudicare, iudicium autem hominis non potest esse de interioribus moribus, qui latere, in cap. Dolentes, num. 15. & n. seq. usque ad n. 31. de celebr. Missar. 583
- Declaratur, ibid. n. 64. 586
- Lex etiam potest dici favorabilis, & extendenda ubi agitur de securitate anime, in cap. Ne innotata, de Constat. num. 23. 53

- Leges instituantur, cum promulgantur, firmantur, cum moribus utentium approbantur, in cap. Treugas, num. 18. de Treug. & Pace. 631
- Declaratur, ibid. n. 18. n. 37. 37. 31. 39. 40. & 56. 633
- Lex nullam vim habet, si ei pareatur nisi ex more, ibidem num. 10. 633
- Leges multæ lepius patris non conveniunt, ibid. 633
- Lex ab initio censetur lata à Principe sub conditione, si moribus utentium recipiatur, ibid. num. 11. & 47. 633
- Contrarium, ibid. num. 48. 634
- Lex non tollitur contraria consuetudine, si indiget penam ipso iure: secus si mandet infligi, ibid. n. 17. 636
- Contrarium, ibid. num. 72. 636
- Lex lata super eo, cuius contravenio ex se generat mortale, non tollitur consuetudine, etiam si principio non recipiatur, ibid. num. 38. & 42. 633
- Lex recepta ab initio non tollitur ex consuetudine, nisi 40. annorum, secus si non sit recepta, quia sufficit de centum etiam Principe ignoret, ibid. num. 31. 633
- Contrarium, ibid. num. 40. & 67. 634
- Lex permittens, vel puniens, aut disponens, potest per defectum non tolli, ibid. n. 38. 633
- Lex præcipiens, aut verans, potest de consuetudine abrogari, si lata fuerit ad commodum privatum, ibid. n. 36. 633
- Et quod si lata fuerit in honorem Dei, vel ad commodum publicum, ibid. num. 37. 633
- Lex præceptiva non ligat, si nunquam fuit recepta in observantia sciens legislator, & vultus contradicere, & non contradicere, ibid. n. 38. 633
- Nec requiritur tempus ad præscribendum, sed sufficit assus, ibid. num. 39. 634
- Contrarium, ibid. num. 66. & seq. 636
- Lex usū non recepta Principe ignorante, non tollitur consuetudine, nisi illa sit rationalis, & annorum quadraginta, ibid. num. 40. & 67. 634
- Legem non recipientes ab initio ex aliquo causa rationabili Papa sciens & tolerans, non peccant, ibid. n. 41. 634
- Lex continens ius naturale, vel divinum, aut illius declarationem, nulla unquam consuetudine tolli potest, licet ab initio non fuerit recepta, ibid. n. 41. 634
- Secus si aliquid addat iuri naturali, vel Divino, quia respectu additionis de illa iudicatur tamquam de lege positiva, ibidem num. 41. 634
- Lex consilii tollitur indistincte per defectum, ibidem numer. 47. 634
- Lex Ecclesiastica post promulgationem non statim liget à Principe, antequam recipiatur à subditis, ibidem num. 46. & seq. usque ad num. 59. 634
- Legis non receptio indistincte nihil operatur, nisi transeat in consuetudinem à legislatores non ignoratam, ibidem num. 48. 634
- Lex accipit ex moribus firmitatem auctoritatis, ibidem numer. 49. 634
- Legis acceptatio est effectus qui subsequitur ipsam legem, idcirco impossibile est, ut concurrat ad eam legem, vel ad producendum legis obligationem, ibid. n. 55. 635
- Non usus legis tribus modis considerari potest, ibidem num. 59. & seq. 635
- Non abrogat legem, nisi implicitum habeat contrarium usum, ibid. num. 61. 636
- Lex per non usum nullo tempore abrogatur, si nunquam accedit casus, in quo potest observari, ibidem numer. 60. pag. 636
- Lex Ecclesiastica non recepta ab initio, non tollitur per non usum numero temporis, quod annorum 40. fuit Princeps sciat, five ignoret, ibid. num. 67. 636
- Secus in legibus civilibus, quia sufficit spatio 10. annorum, ibid. num. 68. 636
- Item secus si non usus non sit contra, sed præter legem, ibid. num. 69. 636
- Lex recepta ab initio indistincte abrogatur per defectum, vel contrarium consuetudinem rationabilem, & legitime præscriptam, ibid. num. 72. 636
- Prælati ex quo possunt constitutionem, licet moribus utentium approbata non fuerit, in cap. Treugas, num. 33. de Treug. & Pace. 633
- Prælati non servant legem nisi non receptam, excusantur à pena, sed non à culpa secundum opinionem Cardinalis, ibid. num. 34. 633
- Lex declarata intelligenda erat juxta declarationem habentem auctoritatem cum declarandi, etiam antequam declaratio emanasset, in cap. Quoniam, numer. 48. de Constitution. pag. 136
- Lex declarata erat intelligenda juxta declarationem Principis, etiam antequam declaratio emanasset, in cap. Super Specula, num. 3. Ne Cler. vel Monach. 683

Regis auctoritas, & obligatio.

- Lex naturalis, divina, & civilis quemadmodum possint efficere aliquam personam illegitimam ad matrimonium contrahendum, in cap. Utinam autem, n. 2. de cognat. spirit. 60
- Lex habens plures intelligi debet allegari non debet ad decisionem causarum, in cap. Quoniam, n. 2. de Constitut. 129
- Lex non habet vim coactivam nisi à Principi potestatis, in c. Canonum statuta, n. 2. de Constitut. 120
- Lex transgressio enim scilicet conceptus indistincte obligat sub mortali quando impeditur finis legis, in cap. Si quis, num. 41. de Regular. 336
- Lex etiam penalis obligat in foro conscientie, & improbat contracta opinio, ibid. n. 58. 338
- Lex iniusta non obligat quoad Deum, in cap. Nos quidem, n. 4. de testam. 363
- Lex etiam iniusta obligat in foro conscientie ratione scandalum, ibid. num. 67. 339
- Legem vivam periculosus est minusque credens contemnere, quam legem mortuam, in cap. Nos quidem, n. 4. de testam. 363
- Lex precepti necessitatem imponit, & contravenientes mortaliter peccant, in cap. Treugas, num. 22. & 24. de Treug. & Pace. 613
- Inter leges precipientes, & leges simpliciter statuentes debet esse differentia, ibid. n. 25. & 44. 613
- Legis primum transgressores quamvis peccaverint, tamen sequentes non peccantur, ibid. n. 29. & 41. 613
- Contrarius, ibid. num. 49. 614
- Lex iniusta est ex Autore quando fertur ab eo contra sui consilium potestatem etiam si ordinetur ad bonum commune, in cap. Quare in Ecclesiis, num. 47. de Constitut. 100
- Lex correctiora dicitur favorabilior, & late interpretanda quando per eam fit reddidit ad ius antiquum, in cap. Nullus, num. 41. de Regal. 331

Legis interpretatio, declaratio, & extensio.

- Lex ubi plura copulativè requirit, non habet locum nisi omnia simul concurrant, in cap. Qualiter, num. 29. de Cler. non resident. 51
- Lex nova superveniens in materia disposita per leges antiquas, quamvis generaliter loquatur, tamen distinguitur pro ut distinguantur leges antiquæ, in cap. Tunc licet, num. 25. de Cler. per salt. promot. 200
- Lex excoibens à jure communi non extenditur ultra casum expressum etiam ex identitate rationis, ibid. n. 47. 202

Legis Derogatio.

- Lex Canonica, vel Civilis habens clausulam derogatoriam non tollit per contrarium rescipitur, nisi fiat mentio de illa specialiter, vel per verba æquipollentia, in cap. Nonnulli, num. 33. de rescipit. 169
- Lex specialis in materia, in qua est privilegium clausum in corpore juris, tollit illud etiam si de eo non fiat mentionem, ibid. num. 41. 171
- Legis dispositio locum habet data aliqua ratione identitatis, sed non illius potest, in cap. Super specula, num. 14. Ne Cler. vel Monach. 614
- Lex intelligitur referri debet ad casum frequentius contingentem, in c. Explicari, n. 26. de observ. prium. 689
- Lex quoncumque generalis preterest restringitur ad personas habiles, in cap. Quid à Prædicto, num. 113. de Scholast. 113
- Lex non impedit effectum suum, nisi in illas personas, quibus verba legis congruunt, & adparentur, ibid. n. 114. 113
- Lex etiam excoibens, & penalis extenditur ad casus similes, quando alius redderet clausula, in cap. Statutum, num. 41. de Regal. 411
- Legis dispositio non adaptatur ad casum ad quem verba legis non adaptantur, ibid. n. 43. 411
- Lex nova dispositio in uno ex correlativis censetur disponere in alium etiam ad contrarium ius communis, ubi eadem est ratio, in c. Nullus, num. 38. de Regular. 330
- Lex locum in casu vero non habet locum in casu ficto, in c. Cum percussio, n. 30. de Cler. excoib. 156
- Lex generalis potest non tolli legem specialiter loquentem, sed distinguitur, & limitatur per legem antiquam, in c. Ceterum, num. 10. de rescipit. 147
- Lex penalis, & excoibens non extenditur ex identitate, vel majoritate rationis, in cap. Cum non ab homine, num. 33. & num. 37. & 38. de iudic. 11
- Lex tribuens potestatem laici super iuribus, & personis Ecclesiasticis etiam ex majoritate rationis non extenditur, ibidem num. 34. & 35. 13
- Vide in ver. Interpretatio, Declaratio, Extensio, Verborum Interpretatio, & quæ in ver. Interpretatio.
- Ius peroraliter & indistincte loquens, generaliter & indistincte intelligitur, nisi per aliud distinguatur, in cap. Si quis Presbyter, num. 6. de Cler. excoib. ministris. 191

- Lex etiam penalis late interpretanda est quatenus patitur verborum proprietas, in c. Quoniam, n. 14. de privileg. 276
- Lex generalis potest non tolli legem specialiter loquentem, sed potius distinguitur, & limitatur per legem antiquam, in c. Cum elica, n. 88. & 110. de Testam. 273
- Declaratur, ibid. n. 141. 273
- Lex generalis non corrigit legem præcedentem habentem specialem rationem, ibid. n. 141. 273
- Declaratur, ibid. n. 141. & seqq. 275
- Lex generalis nunquam corrigit legem specialem quando invicem comparantur, ibid. n. 91. 273

Lex Canonica.

- Lex Canonica in foro Ecclesiæ pervalens legi civili etiam inter laicos subditi imperii, & in materia non concernente peccatum, in c. Pervenit, n. 7. de adulter. 148
- Legem Canonica obcuram male intelligens non peccat mortaliter, nisi post declarationem eius ambiguitatem, in cap. Quoniam, num. 34. de Constitut. & in c. Super specula, num. 7. Ne Cler. vel Monach. 613
- Lex Canonica præcepta, aut prohibitiones obligant in foro conscientie etiam sub rebus mortaliter peccati, in cap. Si quis, n. 38. de Regular. 336
- Lex Ecclesiastica prohibens obligat transgressores ad culpam mortalem, in c. Ubi non est, n. 3. & 6. de dispensat. impubet. 15
- Lex Ecclesiastica præceptum, vel prohibitionem concernens in obligat transgressores ad culpam vel penam si iure excepta non fuerit, in c. Treugas, n. 16. usque in fin. de Treug. & Pace. 613
- Vide in ver. Lex a. recepta.
- Lex Canonica ubi auctor de peccato vitando servari debet etiam in Terris Imperii, & in mundi foro, in c. Cum elica, num. 33. de Testam. 275
- Canones prævalent legibus in his, in quorum observatione consistunt peccata, ibid. n. 176. 275
- Lex Canonica ferri potest etiam de actibus carnalibus occultis, & veniens ex sententia Canonistarum licet de illis iudicare non possit quandoque laici, in cap. Dolentes, num. 28. de Celebrat. Militer. 181
- Legem Canonica male intelligens non peccat mortaliter, nisi post declarationem eius obcuritatem, in cap. Quoniam, num. 34. de Constitut. 134
- Vide in ver. Lex Canonica, Canon.

Lex Civilis.

- Legales materię quamplures in Decretalibus sunt intertexæ, quarum vix notitia haberi potest sine legali sapientia, in cap. Super specula, num. 34. Ne Cler. vel Monach. 613
- Canonica legem materię difficiles prout studio assequi non possunt, ibid. n. 27. 613
- Lex Civilis dubia intelligi debet secundum determinationem legis Canonice, in c. Pa. part. n. 30. de arbit. 704
- Lex Civilis precepto contraveniens peccat mortaliter, in c. Non sine, n. 2. de arbit. 691
- Lex Civilis non potest impedire obligationem iuramenti, ibidem num. 32. 691
- Lex Civilis non potest inducere nova impedimenta matrimonii contrahendi, in c. Verum, n. 19. de cognat. spirit. 60
- Lex Civilis generaliter lata ad bonum publicum non comprehendit etiam Clericos vi directæ rationis, in cap. Ecclesia S. Marie, num. 26. de Constitut. 122
- Lex Civilis non est adhibenda ratio quando opponitur Canonice, ibid. n. 32. 122
- Lex Civilis prohibens usum armorum non comprehendit familiam Episcopi, ibid. n. 43. usque in fin. 123
- Civilis scientia est pars Divina, & necessaria est in Ecclesia Dei, saltem in temporaliibus, in c. Super specula, n. 27. Ne Cler. vel Monach. 613
- Civilis facultas licet necessaria ad Regimen Republicæ, tamen exerceri debet per suos ministros, id est laicos, & Clericos non penitus, ibid. n. 19. 613
- Leges Civiles Sacre Canonibus ancillantur, ibid. n. 30. 615
- Civiles sapientes laudes à Petro de Ancharano exaratas, ibidem num. 26. 615
- Lex Civilis in locis non existensibus de temporali dominio Ecclesiæ servanda est in foro laicali, & Lex Canonica in foro Ecclesiæ etiam extra materiam peccati, in c. Antonius, n. 2. de pactis. 641
- Leges Civiles ita demum dicuntur Canonice si à Papa in Canonibus inferantur, in cap. Super inordinata, num. 23. de prebent. 152
- Leges Civiles in volumine Decreti intertexæ si sunt contrarie Canonibus, non sunt servandæ in foro Ecclesiæ, in c. Canonum statuta, num. 38. & 47. de Constitut. 17
- Ne censetur Canonice, nisi quæ à Papa Canonibus inferuntur, ibid. num. 39. 17
- Leges Civiles Canonibus non contrarie servari debent, etiam in foro Ecclesiæ, ibid. n. 47. 18
- Lex Civilis non potuit servare impedimentum dirimens matrimonium in minimum inter ascendentes, & descendentes, in c. Vir qui, n. 27. de consang. & affinit. 74

- 1 Lex ad instructionem, C. de Sacros. Eccles. in cap. Ecclesia S. Mar-
tiz, num. 50. de consue.
- 2 L. Julia Poppea prohibuit variis post sexagesimum annum, & mo-
litionibus quousque bellum nuptas contrahere à quibus, &
qui fuerat abrogata, in c. Clem. 81, n. 38. & 69. vers. Et hac fuit ra-
tio, de consue. conjug.
- 3 L. Julia de arbit. non habet locum Romæ, in c. Clem. 81, n. 38.
de pactis.
- 4 L. Sancimus de jure Protonotarii, habet locum etiam in foro con-
fessionis, in c. Sequi, de Regul. n. 77.
- 5 L. Unica, C. quando Imper. uter pupilli, & vid. comprehendit ca-
sas etiam divites secundum magis communem, & veterem opi-
nionem, quam servat Signatura, in cap. Significatibus, n. 42.
de Offic. delegat.
- 6 L. Unica, C. quando Imper. expellitur, ibid. n. 47.
- 7 Ad instructionem, C. de Sacros. Eccles. non fuit correpta per Au-
then. Item nulla de Episcop. & Cler. in cap. Non minus, num. 7.
de immunit. Eccles.
- 8 L. Non dubium, C. de legibus locum habet in Regularibus, & per-
sonis Ecclesiasticis etiam exemptis, contra Vasquez, in cap. qui
Presbyterum, n. 37. de penit. & remiss.
- 9 Papa in suo foro potest tollere legem civilem etiam ubi non habet
temporalem jurisdictionem, in cap. Antigonus, num. 28. de
pactis.
- 10 Vide in ver. *Papa quoad potestatem*.
- 11 Leges debent imitari Canones, sed non est converso, in cap. Cere-
cium, n. 66. de Rescript.
- 12 Lex Civilis per Papam in materia Canonica servari debet tamquam
lex Canonica, in cap. Quæ in Ecclesiis, num. 29. de Con-
firmat.
- 13 Vide in ver. *Lex Civilis*.
- 14 Lex Civilis potest jux naturam distinguere, & adjuvare, etque ad-
dere, vel detrahere, in d. cap. Quæ in Ecclesiis, num. 29.
de Confir.
- 15 Leges Civiles requirentes numerum speciem, vel octo testium, per
e. Cùm esset, de testam. non congruunt, sed declarantur irra-
tionabiles, in d. c. Clem. 81, n. 37. & 41.
- 16 Lex Civilis non contraria Canonis servari debet etiam in foro Eccle-
siæ, ibid. num. 97.
- 17 Solemniter legali non detrahatur quatenus juveniunt expressum,
ibid. num. 97.
- 18 Lex Civilis extra materiam peccati querari debet in foro civili, licet
contrarietate Canonis, ibid. n. 107.
- 19 Lex Civilis potest jux naturam, & naturalem distinguere, & adjuvare,
illuc addere, vel detrahere, ibid. n. 106.
- 20 Contrarium, ibid. num. 147.
- 21 Leges Civiles repugnantes legi Divinæ sunt penitus excludendæ,
ibid. n. 117. & 122.
- 22 Leges Imperatorum, quæ contra Dei veritatem feruntur, quæ ob-
temperare non vult, grande acquirunt periculum, ibid. n. 117. & 124.
- 23 Leges nullæ referuntur, quæ tamquam fontes peccatorum sunt su-
blate per jux Canonum, ibid. n. 170. & 171.
- 24 Leges nullæ tamquam fontes peccatorum subrogatæ per jux Canoni-
cum. Vide in ver. *Lex civilis*, & *Canonica* distictum.
- 25 Lex Civilis quoad numerum testium. Vide in ver. *Testis*.
- 26 Et in ver. *Testamentum quoad testem*.
- 27 Et in ver. *Testamentum de iure Canonico ad non pias causas*.
- 28 Leges civiles statuentes super immunitate Ecclesiæ quandoque allegan-
tur à Papa in dubiis decidendis, in cap. Inter alia, num. 2. de
immunitate Ecclesiæ.
- 29 Et per hoc confirmatur Canonizatio, & non dicuntur amplius leges
civiles, sed Canones, ibid. n. 6.
- 30 Vide in ver. *Lex secularis contra libertatem Ecclesiasticam*.
- 31 Leges Imperatorum dummodo non offendant, sunt cum Canonibus
permiscendæ, ibid. n. 7.
- 32 Lex civilis Canonizata, seu inserta Canonis dicitur Lex Canonica,
in cap. Nullus, n. 47. de Rel. Eccles. non alien.
- 33 Authentica, in qua mulier, C. de Sacros. Eccles. non est Canoniza-
ta, in cap. Si qua mulier, n. 43. & cur, in cap. Cùm finas,
n. 10. de Regul.
- 34 Leges civiles differentes de materia spirituali annexa, sicut est ju-
ratorum etiam in favorem Ecclesiæ non sunt attendendæ, in
cap. Cùm vos, n. 7. de Offic. ordi.
- 35 Lex civilis dubia intelligi debet secundum determinationem legis
Canonice, in cap. Ex parte, num. 30. de Arbit.

Leges Sæculares contra libertatem Eccle- siasticam.

- 1 Lex secularis præsumitur lata ad Ecclesiæ, vel personas Ecclesiasti-
cas, aut earum bona, in eorum præjudicio non attenditur, in
cap. Ecclesiæ Sanctæ Mariz, num. 1. de Confir.
- 2 Lex civilis disponens de Ecclesiis, personis Ecclesiasticis, vel sa-
crum bonis, etiam si respiciat earum commodum, vel favorem
non valet, ibid. n. 7.
- 3 Leges civiles, C. de Sacros. Eccles. de Episcop. & Cleric. & confir-
mationes non valent ex defectu potestatis, ibid. num. 17.
- 4 Leges civiles loquentes de emphyteusis Ecclesiasticis non debent ser-
vari, ibid. n. 19.
- 5 Lex civilis generaliter lata ad bonum publicum an comprehendat
etiam Clericos vi ductiva rationis, ibid. n. 39.
- 6 *Regnum Repertum*.

- 1 Lex civilis prohibens usum armorum non comprehendit familiam
Episcopi, ibid. n. 43. ultimum in fin.
- 2 Leges civiles in præjudicium Ecclesiæ, & personarum Ecclesiasti-
carum non valent, in cap. Non minus, n. 77. & 79. de immu-
nit.
- 3 Nec censetur Canonizatio, licet aliaque reperiant inferre à Gra-
tiano in volumine Decreti, ibid. n. 51.
- 4 Leges civiles, quæ loquuntur de emphyteusis Ecclesiæ, servari non
debent, in c. Quæ in Ecclesiis, n. 97. de Confir.
- 5 Leges Imperatorum, ac Principum de Ecclesiis earumque personis,
ac bonis specificè disponentes sunt nullæ ex defectu potestatis, in
c. Quæ in Ecclesiis, n. 37. de Confir.
- 6 Etiam in materia, in qua contrarium non reperitur statutum de pre-
Canonico, ibid. n. 16.
- 7 Nec servari de bene etiam de honestate, ibid. n. 37.
- 8 Quod procedit etiam si fuerit editum ab Imperatoribus ad infantiam
Ecclesiæ, ibid. n. 38.
- 9 Item procedit etiam si concernat favorem, & commodum Eccle-
siarum, ibid. n. 10.
- 10 Item procedit etiam si Gratiano sint insertæ in volumine Decreti,
ibid. n. 37.
- 11 Item procedit etiam si fuerint editæ ex iusta causa, ibid. num. 41. &
44. & 59.
- 12 Lex Principi generaliter loquens ubi Canon non contradicit, ser-
vari debet etiam quoad Ecclesiæ nisi de ipsa Ecclesiæ, vel bonis
earum specificè disponat, ibid. n. 31.
- 13 Leges civiles, quæ procedunt privilegiando Ecclesiæ, vel perso-
nas Ecclesiasticas, an valent, & ibid. num. 34. & num. seq.
usque ad num. 41.
- 14 Lex civilis specificè disponens de Ecclesiis induit super ratione na-
ture, nec contraria Canonis servari non ratione legis Prin-
cipis, sed ratione naturalis super quæ funditur, ibid. n. 47.
- 15 Lex civilis non potest inducere nova impedimenta matrimonii
contrahendis, in cap. Utrum autem, num. 19. de cognat.
spirit.
- 16 Leges civiles statuentes super immunitate Ecclesiæ quandoque allegan-
tur à Papa in dubiis decidendis, in cap. Inter alia, num. 2.
de immunit. Eccles.
- 17 Et per hoc confirmatur Canonizatio, & non dicuntur amplius leges
civiles, sed Canones, ibid. n. 6.
- 18 Leges Imperatorum, ac Principum statuentes nominatim de Eccle-
siis, & personis Ecclesiasticis, ac bonis earum sunt invalidæ ex de-
fectu potestatis, ibid. n. 3. & 4.
- 19 Etiam si tendunt in favorem, & commodum Ecclesiarum, & dis-
ponent in materia, in qua contrarium non reperitur statutum de
pre Canonico, ibid. n. 4.
- 20 Ecclesia non potest etiam in se ipse subministrare superiorum, ac le-
gibus Imperatorum, ibid. n. 7.
- 21 Lex civilis non potest restringere immunitatem Ecclesiæ, Dei ordi-
natione, & Canonice sanctionibus constitutam, ibid. num. 38.
& 64.

Vide in ver. *Immunitas Ecclesiæ, communis*.

Lex Divina.

- 1 Vide in ver. *Lex Divina*.
- 2 Lex Ecclesiastica potest ordinare, & cohibere actus internos in quan-
tum obligantur cum exterioribus, in cap. Dolentes, num. 64. &
num. seq. de celest. Missa.
- 3 Permittitur aliquando committere, & ratione contentiois quod
non permittitur principaliter, & directè, ibid. n. 65.
- 4 Lex dispensativa cessat cessante causa dispensationis, in cap. Nimis,
num. 19. de filius Presbye.
- 5 Vide in ver. *Dispensatio*.

Lex Corrigit, & Correcit.

- 1 Lex corrigens in uno ex correlativa corrigit etiam in alio, in cap.
Ne pro dilatione, n. 61. de penit. & remiss.
- 2 Lex correctæ, & corrigens idem sunt, in cap. Non debet, num. 2.
de confag. & affinit.
- 3 Lex generalis non corrigit legem specialem, in cap. Vir qui, n. 24.
& 26. de consanguinit. & affinit.
- 4 Lex generalis postulat non tollit legem specialem loquentem, sed
distinguitur, & limitatur per legem antiquam, in cap. Ceterum,
num. 20. de Rescript.
- 5 Ratione legis correctæ, censetur etiam correctæ illius dispositio, in c.
Ex frequentibus, n. 8. de institut.
- 6 Vide in ver. *Correcitum*.

Lex humana.

- 1 Lex humana iusta obligat etiam in foro conscientie, in cap. Si quis,
n. 37. de Regular.
- 2 Legibus humanis non solum jux ratione naturali nituntur, in cap.
Significatum, num. 66. de preben.
- 3 Leges humane variari debent ex temporum varietate, in cap. Non
debet, num. 7. de confag. & affinit.
- 4 Legum finis est invariabilis, ibid. num. 17.
- 5 Lex humana contraria divina non est servanda, sed lex divina
servari debet etiam in foro civili, in cap. Cùm esset, num. 49. & 123.
& 33. & seq. de testam.

- 4 Lex politica quando apud observantiam repugnat legi Divina non obligat in foro conscientie, in cap. Consuluit, num. 9. & 23. Qui Cler. vel vocen. 45
- 3 Lex non ita intelligi legi innovari, in cap. Ex tua, num. 27. de Cler. non resid. 56
- 5 Lex innovari non egrèdique terminis legi, innovare c. Taurum, n. 30. de privileg. 248
- 5 Lex innovata tunc legi innovari, cum omnibus suis qualitatibus, ibid. n. 31. 248
- 5 Lex nova dispositio in materia antiqua recipit interpretationes, & limitationes, quia incerta ab antiqua legibus recipiebatur, in cap. Aqua, n. 16. de conflict. Eccl. vel Alex. 570
- Vide in vet. *Donavate*.

Lex naturalis.

Vida in vet. *Lex naturalis*.

- 7 Lex promissionis magis respicit ad factum, quàm ad voluntatem, in cap. De cetero, n. 11. de homicid. 128
- 1 Lex promissionis consistit in facto, in cap. Sciamus, n. 30. de suspens. negl. Prælat. 313
- 1 Lex promissionis respicit factum, non voluntatem, in cap. Ex prelo, n. 31. & num. 34. de convers. conjugat. 467
- 1 Lex promissionis constat non solum in promissione ad ordinem, sed etiam in ordinis executione, in cap. Significasti, n. 1. secundo, n. 2. de homicid. 137
- 1 LIBELLUS quævis non requirit causam expressione parte non oppositæ, tamen si exprimitur incepta, reuincitur, in cap. Consultationis, n. 83. de Cler. agro. 170
- 1 In Libello an teneatur Episcopus exprimere Episcopalia pura quæ sunt in preceptis, in cap. Consequenter, num. 41. de offic. ordin. 588
- 1 Secus si petat pura sibi competentia ex consuetudine, ibidem num. 42. 588
- 1 Libellus in causa legitimæ qualiter formetur, in cap. Tunc, num. 41. de ordin. cognit. 109
- 1 Libellus super possessione non vincitur si in eo narratur aliquid de proprietate, in cap. Constituitur, n. 4. de Fidei probat. 482
- 1 Libellus cognoscitur ex modo concludendi non narrandi, ibidem num. 15. 482
- 1 Libellus coram Papa procedit etiam sine consensu, ibidem num. 17. 482
- 1 Libellum non sufficit transmittere ad domum rei, nisi petitis potestas in ipso reitatur, in c. Olim, num. 18. de lita auctor. 83
- 1 LIBELLUS Sacramentorum idem libellus, in cap. Cum in causis, n. 30. de elect. 227
- 1 Libellorum impetratio, & evaluatio mittitur in materia personalis pari pauli ambulante, in c. Cum venisset, n. 66. de iudic. 26
- 1 Libri continentes opiniones damnatas, vel minus legitimas Bullarum interpretationes etiam permissu legatorum editas non sunt attendendi, in cap. Conseruandis, n. 66. de consecrat. 196
- Libri Hæreticorum.

Vide in vet. *Hæresis, Hæreticus*.

- 1 Libro damnato non censetur damnus illius Author si librum supponit correctionis Rostini Pontificis, in cap. Damnaui, de sum. Trinæ, & sed. Cath. num. 15. 11
- 1 Sed damnato Autore eius quoque libri censentur damnati, ibidem num. 16. 11
- 1 Erasmus alius fuit boni, ibid. n. 17. 11
- 1 Declaratur, ibid. n. 18. 11
- 1 LIBERALIS in demandis existimatur de debere quod donat, in cap. Prudentia, n. 1. de donat. 204
- 1 LIBERE idem sine causa, & pro libito voluntatis, in cap. Cum ad monasterium, num. 14. de Baro Monachor. 478
- 1 Liber idem sine aliquo sine licentia, in cap. Tunc, n. 12. de Cler. non residens. 58
- 1 LIBERORUM appellatio sequitur nepotes, & alii descendentes, sed appellatio filiorum regulariter necesse, in cap. Ex transmissio, num. 15. de fil. Presbyter. 408
- 1 LIBERTAS, quomodo generari non tenetur ad operas, in cap. Cum sit, num. 41. de convers. conjugat. 437
- 1 LIBERTAS si deus servituti per annum acquiritur in dilecto si servat per dies 365, in c. Quidam, n. 23. de celebr. Missæ. 579

Libertas Ecclesiastica.

- 1 Violentior libertas Ecclesiæ in terminis Bullæ Certe non incidunt in excommunicationem Papæ referri autem non id liceat per vim fieri, vel consuetudinem, in c. Cum pro causis, num. 12. & 14. & 16. de iure, excom. 218
- 1 Libertas Ecclesiastica ostensa est cap. Papæ reservatus in extra-ver. Pauli II. & Sixti IV. ibid. n. 16. 339
- 1 Libertas, & immunitas Ecclesiastica, an, & in quo differant, ibid. num. 17. 339
- 1 LIBERTAS, qui contra Ecclesiæ resistit, in cap. Cum Sacerdota, n. 15. de pollut. 673
- Vide in vet. *Lex quoad libertatem Ecclesiasticam*.
- Et in vet. *Stimula libertatem in rei, &c.*
- 1 LIBIDINIS labe, que in iuventute contrahitur in senectute frequenter exparet, sed non semper, in cap. Cum sit, num. 9. de convers. conjugat. 437
- 1 LICENTIA quid importet, in c. Clericos, n. 3. de Cler. non resid. 64

- 1 Licentia Capituli non requiritur ut plures Canonici quædam ab abbate possint ea causa utilitate Ecclesiæ, sed sub hac licentia Episcopi, ut 2. De cetero, n. 8. de Cler. non resid. 137
- 1 Licentia Episcopi an requiratur, ut Beneficenti abbati possint rempobus Concilio permittit, in c. Relatum, n. 17. de Cler. non resid. 32
- 1 Licentia an requiratur ut doctores, vel studentes in Theologia percipiant in absentia fructus præbendarum suarum, ibidem num. 18. 32
- 1 Licentia Superiori ubi requiritur videtur eadem reservata cognitio an casus sit licent, ibid. n. 30. 32
- 1 Licentia debet præcedere, & ubi requiritur de bet esse expressa, nec sufficit tacita, ibid. n. 41. 32
- 1 Licentia ingrediendi monasteria monialium pro mulieribus conjugatis an, & quomodo à Sede Apostolica concedantur, in c. Præterea, n. 20. de convers. conjugat. 431
- 1 Licentia contrahendi matrimonium ante annos nuptiles ubi malicia supplet ætatem non censetur adempta Ordinaria ex eo quod Sedes Apostolica super hoc dispensare concessit, in cap. De illis, n. 1. secundo, n. 41. de regul. Iurisper. 30
- 1 Licentiam quam Capitula Cathedralium Hispaniæ ab immemorabili concedere consueverunt, ut Canonici abbati possint quoad Capitulo vsum facere, non ex casu sed à perna Canonici Traditionis, in cap. Licet, num. 16. de puerb. 137
- 1 Licentiam vacandi à servio Ecclesiæ ultra tres menses nec Episcopus iure Capitulum concedere potest etiam ex rationabilibus causis non per expertis, ibid. n. 37. 137
- 1 Licentia ad vacandum ad habendum regulam in puella quodam minoris per consueverunt à S. Congreg. Episcoporum, & Regularium, in cap. Cum virum, n. 3. de regul. 368
- 1 Licentia quid sit, in c. Non amplius, num. 64. de iustit. 177
- 1 Licentia trigendi monasterium est voluntaria jurisdictionis, & generalis sapit, ibid. n. 77. 179
- 1 Licentia Parochi an debeat esse specialis ad matrimonium contrahendum, an verò sufficiat generalis, in cap. Quid notum, n. 37. de Claustr. defunct. 34
- 1 Licentia tacita ad matrimonium contrahendum non sufficit, ibid. num. 31. & seq. 34
- 1 Licentia Parochi data contrahentibus adhibenda quem maluerint Sacerdotem sufficit ad validitatem matrimonii, ibid. num. 32. var. An licentia. 34
- 1 Licentia supponit potestatem habitalem in eo, cui conceditur, ibid. num. 43. 37
- 1 Licentia iustam causam includit, in cap. Ad audientiam, num. 18. de Cler. non resid. 61
- 1 Licentia ubi in aliquo casu exigitur non sufficit etiam propter ex post factum, in c. Licet, n. 44. de Regular. 194
- 1 Licentiam vel consilium, qui debet petere, tenetur debito tempore responsum aspicere, ibid. n. 47. 194
- 1 Licentia adimplenda ante confirmationem non sufficit preterea, nisi fuerit obtenta, in cap. Cum venerabili, num. 7. de Consecrat. 201
- 5 pro Licentia docendi preterea alicuius consuetudinis vel debet exigi, vel promitti, ob hoc promissum recipitur, & solutum relictum, si illum vendens est beneficium privatus, in cap. Quoniam, num. 24. & 13. de Magistro. 80
- 1 Quasi Simoniacus reputatur pro licentia docendi aliquod premium capere, ibid. n. 13. 80
- 1 Et quid servandum circa expensis in assumptione Magisterii, vel Doctoratus, ibid. n. 13. 80
- 1 Licentia Capituli non potest ad hoc ut beneficium abbati possit in budorum causa, in c. Cum ad hoc, n. 9. de Cler. non resid. 63
- 1 Licentia, vel præceptum in capere mittere concedit, vel præcipitur, in c. A nobis, n. 1. de iure, excom. 313
- 1 Licentiam dare non videtur pertinere ad legem jurisdictionis, in cap. Tunc, n. 9. de Cler. non resid. 58
- 1 Et eam dare potest non modo Episcopus, sed etiam inferior Prælati, ibid. n. 10. 58
- 1 Licentias recipiendi novitio Congregationi multis Religiosis concessit ante diem 12. Julii 1651. sed postea abstinuit de mandato Papæ usque ad diem 3. Julii 1654. in cap. Relatum, num. 77. Ne Cler. vel Monach. 674
- 1 Licentiam recipiendi novitio post diem 3. Julii 1654. Quæ Religiones obtinuerint, ibid. n. 76. 674
- 1 Licentia recipiendi novitio infra nuncupatum præfixum in qualibet Provincia, ibid. n. 78. 674
- 1 LIBARI vel absolvi à seipso nemo potest, in c. Cum pridem, n. 124. de pœnit. & m. c. Omnis, n. 94. de pœnit. de rehus. 112
- 1 Ligandi, & solvendi Dominus par passu voluit, in cap. Cum virum, n. 37. de regul. 368
- 1 Ligari, vel absolvi à seipso non potest, in c. Cum pridem, n. 124. de pœnit. 112
- 1 LIMINA Apostolorum visitare debet pure teneretur Episcopus singulis annis per ipsos, vel per eorum nuncium, ad idque si iuramento adhi impunit, in cap. Quo N. n. 2. de iurament. 165
- 1 Liminum visitatio quo tempore in Ecclesia primus indulta fuerit, ibid. n. 3. 165
- 1 Quibus temporibus sit facienda, & an Episcopi omnes ad id perjurando se obligare debeant de pure communis, ibid. n. 4. 165
- 1 Et quid post Constitutionem Sixti V. ibid. n. 5. 165
- 1 Impedimenta quoque Episcopi adimplere ad humana per Nuncium visitanda, in pœnitentiarum paramento, ibid. n. 6. & n. 9. ubi, ad id, n. 165

1. Et quæ sint hujusmodi impedimenta, ibid. num. 7. & cum. 31. usque ad num. 31. 167
2. Limitum visitationis in quibus consistat, & quid facere oportet Episcopum, vel ejus Nuntium pro illa integrè absolvens, ibid. num. 8. 167
3. Limita non visitationis impedimenta ex Bulla Sixti V. probari debent ab Episcopis non juramentis, sed legitimis probationibus transmittendis ad primum Cardinalem Diaconum, & hodie ad S. Congregationem Conc. ibid. n. 13. 166
4. Limitum visitationis ad quem finem instituta fuerit, ibid. n. 11. 166
5. Assimilatio hodie Synodo Episcopali, ibid. n. 11. 166
6. Infirmitas quando excuset Episcopum a limitibus per seipsum visitandis, ibid. n. 14. 167
7. Regia vocatio non excusat Episcopum a visitatione limitum, ibid. num. 16. 167
8. Limitum visitatio, sicut à residentia excusat munus, & Respublicæ officium Episcopatus adjectum, ibid. n. 17. 167
9. Item art. 1333, ibid. num. 18. 167
10. Item hollandi, & tunc hollandi, ibid. n. 19. 167
11. Item incuria latum, ibid. num. 20. 167
12. Item pella dummodo non sit levis, ibid. n. 21. 167
13. Item timentis, seu vitiis impedimentum, sive tenet, sive metuit, ibid. num. 22. 167
14. Ex prædictis impedimentis quædam excusant à visitatione personalitatem, quædam vero etiam à transiitione Procuratoris, ibid. num. 23. 167
15. Ex hoc causa tempus ad visitandum docuit, & subducitur tempus impedimenti, eoque cessante tunc tempus soluitur, ibid. num. 24. 167
16. Limita visitare quibus temporum intervallis Episcopi tenentur, ibid. n. 26. 167
17. Et à quo tempore omnibus Episcopis incipiat currere temetia, quadrimetia, quinquaginta, & decennia, ibidem num. 27. & seqq. 167
18. Limitum visitationis tempora quando incipiat currere Episcopis Italia, ibid. n. 29. 167
19. Et quando Episcopi Germani, Galli, Hispani, &c. ibidem num. 40. 168
20. Et quando Episcopi Africanæ, ibid. n. 41. 168
21. Et quando Episcopi Asiaticæ, ibid. n. 42. 168
22. Et quando hæc annorum spacia sint computanda, ibid. n. 43. 168
23. Limitum visitationis tempus Episcopi priusquam durat, usque ad ultimum momentum diei supremæ, & dies termini non computantur in termino, ibid. n. 44. 168
24. Imò excusantur Episcopi à censura dummodo ad urbem perveniant in ultima die termini, licet Basilicas non visitaverint, nec relationem in status Ecclesiæ exhibuerint ante condemnationem ejus diei, ibid. num. 47. 168
25. Limita visitationis tempus exhibuit prædicti quomodo intelligatur excurrere Episcopo successori, ibid. n. 47. 168
26. Et quid si spæcium annorum sit minus debeat ad visitationem pertinere, ibid. n. 48. 169
27. Ad Limita visitanda num. admittuntur Episcopi nuper consecrati priusquam sit ad residentiam consecrate, ibid. n. 49. 169
28. Limitum visitatio fieri debet in ultimo anno timentis, vel quadrimetis, &c. ibid. num. 50. 169
29. Limita visitandi impedimentum ut sit legitimum quo tempore debeat contingere, ibid. n. 51. 169
30. Et an obliuiscia parum duratura legitimum præstare impedimentum, ibid. n. 54. 169
31. Et quid si inciderit in anno visitationis, ibid. n. 55. 169
32. Et quid si Episcopus in fine ultimi anni de residentia visitationem distulerit, ibid. n. 56. & n. seqq. 169
33. Limita non visitantes ab ingreßu Ecclesiæ, & administratione tant spirituum, quam temporalium, & perceptione fructuum tant ipso jure suspendi, ibid. n. 58. 169
34. Non tantum inciderit in his penam oñi transacta ultima die ad ultimum diem prædicti, ibid. n. 59. 170
35. Et post lapsum remanent ligati etiam ante eos ponitur, ibid. num. 60. 170
36. Limitum visitationis tribus actibus perficitur, ibid. n. 61. 170
37. Primus actus est visitatio Basilicarum S. Petri, & Pauli de Urbe, ibid. num. 61. 170
38. Quem admodum Episcopus non tenetur probare juramentum, sui testibus, vel hie Sacerdote, sed statum eorum assertionis, ibid. num. 63. 170
39. Ad Limita visitanda mandatum speciale requiritur, ibidem num. 64. 170
40. Et Procuratores in Curia existentes nunquam admittuntur etiam cum speciali mandato, ibid. n. 65. 170
41. Quod si auctor citius in Episcopos induratur, ibid. num. 67. 170
42. Sed impeditur potius danteur dilaciones, vel perogaciones ad visitandum, ibid. num. 68. 170
43. Limita visitationis secundus actus est exhibitio debite obedientiæ, & subjectionis Romano Pontifici, & ibidem num. 68. & seqq. 170
44. Limita Apollolocum ibi esse dicuntur ubi est Papa, ibidem num. 69. 170
45. Necesse securus Episcopos visitans Legatum, ibid. n. 70. 170
46. Limita visitationis tertius actus est relatio status Ecclesiæ tam materialis, quam formalis, ibid. n. 71. 170
47. Status materialis Ecclesiæ in quibus consistat, ibid. n. 73. 170

Regium Repertor,

1. Et in qualibus limitum visitatione de statu materiali sit referendum, ibid. n. 74. 170
2. Status formalis Ecclesiæ in quibus versetur, ibid. n. 75. 171
3. Limita visitationis relatio Congregationi Concilii exhibenda quid percipiat continere debet, ibid. n. 76. 171
4. Congregatio Concilii respondet ad dubia ab Episcopis limita visitationis propozita etiam Concilio Tridentino inter-pretationis non continent, ibid. n. 80. 181
5. Distributiones quædam habentur dari Canonici, qui Episcopum limita visitationem comitant sunt, aut ejus nomine visitant, ibid. num. 81. 171
6. Limita visitare tenentur etiam Episcopi, Archiepiscopi, & Patriarche in partibus infidelium, ibid. n. 82. & seqq. 171
7. Episcopi visitant limita in fine anni trium non potest in principio trium sequenti iterum visitare, nec ab Ecclesiæ abesse per octo continuos menses, ex Bulla Urbani VIII. in cap. Qualiter, n. 21. & 27. de Cler. non resid. 173
8. LINGUA ADM. prout non facit nisi res mens, in cap. Falsidicus, n. 31. & 32. de Crim. fals. 170
9. Lingua loquens est taba cordis, ibid. n. 31. 173
10. Lingua capulari, & caput impantur quomodo intelligantur, in cap. Si quis, num. 4. de homicid. 179
11. LIS super beneficio an excuset Parochum à residentia, in c. Clericus, n. 13. & seqq. de Cleric. non residens. 166
12. Læ pendente super titulo Parochia non tenetur Parochus ad Sacros Ordines promoveri, ibid. n. 33. 166
13. Litis contestatio an, & quando inducatur per negationem rei conventi, in cap. Si Clericus, n. 2. de for. compet. 73
14. Litis contestatio fit per peritorem in pure propozita, & responsionem factam, in c. Olim, num. 2. de lit. contest. 83
15. Litis contestatio quid sit, ibid. licet distinetur à num. 4. usque ad num. 44. 83
16. Litis contestatio est fundamentum iudicii, & liti exordium, ibid. n. 45. 83
17. Litis mota non dicitur ante liti contestationem, ibid. n. 6. 83
18. Instantia causam ante liti contestationem non currit, ibidem num. 7. 83
19. Litis contestatio est lapsus angularis iudicii, ibid. n. 9. 83
20. Processus liti liti contestatione est actus, ibid. n. 10. 83
21. Socientia liti non contestata est ipso jure nulla, ibid. n. 11. 83
22. Nec est exigenda etiam lapsa sine finalia, ibid. n. 12. 83
23. Litis contestatio non inducitur per narrationem factam in libello sine peritorem, & conclusionem, ibid. n. 13. 83
24. Nec per predicationem adeorum si nulla appareat petitio, ibidem num. 14. 83
25. Litis contestatio non fit extra iudicium, ibid. n. 17. 83
26. Litis contestatio fit coram arbitrio iuris, & habet omnes effectus contestationis vera, vel interpretativa, ibid. n. 20. 83
27. Secus coram arbitratore, ibid. n. 21. 83
28. Peritorem sola liti contestationem non inducit, nisi loquatur responsio rei, ibid. num. 22. 83
29. Litis contestatio non oritur nisi responsio rei sit relativa ad libellum, ibid. n. 23. 83
30. Et sufficit responsio iuris, ibid. n. 24. 84
31. Litis contestatio an fiat si reus negat narrata proest narrationem esse vera, ibid. n. 25. 84
32. Et quid si prodesti iuribus, & parte citata rei Procurator alleget generalia contra, ibid. n. 27. 84
33. Et quid si reus respondeat, tu mentiris, ibid. n. 28. 84
34. Litis contestatio non inducitur per confessionem rei, ibidem num. 30. 84
35. Confessio facta animo declinationis justificationem non inducit contestationem liti, ibid. n. 31. 84
36. Secus si animo lugendi post obtinuit libellum, ibid. n. 33. 84
37. Litis contestatio mutabilis ex Hoffmii, ibid. n. 34. 84
38. Confessio rei in figure iudicii an in duobus liti contestationem inducat, ibid. n. 35. 84
39. Litis contestatio fit per responsum factam ad libellum partem confitendo, & partem negando, ibid. n. 36. 84
40. Litis contestatio fit per responsum rei factum ad libellum etiam ad ore absente, & ea intervallo, nec verba sunt necessaria, ibid. num. 37. 84
41. Et quid si actor post responsum rei non comparuit, nec professus, ibid. n. 38. 84
42. Litis contestatio dependet ab animo rei, ibid. n. 39. 84
43. Nec inducitur nisi responso fiat propositio litigandi, ibid. n. 40. & seqq. 84
44. Contestatio quid sit, ibid. n. 41. 84
45. Contestatio animus per arduum ubi verba contestationis sunt apta, nisi contrarium appareat per protestationem, ibid. n. 42. 84
46. Litis contestatio non inducitur per positionem, & responsionem dictas ad eas, ibid. n. 44. & seqq. 84
47. Litis contestatio an fiat per generalem positionem, & responsionem rei, ibid. n. 45. 84
48. Lites sunt potius restringendæ quam ampliatæ, in c. Olim, n. 29. de verb. signifi. 323
49. Læ super beneficio est qualitas suspensiva, & yelut inhibita temporalis, qua manus Ordinarii ligantur, ut interim non conferat, in c. Sic ut, num. 5. de excep. Prelat. 313
50. Litis confors admittitur sine mandato ad agendum pro conforsie facti consensu per conjunctio dummodo capere de rato, in cap. Cum M. n. 6. de consil. 112

M

- indignia, & collatio inde sequitur, sine non terminata non valent, in cap. Omnipotens, n. 17. de accusat. 7
- 1 **LITTERA** in forma significavit committi possunt Abbatibus temporalem, & spirituales jurisdictiones habentibus, in cap. Quoniam, num. 45. de off. delegat. 733
- 1 **LITTERA** Ordinarii prohibent quam excommunicatum nisi contrarium doceatur, in cap. Post recessum, n. 1. de probat. 130
- 1 **EXCOMMUNICATUS** si quis probetur per litteras Ordinarii, nisi postea absolute ostendatur à procuratore judiciali repellitur, ibid. num. 1. 130
- 1 **LITTERA** non tantum Episcopi, sed etiam inferioris Ordinarii probant script publicum instrumentum, ibid. num. 2. 130
- LITTERA** circularis super gratia, & membra monasteriorum. Vide in ver. *Conventus parvi*.
- 1 **LOCATIO** perpetua sed à longum tempus transfert utile dominium, & in ea servari debent sollicitudines requiritur in alienatione bonorum Ecclesie, in cap. Requiritur, num. 1. de rebus in integr. 466
- 1 **LOCATIO** prediorum decimatum in eos, qui ex consuetudine non solvant de annis, est prohibita, in cap. Sanè, & ille secundo, n. 2. de off. delegat. 733
- 1 **LOCATIO** cum potest fieri in perpetuum, annullatur magis ad tempus, idem ad 3. vel 4. generalitatem, in cap. Potius, num. 17. de locat. & conduct. 318
- LOCATIO**, & emphyteusis in quibus differant. Vide in ver. *Emphyteusis*.
- 1 **LOCARE**, & condonare an, & quando sit alienare, in cap. Nulli, num. 39. de reb. Eccles. non alien. 315
- 1 **LOCATIO** perpetua quando dicitur, ibid. num. 40. 315
- 1 **LOCATIO**, & conductio bonorum Ecclesie post Extravag. Pauli II. fieri non potest ultra triennium, ibid. num. 41. 315
- 1 **EX TRIENNIO** computari debet etiam fructuum collectio, ibid. num. 42. 315
- 1 **LOCATOR** cur iustitiam ferat recipiat, non auctorem mutuum, in cap. Naviganti, num. 17. de iur. 165
- 1 **LOCUPLETIOR** factus quando quis dicitur in cap. Gravis, n. 19. de rebus, foliat. 117
- 1 **LOCUS** nullius neque est in diocesi, neque de diocesi, locus vero exemptus est in diocesi, licet non sit de diocesi, in cap. Cum contingat, num. 31. de foro. compet. 71
- Reliqua in ver. Exempti*.
- 1 **LOCUS** an attendatur ubi delictum est inchoatum, an ubi est consummatum quoad effectum fortissimi forum, in cap. Licet, n. 3. de foro. compet. 43
- 1 **LOCA** ab hostibus capta an definant esse religiosa, & sacra, in cap. Ego N. num. 24. de iur. 167
- 1 **LOCA** adiacentia praefecturae de jurisdictione illius Civitatis, cupit termino magis adiacere, in cap. Cum olim, num. 5. de iur. 178
- 1 **LOCUS** deputatus auctoritate Episcopi ad Hospitalitatem usum religiosus est, & ad nudum usum redire non debet, in cap. Ad hanc, num. 1. de Relig. domib. 453
- 1 **LOCUS** fit Religiosus licet non facit de iure civili si mortuus inferatuerit in solo alieno, ibid. n. 3. 453
- 1 **Secus** de iure Canonico, num. 4. 453
- 1 **Loca** appellatio quid veniat, in cap. Venerabili, num. 17. de cens. 553
- 1 **Loca** montium cessant pacto de redimendo an possint per Cameram redimi, in cap. Ex epistola, num. 17. usque in fin. de probat. 116
- Vide reliqua in ver. Camera.*
- 1 **Loca** nullius diocesis sua origine, aut privilegio, aut prescriptione, in cap. Cum ab Ecclesiis, n. 14. de off. Ordin. 377
- Vide in ver. Nullius diocesis*.
- 1 **LOCUS** probatur esse in diocesi si Episcopus ibi tribunal exercet, ibid. num. 18. 377
- 1 **LOCUS** eximitur à diocesi per differentiationem territorii, & confessionem jurisdictionis in Clerum, & populum exclusio Episcopo, ibid. n. 1. 377
- 1 **Loca** nullius diocesis prescriptione, ibid. num. 19. & 34. 377
- 1 **LOCA** ab hostibus capta non desinant esse religiosa, & sacra, in cap. Ego N. num. 24. & seq. de iur. 171
- Loca exempta.** Vide in ver. *Exempti, Exemptus*.
- 1 **LOCUM** qui movet de minori ad maiorem mutare debet, in cap. Non est vobis, num. 1. de Regul. 343
- 1 **LOCUS** ab auctoritate minorum, & inartificialis, in cap. Ne innuatur, num. 412. de Condit. 38
- 1 **LOCUS** non totus dicitur ubi quis habet inimicos capitales, in cap. Ad supplicationem, n. 9. de R. emend. 313
- 1 **Loca** Regia sunt demum sine exempta à visitatione Episcopi, si exemptionem postea titulo acquirunt, in cap. De Xenodochiis, n. 1. de Relig. domib. 456
- 1 **LUCANA** civitas, & dominium interdicere, Vexilliferi, Annani, & Officiales nuntiantes excommunicati ob violantiam libertatem Ecclesiasticam, in e. Responsio, n. 4. de sent. excomm. 361
- 1 **LUDOVICUS** Romanus. Vide in ver. *Abbas Paenitentium*.
- 1 **LUDUS** 32 annis, & alcarum multis depauperat consuevit, in e. Oeduardus, n. 41. de solut. 341
- 1 **LUMEN** spirituale est magis communicabile, quam lumen corporale, in cap. Fraternitatem, numer. 11. & 76. de Sepulch. 193

- 1 **MAGI** Pharaonis an, & quae miracula operati fuerint, in cap. Audi vimus, num. 6. de Reliq. & vener. Sanctis. 607
- 1 **MAGIS**, & minus non faciunt rem differentem specie, in cap. Episcopalia, num. 9. de Privileg. 237
- 1 **MAGISTER**, vel dominus baculo percussione caput discipuli, vel servi dicitur effectus culpa, fecit si manu dando palmarum, in e. Ad audientiam, num. 16. de homicid. 131
- 1 **Magister** artium gaudens privilegio universitatis Officem, non potest ab Episcopo ad exhibendum, & executionem referant in quo sum legata praesens solvenda, in cap. Ad hac, num. 19. de Relig. domib. 449
- 1 **Prælatorum**, & magistris licet subditos, & scholares etiam in sacris ordinibus constitutos leviter percussere sine incurfu excommunicationis, in e. Cum volumus, n. 30. de sent. excomm. 379
- 1 **Magister** majorem habet potestatem in discipulis, quam pater in filio, ibid. n. 33. 379
- 1 **In Magistrum** assumendum non est qui formam discipuli non assumptus, in cap. Cum ad nostram, n. 1. de elect. 383
- 1 **Magister**, seu Doctoratus gradum praepropere assumptus corripitur, in cap. Cum in magistrum, n. 3. de elect. 301
- 1 **Magistro** non prodest quod innotuit fuerit approbatus, si aperte indignus sit, ibid. n. 4. 301
- 1 **Magistri** qui iura cum salutare possunt sine causa corrigere, terminum sunt transgressores, in cap. Ad Apollitanum, num. 3. de regular. 381
- 1 **Magistorum** auctoritas contra legem non excusat, in cap. Treugas, num. 26. de Temp. & Pauc. 633
- 1 **Ecclesia Cathedralis**, & quilibet Collegia providere debet de una praebenda magistro in Grammaticis, qui Clericos episcopi Ecclesie, & pauperes scholares gratis doceat, in cap. Quoniam, n. 1. & 4. de Magistris. 80
- 1 **Magister** Grammaticae in Cathedrali, vel Collegiis deputatus tenetur gratis docere Clericos episcopi Ecclesie tantum, alios vero non, nisi sint pauperes, ibid. n. 7. 80
- 1 **Magister** Grammaticae eligi debet à Prælatore, & Capitulo in quilibet Cathedrali, vel Collegiis in facultatibus sufficientibus in Metropolitana vero eligi debet etiam Theologus, in cap. Cuius nonnullis, num. 1. de Magistris. 81
- 1 **Tridentinum Concilium** in quo discrepet à iure communi circa electionem Magistrum Grammaticae in Metropolitanis Cathedralibus, & Collegiis Ecclesiis, ibidem num. 1. & seq. usque ad num. 34. 81
- 1 **Magister** Grammaticae qualis eligendus, ibid. n. 7. 81
- 1 **Magister** licet litterarum à communione electus non sit Episcopo examini in ea demeretur, quod spectat ad hanc, doctrinam Catholicam, & bonos mores, ibid. n. 4. 81
- 1 **Magister** Grammaticae de iure eligendus est ab Episcopo cum consensu Capituli, ibid. n. 17. 81
- 1 **Sed ex Concilio Tridentino** eligi debet cum Capituli consensu, quod Episcopus tenetur petere, sed fieri non cogitur, ibid. n. 16. 81
- 1 **Magister** Grammaticae tenetur gratis docere Clericos etiam divites alius Ecclesie, in qua est constitutus: alios vero Clericos, & scholares non tenetur docere gratis, nisi sint pauperes, ibid. num. 17. 81
- 1 **Et quid ex Concilio Tridentino**, ibid. num. 18. 81
- 1 **Magister** unus tantum, scilicet Grammaticae de iure confirmari debet in Cathedrali, vel Collegiis: in Metropoli autem duo, scilicet Theologus, & Grammaticus, ibid. n. 19. 83
- 1 **Sed ex Concilio Tridentino** in quilibet ecclesia Ecclesie constitutus est Theologus tantum, & in ejus de iudicio Grammaticus, ibid. n. 20. 83
- 1 **Magistro** Grammaticae de iure assignandi sunt à Capitulo redditus unus praebenda, quos tantum percipiat, quando perhinc in decredo, ibid. n. 23. 83
- 1 **Et quid ex Concilio Tridentino**, ibid. n. 23. 83
- Magistri.** Vide in ver. *Litterae*.
- 1 **MAGISTRATUS**, & officia laicalia vendere, an, & quale sit peccatum, in cap. Cum pridem, n. 117. de Paucis. 677
- 1 **MAJORUM**, & minorum Sacramentorum differentiam non ab ipso Christo sumptis exordium, in cap. Cuius, n. 13. de Consecr. 198
- 1 **Major** annis septuaginta an possit masculos procreare, in cap. Cum sit, n. 6. de Consecr. coniug. 419
- 1 **Major** quinqueaginta quae concepti in quinquagesimo anno non vacat periculo incontinentiae, ibid. n. 8. 440
- 1 **Major** in honoribus reverentibus exhibendis estimantur ceteris paribus ex prioritate temporis, in cap. Cum certum, num. 1. de major. & obedi. 607
- 1 **Major ordine** licet in Ecclesia posteriori receptus praestetur in loco, & portione, nec valet consuetudo contraria, ibid. n. 11. 607
- 1 **Major vel minor** quis non praestatur cum aetate curiae de momento in momentum, in cap. Nullus, num. 18. de regular. 319
- 1 **MAJOR POENITENTIARIUS** dispensat in occultis, etiam si agatur de homicidio voluntario, & revalidat titulos beneficiorum, in cap. Mandato, num. 11. de Simonia. 65
- 1 **Etiam** in consilio obtemperat an inhabilis ob censuram, vel amissionem in censura, ibid. n. 12. & n. 61. & 62. 65

- Major Pomerentarius an possit revadere titulos Parochialium extra concursum obsecrationum, ibidem num. 13. & num. 33. usque ad num. 38. 64
- Et an possit in quocunque casu revadere titulos Parochialium in concursu obsecrationum non adiecta clausula, si, & postquam concurrentibus satisfecerit, &c. ibid. num. 14. & num. 38. usque ad num. 69. 64
- Et an id possit cum pendula clausula, ibid. num. 15. & num. 38. usque ad num. 74. 64
- Et an, & quomodo eadem clausula sit reducibilis ad *namq;* ibid. num. 16. & num. 74. usque in finem. 64
- Majori Pomerentarius potest revadendi titulos beneficiorum an sit ex sui natura preiudicialis ad effectum, ut non intret regula de iure quæritur, non tollit. ibid. n. 69. 64
- Major Pomerentarius potest legitimare prolem, & condonare postea violatis decess obsecras à Confraternitatibus in preiudicium Virginum, ibid. num. 13. 64
- Major Pomerentarius cur revadit titulum beneficii in concursu obsecras ab inhabitu ex censuris, vel illius violatione, non adiecta clausula si, & postquam satisfecerit, ibid. n. 61. & seq. 65
- Vide in ver. *Pomerentarius*. 65
- MALA FIDES non potest sumi in eo, qui possidet iure non resistente, & m. c. Cum excommunicatus n. 46. de ev. poss. & propriis. 111
- Mala fides superveniente non innotescit per scripturam jam completam, ibid. n. 17. 111
- Mala fides an, & quando impediatur fructuum acquisitionem. Vide in ver. *Possessor bona fidei quoad fructum*, &c. Et in ver. *Possessor mala fidei quoad fructum*, &c. Mala fides vera, & presumps. Vide in ver. *Possessor mala fidei qui*. 111
- M ALEFICA voluntas, & propositio distinguuntur, in cap. Cum voluntate, num. 3. de sent. excom. 376
- Maleficia an transcendant animum, & voluntatem, ibid. n. 6. 376
- Maleficia gravia puniuntur, quam negligenter, in cap. Nihil, num. 9. de elect. 198
- Maleficia nomine quid intelligantur, in cap. De illis, il secundo, n. 3. & 45. de despons. impuber. 27
- Maleficia an suppleant ætatem, necne, speciat ad Orleani iudicium, ibid. num. 22. & num. 49. usque ad n. 26. & n. 47. 29
- Maleficia in matrimonio spirituali non suppleat ætatem licet suppleat in quatuordecim carnali, in cap. Cum in cunctis, n. 20. de elect. 245
- Maleficia in professione regulari ætatem non suppleat, ibid. n. 129. & in cap. Nullus, n. 6. de Regular. 328
- Maleficia, quæ duritiam subditorum est iusta causa pollicendi, & obviandi excommunicatione, in cap. Nihil cum pridem, n. 70. de renunc. 342
- Maleficia magna puniuntur, quam negligenter, in cap. Ad falsariorum, num. 52. de Crim. fals. 187
- Maleficia in profectuione regulari ætatem non suppleat, in cap. Cum in cunctis, num. 129. de elect. 245
- MANDANS aliquid verberari, licet expressè insubeat ne occidatur, irregulariter est si mandatarius occidit, in cap. Ad audiendum, num. 27. de homicid. 133
- Mandans aliquid percuti baculo extra mortem, tum exim leviter in facie vulnerari non est irregulariter in homicidio voluntario si mandatarius gladio interfecerit, ibid. n. 55. 235
- Mandans committere homicidium in persona orni, si sequatur mors in persona alterius an sit irregulariter ex homicidio voluntario, ibid. num. 57. & seq. usque in fin. 134
- Mandans percuti extra Prætorium, si percussio sequatur in Prætorio, non tenetur de percussione, ibid. n. 50. 135
- Mandans capti unum ex criminis Clerici, & alios duos non gravi, si mandatarius capiat unum ex duobus, mandans non est excommunicatus, ibid. num. 44. 135
- Mandans quando tenetur ex homicidio si mandatarius erraverit in persona occisi, ibid. num. 69. 136
- MANDATUM jurisdictionis excommunicatum non amplius jurisdictionem, sed commensuratur potestati jurisdictionis quoad excommunicationem, in cap. Grave, n. 20. de off. ord. 598
- Mandatum speciale requiritur ad erigendam novam Parochiam, in cap. Ad adiuturum, il primo, num. 41. de Eccles. dedicat. 616
- Mandatum speciale derogat generali, in cap. Seculitatis, num. 25. de off. legat. 146
- Mandatum generale non includit ea quæ ob sui gravitatem, certa persone, vel dignitati à iure specialiter sunt commissa, in cap. Non amplius, n. 72. & 74. de iust. 178
- Mandati decretis includit etiam defectum citationis quoad ipsum principalem, in cap. In nomine Domini, num. 41. de re lib. 148
- Et grilla cap. falso Procuratore sunt ipso iure nulla, ibidem num. 41. 148
- Mandati defectus à signatura Pape sanari non solet neque ex stylo Rotæ cum relictis expensis, ibid. n. 43. 148
- Mandatum generale comprehendit omnes actus jurisdictionis contentiosæ, in cap. Quotum, n. 42. de off. delegat. 732
- Mandatum Principis non probatur nisi per scripturam, in cap. Cum in iure, num. 1. de off. delegat. 733
- in MANIFESTIS non fuit extenuanda quæ scripta sunt, in c. Cum contrarius, num. 14. de iur. & qual. 423
- Manifestum quod modo sumatur, in cap. Vellera, n. 54. de capibus Cleric. & mator. 14
- Manifestum prope distinguatur à notorio quod sit ibid. n. 55. 14
- Et in quo differt à publico, ibid. n. 56. 14
- Manifestum ut inducat quos homines requirantur ibid. num. 17. & 88. & 89. & 117. 17
- Manifestum inducit acclamatione majoris partis populi, ibidem num. 18. 17
- Manifestum quod homines inducat, relinquunt arbitrio Indictis, dummodo non excedat maiorem partem populi, vel viciniorum, ibid. num. 18. 17
- Nec sint iura decem, ibid. num. 88. & seq. 17
- Manifestum, & famulum, in quo differant, ibid. n. 63. 17
- Manifestum prope distinguatur contra omnino occultum dici potest quodlibet probabile per duos testes, ibid. n. 64. 17
- Imò & quod unus tantum videt, ibid. n. 65. 14
- Manifestum, vel famulum, ut quid dicatur duo copulativè requiruntur, ibid. n. 117. 18
- Vide in ver. *Probationem*. Et in ver. *Notorium*. 18
- MASSA communis loca redditus omnes in distributionibus constituit non succedit loco prebendæ quod ad effectum unionis, in cap. Expoliationis, num. 31. de preben. 147
- MATER an fundere debeat iura spatio ut religionem ingreditur, & ejus ordinis, in cap. Officio, n. 17. de penit. & remiss. 304
- Causa materia, quæ inducat illud ad cedendum iura suo tenore declarationis, quod unus eorum edicti spurius refellitur, ibid. n. 1. 305
- Mater an possit offerre filium impuberem religioni sine consensu patris, & contra, in cap. Si quis, n. 4. de regular. 333
- MATERIA ita est de necessitate Sacramenti, ut sine ea nihil perfectum, in c. Cum contingat, num. 31. de iur. & qual. 419
- in Materia, & forma Sacramenti sufficit moralis consuetudo, in cap. Veniens, num. 17. de cognat. iuris. 64
- Materia ordinis Episcopalis quæ sit, in cap. Requisivit, num. 15. de ordin. ab Episc. 381
- Materia debet esse distincta in Sacramentis in quibus est distincta forma, in c. Cum venisset, num. 44. de Sacr. Unct. 428
- Materia Sacramenti debet significare principaliter rem contentam, ibid. num. 47. 428
- Materia defectus in quolibet parte totum inficit Sacramentum, ibid. num. 50. 428
- Materia semel determinata in Sacramenti est de essentia, & amplius mutari non potest ab Ecclesia, ibid. num. 89. 471
- MATRICI Ecclesie non potest Episcopus in sum Concilio Tridentino aliquam portionem detrachere, cumque assignare Parochias, in qua possit baptisma, in cap. Cum contingat, num. 57. de decim. 321
- Matricem Ecclesiam tenentur adire Presbyteri, & Clerici Capellanorum pro servitio, baptismo, & Capitulo, in cap. Haec quæ n. 1. de major. & obsequ. 618
- In his tamen prævalere debet consuetudo, ibid. n. 12. 618
- MANSONARIÆ, & alia beneficia quibus est annexum servitium Chori, comprehenduntur in cap. 12. sess. 4. Concilio Tridentino, in cap. Ut Abbates, num. 92. de iur. & qual. 396
- MANUETUDINI Ecclesiasticae consuetudine potius tenetur sustineretur, quam in alio actu exerceatur, in c. Reversum, num. 1. de homicid. 126
- MANUALIA opera intelliguntur omnia humana officia five manibus, five pedibus, five lingua fiant, in cap. Multa, num. 40. de Cler. vel Monach. 657
- MANUTENERE idem est quod alere, & sustentare, in cap. Conquerere, n. 21. de Cler. non vicin. 16
- MANUTENTIO datur ne partes veniant ad arma, & ut sciantur quis sit zelus, & qui reus, in cap. In nomine Domini, n. 16. de test. 147
- Ex tunc dicitur fumumissimum, & momentaneum, ibid. n. 27. 147
- Et interiri, & appellari, ibid. num. 28. 147
- Manutentio ex stylo Rotæ datur pro terminis pensionum decursum, etiam ante mortem litem, quando ad alios principaliter agitur, in cap. Gravus, num. 112. de Restit. possid. 122
- MANUS impositio non imprimitur character ordinis Presbyteratus, sed tantum commendat potestati ligandi, & solvendi, in cap. Cum venisset, n. 42. & 58. & 59. de Sacr. Unct. 427
- Manus impositio, & unctio cur sit de essentia Sacramenti Confirmationis, non autem ordinis, ibid. n. 66. 428
- Manus impositio in ordinatione Sacerdotis facit prætermissa, habetur temporibus suppletur, in cap. Presbyteri, n. 1. de Sacram. non iectis. 455
- Manus impositio quocumque sit, & quæ iterari possit, vel non, ibid. num. 2. 455
- Presbyter, cum ordinatur manus imponitur ab Episcopo, & Presbyteris adiutoribus, Diacono ab Episcopo tantum, ibidem num. 2. 456
- Ritus impositionis manus, & ordinationis Episcopatus ab Apostolicis institutus est, ibid. num. 4. & 13. 456
- Manus impositio in ordinatione Presbyteri, an sit de essentia Sacramenti, vel de solemnitate tantum, ibid. n. 10. usque in fin. 456
- Manus impositionem non esse de substantia ordinis qui sentitur ex Theologia, & Canonibus, ibid. n. 32. 459
- Manus impositionem esse materiam essentialem ordinis Presbyteratus, quæ Theologi affirmaverunt, & quibus fœda mentis, ibid. num. 33. 459
- Manus impositione datur gratia, & Spiritus Sanctus, ibid. n. 37. 459
- Declatur, num. 37. 459
- Manus est organum organorum, n. 36. 459
- Declatur, num. 42. 460

1. *Manus impositio in ordinatione Sacerdotis est de clientia potestatis jurisdictionalis, non ordinis, ibid. n. 37.* 419
2. *Manus quo sensu dici possit esse de clientia ordinationis, ibidem num. 42.* 460
3. **MARCELLINUS** Papa a Concilio iudicatus non fuit ob defectum jurisdictionis, in c. Significasti, n. 6. de elec. 227
4. *Marcellinus peccator contra fidei professionem, sed fidei non amicus, ibid. n. 69.* 229
5. **MARCE** Virginitas corpus alteri non fuisse assumptum in Paradisum, hodie est proximum heresi, in cap. Ne unitatis, num. 17. de C. nullo. 31
6. **MARTINUS** ad religionem transire non potest, nisi ex uxore cunctis, vel non fuisse calumniam promittat, in c. Cum fili, n. 1. de Convent. 434
7. *Vide in ver. Coniugium, per.*
8. *Martini caput profectum non tenet, peccat, si se ab uxore alteri, aut ei causam adulterandi periclitat, in cap. Præterea, num. 7. de Convent. 419*
9. *Martio an, & quando non liceat uxorem verberare, aut in vincula ducere, in c. Cùm conjugat, n. 1. de foro compet. 70*
10. *Martus, vel pater potest occidere adulterum, vel adulteram de iure civili, secus de iure Canonico, & in foro anime, in c. Interdicti, n. 6. de homicid. 121*
11. *Marturus, & uxorem esse duos in carne una quomodo intelligatur, in c. Superfluum, n. 17. de homicid. 122*
12. *Martus non tenetur altera quam facere potest si conveniat ad bonum personam, secus si actione in rem, in cap. Odiosum, num. 17. de solut. 341*
13. *Martius Religionem profectus uxore sciente, & dissiplum ad seculum reducere non potest in cap. Consultat, num. 21. Qui Clet. vel veniens. 47*
14. *Martio ex captivitate reverso reddenda est uxor, si licet medio tempore bona fide alteri suppleat, nec habenda est ratio juris civilis aliud statuta, in cap. Per uxor, ille primus, num. 34. de Simonia. 55*
15. *Martius peccat vir inferendo sponse nisi prius adhibeat diligentiam ad tam disponendum, in c. Ex publico, num. 33. de Convent. 447*
16. *Martius rapient, & vi corruptus uxorem non incidit in Constitutionem, si quis in tanta. Sed aliter putatur, ibidem num. 44.* 448
17. *Martius qui non providet uxori de necessariis prebet et occasionem adulterandi, in c. Ex litteris, n. 2. de Divortio. 96*
18. *Martius potest accusare uxorem de adulterio, licet adulterii tempore decesserit, ut providere in necessarios, in d. cap. Ex litteris, num. 4. de Divortio. 96*
19. *Martius an possit uxorem adulteram prius reconciliare in vitam, non obstat sententia divortii, ibid. num. 1.* 96
20. *Et quid si uxor post litem sententiam divortii religiosem ingressa, & proflata fuerit, ibid. num. 2.* 96
21. **MARTYRIBUS** canonizandis non requiritur examinatio sicut in Confessoribus, in c. Audimus, n. 16. de Relic. & vener. Sancto. 604
22. *Martyris præclarum triumphat incontinentie exemplum, in c. Sacrum, n. 12. de his que vi met. 683*
23. **MASCULINUM** conceptio femininum, sed non de converso, in cap. Cum in concubis, n. 13. de elec. 578
24. *Masculinum conceptio femininum in lege non tantum humana, sed etiam Divina, in c. Majorum 47. de baptismo. 197*
25. *Masculinum conceptio femininum non ex propria significatione, sed ex interpretatione, seu extensione, in c. Ut fili, num. 26. de filiis Presbyter. 462*
26. *Masculinum in materia differentes non concipit femininum, ibid. num. 27.* 463
27. *Nec in materia odiosa odio irrationabili, ibid. n. 30. & 35.* 463
28. *Masculinum an dispositione legis concipit femininum, ibid. num. 30.* 461
29. *Erratum materia fit odiosa, & penalit, ibid. num. 40.* 463
30. *Masculinum prolatum à Canone crimina punire comprehendit feminina, ibid. n. 47.* 463
31. *Masculinum conceptio femininum, ut videtur absurdum, in c. Consultationi, n. 13. de sponsal. 19*
32. *Masculus, & femina à iure in multis æquiparantur, in cap. Ut fili, n. 6. de filiis Presbyter. 463*

MATRIMONIUM, COMMUNIS.

1. *Matrimonium quoniam habet rationem contractus, tamen cum adiunctum etiam habet rationem Sacramenti inter fideles non subest potestatis secularibus, in c. Utrum autem, num. 21. de cognat. spiritual. 60*
2. *Matrimonium, de quo dubitatur an valeat, non est iterum contrahendum, sed præsumitur pro illius validitate, in cap. Ne innovatus, n. 1. de cond. confut. 49*
3. *Matrimonium inlaesum est à Deo primum in officium naturæ, & post lapsum in infirmitatem remedium, in cap. De illis, & n. 39. de despons. impuber. 30*
4. *Matrimonium tripliciter consideratur, in c. Litteras quas, n. 11. de matrim. conec. con. interdict. Eccles. 77*
5. *Matrimonium in lege Evangelica est Sacramentum, ad cuius consummationem requiritur materia, forma, & minister, in cap. Quid adhibet, n. 30. de eliquendi. despons. 36*

6. *Matrimonium Sacramentum quem habet minister, ibidem num. 32.* 36
7. *Matrimonii tria sunt bona, videlicet fides, proles, Sacramentum, & conditiones huiusmodi bona extinguuntur vitiant, & non vitiatur, in c. Si conditiones, n. 2. de condit. appol. 41*
8. *Matrimonium quandoque accipitur pro sponsalibus de futuro, in c. Tua n. 4. de despons. impuber. 32*
9. *Matrimonio probato ante procreationem, ac natiuitatem in causa legitimatæ proles respicit petentium, in cap. Latensum, l. Qui fili sine legitimi. 81*
10. *Matrimonium probatur per præsumptiones est Matrimonium verum, non fictum, vel præsumptum, ibid. n. 19.* 85
11. *Matrimonium separato fieri non debet sine auctoritate Ecclesiæ, in c. Præterea, num. 11. & 12. & seqq. de Convent. conjugat. 430*
12. *In Matrimonio dicitur legitima probatio, quæ fit per idemem volens, in cap. Consultationi, n. 3. de sponsal. 18*
13. *Maxime ubi agitur de matrimonio dissolvendo, ibid. num. 4.* 18
14. *Vide in ver. Sponsalia Denunciatio.*
15. *Matrimonium diffinitur solvitur, quum contrahatur, in d. cap. Consultationi, n. 5. de sponsal. 18*
16. *Matrimonium cum fuit contrahenda debent per Presbyteros in Ecclesiæ edificiis propositi assignari termino ad opposenda impedimenta, in cap. Cum inhibito, num. 2. de Clandest. desponsat. 37*
17. *Vide in ver. Denunciatio.*
18. *Matrimonium post lapsum est in remedium concupiscentie, in cap. Ex publico, n. 23. de Convent. conjugat. 447*
19. *Matrimonium confirmatum, expressis, unumque Christi, & Ecclesiæ per caritatem, & fortiter effectum à iure Divino, & indissolubilem, ibid. n. 49.* 448
20. *Matrimonium separatum propter adulterium mulieris redintegratur, si vir postea fornicatur, in cap. Ea licet, num. 1. de Divortio. 96*
21. *Matrimonium secundum quoniam fit perfectum Sacramentum, tamen non habet plenam significationem Matrimonii Christi, & Ecclesiæ, in cap. Vis autem, n. 7. de scum. nape. 98*
22. *Matrimonium contractus non preteritis denunciacionibus valida fuit, in cap. Cum accessissent, num. 19. de confit. 109*

Matrimonium, quoad aetatem.

1. *Matrimonium post pubertatem in quacunque ætate contrahi potest, in c. Cum fili, n. 39. de Convent. conjugat. 417*
2. *Matrimonium contrahatur ante aetatem legitimam valet si mulier suppleat aetatem, in cap. De illis, & secundum, n. 2. & 19. & 41. de despons. impuber. 32*
3. *Matrimonium non conficit cum puella minore sperminio, quantumcumque fuerit cognita, nisi mulier sit doli capax, & dicitur, ibid. num. 4.* 37
4. *Matrimonium jure natura in quacunque ætate contrahi potest, dummodo adit sufficiens ratio, ibidem num. 37. & seqq. 18*
5. *Matrimonium inter impuberes ex virginis illius causa contrahi potest ex dispositione Ecclesiæ, ibid. num. 17. & 33.* 18
6. *Matrimonium quibus casibus contrahi possit ante aetatem legitimam auctoritate Ecclesiæ, ibid. n. 26. & seqq. usque ad num. 35. & 38. usque in fin. 29*
7. *Matrimonium contrahens ante aetatem legitimam sine iusta causa, & hominis Episcopi peccat mortaliter, ibid. n. 37.* 29
8. *Matrimonium puerile, cum malitia aetatem supplet, impedit non potest abque peccato, ibid. n. 41.* 30
9. *Matrimonium inter puberes, & impuberes contractum servata forma Concilii Tridentini est nullum, nisi mulier suppleat aetatem, nec per cohabitationem, & copulam rescindat potest, ibidem num. 47.* 30
10. *Ad Matrimonium sufficit assignari ultimum diem ætatis quatuordecim annorum, secus in matrimonio spirituali, & cur, in cap. Ad nostrum, n. 19. de Regular. 311*
11. *Matrimonium per verba de presenti inter puberes, & impuberes contractum non servata forma Concilii Tridentini valet, in vim sponsalium, in cap. De illis, numer. 49. de despons. impuber. 30*
12. *Secus in matrimonio contracto inter puberes, ibid. n. 52.* 30
13. *Matrimonium contractum coram Parocho, & testibus, sed nulliter ob ætatis defectum non convalescit per copulam subsequensam post legitimam aetatem, in cap. Si conditiones, num. 26. de condit. appol. 42*
14. *Matrimonium contrahentes ante pubertatem non possunt abque peccato carnaliter conjugari, in cap. Ubi non est, num. 10. de despons. impuber. 32*
15. *Matrimonium contrahi non potest abque culpa lethali ante expletum ætatem 12. in feminis, & 14. in masculis, nisi ex urgenti causa, & de licentia Episcopi, ibid. n. 1.* 25
16. *Matrimonium à parte contractum pro filio ante pubertatem consentiente, valet ut sponsalia de futuro, secus si nullus modo consentiat, in cap. Tuam, 2. de despons. impuber. 13*
17. *Episcopus cognoscit an subit legitima causa dispensandi cum impubere super matrimonio contrahendo, in cap. De illis, num. 47. de despons. impuber. 39*
18. *Impuberes ambo, vel alter, nisi pro bono pacis conjungi non debent, in c. Ubi non est, num. 1. de Despons. impuber. 25*

Matrimonium clandestinum.

- 4 De matrimonio occulto non iudicat Ecclesia, sed per illud publicum approbat, in cap. Quod nobis, num. 1. de Clandest. despons. 32
- 4 Matrimonium clandestinum quot modis dici possit, ibid. num. 1. 32
- 4 Matrimonium clam contrahentes non sunt cogendi simul habitare, si alter, vel uterque infans, & alia probatio non appareat, ibid. num. 4. 34
- 4 Matrimonium publicum an praedictum clandestinum siambo faciant, & clam contrahat, & habeat pro secus testium cum fama, ibid. n. 9. & seq. usque ad n. 10. 33
- 4 Matrimonium clandestinum de iure communi valida erant, ibidem num. 21. 33
- 4 Quos possit Concilium Trid. ibid. n. 22. 33
- 4 Quasi ob causa Ecclesia huiusmodi matrimonium iniuta faceret, ibid. num. 26. 34
- 4 Matrimonium clandestinum ante Concilium fuit rari, & verum Sacramentum, & contrarium alterere est periculosum in fide, ibid. n. 27. 36
- 4 Matrimonium clandestinum non praesumitur, sed illud alleganti incumbit onus probandi, in cap. Siquis, num. 1. & 5. de Clandest. despons. 31
- 4 Et quid possit Concilium Trid. ibid. num. 2. 31
- 4 Matrimonium clandestinum de iure communi validum est quoad Deum indubitanter, & quoad Ecclesiam, dummodo sufficiens probetur, ibid. n. 2. 31

Matrimonium sub conditione.

- 4 Matrimonium sub conditione, si ex virgo, est nullum si mulier sit corrupta, in c. Si conditiones, n. 17. de condit. appol. 43
- 4 Idem de conditionibus, si non ea circa, leprosa, & alia huiusmodi, ibid. n. 18. 43
- 4 Matrimonium contrahens sub conditione, & ante ejus implementationem desponsatum cognoscens, a conditione recedit, ibid. num. 21. & sequentibus. 43
- 4 Matrimonium contrahens sub conditione non censetur a conditione recedere, si desponsatus cognoscit post dictum conditionem, ibid. num. 24. 43
- 4 Matrimonium contractum sub conditione coram Parocho, & testibus, purificata conditione per copulam remanet firmum, & nec est opus formam repetere, si conditio sit de futuro, ibidem num. 27. 43
- 4 Matrimonium contrahens sub conditione non improbat non compellitur illud consummare ante conditionis evanescit, in c. Super eo, n. 1. de condit. appol. 40
- 4 Matrimonium sub conditione contractum purificata conditione illud est perfectum absque novo consensu, secundum opinionem Canonistarum contra Theologos, ibid. n. 2. 40
- 4 Matrimonium sub conditione contractum servata forma Concilii Tridentini per advenum conditionis statim perficitur, nec est opus iterum contrahere coram Parocho, & testibus, ibidem num. 4. 40
- 4 Matrimonium conditionale ex Concilio Tridentino, non requirit solemnitates Parochi, & testium, quando receditur a conditione, sed quando mutuo consensu vir, & mulier contrahant, ibid. num. 6. 41

Matrimonium quoad consensum.

- 3 Matrimonium carnale, vel spirituale consistit non potest ex consensibus iterari, in c. Quotiam, n. 44. de Jur. esp. 113
- 3 Matrimonium confirmatio legitime in valens an requiratur certum notitiam amonici obfasci praecedens, in cap. Significatum, n. 9. de regular. 319
- 3 Matrimonium contractum cum ancilla ignoranter, in viro ignorante manumilla, non convalescit per copulam subsecutam, ibid. num. 10. & 26. 360
- 3 Matrimonium contractum per errorem an, & quando sit nullum, ibidem num. 24. & 27. 361
- 3 Matrimonium nulliter contractum si conjuges validum credentes se unificaverint, an, & quando convalescat, ibidem num. 26. & 28. 361
- 3 Matrimonium spirituale sicut & carnale sine consensu contrahi non potest, in c. Quod non, num. 1. 03. de translat. Episcopi. 314
- 3 Vir solutus a vinculo matrimonii tam carnalis, quam spiritualis cogi non potest alteri nubere, ibid. n. 118. 314
- 3 Matrimonium potest contrahi etiam in mortis articulo, in cap. Sicut nobis, n. 5. de Regular. 359
- 3 Matrimonium carnale sicut spirituale libertatem consensu requirit, in c. Nobis, n. 66. de Simon. 329
- 3 Matrimonium an valeat si iter consensum unum, & alterum magnum intervallum intercedit, in cap. Licet, num. 7. de spons. duor. 39
- 4 Matrimonium solo interiori consensu contrahi non potest, in cap. Tux fraternitati, n. 11. 33. & 35. de spons. & matrim. 17
- 4 Matrimonium separatur si liber contraxit cum Ancilla ignoranter, & ex quo servit non censetur, & cum alia contrahere potest, in cap. Ad nostram, num. 1. de Conjugio servor. 76

- 4 Etiamen, qui desuper non potest divertere in vivo huius, sed egerit ab Ecclesia facit matrimonium, ibid. n. 7. 16
- 4 Matrimonium nullum data notitia nullatenus ratificatur per subsequentem consensum factum, vel verbis expressum, ibidem num. 17. 17
- 4 Matrimonium probato non auditur negans simpliciter consensum, sed afferens meretricium, & probare volens auditur, in c. Confulationi, n. 1. de sponsal. 18
- 3 Matrimonium consummatum requirit consensum saltem inclusum in coactione conditionalis, in c. Ex publico, n. 46. & 49. de Convent. Conjug. 448
- 3 ad Matrimonii consummationem requiruntur consensus animorum, & consensus corporum, ibid. num. 51. 448
- 4 Matrimonium consensu contrahitur, licet solemnitates, vel consuetudines patris non serventur, in cap. De Francia, n. 1. de sponsalib. 7
- Matrimonium quoad conversionem conjugatorum.
Vide in ver. *Conjugatus, Conatus, Per, Maritus.*

Matrimonium quoad dispensationem.

- 5 Matrimonium bona fide contractum in gradibus prohibitis vigore dispensationum, quos Ordinarii concesserunt in vana falsum litterarum an sint irrita, & necne, in c. Super eo, n. 3. & seq. usque ad n. 13. de Crim. falsi. 179
- 1 Matrimonium contrahens scienter in gradu prohibito caret omni spe dispensationis, in c. Nemo, n. 39. de Eius Presbyter. 420
- 1 Idem si ignoranter quando solemnitates requiritur negligit, ibid. num. 40. 420
- 4 Episcopus cognoscit an subest legitima causa dispensandi cum impotere iter matrimonium contrahendo, in cap. De illis, num. 15. de despons. impuber. 29
- Vide in ver. *Dispensatio*, & in ver. *Papa quoad matrimonium.*

Matrimonii impedimenta.

- 4 Matrimonium, ut se iterum necesse est, ut fiat irritum ab Ecclesia, nec sufficit legalis auctoritas, in cap. Utrum autem, num. 11. de cognat. spirit. 60
- 3 Matrimonium a existente invalido in occultum impedimentum nullum non tenetur obedire praepceptis sub poena excommunicationis, ut addeat vir, in c. Siquis, n. 37. de Regular. 140
- 4 Matrimonium non contrahitur in calibus ab Ecclesia prohibitis & ulibet de populo potest se opponere, in c. Ad audientiam, num. 4. de spons. & matrim. 7
- 4 Et idem potest esse denunciator, & testis, ibid. num. 5. 7
- 4 Matrimonium etiam nullum parit infamia, & bigamia impedimentum, ibid. n. 26. 8
- 4 Episcopus si cognoscit impedimentum matrimonialium, in cap. De illis, n. 37. & seq. de spons. impub. 12
- 3 Matrimonium per supervenientes impedimenta non dissolvitur, in c. Dilectus, l. secundo, n. 14. de Praben. 117
- 3 Sponsalia fecit, ibid. l. secundo, n. 14. 117
- 4 Matrimonium contractum a professo contra formam Decreti Clementis VIII. in loco non designato ad recipiendum Novitios post lapsum quinquennium a die professionis an sit validum in utroque foro, in cap. Consilium, n. 8. & num. seq. usque in finem. Qui Clerici, vel vocati. 45
- 4 Consuetudo induci non potest impedimentum cognationis spiritualis dirimens contractum, sed tantum impedimentum contrahendum, & c. 1. in c. Veniens, n. 21. de cognat. spirit. 67
- 4 Confectio qua mulier poenam gestans usque ad parvam Ecclesiam habetur pro Communi, licet cum non constet in acta legitimata, an impediat matrimonium contrahendum, & dirimit ad contractum, in cap. Utrum autem, num. 1. & seq. usque in finem de cognat. spirit. 18
- 4 Confectio potest inducere novum impedimentum matrimonium contrahendi, ibid. n. 4. 18
- 4 Confectio inducitur cognationem spiritualesque tantum impedit matrimonium contrahendum, non est subdita a Concilio Tridentino, ibid. num. 7. 18
- 4 Confectio inducens impedimentum dirimens, ita demum valet si sit a Sede Apostolica approbata, ibid. num. 9. 19
- 4 Confectio inhabilitans ad contrahendum si habeat consensum jura veteris, & ex eas obest vanae oratur scandalum, an valeat, ibid. num. 10. & seq. 19
- 4 Confectio inhabilitans ad matrimonium contrahendum etiam fit contra jura divinum nullo unquam tempore potest praescribi, ibid. num. 16. 19
- 4 Confectio etiam in memorabilia non potest tollere, nec inducere impedimenta matrimonii dirimentia, in c. Quod super, n. 7. de consanguinit. & affinit. 68
- 5 Conjug scilicet pro certo impedimentum matrimonium, non debet reddere debitum, sed potest excommunicationem pati, in cap. Inquisitionis, n. 1. de sent. excom. 167
- 5 Et quid si credat ex causa probabile, vel emmeraria, ibid. 167

Matrimonium infidelium.

- 4 Matrimonium inter infideles proprium non est Sacramentum, in c. Utrum sacra, num. 15. de cognat. spirit. 60

- 1 Matrimonium valde ad infidelitatem contractum post conversionem non est iterandum coram Parocho, & testibus, in c. Canonum servari, n. 90. de Condi. 31
2 Matrimonium infidelium licet sit verum matrimonium, tamen non est verum Sacramentum, in c. Ea pars, il secundo, sum. 9. de Consec. Conjugat. 450

Matrimonium in gradibus prohibitis.

- 4 Matrimonium contrahi non possunt in gradibus prohibitis, etiam si hoc habeat consensum, in c. Quid super, sum. 2. & 7. de consanguinit. & affinit. 63
4 Matrimonium an possit esse inter ascendentes, & descendentes ultra quartum gradum, in c. Vir, qui, sum. 2. & seq. usque in fin. de consanguinit. & affinit. 74
4 Infra quartum gradum est prohibendum, sicut iure Ecclesiastico, ibid. n. 3. 74
4 In linea recta ascendente, & descendente an, & usque ad quem gradum fit irritum pure nature, ibid. n. 3. & seq. usque in finem, maxime sum. 3. 74
4 Non est irritum pure divinis positivo, ibid. n. 3. 74
4 Inter parentes, & filios constituit non potest ipso iure naturali prohibere, ibid. n. 3. 77
4 Si contra potentem restitutionem conjugii opponitur consanguinitas in gradu prohibito, an, & quando sit facienda restitutio, in c. Literarum, n. 1. de testis. spolia. 114

Matrimonium contra interdictum Ecclesia.

- 4 Matrimonium contra interdictum Ecclesie vel publicum contractum valet, impositum tamen penitentia si contrahentibus, & separatur donec cognoscatur causa interdicti, in c. Literarum, quas, sum. 1. de matrim. contra. contra. interdic. Ecclesie. 76
4 Matrimonium celebratum coram Parocho, cui Ordinarius interdictum est ex celebratione intervenient an valet nec ne, si tamen decreto Concilii Tridentini de reform. matrim. ibidem sum. 1. & seq. usque in fin. 76
4 Matrimonium contractum contra interdictum Papae an tenet, ibid. sum. 1. 76
4 Matrimonium fortius est, quam interdictum, ibid. n. 3. 76
4 Matrimonium ex impedimento temporali imponere non potest inferior à Papa, ibid. sum. 1. 76
4 Matrimonium contractum coram Vicario Parochi valet non obstante Episcopi interdictum, ibid. sum. 1. 77
4 Matrimonium coram Parocho celebratum solemnitate contrahi potest, etiam temporibus ad Ecclesia interdicta, in c. Capellanus, sum. 2. & 11. de testis. 79
Vale in ver. *Uppius*.

Matrimonium in vitiis parentibus.

- 4 Matrimonia in vitiis parentibus contracta, quavis sine valida tamen improbanda, à Ecclesia, in c. Tia, sum. 11. & seq. usque ad sum. 3. de despons. impuber. 83
4 Matrimonium à filiusfamilias contractum sine consensu parentum de pure civilis non valet, ibid. n. 16. 83
Secus de iure Canonico, ibid. n. 17. 83
4 Matrimonium à filiusfamilias in vitiis parentibus contracta an iure Ecclesiastico irrita fuerint prima Ecclesia temporibus, ibidem sum. 10. & seq. 83

Matrimonii libertas.

- 4 Matrimonium metu contractum in reatu immobili de pure communi non valet, per copulam liberoscutionis, non autem per solam remotionem an impedimentum, in c. Tunc huius, n. 67. de Cler. per fals. promitt. 104
4 Matrimonium carnale sicut & spirituale omnimodum libertatem requirit, in c. Cum dilectis, n. 40. de consuet. 106
4 Domini temporales, & Magistralis quatenus impediunt libertatem matrimonii in iudicio in excommunicatione c. p. liti. 24. de reform. matrim. Concilii Tridentini, non autem private personae, in c. Nuper, n. 27. de sent. excom. 106
4 Vir solutus à vinculo matrimonii tam carnalis, quam spiritualis cogi non potest alteri nubere, in c. Quomodo, n. 11. & de translat. Episcopi. 104
4 Matrimonia debent esse libera, in c. Infamatus, sum. 3. Qui Cler. vel vor. 104
4 Matrimonii libertatem impediens excommunicatione à Concilio Tridentino, si sint Domini temporales, vel Magistralis: Secus si private personae, ibidem sum. 4. 106
4 Matrimonium tam spirituale, quam carnale non vincitur ex legitima compulsionem Superioris propter principium voluntarium, in c. Publicetur, n. 4. de elect. 108
4 Matrimonium non possunt paria contrahi, in c. Si conditiones, n. 1. de condit. appol. 43
4 Matrimonium nullum contractum ex causa impetris, servata in reliqua forma Concilii Tridentini, si impedimentum sit occultum contrahente ex matris consensu Conjugum, in cap. 13. qui solum, n. 14. de sponsal. 30
4 Matrimonium metu contractum per spontaneam cohabitationem validatur, & contraria probatio non adhibetur, in

- cap. Consuluit, sum. 11. Qui Cler. vel vor. 46
4 Matrimonium probatum non auditur negare simpliciter confutum, sed alterius investigationi, & probare volens modum, in c. Con- sultationi, n. 1. de sponsal. 18
4 Matrimonium non valet si probetur contractum per metum cadentem in confutem virum, vel mulierem, ibidem sum. 3. 7. 11. & 14. 18
Vide in ver. *Stenium circa Matrimonium*.

Matrimonium coram Parocho, & testibus.

- 1 Matrimonium contractum coram Parocho etiam invito, & ex alia causa vocato, adhibito tamen ad illum actum, aut interdictum, vel non Sacerdote validum est, in c. Quoniam, sum. 3. & seq. de Condi. 113
1 Matrimonium contractum coram Parocho putativo tenet, in cap. Super eo, ibid. sum. 7. de Crimin. fals. 179
1 Declaratur, ibid. sum. 10. 179
1 Matrimonium coram Parocho introitu non valet, ibidem d. sum. 10. 179
1 Matrimonium ubi non extant Parochi quilibet sint contrahenda in c. Si Clericus, sum. 11. de for. compet. 58
4 Matrimonium celebratum coram Parocho cui Ordinarius interdictum est ex celebratione intervenient, an valet nec ne, si tamen decreto Concilii Tridentini de reform. matrim. in cap. Literarum, quas, n. 1. & seq. usque in finem de matrim. contra. contra. interdictum Ecclesie. 76
Vide in ver. *Matrimonium contra interdictum*.
Et in ver. *Parochus quod Matrimonium*.
4 Matrimonium contractum coram Parocho contradicente valet, ibid. n. 14. 77
4 Matrimonium contractum coram Vicario Parochi valet non obstante interdictum, ibid. n. 16. 77
4 Coram Parocho denunciato excommunicato validum est, ibid. sum. 1. 77
4 Matrimonium contractum coram Parocho loci ubi mulier iuxta Principi ad quatuor menses relegata fuerat, post quatuor habitationes menses an valet, in cap. Significavit, sum. 19. & seq. usque ad n. 20. de Paroch. 110
4 Matrimonium rati contractum an sit nullum si contrahentes non esse non solebant per majorem aetate partem, ibidem sum. 3. & 16. 110
4 Matrimonium scholasticum, qui Patruus quinquae vel sex menses moratur, timens impedimentum à parentibus, ibi duxit mulierem plebeiam coram Parocho loci, & testibus, validum declaratur, ibid. sum. 37. 111
4 Idem de matrimonio alterius, qui ob eandem causam sit in Angliam constitutus, ibique aliquantisper peremerat contrahendi em- meret, ibid. sum. 38. 111
4 Idem responsum de matrimonio Trajectensium, qui Aquilgram se consulerunt, si ibi spacio saltem unius mensis aetate fuerint, ibid. n. 39. 111
4 Matrimonia in Russia à Catholicis contracta coram Parochis Ruthenis an sint irrita necne, in cap. Quid à praedictis, sum. 16. & seq. usque in finem, de schismat. 104
4 Matrimonium celebratum coram Parocho introitu, & simul non habente populi Concilium Tridentinum non valet, ibid. sum. 10. 109
4 Matrimonium contractum coram Parocho excommunicatione irritum denunciato, validum est, ibid. n. 11. 109
4 Matrimonium contractum coram Parocho publico haereticum irritum est, si decretum Concilii Trid. de reform. matrim. publicatum fuerit in Parochia, & lapsi sine exigentia dies à die publicationis, ibid. n. 12. & 37. vers. Ubi huius. 109
4 Trid. Concilium de reform. matrim. publicari debet in singulis Parochiis ut matrimonium sit validum, nec sufficit publicatio facta in synodo Provinciali, ibid. sum. 14. 116
4 Praefatum tamen publicatum si fuerit observatum tanquam decretum Concilii, ibid. sum. 14. 116
4 Matrimonium ex Concilii Trid. quae forma sit contrahendum, in cap. Quid nobis, n. 2. de Clericis despons. 33
4 Matrimonium contractum in Parochia mulieris coram Parocho valet, & conversio an sit validum, n. 33. 34
4 Et quod si contractum fuerit in Parochia mulieris coram Sacerdote non Parocho, sed habente licentiam à Parocho rati, praeterquam si Parochus sint in diversis aetibus, ibidem sum. 34. & seq. usque ad sum. 39. 34
4 Matrimonium contractum coram Sacerdote de licentia Parocho celebratum patris illius Pauperum an sit validum necne, ibid. n. 39. & seq. usque ad n. 41. 34
4 Matrimonium contractum coram Parocho utrumque contradicente valet, ibid. sum. 40. 35
4 Matrimonium cum sola praesentia Parochi sine consensu, aut alio ejus ministerio, & etiam duobus, vel tribus an valet, ibid. n. 41. & n. 42. usque ad n. 47. 36
4 Requiritur ut Parochus sit adhibitus, ibid. sum. 44. vers. Cave tamen. 36
4 Matrimonium qui interfuit Sacerdos iuxta Episcopi, si Episcopus decrepatus est, & excommunicatus illam esse Parochum contradicentem, etiam tamen non esse, an sit validum, ibid. sum. 45. 36
4 Matrimonium coram Parocho sine celebri solemnitate contrahi po-

- potest etiam temporibus ab Ecclesia interdictis, in c. Capellanus, n. 2. & 11. de feris. 89
- 4 Episcopus an possit revocare licentiam alii Sacerdoti concessam celebrandi matrimonium, in cap. Litemus quas, in 17. & 23. de matrimonio contrah. contr. inter Ecclesie. 77
- 4 Sacerdos habentem obiectum à Parocho interdictum matrimonio dicitur habere auctoritatem à Concilio, & non à Parocho in c. Quid nobis, n. 37. & 41. de Claudiis depon. fac. 37
- 5 Matrimonium contractum coram Parocho publico harrico est invalidum, si publicum fuerit in Parocho de decretis Concilii, &c. in c. Ad abolendam, n. 38. de Hereticis. 91
- 5 Matrimonium contractum coram Parocho excommunicato etiam denunciaro, validum est, ibid. num. 19. 91
- 5 Matrimonium contractum coram Parocho per vim adhibito, qui affectum non intelligit, validum est, in cap. Quertusiam, n. 7. de Penit. & remiss. 304

Matrimonium quoad publicam honestatem.

- 4 Matrimonium de facto contrahitur à Monacho producit impedimentum publicae honestatis, in c. Ad audientiam, n. 27. de spons. & matrim. 8
- 4 Matrimonium ratum non consummatum non parit impedimentum affinitatis, sed publica honestatis iusticia, fortius tamen quam ex sponsalibus de futuro, in c. Tui, num. 13. de depon. Impuber. 14

Vide in ver. *Impedimentum publicae honestatis.*

Matrimonium ratum.

- 3 Matrimonium non consummatum an solvi possit per Papam ex alia causa, quam in iure expressa, vel omnino simili, in c. Ex parte, n. 1. a. n. 2. de convec. conjugat. 450
- 3 Matrimonium ratum quo iure dissolvitur per solemnem professionem alterius conjugis, ibid. n. 8. 450
- 3 Matrimonium ratum solvitur ex constitutione Ecclesiae, conjugis ad fidem converso, si infidelis noluerit ei cohabitare, aut non sine consensu creatore, ibid. num. 10. 450
- 3 Circa matrimonium ratum latissime patet Papae potestas, ibid. num. 6. 450
- 3 Non dissolvitur per susceptionem Sacri Ordinis, sed per solemnem professionem, ibid. n. 14. 450
- 3 Non dissolvitur ex voto quod emittunt Tertiarie, & Ursulinae, ibid. num. 11. 451
- 3 Nec Heremici vix professione, aut voca, qua in Societate Jesu emittuntur à Coadjutoribus formata, ibid. num. 11. 451
- 3 Cui dissolvitur per solemnem professionem, non autem per vota simplicia, ibid. num. 13. 451
- 3 Et an dissolvatur per ingressum domus leprosorum, ibidem num. 14. 451
- 4 Matrimonium non consummatum fornicio naturae ex constitutione Ecclesiae, in cap. Quid nobis, num. 13. de Claudiis depon. fac. 33
- 4 Matrimonium ratum non consummatum non parit impedimentum affinitatis, sed publice honestatis iusticia, fortius tamen quam ex sponsalibus de futuro, in cap. Tui, num. 13. de depon. Impuber. 24
- 4 Matrimonium ratum praevalet secundo etiam carnali copula consummato, in cap. Si inter virum, numer. 7. de spons. & matrim. 21
- 4 Matrimonium contrahere plus est, quam debium exire, in cap. Virgus, num. 19. de confanguinitate, & affinitate. 74
- 4 Matrimonium ratum non consummatum dirimitur per solemnem professionem alterius conjugis, in c. Veritas, n. 2. de convec. conjugat. 433
- 3 Non autem per susceptionem Sacri Ordinis, ibid. num. 3. 433
- 3 Matrimonium ratum non dissolvitur per vota simplicia, ibidem num. 7. 433
- 3 Dispensatio super matrimonio rato, & non consummato. Vide in ver. *Dispensatio circa matrimonium.*
- 3 Et in ver. *Papa quoad matrimonium.*
- 5 Matrimonium ratum non solvitur per ingressum Religiosis, nisi sequatur professio, in cap. Ex publico, num. 13. de Convec. Conjugat. 446
- Vide in ver. *Sponsa.*
- 3 Matrimonium non consummatum solvitur per professionem tacitam, sicut per expressam, ibid. n. 18. & 37. 446

Matrimonium spirituale.

- 4 Matrimonium spirituale cum Ecclesia non contrahunt obiectores beneficia simplicia, in c. Indecorum, num. 4. de actu. & qual. 399
- 1 Evangelii locus, *Quid Deus coniungit, homo non separet*, intelligitur tam de matrimonio spirituali, quam carnali, in c. Quanto, n. 2. & 63. de translat. Episc. 318
- 1 Argumentum à matrimonio carnali ad spirituale validum est, ibid. num. 1. 318
- 1 Erroris error circa Sacramentum matrimonii, ibid. n. 4. 318
- 1 Matrimonium spirituale cum Ecclesia contrahitur ab Episcopo tantum, non autem ab inferioribus Praelatis, ibidem num. 5. 318

- 1 Matrimonium spirituale in laici significatione, qui dicuntur cum Ecclesia contrahere, ibid. n. 2. 318
- 1 Insar carnalis initiatur, immutatur, & consummatur, ibidem num. 19. 319
- 2 Matrimonium carnale, quod spirituale ad tempus contrahi non potest, ibid. n. 24. 319
- 1 Dissolutio matrimonii spiritualis sicut & carnalis non consummati sine gravi causa fieri non debet, ibid. num. 93. 323
- 2 Matrimonium spirituale sicut & carnale sine consensu contrahi non potest, ibid. n. 103. 324
- 3 Ad matrimonium spirituale non sufficit atropis ultimum dicere etiam, si sit in matrimonio carnali, & cur, in cap. Ad nostram, num. 19. de Regular. 311
- 3 Matrimonium tam spirituale, quam carnale contrahi non potest ex consensibus iteratis, in cap. Quoniam, num. 44. de iurapretor. 313
- 1 Matrimonium spirituale quas habet partes, in cap. Publicato, num. 9. de elec. 308
- 2 Matrimonium tam spirituale, quam carnale celebratum non servata forma iuris positivi est nullum, etiam in foro confectum, ibid. n. 34. 311
- 5 Matrimonium spirituale, sicut carnale libertatem consensum requirit, in c. Nobis, n. 66. de Simon. 43
- 1 Matrimonium spirituale inter Praelatos inferiorem, & Ecclesiam proprie non contrahitur, sed quasi matrimonium, in cap. Quia propter, n. 9. & 13. de elec. 287
- 4 Matrimonium spirituale non contrahitur sine verbis, in c. Tuz fraternitatis, n. 9. de spons. & matrim. 17
- 4 Matrimonium spirituale, & carnale in pluribus differunt, ibid. num. 14. 18
- 3 Matrimonium spirituale in laici significatione qui dicuntur cum Ecclesia contrahere, in c. Quanto, num. 7. de translat. Episcop. 318

Matrimonium quoad verba.

- 4 Matrimonium ut sit validum an contrahentes debent sibi invicem respondere atquequam ad extraneos divertant, in cap. Licet, n. 2. & seq. de spons. duor. 38
- 4 Et quid post Concilium Tridentinum, a. 7. 39
- 4 Matrimonium non valet si unus ex contrahentibus revocavit consensum ante responsum alterius, ibid. num. 4. 39
- 4 Et an sit credendum dicenti post responsum se prius consensum iuvocasse, ibid. n. 11. 39
- 4 In matrimonio contrahendo vir debet prius interrogari, & loqui, quam mulier, ibid. n. 12. 39
- 4 Alicubi tamen contrarium servatur, & cur, ibid. n. 13. 39
- 4 Matrimonium an possit contrahi sine verbis consensum exprimentibus, in cap. Si inter virum, n. 1. de spons. & matrim. 31
- 4 Matrimonium contrahi potest non verbis, per verba consensu hic expressa, sed etiam per alia similia, ibid. num. 5. 31
- 4 Net requiratur, ut ambo sine corde in forma verborum, ibid. num. 6. 31
- 4 Matrimonium an nuptibus, & signis contrahi possit, an verò in vari valentibus requiratur verba ex necessitate, & quae sit iustitiam necessaria, in c. Tuz fraternitatis, num. 1. & seq. & num. 36. de spons. & matrim. 15
- 4 In valentibus loqui solo consensu non contrahitur, sed ex Constitutione Ecclesiae requiruntur verba, ibidem num. 2. & 3. & a. seq. 15
- 4 Contrarium, ibidem num. 11. & seq. 16
- 4 Verba in vari valentibus sequi ad esse matrimonii quibus argumenta probetur, ibidem num. 4. & seq. usque ad n. 17. 15
- 4 In matrimonio nomine filiorum à parentibus contracto sufficit filiorum taciturnitas, ibid. n. 12. 16
- 4 Matrimonium uno ex conjugibus verba proferente, non requirit verba ex parte alterius, sed sufficiunt signa aequipollentia, ibid. num. 15. 16
- 4 Matrimonium facilius probatur, & certificatur Ecclesiae de conjugis consensu si verba proferantur, ibidem num. 17. & seq. & num. 31. 16
- 4 Matrimonium an requiratur verba ex necessitate precepti, ibid. num. 10. 16
- 4 Non requiritur verba nisi praecessit tractatus de matrimonio contrahendo, ibid. num. 21. 16
- 4 Solo consensu legitime contractus, sed ad solemnitatem probationis in vari valentibus necessaria sunt verba, vel alia signa aequipollentia, ibid. n. 12. 16
- 4 Posse signis contrahi sine verbis quibus fundamenta probetur, ibid. n. 13. & seq. usque ad n. 36. 17
- 4 Aptius, & decetius contrahatur verbis, quam signis, ibidem num. 36. 17
- 4 Verba in matrimonio non sunt necessaria praecise etiam quantum ad hoc ut Ecclesia de matrimonio contracto certificetur, in cap. Ad nostram, n. 17. de convec. servor. 57

Matrimonii vinculum.

- 4 Matrimonium consummatum per adulterium, vel professionem alterius conjugis non solvitur quoad vinculum, in cap. Cum sit, num. 5. de convec. conjugat. 434
- 3 Matrimonium non consummatum an solvi possit per Papam ex alia

- alia causa, quam in iure expressa, vel continetur simili, in cap. Ex parte, §. secundum, n. 2. de convers. conjugat. 450
- vide in ver. *Maritimum tantum*.
1. *MARITIMUM* solum est Sacramentum, & post copulam ab Ecclesia solvi non potest, ibid. num. 11. 450
2. *MARITIMUM* separatio fieri non debet sine auctoritate Ecclesie, in cap. Plures, num. 11. & 19. & seqq. de convers. conjugat. pag. 450
3. *MARITIMALE* vinculum durat etiam post forensem divorciū usque ad mortem naturalem, in cap. Ex litteris, & sum. 21. de divorciis. 97
4. *MATRONA* pudicitiam amittit in habitu meretricis deprehensa, non tamen de inhonestate, in cap. In audientia, num. 4. de for. excom. 326
5. *MATUTINUM* debet inchoari media nocte, & expleri mane, in cap. Pro byzantia, & celestis. multar. 374
6. Potest tamen dici de serbo causa, aliis scilicet, ibid. n. 3. 373
7. *MAIUS* dictum simpliciter idem esse in eod. contrario, in cap. Etia in quibus, num. 32. de his que sunt Prael. sine consensu. Cipituli. 313
8. *MEDICUS* simul approbatus reprobari potest causa legitima subsistente, in cap. Acceptus, num. 33. de arat. & qualibet. 433
9. Medicus peccat si propinet medicinam dubitans an sit profutura, vel nociva etiam magis credat tam probere debere, in cap. Vel in iudicio, n. 2. §. de consuetudine. 36
10. Medicus praebens ignoto medicamentum, quod probitius proficiat obliis, peccat contra iustitiam, & contra charitatem, ibid. num. 41. & seqq. 67
11. Medicus saluti gratia est, ibid. num. 39. 67
12. Medicus spiritualis. Vide in ver. *Sacrosancti*.
13. Medicus peccat qui seivetur applicat infirmo medicamenta dubia, etiam credat ea probabiliter profutura, in d. cap. Vel in iudicio, n. 373 de consuetudine. 39
14. Medicus non opponitur ex trans, sed extrema ipsa in vicem opponitur, & mutuo se permutant, ibid. num. 400. 84
15. *MEDICOLANENSES* an possint prescribere contra numerum quadraginta duorum dierum, Quadraginta huius Ecclesie infirmum, in cap. Explicari, num. 30. & seq. ubi in fine obfer. jeyan. 620
16. *Medicolarum* qui in Basilicis puerum pedes lavant aqua condicrata, excusantur ob audientiam Ambrosii, ibid. num. 17. 620
- Mediolan.* Gubernator edictum super fidei §. Dominici. Vide in ver. *Dux fidei*.
17. *MEDIDUM* ubi est illicitum acquisitio impeditur, in cap. Nos quidem, n. 64. de testam. 264
18. Medium agendi non possumus, nec ad finem ullatenus pervenire nisi principio medietate, in c. Quia ingratum, num. 2. de testam. 374
19. Media persona purgat vitium successione, in c. Ad extraneas, & de fidei. Propter. 470
20. Media ex causa, censetur exclusio a fine. Vide in ver. *Inter*.
21. Media dispositio conveniunt interpretari in transire de statu ad statum, in cap. Cum contingat, num. 3. de arat. & qualibet. pag. 410
22. Declaratur, n. 30. 428
23. Medium, sine quo finis esse non potest, cadit sub obligatione finis, in c. Ex parte, num. 10. de Clin. non resolu. 43
24. *Medis*, quibus hyssopum non oportet ad curam animarum, quae fieri, ibid. n. 34. 44
25. *Medi* in eod. virtute conparatur non solum ex his que per se in eadem, sed etiam ex his que per accidens, in cap. Cum primis, num. 1. de fidei. Propter. 428
26. Medium cens. tunc electum quod rei gerenda magis est idoneum, in cap. Quia minus, & celestis. multar. 373
27. *Melendite* Concilii causa, & ambobus que, in c. Canonum statuta, ibid. n. 10. 15
28. *MELIORAMENTA* & compen ut reperi possunt duo sunt probanda, id est tamen in sumptibus, & tamen ad melioratum, in cap. Requiritur, n. 19. de i. interp. res. 637
29. In Melioramentis, & expensis repetendis, si deducenda semper auferantur, quod minus est sive illud minus in sumptibus, sive melioratum, ibid. num. 21. 637
30. Melioramenta, & sumptus reperi possunt a bonae fidei possessore, ibid. n. 21. 637
31. Melioramenta bona fide facta possunt recuperari, vel exequendo ante sententiam, vel executione postea per sententiam implorandam, ibid. n. 27. 638
32. Melioramenta si nullo modo sunt liquidata, nec in genere nec in specie non exequuntur, nec impediunt immutationem, aut sententia executionem, ibid. num. 11. 638
33. Et nullum minus mandatum de mandando, ibid. n. 31. 638
34. Neque hoc casu potest rem melioratam tractari cave de melioramentis referendia, ibid. n. 21. 638
35. Melioramenta probata debent ab eo qui dicit se illa fecisse, ibid. num. 19. 638
36. Melioramentorum exceptio alioquin requirit indagari, ibid. num. 30. 638
37. Melioramenta si sint probata in genere tantum non recedant a summatione, sed succurrat bonae fidei possessori per cautionem

- de illis referendis liquidatione facta, ibid. n. 33. 638
38. Melioramenta mala fide facta non recuperantur, ibid. n. 34. 638
39. Declaratur, ibid. n. 41. 638
40. Melioramenta facta in rebus communibus subjecta ab eo qui rem illam fecerit emitti, non recuperantur, ibid. num. 16. 638
41. Idem si facta fuerint in re subjecta rebus, ibid. n. 17. 638
42. Melioramenta facta in re aliena domino contrahente singulari donare, ibid. num. 39. 638
43. Melioramenta vilia, & necessaria reperi possunt etiam a male fidei possessore. Secus si sint utilis tantum, ibid. n. 43. 638
44. *MENBRA* hoc epaphora excepti gravioribus culpa non sunt verbis subiacenda, in cap. Cum voluntas, num. 31. de fene. excom. 370
45. Mucilare sibi membrum putridum corporis corruptum nullo line inchoat irregularitatem, in c. Asputa, n. 38. de vita, & honest. Clericorum. 8
46. Membrum fidei amputat ad vitandam servitium Tyranni non hiet, ibid. num. 39. 170
47. Membra sibi illius naturae, cujus est caput, in c. In praesentia, n. 98. de probat. 140
48. Membri appellatione quae intelligantur, in c. Cum illorum, n. 17. de fene. excom. 369
49. *MENDACTUM* ioculum precepto addito non solum est peccatum inobediencie, sed etiam lingue, in cap. Cum primum, n. 2. de Pactis. 649
50. Mendacium aliud si in scriptura Canonica admittitur, mutabitur fides nostra, quae et illa dependet, in c. Venerabili, num. 33. de test. & a testat. 377
51. Mendacium ad verum verba materialiter se habent, sed formaliter ex mente praesentis est accipienda, in c. Falsidicus, num. 33. in fine de Crim. fals. 170
52. Declaratur, ibidem num. 163. 370
53. Mendacium non est ubi verbi falsum significatibus, quando agentis eum consuetudo recipitur sensum verum prout interpretatur intentionem, & quam respondens mente concipit, ibidem num. 37. 373
54. Contrarium, ibid. num. 37. 373
55. Mendacium omne ex vi genere est peccatum, ibid. num. 77. 373
56. Ad hoc in nec ad vitandam mortem, sui pudicitiam servandam, nec pro salute animae, nec pro Dei gloria meriti licet, ibid. n. 77. 373
57. Mendacium & odio Dei adeo intrinsecus est malitia, ut nec per Omnipotentiam Dei absolvi possit auferri, ibidem num. 78. 373
58. Mendacium non perniciosum, sed officiosum, vel ioculum est peccatum veniale, ibid. num. 79. 373
59. Sed addito peramento se perjuratum, ibid. n. 80. 373
60. Mendacium interveniente ex universalis regula juramentum semper est mortale, ibid. n. 81. & n. 82. 373
61. Mendacium iuramentum firmatum in quacunque materia, & ex quacunque causa semper est mortale peccatum, ibid. n. 81. & n. 82. 373
62. Mendacium committit qui scilicet mente falsa significacione vocis, & aliud subaudit in mente, quod reddit sensum verum, ibid. n. 83. 373
63. Mendacium est falsa vocis significacione cum intentione fallendi, ibid. n. 84. 373
64. Idem falsum dicens, ibid. n. 85. & seqq. 374
65. Mendacia si non habent quoniam decipere, ipsa sibi intencione, ibid. n. 86. 374
66. Mendacia rufosumitur a voluntate falsum enunciandi interitio autem imprimendi falsum in alterius opinionem fallendo ipsum, non premet ad rationem mendacii sed ad quandam illius perfectionem, ibid. n. 87. 374
67. Mendacia ratio formalis consistit in dissimulatione, & dissimulatione verborum ab intentione, ibid. n. 91. 377
68. Mendacium est materia omnino contraria peramento tam exteriori, quam exteriori, ibid. n. 103. 374
69. Mendacium est non solum in falsa verbis, sed etiam in simulatibus operibus, ibid. n. 114. 375
70. Et aequale est peccatum, ibid. n. 115. 375
71. Mendacium idem est quod assertio falsi cogniti, ibidem num. 146. 377
72. Mendacium salvari non potest ex interagentis intentione, quam respondens mente concipit attentis circumstantiis, ibidem num. 153. 377
73. *Mentem* in iudicio, ibid. n. 154. 377
74. Mendacium per verum significatum tueri non licet, ibid. n. 160. & 161. 377
75. Et quomodo in Scriptura Divina a mendacio excusentur, quae secundum litteram videntur falsa, ibid. n. 161. 378
76. Vide in ver. *Falsi*, & in ver. *In iuramentum*, & in ver. *Perjuratio*.
77. Mendacium committi potest tam falsum exprimendo, quam verum tacendo, in c. Super litteris, n. 7. de Retract. 359
78. Mendacium necat privilegium, ibid. n. 17. 360
79. *Mora*, hae dictio est domini significativa, in c. Ex litteris, num. 50. de Jurapat. 319
80. *MENDAX* non est qui dicit gressu in aliquam partem, ad quam nec non intendit, in c. Falsidicus, n. 34. & 164. de Crim. fals. 370
81. Mendax est qui lingua proferit contra artem opus, quod mente gerit, ibid. n. 30. & seqq. 374

Vide *plura supra in ver. Fallacia.*

MENDICANTES.

Vide in *ver. Fratres Mendicantes.*

- 1 Mens indelicata ex operibus cognoscitur, in c. Vel non est compos, n. 3. de tempor. ordinat. 368
- 2 Mens obsequium recipit interpretationem à consuetudine, in cap. Pastoralis, n. 3. de his que sunt à Prælat. 316
- 3 Mens Papæ secundum Canones interpretanda est, in cap. Quidam, num. 17. de celebrat. missæ. 778
- 4 Mentis evagatio quomplex, in cap. Dolentes, num. 18. de celebrat. missæ. 581
- 5 Mentis evagatio in officio quando sit culpa mortalis, ibidem cum. 581
- 6 MENTIS Conventualis infirmata est distincta, & separata ab Abbacæ in omnibus Monasteriis commendatis, in c. Edoces, num. 5. de Refect. 136
- 7 Mens Abbacæ à conventuali separari non debet in Monasteriis, quod datur in circulo, ibid. n. 1. 136
- 8 MENSTRUÆ purgationes in puella fene signum infallibile putantur, in cap. De illis, ibid. secundo, num. 36. de despons. impub. 139
- 9 MENTIRI est contra mentem ire, in cap. Falsidicus, n. 32. & n. 163. de Crim. fals. 170
- 10 Mentis malum est non habere clausum in pectore, aliud promittit in lingua, ibid. n. 93. 174
- 11 Mentis nihil dicit, quia non dicit quod vox significat, nec dicit quod cogitat, ibid. n. 111. 175
- 12 Mentis aliud est quod nunquam licet, aliud veritatem occultare, quod aliquando licet, ibid. num. 144. & 164. 176
- 13 MERCATORES si in teologia, vel in pedibus graventur quando sunt in itinere, possunt conari coram Iudice Ecclesiastico, in c. Significantiis, n. 31. de elec. 339
- 14 Item si exsiliis in mendicis, ibid. n. 33. 339
- 15 Mercatores, & captores, qui in fidei decoquendo creditores fallunt, 10 Hispania publici latrones appellantur, in cap. Inter alia, n. 5. de Immunit. Eccles. 641
- 16 Mercatores gaudere privilegiis, quando meritorium exercent, & peregrini quando peregrinantur, & milites quando militant, in c. Innovamus, n. 3. de Test. & Pace. 637
- 17 MERCEDEM præstare non possent necesse negotia mea me invito, nec expensis præstare licet utiliter gesserit, in cap. Gratia, num. 91. de Restitut. Spoat. 110
- 18 MERETRICE amellam alienam capiens furti non tenetur, in c. Cum voluntate, n. 4. de fent. ex commum. 376
- 19 Meretrices devocant animas perdutorum, in cap. Odoardus, n. 40. de solut. 241
- 20 METROPOLITANUS potest cognoscere de excessu, si Episcopus carceris subditi in materia committit, dummodo non impedit executionem, in cap. Ad notitiam, num. 11. de appellat. 189
- 21 Metropolitanus, vel eo absente suffraganeus antiquior residens in hodie probare possunt causis abdicatis Episcoporum, in c. Quibus, n. 11. de Cler. non residen. 70
- 22 Metropolitanus in Concilio Provinciali non potest Confessionibus facere absque consilio, & consensu Episcoporum suffraganeorum, in c. Antonius, n. 60. de pænit. 644
- 23 Metropolitanus, & Episcopus provincialibus in Concilio discrepantibus adducit eis superiorem, ibid. num. 61. 644
- 24 Metropolitanus sine consensu Episcoporum Provincialium nihil potest statuire neque agere quod pertinet ad communia negotia Provincie, nec e converso, & in discordia recurendum est ad Seclum Apostolicum, ibid. num. 63. 644
- 25 Metropolitanus non potest causas audire, vel committere nisi in dixerit sua, vel in dixerit Iudicis, à quo sunt appellatum, in c. Nonnulli, n. 1. de refect. 166
- 26 Metropolitanus in causa appellationis non possit ero ex gratia per amittere, in ver. id species ad Episcopum, à quo fuit appellatum, in cap. Irrefragabili, & Carolum, num. 33. de offic. Ordin. 580
- 27 Metropolitanus non potest cognoscere de gravamine ante diffinitivam, nec simpliciter mandare ut sibi transmutetur copia processus expensis appellantis, in c. Super eo, ibid. secundo, num. 36. de appellat. 193
- 28 Metropolitanus, & Archiepiscopus an & in quo differant, in cap. Referente, n. 1. de Præben. 78
- 29 Episcopi Comprovinciales nec personaliter, nec per Procuratorem tenentur accedere ad Metropolitanum Ecclesiam, non obliantur consuetudine etiam immemorabili, in cap. Quoniam, cum. 57. de Confess. 137

Metropolitanus quoad Synodum Provinciale.

Vide in *ver. Synodus Provincialis quoad postquam Metropolitanus.*

- 4 METUS, & violentia in quocunque reare incutiantur irritant matrimonium, in cap. De illis, ibid. secundo, num. 9. de despons. impub. 116
- 5 Dummodo poterint cadere in constantem virum, ibidem num. 10. 116
- 6 Metus, & violentia purgantur per liberum consensum supervenientem, & matrimonium convalescit, ibid. n. 11. 116
- 7 Sine consensu supervenientis ex expressis, five tacitis, five

- presumptis, ibidem num. 12. 116
- 8 Et quid per Concilium Tridentinum, ibid. num. 13. 116
- 9 Metus iustus dicitur esse reverentia periculum vitæ, five amissionis honorum, in c. Interfectus, n. 10. de homicid. 131
- 10 Metus mortis qualiter probetur, in c. Periculum, n. 3. de iis que v. oet. cau. 673
- 11 Metus mortis in actibus à libera voluntate pendens ibidem actum ipso iure, ibid. num. 4. 673
- 12 Metus mortis præsumitur semper durare, quamvis vivit à quo metum incussit, ibid. num. 6. Declaratur, num. 10. ver. Li. 673
- 13 Metus continuus per patientiam non purgatur, ibid. n. 7. 673
- 14 Metus ignominie viri boni maior quam mortis esse debet, in cap. Suscepimus, num. 23. de homicid. & in cap. Officiu, num. 9. de pœnit. & remiss. 304
- 15 Metus mortis ita demum inficit professionem si in ordine ad illam incussus fuerit, in c. Si quis, n. 81. de Regular. 141
- 16 Metus proferens in imperio Principis non irritat votum, vel matrimonium, in cap. Infinitas, num. 5. & seqq. Qui Cler. vel vover. 70
- 17 Nisi Princeps consensit tyrannice trahere non obtemperemus præceptis suis, ibid. num. 6. 70
- 18 Metus levis non impedit libertatem consensus, ibid. n. 6. 70
- 19 Metus non probatur sufficienter ex dignitate Adversarii, nisi aliter probetur oppressio, ibid. n. 7. 70
- 20 Metus iustus non inducit ex reverentia matris, nisi procellum fuerit ad minas, aut verbera, ibid. num. 9. 70
- 21 Metus illatus tempore conditionis voti purgatur ex patientia, & perseverantia, in declaratione habuit regulari, ibidem num. 10. 70
- 22 Metus mortis an, & quando vitiet professionem, in c. Sicut nobis, n. 24. de regular. 389
- 23 Quod si sit metus mortis naturalis, ibid. n. 26. 389
- 24 Et quid si metus accidentaliter violentia, ibid. num. 27. 389
- 25 Et quid si metus non fuerit ordinatus ad professionem extorquentem, ibid. num. 28. 389
- 26 Metus mortis ex inflicta professione si sit incussus ab homine, non auctore si debetur sit illatus, ibid. num. 21. 389
- 27 Metus qui aliter probare debet, sed tamen necque probare poterit, in c. Nullus, n. 16. de regular. 390
- 28 Metus, & violentia sic excusant à professione expressa, si & fortius à tacita, nisi sequatur ratificatio, in cap. Vidua, n. 18. de regular. 344
- 29 Metus electionem inficit ipso iure, in cap. Nobis, & numer. 6. de Simon. 39
- 30 Metus infamia, vel futuri periculi causa, metus trepidatio, in c. Sacris, n. 11. de his que v. met. cau. 683
- 31 Non excludit proles, sed attenuat consensum, ibid. n. 12. 683
- 32 Eius principium est metus, ibid. num. 13. 683
- 33 Falsa per metum facta magis voluntaria, quam involuntaria, ibid. num. 20. & 24. 683
- 34 Metus excusat à prima, sed non à culpa, in d. c. Sacris, num. 19. de his que v. met. cau. 683
- 35 Metus mortis excusat à peccato quando est à causa naturali: secus si ab accidentalibus, ibid. num. 21. 683
- 36 Metus mortis non excusat à mortali est, qui transgreditur præcepta, & edum Divina, sed etiam Ecclesiastica, ibidem num. 46. 685
- 37 Metus levis, five vana non attenditur etiam in actibus, in quibus requiritur consummata libertas, in c. Major, num. 91. de baptismo. 600
- 38 Et dicitur Metus vana quem constanti viæ timere non debet, ibid. num. 92. 600
- 39 Metus cadens in constantem virum, est iusta causa dispensandi cum Subdiacono ad matrimonium contrahendum, ibidem num. 104. 600
- 40 Metus sicut annullat votum continentie expressum, ita & tacitum, seu annuum ordinis, ibid. n. 107. 601
- 41 Metus, & violentia purgantur per liberum consensum supervenientem, ibid. n. 114. 601
- 42 Metus cadens in constantem virum dicitur metus periculum, vel corporis cruciatu, in cap. Consultum, num. 18. de sponsal. 19
- 43 Tumor vana non excusat, ibid. n. 11. 19
- 44 Metus quando dicitur cadere in constantem virum, relinquunt arbitrio Iudicis, ibid. n. 13. 19
- 45 Metus minor excusat fornicum, quam masculum, ibid. n. 14. 19
- 46 MEUM ex nova causa, ex alia morte ferri non potest, nisi destinatus esse meum, in c. Quoniam, n. 4. de Jurapat. 513
- 47 Miles armatus militat, & coelestis militie acquiritur, in cap. Si contrahens, n. 9. de accusat. 11
- 48 Miles ebrius, qui scriptum vulneravit, à militis removetur, ibid. num. 30. 11
- 49 Miles creatus à rege persequitur militem creto ab inferiori si sine potestate dignitate, in cap. Cum certum, num. 15. de maior. & obedi. 608
- 50 Miles commercii accepto remanens in domo sua non habet militiam privilegia, in c. Ut privilegia, n. 26. de privileg. 170
- 51 Militem arma magis, quam leges scire debet, in c. Ex parte, num. 9. de regular. 405
- 52 Militem voluntarium sine eligio Christus, eandem verò sibi auctorizatur diabolum, in c. Nullus, n. 35. de regular. 330

- Milites gaudentes. Vide in ver. *Tarnarii*.
 Milites olim non gaudent privilegio militibus, nisi in numeris
 client relati, in c. Si quis, n. 41. de foro compet. 38
 Milites Calatrava, & Alcantara loci usorarii gaudent foro privi-
 legio, in cap. Nuper a nobis, n. 47. de ligum. 306
 Militia exaltatoria fit per detractionem cuiuslibet militaris, sicut
 degradatio Clerici per ablationem instrumenti ad suum Ordinem
 spectantis, in cap. Qui Presbyterum, num. 1. de pœnit. & re-
 mission. 291
 Miles in quo actu recipit potestatem juris militaria, ibid. num. 4.
 & 10. 291
 Miles secularis creatus ex Pontificali Romano, ibidem num. 7.
 & num. 9. 291
 Miles creatur cum cingulo circumscriptus, ibid. n. 9. 291
 Miles per sumitur qui portat cingulum, & calcarea deaurata, ibid.
 num. 11. 291
 Militem, vel Doctorem Princeps sola verbo creare potest, ibid.
 num. 12. 291
 Miles promovetur ad militiam secularem per chlamyda, & cing-
 ules dationem, ibid. num. 16. 291
 Miles esse definit cum cingulum militis deponit, ibid. n. 17. 291
 Militia fit cingulum spoliatur, perdetur enim militie privilegium,
 ibid. n. 19. 291
 Militia regulari creatio ex Pontificali Romano, ibid. num. 1. &
 n. 9. & 12. 291
 Miles semel remanet semper miles quando non est exaltatorius,
 ibid. num. 40. 294
 Miles non maritularius censetur tamquam privatus, seu paganus,
 ibid. n. 45 & 63. 297
 Miles proutur inducitur professionem tacitam ex susceptione
 habitus, & actibus professionum, & hanc ignorantia impedit ta-
 citam professionem, ibid. num. 56. 297
 Contrarium, ibid. n. 107. 299
 Miles non precipuus, aut non maritularius non gaudet milium
 privilegiis, ibid. num. 63. 296
 In Militia creatione antiquæ ceremonie hodie non sunt in usu, ibid.
 num. 64. 296
 Vide in ver. *Frater S. h. Hierosolymisani*.
 Miles secularis esse definit qui factus est miles Christi, in cap. Quæ
 Ecclesiarum, n. 61. de Consecrat. 201
 Declaratur, ibid. n. 104. 203
 Militia armata, legalis, & ecclesiastica militie æquiparatur quoad be-
 neficium ut non conveniantur nisi in quantum facere possunt, ha-
 bita ratione ne egeant, in c. Odoardus, n. 19. de solut. 240
 Vide in ver. *Clarus quoad cap. Odoardus*.
 Milites gaudent privilegio quando militante, in cap. Innovamus,
 n. 1. de Treug. & pace. 617
 Milites Hierosolymitani qui Parochum publicè percussit, non po-
 test ab Episcopo dei larari excommunicari, in c. Non potest,
 n. 8. & 11. de Sim. & re iudicat. 183
 Miles factus pendente liberali causa, licet postea appareat liber, de-
 bet exactione nisi per calamitatem petiti fuerit in servitium,
 in c. Omnipotens, n. 10. de Accusat. 7
 Milites Hierosolymitani extra Convantum degentes in teneantur
 semel in anno consisti Presbytero Parochiali, & ab eo in Pascha-
 tem sacram confirmationem recipere, ante hanc teneantur redde-
 re rationem loco Ordinaris, in c. Cum de plantare, n. 9. & seq-
 uisque in incem de Privileg. 140
 Milites Hierosolymitani sunt veri Religiosi, ibid. num. 12. 240
 Milites Hierosolymitani confessor debent Pœnit, vel fratri Capel-
 lano suo Ordinis, ibid. n. 18. 241
 Milites Hierosolymitani extra Convantum degentes, qui præcep-
 tum Ecclesie de evasione suorum in omnia, & communicando in Pa-
 schate non satisfecerunt, subijciuntur punitioni ordinarii loci tam-
 quam Sedis Apostolicæ Delegati, ibid. num. 19. 241
 MINIMORUM, & Capucinarum religionis aliquibus respec-
 tibus sunt fructores Carthusiana, in c. Ad Apostolicam, n. 40.
 de regulam. 874
 MINIMA, seu modica in remedio Oculorum attenduntur, in cap.
 Consuetudines, n. 17. de Consecrat. 170
 Falsi propter auctoritatem Consecrationis, ibid. num. 16. 193
 MINISTERIA Ecclesiastica, beneficia, & Ecclesiarum, & in quo
 differant, in c. Nullus n. 3. de Consecrat. 183
 MINISTRUM, in Ecclesia principaliter ordinantur ad Sacramentum
 Eucharistie, in cap. Cum consequatur, num. 30. de iust. & quæ-
 sit. 419
 Ministri curie Episcopalis non obstant consuetudine, & Ecclesie
 pauperum nihil percipere debent ex penis pecuniaris, in cap.
 Presbyterum, n. 30. & 31. de pœnit. 184
 Ministri opus est magis principalis apertis, in cap. Fratemitatem,
 n. 61. de sepulch. 297
 Ministri Altaris Domini sunt non tantum Presbyteri, Diaconi,
 & Subdiaconi, sed etiam inferiores Clerici, in c. Militia, num. 3.
 de Cleric. vel Monach. 678
 Ministeria Sacrorum ordinum ad Offitium ad Diaconatum subeun-
 tur a Concilio Tridentino excoercent per Consecrationem in distis ceri-
 moniis, ibid. n. 97. 678
 MINORES, seu pauperes Ecclesie quæ dicuntur, in cap. Nullus,
 num. 1. & 16. & seq. de foro compet. 44
 MINORI quatuordecim annis regimen Ecclesie committi non de-
 bet, in c. Interdum, n. 1. de iust. & qual. 328
 Minor Rame flaccida tuncur compromittere sine solemnitatibus, in

- cap. Cum tempore, n. 40. de arbit. 697
 Minor etiam proximus potestari per homicidium nunquam potest
 affici ultio supplicio, in cap. Canonum Sacratu, num. 137. de
 Consecrat. 23
 Minor viginti quinque, & major annis quatuordecim pro atrocibus
 delictis non puniuntur pena mortis, ibid. n. 118. 24
 Et quid in atrocibus, ibid. 24
 Et quid in atrocibus, ibid. num. 129. 24
 Minores tertio septennio non teneantur ieiunia Ecclesie observare,
 in c. Cum sis, num. 81. de Consecrat. Consecrat. 440
 Minores ipso ad matrimonium ex contracta matrimonialia obligan-
 tur nisi violenta intercedat, in cap. De illis, li. secundo, num. 1.
 de despons. Impub. 24
 Minor facta est ad initio adeo locupletem hereditatem, in c. Clau-
 secundum num. 47. de pœnit. 91
 Minor laicus in professione non restituitur, in c. Ad nostram, n. 2.
 de regular. 350
 Minor non dicitur qui diem soporem agit anni viginti, ibid.
 num. 17. 350
 Minores viginti quinque annis dicuntur quotique ad hoc in Na-
 tivitatem pervenire, ibid. n. 9. 351
 Minor, seu mulier ad religionem seducti non restituitur, quia non
 dicitur laici in c. Ex parte, num. 11. de regular. 406
 Minor 14. annis de jure communi non obligatur Religioni nisi fa-
 ctus major ratam habuerit, in cap. Significatus, num. 45. de
 Regular. 263
 Minor annis 15. profertur Religionem alienat bona sua etiam sine
 curatore, & decreto Judicis, in cap. In praesentia, num. 24. de
 probat. 131
 Minor perem alternativè fieri provideri de beneficio Curato, vel
 simpliciter, censetur se restituere ad simplex cupit esse capan, in
 Super litteris, n. 36. de Rescript. 161
 MINUTA servitia quæ, in cap. Præterea, num. 12. Ne Prælati
 vices suas. 69
 MIRACULUM propriè quod fit, & quæ requiruntur de ratione
 miraculi, in c. Cum sis, n. 64. de Consecrat. Consecrat. 438
 Miraculum Paschali celebrant in Capella Columna intra Ec-
 clesiam S. Praxedis, in cap. Quidam, num. 35. de Celeb. 379
 Miracula nova non Canonizati admitti non debent nisi recogno-
 scente Episcopo, in cap. Cum ex, n. 7. & 9. de reliq. & veter.
 Sanctor. 609
 Qui tamen debet negotium institutum ad Sedem Apostolicam
 transmitti, & ex eo respondere expectare, ibid. n. 10. 609
 Miracula sola ad aliquem canonizandum non sufficiunt, in cap.
 Audivimus, num. 4. & seq. ultique ad num. 14. de Reliq. & veter.
 Sanctor. 609
 Miracula sunt quandoque etiam per malos, & peccatores, ibid.
 num. 7. & 10. 603
 Miraculum potest fieri mendax tripliciter, ibid. n. 8. 603
 Miraculum ad hoc ut sufficiat probetur ad effectum Canoniza-
 tionis quomodo requiratur, in cap. Venerabili, num. 3. de
 relict. 155
 Miracula ex vi verborum, aut ex vi parentela ad canonizandum
 non sufficiunt, ibid. num. 4. 155
 MISERABLES persone quæ sunt, in c. Significatus, num. 1. &
 seq. ultique ad n. 35. de officio deleg. 339
 Et quæ miserabiles, ibid. n. 11. 339
 Miserabiles quæ sunt in genere, & cursor appellati, ibidem num.
 35. 339
 Miserabiles quæ, ibid. num. 14. 339
 Miserabili ut aliquis dicatur nam in relinquendum arbitrio Judi-
 cis, ibidem num. 37. 339
 Miserabiles quæ sunt, ibidem num. 36. ultique ad num. 36. 339
 Pergrini quod res quæ sunt defunctis, & iniquis iura patiun-
 tur, & contrarius in ipsa peregrinatione magis sunt miserabiles,
 & de fore Ecclesie, ibid. n. 30. & 31. 339
 Mercatores fit in telonia, vel in pedagiis graventur quando sunt in
 itinere possunt consequi coram Iudice Ecclesiastico, ibid. num.
 31. & 32. 339
 Idem existunt in nudinis, ibid. num. 33. 339
 Moniales an veniant appellatione miserabilium personarum, ibid.
 n. 34. remissive. 339
 Vidua, & pupillus, & consilium an sint miserabiles
 persone fit diversa sent, ibidem num. 35. & 36. ultique ad
 num. 36. 339
 Vidua, & pupillus non gaudent privilegio I. unica, c. Quan-
 do Imperat. inter pupill. & vid. nisi sint pauperes, ibid. n. 36.
 & seq. 339
 Contrarium, num. 4. 339
 Sacramentum deprehensio miserabilium personarum non servat publicam
 non comprehendit divites, ibid. n. 5. ultique ad num. 10. 340
 Consuetudo Regia quæ providet pupillis viduis, & viduis de
 vocato non includit tales nisi etiam sint pauperes, ibidem
 num. 38. 340
 Cæcus non numeratur inter personas miserabiles nisi sit pauper,
 ibid. n. 39. Sed contra n. 30. 340
 Viduam, & pupillum, & orphanorum, causas videt Ecclesia
 negligere Iudice seculari, etiam si divites sint, ibidem
 num. 41. 340
 L. unica, c. Quando Imperat. inter pupill. & vid. comprehendit
 tales etiam divites secundum magis communem, & verio-
 rem

- rem opinionem, quam servat Signatura, ibid. num. 43. 540
- 2 Delegatus cause inter laicos ad petitionem miserabilium personarum non pauperum non est nulla ab initio, sed pendet validitas ex negligentia Judicis secularis, ibid. n. 43. 540
- 1 Regia iudicia est miserabilium personarum, & ratione spoliis, de quo conquiretur, est principaliter de foro Ecclesie, ibid. num. 44. 540
- 1 L. unica, C. quando Imper. inter pupill. & vid. expenditur, ibid. num. 45. 540
- 1 Miserabiles personae quoad protectionem, & defensionem pariter possunt ambulare cum pauperibus, ibid. n. 48. & 53. 541
- 1 Ceteri, & semio confecti, hactenus sunt pauperibus miserabilioribus, ibid. num. 51. 541
- 1 Miserabiles personae quales dicuntur qui res proprias administrare non possunt, ibid. num. 54. & seq. 541
- 1 Clerici possunt patrocinari pro miserabilibus personis etiam divitiibus, quae ad vocatum non reperiunt, ibid. n. 55. 541
- 1 Miserabiles personae an, & quando sint de foro Ecclesie, ibid. n. 56. & num. seq. usque in fin. 541
- 1 Quid si sint pauperes, ibid. n. 59. & 86. 541
- 1 Et quid si sint divites, ibid. n. 64. & 83. 542
- 1 Cause viduarum, aliarumque miserabilium personarum si sint pauperes principaliter, & immediatè ad Ecclesiam pertinent, ibid. num. 60. & 86. 542
- 1 Etiam extra causam oppressionis, & negligentiae iudicum secularium, ibid. n. 61. 542
- 1 Delegatus litterarum contra laicos ad petitionem viduarum pauperum sunt validae ab initio, ibid. num. 62. 542
- 1 Miserabiles personae pauperes si magnas hereditates, vel castres possint non possunt directè agere coram iudice Ecclesiastico, ibidem num. 63. 542
- 1 Cause viduarum, pupillorum, & aliarum miserabilium personarum quae pauperes non sunt principaliter ad Ecclesiam non spectant, ibid. num. 64. & num. 87. 543
- 1 Sed secundario, n. 67. & 87. 543
- 1 Nisi quoad protectionem, & defensionem, ibid. n. 67. & 77. 543
- 1 Miserabiles personae utrumque divites si opprimantur, vel spolientur possunt conquiri Ecclesiae etiam aliis iudicibus ordinariis praetermissis, ibid. n. 66. & 86. 542
- 1 Iudex secularis quando datur negligens ad effectum ut Iudex Ecclesiasticus procedere valeat in causis miserabilium personarum pauperum, ibid. n. 70. 542
- 1 Et quid si sit suspectus de malitia, ibid. n. 71. 542
- 1 Laici non miserabiles nunquam possunt in eorum causis recipere libum contra laicos directè, & principaliter ad Ecclesiam recurrere, ibid. n. 71. & 82. 542
- 1 Nisi quando in provincia nulla erat Iudex secularis, vel si exeat, recusat, aut negligit iustitiam administrare, ibid. num. 74. 542
- 1 Idem si Iudex non exeat in Civitate, n. 75. 542
- 1 Causas miserabilium non pauperum audit Ecclesia in defectum Iudicis secularis, nec reject illos ad proximum superiorem, ibid. num. 73. 542
- 1 Miserabiles personae non pauperes si in iudicio, vel extra grauentur iniuste, non possunt ad Ecclesiam recurrere per viam appellationis, sed per viam simplicis querelae, ibid. n. 76. 542
- 1 Miserabiles personae favorabiles sunt exaudiendae quam aliae non miserabiles, ibid. n. 77. 542
- 1 Et in eorum causis potior gaudet prerogativa quam Clerici, ibid. num. 78. 542
- 1 Et obsequium contra eas impetratum non valet nisi de illarum misericordiae mentionem faciat, ibid. n. 79. 542
- 1 Indulgentia miserabilium causa non tollitur per generales non obtinentes, ibid. n. 80. 542
- 1 Nec potest illis expresse renunciari, ibid. n. 81. 542
- 1 Legatum miserabilibus personis dicitur ad pias causas, ibid. num. 82. 542
- 1 Nec de illo detrahitur felicitas, ibid. num. 83. 542
- 1 Laici non miserabiles nec habent, nec actu sunt de foro Ecclesie, ibid. num. 84. 542
- 1 Miserabiles personae aliquando sunt de foro Ecclesie habito tantum, aliquando vero habito, & actu, ibid. n. 85. & seq. 542
- 1 Miserabiles personae immunes sunt ab oneribus personarum, & rebus extraordinariis, non autem ab ordinariis, in cap. Lucet, num. 10. de Censib. 540
- 1 Et an ius Canonum in hoc discrepet à iure civili, ibid. n. 81. & seq. usque ad n. 87. 541
- 1 Miserabiles personae potest laici in interdictis Piae vi coram iudice Ecclesiastico convenire, etiam si res subiecta dicatur feudalis, in cap. Ex parte, num. 1. de for. compet. 541
- 1 Miserabiles personae habent electionem fori, & possunt convenire ad varios foros, etiam in Curia Principis, ibid. n. 2. 541
- 1 Causa miserabilium personarum, quae parva Canonicae sanctiones tractari debet in Curia, non valde committitur, an requirit subscriptionem Papae, ibid. num. 7. & seq. usque in finem. 541
- 1 MISERIAM quibus obsequatur fuit, & appetit felicitatem, in c. Significaverunt, n. 5. de off. deleg. 541
- 1 MISERICORDIA quid sit, in c. Henricus, num. 1. de Cler. p. u. in duello. 542
- 1 MISERICORS quis in c. Significaverunt, n. 14. de off. deleg. 539
- 1 Misericordia quid sit, in c. Licet, n. 11. de Censib. 540
- 1 Misericordia non impeditur constituta in miseria dicentem ne-

- gare Christum, qui misericordia est, ibid. num. 14. 540
- 1 Misericordia prout est cetero occidere, in cap. Novatus, num. 12. de verb. significat. 386

Missa, communio.

- 1 Missa sacrificium an ex forma procedere debeat electionem Papae, in cap. Causam, n. 33. de elect. 541
- Vide in ver. *Electio Papae*.
- 1 Missa, & Jejunium ordinantur, & ordinandi an sint de substantia Ordinis, vel de solemnitate tantum, in c. Cum venissent, n. 2. de fac. ordi. 545
- 1 Missam celebrant coram excommunicato eo metum fuit incolumi ab haereticis mortaliter peccat, secus si Tyranno, in c. Sacris, n. 37. de his qui vi mor. cauf. 634
- 1 Contrarium ibidem, n. 38. de eisd. 634
- 1 Missa sacrificium non pollicetur ex requiritis Sacerdotis, in cap. Vestra, num. 3. & seq. usque ad num. 10. de cohabit. Cler. & mulier. 10
- 1 Missa non est de forma electionis Papae, in cap. Cum Ecclesia, n. 3. de causa possit. & propriat. 109
- 1 Missa duas potest Rectores Ecclesiae celebrare propter necessitatem Anniversariorum, in c. Cum creatura, num. 1. de Celebrat. Missarum. 187
- 1 Missa bis in die celebrari an, & quando Episcopus possit licentiam concedere, in cap. in Ordinando, num. 33. & 37. de Simon. 39
- 1 Sacerdos non potest obligari pado, vel statuto ad celebrandum quotidie, aut semper de uno Sando, in c. Significaverunt, num. 1. de prob. 81
- 1 In Sacramento Aleas aqua cum vino transubstantiatur in sanguinem, in cap. Cum Martine, §. Quasi vult, num. 1. de Cerebr. Missar. 580

Missa quoad applicationem.

- 1 Eleemosynam dantes pro Missa communiter intendunt, ut sacrificium sibi applicetur, in cap. Significaverunt, num. 44. de probat. 84
- 1 In Missis singulis orandum est pro defunctis, in c. Cum creatura, n. 11. de Celebrat. Missar. 588
- 1 Missa applicatio pertinetur ex intentione, & devotione sacrificium, in c. Fraternitatem, n. 16. de sepulch. 301
- 1 Contrarium, ibid. n. 15. & seq. 304
- 1 Missa etiam de officio curetur dicendum est pro salute vivorum, & defunctorum, in cap. Exquidam, num. 11. & 34. de Celebrat. Missar. 577
- 1 Missarum suffragia mortuis tripliciter applicari possunt, ibidem num. 1. 578
- 1 Voluntas eorum, qui dant eleemosynam pro Missa recipi intercessionem à confessorum, in c. Fraternitatem, n. 85. & 88. de Sepulchris. 299
- Vide in ver. *Missa valor*, & in ver. *Missa quoad pendium*, & in ver. *Parochus quoad Missam*, 5. *Sacerdos quoad Missam*.
- 1 Declaretur si confessor sit rationalis, ibid. num. 86. 300

Missa quoad attentionem.

- 1 Missam audientia, & Devotum officium rectius cum distraktionem voluntaria non satisfaciunt praeter pro Ecclesia, in c. Ne imitatoris, n. 315. de Constitut. 69

Missa audienda praeceptum.

- 1 Missam peculiarem audientia in diebus festis an satisfaciatur praeter pro Ecclesia, in cap. Quidam, n. 2. & seq. usque ad n. 7. de Celebrat. Missar. 576
- 1 Missam peculiarem, five votivas, an, & qualiter qui prohibetur audire in diebus festis, ibid. n. 3. 576
- 1 Superflitiones aliquos refrenant audientem Evangelium, in principio erat Verbum, ibi Missas peculiare, ibid. n. 4. 576

Missa Conventualis.

- 1 Missa Conventualis quarevis non sit de horis, est tamen de officio, in c. Ut Abbat, n. 12. de stat. & qual. 395
- 1 Missa Conventualis una, vel plures an, & quando celebrari debeant in Cathedralibus, & Collegiis Ecclesiarum, in c. Cum creatura, n. 3. de off. deleg. usque in fin. de celebrat. 17
- 1 Quid de pure communi, & examinatorum quarevis intellectus ad hoc caputulum à n. 2. usque ad n. 11. 587
- 1 Et quid ex Missali Romano, ibid. à n. 1. usque in fin. 588
- 1 Missa Conventuales quae scilicet de festo, vel feria, & pro Anniversariis de functionibus in Collegiis Ecclesiis sunt celebranda, ibid. num. 3. & 33. 588
- 1 Missa Conventualis pro defunctis in Anniversario celebrari potest etiam in festo duplici, vel semiduplici, ibid. n. 4. & 33. 588
- 1 Missa Conventualis de feria propter Anniversaria defunctorum non est omittenda, ibid. num. 7. 587
- 1 Missa duae Conventuales, scilicet pro defunctis, & de Officio currente in Collegiis Ecclesiis quotidie sunt celebranda, & contrafacientes peccant, ibidem num. 12. & 13. 588

- 3 Contrarium, ibid. num. 16. & 24. 178
3 Missæ dicitur, id est pro defunctis de feria quotidie cantari debent in Ecclesiis Conventualibus, ibid. num. 17. 178
3 Contrarium, ibid. num. 20. & 24. 178
3 Missa una Conventualis, id est de Officio currente quotidie celebrari debet in Cathedralibus, & Collegiis Ecclesiis, ibidem numer. 21. 178
3 Fallit in casibus hic enumeratis, in quibus cantari debent duæ Missæ, ibid. num. 22. 178
3 Missa Conventualis pro defunctis in Ecclesiis Collegiis non debet dici quotidie, sed prima die equique mensis, & feria secunda equique hebdomada, ibid. num. 24. 178
3 Quid si tunc occurrat festum simplex, vel feria propria habens Missam, cantari debent duæ Missæ, ibid. num. 25. 178
3 Missa Conventualis pro defunctis non occurrat Anniversarium, vel dies de personis defunctis in festo duplici, vel semiduplici celebrari non debet, ibid. num. 26. 178
3 Missa de feria propter Missam specialem dimittenda non est, in cap. Quidam, n. 1. de Celebrat. Missar. 176
3 Declinatur, ibid. num. 2. & seqq. 176
3 Distributiones quotidianæ assignantur pro Missa Conventuali ficut pro horis, cap. Ut Abbates, num. 24. de reor. & qual. 391
3 MISSA DEFUNCTORUM corpore præsentem omni die celebrari potest præterquam in Parasceve, & Paschate, in c. Cum evocatur, n. 1. de Celebrat. Missar. 177
3 Missa defunctorum cantari debet Beneficiariis iuxta legem fundationis etiam in illis diebus, in quibus ea præscripto Missa Romanæ canonicæ alia missa pro defunctis, ibid. num. 17. 177
3 Missa defunctorum præferitur missa de feria, & cap. Cum creatura, num. 13. 178
3 Contrarium, ibid. num. 14. & 26. 178
3 Missa pro defunctis potest celebrari in diebus festis etiam solemniter, ibidem num. 14. 178
3 Contrarium, ibid. num. 16. 178
3 Declaratur, ibid. num. 16. 178
3 Missa privata de Requiem dici non possunt in festis duplicibus, & Dominici diebus, ibid. num. 17. 178
3 Missa pro defunctis potest dici peculiariter, in c. Quidam, num. 9. de celebrat. missar. 177
3 Missam de S. Maria celebrari dicitur celebrare pro defunctis, & e converso, ibid. num. 12. 177
3 Missa defunctorum an sit dicenda ad consequendam indulgentiam Aliis privilegiis concessam, an verò sufficiat aliam missam dicere, ibid. num. 13. & seqq. usque in fin. 177
3 Privilegiæ tenore inscribendis esse ad dispensandum an pro liberatione Animæ à Purgatorio requiratur Missa de Requiem, ibid. num. 14. 177
3 Missa pro defuncto an idem importet quod missa de Requiem, ibid. num. 15. & 30. 178
3 Missa de Requiem cur ab Ecclesia iniuncta, ibid. num. 19. 178
3 Marg. suffragium Animæ defunctorum, qualis Missa de festo, vel feria, ibid. num. 20. 178
3 Declaratur, ibid. num. 31. 178
3 Missarum suffragia mortuis tripliciter applicari possunt, ibid. numer. 21. 178
3 Missa ex parte sacrificii quæ prodest mortuis de quocunque dicatur, & quod ex parte Oratorum, ibid. num. 32. 179
Vide in ver. *Anniversarium*.

Missæ Pontificalis.

Vide in ver. *Pontificalis*.

Missæ de S. Maria.

- 3 Missam de sancta Maria celebrari dicitur celebrare pro defunctis, & e converso, in cap. Quidam, num. 12. de celebrat. Missar. 177

Missæ de Sancto.

- 3 Missam de uno Sancto quotidie celebrare non licet, in c. Quidam, n. 10. de Celebr. Miss. 177
3 Sacerdos non potest obligari passio, vel struato ad celebrandum quotidie, aut semper de uno Sancto, in c. Significatur, num. 8. de præben. 81
3 Missa vocatur ex Missa Romano dici possunt pro arbitrio Sacerdotum quocunque de officium non est duplex, aut Dominica, id tamen passim fieri non debet, in c. Quidam, num. 8. de Celebrat. Missar. 177
3 Missa vocatur pro sponsa, & sponsa non dicitur in Dominicis, & festis diebus, ibid. num. 9. 177

Missarum reductio.

- 3 Missas, & Anniversaria, aut elemosynas pauperibus erogandas, aut Episcopos ex causa remissionis reducere possit de pace communi, in c. Et parte, n. 20. de Constitut. 126
2 Et an ex Concilio Tridentino, ibid. num. 30. 128
3 Missarum onera beneficium incumbens Episcopus reducere non potest, ibid. num. 34. 127
Fugiamus Reptum.

- 3 Missarum onera beneficio iniuncta an Episcopos moderari possint & redditus postea diminui sine, ibid. num. 25. 127
3 Quid si quomodolibet redditus spectent ad heredem, ibid. n. 27. 127
3 Et quid si spectent ad beneficium, ibid. n. 27. & seqq. 127
3 Anniversaria, & officia defunctorum Episcopos potest reducere ad præsentem Concil. Tridentinum. cap. 4. sess. 25. ibidem num. 30. 128
3 in Missis, vel Anniversariis, aut elemosynis reducenda quis ordo servari debeat, ibid. n. 34. 128
3 Missarum onera an, & quando per Sedem Apostolicam reduci possint, aut debeat, in c. Significatur, num. 14. & seqq. usque ad num. 17. de præben. 81
3 Quid si sint iniuncta oneris defunctorum relictis, ibid. n. 16. 81
3 Et quid si ex largitionibus inter vivos, ibid. n. 17. & seqq. usque ad num. 19. 83
3 Missarum onera ante Concilium Tridentinum imposita, aut in beneficium fundacione Episcopis, & Generales Ordinum reducere non possunt in vim, c. 4. sess. 15. ibid. n. 17. 81
3 Etiam si legatum sit ad hoc rem, ut non sit qui velit onus illi imponere sustinere, ibid. num. 19. vers. Quinimo. 81
3 Pecunia pro Missis celebrandis collata, an sit restituenda si illarum numerus reducatur, ibid. n. 20. 82
3 Missarum onera futura an per Papam reduci possint, ibidem num. 20. 83
3 Ecclesiæ recipiunt rem obligatam cum onere celebrationis Missarum tunc ipso naturaliter obligatur ad oneris implendum, ibid. num. 21. 83
3 Leonis X. Indulgentiam Fratribus Minoribus concessam super futuris elemosynis Missarum dicitur subspectu obtemperantiam, ibidem num. 37. 83

Missæ quoad stipendium.

- 3 Obligatus ex pluribus Missis ad idem numerum, & semel solvendo liberatur: licet si ad idem in specie, in cap. Fraternitatem, n. 79. de sepulch. 108
3 Missæ tot celebrandæ quot ad rationem attribuitur elemosynæ, aut obsequio præscripta fuerint, alioquin quod præscriptum fuerint ab Ordinario, ibid. n. 82. 109
3 Missa Sacrificium non est iniunctum ad Sacramentum inopiam solvendum, ibid. n. 83. 109
3 Consuetudine regionis an excolector Sacerdos obligatur ad applicationem Sacrificii, qui ab aliis quoque elemosynam recipit pro Missis peculiaribus, & unam Missam celebrat pro omnibus, ibid. n. 84. & seqq. usque ad n. 89. 109
3 Voluntas eoque qui dant elemosynam pro Missis recipit interpretationem à confacundis, ibid. n. 85. & 88. 109
3 Declaratur si confusum sit rationabilis, ibid. n. 86. 100
3 Missarum onera si Ecclesiæ non adimpleat res obligatas non facit suas, & ad restitutionem tenetur, in cap. Significatur, num. 34. de præben. 83
3 Similitudo an, & quando sit pro celebratione Missæ pecuniam accipere, ibid. num. 39. 83
3 Res, quæ donatur Ecclesiæ cum onere celebrationis Missarum, desunt ex lege laicales, & transunt in proprietatem Ecclesiæ, ibid. num. 33. 82

Vide in ver. *Missæ quoad applicationem*.

Et in ver. *Sacerdos quoad Missam*.

Missæ valor.

- 3 Missæ unius celebratione an omnibus satisfaciatur Sacerdos, qui pro pluribus Missis plura stipendia accipit, in cap. Fraternitatem, num. 13. & seqq. usque in fin. de sepulch. 102
3 Missæ Sacrificium pro pluribus obligatum an tantum prodest singulis quantum si pro quolibet ipsorum singulariter offeratur, tantum dicitur, ibid. n. 14. usque ad n. 19. 102
3 Missam pro pluribus dictam non minus prodest singulis, quam si dicatur pro uno quibus argumenta prebent, ibid. n. 19. & seqq. usque ad num. 25. 103
3 Missa una ex parte sui est valoris inferioris, & satisfaciens ad satisfaciendum pro omni parte, ibid. n. 20. 47. & 74. 103
3 Missa auge prodest usque cogitatur in Memento, si circumstantie sint plures, ac si pauciores, ibid. n. 23. & 75. & 78. 103
3 Missa una debita potest pluribus applicari, si Sacerdos tot multiplicat gradus devotionis, quot sunt illi, pro quibus celebrat, ex Capram finientia, ibid. num. 25. 103
3 Contrarium, ibid. num. 28. & seqq. 104
3 Missæ applicatio perficitur ex intentione, & devotione sacrificantis, ibid. num. 26. 103
3 Contrarium, ibid. num. 28. & seqq. 104
3 In Sacrificium non perpendit Deus, quantum, sed ex quanto offertur, ibid. num. 27. 103
3 Declaratur, ibid. n. 33. & 35. 104
3 Missæ Sacrificium efficaciam habet ex opere operato, nec ulla offerentium malitia inquirari potest, ibid. n. 38. 104
3 Missæ Sacrificium ex opere operato tantummodo valet ei, cui applicatur si sit a bono, aut si a malo Sacerdote, ibid. n. 39. 104
3 Missæ Sacrificium Deus peccata dimittit agentis, ibidem num. 40. 104
3 Sacrificii, & Sacramenti effectus in pluribus Missis multiplicatur, ibid. num. 31. 104

- 3 Missa sacrificium fidei satisfactorium ostenditibus, & illi, pro quibus offertur secundum quantitatem suae devotionis, ibidem num. 32. 294
- 3 Declaratur, ibid. num. 33. & seqq. 294
- 3 Missa sacrificium officium non habet nisi in illis, qui conjuguntur huic Sacramento per fidem, & Charitatem, ibidem num. 34. 294
- 3 Missa plectitur Sacerdotis in opere operantis est magis fructuosa, ibid. num. 35. & 36. 294
- 3 Missa in magis prodest illi, qui sunt magis digni, quam ei cui applicatur, ibid. num. 36. & seqq. 294
- 3 Missa in tantumdem valet singulari, atque communis, siue Sacerdos moveatur ab uno ad celebrandum, siue à multis, ibidem num. 39. 297
- 3 Missa pro pluribus dicta licet non tantumdem valet singulis quantum si pro quolibet diceretur quoad satisfactorium, tamen facit eam quoad imperationem, ibid. num. 40. 297
- 3 Contrarius, ibid. num. 41. & seqq. 297
- 3 Missa extensis debet habere effectum finitum tam respectu imperatorum, quam satisfactorio, ibid. num. 42. 297
- 3 Missa sacrificium tam respectu remissionis peccatorum, quam aliorum effectuum non operatur per modum effectus, ut Sacramento, sed per modum imperatorum, ibid. num. 43. 297
- 3 Basilienis Concilii deceptum de valore missae, & de purgatio Episcopi Brunensis ad allegandum, ibid. num. 47. 297
- 3 S. Thomas sententia circa valorem missae expenditur, ibid. num. 46. & 51. 295
- 3 Missa speciale magis prodest, quam generale, quibus particularibus ostenditur, ibidem numer. 47. & seqq. usque ad num. 67. 296
- 3 Missa valet licet intensius, & quantum ad sufficientiam sit infinita, tamen extensius, & quantum ad effectum finitum est ibid. num. seqq. usque ad 72. & n. 74. 296
- 3 Missae plures ad unam, & eandem rem obtinendam rationabiles ab Ecclesia sine infirmitate, ibid. num. 54. 296
- 3 Missa peculiaris ab Ecclesia milititer infirmitate, ibid. num. 56. 297
- 3 In Missa sacrificio triplex reperitur Offertorium, videlicet Christus, Ecclesia, & Minister, ibid. num. 59. 297
- 3 Missa privatæ confertur communis, quia celebratur à publico Ecclesiae ministerio, ibid. num. 60. 297
- 3 Missa meretur ex Scoto in tres partes dividitur, & unam tantum potest dispensare Sacerdos, ibid. num. 63. & 64. 297
- 3 Missa una liberat omnes animas à Purgatorio est haereticum, ibid. num. 64. 297
- 3 Privilegia quibus indulgetur uni missae, vel Anniversarii celebratione facit pluribus meritis nullarum in futurum succipiendi sunt abrogata, ibid. num. 66. 297
- 3 Missa pro pluribus celebrata aequaliter prodest singulis, nisi intente uni celebratur, ibid. num. 67. 297
- 3 Missa ex valore meriti, & opere operantis tantum est fructuosior, quanto pro pluribus celebratur, ibid. num. 68. & n. 71. 298
- 3 Missa non minus prodest illi celebranti si dicitur pro pluribus, quam si pro uno, ibid. num. 69. 298
- 3 Missa valet triplex, & ex applicatione unius non fit diminutio alterius, ibid. num. 72. 298
- 3 Missa fructus ex opere operantis taxatur est unicuique ex circumstantiis pro modo fidei, & devotionis cuiusque, ibid. num. 73. 298
- 3 Missa sacrificio inest triplex fructus, ibid. num. 74. 298
- 3 Consequendo Ecclesiae ut eadem die non dicatur nisi una missa pro multis, & unica missa satisfaciat pluribus Anniversariis eodem die currentibus non sit observanda nec ne, in c. Festum, ibid. n. 17. de f. p. 300
- 3 Sacerdos non licet accipere unam elemosinam pro missa celebranda, & aliam pro applicatione missae specialis ipsius celebrantis, ibid. num. 76. 301
- 3 Vide in ver. *Missae quoad applicationem*.
- 3 Sacerdos accipiens unum stipendium pro missa satisfactoria, & aliam pro imperatorio non satisfaciunt missa nulla, ibidem numer. 77. 301

Missae ubi celebranda.

- 3 Missa de iure communis an, & quando possit celebrari extra Ecclesiam de licentia Episcopi, in cap. In his, numer. 3. de privilegiis. 298
- 3 Principia domus, aetate, & palatia, in quibus Rationes iurisdictionis non tenent, comprehensum sunt in prohibitione Tridentini Concilii de missa in privatis domibus non celebranda, ibid. num. 16. 280
- 3 Missa in privatis domibus celebrari non potest etiam in Oratorio ad Divinum cultum designato, sed celebrandi licentia petenda est à Sede Apostolica, ibid. num. 17. 280
- 3 Episcopus non potest permittere, ut à Sacerdotibus secularibus, aut Regularibus missa celebretur extra Ecclesiam, & extra Oratoria ad Divinum tantum cultum dedicata, ibidem num. 19. 280
- 3 Episcopus potest concedere ex Tridentini Concilii precepto, ut missa celebratur in Oratorio ad divinum tantum cultum dedicata, dummodo illud non sit in privatis domibus, ibid. num. 20. 280
- 3 Missa in Oratorio conficitur pro iis carceratorum à Confessariis, Hospitalium, & Monasteriorum celebrari potest parva licentia, & approbatione Episcopi Dilectissimi, ibid. num. 21. 280
- 3 Missam celebrari in Ecclesia polluta non est ipso iure suspensum, sed suspensio, locus in Ecclesia interdicta, in c. Tamen, n. 4. de privilegiis. 287
- 3 Vide in ver. *Oratorio, Capella*.
- 3 MIXTUM alium naturam speciei per quam iuri alterius minus derogatur, in cap. Cum propter, num. 36. de q. de Jurisdictione. 211
- 3 MIXTUM ex duabus naturis assumit sibi naturam à potentiori, & dominanti, ibid. num. 40. 212
- 3 Declatur, ibid. num. 41. 212
- 3 In Mixta naturalibus negotiis attenditur quod potentius agit, ut mixta iura quod est favorabilis, ibidem num. 42. 212
- 3 MIXTIONEM non efficiunt multa parva, & magna parva apponit, ibid. num. 48. 213
- 3 Est mixtio eorum non est quae sunt diversi generis, ibidem numer. 49. 214
- 3 MIXTUM alium naturam ejus simplicis per quod ius confertur conservatur, ibid. num. 51. 214
- 3 MIXTUM alium naturam simplicis, quod facit actum valere, & est favorabilis, ibid. num. 52. 214
- 3 In mixta interpretabilibus magis ascenditur quod nocet, quam quod prodest, in c. Malitiam, n. 2. de elect. 217
- 3 Declatur, ibid. n. 3. 217
- 3 MOLESTIA Legatus, & Nuncios illarum in denegando ingressum in provinciam, vel eorum facultates impediendo, ac non expellendo damnantur, in cap. Confusio, numer. 67. de Confusio. 296
- 3 MONACHATUS dicitur beneficium simplex, in c. Cū in, numer. 127. de elect. 213
- 3 Monachatus omnem maculam abstergit, in c. Ut filii, n. 33. de filijs Presbyter. 463
- 3 Vide in ver. *Profissio quid operetur*.

Monachus, communis.

- 1 Monachi, virgines, & viduae Deo dicantur, seu Diaconis, & laborantibus sepelendis mortuis, quandoque dicuntur de c. de c. de Presbyteris, in cap. Cum contingat, num. 41. de res. 7. de qualis. 410
- 3 Monachus sine monasterio caret vita, sicut piscis sine aqua, in c. In Ecclesia, n. 11. de Capell. Monachis. 501
- 3 Monachi possunt appellari fratres, in cap. Causam, numer. 3. de elect. 219
- 3 Monachos per professionem acquirit ius collegii, & habet monasterium aliquam ad alimenta, in cap. Cum in cunctis, n. 11. de elect. 213
- 3 Monachi, & Eremitae potius regunt contemplatione, quam firmitate, ibid. num. 146. 254
- 3 Monachi in quibus differant à Canonici Regularibus, in c. Quid Dei timorem, n. 6. & seqq. de filijs Monachis. 471
- 3 Monachorum appellatio non veniat Canonici Regularis, ibid. num. 10. & seqq. & in cap. Cum in magistrum, numer. 12. de elect. 473
- 3 Monachus fieri non debet sepi, vel promissionem habere ut Abbas fiat, in c. Cum ad nuntium, n. 16. de elect. 284
- 3 Monachi officium est lucere, ibid. num. 17. 284
- 3 Monachi late sumptu vocabulo veniunt appellatione Clericorum, in c. Non amplius, n. 6. de instit. 173
- 3 Monachorum appellatio non venit moniales, in c. Ut filii, num. 24. de filijs Presbyter. 463
- 3 Monachus nihil aliud est, quam solitarius, & tristes, in cap. Cum ad monasterium, n. 1. de filijs Monachis. 194
- 3 Clerici seculari unus habetur, & nomine monachali conitur ut filius monachis, vel sub desinit, in c. Ut Clerici, numer. 3. de Regularibus. 343
- 3 Vide in ver. *Regulariter, Profissio, Monasterium*.
- 3 Monachus qui in professione ex patto sibi reservat proprium, in dubio intelligitur reservasse tantum obedientiarum monasterium, in c. Cum in Ecclesia, n. 8. de major. & obed. 616
- 3 Monachus, & Religiosus an possit assumi in magistrum, in c. Quia nuntius, n. 5. de Magistro. 23
- 3 Monachus non docente, sed plangentem habet officium, ibid. num. 6. 28
- 3 Declatur, ibid. num. 11. 28
- 3 Monachus bonus via bonum Clericum facit, ibid. num. 9. & 14. 28
- 3 Monachus facit, & honestum sensu est Cathedralis praebere, cum secularium Clericorum scientiam, & honestum, ibid. num. 10. 28
- 3 Monacho si committatur causa à Sede Apostolica non expresso nomine Monachatus, Delegatus tamquam subreptus non valet, in c. Cum olim, n. 3. de q. de Privilegiis. 211
- 3 Monachi à strepitu causarum debent esse remoti, ibid. num. 4. 281
- 3 Monachus non potest esse Procurator etiam pro qualitate monasterii sine licentia Abbatis, ibid. num. 5. 281
- 3 Monachus si certa scientia Papa committat causam, censetur iur per inhabilitatem dispensare, ibid. num. 4. 281
- 3 Monacho Ecclesiae Cathedrali Monachali in causa à Sede Apostolica sine committente, n. 11. de mon. 11. 211
- 3 Monachi praeminent in contemplatione, Clerici in praerogativa

officiorum, in cap. Inter quatuor, numer. 6. de Relig. domib. 494

Monachus appellatur post professionem, in c. Ecclesia, numer. 4. de Immunit. Eccles. 496

Monachus contra Abbatem.

Monachi de Simonia, perjurio, dilapidatione, & insufficientia summi denotare possunt Abbatem, in cap. Licet Heli, numer. 1. de Simon. 48

Monachus quoad Confessiones secularium.

Monachi ad Confessiones secularium a suis Abbatibus approbati in locis ubi dicti Abbates utramque jurisdictionem exercent, an possint audire confitebiles confessionum ex aliena diocesi, in c. Omnia, n. 69. de pœnit. & remis. 313
Monachi possunt audire Confessiones confessionum ad discretionem, in qua sunt ab Episcopo approbati, ibid. numer. 71. 313
Vide in ver. *Regulares quoad confessiones secularium.*

Monachus quoad correctionem.

Monachus, sicut & Clericus appellare potest a correctione, si fiat in forma iudicii, in cap. Ad nostram, numer. 13. de appellatione. 190
Monachorum etiam Episcopi subiectionem correctionis spectat ad Abbatem, in c. De Priore, n. 18. de appellatione. 197
Monachi incorrigibiles de Monasterio sunt expellendi, & Monasterium reformari debet de fratribus alterius Ordinis, si de Monachis ejusdem Ordinis reformari non potest, in c. Relatum, numer. 1. Ne Cler. vel Monach. 664
Monachorum malum exemplum est contagiosum, & alios inficit, ibid. numer. 2. 664
Maxime si proveniat a Prelato, ibid. numer. 3. 664
Vide in ver. *Appellatio de viis vi.*
Et in ver. *Regulares quoad causas.*
Et in ver. *Monasterium quoad reformationem.*

Monachorum creatio.

Monachorum creatio de jure communis spectat ad Abbatem, & Conventum, in cap. Cum Ecclesia Vulturana, numer. 23. de elect. 181
Monachum facit aut pœna devotio, aut propria professio, in cap. Cum virum, n. 2. de Regul. 366
Monachorum creatio spectat ad Abbatem, & Capitulum, in c. Significatum, n. 48. de Regul. 364
Monasterio vacante an Conventus possit Monachos recipere, in c. His quæ, n. 41. de major. & obed. 620
Vide in ver. *Præfatio quoad consensum.*

Monachus quoad curam animarum.

Monachi prohibentur curam animarum exercere, in c. In Ecclesia, n. 7. de Capell. Monach. 501
Monachi de jure communis an possint præfici Parochia libas secularibus, ibid. numer. 9. 501
Monachus claustralis non potest assumi ad curam populi monasterio incumbente, & cur., ibid. numer. 10. 501
Monachi Parochia Ecclesie præficti an, & quando teneantur secum habere socum sui Ordinis, in c. Quod dei amore, n. 7. de stat. Monach. 471
Monachi de jure communis an possint assumi ad Regimen Parochiarum Ecclesiarum sine dispensatione, ibid. numer. 11. 473
Monachus qui præest Ecclesie seculari non debet ibi Divina officia celebrare juxta ritum monasticum, nisi hoc per præscriptum, in c. Cum olim, n. 27. de prescript. 179
Vide in ver. *Regulares quoad curam animarum.*

Monachus quoad electionem.

Monachus in Prælatum electus habet per professionem propriam electionem etiam in iudicio contentioso, in c. Cum dilectus, n. 2. de Consecr. 204
Monachus non potest constituere electioni de se factæ ab extraneo collegio absque sui Superioris licentia, ibidem numer. 3. 204
Monachi unius monasterii ex consuetudine possunt sibi vendicare jus eligendi Abbatem in alio monasterio, ibidem numer. 6. 204
Monachus promissus ad Prælatum clericus monasterii factus ipso censetur ibi tacitam professionem emittere, in c. Quia ingreditibus, n. 19. de testam. 316
Vide in ver. *Abbas quoad transsum.*
Et in ver. *Regulares quoad dignitates.*

Monachorum exemptio.

Monachorum Cassinensium, Carthusianorum, Olivetanorum, Camaldulensium, Camotonorum Regularium Lagranensium, militem S. Jo. Hierosolymitani, & Fratrum S. Spiritus in Saxia exemptio ab Ordinariorum jurisdictione etiam in tribus causis exceptis, in c. Tuarum, n. 10. de privileg. 347
Monachorum Cisterciensium exemptio an habeat locum in causis de iure communi, contractus mixti, aut rei sitæ in loco non exempto, ibid. numer. 11. 347
Vide in ver. *Regulares quoad exemptionem.*

Monachus quoad obedientiam.

Monachus ubi vii degat de licentia Abbatis fingitur degere intra claustrum, in c. Innuentes, n. 39. Quid Cler. vel vover. 13
Præscribere non potest monachus contra obedientiam monachalem quantumcumque temporis degat extra monasterium, in cap. Sicot nobis, n. 6. de Regulari. 387
Monachi censentur esse in potestate monasterii, & Abbatis, & non habent vellet, nec volent, in c. Non est volens, n. 16. de Regulari. 347
Monachus si ex malitia remouetur a loco, quem Abbas ei deputavit, potest officium Superiorem implorare, in c. Cum ad monasterium, n. 30. de stat. Monach. 477
Vide in ver. *Regulares quoad obedientiam votum.*

Monachus quoad Officium Divinum.

Monachus, qui præest Ecclesie seculari, non debet ibi Divina officia celebrare juxta ritum monasticum, nisi hoc per præscriptum, in c. Cum olim, n. 7. de prescript. 179

Monachus quoad officium, vel beneficium.

Monachus si ex malitia remouetur a loco quem Abbas ei deputavit, potest officium Superiorem implorare, in cap. Cum monasterium, n. 30. de stat. Monach. 477
Monachus spolietus officio, vel beneficio manuali sine iusta causa non potest agere interdictio recuperande contra spoliatorem, ibid. numer. 31. 478
Monachus sine obedientiarum, ibid. numer. 36. 478

Monachus quoad Tradicionem.

Monachus etiam Diaconus, vel Sacerdos de jure communis prædicare non potest sine licentia Episcopi, vel Curati, in c. Responsio, n. 17. de lent. excom. 359
Vide in ver. *Regulares quoad Predicationem.*

Monachus quoad proprietatem.

Monachus ad utilitatem monasterii est ex parte donationis, legati, & hereditatis aut ex testamento, quam ab intestato, in c. Non magnopeve, n. 6. & 23. Ne Cler. vel monach. 660
Papa an possit cum Monacho super proprietate, vel libere pecuniæ administratione dispensare, in cap. Monachum, numer. 12. de stat. Monach. 476
Aus sacre de Monacho non Monachus, ibid. numer. 13. 476
Consecratio etiam in memorabilibus non excusat Monachum à transgressionem voti paupertatis, ibid. numer. 14. 476
Monachus, & servus quoad acquisitionem bonorum acquiritur, ibid. numer. 17. 476
Monachus cum venientibus oculis superioris potest habere quasi propriam sicut servus, ibid. numer. 21. 477
Contrarium, ibid. numer. 22. 477
Monachus non dicitur proprietarius qui nil cedit Abbati, & est paratus totum dimittere ad illius nutum, ibid. numer. 18. 477
Contrarium, ibid. numer. 47. 460
Monachi Ecclesie Cathedrales licet accipere à monasterio annuatim pensionem seu totum quinquaginta, ibid. numer. 19. 477
Contrarium, ibid. numer. 65. 463
Legatum factum Monacho sub conditione ut vii iuxta ritum monasterio an valeat, ibid. numer. 24. & 47. 477
Argumentum de seruo ad Monachum non procedit ubi contrarium superior in jure expressum, ibid. numer. 25. 477
Servus Monachalis distractor est quasi secularis, ibidem numer. 23. 477
Monachus an ex tacionitate, & patientia Abbatis possit habere pecuniæ administrationem, ibid. numer. 29. & seqq. 478
Monachus an possit facere elemosinam de rebus monasterii ex permissione Abbatis, ibid. numer. 30. & 31. 478
Constitutio, vel consuetudo monasterii, secundum quam datur certum quod annuum Monacho pro vestitu, an valeat, ibid. numer. 33. & 65. 478
Administratio pecuniarum non potest per Abbatem concedi simpliciter Monacho, sed officiali temporali duntaxat, ibidem numer. 40. & 41. 479
Monachus Legatarius cum certo onere secreto injuncto non acquirit monasterio, in c. Tua nobis, n. 28. de Testam. 285
Monachus factus Episcopus succedit in hereditate sibi post assumptionem de jure, tamque acquirit Ecclesie suæ, in c. In prædictis, n. 70. de probat. 138

- 1 Non definit esse Monachus, nec ubi vivit, si substantialibus Regulari, ibid. num. 71. 118
 2 Monachi nequeunt nomine proprio conductas possessiones habere, in c. Secundo, n. 1. & 11. Ne Cler. vel Monach. 664
 3 Possunt tamen nomine Monasterii si proprias non sufficiant, ibid. num. 11. 664
 4 Monachi nequeunt nomine suo aliorum possessiones conductas easdem ubique necessitas, sed nomine monasterii tantum, ibid. num. 12. 664
 5 Vide in ver. *Regularis quoad Pauperum votum.*
 6 Monachus proprietarius in Aegypto subterranus fuit in Aserquilio cum verbis *Petrus 100, &c.* in c. Cum ad monasterium, num. 9. de stat. Monach. 476

Monachus quoad Successionem.

- 1 Monachus factus Episcopus potestatem hereditatem vendicat non sibi, sed Ecclesie, in cap. Quae in Ecclesiis, num. 79. & 82. de Const. 101
 2 Vide in ver. *Regularis quoad Successionem sua dalem.*
 3 Et in ver. *Abbas quoad Successionem.*

Monachus quoad transfatum ad aliam Religionem.

- 1 Monachus translatus ad aliam Religionem nihil habet commune cum prima, in cap. Reclonates, numer. 38. de Scap. Monach. 468
 2 Monachus non potest committere superiori eum transfatum de monasterio ad monasterium, in c. Quanto, n. 37. de translat. Episcopi. 130
 3 Translatio monachi quid diffinat a translatione Episcopi, ibidem num. 75. 132
 4 Monachus per Papam translatus ad secundum monasterium an possit ad primum redire sine licentia Papae, ibid. num. 122. 137
 5 Monachus translatus ad Praelationem alterius monasterii an teneatur iterum proficere, in cap. Ad Apostolicam, num. 36. de Regulari. 384
 6 Vide in ver. *Monachus quoad electionem.*
 7 Et in ver. *Regularis quoad transfatum.*
 8 Monachus morari debet apud monasterium ad quod transivit, licet penitente super eius transfatu, in cap. Licet, numer. 60. de Regulari. 396
 9 Monachus potest in diversis monasteriis locum habere quoad communitatem spirituum, non autem vagationis causa, in c. Novis, n. 7. Ne fide vacan. 104
 10 Monachus translatus pendente lite super temerario transfatu debet remanere in monasterio, in quo reperitur, in cap. Non est vobis, n. 33. de Regulari. 349
 11 Monachus quoad causas de secunda Religione, ad quam transfuit non petita licentia, cogatur ad primam ingredi, ibidem num. 16. 348
 12 Monachus, vel Conventus transfatus ad aliam Religionem sine licentia Abbatis per censuram Ecclesiasticam regendi compellitur, ibid. num. 26. 348

Monachus quoad vestium, & vestitum.

- 1 Monachi uti non debent licet Camisia, quibus tamen uti possunt Canonici Regulares, in c. Cum ad monasterium, num. 1. de stat. Monach. 476
 2 Monachi debent, & infirmi, & qui infirmitate, vel medicina indigenti possunt vesti carabos in infirmitorio tantum, ibid. num. 40. 477
 3 Abbas potest super vestibus dispensare quantum ad eum tantum, & in aliis casibus hae exceptis, ibid. num. 18. Sed contra, ibid. num. 19. 477
 4 Monachus Bullis ex peculiaris fide Regulari infirmos ad vicium propriis manibus parandum sedit in coenobio, sententia in c. Multa n. 37. Ne Cler. vel Monach. 614
 5 Et agricultura quatenus eis permittitur, ibid. num. 28. 614
 6 Monachi Cisterciensis tenentur Regulas observare secundum originalia instituta, in cap. Reclonates, num. 1. & 6. de stat. Monach. 465
 7 MONARCHIA praestat inter omnia gubernationum genera, in c. Significasti, n. 35. de elect. 315

Monasterium, communia.

- 1 Monasterii appellatio in materia excoisiam non veniunt Ecclesie seculares, in cap. Cum in curia, §. Inferiora, num. 17. de elect. 317
 2 Sectus in materia lae interpretanda, ibid. num. 19. 317
 3 Monasterium venit benefici appellatio, in c. Ecclesiae, n. 43. de stat. Monach. 468
 4 Monasteria Regularium de iure communi habent exemptionem etiam populum non habente, & resiste conestria upum Abbatum, in c. Fratrum, n. 5. de sepul. 391
 5 Monasteria vacante in conventus possit Monachos recipere, in c. Hic quatenus, n. 47. de major. & obed. 610
 6 Monasteria, & domus Religiosae gaudent immunitate, in c. Ecclesiis, n. 18. de Immunit. Eccles. 618

Monasterium commendatum.

- 1 Monasteria commendata solita ex Concilio Lateranensi nominibus Cardinalibus tunc, & quilibet, & benemeritis commendari possunt personis, in cap. Cum ad nostram, num. 15. de elect. 384
 2 Monasteria, quae sunt capiti Ordinum, sed soluta sub se membra habent, an comprehendantur in prohibitione Conc. Trid. n. 1. de Regulari, ibid. num. 13. 384
 3 Monachi monasterii exempti, & commendati non possunt Congregationi iure instituta seque agere, sed tantum se cum aliis Monasteriis in Congregationem reducere ad celebrandum commune Capitulum, in cap. In singulis, num. 9. de stat. Monach. 463
 4 Vide in ver. *Commenda.*

Monasterium curatum.

- 1 In Monasteriis a prima institutione cum laici cura exerceatur debet per Vicarium ad nomen amovibilis, in c. In Ecclesiis, num. 26. de Capell. Monach. 503
 2 Monasteria in his, quae pertinent ad animum curam personarum secularium substant jurisdictioni Episcopi Doctorum, in c. Cum olim, n. 43. de prescript. 186
 3 Nisi Abbas in loco Episcopalem, & temporalem jurisdictionem exerceat, ibid. num. 44. 186
 4 Non sufficit tamen nudum excoisiam, sed requiritur iustus titulus, ibid. num. 45. 186
 5 Monasterium Curatum exemptum visitari potest ab Episcopo iure ordinario in concurrens curam animum, in cap. Cum dilectus, n. 41. de Reg. doctus. 499
 6 Vide in ver. *Abbas quoad exemptionem ab Ordinario.*
 7 Et in ver. *Regularis quoad curam animum.*

Monasterii erectio.

- 1 Monasterium a testatore ordinatum ad debet infra annum completi, an vero sufficit opus inchoare, in c. Non quidem, num. 5. de testam. 159
 2 Monasterium quodvis alibi adificari arbitrio Episcopi, si in loco de testatore preceptum conditum non possit, ibid. num. 14. 160
 3 Monasterium fundatum Episcopi, vel Papae Regulari deogare non possunt, in cap. Reclonates, num. 41. de stat. Monach. 476
 4 Monasteria tam viroreum, quam mulierum in erigi possunt de licentia solius Episcopi, in c. Non amplius, num. 55. & seq. usque ad n. 72. de Instit. 177
 5 Quod de iure communis antiquo, ibid. num. 56. 177
 6 Et quod ex Constitutione Benedicti VIII. ibid. num. 59. 177
 7 Et quod ex Concilio Tridentino, ibid. num. 60. 177
 8 Et quod ex Constitutione Clementis VIII. ibidem num. 61. & 62. 177
 9 Et quod ex Bulla Innocentii X. n. 71. verbi Quotum. 175
 10 Monasterii destructi reedificatio fieri non potest sine licentia Episcopi, reparatio secus, ibid. num. 77. 177
 11 Monasterii erectio sufficitur si Episcopi consensus accedat post factum, ibid. num. 78. 177
 12 Monasteria ex Concilio Tridentino an possint erigi sine licentia Sedis Apostolicae, ibid. num. 60. & seq. usque ad n. 72. 177
 13 Quod in non Mendicantibus, & licentia, ibid. num. 61. 177
 14 Et quod in Mendicantibus, ibid. num. 62. 177
 15 Et quod in Monasteriis Monialium, ibid. num. 63. 177
 16 Monasteria Mendicantium erigendi licentia quae forma ab Ordinariis concedenda ex Bulla Clementis VIII. ibidem num. 61. & 62. 177
 17 Eadem forma servari debet in erectionibus, quae sunt de licentia Ordinarii, non autem Sedis Apostolicae, ibid. num. 66. 178
 18 Monasteria viroreum in Italia post Bullam Innocentii X. erigi non possunt sine licentia Sedis Apostolicae, ibid. num. 71. verbi Quotum. 178
 19 Monasterium infirmis non potest fieri Abbas, vel Prior, & Monachus, ibid. num. 81. 179
 20 Monasterii edificatio est de maioribus, quae non transeunt in generali mandato, ibid. num. 84. 179
 21 Monasteria ordinantur ad Religionem, elemosinam, & hospitalitatem, in c. Novis, n. 13. Ne fide vacan. 104
 22 Monasteria ad quid fundata, & dotata, in c. Reclonates, num. 1. Ne Cler. vel Monach. 466

Monasterium quoad exemptionem ab Ordinario.

- 1 Monasterium subiectum est Episcopo, in cuius Diocesi situm est, nisi probetur exemptum, in c. Cum dilectus, num. 1. & 12. de Reg. doctus. 497
 2 Monasteria scilicet omnia in Congregationem redacta excoisiam sunt a jurisdictione Episcopi, etiam in tribus casibus, in c. Volentes, de privileg. lib. 6. ibid. n. 17. 497
 3 Nisi illa cura animarum imminuat personarum secularium, ibid. num. 18. 497
 4 Monasterium Curatum exemptum visitari potest ab Episcopo iure ordinario in concurrens curam animum, ibid. n. 41. 499
 5 13 Mo-

- 3 Monasteria de jure communi subiecta erant Episcopo Diocesani, sed cum specialis cura, & sollicitudo eorum Monachorum, n. c. Nullus, n. 40. de Regular. 331
- 3 Vide in ver. *Monasterium curatum*.
Et in ver. *Exemptio*.
Et in ver. *Regularis quoad exemptionem*.
- 3 Monasteria exempta quavis sint in Parochia, vel Diocesi, tamen esse sunt de Parochia, nec de Diocesi, in c. Pastoralis, num. 37. de his quae sunt a Prelat. 316
- 3 Monasteria tam Mendicantium, quam non Mendicantium ex privilegio Apostolice exemptionis sunt a visitatione, & jurisdictione Episcopi, in c. Venerabilis, n. 3. de Consecr. 338
- 3 Et quid si sint commendata, ibid. num. 4. 338

Monasteria in Congregatione.

- 3 Monasteria omnia quae sub immediata Sede Apostolica protectione existunt, penitus singulis cunctis in Congregationem redeunt ex Concilio Tridentino, in c. In singulis, num. 7. de stat. Monachor. 48a
- 3 Non tamen possunt invicem, aut alia monasteria se unire, & aggregare, ibid. num. 8. & 10. 48a
- 3 Monachi monasterii exempti, & commendati non possunt Congregationi jam instituta se aggregare, sed tamen se cum aliis monasteriis in Congregationem redire ad celebrandum commune Capitulum, ibid. num. 9. 48a
- 3 Vide in ver. *Capitulum Regularium*.
- 3 Congregationis Ordinis S. Benedicti in Belgio erecto cum facultate aggregandi monasteria non tamquam, in Congregatione rerum Consistorialium examinatur, ibid. num. 10. 48a

Monasterium Monialium quoad Claustrum.

- 3 Monasteria Monialium ingredienti de Episcopi licentia ex causa litium matrimonialium, adulteriorum, & alia huiusmodi incidenti in excommunicationem, in c. Præterea, n. 19. de Convent. Congregat. 431
- 3 Monasterium monialium ingredi non licet auctoritate Episcopali, si ex causa necessitatis ipsius monasterii, in cap. Cùm virum, n. 20. de Regular. 367
- 3 Episcopus permittit non potest se mulieres ex causa litium matrimonialium, adulteriorum, vel alia simili, ingrediuntur monasteria Monialium, ibid. num. 21. 367
- 3 Ingrediendi sepea monasteria Monialium absque licentia Ordinarii, vel alterius superioris an incurrit excommunicationem Papa reservatam ex Bulla Gregorii XIII. in c. Nuper, n. 17. & seq. usque ad n. 37. de sent. excom. 347
- 3 Et quid in Episcopis, & Prelatis Regularibus ingrediuntur sine auctoritate officii, non servata forma ibi prescripta, ibid. num. 37. & seqq. 347
- 3 Et quia potestatem idem incurrit si ingrediuntur in casibus non acceptis, vel cum magno clamore, ibid. num. 39. 347
- 3 Ingrediendi sepea monasteria Monialium præterea licentia revocata, nec Ordinarii licentia subterfugit magis delinquent, quam ingrediendi sine licentia, ibid. num. 31. 347
- 3 Monasteria monialium ingredienti sine licentia ex Concilio Tridentino incurrunt in excommunicationem, non tamen Sedi Apostolicæ reservatam, ibid. num. 39. 347
- 3 Excommunicationis propter ingressum in monasterium monialium ad malum finem sed Sedi Apostolicæ reservata, ibid. num. 36. 347
- 3 Monasteria monialium sepea Prelati hodie ingredi non licet, nisi in casibus necessariis, & cum puro, serio, & Religioso consensu, in c. Ut iuxta, n. 29. de offic. ordinari. 394
- 3 Decretum prohibens Regularibus accessum ad monasteria monialium an deroget Const. concilio Gregorii XIII. ibid. num. 35. 394
- 3 Episcopus non potest concedere licentiam uxori, capta viri ad Religionem transire, ingrediendi monasterium monialium, & ibi degenere cum simpliciter vero Calistano, in c. Præterea, n. 17. & seq. usque in fin. de Convent. Congregat. 411
- 3 Ita demum potest concedere licentiam ingrediendi sepea monasteria monialia si causa sit necessaria, & respectu monialium ipsarum non autem personarum ingredientium, ibid. num. 18. 431
- 3 Vide in ver. *Monasteria*.
Et in ver. *Visitatio Monialium*.
Et in ver. *Claustrum*.

- 3 Statutum Episcopi excommunicatis accedentes ad monasterium monialium exemptum sine episcopi licentia an valeat, in c. Quanto, n. 3. & seq. de Privileg. 277
- 3 Regularis accedens ad monasterium monialium Regularibus subiectarum, & ibi colloquens cum moniali, an possit puniri ab Episcopo, ibid. num. 8. & seq. usque in fin. 277
- 3 Regularis accedens ad monasterium monasteria etiam exempta incurrunt in excommunicationem contra accedentes Episcopi edita pro populo, ibid. num. 9. 277
- 3 Claustra monasterii monialium qualiter ab Episcopo conservanda, & ubi collapsa fuerint, restituerenda, ibid. num. 18. 277
- 3 Claustra custodiam habentes, habent etiam constantiam, ibid. num. 11. 277
- 3 Collocationes claustrorum cum monialibus subiectæ sunt Sacris Canonibus, ibid. n. 21. 277

Signum Reperitur.

- 3 Episcopus tanquam Sedi Apostolicæ Delegatus potest corrigere ab alio claustrum monialium Regularibus subiectarum, ibid. num. 13. 277
- 3 Bulla Gregorii XV. subvicit jurisdictioni Episcopi Regularis delinquentes circa claustrum monasteriorum monialium, vel circa personas in eis degentes, n. 14. 277
- 3 Et verba Bullæ expenduntur, ibid. num. 16. & seqq. 277
- 3 Regularis colloquens cum moniali sine legitima licentia est privatus voce activa, & passiva, & mortaliter peccat, ibid. n. 15. 277
- 3 Regularis intrinseca Episcopi ad moniales an possint puniri ab Episcopo, ibid. num. 31. 276

Monasterium quoad provisionem numeri.

- 3 In monasteriis tam virorum, quam mulierum non plures sunt recipiendi, quam quot de illorum redditibus absque penuria sustentari valeant, in c. Non amplius, n. 1. de inflat. 172
- 3 Monasterii redditus in provisione numeri, ad quam rationem pro alimentis uniusquisque de familia computari debeant, ibid. num. 14. usque ad n. 16. 172
- 3 Quid de jure communi, ibid. num. 15. 172
- 3 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. num. 19. 172
- 3 Monasteria pro duodecim monialibus nullibi fundantur cum minori reddito, quam trecentorum scutorum præter decem ordinariis, ibid. num. 13. 172
- 3 Monasteria de novo creari non possunt nisi duodecim saltem Regularibus in eis habitari, & commode alii possint, ibid. num. 11. 176
- 3 Alioquin fit erecta post diem 1. Junii 1667. subiecta sine omnimodo jurisdictioni Ordinarii loci, ibid. num. 1. 176
- 3 Et nihilominus remanent antiqua prohibita, ibid. num. 14. vers. Et non visum. 177
- 3 Quod locum habet etiam in Religiosis Capuccinorum, Societatis Iesui, & alius que non confueverunt onera milliarum recipere, ibid. num. 13. 177
- 3 Item locum habet etiam extra Italiam, ibid. num. 14. 177
- 3 Numerus personarum in monasteriis nullius debet secundum mensuram facultatum ipsorum, in cap. Non amplius, num. 1. de inflat. 172
- 3 Numerus in monasteriis ex Concilio Tridentino qualiter constitutus, ibid. num. 6. 172
- 3 Numerus præfixus in monasteriis tam virorum, quam mulierum, ad quem spectet, ibid. num. 9. 172
- 3 Si qualiter fieri debet in monasteriis virorum Italici, & Insularum adiacentium, ibid. num. 10. 172
- 3 Constitutio Sanctissimi D. N. Innocentii X. circa statum Regularium compilata in Congregatione refertur, ibidem d. num. 10. vers. Sed quæ Decretis. 172
- 3 Numeri præfixi in quibus monasteriis fieri faciendi, ibidem numer. 11. 172
- 3 Quid de jure communi, ibid. num. 12. 176
- 3 Et quid ex Concilio Tridentino, n. 13. 176
- 3 Numerus mulierum in monasteriis tam virorum, quam mulierum, sed præfixus an augeri possit auctis redditibus, ibid. num. 13. & seqq. usque ad n. 41. 177
- 3 Numeri præfixi habet tacitam conditionem nisi redditus monasterii augeantur, ibid. num. 34. 177
- 3 Numerus non rumpitur ipso jure per augmentationem reddituum, sed inducitur potentia rumpendi, ibid. num. 36. 177
- 3 Numerus augeri non potest nisi ex fructibus supercrecentibus si prænumerari æquale stipendium habente cunctis existentibus de numeris, ibid. num. 37. 177
- 3 Numerus præfixus in monasteriis virorum Italici, & Insularum adiacentium augeri non potest etiam auctoritate redditus sine licentia S. Congregationis Concilio, ibid. num. 38. 177
- 3 Numerus taxato facta in viam Bullæ Pauli V. non competens computanda est iterum faciendâ, ibid. num. 39. 177
- 3 Numerus familiaris à Capitulis generalibus, vel Provincialibus præfixus à Superioribus regularibus augeri non potest etiam præterea augmenti reddituum absque licentia Sacre Congregationis Concilio, in c. Cùm M. n. 48. de Constitut. 216
- 3 Constitutio Innocentii X. pen numero personarum in singulis monasteriis præfixum in Congregatione super statu Regularium compilata, in c. Relatum, n. 43. Ne Cler. vel Monach. 668
- 3 Refertur, ibidem num. 44. 668

Monasterium quoad reformationem, & secularizationem.

- 3 Religiosus locus debet reformari de Religiosis duxit, & non de secularibus, nisi in defectu Religiosorum, in c. Inter quos, n. 1. de Relig. doctis. 494
- 3 Monasterium Regularium nullius circa Papam potest ad statum secularem revertere, etiam in eo Regis auctoritas disciplina sit collapsa, sed reformari debet per ipsius Regularis, ibid. n. 2. 494
- 3 Quid locum habet in monasteriis Monachorum, quam C. Antonianorum Regularium, & ab eorum Regularium, ibid. num. 1. 494
- 3 Monasterium redacti potest ad statum secularem, cum non reputantur Regulares, qui possunt illud reformare, ibidem numer. 4. 494
- 3 Et qui gradus in hoc sint servandi, ibid. num. 5. 494

- Monasterii S. V. doris Maffilii. Secularizatio decessit in Sacra Congregatione nunc Consistorialium, ibid. num. 7. 494
 Ordo Imperator movetur ab Apostolo in monasterium Sancti Pauli de Urbe ad statum secularium reducat, ibidem numer. 3. 497
 Monasterii S. Vincentii Merc. Ordinis S. Benedicti secularizatio decessit, ibid. num. 9. 497
 Arce, propugnacula, & hospitalia multum non sunt iusta causa secularizandi monasteria Regularium, ibid. num. 10. 497
 Monasteria in quibus alii non possunt esse Religiosi, quos sufficiunt pro regulari observantia, licet transferri possint ad statum secularium, ibid. num. 11. 496
 Vide in ver. *Conventus*.
 Monasterium reformari debet de Monachia ejusdem, vel alterius ordinis, nec transferri debet ad Clericos seculares, nisi in defectum regularium, in cap. Relatum, mon. de Clerici, vel Monach. 664
 Declaratur, ibid. num. 8. 664
 Vide in ver. *Monasteria quoad correctionem*.
 Et in ver. *Conventus pars*.

Monasterium quoad successionem, & bona Noxii.

- Monasterium succedere per persona Monachi incapacia riam Monacho invito, in c. Nisi, mon. n. 3. de testam. 183
 Monasterio in loca duramz auctoritatem apprehendere possessionem bonorum sibi a Noxio dotalium intra octo menses ante professionem cum licentia Episcopi, in c. Scramimus, n. 47. & seq. usque in fin. de Regal. 413
 Monasterio nihil intendendum est, vel accipiendum ante professionem ex bonis Noxii, vel parentum, aut consanguineorum sub pena anathematis, ibid. num. 49. & 51. 413
 Monasterium facti desinit conditionem si hares decessit sine filia, in c. In presentia, n. 2. de probat. 133
 Monasterium maritum, & professionem emittens fingitur non solum decedere cum herede, sed etiam cum libera, ibid. num. 19. 413
 Monasterium habetur loco filii, ibid. num. 50. 134
 Procedit in casibus in pure expressis, alia secus, ibid. num. 53. 134
 Monasterium Mendicantium non facit decessit conditionem, si hares sine filio decessit, ibid. num. 56. 137
 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 67. & 137. 137
 Fuit an transeat in monasterium.
 Vide in ver. *Regulares quoad successionem*.
 Monasterium quomodo habeat loco filii, non tamen excludit filium legitimum, & naturalium & facit sibi potestatem quantum ad legitimam, in cap. Cum filius, numer. 4. & seq. de Regal. 413
 Puella monasterium ingredi volens an sit indolendum, ut suffragium non pariteretur per illius professionem, sed propterea usque ad diem mortis naturalis, ibid. num. 23. & seq. usque in finem. 379
 Vide in ver. *Noxii quoad renunciationem*.
 Et in ver. *Regulares quoad successionem*.

Monasteria quoad suppressionem.

- Vide in ver. *Conventus pars*.
 Monasterii S. Joannis in Venetia privilegia quae in c. Cum aliam, n. 47. de practico. 181
 Monasterium Turris Speculorum Urbis non est regulare, neque in eo emittuntur nisi duo vota per se veritate, & obedientia, in cap. La pars, & secundo, n. 16. de Convent. Conjugat. 471

Monasterium quoad Clausuram.

- Mulier absque licentia monasterii vitium ingrediens ex declaratione Pii V. incurre in excommunicationem Papae reformatam, in c. Nuper, n. 35. de sent. excom. 346

Monasterium quoad unionem.

- Monasterium unum per alii alteri aggregari, in quo indicari auctoritate, in c. Reconciliatio, n. 16. de Stat. Monach. 466
 Contrarium, ibid. num. 24. 467
 Monasteriorum fundationibus Episcopi, vel Praelati Regulares deceptae non possunt, ibid. num. 41. 468
 Monasterium, cum in Cathedrali erigatur, canonici servanda est Religio, in c. Nova, n. 12. de Sede vacante.
 Vide in ver. *Pius Admonitionem*.

Moneta.

- Conus solendi sunt ad antiquum Monetaem, in quo indicari fuerit in c. Olim, n. 1. & 2. de Credit. 141
 Nisi sit in alterius monetae solutionem per acceptum, ibid. c. n. 1. & 2. de Credit. 141
 Monetae valor ab omnibus iuribus, vel extrinsecis, ibidem numer. 3. 141
 Monetae valor cum alterius imperialis fieri debet solutio ex an-

- tiqua moneta si erat, si finis ad illius estimationem, ibid. num. 4. 141
 Amplia primo, siue monetae valor fuerit notus, siue incertus, ibid. num. 6. 141
 Amplia secundum si creditur per plures vires recuperari solutionem in alia moneta, ibid. num. 7. 141
 Amplia tertio, etiam si alius receperit sine ulla provocatione, ibid. num. 8. 141
 Amplia quarto, etiam in ultima voluntate, n. 9. 141
 Amplia quinto, etiam in personis, ibid. num. 11. 141
 Amplia sexto, ex quoqueque de speciebus debitorum fuerit contractum, ibid. num. 13. 141
 Limitatio fieri in alterius monetae solutionem descriptam, ibid. num. 14. & seq. 141
 Legatum Fideicommissi solvi debet ad rationem monetae, quae current tempore testamenti, ibid. num. 10. 141
 Idem in legato annuo, ibid. num. 10. 141
 Solutio fieri debet ad monetae currentem tempore solutionis, quando obligatio est incerta, ibid. num. 11. 141
 Penso si valor monetae alterius interfecti, solvi debet de pecunia, quae current tempore reservationis, ibid. num. 11. 141
 Praescriptio inducit tam pro debito, quam pro credito si soluta fuerit moneta unitis speciebus spatio longissimi temporis, ibid. num. 11. 141
 Praescriptio solutio in aliena moneta procedit non obstante provisione creditore, ibid. num. 19. 141
 Praescriptio censura in aliena moneta contra Ecclesiam debet esse quadragesima, contra privatum sufficit triginta annorum, ibid. num. 11. 141
 Monetae valor si alterius extrinseci, fieri debet solutio debito respectu ad valorem monetae, secundum tempus solutionis, ibid. num. 11. 141
 Moneta quando fuit taxata ab initio, in solutione attenditur valor taxatus, ibid. num. 14. 141
 Moneta Principi soluta de iure civili igne comburitur, in c. Cum non ab hominibus, n. 2. de fidei. 18
 In Gallia in auro fervente suffocatur, ibid. num. 17. 18
 MONIALES appellati forent, in cap. Causam, num. 2. de elec. 359
 Moniales possunt compromittere in causis electionum Abbatibus, ibid. num. 7. 319
 Moniales S. Clarae non comprehenduntur in exceptione Concilii Tridentini de statibus mulieribus, in c. Nisi prius, quoniam de elec. Praet. 331
 Moniales agere non possunt ad recuperationem suorum de monasterio egresse sine consensu Abbatis, in c. Periculum, mon. de iur. quae vi met. caus. 618
 Securus ut moniales pro indumento habeant locum manuum suarum, validum est, in cap. Monachi, num. 34. de iur. iur. Monach. 478
 Conventus, ibid. num. 62. & seq. 478
 Monialis non potest filii reservare pecuniam annuatim pro suis necessitatibus, sed pecunia ipsa non obstante reservatione monasterio acquiritur, ibid. num. 61. 478
 Monialibus non licet annuos census emere nomine suo, aut monasterii, nec pecuniam monasterio dare ad hoc nisi aliquam summam quotannis inde percipiant pro suis necessitatibus, etiam monialiter nomine, & ad locum Abbatis, ibid. num. 62. 478
 Monialibus non permittitur ut pecuniam alterius in propriis ferriolis intus arcem, & ejus clavibus prees Abbatis, ibidem num. 63. 478
 Monialibus vitium communem non servantibus interdictum receptio postulant ad habitum, & professionem, ibidem num. 64. & 66. 478
 Monialibus vitium communem sufficientibus quomodo censuratur, ibid. num. 65. 478
 Monialibus non vivendis in communem quibus cautela indulgetur an possint annuatim provisiones recipere, ibid. num. 66. 478
 Moniales Tertiarum an possint collegialiter transire ad strictiorem ordinem de licentia provincialis Ministerii, remanente conventu, Superioris, & conventu in cap. Reconciliatio, numer. 22. de Statu Monach. 466
 Moniales de iure communi possunt ad strictiorem religionem transire, licet perita, licet non obesta, ibid. num. 18. 466
 Et quid post Concilium Tridentinum, & Bullam Pii V. de clausura Monialium, ibid. num. 19. & 21. 466
 Monialium transire ab uno ad aliud monasterium in quibus causis permittitur ex Bulla Urbani IV. ibid. num. 21. 466
 Bulla Urbani IV. super transitu Monialium an sit subdita a Cone. Trid. & Constitutio Pii V. ibid. n. 22. & 40. 466
 Monialibus licet transire ab aliud monasterium quibus conditionibus concedatur, ibid. num. 48. 466
 Episcopus transire non potest Monialem ab uno ad aliud monasterium ex causa fureoris sine licentia Sedis Apostolicae, ibidem num. 49. 466
 Praelati regulares concedunt licentiam moniali tendenti ad episcopatum ex causa de monasterio incurre in excommunicationem, ibid. num. 50. 470
 Monialis post Bullam Pii V. etiam non potest ex uno monasterio transire post in Abbatibus alterius, ibid. num. 51. 470
 Bulla Pii V. non sufficitur secularium reatendi Moniales ad monasteria intra Urbem, ibid. num. 52. 470

- 9 Monialibus ad licentiam clausura in casu inevitabili, & periculosa necessitate, ibid. num. 14. 470
- 10 Bulla Pii V. super clausura monialium habet locum etiam in casibus occurrentibus, in c. Dilectus, n. 3. de temp. ordi. 171
- 11 Moniales fecerunt delinquentes in materia clausurae ab Episcopo absolvi non possunt, ibid. num. 11. 172
- 12 Moniales debent vinum sapere sicut vinum, in c. A crapula, n. 7. de vi. & honest. Cleric. 6
- 13 Pecunia annua quam sibi Monialis reservavit in actu professionis in quo usus per Abbatissam erogari debeat, in c. Infinitas, n. 21. Qui Cler. vel vove. 51
- 14 Monialium receptio etiam in monasterio non exemptis non pertinet ad Episcopum, sed ad Abbatissam, & majorem partem Conventus, in c. Parvulus, n. 30. de regul. 174
- 15 Nec potest nisi principem vel certam personam recipere, ibid. de n. seqq. 174
- 16 Monialibus prohibendum est dotes accipere antequam professionem etiam suis nomine proficiant, seu per aliam causam de illis restituendis professione non sequatur, in cap. Scammas, n. 51. de regular. 418
- 17 Etiam deur curatio banchariorum, n. 74. 418
- 18 Non tamen prohibitum est quin dotes realiter deponantur penes alicuius, qui eas debeat dare monasterio post professionem, ibid. num. 51. 418
- 19 Sed improbitur cautela ut depositaria eorum, quod in depositum recipi ipsi monasterio ante professionem consignat, ibidem numer. 53. 418
- 20 Indulgere tamen Monialibus monasterii Mediolanensi. ut pro dissolutione vestis alieni ante professionem accipiant dotes per litteras per Archiepiscopum sollemniter de illis restituendis preceperat, ibid. num. 54. 418
- 21 Moniales quae dotes accepturi ad Virginibus nondum professas absolviuntur per Papam a peccato de excommunicatione possunt ab Ordinario, ibid. num. 59. 413
- 22 Moniales portare possunt paramum secundum consuetudinem loci, in c. Quia ingrederentibus, n. 6. de testam. 354
- 23 Monialis tacite profecta testari non potest contra factum consuetudinem non obstantem, ibid. num. 11. 354
- 24 Testandi facultas concessa Moniali per officium Punitentiarie sublaesa est a Conc. Trident. ibid. numer. 14. 357
- 25 Renunciatio Moniali tacite profecta non valet, n. 15. 357
- 26 Monialis nondum profecta testari non prohibetur, ibidem numer. 16. 357
- 27 Monialis nondum profecta si confiteretur & eligi in Abbatissam licet aratro 40. annorum in ex hoc consecratur iuramentum professionem emittere, ibid. num. 37. 357
- 28 Moniales in venient appellatione universalem personarum non pauperum, in cap. Significantes, num. 34. de off. deleg. re. missive. 139
- 29 Moniales an possint portare crines, in cap. Vidua, n. 2. de regular. 141
- 30 Moniales supranumerariae an, & quales recipi possint in monasterio in quibus numerus est laxatus, in c. Non amplius, n. 4. & seq. usque ad n. 47. de intro. 178
- 31 Monialium decedentium loco non possunt concipere cuiquam puellae ante vacationem, ibid. num. 47. 178
- 32 Moniales supranumerariae qualitates requisitas habere debent tunc temporis cum loca eis promittantur, vel dantur, ibid. num. 44. 178
- 33 Monialibus supranumerariis facta est et durante ante probationem alimenta a parentibus ministrantur, & post professionem ex dote redditus augentur quantum sufficiens puellis recipiendis, ibid. num. 45. 176
- 34 Monialibus supra numerum recipiendis in monasterio Placentia Congregatio Coenobii probavit ex propinquo ultra dotes se obligare ad annuatim pensionem, ibid. num. 46. 176
- 35 Et promissio facienda est monasterio, & pecunia resti debet debeat ad Abbatissam, ibid. num. 47. 176
- 36 Moniales supranumerariae non subrogantur in locum Monialium decedentium intra numerum, sed semper remanent supranumerariae, ibid. num. 48. 176
- 37 In ceteris tamen ab aliis non differunt, sed illis per omnia sunt aequales, ibid. num. 49. 176
- 38 Monialium numerus etiam in monasterio exemptis ab Ordinario praefixus augeri potest si redditus Ecclesiae augmententur, in cap. Cuius M. n. 47. de Constit. 111
- 39 Monialium vota in electione Abbatissae debet Episcopus, vel Superior ante cancellorum fenestellas audire, vel accipere, in c. Quia proper, n. 11. de elect. 190
- 40 Nec licet alicuius votum sibi mittere possint, si Episcopus debet ad ea accedere pro vota accipienda, ibid. num. 11. 190
- 41 Monialibus an liceat de uno monasterio transire ad aliud strictiori observantiae, scilicet licet non obtenta Superioris licentia, in cap. Licet n. 61. de Regul. 196
- 42 Monialis illegitima an possit eligi in Abbatissam, vel Priorissam absque dispensatione Apostolica, in cap. Ut illis, num. 25. de si. lib. Presbyt. 463
- 43 Et quid in Italia, ubi Abbatissae sunt triennes, n. 36. Vide in ver. Abbatissa. 463
- 44 Moniales S. Clarae non veniunt appellatione fratrum, ibid. num. 39. & 34. 463
- 45 Moniales veniunt Monachorum appellatione, ubi materia requiritur.

convenit Monialibus, ac Religiosis, ibid. num. 41. 463

1 Principes ubi militum eadem ratio, ibid. num. 42. 463

2 Monialis infamia quae ratione debetur in electione iudicium ferre, in c. Quia proper, & illud auctor, n. 4. de elect. 191

Vide in ver. Abbatissa monialium.

Monitio.

- 3 Monitio trina personalis cur requiritur ut Clerici carniscentes, seu Tabernarii perdant prius privilegium, in cap. Ex tunc, num. 10. de Cler. non resid. 57
- 4 Monitio procedit etiam ad inferiores ad Superiores, & de pari ad parem, in c. Qualiter, n. 3. de Cler. non resid. 49
- 5 Monitio una sufficit in more extra iudicialibus, licet in aliis, in cap. Tua nobis, n. 11. de testam. 184
- 6 Monitio in Clericis requiritur ut Clericus carens qualitatibus a Concilio Tridentino requisitis non privilegium amittat, in c. Si quis, n. 11. de foro compet. 36
- 7 Monitio non requiritur ubi apparet de contumacia manifesta, in c. Procuraciones, n. 36. de Censib. 149
- 8 In communicatio an, & quando requiratur monitionem. Vide in ver. Excommunicatione quid Abbatissam.
- 9 Monitio in accusatione, & inquisitione non requiritur etiam procedatur per inquisitionem ad denunciationem alterius, in c. Qualiter, si secundo, n. 83. de Accusac. 10
- 10 Monitio requiritur in iudicio inquisitionis etiam si fiat ad denunciationem alterius, in c. Licet Heli, n. 9. de Simon. 41

Monisterio.

- Vide in ver. Audite Contray.
- Monisteria ad finem revelantur.
- Vide in ver. Excommunicatione ad finem revelationis.
- 1 MONOCULUS a murembus non excutitur, in cap. Licet, num. 16. de Censib. 540
- 2 MONSTRUOSUM est ut qui legitimus ad spiritalia per actionem, circa seculares actus illegitimos remaneat, in c. In dote, n. 18. de rat. & qual. 420
- 3 MORA purgari potest quando parum non committitur ipso iure, in c. Potius, n. 8. ver. Ultime notae, de locat. & conduc. 117
- 4 Alia fecus, ibid. num. 11. 117
- 5 MORALIS macta non vitatur contra demonstrationem, sed contra iudicium, in cap. Ne imitatur, num. 51. de Constit. 34
- 6 Declaratur, ibid. num. 99. 39
- 7 In Moralibus periculum est alteri ferre, & admodum utile veritatem revelare, ibid. num. 113. 41
- 8 Moralis recipitur (speciem non ad huc per accidens evincunt) praeter intentionem, sed ab eo quod est per se intantum, in cap. A crapula, n. 30. de vi. & honest. Cleric. & in c. Audiamus, n. 66. de reliq. & venor. Sanct. 607
- Moralis certitudo.
- Vide in ver. Certitudo.
- 1 MORBUS sordicus qui dicitur, in c. Nisi cum pridem, num. 50. de revent. 342
- 2 Morbus variis parat variis medicinis oportet, in c. Qualiter, & quando, si secundo, n. 54. de accusac. 116
- 3 Mortuus verbum in dubio intelligitur de morte naturali, & non de civili, in c. Cum non ab homine, n. 19. de iudic. 101
- 4 Mortuus ver. Ad Ecclesiam relatum non intelligitur de morte corporali, sed de spirituali, ibid. num. 43. 119
- 5 Mortuus verbum qualiter intelligatur in c. Si quis, num. 2. & seq. usque in fin. de homic. 119
- 6 MORS civilis an, & quando acquiratur naturalis, in c. Cum si, n. 6. de Convent. Conjur. 474
- 7 Mors in extrema leucure sine dolore, ibid. num. 93. 444
- 8 Mors proxima non per se infertur immortali spiritui aeterni, in c. Si quis nobis, n. 34. de regul. 190
- 9 Mortem proximam sperare non licet, in c. Nulla, num. 13. de Consecr. preben. 186
- 10 Mortis eventus inter causas fortuitas computatur, in c. Navigante, num. 53. de iur. 763
- 11 Mortis cogitatio mens turbata alienatur, in c. Cum esset, num. 67. de Testam. 129
- 12 Mors duplex, in c. Cum non ab homine, n. 44. de iudic. 113
- 13 Mors magis est afflicta, quae cum longiori languore sit, in c. Notamus, n. 11. de verb. signific. 186
- 14 Mors civilis non acquiritur naturalis nisi in casibus in iure expressis, in c. Quia diversitate, n. 19. de Convent. Conjur. 193
- 15 Mors aeterna longius est horridanda quam illa temporaria, in c. Non imitatur, n. 37. de Constit. 186
- 16 MORTUUS ob crimine immanitatem traditur bestis in cibum, in c. Conuocum statuta, n. 11. de Constit. 113
- 17 Mortui an magis participent de suffragiis factis in Ecclesia in qua sepulti sunt, quod de facta alibi, in c. Fraternitas, n. 9. de sepul. 193
- 18 Mortui solvantur a poenis Purgatorii ad milit. libertatem per debui solutionem five ex bonis liberandi five alienantur in cap. Quidam, num. 15. de celest. Millic. 578
- 19 Mortuus potest creare Militem, in c. A nobis si secundo, n. 14. de iur. excom. 344
- 20 Mortuus an possit fieri Doctor, ibid. num. 16. 344
- 21 Mortuus potest iungari inferis, ibid. num. 17. & seq. 344

- 1 Fidei tamen, sed non verbi, ibid. num. 31. 343
 2 Mortuum spolians dicitur cum offendere, ibid. num. 19. 343
 3 Mortuus excommunicatus, nec in eorum concordiis, aut aqua cognos-
 citur excommunicati sunt, ibid. num. 10. 343
 4 Mortuum Clericum percutiens ante excommunicationem, ibid. num.
 27. & seqq. 343
 5 Mortuum potest tradi Ecclesiasticis sepulchrum tempore interdicti,
 si vivens habebat privilegium de ingressingendo in Ecclesiam, ibid.
 num. 36. 343
 6 Mortuum non potest dari sepulchrum in civitate, in qua vivens mor-
 tui non poterat, ibid. num. 28. 343
 7 Exanimatum corpus vulnere non puniuntur tanquam de volente,
 ibid. num. 31. 343
 8 Hæres an teneatur satisfactio, & adimplere ea, ad quæ tenebatur
 defunctus.
 Vide in ver. *Hæres*.
 1 MOS non solum temporis longitudinem, in e. Treugas, num. 70. de
 Treug. & pace. 616
 2 MOTUS proprius non firmat gratiam contra preceptum men-
 tem concedentis, in cap. Cuiusmodi, num. 22. de sent. & re
 iudicata. 185
 3 Maxime in prejudicium facere, ibid. num. 39. & 40. 185
 4 Motus proprius Pontificis tunc non potest ut quæ minus legitime
 excludatur à possessione, ibid. num. 37. 185
 5 Motus proprius omnem subreptionem excludit, in e. Super literis,
 n. 27. de Rescriptis. 161
 6 Dari tamen potest de defectu intentionis, ibid. num. 38. 161
 7 Superdico duplex, altera quæ provenit ex parte imperantis, altera
 quæ oritur ex re ipsa, proutiam tollit motus proprius, secun-
 dam non, ibid. d. num. 38. 161
 8 Motus proprius relevat ab omni justificanda gratiam, sed probato
 intentionis defectu, nihil operatur, ibid. num. 39. 161
 9 Requiritur tamen vis aperta quando in concessione est subdita sa-
 crilegiis contrarium dicens, vel operandi, dicto num. 39. verbi in
 prejudicium. 161
 3 MUCRO formalis est duplex, in e. Aqua, num. 21. de Consecr.
 Ecclesiarum. 371
 2 MULCTA propter inopiam rei potest à quolibet iudice etiam post
 sententiam temperari, in e. Licit agilis, §. Cateris, num. 13.
 de offic. ordi. 580
 Vide in ver. *Pena pecuniaria*.
 1 MULIER an sit capax Ordinum, in exp. Ut filii, num. 28. de filiis
 Presbyter. 463
 2 Mulier à successione temporali repellitur propter illegitimitatem,
 ibid. num. 48. 463
 3 Mulier Ecclesiam constituta de Diocesi consensu acquirit ius
 patronatus, in c. Nobis, n. 1. de Jurispat. 516
 4 Mulier dubitans de morte primi conjugis non potest perire in pos-
 sessione debentem ex gratia secundo maritus, in a. Ne nuptias,
 n. 199. de Consecr. 49
 5 Mulier succedens in officio habere jurisdictionem, & curam an
 tenet potest per se ipsam administrare, ac beneficia conferre, &
 curam vno committere capax talia potestatem, in c. Indecorum,
 n. 14. de stat. & qual. 399
 6 Mulierem viri viri gradioris, in c. Cuius, num. 36. de Consecr.
 Conjug. 437
 7 Mulier non dicitur fuisse procreationi liberorum à quinquaginta
 annis supra, ibid. num. 41. 437
 8 Mulieres quinquaginta annis robustæ non teneantur ad jura
 Ecclesiæ, ibid. num. 44. 437
 9 Mulieres natura steriles sunt per carnalem habundantiam, ibidem
 num. 47. 437
 10 Mulieres natura proximitas ad procreandum, & utinam sine concu-
 pientia, & desiderio matrimonii, ibid. num. 48. 437
 11 Mulieres in quæ arce incipiunt esse steriles, ibid. num. 50. 437
 12 Mulierum exempla, quæ post quinquagesimum annum conceperunt,
 ibid. num. 52. & seqq. 438
 13 Mulier excommunicata Apolloniam tempore eligebatur propter
 predicationem officium, ut etiam pueri lavarent, & infantes vi-
 dent, ibid. num. 56. 439
 14 Mulieres per penam facilitas tolerant, & quoniam viri, & eorum, ibidem
 num. 96. 441
 Vide in ver. *Immunitas*.
 1 Multum exempli quæ sine alio cibo diu vixerunt, ibid. num.
 97. 441
 2 Mulier quæ mensu moriens in religionem intravit potest quæ doctrinæ
 quæ exit, & matrimonium contrahere post mortuo viro in-
 gratum renuntiaverit, in cap. Perlatum, num. 11. de lia quæ vi
 met. caus. 675
 3 Mulier quæ prolem ex adultero suscepti post facere debuit ut le-
 gitimi hæredes hinc de mactem parantur, in c. Officiis, n. 3.
 de penit. & remiss. 304
 4 Quid si habeat unde satisfaciat, & sciat quibus satisfaciendum,
 ibid. num. 6. 304
 5 Et quid si hoc sperare, ibid. num. 7. 304
 6 Et quid si non habet unde satisfaciat an teneatur fraudem revela-
 re, ibidem num. 8. 304
 7 Etiam cum periculo vitæ, num. 7. aut famæ, num. 8. & seqq. neque
 ad num. 13. 304
 8 Mulier non tenetur filium ex adultero suscipere revellere, si inde
 grave malum sit proventurum, ibid. num. 12. 304
 9 Mulier non tenetur partum suppressum, vel filium spuriū re-

- velare si de hoc non habeat probationes passas, ibidem num.
 14. 304
 1 Mulier quæ prolem adulterinam marito potest eo confectio-
 ne an sit absoluta à relictione, ibid. num. 16. 304
 2 Mulier in pœnis peccati capere Hospitalis in e. Ad hæc, num. 28. de
 rebus domib. 490
 3 Mulierem contra fœdus non prestat, ibid. num. 30. 490
 4 Mulieres oblique licentia monasteria viri non in gradibus ex declar-
 atione Pii V. incidunt in excommunicationem Papæ reservata,
 in c. Nuper, n. 25. de sent. excom. 346
 5 Mulieres Canonice intrantes in monasteria, in quibus religio non
 est approbata, gaudent privilegio Canonis ex sententia Romanæ,
 in e. Nullus, n. 9. de foro compet. 49
 6 Mulier cum quæ juravit contrahere si ante contrarium in-
 tentionem oculos, vel narium amittat, repelli potest à secuti
 possit, in cap. Consultationibus, num. 43. de Cleric. aggra-
 vant. 166
 7 Mulierum honestas, pretiositas, & pietas, & virtus sine pietate ut vi-
 ri suis magis placeant, non reprobantur, in e. Mulier, num. 61.
 Ne Cler. vel Monach. 616
 8 Sed si fiat ad provocandum alios ad lasciviam est mortale peccatum,
 ibid. num. 69. 616
 9 Si vero ex levitate, aut vanitate non semper est mortale, sed quan-
 doque veniale, ibid. num. 70. 616
 10 Mulieri negans licit in matrimonium confectis non credens, ma-
 rito propter contrarium, in cap. Consultationibus, num. 2. de
 fœd. 18
 11 Mulier dicenti se contraxisse per mortem incubitus onus probandi
 non solum ipsam temporis, sed etiam illius qualitem, ibid.
 num. 9. 19
 12 Mulier à successione temporali repellitur propter illegitimitatem,
 in c. Ut filii, n. 48. de filiis Presbyter. 463

Multitudo.

- 1 Princeps, & Multitudo non est excommunicanda, in e. Responso,
 n. 29. de sent. excom. 362
 2 Declaratur, ibidem. 361
 3 Multitudo etiam mortali peccati res excommunicari non debet,
 ibid. num. 30. 361
 4 Declaratur, num. 37. 362
 5 Multitudo an, & quando excommunicari possit, ibidem num.
 17. 362
 6 Multitudo peccantium patrocinium errorum parit, ibidem num.
 35. 362
 7 Multitudinis ut sit parcendum qui numerus requiratur, ibidem
 num. 39. 362
 1 Multitudo non est parcendum quando exculat, & defendit erro-
 rem, in c. Nisi cum prolem, n. 76. de reman. 343
 2 Multitudo numerosa nihil habet honestatis, in c. Episcopi, n. 1.
 de Privileg. 316
 3 Multitudo in pluribus reprobatur, in e. Cuius propter, §. Illud vi-
 tam, n. 9. de electis. 391
 4 MUNERA Ordinaria quæ sint, & quæ extraordinaria, in e. Licet,
 n. 3. de Cens. 741
 5 Munera etiam sponte oblata in visitatione recipientes maleficio
 propter incuriam, & quia non liberantur nisi duplum restituant, in c.
 Procuratores, n. 4. de Cens. 741
 6 Munera fordida quæ sint, in c. Non minus, num. 15. de immunit.
 Eccles. 612
 7 MUNUSCULA consensum Prælati, & rogatus pro bene hinc
 adipsam an limoniam committant, in e. Tunc nos, num. 36.
 de limon. 39
 8 Simonia iudicio Ecclesiæ non committitur in parvis rebus, & mu-
 nusculis, ibidem num. 37. 39
 9 Simonia cum quod Deum, & in parvis, & in magnis numeribus, &
 animus iudicis ex eis declaratur, ibid. num. 39. 39
 10 ad MURORUM cultum tempore magis necessitatis tenentur
 etiam si sustinent sub professione Romanæ Ecclesiæ, in c. Perve-
 nient, n. 6. de immunit. Eccles. 612
 11 Item exempti, ac Sedi Apollonice immediatè subjecti, ibidem
 num. 61. 612
 12 Item Ecclesiæ Rediores, ibid. num. 3. 612
 3 Compelli tamen debent per suos iudices, non per facultatem re-
 gium, ibid. num. 6. 612
 4 ad Murorum cultum influere necessitate tenentur homines Ec-
 clesiæ, ut municipi, rustici, & famuli, ibid. num. 12. 619
 5 ad Murorum vagabundum in Clerici tenentur quæ necessitas requi-
 rat, ibid. num. 13. 619
 6 Muros municipales nec restant sine auctoritate Principis, vel
 Præsidis, in c. Episcopi, n. 19. de Privileg. 376
 Vide in ver. *Civitas*.
 1 MUTATIO frequens ministeriorum est plerumque Ecclesiæ permi-
 ciosa, in c. Ex parte, n. 16. de offic. Vicar. 719
 2 Mutatores quæ sine rationabili causa sunt in officis, & beneficiis
 Ecclesiasticis sunt contra dignitatem Apolloniam, in cap. Cuius
 olim, n. 9. de sent. & re iudicata. 184
 3 MUTUUS pecuniam non recipit si recipiat aliquod alteri foris,
 usurarius censetur, etiam si periculum in se suscipiat, in e. Nari-
 gani, n. 4. de usuris. 160
 4 Quid de iure civili, ibid. num. 5. 160
 5 Et quid de iure Canonico, ibid. num. 8. 160

- Quid in foro judiciali, num. 21. 161
 Et quid in foro animarum, ibid. num. 24. & 27. 162
 Mortuus cum pacto, ut nihil sibi restitueretur, si monachatus intra certum tempus moreretur, si vivat duplum restituitur, an commutari usuram, ibid. num. 61. 164
MUTUARIUS in ratione muneris veri, vel palliat subit onere periculum rei mortuæ, & semper obligatur ad sortis restitutionem, ibid. num. 43. 163
 Mortuus in morte, an pignus fore percipiat, tunc in iudicio amittitur, in cap. Confessio, num. 1. & 3. de usura. 178
MUTUS, vel ita apertus, ut loqui non possit sine periculo, aut exitio alterius lingue, & quomodo confiteri per scripturam, vel per aliquem confiteri possint, in cap. Omnes, num. 36. de penit. & remiss. 311
 Declaratur, ibid. num. 37. 312
 Mors, & furtum & natura iuribus, & signis expresse profiteri possit, & matrimonium contrahere, in c. Vidua, num. 14. de Regular. 323
 Muri, & furti possunt contrahere matrimonium sine verbis, sed non sine signis, in c. Tunc frater noster, num. 7. & 23. de spons. & matrim. 17
 Mors Archidiaconi cui amissit officium lingue non remouetur ab officio, in c. Carolum pater, 4. de re script. 344
 Idem si amissit officium oculorum, ibid. num. 45. 344
 In **MUTUO** palliano necesse est, ut iuratum quod sperare poterat in interuallum temporis, in cap. Naviganti, num. 47. de usura. 163
 Mutuum per consumptionem reconditum, etiam si quis causam habeat à iure, & pignore, in cap. Gravari, num. 48. de re script. 344
 Mutuum interpretatur presumptum implicium, aut indirectum expliciter, in c. In Civitate, num. 6. de usura. 154
MYSTERIA Christi præcepta, quæ ab Ecclesia solemnizantur tam maiora, quam minores teneantur exhibere credere, in cap. Firmius, num. 44. de Summa Trin. & fidei Cath. 7

N

- NATIUITATIS** sue diem certò facere nemo potest, in c. Lator, n. 67. Qui filii sunt legitimi, 90
NATURA primæ & secundæ insinuat, quomodo nova inducitur, in c. De cetero, num. 33. de Cler. non resid. 40
 Naturam immutare non est in potestate paritum, in c. Massana, n. 20. de elec. 109
NATURALIS causa preteritur accidentalis, in cap. De cetero, num. 33. de Cler. non resid. 40
 Naturalia difficultas immutatur, quomodo accidentalia, in c. Nobis, num. 44. de finem. 42
NATUM esse, & procreant, vel conceptum ex matrimonio non differunt, in cap. Lator, num. 67. Qui filii sunt legitimi. 90
NAVARE consistit multa contra declarationem Sac. Congregationis Concilii, in cap. Cùm venisset, num. 82. de iudic. 17
NAVIGARE dicitur qui uxorem duxit, & car, in c. Naviganti, num. 17. de usura. 161
NAUTICUM fructus de iure civili etiam usque ad usuram certissimum permittitur, in cap. Naviganti, num. 3. de usura. 160
 Sed ea proprietate vocabuli præceptum, & obligationem imponit, ibidem num. 19. & seq. 16
 Necessarium quandoque exponitur, idem utile, & expeditum, in c. Qui Presbyterum, num. 17. de penit. & remiss. 304
 Necessitas ex proprietate designat præceptum, & obligationem, ibid. num. 20. 304
NECESSITAS & utilitas Ecclesiæ regulariter acquiritur, in c. Quædam, num. 2. de penit. & remiss. 304
 Et quæ necessitas, quæ utilitas, ibid. num. 1. 411
 Necessitas à rigore juris excepta intelligitur, in c. Nimis, num. 22. de Presbyter. 478
 Declaratur, ibid. num. 23. 478
 Necessitas inevitabilis ad evitandam irregularitatem quando dicatur, in c. Petito, num. 4. de homicid. 139
 Necessitas extrema non recipit, ut consentiant omnia communia, in c. Cùm presides, num. 74. de Pactis. 613
 Necessitas extrema excusat à summa, usura, & furto, ibidem num. 81. 614
 Necessitas excusat à furto, & rapina, in c. Cùm voluerat, num. 12. de sent. excomm. 377
 Necessitas tempore omnia sunt communia, præsertim cibaria, num. 19. 377
 Necessitas, vel utilitas quæritur esse debet ad hoc, ut Clerici licet solvant collectas pro subsidio laicorum, pendat ex arbitrio Episcopi, & Clerici de incidere, in c. Non minus, num. 1. de unum. & Eccl. 631
 Necessitas facit licitum, quod alia est illicitum, in c. Nihil, num. 26. de elec. 399

- NEFAS** idem impius, & execrabilis in cap. Sacro, num. 30. de sent. excomm. 373
NEGATIO facit rem dubiam, in cap. Si Clericus, n. 3. de foro com. 13
 Si sit verisimilis, alia fecus, ibid. num. 4. 13
 Negatio qualitas in qua iurisdictionis fundatur, non excludit fundus iurisdictionis, sed casum imponit processum super prius parte, donec Iudex de qualitate illa iurisdictionis cognoverit, ibid. num. 10. Declaratur, num. 16. 13
 Negatio qualitas iurisdictionis tribuentis quid operetur, ibid. num. 11. 13
NEGATIVUM regulariter non est probabilis, in cap. Olim, num. 63. de lit. conest. 86
 Negativa in subiecto semper est probabilis, ibid. num. 67. 86
 Negativa indefinita apponit vel falsam ex proprietate sermonis, in c. Si quis, n. 69. de Regular. 330
 Negativa aliquando habet implicium contrarium actum, & non facere est aliquid facere, in cap. Tenegas, num. 66. de Treug. & pace. 636
 Negativa sufficiens probatur ex regulari, in quo dispendio de qua agitur non reperitur descripta, in cap. Consuetudines, num. 47. de Consuetudine. 199
 Negativa unum versum, & affirmam, excludit etiam minima, in cap. In ordinando, num. 30. de finem. 30
 Negativa quidam quædamque, qualiter contraria & quibus modis probari possit, remittitur, in cap. Cùm Ecclesia, num. 21. de caus. poss. & propriet. 110
NEGLIGENTER faciens opus Dei, quando maledictionem incurrit, in c. Dolens, num. 11. de celebr. Missæ. 581
NEGLIGENTIA dilatoria propter dolorem est, in c. Ad audiendum, num. 36. de homicid. 133
 Negligentia Superioris vincitur ex præfatione termini, in c. Irrefragabili, 5. Ecclesiæ, num. 9. de ecclesi. dis. 374
 Negligentia alicuius acquiritur scientia de dolo etiam in foro penitentiali, in c. Quæritur, num. 4. de penit. & remiss. 304
 Negligentia causa de supina dolo acquiritur, in cap. Ad falsarium, num. 27. de crim. fals. 187
NEGOTIATIONEM etiam iustam extra causam necessariam Clerico exercere non licet, in cap. Multa, num. 9. & 66. Ne Cler. vel Monach. 653
 Negotio est Clerici prohibita de iure divino, & contrarietatem mortaliter peccant, ibid. num. 11. 653
 Negotio alia mundialis, alia spiritualis, alia temporalis, ibid. num. 14. 654
 Negotio propriè sumpta in quo differat ab artificio, ibid. num. 23. 654
 Negotio, seu mercatura, quævis sit permixta laicis, tamen Clerico omnino prohibetur, ibid. num. 24. 654
 Negotio alius mercaturæ, nec laici est licitus, nisi ad aliquem finem honestum, vel necessarium, ibid. num. 31. 656
 Negotio alius licitus, an & quando fieri possit illicita, ibid. num. 32. & seq. usque ad num. 57. 656
 Negotio propter avaritiam, vel alium malum finem est culpa venialis, vel mortalis prout est alie sent. ibidem num. 57. 656
 Negotio est opus servile, quod exerceri non potest in Dominica, & festis diebus, ibid. num. 54. 656
 Nisi in mundanis permixtis, diuino modo divina non omittuntur, ibid. num. 55. 656
 Negotiatione maxime nundinatum in Ecclesiis, & Carmenerum sine illicita, ibid. num. 56. 656
 Negotio redditur illicita ex loco suspecto, & inhonesto, ibidem num. 58. 656
 Negotio sit illicita ex materia, quæ nec per se, nec cum admodum potest esse utilis, ibid. num. 60. 656
 Negotiatione in exercere per se licitam, sed ex accidenti illicitam, an teneatur restituere lucrum inde perceptum, ibidem num. 70. 659
 Negotio quibus Clerici sit interdicta, ibid. num. 77. & seq. usque in finem. Quod in Clerico in Sacro, num. 79. 657
 Et quid in Clerico minorum ordinum beneficiatus, ibid. num. 80. 657
 Et quid in non beneficiatus, ibid. num. 81. & num. seq. usque in finem. 657
 Negotio est Clerico omnibus prohibita, & habere unde commodè vivere possint sine beneficio, sine aliud ibid. num. 83. & seq. usque in finem. 657
 Negotio Clericum quasi quandoque pestem fuge, ibid. num. 84. 657
 Negotio quæ ob causam sit Clerici interdicta, ibidem num. 87. 657
 Negotio ut plurimum sine mendacio, & perjurio exerceri non potest, ibid. num. 91. 658
 Negotio quæ non sit principaliter propter lucrum non est Clerici, vel Monachi interdicta, in c. Secundum, num. 5. Ne Cler. vel Monach. 662
 Negotio, seu mercatura est Clerici permixta ex causa necessitatis, ibid. num. 8. 662
 Si tamen vult sibi querere possunt artificio, & labore manuali, ut negotii non licet, ibid. num. 9. 662
NEGOTIUM exercitum Episcopum ad residentiam tripliciter consideratur, in c. Ea parte, num. 20. de Cler. non resid. 47
 Negotia secularia quæ prohibentur Sacerdotibus regularibus, & in-
 cu-

- cultibus, in cap. Non magis potest, num. 9. *De Cler. vel Monach. pat.* 660
- N* Negotiorum fassus ab roiro fuisse ueliter copiam, & licet res esse-
dum non habet, in cap. Cum voluntate, num. 22. de sent. ex-
comm. 378
- N* Negotiorum gestores vivere debent sumptibus eorum, quorum
negotia uti ibi gerunt, ibid. num. 37. 378
- N* Negotii appellatione venit causa tam civilis, quam criminalis, in c.
Si quis, num. 2. de foro compet. 35
- N* Negotium, & negotio quod fit, in c. Multa, n. 12. *De Cler. vel*
Monach. 4613
- N* Negotium quodplex, & quod fit Clerici interdum, ibid. n. 13. &
sequ. usque ad num. 15. 4613
- N* Negotium seculari dicitur tribus modis, ibid. num. 17. 4614
- N* Negotium seculari accipitur large, stricte, & strictissime, ibid.
num. 18. 4614
- N* Negotium seculari peius provent ex carnali concupiscentia non
satisfactione est omnibus prohibitur, sed paucis Clericis,
ibid. num. 19. & 78. 4614
- N* NEMO potest per alium facere, quod per seipsum facere non po-
test, in c. Accipimus, num. 60. de pact. 606
- N* Nemo cogitur ad seipsum, sed ramen ad seipsum dirigitur, & obligatur, in
c. Canonum statuta, n. 66. de constitut. 10
- N* NEPOS ex fratre, vel sorore non prohibetur immediate succedere
in beneficio patris, vel avunculi, in c. Non sum, num. 27. de
arbitr. 691
- N* Nepos appellacione proprie intelligitur nepos ex filio, vel filia,
ibid. num. 28. 691
- N* Sed ex communi usu loquendi venit etiam nepos ex fratre, vel sorore
in materia quae loquunturque odiosa, ibid. num. 29. 691
- N* Nepos de iure potest obtinere beneficium non vacans per resignacionem
anterioris, in c. Si pater, n. 7. de off. deleg. 577
- N* Et quod possit Contrahere in Pri V. ibid. num. 8. 578
- N* Nepos legitimus ex illegitimo patre, an admitti possit ad benefi-
cium, quod ipsius Avus habuit non obstante Concilio Tridentino
cap. 17. sess. 25. in cap. Ad extirpandas, num. 37. & sequ. de il-
lus Presbyter. 473
- N* Nepotes an comprehendantur filiorum appellacione, ibidem
num. 36. 473
- N* Nepos legitimus ex filio illegitimo, an prohibetur obtinere benefi-
cium avium vivente avo, & patre, adeo ut eius favorem nec
aves resignare, nec penio constitui possit, ibidem num. 40.
pag. 473
- N* Nepos legitimus ex patre illegitimo eo mortuo non recedit in pote-
statem avi, ibid. num. 41. 473
- N* Nepotes in materia favorabili veniunt filiorum appellacione,
etiam si dispositio loquatur de filio ex filia, ibid. num.
45. 474
- N* Nepos illegitimus ex filio eodem illegitimo, an excludatur a benefi-
cio avi, ibid. num. 48. 474
- N* Nepos an possit immediate succedere in beneficio avi, in c.
Ex transmissa, omnia 5. & nom. sequ. usque ad num. 24. de filius
Presbyter. 467
- N* Referuntur Auctores, & fundamenta primae opinionis, ibid. & nom.
sequ. 467
- N* Nepotes veniunt filiorum appellacione ex proprietate vocabuli,
ibid. num. 7. 467
- N* Contrarium, ibid. num. 15. & sequ. 467
- N* Nepos ex filio, quamvis in succedere possit immediato in beneficio avi
vivente patre, non tamen eo mortuo, & cur, ibidem num.
12. 467
- N* Contrarium, num. 24. 467
- N* Nepos ex filia potest immediate obtinere beneficium avi, sive ma-
ter vivat, sive non, ibid. num. 13. 467
- N* Nepos venia appellacione filiorum ex quodam interpretatione, ibid.
num. 17. & 22. 467
- N* Quae locum non habet in materia odiosa parali, vel coarctat
interpretatione, ibid. num. 20. & sequ. 468
- N* Nepos non venit appellacione filiorum, nisi materia sit favo-
ralis, & avara, vel familiaris sit in nepote, ac in filio,
ibid. num. 22. 468
- N* Nepos ex fratre an prohibetur immediate succedere in beneficio
patris, vel fratris fratris, ibid. num. 24. 468
- N* Verbum verbum recipit hanc interpretationem, 3. scilicet ad reve-
rendiam, in c. Falsidica, num. 48. de crim. fals. 171
- N* NICENI Concilia auctoritas, & praeminencia quamvis Firmetur,
num. 3. de Summ. Trinitate sed Cath. 3
- N* Miraculum in Nicra Synodo, ibid. num. 3. 3
- N* Ex NIHILIO nihil produciunt, in c. Non quidem, num. 57. de testa-
ment. 263
- N* Nihil potest operari antequam incipiat esse, in c. Quia ingruentis-
bus, num. 9. de testam. 254
- N* Nihil dictum quantumvis quoniam excludit, in c. Navigans,
num. 16. de iur. 161
- N* Nihil remota scriptum, in cap. Vellera, num. 77. de inhabitat. Cleric.
& Mulier. 11
- N* Nihil est proprie tale, quod non est simpliciter tale, ibid. num.
123. 11
- N* Quid nihil est supplementum non recipit, ibidem num. 145. 11
- N* NORILLI carenti privilegio nobili est preferendum, in c. Eam te,
num. 44. de test. & qual. 407
- N* Nobilis, & doctor pinguiora beneficia consequi debet, quam igno-
bilis, & idolor, in cap. Episcopus, num. 1. de proben. 71
- N* Nobilitas intelligitur non solum generis, sed & animi, & morum, in
c. Prudentes, num. 4. de donat. 244
- N* NOLLE, & non posse iure acquiescere, in cap. Quirius, n. 1.
de test. & qual. 415
- N* NOMEN dignitatem non sufficit in respectu, & styli Curiae, sed
requiritur etiam proprietas, & cognomen, in c. Cum accesserit,
num. 4. de constitut. 107
- N* Nomina propria ad beneplacitum imponuntur, in cap. Cum fecer-
dum, num. 15. de proben. 91
- N* Nomen debet esse consonum rei, in c. Ad nudentiam, & secundum,
num. 11. de rescript. 103
- N* Nominum diversitas non semper arguit diversitatem in substantia,
in c. Ad hoc, n. 13. de proben. 86
- N* Nomina propria in respectu, an & quando exponi possint ab-
breviate per postula litterarum, in cap. Cum M. num. 15. de
constitut. 103
- N* Nomina debent esse consonantia rebus, in cap. Odoratus, n. 47.
de solat. 348
- N* Nominis proprii expressio in materia dignitatem concernente non
restringit dispositionem ad personam, in c. Cum ex illo, n. 7. de
translat. Episcop. 317
- N* NOMINANS indignantem sine privati pro illa vice potestatem no-
minandi, si nominatio sit perfecta, utilis facit, in cap. Bonae me-
moraz, num. 47. de postul. Prelat. 203
- N* NOMINATIO facta Superiori tribuit ius nominandi, ut ex pen-
dente ad electionem non fit procedendum, ibid. num. 51. &
78. 203
- N* Nominatio, in qua exprimitur consensus de personis, eodem est
quod electio, ibid. num. 52. 203
- N* Nominatio quae fit per unum tantum propter, non dicitur electio,
ibid. num. 53. 204
- N* Nominatio fit de pluribus, postulatio vero, & electio de uno tan-
tum, ibid. num. 58. 204
- N* Nominatio licet possit alternari, postulatio non, ibidem
num. 60. 204
- N* Nominatus primis censetur dignior, maior, & magis dilectus, ibi-
dem num. 70. 204
- N* Nominatio nullum ius tribuit antequam fuerit Superioris praesentia,
ibid. num. 78. 204
- N* Nominatio quae fit ante scrutinium, non tribuit ius, ibid. num.
79. 204
- N* Nominatio tres sunt species, ibid. num. 79. 204
- N* ex Nominatio non acquiritur nisi nominatio sit sollemnis, in
cap. Publicator, num. 20. de elect. 309
- N* Nominatio ante scrutinium scilicet indignum, an sit privati pro illa
vice potestatem eligendi, ibid. num. 81. 204
- N* Nominatio 5. & traditum potest per legitimam regulam non
necesse terminari, in c. Lator, num. 18. Quid si sit leg. 31
- N* Fallit quando quod electio non habet potestatem ad con-
cedendi legitimam, ibid. num. 19. 31
- N* Fallit quando in nominatione facta principaliter propter se con-
jungitur cum institutione, ibid. num. 20. 31
- N* Fallit tertio si cum tractatu concurrat alia adminicula, ib. n. 21. 31
- N* Fallit quarto si tractatus, & corpus interit, nominationis, & tractatus &
quiescat, ibid. num. 23. 31
- N* Nominatio potius quando inferat ad filium legitimum, &
ibid. num. 24. 31
- N* Nominatio patris fortissima dicitur confectio legitimata filii,
ibid. num. 26. 31
- N* Nominatio patris in actu proportionabili filio legitime procre-
ata constituit eum in quasi potestate qualifacaz legitimatae,
ibid. num. 28. 31
- N* Nominatio sola absque tractatu non probat legitimam contra
reclamam, ibid. num. 33. 31
- N* Nominatio patrum probat legitimam, maxime si fiat in
actu filio legitime proportionabili, in cap. Per cum, num. 8.
de fili filii legit. 67
- N* Nominatio patrum super legitimam non datur quando
tractatus est in contrarium, maxime si cum tractatu concurrat
fama, ibidem num. 27. & 11. 99
- N* Etiam si pater non innovaverit filium legitimum in exteriori, tuncque
habeat eum institutum, ibid. num. 31. 99
- N* Nominatio iuxta.
Vide in ver. Papa quod intentionem.
- N* NOTABILIS idem infamum reducit quae proprii delicta, & ma-
gis mores, in cap. De prore, num. 6. & nom. sequ. de op-
pellat. 106
- N* NOTARIJ communiter creantur iudices ordinarii in Quoniam,
num. 16. N. Præf. v. itaz. 78
- N* Ex sunt magistratus seu consueverunt, habentque jurisdictionem
habita, licet non adu, ibidem numer 17. 78
- N* Et dicuntur iudices Cathedralis, ibid. num. 18. 78
- N* Item faciunt per ceptum, & carcerantiam, ibid. num. 19. 78
- N* Beneficium jurisdictionis proceget potest de iuribus ad actum, ibi-
dem num. 20. 78
- N* Et possunt expellere, quae sunt voluntaria jurisdictionis si fili
comparuerint, ibid. num. 21. 78
- N* Notario, seu Admario venditori non possunt fructus ex jurisdic-
tione provenire, ibidem num. 22. 78
- N* Pandecta, seu taxa mercatum in solibus Notariorum af-
ferenda, ibid. num. 24. 79

- Reliqui in ver. Cancellarius.*
 1 Notarius in causa electionis potest esse laicus, in cap. Quisquis, num. 19. de elect.
 1 Notarius quondam officium suum tenet esse servit publicum laicorum, in c. Clericorum, ibid. num. 10.
 1 Notarius in causa heretici, in c. Visitatione Capituli Cathedralis debet esse Clericus, ibid. num. 31.
 1 Notarii duo adhiberi possunt in visitatione Sanctimonialium, in c. Ut natus, num. 1. de off. ordin.
 1 Et quid in alius visitationibus, ibid. num. 9.
 1 Notarius ipso iure privatus officio non potest valde instrumenta conficere, in c. Siue te, num. 1. No. Cler. vel Monach.
 1 Requiritur tamen declaratio super factis, ibid. num. 9.
 1 Notarius esse vile officium, ibid. num. 14.
 1 Notarius cum quod creatur, quae debet jurare, ibid. num. 16. de legq.
 1 Notarius requiritur scire per propria officio, ut instrumentum conficiat, quod si non fecerit est perjurus, ibid. num. 17.
 1 Notarius tenetur abbreviatum, seu matricem in suo Cathedrali potest, ibid. num. 1.
 1 Notarii non possunt creari ab Episcopo, ibid. num. 4.
 1 Notarii creari a Papa, vel Imperatore possunt officium exerceat per totum orbem, ibid. num. 4. et num. 45.
 1 Notarius non in suo Regno, vel Provincia creare possunt reges, & Principes non recognoscunt Superiores, ibid. num. 4.
 1 Item Comes, Baronem, & alii feudatarii in suis territoriis, ibid. num. 4.
 1 Item Universis, seu Magistratus, ibid. num. 4.
 1 Item quibus Praesides in servit per jurisdictionem, ibid. num. 49. de leg. 1.
 1 Notarii creari ab Episcopo in Regno Franciae appellantur jurati, ibid. num. 1.
 1 Notarius creandi auctoritas Episcopo tribuitur extra diocesis non extenditur, ibid. num. 1. de leg. 1.
 1 Notarii non possunt conficere instrumenta extra territorium constituta, nisi de licentia illius, ad cuius jurisdictionem declinant, ibid. num. 3.
 1 Conficitur tamen intera territorium faciente ubique plenam silem, ibid. num. 3.
 1 Notarius creare est actus voluntariae jurisdictionis, & in subditos & viceri potest in extra territorium, ibid. num. 3.
 1 Notarii creari ab Episcopo auctoritate Papa possunt officium exercere ubique terrarum, ibid. num. 3.
 1 Notarius laicus non potest in spiritualibus, & Ecclesiasticis instrumentis conficere, ibid. num. 3.
 1 Contrarium, ibid. num. 3. de leg. 1.
 1 Notarius quandoque accipitur pro scriptore, ibid. num. 3.
 1 Notarius quilibet minime videtur, per officio delinquentibus Episcopo, ad tempus, vel in perpetuum prohibere possunt episcopi officium in spiritualibus, & Ecclesiasticis, ibid. num. 4.
 1 Notarius Episcopus prohibere non potest exercendi officii usum in notariis, & libris propriis orationis iustitiae laici in terra Ecclesiae, ibid. num. 4.
 1 Potest tamen quoad negotia, & libris locorum pietatis & laici adhiberi visitationem, ibid. num. 4.
 1 Item quod contra factis personarum Ecclesiasticarum super eorum bonis patrimonialibus, ibid. num. 4.
 1 Notarius an per multumque conficiendi in collatione ordinis, vel Beneficii, vel per hanc diffinitionem, seu testimonialibus possit aliquam mercedem accipere, saltem a sponte dantebus, in c. In ordinem, in c. 1. & c. 2. usque in fin. de sum.
 1 Quid si percipiat salarium ex publico, ibid. num. 17. de sum. 17.
 1 Et quid si non percipiat, ibid. num. 16. & c. 1. de sum. 17.
 1 Et quid si salarium non sit congruum, num. 17. de sum. 17.
 1 Et quid si Notarius Episcopo, ibid. num. 18. & c. 1.
 1 Et quid si extra territorium, ibid. num. 19. & c. 1.
 1 Et quid si officium Notarii sit necessarium ad probationem ordinis, ibid. num. 1. & c. 1.
 1 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 17.
 1 Notaria Papa possunt mercedem accipere prout taxationem factam pro qualibet Bulla, ibid. num. 17.
 1 Notarius accipiendo aliqui sponte oblatus ab Ordinatis, si non ea intentione ab initio ad huc accessit, simoniam non committit, ibid. num. 34.
 1 Praeter in c. consuetudo viget aliquid offerendi, quod pietatem & devotionem praefertat, ibid. num. 35.
 1 Notarii, & alii ministri Episcopos abstinere debent ab omnibus exactionibus, in iudiciis, vel inmoderatis, ibid. num. 37.
 1 Notarius si ex parte per instrumentum ordinis, vel in iudiciis, vel in iudiciis ultra decimam partem committit simoniam, non tamen iure Divino damnatur, ibid. num. 37.
 1 Notarius laicus potest electionis interesse, si scribat processum, in c. Massina, num. 6. de elect.
 1 NOTARII de huiusmodi, etiam si notarium sit facti transcurrit, audiendi non sunt appellantes, in c. Cum ex munio, num. 47. de nov. oper. nuntiaz.
 1 Notarius Clericus fornicatoris, ibid.

- Vide in ver. Excommunicatus quod perjurissimus.*
 1 Notarii maritum difficultes est, & involuta, ibid. num. 66.
 1 Notarium quid sit, & quocumque, & de ejus speciebus, ibid. num. 67.
 1 Notarium in genere sumptum quid sit, & unde debeat, ibid. num. 68. & seqq.
 1 Notarium aliud juris, aliud facti, aliud praesumptionis, ibid. num. 69.
 1 Notarium iuri qualiter describitur, ibid. num. 70. & 71.
 1 Confessio in iure facta prout notarium, ibid. num. 71.
 1 Acta iudicialia probationis in iure, & dummodo facta probentur, & sit conclusum in causis, ibid. num. 72.
 1 Sententia indit notarium si sit canonice lata, ibid. num. 71. & 72.
 1 Etiam factum, super quo lata est nullo modo sit probatum, ibid. num. 74.
 1 Notarii facti descriptiones variae, ibid. num. 77.
 1 Notarium facti triplex, id est facti permanentis, facti transcurrit, & facti interpolati, ibid. num. 78.
 1 Notarium facti permanentis quod dicatur, & ejus exempla, ibid. num. 79.
 1 Concubina publicae decore cadit sub notarii facti permanentis, & copula verò sub notarii praesumptionis, nisi extaret soboles, ibid. num. 80.
 1 Vox Praetoris cum sit transcurrit in notarium non transcurrit, ibid. num. 81.
 1 Notarii facti transcurrit exempla, ibid. num. 82.
 1 Notarium facti interpolati quod dicatur, & ejus exempla, in d. c. Vestra, num. 83. de cohabit. Cler. & vobis.
 1 Notarium praesumptionis quid sit, ibid. num. 84.
 1 Et illius exempla, ibid. num. 85.
 1 Notarium praesumptionis ut inducatur, quae requirantur, ibid. num. 87.
 1 Notarium facti ut inducatur quae hominum scientia sit necessaria, ibid. num. 88. de leg. 1.
 1 Decem homines faciunt Praetorem, & testimonium unum Praetoris facit etiam esse notarium, ibid. num. 89. & 90. de leg. 1.
 1 Iudiciis arbitrio relinquuntur quae homines faciunt notarium, ibid. num. 91.
 1 Dummodo non sit major pars vicinis, nec pueriores, quibus decem, ibid. num. 92.
 1 In notario an ordo iuris sit servandus, ibid. num. 94.
 1 Ceterum in notario, an quando requiratur, ibid. num. 95.
 1 Sententia in notario an sit necessaria, ibid. num. 96.
 1 Notarium an requirit probationem, ibid. num. 97.
 1 Quid in notario facti permanentis, in c. Vestra, num. 98. de cohabit. Cler. & vobis.
 1 Et quid in notario facti, vel praesumptionis, ibid. num. 99.
 1 Et quid in notario facti interpolati, ibid. num. 100.
 1 Et quid in notario facti transcurrit, ibid. num. 101.
 1 Notarium per quod testis pro-ctat, ibid. num. 102.
 1 Appellatio an debeat a sententia facta super notario, ibid. num. 103.
 1 Notarii criminatos non audire appellantes, ibid. num. 104.
 1 Notarium & publicum in quo differant, in c. Non potest, num. 11. de fene. & de iudic.
 1 de Notario facti est, ut constet etiam extrajudicialiter, ibid. num. 15.
 1 Notarium non inferitur ex sola negatione, in cap. Si Clericus, in c. 5. & seqq. de foro comp.
 1 Notarium facti permanentis nullo quae probatione, in c. Periculum, num. 41. de iur. quae vi met. caus.
 1 Iudex non debet permittere, ut factum, cui notaria oblat ex d. c. puto, in iudicio deducatur, in cap. Intelleximus, num. 11. de ordin. caus.
 1 Verba ipso iure licet non excludant declarationem super factis, tamen licet est si factum sit notarium, in cap. Quid a Praedecessore, num. 68. de schism.
 1 Notarium licet non constet Iudici, tamen si verò sit tale, sententia irrevocabili tenet, sed Iudex peccat, in cap. Cum elius, num. 43. de fene. & de iudic.
 1 Sententia non est revocanda, si ex ipso factis constet Iudici factum esse notarium, & absente Iudice desinendum compere, ibid. num. 44.
 1 Notarii dixerunt multi, qui non sunt, & idcirco iuribus est paulum, & quoniam quod notarium licet demandandum sine cautione, ibid. num. 45.
 1 *Vide in ver. Civitas.*
 1 Super notorio potest procedi in absentia parvis cognoscendo, sed non exequendo, ibid. num. 47.
 1 Notarium Iudici, in Iudiciis actis consistere debet esse tale, in cap. Sacro, num. 37. de iur. excomm.
 1 NOVALE quid sit, in cap. Naper, num. 17. de decim.
 1 NOVATIO privilegii non penitentiarius, nisi de eo verisimiliter cavetur, in c. Cum contraxit, num. 41. de foro comp.

Notarius.

- 1 In Notariis, & praefectis Superiori, & familia a quibus constitui, & amoveri possit, in c. Relatum, num. 83. No. Cler. vel Monach.
 1

- 3 Vita communis in novitiis, & professoribus exacte observanda, ibid. num. 14. 615
 5 Novitius proterari non potest a superioribus regularibus ultra annum, nisi ex iusta causa, & ad breve tempus, in c. Qui Presbyterum, 126. de pœnit. & remiss. 300

Novitius, communis.

- 3 Novitius professio proximo acrius tenenda, in c. Ad nostram, 28. de Regular. 311
 5 Reges Christianissimi infamia de novitiis non recipiendi, nisi in Religiosis priorem iudicium servantibus, in cap. Cum virum, num. 51. de Regular. 370
 5 Novitii raro sumptu vocabulo Regulares appellentur, in cap. Cum in magistrum, num. 34. de electi. 303
 4 Novitius non dicitur per solam acceptationem ante actum habens suspensionem, in cap. Infamatus, num. 47. Qui Cler. vel voven. 54
 3 Fieri debet iuxta Monasterii classem, in cap. Porredum, num. 6. de Regular. 374
 3 Novitii qui dicuntur, in c. Statim, n. 6. de Regular. 409
 3 Novitius non dicitur post susceptionem habitum probationis ibidem num. 48. 411
 3 Novitii quavis cum effectu non sine Religio, sunt tamen personae Ecclesiasticae, & gaudent privilegio fori, & Canonis, ibidem num. 47. 412
 3 Novitii praefici possunt Abbatibus per viam postulationis, vel collationis, in c. Quia ingredientibus, num. 17. de testam. 276
 3 Contrarius, ibid. num. 36. 257
 3 Novitiam fieri debet in Religione approbata, aliis professio est nulla, nullaque inducit obligationem, in cap. Confusio, n. 1. l. de Regular. 411
 3 Novitius profecti possunt in Monasterio nisi commodè vivere nequeat, dummodo post collocatur in alio, nisi commodè alii possit, in c. Non amplius, num. 40. de instit. 177
 3 Novitii qui tendunt ad professionem, dicuntur Religiosi, licet non sint tales cum effectu, in c. In praesentia de probat. num. 101. 140
 3 Non tenentur ad Horas Canonicas, sed ad aliquod intermedium, in c. Presbyter, num. 17. de celeb. Missar. 374
 5 Novitii possunt esse in iudicio absque superioris licentia, in cap. Qui Presbyterum, num. 110. de pœnit. & remiss. 299
 5 Novitii si dicit recipiunt a Monasterio alimenta, & portiones, quae in eorum locum subrogantur, in cap. Cum in magistrum, num. 16. de electi. 308
 3 Novitius est de iurisdictione Ecclesiastica, in c. Cum dilectus, n. 1. de success. ab intest. 288
 3 Novitii qui sunt, ibidem num. 9. & 11. 288
 3 Novitius contrahit domicilium in loco ubi agit annum probationis, in c. Cum inter vos, n. 8. de sent. & re judic. 187
 3 Novitii decedenti canonica portio non debetur Ecclesiae, cujus erat Parochianus ante ingressum Religionem, ibid. num. 9. 187
 6 Novitius est sub iurisdictione Ecclesiae, & convenit debet coram Iudice Ecclesiastico, ibid. num. 11. 188
 3 Novitium percipiens est 12. communis, ibid. num. 11. 188
 3 Novitii mores pro collatione prius consuevit Minorum Ordinum qualiter praecogit esse debent, ibidem num. 16. & seqq. 182
 3 Novitius in quo respectu Religiosus fit iudicandus, ibid. num. 19. & sum. 31. 182
 3 Decreta S. Congregationis super statu Regularium pro novitiis recipiendis, in c. Relatum, num. 77. & sum. seqq. usque in fin. Ne Cler. vel Monach. 674
 3 A Novitiis nihil recipiendum excepto victus, & vestitus tempore probationis, ibid. num. 81. 674
 3 Novitii post professionem in professoribus sunt collocandi, ibid. num. 82. 674

Novitius quoad aetatem.

- 3 Bulla Pii V. de Novitiis non recipiendi, nisi post decimum octavam annum, in c. quomodo sit temperanda, in cap. Cum virum, num. 47. de Regular. 370
 3 Aetas nulla est in masculis praesentia a Concilio Tridentino ad suscipiendum habitum Novitiam, in c. Ad Apostolicam, num. 14. de Regular. 383
 3 Et quid in mulieribus, ibid. remissit. 382
 3 Nevitia ex voto Religionem ingressa profecti non possunt ante annum decimum sextum completum, nec infra annum probationis, in c. Confusio, num. 43. de Regular. 402
 3 Aetas in Novitiis, Clericis, & Conventibus, in c. Relatum, num. 101. Ne Cler. vel Monach. 674
 Vide in ver. Prof. si quoad aetatem.
 Et in ver. Novitius quoad consensum.
 Et in ver. Julia.

Novitius quoad annum probationis.

- 3 Novitius qui a Monasterio exiit aliam Religionem intercedit, & in eadem horas permittit, rediens, tunc incipit novum annum probationis, in c. Ad nostram, num. 17. de Regular. 371
 4 Novitii ex Regula S. Benedicti qualiter sint probandi, in cap. Infamatus, num. 18. Qui Cler. vel voven. 52
 4 Novitius qui statim sex menses in Monasterio, & postea in

- 616
 31. & seqq. usque ad 39.
 4 Novitius qui peracto probationis anno rediit ad seculum, non ad Monasterium revertebatur profecti possit sine novo anno probationis, ibid. num. 32. 72
 4 Novitius, qui tertio menses in Monasterio moratus fuerit, & scriptis post alios novem menses professionem emisit, habuitque professionem octodecim menses gestavit, non obligatur ex professione expellitur, sed ex tacta, ibid. num. 14. 72
 4 Novitius non tenetur probare omnes asperitates Religionis in specie, sed satis est, ut illas probet in genere, ibid. num. 40. 73
 4 Novitius qui nonquam ingressus est Monasterium, sed extra illud habitum Regularem suscepit post Concilium Tridentinum potest ad professionem adire, ibid. num. 41. 73
 3 Novitiam, si non approbatus tempus quando dicitur ex veterum Canonum dispositione, varie refertur sententia, in cap. Ad Apostolicam, num. 1. & seqq. usque ad n. 13. de Regular. 374
 3 Novitii ex Regula S. Benedicti probantur per duodecim menses ibidem num. 6. 381
 3 Novitii post Concilium Tridentinum expleto anno probationis, aut ad professionem sunt admissi, aut a Monasterio expellendi, ibid. num. 7. 381
 3 Novitius ob defectum aetatis, vel alia ad profectum inhabilis expellitur anno epi non debet a Monasterio, sed expectari potest quousque fit habilis ad profectum, ibid. num. 13. & seqq. 386
 3 Novitii in Religione Societatis Jesu probationis biennio, ibid. num. 15. 386
 3 Novitii Ord. S. Dominici in articulo mortis profecti possunt ante annum probationis ad effectum iuramentis indulgentiarum, & gratiarum spiritualium ex indulto P. V. ibid. num. 12. 383
 3 Et quid post Bullam Gregoriam XIII. in causa, ibid. num. 33. 387
 3 Novitii qui post annum probationis exire a Monasterio inde ad triennium revertebant, post statim profecti, nisi Religiosis, aut personis condito firmatibus, ibid. num. 43. & 63. 384
 3 Novitiam non exigit nisi professio non est necessaria, ibid. num. 46. 384
 3 Novitii ex voto Religionem ingressi profecti non possunt ante annum decimum sextum completum, nec infra annum probationis, in c. Confusio, num. 43. de Regular. 402
 5 Novitius, qui transito anno exire a Religione, ad eam revertebatur, potest illico profecti, nisi Religiosis, aut personis condito firmatibus, in cap. Qui Presbyterum, num. 116. de pœnit. & remiss. 300
 3 Idem in poella, qui finito tempore Novitiam exiit a Monasterio sine licentia Ordinarii, ibid. num. 117. 300
 3 Novitius finito anno probationis arctari non potest a Superioribus ad alium annum Novitiam repetendum, ibid. num. 121. 300
 3 Maxime sub pena nullitatis, ibid. num. 131. & 132. 300
 3 Dispensatur cum muliere, cujus vir Sacros Ordines suscepit, ut statim profecti possit cum in habitu laicali quidem decem menses in Monasterio steterit, in cap. Ad Apostolicam, num. 17. de Regular. 383
 3 Novitius contrahit domicilium in loco ubi agit annum probationis, in c. Cum inter vos, num. 8. de sent. & re judic. 187

Novitius in conventibus designatus.

- 3 Clementis VIII. decreta de Novitiis non recipiendi, nisi in Conventibus designatis ex procedens, in cap. Cum virum, num. 49. de Regular. 370
 4 Referuntur, in c. Infamatus, num. 47. Qui Cler. vel voven. 54
 4 Expenditur, ibid. num. 52. & seqq. 55
 4 Acceptatio ad Religionem facta extra Conventum designatum sine huiusmodi traditione, non fit contra Decretum Clementis VIII. ibid. num. 44. 54
 4 Novitius profecti non dicitur per solam acceptationem ante actum habens suspensionem, ibid. num. 47. 54
 4 Novitii recepti extra locum ad recipiendos Novitios nomine Conventus designati, in se nulla, ibid. num. 46. 54
 4 Novitius receptus extra locum non designatum, nomine tamen Conventus designati ad recipiendos Novitios, a quo tempore incipit annum probationis, ibid. num. 48. 55
 3 Novitius quid mere debet, ut recipi possit in finem Conventus ad recipiendos Novitios non designati, ibid. num. 57. 55
 3 Conventus a Congregatione super statu Regularium designati pro Novitiis, & Promissis, in c. Relatum, n. 77. Ne Cler. vel Monach. 674

Novitii quoad discessum.

- 3 Novitius volens discedere a Monasterio, non potest inquietari pro expensis, in c. Si quis, num. 76. de Regular. 319
 3 Novitius ex voto Religionem ingressus, si infra annum sine ulla causa recedat, peccat mortaliter, sed sponte ingressus, peccat venialiter, in c. Porredum, num. 91. de Regular. 377
 3 Contrarius, ibid. num. 71. 377
 3 Novitius infra annum probationis libere redit ad seculum, & si profecti fecerit ratiorem, vel expellitur, vel apparet cum voluisse vitam mutare, in cap. Statim, num. 1. de Regular. 409
 3 Et

- 3 *ne quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 31. & 36.* 410
 3 Novitius recedens à Monasterio absque licentia Abbatis non potest
 dici superior, ibidem num. 4. 409
 3 Novitius quibus casibus prohibetur de jure communi à Monasterio
 exire, ibid. num. 5. 409
 3 Novitius ad seculum rediens ante professionem, an recipere bo-
 na à quo Monasterio, vel alia donavit, ibid. num. 2. & seq. us-
 que in fin. 410
 3 Quid si fuerit professus, quod in Monasterio versatus anno
 probandi Regulari, ibid. num. 13. 410
 3 Et quid si nullam fecerit professionem, ibid. num. 15. 410
 3 Et quid si donaverit capella causa propter professionem, ibid. num.
 31. 410
 3 Et quid si nullam causam expellerit, ibid. num. 32. 410
 3 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 34. & seq.
 pag. 412
 3 Novitius ante professionem abeundi omnia sine relictenda, quae
 sua erant, ibid. num. 5. 410
 3 Novitius ad seculum rediens non debet vivere seculariter, id est
 dissolutè, in c. Consultus, num. 2. de Regulari. 308
 3 Potest tamen vestra facultas deesse, & tunc non ducere, ibidem
 num. 3. 308
 3 Si tamen vestit, cum quibus intravit, essent laici, honestum es-
 set, ut illas deponeret, ibid. num. 10. 308
 3 Qui ad Monasterium convertitur habitum sumendo Noviti-
 um, potest infra annum ad seculum redire, nisi appareat eum voluisse
 mutare vitam omnino, ibid. num. 3. 307
 3 Novitius potest ad alium Religiosum transire absque Superioris
 licentia, in c. Licet, num. 40. de Regulari. 304
 3 Novitius ante habentem professionem suscipere potest habitum
 ad seculum, nisi appareat eum voluisse vitam mutare, &
 quod in dubio non presumitur, in cap. Conjugatus, num. 4. de
 convert. conjugat. 445
 3 Novitius alius periculi gesti non resistitur per egressum
 Novitium, in c. Cum inter vos, num. 20. de sent. & re judicat. 188

Novitius quoad examen, & explorationem voluntatis.

- 3 Novitii an de cetero sint examinandi ab Ordinariis locorum ad
 prescriptum Decreti Clementis VIII. in cap. Ne Religiosi, n. 18.
 de Regulari. 419
 3 Novitii non sunt ad habentem recipiendi, nisi facta diligenti per-
 quisitione de illorum natalibus, moribus, & vita antea, in c.
 Ad Apostolicam, n. 12. de Regulari. 388
 3 Novitii ex decreto Clementis VIII. olim recipi non poterant sine
 approbatione Episcopi Diocesis, hoc secus, in c. Potestatem, num.
 33. de Regulari. 374
 3 Tridentinum Concilium c. 17. sess. 4. de Regulari. expendit, in c.
 Cum vitium, num. 10. & seq. de Regulari. 256
 3 Voluntas exploratio si puella fit major 12. annis ex Concilio Tri-
 dentino facta debet cum ante habitum susceperit, non, quomodo
 ante professionem, si autem minor ante professionem tantum, &
 cum, ibid. num. 11. 367
 3 Michaelis Moeling testimonium, qui Concilio Tridentino interfuit,
 circa decretum cap. 17. sess. 4. de Regulari, ibid. num. 12. 367
 3 Voluntas imperium, qui Religiosis habitum susceperunt de jure
 communi explorari non debet, nisi post pubertatem, ibid.
 num. 13. 367
 3 Episcopus si velit, potest hunc explorare voluntatem puellae, quae
 ante duodecimum annum habitum Regularem suscepit, ibid.
 num. 15. 367
 3 *Vide in ver. Filia.*
 3 *Et in ver. Novitius quoad anam.*

Novitius a quo recipiendus.

- 3 Praeterea immediati Converterum ex communi observantia Religio-
 num teste Navarro possunt Novitios recipere, in c. Potestatem,
 num. 37. de Regulari. 377
 3 Novitius quomodo potest recipere in Ordine fratrum Minorum S. Fran-
 ciscae, ibid. num. 36. 377
 3 Et quid in Ordine Praedicatorum, Eremitarum S. Augustini, & Car-
 melitarum, ibid. num. 37. 377
 3 Novitii à quibus, & qua forma sine recipiendi ex Bulla, & Declara-
 tionibus Sixti V. ibid. num. 38. 377
 3 *Vide in ver. Professio, etiam si professus, & recipiendus.*

Novitius quoad renunciationem.

- 3 Novitiorum renunciationibus necesse est adhiberi solemniam, à
 statuto licetum requisitam, in c. Scaturimus, n. 45. vers. Hinc S.
 Congregatio Regulari. 413
 3 Novitius non potest in ingressu aliquid donare Monasterio, etiam si
 sit sui juris, & non habeat parentes, ibid. num. 36. 413
 3 Novitius non prohibetur dare pecuniam Monasterio in rationem
 census super professionem boni per Monasterium conventum in
 decemulis post professionem emissis, ibid. num. 37. 413
 3 Novitius potest licite exhortari, ut bona sua donet Monasterio, in a

- cap. In praesentia, num. 10. de probat. 133
 3 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 11. 133
 3 Potest in sua professione propterea, ut aliquid ex bonis ejus expen-
 datur manere in possessione, aut ne quid aliud netur, ibid. n. 12. 133
 3 Novitius in Religione Fratrum Minorum potest de bonis sua libe-
 re dispendere, ibid. num. 40. 136
 3 Servata tamen forma à Concilio Tridentino prescripta, si dispense-
 rit inter vivos, secus si in ultima voluntate, ibid. num. 7. 136
 3 Novitius ad seculum rediens ante professionem, an recipere bona,
 quae Monasterio, vel alii donavit, in c. Scaturimus, n. 22. & seq.
 usque in fin. de Regulari. 410
 3 *Vide in ver. Novitius quoad decessum.*
 3 Monasterio an liceat durante anno probationis apprehendere pro-
 fessionem hominem sub à Novitio donato, ut intra duos menses
 ante professionem cum licentia Episcopi, in c. Scaturimus, num.
 47. & seq. usque in fine Regulari. 412
 3 Monasterio nihil tribuendum est, vel accipiendum ante profes-
 sionem ex bonis Novitii, vel Parentum, qui Conlanguentium sub
 pena anathematis, ibid. num. 40. & 48. 412
 3 Donata bona sua in ingressu Monasterii recuperare si censet ante
 professionem, in c. Scaturimus, num. 19. de Regulari. 410
 3 Oblationi bonorum inest tacita conditio, si ingrediens in Religione
 petiverit, ibid. num. 30. 410
 3 Donata ex causa ingressus in Monasterium, si non interit, recuperat
 bona donata, non obstante juramento, ibid. num. 31. 410
 3 Donata facta Monasterio in ipsa die ingressus, licet non sit nulla
 ipso tempore, tamen revocari debet si profectus non tenet, ibid. num.
 35. 410
 3 Donatio facta Monasterio simpliciter, & absque ulla causa revoca-
 ti non potest, ibid. num. 36. 411
 3 Donatio, si sit renuntiatio bonorum facta à Novitio etiam cum
 memento post Concilium Tridentinum non valet, nisi sit cum li-
 centia Episcopi, vel ejus Vicarii, & intra duos menses ante pro-
 fessionem, ibid. num. 34. 411
 3 Nec ab ea effectum sortitur, nisi per sessionem sequatur, & hoc subla-
 ti sunt veterum Doctorum ut distinctum, ibid. num. 35. 411
 3 Bona Monasterio donata retineri non possunt Novitio exente, aut
 de cedente ante professionem, ibid. num. 36. 411
 3 Donationes, seu renunciationes factae ante susceptionem habitum pro-
 bationis, an comprehendantur in decreto Concilio Tridentini in
 c. 16. sess. 2. de regulari, ibid. num. 40. & seq. usque ad n. 47. 411
 3 Donatum per decretum transiit in Ecclesiam, vel Monasterium etiam
 sine actuali traditione, ibid. num. 48. 411
 3 Novitius an possit in ipso tempore ingressus donare scriptum, & omnia
 bona sua Religioni, in c. Cum dilectus, num. 4. & seq. usque in
 fin. de success. lib. interdict. 188
 3 Novitii transientes ad statum Oblatorum non prohibentur bona
 sua Monasterio offerre, ibid. num. 16. 188
 3 Novitius offerens perperam si bona sua Monasterio censeatur re-
 nunciare non novitius, ibid. num. 17. 189
 3 Dimissio beneficii, quam facit Novitius non sortitur effectum, nisi
 post professionem, in c. Non sine, n. 41. de arbit. 623
 3 *Vide in ver. Abrenuntiatio quoad successorem.*

Novitius quoad tacitam professionem.

- 3 Novitius per annum de secula habitum indistinctum, ad secula-
 rem redire non potest, in c. Quia ingrediens, n. 41. de re-
 stit. 357
 3 Nisi huiusmodi habitum susceperit ante annos duodecim, &
 num. 46. 357
 3 Et quid si de secula habitum Novitiorum distinctum ab habitu
 profectuum, ibid. num. 41. & 51. 357
 3 Et quid si habitum professionis assumpserit, ibid. num. 43. & 49. 357
 3 Novitius, qui sine tacita professione suscepit habitum indistinctum,
 non fit professus, nisi infra decem per annum post legiti-
 mam aetatem, ibid. num. 44. 357
 3 Aut tamen si in actibus professionis, vel habitus professionis sus-
 cepit, ibid. num. 45. 357
 3 Novitius fit tacite professus, si elapso anno de actibus professionis
 immo fecit, quia tacite de secula habitum patenter distinctum ab ha-
 bitu profectuum, ibid. num. 47. 358
 3 Novitius, qui per annum restituit habitum probationis, & postea
 propositus absolute vitam mutare, an censetur tacite professus,
 in c. Consultus, num. 43. de Regulari. 402
 3 Novitius, quae ipsonem se ingerit actibus Professionis, per hoc con-
 fectus tacite professus, in c. Vidua, num. 2. de Regulari. 343
 3 Declaratur, ibid. num. 27. usque in fin. 344
 3 Novitius qui fit sceleris immixtus actibus de jure, confectus de
 facto, ad filios quosdam spectantibus, si professus, & sponte si
 facta, statim fit apertus, & tunc perit, ibid. num. 20. & 38. 344
 3 Novitius quavis intercedens electio, cuius effectus tunc re-
 cessus, tamen non valet, & cur, ibid. num. 22. 344
 3 Novitius per delationem anathematis indistincti censetur tacite
 professus per assumptionem suam, & de jure, si non aliter fuerit pro-
 fectus, in cap. Conjugatus, num. 5. de convert. conjugat. 445
 3 Novitius adversus tacitam professionem potest sub cavere per pro-
 fessionem praecedentem, in cap. Ad Apostolicam, num. 12.
 de Regulari. 388
 3 NOVITIUS dicitur quia facies immutatur, in cap. Non amplius,
 num. 57. de institut. 177

- 7 *Interdum verbum equipollens verbo ipsius, in cap. Ad abolendam, num. 30. de Hæretica.* 91
- 8 *Episcopus an, & quomodo possit loca nullius diocesis visitare, & illorum persona ordines conferre, ac dissolutiones concedere, in cap. Nullus, num. 10. & seqq. ubi in fine de Paroch.* 304
- 9 **NULLUS** diocesis loca origine privilegio, præfinitione, ibid. num. 11. 304
- 10 **Nullus** diocesis locorum origo, ibid. num. 12. 304
- 11 **Nullus** diocesis loca privilegio, ibid. num. 13. 304
- 12 **Tentoria** de incendio cum omni iura jurisdictione in Clerum, & populum exclusio Episcopo facit locum nullius diocesis, ibid. num. 10. 304
- 13 **Nullus** diocesis loca aut sunt intra fines aliquis diocesis, aut extra, ibid. num. 11. 304
- 14 **Nullus** diocesis status præfinitione, ibid. num. 12. 304
- 15 **Visitatio** locorum nullius diocesis fieri non potest ab Episcopo in tribus casibus, ibid. num. 40. 306
- 16 **Pi** V. decretum circa visitationem Ecclesiarum curatarum in locis ubi regulares crescent utraque jurisdictionem non extenditur ad loca nullius diocesis, ibid. num. 43. & 44. 309
- 17 **Nullus** diocesis status non constituitur, nisi procedatur per viam dissensionis territorii, in cap. Cùm dilectus, num. 1. de re lig. domib. 490
- 18 **Parlati** inferior non constituuntur in statum nullius diocesis, nisi habeant in loco omnimodam jurisdictionem Episcopalem, vel quasi, exclusio Episcopo, ibid. num. 16. 490
- 19 **Si** sit liberata etiam à iure reverentia, num. 17. 490
- 20 **Jurisdic**io quasi Episcopalis omnimodo privative ad Episcopum confertur interiore veluti in propria diocesi, in c. Cùm contingat, num. 37. de foro compe. 71
- Vide in ver. Exempt.*
- Et in ver. Visitatio Locorum, &c.*
- 21 **NULLITATES** solas ex defectu citationis jurisdictionis, & mandati in Urbe, & in statu Ecclesiastico pueri debent attendere, & alia rejecta ad causatum expunctionem procedere, in c. In mine Domini, num. 47. de testib. 148
- 22 **Nullus** est dictio universalis negativa, quæ restrictionem non patitur, in c. Multa, num. 54. Ne Cler. vel Monach. 657
- 23 **Nullus** est verbum universale negatum, in cap. Nulli, num. 1. de re lig. Ecclesie alienæ. 112
- 24 **Nullus** sacerdos importat nullitatem actus ipso iure, in cap. Qui Presbyterum, num. 18. de parat. & remiss. & habet vim Decreti irritantis, ibid. num. 13. 297
- 25 **NUMERUS** præbendarum ad frangatur per receptionem Canonico- rum ultra numerum, & per supererogationem fructuum, in c. Cùm M. num. 40. de constitut. 116
- Numerus in Monasteriis constituitur.*
- Vide in ver. Abbatissimus quoad præfinitionem numeri.*
- 26 **Numerus** effrenatus vocatum reduci, in c. Quia prosper, §. Illud apertum, num. 9. de elect. 193

• Nunciatio novi operis.

- 1 **Adificatio** post nunciationem novi operis non sufficit, ut patientiam præstat operis demolendi, sed adificium ejus sumptibus est demolendum, in cap. Cùm ex in juncto, num. 1. de novi operis nunciatio. 119
- 2 **Et** quid si nunciatio facta fuerit prædicatione adificantis, ibid. n. 3. & f. 39. 119
- 3 **Interdictum** de molationem novi operis datur herediti, & in hæredem etiam post annum, ibid. num. 4. 119
- 4 **Et** transit in singularem successorem etiam dignitatis, ibid. num. 5. & f. 1. 119
- 5 **Datur** tamen ad precientiam, sed non ad impensam, ibid. num. 6. p. 12. 119
- 6 **Nisi** successores non habent adificium eorum, vel adificet, ibid. num. 7. 119
- Vide in ver. Ecclesia quoad adificationem, &c.*
- 7 **NUNCIUS**, & Procurator in quibus dicitur, in c. Cùm dilectus, num. 2. de re lit. Aom. 497
- 8 **Nuncius** simplex non admittitur ad agendum, vel defendendum, num. 3. 497
- 9 **Nuncius** est veluti organum, & pica domini sui, ibid. num. 4. 497
- 10 **Et** confert verba in petitionem domini, & eque acquirit directè, ibid. num. 7. 497
- 11 **Nunciatio** Principis non creditur sine litteris, & aliorum bona capitulorum potest resisti de factis, in cap. Cùm in jure, num. 33. de off. delegat. 515
- 12 **Nuncio**, & alii destinati ad aliquid non creditur, nisi doceat se habere potestatem ab eis, qui potest dare, ibid. num. 41. 515
- 13 **NUPTIAE** unde dicitur, in c. Nuptiarum, n. 9. de uisur. 166
- 14 **Nuptiarum** solemnitate, quibus temporibus iure veteri prohiberetur, in c. Apellanti, num. 4. de ferra. 89
- 15 **Et** quibus iure novissimo Concilio Tridentino, ibid. num. 9. 89
- 16 **Nuptiarum** benedictiones fieri non possunt temporibus ab Ecclesia interdictis, & est culpa mortalis hæc præcepto contravenire, ibid. num. 6. 89
- 17 **Item** prohibetur his temporibus sponsalia contrahere, ibid. num. 7. & f. 11. 89
- 18 **Item** traditiones nuptiarum ad domum viri, etiam si fiat privative, ac sine f. loco, n. 10. ibid. num. 10. 89
- 19 **Item** carnalis copula, num. 11. 89

- 20 **Nuptiarum** solemnitates cur circa temporibus sine prohibitis, ibid. num. 8. 89
- 21 **Tolerant** Concilii decretum prohibens carnalem commixtionem, & alia nuptiarum solemnitates temporibus ab Ecclesia interdictis, referunt, ibid. num. 12. 90
- 22 **Nuptia** secundum cur non sunt benedicenda, in c. Vir antequam, n. 1. & f. de ferra. nupt. 98
- 23 **NUPTUS** fuit majoris potentie in fari valentibus, quam in moris, in c. Quia in matris, num. 1. de f. ponal. 17

O

- 1 **OBDIENTIA**, idest prioratus, vel administratio Ecclesiarum, in cap. Monachi, num. 38. de statu Monach. 418
- 2 **Obedientia**, idest prioratus, vel officium eorum habens administrationem, in c. Cùm ad Monasterium, n. 17. de stat. Monach. 477
- 3 **Obedientia** in manualium Presbyteri, & simplicis Clerici tenetur Praetoribus, & successibus exhibere, in c. His quæ, num. 3. de major. & obed. 618
- 4 **Declaratur**, ibid. num. 7. 618
- 5 **Et** quæ dicitur obedientia manualis, ibid. num. 4. 618
- 6 **Obedientia**, reverentia, & honorificentia, 10 & in quo differant, ibid. num. 8. 618
- 7 **OBOLIATIONUM**, & oblationum appellacione veniunt etiam, in c. Cùm contingat, num. 41. de decim. 319
- 8 **Oblaciones** factæ imaginis alicujus Sancti Depictæ in pariete curia Parochialis, sed infra limites Parochie em debentur, in c. Parochialis, num. 4. de his quæ sunt à Prelat. 212
- 9 **Oblaciones** factæ ubi ubi locorum infra limites Parochie debentur Parochia, ibid. num. 16. 212
- 10 **Amplius** licet modis, ibid. n. 10. p. 19. usque ad num. 19. & declarantur quinque, in c. Nam, n. 19. usque in fine. 214
- 11 **Confectura** ut oblationes factæ alicujus Sancti debentur laici domino suo, ubi depicta est illa imago, non valet, ibid. num. 19. 214
- 12 **Item** respectu à dimissionis, ibid. num. 20. 214
- 13 **Fallit**, num. 21. & 13. 214
- 14 **Oblaciones** res spirituales sunt, quarum laici non est capax, ibid. num. 20. & 13. & 19. 214
- 15 **Confirmationes** laicorum ex confectura possunt recipere oblationes, dummodo ad libitum applicant, sed in pios usus totum convertant, ibid. num. 12. 214
- 16 **Iam** domino suo, ubi facta imago depicta est non potest Episcopus concedere, ut oblationes dispendat ad libitum suum, ibid. num. 23. 214
- 17 **Oblaciones** factæ sacre Imagini existent in Capella, & ex Oratorio infra limites Parochie debentur Parochio, non autem Capellano ubi intrinsecus, ibid. num. 24. 215
- 18 **Idem** si fiat ad Altare in Capella alicujus Ecclesie, ibid. num. 25. 215
- 19 **Oblaciones**, quæ sunt S. Imagini existent in Cathedrali non queruntur Episcopo, sed Archiepiscopo curam annuam ubi exercent, ibid. num. 16. 215
- 20 **Oblaciones** factæ Presbytero celebranti sunt Reclitoris Ecclesie, non curam Presbyteri, ibid. num. 17. 215
- 21 **Nisi** Episcopus qui Militem celebrat in Ecclesia Parochiali, ibid. num. 18. 215
- 22 **Oblaciones** cedunt Parochio in dubio tantum, si fecerit apparet factæ aliteris contemplatione, vel in alium usum fuit destinata, & p. intentione oblationum, ibid. num. 19. 215
- 23 **Oblacionum** administratio spectat ad Parochiam, non ut ubi applicet, sed ut dispendat in usus ad oblationibus præfcriptis, ibid. num. 20. 215
- 24 **Oblaciones** an, & quomodo à Parochia sue dividenda, ibid. num. 31. 215
- 25 **Oblaciones** queruntur Episcopo, si locum ubi depicta est religiosa imago non sit intra fines alicujus Parochie, ibid. num. 12. 215
- 26 **Canonica** portio, an de oblationibus Episcopo debeat, ibid. num. 13. 215
- 27 **Oblaciones** quæ sunt in Ecclesia Regularium queruntur Monasterio pro Monachis ibi servientibus, ibid. num. 14. 216
- 28 **Confectura** ut oblationes non debeantur Parochiali, sed aliter Ecclesie, vel persone Ecclesiasticae valida est, ibid. num. 16. 216
- 29 **Oblaciones** factæ nova Sacrosancti domi celebrant primas Missas queruntur ipsi, & non Parochio, ibid. num. 17. 216
- 30 **Meos** oblationum recipi interpretationem à confectura, ibidem num. 18. 216
- 31 **Sacerdotes** novi non prohibentur primas Missas decantare, & in illis potest offeruntur in medio altaris ad populum se convertere, & oblationes accipere à sponte auditoribus, sed perambulationibus per Ecclesias, & ex rationibus prohibetur, ibid. num. 19. 216
- 32 **Parochi** digni, scilicet possunt potest offeruntur in medio altaris, & alia oblationibus præbere decantationem, sed alia Sacerdotibus hoc non licet, ibid. num. 40. 216
- 33 **Parochi** statim confectura possunt recedere ab altari post oblationem, & ad alium locum Ecclesie accedere ad recipiendum annuum oblationem, ibid. num. 41. 216
- 34 **Oblaciones** an possint laici locari, aut vendi, ibid. num. 42. 216

- Lucis non licet de altari immediatè oblationes accipere, ibid. num. 43. 116
- Oblationes quas sunt imagini alicujus Sancti depictæ in pariete extra Parochialem Ecclesiam qui debeantur, in c. Quoniam, n. 4. de decim. 313
- Vide in ver. *Leitur quoad decimas.*
- OBLATI alicujus religionis in fine iudicandi persona ecclesiastica addeat à bono seculari, & vestitus ab eis quas personas, quibus quoque bona debeant esse immunes, in c. Vi privilegia n. 1. & seq. usque in fin. de privileg. & præsentium num. 26. var. & his sequentibus. 163
- Et quotiens sine immunes an eorum exceptio extendatur etiam ad conjugatos, ibid. num. 27. 370
- Et an exceptio à foro seculari fiat agens pro delictis ante oblationem commissa, ibid. num. 31. 370
- Et an oblati carnes requiruntur Concilio Tridentino in c. 1. s. 1. & 4. subdit Episcopo tam in spiritualibus quam in temporalibus, ibid. num. 34. 370
- Et an subinde cumulari, vel privative ad Superiores religionis cui sunt oblato, ibid. num. 36. 370
- Oblati assumunt privilegia religionis, cui oblati sunt, ibid. num. 3. 263
- Declaratur n. 4. & seq. 263
- Oblati quales esse debeant ut privilegia possint, ibidem num. 4. & num. 11. 263
- Oblati sunt servi Monasterii, ibid. num. 6. 263
- Oblati acquirunt Monasterio, non sibi, ibid. 263
- Oblati pueri non dicuntur qui sine infamiam reuocant, licet generatim per seculum tempore & iudicant, ibid. num. 7. 263
- Oblati plene non dicuntur oblati, si ac bona præsentia, ibidem num. 8. 263
- Oblati plene quid requirant, ibid. num. 9. 263
- Oblati promittunt obedientiam licet non monachalem, ibidem num. 10. 269
- Oblati renuntiant proprio, & amittit testamenti fiduciam, ibid. 269
- Bona oblata etiam sine persona efficiuntur ecclesiastica, ibidem num. 12. 269
- Offertio bona sine persona non efficiuntur ecclesiastica, ibid. num. 13. 269
- Offertio si aut simpliciter, aut sine bonis, aut cum reservatione bonorum non est persona ecclesiastica, ibid. num. 14. 269
- Oblatio censetur celebrari iuxta ecclesie statum, vel consuetudinem, ibid. num. 15. 269
- Offertio si simpliciter non censetur oblati bona ibidem, num. 17. 269
- Offertio si, & majorum partem bonorum non dicuntur persona ecclesiastica, ibid. num. 18. 269
- Oblati non dicuntur, si cuius pars bonorum oblatum in emphiteusam cum editio, ibid. num. 19. 269
- Conclusiones circa oblatum, n. 1. 269
- Oblatio non excluditur ex detentione, vel nisi facti rei oblati permittente superiore, ibid. num. 22. 269
- Oblatio an habeat mutationem requirit, & qualem, num. 23. & 24. 269
- Oblatio an requirit ut seculum relinquatur, ibid. num. 27. 269
- Oblati plene an gaudeant privilegio si ante, vel post oblationem maritum autem contraxerint, ibid. num. 28. 270
- Oblati cum agens gaudent omnibus privilegiis persone ecclesiastica, ibid. num. 31. 270
- Oblati post delictum commissum an, & quando subint foro seculari, ibid. num. 32. 270
- Episcopo iurisdictione in Oblatos respicit spiritualia tantum, ibidem num. 34. 270
- Oblati non habentes requisa an examinentur à jurisdictione Diocesana, ibid. num. 36. 270
- Concilium Tridentinum quid statuerit circa Oblatos præter sua communia, ibid. num. 37. 271
- Episcopo iurisdictione in Oblatos an sit communis, ibid. num. 38. 271
- Oblatio partem de rebus an si habeat ad prole in finem, sicut ipsa ad materiam, ibid. c. Si quis, n. 1. de regul. ar. 314
- Oblati religioni potest quodcumque extra prole pubertate expressè, vel tacite professionem emiserint, ibid. n. 6. 314
- Oblati alicujus religionis an fiant de foro Ecclesie, in cap. Nullus, n. 4. de foro compet. 48
- OBRENS simpliciter se, & sua Ecclesia Regulari, censetur oblati, quia forma an c. In præsentia, n. 1. de probat. 133
- Obrense se, & sua religioni sine ingruis non dicitur inveniuntur, ut dicitur potest matrimonium contrahere, ibid. n. 2. 133
- Obrense se religioni simpliciter non renuntiat proprio, nisi professioem emittat, ibid. num. 3. 133
- Oblationem personæ, & bonorum potest monasterium recipere, etiam iuramento firmata, ibid. n. 9. 133
- Clericus bona à se collata Ecclesie in qua est beneficiatus, auferre potest, si secum in monasterium transferre, in cap. Ex transmissa, num. 10. de Renunciata. 318
- Oblatio probatur per unum testem de veritate, & per confessionem etiam incidentem factam in c. Cum dilectus, num. 3. de successor. ab intestat. 287
- Oblati, si donari qui propriè fiantur, ibid. n. 10. 288
- Et ex quo differat à Conversis, ibid. n. 11. 288
- Oblati comprehenduntur in c. 16. s. 1. de regul. ibid. num. 14. & seq. 287

- Oblati non gaudent privilegio Religionis, nisi ex eo sint translati, in c. Cum & plantare, n. 8. de Preleg. 120
- Oblati sine sua parte, proprium habent, & matrimonium contrahunt, in c. Non est robur, n. 17. de Regular. 347
- Oblati censentur Ecclesie, vel Monasterio se oblati sub tacta conditione, nisi ad aditorem regulam transire voluerint, ibid. num. 11. 147
- Oblati qui se, & sua bona oblati Ecclesie seculari, potest bona illa fecum ad aliam Ecclesiam, vel Monasterium transferre, ibid. num. 12. 147
- OBBLIGATIO ad Religionem in genere an dirimat matrimonium postea contractum, in cap. Perlatum, num. 34. de iur. iur. c. 2. 678
- Obligatio nunquam inducit ubi consistat de mente legis obligare nolentia, in c. Explicari, n. 10. de observ. iur. 618
- Obligatio semel contracta in perpetuum non extinguitur, in cap. Quoniam, n. 8. de iur. iur. 314
- Obligatio Episcopi ordinantis Clericum sine titulo oritur ex contractu, vel quasi, & idè transit ad heredem, in c. Cum secundum, n. 7. de preben. 95
- Obligatio que contrahitur ex ordinatione sine titulo an sit rebus, vel personalis, ibid. num. 40. 95
- Obligatio ad perseverandum in Religione unde oritur, in cap. Si quis, n. 1. de r. & 7. de Regular. 374
- Obligatio naturalis oritur ex contractu etiam nullo ex defectu legitimitatis, ibid. num. 44. 376
- Obligatio naturalis quousque continet producat, ibid. 376
- Obligatio habetur pro non adimpleta quando impleverint actionem factam illius, qui adimplere tenetur, in cap. Porrectum, n. 8. de Regular. 376
- Obligatio naturalis non oritur ex consensu quando res positiva rebus adit, in c. Publicatus, n. 31. de elec. 311
- Idem quando actus peccat in sua forma, ibid. num. 32. 311
- Vel quando res deest actum ipso iure nullum, ibid. num. 33. 311
- Obligatio ad Religionem in genere, quibus modis inducitur, in c. Consulti, n. 6. & n. 44. & 10. de Regular. 307
- Obligatio ad Religionem in genere per suspensionem habet. Novitiorum causa proposita mandandi vitam potest ad iuramentum ordinem pertinere, ibid. num. 7. & 39. 197
- Ecclesia non potest obligare quemquam iuramentum ad Religionem in genere, ibid. num. 30. 409
- Obligatio ad Religionem in genere per suspensionem habet, profectum non oritur ex voto simplici, sed ex tacta professione, ibid. num. 36. 403
- Obligatio ad Religionem in genere an dirimat matrimonium postea contractum, ibid. num. 41. & seq. 403
- Obligatio ad Religionem in genere non requirit consensus recipiunt, ibid. num. 45. 403
- Obligatio ad Religionem in genere, que de iure oritur ex professione emissa in Religione non approbata, an substat fuerit à Concilio Tridentino, ibid. num. 57. & seq. 403
- Fingit se dominum, & professionem faciens in Monasterio Monachum obligatur ad Religionem in genere, ibid. num. 54. 403
- Obligatus ex pluribus causis ad idem numero, semel silvendo habetur, secus si ad idem in specie, in cap. Fratritatem, n. 7. de sepulch. 268
- Obligatio pendens in Ecclesia est unica, & individua, in c. Cum periculis, n. 16. de Chr. agrotant. 117
- In Obligationibus individua quousque non tenetur ad eum, ad nihil reuocatur, ibid. num. 17. 117
- Obligatio naturalis ubi oritur ex contractu omnino nullo, in cap. Ad sustentiam, n. 17. & 24. de spons. & matrim. 7

• Obligatio Cameralis.

- Obligationis Cameralis prædicta antiqua fuit abolita per Crucium Tridentinum, & reformationem Pii V. in c. Sacro, num. 43. de sent. excomm. 374
- Vide in ver. *Auditor Camera.*
- Obligatio rationis depositi onere, & redditu ratione, ordinari potest, prius verò non, in cap. Magnus, num. 1. & num. 12. & 22. de obligat. ad rationem. 484
- Rationis quoque sunt, ibid. num. 21. 485
- Obligatio rationis prohibetur promoveri ad ordines, sed non ad dignitates, ibid. num. 12. 487
- Obligatio rationis prohibetur in alijs Religionibus ad habendum & professionem admitti, sed si de facto admittantur, professio non est ista, ibid. num. 15. 487
- Obligatio iuramento ad librum scribendum, vel aliud servitium exhibendum an possit Religionem ingredi, ibid. num. 16. 487
- Obligatio rationis quas ob causas prohibentur ordinari, num. 19. 486
- Admittuntur bonorum alternis an, & quibus casibus prohibentur ordinari ante diuini officium, & redditu rationis, ibid. num. 22. & num. 30. 486
- Quid in admittunturibus Ecclesiasticorum, vel miserabilium personarum, ibid. num. 27. 486
- Et quid in admittunturibus personarum secularium non miserabilium, ibid. n. 24. 486
- OBSEQUIUM necessitas subiectionem arguit, in cap. Ex huiusmodi, n. 6. de probat. 157
- Oblatæ quæ dicitur patrono liberis sunt honoris, & reuerentia in c. 117

- in c. Quia in Ecclesiis, n. 70 de Confrat.
OBSERVANTIA huius post fundationem non potest esse interpretata ad hanc fundationem, in cap. Consequenter, n. 23 de Cler. non resid.
Obsequia subsecuta superat omnes alias probationes, & est omnium in interpretatione regenda c. Tunc, n. 14 de Cler. non resid.
OBTINERE dicitur qui habet ius in re, & legitime possidet, in cap. Episcopus, n. 27 de prebend.
Obtinere idem est quod habere, in c. De rectoribus, cum, n. 17 de Cler. argot.
Obtinere quis dicitur quando canonice possidet, & habet ius in re, ibid. n. 19.
Tamen veritatem etiam in decanatu, ibid. num. 37. ver. Et eo magis.
Obtinendi verbum quid proprie significet, in c. Dilectus, al. secundum, num. 27 de Preben.
Obveniens verbum est valide laicum, & comprehendit decimas, & alios redditus spirituales quoscumque sint qualitates, in cap. Passor, al. 11 de his que sunt a Pralat.
OCCASIO peccandi.
Vide in ver. Peccatum.
OCCIDENS furum, vel latronem cum se potera aliter liberare pateret agere praesentiam, de qua, in c. Interfici, de homicid. c. 1.
Occidens cum qui de iure naturali, vel divino non occidit, non peccat, si de iure positivo tantum, ibid. num. 8.
OCCULTUM dicitur quod probari non potest, in cap. Dilectus, n. 18. de rumpo. ordet.
Oculum dicitur quod factum est coram paucis, in c. Quod nobis, n. 3 de Clarend. despons.
Oculum proprie quod iuxta c. Vestra, n. 45. de seq. & num. 121. de Cohab. Cler. & mulier.
Oculum dicitur quod iuxta c. Vestra, n. 45. de seq. & num. 121. de Cohab. Cler. & mulier.
Oculum penes quod dicitur, ibidem num. 48. & seq. & num. 121.
Oculum, & penes oculum qualiter differant, ibid. num. 51.
Oculum quodcumque accipitur prout distinguitur contra notum, ibid. num. 107. & seq. & n. 121.
Conteramus, ibid. num. 109.
Declaramus, ibid. num. 112. & 121.
Oculum accipitur prout etiam distinguitur a publico, ibid. num. 121.
Conteramus, ibid. num. 116.
Declaramus, ibid. num. 119.
Oculum accipitur penes oculum, & probabile, ibid. num. 118. & seq.
Quod verum est, & lare, secundum proprietatem verborum, ibid. num. 121. & seq. & n. 125.
Oculum proprie dicitur, quod ex sui natura, vel ex accidenti probari non potest, ibid. num. 121.
Oculum dicitur potest, quod non est notum, sed Concilium Tridentinum cum est restringendum ad hanc accipit, ibid. num. 121.
Oculum via considerari potest in materia Bullarum contra banitos, & extrahentes frumenta, & de hoc loquitur remissum per Episcopos ad sedem Apostolicam, ibid. num. 125.
Oculum remanet delictum etiam deducum ad forum communi, si non fuit absolutio diffinitiva, ibid. num. 130.
Et quid si ab observantia iudicis, ibid. num. 131.
Et quid si iudex depraavatus fuit iudicium, ibid. num. 134.
Et quid si accusator per annum raverit, ibid. num. 135.
Et quid si reus non fuerit dimittitur cum cautione, & repraesentandus, ibid. num. 136.
Oculum remanet delictum non nobis, vel sententia iudicis secularis contra Clericum lata, & fama inde suborta, ibid. num. 138. & num. seq.
Oculum dicitur delictum si complicitas tantum sit notum, ibid. num. 141.
Vide in ver. Dispositio super irregularitatibus secularibus.
Crimen Acolythi adjuvante reprobato, etiam si est occultum non impedit promotionem: secus si publicum, nisi cum eo Religio-nem intrinsece displiceat, in c. de literarum, de Apostol. & retro, ibid. n. 2.
Oculum an dici possit crimen si aliquibus sit notum, ibid. num. 2.
Oculum non distinguitur a manifesto in his, quorum geruntur ratione publici officii, sed concernunt privatam utilitatem excommunicatis, in cap. Postulatus, num. 10 de Cler. excom.
Oculi per se non subiacent iudicio Ecclesie, sed solum ocula per accidentem, c. Dolentes, n. 28. de celebr. Missar.
Contra ut manum, ibid. n. 28.
OCCUPATIO, & morbus, & hostium incurtus acquiratur, in c. Inter cetera, n. 1. de offic. Ordinari.
Oculorum officium amittit datus est quidem lingua, in cap. Cum percussio, n. 14 de Cler. argot.
Oculus sibi de pingere non licet, in c. Minor, num. 66. de Cler. vel Monach.
ODIUM Parochianorum non est sufficiens causa non residendi, in c. Clericos, n. 30. de Cler. non residens.
Odium inter conjuges eorum an sit iusta causa dispensandi su-

- per ratione in cap. Et pater, li secundo, num. 27. de Convent. conjugat.
OECONOMUS apud nomine Monasterii, & dicitur in iudicio pro causis ad Monasterium spectantibus, in cap. Consequenter, n. 2. de offic. ordi.
Oeconomi appellatione quis veniat, ibid. num. 3.
Oeconomi in Ecclesia vacante per Episcopum episcopales, & illius ordinarii ad aliqua causa differunt, in c. Clm. res, n. 1. de offic. Ordinari.
Oeconomi de parte communi non potest consisti per Episcopum in Ecclesia vacante, si sit iura patronatus Ecclesiastici, ibid. num. 3. & num. 8.
Secus ex Concilio Tridentino, ibid. num. 7.
Oeconomi debet Episcopus constituere Parochiali statim habita notitia illius vacantis, ibid. d. num. 7.
Oeconomi dicitur cui res Ecclesie gubernanda mandatur, ibid. num. 10.
Oeconomi in Ecclesia vacante ab Episcopo deputatus habet administrationem omnium bonorum Ecclesie vacantis, etiam si inferior non ad Episcopum, sed ad inferiorem spectet, ibid. num. 15.
Non tamen debet fructus sibi applicare, sed in utilitatem Ecclesie convertere, vel succedentibus reservare, ibidem num. 16.
Item tenetur inventarium conficere, ibid. num. 17.
Et debet esse Clericus, ibid. num. 18.
Debetur tamen illi tempus arbitrio Episcopi, ibid. num. 19.
Et unde habet portio sumenda si fructus sunt consumpti, vel insufficientes, ibid. num. 20.
Oeconomi deputatus in Ecclesia vacante non perit in infirmitate ad Episcopum, sed ad eum, qui habet ius inherens, ibid. num. 21.
Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 25.
Oeconomi deputatus in Parochialibus vacantis non spectat ad Abbatem habentem ius conferendi, sed ad Episcopum viciniorum, ibid. num. 26.
OFFENDERE plures difficultates, qualem usum, in c. Mandato, n. 8. de Summa.
OFFICIALIS Penitentiaris an ex sola causa quod excusatus est iussu potest ab officio removeri, & alius eius locum subrogari, in cap. Consultationes, num. 24. & seq. usque in fin. de Cler. argot.
Officialis perpetuus habet iuramentum, ibid. num. 28.
Officialis propter morbum perpetuum, & incurabilem effectum inhabilis non potest ab officio removeri, sed dandus est illi conditor, ibid. n. 29.
Officialis Penitentiaris percipit in absentia fructus, & emolumenta quando sunt legitime impediti, ibid. num. 44. ver. Corroboreantur.
Officialis potest inter societatem super fructibus sibi debitis a reprobis contentibus bonum fidem, in c. Navigantes, de iur. iur.
Officialis perpetuus propter morbum incurabilem ab officio non removetur, sed datur illi conditor, in c. de Reclonibus, n. 41. de Cler. argot.
Officialis dicitur administrare in utilitatem Monasterii, nec potest de fructibus disponere, in cap. Monachi, num. 45. de stat. Monach.
Officialis perpetuus sine iusta causa de potestate ordinaria amoveri non potest, in cap. Ceterum, n. 37. de Rescript.
Officialis alienus, qui non confirmationem exstiti exco, debet in eodem officio remanere, ibidem per alium exco, ibid. num. 45. & 78.
Officialis, qui ex propria culpa in morbum incidit, removetur ab officio secundum leges, ibid. num. 63.
Secus secundum Canones, ibid. n. 64.
Officialis Colloquium Urbis arguunt, vel semel, non a iure tenent impediti, & confirmationem in se habent per subalternum, sibi quoque emolumenta percipiunt, ibid. n. 65.
Vide in ver. Officium, & cetera, & cetera, & cetera.
OFFICIUM abnuntians ubi iuram fuit exco, & ad iuram, & ad iuram de eodem officio alteri facta sine derogatione. Regula de iure quod non tolli distat in c. Ceterum, n. 37. & seq. usque in finem de Rescript.
Officia de sui natura regulariter sunt perpetua, possessionem si conceduntur ad vitam, ibid. n. 36.
Officium obtinens fuit praestatum, fuit consensum si sit inhabilis non prius officio, & dicitur per subalternum, & tenetur Ripendat, ibid. n. 46.
Etiam, si non tenetur iudicium personarum, ibid. n. 48.
Officio, vel beneficio cum private sine culpa poenitentiam est, & contra Ecclesiam committitur, ibid. n. 57. & seq.
Vide in ver. Cetera, Officialis, & cetera, & cetera.
Officia perpetua, & spirit. alia regulantur per omnia ut beneficia Ecclesiastica, ibid. n. 58.
Imo difficultas quis removetur ab officio, qualem a beneficio, ibid. num. 77.

Officium iudicis.

- Judex** in materia peccati ex officio providere potest ubi claudens os agniti in c. Patentes, n. 6. de Convent. Conjugat.
Officium iudicis nobis femp datur ubi debet actio ad con-

- quendum quod fidei debetur, vel ad cogendum obligatur, qui actione directa non possunt addringi, in c. Quotiam, n. 34. de decim. 315
- 3 Fundatur in requirite, ibid. & num. 37. 315
- 3 Conceditur ad iustitiam aduocatus, ibid. num. 37. 315
- 3 Et late sumptus vocabulo verbi actionis appellatione, ibidem num. 36. 315
- 3 Officio iudicis ex requirite succurrit ubi actio desit, in cap. Graviter, n. 56. de rebus litis. 317
- 3 Iudex supplet ex officio ubi vertitur periculum animarum, in cap. Sacro, n. 73. de sine exco. m. 317
- 3 Iudex non impetrat officium suum nisi volenti, & petenti, in c. Venerabilis, num. 11. & 16. de iudic. 33
- 3 Iudex debet litem brevitate studere, & artibus ligozatoribus occurrere, ibid. num. 13. 33
- 3 Officiis nonnisi convenit tam maioribus, quam minoribus beneficiis, & laicis bene pater, in c. C. Major contingat, num. 126. de arat. & qual. 413
- 3 Officium pascendi pro bonorum operum exemplum personalissimum est, nec potest impleri per ministros, in c. Ex parte, n. 40. & seqq. de Cleric. non residen. 44
- 3 Homines diversæ perfectionis non sunt in eodem officio sociandi, in cap. Cum causam, num. 8. de elect. 176
- 3 Si allocentur ita ut sint unus corpus, secus si tanquam singuli, ibid. num. 10. 176
- 3 Officium tunc dicitur Papa voluisse alteri tradere, & private possessionem quando in locum ejus alium subrogat, in cap. De rectoribus, n. 10. de Cler. argot. 159
- 3 Declaratur, ibid. num. 39. 160
- 3 Officiis divinis celebratio non refertur ad celebrationem Missæ, in c. Ut Abbates, n. 74. de arat. & qual. 194
- 3 Declaratur, num. 22. & seqq. 307
- 3 Vide jo. vtr. *Attentio quoad Officium Divinum.*
- 3 Divina officia non requirunt ordinem Sacrodotalem, ibid. num. 106. 397
- 3 Empor redemptione officii recuperare debet nudum pretium, sed etiam preter accessorem, in cap. Ex Epistola, num. 11. de probat. 111
- 3 Officiorum omnimoda dispositio in conferendo, & transferendo, & removendo pertinet ad Romanum Pontificem, in c. Consultationibus, n. 11. de Cler. argot. 165
- 3 Declaratur, ibid. n. 46. vtr. Quare, & n. 73. & 76. 165
- 3 Officia Ecclesiastica perpetua regulariter ad iustitiam beneficiorum, & dignitates, que in titulum conferuntur, ibid. n. 37. 165
- 3 Officia, & beneficia conferri debent personis, que dignè valeant adimplere, in c. Nullus, n. 1. de Consecr. prob. 126
- 3 Officium quod fit, in c. Ad hanc, n. 73. de preben. 88
- 3 Officium cui interdicatur & exco. n. 35. de Cler. vel Monach. 678
- 3 Officium nullum Clerici possunt habere in Republica seculari, in c. Multas, n. 10. de Cler. vel Mon. 679
- 3 Officium tunc dicitur Papa voluisse alteri tradere, & private possessionem quando in locum ejus alium subrogat, in c. De rectoribus, n. 10. de Cler. argot. 159
- 3 Declaratur, ibid. n. 39. 160
- 3 Officia manualibus acti ordinis non annexantur, ibidem num. 15. 159
- 3 Officia quædam Pontificiarum conferuntur prævio concursu, in q. 19 manualibus non servatur, ibid. num. 39. 159
- 3 Officium manuale respectu illius, cui ad vitam fuit collatum censetur perpetuum, ibid. n. 31. 159
- 3 Officium Beate Mariæ Virginis, ac defensorum an ex precepto recitare teneantur Monachi S. Bernardi Hispaniarum Ordinis Cisterciensis, in c. Presbyter, n. 30. & seqq. usque in finem, de celeb. Missar. 175
- 3 Officium B. Mariæ Virginis, ac Defensorum, &c. qui ad præscriptum Rubricarum non dicunt, & præstant, non peccant, ibid. n. 32. 175
- 3 Officium B. Mariæ Virginis an esset in precepto ante Ballam P. ibidem num. 37. & seqq. 175
- 3 Officium B. Mariæ Virginis esse in precepto si sita sit habere Ecclesiæ, vel Monasterii consuetudo, ibid. n. 31. 175
- 3 Obligatoria prædicia officii unde incitum sumptus, ibidem num. 34. 175
- 3 Jura nihil magis obsequunt, quam unum occupare officia plurima, in c. Ad hanc, n. 1. de Offic. Archid. 171
- 3 Officium nullum præter Abbatem in Monasterio esse perpetuum, in c. C. cum ad Monasterium, n. 29. de Re. Monach. 477
- 3 Officium notarium, & d. sumum ad Prælatum, & Clericis studiosum, & devotum celebrari debet, in cap. Dolentes, n. 1. de celeb. Missar. 181
- 3 Et quomodo intelligatur verba studiosum, & devotum, ibid. & num. 39. 40. & 41. 183
- 3 Ad officium divinum tenentur Clerici in facris, non autem in minoribus ordinibus constituti nisi sint beneficiati, ibidem num. 3. 181
- 3 Officium divinum dicentes, vel Missam audientes cum distractione voluntaria in facilius peccat Ecclesiæ, ibid. num. 12. & n. seqq. usque in fin. 184
- 3 Quid si distrahatur promittat ex eo, quod quis scilicet sit occupat in actu externo, & incomparabili cum interna attentione, ibid. & num. 19. & 25. 184

- 3 Et quid si promittat ex solo actu interiori, ibid. & num. 20. & seqq. usque in fin. 184
- 3 Referuntur Authores, & fundamenta opinionum affirmativæ, ibid. & num. 1. & seqq. usque ad n. 33. 184
- 3 Officium studiosum, & devotum non celebrantes non obligantur ad easdem, sed ad poemam suspensiois, ibid. num. 35. 183
- 3 Contrarius, & n. 37. 183
- 3 Officium recitans, vel Missam audiens si cor ad Deum non habeat, mortaliter peccat, ibid. num. 38. & n. seqq. ad num. 41. & num. 55. 185
- 3 Declaratur, & num. 51. & seqq. 187
- 3 Officium debet dici reverenter quantum ad compositionem corporis, distinctè quantum ad pronuntiationem oris, & devotè quantum ad mentis elevationem, ibid. n. 39. 183
- 3 In officio præcipitur devotio interna, & formalis, que est donum Dei, non autem laici externa, & materialis, qualem habent etiam hypocritæ, ibid. n. 40. 184
- 3 Officium recitans, vel Missam audiens, & aliud cogitat, mentitur, ibid. num. 44. 184
- 3 Officium, ut satisfactis præcepto necesse est, ut non procedat ex sola imaginatione, sed ex deliberatione, que attentionem requirit, ibid. num. 45. 184
- 3 Non tamen oportet ut in prosecutione officii attentio semper duret secundum essentiam actus, sed facta est, ut duret secundum virtutem, ibid. num. 46. & n. 49. & 68. 184
- 3 Divina officia non requirunt Ordinem Sacrodotalem, in c. Ut Abbates, n. 106. de arat. & qual. 397
- 3 OMISSIO levis non vitiat nisi fit de forma, in c. Ad nostram, n. 1. de Regular. 351
- 1 OPINARI quid sit, in c. Ne imitatur, n. 127. de Constitut. 43
- 1 Opinari non est in nobis, necesse enim fallum, aut certum dicere, ibid. num. 129. & n. 136. & 139. & n. 154. & seqq. 43
- 1 Imaginari quidem possumus ut volumus, sed non opinari, ibidem num. 139. & 140. 45
- 1 Opinari aliud est, & aliud fingere, ibid. n. 140. & 141. 45
- 1 Opinandi libertatem non habet intellectus, ut libet, sed cognat obiecto fit conformare, ibid. n. 143. & n. 154. & omnino sequenti bus. 45
- 2 Intellectus non habet libertatem opinandi, ut libet, sed violentè inclinatur in eam partem, in qua sunt fortiora maxima, ibid. num. 157. 49

Opinio, communia.

- 1 Opinio illa semper est preferenda, que habet pro se legem, vel probatam consuetudinem, in cap. Neminatus, num. 21. de Constitut. 32
- 1 Opinio quid sit, ibidem num. 22. & num. 17. & 91. & seqq. & num. 117. 43
- 1 Opinio fluctuans non habet, sed variabilis est, ibid. n. 49. 35
- 1 Opinio intellectus, & fides in quibus differt, ibidem num. 66. 36
- 1 Opinio contradistinctur à virtutibus intellectibilibus, ibid. n. 60. & n. 87. 37
- 1 Opinionis distinctio quæ fit, ibid. n. 76. & n. 91. & 91. 38
- 1 Opinari quid sit, ibid. n. 127. 43
- 1 Opinionibus diversis in nobis quotidie generantur propter diversam phantasiam, ibid. n. 138. 45
- 1 Opinionum veritas, aut falsitas non scitur nisi perpendenda, sed per differentiam, & comparationem ad opposita, ibid. num. 167. 48
- 1 Opinio vehementer pro consuetudine habetur, ibidem num. 225. 54
- 1 in Opinionibus diligenda cum non apparet quæ tunc sit, servanda sunt regulæ juris, in d. Ne imitatur, num. 119. & omnes seq. usque ad num. 243. 54
- 1 Et quæ sint casuum Regulæ, ibid. num. 231. 54
- 1 Opinionibus discrepantibus si res propter ambiguitatem sit, abstinentur est à consilio, & iudicio, & consulendus est Princeps, ibid. num. 235. & 244. 55
- 1 Opinari, & veritas si invicem se confundant, potest Iudex differentiam dividere, ibid. n. 237. 55
- 1 Opinionibus si utique sint probabiles, indecedo sunt paria ad concordiam, ibid. num. 237. 55
- 1 Doctor retinenda plures opiniones in dubio quam censetur approbare, ibid. num. 271. 63
- 1 Doctor, qui simpliciter approbat unam opinionem, censetur contrariam relictæ, ibid. num. 272. 63
- 1 Idem si dicat unam opinionem esse probabiliorē, sem veriorē, ibid. n. 273. & num. seqq. 63
- 1 Theodoli Imperatoris edictum de opinione præferenda in discordia Juris consultorum, in d. cap. Ne imitatur, num. 280. de Constitut. 63
- 1 Opinionibus discrepantibus conari quis debet habere iudicem propitium, non tamen claudicantem, ibidem num. 317. 68
- 1 Opinionibus distinguere, & ad concordiam reducere non videtur alia opinio, neque probare, ibid. num. 400. 64
- 1 Cardinalis Zabarella nulli unquam voluit in opinionibus credere nisi iuxta rationem, ibid. n. 41. 1.
- 3 Opinionibus plures simpliciter retinenda censetur ultimam approbare, in cap. Cum vitium, n. 19. de Regular. 366

- 3 Fallit si quis primo ponat suam opinionem, & postea subdat, alii dicunt, ibid. num. 30. 368
 4 Opinio quandoque magis attenditur, quam veritas, in cap. Nuper a nobis, n. 19. de Bigamis. 304
 5 Opinio media eligenda, in c. Venerabili, n. 30. de rebus. 177
 6 In Opinionum varietate humanior amplectenda est, in c. Si viri, n. 1. de cognat. spirit. 61
 7 Opinioni, vel magistro cultibus non est credendum, in c. Per rursus, n. 6. de sens. ex com. 313
 8 Opinio potest se habere ad verum, & falsum, in c. A nobis i. a. n. 7. de sens. ex com. 313
 9 Opinio est creditum cum aliqua levi dubitatione, & tenet modum inter suspensionem, & plenam probationem, in cap. Ne in iurari, num. 93. de Confus. 38
 10 Opiniones diversae in aliquo articulo excusant a concempn, & a poena, in c. Super eo, n. 66. de Bigamis. 501
 11 Opinio Episcoporum Monachi Mariani sententiam abolutionem in terminis bullae Gregoriana XIV. non esse reservatam, expenditur, in cap. Cum pro causa, non 13. de sens. ex com. 318
 12 Reversus, & num. seq. usque in fin. 318

Opinio communis.

- 1 Opinio faveat meritorio, vel potestati clavium pervenienda est opinioni contraria etiam communis, in cap. Ne in iurari, n. 13. de Confus. 54
 2 Vide in ver. *Opinio singularis*. 54
 3 Opiniones communem Index sequi tenetur, aliis facit licentiam suam ibid. n. 133. & n. 175. 54
 4 Opinio communis habet vim consuetudinis, ibid. num. 234. & num. 277. 11
 5 Opinio communis est probabilis, & amplectenda in iudicando, & consideranda, ibid. num. 375. 63
 6 Nisi contraria sit probabilior, seu verior, ibid. num. 276. & num. 418. 63
 7 Opiniones communem sequens possibilibus veriori excusatur a poena in foro externo, sed non excusatur in foro conscientiae, ibid. num. 279. 63
 8 Opinio communis inducit errorem probabilem, ibidem d. num. 279. 63
 9 Opiniones communem curia non sequitur ubi contraria est verior, ibid. n. 347. 78
 10 Opinio communis iudicanda non est ex multisitudine, sed ex pondere auctorum materiam diligenter inquisitionem, ibidem num. 248. 78
 11 Opiniones probabiles non revidet sola auctoritas unius doctoris si in contrarium sit communis opinio, ibidem num. 432. 89
 12 Nisi ille Doctor ita solveret argumenta contraria, & confirmaret sua, ut sciam redderet aut certam, aut longe probabiliorem, ibid. n. 438. 90
 13 Veri communis praefertur d. cit. p. 200. com. ibid. n. 414. 59
 14 Raro bene loquitur qui contra omnia loquitur, ibidem d. num. 414. 59
 15 Opinio communis non dicitur quae plures Doctores habentam sequentes perfunctio, ibid. n. 415. 89
 16 Opinio communis censetur si sit approbata a sex Doctoribus Christianis rem ex professo tractantibus, quoniam si a quinquaginta sola sit auctoritate praestantior, ibid. n. 437. 90
 17 ab Opinione communi recedere non licet, nisi habeant pro se rationem certam, & convincentem, ibid. n. 441. 90
 18 Opiniones singulares favent iuramento an, & quando contra communem sit tenenda, to cap. Si vir, numer. 4. de cognat. spirit. 61
 19 Vide infra in ver. *Opinio singularis*. 61
 20 Opinio melioribus rationibus fulcita eligenda est, etiam si opposita sit communis, in c. Capellanus, n. 3. de iur. 39

Opinio probabilis, & probabilior.

- 1 Opiniones probabiles an sequi liceat in quatuordecim materia, lausine d. constituit, in cap. Ne in iurari, ad num. 13. usque ad num. 607. de Confus. 31
 2 Diviso tractatus de opinione probabilis, ibid. num. 14. 31
 3 Opinio etiam minus probabilis eligi potest in materia ad solam, non mores non pertinente, ibid. n. 15. 31
 4 Declarant, ibid. n. 119. 42
 5 Opiniones diversae si Sancti inter se habeant in his, quae ab Ecclesia non sunt distinctae, licetum est cuiuslibet quod vult dicere, ibid. num. 16. 31
 6 Opiniones non probabiles an sequi liceat in articulis non distinctis, remissive, ibid. n. 18. & n. 119. 31
 7 Opiniones alius magistri eligens contra manifestum scripturam testamentum, sine contra ad, quod publice tenetur, ferendum Ecclesiae auctoritas non possit ab omni vicio excusari, ibid. num. 20. 31
 8 Vide in ver. *Opinio singularis*. 31
 9 Doctrina de libera electione opinionis probabilis origo, & progressus, in d. cap. Ne in iurari, num. 33. & seq. de Confus. 32
 10 Probabilior gradus tres, ibid. n. 27. 32
 11 Revertitur Auctoritas Doctrina de libera electione opinionis proba-

- bilis, & eorum affectiones, ibid. d. n. 27. & num. seq. usque ad num. 47. 32
 12 Videlicet licet omnibus illam sequi, & in omni materia, ibid. num. 37. 32
 13 Et in specie id licet Lectoris, & Magistris, ibid. n. 28. 32
 14 Licet Advocatis etiam in causa sanguinis, ibid. num. 40. & num. 381. & 390. 32
 15 Item Consiliariis, & Consultoribus amicarum, ibidem num. 30. & num. 374. 32
 16 Item Iudici etiam contra communem, ibid. num. 31. & num. 398. & 397. 32
 17 Ita ut Reo non liceat appellare, etiam si se habeat probabiliorem, ibid. num. 32. 32
 18 Item Medico, in d. cap. Ne in iurari, n. 33. & num. 293. & 377. de Confus. 32
 19 Item Regi in bello gerendo, ibid. n. 34. & n. 306. & 377. 32
 20 Item Sacerdotibus in essentialibus Sacramentorum, & illorum administratione, ibid. n. 31. & n. 103. & 376. 32
 21 Ita ut liceat consecrare in materia incerta, ibid. n. 36. 32
 22 Et Consiliarios tenetur sequi opinionem probabilem Parnicis, etiam si credat eam esse falsam, ibidem num. 37. & num. 305. 32
 23 Et Ecclesia tribuat jurisdictionem ad abolendum Sacerdoti opinionem opinionem probabilem, ibid. num. 39. & n. 380. 32
 24 Et sequi licet opinionem minus tutam etiam in articulo mortis, ibidem num. 40. 32
 25 Doctrina de libera electione probabili opinionem est valde utilis Christianae Republicae, & saluti animarum, in d. cap. Ne in iurari, n. 41. & seq. de Confus. 32
 26 Imò valde perniciosum, ut late offenditur ibid. num. 293. & numeris seq. usque ad n. 340. & n. 401. 63
 27 Opiniones probabiles secundum se, an in moralibus sequi liceat, praefertendo ad quatuordecim probabiles opinionis oppositae lae d. constituit, in numero sequentibus usque ad n. 131. 42
 28 Revertitur fundamenta pro opinione affirmativa, ibid. num. 43. & num. seq. usque ad n. 59. 34
 29 Revertitur fundamenta pro opinione negativa, ibid. d. num. 59. usque ad n. 111. 34
 30 Solvuntur contraria, ibid. n. 111. usque ad n. 122. 34
 31 Et quid si fiat relictus ad opinionem oppositam, n. 109. 41
 32 Opiniones probabiles eligunt in adversis humanis non agere, necesse, sed prudenter, in d. cap. Ne in iurari, num. 36. & n. 76. de Confus. 34
 33 Contrarium, ibid. num. 66. & 69. & 70. & seq. & n. 111. 36
 34 Opiniones probabiles eligunt non est in dubio, licet sit eum ferociter potius opposita, ibidem num. 58. 35
 35 Declarant, ibid. num. 71. 36
 36 Opinio probabilis inducitur rei certitudinem non habet, ibid. num. 61. & n. 71. 35
 37 Veritas nec fallit, nec fallitur opinio secus, ibid. n. 67. 35
 38 Opinio probabilis moralem certitudinem non habet, ibid. n. 71. & num. 73. & 76. 36
 39 Opinio probabilis habet insuperabiliter auctoritatem fundamentum, ibid. num. 91. & 206. 38
 40 Opiniones contrariae si quae adducitur in suspensionem quoad actus sit illicitus ex sententia Divi Thomae non potest illam explicare aliquid peccato, in d. cap. Ne in iurari, num. 97. de Confus. 39
 41 Certitudinem ex probabilibus sufficere in moralibus quomodo sit intelligendum, plane explicatur, ibid. num. 99. & numeris seq. usque ad num. 111. 39
 42 Saltem ius iudicium non fuit probabile, sed omnino certum, ibid. num. 101. 40
 43 Opinio probabilis potest amplecti quando contraria incumque iustior, est rationibus distincta, ibid. n. 109. 41
 44 Opinio probabilis respectu non probabiles, potest dici probabilior, ibid. num. 110. 41
 45 Ex opinionibus duabus oppositis aequae probabiles an liberum sit cuiuslibet sequi utramque, vel alteram quam maluerit, late d. constituit, ibid. n. 121. & numeris seq. usque ad n. 253. 42
 46 Revertitur fundamenta pro opinione affirmativa, in d. cap. Ne in iurari, n. 112. de Confus. 42
 47 Item pro opinione negativa, ibidem d. numer. 123. usque ad num. 271. 43
 48 Solvuntur contraria, ibid. num. 272. 43
 49 Propositiones duae contradictoriae possunt esse probabiles, ibidem num. 222. & 127. 43
 50 Opiniones oppositae quae indicat esse aequales probabiles, vel quasi aequaliter, non est moraliter certus, sed dubius, late firmatur, ibidem num. 124. & numeris sequentibus usque ad num. 171. 43
 51 Opiniones contrariae aequae probabiles eundem intellectum posse simul optine non tantum moraliter, sed etiam naturaliter, & physice, est impossibile, ibid. num. 126. & numeris sequentibus. 43
 52 Propositiones iudicare probabilem, & iudicare propositionem probabilem esse veram, multum differunt, in d. cap. Ne in iurari, n. 130. & n. seq. de Confus. 43
 53 Opiniones duae contradictoriae possunt iudicari probabiles, sed non possunt iudicari probabiles esse veras, ibid. n. 131. & numeris seq. 43
 54 Vide in ver. *Propositio*. 43

- 1 Opiniones contrarias qui iudicant esse aequaliter probabiles, non possunt eorum alteram operari, ibid. num. 139. & n. seq. 45
- 1 Cardinales cum rationes sunt utrinque probabiles quomodo debeant in Confessorio respondere, ibid. n. 141. 49
- 1 Opiniones unam iudicant probabilem altera non est debita, sed moraliter errat, ibid. num. 142. 54
- 1 Opinio probabilis eligi potest, quia contraria est iuribus, dummodo deponatur conscientia opinionis oppositae, num. 143. 54
- 1 Opiniones si utrinque sint probabiles indecens sunt partes ad concordiam, ibid. n. 137. 55
- 1 Opiniones habens, quod actus sit licitus, si etiam habet scrupulum de opposito agi contra dictamen conscientiae, in d. cap. Ne iniuriar, n. 346. & n. 349. de Constat. 56
- 1 Et multo magis si de opposito habet opinionem aequalem probabilem, ibid. n. 347. & n. seq. 56
- 1 Opiniones minus probabiles, & minus tamen an sequi liceat relictis probabili, ac tunc, plenè examinatur, ibid. n. 348. & n. seq. usque ad n. 401. 57
- 1 Referredur auctoribus, & fundamenta pro opinione affirmativa, ibid. n. 348. & n. seq. 57
- 1 Referredur quadrupla duo fundamenta pro opinione negativa, ibid. n. 348. & n. seq. usque ad n. 392. 59
- 1 Referredur, & expenduntur auctores pro eadem sententia, ibid. n. 348. usque ad n. 392. 59
- 1 Solvuntur contrariae ibid. n. 393. usque ad n. 402. 61
- 1 Opiniones dicunt probabilem, cum veniunt censetur contrariam reprobare, in d. cap. Ne iniuriar, num. 371. & n. seq. de Constat. 61
- 1 Opinio communis est probabilis, & amplectenda in iudicando, & consulendo, ibid. num. 377. 61
- 1 Mita contraria sit probabilis, seu venior, ibid. num. 376. & n. seq. 61
- 1 Vide in ver. *Opinio communis*.
- 1 Opinio in concursu probabili non est probabilis, sed reprobabilis, ibid. num. 384. 64
- 1 Constitutiones nonnullorum ordinum precipue sua subtilitate Regularibus, ut in controversia moralibus sequatur opiniones magis probabiles, ibid. num. 386. 64
- 1 Episcopi Grassileus Synodalis unionio ad Confessarios rugit indulgentes, qui laxiores, minusque probabiles opiniones sequuntur, ibid. n. 387. 64
- 1 Innocentius elicit peccato relinquitur Opiniones, quibus verum credit, & magis tamen, ut loquatur constantem, licet propositum non toleranda, ibid. n. 389. 64
- 1 Doctrina de electione opinionis minus probabiles continet multa abstrusa, quae referuntur, ibid. num. 392. & n. 393. usque ad num. 394. 65
- 1 Iudicem posse iudicare pro parte minus probabili ostenditur esse absurdum, in dict. cap. Ne iniuriar, num. 398. de Constat. 66
- 1 Opiniones nedium probabilem, sed nec probabilem sequi licet in administratione Sacramentorum quando suspensa materia certa, ibid. num. 399. 66
- 1 Doctrina de libera electione opinionis probabili invertit ordinem iudicii in foro parentum, ibidem num. 394. & n. seq. 67
- 1 Opiniones minus probabiles, & minus tamen eligendi non possunt Confessori secundum aliquos denegare absolutionem, ibid. num. 397. 67
- 1 Et denegando peccat mortaliter etiam si credat parentis opinio non esse falsam, ibid. d. num. 397. 67
- 1 Rex qui pacifice regnum possidet in paritate opinionum utrinque probabili iniquum est ut de sua possessione vi deiciatur, ibid. num. 397. 67
- 1 Doctrina de libera electione opinionis probabili publicam pacem multoties turbat, & inflammat Principes ad bella gerenda, in d. cap. Ne iniuriar, n. 399. de Constat. 67
- 1 Opiniones oppositorum utrinque probabili oportet utramque esse veram, & alteram falsam, & quia consilium, vel iudicium secundum utramque necessitatem pro una parte eligit falsam tam materialiter, quam formaliter, ibidem num. 391. & n. seq. 68
- 1 Doctrina de libera electione probabili non opinio via ad proximum deduci potest sine scandalo, ibid. n. 394. 68
- 1 Doctrina de libera electione opinionis probabili convellit libertatem, & immunitatem Ecclesiae, ibid. num. 399. 68
- 1 Reddit homines ignavos, & coque ab omni studio contemplandae veritatis abducit, ibid. num. 390. 69
- 1 Relaxat fidei conscientiam, ibid. num. 393. & n. 397. 71
- 1 Partis effrenata opinio multitudine, ibidem num. 390. & n. 393. 71
- 1 Aperit viam opinionibus falsis, venenariis, & scandalosis, ibid. n. 395. & n. 398. 70
- 1 Non tollit scrupulos, sed hebetat conscientias, ibid. num. 401. 71
- 1 Opiniones minus probabilem Confessor potest eligere, cum peccat eximir peccatum ab aliqua obligatione ex quoerendum Theologorum sententia, in cap. Ne iniuriar, num. 392. de Constat. 69
- 1 Et tenetur opinio liberam, & laxiorem indicare penitentibus de illa interroganti, ibidem num. 398. 69

- 1 Proposui habens varios Doctores consulendi donec aliquem iuxta desiderium suum respondentem inveniat, an sit tunc in conscientia, ibid. n. 142. 69
- 1 Opiniones probabili hodie tam ingens est numerus, ut libera illarum electio videatur fore quantum veluti libertatem conscientiae, ibid. num. 390. & n. seq. 69
- 1 Opiniones probabiles an faciat auctoritas unius Doctores ex eo quod generaliter se doceant quosvis, vel quinque Doctores, ibidem num. 391. 69
- 1 Opiniones probabiles effugere, ut quod olim peccatum erat, hodie amplius non sit, assertio est non toleranda, in d. cap. Ne iniuriar, num. 392. de Constat. 70
- 1 Opiniones erroneae sequens aliquis Magistri, & peccato non excusatur, ibid. n. 393. 70
- 1 Probabilitatem usus est commercium diaboli ad evitandam vim peccatorum, ibid. n. 394. & n. 397. 70
- 1 Opiniones plurimae referuntur, quae non sunt tolerandae, & tamen hodie à quibusdam Theologis probabiles reputantur, ibid. num. 395. 70
- 1 Assertionem auctoritatis, quae Paschi Parisiensis, Rothomagensis Clero Gallicano auctoritate Superiorum demandata propagatur, referuntur, ibid. n. 396. 70
- 1 Mechliniensis Archiepiscopi Epistola adversus Confessores, qui nimis laxam habent peccatoribus, immixta periculosa opinionibus quorundam Theologorum, refertur, ibid. num. 397. & n. seq. 72
- 1 Assertiones septemdecim referuntur excerptae ex libris nonnullorum Theologorum, quae facultas Theologica Lovaniensis indicavit in praxi non tolerandas, in d. cap. Ne iniuriar, num. 399. de Constat. 72
- 1 Item assertiones viginti sex ab eadem facultate censura perstrictae ad requisitionem Episcopi Gandavensis, ibid. d. num. 399. v. 72
- 1 Item propositiones sex à Congreg. S. Officii fiscalitate, ibid. d. n. 399. v. 72
- 1 Index Verborum diffinitionum adjectus, ibid. n. 399. v. 72
- 1 Index Judex versus diffinitionibus eligere debet opinionem, cuius magis ratio intellectusque sit consenti, ibid. n. 399. 77
- 1 Sententia iudicis sequens unam opinionem in materia, in qua est magna confusio, valet si non appareat quae sit communis, & illa non sit aperte falsa, ibid. num. 394. 78
- 1 Opinio venior, & probabilior à Jurisperitis pro eod. accipitur, ibid. num. 395. 78
- 1 Opiniones probabilem relictas probabili, ac tunc, plenè examinatur, ibid. n. 398. & n. seq. usque ad n. 401. 78
- 1 Item nec iudici, ibidem num. 395. & n. seq. usque ad num. 397. 79
- 1 Item nec Medico, ibid. n. 397. & n. seq. 80
- 1 Item nec Regi in bello gerendo, ibid. n. 397. 80
- 1 Et multo minus in essentialibus Sacramentorum, ibid. n. 396. & n. seq. usque ad n. 398. 80
- 1 Index in causis criminalibus sequi potest opinionem probabilem, quae faret reo, relictas probabiles quae faret lito, si probabiles veretur circa factum, ibid. num. 396. 79
- 1 Imò tenetur eo casu Reum absolvere ex sententia nonnullorum Theologorum, ibid. n. 397. 79
- 1 Contrarius de defendere five probabiles veretur circa factum, ibid. num. 397. & n. seq. five circa ius, ibid. num. 396. & n. seq. usque ad num. 397. 79
- 1 Opinione probabili ut non licet in essentialibus Sacramentorum, nisi in casu extreme necessitatis, ibid. n. 396. 80
- 1 Periculum grave facit ut formato praeponderet opinioni, ibidem num. 397. 80
- 1 Sacerdotes eligendi opinionem probabilem Ecclesia minime tribuit iurisdictionem ad absolvendum, nisi error sit communis, & tunc putativus, proveniat à legitimo superiore, ibid. num. 398. 80
- 1 Ad votum an, & quando licet patrocinari secundum opinionem probabilem, in d. cap. Ne iniuriar, num. 398. & n. seq. usque ad num. 399. 81
- 1 Advocatus in causa, in qua utrinque sunt opiniones aequales, si proponat clientelo rem carumque certam, mentitur, & tenetur ei ad damna, & interese, ibid. n. 398. 81
- 1 Sed non prohibetur in causa dubia patrocinari, si aperiat clientelo rem dubiam esse, ibid. num. 398. 81
- 1 Advocato non licet patrocinari pro parte minus probabili contra probabilem, ibid. n. 397. 81
- 1 Etiam si punctus clientelae rationes Adversarii esse probabiles, ibid. num. 398. 82
- 1 Et etiam si causa sanguinis, vel maioris partis honorem, ibid. num. 399. 82
- 1 Advocatus qui in principio liti creditur rationes sui clienteli esse probabiles, si in processu apparuit contrarium tenetur causam desistere, seu illam ad concordiam reducere, ibidem num. 399. 82
- 1 Opiniones minus probabilem sequens, & minus tamen, relictas probabili, ac tunc, plenè examinatur, ibid. n. 398. & n. seq. usque ad n. 401. 82
- 1 Episcopo principalium trium quatuor, & praxis servanda in opinione delibanda cum securitate conscientiae, ibidem num. 401. 82
- 1 Opiniones probabilem an faciat auctoritas unius Doctores, ibid. n. 391. 69

- probabilis, ubi veritatem subitio periculum, in cap. Responso, num. 104. de sent. excomm. 166
- OPPOSITORI** habenti appellatorem requiritur compellere ius considerabile, ut ei liceat appellare à denegata collatione, in c. Mandato, n. 8. de Simonia. 62
- OPTIO** eligendi unum beneficium, & alterum dimittendi hodie substat et à Concilio Tridentino in quibuscumque beneficiis, in c. Referente, n. 8. de Præben. 79
- Fallit ibid. n. 10. 79
- OPUS** per se laudabile ratione temporis reprobatum, in cap. Tuo, n. 1. de Simonia. 166
- OPUS DEI** est quod nascitur, diaboli quod muratur, in cap. Milla, n. 6. Ne Cler. vel Monach. 616
- OPERA** que sunt communia bonis, & mala non possunt restituium perhibere de sanctitate aliquis, in cap. Venerabili, n. 13. de testibus. 116
- DECLARATIO** ibid. num. 41. 117
- OPERA** publicæ preponenda sunt operibus charitativis, in cap. Licet, num. 17. de Regulari. 193
- ORATIO** specialis an magis profit quam generalis, in c. Fraternitatem, n. 15. & n. 16. de Sepulchris. 598
- ORATIONES** aliquæ ex Ecclesia pro aliquibus infirmitatibus, in c. 37. de sum. 166
- ORATIO** fit ab Ecclesia etiam ut implentur que Deus promittit, & infallibilis sunt, in cap. Venerabili, num. 43. de testibus. 117
- Oratio Dominici.**
Vide in ver. *Symbolum Apostolorum.*
- ORATIO** dicitur quasi oris ratio, in cap. Dolentem, num. 31. de Celeb. Milla. 583
- ORATIO** quid sit, ibid. n. 41. 584
- IN** oratione duo præcipue requiruntur videlicet affectus cordis, & intentio, ibid. num. 42. 584
- ORATIO** que habet cultum adjunctum non habet suam efficaciam, nec est satisfactoria, ibid. n. 46. 589
- ORATORII**, seu Ergastio quod dicitur an cedat loco ipsius, ad verum ministerium, in cap. Postulatus, n. 15. & seq. usque ad n. 37. de Consec. præben. 201
- ORATORIA** publica, & privata que consueverunt, in cap. In his, num. 18. de privileg. 180
- ORATORII** cultibus privato licet construi in domo propria, dummodo non habeat formam Ecclesiæ, nec ibi celebrentur Missæ, in c. Ad hunc, n. 31. de relig. domib. 491
- ORATORII** infra quæqueque in Hospitio infra animum compleri debet, in quo quidem, n. 6. de testibus. 117
- EPISCOPI** possunt Concilium Tridentinum non potest concedere licentiam domi celebrandi, ut infirmis pro vicino communicant, in cap. In hunc, n. 1. de privileg. 180
- TRIDENTINI** Concilii decretum fessas, de obsequiis, & evitandis, in celebr. Missar. canonic. §. Ne pasturatur expenditur, & explicatur, ibid. num. 15. 279
- EPISCOPI** non potest permittere, ut à Sacerdotibus secularibus, seu Regularibus Missa celebretur extra Ecclesiam, aut extra Oratoria ad divinum cultum dedicata, ibid. num. 19. 280
- POTEST** concedere ex Tridentini Concilii precepto, ut Missa celebretur in Oratorio ad divinum tantum cultum dedicato, dummodo illud non sit in privato domib. ibid. num. 21. 280
- ORATORIA** ad usum Episcoporum etiam extra illius Diocesis constructa non comprehenduntur in decreto de non celebrando in privato Oratorio, in cap. Quod nonnullis, n. 6. de privileg. 273
- ORATORIA** privata non sunt sub potestate Episcoporum quoad visitationem, & procuratorem, in cap. Auctoritate, num. 6. de censibus. 354
- ORATORIIUM**, vel Hospitalis non probatur esse publicum ex tantum, quod interduum ibi celebretur, ibid. num. 3. 354
- NISI** actus celebrationis sit publicus, ibid. n. 4. 354
- ORATORIIUM**, & Ecclesia in qua differunt ibid. n. 5. & 27. 354
- ORATORIA** privata non gaudent immunitate Ecclesiæ, nec possunt ibi publice teneri, aut pullari Campanie, nec Missa celebrari, & quod hodie est Oratorium, hanc potest esse camera, ibid. num. 6. 354
- DE** iure potest ibi celebrari de licentia Episcoporum, qui tamen non debet tam concedere in magnis festivitatibus, ibidem num. 7. 354
- ET** quod possit Concilium Trident. ibid. num. 9. 178. & seq. 354
- ORATORIUM** an possit destitui auctoritate Episcoporum, si honeste teneatur, ibid. n. 8. 354
- COMMUNICATIO** Cruciatæ an possit concedere licentiam celebrandi in oratorio domib. ibid. an vero hac facultas sit Papæ reservata, ibid. n. 11. & seq. usque in finem. 354
- ORATORIIUM** publicum quod distat à domestico, ibidem num. 12. 354
- ORATORIUM** publicum tamen de iure Canonico, qualem civis constituit non potest esse auctoritate Episcoporum, ibid. n. 13. 354
- ORATORIIUM** domesticum unumque fidelium licet habere in domo sua, & ibi orare, sed Missa celebrare non licet, ibidem num. 13. & 16. 354
- TRIDENTINI** Concilii decretum circa Oratoria expenditur, ibid. num. 17. 354
- LICENTIA** celebrandi Missam in Oratorio privato non potest concedi ab Episcopo, sed petenda est à Sede Apostolica, ibid. n. 18. 355

- DOMUS** Principis, Arcis, & Palatii, in quibus Barones jurisdictionem exercere, comprehenduntur in prohibitione Concilii Tridentini de Missa in privatis domibus non celebranda, ibidem num. 19. 355
- MISSA** in domo privata ad hoc ut infirmis pro vicino communicetur, celebrari non potest de licentia Episcoporum, ibidem num. 10. 355
- IN** domum habendi Missam in domo propria celebrari est à Concilio Trident. ibid. n. 11. 355
- LICENTIA** celebrandi in Oratorio privato, quibus conditionibus concedi consueverunt à Sac. Congregatione Conciliorum, ibidem num. 22. 355
- EPISCOPI** non potest concedere licentiam celebrandi in Oratorio publico, ibid. num. 23. 355
- ORATORIUM** ut publicum censetur, debet habere ostium immediate respondens in viam publicam sine alio aditu, vel prospectu de loco privato, ibid. n. 24. 355
- ORATORIA**, quæ in Monasteriis, & Hospitalibus Ecclesiasticis constructa sunt, censentur publica, ibid. n. 25. 355
- ORATORIA** pro infirmis Monialium qualiter concedantur à Sede Apostolica, ibid. num. 26. 355
- ORATORIA** privati appellatione in Bulla Cruciatæ non venit domesticum, sed publicum, quod privatim appellatur ad differentiam Ecclesiæ constructæ, ibid. num. 27. 355
- ORATORIA** publica possunt visitari ab Episcopo, non autem privata, ibid. n. 29. 355
- ORATORIA** que in domibus privatorum sunt, gaudent immunitate, & auctoritate Episcoporum sine constructa, in c. Ecclesiæ, num. 23. de immunit. Eccles. 647
- ALIA** fecit, n. 31. 647
- Vide in ver. *Missæ ubi celebranda.*
- ORATORIIUM** auctoritate Episcoporum adhibetur est publicum, & Religiosum, nec potest ad humanos usus deputari, ibidem num. 24. 647
- PRIVATUM** quod hodie est Oratorium, & cras potest esse camera, ibid. num. 26. 647
- ORBIS** maior quælibet esse dicatur, in cap. Significasti, num. 11. de elect. 279
- ORDINARIUS** mortuo uno ex duobus electis, qui in eum compromittere processit ex potestate ordinaria superfluitis auctoritate sua nova electio, in c. Ex parte, n. 3. de arbit. 708
- ORDINARIUS** an possit esse arbitrum de iure civili, qualem de iure Canonico, ibid. n. 10. & seq. usque ad n. 14. 703
- ORDINARIUS** domesticus potest procedere contra subditum licet adhibentem, & eum citare tam quoad effectus non concernentes, quàm quoad personam, in c. Licet, n. 12. de foro compet. 644
- ORDINARIUS** potest procedere contra abstem procedere, etiam ad sententiam excommunicationis, ibid. n. 14. 644
- ORDINARIUS** delicti, vel contractus non potest procedere contra abstem quoad effectus personam concernentes, potest tamen procedere contra bona si in suo terminis reperiantur, ibidem num. 15. & seq. 644
- ORDINARIUS** loci de quibus loquitur cap. 10. sess. 14. Concilii Tridentini, qui intelligitur, ibid. n. 16. 644
- ORDINARIUS** in vius scriptis de corrigendis Clericis fuit discretus non potest procedere contra exemptos, in c. Gravem, num. 1. de offic. Ordinarii. 598
- ORDINARIUS** debet paucos, & necessarios casus reservare, in cap. Oratio, n. 19. de potest. & remiss. 315
- ORDINARIUS** potest sine Capituli consensu excusare Canonici à servitio Chori, ex causa carum expressit in Constitutione Bonifacii VIII. in c. Licet, n. 13. de præben. 141
- ORDINARIUS** dicitur quilibet habens in loco ordinariam jurisdictionem, in c. Quomodo unus, n. 8. de præscriptio. 178
- ORDINARIUS** quoniam unus habet jurisdictionem universalem, alias specialem, an simul concurrant, in c. Siquidem, num. 9. de offic. legat. remissivè. 546
- ORDINARIUS** appellatione, de quibus fit mentio in Bulla 99. Clementis VIII. qui comprehenduntur, in cap. Non amplius, n. 87. de iustit. 179
- ORDINARIUS** Episcopo subiectus fit in suis subditum iuram & iurisdictionem ferat, Episcopus tam ferat faciat, & sine jurisdictione non relinquitur, in c. Canon ab Ecclesiæ, num. 1. de offic. ordin. 316
- ORDINARIUS** in jurisdictionem qui habere dicatur, ibid. n. 3. 316
- ORDINARIUS** inferior an subdit Episcopo Diocesana, ibidem num. 12. 316
- ORDINARIUS** dicitur qui censuram universalem est commissa, in cap. Cum causam, n. 6. de Appellat. 205
- ORDINARIUS** ex speciali commissione non efficitur Delegatus, ibid. n. 14. 205
- ORDINARIUS** appellatione venit etiam inferior Deplatus inferiorum habens, in c. Tuus, n. 19. de Cler. non residen. 18
- ORDINARIUS** appellatione venit non solum Episcopus, qui est generalis, & maior Ordinarius, sed etiam quilibet inferior, & specialis Ordinarius, in c. Post confessionem, n. 3. de probat. 310
- QUOD** procedit si magister inferiori Ordinarius sit adprehensibilis, ibid. num. 6. 310
- ITEM** procedit in Ordinario constituto à iure, non autem in constituto ex accidenti à Capitulo, vel à Papa, ibid. n. 10. 310
- ORDINARIUS** dicitur, qui iure suo, vel Principis beneficio universaliter jurisdictionem exercere potest, ibidem num. 7. & num. 13. 310

- 1 Et quid post Consecrationem P. II. ibid. n. 1. 363
 1 Anus si celebret irregularitatem incurrit, ibid. n. 43. 371
 1 Consecratio Sacerdotis V. contra Episcopum in ordinem collatione peccata nec recusat est per Clem. VIII. ad terminum juris, Bulla P. II. de Concilio Tridentino ex capite capite Simonis, ibidem num. 11. 369
 1 Ordinatus ante artem legitimam non recipit characterem si Episcopus publico edicto proferat fuerit le nolle ordinem conferre nisi in legitima artem constitutus, in c. Tuae litterae, num. 15. de Cler. per f. l. p. n. 300
 1 Ordinatus in sacris ante annos discretionis ad artem legitimam pervenit an continet teneatur, ibid. n. 27. lausim diffinitur usque in finem. 302
 1 Quid si factus aditus ordinationem suam ratificaverit expressis, ibid. num. 40. 303
 1 Et quid in eo qui vult in ordinatione remanere, & uti privilegiis Clericatus, ibid. num. 43. de 60. 308
 1 Et quid si ordinatus ante annum rationis potest contrahere, & in contradiotione perferat ut tam ante, quam post annum decem quatuor anni, ibid. n. 70. 303
 1 Et quid si post annum rationis usque ad 14. anni teneatur, sed post infra triennium reclamaverit, ibid. num. 71. 303
 1 Et quid in casu conversio, ibid. n. 71. 303
 1 Et quid si semper tacuit, & habuit se meret negare, ibidem num. 74. 303
 1 Et quid si tempore ordinationis erat doli capax, & post suscipere ordinem suum contradidit, & perseveravit in contradiotione usque in finem 14. anni, sed postea tacuit, ibid. num. 70. 304
 1 Et quid in casu conversio, ibid. num. 73. 304
 1 Et quid si consensit tamen modo ante suscipere ordinem, postea vero non confensit, & sic dissensit, ibid. n. 74. 304
 1 Ordinatus ante annos discretionis, qui nec ante nec post finem 14. anni infra triennium contradidit, & tamen teneatur, ibid. num. 73. 304
 1 Nec est opus interrogare ordinatum an velit continere, necne, ibid. num. 74. 304
 1 Secus in professione, & cur, ibidem num. 75. & seq. & num. 78. in fine. 305
 1 Ordinatus infra annos discretionis non reordinatur, in cap. Super inordinata, n. 19. de p. ab. 313
 1 Ordinatus ad primam consecrationem, vel monasterio, aut sacros ordines ante artem legitimam quousque personae incurrit ex Bulla Sixti V. ibid. num. 1. 313
 1 Ordinatus Clericum artem inhabilem ad unum ex sacris ordinibus an suscipiat ad collationem omnium, in c. Vel non est compos, n. 6. de tempore ordinat. 368
 1 Ordinatus ad sacros extra tempora, vel ante artem legitimam, aut sine litteris dimissionis ex Bulla P. II. an finit perpetuo suspensus, ibid. num. 19. 369
 1 Ordinatus a majore, major est, & praecedit antiquiori si sit eisdem ordinis, seu si inferioris, in cap. Cum certum, n. 14. de Major. & obed. 608
 1 Ordines sacri non requirunt usum rationis ex necessitate Sacramenti, sed ex necessitate praecipi tamen, in cap. Tuae litterae, n. 13. de Cler. per f. l. p. n. 300
 1 Opponens Doctorem referuntur de continencia ordinari ante annos discretionis, ibidem num. 28. & num. seq. usque ad num. 40. 301

Ordines beneficio annexi, vel non.

- 1 Ordines sacri ex Concilio Tridentino annexi non debent Canonici, & Portionibus Collegiatis Ecclesiarum, nec dignitatibus, & dimidiis portionibus, sed Canonici tantum, & portionibus Cathedralium, in cap. Cum in curia, n. 15. & 17. de elect. 378
 1 Ordines sacri Dignitates, Praebende, vel portioni annexi non in Cathedrali, vel Collegiata Ecclesia infra annum non suscipiunt an si ipso iure beneficio per artem, in c. Cum in curia, & inferiori, n. 17. & seq. usque in fin. de elect. 377
 1 Quid ex Concilio Vannensi, ibid. num. 16. 377
 1 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. num. 19. 378
 1 Ordines sacros Episcopos in vim Concilii Tridentini annexi non potest Dignitatem, sed Canonici, & portionibus tantum, in c. Ut Abbates, n. 7. de ar. & qualitat. 388
 1 Ordo annexus beneficio non requiritur contemporaneus in ipso actu collationis, ibid. num. 9. 388
 1 Declaratur, ibid. n. 11. 388
 1 Impeditur ex iura causa suscipere Ordines suo Beneficio annexos, qui ante non sit ipso iure privatus beneficio, tamen privari debet, ibid. num. 13. 389
 1 Quod procedit si culpa sua ad talem statum pervenit ut promovere non possit, aliis secus, ibid. n. 14. 389
 1 Item procedit in eo, qui impedimentum prius contractum in ordinatione sua subiecit, ibid. n. 15. 390
 1 Ordinatus annexus duplex, ibid. num. 44. 391
 1 Ordinatus annexus respectu actus requirit ordinem in ipso actu collationis beneficii, aliis non tenet collatio, ibidem num. 47. 391
 1 Ordinatus annexus respectu actus non requirit ut quis habeat ordinem annexum tempore collationis, sed satis est si infra tempus 14. annorum & faciat promovere, ibid. n. 48. 391

Regulae Repetere,

- 1 Nec requirit artem ordinis in ipso actu collationis, sed satis est ut prioribus sit in ea artem, si infra annum promovere possit, ibid. num. 51. 391
 1 Ordinatus annexus an, & quando censetur factus respectu actus, vel respectu spiritus, ibid. n. 54. usque ad n. 60. 391
 1 Exemplum annexi respectu actus, ibidem num. 55. & sequentibus. 391
 1 Ordo quibus casibus censetur beneficio annexus respectu spiritus, ibid. n. 58. 392
 1 Ordinatus non suscipere pro nuda voluntate, & ex iusta causa requiritur, in cap. Quarta, num. 46. de ar. & qualitat. 417
 1 Ordinatus annexus respectu spiritus non requirit artem ordinis tempore collationis contra opinionem Abbatis, sed respectu actus daturatur, in cap. Cum in curia, num. 67. & seq. de elect. 348
 1 Ordinatus annexus duplex, ibid. n. 66. 349
 1 Ordo dispensatus, vel beneficiarius non requirit in ipso actu provisionis, sed sufficit apertus, in c. Cum in curia, & inferiori, n. 10. de elect. 376
 1 Nisi annexus factus sit respectu actus, ibid. num. 11. 376
 1 Ordinem Presbyteratus dispensat, vel beneficio Curato, aut Parochiali nonnullum non suscipiens an sit ipso iure beneficio privatus, vel privandus per senectutem, ibid. num. 15. de seq. usque in finem. 376
 1 Quid ex §. Lictor Canon. de elect. lib. 4. ibid. n. 19. 376
 1 Et quid ex c. Secretum, eod. tit. & lib. ibid. num. 15. 376
 1 Et quid ex Concilio Constantensi, ibid. n. 23. 376
 1 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. n. 25. 377
 1 Ordo dispensatus, vel beneficiarius non requirit ordinari propter crimen, in c. Quarta, n. 44. de ar. & qualitat. 417
 1 Appellatio Clerici renuncians ordinari propter impedimentum an sit admittenda, ibid. num. 47. 417
 1 Ordo procedendi contra Beneficiarios renunciantes ordinari per sola voluntate, ibid. n. 47. 417
 1 Ordines Beneficio non annexos consumaciare renunciant suscipere necessitate, vel utilitate Ecclesiae exigente, privati potest beneficii, ibid. n. 48. 417
 1 Ordines minores an requirantur ad obtinendum Beneficium curatum, an vero sufficiat prima tonsura, in c. Prater, num. 1. de ar. & qualitat. 409
 1 Ordines minores requiruntur ad obtinendum Beneficium curatum, tam per viam imperatoriam, quam electionis, vel infirmitatis, ibid. n. 6. 409
 1 Ordinari renunciantes ob occultum crimen perpetuati beneficii praevarior, nisi sine valide utiles in alius Ecclesiae negotiis, in cap. Quarta, n. 6. de ar. & qualitat. 411
 1 Declaratur, ibid. num. 16. 413
 1 Renunciantes vero pro nuda voluntate subtrahuntur redditus quousque ordinem, sed beneficia non auferuntur, ibidem num. 7. 413
 1 Nisi rebelles exterrere, ibid. n. 8. 413
 1 Et Episcopus contra contumaces proferat per subtrahendum, & nihil proferat, ibid. n. 9. 414
 1 Ordinari renunciantes propter occultum peccatum non coguntur praestare, sed exausi, ut de nolentibus sane volentes, ibid. num. 13. 413
 1 Nec possunt excommunicari, ibid. n. 14. 413
 1 Renunciantes autem pro nuda voluntate praestare sunt compellendi, ibid. num. 15. 413
 1 Ordinari renunciantes propter occultum peccatum si sine valide utiles uni Ecclesiae non privantur beneficio, sed tamen coguntur per subtrahendum proveniunt, ibid. n. 16. 414
 1 Sacerdotum actu non requiritur ad obtinendam dignitatem, quibus annexus est ordo Presbyteratus, sed satis est ut prioribus infra annum & faciat promovere, in cap. Cum in curia, n. 41. & 63. de elect. 376
 1 Vide in ver. *Capellania*. 376
 1 Licet, ut Clericus non Beneficiarius non potest cogi ad Ordinem suscipiendum etiam ex causa necessitatis, vel utilitatis Ecclesiae, in c. Magna, n. 61. de obligat. ad rectoria. 493

Ordines quoad Characterem.

- 1 Ordo cum dubitatur an fuerit collatus ab Episcopo conferri debet sub conditione, in cap. Tuae litterae, n. 10. & 15. de Cler. per f. l. p. n. 300
 1 Sive dubium sit factum iure, ibid. n. 11. 300
 1 Ordo non praestatur characterem alterius ordinis ex necessitate Sacramenti, in c. Requiritur, num. 13. & 11. de ordinat. ab Episcopo. 388
 1 Ordinatus ante baptismum an recipiat characterem, in c. Ne irritatus, n. 149. de Consecr. 366
 1 Ordinari non habent potestatem non sine suspensi, sed iterum ordinandi, in cap. Aqua, num. 19. de consecr. Ecl. vel Alzar. 371
 1 Ordinari cum dimissionis Capituli, vel aliter succedentia in jurisdictionem Episcopi Sede vacante, & in minoribus ordinibus, non gaudent privilegio Clericali, si in maioribus, sine suspensi ab executione ordinum, in cap. Significati, num. 8. de offic. Archidiacon. 113

- Vide in ver. *Ordinum minister*, & in ver. *Ordines quoad aetatem*, & in ver. *Ordines per vim, & metum*, & in ver. *Charact.*
- 1 Ordinarum, de quo dubitatur an recipient characterem necne, & iterum ordinem debet sub conditione, in c. Cum venisset, num. 98. de sac. ordi. 403
- 1 Ordinarum, si una Ecclesia non servata character non impeditur in c. Quid si Prædecessore, n. 4. de sollicitat. 413
- 1 Ordinis Sacramentum dumtaxat prærequirit Sacramentum Confirmationis ex necessitate precepti, in cap. Cum contingat, n. 97. de arat. & qualitat. 437
- 1 Ordinis unionem sacramentalem verè, & propriè Sacramentum à Christo Domino institutum, est de fide, in c. Cum venisset, num. 83. de sac. Ord. 451

Ordines quoad continentiam.

- 1 Ordinem sacrum suscipiens tenetur continere, licet ante ordinationem proteritus fuerit, si nolle continentes vivere, in c. Tax litterarum 18. de Cler. per sile. promiss. 303
- 1 Ordini sacro annexum est votum continentie ex Constitutione Ecclesie, ibid. num. 68. & 77. 304
- 1 Nisi impedit defectus ætatis, ibid. n. 69. 304
- 1 Ordini sacro non est annexa obligatio continendi ætatis, seu naturaliter, sed tantum accidentaliter ex statu Ecclesie, in c. Majores, n. 110. de Baptismo. 601
- 1 Ordinationis sue contrarius ætate decimum quartum annum censetur postea in priori dissensu perdurare, in c. Tax litterarum, & seqq. de Cler. per sile. promiss. 304
- 1 Item in casu contrario, ibid. n. 97. 304
- 1 Ordinationem potest conjugare ad sacros ordines in præjudicium utrovis, in c. Majores, n. 6. de Bapt. 600
- 1 Etiam si matrimonium non sit consummatum, ibid. n. 96. 600
- 1 Et vipe continentiam promittat, ibid. n. 97. 600
- 1 Ordinatus ante ætatem legitimam an teneatur continere. Vide in ver. *Ordines quoad aetatem*.
- 1 Ordinatus coactè an ad continentiam teneatur. Vide in ver. *Ordines per vim, & metum*.

Ordines quoad effectus.

- 1 Ordo facit an eximat à patria potestate, laicisimè discutitur, in cap. Indecorum, à num. 17. usque in fin. de arat. & qualitat. pag. 400
- 1 Referuntur Ambrosius, & fundamenta pro opinione affirmativa, ibid. num. 10. & seqq. usque ad n. 13. 400
- 1 Item Ambrosius, & fundamenta opinionis negativæ, ibid. num. 13. & seqq. 400
- 1 Ordo facit liberat à servitute, ibid. num. 27. & 28. 400
- 1 Ordinibus factis iniuncti, & illis inter iniunctum æquiparantur, ibid. num. 31. 400
- 1 Ordo facit non solvitur omnino ius patrie Potestatis, ibidem num. 36. 401
- 1 Tollit tamen illius effectus ordinis sacri in proportionabilibus, & incommensurabilibus, ibid. num. 44. & seqq. usque in fin. 401
- 1 Ordo facit quod votum facere non possit, in cap. Tax litterarum, n. 10. de Cler. per sile. promiss. 303
- 1 Consecratio, ibid. num. 11. & 12. 303
- 1 Ordines minores non liberant à patria potestate, in c. Indecorum, n. 19. de arat. & qualitat. 400
- 1 Ordinatus ab Episcopo gratiam conferri, in c. Requiritis, n. 51. de ordinat. ab Episcopo. 381
- Vide in ver. *Episcopales dignitates*.

Ordines quoad examen.

- 1 Ordinatum non debet inhabilis ad sacros ordines etiam ex causa necessitate, vel utilitate Ecclesie, in c. Quarto, n. 17. de arat. & qualitat. 413
- 1 Ordinandum habilitas in casibus necessitatis non adeo exactè requiritur, ibid. num. 19. 413
- 1 Ordinandus tenetur prodere in ordinem suum, & illius amoveri debet à beneficio post ordinationem obitum, ibid. num. 36. 414
- 1 Ordinatus delectum Probatur eo ipso, quod constat de inhabilitate ordinatis, in c. Cum sit arat. 7. de arat. & qualitat. 437
- 1 Quod procedit si per seipsum examinaverit, secus si per alios, ibid. num. 8. 437
- 1 Nisi infirmus, malus, vel negligens ad officium examinationis obtemperet, ibid. n. 9. 437
- 1 Ordinatus subditum aliquam ex commisso specialiter Episcopo propter non secutus inquirentiam perinde sit idem, in cap. Cum sit ordinatus, n. 20. & 21. de præben. 91
- 1 Et si promissa repetitur sine titulo non tenetur ei providere quod audiat, sed qui commissio, ibid. num. 11. 91
- 1 Ordinatus sine examine, & commendatarius litteris propriis Episcopi possunt ab eo iterum examinari, & ab ordinem exercitio suspensum, di ex Concilio Tridentino, cap. 1. & 14. in c. Acceptum, n. 15. de arat. & qualitat. 431
- 1 Quod tamen decretum non comprehendit Ordinatos ab Episcopis prædecessoris, si non causa superveniente, ibid. 431
- 1 Ordinatus potest iterum examinari ab Episcopo faciente quoad beneficium, si de novo conferendum, non autem quoad ordinem jam collatum à prædecessore, ibidem num. 16. 431

- 1 Ordinatus ante ætatem legitimam an recipiat characterem si Episcopus publico & dicto proteritus fuerit semelle ordines conferre non legitime arat. confectus, in c. Tax litterarum, num. 17. de arat. per sile. promiss. 300
- 1 Ordinatus qui non debet ex capite ordinatione Ecclesia infamatur, in c. Magnus, n. 10. de obligat. ad rationem. 466
- Vide in ver. *Ordines, & consecratio*.

Ordinum functiones.

- 1 Ordinem functiones à Concilio Tridentino videtur in Ecclesia restitui à Discretis Ordinariis, in cap. Cum contingat, n. 37. de arat. & qualitat. 410
- 1 Ordinum minorum actus exerceri possunt etiam à laicis, non tamen ex officio, ibid. n. 109. 416
- 1 Ordinum minorum functiones excommunicatis suspendi assignant debent ex redditibus beneficiorum, vel saltem Ecclesie, in c. Non licet, n. 10. & 14. de præben. 69
- 1 Minister in sacris qui ab uno ordine sacro ad alium ascendit, in c. Ex tenore, n. 11. de tempore ordinat. 161
- 1 Ordinum minorum ministeria exerceri debent per Clericos coelibes tantum, & in eorum defectum per Clericos conjugatos, non tamen bigamos, in cap. Si quis Presbyter, num. 10. de Cler. excomm. Ministrate. 191
- 1 Consecratio quia minorum ordinum functiones excommunicati promittunt à Clericis, & laicis est corruptela à Concilio Tridentino improbanda, ibid. num. 18. 193
- 1 Moniales, vel laici non possunt canere, & lectiones in Missa solemniter legere, & si necessitas urgeat consulendum Sacrosanctæ fidei, & Congregationis Concilii, ibid. num. 19. 193
- 1 Regularis comprehenditur in decreto Concilii Tridentini sess. 13. cap. 17. de Minorum Ordinum functionibus non exercendis, & per constituta in eisdem ordinibus, ibidem num. 10. 193

Ordines quoad interstitia, & tempora.

- 1 Ordinis Sacramentum conferre in Sabbato quatuor temporum, & Episcopatus verò tantum in Dominicis, in cap. Requiritis, n. 16. de ordinat. ab Episcopo. 378
- 1 Ordinum plurium collatio simul est generaliter interdicta, in cap. De eo, n. 17. de tempore ordinat. 376
- 1 Ordines licet conferri non possunt ab Episcopo nisi in Sabbato, quatuor temporum majores hebdomada, & de Pascha, ibid. n. 17. & 18. & 36. 376
- 1 Nec id licet die Dominica immediate sequenti etiam continuo jejunio, ibid. n. 18. 376
- 1 Ordines sacros semper, & ubique Papa potest conferre, ibid. num. 19. 376
- 1 Ordines conferre extra tempora à jure statuta, & non servatis interstitiis longè differunt, ibid. num. 22. 377
- 1 Ordines majores eui statuto temporibus sine conferendi, ibidem num. 38. 378
- 1 Consecratio suscipiendi quatuor ordines minores de Veneris, & Sabbato, & diebus Sabbati sequenti an existeret non obstante Concilio Tridentino sess. 23. cap. 8. ibidem num. 21. 378
- 1 Consecratio conferendi ordines sacros extra tempora à jure statuta reprobatur, ibid. n. 27. 377
- 1 Consecratio celebrandi publicas ordinationes die Veneris jejuniorum non valet, licet eam servantes à pena excludatur, ibidem num. 31. 377
- 1 Extragenerales ordinationes, & in Capella privata, valida est, ibid. n. 34. & seqq. 377
- 1 Expediret tamen ea abolere, ibid. num. 40. 378
- 1 Consecratio conferendi minores ordines extra tempora non est contra, sed præter jura, ibid. n. 37. & seqq. 377
- 1 Consecratio induci potest, in una die licet consecraturum non sit quatuor minores ordines cum Sabbato, ibid. num. 41. 378
- 1 Ordines minores omnes una die conferri non debent nisi in causa, in cap. Super inordinatis, n. 44. de præben. 154
- 1 Ordines minores conferri possunt diebus festis: sacri verò debent conferri in quatuor temporibus, vel in Sabbato Sancto, vel in Sabbato de passionis, in c. De eo, num. 1. & 2. & 17. de tempore ordinat. 377
- 1 Ordines minores extra tempora diebus ferialibus conferri non possunt, ibid. n. 3. 376
- 1 Ordines minores extra tempora Episcopus una die conferre non potest pluribus, quam duobus, ibid. n. 6. 376
- 1 Ordines quatuor minores an possit Episcopus eadem die conferre, ibid. num. 5. & 10. 376
- 1 Ordines minores, & subsecutorum recipere eadem die indignum sit reddere executione ordinis licet suscipere, ibidem num. 3. 376
- 1 Ordines quatuor minores ex consuetudine licet possint uni eadem die conferri, ibid. n. 33. & 43. in tertio dubio. 377
- 1 Ordines minores an conferri possint die Veneris præcedenti die Sabbati, in quo eodem ad minores ordines promissio odo Sacre est conferendus, ibid. n. 24. & 27. usque in fin. 377
- 1 Ordines minores conferri non debent ab Episcopo nisi in temporibus à jure statuta, vel in Dominicis, & alia festis debet, ibid. num. 30. 377

- 1 Ordines maiores et confusio conferuntur etiam feta quarta quatuor temporum, ibid. n. 19. 318
- 1 Ordines minores an urgente necessitate possint conferri extra tempora in diebus feriatis, ibid. num. 40. 318
- 1 Ordines maiores non possunt Episcopi ex consuetudine privatum aliquibus conferre in die Veneris quatuor temporum si die festus, et in Sabbato ad Diaconatus promovere ob necessitatem, vel necessitatem Ecclesie, ibid. n. 41. 318
- 1 Ordinationes Sacrorum Ordinum non quales hebdomada quatuor temporum, sed Sabbato tantum sunt celebrandae, in cap. De eo, n. 18. de tempor. ordinat. 317
- 1 Ordinatus ad sacros extra tempora, vel ante artem legitimam, aut sine litteris danti floris in Bulla Nihil in perpetuum suspensus, in c. Vel non est compos, n. 13. de tempor. ordinat. 369
- 1 Ordinatio una die ad omnes maiores an beat de immensitate loci quatenus Subdiaconatum suscipere, in cap. De eo, num. 25. & 41. n. sique in die de tempor. ordinat. 317
- 1 Interdicta temporum etiam in minoribus ordinibus sunt servanda, nisi aliud Episcopo magis expresse videatur, in cap. De eo, n. 11. de tempor. ordinat. 316
- 1 Ordines facti duo non possunt conferri eadem undie, vel duobus consecutus jejunio, in cap. Litteras, num. 1. de tempor. ordinat. 367
- 1 Ordinatus Diaconus in temporibus Quadragesimae, postea anno sequenti in eisdem temporibus ordinari Sacerdos etiam Pascha per venerit, ibid. n. 2. 367
- Vide in ver. *Interdicta*.
- 1 Ordines conferri extra tempora à jure statuta, & non servata interdictis longe differant, in cap. De eo, num. 22. de tempor. ordinat. 317

Ordinum materia, & forma.

- 1 Ordinis materia quae sit, in cap. Cum contingat, num. 31. de arat. & qualis. 419
- 1 Ordinum materias Christus non instituit in particulari, sed generaliter, & indeterminate, in cap. Cum venisset, num. 28. de Sac. Unct. 447
- 2 Contrarium, ibid. n. 80. 411
- 2 Ordinis materia est illud, per cuius traditionem confertur ordo, ibid. num. 32. 447
- 1 Materia in ordine sine ex necessitate Sacramenti, ut sine illa irrita fit ordinatio, ibid. n. 35. 447
- 1 Ordinis cuiusque principalis actus est secundum quem magis promittitur ordinatus ad Eucharisticum Sacramentum, ibid. n. 36. 447
- 2 Signi exterioris traditio requiritur ad essentiam ordinis, ibidem num. 41. 447
- 1 Ordinum diversitas oritur ex diversitate materiae & formae, in cap. Presbyter, num. 2, de sac. non iterum. 457
- 1 Ordinum materia quae sit est diffinitio Concilii Florentini, ibid. num. 30. 447
- 1 Ordinis materia, & forma cur in actibus Apostolorum non exprimitur, ibid. n. 38. 459
- 1 Ordinum facti non solum verbus, sed etiam signis exterioribus perficitur, in cap. Cum contingat, num. 67. de arat. & qualis. 413
- 1 Ordinatio Presbyteri valida est si fiat per traditionem validi cum altera speciemus ex sententia Henrici, in cap. Cum venisset, num. 39. de sac. unct. 447
- 1 Contrarium n. 31. usque in fin. & perferimus n. 76. 447
- 1 Ordinationis dominatio cur an fieri litteris fiat ab impositione manuum, in c. Presbyter, n. 9. de sac. non iterum. 459
- 1 Odo perbyteratus an iuxta requiritur potestatem alicuius cum vino, & panem cum hostia, ut ut unusquisque character non imprimatur, in cap. Cum venisset, num. 3. usque in finem de Sac. Unct. 444
- 1 Calix, & panem traditio ex sententia antiquorum Canonistarum non est de officio ordinis Sacerdotis, ibid. n. 4. 444
- 1 Canonistae sententia quod calix, & panem traditio non sit de substantia ordinis Presbyteratus quibus fundamenta naturae, ibid. n. 10. 446
- 1 Presbyteratus traditur per calicem cum vino, & panem cum pane potestatem, ibid. n. 32. 447
- 1 Characterem ordinis Presbyteratus non imprimi si potestatem calix sine vino quibus fundamenta probentur, ibidem num. 33. usque ad num. 82. 447
- 1 Manus impositione non imprimatur character ordinis Presbyteratus, sed tantum emittitur potestas habens, & servandi, ibidem num. 41. & 78. 447
- 1 Sacerdos ordinatus ante missam imponit tamen et vires Sacerdotis habens potestatem conferre unctio Corpus, & sanguinem Christi, in c. Presbyter, num. 26. de Sac. non iterum. 458
- 1 Materia ordinis Presbyteratus quod dicitur esse in Ecclesia Graeca, in cap. Cum venisset, n. 77. de Sac. unct. 450
- 1 Florentini Concilii decretum de materia ordinis Presbyteratus expenditur, ibid. num. 26. 450

Ordinum minister.

- 1 Ordines sacros conferendi potestas non Episcopo delegari non potest, potestas schismatici secus, in cap. Scimus, num. 5. de suppl. neglig. Praet. 350
- 1 Ordinum omnium aequalis est solus Episcopus, in cap. Cum con-

- tingat, num. 21. de arat. & qualis. 419
- 2 Declaratur, ibid. num. 94. 415
- 1 Ordines conferre non est officium tantum, sed ordinis, in c. Quanto, num. 24. de Consensu. 199
- 1 Ordines minores conferre est ordinis Episcopalis, non jurisdictionis, ibid. n. 36. 100
- 1 Ordinis potestas per resignationem Episcopi mortificatur, sed non funditus moritur, in cap. Requiritur, num. 2. de ordinat. ab Episcopo. 377
- 1 Ordini renunciare quid importet, ibid. num. 5. 377
- 1 Ordinis potestas remanet in Episcopo etiam degradato, ibidem num. 10. 380
- 1 Ordines conferre debent Episcopi per semetipsos, & agnitione impodis subditos suos non aliter, quam probatos, & excommunicatos ad alium Episcopum ordinandos dimittere, in cap. Cum secundum, num. 31. de preben. 93
- 1 Ordines suscipere non licet nisi ab Episcopo originis, beneficii, vel domicilii, in cap. Quod à predecessor, num. 28. de schismat. 109
- 1 Ordines conferre est principalis actus ordinis Episcopalis, in cap. Vel non est compos, n. 30. de tempor. ordinat. 370
- 1 Ordinem Minorum, & prima Tenore Ordinum ministrat est solus Episcopus, ibid. num. 14. & seq. 370
- 1 Ordinem, & Sacramentorum collatio est de lege jurisdictionis, in cap. Hic quoque, num. 67. de major. & obedien. 623
- 1 Confectus etiam immemorabili Ordines conferendi non suffragatur, in c. Quanto, n. 30. de consensu. 100
- 1 Constituendo conferendi Sacramenta solus Episcopus reservata improbat, ibid. n. 31. 100
- 1 Ordinatio Clericorum nullius Diocesis pertinet ad Episcopum intra caput Diocesis sine locis finis & c. si sit extra fines, ad promissionem Episcopum, in cap. Significasti, num. 23. de offic. Archidiacon. 515
- 1 Et proximitas attenditur Ecclesiae, & non Territorii, ibid. num. 37. 516
- 1 Ordinationes factae ab eis, qui à Schismaticis Ordines susceperunt, executionem non continent, in cap. Quod à predecessor, num. 1. de schismat. 103
- 1 Ordinationes factae à Schismaticis irritae sunt quoad executionem tantum, non autem quoad imperfectionem characteris, ibid. num. 2. & 37. 103
- 1 Ordinatio facta in forma Ecclesiae ab Episcopo etiam haereticis, seu schismaticis, siue anathematizatis, siue ordinationem ceperit in Ecclesia sine extra, habenda est rata quoad veritatem ordinis, ibid. num. 19. 104
- 1 Ordinari potest Clericus prius Tonsus ab Episcopo beneficii etiam tenuissimi, in cap. Omnis, & num. 98. de poenit. & remiss. 316
- 1 Ordinatus ab alio sine licentia propter est suspensus ipso iure ab executione ordinis, quando propterea Ordinarius videtur, in cap. Nullus, num. 8. de Paroch. 304
- Vide in ver. *Abbas quod Ordinatus*.
- 1 Ordinari quis potest ab Episcopo originis, licet alibi domicilium habeat, in c. Significasti, n. 12. de Paroch. 109
- 1 Ordinarius debet ab Episcopo plene munitus esse prohibitis, & moribus Ordinarii sui testimonio commendatur, in cap. Cum secundum, num. 31. de preben. 93
- 1 Beatus in viam licentiae Apostolicam de se promovendi faciendo ab alieno Episcopo, ibid. n. 14. 91
- 1 Ordinatus alienum subditum de Ordinarii licentia potest si vult, & non tenetur deferre Ordinarii auctoritati, ibid. n. 15. 93
- 1 Ordines subditum alienum ex consuetudine speciali Episcopi pro non tenetur requirere an promovendus sit idoneus, in cap. Cum secundum, n. 50. & 75. de preben. 93
- 1 Et si promotor repugnat fieri talis non obstat ei providere, qui ordinatur, sed qui constituit, ibid. n. 71. 93
- 1 Ordinatio potestas est limitatio jurisdictionis restringitur, cum jurisdictione ad essentiam ordinationis non spectat, in c. Scimus, n. 13. de suppl. neglig. Praet. 355
- 1 Ordinatus potestas licet non competat inferioribus Praetulis ex vi consecrationis, sed ex concessione Ecclesiae, tamen non restringitur ex limitatione jurisdictionis ad certas personas, in c. 28. & seq. 352
- 1 Ordinandi potestatem habens ex insulto Papae, ordinando potest prohibitionem non imprimi characterem, ibid. n. 32. 352
- 1 Proceat si prohibito fit totalis, secus si restricta ad certas personas tantum, ibid. num. 33. & 46. 352
- 1 Ordinandi potestas cur non possit pro parte conferri, & pro parte videri, ibid. n. 46. 352
- 1 Ordinatus ab Episcopo Schismatico etiam ignorans executionem non recipit, in cap. Quod à predecessor, num. 31. de schismat. 105
- 1 Ordinatus à Praetulo non habente potestatem ordinis nihil recipit, & debet iterum ordinari, in cap. Scimus, num. 18. de suppl. neglig. Praet. 351
- 1 Ordinatus cum dimissio Vicarii Collegiae Ecclesiae an incidat in poenam Concilii Tridentini, in cap. Significasti, num. 10. de offic. Archid. 113
- Vide in ver. *Dimissio*.
- 1 Ordinari an quis possit ab alieno Episcopo, vel Metropolitanis si proprius Episcopus sit haereticus, & Canonici omnes sine dispensatione, in c. Abbas, n. 19. & seq. usque in fin. de ligam. 100

- Ordinarius quando quis possit ad alieno ob delictum proprii Episcopi, ibid. num. 33. 100
Ordines suscipere an possit excommunicatus qui maluerit Episcopatum, ibid. num. 30. 100

Ordines per saltum.

- Ordinatus ad sacros ordines praeveniens minoribus, characterem recipit, in c. Tuae litterae, n. 3. & seq. nique ad num. 6. de Cler. per salt. prom. 199
Ordinatus in Presbyterium conferens sine ordinibus inferioribus de quibus ignoratur an fuerint collati, ibid. n. 9. 200
Ordinatus per saltum si nolit ministrare, non debet gratiae copiam suscipere ordinem praeveniens, n. 11. 200
Ordinatus per saltum si ministraverit, habebit pro non ordinato in sui prejudicium, nec potest eligi in Episcopatum, ibid. num. 10. 201
Ordinatus in Presbyterium omisso Diaconatu, vel Subdiaconatu recipit characterem, licet non ordinis executionem, in cap. Requiritur, num. 14. de ordinat. ab Episcopo. 378
Ordo Presbyteratus non praevenerit ex necessitate Sacramenti Ordinis Diaconatus, in cap. Tuae litterae, num. 5. de Cler. per salt. prom. 199
Ordinatus per saltum est ipso iure suspensus ab executione ordinum, ac si ministraverit irregularitatem incurrit, ibid. num. 11. & num. seq. 201

Ordines quando iterandi.

- Ordinationis, & consecrationis substantia quae sunt, in c. Cùm venisset, num. 7. de sac. uni. 445
Ordinatio, si quid ex substantiis fuerit omisium, ex integro est iteranda, ac si nihil esset actum, ibid. n. 6. & 50. 445
Est in c. Presbyter, n. 11. de Sacram. non iter. 446
Ordinatio si aliquid de solemnitate praeveniens fuerit, non iteratur, sed censet suppletur omisium, & quae sunt de solemnitate, ibid. num. 7. 445
In ordinatione si levitas fuerit permissa suppleri possunt ad cautelam, & quae dicuntur levia, ibid. n. 11. 445
Ordinatio tota est repensenda, si aliquid omisium fuerit, de quo dubitatur an sit de substantia ordinis, necne, ibidem num. 14. 448
Hollusio dictum contra eos, qui suo sensu praesumunt articulos dubios diffinire circa substantia ordinationis, ibidem num. 77. 450
Ordinationis tempore supplendum est quod in ordinatione fuit praevenerit, in cap. Presbyter, num. 1. de sac. non iter. 446
Ordinationis denominatio cur in sacris litteris fiat ab impositione manuum, ibid. n. 19. 459
Vide in ver. Character.

Ordinum ritus.

- Ordo nullus confertur nisi in Missae celebratione, in cap. Cùm con-tingat, n. 13. de rit. & qual. 419
Declaratur, ibid. num. 17. 428
Ordinationes generales fieri non debent in Capella privata, sed in Ecclesia Cathedrali, in cap. In ordinando, num. 47. de Simonia. 34
Missae, & Jejunium ordinandi, & ordinandi, an sint de substantia Ordinis, vel de solemnitate tractum, in cap. Cùm venerint, num. 8. de sac. uni. 445

Ordines quoad titulum.

- Ordo, & titulus sunt connexi, in cap. Accipimus, num. 36. de rit. & qual. 413
Ordinationes factae sine certo titulo olim irritae erant quoad executionem, in cap. Cùm secundum, num. 18. & 67. de prebend. 91
Secus hodie secus, ibid. num. 19. & 63. 91
Ordinatio per Episcopum ad sacros ordines sine titulo nemine praesentante, ordinatur, vel successore compellitur in necessariis providere, donec titulum habeat, in cap. Cùm secundum, num. 1. de preben. 90
Ordinatio sine certo titulo an sit quando tenetur fieri necessaria ministrare, ibid. n. 20. & seq. usque in fin. 91
Quid si ordinatus jam erat constitutus in sacro ordine, ibidem num. 33. 91
Est quid si plures Episcopi ordinaverint subditum ratione originis, domicilii, vel beneficii, ibid. n. 24. 91
Est quid in Episcopo alieno, qui ordinavit ex commissione generali Episcopi proprii, ibid. n. 25. 91
Est quid in successore Episcopi ordinantis, ibid. n. 26. 91
Est quid si ordinatus nequeat petere alimenta ab ordinatore quando erat servando, ibid. n. 31. 91
Est quid si Episcopus renunciat Episcopatu, aut esset depositus, ibid. num. 34. 92
Est quid in hereditibus ordinandis, ibid. n. 36. 92
Est quid si titulus ordinatio excommunicatus fuerit, aut excommunicatus, ibidem num. 41. & 45. 92

- Est quid in promotio ad minores ordines sine certo titulo, ibidem num. 47. 92
Est quid si ordinatus aliunde habeat unde vivere possit, ibidem num. 48. 92
Est quid si fuerit ab alio perfonatus, & excommunicatus, ibidem num. 49. 92
Est quid in Episcopo alieno, cui Dioecesis commisit ut certis personis ordinaret, ibid. n. 50. & 51. 93
Est quid in alieno, qui ordinavit in vim licentiae de promovendi citando à quocunque Antistite, ibid. n. 52. 93
Est quid si ordinatus fuerit ex nominatione ordinandorum intru-entis, ibid. num. 51. 93
Est quid si confuso titulo ordinationem deceperit, ibid. num. 65. & 66. usque in fin. 93
Successor cur tenetur ex delicto Episcopi, qui Clericum sine titulo ordinavit, ibid. n. 57. & seq. 91
Ordinatur tenetur constituere ordinato ad sacros ordines sine certo titulo unde perpetuo vivere possit, ibid. num. 57. 91
Obligatio Episcopi ordinantis Clericum sine titulo occur ex contractu, vel quasi, & ideo transiit ad heredem, ibid. n. 57. 92
Obligatio, quae contrahitur ex ordinatione sine titulo an sit realis, vel personalis, ibid. n. 60. 92
Episcopus tenetur providere ordinatis si eorum patrimonium perierit, ibid. n. 61. vel aliter, ibid. n. 66. 92
Ordinatus ad sacros sine titulo post Concilium Tridentinum an sint suspensi ab executione ordinum, ac si ministraverint irregularitatem, ibid. num. 63. 91
Ordinatus sine titulo ex Constitutione Sixti V. suspensi erant ab executione ordinum, ac si ministrassent, irregulariter, sed ex Constitutione redacta facta à Clemente VIII. ad terminos juris, & Concilii Tridentini, ibid. n. 69. 94
Ordinatus ad sacros ordines, qui confuso titulo ordinatore decepit, an incidat in suspensionem ab ordinum executione, ibidem num. 66. & seq. usque in fin. 94
Ordinatus sine certo titulo beneficii, vel patrimonii quas penas incurrit secundum sua antiquum, medium, & novissimum, ibid. num. 67. 94
Ordinatus ad sacros ordines sine titulo à pluribus Episcopis potest quemlibet in solidum convenire pro alimentis, in cap. Episcopus, num. 7. de preben. 72
Ita tamen qui non ordinavit, non tenetur ex facto ordinantis, ibid. num. 6. 72
Ordinatus ad sacros sine titulo beneficii, vel patrimonii ordinatur tenetur vice necessaria ministrare, ibid. n. 7. 72
Ordinatus ad sacros ordinatus sine certo titulo si ex patrimonio sustentari valeat, non potest petere alimenta ab ordinatore, ibid. num. 16. & seq. 71
Est quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 19. 72
Ordinatus ad sacros ordines an possit petere alimenta ab ordinatore, si nec habeat patrimonium sufficientem, si ad illius titulum expressè ordinatus non fuerit, ibid. n. 18. 71
Est quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 25. & 29. 72
Ordinatus si habeat patrem divitem, à quo possit exigere alimenta, non potest illa petere ab ordinatore, ibid. num. 20. & 33. 72
Secus post Concilium Tridentinum, ibid. n. 26. 72
Ordinatus ad sacros ordines sine titulo ab ordinatore possit petere beneficium, nisi post ordinationem se reddiderit indignum, in cap. Accipimus, n. 1. & 67. de rit. & qual. 412
Ordinatus ad sacros sine titulo, ac beneficium petenti, nec ordinatur, nec successore potest obtinere quod sit illiteratus, ibidem num. 11. 412
Ordinatus ad titulum patrimonii de iure communi non potest in viris detineri in Dioecesi, in cap. Admonet, num. 30. de renunciat. 331
Secus post Concilium Tridentinum, ibid. n. 31. 331
Vide in ver. Clericus quoad titulum.

Ordines per vim, & metum.

- Ordinatus per metum si ordinem exerceat ignorans nullitatem an censetur ratificare, in cap. Significatum, num. 14. de Regular. 360
Ordinatus coactus ad ordinem Subdiaconatus an teneatur ad contentum, in cap. Majores, num. 90. & seq. usque in fin. de baptis. 199
Quid si coactus sit absoluta, ibid. num. 91. 600
Est quid si coactus sit conditionalis, seu per metum, ibidem numer. 91. 600
Quid si metus sit levissimus, ibid. n. 91. 600
Est quid si metus sit cadens in contentum virum, ibid. n. 94. 600
Est quid si ordinatus prius habebat uxorem, ibidem num. 97. & 103. 600
Est quid si uxorem non habebat, ibid. num. 98. 600

- Ordinatus ad Subdiaconatum per coactionem abdicant non tenetur continere, quia nec accepit characterem, ibidem num. 91. 600
- Ordinatus per metum non succurrit actione, quod metus causa, quia contra impressiorem characteris restitutione dari non potest, ibid. num. 100. 600
- Ordinatus ad sacros ordines per vim conditionalem, nisi continet privilegia Clericalibus non gaudet, ibid. n. 104. 609
- Ordinatus ad Subdiaconatum per vim, & metum non tenetur continere, licet suorum non habent, secundum opinionem, quam ultimum firmavit Rota, ibidem num. 103. & seq. usque ad num. 113. 600
- Et servat Cancellaria, & Pontificaria, ibid. n. 108. 601
- Ordinatus ad Subdiaconatum per vim conditionalem tenetur vivere secundum silentium Subdiaconatus, sed non secundum illius accidentia, ibid. num. 113. 601
- Ordinatus ad sacros per metum provenientem ab intrinseco, & causis extrinsecis tenetur continere, ibid. n. 116. 601
- Vide in ver. *Coactio*.
- Et in ver. *Ordo quod continentiam*.
- ORGANUM vocat et fallax, in cap. Confusionis, n. 8. de sponsib. & matrim. 18
- ORIENTALIS Ecclesia non idem excusatur a lege continentiae quod aliam non fulcepit, quia Papa eius continentiam approbat, in cap. Trengar, n. 78. de Treng. & pac. 617
- ORE non aliud loquuntur, & aliud coeque, ne simus Judas, & Herodiani, in cap. Falsedici, n. 166. de crimi. falsi. 178
- OSTIARIUM, & Acolythi officia quae sunt, in cap. Cum contingat, num. 60. de rit. & qual. 413
- OSTIUM continetur appellatione domus, in cap. Cum contingat, num. 114. de rit. & qual. 419
- OSTRACISMUS laudatur a Xenophonte, in cap. Ne religiosi, num. 14. de Regular. 419
- OVES Christi sunt omnes tam fideles, quam infideles per creationem, licet non sint de ovili Ecclesiae, in cap. Canonum flatus, num. 48. de Constitut. 50
- OZIAS cum monasterio Sancto dicitur, a Duo lapsa percussus est, in cap. Ecclesiae S. Mariz, n. 14. de Constitut. 181

P

- FACTUM ut receptus psonem tollatur debitor non est Sponsus, in cap. Præsentia, num. 81. Ne Prælat. vices suas. 71
- Ad Pactum observantiam pacificam compelli debet per consensum Ecclesiasticum, in cap. Augustinus, n. 2. de pactis. 619
- Pacta contrahuntur, aut bonos mores, vel aliis capiosis non sunt servanda, ibid. num. 4. 619
- Pactum non servanda peccat mortaliter, & resistitur contraria opinio quorundam Theologorum, ibid. n. 5. 619
- Obligatio, quæ ex pacto promissum habet consensum iura naturalia, & divini, ibid. n. 6. 619
- Pactum violatio apponitur iuribus, & characteris, ibid. n. 11. 619
- Pactum quantumcumque pactum parit actionem secundum Canones, ibid. num. 17. ultimas 26. n. 11. 640
- Deus, & bona, & officia non distinguunt inter pactum nudum, & velatum, ibid. n. 19. 640
- Pactum nudum quid sit, ibid. n. 18. 640
- Pactum nudum velatur sex modis, ibid. n. 19. 640
- Pactum nudum velatur chronographo, ibid. num. 30. 640
- Pactum nudum de iure civili parit actionem, ibid. n. 17. 641
- Fallit in octo casibus, ibid. num. 33. 641
- Pactum nudum de iure Canonico dicitur velatum robore Canonice sanctionis, ibid. n. 34. 641
- Ex Pacto nudo in foro Ecclesiae an possit procedi per viam actionis inter iacob subiectos Imperio, an vero sit procedendum per canonice denuntiationem, ibid. n. 35. 641
- Iudex laicus in terra subiecti Imperio potest repellere agensum contra laicum ex nudo pacto, ibid. n. 36. 641
- Secus in terra Ecclesiae, ibid. num. 37. 641
- Pactum per quod beneficium debet pecunia resignari, non valet, in cap. Cum preidem, num. 1. de pactis. 646
- Pacta initia a Principe cum subdito servanda sunt etiam post consecrationem, in c. Epistola, n. 1. de probat. 304
- Pactum de redimendo in Bullis ereticorum officiorum non imponitur expresse, sed supponitur, redimendi facultas, ibidem num. 10. 115
- Pactum contra, & non versio in beneficiis aliis, & aliis spiritualibus Simoniam inducit, in c. Tua pars, n. 15. de Simon. 78
- Pactum dante spiritum in eo spirituali an heri possit sine vicio Simoniz, ibid. num. 11. remissive. 78
- Pacta si respiciant tantum religionem, immutari possunt per Papam etiam sine licita, scilicet si respiciant consuetudinem temporalem, in cap. Significatio, num. 16. de probat. 81
- Pactum infirmitas non potest per iudicare superioris, ibid. num. 17. 81
- Papa auctoritas in pactis respicientibus religionem, & piam mentis semper intelligitur excepta, ibid. n. 18. 81
- Pactum quantumcumque simplex potest appellari fides, ibid. n. 34. 81

- Pactum nudum quantumvis non pariat actionem, parit tamen exceptionem, & recedens a pacto peccat mortaliter, ibidem num. 34. 81
- Inter Pactum nudum, & velatum nec Deus, nec bona conscientia distinguunt, ibid. num. 35. 81
- Iudex laicus in terra subiecta Imperio potest repellere agensum ex pacto nudo, in c. Augustinus, n. 36. de pactis. 641
- Secus in Terra Ecclesiae, ibid. n. 30. 641
- Pactum de succedendo post mortem Prælati in ipsam Ecclesiam non valet, in c. Accipimus, n. 1. & 14. de pactis. 661
- Pactum fundus, & consuetudine in beneficiis Ecclesiasticis venter castris, pignus mortis inducit, ibid. num. 3. 661
- Pactum de hereditate vivens dummodo ille confiteatur, & in consensu alique ad mortem pervenerit, ibidem num. 7. 661
- Pactum de succedendo in beneficio non sustinetur ex consensu beneficiarii, ibid. n. 6. 661
- Pactum interitum tempore prohibito non valet, licet ejus effectus conferatur in tempore permittitur, ibid. n. 8. 661
- Pactum juri consensum Simoniam inducit, in cap. Cum M. num. 36. de Constitut. 119
- Pactum interitum inter eligentes non nocet electio, ibid. n. 38. 119
- Pacta ad bona emphyteusica alienantur in Ecclesiam an sint contra immunitatem Ecclesiasticam, in cap. Potest, n. 8. & seq. ult. 161
- In fin. de locat. & conduci. 318
- Pactum privatum non conveniri potest ne res in Beneficium alienentur, ibid. num. 39. 118
- Idem cavere possit in ultima voluntate, ibid. n. 30. 118
- Pactum de redimendo minus pretium est, in cap. In Civitatem, num. 6. de usuc. 157
- Pactum juratum de conficiendo inventario rerum relictarum solum Matrimum an impediat probationem per Testes, in cap. Sicus, num. 10. de probat. 118
- Pactum ut probatio rerum relictarum solum Matrimum aliter fieri non possit quia per inventarium, an firmetur juramento, ibid. num. 1. & n. 16. & seq. usque in fin. 118
- Pactum, & rerum traditio aliis qualis per intercessionem aliorum non possit, ibid. num. 1. & n. 18. 118
- Et an firmetur juramento, ibid. num. 16. & n. 18. & n. 19. usque in fin. 118
- Pactum ut non liceat probare nisi per scripturam est contra bonos mores, ibid. num. 37. 119
- Pactum per quod Beneficium debet pecunia resignari, non valet, in cap. Cum preidem, num. 1. de pactis. 646
- PAGANI, & infideles an, & in quibus subiecti jurisdictioni Ecclesiae, in cap. Canonum flatus, num. 44. & seq. ult. ad n. 93. de Constitut. 10
- PALATIUM Episcopi immunitas gaudet, quantumvis extra fines Ecclesiae, vel ultra quadraginta passus, & in eo non sit Capella, in c. Ecclesiae, n. 19. de immunit. Eccl. 648
- Et quid in palatio inferiori Prælati, ibid. n. 37. & 38. 648
- Familia Episcopi gaudet privilegio fori licet sit secularis, ibidem num. 31. 648
- Palatia Cardinalium an gaudent immunitate, ibid. n. 32. 648
- Et quid in Urbe, ibid. n. 31. 648
- PALLES non habent Canonis anathematizati, unde dicitur, & qui fuerit illarum author, in cap. Canonum flatus, num. 43. de Constitut. 18
- Pales est lege legis auctoritate, in cap. De eo, num. 19. de temp. ordinar. 377
- PALENTINUM Concilium tempore Urbani VI celebratum nullam habet auctoritatem, in cap. Canonum flatus, num. 51. de Constitut. 30
- PALUDES meliorare cultum cura non debent separatim considerari, in cap. Cum M. num. 41. de Constitut. 117
- PALLIUM a Sede Apostolica non traditur electo in Archiepiscopum nisi prius preliet fidelitatem, & obedientiam juramentum, in c. Significatio, n. 16. de electis. 115
- Pallium potest tradi per Nuncium, ibid. n. 17. 115
- Pallii traditio confertur plenam Pontificali Officii, ibidem num. 7. 113
- Pallii non subiectos Archiepiscopos potest excoecare in eo sunt jurisdictionem tantum, in c. Quamvis, n. 37. de constit. 100
- Pallium est Pontificale Archiepiscopum, in c. Quia non, num. 1. de Auth. & uti pal. 75
- Pallio non attire Archiepiscopum in Diversis aliis etiam de Licentia Diocesis, nisi super hoc sit privilegium, ibid. n. 71. 304
- Pallii usus restrictus est quibus Pontificatum, ibid. n. 8. 116
- Sine Pallio, & sandalis potest Archiepiscopum celebrare, ibidem num. 1. & 5. 315
- Vide in ver. *Archiepiscopus*.

Papa potestas, communis.

- Papam non decet uti plenitudine potestatis, in cap. Super eo, n. 18. de legat. 198
- Papae jurisdictionis non restringitur ad lineas aliquos terminos, in c. Canonum flatus, n. 17. de Constitut. 106
- Papa quantumvis non restringitur lege positiva, & assignatur tamen mentis leges, & aquitate naturali decernit ante aliquid extra preceptum, ibid. n. 60. 10
- Papam non subdit super Christianismo, sed omnes super infidelibus, ibid. 10

- jurisdictionem habet de iure, licet non de facto, ibidem
num. 66. 10
- Contra infideles mandata ejus inobediens potest iussu bellum
dicere, ibid. n. 71. 10
- Papa in criminibus Ecclesiasticis exerce potest jurisdictionem
contra infideles, sed contra fideles, ibid. n. 73. 10
- In mixtis vero locus est preterponitur inter Papam, & Imperatorem,
ibid. num. 74. 10
- Papa non potest verbo facere Sacerdotem, vel Episcopum, ibidem
num. 75. 10
- Papa dicitur in forma Verbi, & Auditor Camere membra
pro observatione Declarationum Congregationis Concilii, in
Quoniam, num. 76. de Consecr. 115
- Papa non potest dare licentiam non Episcopo conferendi Ordines li-
citos, in cap. Quatenus, num. 4. de Consecr. 198
- Papa potest duplex, in cap. Ex parte, & secundo, num. 4.
de consecr. conjugat. 450
- Papa est Ordinarius singularium, & universalis Ecclesie Epi-
scopus, in cap. De illis, & secundo, num. 44. de despon-
sationib. 30
- Ac si aliquid facit de plenitudine potestatis, inferioribus non
judicat, ibid. n. 45. 30
- Papa non gerit vices Dei in cognoscendis conscientia, in cap. Signi-
ficat, num. 6. de elec. 113
- Papa ubi primum Canonice eligitur & Collegio Cardinalium,
supremum & Deo potestatem fieri medio consequitur, ibidem
num. 11. 113
- Papa cunctos iudicat, & nullo mortalium iudicari potest, sed
Caelo tantum debet incommuni, ibid. n. 43. 116
- Papa non potest aliter committere ut ipsum excommunicet, ibid.
num. 80. 116
- Papa est iudex Ordinarius singularium, in cap. Licet, & num. 13.
de iur. compet. 61
- Papa non potest Clericis concedere ut ipsi manu propria possint
occidere, in cap. Perito, n. 3. de homicid. 139
- Scelus Papa, & Cardinalium ex Germanis sententia potest modum,
& quatenus subventionis præstare, etiam alimendi doctus,
in c. Præterea, n. 8. Ne Prælati vices suas. 76
- Papa in suo foro potest tollere legem civilem, etiam ubi non
habet temporalem jurisdictionem, in cap. Antiquus, num. 18.
de iur. 641
- Papa non subiacet Canonibus, nec ab eis auctoritatem habet:
sed contra, ibid. n. 77. 643
- Papa facit ius de eo, quod non est ius, & nunciat eis iuramentum
potest, in cap. Cum primum, n. 7. de pactis. 649
- Papa non adiungitur edicta de confirmacione anno, & con-
municando in Paschate, in c. Omnia, n. 10. & seq. usque ad n. 16.
de pœnit. & remis. 310
- Papa potest legare & Sacerdotes, cui se subiacet in consuetudine, ibid.
num. 11. 648
- Papa in legibus Canonis Universalis fixus, de pontific. in cap.
Canonum fixatus, num. 6. de Constitut. 120
- Papa potest committere ea que sunt ordinis etiam non Episcopo, in
cap. Aquas, n. 3. de Consecr. Eccles. vel Altaris. 169
- Papa non adiungitur Constitutionibus prædecessorum etiam in
generalibus Concilio aditus vi compulsionis, sed vi directæ facultatis
in cap. Omnia, n. 15. de pœnit. & remis. 310
- Papa nullus subiacet formis juris positivi, in cap. Si aliquando, n. 11.
de sentent. 316
- Papa potest munus administrandi Sacramentum Confirmationis
committere cum singulis Sacerdotibus, in cap. Cum videris, §. Per
sumas, n. 8. & seq. de sac. ordi. 471
- Papa est dispensator principalis bonorum Ecclesie, in cap. Quatenus,
num. 70. & 81. de Transl. Episc. 330
- Papa auctoritate, quæ sit, dicantur auctoritate Dei, si ex
dicta fiat, ibid. n. 84. 331
- Papa dicitur habere eorundem arbitrium, ibid. n. 87. 331
- Nec prius hominis, sed rei Dei vocem geruntur teris, ibidem
num. 66. 331
- Papa privilegium etiam mutat in Romano Pontifice, quatenus
ex ipsius ferre iudicium, ibid. n. 88. 331
- Papa bonorum Ecclesie non est absolutus dominus, sed dispensa-
tor, ibid. n. 90. & 91. 331
- In eademque Sedes Apostolica magna circumspicienda, &
maximè procedere consequitur, ibid. n. 94. 331
- De factis Papa dispensationibus licet, ibid. n. 94. 331
- Plenitudo Potestatis potestatem quod res temporales non est habens
potestatis dispensationem, ibid. n. 95. 331
- Papa in quibus habens plenam potestatem dispensationis potest modum
potest dispensare de rebus Ecclesie, quatenus quicquid dicit Eccle-
sia aliterque Prælatum, ibid. n. 89. 331
- Iud. cum eius debet de valore Dei prodire, ibid. n. 84. 331
- Inter Papa potestatem sub potestatem Episcoporum quæ sit propor-
tio, in c. Sic utitur, n. 1. de excep. Prælati. 106
- Papa supra ius, contra ius, & extra ius omnia potest, in cap. Con-
sultationibus, n. 15. de Cler. 270. 161
- Pæccatorum concessio spectat ad Papam, & qui negat potestatem
Pape, negat se Christianum, in cap. Nos quidem, num. 47.
de testam. 361
- Papa & Imperatoris limitata potestates sunt tribuere ad Deo, in c.
Consultationibus, num. 19. de Cler. 270. 166
- Papa quomodo concessio non concedit de propriis in potestatem

- imperatorem, ibid. n. 15. 167
- Quidam sunt potestates Pape, quæ tamen non sunt honestæ, nec
laudabiles, ut beneficium revocare, ibid. n. 16. 167
- Papa potest omnia, Clavi tamen non trahit, ibid. n. 67. 168
- Duplex est potestas in Papa, ibid. n. 75. 169
- Papa non potest immutare statum Ecclesie, in c. Accipimus, n. 11.
de pactis. 663
- Papa, & Episcopi se habent ad Ecclesiam sicut vir ad uxorem
suam, ibid. num. 17. 663
- Papa habet immediate à Christo potestatem ferendi leges habentes
quæ obligant Ecclesiam ad illas acceptandas, & obediendas, in
c. Tractus, n. 1. de Temp. & pœnit. 615
- Papa potest facere in transgressio, quæ nulla est, sit aliqua, in c. Vo-
luntate, n. 4. de translat. 667
- Papa licet supremum habeat subordinationem, tamen tamen se reperi-
tendi, in c. Non debet, n. 4. de Consensu, & assensu. 671
- Papa potest à sua plenitudine eximere, sed non licentiam peccan-
di subtrahere, in cap. Sacris, num. 30. de his que v. metetur
caus. 683
- Papa delegat merito ligat causas criminales Clericorum, & seculari-
tatem excommunicandi, in cap. Permissum, num. 52. de Offic.
Ordinar. 516
- Papa non potest generaliter concedere, ut iudex laicus Clericum
distingrat, vel condemnat, in cap. Nullus, num. 5. de iur. com-
pet. 44
- Papa in laicorum auctoritate potestatem non habet, nisi prout di-
stinguitur ab beatè virginitate, in cap. Significatum, num. 11. de
pœnit. 31
- Vide in ver. Laicus quod forum
- Papa potest colligere Ecclesiam totius orbis, in c. Præterea, num. 39.
Ne Prælati vices suas. 76
- Papa ratione peccati omnia auctoritate est, in cap. Cum esset, n. 1.
num. 11. de pœnit. & seq. de rellam. 268
- Papa auctoritas ubi agitur de materia peccati non circumfinitur
limitibus aliquo terminorum, ibid. num. 47. de pœnit. & seq. de
rellam. 270
- Papa non potest iterare contra statum universalem Ecclesie, ibid.
num. 181. 278
- Licet receptis à Deo potestatem, & dignitatem Pontificatus, non
tamen potestatem peccandi, ibid. n. 181. 278
- Vide in ver. Papa quod delictum
- Papa in spiritualibus omnia potest, & nullus potest quærrere potest
fationem, quæ illi præjudicat, in c. Cum ex illo, num. 5. de Transl.
Episcop. 314
- Papa de potestate absolute potest mutare subordinationem, & de eo
quod nihil est, absolute potest, in c. Cum ad Monasterium, n. 14.
de stat. Monach. 479
- Papa licet in Ordinariis singulorum, tamen causas ab Ordinariis
non vocat fidei iussu, & rationabili causa, in cap. Ex parte, n. 1.
de iur. compet. 74
- Et per rescriptum manu proprio signatum, ibid. n. 6. & 7. 74
- Papa explet munus per Plebanos, & ab inferioribus, in cap. Per
Episcopos, & superius per Episcopum, ibid. n. 7. 74
- Papa subiecto in causa vocandi ab Ordinariis in prima instan-
tia quatenus requiritur, ibid. n. 9. & seq. 74
- Papa ratione criminis potest absolvere statum laicorum ab omni
obligatione, & alioquin obnoxio à quocunque patitur etiam
iurato, in c. Absoluitus, n. 4. de Hereticis. 98
- In continentibus animas omnes homines de mundo sunt de
Ecclesia, in cap. Nulli, num. 6. de reb. Eccles. non ali-
quod. 117
- Papa in Terra Ecclesie vindicat sui omnia iura temporalia, & hanc
bet Camera fiscalium, et applicat bona confecta in cap.
Venerunt n. 1. de Heret. 94
- Papa propter iustitiam, & aliam iniquitatem potest iudicet seculari-
tatem, & iudicet private, ibid. n. 9. 97
- Papa solus habet potestatem plenitudinis Ecclesie, principum,
in cap. Consequitur, n. 1. de iur. fer. 91
- Papa habet plenitudinem potestatis singulariter, & universaliter
in omnibus Ecclesiis, in c. Reclamum, num. 18. Ne Cler. vel Non-
mach. 667
- Potest res, & bona communi Ecclesiarum orbis administrare, & dis-
ponere pro libito voluntatis, ibid. num. 19. & num. seq. usque
ad summam. 667
- Papa facit Monachum testatorem de bonis Monasterio acquisitis,
ibid. num. 10. 667
- Et jura omnia Ecclesie transferre, & dare alteri, ibidem num. 11.
& 12. 667
- Papa est Pater patrum, & cum omni Prælatum in potestate, & su-
perioritate, in cap. Concedit, ibid. n. 13. 667
- Papa ex iusta causa potest omnia Ecclesia auctoritate, & alteri dare
& alius voluntatem committere, ibid. n. 16. 667
- Vide infra in ver. Papa quod ius quæritur, & quod commu-
nitas. 667

Papa quoad beneficia.

- Papa conferre beneficia de iure potestatem speciali, non generali-
tatem, quæ potest omnia beneficia conferre, in cap. Cum ac-
cessissent, n. 3. de Consecr. 107
- Duos modis conferre potest beneficia devoluta, ibidem num. 4.
verf. Perro. 107

- De aliquibus beneficiis Confistorialiter providet, in cap. Nullus, num. 8. de elect. 318
 1 Provisio potest etiam de beneficiis electiva, ibid. n. 17. 318
 2 Si velit, potest libere disponere de beneficiis patronatus laicorum etiam adversus patronum, in cap. Quoniam, num. 9. de jur. patr. 311
 3 Sed non expedit ut sic disponat, ne laici a fundacionibus retrahantur, ibid. n. 10. 311
 4 Non censetur vel patronatus laicorum derogare, nisi hoc exprimitur, ibid. n. 11. 311
 5 Cuiuslibet pro aliquo beneficiando in pluribus Ecclesiis, commendata qualiter personam, que sine commendanda in beneficiis assignatione, in c. Episcopo, n. 14. de preben. 71
 6 Voluntas Papae in beneficiis aliis est pro ratione, in cap. Quanto, num. 39. & 41. de Translat. Episc. 320
 7 Declaratur, ibid. n. 79. & seqq. 323
 8 Habet plenitudinem potestatis praeferendi in Beneficialibus, ibid. num. 43. 320
 9 Et sola potestas est pro causa, ibid. num. 43. 320
 10 Declaratur, ibid. n. 79. usque ad n. 88. 328
 11 Quomodo intelligatur habere liberam dispositionem in beneficiis aliis, ibid. num. 81. usque ad n. 88. 328
 12 An habeat aequalem potestatem cum Episcopis capitulis atque in beneficiis inferioribus, ibid. n. 87. 328
 13 Potest transire in beneficiis vacantibus, in cap. Nulla, num. 7. 15. & 47. de concess. preben. 187
 14 Quomodo potest transire in genere beneficia vacantia, tamen in specie, & ad infanciam certe personae conferre non debet, nisi ex ignorancia, ibid. n. 10. 186
 15 Lapis primo semel factus potest de beneficio providere, ibidem num. 36. 187
 16 Et illius negligentiam non supplet, ibid. n. 17. 187
 17 Si beneficium vacans in Curia non conferat intra mensem à die vacationis, O. d. manas conferre, ibid. n. 17. 187
 18 Supra pra, contra pra, & contra pra omnia potest, in cap. Consilium, ibidem, num. 47. de Cler. excom. 169
 19 Mixta in beneficiis aliis, ibid. n. 16. 169
 20 Et idem potest quoniam praevaricare beneficium suo etiam sine causa, ibidem n. 17. 169
 21 Beneficia omnia sunt Papae manualia, ibid. num. 19. 169
 22 Declaratur, ibid. num. 71 & 76. 169
 23 Si conicit pluribus item beneficiis, praefertur primus, etiam si secundus obtineat gratiam motu proprio, & possessionem acceptam, in cap. Consilium, ibidem, num. 57. de Cler. excom. 169
 24 Quodam sunt Papae potestatis, quae tamen non sunt honestae, nec necessitatis, ut beneficium non conferat, ibid. n. 76. 169
 25 Si d. potestas sine potestate a sacerdotibus aliam beneficium sine iusta causa, & rector et ad iustitiam ex aequivalenti beneficio providere, ibid. num. 66. 169
 26 Saleem de potestate ordinaria non potest procedere ad privationem de beneficiis parte non citata, ibid. n. 68. & 109. 169
 27 De potestate ordinaria non potest quoniam private officio, vel beneficio suo sine iusta causa, ibid. n. 76. 169
 28 Papa potest praebendas conferre etiam non datae negligentia inferiorum Curialium, in cap. Quia diversitatem, num. 14. de Consec. praebend. 192
 29 Papae mandatum de providendo non est obtemperandum cum peccato in mortalibus, in cap. Grave, num. 7. de Preben. 193
 30 Papa sine conditione, & ad certum tempus potest aliquem instituire Praetorem, in cap. Per tuas, §. primo, num. 31. de Simon. 55
 Vide in ver. Beneficium.

Papa quoad coadiutoria.

- 1 Papa ex speciali indulgentia, & dispensatione potest tribuere Episcopis facultatem, ut in ultimo vice spiritus filii succedent designet, in cap. Nulla, num. 49. 78. & 81. de Consec. praebend. 183
 2 Concedendum in Germania coadiutorios perpetuos in omnibus mensibus non dicitur concordat contra venire, ibidem num. 77. 190
 3 Potest dare suam facultatem in beneficio viventi, non secundum pra commune, sed dispensative, & ex plenitudine potestatis, ibid. n. 81. 191
 Vide in ver. Coadiutor, Coadiutoria.

Papa quoad commutationem voluntatum.

- 1 Papa solus potest commutare prius dispositiones tam inter vivos, quidem in ultimis voluntatibus, in cap. Permissum, num. 67. de off. ordin. 555
 2 Item derogare iuramento, pactis & privilegiis in limine fundationis, ibid. n. 68. 555
 3 Papa prius dispositiones commutare potest etiam de iure, & de factis speciebus sine finem ad usum destinatum, in cap. Nos quidem, num. 37. de Testam. 246
 4 Papa potest commutare ultimas voluntates, & de hoc dubitare est sacrilegium, ibid. n. 40. 246
 5 Ut prius dispositiones non subsint Papae, repugnat iuri modum Canonico, ibid. etiam divinum, ibid. n. 40. 246

- 1 Papa in signatura nullam habet rationem ultimum voluntatum prohibendum ne Papa possit illas commutare, ibid. n. 50. & 61. 245
 2 Papa solus potest alterare usum illorum, quae per fideles donatae sunt, vel relicta, in c. Et parte, n. 21. de Constat. 127
 3 Papa in confirmatione potest immutare, alterare, & interpretari voluntatem statuentium, relictum, & paciscentium, in cap. Significatum, n. 13. & 37. de preben. 81
 4 Papa potest immutare prius dispositiones tam mortuorum, quam viventium, ibid. num. 13. 81
 5 Papa de potestate ordinaria non potest fundacionibus Beneficialium derogare, & voluntates commutare, in cap. Relatum, num. 32. Ne Cleric. vel Monach. 666
 6 Nec testamentum, vel contrarium, aut aliam prius dispositionem rescindere, ibid. n. 33. 666
 7 Declaratur, ibid. num. 36. 667
 Vide supra in ver. Papa potest, commutatio.
 Vide in ver. Commutatio.

Papa quoad Concilium.

- 1 Papa sententia praevalet discrepantibus sententiis inter Papam, & Concilium, in c. Ex parte, §. 1. de Capis. Monach. 707
 2 Praesentia Papa in Generali Concilio Patrum liberatem non habet in sententia procedenda, ibid. n. 24. 707
 3 Est supra Concilium, quod latissime probatur in c. Significatum, n. 1. num. 9. usque ad n. 80. de elect. 227
 4 Standum est sententiae Papae si generalis Concilium, vel Concilio etiam in materia dogmaticum, ibid. n. 11. 227
 5 Primatus Papae in Concilio sicut principis iuris naturalis, & divini, ibid. n. 12. & seqq. 227
 6 Primatus Papae in Concilio ab ipsius Concilii ex parte declaratur, ibid. num. 46. 227
 7 Sententia Papae praevalet sententiae totius mundi, ibidem num. 48. 227
 8 Auctoritas Papae in omnibus Conciliis potest excipere, ibidem num. 52. 227
 9 Superioritatem Papae in Concilio quam Auctores ex Canonibus, & Theologum dicuntur, ibid. n. 57. 228
 10 Etiam ipse non potest se subicere Concilio, ibidem num. 71. 229
 11 Solus Papae auctoritas in omnibus Conciliis censetur accepta, in cap. Nihil, n. 17. de fil. Probyter. 477
 12 Potest Tridentinum Concilium interpretari tam per seipsum, quam per eos quibus illi manus specialiter demandavit, in cap. Cum venissent, n. 14. de iudic. 21
 13 Pontifices Maximi quibus Concilium universis sub praesentia, in c. Annotatum, num. 37. de preben. 64
 14 Aliquid ex humiliter confutatur, ne grata quae sibi scribere debent, ascribuntur Concilio, ibid. n. 41. 64
 15 Papa est supra Concilium, ibid. n. 42. 64
 16 In ordine scripturae praesentis debet Concilium, ibid. n. 51. 64
 17 In Concilio potest Constitutiones facere etiam sine Concilio, ibid. num. 53. 64
 18 Etiam in materia dogmaticum, ibid. num. 54. 64
 19 In Concilio deponit Imperatorem, etiam non approbante Concilio, ibid. n. 76. 618
 20 Requirit consilium patrum in Concilio non ex necessitate, sed ex solemnitate iurum, ibid. n. 58. 643
 21 Auctoritatem Papae cum Concilio Tridentinum praefertur in huiusmodi, quae de morum reformatione, atque Ecclesiastica disciplina tractata sunt, in cap. Tuas, n. 26. vers. Item in Canonibus Concilio, de privileg. 227
 22 Potest filii symbolum ordinare etiam sine Concilio, in cap. Finister, n. 38. de Summa Trinit. & 64. Carol. 7
 Vide in ver. Concilio auctoritas.
 23 Constitutiones in Concilio edenda sunt nomine Papae, & ab ipso tamquam digniori, & principaliori sunt denominanda, in cap. Ex parte, n. 31. de Capis. Monach. 706
 Vide in ver. Concilio.

Papa quoad consensum, vel consilium Cardinalium.

- 1 Papa potest ardua explicare sine consensu Cardinalium, in cap. Ex parte, n. 18. de feud. 233
 2 De potestate absoluta, ibid. num. 24. 233
 3 Nec valet contraria consuetudo, ibid. n. 29. 233
 4 Et lex contraria non ligat succedentem, ibid. n. 33. 233
 5 Praesentia contra supremam Papae auctoritatem non valet, ibid. num. 19. 233
 6 Papa de honestate non potest ardua tractare sine Cardinalibus, ibid. num. 31. 233
 7 Valet tamen consuetudo in contrarium, ibid. n. 25. 233
 8 Papa non confutatur, nec per ardua expedire sine consilio Cardinalium de potestate ordinaria, focus de potestate absoluta, in c. Sicut enim, n. 4. de excess. Praet. 207
 9 Papa de honestate non potest ardua expedire sine Cardinalium consilio, potest tamen de plenitudine potestatis, in cap. Ex parte, num. 8. de Cler. non resid. 27
 10 Papa non potest decidere contra statum Ecclesiae sine consilio Cardinalium.

- dinalium, in cap. Majoris, num. 4. de Baptif.
Contrarium, ibid. num. 7.
Papa potest errare in fide, fed pota Ecclefia errare non potest, ibid. num. 7.
Contrarium, ibid. num. 12.
Declaretur, n. 13. & 17. in feq. ufque ad num. 14.

Papa quoad contrarium.

- Papa contrahendo obligat iure naturali, à quo furgit æquitas obligationis, in c. Epifcopalis, n. 2. de probat.
Potest facere ut transactio qua nulla est, fit aliqua, in c. Veniens, num. 4. de transact.
Vide in ver. Cardinalium dignitas, & officium.

Papa quoad delictum.

- Papam incidere in crimen hærefis an fit poffibile, in cap. Significabile, num. 68. de elect.
Si in hærefi non erit, & consummatur laboretur, eo ipfo definiet esse Papam, ibid. n. 70.
Potest Papa involvi Simonia in prohibitis quia Simonia, non terminum Simonia quia prohibita, in cap. Ex parte, dñm. 21. de off. delegat.
An poffit involvi crimine Simonia, in cap. Cum pcedem de pactis, n. 53. & feqq. ufque ad n. 141.
Non potest Simonia continere quoad penas iuri pofitive, ibid. num. 19.
Nec incidit in Can. Si quis fraudet, fi Clericum percuniat, ibid. num. 56.
Si pro gratia, & Sacramento pecuniam recipere, Simoniam committit, & graviter peccat, quia quilibet alius, ibidem num. 57.
Vendendo non potest simul Beneficium, cui fit annexa potestas clavium sine labe Simonia, ibid. n. 59.
Accipiens pecuniam pro collatione Canonice, vel alterius beneficii fimplicis, an Simoniam committat, ibidem latiffime discutitur in utraque parte, n. 60. ufque ad n. 157.
Non involvitur Simonia in his, quæ funt Simoniæ, quia prohibita, ibid. n. 61.
An poffit Simoniam committere in Hofpitalibus, & aliis beneficiis, quorum antea conceffit temporalia tantum, ibid. num. 157.
Participando excommunicato quem noli effe abfolutum non incidit in Canonem in cap. Si aliquando, num. 157. de fenten. excom.
Recipiendo pecuniam pro beneficii collatione, an involvatur crimine Simonia, in c. Ex diligenti, n. 7. de Simonia.
Vide in ver. Beneficia per Simoniam.
Papa licet recipiat à Deo poffitatem, & dignitatem Pontificatus, non tamen poffitatem peccandi, in cap. Cum illis, num. 18. de reftam.
Papa volens fine rationabili caufa turbare flatum univerfalis Ecclefie non effe tolerandus, in cap. Cum percuffio, num. 6. de Cler. argot.
Papa non potest Canonice irregulari uem incurere, in cap. De cætero, num. 21. de homicid.

Papa dignitas.

- Papa effe maior Apoftolo adminiftratione, in cap. Super eo, num. 16. de bigam.
Nec Pauli, nec Petri precepta adimplentur, fed Dei, ibidem num. 17.
Ante confecrationem, & coronacionem ex Nylo non feribit Pontificatum in Dactis, in c. Licet de viendis, n. 5. de elect.
Ante coronacionem quomodo feribit Dactis, qualiter fit nominet, & de Bullis, ibid. n. 10.
Et quomodo poffit coronacionem, ibid. n. 10.
Quam gerat perfonam in Ecclefia ex Bernardi fententia, in c. Significabile, num. 39. de elect.
Primatus Papæ in Ecclefia obtinetur ex pluribus Summorum Pontificum, & Sandorum Patrum testimoniis, ibid. num. 40. & feqq.
In quibus præcellit Pontificem legis veteris, in cap. Præterea, n. 19. Ne Reftat. vic. fign.
Effi fponfus univerfalis Ecclefie, & Pater Patrum, ibid. num. 39.
Dicitur Princeps Principum, & Dominus dominantium, ibidem num. 40.
Item Index omnium negotiorum, & Ordinarius fingulorum, ibid. num. 41.
Quod dicitur Papa, per fignificatio datur, ibid. n. 41.
Papa, & omnes alii Epifcopi funt coæuales in his, quæ funt ordinis Epifcopalis, in c. Ad hæc, n. 2. de Offic. Atchid.
Item funt coæuales in pœccatis ordinis, in c. Perfectionem, n. 11. de off. ordin.
Aliquando Papa gerit perfonam Regis, in cap. Cum eafdem, n. 10. de elect.
Nec parv hominis, fed veri Dei vicem gerit in terra, in c. Quanto, num. 66. de trans. Epifc.
Effi fponfus univerfalis Ecclefie, ibid. n. 11.

- Vacante Imperia vice Imperatoris gerit, in cap. Significabile, num. 69. de Offic. Delegat.
Effi Metropolitani Romanæ Ecclefie, in cap. Cum olim, n. 11. de major. & obedien.
Solus Papa effi caput vifibile Ecclefie, ibid. n. 19.
Papa, & Epifcopi fe habent ad Ecclefiam ficut vir ad uxorem fiam, nec Accipimus, n. 37. de pactis.
Papa effi Index ordinarius exemplorum, in cap. Sacre, num. 61. de fign. excom.
Pontifex non dicitur ante confecrationem, in cap. Eam et, n. 2. de Reftit.
Papa ante confecrationem, & coronacionem ex Nylo non feribit nomen fuum, nec Pontificatum in dactis, foli autem dandis Bullis, & appellatur electus, ibid. n. 21.
Afferentes tamen cum non dicitur Epifcopum, fed electum inferbere, funt eo ipfo excommunicati, ibid. n. 13.
Papa longe prælat Imperatori, in cap. Ad fallaciorum, n. 16. de Crim. falf.
Papa non folus effi Epifcopus univerfalis Ecclefie, fed etiam Archiepifcopus ubi Romæ, & Romanæ Ecclefie Epifcopus, in c. Licet, num. 49. de form. compes.

Papa quoad difpenfationem.

- Papa difpenfare non potest cum bigamo ad ordines facros, in cap. Super eo, n. 1. de bigam.
Quamvis in articulo fidei difpenfare non poffit, in aliis tamen poffit, ut in iuramento, ibid. n. 11.
Difpenfat in omni Confututione Ecclefie, ibid. n. 14.
Et quomodo difpenfat contra Apoftolum, ibid. n. 15.
Non difpenfat cum bigamo de poffefte ordinarij, foli abfolvum, ibid. num. 12.
Poffit pro ordinarij fuper bigamia difpenfare, ibid. n. 14.
Quomodo difpenfat pro fup. refidentia in Epifcopatibus, & beneficiis curatis, in cap. Ex parte, num. 76. & feqq. de Cler. non refid.
Difpenfat poffit fuper Evangelio illud interpretando, ibidem num. 18.
In his quæ funt iuri pofitive difpenfare poffit fine ulla caufa, & de difpenfati funt iuri quoad Deum, in cap. Henricus, num. 17. de Cler. pugn. m. Dact.
Declaratur, ibid. n. 17. ver. Nifi lex Canonica.
Contra jura divinum non difpenfat, ibid. n. 30.
Difpenfat cum promissa fuper homicidio voluntario aliquando in fignatura Crucis, aliando remittit fignificationes ad Congregationem Concilij, ibid. n. 4.
Difpenfat fup omnibus irregularitatibus, ibid. n. 40.
An poffit difpenfare quoad Ordines cum homicida voluntario, ibid. num. 37.
Vide in ver. Difpenfatio.
Poffit difpenfare etiam promittendo ad Epifcopatum fuper ætate, & alijs qualitatibus huc pœfcriptis, in c. Cum in eandem, num. 14. de elect.
Solus Papa difpenfat ad plura Curas etiam propter eafdem caufas, vel neceffitates Ecclefie, in cap. Dudum, l. fecondo, n. 18. de elect.
Quomodo intelligatur difpenfare fuper refidentia in Ecclefia Corrupta, quæ effe de iure divino, ibid. n. 21.
Difpenfare poffit ad duo Curas declarando jura Divinum effe aliquam circumftantiam in illo cafu ad perfonalem refidentiam non obligare, ibid. n. 24.
Difpenfat in omnibus fignis Ecclefie, in cap. Nimis, num. 1. de fil. Presbyter.
Solus Papa difpenfat in voto folenni paupertatis, & continentie, in cap. Perfectionis, num. 58. de off. ordin.
Item difpenfat contra Apoftolum fuper bigamia, ibidem num. 64.
Ex caufa difpenfat contra Evangelium, in cap. Cum pcedem, n. 77. de pactis.
Contrarium an ibid. num. 81.
Ira fit habet ad legem Divinam ficuti quilibet privatus ad legem humanam, ibid. num. 79.
In lege Divina non difpenfat propriè, fed declarat eam in aliquo cafu non obligare, ibid. n. 80.
Faciens actum prohibitum, fuper quo poffitatem habet difpenfandi cum inhabili, cenfetur tacite difpenfare, ibid. n. 147.
Super fup. lo Confeflionis dicitur non poffit, in c. Officia, n. 2. & 30. de penit. & remif.
Voluntati Papæ in difpenfationibus habetur pro ratione, in c. Quia in tantum, n. 15. de præben.
Declaratur, ibid. num. 16.
Non difpenfat cum Religiofa juffe ejedis ab Ordine in Miffam celebrare in faculo, in cap. Ne Religiofi, num. 10. de Regular.
Poffit ex gravi caufa difpenfare, in una fpecie eandem fac confecratio, in c. Cum venisset, n. 30. de fac. uncl.
An poffit cum Monacho fuper propretate, vel libera pecunia adminiftratione difpenfare, in cap. Monachi, num. 13. de fign. Monach.
Aut facere de Monacho non Monachum, ibid. n. 13.
In his, quæ funt de jure Divino non difpenfat in cafibus ubi permittit, nifi ex juffa, & rationali caufa, in cap. Quanto, n. 10.

- to, num. 62. de Translat. Episcopi, num. 137. 311
 1 Super pluralitate Cathedralium non dispensat, nec super matrimonio rato, & alia huiusmodi sine gravi causa, ibid. n. 89. & 93. 312
 1 In omnibus irregularitatibus etiam bigamia dispensat, in cap. Nisi cum piden, n. 17. de reuocant. 314
 1 Papa, vel Concilium admittendo Clericos ad Tabellionatum exceptum, aut officium tribuendo, videtur eos habuissse, in cap. Sicut et, n. 60. & 68. Ne Cler. vel Monach. 630
 1 Non potest Papa dispensare ut relictus deponat sine iuramento cuius fides adhibetur, in cap. Audiamus, num. 60. de reiq. & venet. Senct. 606
 1 Dispensare potest Ecclesia super voto continentie solemnizato per suspensionem sacri Ordinis, in cap. Nuper a nobis, num. 31. de bigam. 509
 Dispensationes intermoniales.

Vide in ver. *Papa quoad intermonium.*

- 1 Dispensatio Papa in votis iusta causa non producit in foro animarum, in cap. Dilata, n. 11. de reuocant. 347
 1 Papa in votis non dispensat, sed declarat, ibid. num. 2. 347

Vide in ver. *Dispensare.*

- 1 Papa an possit dispensare cum Monacho, ut habeat proprium, vel uxorem ducat, licet discatur, in cap. Cùm ad monasterium, num. 47. & seq. usque in fin. de stat. Monach. 478
 1 Papa in multis prater articulos fidei dispensare non potest, ibidem num. 47. 478
 1 Papa non potest dispensare in voto solemnii continentie etiam propter multitudinem hominum, secundum opinionem D. Thomæ, ibid. n. 46. 478
 1 Contrarium, ibid. num. 46. & 61. 479
 1 Papa dispensat in voto continentie solemnizato per suspensionem sacri Ordinis, ibid. num. 47. 478
 1 Papa ex magna causa potest dispensare cum Monacho super voto continentie, & paupertatis, ibid. n. 16. 479
 1 Sed sine huiusmodi causa non potest, & quæ sit magna causa, ibid. num. 61. & 63. & 64. 479
 1 Papa pluries dispensare cum Regularibus etiam Sacrodotibus, & Episcopis, ut possint contrahere matrimonium, ut in exemplis, hic positis, ibid. n. 66. 479
 1 Papa dispensare potest contra ius positivum suum sine ulla causa, ibid. n. 78. 480
 1 Dispensatio Papæ ut Monachus habeat proprium, nunquam valet, nisi magna causa, & vera habeat, ibid. n. 81. 481
 1 Secus in dispensatione, ut matrimonium contrahat, quia tunc, si erraret bonam dispensationem, licet peccet exigendo debitum, ibid. n. 83. 481
 1 Et quæ sit ratio diversitatis, ibid. n. 83. 481
 1 Papa non potest facere ut Monachus habeat uxorem, vel proprium quantum Monachus est; sed bene potest ex magna causa facere de Monacho non Monachum, ibid. n. 67. & 70. 480
 1 Navarri dicit idem, quod Papa dispensare possit, ut Monachus uxorem ducat, non autem ut habeat proprium, resellat, ibid. num. 70. 480

Vide in ver. *Regularis quoad votum paupertatis.*

- 1 Dispensatio solus Papa cum Clerico seculari, qui in excommunicatione recipit Ordines, renouat ab illa excommunicatione Episcopus possit absolvere, in cap. Cui allocum, num. 8. de sent. excom. 349

Vide in ver. *Excommunicatus animis infidelis.*

- 1 Papa solus dispensat ut laici admittantur cum collegialibus ad eligendum, in cap. Massana, n. 1. & 19. de elect. 304
 1 Papa solus dispensat in Matrimonio rato non consummato, in cap. Permissum, n. 61. de offic. ordinari. 554
 1 Item dispensat in aliquibus gradibus prohibitis in Levitico, ibid. num. 63. 554
 1 Item dispensat contra Apostolum super Bigamia, ibid. n. 64. 554

Papa quoad electionem.

- 1 Papa electio de iure cum manu valida est quomodocumque duo patres Cardinalium coniectant in aliquem, ut in electum, in cap. Causam, n. 37. de elect. 160
 1 In qua arte eligi possit, in cap. Cùm in causis, num. 18. de elect. 247
 1 Eligi debet saltem a duobus partibus Cardinalium, & aliter fit intrudens in Papatum, cum his adhibentibus in penam Constitutionis, in cap. Licet de vitandis, & elect. n. 1. 321

Vide in ver. *Electio Papa.*

Et in ver. *Concordia quoad electionem Papa.*

- 1 Nulla exceptio opposit potest Papa electio a duobus partibus Cardinalium, ibid. n. 11. 321
 1 Non potest opposit Papa quod Cardinales eligentes sint excommunicati, vel suspensi, ibid. n. 13. 321
 1 Obiici non potest Papa electio quod non fit de Collegio Cardinalium, aut quod fit uxore, vel Monachus, ibidem num. 14. & seq. 323
 1 Pontifices sex post Alexandrum III. numerantur electi, qui non erant Cardines, ibid. n. 15. 323
 1 Electio Papa multa habet specialia, ibid. n. 23. 323
 1 Et forma non est obnoxia, sed quomodocumque appareat duos patres Cardinalium in unum consensisse, ius habet, & verus est Papa, ibid. n. 24. 323

- 1 Et quid possit Constitutionem Gregorii XV. ibid. num. 25. 323
 1 Electio Papa requirit duas ex tribus partibus Cardinales tam de iure communis, quam ex Constitutione Gregorii XV. ibid. num. 30. 323
 1 Electio Papa ex Gregoriana Constitutione restricta est ad tres partes Concilia Generalia, ibid. n. 38. 324
 1 Electus Papa quasi per impurationem fieri debet per ver. *Elige intelligibili voce prolatus*, ibid. n. 41. 327
 1 Ubi primum canonis eligatur a sacro Collegio Cardinalium, & primum a Deo potestatem sine medio conlequatur, in cap. Significasti, num. 31. de elect. 327
 1 Electus in Papam per Simoniam non est Apostolicus, sed Apostolicus, in cap. Cùm pridem, n. 14. de pactis. 611
 1 Qualis eligendus, in cap. Acceptum, n. 49. de pactis. 604
 1 Non potest alieni tribuere facultatem eligendi Romanum Pontificem, ibid. num. 65. 606
 1 Nulla non est de substantia electionis Papa, in cap. Qui Presbyterum, num. 89. de pontif. & reuol. 208

Papa quoad Episcopatum unionem, & divisionem.

- 1 Papa potest Episcopatum unire, etiam sine causa, in cap. Sicut unire, num. 3. de excell. Prælat. 307
 1 In uno Episcopatu potest duos Episcopos constituisse, in cap. Quanto, n. 51. & 89. de translat. Episc. 310
 1 Unus Episcopatus potest concedere duos Episcopatus, item plures in unum unire, & unum in plures dividere, n. 53. 69. & 89. 310
 Vide in ver. *Papa Episcopatum.*
 1 Papa Episcopatum dividere non potest sine iusta causa Episcopato non consentiente, ibid. num. 69. 311

Papa quoad Episcoporum promotionem, renunciationem, translationem, depositionem.

- 1 Papa an possit Episcopum inuicem transferre licet sine causa, in cap. Quanto, num. 11. & seq. usque in fin. de Translat. Episcopi. 318
 1 Non potest Papam transferre Episcopum inuicem quibus rationibus probatur, ibid. n. 17. & seq. usque ad n. 31. 319
 1 Possit per liberos volentes Episcopum transferre inuicem qui Authores sint, ibid. n. 31. 319
 1 Potest Episcopatum deponere etiam sine causa, ibid. n. 40. 320
 1 Contrarium, ibid. num. 73. 320
 1 Potest facere Praeterea ad tempus, ibid. n. 41. 320
 1 In uno Episcopatu potest duos Episcopos constituisse, ibid. n. 51. & 89. 320
 1 Unus Episcopatus potest concedere duos Episcopatus, item plures in unum unire, & unum in plures dividere, ibid. num. 53. 69. & 89. 320
 1 Si videt membrum Ecclesie, id est Episcopum inuicem esse ob perfectionem, quam patitur, debet illum amovere, & ad aliam Ecclesiam transferre, ibid. num. 61. 321
 1 An habeat æqualem potestatem in Episcopatibus, atque in beneficiis inferioribus, ibid. n. 87. 323
 1 Potest Episcopum deponere etiam sine causa, in cap. Constitutionibus, n. 30. de Cler. agros. 165
 1 Contrarium, ibid. n. 45. & seq. usque ad n. 51. & 76. 166
 1 Declaratur, ibid. num. 73. & 76. 169
 1 Papa solus potest promovere ad Episcopales, Archiepiscopales, & alias maiores dignitates, in cap. Quod a Prædictis, num. 17. de Schismat. 110
 1 Papa solus dissolvit spirituale coniugium, non humanum, sed divina auctoritate, in cap. Cùm ex illo, num. 17. de Translat. Episcopi. 317

Vide in ver. *Depositio, Renunciatio, Translatio.*

Et in ver. *Episcopus quoad promotionem, &c.*

Et in ver. *Episcopus quoad translationem.*

Papa quoad exemptionem, & privilegia.

- 1 Papa dum Ecclesiam ab aliis eximit, intelligitur eam sibi immediate subicere, in cap. Cùm tempore, n. 1. de Actum. 604
 1 Potest concedere privilegium audiendi confessiones alterius Diocesis, etiam Episcopo merito, & contrariis opinio damnatur nisi pericula in fide, in cap. Omnis, num. 73. de penit. & remiss. 313
 1 Potest tribuere facultatem restituendi de redditibus Ecclesiasticis rati Clerici secularibus, quam Regularibus, in cap. Si quis sine, num. 5. de Penal. Cleric. 323
 1 Declaratur, ibid. num. 66. 323
 1 Gratia est quicquid facit Papa, in cap. Bonæ memoria, num. 65. de postulat. Prælat. 114
 1 Est iudex ordinarius exemptorum, in c. Ex parte, & secundo, n. 37. & 48. de privil. 263
 1 Nunquam alicui eximit a iurisdictione, quin ipse possit per se, vel Delegatos procedere, ibid. n. 22. 263
 1 Cùm tribuit ius procedendi contra exemptos auctoritate delegata non violat exemptionem, in cap. Tuum, num. 31. de privileg. 13.

- 1 Potest si sua sententia eximere, sed non licentiam peccandi tribuere, in c. Scitis, n. 30. de his que vires. caus. 683
 2 Papa est Juxta Ordinarius exemptorum, in cap. Sacro, num. 6. de sent. excom. 375
Vide in ver. Exemptio, Exemptio, Privilegium.

Papa quoad fidei articulos.

- 1 Papa potest fidei symbolum ordinare etiam sine Concilio, in cap. Permittere, n. 38. de Summa Trinit. & Ede Cathol. 7
 2 Papa cur non possit aliquid statueri contra articulos fidei semel definitos, in cap. Supplicasti, n. 13. de elect. 213
 3 In particularibus actionibus potest errare, in cap. Venerabili, n. 13. & 10. & 17. de testib. 156
 4 In his que spectant ad fidem, vel statum universalem totius Ecclesie errare non potest, ibid. num. 30. 40. & 42. 157
Vide in ver. Congregatio Sanctorum.
 5 Judicio Papae in determinandis fidei magis standum est, quam quocumque sapientiam in scripturis opinionem, ibid. num. 36. 157
 6 Ut homo privatus errare potest in fide, quod tamen haec non per denegatum non legitur consistit, in cap. Majora, num. 15. de Baptisim. 596
 7 Deus non dedit Papae impeccabilitatem in agendo, dedit tamen infallibilitatem in definiendo, ibid. n. 14. 596
Vide in ver. Concilium generale quoad potestatem.

Papa quoad infestationem.

- 1 Papa an possit in perjudicium successorem aliquem de feudo non dandum concessione vasallo investire, in cap. Ex parte, num. 13. & n. freq. de feud. 333
 2 Et quid post Bullam Pi V. ibid. n. 30. & seq. usque in fin. 333
 3 Et an possit sine consilio, & assensu Cardinalium declarare super evidenti unitate, ibid. n. 14. 18. & seq. usque ad n. 30. 333
 4 Successor non tamen ratum habere investituram non expletam predecessoris de feudo, quod alius tenet, nisi eo consentiente alius fuerit investitus, ibid. num. 15. 333
 5 Investitura de feudo non dapo de consensu Vasalli non capit mortem infestationis, ibid. n. 16. 333
 6 Et licet successores, ibid. num. 17. 333
 7 Cardinalium consensu in infestatione magis civitatis de necessitate non requiritur, sed de honestate tantum, ibid. num. 21. 333
 8 Principe potest infestare neodem civitatem, sed etiam provinciam, & Ducatum, ibid. num. 26. 333
 9 Causa evidenti utilitatis infestationis an presumatur in Papa, & an sit standum illius auctoritati, ibid. n. 27. 333
 10 Alienatio rite, & recte facta non potest per successorem infringi, ibid. num. 29. 333
 11 Civitates, & loca Ecclesie Romanae infestandi, & alienari solita ad eam devota, & devolvenda ipso jure Camera Apostolice incorporata censentur ex Bulla Pi V. ibid. n. 30. 333
 12 Etiam antequam devolvantur, ex declaratione Innocentii IX. ibid. num. 34. & seq. 333
 13 Et de hujusmodi infestatione transactis, tamque Papae infestationes sunt excommunicati, & alias penas incurrunt, in eadem Bulla Pi V. ibid. n. 31. 333
 14 Cardinales jurant loca Ecclesie Romanae non infestare, ibidem num. 32. 333
 15 Et idem jurat electus in Papam, ibid. num. 33. 333
 16 Papa potest durante generatione investire in feudo alius investituram concedere in casu de revolutionis, ibid. n. 36. 333
 17 Secus si ante declarationem Innocentii IX. ibid. n. 34. & 35. 333
 18 Bulla Pi V. de non mendandis locis Romanae Ecclesie comprehendit etiam gubernia ultra terminum, ibid. num. 17. 333
 19 Sed non potest de territorio, & loca consecrata, ibid. num. 38. 333
 20 Item nec loca quae Camera Apostolica committit Baronibus, ibidem num. 39. 333
 21 Papa potest bona Ecclesie Contrarie in feudum concedere, & statueri ut cura per Capellanum a feudatario deponendum exerceatur, in cap. Ex parte, n. 24. & 65. de Cler. non reliden. 43
Vide in ver. Arianismus.
Et in ver. Fidei alia bona.

Papa quoad intensionem.

- 1 Papa si quod sub titulo dignitatis etiam ex certa scientia nominet, seu n. 28. per hoc in dignitate illa ipsum approbatione non intelligitur, in c. Cyprius & predecessores, n. 16. de Schismat. 113
 2 Nominatio Papae in literis Apostolicis non tribuit sui iurisdictionem, nec aliam titulum non habentem, ibid. n. 117. 113
 3 Si quem ademerit assignando ei certam sedem, vel recipiat tamquam Abbatem ad suum officium exercendum non censetur eum approbare in ea dignitate, ibid. n. 116. 114
 4 Nominatio Papae non inducit probationem dignitatis, vel tituli, ibid. n. 119. 114
 5 Si aliquis faciat de plenitudine potestatis non praesudicat inferioribus, nec contra eos praescribit, in cap. Nuper, n. 34. de sent. excom. 146
 6 Non ligatur Papa Predecessorum suorum constitutionibus tam ex

- defectu voluntatis, quam potestatis, in cap. Respondeo, num. 26. de sent. excom. 363
 7 Si sua iurisdictione excommunicatum saltem non propter hoc censetur cum absolvi, in cap. Si aliquando, num. 1. de sentent. excom. 375
 8 Sive excommunicatio lata fuerit à iudicibus inferioribus, sive à Sede Apostolica, ibid. n. 1. 375
 9 An censetur excommunicatum absolvi, si eum saltem ex certa scientia, ibid. n. 7. & seq. usque ad n. 11. 376
 10 Intentio Papae non est ex bonis alterius aliquid sibi applicare, in cap. Constitutionibus, n. 73. de Cler. agrot. 167
 11 Non praesumitur Papa velle contra sui, ibid. n. 55. 167
 12 Non praesumitur per suas litteras dare alicui causam litigii, in cap. Litteras, n. 26. de concess. pben. 196
 13 Licet super eam habeat auctoritatem, tamen tamen se reprehendi, in c. Non debet, num. 4. de consensu, & assensu. 71
 14 Beneficium, vel officium minime vacans Papa non intendit conferre, in cap. de Reclonibus, n. 43. de Cler. agrot. 160
Vide in ver. Sabotus.

- Et in ver. Papa quoad infestationem.
 1 Subrepticia dicitur collatio, & non tenet si Papa contra pronuntiationem suam conferat beneficium hoc tacto, in cap. Cum olim, num. 1. de sent. & re judic. 134
 2 Papa si veniat contra factum proprium concedendo alicui officium, vel beneficium à se prius alteri concessum praesumitur circumveniens, & secunda concessio non valet, ibid. num. 2. & 11. 134
 3 Et haec est praesumptio iuris, & de iure qui non admittit probatorem in contrarium, ibid. n. 17. 134
 4 Etiam si Papa disponat contra proprium, ibid. n. 21. 134
 5 Ut per visum declarationis, ibid. n. 15. 134
 6 Iudicia sua non praesumuntur quia velle impugnare, ibidem num. 3. 134

Papa quoad interpretationem scripturarum.

- 1 Interpretatio Papae praevalet dictis Sanctorum Patrum, & contraria opinio Abbatis relictur tamquam erronea, in cap. Ne innuatur, num. 6. de Constit. 31
 2 Papa potest Tridientinum Concilium interpretari tam per se, quam per eos quibus id munus specialiter tradiderunt, in cap. Cum venissent, n. 14. de iudic. 111
 3 Papa potest verba dubia Generalium Conciliorum per modum legis interpretari, in cap. Super specula, num. 45. Ne Cler. vel Monach. 687
Vide in ver. Interpretatio.
Et in ver. Congregatio Concilii.

Papa quoad ius civile.

- 1 Papa potest abrogare leges Imperatoris forentes peccatum, in cap. Cum esset, n. 21. de Trismate. 268
 2 Papa ubi peccatum non committit, non potest infringere leges humanas quod forum civile in locis ubi iurisdictionem temporalem non habet, ibid. n. 12. 268
 3 Sed in suo foro potest tollere legem civilem, etiam in locis Imperio subiectis, ibid. n. 14. 268

Papa quoad ius divinum.

- 1 Papa ex causa limitat ius divinum, easque prohibitionem relaxat, in cap. Cum pridem, n. 73. de poen. 653
 2 Declaratur, ibid. num. 81. 654
 3 Papa potest committere auctoritatem illam, in ver. daturum, vel rursus, &c. addendo, vel minuendo, in cap. Cum esset, n. 107. de testib. 374
 4 Sed contra, ibid. num. 121. & 121. 374
 5 Papa usque ad animum, & sanguinem ius Divinum servare debet, ibid. num. 165. 377
 6 Principe etiam Papa si condit leges contra ea quae dicunt Dominum, non dicitur condere, sed potius convincitur errare, ibid. num. 180. 378
Vide in ver. Ius Divinum.

Papa quoad ius positivum.

- 1 Papa quoniam non contringat leges positivas, adstringitur tamen mente legis, & acquirit naturaliter decernunt aliquid circa peccatum, in c. Canonum flagrant, n. 60. de Constit. 120
 2 Papa an ligens cap. Omnis utriusque de poenit. & remiss. ibidem num. 61. 20

Papa quoad ius positum non tollendum.

- 1 Papa potest rem uni Ecclesie auferre, & dare alteri, in c. Perniciosam, num. 63. de off. ordin. 555
 2 Papa potest auferre rem uni Ecclesie, & dare alteri etiam sine causa, nec quoniam potest ei dicere: Cuius tui facis? in cap. Quanto, num. 48. de translat. Episc. 210
 3 Contrarium, ibid. num. 70. 211
 4 Declaratur, ibid. num. 70. 212
 5 Papa auferre rem uni Ecclesie, & dare alteri potest, sed tunc ex iura

- causa id facere non debet, in cap. Nos quidem, num. 36. de re-
f. 163
Papa non potest salva iustitia ius alteri quaerere auferre absque ra-
tionabili causa, in cap. Consultationibus, num. 70. de Cleric.
reg. 167
Declarat, ibid. num. 71. & 76. 169
Papa non potest auferre defensionem oppresso, ibid. num. 69. 169
Papa de potestate ordinaria non potest quem private officio vel be-
neficio suo sine iusta causa, ibid. num. 76. 169
Papa quo casu intelligatur possidere sine causa ius quaerere auferre de
plenitudine potestatis, ibid. num. 77. 170
Quendam fidei possibilia Papa, quae tamen non sunt honesta, nec
laudabilia, ut beneficium revocare, ibid. num. 78. 167
Papa in fine causae potest auferre alicui officium, vel beneficium, re-
mouisse, in c. Quia in Ecclesiis, n. 117. de constit. 104
Causa fidei alicui odii rem alienius est favor publicus, ibid. num.
119. 104

Vide in ver. Regula de iure quæstio.

Et in ver. Principio quoad sui quæstionem.

Et in ver. Papa quoad institutionem.

- Si Papa det alicui facultatem capiendi possessionem propria aucto-
ritate, intelligitur nisi potest fieri per piam, in c. Cum olim, num.
19. de iure, & re iudic. 186
Papa non est proprius dominus bonorum Ecclesiarum, in c. Relatus, n.
37. Ne Cler. vel Monach. 666
Constitutum, ibid. num. 36. & seq. usque ad num. 36. 667
Papa non potest contra alias Ecclesias praescribere, & cur, ibid. n.
37. 667

Vide super in ver. Papa passus communie.

Papa quoad matrimonium.

- Papa potest dissolvere matrimonium non consummatum tam per
viam statuti, quam dispensationis, in c. Ex parte, §. 1. secundo,
num. 7. de conv. conjugat. 450
Papa an possit statuire, ut professio emissia in domo seculari di-
mitat matrimonium tamen non consummatum, ibid. num. 17.
& seqq. 451
Papa an possit statuire, ut matrimonium ratum dissolvatur per fi-
cendum consummatum, ibid. num. 19. & 20. 451
Papa solus potest inhabilitare ad matrimonium contrahendum,
in cap. Litteris quas piam, 7. de matrim. contract. coar. inter. de
cler. 76
Papa inducit inhabilitatem dirimendi, & inhabilitat ad contrahen-
dum, in c. Permissum, num. 67. de offic. Ordin. 514
Papa potest matrimonium non consummatum dissolvere, in cap.
Quædam, n. 5. §. 19. & 99. de translat. Episc. 389
Papa quandoque in matrimonium consummatum dissolvit, ibid. num.
55. 310
Papa non potest statuire, ut sine consensu expresso, vel tacito sit
matrimonium, in c. Et qui solum, num. 7. de sponsal. 19
Papa solus dispensat super matrimonio puelle, quæ sufficientem
habet discretionem, sed non spiritum ad ad copulam, in c. De
illis, §. secundo, num. 30. & 46. de spons. impuber. 29
Papa dispensat cum omnibus personis conjunctis, nisi cum patre,
& matre, ut matrimonium contrahant, in c. Veri qui, n. 35. de
const. & affinit. 71
Papa quoniam inter fideles non potest dispensare super matrimonio
consummato, potest tamen recipere probationes contra ma-
trimonium praesumptum, in cap. Consultum, num. 37. Qui Cler.
vel vov. 41
Vide in ver. Dispensatio.

Et in ver. Matrimonium quoad dispensationem.

Papa quoad Officium.

- Papa habet curam, vigilantiā, & succursationem omnium Eccle-
siarum, & populi Christiani in universo orbe, in c. Ex parte, n.
13. de Cler. non residen. 43
Constitutum est Pastor totius gregis Dominicus, in c. Præsertim, n. 2.
& seqq. Ne Prælat. vices suas. 71
Est sponsus universalis Ecclesie, & Pater Patrum, ibidem num.
29. 71
Necessitatibus Papæ tenetur Ecclesie omnes subvenire si requi-
rantur, ibid. num. 38. 71
Solus Papa potest verba debita generalium Conciliorum per mo-
dum legis interpretari, in cap. Super specula, n. 43. Ne Cler. vel
Monach. 687
Ius divinum usque ad animam, & sanguinem servare debet, in cap.
Omnia, num. 14. de penit. & remiss. 310
Est principalis dispensator bonorum Ecclesiarum, in cap. Quædam, n. 57.
70. & num. 32. de translat. Episc. 310
Peccatorum correctio spectat ad Papam, & qui negat potestatem
Pape, negat se Christianum, in c. Nos quidem, num. 47.
de testam. 363
Ad Officium Romani Pontificis spectat illicitis testaturum dispo-
sitiones corrigere, & emendare, ibid. num. 60. 263
Officium Pape est Ecclesiarum iudicium, uti consilium, & permissio
consuetudines excipere, in c. Consuetudines, num. 8. de con-
suetud. 196

Papa quoad obedientiam, reverentiam, & subiectionem.

- Papa mandato de providendo non est obtemperandum cum pecca-
to mortali, in cap. Grave, num. 5. de prebend. 123

Papa quoad Regulares.

- Papa potest facere de Monacho non Monachum, in cap. Requisitis,
num. 37. de ordinat. ab Episcopo. 380
Papa non facit de Monacho non Monachum nisi ex gravissima cau-
sa, in c. Ne Religiosi, num. 11. de Regular. 417
Papa potest Religiosis etiam licentiam vicam indicare, quam co-
rum Regula exigit, in cap. Recloniam, num. 7. de stat. Monachor.
pag. 467
Item potest primam vigorem Regule mitigare, ibid. n. 2. 467
Papa potest novum Ordinem, seu Religionem approbare, & eri-
gere dignitates omnino novas, in cap. Periculum, num. 70. de
offic. ordinat. 355
Papa licentia in transiit Regularium ad alium ordinem.
Vide in ver. Regularis quoad sui quæstionem.
Papa non potest facere, ut Monachus habeat uxorem, vel pro-
prium, quamvis Monachus est, sed bene potest ex magna causa
facere de Monacho non Monachum, in c. Cum ad Monasterium,
num. 67. 61. & 70. de stat. Monach. 480
Vide in ver. Papa quoad dispensationem.
Regula omnis Religionis à Romani Pontificis auctoritate vires so-
net, ibid. num. 79. 479
Papa licet Religiosis subiectionem approbat, sed & ipsam tollere po-
test, ibid. num. 60. 479

Papa quoad successorem.

- Papa an possit sibi successorem substituire, in cap. Acceptimus, n. 16.
& seqq. usque in fin. de pacis. 663
Referuntur Auctoritates, & fundamenta pro opinione affirmativa, ibi-
dem num. 17. & seqq. usque ad num. 29. 663
Ante transiitum suum potest cum fratribus de successore decernere,
ac deliberare, ibid. num. 29. 664
Declarat, ibid. num. 62. 664
Potest ex specialia gratia indulgere Episcopo, ut in mortis articulo
sibi successorem designet, ibid. num. 24. & 61. 664
Potest constituere successorem facere successorem, ibid. n. 26.
Declarat, ibid. num. 67. 664
Non prohibetur sibi successorem eligere, nisi de iure Canonico, ibid.
num. 37. 663
Consequitur, ibid. num. 38. & seqq. 663
Non ligatur constitutionibus prædecessorum etiam in Generali
Concilio editis, ibid. num. 28. 663
Referuntur Auctoritates, & fundamenta opinionis negativæ, ibid.
num. 29. 663
Non potest immutare statum Ecclesie, ibid. num. 12. 663
Potestatis Pape reputat potestas electiva Pape, ibid. num. 16. 663
Non potest alteri tribuere facultatem eligendi Romanum Ponti-
ficem, ibid. num. 68. 669
Prohibetur Papa sibi infinuere successorem jure adestum Canonico,
fidelium Divo, & Naturæ, ibid. num. 38. & seqq. usque
ad num. 54. 660
Constitutio à Papa, vel à Collegio Cardinalium valide fieri non
potest, ut Romanus Pontifex possit sibi successorem substituire,
ibid. num. 31. 663
Prælati non potest fieri eligere successorem, nisi cum auctoritate
Romani Pontificis, ibid. num. 15. 663
Potestatis Pape reputat potestas electiva Pape, in c. Acceptimus,
num. 36. de pacis. 663
PARES Curæ qui sunt, & dicuntur, in c. Cæterum, num. 19.
de iudic. & qui eligendi, ibid. num. 27. 7
Papa fons iure, & fons debet, in cap. Vices, num. 27. de iur.
jur. 173
Papa delicta nostra compensatione taliter, in cap. Et litteris, n.
20. de iur. iur. 96
Papa sunt omnes ipsius, & ius prolepti nolle, in c. Falsidicus,
num. 19. de crim. falsi. 170
PARLAMENTI Doleus est dictum circa censuras à iudicibus Ec-
clesiasticis elatas improbat, in c. Sacro, num. 31. & seqq. de sent.
excomm. 373
Parlamentum Domini, quamvis primam sedem obtineat, hoc ta-
men non intelligitur respectu consiliorum, qui in eo habent
iurisdictionem, in c. Nobis, num. 30. de iur. iur. 177
PARLAMENTUM appellatur aliquando veniens actinentes, & non
descendentes, in c. Fraternitatem, num. 11. de sepulch. 291
Parlamentum appellatur atri, & provari continentur, in cap. Ad extir-
panda, n. 46. de si. Presbyter. 474
Parlamentum nomine comprehenduntur panes descendentes, in c. Et
transmissa, num. 10. de si. Presbyter. 467
Parentibus carnalibus non licet filios proprio de sacro fonte susci-
pere, in c. Si vir, n. 2. de cognat. spirit. 461
PAROLIA nova eripi non potest ex redditibus Ecclesiarum, cui non
superflua necessaria ad sustentationem Rectorum sunt cap. Ad an-
tiquitatem, §. primo, num. 4. de Eccle. edificat. 611

- 3 Parochia nova erigi potest ab Episcopo infra limites Parochiarum aliarum etiam in toto Episcopo, ibid. num. 11. 623
- 3 Parochia nova ut erigi possit ab Episcopo infra limites aliorum Parochiarum quae requiruntur, ibid. num. 13. & seq. usque in fin. 613
- 3 Parochia ampliatio an sit iusta causa erigendi novam Parochiam, ibid. num. 18. 614
- 3 Et quid si inter populum alienum villa, & Parochiam intercedat flumen, quod transiri non possit, ibid. num. 19. 614
- 3 Parochia erigi non potest ex sola causa, quod populus sit valde numerosus, sed tunc cogendus est Rector sibi coadjutores adungere, ibid. num. 24. 614
- 3 Parochia antiqua non potest Episcopus loco alterius novae Parochiae aliquam partem potest separare, & aliter commodius applicare, ibid. num. 27. 615
- 3 Necessitas Parochiarum novarum, ibid. num. 28. 615
- 3 Parochia ut erigi possit quae incola sine necessitate, ibid. o. 28. 615
- 3 Parochia erigi non potest, nisi citato Rectore Ecclesiae matris, & alio quocumque iure, ibid. num. 29. 615
- 3 Parochiae erectio si nulla sit ex defectu curationis, non tamen prohibetur Episcopo, si causa subest, interdu ab erectionem procedere, ibid. num. 30. 615
- 3 pro Parochia noviter erigenda potest Episcopus facere unionem beneficiorum, si alii reddere non possunt, ibid. num. 33. 615
- 3 Et quid de Canonibus habentibus curam amittuntur antea in alia Ecclesia non Collegiata, ibid. num. 34. 615
- 3 Mandatum speciale requiritur ad erigendam novam Parochiam, ibid. num. 41. 616
- 3 ad Parochiae erectionem Episcopus, an procedere debeat auctoritate ordinaria, vel delegata, ibid. num. 42. 616
- 3 Parochias novas concurrentibus requisitis possunt Episcopi erigere etiam in Parochia Regularium, & Ordinum Militarum, ibid. num. 43. 616
- 3 in Parochia erigenda, an Episcopus teneatur adhibere consilium, vel consensum Episcopi, ibid. num. 49. & seq. usque ad n. 55. 617
- 3 Quid de iure communi, ibid. num. 50. & quid ex Concilio Tridentino, ibid. num. 51. & 54. 617
- 3 in Parochia de combinatione requiritur tractatus, ibid. num. 51. 617
- 3 Capituli consensus non requiritur, si nova Parochia ab Episcopo erigatur in Parochia regularibus subiecta, ibid. num. 54. 617
- 3 Parochias singulas an primus de Bingerit Dionysius Papam ex Pallo-ralia, n. 2. de his, quae sunt a Prelatis 314
- 3 Parochia duplex, in c. Quotiam, n. 27. de decim. 314
- 3 Parochia unde dicitur, in c. Litterarum quas, n. 12. de marit. contra-cto sent. univ. Eccles. 266
- 3 Parochiam facit decem homines, & testimonium unius Parochiani facit crimen esse novum, in cap. Veltra, sum. 50. & po. & 117. de cohabit. Cleric. & Mulier. 16
- 3 Parochiae ex iusta causa possunt dividi etiam in vires Clerici, in c. Ad audientiam, primo, num. 50. de Eccles. ad hunc. 622
- 3 Parochiani si dimissionem transierint primus, Prelatus in eo Parochialis iura non retineat, in c. Significavit, num. 1. de Paroch. pop. 309
- 3 Parochianos alio se transferendi non ea toto qualicumque recipiatur ab Ecclesiastica Sacramenta probati debet, & pauperes expectari, ibid. num. 7. 309
- 3 Parochiani ut quis efficiatur requiritur animus perpetuo habitan- tibus ibid. num. 27. 310
- 3 Contrarium, num. 27. & 34. 310
- 3 Parochiani non efficiuntur qui propter bellum, vel pestem fugit ad civitatem, ubi manet cum familia, ibid. num. 22. 310
- 3 Contrarium, num. 29. declaraturum, 310
- 3 Parochianos Ecclesiae quis efficiunt ex sola habitatione de praesent, dummodo non sit ibi ad ruralia exercenda, vel ex alia brevi causa, ibid. num. 27 & 31. 310
- 3 Parochianos plurimum Ecclesiarum quae eodem anno effici possunt, ibid. num. 28. 310
- 3 Supra propter bellum, vel pestem de qua in aliam Parochiam an- nio redendi ad primam, bello cessante censetur Parochiani sus- cipiendi, ibid. num. 29. & 32. 310
- 3 Declaratur, num. 34. 311
- 3 Parochiani cop. possunt ad contribuendum pro edificandis a- debus Parochialis Ecclesiae, caput fructus summum 50. scuto- rum non excedant, in cap. Extirpanda, & Qui vero, num. 20. de praeb. 627
- 3 Parochiani cop. possunt subministrare, quae sufficiant ad vicem novi Parochi sustentandi in Ecclesia matris redditibus non abun- dant, in cap. Ad audientiam, primo, num. 7. de Eccles. ad- fiduciis. 612
- 3 Ex quid si Parochiani sint pauperes, ibid. num. 6. & seq. 613
- 3 Parochianos quis dicitur illis Ecclesiae in qua inhabitant, in c. Cum concingat, num. 24. de decim. 310
- 3 Parochiani cop. possunt ad sumptus coadjutores ministrandi, & alia ratio non sufficit, in c. De Rectoribus, num. 13. de Cleric. apoc. 178
- 3 Parochiani an possunt prescribere praesentationem Rectoris Pa- rochialis Ecclesiae, in c. Querelam, num. 6. de elect. 273
- 3 Parochianorum iurisdictionis an praesumatur quatenus ex inferpa- tione, ita ut in eo requiratur plene probatio a Concilio Triden- tino praescripta, ibid. num. 8. 273
- 3 Et quid si universitas Parochianorum sit parva, ibid. num. 9. 273
- 3 Et quid si iurisdictionis sit mirum Parochianorum, & pe-

vatur familiar, ibid. num. 10.

1 Et quid si spectat ad quartam partem Parochianorum tantum, ibid. num. 11. 273

Parochialis, communis.

- 3 Parochialis Ecclesia propria quae dicitur, in cap. Cum in candelis, §. Inferiorum, num. 6. & 9. de circ. 277
- 1 Parochialis appellatio non venit Ecclesiae Parochialis Collegia- ta, si materia sit odiosa, in cap. Bonae memoriae, num. 12. de po- pulat. Praetor. 120
- 3 Parochialis Ecclesia non facit existentiam actus, sed superioris au- thoritatis, in c. De moitis, n. 36. de proben. 211
- 3 Parochialis Ecclesia si campanas tunc, sicut grandineum, medium, & minimum habere non possit, saltem duas debet habere, in cap. Parentibus, num. 28. de privileg. 243
- 3 Parochialium Ecclesiarum pauperum, quibus remedia sunt succu- rrentium, in c. Extirpanda, num. 13. de praeb. 127
- Vide in ver. Parochia.

Parochialis quoad astatem.

- 1 Parochialis validè confecti non potest c. qui annum vigesimum- quintum non attingit, in cap. Ut Abbates, num. 11. de astat. & qual. 388
- 1 Parochialis confecti potest Clerico in tali astat, ut infra annum ad sacros ordines promoveri possit, in c. Praeterea, n. 4. de astat. & qual. 409
- Vide in ver. Astat in beneficiis.

Parochialis quoad capellas.

- 3 Ecclesia Parochialis potest agere ad demolitionem Ecclesiae, seu Capellae infra Parochiam limitis, in cap. Extirpanda, §. Qui vero, num. 60. de praeb. 232

Parochialis quoad decimas, & oblationes.

- 3 Parochialis Ecclesia de iure communi fundat intentionem super decimis praedictibus ex fructibus, qui colliguntur infra locos Parochiae suae, five Parochialis sit etiam baptismalis, five non, in c. Chem concingat, num. 21. de decim. 317
- 3 Parochialis Ecclesiae, vel oblationes ipsarum Episcopus etiam de consensu patroni sine consensu Capituli sui Monasterio con- ferre non potest, in cap. Pastoralia, num. 1. de his, quae sunt a Prelatis. 312
- 3 Parochialis Ecclesia debet insurrectionem de iure communi super contributis redditibus praedictis infra limites Parochiae suae, ibi- dem num. 1. & 16. 313
- Vide in ver. Parochia quoad decimas.

Parochialis quoad erectionem.

- 3 Parochialis Ecclesia quandoque erigi potest sine doct. in cap. Ad au- dientiam, primo, num. 7. de Eccles. ad hunc. 623
- 3 Parochialis noviter erecta quae honorem debeat impendere matri- ci Ecclesiae, ibidem num. 8. 623
- 3 Et in quibus eadem remaneat subiecta, ibid. num. 9. & seq. 623
- 3 Parochialis Ecclesia in altera Parochia regulariter edificari non debet, ibid. num. 14. 623
- 3 Falla legitima subsistens causa, ibid. num. 15. 623
- 3 causa iusta causa materia difficilis Parochianorum accedendi ad Ecclesiam matricem, ibid. num. 16. & 17. 624
- 3 Non tamen requiritur, ut aliquis decesserit sine Sacramentis, ibi- dem num. 17. 624
- 3 Parochialis si intra clivarium sita sit, quibus remediis consulen- dum sit Parochianis extra civitatem existentibus, ibid. num. 20. 624
- 3 Parochialis nova constructi potest ob necessitatem leproforum sine gravi tamen praepudio Parochialis antiquae, ibidem num. 21. 624
- 3 Parochialis erigenda infra limites alterius Parochiae quae ordi- ne sit procedendum in assignatione docti, ibidem num. 31. & num. seq. 625
- 3 Parochialis erigenda assignari possunt redditus Ecclesiae matricis, etiam si Cardinales, non autem aliam Ecclesiarum, ibid. num. 32. 625
- 3 Parochialis noviter erecta, an possit Episcopus assignare campos, vel alia bona sua ad Ecclesiam matricem pertinencia, in cap. Cum concingat, num. 37. de decim. 319
- 3 Parochialis qui noviter erigitur, an Episcopus in vim Conci- lii Tridentini possit unire aliquem ex Communicatis Ecclesiae Matricis, in c. Ad audientiam, primo, num. 26. & seq. de Eccles. ad hunc. 627

Parochialis quoad examen per con- cilium.

Vide in ver. Concilium.

Parochialis habitus.

- 1 Parochialis habitus tantum curata non venit appellatione Parochialis, in c. Cum sit ars, num. 36. de arat. & qual. 478
- 2 Parochialis habitus tantum curata residentium requirit, & est cum alia Parochialis incompatibilis, in c. Exspiranda, §. Qui vero, n. 41. & 45. de prebend. 129
- 3 Contrarium, ibid. num. 43. 129
- 2 Declaratur, ibid. num. 43. 130
- 3 Parochialis habitus an sit incompatibilis cum Cathedrali, ibid. num. 43. 130
- 3 Cancellarius styli circa collationem Parochialis habitus curat, ibid. num. 44. & 47. 130
- 3 Gregorius XIII. declaratio circa incompatibilitatem Parochialis habitus tantum curat, ibid. num. 57. 130
- 3 Rector Parochialis habitus ab Episcopo Seminario amittit, an teneatur residere in novo pago infra limites ipsius Parochialis constituto, ibid. num. 53. 130
- 3 Jus Parochialis extinguitur per recitum Parochianorum, & reviviscit per novum Parochianorum habitationem, ibid. num. 54. 130
- 3 Parochialis habitus non potest ab Episcopo uniri Seminario, ibidem num. 55. 130
- 3 Parochiales duarum, quarum una est alteri perpendo, & accessorie unita, & altera vero habitus tantum curata, an requirant residentiam, & sit incompatibilis cum alia Parochiali, in cap. Exspiranda, §. Qui vero, num. 36. usque ad num. 53. & 56. de preben. 126
- 3 Parochialis habitus non comprehenditur, in c. Licet Canon, de elect. lib. 6. in c. De multis, num. 87. de preben. 130
- 3 Parochias teneatur residere in Parochiali habitus si sit sacer, ut redeat Parochiani, in c. Exspiranda, §. Qui vero, num. 56. de preben. 130

Parochialis quoad incompatibilitatem.

- 1 Parochialis vacans per consecrationem alterius non est Papa reservata, in c. Non sine, n. 37. de arbit. 692
 - 2 Nisi secunda Parochialis esset collata à Sede Apostolica, vel nisi possessio secunda capta fuisset in mensis reservato, aut per proutum fleret quousque in eo mensis exiret, ibid. num. 36. 692
 - 1 Parochialis prima, quam via vacat ipso iure adepta pacifica possessione secunda, provoluta tamen teneatur penam illam dimittere cum effectu in manibus Ordinarii, ibid. num. 37. 692
 - 1 Parochialem unam in titulum, & aliam in commendam obtinens auctoritate ordinaria, ac simul retinens, utraque privata existit, in c. Dedit, n. secundo, num. 41. & seqq. de elect. 272
 - 3 Parochiales duas obtinens non teneatur alteram dimittere, si una ex his utraque sit dignitate, vel beneficio simpliciter perpetuo, & accessorie, in c. Exspiranda, §. Qui vero, n. 39. de preben. 129
 - 3 Parochialis accessorie unita non est incompatibilis cum alia Parochiali, in c. Cum jam dudum, n. 41. de preben. 99
- Vide in ver. *Beneficium quoad pluralitatem.*

Parochialis iurispatronatus.

- 3 Parochialium iurispatronatus Ecclesiastici provisorio, qua forma fieri debet ex Concilio Tridentino, in c. Cum propter, n. 19. de iur. patron. 530
- 3 Sit quid in Parochialibus iurispatronatus laicorum, ibid. n. 20. 531

Parochialis quoad Ordines.

- 3 Parochiales, quae sunt dignitates, vel personatus, licet non sine Collegiis, non comprehenduntur in c. Licet Canon, de elect. lib. 6. in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, num. 20. de elect. 256

Parochialis quoad personas.

- 3 Parochiales non sunt ita pergravae fructuum detractionibus, ut non speret sufficiens portio pro Rectore, in c. Exspiranda, n. 116. de preben. 125
 - 3 Et quia dicatur sufficiens portio, ibidem num. 17. 125
- Vide in ver. *Profructus.*

Parochialis quoad unionem.

- 3 Parochialis perpendo, & accessorie unita amittit nomen Parochialis, efficitur membrum beneficii, cui est annexa, in c. Exspiranda, §. Qui vero, num. 29. & 36. de preben. 123
 - 3 Nec in ejus collatione requiritur consensus, ibid. num. 39. 129
- Vide in ver. *Profructus.*

Parochus, communia.

- 4 Parochi potestas subalternatur Episcopo, in c. Littera quas, n. 11. & 16. de matr. c. nro. interd. Eccles. 76
- 4 Parochus est veluti Episcopus Vicarius, & Coadjuvor, ibid. n. 18. 77
- 4 Parochus dupliciter illegitimus, ibid. num. 10. 77
- 3 Parochi, & Beneficij, qui suo muneri plenè satisfecerint, non prohibentur alijs impeditis coadjuvare, sed pro licentia, saltem post

Signatus Repertor.

Concilium Tridentinum nihil exigendum, in c. In ordinando, n. 46. de simon. 34

- 4 Parochus contrahendum debet esse tali tempore benedictionis, in c. Vir aeternus, n. 15. & num. seqq. de secund. nupt. 99
- Vide in ver. *Parochialis.*

Parochus quoad Confessiones.

- 5 Parochus potest Confessiones suorum Parochianorum ubique locorum audire, aliorum non potest, etiam in propria Parochia, in c. Ne pro dilatione, n. 24. & 29. de penit. & remiss. 312
 - 5 Parochus etiam intra limites Parochiae suae non potest audire Confessiones alienas Parochianorum sine propo. Sacerdotis licentia, ibid. num. 64. 316
 - 5 Parochi licentia hodie non sufficit, ut quis confiteri possit alicui Sacerdoti non Parochio, aut non approbato, in c. Omnis, n. 60. de penit. & remiss. 313
 - 1 Parochus cui debet confiteri, in c. Consequenter, n. 27. de offic. ordinar. 587
 - 4 Parochus potest audire Confessiones Parochianorum, etiam extra Parochiam, in c. Quod nobis, n. 15. de clandest. despons. 35
- Vide in ver. *Confessio.*
- 5 Parochus non est proprius Sacerdos Religiosorum, sed coram Fraternis, vel Delegatis ab ipso, in c. Cum & plantae, n. 10. & seqq. de privileg. 240

Parochus quoad decimas.

- 1 Parochus fundat intentionem de jure continui super decimis, & Episcopus super quatuor decimarum, in c. Præterea, num. 22. Ne Prælat. vices suas. 70
 - 3 Parochi diebus festis possunt post offertorium in medio Altaris recitare de populo, & invitando ad oblationem manipulum, vel aliud offertorium præbere deprecandum, sed alia Sacerdotibus hoc non licet, in cap. Pastoralis, num. 40. de his, quae sunt à Prælat. 216
 - 3 Parochi statim conformare possunt recitari ab Altari post offertorium, & ad infirmum locum Ecclesiae accedere ad recipiendos maluerunt oblationes, ibid. num. 41. 216
- Vide in ver. *Decima.*
- Et in ver. *Parochialis quoad decimas.*

Parochus infirmus.

- 3 Parochus leprosus ab administrationi officio removetur, sed de bonis Ecclesiae sustentatur, in cap. Clericus, num. 1. de Cler. non resident. 66
- Vide in ver. *Infirmus, Coadjuvor.*

Parochus quoad Matrimonium.

- 4 Parochus non cognoscit de impedimento matrimonii inter publicationes, sed de iure, sed ordinario denunciat, in c. De illis, li. secundo, n. 24. de despons. impube. 29
 - 4 Parochus quale munus habet in matrimonio, in c. Littera quas, n. 13. de matrim. contr. cont. interd. Eccles. 76
 - 3 Parochus proprius in est ad matrimonium contrahendum, & qui ad Confessiones audiendus, in c. Significavit, n. 33. de Paroch. 121
 - 3 Parochus proprius quoad matrimonium contrahendum dicitur, in cuius Parochia contrahentes habentur tempore contractus, ibid. num. 36. & seqq. usque ad num. 40. 121
 - 3 Parochus non assistit matrimonio ut Minister, sed ut testis authorizabilis, in cap. Quod à Prædecessore, n. 139. de schism. 116
 - 3 Parochi servare debent edictum Episcopi de sponsis matrimonio non consentiendis sine ipsius licentia, quia tamen grati diti debet, licet consensu donandi aliqui Episcopi in aliquo lictis non videatur penitus improbanda, in c. In ordinando, n. 41. de simon. 24
 - 4 Parochus alienus ex contrahentibus potest intervenire celebrationi matrimonii in aliena Parochia, in c. Quod nobis, num. 36. de clandest. despons. 35
 - 3 Parochus in matrimonio contrahendis nullam jurisdictionem exercet, sed præstat nudam presentiam, ibid. num. 39. 35
 - 4 Parochus an sit Minister Sacramenti matrimonii, ibid. num. 49. 36
 - 4 Parochus adhibetur in matrimonio, ut testis authorizabilis, ibid. num. 54. 36
 - 3 Parochus non sufficit ut matrimonio intersit, nisi etiam sit adhibitus à contrahentibus, in c. Cum effectus, n. 2. de testam. 208
- Vide in ver. *Matrimonium curam Parochi.*

Parochus quoad Missam.

- 3 Parochus an possit eucharistiam accipere pro Missa celebranda in iis diebus, in quibus teneatur ex precepto celebrare pro suis Parochianis, in cap. Fraternitatem, num. 91. de sepultis. 300
- 3 Parochi an precepto Divino teneantur diebus festis Missæ sacrificium suis Parochianis applicare, & Tridentini Concilii decretum c. 1. fest. 33. expenditur, ibid. num. 93. 301
- 3 Parochi ex Concilio Mediolanensi Provinciali prohibentur Missam offerre in illis diebus, in quibus teneantur pro populo Missam celebrare, ibid. num. 97. 301

- ¶ Parochus licet teneatur ad residendum, potest tamen aliam celebrare, in cap. Concurrere, num. 15. de Cler. non resid. 37
Vide in Ver. *Abfque*.

Parochus quoad negotia secularia.

- ¶ Parochi non Presbyteri, qui leges audire, vel medicinam, non ligantur Confessione, in cap. Super specula, de Cler. vel Monach. nisi Ecclesie forte Prebende sub se Capellan habentes, in quibus insinuantur Clerici perperam, in eodem cap. Super speculum, num. 1. de per. 684
Vide in ver. *Clericus quoad negotia secularia*.

Parochus quoad predicationem.

- ¶ Parochi an teneantur in suis Ecclesiis formiter predicare, in c. Inter cetera, n. 31. & seq. usque in fin. de offic. ordinari. 514
Vide in ver. *Predicatio*.

Parochus quoad residendum.

- ¶ Parochialem obtinens cum Canoniam, vel Dignitatem dispensatione teneatur residere in Parochia, & tunc lucrare fructus, sed non fructus unius, in c. Licet, num. 127. de preben. 140
¶ Nisi fructus omnes distributionibus consistit, ibid. num. 124. & seq. 140
¶ Et an excludatur à servitio Canoniam, ibid. num. 125. 140
¶ Et an teneatur per substitutum obire onus prebende Magistrali impendunt, ibid. ver. Amplius. 140
¶ Et quid in obtinentibus duobus Canoniam, vel Canoniam cum Dignitate, ibid. num. 125. 140
¶ Parochialem obtinens cum dignitate, vel Canoniam dispensatione teneatur residere in Parochia, & tunc lucrare redditum omnes Dignitatem, vel Canoniam, præter distributiones quotidianas, in c. Quia in tantum, num. 21. de preben. 77
¶ Parochiales due, quarum una est alteri perpetua, & accessorie unita, altera vero haberi tantum curata, an requirant residendum, & sint incompatibiles cum alia Parochiali, in cap. Extraparanda, § Qui verò, num. 36. usque ad num. 53. & 56. de preben. 129
¶ Consecutio immemorabilis non residendi in Parochialibus sub lata est à Concilio Tridentino tanquam corruptela, ib. n. 40. 119
¶ Parochi ab Ecclesia absentes contra decretum Concilii Tridentini peccant mortaliter, nisi modice à temporis ore excuset, in cap. Relatum, n. 41. de Cler. non resid. 129
¶ Parochus teneatur residere in Parochia habens si se ipse, ut residere Parochiani, in cap. Extraparanda, § Qui verò, num. 56. de preben. 130
Vide in ver. *Parochialis habitus*.

- ¶ Parochi non residentes à Concilio Tridentino quibus penitus subiacentur, in c. Ex tunc, num. 19. de Cler. non resid. 56
¶ Parochus abfque aliquo agnoscitur ubi fit ex Concilio Tridentino citari potest per edictum etiam unicum, & non solumiter publicatum, ibid. num. 11. & seq. 57
¶ Et lapsu termino eidem peripso privari potest Parochialis gratia non expectata sex mensibus, ibid. num. 34. 57
¶ Parochialium Reitores teneantur personaliter residere, etiam per Vicarios, sed per seipsum deservire, in cap. Extraparanda, § Qui verò, num. 1. de preben. 126
¶ Parochi cogi debent ad subendum per seipsum, & non per substitutos, omnia munia Parochialis, ibid. num. 4. 127
¶ Et an sit tolerandum, ut per substitutos supplere in aliquibus cultibus, & in quibus, ibid. num. 5. 127
¶ Parochus teneatur ad residendum, si licet reddere Ecclesie sine valde teneatur, ibid. num. 6. 127
¶ Parochus non excusetur à residendo ex eo, quod fructus omnes sint alteri reservati, & nihil remaneat pro Rectore, ibid. num. 8. 127
¶ Parochi itaque subeundum est ordinario, vel extraordinario auxilio, ibid. num. 9. 127
¶ Sed decreta de residendo interim suspendi non debent, ibid. num. 10. 127
¶ Parochi teneantur personaliter residere, etiam si nondum sit promissio, in c. Ex tunc, num. 19. de Cler. non resid. 56
¶ Faculus quam habent à iure Episcopi dispensandi cum illis, qui Parochiales obtinent, an litteris unius diei dispensum insinuant, & in iura promissio an non teneantur, nisi ad Subdiaconatum, an sit subditi à Concilio Tridentino, in c. Super specula de Magistrali, num. 10. & seq. usque in finem. 85
¶ Congregatio Concilii non consistit in concedere Parochi, ut studiorum causa abfque possint, nisi pariter, & cum maxima circumspectione, ibid. n. 15. 86
Vide in ver. *Residencia Episcopi, & Parochi*.

- ¶ Parochi de licentia Episcopi, ut abfque possint à Parochiali studio- rum causa, novem requiritur hæc relata debent concurrere, ibid. n. 16. & seq. 86
¶ Prælati inferiores dispensare non possunt cum Parochia, ut studiorum causa abfque possint, ibid. num. 17. 86
Vide infra in ver. *Parochus quoad causas non residendi*.

Et in ver. *Parochus quoad loci residendum*.

- ¶ Forma procedendi ad versus Parochos non residentes à iure communi præscripta, ad immunitate fuerit Decretum Concilii Tridentini,

- in c. Ex tunc, num. 19. de Cler. non resid. 56
¶ Forma procedendi contra Parochos non residentes à iure præscripta, in quibus immunitas fuerit à Concilio Tridentino, ibid. n. 18. 56
¶ Sententia privationis beneficii contra Parochum non residentem est nulla, si in ultima monitione Episcopus communitatem suam privationem fructuum, non autem tantum, ibid. num. 30. 56
¶ Forma huius Capitulii ad unguem servanda est, tamquam in observationibus beneficiis personaliter residentium requiritur causa Cathedralis, & Collegatas Ecclesias, ibid. num. 36. 57

Parochus quoad causam non residendi.

- ¶ Parochi qui ad curandum valedunt morbo gravi inflante licet licentia abfque, an sit liber à culpa, per annos quos fructum, in c. Clerici, num. 14. de Cler. non resid. 61
¶ Parochi non excusantur à residendo ex eadem causa, & quas excusantur Canonici, ibid. num. 15. & seq. usque ad n. 21. 61
¶ Parochi si innotuit per verum litteras datus, & inducendum est ad residendum, vel permutando, ibid. num. 26. 66
¶ Parochus an excusetur à residendo ob actum innotuit permutando, ibid. num. 31. & 48. 66
¶ Parochus an licet possit abfque, ut se defendat in causa criminosa, quia si condemnatus ab Ordinario, ibid. num. 14. 66
¶ Parochi etiam per duos, vel tres menses abfque non possunt, nisi causa prius per Episcopum probata, ac de illius licentia in scriptis, in c. Relatum, num. 20. de Cler. non resid. 62
¶ Constitutio Episcopi, ut Parochi abfque non possint ultra duos, vel tres menses, ibid. num. 22. 62
¶ Securus prohibetur, ne quipiam Curatus ab Ecclesia abfque etiam per unicum diem sine Episcopi licentia non esset citra Concilium Tridentinum, ibid. num. 22. 62
¶ Addendum tamen statuto, ne deus facultas Vicariis forane concedendi talem licentiam, ibid. num. 24. 62
¶ Parochi licet abfque sex, vel septem dies ad invitandum parentes, necesse, & pauperes, ibid. num. 27. 62
¶ Requiritur tamen licentia Episcopi, ibid. num. 26. & 49. 62
¶ Parochus an possit abfque sine Episcopi licentia, ob solam distantiam loci ab Episcopo cum quo discedendum causis, ibid. num. 7. & 19. usque ad num. 50. 62
¶ Et an habens iustam causam abfque per duos, vel tres menses facultas sit concedenda si per seipsum non habere causam, & licentiam petiti, licet non obtineat, ibid. num. 11. & 49. & seq. 62
¶ Parochus de iure communi abfque non potest citiam ex nulla causa sine Ordinarii licentia petere, & obtenta, ibid. num. 29. 62
¶ Parochus abfque non potest sine licentia, & si causa tamen requiritur celeritatem, ut Episcopus consilium non p. h. ibid. num. 33. 62
¶ Etiam per hebdomadam, ibid. num. 49. 62
¶ Parochus abfque ex causa repentina, & necessaria sine licentia, an excusetur in foro fori, ibid. num. 47. 62
¶ Episcopo iudicium qualiter sit informandum in causis abfque Parochi, ibid. num. 46. 62
¶ Parochus abfque sine licentia ex causa repentina non excusetur à penam, ubi aut statim revertatur, aut Episcopum certiorari faciat, ibid. num. 47. 62
Vide in ver. *Parochus tempore possit*.

Parochus quoad loci residendum.

- ¶ Rectio durum Parochialium unitarum, qui permittentibus Episcopo residet in domo à Parochialis constructa in Castro extra limites utriusque Parochie, fructus fecit suos, in c. Extraparanda, § Qui verò, om. 18. de preben. 127
¶ Et permittitur ita perire arbitrio Episcopi, cum tamen dominicalem adfque potest alterum Episcopum abfque alio Presbyterum, qui curam animarum exerceat, ibid. num. 19. 127
¶ Parochialem obtinens à notariis dignatur, vel prebende teneatur in maiori residere, & alicui deservire per Vicarium per penam, ibid. num. 24. 128
¶ Parochiales duas unitas obtinentes, & Præposituram curram ex dispensatione teneatur residere in Præpositura, tanquam indigniori, ibid. num. 30. 128
¶ Parochiales duas unitas obtinentes quod principaliter unitas potest eligere in qua maluerit residendum, & per omnia sit æquales, ibid. num. 31. 128
¶ Alias residendum in digniori, an si id non consistit, in frequentiori, & in ea, quæ est inter, ibid. ibid. 128
¶ Parochiales due, quarum una est alteri perpetua, & accessorie unita, altera vero haberi tantum curata, an requirant residendum, & sint incompatibiles cum alia Parochiali, ibid. num. 36. usque ad num. 53. & 56. 129
¶ Parochus est teneatur in duobus Parochialibus residere, tamen si residet extra, dummodo in Parochia non cadat in penam non residendum, in c. Qualiter, num. 33. de Cler. non resid. 51
¶ Residere teneatur Parochus, etiam si essent in illa Parochia tres tantum, vel quatuor uicarij, in c. Extraparanda, § Qui verò, num. 11. de preben. 127
¶ Parochi teneantur habitare in domo Ecclesie Parochiali, ac si domum non habent, debent aliquem conductorem adfque iuris habere Parochia, ibid. num. 12. 127
¶ Ex causa tamen quandoque permittitur habitare in alibus parochia- libus limitibus Parochie, ibid. num. 13. & 19. 127

- ¶ Parochus residens in civitate, in qua sita est Parochialis, licet extra Parochiam non sentiat ad iudicium restitutionem, ibid. num. 14. & 16. 127
- ¶ Cogendus est tamen residere in demo Ecclesie, vel si non habet, in propinquitate infra limites Parochie, ibid. num. 15. 127
- ¶ Parochus iustus in adibus Parochialibus residere, nisi pariter, mulctari potest ab Episcopo, ibid. num. 16. 127
- ¶ Episcopus permittit potest, ut Parochus, qui neque ex fructibus xdes construere, nec alias mera Parochie fructus conducere potest, habitet in domo in viciniori Parochie sita, ibid. num. 17. 127
- ¶ Parochiam obtinens cum dignitate, vel Canonice ad dispensationem tenetur residere in Parochia, & tunc locum reddere omnes dignitates, vel Canonatus, prout distributiones quotidianas, lo cap. Quis in tantum, nom. 5. de preben. 127

Parochus quoad scientiam.

- ¶ Illiteratis Parochialium Reductibus dandi sunt coadjutores ab Episcopo, lo. c. Extrapand, num. 17. de preben. 125
- Vide in ver. *approbatus fuit*.

Parochus quoad sustentationem.

- ¶ Parochialium Ecclesiarum paupertati, quibus remediis sit succurrendum, in c. Extrapand, n. 13. de preben. 127
- ¶ Parochus non obliuiscens consuetudine Episcopi, vel patroni debet de redditibus Ecclesie sufficientem habere portionem, cap. Extrapand, num. 1. de preben. 124
- ¶ Parochi inopis sustentandum est ordinario, vel extraordinario auxilio, in c. Extrapand, & Qui vero, num. 9. de preben. 127
- ¶ Sed decreta de sustentanda interum suspendi non debent, ibidem num. 10. 127
- ¶ Parochi non sinit in totum domini fructum, & oblationum, sed dispensatores, in cap. Passoralis, num. 3. 30. 11. de his que sunt a Prelate. 122

Parochus quoad Synodum.

- ¶ Parochi nullius Diocesis tenentur accedere ad Synodum illius Episcopi, qui ex Concilio Tridentino potest eos visitare, in c. Quod super his, de major. & obed. num. 10. 611
- Vide in ver. *Synodus*.

Parochus tempore pestis.

- ¶ Parochi an teneantur ministrare infectis pestis alia Sacramenta, quam Baptismi, & Penitentiae, in c. Clericos, num. 38. 40. & 47. de Cleric. non residens. 66
- ¶ Et an per se, vel per alium, ibid. num. 39. & 47. 66
- ¶ Parochus abstinere potest ex causa pestis, sicut ob capitalis inimicitiae consensum mulcti ex Theologia, & Canonibus, ibid. num. 41. & 49. 66
- ¶ Parochus cur excusetur a refectorio propter inimicitias, & non propter pestem, ibid. num. 48. 67
- ¶ Gregorius XIII. decrevit de Parochorum residentia tempore pestis, ibid. num. 45. 67
- ¶ Archiepiscopo Florentini sententia de obligatione Parochorum tempore pestis, num. 40. 66
- Vide in ver. *Pestis*.
- ¶ PARRICIDIUM dolo malo, nec ex insidiis patrum rusticitatis, vel atavis excusatione non est elidendum, in c. Canonum Italia, num. 120. de consensu. 124
- ¶ PARUS periculosa in controversiis moralibus, quod dicitur ex sententia Henrici Gandavensis, in cap. Ne innitatur, num. 344. de consensu. 77
- ¶ Pars totius.

Vide in ver. *Opinio tantum*.

Et in ver. *Dubium*.

- ¶ In iudicio proprium non est reperire partem tutiorem, in c. Ne innitatur, num. 101. de consensu. 70
- ¶ Pars tutior in foro conscientie est etiam favorabilior, ibid. num. 103. 70
- ¶ Jodes an aliquando teneatur sequi opinionem tutiorem, ibid. num. 104. 70
- ¶ Pars tutior in moralibus est eligenda de pure naturali, & divina, contra quod nulla possit, aut precipi, vel consuetudo suffragari potest, ibid. num. 106. & 107. sequ. usque ad n. 15. 71
- ¶ Pars tutior in dubio est tenenda in speculativis ab salute animae, in c. Jus cunctis, num. 1. de sponsal. 75
- ¶ Pars tutior in dubio est tenenda extra materiam irregularitatis, in c. Significasti, secundum, de homicid. num. 3. 137
- ¶ Pars major, an & quando faciat Collegium, in c. Lacer de vitandis, num. 64. de cler. 137
- ¶ Pars major Collegium facit per representationem, seu per fictionem, ibid. num. 65. 137
- ¶ Gestis a majore, & a minori parte universitatis regulariter valent, etiam contradicente minori, in c. Cum in concilio, num. 1. & sequ. de his que sunt a major. par. Capituli. 420
- ¶ Pars major, & a minori que dicitur in c. Cum in cunctis, num. 3. de his que sunt a major. par. Capituli. 420
- ¶ Pars major in dubio tenetur etiam minor, nisi contrarium

laguam Reperto.

- proberet, ibidem num. 4. 439
- ¶ Majori parti regulariter standum est in quacunque dispositione, ibid. num. 7. 210
- ¶ Concomitans plus juris habet ad annullandum gesta majore parti, quam plures praesentes, & contradicentes, ibid. num. 6. 210
- ¶ Minora pars contradicendo non impedit gesta a maiori parte universitatis, nisi causa rationabilis proberetur eorum impetore, ibidem num. 7. 212
- ¶ Major pars non potest statuere in prejudicium minoris in his, quae competunt pluribus ut singulis, & spec. si pluribus ut universis, ibid. num. 13. 211
- ¶ Minor pars non potest reconvincere ad eum destinata, licet majore contradicatur, ibid. num. 14. & 100. 16. 211
- ¶ Pars major trahit minorem, in c. Cum prosper, num. 45. & 50. de iurepatr. Declaratur, ibid. num. 66. 532
- ¶ Pars major, & a minori praevaleat in omnibus actibus universitatis, in c. Ne innitatur, num. 137. de consensu. 64
- ¶ PARTICIPIUM resolvitur in suum verbum cum relativo, in cap. Insuper, extra, num. 16. de scriptis. 148
- ¶ PARTUS quinquagenaria mirabilis est, quia raris, sed non miraculosus, in c. Cum sis, num. 53. & sequ. & num. 67. & 64. de consensu. 418
- ¶ PARVULI a parentibus abstrahi, de quibus doctores, an sint baptizandi, sunt inter baptizandos, in cap. Ne innitatur, num. 18. de consensu. 40
- ¶ PASCENDI officium incumbit Episcopo ex divina institutione, quod ab Ecclesia mutari non potest, in cap. Ex parte, num. 77. 46
- ¶ Pascendi adus est principalis adus Episcopi, ibid. num. 75. 45
- ¶ Pascendi officium, cui minuitur obligatio residentiae, cessat omnibus deficientibus, in cap. Extrapand, & Qui vero, num. 5. de preben. 130
- ¶ PASCHALE tempus ad Eucharistiam faciendam potest a proprio Sacerdote ex causa prerogativa, in cap. Omnes, num. 46. de penit. & remiss. 312
- ¶ PASTELLUS quid sit, in c. In ordinando, num. 3. de simon. 30
- ¶ PASTOR minimus alius necesse, sicut tenetur mortem subire pro ovibus suis, in c. Clericos, n. 71. de Cler. non resid. 67
- ¶ Pastor dicitur occidere quos tacendo noluit increpare, in c. Ex parte, num. 36. de Cler. non resid. 44
- ¶ Pastoris officium per se pro summo incumbit ipsi Episcopo, nec potest alteri demandari, ibid. num. 38. & sequ. usque ad n. 4. 45
- ¶ Pastorem ita oportet esse assiduum manui Episcopali, ut ab eius pascendi ferre nunquam intermitat, ibid. num. 71. 46
- ¶ Pastor non est qui preceptum alium patet, sed meretur, in c. Extrapand, & Qui vero, num. 3. de preben. 116
- ¶ Pastore aliquando exerce minus malum est, quam discipulum, fructum & malum habere, in c. Acceptum, num. 49. de preben. 666
- ¶ PATER debet reverentiam filio Sacerdoti in orationibus, confessionibus, & alia spiritualibus, in c. Indecorum, num. 43. de atz. & qual. 401
- ¶ Pater persequens filium in sacro ordine constitutum incommunionem incurrit, ibid. num. 47. 401
- ¶ Pater ob nimiam ergastatem distrabere non potest filium in sacris constitutum, ibid. num. 50. 401
- ¶ Pater qui dormiens in lecto infans suffocavit, an sit irregularis, in cap. Si confiteri, num. 39. de accusa. 111
- ¶ Pater potest cogere filios ad paritandum sibi alimenta ipsos etiam vendendo, in c. Prater, n. 50. Ne Prelat. vices suas. 74
- ¶ Pater spirituali non minus obsequi debetur, quam carnali, ibid. num. 31. 71
- ¶ Pastores re vocare non possunt filios impuberes de Monasterio, si illius ingreditur talem, vel expressit confessionem, in cap. Si quis, num. 1. de regular. 133
- ¶ Si vero non consentire revocare possunt infra annum dimittit, ibid. num. 3. 133
- ¶ Pater non potest offere filium impubere Religioni, si mater contradicat, nec & converso, ibid. num. 6. 133
- ¶ Pater offere potest filium Religioni, etiam in vivo a quo, qui habet verumque in potestate, ibid. num. 10. 133
- ¶ Pater percipiens filium in sacris constitutum incidit in interdictum Canonis, in c. Cum voluntas, num. 34. de sent. excom. 379
- ¶ Pater prohibens relinquere filio spiritum, non censetur prohibens relinquere imperio legi, nisi an filio sperno, in cap. Ad ex tripand, num. 38. de fil. Presby. 473
- ¶ Pater super fructibus beneficii, quod filius obtinet non acquirit usufructus sicut in peculo Cathedrati, vel quasi, ibidem num. 43. 473
- ¶ Pater an prohibetur immediate succedere in beneficio filii, in c. Ex triansilia, num. 5. de filis Presby. 469
- ¶ Pater succedente filio, licet turbato ordine sicut filius patris, & utroque habet querelam, ibid. num. 16. 469
- ¶ Pater an possit obtinere beneficium in Ecclesia, in qua eius filius illegitimus de patre legitime reperitur naturalis, ibid. num. 17. 469
- ¶ Pater ob necessitate in viduis possit vendere filium, in c. Si inter, num. 5. de divorc. 96
- ¶ Pater confidens quod filius habebat incapax ad successorem, etiam in praesentibus tertiis, in cap. Lacer, n. 64. Qui filius legit. 90
- ¶ Pater in speciem sua voluntate non praesumitur voluisse constituisse filios incapaces, ibid. num. 77. 92

- 4 Patet cogere non potest filium iniriuram sustinere, sed filium potest, secundum leges, nisi desideret ei remissionem, vel moribus indignum, in c. Tui, n. 8. de desponsat. impub. 21
- 4 Secus secundum Canones, ibid. num. 9. 23
- 4 Paterna incontinentia suspicio magis viget in filia, quam in filio, in c. Ubi filius num. 47. de iur. Presbyter. 403
- Uide in ver. *Filius illegitimus*.
- 5 Patet teneretur alere filios etiam spurios de iure Canonico, in c. Quoniam, num. 7. de Magist. 80
- 5 Patet divina sententia divina filii etiam non actus habentis, ibid. num. 8. 80
- 5 Patet si se cum bonis suis, & filio inebriante obtruncat Monasterio, si filius factus maior exire potest, de legitimat. ad Monasterio petere, in c. Cum sumus, num. 1. de Regular. 373
- 5 PATRIAM quilibet tenetur defendere, & pro eius defensione exulacum patet occidendi filium, in cap. Per vent, num. 8. de immunit. Eccles. 619
- 5 Patet potestas quantum ad ius publicum non curatur, in c. Indecorum, num. 14. de stat. & qual. 400
- 5 Patet potestas solvitur per professionem regularem, ibidem num. 14. & 18. 400
- 5 Patet potestas in quibus differat à dominicali, ibid. num. 17. 403
- 5 Patet potestas sicut folius per dignitatem pariter, & consilium in temporalibus, ita solvitur per dignitatem sacerdotalem in spiritualibus, ibid. num. 17. 403
- Uide in ver. *Ius patris persequi*.
- 5 Patet & paternum defectus esse de iure natura, in c. Perito, num. 1. de homic. 119
- 5 PATRIARCHA Hierosolymitanus, qui est etiam Canonicus Basilien. S. Petri sedet in Choro post Canonicum primum receptum, in c. Publiani, num. 28. de consecr. perben. 101
- 5 Patriarcha Constantinopolitans etiam postea ordinatus praefert inter quatuor Patriarchas, in cap. Cum certum, num. 19. de major. & obed. 681
- 5 Patriarcha, Archiepiscopi, Episcopi, & Abbates Graeci schismatis in Concilio Florentino, ut tales indifferenter agniti, & tractati fuerint, in cap. Quod à praedecessore, num. 101. & 116. de schismat. 111
- 5 Patriarchatus, Archiepiscopatus, & Episcopatus Romani fundavit Ecclesia, in c. Quoniam, num. 44. de translat. Episcop. 310
- 5 Patriarcha qui confirmatur in Archiepiscopatum transfert ad Sedem Apostolicam Episcopalem, ad Episcoporum confirmationem suspenditur, in c. Cum ex illo, n. 1. de translat. Episc. 314
- 5 in Patriarcham Aniocha & Maronitarum Episcopos de Naxos inter illorum natus electus non confirmatur, sed à vinculo sui fideles absolvitur, & ad Ecclesiam Patriarchalem transfertur, in c. Esti unum inter, n. 13. de postulat. Praelato. 316
- 5 Patriarchatus sedibus vacantibus à Canonica fieri non potest electio, vel postulatione quousque ad noticiam Sedis Apostolicae perducatur, ibid. num. 14. 316
- 5 Patriarchatus dignitas est major quocumque mundum dignitate, in c. Cum terti, num. 3. de elect. 165
- 5 Patriarchales sedes an praefertent Presbyteria Cardinalibus, ibid. num. 4. 165
- 5 Patriarcha sunt reducti ad iudici Regum, & quia multas regunt Provincias, ibidem num. 5. 165
- 5 PATRIMONIUM sui an magis, quam vice alterius tenetur qui curam habere, in c. Insuper illi, num. 13. de homic. 111
- 5 Patrimonium ad cuius titulum Clerici est ordinatus si sit minus sufficiens, tenetur Episcopus curam ex proprio supplere, donec per ipsum Episcopum, vel alium in sua, vel altera Ecclesia fuerit competens beneficium aliquotus, in c. Cum secundum, num. 64. de praebend. 73
- 5 Patrimonium non estignit titulus Ecclesiasticus, nisi hoc expresse sit actum, in cap. Episcopus, num. 19. & 33. de praebend. 71
- 5 Patrimonium hodie non est titulus ad sacros Ordines, nisi dispensative, ibidem num. 24. 69. & 70. 73
- 5 Patrimonium patris non est patrimonium filii, nisi interpretative, & per iura fictionem, ibid. num. 26. 73
- 5 Patrimonium ad cuius titulum Clericus est ordinatus gaudet privilegio bonorum Ecclesiae, ibid. num. 30. & 33. etiam in casibus in iurione expensis, ibid. num. 40. 73
- 5 Si subrogatus in locum beneficii, ibid. num. 33. & 39. 73
- 5 Patrimonium Clerici ad hoc, ut inducat gaudere privilegio bonorum Ecclesiae exigitur, ut Clericus ad illius titulum fuerit expressè ordinatus, ibid. num. 33. 73
- 5 Patrimonium quod tenetur Clerico beneficium resignandi gaudet privilegio bonorum Ecclesiae prout tantum patet & quod ad congruum illius sustentationem sufficit, ibid. num. 43. 73
- 5 Patrimonium resignantis beneficium succedere loco iureli, tamen Episcopus hoc non declaravit, ibid. num. 44. 73
- 5 Patrimonium ad cuius titulum Clericus est promissus, non potest sine licentia Episcopi alienari, licet possit Clericus adeopus sit beneficium sufficiens, ibid. num. 46. 74
- 5 Patrimonium titulus est subsidiarius in Clerico ad Ordines sacros promovendo, non autem in iam promotis, ibid. num. 50. 74
- 5 Titulus patrimonii de Episcopo licentia potest commutari in titulum beneficium, & de converso, ibid. num. 51. 74
- 5 Privilegium exemptum ab oneribus Cameralibus concessum patrimonio, donec Clericus alii quatuor beneficium extinguitur adepto beneficio, nec reviviscit per beneficii dimissionem, in cap. Episcopus, n. 71. & seqq. usque ad n. 93. de praebend. 74
- 5 Contrarius, num. 43. usque in finem. 73
- 5 Praefatum si dimissio sit coacta, ibid. num. 66. 73
- 5 Patrimonium ad cuius titulum qui ordinatur, quod non in beneficiis repraesentet, non tamen est beneficium, in c. Ad audientiam, si secundo, num. 19. de scriptis. 180
- Uide in ver. *Clericus quod nolumus*.
- Et in ver. *Ordo quod nolumus*.
- 4 PATRINUS est baptizator baptizati spem datur, eumque in fide caritatem in c. Veniens, num. 4. de consecr. 77
- 4 Patrons est non excedat placita pubertate baptizatum, tamen contrahit cognationem spiritualis, ibid. num. 1. 77
- 4 PATRONUS in Collegiatis Ecclesiis de temporariorum praesentat Praelatus, & Episcopus infimus, in c. Nullus, n. 5. de elect. 318
- 4 Patronus laicus uno praesentato potest alium praesentare, & Clericus hoc non potest, in c. Clerici, num. 1. de jur. patron. 313
- 4 Patronus tenetur Ecclesiam tueri ab omnibus oppressionibus, ibid. num. 4. 313
- 4 Patronus laici potest duos praesentare successivis temporibus, & plures simul ex modis, ut Episcopus alterum eligat, & admittat, ibid. num. 5. 313
- 4 Patronus laici potest secundum praesentare accumulative, & non autem ex toto recedendo à primo, ibid. num. 6. 313
- 4 Et praesentatio simpliciter facta de secundo intelligitur facta cumulative non privative, ibid. num. 7. 313
- 4 Patronus laici potest semel tantum variare, ibid. num. 8. 313
- 4 Nisi prima praesentatio sit nulla, & qui tunc potest praesentare tertium accumulando cum secundo, ibid. num. 9. 313
- 4 Patronus potest ex toto recedere à prima praesentatione invalida, ibid. num. 10. & 14. 313
- 4 Patronus laici non possit recedere à praesentatione facta de indignis, & alium praesentare, ibid. num. 12. 313
- 4 Patronus Ecclesiasticus non potest variare praesentando alium etiam accumulative, ibid. num. 15. 313
- 4 Patroni laici non possunt recedere à praesentatione non variando, & manere si sit jurata, ibid. num. 17. 314
- 4 Patroni laici non teneantur praesentare digniores, ibid. num. 21. 314
- 4 Patroni laici & ad Ecclesiam vacantem inter quatuor natus non praesentant, Episcopus ordinatur Ecclesiam in c. Cum propter, n. 1. & 9. de jur. patron. 319
- 4 Patronus laicus habet quidem certe tempus ad praesentandum, & Ecclesiasticus vero semetipsum, etiam si patronatus à laico acquiritur, ibid. num. 1. 319
- 4 Patronus laici & Ecclesiastici in quibus differant, ibid. num. 11. 319
- 4 & seqq. usque ad num. 21. 319
- 4 Patronus laici praesentant scientes indignum, an privetur ex vice iure praesentandi, si per patronum Ecclesiasticum, ibid. num. 14. & 30. 319
- 4 Patrono laico habenti unam vocem, an intersit prout laici, cum consensu, si Ecclesia comparsa habeat duas voces, ibid. num. 30. & 31. 319
- 4 Patrono laico praesentari non debet ex donatione patronatus facta Ecclesiae à comparsa, ibid. num. 61. 319
- 4 Patrono Ecclesiastico non praesentante infra legitimis temporibus fluunt qui praesentant à patrono laico, ibid. num. 61. 319
- 4 Patronus discordantes praesentantes est praesentatus & qui plures habet voces, in c. Quoniam, num. 1. de inter. 271
- 4 Patroni quousque iura habent in Ecclesia totum ex gratis procedit, & de speciali gratis tolerat, ibid. num. 7. 311
- 4 Patronus unus ex duobus potest alterum praesentare, licet ex duobus ephrenibus unus non possit alium eligere, ibid. num. 1. 311
- 4 Patronus efficitur qui Ecclesiam de non fide deducit ad esse, ibid. n. 39. 312
- 4 Declaratur, num. 46. 313
- 4 Patronus antiqui requirendus est, & praesentandus exaratus in respectu Ecclesiae diuinae, ibid. num. 57. 314
- 4 Patroni vel administratores Ecclesiarum praeterea consensum congruum portione Reftoris dimittunt non possunt, in c. Est impudens, num. 5. de praebend. 124
- 4 Consequendo, quod Patronus aliquid sibi vendit de fructibus Ecclesiae ultra portionem Reftoris, an valeat de iure communi, ibid. num. 6. 124
- 4 Et quid in Patrono laico, ibid. 124
- 4 Patroni qui in fructibus Ecclesiae se ingerunt, ex Concilio Tridentino quia portas incurant, ibid. num. 8. & seqq. 124
- 4 Patronus beneficiorum prohibent ut bona ipsorum conducat, & ibidem num. 9. 124
- 4 Paria à Concilio imposita patronis occupantibus fructus Ecclesiarum locum non habent, nisi in dolosa occupatione, num. 10. 124
- 4 Pater qui se ingerit in fructibus Ecclesiae, etiam non ipso fidei filius est patronus, in incidunt in penam Concilii in Tridentino, n. 12. 127
- 4 Patroni Ecclesiarum Parochialium tota possunt ad altissimum congruum portione Reftoris sibi inducere, num. 12. 127
- 4 Patroni plures esse possunt unus Ecclesiae ex causa fundationis, vel donationis etiam iniquitatem detrahere, in c. Ad audientiam, primo, num. 16. de Ecclesiasticis. 61
- 4 Patronus potest à sua quavis possessione repelli, & nisi patronatus probaverit iura firmam Concilii, etiam si Ordinarius post Concilium admittit praesentationem sine talis cognitione, in c. Consuetudine, num. 10. de jur. patron. 111
- 4 Etiam si patronus probaverit se per 40. annos praesentasse, & ibidem num. 11. 111
- 4 Ius conferendi Ecclesiam liberè ad Episcopum de solvitur, si quando super patronatu laicali intra quatuordecim fuerit pre-

- 3^a mura, in cap. Quinquaginta, num. 16. de purpur. 311
Vide in ver. his considerando.
- 3 Patronus non est Dominus jurisdictionis, nisi abusive, in cap. Ex litteris, num. 7. de purpur. 319
- 3 Patronus non est instrumenti venditionis universalitatis fueri potest de defuncto esse patronum, ibid. num. 60. 319
- 3 Patronus potest Episcopus de se iuramentum de presentando magis blonem si habet suspensio ne moveatur aliquo inordinato affectu, in c. Constat, in secundo num. 5. de appellat. 399
- 3 Fallit si contra patronum est presentatio peremptoria, ibid. num. 6. 399
- 3 ob Patronorum discordiam cessat beneficium à divinis, tolluntur inde Reliquiae, & Officia clauduntur, in cap. Periculum, num. 1. de purpur. 308
- 3 Patroni inter se convenire non possunt, ut unus habeat patronatum in una parte Ecclesie, alius in alia, ibid. num. 3. 308
- 3 Nec fructus, & possessiones Ecclesie possunt inter se dividere, ibid. num. 4. 308
- 3 Possunt tamen inter se pacifice de Restore aliorum vicibus presentando, ibid. num. 5. 308
- 3 Etiam sine consensu Episcopi, ibid. num. 6. de purpur. 308
- 3 Item si habeant plures patronatus eorum debent possidere, ut unus presentet in una Ecclesia, & alius in alia, ibid. num. 7. 308
- 3 Patronus in fundatione Ecclesie potest venire presentatus in ceteris, aut pro parte, prout et liberis, ibid. num. 8. 309
- 3 Patronus non eligit Praeposum in Conventuali Ecclesia, sed in Capella sic, in c. Nobis, n. 1. & 2. de purpur. 326
- 3 Patronus debetur processioni honor, & alimentatur ab Ecclesia si vergat ad inopiam, ibid. num. 3. 17. & 3. de seqq. 326
- 3 Patronus an in Ecclesia jurisdictionis in sessionibus, & aliis actibus temporalibus domino loco sit presentandus, ibid. num. 18. & sequ. in hoc. 327
- 3 Patrono triplex jura competit in Ecclesia patronata, videlicet honorum, & honorificum, ibid. num. 19. 327
- 3 Et in honorificum in quibus consistat, ibid. num. 20. & 21. 327
- 3 Patrono ad presentandum, an & quousque Clerici obvia existant, ibid. num. 22. 327
- 3 Patronus in sessionibus, & aliis actibus an sit ceteris presentandus, ibid. num. 27. & 28. 327
- 3 Patrono debetur honor processioni, id est presentacionis, ibid. num. 28. & 29. 327
- 3 Patronus laicus presentans indignum, an sit ipso jure privatus potestate presentandi, in c. Cum videretur, n. 34. & sequ. usque in fin. de off. ordin. 360
- 3 Patronus Ecclesiasticus de jure habet custodiam Ecclesie vacantis, ibid. num. 4. 360
- 3 Contra ex Concilio Tridentino, ibid. num. 4. 360
- 3 Patronus laicus non potest se ingerere in rebus Ecclesie, nec habet custodiam, sed defensionem tantum, ibid. num. 5. 360
- 3 Patroni tam laici, quam Ecclesiastici post Concilium Tridentinum nullatenus possunt se ingerere in fructibus beneficii, ibid. num. 6. 360
- 3 Patronus presentando indignum, an sit ipso jure privatus potestate presentandi latissime discutitur, ibid. num. 27. & 28. usque in finem. 361
- 3 Quid in patrono Ecclesiastico qui presentat indignum sciens, ibid. num. 1. & 2. num. 49. 361
- 3 Et quid si ignorans, ibid. num. 32. 361
- 3 Et quid in patrono laico, qui presentat indignum sciens, ibid. num. 34. & sequ. usque in finem. 361
- 3 Referuntur Auctoritates, & fundamenta pro opinione negativa, ibid. num. 37. & sequ. usque ad num. 39. 361
- 3 Item referuntur Auctoritates, & fundamenta pro contraria opinione affirmativa, ibid. d. num. 39. usque ad num. 46. 362
- 3 Approbat prima opinio negativa, ibid. d. num. 46. usque ad num. 56. 362
- 3 Et refellitur distinctio Lamberini, ibid. num. 56. & num. sequ. usque in finem. 362
- 3 Patronus Ecclesiasticus non potest variare, & eo ipso quod presentatus sciens indignum, jure providendi Ecclesiam ad Episcopum devolvitur, vel ad eum, ad quem pertinet institutio, ibid. num. 29. & 30. 361
- 3 Patronus Ecclesiasticus qui ignorans presentat indignum, post collationem potest variare, & habet integrum tempus ad presentandum, ibid. num. 31. 361
- 3 Patronus laicus qui presentat indignum sciens, infra quatuor menses potest variare, vel alium presentare, ibid. num. 33. 361
- 3 Patronus Clericus habet semel per annum ad presentandum, quia variare non potest, laicus vero quadrimestre tantum, quia potest variare, ibid. num. 38. 361
- 3 Patronus laicus habet potestatem presentandi ex gratia, ibid. num. 42. 362
- 3 Declaratur, ibid. num. 54. 362
- 3 Patronus laicus non obstat reprobacione excommunicationum de primo presentatu, & appellacione ab eo interposita potest alterius nomen deicere, ibid. num. 57. 362
- 3 Patronus potest presentare ad Ecclesiam vacantem non obstat, quod ipso non consentiente alias ad presentandum Rectoris aut quilibet Ecclesie fuerit ordinatus, in cap. Postulasti, num. 1. de purpur. 316
- 3 Patroni tam Clerici, quam laici variant indistincte ante presentacionem, postea vero laici tantum, in cap. Publicato, num. 1. de purpur.

- inter. 46. de elect. 311
- 1 PAUCI qui dicuntur, in cap. Ut iuxta, num. 31. de offic. ordin. 394
- 3 Pauci dicuntur respectu secundum substantiam materiam, in cap. Multa, num. 2. Ne Cler. vel Monach. 699
- 7 PAULUS Apostolus quamvis homicida divina ministravit, in c. Henricus, num. 32. de Cler. purpur. in duello. 146
- 3 Phineas nepos Aaron fuit dispensatus super duobus homicidiis, & periculis divina ministrare, ibid. num. 3. 146
- 3 Pauli IV. & Pii V. dispensaciones super successione fratrum Minorum, an sint redactae ad terminos Concilii Tridentini, in c. Nisi prava, num. 42. de excess. Pralat. 324
- 3 Paulus III. permissus à Cardinali Sancti Marci, ut sibi successorum eligeret omnino respuat, in cap. Acceptimus, num. 30. de pactis. 363

Pauper, & paupertas.

- 3 Pauper locare opera suas spirituales sine habet simonia, in c. Cum secundum, num. 5. de perben. 90
- 3 Pauper non dicitur, qui patrem habet divitem, in c. Episcopus, n. 21. de perben. 72
- 3 Paupertas excusat à procuracione, in cap. Venerabili, num. 33. de censib. 324
- 3 Paupertas tolerabilior est in Canonico, quam in Rectore Ecclesie, in c. Episcopus, num. 9. de perben. 145
- 3 Pauper quavis directè agere non possit contra divitem, ut sibi subveniat, post tamen Iudex Ecclesiasticus officium implorat, ut eum compellat, in c. Licet, num. 6. de censib. 339
- 3 Pauper ad coactos non sine consensu, ibid. num. 10. 340
- 3 Declaratur, num. 11. 340
- 3 Pauperum appellacione veniunt etiam Clerici, in c. Non minus, n. 18. de immum. Eccle. 631
- 3 Paupertas non est iusta causa auferendi bona aliena, in cap. Quare in Ecclesiis, num. 8. de constitut. 98
- 3 Pauperi subveniendum est de proprio, non de alieno, siue sua culpa in egestatem inciderit, siue non, ibid. num. 11. & sequ. 98
- 3 Pauper, & inopi in quibus defectus remittitur, ibid. num. 13. 98
- 3 Inanis est actio, quam inopia dicitur excludi, in c. Odiosius, n. 24. de solut. 340
- 3 Periculo ejus qui nihil habet, nihil esse potest, ibid. n. 27. 340
- 3 Paupertas in quibus proficiat, ibid. num. 28. 340
- 3 Paupertas qualiter probetur, ibid. num. 31. 341
- 3 Mendicantia praesumitur pauper, nisi credentes probent contrarium, ibid. num. 33. 341
- 3 Paupertas probatur eo ipso, quod aliquis cedat bonis, nec ejus culpa debet postea detineri, ibid. num. 34. 341
- 3 Pauper non dicitur qui opibus parentum sustentari valeat, in c. Quoniam, num. 6. de Magistris. 80
- 4 Paupertas non excusat adulterium etiam quoad penam civilem inferendam, in c. Ecclesiis, num. 3. de divorciis. 96
- 3 PAX est ius discordiarum, in c. Treuga, n. 17. de Treug. & pace. 632
- 4 Pacta bona sunt ut jura necessitatis dispensando, in c. Ubi non est, n. 12. de despons. impub. 371
- 3 PECCANTES publice palmis sunt corrigendi, in c. Manifesta, num. 17. & sequ. de poenit. & remiss. 389
- 3 Vide in ver. Penitentia publica.
- 3 PECCARE nemo debet sub spe veniendi in Communione, num. 21. de immum. Eccle. 650
- 3 PECCATOR quilibet occultus, potest peracta penitencia promoveri, & ministrare, nisi sint crimina, quae post penitentiam impediant Ordinem executionem, in c. Quarta, num. 43. de rat. & qual. 414
- 3 PECCATUM non committitur nisi inobediencie in his, quae non sunt in se mala, nisi quia prohibentur, in cap. Cum pides, num. 4. de pactis. 647
- 3 Contrarium, num. 13. & 32. & sequ. 647
- 3 Peccata quodcumque simili nomine censentur, quae simili poena puniuntur, ibid. num. 23. 648
- 3 Peccatum quod sit, ibid. num. 28. 651
- 3 Peccata ipsa an cadant sub sigillo Confessionis Sacramentalis, in cap. Officiu, num. 26. & sequ. usque ad num. 33. de poenit. & remiss. 309
- 3 Revelatio peccati in confessione detecti, an cadat sub prohibitione positiva Ecclesie, ibid. num. 33. 309
- 3 Peccatum originale per Baptismum deletur, ut infancibus indistincte, in adultis per contritionem cordis, in c. Omnis, num. 6. de poenit. & remiss. 309
- 3 Peccatum an oporteat esse mortale ad hoc, ut Penitentiae Sacramentum sit ad salutem necessarium, ibid. num. 8. & sequ. 309
- 3 Peccata venialia tantum habentem non tenent confiteri jure divino ad obtinendam justificationis gratiam, ibid. num. 9. 309
- 3 Peccata venialia à gratia Dei non excludunt, ibid. num. 11. 309
- 3 Et quomodo utitur in confessione dicatur, tamen circa culpam taceri, & multis aliis remedia expari possunt, ibid. num. 12. 309
- 3 Fallit in duobus casibus, num. 13. 309
- 3 Peccata venialia tantum habentia, an teneantur jure positivo semel in anno confiteri, ut scriptum est praecipit Ecclesie, ibid. num. 14. & sequ. 309
- 3 Peccata venialia non tenentur confiteri semel in anno specialiter, & numeraliter, sed in generali, ibid. num. 17. 309

- Peccata propria dimittantur in confessione apertenda, non alicui aliena, ibid. num. 27. 310
- Peccatum non dimittitur, nisi restitutum ablatum, in c. Tua nos, n. 21. de summo. 318
- Peccata laici exiit solum Deum habent atque, in c. Ex tenore, § 10. de tempore ordinat. 319
- Peccatum nullum est ad id veniale, quod non fiat mortale dum pletur, in c. A crispa, num. 25. de ritibus, & honest. Cleric. 317
- Declaratur, num. 21. 317
- Peccatum veniale, an & quando possit fieri mortale, ibid. num. 27. & 32. 317
- Peccata minima si negligenter, occidunt, ibid. num. 28. 317
- Peccatum mortale non contentendum, sed peccata omnia mundi mala toleranda, in c. Sacra, n. 18. de his que per vi met. caus. 603
- Peccatum originale sine consensu contrahitur, & idem sine consensu dimittitur, scilicet parvulus, in c. Majores, num. 24. de Baptismo. 598
- Actuale verò consensu contrahitur, & idem sine consensu minime relaxatur, ibid. num. 25. 598
- Peccatum originale est peccatum naturæ: Actuale verò peccatum personæ, ibid. num. 26. 598
- Peccatum originale non est fomes, seu promissa ad peccandum, quæ remanent etiam post Baptismum, ibid. num. 27. 598
- Peccatum originale quid sit, ibid. num. 28. 598
- Languor Naturæ dicitur, ibid. num. 29. 598
- Peccata Deus non dimittit ex parte, sed ex toto, ibid. num. 61. & seqq. 598
- Peccata originalia poena est carentia visionis Dei: actualia verò gehennæ perpetuæ cruciatus, ibid. num. 63. 598
- Peccatum grave & mortale idem sunt, in c. Falsidicus, num. 146. de crim. falli. 177
- Peccatum est dictum, vel factum, vel concupiscit contra legem æternam, in c. Cum esset, num. 16. de testam. 277
- Peccatum non est quod est peccatum Divinum, ibidem num. 151. 277
- Peccata iteratio transit in consuetudinem peccandi, in c. Cum non ab homine, n. 59. de pæd. 14
- Peccatum in Spiritum Sanctum est peccatum oblationis, in cap. Inimiciter, num. 22. de immunit. Eccles. 670
- Peccatum eadem qualiter purgatur, quæ originatur, in c. Manifesti, num. 16. de pœn. & remiss. 289
- In occasione proxima peccati ex fœnitia ejusdem Theologi locum est perferre obsequi, vel alterius consuetudinem spirituale, vel temporale, in c. Ne matris, num. 222. de consil. 69
- Vide in ver. *Concupiscit*.
- PECUNIÆ, & Patrimonium dicuntur vita hominis, in c. Interflicti, num. 15. de homicid. Declaratur, ibid. num. 16. 122
- Pecunia per simoniam collata, an & quando sit restituenda ei, qui contulit, in c. Tua nos, n. 27. de summo. 318
- Pecunia per Monachum confutenda relicta si non sufficiat, convertitur in aliam usum, in c. Non quidem, n. 16. de testam. 260
- Pecunia ad certum usum relicta non potest per superiorem ad alium usum deputari, quando in eum casum testator providit aliqui fieri debeat, ibid. num. 32. 261
- Declaratur, num. seqq. 261
- Pecunia obediunt omnia, in cap. Significantiis, num. 40. de offic. Delegat. 517
- Declaratur, ibid. 517
- Pecunia transacta quæ sit, in c. Naviganti, n. 7. de usur. 160
- Pecunie nullus est usus, ibid. num. 26. 160
- Pecunie receptio libertatem elegantium procoris non tollit, in cap. Nobis, num. 65. de summo. 47
- Pecunia danti, ut spiritualem jurisdictionem exerceat, officio privatur, & sic confertur illi amplius conferre non potest, & canonice puniatur, in cap. Præterea, num. 1. Ne Prælat. vices suas. 68
- PEDAGOGIA existens ad Clericatus in ducem in communicationem lata sententia, in c. Non minus, n. 27. de immunit. Eccles. 633
- Pæd, & quæ divisiones dicuntur aliquid de significatione eius, cui addiuntur, in cap. Vestra, num. 50. de cohabit. Cler. & Mil. 13
- Pædus dictio importat nullitatem ipso jure etiam si preponatur verbo futuri temporis, in c. Nobis, num. 26. de summo. 41
- Pædus, ad verbum additum verbo futuri temporis, an importet Canonem lata sententia, in c. Quisquis, n. 10. de elect. 295
- Pædus dictio quid importet, in c. Cum in Ecclesiis, n. 4. de major & obed. 615

Pensio, communia.

- Pensio cum clausula, *Pro melius, & commodius sustentari valeat*, &c. tenetur reservata ex causa alimentorum, in c. Ad hoc, num. 13. & 15. de solut. 215
- Pensio, census, collecta, & decima sunt debentur reale, & obligant possidem, etiam pro terminis parentis, ibid. num. 16. & 19. 215
- Et an sit in upone crediticia, vel agere contra successores, vel contra antiquum possidem, seu ipsa hæredem, ibid. num. 19. & seqq. 216
- Pensio in conditionalem facit clausula, *Domus remaneat in solis pro Episcopo*, ibid. num. 22. 216
- Et in petitorio onus probandi, quod mille remaneat incumbit

- personario, ibid. num. 25. 216
- Etiam Episcopus electioni confertur, ibid. 216
- Pensio probatur debet esse plena, ibid. 216
- Pensio reservata cum clausula, *domus remaneat in pro Titulo*, &c. si sit excessiva, non est nulla in totum, sed reducibilis, ibid. num. 28. 216
- Fallit si sit reservata cum predicta clausula, & cum expressione anni, ibid. num. 29. 216
- Tridentino Concilio Papa censetur derogare reservandis personis cum clausula, *etiam cum remaneat in pro Episcopo*, ibidem num. 30. 216
- Idem si fiat alibi fructuum, juxta quam non remanent in illis, ibid. num. 31. 217
- Pensio potest reservari etiam reducibilis, si non remaneat mille pro Episcopo, & Papa fuerit deceptus in expresse valoris facta in condula consistorialis, ibid. num. 32. 217
- Pensio in materia favorabilis venit appellatio beneficii, in c. Vergerius, num. 10. de hæres. 97
- Vide in ver. *Pensio a quo reservanda*.

Pensio quid sit, & quæplex.

- Pensio de jure communi est quid meretur temporale, nihil habens spiritualis annexum, & reservatur potest etiam instanti, in c. Cum in curia, num. 99. de elect. 251
- Pensionem quæ hodie beneficii loco assignatur, ut commodius quis sustentari valeat, vel ex causa signationis, seu cessionis fuit quid spirituale, seu spiritualis annexum, ibid. num. 100. 251
- Pensio non est verè, & proprie beneficium Ecclesiasticum, nec verè beneficium appellatur, ibid. num. 101. 251
- Declaratur, ibid. num. 102. 251
- Pensio venit appellatio beneficii in materia, in qua sit redditus ad jus commune, & scus in materia correctionis, & rethi ingulis, ibidem num. 104. 251
- Pensio non comprehenditur in litteris ad beneficia, nisi de illa sit mentio, ibid. num. 105. 251
- Pensio in sit beneficium, & venit beneficii appellatio, in cap. Ad audientiam, il secundo, n. 40. latissime dicitur usque ad n. 121. de prescript. 179
- Pensionem duas sunt species, ibid. num. 41. 179
- Pensio cessante fructu super fructibus Ecclesie: confici potest nomine beneficii, ibid. num. 42. 179
- Pensio quæ in titulum beneficii assignatur, & proprie est beneficium Ecclesiasticum, ibid. num. 44. 179
- Et diffinitur sicut beneficium, ibid. num. 45. 179
- Item de illa fieri debet mentio in litteris, sicut de beneficio, ibid. num. 46. 179
- Item finitium est pro ea obtinenda pecuniam dare, ibidem num. 47. 179
- Pensio quid sit, & unde dicatur, ibid. num. 48. & seqq. 179
- Pensio pendet for maliter à beneficio, à quo detrahatur, sicut usufructus à proprietate, ibid. num. 49. 179
- Pensio quæ simpliciter constituitur super fructibus Ecclesie, & alicui assignatur auctoritate superioris, an sit beneficium, & beneficii nomine intelligatur, ibid. num. 50. & seqq. usque ad num. 74. 179
- Pensio representat ipsum beneficium, ibid. num. 52. 180
- Pensio non includitur in mandato de providendo alicui de beneficio usque ad certam summam, ibid. num. 66. 181
- Pensio ex stylo Concilii Tridentini non habetur pro beneficio, ibid. num. 69. & 130. 181
- Pensio est stipendium meretur temporale, nihil habens spiritualitatem annexam, & cadere potest etiam in laicum, ibid. num. 71. & c. 113. 181
- Item potest penitus consisti, transferri, ac redimi sine labe simonie, ibid. num. 72. 181
- Nec de illa fieri debet mentio in litteris, ibidem num. 73. & 99. 181
- Pensio quæ hodie ex stylo assignatur loco beneficii, an sit beneficium Ecclesiasticum, & veniat illius appellatio, ibid. num. 74. & seqq. usque ad num. 131. 181
- Non est quid meretur temporale, sed spirituale, vel spiritualis annexum, & preterit Clericatum intus beneficium, ibid. num. 77. & 81. 181
- Et in Rozæ auditio receptum est, ut non sit quid profanum, sed annexum spirituali, ibid. num. 81. 181
- Pensio Clerico assignari potest sine illa erectione, aut canonica institutione, ibid. num. 101. 181
- Pensio ex sententia Rozæ est quoddam jus temporale, id est ad tempus separatum, & formale per se distinctum à beneficio, ibidem num. 112. 181
- Pensio in materia odiosa, & stricte intelligenda non venit beneficii appellatio, ibid. num. 113. 181
- Etiam beneficium exprimitur per dictionem universalem, quod communi, ibid. num. 114. 183
- Scilicet in materia fit favorabilis, ibid. num. 117. 135. 139. 131. & 134. 184
- Pensio in materia favorabilis venit beneficii Ecclesiastici appellatio, non ex proprietate vocabuli, sed per interpretacionem extensivam, ibid. num. 117. & 139. 184
- Pensio non dicitur beneficium, in c. Multa, num. 99. Ne Cler. vel Monach. 618

- 1 Episcopus non potest quicquam ad sacros ordines promoveri ad
titulum pensionis, nisi per necessitatem, vel commoditate Ec-
clesiarum suarum, in cap. Ad audientiam, num. 137. de Re-
scriptis. 187
- 2 Pensio non est titulus ad Ordines nisi dispensare, ibidem
num. 136. 187
- Pensiones sunt fructus civiles.
Vide in ver. *Fructus civiles qui*.
- 3 Pensio perpetua facit Ecclesiam censuralem, in c. Nisi essent, n. 71.
de Præben. 110
- 4 Pensionis impositio est alienatio, seu donatio rerum Ecclesiæ,
ibid. num. 77. 110

Pensio quoad aetatem.

- 1 Pensio minori septennio reservari non potest sine dispensatione
Apostolica, in cap. Cum in causis, numer. 96. & 100. de
elect. 151
- 2 Pensio de jure communi est quid merè temporale nihil habens
spiritualitatis annexum, & reservari potest etiam infanti, ibid.
num. 99. 151
- Vide in ver. *Etas in pensionibus*.

Pensio super Cathedralibus, & Pa- rochialibus.

- 3 Pensionibus, & reservationibus fructuum gravari non debent Ca-
thedrales, quæ decantur mille, & Parochiales, quæ decantur centum,
non excedunt, in cap. Extrapandæ numer. 11. de præ-
bend. 107
- 4 Et docati intelligendi sunt juxta morem cujusque Regionis, ibid.
num. 19. 107
- 5 Pensio super beneficio de jure imponi non potest nisi superfluis red-
ditibus sufficiens ad sustentationem Rectoris, in cap. Nisi essent,
n. 26. de præben. 107
- 6 Pensio super fructibus Parochialis an possit Episcopo confirmari pro
augendis redditibus præbendæ, vel mensæ capitulatæ, in c. In-
positi, n. 47. de præb. 149

Pensionis extinctio.

- 1 Pensio extinguitur non potest anticipata solutionibus sine auctori-
tate Papæ, in cap. Ad audientiam, ille secundo, numer. 137. de
Rescriptis. 187
- 2 Gratia tamen remitti, & condonari potest in totum, vel in parte,
simpliciter, vel ad tempus, ibid. num. 84. 187
- 3 Pensio extinguitur per professionem Regularem pensionarii, ibid.
num. 91. 187
- 4 Item per contrahendum matrimonii, ibid. num. 92. 187
- 5 Et quid si pensio fuerit reservata laico de Ecclesia benemerito,
aut pro servitio Ecclesiæ imposita, vel impendendo, ibidem
num. 91. 187
- 6 Et quid si fuerit reservata Clerico pro corporali servitio, ibidem
num. 92. 187
- 7 Et in gratia pensionis an sit facienda mentio de obitu, ibid.
Sexto facti, & n. 116. 187
- 8 Pensio non vacat, sed extinguitur morte Pensionarii, sicut usufructus
morte usufructuarii, ibid. num. 99. 187
- 9 Pensio super fructibus beneficii de consensu beneficiarii auctoritate
superioris imposita extinguitur morte ipso beneficiario, vel
beneficium dimittente, in cap. Nisi essent, num. 8. & 13. de
præben. 106
- 10 Quod si renunciet, & postea eligeret, præsumitur fraus, nisi probetur
bona fides, ibid. num. 9. 11. & 12. 107

Pensionis mentio in litteris.

- 1 Pensionis facienda est mentio in litteris ad beneficia, sicut & benefi-
cii, in c. Ad audientiam, ille n. 71. de Rescriptis. 179
- 2 Pensio non comprehenditur in litteris ad beneficia, nisi de illa fiat
mentio, in c. Cum in causis, n. 107. de elect. 151
- 3 De pensione que in titulum beneficii assignatur fieri debet mentio
in litteris, sicut de beneficio, in cap. Ad audientiam, ille n. 46. de Rescriptis. 179
- 4 Si causa de pensione quæ est stipendium merè temporale, ibid. num.
77. & 97. 181

Pensio à quo reservanda.

- 1 Pensionem an possit Episcopus imponere cum districti Capituli
super fructibus beneficiorum suæ diocesis, in c. Pastoralis, n. 5.
de his quæ sunt à Prelatis. 118
- 2 Pensio super fructibus Parochialis an possit ab Episcopo confirmari
pro augendis redditibus præbendæ, vel mensæ Capitulatæ, in c.
Exp. iustitia, n. 47. de præb. 149
- 3 Pensionem annuam potest Iudex compromissarius pro bono pacis
aut ex duobus cunctis assignare, & alteram confirmare, in c. Nisi
essent, n. 1. de præb. 106
- 4 Papa potest pensionem imponere nulla causa expressa, ibidem nu-
mer. 16. 107
- 5 Pensionem novam Ecclesiæ imponi, vel veterem augeri prohibet

- Concilium Lateranense, contra quod Episcopus non dispensat,
ibid. num. 46. 109
- 6 Beneficiarius consensuendo reservari non pensionis auctoritate Episcopi
non obligat succedere, ibid. num. 72. 110
- 7 Pensio non potest imponi ab Episcopo in actu collationis beneficii,
ibid. num. 74. 110
- 8 Et consensu titularis est finitimus, ibid. num. 77. 110
- 9 Pensio super beneficio, de quo aliquis per obitum providere impos-
sit non potest sine expressa licentia Papæ, ex decreto Pauli IV.
ibid. num. 79. & 81. 118
- 10 Pensionis ab Ordinario impositæ non datur confirmatio Apostoli-
ca, sed Papa ex integro reservat, ibid. num. 80. 110
- 11 Pensio alicui Ecclesiæ ab Episcopo imposita non potest ex declara-
tionibus S. Congregationis Concilii, ibid. num. 82. 110
- 12 Pensiones ex usu, & stylo Romanæ Curie solum Papa reservat,
ibid. num. 83. 111
- 13 Pensio reservata non facit mutatione alicuius pensionis reservatæ
super eodem beneficio est subrepticia, & nulla, in c. Super litem,
n. 67. de Rescriptis. 163
- 14 Episcopus an possit auctoritate ordinaria pensionem imponere super
proventibus beneficiorum suæ diocesis, laici dicuntur, in
cap. Nisi essent, num. 14. & numer. seq. usque in finem de
Præben. 107
- 15 Sine iusta causa non potest, ibidem num. 15. & n. 17. 107
- 16 Nec sine consensu titularis, ibid. num. 12. 107
- 17 Nec quando beneficium conficit cum pacto solvendi pensionem,
ibid. num. 18. 107
- 18 Nec quando fructus Parochialis non excedunt decantus centum,
ibid. num. 17. 107
- 19 Nec quando pensio excedit medietatem fructuum, ibidem
num. 17. 107
- 20 Episcopus in collatione beneficii convenire non potest, ut per so-
lutionis sibi, vel alteri, ibid. num. 18. & 19. 107
- 21 Pensio super fructibus beneficii vacantis non potest ab Episcopo re-
servari, ibid. num. 3. & n. 73. 107
- 22 Episcopus an possit imponere pensionem duraturam ad vitam gra-
vati, ibid. num. 8. & seq. 107
- 23 Episcopus an possit imponere pensionem ad vitam pensionarii, ita
ut sit transmissibilis ad succedentem in beneficio, ibid. num. 31. &
seq. usque in fin. 108
- 24 Pensio imposita ab Episcopo pro persona sibi beneficii est finitima-
ca, & consensu titularis ex Italia Pli V. ibid. num. 36. 109
- 25 Episcopus potest reservare pensionem per modum quantitatis, non
autem per modum quædam, ibid. num. 37. 109
- 26 Sed contra, ibid. num. 38. 109
- 27 Gratia tamen pro bono pacis, & ex causis concordie potest impone-
re pensionem transmissibilem ad succedentem in beneficio, ibidem
num. 39. 109
- 28 Contrarium, ibid. num. 40. 109
- 29 Papa censetur derogare Concilio Tridentino reservando pen-
sionem cum clausula nisi amplius non remaneant mille pro Episcopo, in cap. Ad
hoc, n. 70. de præb. 106
- 30 Idem si fiat valorem fructuum juxta quem non remaneant mille,
ibid. num. 31. 107
- Vide in ver. *Pensio, communi*.
- 31 Prelatus potest Ecclesiam constituere pensionariam, in c. Audivi-
mus, n. 3. de Collat. detegit. 190
- 32 Declaratur, ibid. num. 6. 190
- 33 Pensio bona fide imposita super beneficio sine auctoritate Episcopi
non excedit vitam solventis: secus si cum Episcopi auctoritate,
ibid. num. 6. 190
- 34 Contrarium, ibid. num. 7. 191
- 35 Pensiones ex stylo Romanæ Curie reservat, & nullæ declarantur re-
servationes pensionum ad vitam factæ à Vicario Leodensi, ibidem
num. 8. 191
- 36 Pensio pure reservata est redhibibilis & non remaneant mille pro
Episcopo, & Papa fuerit deceptus in capessione valoris facta
in cedula Consistorialis, in cap. Ad hoc, n. 31. de solut. 137

Pensionis quota.

- 1 Pensio super beneficio de jure imponi non potest nisi superfluis red-
ditibus sufficiens ad sustentationem Rectoris, in c. Nisi essent, n.
16. de Præben. 107
- Vide *Pensio super Cathedralibus, &c.*
- 2 Papa ex stylo non reservat pensionem ultra dimidiam fructum,
ibid. num. 17. 107

Pensio quoad simoniam.

- 1 Pensionem dare, vel accipere in collatione juri spirituali an sit si-
monia, in c. Cum pridem, n. 36. de pactis. 649
- 2 Pensio, que in titulum beneficii assignatur verè, & proprie est be-
neficium Ecclesiasticum, & finitimum est pro ea obedienda
penuriam dare, in cap. Ad audientiam, ille n. 44. & 46. de
Rescriptis. 179
- 3 Pensio potest pretio confirmari, transferri, ac redimi sine labe simo-
niæ, ibid. num. 73. 181
- 4 Pensionis fructus, sicut & beneficii licet vendi, & locari possunt,
dammodo non ad vitam, vel ultra triennium sine auctoritate
Papæ, ibid. num. 97. 183
- 5 Pensionem transferre, aut redimere pro pecunia sine auctoritate Pa-
pæ.

Papae quamvis simoniam committat, non tamen incidit in excommunicationem extravag. secundae de simon. ibid. num. 117.

- 1 Simoniacus est pensionem constituit, vel transferre, aut redimere pecunia intervenit, ibid. num. 118.
1 Pensionarius habet beneficium Apostolicum non potest constituit pro pecunia procuratorem irrevocabilem ad fructus pensionis exigendos, ibid. num. 96. 113

Pensio quoad solutionem.

- 3 Pensio si valor monetae alterius intrinsecus solvi debet de pecunia, quae carebat tempore reservationis, in cap. Olim, num. 11. de censib. 143

Vide in ver. *Missa*.

- 3 Pensionis concessio sub sollicita censura si non solvitur in tempore ex stylo Roce illius incurrit sine alia litterarum interminatione, in cap. Odoardus, n. 1. de solut. 149

Pensio quoad Pensionem, habitum clericalem, & Officium.

- 1 Pensionis super fructibus beneficiorum Ecclesiasticorum hodie non refertur nisi penitus soluta iustitiam, in c. Cum in causis, n. 94. de elect. 151
2 Pensiones obtinent ultra sexaginta ducatos auri de Camera ex Bulla Sixti V. tenentur habitum Clericalem, & vestitus deferre, & de n. de deferre habitum, pensionibus sunt ipso facto privati, ibid. num. 97. 151
1 Item tenentur dicere Officium B. Mariae Virginis ex Bulla Pii V. ibid. num. 96. 151

Vide in ver. *Pensionarius*.

- 1 Pensio hodie datur propter Officium, sicut beneficium, ibidem num. 97. 151
2 Pensio non debet reservari nisi si habuit Clericali incedentibus praeterquam si non excedat sexaginta ducatos auri de Camera, in c. Ad audientiam, n. 2. de Rescriptis. 151
1 Clericus tamen requiritur suam sexaginta ducatos non excedat, ibid. num. 97. 151
1 Lasso reservari non potest nisi per Papam, ibid. num. 98. 151
2 Pensio datur hodie propter Officium, sicut beneficium, ibidem num. 10. 151
2 Pensio quoque hodie ex stylo assignatur loco beneficii, praeterquam Clericatum infra beneficii, ibid. num. 97. & 81. 151

Pensionis translatio.

- 1 Pensionem habens super Parochiali, ad quam fuit presentatus cum facultate transferendi in posse, eam transferre solum illegitimum ad pensionem obtinendam dispensatum, in c. Ad extirpanda, n. 36. de elec. Presbyter. 172
1 PENSIONARIUS etiam ex causa necessitatis, vel auctoritate Ecclesiae non potest ad sacros ordines suscipiendus, in c. Queris, n. 1. de arat. & qualite. 173
1 Pensionis quoniam Ecclesia non infertur, tamen gaudet fori privilegio in illis obtinentis beneficium, in c. Cum in causis, n. 103. de elect. 173
P. exi- dicitur in fine cogendi contribuere ad operationem non superfluum censum pro rectore, in cap. Extirpanda, numer. 20. de pben. 173
1 Pensionarii olim non remanebant ad horas, sed hodie ex Constitutione Pii V. obligantur ad Officium parvam B. Mariae Virginis, in c. Ad audientiam, n. 1. n. 79. de refug. p. 173
Vide in ver. *Pensio*.
1 Pensionarii tenentur ad collectam per Clericos servandam sicut ceteri beneficiarii, ibid. num. 87. 173
1 Pensionarius habet beneficium Apostolicum non potest constituit pro pecunia procuratorem irrevocabilem ad fructus pensionis exigendos, ibid. num. 96. 173
1 Censurata habet Pensionationem pro beneficiis, & vultu litteris fieri mentionem de Pensionibus, sicut de beneficiis, ibid. num. 97. & n. 132. 173
Vide in ver. *Pensio quoad Pensionem*.

- 1 Pensionarius non dicitur species Ecclesiae, nec illam spiritumale conjungit, vel quasi cum Ecclesia contrahit, ibidem numer. 103. 173
1 Pensionarius non initialitur, nec ad residendum tenetur, ibid. num. 104. 173
1 Pensionarius ex declaratione Gregorii XIII. censetur beneficiatum ad effectum gaudendi privilegio fori Ecclesiastici, ibidem numer. 111. 173
1 Pensionarius qui per epistolam interpellavit Titularem excommunicatum et pensionem solvere, & eum in fine epistolae salutavit, non incidit in excommunicationem, in c. Si quando, n. 16. & seq. adque in fin. de sine excom. 174
1 Pensionarii ex Bulla tenentur dicere officium parvam Beatae Mariae Virginis, alio pro rata fructus suos non faciant, in c. Presbyter, n. 24. de celebr. Missae. 174
1 Et in c. Cum in causis, n. 96. de elect. 171
Contra Pensionarios ac beneficium an frui possit, c. Odoardus.

Vide in ver. *Clericus quoad privilegium c. Odoardus*.

- 1 Pensionarii declarari possunt excommunicari etiam contra non excommunicatos, vel personam sibi positam, in c. Sacro, num. 43. de sent. excom. 174
1 Pensionarius habet hypothecam specialem super fructibus beneficii, nisi pensio sit personalis, in cap. Nisi client, num. 51. de pben. 178
3 PENURIA quid sit, & unde dicatur, in cap. Non amplius, n. 17. de institutis. 179
1 PERAGERE idem est quod perficere, & ad eam perducere, in c. Qui Presbyterum, n. 13. de penit. & remis. 180
1 PERCUTIES animo occidendi armato pugno non censetur homicida voluntarius si periculis cadendo ex aliusse ad petram obijcit, in c. Ad audientiam, n. 67. de homicid. 181
1 Peca ordinatur in fir punitendus, qui volens percutere Titulum percussit Merum, ibid. num. 66. 181
1 Percutere volens Titulum, ac percussit Cajum percuterentem eum, in c. Aquila, ibid. num. 71. 181
1 PERCUSSIO cum lingua, n. 18. de sent. excom. 181
1 PEREGRINI quod res quasi secum deferant, & injurias quas patiuntur, & contrarias in ipsa peregrinatione minus fori miserabiles, & de fori Ecclesiae, in c. Significantes, num. 30. & 37. de off. deleg. 181
1 Peregrini gaudent privilegio quando peregrinantur, in c. Inno, n. 3. de reus. & pae. 181
1 Periculum in tali necessitate possit recipere Sacramenta in Parochia, ad quam diverit, in cap. Significavit, numer. 32. de pben. 181
1 PERFECTUM moraliter dicitur quod parum distat a perfectione, in c. Ad nostram, n. 13. de Regulis. 181
1 PERICULUM rei immutatur quod in se suscepit creditor cur eum excuset ab usura si aliquid ultra sortem recipiat, in c. Navigatio, n. 10. & seq. de Usuris. 181
1 Periculum amissionis fori in societate officiorum est pecunia xilimabile ad rationem dodecim pro censoario, ibid. num. 10. 181
1 Periculo mortalis peccati se exponere est peccatum mortale, in c. Ne morietur, n. 107. de Condit. 181
1 Etiam ubi actus de genere suo non est peccatum mortale, ibid. num. 108. & 111. 181
1 Periculum qui non xstimat, imprudens, ac temerarius est, quod pluribus ac amplius ostenditur, ibid. num. 109. 181
1 Periculo se committens salus, & status dicitur, ibidem num. 109. 181
1 Periculis humanis obviandum est per res humanas, in cap. Cum ad monasterium, n. 50. de stat. Monach. 181
1 PERITIA nulla, vel modica acquiritur, in cap. Extirpanda, n. 14. de pben. 181
1 Competere tamen toleratur, ibid. 181
1 PERJURUM est mendacium perjurum firmatum, in c. Falsidicus, n. 60. de Crimine. falsi. 173
1 Perjurum omne, quantumcumque mendacium sit leve ex sui ratione est mortale, ibid. num. 61. 173
1 Est grave scelus, & in lege, & in Prophetis, & in Evangelio prohibetur, ibid. num. 62. 173
1 A quo nec metas moris excusat, ibid. num. 63. 173
1 Per illud interius veritas Dei atrocissima iniuria, quae sine morte ali esse non potest, ibid. num. 64. 173
1 Perjurium est non quod qui ore, lingua, & proclat, sed interius jurata concepti, & animi, ibid. num. 72. 173
1 Declaratur, ibid. num. 76. 173
1 Perjurium est aliquod perjurum promittere subaudiendo in mente conditionem futuram impossibilem, ibid. num. 99. 174
1 Perjurum est acquirere cupere credentes, ibid. num. 121. 174
1 Perjurum est iurare a testimonio etiam post peramiam penitentiam, in c. Incontinenti, n. 7. de elect. & arat. 174
1 Quod procedit in perjurio dicitur scriptum, non auctum in eo, quatenus juravit, qui largi tantum perjuris dicitur, ibid. num. 6. 174
1 Perjurum est qui apparetur jurare, sed intentionem habet non jurandi, aut se juramentum non obligandi, aut provisionem juramentum non adimplendi, in cap. Falsidicus, num. 121. de crim. falsi. 174
1 Perjurum est anequam jurare qui perjurare parum est, ibid. num. 109. 174
1 PERMISSUM in uno casu ius aliis censetur prohibitum, in c. Officio, n. 19. & 4. de penit. & remis. 180
1 PERMUTATIONES beneficiorum & resignationes cum pensione sine auctoritate Papae sunt illicitae de iure positivo tantum, in c. Cum pben. n. 11. de pben. 181
1 Permutatio materialis, utilis est, & large interpretanda, in c. Bonae memoriae, n. 11. de pben. & pae. 181
1 PERNOSTARE quid sit, in cap. Si consisteret, numer. 19. de Accusat. 181
1 PERSECUTIONUM duae sunt species, & quae peribit Episcopo iustam causam recedendi ab Ecclesia, in c. Ad parvam, num. 78. de Cler. non residens. 181
1 Persecutio tempore an liceat Praefato fugere, & pbenem derelinquere, ibid. num. 87. 181
1 Persecutio contra Episcopum duae sunt species, in c. Post translationem, n. 3. de reus. 181

- 1 Episcopus ob *inveniam* perfectionem *cogi* debet ab Ecclesia recedere, ibid. num. 5. 345
- 1 PERSONAM distinguere magis est quam bona, in c. Licet, n. 10. de portu. 387
- 1 Persona quid sit, in c. Nulla, n. 1. de concess. preb. 186
- 1 Persona Ecclesiarum in Anglia dicitur que prestant Ecclesie quilibet dicuntur Carati, in c. Ad huc, n. 1. de preb. 86
- 1 Persona appellatio intelligitur Rector Ecclesie, in cap. Constitutio, n. 1. de fil. Presby. 484
- 1 Persona una diversis respectibus potest esse superior, & inferior, in c. Sane, si fecerit, n. 2. de off. Deleg. 144
- 1 Personae integri Ratus debent promoveri ad honores, in c. Ut filii, n. 43. de fil. Presby. 463
- Personae miserabiles.
- Vide in verb. *Miserabiles*.
- 1 Persona sub imes quibus verba de jure comprehendere consueverunt, in c. Ne bis, n. 1. de jur. per. 728
- 1 PERSONATUS plures non curantur in diversis Ecclesiis nec in eadem in potestatem hujus constitutionis, in c. De multa, n. 2. de prebend. 119
- 1 Personae plures non curantur in diversis Ecclesiis haberi non possunt absque dispensatione. Et an Episcopus possit super hoc dispensare, ibid. num. 2. 119
- 1 Et quid post Concilium Tridentinum, n. 37. 119
- 1 Personae plures in eadem Ecclesia haberi non possunt, licet curam non habeant, aut manum, ibid. num. 36. 119
- 1 Et in per receptionem secundi vacat primus, ibid. n. 27. 119
- 1 Et quid post Concilium Tridentinum, n. 38. 119
- 1 Personatus quomodo includit majores, & minora beneficia, in c. Ad huc, n. 1. de preb. 86
- 1 Personatus qui sit, ibidem num. 50. 86
- 1 Non habet prebendam in gradu, sed simplicem prerogativam in Choro, & in Capitulo, & in familiaribus, ibidem num. 51. 86
- 1 Et tunc modum gradum inter dignitatem, & Canonicos, ibid. num. 52. 86
- 1 PERTINAX quis, in cap. Damnamus, num. 22. de Summa Trinit. & hinc Cathol. 12
- 1 PERTINET quid importet, in cap. Postulasti, num. 4. de Contest. 200
- 1 PETIS tempore an Parochi teneantur residere in suis Parochialibus, & Sacramenta per seipsum ministrare Parochianis suis communi in c. Clericos, n. 37. & seq. usque in fin. de Cler. non resid. 66
- 1 Anve si ad non faciant potestatem suam prius non expectato tempore de jure petitis, ibid. num. 41. 66
- 1 Petis tempore ad versus Parochos non residentes qua forma sit procedendum, ibid. num. 41. & 47. 66
- 1 Petis est bellum Dei, in quo magis pugnant Clerici, quam laici, in c. Ne minus, n. 61. de imm. Eccles. 416
- 1 Petis laboribus ut Sacramenta ministrantur qua temperantia Episcopus adhibere debeat, in c. Clericos, n. 43. de Cler. non resid. 67
- 1 Petis an a residentia excuset, in cap. Ad supplicationem, n. 19. de 12. de renunciat. 333
- Vide in ver. *Parochus tempore possit*.
- 1 Petissent an prebata iustam causam cedendi.
- Vide in ver. *Episcopus quod renunciantur*.
- 1 Petis tempore Episcopus nec in perpetuum, nec ad tempus potest Ecclesiam deservire, in d. cap. Ad supplicationem, num. 22. de renunciat. 334
- 1 PETITIO sola iuris contestationem non inducit, nisi loquatur respondentem, in c. Olim, n. 22. de iur. concess. 83
- 1 Iudicium petitorio omittit nullum, ibid. num. 17. 83
- 1 Libellum non sufficit transmittre ad annum reus, nisi peticio posita in iudicio reiciatur, ibid. num. 8. 83
- 1 PETITIO Actura alia est versalis, alia generalis, alia singularis, in c. Consequenter, n. 40. de off. Ordin. 588
- 1 PETITORIUM, & possessorium per quo verba censentur cumulatim in eodem libello, in c. Cum Ecclesia, n. 12. & seq. de caus. possid. & propriet. 110
- 1 PETITORIUM, & possessorium an, & quibus casibus possint simul intentari, ibid. num. 14. 110
- 1 PETITUS quid sit, per quo verba fuerit constitutus primus Christus, & Petrus, in c. Significasti, n. 30. de elect. 225
- 1 Petrus non in sola patria, sed etiam regendi, & gubernandi universalium Ecclesiarum potestatem amplitudinem habuisse, & diffinit Concil. Florent. ibid. num. 31. 225
- 1 Petrus fuit immediate a Christo fuit creatus Episcopus, in c. Perennitatem, n. 48. de off. Ordin. 573
- 1 Petrus, & illius successoribus tantum data est a Christo potestas regendi universalem Ecclesiam, ibid. num. 51. 573
- 1 Petrus fuit primus Episcopus a Christo institutus, in c. Requiritur, n. 87. de ordin. ab Episc. 384
- 1 Petrus fuit in modum a Christo fuit ordinatus Episcopus, & reliqui Apostoli ab ipso Petro, in c. Presbyter, num. 7. de Sacram. non hier. 416
- 1 Petrus Clementem fuit successorem suum, in c. Acceptimus, n. 19. de 77. & seq. de pactis. 664
- 1 Petro per illa verba, *Pasce oves meas* non fuit collata potestas fidei successorem instituendi, ibid. num. 43. 664
- 1 Petrus ministraverit etiam ab Apostoli electus fuit, ibid. n. 46. 664

- 1 Petri factum fuit Clementem successorem substituentem non est tradendum ad consequentiam, ibid. num. 47. 664
- 1 PHYSICA id est medicina, in c. Non magnopere, n. 1. Ne Cler. vel Monach. 619
- 1 PIETAS nulla major, quam pauperes, & pauperum sublevare, in cap. Non minus, n. 39. de imm. Eccles. 633
- 1 Potestas praeterea non debet saltem serventur mixari, in cap. Vergetius, n. 27. de Heret. 97
- 1 PILI retractatio, & diffinitio primarum Romanorum Pontificum in Concilio, in c. Significasti, n. 44. de elect. 227
- 1 PISTOR LENSIS diocesis fuit ex Mappa Geographica, in c. Cum ab Ecclesia, n. 17. de off. Ordin. 577
- 1 PITTACUS Chiro de Imperio duplicem potestatem imponendum esse constituit, in c. Confluit, n. 12. de accus. 12
- 1 PLACET verbum importat arbitrium boni viri, in c. Cum venisfene, n. 6. de institut. 181
- 1 PLANTA non colescit quae super tractatur, in c. Licet, num. 9. de Regular. 392
- 1 PLEBANI non sunt proprii Praetati, sed quatuor Coadiutores Episcoporum, in c. Accedentibus, n. 16. de excess. Praet. 215
- 1 Plebanus si praepositus institutionem in suo Plebanatu, Episcopus non debet se intromittere si Plebanus habuit possessionem per exclusionem Episcopi, & alius est cumulatim potestas, in c. Auditis, n. 1. de praeposit. 136
- 1 PLEBANUS ubi obtemperat, ad quam potestatem baptizandi necessario sunt deferendi, debet tempore collationis attingere annos viginti quinque, & infra annos ad Sacramentum promissionem, in c. Extrapar. n. 5. Qu. verb. n. 1. de preb. 118
- 1 PLEBS non fundat intentionem in Capello de jure communi, nisi Ecclesia matris sit similis Cardinalis, in c. His quae, n. 38. de major. & obed. 610
- 1 Plebanus an sit Praetatus, & ordinatus Parochianorum suorum, in c. Cum ab Ecclesia, n. 4. de off. ordin. 396
- 1 PLURALIS loquutio duorum silem non recipit requirit, in cap. Causam, n. 36. de elect. 36. & in c. Ex renove, num. 14. de temp. ordinat. 361
- 1 Pluralitas an, & quando resolvatur in singularitatem, in d. c. Causam, n. 41. de elect. 361
- 1 Pluralis oratio non resolvitur in singularem secundum rigorem verborum, sed secundum sensum, & naturalem ad sensum, ibid. num. 44. 361
- 1 PLURALITAS ubi est de forma non potest resolvitur in singularitatem, ibid. num. 46. 361
- 1 Pluralitas quomodo resolvitur in singularitatem, in c. Patenibus, n. 23. de Privileg. 343
- 1 PLUS est de nihilum quid facere, quam de aliquo aliud, in c. Veniens, n. 9. de transact. 667
- 1 Pluralis oratio duorum silem non recipit requirit, in c. Ex renove, n. 14. de temp. ordinat. 361
- 1 PODAGRA an prebata legitimam causam renunciandi Episcopatus, in c. Nisi cum pridem, n. 51. de renunc. 340

Pena, communis.

- 1 Penam imponendi faciens a jurisdictione dependet, in cap. Cum omnes, n. 38. de Constitut. 57
- 1 Penae diversitas non probat in delictis diversitatem in specie, in c. Cum pudent, n. 131. de pactis. 618
- 1 Pena illa infirmitas est quo magis timeri, in cap. Licet, num. 1. & in. de portu. 286
- 1 Pena lata in praesentes requirit delictum, & temeritatem, in cap. Officiu, n. 41. de penit. & remis. 406
- 1 Pena maxima est inter homines esse, & hominem carere commotione, in c. Ex Epistolam, n. 29. de probat. 126
- 1 Pena judicialis solvi debet etiam in foro conscientiae, in c. Si quis, n. 52. de Regular. 318
- 1 Pena flaverit participatio cum homine non teneat, & cum cum participat, ut ad satisfactionem inducat, in c. Cum relaxaret, n. 9. de sent. excomm. 377
- 1 Pena gravior est inter homines versari, & eorum carere suffragiis, in c. Si aliquando, n. 4. de sent. excomm. 377
- 1 Pena adjecta actu illicito non habet locum in cap. Nos quidem, n. 43. de testam. 362
- 1 Penae, & Cui in cunctis, de elect. non habet locum in conferentia, in c. Nulla, n. 3. de concess. preb. 186
- 1 Pena imponitur legem transgressi, ubi ne de consecratione valeant gloriari, in c. Treugas, n. 9. de Treug. & pac. 635
- 1 Penae a propositio adit a jure prohibito non confirmat actum contra prohibitionem auctoritatem, in cap. Sicut nos, num. 41. Ne Cler. vel Monach. 679
- 1 Pena specialis multis penam annullativam actus, maxime ubi potest ad invicem non comparatur, in c. Qu. Presbyterum, n. 76. & 116. & 124. de penit. & remis. 197
- 1 Penae debent commensurari delictis, in cap. Cum non ab homine, n. 77. de iudic. 14
- 1 Et augentur ex delicti iteratione, ibid. num. 78. 14
- 1 Penae minor est statum mori, quam illa avari, & saltem non sperare, ibid. num. 81. 14

Pœna adulterii, & concubinatûs, & stupri,

- 1 Pœna electionis extra oppidum omnia mulieres adulescentes, & concubinatûs non habet locum in viâ, in c. Perniciolam, num. 23. de offic. ord. in.
- 2 Pœna à jure constituta, vel statuta Synodali contra Concubinatûs inflicta non sunt subacta à Concilio Tridentino ibid. num. 22.
- 3 Pœna Concubinatûs in indistinctis pœis locis, vel pauperibus sunt exagrand, in c. Presbyteri n. 20. de pen.
- 4 Pœna de qua in c. Pervertit, de Adult. & in cap. Præcedens, locum habet delicta per honesta vice, alia secus, in d. c. Pervertit, n. 4. de Adult.
- 5 Pœna à jure Canonico imposita stupranti virginem an sit servanda in terra Imperii, ibid. num. 6. & seq.
- 6 Pœna determinata à consuetudine habetur pro ordinariis perinde ac si esset determinata à jure, in c. Irrefragabili, §. Cæterum, num. 20. de Offic. Ordin.

Vide in ver. *Adulterium, concubinatûs, & stuprum.*

Pœna alteratio, remissio,

- 1 Episcopus potest canonem adjuvando novam pœnam adungere, in cap. Irrefragabili, §. Cæterum, numer. 21. de Offic. Ordin.
- 2 Juxta Ecclesiasticum qui potest super crimine dispensare ut Episcopus, potest per sententiam suam pœnam à jure, vel consuetudine statutam in pecuniariam commutare, ibid. num. 19. & seq.
- 3 Secus si dispensare non possit ut inferior Prælatus, vel Juxta Delegatus, ibid.
- 4 Contra remissio, ibid. num. 22.
- 5 Juxta quilibet, qui potest de causa cognoscere, potest pœnam à jure statutam alterare, & commutare, dummodo id faciat causa cognita in ipsa sententia prolatione, ibid. num. 21.
- 6 Quid procedat tam in Juxta ordinariis, quam Delegatis, ibid. num. 21.
- 7 Juxta delegatus qui causa cognita temperat pœnas à jure impositas non excedit fines iniquitatis, nec para transgreditur, ibidem num. 24.
- 8 Pœnam à jure, vel statuto impositam non potest Juxta per sententiam suam alterare, vel commutare, ibid. num. 26.
- 9 Nisi pœnam habeat super illa dispensandi, ibid. num. 27.
- 10 Juxta quilibet ex causis temperare possit pœnas à jure inflictas, ibid. num. 29.
- 11 Juxta Ecclesiasticus possit sententiam suam non potest pœnam à jure statutam in pecuniariam commutare, ibid. num. 30.
- 12 Nisi possit super illa criminis dispensare, ibid. num. 31.
- 13 Metropolitanus in causa appellationis an possit reo ex gratia pœnam remittere, an verò id spectet ad Episcopum, à quo fuit appellatum, ibid. num. 33.
- 14 Pœna mortis ex statuto imposita, commutatur potest ratione ætatis in pupillo, qui homicidium perpetravit, in c. Canonem statuta, n. 10. & 12. de Constit.
- 15 Pœnas legum non licet exacerbare propter causam veritabilem, ibid. num. 10. & 16.
- 16 Multa propter id quod rei potest à quolibet Juxta etiam potest sententiam temperare, in c. Irrefragabili, §. Cæterum, n. 21. de off. Ordin.

Pœna arbitraria.

- 1 Pœna ubi non reperitur statuta à jure, imponenda est arbitrio Juxta, in cap. Irrefragabili, §. Cæterum, num. 17. de Offic. Ordin.
- 2 Pœna est arbitraria Juxta ubi à jure non reperitur determinata, in cap. Cuius ex eo, num. 37. de Reliquis, & venerat. Statutorum.
- 3 Pœna est arbitraria etiam à jure non reperitur determinata, in c. Nichil, n. 8. de elect.

Vide in ver. *Judicio arbitrium.*
 Et in ver. *Judex quoad pœnas.*

Pœna Canonica.

- 1 Pœna Canonica quæ sit, in cap. Cum non ab homine, num. 30. de Judic.
- 2 Exclu pœna est Canonica, ibid. num. 31.

Pœna conventionalis.

- 1 Pœna seculari possunt pacificenda parca etiam privata, in c. Cum omnia, n. 40. de Constit.
- 2 Pœna conventionis in monasteriis Monachum an possit infligi monasterio secularibus, in cap. Cum viam, numer. 29. de Regular.
- 3 De fructu in Monasterium ad agendum penitentiam non cognoscitur habitum regularem suscipere, ibidem num. 22.

Pœna falsi.

- 1 Pœna falsificationis instrumentorum, & scripturarum publicarum est legitima Canonice de falsis, in c. Pervertit, n. 24. de rebus cogn.
- 2 Nisi scriptura subreptæ fiat nulla, & infirma, ibidem numer. 25.

Vide in ver. *Falsum.*

Pœna opprobrii, vel per sententiam.

- 1 Pœna in factis negativis per negationem non incurritur nisi perculat monito, in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, num. 16. de elect.
- 2 Pœna in novellis infligitur etiam sententia non precedente, in cap. Perniciolam, n. 1. de off. Ordin.
- 3 Pœna imposita per verbum futuri temporis, intelligitur per sententiam, in c. Nobis, n. 8. & 79. de Summ.
- 4 Pœna sententia ipsi jure infligitur, nisi jure excusetur, ibid.
- 5 Pœna ubi non est finita, non est nostrum cum imponere, in cap. Si Presbyteri, n. 2. de Clericorum. mullis.
- 6 Pœna ipso jure infligitur alicui delinquenti quantumcumque occulto, in c. Absolutus, n. 1. de Hereticis.

Vide in ver. *Verba lata sententia.*

Pœna pecuniaria, commutatio.

- 1 Pœna pecuniaria non est vindicta, in cap. Presbyteri, num. 3. de pen.
- 2 Depositarum pœnarum ex Capitulo confirmari debet, qui Episcopo præfente Capituli rationem administrationis reddat, ibid. num. 33.
- 3 Prælatus in impositio pœna cavere debet à qua pecunia in c. Irrefragabili, §. Cæterum, n. 2. de off. Ordin.
- 4 Episcopus, vel alius Juxta Ecclesiasticus possit pœnam pecuniariam imponere, casumque discutere, ibid. à num. 3. usque ad num. 35.
- 5 Juxta Ordinarius potest contra commoneas procedere etiam per multam pecuniariam si illa magis timeatur, ibid. numer. 4.
- 6 Et quid in Juxta delegato, ibid. num. 5.
- 7 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 6.
- 8 Et quid in heretici data sit certa forma procedendi per confortam Ecclesiasticam, ibid. num. 7.
- 9 Statutum, vel consuetudo, ut pro quolibet delicto imponatur pœna pecuniaria non valet, ibid. num. 8.
- 10 Statutum, vel consuetudo ut ultra pœnam pœna imponatur pœna pecuniaria, tenet, nisi procedat ex radice cupiditatis, ibid. num. 10.
- 11 Episcopus potest Canonem adjuvando novam pœnam adungere, ibid. num. 11.
- 12 Episcopus, vel Prælatus, non potest pœnam pecuniariam commutare, extra judicium, ibid. num. 13.
- 13 Juxta Ecclesiasticus ubi certa pœna non est à jure statuta, potest judicialiter pecuniariam infligere, & videat illam magis temere, & ubi avaritiam studium, ibid. num. 16.

Pœna pecuniaria applicatio.

- 1 Pœna pecuniaria debet iudici seculari etiam quando punit laicum ad requisitionem Juxta Ecclesiastici, in c. Licet, num. 19. de pen.
- 2 Pœna Presbyteri interfecti pars applicatur Ecclesiæ cui præfuit, alia pars pro ipsius anima distribuitur, in cap. Presbyteri, num. 21. de pen.
- 3 Pœna pecuniaria an Episcopus possit sibi applicare, ibid. num. 4. & seq. usque ad n. 24.
- 4 Pœna pecuniaria quam Juxta Ecclesiasticus imponit per sententiam arbitrio suo, commutare debet in multas Ecclesiæ, vel in usum pauperum, ibid. num. 9.
- 5 Multas pecuniarias non potest Juxta Ecclesiasticus sibi applicare, ibid. num. 10.
- 6 Statuti conditor non potest sibi applicare pœnam pecuniariam à statuto limitatam, ibid. num. 11.
- 7 Episcopus si aliunde habeat unde vivat, non potest in suos usus convertere pœnas pecuniarias à jure, vel à statuto præfixas, ibid. num. 12. & 21.
- 8 Pœna quæ per licentiam commissi infligitur, non iterum Principis, sed publicis operibus sunt deponenda, ibid. num. 14.
- 9 Pœna pecuniaria quæ imponitur pro damnis alteri illatis, cui sit applicanda, ibid. num. 19. & 29.
- 10 Episcopus si ex denter reges an possit sibi applicare pœnas pecuniarias à jure, vel statuto limitatas, ibid. num. 18. & 21.
- 11 Pœna Clericorum non relictorum, & concubinatûs in indistinctis pœis locis, vel pauperibus sunt exagrand, ibid. numer. 21.
- 12 Episcopus quæ pœnas pecuniarias possit sibi applicare ex sententia S. Congregationis Concilii, ibid. num. 1. & seq.
- 13 Pauperes Episcoporum in materia applicationis pœnarum quælibet sit æstimanda, ibid. num. 22.
- 14 Pœna pecuniaria pauperibus magis egenis sunt conferenda, ibid. num. 23.

Poenitentia, communio.

- 1 Poenitentia signa haereticis relapsi quae sint, in c. Ad abolendam, n. 51. de Haereticis. 92
 2 Poenitentia perfecta cogit peccatorem omnia libenter perficere, ibid. num. 71. 92
 3 Carnis dilectio in immeritis poenitentis non dicitur quoad alia peccata, ibid. num. 73. 92
 4 Poenitentia a falsis quae fit, ibid. num. 75. 92
 5 Impossibilitatem futurum nullum majus in relapsio quam haereticis provertit, ibid. cum 77. 93
 6 Poenitentia ut quis censetur non sufficit docere de bonis operibus, nisi eam apparat cum abstinere à malis, ibid. num. 78. 93
 7 Sacramentorum frequentia in excommunicato impossibilitatem arguit, ibid. num. 79. 93
 8 Poenitentiam modicam Deus non respicit, ibid. n. 80. 93
 9 Poenitentia, et ea quae consistunt in animo probantur per signa exteriora, in c. A nobis, l. secundo, n. 12. de sent. excomm. 341
 10 Poenitentia signa quae sint, ibid. num. 13. 342
 11 Poenitentia alia foemina, alia publica, alia privata, in c. Manifesta, n. 2. de penit. & remiss. 288

Poenitentia publica.

- 1 Poenitentia publica pro manifesto peccato imponi debet, in c. Manifesta, o. 1. l. n. 17. de Penit. & remiss. 288
 2 Poenitentia publica quae fit, ibid. num. 11. 289
 3 Et pro quibus delictis fit imponenda, ibid. num. 12. verbi de peccatis. 289
 4 Poenitentia quae imponatur laico, qui Presbyterum interfecit, ibid. d. num. 11. 289
 5 Poenitentiam publicam qui possint imponere, ibid. num. 13. & n. 18. 19. & 20. 289
 6 Poenitentia publica injungitur pro manifesto peccato, ibid. n. 19. 289
 7 Tridentinum Concilium, & Canones jubentes pro manifesto peccato publicam injungi poenitentiam, an habeant locum in foro sacramentali, ibid. num. 18. 289
 8 Poenitentiam Episcoporum, & Sacerdotes an possint, ac debeant publicè peccantibus imponere publicas poenitentias, ibid. d. nu. 18. & seqq. 289
 9 Poenitentiam publicam ex Concilio Tridentino potest Episcopus commutare in aliam fecerit, ibid. n. 19. 289
 10 Praeati Regulariter ex Concilio Tridentino non possunt sine subdiacono manifesto peccato imponere poenitentiam publicam, sed debent eos corrigere intra septa Monasterii, ibid. num. 20. 290
 11 Poenitentia publica imponitur si delictum sit grave, & publicum, non tamen generat scandalum, in c. Quartum, n. 3. de Penit. & remiss. 301
 12 Sed contra, ibidem num. 4. 301
 13 Declaratur, ibid. num. 5. 301
 14 Poenitentia publica sine sit scandalum summovere, & ideo imponitur laico etiam pro levioribus delictis, ut vitetur scandalum, ibid. num. 4. 301
 15 Poenitentia publica pro delicto publico an Clerico sit imponenda, ibid. num. 1. & seqq. usque in fin. 301
 16 Clericus depositus sine spe restitutionis publicam, vel solemnem potest agere poenitentiam, ibid. num. 13. 302
 17 Sed dum habetur spe restitutionis, nec publicè, nec solemni poenitetur, ibid. num. 14. 302
 18 De poenitentia publica, & solemni idem est iudicium, ibidem num. 15. 302
 19 Poenitentia publica an ex stylo Penitentiarie imponatur Clerico, qui Presbyterum interfecit, ibid. num. 16. 302

Poenitentia solemnis.

- 1 Poenitentia solemnis quae fit, in c. Manifesta, num. 3. de Penit. & remiss. 288
 2 In usum revocatur à Concilio provinciali Mediolanensi. tertio, ibid. num. 3. 288
 3 Poenitentia solemnis imponitur ab Episcopo tantum, vel à Sacerdote de illius mandato, ibid. num. 7. 289
 4 Et pro peccato gravissimo totam civitatem commovet, ibidem num. 6. 289
 5 Non iteratur nisi aliud habeat confectum, ibid. num. 7. 289
 6 Poenitentia solemnis sunt infamiae, non ratione poenitentiae, sed ratione criminis publici, ibid. num. 8. 289
 7 Non promoveantur ad Ordines, nec in susceptis ministrant, ibid. num. 9. 289
 8 Episcopus tamen cum eis dispensat ad minores, sed non ad sacros, ibid. num. 10. 289
 9 Poenitentia solemnis non est injungenda Clerico, nisi deposito. Et quid de poenitentia publica, ibid. num. 14. 289
 10 Poenitentia solemnis imponitur si delictum sit grave, & scandalizans totam urbem, in cap. Quartum, num. 2. de Penit. & remiss. 301
 11 Poenitentia solemnis non imponitur Clerico nisi deposito, ibid. num. 12. & n. 13. 302
 12 Sed dum habetur spe restitutionis, nec solemni, nec publicè poenitetur, ibid. num. 14. 302

- 1 De Poenitentia solemni, & publica idem est iudicium, ibid. num. 17. 302
 2 POLLICITATIO quid sit, in cap. Cum ad nostram, n. num. 11. de elec. 284
 3 PONDEROSUS, idem qui mentis peccat, & repellitur à promotione, in c. Dolentis, n. 59. de Celeb. Milit. 287
 4 PONTIFEX non dicitur auctorem consecrationem, in c. Eam te, n. 2. de Recept. 171
 5 Vide in ver. Papa. 171
 6 Pontifices plures referuntur, qui successores sibi elegerunt, in c. Acceptum, n. 22. de Pactis. 462
 7 Contrarium, ibid. num. 33. 463
 8 Declaratur, eum 61. 465
 9 Pontificum nullus pater B. Petrum, & Bonifacium II. sibi successorem substituit, sed tantum defuncti, ibid. num. 61. 465
 10 Pontifices sex post Alexandrum III. numerantur electi, qui non erant Cardinales, in c. Licet de vitanda, n. 11. de elec. 212
 11 Pontificali auctoritas non à quolibet, sed à Deo instituta est, in c. Acceptum, n. 76. de pactis. 466
 12 PONTIFICALIA Romanum habet legis auctoritatem, in c. Presbyter, n. 41. de Sacram. non iterum. 460
 13 PONTIFICALIA in aliena diocesi ab Episcopo exerceri non possunt, in c. Cum dilectus, n. 22. de relig. domib. 498
 14 Pontificalia quomodo non sunt de substantia Pontificalis officii, sunt tamen actus peculiare Ordinis Episcopalis, in cap. Vel non est composit, n. 26. de tempor. ordinat. 370
 15 In Pontificalibus Episcopus an possit celebrare, & predicare in aliena diocesi sine licentia Diocesani, in c. Quia nos, n. 5. & num. 12. de iur. & iur. Pall. 316
 16 Et quid si Pontificalia habeant mixtionem jurisdictionis, vel officii, ibid. num. 6. & 11. 316
 17 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 9. & num. 14. & 18. 316
 18 Pontificalia exercere non possunt in alterius diocesi Episcopus, utcumque privilegatus sine Ordinaris licentia, & in personis eadem Ordinaris subiectis, ibid. num. 9. 316
 19 Idem in locis nullus diocesis, ibid. num. 10. 316
 20 In Pontificalibus an Episcopus celebrare possit, & predicare in Ecclesiis Monasteriorum excommunicatorum tota sua diocesi sine existentium in vitis earundem Ecclesiarum Regularibus, ibid. num. 11. & seqq. usque in fin. 316
 21 Pontificalia Missae celebrare non est jurisdictionis, sed honoraria, & praerogativa, ibid. num. 13. 316
 22 Pontificalia habentia mixtionem jurisdictionis, vel Officii Episcopos exercere non possunt in loco exempto sine diocesis, ibidem num. 17. 316
 23 Regulares resistentes Episcopo exercere volenti Pontificalia in eorum Ecclesiis, non ab ipso Episcopo, sed ab eorum Superioribus Regularibus sunt compellendi, ibid. num. 17. 316
 24 POPONES in Russia an sint veri Ruthenorum Parochi, in c. Quod à predecessore, n. 52. de schismat. 106
 25 POPULUS Romanus nunquam fuit usque plenitudine potestatis, in c. Consultationibus, n. 74. de Cler. argrot. 169
 26 Populum quos homines faciant, in c. Responsi, cum 54. de sent. excomm. 362
 27 Populum, seu plebem facient decem homines, in c. Vestra, n. 51. de Cohabit. cleric. & mulier. 14
 28 Pars major totum Populum representat, ibid. num. 61. 14
 29 Populus an possit statuta facere sine auctoritate superioris, in cap. Consequens, n. 34. de Ferris. 94
 30 Populi Ecclesiae Romanae in temporalibus subiecti possunt statuta condere contra pars Canonum, in cap. Cum electis, num. 162. de rellat. 177
 31 PORTIONES Monachales, seu Canonicales Ecclesiae non numeratae non dicuntur vacare, sed creantur simul ac de eis aliqui providentur, in c. Cum in magistrum, n. 14. de elec. 302
 32 Portionum de risto contra singulos Monachos videtur contra pars, & vorum pauperes, ibid. num. 15. 302
 33 Portiones plures Monachales sine incompatibiles, n. 17. 302
 34 Portiones consuetudine sedum Sabaudae, sed etiam Galliae, & Hispaniae providentur secularibus habitum succedunt, & possessionem emulsi, ibid. num. 18. 302
 35 Portiones existentes in Cathedralibus, vel Collegiis infensibiles personalem residentiam requirunt, in cap. Expositi, num. 11. de preben. 146
 36 Portio portanti accedit non personae, & assumit naturam portionis accedenti, in c. Cum percussio, n. 32. de Cler. argrot. 156
 37 Poetio Vicarius assignandus, &c. 156
 38 Vide in ver. Congreg. 156
 39 PORTIONARIIS aliis quibus licentia abbatibus fructus grossi non debentur, in c. Ad audientiam, n. 30. de Cler. non resid. 65
 40 Portionarii Seghebien. qui aliquibus tantum diebus intersunt actibus Capitularibus ex sententia Sac. Congregationis non sunt de Capitulo, in c. Nullus, n. 34. de elec. 219
 41 Idem responsum de Portionariis Consecr. qui ingreditur Capitulum pro negotiis ad Ecclesiae rem, & bona pertinentibus, ibid. num. 31. 219
 42 De Capitulo esse possunt in consuetudine etiam penitus extranei, ibid. num. 36. 219
 43 Portionarii Calcitici, qui à Rota declarati sunt esse de Capitulo, possunt eligi in Conjuratos contra Capitulares, ibidem num. 37. 219

- 1 Portionarii non possunt eligi in Concilio Tridentino in Capitulis Capitulares, nisi ex consuetudine, privilegio, aut statuto Ecclesie sint in omnibus, & per omnia de Capitulo, ibidem num. 38. 150
- 2 Portionarii, & dimidi portionarii Separant. Corduben. & Absoluti, de actum propositi non esse Capitulares, ibid. n. 39. 150
- 3 Portionarii faculares in Collegiis regularibus non Incurunt in absentia distributiones quodasmodi ex casu sine iure expectandi, in c. Licet, n. 64. de prob. 137
- 4 Nec ipsa absentibus debentur fructus nisi pro tempore quo ex iuramento, hoc consuetudine Ecclesie ipsa absente licet, modo non sita tres menses, ibid. num. 67. 137
- 5 PORTUS, de Portu idem iudicatum quod de urbe, in c. Inter cetera, n. 28. de refcripto. 149
- 6 POSITIONUM usus admittitur etiam in spiritualibus, in cap. Dudum, II. secundo, n. 1. de elect. 169
- 7 Ponere nihil perit, sed factum narrat, in c. Olim, num. 47. de lit. contestat. 35
- 8 Positiones fieri possunt etiam ante litem contestationem, ibid. num. 47. 35
- 9 Positiones eae in iudicio introductae, ibid. num. 49. & 50. 35
- 10 Positio universalis nunquam in dote contestationem facit, nisi positionem habeat adiunctam, ibid. num. 50. 36
- 11 Positionis diffinitio quae sit, & quae sint de illius substantia, ibidem de diffinitio, n. 51. aliquae in fin. 36
- 12 Definitio Auctoritas ponitur, & per partes explicatur, num. 55. ut quae in fin. 36
- 13 Positiones in causa fieri possunt tam per adorem, quam per eum, ibid. num. 54. & 59. 36
- 14 Positiones in quo dicitur ab interrogatorio, ibid. num. 56. 36
- 15 Ponere omnia quae ponit dispositor intelligitur consisti, ibidem num. 57. 36
- 16 Actor licet per positionem rei, ita & reus per positionem Actoris relevatur ab onere probandi, ibid. num. 58. 36
- 17 Positio debet esse affirmativa, & non negativa, ibid. num. 60. & 61. 36
- 18 Positio negativa nihil potest, sed removere, ibid. num. 64. 36
- 19 Nec dicitur positio, sed interrogatio nisi quatenus habeat implicitam affirmativam, ibid. num. 65. 36
- 20 Positioni negativae an, & quando fit respondendum, ibid. num. 66. 36
- 21 Quid si negativae fit constans, ibid. num. 69. 36
- 22 Et quid si positio negativae non coarctetur fit de facto ejus contra quem ponitur, ibid. num. 70. 36
- 23 Positioni negativae non constituit de facto alterius an debeat respondendi, ibid. num. 71. 36
- 24 Et quid si sit nulla de facto partem proprio, & partem alieno, ibid. num. 74. 36
- 25 Positiones negativae si negatas suadeat, hodie admitti possunt, etiam ante alia probata non possunt, quam per confessionem partis, ibid. num. 77. 37
- 26 Positionem duplici, vel multiplex factum contineri non est respondendum nisi divinitus vel declaratur, ibid. num. 76. 37
- 27 Positionem multiplex negans an valeatur singula negare, ibid. num. 77. 37
- 28 Positio generalis, obscura, injecta, implicita, aequi voca, incerta, capiosa, alternativa respondendi non debet, ibid. num. 78. 37
- 29 Positio iura idem de casu leges, vel glossae non admittitur, ibid. num. 79. 37
- 30 Fallit in iure consuetudinario, vel municipali, ibid. num. 80. 37
- 31 Positio omnino impertinens non debet admitti, ibid. n. 81. 37
- 32 Positio pertinet quae dicitur, ibid. num. 82. 37
- 33 Positioni de qua dubitatur eam fit pertinens an, & quando fit respondendum, ibid. num. 83. 37
- 34 Positiones non sunt in criminalibus nec recusant respondere habere pro confesso, ibid. num. 84. 37
- 35 Positioni criminosa an quando fit respondendum, ibid. n. 85. 37
- 36 Positiones medio iuramento sunt iudici in scriptis ostendenda, ibid. num. 86. 37
- 37 Positionibus an, & quando responderi possit per Procuratorem, vel cum presentia Advocati, ibid. num. 87. 37
- 38 Reus super positionibus a qua fit interrogandus ibid. num. 89. 37
- 39 Positio in quo dicitur ab articulo, ibid. num. 90. 37
- 40 Positionibus an responderi possit per verbum credi, vel non credi, ibid. num. 93. 38
- 41 Ex an in ipsiusmodi responso censatur de criminalitate, an de veritate, ibid. num. 94. 38
- 42 Et quid ad eum qui incurritur perjurium, ibid. n. 95. 38
- 43 Advocatorum prava suggestio in positionibus negandis, ibidem num. 97. 38
- 44 Positiones super matrimonio an fieri possint coram iudice faculari, in c. Tuam, n. 56. de ordin. cognit. 107
- 45 Positiones iurate faciunt inter alios administralem, in c. Lator, n. 14. Qui filii sunt legit. 38
- 46 POSSESSIO temporis, cuius initio non est memoria, non habet vim rei, nisi adit capacitas in possidente, in c. Cum contingat, n. 8. & seq. de foro compet. 69
- 47 Positio sola non suffragatur inferiori contra Episcopum in interdicto Uti possidentis, in c. Inter cetera, num. 13. & 19. de Offic. Ordin. 53
- 48 Positio ricala in concursu ubi probationes sunt pures an, & quando prevaleat, in c. Auditis, num. 4. vers. Quorum sen-

- tencia, & per scripto. 53
- 49 Positio unius non interruptit possessionem alterius in his quae possunt esse penes plures nichilominus, ibid. num. 14. 176
- 50 Nec in diversis partibus possessionibus, ibid. num. 15. 176
- 51 Nec in diversis partibus possessionibus alterius in corporalibus, vel in rebus oppositis. Secus in incorporalibus, vel non oppositis, ibid. num. 19. 176
- 52 Positio fundi uti acquiratur non oportet omnes glebas circumvallari, in c. Cum olim, n. 31. de per scripto. 180
- 53 Positio ricala, & quae fontem habet a jure praefertur in concursu, ibid. num. 71. 180
- 54 Positio non acquiritur sine animo, in c. Quisno, n. 30. de translat. Episcop. 319
- 55 Positio facti sufficit aliquo colore citi dimitti non potest, licet Supponat licentiam, in cap. Nisi cum primum, num. 41. de renunciat. 319
- 56 Possessionem suam potest Episcopus excommunicatione tueri tam licet pendente coram Papa vel Metropolitanis, in c. Procuratoris, n. 31. de censib. 348
- 57 Positio licentiam suam Episcopus dimittere non tenetur quatenus cum subditis contradicit, & de iure suo probationes ostendit, ibid. num. 44. 349
- 58 Positio quando dicitur coloris juris habere, & quando non, in c. Literarum, n. 33. de Concell. per b. 197
- 59 Positio incolorata differt a penitus incolorata secundum Jo. de Imol. ibid. num. 37. 197
- 60 Contrarium, num. 36. 197
- 61 Positio juris Canonialis qualiter fit articulanda, in c. Dilecto, n. 10. de proben. 213
- 62 Positio aliquid statui, vel qualicunque transferat onus probandi in Adversarium, quando illa qualitas, quae inest, hinc capta in esse ab ordine regit in c. Lator, n. 11. & seq. & n. 54. usque ad n. 63. Qui filii sunt legit. 81
- 63 Positio bonorum subiectionem fideicommissi veram legitimam requiritur, non debetur nisi filius ex legitimo matrimonio procedat, ibid. num. 56. 84
- 64 Quasi positio ex unico non acquiritur, ibid. num. 28. 84
- 65 Nec requiritur per scriptum, nisi in petitorio, ibid. num. 29. 84
- 66 Centenaria positio titulum non requirit, in c. Cum Ecclesia, n. 31. de caus. pos. & prop. 113
- 67 Et quod hoc equiparatur immemorabili, ibid. num. 36. 112
- 68 Si Papa de aliquo facultatem capendi possessionem potest adscribere, intelligitur nisi positio fit plena, in c. Cum olim, n. 39. de sens. & re iudic. 186
- 69 Possessionem suam qualiter Episcopus tueri possit. Vide in ver. *Episcopatum non potestatem*. Et in ver. *Excommunicationis quas ad confect.*
- 70 Positio contra qui sufficit ad repellendum proprietarium si fit ad iura vera praesumptione aliquid tituli, licet clare de quatuor titulis non consistit, in c. Cum veniens, n. 7. de Instit. 182
- 71 Positio contra qui regulariter non prodest contra proprietarium in iudicio proprietatis, nec relevat ab onere probandi, ibidem num. 8. 182
- 72 Positio longissimi temporis sufficit ad praescribendum etiam sine scientia, & potestate, ibid. num. 17. 182
- 73 Positio dicitur unquam ad eff. cum per se sumendum titulum si sit de consensu, in c. Licet, n. 31. de Simon. 19
- 74 Positio in foro consuetudinis non fit per libertatem humanam, sed pro obligatione abolendi ab acta illicito, in c. Ne inartans, n. 21. de Condit. 73
- 75 Positio non tenetur in prejudicium sui iuris appellationem admittere aut probationes exspectationis perire, in c. Procuratoris, n. 31. de censib. 148
- 76 Positio potest etiam armis resistere Episcopo violento, ibidem num. 46. 149
- 77 Quamvis de proprietate liqueat, ibid. num. 46. 149
- 78 Positio fit confirmata habet a iudice, vel ab aliquo colore iuri, factum in iudicio tunc Prator, in c. Literarum, num. 34. de Concell. per b. 197
- 79 Positio remanet qui titulum habuit ab initio, licet per poenam partem privetur, in c. Absolutus, n. 21. de Hereticis. 99
- 80 Positio dicitur habere poenam per se manifestam nullum jus habet, in c. Ne inartans, n. 307. de Condit. 67

Possessor bona fidei qui.

- 1 Possessor bonae fidei dicitur qui ignorat se alienum possidere, & cogitatione domini possidentem c. Gravius, n. 41. de rebus spoliatis. 216
- 2 Item qui credit venditorem esse dominum, ibid. num. 42. 216
- 3 Possessorum bonae vel male fidei multiplex distinctio, ibid. n. 44. 216

Possessor bona fidei quando fructuum acquisitionem, & restitutionem.

- 1 Possessor bonae fidei semper sine titulo facit fructus industriales suos, & naturales in quantum eos consumpsit: sed naturales restituere nunquam facit suos, in cap. Gravius, num. 45. de rebus spoliatis. 216

- 1 Si verò habuit titulum, fructus bonae fidei suos etiam naturales non consumptos, ibid. num. 46. 116
- 2 Consumptio in fructibus carvilibus idem operatur quod in illis, & cultura in industrialibus, ibid. num. 47. & 48. 116
- 3 Possessor bonae fidei etiam sine titulo suos facit fructus civiles, quos diligenter sua percipit, & eis solvens liberatur, ibid. num. 49. 117
- 4 Si verò ex diligenter alterius facit quidem fructus, sed eis solvens non liberatur, nisi habente pulam causam solvendi, ibid. num. 50. & 51. 117
- 5 Possessor bonae fidei tenetur restituere fructus, quos non fecit suos si extante eo modo, quo teneatur ipsam restituere, & sic rei venditione, ibid. num. 51. 117
- 6 Si verò sine consumptis, & ex eis factus est locupletior, teneatur illius restituere conditione sine causa, vel conditione generali, ibid. num. 52. & 53. 117
- 7 Possessor bonae fidei an in dubio ex fructibus naturalibus consumptis praesumatur scilicet locupletior, ibid. num. 54. 117
- 8 Possessor bonae fidei in quibus casibus facit fructus suos, nihilominus si extante tenetur illis restituere officio iudicis, ibid. num. 55. & 56. 117
- 9 Possessor bonae fidei post consumptionem fructuum quos suos fecerat etiam industrialis, & civiles, seu illorum affirmationem restituere tenetur conditione sine causa quatenus ex illis talis est locupletior, ibidem numer. 57. & 58. sed vide num. 60. 117
- 10 Possessor qui ab initio fuit bonae fidei, & post effusus est male fidei an faciat fructus suos, in d. c. Gravia, n. 97. & 98. 118
- 11 Quid si mala fides superveniat cum mutatione personarum, ibid. num. 98. 118
- 12 Et quid si in eadem persona, ibid. num. 100. 120
- 13 Huius habens malam fidem cum defunctus haberet bonam, fructus suos non facit, ibid. num. 98. 120
- 14 Mala fidei supervenit cum personarum mutatione impedit fructuum acquisitionem, ibid. num. 99. 120
- 15 Mala fides tam praesumpta, quam vera supervenit sine personarum mutatione non impedit acquisitionem fructuum, ibid. num. 100. & 101. 120
- 16 Et quid spectat huiusmodi acquisitio, n. 113. 121
- 17 Quod fructuum acquisitionem solum iuratum spectandum est, ibid. num. 101. 121
- 18 Contrarium, ibid. num. 106. 120
- 19 Mala fides supervenit de iure Canonico an impedit fructuum acquisitionem, ibid. num. 104. 120
- 20 Distributiones quotidianas perceptas, vel percipiendas an possessor bonae, vel male fidei restituere tenetur. 120

Vide in ver. *Distributiones quando restituenda*.

- 1 Fructuum quoad acquisitionem spectanda sunt singula temporis momenta bonae, vel male fidei, ibid. num. 106. 120
- 2 Possessor bonae fidei tenetur restituere fructus etiam industriales, & consumptos a die morte suae, ibid. num. 110. & 111. 121
- 3 Possessor bonae fidei post litem motam incipit male fidei possessor fore, & de qua praedicta tenetur, ibid. num. 112. 121
- 4 Et hoc ex praesumptione juris, & de iure, adeo ut quatenus in iustam causam litigandi habuerit, & fructuum restitutionem post excusatur, ibidem num. 113. 121
- 5 Et teneatur restituere non tamen perceptos, sed etiam qui percipi poterant a die morte litis, ibid. num. 114. 121
- 6 Quod procedit si titulum non habuerit, ibid. num. 115. 121
- 7 Nisi occupaveris rem huc pendere, ibid. num. 116. 121
- 8 Possessor bonae fidei ante litem motam non solum condempnari à Rota ad restitutionem fructuum, ibid. num. 119. 121
- 9 Nisi adhuc extiterit, vel ex consumptis factus sit locupletior, ibid. num. 122. 122
- 10 Neque ad hoc requiruntur bona fides positivè, sed sufficit abesse malam fidem, ibid. num. 120. 121
- 11 Possessor bonae fidei an teneatur restituere fructus extantes, vel consumptos, ex quibus factus est locupletior, aut eorum affirmationem etiam ante mortem litis, ibid. num. 123. 122
- 12 Possessor ab initio male fidei, postea bonae fidei an faciat fructus suos. 122

Vide infra in ver. *Possessor mala fidei quoad fructuum, &c.*

- 1 Fructus pertinent ad bonae fidei possiderem, & non ad proprietarium, in c. Consultationibus, n. 6. de pueris. 120
- 2 Possessor non tenetur in praedium sine iura appellationem administrare, aut probationes exemptionis recipere, in c. Procuratores, n. 31. de Censib. 122

Possessor mala fidei quis.

- 1 Possessor male fidei dicitur verè, & iuris praesumptione, in c. Gravia, n. 97. de rebus spoliat. 116
- 2 Possessor male fidei verè dicitur, qui possidet rem, quam pro certo scit esse alienam, ibid. num. 98. & 100. 116
- 3 Item in quo pro certo scit rem non esse suam, ibid. num. 99. 116
- 4 Possessor male fidei iuris praesumptione dicitur ille, cum quo super rei, seu dominio rei, huius contestatur, ibid. num. 40. & 100. & 110. & 111. 116
- 5 Possessor male fidei an quis efficiatur per solam denunciationem, ibid. num. 41. 116
- 6 Possessorum male, vel bonae fidei multiplex definitio, ibidem num. 44. 116

Vide in ver. *Fructuum condempnatio*.

- 1 Mala fides praesumptiva oritur post lris contestationem, & mala fides vera post rem iudicatam, seu titulum evictum, in d. c. Gravia, n. 100. de rebus spoliat. 122

Possessor mala fidei quoad fructuum acquisitionem, & restitutionem.

- 1 Possessor videlicet cum cum fructibus etiam qui percipi poterant, restituere, & damnas rescire, & de iniuria facti iocare compellitur, in c. Gravia, num. 1. & 7. cum quatuor seq. de rebus spoliat. 117
- 2 Possessor male fidei etiam non videlicet iure habere titulum, & non fructus etiam industriales non facit fructus, ibidem numer. 61. 118
- 3 Fallit si sine consumptis, & ibid. num. 62. 118
- 4 Et quid in fructibus civilibus, ibid. num. 63. 118
- 5 Possessor male fidei sine titulo tenetur de fructibus perceptis, & qui percipi poterant, ibid. n. 64. 118
- 6 Et percipi si extante rei possit rei venditione si sunt consumpti, conditione sine causa, vel impula, aere rei venditione unum, ibid. num. 65. & 66. 118
- 7 Idem conditio futura, ibid. num. 67. 118
- 8 Possessor male fidei sine titulo fructus consumendo dicitur fructum committere, non autem percipiendo, ibid. num. 67. 118
- 9 Possessor male fidei sine titulo de fructibus percipiendis convenit officio iudicis, ibid. num. 70. 118
- 10 Possessor male fidei cum titulo tenetur de fructibus perceptis, non autem de percipiendis, ibid. num. 71. 118
- 11 Fallit in quatuor casibus, in quibus etiam de percipiendis tenetur, ibid. num. 73. 119
- 12 Item fallit in eo qui studiosè patitur fructus maturos corrupti, ibid. num. 73. 119
- 13 Item in eo qui mala fide possidet rem minoris, ibid. n. 74. 119
- 14 Item fallit generaliter cum titulus est à iure reprobatum, ibidem num. 75. 119

Mala fides supervenient verè, vel praesumptivè per lris contestationem an impedit acquisitionem fructuum.

Vide supra in ver. *Possessor bona fidei quoad fructuum acquis.*

- 1 Possessor, qui ante litem motam fuit in mala fide, condempnatur ad restitutionem fructuum à die occupationis seu mutationis, in c. Gravia, n. 121. de rebus spoliat. 122
- 2 Possessor qui ab initio fuit male fidei, an faciat fructus suos, ibid. num. 122. & 123. usque ad n. 124. 122
- 3 Quod si bona fides superveniat cum personarum mutatione, ibid. num. 125. 122
- 4 Et quid si superveniat sine mutatione personarum, ibidem num. 126. 122
- 5 Bona fides heredit, qui succedit de iure malam fidem habenti, & non prodest quoad fructuum acquisitionem ibid. num. 130. 122
- 6 Fructus percipient cum mala fide dicitur fructum committere, & illis uti necesse non potest, ibid. num. 133. 122
- 7 Succesor irregularis non succedit in iuram eorum, à quo causam habet, & bona fides supervenit prodest ei quoad fructuum acquisitionem, ibid. num. 135. 122
- 8 Praesumitur an succedat in bonam, vel malam fidem Praedecessor. 122

Vide in ver. *Tralacis quoad successorem, &c.*

- 1 Bona fides supervenient in eadem persona cum legitima causa, quando se bonae fidei possiderem, & prodest quoad acquisitionem fructuum, & scilicet supervenit abique legitima causa, in d. c. Gravia, n. 140. & 141. de rebus spoliat. 122
- 2 Possessor male fidei ab initio, qui postea ex sola cogitatione putat se habere bonam fidem non facit fructus suos, ibid. num. 141. 122
- 3 Possessor male fidei respectu fructuum beneficii an dicatur proprius fructum committere, in cap. Dudum, l. secundo, n. 108. de elect. 129
- 4 In POSSESSORIO summariissimo agitur de modico, & reparabili praedium, in cap. In nomine Domini, numer. 24. de rebus. 127
- 5 Possessorium summariissimum est praeparatorium possessorii pleni, agitur ad quod si habet fructus plenum possessorium ad pretorium, ibid. num. 27. 127
- 6 Possessorium recuperanda, & pretorium an eadem persona communi possunt, & utrumque unica sententia terminatur, in c. Constatutis, n. 6. de fil. presby. 127
- 7 Possessorio, & pretorio si spoliatum final agitur, & possessionem, & spoliationem probat sed non dominium, obstat in posse sacro, sed succumbit in pretorio, in c. Cum Ecclesiam, l. de caus. posses. & propriet. 109
- 8 Possessorium datur etiam in incorporealis, in causis tamen civilibus, non autem criminalibus, in cap. Ne iniuria, n. 107. de Constitut. 109

Vide in ver. *Interdictum*.

- 1 POSSIBILE non dicitur quod fieri non potest absque dispensatione, in cap. In Ecclesia, numer. 13. de Capell. Monach. 102
- 2 POSSIDENS nomine alieno non potest praescribere, nec novum statum beneficio impetrare, in cap. In Ecclesia, num. 21. de Capell. Monach. 102

- 2 Possidere qui non potest, in non potest praefigere, in cap. Quanto, num. 34, de Consecr.
- 1 Possidere tenetur iure divino in beneficiis Curatis personarum circumscriptis illis, & literis, in cap. Dudum, in secundo, num. 26, de elect.
- 2 Possidere quis non dicitur rem pacifice, si super ea quæstio sit movetur, in c. Si quis, n. 7, de consue. vel. vel. muel.
- 2 Possidendi causam nemo potest sine iure iusta, & legitima causa superveniente, in cap. Gratia, num. 142, de Rest. Spoizat.
- 2 Possidenda per decennium plura beneficia incompatibilia, & allegat si tuum amittit, an sit admittendum ad probandum titulu per juramentum, in c. Licet Heli n. 32, de Simonia.
- 1 Possidendi melior est conditio in materia iusticia, & in foro iudiciali, non autem in materia aliam veritatem, & in foro conscientie, & refellitur opinio contraria, in cap. Ne imitari, n. 173, de iur. iur. ad n. 211, de Consecr.
- 1 POSSUMUS ad solam quam commode possumus, in cap. Ad n. 62, de iur. iur. ad n. 2, de Eccl. ad iur.
- 2 POSTLIMINIUM diffinitio in cap. Per tuas, in primo, num. 37, de Simonia.
- 2 Postliminio reversi secundum legem datur actio rescissoria inter quædæm, sed secundum Canones recuperant omnia non obstante quocumque temporis cursu, ibid. n. 36, & seq.
- 2 Postliminio secundum Canones locum non habet quantum ad hoc, ut Christiani servi ecclesiæ capientem, sed bene quantum ad hoc ut reversi omnia recuperent, ibid. n. 38.
- 2 Postliminio carens qui armis viis se tempore dediderunt, ibidem num. 39.
- 2 Postliminio qui non habet locum in Officiis minoribus Regularium, sed bene in Prelaturis electivis, etiam si non sint perpetuas, sed ad certum tempus, ibid. n. 41, & seq.
- 2 Postliminio reversi ita cum recuperant postliminio, & munera etiam civilia, & cuncta et incoluntia servantur, ibid. n. 43.
- 2 Postliminium dicitur habet caput, alterum fundatur super veritate, alterum super fictione, ibid. n. 44.
- 2 Tutor si fit caput ab hostibus desinit esse tutor, sed reversus recipit talem prout postliminio, ibid. n. 45.
- 2 Vide in ver. Capitur.
- 2 POSTULATIO per quam privata, vel minor utilitas communi, vel major praestetur, vel qua si ad maiorem recta parte Collegii, admitti non debet, in cap. Bonae memoriae, n. 1, & seq. de postul. Praetor.
- 1 Postulatio facta à non majore parte Capituli potest repudiari, nec ulla sit impo postulanti, ibid. n. 42.
- 1 Postulantes facient impossibilibi pro ea vice font privati poestatis postulandi, ibid. n. 44.
- 1 Postulatio per acquirere postulationem postulationi fieri superiori preterea, nec licet postulanti bus rellit, ibidem num. 49, & 78.
- 1 Postulatio, & superior possunt simul recedere à postulatione, etiam postulatione contradicente, ibid. n. 50.
- 1 Postulatio qui ante admittunt postulationem se administrationi immittunt privatur omni commodo postulationis, ibidem num. 54.
- 1 Et Postulantes qui cum admittunt eligendi, & postulandi facultate privantur, ibid. n. 55.
- 1 Idem in nominato, num. 56.
- 1 Postulatio innatur magis gratia, quam iusticia, ibid. n. 59.
- 1 Postulatio quid sit, ibid. num. 60.
- 1 Postulatio admittitur, electio confirmatur, ibid. n. 61.
- 1 Postulationem non cogitur Praeatus concedere, ibid. n. 62.
- 1 Debet tamen compelli per superiorem si iusta causa exigit, ibidem num. 63.
- 1 Praeatus non concedit postulationem tenetur illi providere de consilii beneficio, ibid. n. 64.
- 1 Postulationem concedere factam si superior non admittit injunctam inferi, ibid. n. 66.
- 1 Postulatio fit de intelligibili pura ex parte, licet, vel illegitima, ibid. n. 72.
- 1 Criminosus est impossibilis, ibid. n. 74.
- 1 Postulatio, & nominatio quam solemnitatem requirant, ibidem num. 76.
- 1 Postulatus est beneficiarius non possit praeterea iniquus, tamen potest cogi, ut de nolente fiat volens, in cap. Quanto, num. 119, de trans. Episc.
- 1 Postulatio, & electio sibi invicem adversantur, in cap. Publicato, num. 41, de elect.
- 1 In Postulatione an licita sit variatio publicato scrutinio, ibid. n. 48, & seq. usque ad n. 78.
- 1 In Postulatione nulla forma reperitur à jure praescripta, ibidem num. 50.
- 1 Nec per eam requiritur postulatio, ibid. n. 57.
- 1 Postulatio quid sit, in cap. Clerici, n. 31, de postul.
- 1 Postulatio, & electio non valet si qui dicat Postulo, & eligo ut melius valet potest, in cap. Et si unanimitate, num. 7, de Postular. Praetor.
- 1 Postulationum consensus non est liber, cum ab alieno arbitrio dependat, ibid. n. 11.
- 1 Postulatus si consensit, eo ipso refellitur tanquam ambitiosus, ibid. num. 12.
- 1 Postulatio quid sit, & in quo differat ab electione, ibid. n. 17, & 19, 216

- 1 Postulari non possunt, qui propter vicium eligi prohibentur, ut criminosis, ibid. n. 16.
- 1 Declaratur, ibid. num. 18.
- 1 Postulandi quis sine, ibid. n. 18.
- 1 Postulantes dignum sunt praesentationem factam Superiori possunt variare, sed postulantem indignum non, quis sine ipso pariter variari, in c. Cum vos, n. 47, de off. ordin.
- 1 POTENTIA generandi in masculis, & feminis in quam aliquæ agerem praetendatur, in cap. Cum sis, num. 40, de Convent. Conjugar.
- 4 Potentia actualis concordandi non est de substantia matrimonii jure naturae vel divino, sed potestatem tantum, in c. De illis, in secundo, num. 31, de despons. iur. iur.
- 1 Potentia ita demum attenditur cum est facili reducibilis ad actum, in c. Cum sit, n. 34, de act. & qualis.
- 1 Potentia est de genere bonorum, in cap. Responsio, n. 99, de testam.
- 1 Potentia actus proxima in favorabilibus habetur pro actu, in c. Expectande, & Qui verò, n. 51, de proben.
- 1 Potentia ejus est cupis est actus, in cap. Acceptimus, num. 37, de Pactis.
- 1 Potentia reducta ad actum reponitur in primo statu, in cap. Dum multa, num. 37, de proben.
- 1 Potentia ad operationem reducitur, in cap. Et parer, num. 33, de Cler. agros.
- 1 POTENTIORIBUS partes esse non possumus, in cap. Henricus, n. 4, de Cler. pugn. in duell.
- 1 POTENTES qui dicantur, in cap. Quisquis, num. 24, de elect. pap.
- 1 Prout verbum est facultatis, in cap. Henricus, n. 11, de Cler. pugn. in duell.
- 1 Praecedente negotio induci necessitatem praesentis, & privati potentia, in c. Cum dilectus, n. 17, de consuetud.
- 1 Et reddi actum de jure impossibilis, in cap. Causam, num. 31, 30, & seq. de elect.
- 1 Praecedente negotio non privatur potentia quando hinc resultat absonus intellectus, ibid. n. 31.
- 1 Negativae prolatum necessitatem importat, in cap. Porreceptum, n. 10, de Regular.
- 1 Prout verbum non importat necessitatem, in cap. Tu nobis, n. 12, de testam.
- 1 Prout verbum est postulat verba an importent decretum irritum, in cap. Causam, num. 4, de elect.
- 1 Prout verbum aliquando exponitur, idem non debet, ibidem num. 10.
- 1 POTESTAS elarivum etiam in actu potest esse fine beneficio curato, sed non e converso, in c. Cum peridem de pactis, n. 37.
- 1 Potestas jurisdictionalis est per scripturam, potestas ordinis fecus, in cap. Nullus, n. 3, de Paroch.
- 1 Potestas, & voluntas requiruntur ad quem libet actum expediendum, in cap. Super inordinata, n. 2, de proben.
- 1 Potestas Ordinis est indelebilis, potestas Jurisdictionis secus, in c. Presbyter, n. 14, de Sacram. non irritat.
- 1 Potestas spiritualis duplex, Sacramentalis, & jurisdictionalis, in cap. Quid si praedictor, num. 31, de testam.
- 1 Potestas Sacramentalis, & jurisdictionalis quae fit, & in quibus consistant, in c. Securus, n. 16, de suppl. neq. Prelat.
- 1 Potestas Ordinis neque ex intervallo neque in actu concessio recipit divisionem, seu limitationem, ibid. num. 38, & seq.
- 1 Potestas Ordinis non recipit limitationem five competat de jure communi, five ex privilegio Papae, ibidem num. 40, & 46.
- 1 Potestas jurisdictionis cujusmodi est absolutio Sacramentalis restringitur ad subditi tantum, ibid. n. 44.
- 1 Potestas ordinis ad usum, jurisdictionis ad usum suum proximam attribuit, ibid. n. 48.
- 1 Potestas delegatur curae Episcopae per Concilium Tridentinum attribuit, in cap. Ad audentiam, in primo, num. 46, de Eccl. ad iur.
- 1 Potestas Ecclesiae ad peccatum fieri non extenditur, in cap. Confusationibus, n. 46, & 70, de Cleric. agros.
- 1 Potestas defectus in genere semper reddit actum ipso jure nullum, in cap. Acceptimus, num. 44, de pactis.
- 1 Potestas extraordinaria magis est restringenda quam ordinaria, in cap. Literas, n. 25, de concess. proben.
- 1 Potestas Ordinis datur determinata ad aliquod speciale ministerium divini cultus, non autem ad eamque communiter fuit à toto ministerio Collegio, in cap. Cum contingat, num. 27, de test. & qualis.
- 1 Potestatem duplicem habens, in dubio censetur ea usus, per quam actus fulminatur, in cap. Et parer, n. 37, de Arbitr.
- 1 Potestas duplex requiritur ad Ordines conferendos, in cap. Aqua, n. 10, de consecr. Eccl. vel altus.
- 1 Potestas ligandi quae legitime imponendi non potest esse nisi Superioris, in c. Significasti, n. 14, de elect.
- 1 Potestas communi impatiens consistit est, ibid. n. 16.
- 1 Potestas defectus nunquam fuppletur ex causa quantumcumque urgenti, in c. Nimi, n. 12, de bl. Presbyter.
- 1 Potestas Sacramentalis non potest auferri ab Ecclesia, in cap. Perniciosis, n. 44, de off. ordin.
- 1 Potestas jurisdictionalis est ex injunctio hominis, nec immobili

- licet ad hunc. *ibid.* num. 45. 373
- 1 Potestas clavium non recipit interpretationem restrictivam, *ibid.* num. 67. & in cap. Nisi cum pridem, num. 66. de Remun. 343
- 1 Potestas, quae confertur Episcopo in consecratione an astringat rationem characteris, in cap. Requirat, num. 34. & seqq. de ordinat. ab Episc. 380
- 1 Potestas conferendi minores ordines quam accipit Abbas in impositione manuum, potest in totum ab Ecclesia auferri, *ibid.* num. 37. 380
- 1 Potestas spiritualis duplex, *ibid.* num. 44. 382
- 1 Potestas tam est altior, quantum ad plura se extendit, *ibid.* num. 92. 387
- 1 Potestas clavium tribuitur haberi in ordinatione, actu vero in collatione beneficii curat, in cap. Cum pridem, num. 31. de pact. 649
- 1 Potestas recte ordinandi pendet a jurisdictione, in cap. Cum inter vos, n. 10. de sens. & re jud. 188
- 1 Potestas duplex in Papa, in cap. Consultationibus, num. 73. de Cler. negot. 169
- 1 Potestas plenitudo quid sit, & qualiter diffinitur, *ibid.* 169
- 1 Potestas Ordinis competere non potest nisi ex consecratione, vel ex concessione Papae, in cap. Statuimus, num. 41. de suppl. neglig. Prelat. 373
- 1 Potestas clavium non recipit interpretationem restrictivam, in cap. Permissum, n. 69. de off. ordin. 374
- 1 Concessio libere potestatis censetur restricta ad limites juris, in c. Permissum, n. 35. de off. ordin. 373

Præbenda, communis.

- 1 Præbenda an, & quando consistat in mera temporalitate, & cadat etiam in laicum, in cap. Cum pridem, num. 92. de pactis. 655
- 1 Præbenda quid importet, *ibid.* num. 100. 656
- 1 Præbenda ratione Ecclesiae in qua sita est dicitur major Parochiali, in cap. Excipiendo, q. 3. Quid vero, num. 37. de præben. 118
- 1 Contrarium, *ibid.* num. 17. 118
- 1 Præbenda non est de substantia Canoniciatus, in cap. Cum M. n. 16. de Constitut. 113
- 1 Præbenda quid sit, *ibid.* num. 17. 114
- 1 Præbenda collata censetur collatus & Canoniciatus, *ibid.* num. 38. 114
- 1 Præbenda non est ita affecta Canonico noviter recepto, ut collatio alteri facta non teneat, *ibid.* n. 57. & 62. 116
- 1 Præbenda Canonice annexa, est sui spiritualis indivisibile, in c. Dilecto, num. 7. de præben. 112
- Vide in ver. Canonici, Canoniciatus,
- Præbendæ quoad unionem.
- Vide in ver. Præbendæ, Canoniciatus,

Præbendæ quoad ætatem.

- 1 Præbenda Sacerdotalis ab Ordinario conferri potest existenti in vigesimo ætatis anno, in cap. Cum in cunctis, num. 64. de elect. 148
- 1 Præbenda Subdiaconalis hodie obtineri potest in vigesimo primo, Diaconalis in vigesimo secundo, Presbyteralis in vigesimo quarto anno inchoato contra opinionem quorundam recentiorum, *ibid.* num. 61. 249
- 1 Præbenda Subdiaconalis conferri potest habenti viginti annos compleros, *ibid.* num. 69. 249
- Vide in ver. Canoniciatus.
- Vide in ver. Aetas in Beneficiis,

Præbendarum collatio.

- 1 Præbendarum collatio de generali consecratione spectat ad Episcopum solum sine consensu Capituli, in cap. Cum Ecclesia Vulnerata, num. 3. de elect. 279
- 1 Præbendarum collatio in collegiata Ecclesia ad quem spectat de jure communis, *ibid.* n. 22. 281
- 1 Præbenda vacans non Canonica numeratur, sed aliam numerum recipere consensit debet, ubi præbendæ sunt distinctæ, in cap. Dilectus, n. primo, n. 12. de præben. 104
- 1 Præbendas non potest hodie Episcopus suppressere, si illarum tenuitati possit per unionem beneficiorum simplicium occurrere, in c. Ex parte, n. 14. de Constitut. 126
- 1 Præbendæ Patronatus laicali Episcopus suppressere non potest sine consensu Patroni. Secus si sint Patronatus Ecclesiastici, *ibid.* num. 17. 126
- Vide in ver. Collatio.

Præbendarum erectio.

- 1 Præbenda in dubio presumitur erecta de bonis communibus Ecclesiae, in cap. Cum Ecclesia Vulnerata, n. 13. de elect. 280
- 1 Præbendæ duæ ex una possunt constitui si rationabilis causa labat, in cap. Nisi esset, n. 34. de præben. 108
- 1 Præbendæ duæ si ex una constiterint, præbenda non dividitur, sed sunt duæ præbendæ integre, pro duobus Canonici, *ibid.* n. 67. 111

Præbendarum onera.

- 1 Præbendæ vacanti possunt Prelatus, & Capitulum honestum onus imponere ad quod Præbendarius teneatur, in cap. Significatum, num. 1. de præben. 10
- 1 Contrarium, *ibid.* num. 2. 11
- Vide in ver. Beneficiis quoad fundationem, & onera.

Præbendæ quoad Ordines.

- 1 Præbendæ, & portiones in Cathedrali Ecclesia ex Concilio Tridentino non habent absoluti Ordines sacros annexos, sed Episcopus cum consilio Capituli distribuire debet quibus quilibet ordo annexus esse debeat, in c. Cum in cunctis, n. 70. de elect. 149
- 1 Canonici ratione præbendæ subdiaconalis dicitur subdiaconus licet ex accidenti sit Presbyter, & Missam solemnem non celebret, sed inseruit in officio Subdiaconi, & sedet post Canonicos Diaconos, *ibid.* num. 11. 143
- Vide in ver. Canonici.
- Vide in ver. Beneficiis quoad Ordines,

Præbendarum pluralitas.

- 1 Præbendas plures obtinere an sit prohibitum jure divino, in c. Quia in tantum, n. 7. de præben. 76
- 1 Et an jure naturali, *ibid.* num. 8. 76
- 1 Præbendarum, seu beneficiorum simplicium pluralitas an de jure communis sit prohibita nec ne, in cap. Cum jam dudum, num. 13. & seqq. usque ad n. 31. de præben. 97
- 1 Et quid ex Concilio Tridentino, *ibid.* num. 31. & seqq. usque ad num. 46. 97
- 1 Præbendas plures intrinsecas nemo potest habere, nisi habeat ab eo, qui omnia potest, secundum opinionem Hostien. *ibid.* num. 18. & 21. 97
- 1 Præbendæ singule requirunt singulos altus, & ministros, *ibid.* num. 20. 97
- 1 Præbendam effrenata multitudine prohibita est, *ibid.* num. 16. 33. & 35. 98
- 1 Præbendam habens si in eadem Ecclesia recipiat dignitatem cum præbendâ, vel aliam præbendam vacat prima, in cap. Literas, num. 1. de conce. præben. 107
- 1 Præbendam obtinens in una Ecclesia potest ibi aliam obtinere etiam virtute annotationis, quam habet præbenda ad dignitatem, *ibid.* num. 2. & 61. 106
- 1 Præbendas duas ut quæ habeat in una Ecclesia magis abhorretur, quam alias duas beneficia curata, *ibid.* n. 6. 106
- 1 Præbendæ quæ sunt in Ecclesia, tot Canonici debent constitui, *ibid.* num. 10. 106
- 1 Præbendarum non Canonice, vel Canonice non præbendas an quis possit esse in pluribus Ecclesiis, in c. Cum jam dudum, n. 4. de præben. 97
- 1 Præbenda est incompatibilis cum Parochiali, in cap. Expofuit, num. 4. de præben. 147
- Vide in ver. Beneficiis quoad pluralitatem.

Præbendæ quoad Simoniam.

- 1 Clerico in collatione præbendæ non confertur novum jus, sed juri, quod habet a Deo determinatur ab Ecclesia potest possessio, in c. Cum pridem, num. 107. de pactis. 616
- 1 Præbendæ, seu stipendii determinatio est de jure positivo, & ex constitutione Ecclesiarum, *ibid.* n. 104. 616
- 1 Jus præbendæ, seu stipendii etiam determinari vendere prohibitum est, quia Simoniacum, *ibid.* n. 109. 616
- 1 Præbenda ut res parit temporalis in se vendi potest, *ibid.* num. 106. 616
- 1 Sed prohibetur vendi ratione connexionis cum Clericali Officio, *ibid.* num. 107. 616
- 1 Jus præbendæ est annexum Clericali per identitatem, vel quasi, *ibid.* num. 108. & 123. 616
- 1 Præbenda, seu fructus illius cur beneficiis vendi non possunt, *ibid.* num. 111. 616
- 1 Præbendam vendere duplex est peccatum, *ibid.* n. 113. 616
- Vide in ver. Beneficiis quoad Simoniam.

Præbendarum suppressio, & reductio numeri.

- 1 Præbendam renuicari etiam causa suppressionis dignitatis, in c. Cum accessit, num. 6. de Constitut. 107
- 1 Præbendæ aliquot potest Episcopus cum consensu Capituli suppressere, & eorum fructus reliquiarum præbendarum distributionibus, si sunt tenet applicare, ex Concilio Tridentino, *ibid.* num. 7. 107
- 1 Præbendæ Ecclesiæ Cathedrali propter illarum paupertatem possunt annexi Capellæ, reservata ipsarum Presbyterie congrua portio, in cap. Expofuit, num. 1. de præben. 147
- 1 Præbendæ Canonicales quas ob causas annexi possunt Ecclesiæ Parochialis, *ibid.* n. 5. 148
- 1 Præbendarum tenuitas in Cathedralibus, & Collegiis insignibus, quæ ratione Episcopus providere possit ex Concilio Tridentino, *ibid.* num. 17. 148

- 3 Annulla nunc possit de consensu Capituli aliquot portiones ejusdem Ecclesie, ibid. n. 18. & seq. usque ad n. 46. 146
- 4 Præbenda aliquot supponendi legitima causa est ut reliquorum redditus reuocet augmentetur, in cap. Cüm. n. 17. de Consuet. 113
- 5 Præbenda ut possint suppleri ad augendum reliquorum redditus ex Concilio Tridentino quoniam conditiones requiruntur, ibidem num. 11. 113
- 6 Præbendam numerum per Constitutionem Canonicoz restringi non potest, si Ecclesie redditus non sint diminuti, in c. Ex parte, n. 1. de Consuet. 115
- 7 Præbendam reddito invalida non impedit vacationem præbende in remanentibus altera numerum, ibid. n. 6. 115
- 8 Præbendam numerum reduci potest à Canonica auctoritate Episcopi si Ecclesie redditus diminuti sint, ibid. n. 8. 115
- 9 Fallit si præbendam non ab Episcopo, vel Capitulo, sed ab aliis fuerit dote, ibid. n. 9. 17. & 19. 115
- 1 Item fallit si præbendam numerum fuerit ordinatus, aut confirmatus auctoritate Apostolica, ibid. n. 10. & 16. 115
- 2 Vel juratus à Canonico, ibid. 115
- 3 Item fallit si negotia Capituli & Capituli sint communia, ibidem num. 11. 116
- 4 Et quid possit Conc. Trid. ibid. num. 12. 116
- 5 Præbendam numerum non, & quando Episcopus possit restringere in viua Concilio Tridentino, & in quibus casu commone fuerit à Concilio alteratum, seu declaratum, ibid. n. 13. 116
- 6 Præbendam numerum Episcopus potest ex causa reducere, sed non tunc, nec Metropolitanus potest in hoc supplere, ibid. num. 17. 116
- 7 Præbendam, & Canonicoz numerum determinat secundum viam Ecclesiarum consuetudines, in cap. Cüm. n. 3. de Consuet. 116

Vide in ver. Canonici supranumerarii, & numerarii.

Præbenda Theologalis.

- 3 Præbendam Theologalem obtinens in diebus solis, in quibus non legitur, potest se excusare à seruitio Chori, & fructus percipere assensu distributibus quotidianis, in cap. Licetis. n. 15. de præben. 140
- 3 Sed in diebus in quibus legitur, habetur pro præbente, & interueniente ex declaratione Greg. XIII. ibid. n. 16. 140
- 3 Non tamen censetur præbenda maneat, quæ ex consuetudine Ecclesie celebratur vespere præcedente, ibid. n. 17. 140
- 3 Præbenda Theologalis capis potest ex distributionibus, in quibus versari Capituli redditus constituunt, in cap. Licet, num. 15. de præben. 140
- 3 Præbenda Theologalis, & Archidiaconatus sunt beneficia distincta, in c. Literis, n. 57. de consuet. præben. 199
- 3 Theologalem præbendam obtinens an possit legem Theologiam scholasticam, in cap. Quia monasteria, item. 39. de Magist. 83
- 3 Theologalis præbenda an possit conferri Canonice, ibid. n. 21. 83
- 3 Præbenda primò vacatura post Concilium Tridentinum pro Lectore Sacre Scripture ipso facto constituta intelligitur, ibidem num. 24. 83
- 3 Requiritur tamen actualis Episcopi deputatio & erectio, ibid. n. 16. & 17. 84
- 3 Theologalem præbendam obtinens qualiter sit cogendus muneri suo satisficere, ibid. n. 35. 84
- 3 Collatio præbende, quæ primò post Concilium Tridentinum vacauit, facta personæ cuiusmodi idem ad legendam Sacram Scripturam valida est si præbenda nomen fuerit deputata, & erecta in Theologalem, ibid. n. 37. 84
- 3 Præbenda, quæ primò post Concilium vacauit in mensibus reservata non potest uniri pro lectione sacre Scripture, & idem fit in dictis mensibus Cardinalis habeat indultum, ibidem num. 39. 84

Vide in ver. Præbendam pluraliter.

- 3 PRÆCEDENTIA magis indolent in frequentia, quam è conuerso, in cap. Cüm venerabilis, num. 7. de Consuet. 141
- 3 Præcedentia in honoribus deferenda est ex prioritate temporis, in cap. Cüm certum, n. 5. de major. & obediens. 607
- 3 Declarari procedere si cetera sint paria, ibid. n. 11. 607
- 3 Præcedentia debetur ratione antiquitatis ingressus in religionem, ibid. n. 8. 607
- 3 Præcedentia ex prioritate temporis debetur eis, qui sunt ejusdem dignitatis, & ordinis, aliis secus, ibid. n. 11. 607
- 3 Præcedentia Episcoporum in Concilio provincialibus attendi debet secundum temporis ordinationem, non secundum dignitatem Ecclesiarum, ibid. n. 3. 607
- 3 Præcedentia in honoribus quæ ordinem singulis adjuvare debet, ibid. num. 10. 608
- 3 Episcopi appellatione remota nequeunt componere controversias præcedentis veteris totius personæ Ecclesiasticæ, & secularis, sed inter Ecclesiasticas tantum, ibid. n. 21. 608
- 3 Præcedentia arguitur ab ordine litteræ, ibid. n. 30. 609
- 3 In Concilio provinciali quæ locum habent Canonici, Albani, Comendatarii, Dignitates, & Procuratores Cathedralium, in cap. Cüm certum, n. 13. de major. & obediens. 607
- 3 Præcedit antiquior, & major est ordinatus à majore si sit ejusdem ordinis, secus si inferioris, ibid. n. 14. 608

Figurae Rerum,

- 1 Præcedentia an sit adjudicanda Capitulo Valdensi, an vero Capitulo Ecclesie Salomonens. ibid. n. 23. 608
- Vide in ver. Consuetudo.
- 3 Episcopus qui est in studio ut scholaris in actibus scholasticis sedere debet post Rectorem universitatis, in cap. Postulasti, num. 37. de consuet. præben. 108
- 1 Confectuio ut non habens dignitatem præferatur illam habenti, irrationabilis est, in cap. Cüm certum, num. 12. de major. & obediens. 607
- 1 Confectuio attendi debet in deferenda præcedentia etiam si repugnet huiusmodi, ibid. n. 16. 608
- 3 Consideratio si minor præferatur majori, vel posteriori antiquiori, est irrationalis, & impræscriptibilis, ibid. n. 17. 608
- 1 Nisi coniungatur ratio dignitatis, vel Officii, ibid. n. 18. 608
- 1 Fratres Mendicantes quæ ordine inter se procedere debeant, & quid de Contractibus societatum, ibid. n. 21. 608
- 5 Fratres Predicantes præferuntur Fratribus Minoribus, in c. Nimia prava, n. 1. & seq. de excess. prælatos. 220
- 3 PRÆCEPTA affirmativa eo quod differant à negativis, in cap. Ex parte, n. 69. de Cler. non relictis. 46
- 3 Præcepta resistentes annullantur eas, cui præcipitur, consilium datur, in cap. Cüm assensum, n. 23. de Consuet. 109
- 3 Præcepta negativa magis præcise obligant quam affirmativa cum. Si quis, num. 64. de Regular. 319
- 3 Præceptum Ecclesie obligans ad aliquid certo modo faciendum, non obligat ad quælibet eas pariter eo modo, quo fieri potest faciendam, in cap. Cüm pectus, n. 19. de Cler. agro. 115
- 1 Præcepta moralia legi veteris immutabilia sunt, in cap. Canonum statuta, n. 3. de Consuet. 15
- 1 Præcepta ceremonialia fuerunt vera, usque ad passionem Christi, motus deinceps, & mortuorum prædilatorem Evangelii, ibid. num. 3. 15
- 1 Præcepta judicialia evacuata sunt per adventum Christi, & quævis non sint mortalia, sunt tamen mortalia, ibid. n. 4. 15
- 3 Præcepta judicialia legi veteris est non obligant tempore gratiæ, tamen ferri possunt, ac etiam debent si ab Ecclesia serventur, in c. In aliquibus, num. 6. de decim. 328
- 4 Præcepta Levitici 11. quod res periculosam inhabiliter ad matrimonium contrahendum judicialia sunt, & idem evacuata per adventum Christi, in cap. Vix qui, num. 30. de consuet. & assuet. 74
- 4 Præceptum nullum in lege Evangelica continetur quod non sit iuramentum præter præcepta de Sacramento, & de Fide, ibid. num. 21. 74
- 3 Præceptum Divinæ legis, in ore duorum, vel trium, &c. non est iudiciale, sed morale, in c. Cüm esset, n. 11. de Testam. 278
- 3 Præcepta contra legem Evangelicæ sunt iura naturalia præter præcepta de Sacramento, & de Fide, ibid. n. 19. 274
- 3 Præcepta moralia per legem humanam alterari non possunt, ibid. num. 120. 275
- 3 Præcepti Divini transgressio semper est mortalis, ibid. n. 121. 275
- 3 Præcepta omnia moralia sunt de lege naturalis, ibid. n. 129. 277
- 3 Præceptum, vel licentia an expret morte concedenda, vel precipientia, in cap. A nobis, il primo, num. 50. de sent. excom. 538
- 3 Præceptum per modum sententiae, vel interdicti expiatur per mortem precipientis, ibid. n. 51. 538
- 3 Præceptum recitandi horas Canonicas est iure positivum, & idem non refertur nisi ad ea, quæ sub iudicio humano exari possunt, in c. Dolentes, n. 10. de celeb. Missar. 279
- 3 In hora divina facta est lapsus orat., hoc est divertere ad alia, ibid. num. 31. 281
- 3 Contrarium, num. 38. & seq. 281
- 3 Devotionem mentis an Generale Concilium hic posuerit in præcepto, & expenditur quatuor intellectus huius capituli, ibid. n. 33. & n. seq. n. 4. 281
- 3 Præceptum in virtute obediens, vel sub potestate superioris aliaque duobus obligat transgressores ad culpam mortalem, ibid. num. 37. 283
- 3 PRECES homines à digno oblatu per beneficio obtinendo, Simoniz, & ambitionis vitium non inducunt, in cap. Tu nos, num. 1. de Simon. 19
- 3 Secus si ab indigno, ibid. num. 32. 19
- 3 Preces quæ pro eis qui perierunt, ut in Prælatum aligantur, ambiciose sunt, & illicitæ, ibid. n. 33. 19
- 3 Precum primarius indultum Imperatori concessum, & à Pio IV. confirmatum est sublatum à Concilio Tridentino, in cap. Nullus, num. 6. de consuet. præben. 186
- 3 Preces non inducunt Simoniam, eligendum aliis etiam idoneis, in cap. Nobis, n. 109. de Simon. 46
- 3 Preces perire aliquem demerito quæm quia credere virum probum, cumque fecisset venerari non est prohibitum, in cap. Audivimus, n. 1. de rebus, & vener. Sand. 604
- 1 PRÆDECESSORUM suorum facta custodia qui sua à successoribus desiderat mandata servari in cap. Canonum statuta, n. 3. de Consuet. 19
- 1 PRÆDICANDI licentiam generalem concedit solus Episcopus in sua diocesi, in c. Inter cetera, n. 8. de off. ordinar. 281
- 1 Prædicare prohibetur de iure communis tam Clerici seculariter, quam in Regularibus sine Ordinario licentia, ibid. num. 9. 281
- 3 PRÆDICATIO est manus præcipuum ipsius Episcopi, in cap. Ex parte, num. 37. de Cler. non relictis. 44

1. **Predicatio Verbi Dei** est pabulum spirituale non aliis necessarium anime quam fit cibum materialis corpori, in cap. Inter cetera, num. 1. de off. ordin. 581
2. **Predicatio Evangelii** est præcipuum Episcoporum munus, in cap. Inter cetera, num. 6. de off. ordin. 582
3. **Incumbit tamen omnibus** cum animarum habentibus, & Parochialibus Ecclesiarum Rectoribus, ibid. n. 7. 582
4. **Divinum appellatur** an totius prædicationis Verbi Dei, in cap. Responsio, num. 17. & seq. usque ad num. 22. de fest. ex. comm. 579
5. **Predicatio Verbi Dei** non est æquæ ordini sacri, & demandari potest etiam Clerico in sacris non constituto, ibid. num. 14. & 19. 579
6. **Non tamen mero laico**, n. 15. & 19. 579
7. **Predicatio Verbi Dei** non incumbit ex officio nisi Episcopo, & Parocho, ibid. n. 16. 579
8. **Monachus etiam Diaconus**, vel Sacerdos de jure communi prædicare non potest sine licentia Episcopi, vel Curati, ibidem num. 17. 579
9. **Episcopus etiam non consecratus**, & Parochus non Sacerdos tenetur prædicare populo Verbum Dei, ibid. n. 18. 580
10. **Predicatoris officium** an sit annexum ordini Diaconatus, in c. Vei non est compos, num. 2. de temp. ordinat. 570
11. **Predicator est præcipuum Episcoporum munus**, nec licet illud deferre ob suspensionem melioris vite, in c. Nisi cum pendem, 10. de rene. 337
12. **Parochi an teneantur** in suis Ecclesiis fœrmite prædicare, in cap. Inter cetera, num. 33. & seq. usque in fin. de Offic. Ordin. 584
13. **PREDICATORES** dicuntur spiritualiter mortuos suscitare, in cap. Inter cetera, n. 4. de off. ordin. 581
14. **Predicatori ministrari debent expensæ** ab Episcopo de jure communi, ibid. n. 14. & 19. 582
15. **Predicatoris electio tam in Cathedrali**, quam in aliis inferioribus Ecclesiis, & omni ei solvendi elemosynam ad quem spectat, ibid. num. 18. & seq. usque ad n. 33. 582
16. **Predicatorum eligere**, & elemosynam eidem solvere in Cathedrali Ecclesia circumscripta consuetudine ad solum Episcopum pertinet, ibid. n. 19. 583
17. **Predicatoris electio**, & prælatio elemosyna in inferioribus Ecclesiis cum incumbat, ibid. n. 17. & seq. usque in fin. 583
18. **Predicatoris electio**, & prælatio elemosyna spectat ad Episcopum, domus p. quibus probatur immemorabile, ibid. n. 19. 584
19. **Quandocumque tamen** ex causa jubetur servari solum per modum provisionis, ibid. n. 30. 584
20. **Predicatori per efferum qui aliter sustentari non possunt**, ab excommunicatis, & detentibus aliqua portione elemosynam recipere, in c. Cùm voluntate, n. 1. & 15. de fœse. excomm. 376
21. **Predicatoribus an liceat** abique necessitate elemosynam accipere a hereticis communicatis, & detentibus rerum alienarum, ibidem num. 13. & seq. usque ad n. 27. 377
22. **Predicatoribus qui intelligantur** quoad hoc possint elemosynam recipere ab excommunicatis, & detentibus aliena, ibidem num. 10. 378
23. **Et cur liceat eis hujusmodi elemosynas recipere**, n. 21. 378
24. **Conferendo eligendi** Predicatoribus in Cathedrali, eoque prælatio elemosynam, & quando fit observanda, in c. Inter cetera, num. 20. & seq. usque ad n. 26. de off. ordin. 581
25. **Et quid si de immemorabili**, ibid. n. 1. 582
26. **Consuetudo quæ Episcopus Predicatoribus deputat in Ecclesiis Regularium servanda est**, sed Predicatoribus eisdem ordinis ceteris paribus sua præferendi, ibid. n. 32. 584
27. **PRÆDIUM** consuetudine quod dicitur, in c. Nulli, num. 38. de reb. ecclési. non alienan. 227
28. **Prædictum domini cogi possunt** ut pœdici colenda decem talibus, & quibus sine contradictione Ecclesie possit decima consisti, in cap. In aliquibus, n. 1. de Decimis. 312
29. **PRÆDIO non debet esse melioris conditionis** quam possessor cum titulo, in c. Constitutus, n. 20. de fil. Presbyt. 482
30. **PRÆDICTI Cathedralibus Ecclesiis dicuntur** etiam non consecrati, in cap. Eam de n. 29. de Restrict. 153
31. **PRÆFERTUR** inter plures qui cessat de damno vitando, in cap. Cùm propter, n. 60. de Jurejurat. 533
32. **PRÆJUDICIUM** modicum non magnopere curat lex, in c. Confratruos, n. 11. de Conser. 193
33. **Fallit huiusmodi concepta** sit verbis universalibus, ibidem num. 31. 191
34. **Præjudicium minimum non attendendum**, in c. Es parat, num. 37. de off. Vicar. 537
35. **Præjudicium questionibus debent discuti** antequam super principali negotio la sententia constituit, in cap. Interlocutio, num. 15. de off. pub. cognit. 100
36. **Præjudiciales questionibus** que dicuntur, ibid. num. 31. & seq. usque in finem. 101
37. **Præjudicialis questio dicitur** diversis respectibus, ibid. n. 33. 101
38. **Præjudicialis questio an**, & in quo differt à peremptoria, ibidem num. 33. & 37. 101
39. **Præjudicium majus est** amittere quod competit de jure communi, quam quod de jure speciali, in cap. Nuper, num. 6. de decim. 214
40. **Præjudicium Prælati quando censetur** dividendum à præjudicio Ecclesiæ, in c. Cùm venisset, n. 30. de Instit. 183

3. **Præjudicium** quod ex prerogativa fit vocatur ex *folecommisio* conditionalis, non est considerabile, in cap. Cùm sumus, num. 37. de Regular. 179
4. **PRÆLATIONEM** alicui conferre quia confinguntur, est acceptio personarum, quæ opponitur *justitie* distributivæ, in cap. Accipimus, n. 47. de pactis. 664

PRÆLATI, COMMUNIA.

1. **Prælati**, & qui alios tenentur regere, non debent esse sub potestate aliorum, in c. Interdico, n. 1. de pœt. & qual. 400
2. **Contrarium**, ibid. num. 53. 401
3. **Prælatorum appellatio** veniat etiam inferioribus Episcopo, in cap. Relatum, n. 6. de Cler. non residen. 31
4. **Prælati** dicuntur qui habent in loco ordinariam jurisdictionem, ibid. num. 8. 39
5. **Prælati** largè dicitur quilibet Clericus habens curam animarum, ibid. num. 9. 39
6. **Prælatorum Ecclesiarum appellatio** veniunt etiam Abbates nullius Diocesis, in cap. Accedentibus, num. 46. de exce. prælat. 218
7. **Prælati** Ecclesiæ dicitur solum Episcopo, in cap. Cùm concegas, num. 14. de comp. 370
8. **Prælatorum appellatio** ex prerogative veniunt etiam *Prælati Regulares*, in c. Ad aures, n. 14. de tempore. Ordin. 161
9. **Prælati** hodie, & maxime Papam adoramus, & genuflectimus, in cap. His qui, n. 10. de major. & obed. 618
10. **Prælati Ecclesiarum dicuntur** non tantum Episcopi, sed etiam inferiores ordinarii jurisdictionem habentes, in cap. Cùm ab Ecclesiis, num. 1. de off. ordin. 556
11. **Prælati propriè dicuntur** illi tantum qui habent jurisdictionem fœi contentioni, ibid. n. 7. 556
12. **Sed large dicuntur** Prælati etiam Presbyteri Parochiales, ibidem num. 6. 556
13. **Prælati tenentur** fœi munus prestare auxilium, in cap. Veniens, num. 15. de transact. 668
14. **Prælati inferiores** funt quodammodo sponsi Ecclesiæ, in cap. Quia propter, num. 32. de elec. 239
15. **Prælatorum appellatio** que comprehenditur, in cap. Ne pro dilatione, num. 41. de pœt. & remiss. 323
16. **Prælati suspensio** Prælatum videtur cum ea quasi contrahere, in c. Nisi cum pridem, n. 24. de renunc. 338
17. **Prælati** Tutor, & Curatori acquirunt, in c. Sicut nobis, n. 19. de Regular. 358
18. **Prælatum affectus erga nepotes**, & propinquos pervertit iudicium rationis, in c. Graus, n. 7. de p. abba. 113
19. **Prælati ab hostibus capta** non est ipso jure privatus fœ dignitas, nec privandus per sententiam, in cap. Per tuas, al primo, n. 13. de Simonia. 33
20. **Vide in v. Prælati Regularis.**
21. **Prælati non debent privari** fœi propter captivitatem, ibidem num. 16. 34
22. **Vide in v. Capitus, capus.**
23. **Prælati non possunt** in fœi sub conditione à jure reprobari, sed bene sub conditione sacre à jure indulta, ibid. n. 32. 55
24. **Prælati in quibus dicitur** à tutore, in cap. Qualiter, & quando, al secundo, n. 4. de Accus. 17
25. **Prælati fœi possunt** tamquam signum ad sagittam, ibid. n. 20. 16
26. **Vide in v. Episcopus.**
27. **Prælati malis sicut bonum subilem**, ibid. n. 21. 16
28. **Prælati qui ratione dicuntur** Ecclesiæ sponsi, in cap. Quanto, n. 15. de Transact. 324
29. **Prælati tenentur** fœi munus prestare auxilium, in cap. Veniens, num. 15. de transact. 668
30. **Prælati**, an possint bona Monasterii specialiter hypothecare, in c. Ad nostram, n. 6. de reb. Ecclési. non alien. 226

Prælati quoad alienationem, & administrationem bonorum Ecclesiæ.

1. **Prælati exempti** cùm recipiunt dignitatem à Papa jurant bona Ecclesiæ non alienare, in cap. Cùm tempore, num. 7. & 19. de Arbitr. 695
2. **Prælati qui juravit** bona Ecclesiæ non alienare, si compromittat, non est perjurus, ibid. n. 27. 696
3. **Prælati sunt Procuretores**, & Dispensatores rerum Ecclesiæ, non Domini, in c. Quanto, n. 56. de Transact. Episc. 310
4. **Prælati solum in querendis** potest Ecclesiæ præjudicare, in c. Sicut nobis, n. 21. de Regul. 324
5. **Prælati dispensatione maxime de dilapidatione** potest per Superiorem compelli ad reddendum rationem administrationis, in cap. Qualiter, & quando, num. 2. de Accus. 17
6. **Secus si dispensatus non sit**, ibid. n. 3. & seq. 17
7. **Prælati inquisitio de dilapidatione** interius ab administratione removetur consilio de suspensio, secus in accusato, ibidem num. 74. 30
8. **Prælati de gravi crimine inquisiti**, & convicti ab administratione totaliter removentur: Accusatus verò deponatur, ibidem num. 77. 20
9. **Vide in v. Inquisitio.**
10. **Prælati ex sola pœsencia iudicii super dilapidatione non removetur**,

- verur, nisi alia probatio addat, in cap. Licet Heli, num. 10. de Simon. 49
- 5 Sufficiens tamen coniectura, ibid. n. 11. 49
- 5 Prælati convincuntur esse suspensæ de dilapidatione si probetur Ecclesiam fuisse divitem, & nunc esse pauperem, ibidem num. 12. 49
- 5 Nec excusatur si dicat se expensas fecisse ætatem conditione suæ utroque nobilitatis, ibid. n. 13. 49
- 5 Prælati quantumcumque nobiles debet restringere expensas juxta facultates Ecclesiæ, ibid. n. 14. 49
- 5 Prælati potest Ecclesiam constituere pensionariam, in cap. Auditurimus, num. 3. de collat. deteg. 190
- 5 Declaratur, num. 6. 190

Prælati quas benefici collationem, & privationem.

- 1 Prælati solus dicitur habere ius conferendi, licet de consensu alterius conferre debeat, in cap. Cùm Ecclesia Vulturara, no. 4. de elect. 279
- 1 Prælati honestatem non deest aliquem ius iusta causa à suis beneficiis amovere, in cap. Quanto, num. 37. de Translat. Episcop. 321
- 1 Prælati suspensio ius conferendi non devolvitur ad Capitulum, nec ad Archiepiscopum, sed ad Papam, in cap. Quia diversitatem, num. 13. & 33. de concess. præben. 193
- 5 Prælati an statim lata sententia super crimine intelligatur ipso facto privatus dignitate, vel beneficio, in cap. Qualiter, il secundo, num. 90. de Accusat. 21
- Vide in ver. Beneficium.

Prælati quas Capitulum, & eius consensum.

- 1 Prælati an possint compromittere sine consensu Capituli, in cap. Cùm tempore, n. 5. de Arbitr. 697
- 1 Prælati quomodo consistat an interit Capitulo ut Prælati, an vero et Canonici, in cap. Postulati, num. 30. de concess. præben. 102
- 1 In debio censetur quis in actu intervenire tamquam præsentis majori dignitate, ibid. num. 31. 103
- 1 Prælati, & Capitulum faciunt unum corpus, & potestatem in Ecclesiis, & dignitate, in cap. Huic quæ, num. 47. de major. & obed. 631
- Vide in ver. Episcopus quas Capitulum.

Prælati quas Confessorem.

- 5 Prælati inferiores non exempti, aut exempti non Prælati non gaudet privilegio sibi eligendi Confessorem, in cap. Ne pro dilatione, num. 3. de penit. & remiss. 324
- 5 Prælati inferiores exempti an possint sibi eligere Confessorem ab Ordinario non approbatus, ibid. n. 20. 324
- 5 Et an possint approbare ad Confessiones audiendas, ibidem numer. 21. 324
- 5 Prælati quantumcumque maximus non potest de iure communi sibi eligere Confessorem, ibid. n. 23. 324
- 5 Prælati exempti qui immediate non subsunt Papæ, non habent privilegium sibi eligendi Confessorem, ibidem num. 35. & 38. 324
- Vide in ver. Episcopus quas Confessiones.

Prælati quas correctionem subditorum.

- 1 Prælati excommunicatus est si correctionis causa faciat perire Clericum pro laicum, in cap. Indecorum, num. 49. de stat. & qual. 401
- 1 Prælati subditos corrigunt, & reformant appellacione, vel consuetudine non obstant, in cap. Irrefragabili, num. 1. de offic. ordin. 573
- 5 Prælati, & Magistris licet subditi, & scholares etiam in sacris ordinibus constitutos licet percutere sine incurso excommunicatione, in c. Cùm voluntate, n. 30. de sent. excom. 389
- 1 Prælati non nocent criminosis non potest subditum corrigere, in cap. De Priore, num. 4. de Appellat. 196
- 1 Contrarium, ibid. num. 5. 196
- 1 Prælati qui in eumdemque notorie criminosis, & irregularibus, ante depositionem potest jurisdictionem in subditos exercere, ibidem num. 6. 196
- Vide in ver. Episcopus quas officium Episcopale.
- 1 Prælati cùm teneantur subditos arguere, & increpare ordinem multorum incurrit, in cap. Qualiter, & quando, il secundo, n. 11. & 17. de Accusat. 16
- 1 Prælati qui non corrigunt subditos, dicuntur eos occidere, & puniuntur à Deo tam in hoc seculo, quam in futuro, in cap. Licet Heli, num. 3. & 6. seq. de Simon. 48
- 5 Heli summus Sacerdos qualiter fuerit punitus à Deo, quia filios non correperat, ibid. n. 4. 48
- 5 Prælati non debet esse iaculis ad credendum in per iudicium alterius, ibid. num. 5. 48
- Fugatus Repertor.

- 3 Prælati Ecclesiasticis, & præcipue Papæ dolendum est de peccatis, & excessibus subditorum, in cap. Dolentes, num. 1. de Celebrat. Missar. 582
- 3 Prælati, & Clerici reprehensibile est si homo non surgere ad diuinum concitum auium, ibid. num. 4. 582

Prælati quas depositionem.

- 5 Prælati condemnari an statim liceat electionibus ad electionem alterius procedere, in cap. Qualiter, il secundo, num. 97. de Accusat. 21
- Vide in ver. Depositi, Condemnatus, Sententia.
- 5 Prælati post sententiam condemnationis an remaneat possessio dignitatis, vel beneficii, ibid. n. 96. 21

Prælati quas dispensationem.

- 3 Prælati etiam in casibus à iure permisis sine iusta causa non dispensat contra ius, in cap. Relatum, num. 11. de Cler. non resid. 32

Prælati quas excommunicationem, vel suspensionem.

- 3 Prælati excommunicati vel suspensæ pro mortuo reputantur, in c. Quia diversitatem, n. 21. de concess. præben. 193
- 3 Prælati excommunicati, vel suspensæ, an jurisdictionem transeat in Capitulum.
- Vide in ver. Capitulum sede vacante.

Prælati qualis, & à quo eligendus.

- 3 Prælati eligendus est melior non simpliciter, sed quoad regimen Ecclesiæ, in cap. Eam re, n. 11. & 12. de stat. & qual. 404
- 1 Prælati provisio in Collegiata potest pertinere ad alium, à quam ad Capitulum ex fundatione, vel consuetudine, in cap. Nullus, num. 16. de elect. 218
- 1 Prælati eligendus est melior non simpliciter, sed in ordine ad Ecclesiam regendam, in cap. Constituta, il secundo, num. 14. de seq. de Appellat. 190
- 1 Et an dives & potens, pauperi & literato sit præferendus, vel e converso, ibid. n. 6. & 8. 190
- Vide in ver. Episcopus quas provisionem.

Prælati inferior quas absolutionem.

- 5 Prælati inferiores quavis per salutationem remaneant injuriam, tamen penam non relaxant, nisi formam absoluant, in cap. Si aliquando, n. 13. de sent. excom. 356

Prælati inferiori auctoritas.

- 5 Prælati inferiores de matrimonii cognoscere, publicas privatas iungere, & indulgentias dare non possunt, nisi hoc eis competat de pure speciali, in cap. Accedebimus, num. 1. de excess. prælati. 215
- 5 Prælati inferiores acquirere possunt ea, quæ sunt dignitates Episcopales, non solum privilegio, sed etiam præfcriptione, ibid. num. 4. 215
- 5 Non autem ea quæ sunt ordinis Episcopalis, ibid. n. 5. 215
- 5 Etiam si præscriptio sit immemorabilis, ibid. num. 6. 215
- 1 Prælati inferiores de pure communi territorium non habent, nec dicuntur Ordinarii locorum, in cap. Cùm contingat, num. 15. de for. compet. 70
- 1 Et quid ex consuetudine, vel præfcriptione, ibid. n. 16. 70
- 1 Prælati inferior an, & quando possint concurrere Parochialium insituere, ibid. n. 31. & 38. 70
- 1 Prælati inferiores habent jurisdictionem quasi Episcopalem excludi Episcopis, non prohibent causas matrimoniales, & criminales cognoscere, in cap. Significasti, num. 16. de Offic. Archid. 114
- 1 Prælati inferiores non acquirunt territorium, nisi tam ipse, quam subditi emanantur à jurisdictione Episcopis, in cap. Cùm ab Ecclesiis, num. 15. de offic. ordin. 118
- 1 Prælati inferiores habent potestatem jurisdictionis, sed non Ordinarii, in cap. Nullus, num. 4. de Paroch. 104
- 1 Prælati inferior nullius Diocesis potest convocare quem maluerit Catholicum Antiletem pro Sacramento Chismatis, ibid. num. 51. 107
- 1 Prælati inferior habens in loco jurisdictionem quasi Episcopalem remanet appellacione Episcopi propter ad hoc et Clericum contra ipso sic conveniendus, in cap. Si quis, num. 14. de foro compet. 16
- 5 Prælati inferior habens in loco jurisdictionem quasi Episcopalem potest explicare omnia quæ ad Episcopalem jurisdictionem pertinet, in c. Sicut unum, n. 16. de excess. prælati. 202
- 5 Prælati inferior dicitur habere jurisdictionem quasi Episcopalem si habet Ecclesiam sibi pleno iure subjectam, ibid. n. 17. 202
- 1 Prælati inferiores exceptis Cardinalibus in suis turibus non habent jurisdictionem ordinariam de pure communi, in cap. Huic quæ, num. 10. de Major. & obed. 618

- 1 Prælati inferiores sunt quomodo sponsi Ecclesie, in cap. Quid propter, n. 3. de elect. 289
- 2 Prælati inferiores an uti possint opera duorum Canoniconum sine Capituli licentia, vel non probata Ecclesie utilitate, in cap. De cetero, num. 6. de Cler. n. non refid. 37
- 3 Prælati inferiores potest esse nulla causa imperitiam licentiam Clerici sibi Ecclesie abscondendi, in cap. Relatum, num. 5. de Cler. non refid. 31
- 4 Declaratur, ibid. num. 7. 31
- 5 Prælati inferiores licentia requiritur ad hoc ut Clericus ei subiectus transire possit ad aliam Ecclesiam, in cap. Admovent, num. 14. de renunciat. 330
- 6 Prælati inferiores habent jurisdictionem in certa parte Diocesis duplici modo, in cap. Sacro, n. 60. de sent. excomm. 375
- 7 Illique negligentibus ad succedat in eorum jurisdictione Papa, et Episcopus, ibid. n. 61. 377
- Prælati inferiores quoad monitoria.

- Vide in ver. *Excommuniatio ad finem revocandi*.
- 1 Prælati inferiores habent jurisdictionem quasi Episcopalem an possint absolvere subditos ab Excommunicatione eo levem Clerici perculsione, in cap. Pertrahit, num. 10. & seqq. usque in fin. de sent. excomm. 388
- 2 Prælati inferioribus habentibus jura Episcopalia competunt ea omnia, quæ ad Episcopalem jurisdictionem pertinent, ibidem num. 13. 388
- 3 Prælati inferiores habent jura Episcopalia potest absolvere ab Excommunicatione Canonici, quando Canon eam non reservat, ibid. o. 14. 388
- Vide in ver. *Episcopus quoad loca exempta*.
- 4 Prælati inferiores habet jura in Ecclesia sibi pleno jure subiectis, in cap. Cum venisset, n. 14. de solut. 188
- 5 Secus si quæ jurisdictionis sit cumulativa cum Episcopo, ibidem numer. 15. 188
- Vide in ver. *Infirmi*.

- 1 Prælati inferiores non competunt ea, quæ sacris Ordinibus annexa sunt, vel illis concernunt, in cap. Cum illicum, num. 1. p. de sent. excomm. 349
- 2 Prælati inferioribus jurisdictionem quasi Episcopalem habentibus loca sua jurisdictionis ut non licet facultate Episcopis attributa Decreto Concilii Tridentini c. 6. sess. 24. ibidem numer. 33. 350
- 3 Prælati inferiores an Curas Ecclesiarum sibi subiectarum dare possint licentiam non reddendi, in c. Tuz, n. 5. & omni. seqq. usque in fin. de Cler. non refid. 38
- 4 Prælati inferiores, si sunt nullius Diocesis, habentque jurisdictionem Episcopalem possunt convocare quæ maluerint Episcopum pro Christianæ administrando, in cap. Cum venisset, §. Per frontis, n. 6. de sac. unct. 454

Prælati inferior quoad Ordines.

- 1 Prælati inferior secularis habent facultatem post Concilium Tridentinum conferendi primum tonsuram, & minores Ordines eorumque, si habet ordines, an characterem imprimere, in cap. Statuimus, num. 11. & seqq. usque in fin. de suppl. suppl. Prælati. 351
- 2 Prælati inferior secularis habent privilegium ante Concilium Tridentinum conferendi suis subditis secularibus primum tonsuram, & minores Ordines, ordinando post Concilium Tridentinum nihil consent, ibid. n. 15. & 31. 351
- 3 Prælati carens potestate Ordinis dicitur tunc multas Chomprax, ibid. num. 17. 351
- 4 Prælati inferior sive regularis, sive secularis si conferat primum tonsuram, tunc minores Ordines an & quibus casibus imprimere characterem, aut conferat Ordinis executionem, ibid. num. 33. 354

Prælati inferior quoad prescriptionem.

- 1 Prælati inferior potest prescribere jura Episcopalia contra Episcopum, licet non sit exemptus ex privilegio, in cap. Cum olim, num. 10. de prescriptio. 178
- 2 Prescribere potest inferior Prælati contra Episcopum jus instituti, & deservendi, ibid. n. 11. 179
- 3 Et quid in institutione authoritatis, ibid. n. 12. 179
- 4 Prescribere an possit inferior jus ordinandi Clericos tam per seipsum, quam per alium, ibid. n. 13. 179
- 5 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 14. 179
- 6 Prælati inferior an possit prescribere jus abluendi a casibus Episcopo reservatis, ibid. n. 18. 179
- 7 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 25. 179
- 8 Prescribitur proinde per inferiores Episcopum omnia, qua sunt jurisdictionis, & digni iura Episcopalia, ibid. n. 20. 179
- 9 Prescribitur potest ab inferiori Prælati potestas excommunicandi, interdicens, & absolvendi, ibid. n. 28. 180
- 10 Prælati inferior, qui nititur sola prescriptione non obtinet contra Episcopum, nisi illam sufficienter probet, ibidem num. 35. 180
- 11 Prælati inferior ad excludendum Episcopum a visitatione, an doctere debeat per eum iudicandum de exercitio utriusque jurisdictionis in Parochos, & Parochianos, ibid. n. 41. 180

- 1 Prælati inferiores an, & quando danda sit manutentio contra Episcopum in exercitio jurisdictionis Episcopalia, ibid. n. 46. 181
- 2 Prælati inferior non potest privari sola potestatem contra Episcopum in interdicto Remittendi, ibid. n. 50. 181
- 3 Prælati inferior non potest prescribere jura Episcopalia, in c. Cum ab Ecclesiam, n. 31. de ordin. 718
- 4 Prælati inferior potest prescribere in certa Ecclesia Diocesis totum jus Episcopale, sed ablatum tamen tempus, quo vacavit Ecclesia Cathedralis, in cap. Admota, num. 1. de prescriptio. 174
- 5 Prælati inferior si solus iustitiarie (postea auctor quadraginta, prescribitur casibus Episcopali, ibid. n. 6. 177
- 6 Prælati inferior quomodo possit prescribere jura Episcopalia in aliqua parte diocesis, in cap. Sacro, num. 63. de sent. excomm. 377
- 7 Jus interdicendi potest prescribi ab inferiore, in cap. Cum venisset, num. 16. de solut. 188

Prælati inhabilis.

Prælati inhabilis.

- Vide in ver. *Coordiner*.
- Ex in ver. *Prælati quoad Renunciationem*.
- 1 Prælati si efficiantur inhabilis etiam peccato non retrocedit, sed datur ei coadjutor, vel administratur, in cap. Peritus, il primo, num. 23. de Simonia. 54
- 2 Prælati inhabilis datur coadjutor, nec jurisdictionis transit in Capiulum, in cap. Quid diversitatem, num. 31. de concess. præben. 193

Prælati intrusus.

- 1 Prælati naturaliter mortui, & ioculus acquiescentem, in c. Quod a Prædictore, num. 60. de Solusmat. 107
- 2 Prælati intrusus non potest conferre Sacramenta, & conferendo executionem non confert, ibid. o. 89. 110
- 3 Et in cap. Nisi cum priorem, n. 37. de Renunciat. 339
- Vide in ver. *Intrusus*.

Prælati quoad iudicia.

- 1 Prælati potest esse in iudicio super re immobilis Ecclesie etiam sine Capituli consensu, in cap. Cum tempore, oam. 36. & 41. de Arbitr. 677
- 2 Prælati agere potest pro iniuria suo Clerico illata, in cap. Presbyteri, n. 2. de pen. 388
- 3 Prælati in iudicio Ecclesie sui potest esse arbiter & iudex, in cap. Cum olim, n. 4. de prescriptio. 178

Prælati quoad penas pecuniarias.

- 1 Prælati, qui in criminibus dispensare non possunt, penam à jure statutam nequeunt in pecuniariam commutare, in cap. Licet, n. 1. de penam. 285
- 2 Prælati nec pro criminosis sustinendis, nec correctionis causa ex capitulo debent penam exagere, ibid. 285
- 3 Prælati qui erubet, & facile penas pecuniarias infligit, est veniementer suspensus de avaritia, ibid. n. 1. 285
- 4 Idem si huiusmodi penas sibi applicet, ibid. n. 4. & seqq. 285
- 5 Prælati qui mediante pecunia sustinet criminosis, iustitiam vendit, ibid. n. 6. 286
- 1 Prælati in impositione pene carere debet à quibus pecunia, in cap. Interfagat, n. 3. Ceterum, num. 2. de Offic. Ordin. 378
- 1 Prælati, qui pecuniam recipit, ut criminosis non corrigat iustitiam vendit, ibid. o. 14. 379
- 2 Prælati qui in visitatione subditi de crimine suspectos conuocant ut se nominis redimant, nec recipiunt, ibid. n. 15. 379
- Vide in ver. *Pena pecuniaria*.

Prælati putativi.

- 1 Prælati putativi, sive ordinarii, sive delegati gesta regulariter sunt valida, in cap. Super eo, n. 4. de Crim. fals. 179
- 2 Etiam quoad spiritualia, & pertinentia ad forum iudicium, ibid. num. 5. 179
- 3 Declaratur, ibid. n. 9. 179
- 4 Prælati putativi obediendum est si habeat citulum auctoritate inferioris, sicut si per falsas litteras, ibid. n. 11. 180
- 5 Error communis ad validitatem eorum, quæ generantur ab eis communicato vel irregulariter debet esse facti non parum, in cap. Quid a Prædictore, num. 137. de Schismat. 115
- 6 Titulus putativus non proventit à legitimo superiore non dicitur concessum, nec sufficitur ex ratione communi, 10 cap. Nisi cum priorem, num. 33. de Renunc. 319
- 7 Gesta à Prælati putativo non sufficienter ex communi errore, sed requiritur error titulus ab habente auctoritatem, in cap. Super eo, num. 9. de Crim. fals. 179
- 8 Gesta per Prælatum putativum valent quamdiu tolerantur, sicut si nocuerint cum esse suspensum, in cap. Quid a Prædictore, num. 136. de Schismat. 117
- 9 Gesta non sufficienter ex titulo putativo, & communi errore, nisi con-

concurrent possession, vel quasi, in cap. Confusationibus, n. 3. de purpat. 350

Praetatus Regularis.

- 1 Praetatus Regularis corrigens subditorum excessus recusari non potest, in cap. Ad nostram, n. 3. de appellat. 189
- 2 Praetatus Regularis Ordinum Mendicantium non ducitur in dignitatem fidelitatis continuam quod hoc ut possint aliquid de gradatione assilire, in cap. Quas, n. 31. de consuet. Ecclies. vel Altar. 371
- 3 Praetatus Regularis habet per suscipiendi subditos à gradibus, & dignitatibus ex quacunque causa etiam occultis, & extrajudicialiter in c. Cùm dilectus, n. 46. de consuetud. 207
- 4 Praetatus Regularis nullius Diocesis jurisdictionem habentibus quasi Episcopalem competentem in omnia in Regularibus extra posita intra suum territorium excludit, quia ex Concilio Tridentino compungit locorum Ordinarios contra alios exemptos, in c. Acedentibus, n. 40. de excess. Prael. 217
- 5 Praetatus Regularis possunt prohibere suis subditis etiam ob crimen occultum, ne ascendam ad Superiores Ordines, in cap. Ad aures, n. 2. de temp. ordinat. 363
- 6 Praetatorum Regularium appellatione qui intelligantur, ibidem nom. 3. 363
- 7 Praetatus Regularibus ex Concilio Tridentino an liceat extrajudicialiter criminosos, sed non solum prohibere ascendam ad Ordines, & Dignitates, sed etiam non suscipere à jam susceptis, ibid. num. 6. & seqq. usque in fin. 364
- 8 Praetatorum appellatione ex proprietate veniunt etiam Praetatus Regularis, ibid. n. 14. 363
- 9 Praetatus Regularis de jure communi majorem habet auctoritatem quoad impediendam subditorum promotionem, quam Episcopus, ibid. n. 16. 363
- 10 Praetatus Regularis ea notitia, quam in confessione habuerint ut non debeat ad extremam positam, in cap. Offici, num. 40. de promiss. & remis. 306
- 11 Praetatus cog. possunt tot Monachos, vel Clericos inducere, quot possunt de redditibus Ecclesiae suae sustentare, in c. Non amplius, num. 7. de Infruct. 172
- 12 Declaratus, ibid. n. 38. 172
- 13 Praetatus sui appellatione venit Praetatus immediatus Monasterii, non autem Generalis, vel Provincialis, nisi aliud habet constituto, vel statuta Ordinis, in cap. Licet, num. 36. de Regular. 393
- 14 Praetatus Regularis quoad transiit ad aliam Religionem. Vide supra in ver. Regularis quoad transiit.
- 15 Praetatus regularibus sese esse damnare subditum, in sume preat precipiendo alius ne cibos deferat, in cap. Novimus, num. 14. de verbor. signific. 326
- 16 Praetatus Regularis ex Concilio Tridentino non possunt suis subditos pro manifestis peccatis imponere poenitentiam publicam, sed debent eos corrigere intra loca Monasterii, in c. Manifesta, n. 10. de poenit. & remis. 490
- 17 Praetatus Regularis si sit caput à Turcia, vel Saracenis, an alius in eius locum eligi possit, anve ex captivitate reversus in pristinum statum sit restituendus, vide discutiunt, in c. Per rurs, in p. 10. n. 7. & seqq. usque in finem, de Summ. 33
- 18 Praetatus Regularis qui à Capitulo eliguntur, & à Superiori confirmantur, removeri non possunt, nisi ex iusta causa, & de jure ordine servato, ibid. n. 8. & 41. de 49.
- 19 Non tamen in regularibus requiritur causa cum gravi sicut in secularibus, ibid. n. 9. 53
- 20 Praetatus ab hostibus captes non est ipso jure privatus suis dignitatibus, nec privatus pro sententiam, ibid. n. 12. 53
- 21 Praetatus regularis non ulla pinguis sui habent sicut seculares, ibid. num. 14. 54
- 22 Praetatus regularis esse removeri possit levioribus ex causis, requiritur tamen delictum, & illius probatio, ibid. n. 17. 54
- 23 Praetatus non debet privari potestate propter captivitatem, ibidem num. 16. 54
- 24 Praetatus regularis ex levioribus causis ad administrationem remouetur, quam seculares, in cap. Qualiter, & secundo, n. 77. de Accusat. 18
- 25 Et spectanda est constitutio specialis locorum Religiosorum, ibid. num. 71. 18
- 26 Praetatus Regularis an possint dispensare super irregularitatibus ex delicto occulto provenientibus in rati Concilio Tridentino, in c. 6. sess. 24. in cap. Cùm illorum, num. 27. & seqq. usque in finem, de fec. excom. 349
- 27 In Praetatum Regularem eligi non potest qui non sit in Monachibus, & instructus in Regula Monachali, in c. Cùm ad nostram, num. 1. de elect. 283
- 28 Ordinarius supplet negligentiam Abbatis non evocando Monachum vagabundum, in cap. Quanto, num. 1. de off. ordinat. pag. 367
- 29 Monachus sine Monasterio caret vita, quae pascis sine aqua, ibid. num. 2. 367
- 30 Episcopus potest sibi assumere Monachum in Cubicularium etiam contrahentes Abbat & si necessarium, ibid. num. 6. pag. 367
- 31 Contrarium, ibid. num. 7. 367
- 32 Monachorum correctio, & coertio primo loco pertinet ad Ab-

Signum Reptore.

- batem, ibidem num. 8. 367
- 33 Praetatus Collegiae Ecclesiae, qui praeficitur pro electionem habet jurisdictionem ordinariam in illis de Collegio, ibidem num. 11. 367
- 34 Declaratus, num. 21. 366
- 35 Abbas, vel Priori Conventualis potest Monachos excommunicare, ibid. n. 12. 367
- 36 Abbas habet jurisdictionem in Monachis etiam in criminalibus nisi imponenda sui poena depositionis, ibidem num. 13. & nom. 20. 367
- 37 Abbas exercet jurisdictionalia ante benedictionem, ibidem num. 14. 366
- 38 Consecratio in Episcopo magis operatur, quam benedictio in Abbate, ibid. n. 17. 366
- 39 Abbas vacans etiam ante benedictionem, ibid. n. 16. 366
- 40 Monachus in his, quae pertinent ad obsequium Regulae magis tenetur obedire Abbati, quam Episcopo, ibidem num. 18. 366
- 41 Abbas potest Monachum vagabundum revocare, punire, & eicere ad praescriptum Regulae, ibid. n. 18. 366
- 42 Monachus in causis civilibus, & pecuniariis conveniri non potest coram Abbate, sed Ecclesia, vel Monasterium convenitur coram Ordinario, ibid. n. 21. 366
- 43 Abbas, vel Prior in Monasterio, Provincialis in omnibus Conventibus provinciae, & Generalis in toto Ordine habent jurisdictionem universalem, & ordinariam, ibid. n. 27. 367
- 44 Monachi in Monasterio Episcopatus omnia habent Episcopo, & Praeposito, vel Priori, ibid. n. 35. 368
- 45 Abbas habet totam potestatem in Monasterio, excluso Episcopo, ibid. num. 39. 368

Praetatus quoad renunciationem.

- 1 Praetatus inhabilis propter morbum perpetuum non potest compelli ad cedendum, in cap. Ex parte, num. 3. de Cler. azo. 161
- 2 Praetatus invitatus cog. potest ad cedendum quoad subest periculum destructionis Ecclesiae, dummodo detur et bonum concambium, in cap. Ceterum, n. 19. de Recept. 144

Vide in ver. Episcopus quoad renunciationem.

Praetatus quoad Residentiam.

- 3 Praetatus potest fugere cum specialiter quorundam à persequendis, & salis ammitti per alios rursus esse potest, in cap. Clericos, n. 50. de Cler. non resid. 67
- 4 Secus si persequens omnia immineat, ibid. n. 51. 67
- 5 Praetatus, vel Clericus non residens, qui rursus non revertitur, privandus est, nisi habeat iustum impedimentum, in c. Ex parte, num. 1. de Cler. non resid. 41
- 6 Praetatus absens etiam per decennium ex hoc solo non censetur habere Ecclesiam pro derelicta, ibid. n. 2. 48
- 7 Praetatus qui ad Ecclesiam revertitur, & statim recedit, amplius non est movendus, ibid. n. 4. 43
- 8 Praetatus abscondens, qui certis terminis sui praefixis ad redendum, lapsis terminis privati potest sine alia mentione, violenter, ibid. n. 5. 41
- 9 Damnum in concessione fuerit moctus redire in terminis, ibid. num. 6. 41
- 10 Praetatus curam animarum habentes tenentur in suis Ecclesiis personaliter residere, ibid. n. 9. 41
- 11 Praetatus ne abesse possit à sua Ecclesia non sufficit legitima causa, sed requiritur etiam licentia, ibid. num. 10. 48
- 12 Praetatus quibus causis censetur habere Ecclesiam pro derelicta, in cap. Qualiter, n. 7. de Cler. non resid. 49

Vide in ver. Responsio Episcopi.
Et in ver. Praetatus quoad Residentiam.
Et in ver. Episcopus quoad residentiam.

Praetatus quoad scientiam.

- 1 Praetatus potest verbum Dei predicare, & Sacramenta administrare etiam sine charitate, non autem si sit prorsus illiteratus, in c. Eam te, n. 12. de atar. & quali. 404
- 2 Praetatus Ecclesiarum, & alii curam animarum habentes, & officium docendi habent, tenentur explicitè scire articulos symboli Patrum, & Arianis, in cap. Firmiter, n. 23. & 49. de Summa Trinitat. & fid. Cathol. 122

Vide in ver. Episcopus quoad literatiam.

Praetatus quoad successorem, & successionem.

- 1 Praetatus non potest sibi eligere successorem, nisi cum auctoritate Romani Pontificis, in cap. Acceptimus, num. 17. de pacia. 662
- 2 Praetatus non dicitur successor universalis sui Praedecessoris, nec eius personam representat, in cap. Gravis, num. 16. de Rescrit. specul. 122
- 3 Et multa sicut Praedecessorem non impedit quomodo successor habent bonam fidem facit tunc suos, ibid. n. 17. 122
- 4 Praetatus quamvis succedat universum sui Praedecessoris, non tamen succedet in sui Praedecessoris, nec ab eo causam habet, sed à Super-

- riore ipsum in iusticiam, ibidem num. 178.
 1. **Prælati** succellor possit bona fide prædicare, si de prædicatore habuerit malam fidem, ibid. n. 179.
 Vide in ver. *Papa quoad successorem*.
 1. **PRÆPARATIO** ad formam non est forma, in cap. Cum contingat, n. 53. de ar. & qual.
 1. **Præparatio** debet semper precedere præparatum, ibid. num. 100.
 1. **Præparatio**, & præparati idem est iudicium, in c. Non magis oportet, n. 10. de Cler. vel Monach.
 1. **Præparatio** est iudicium, quod est iudicium, ibidem num. 11.
 1. **PRÆPOSITURA** habens eandem administrationem conferri beneficia conferendi approbata ab Ordinario an possit consecrari Clericum quicquid eandem amorem, in c. Indecorum, n. 9. & n. seq. usque ad n. 19. de ar. & qual.
 1. **Præpositura** præfationem commendatarii confusa si careat eura, & conventus censuræ dignitas comprehensa, in c. 12. & Ad ceteras, scilicet 24. in c. Cum in cunctis, n. 47. & c. 1. de elect.
 1. **Præpositura** an sit dignitas, in cap. Ut Abbas, num. 14. de ar. & qual.
 1. **PRÆPOSITUS** Ecclesie, quem est dignitas principalis, & colligitur cum iudiciatione spirituali, & temporalis an ex Concilio Constantensi in privatum ipso interdictum in auctoritate Presbyterum ordinatum non fuerit, in cap. Cum in cunctis, n. 55. & seq. usque ad n. 57. de elect.
 1. **Præpositus** Picensis comitatus Parochialis infirmis, & casibus matrimonialibus cognoscit, cum sit nullus diocesis, in cap. Cum eundem, n. 18. de iure conu.
 1. **Præpositi** Prælati & Picensis, minores ordines conferre, & litteras dimissionis concedere non possunt, in cap. Significasti, num. 29. de off. Archid.
 1. **Præpositi**, & Decani rurales non habent dignitatem, in cap. Ut Abbas, n. 5. de ar. & qual.
 1. **Præpositi** in Germania, Belgio, & Polonia dignitatem habent, & alibi jurisdictionem, & curam animarum, ibid. num. 17.
 1. **Præpositus** Buxeri habet jurisdictionem cumulativam cum Episcopo Burgi S. Donini, in cap. Audite, num. 6. de præscript.
 1. **Præpositi** quandoque sunt meri laici, in cap. Verum, num. 11. de for. compe.
 1. **Præpositi** non essent secundum post Abbatem, possit ab eo removeri, si quædam admittit se non emendavit, in cap. Cum ad Monasterium, n. 53. de itat. Monach.
 1. **Præpositi** Buxeri an competat jure iusticiandi tam ad beneficia in suo privilegio expressum, quam ad alia postea unita infra limites præpositus, in c. Cum venisset, num. 9. & num. seq. usque ad num. 21. de iudic.
 1. **Est iusticiatio** cum cumulativa cum Episcopo, ibid. n. 10.
 1. **PRÆSCRIPTIO** facti factum non vitiat, in cap. Tue litteræ, n. 4. de Cler. per salt. promiss.
 1. **Præscriptio** in iudicialibus, & in his que sunt de substantia, vitiat actum: secus in aliis, in cap. Qui presbyterum, num. 16. de penit. & remiss.
 1. **PRÆROGATIVA** personæ quavis interdictum sit iusta causa dispensandi ad plura incompatibilia, non tamen est iusta causa amissionis omnium beneficiorum alteri, in cap. Espositum, num. 6. de preben.
 1. **PRÆSENTIBUS** contra universales possidentem in rebus articulis etiam animas acquiritur jurisdictionem universalem, illam universalem non acquirit, sed tantum præscribit quantum exercuit, in cap. Cum olim, n. 29. de præscript.
 1. **Super** in animo universales possidebat, quia totum præscribitur si ea ingreptione hoc faciat, ibid. n. 30.
 1. **Præsentibus** unum actum universalem acquirit universalem jurisdictionem si habeat causam universalem, seu intentionem fundatam de iure communi, ibid. n. 31.
 1. **Præsentibus** potestatem excommunicandi in censuras actum præscribere potestatem in iudiciis, & suspendendi, & abolvendi, ibid. num. 14. remissive.
 1. **Præsentibus** possunt per inferiores Episcopos jura omnia Episcopalia ad usuram legem pertinet, in cap. Irregularis, n. 5. Extensum, num. 4. de off. Ordin.
 1. **Præsentibus** contra jurisdictionem Imperatoris non remanet appellatio, sed subest Papa, in cap. Canonum statuta, num. 12. de Constit.
 1. **Præsentibus** abbas dicitur et minus tribuere quam possidentem, in cap. Querelam, n. 7. de elect.
 1. **Præsentibus** universitatem an præscribat imperatorum ei immunitatem, in cap. Espositum, n. 5. de iurep.
 1. **PRÆSCRIPTIO** negatur in facultatibus qualiter procedat, in cap. Per viam, n. 42. de adulter.
 1. **Præscriptio** non valet si sit coterminaria, impediatur, focus si coterminaria translativa, in cap. Irregularis, num. 5. de offic. ordinis.
 1. **Præscriptio** imperatorum contra privatum non imponitur de iure, in cap. Cum propece, n. 24. de iurep.
 1. **Præscriptio** ex parte potest Ecclesia ad potestatem Episcopi si alius præscribat subiectionem, alia secus, in cap. Audite, num. 6. de præscriptio.
 1. **Præscriptio** juris infundendi inferioris Prelati an sit cumulativa

- cum Episcopo, an vendi alius Episcopi interrumpane præscriptioem inferioris, ibidem num. 2. & seq. usque in finem.
 1. **Præscriptio**, vel consuetudo completa non tollitur, si semel, nisi fiat contrarium, sed requiritur contraria præscriptio, vel consuetudo, ibid. n. 174.
 1. **Præscribere** si incipiat Abbas jura Episcopalia contra Episcopum sit interruptum si Episcopum habent una vice ad eundem potestatem utrumque completum præscriptioem, ibid. n. 4.
 1. **Præscribere**, ibid. num. 6. de seq.
 1. **Præscriptio** qualiterque ab anno præscribitur, ibid. n. 176.
 1. **Præscribere** potest Abbas in Capella jura Episcopalia, sed obstat in his factis que præscribit, in cap. Cum olim, num. 1. & 10. de præscript.
 1. **Præscriptio** jurisdictionis universalis, in certa parte diocesis exclusio Episcopo includit etiam facultatem illi casus reservandi, ibid. n. 22.
 1. **Præscriptio** non procedit in his que sunt contra disciplinam Ecclesiasticam, ibid. n. 24.
 1. **Præscriptio** quinquaginta in quibus casibus habet locum, in cap. Si quis, n. 4. de reposit.
 1. **Præscriptio** non valet in ceteris post completam præscriptioem superveniat mala fides, est tunc in foro consensum, ibidem num. 10.
 1. **Præscriptio** inducta est in penam negligentiam, & ad bonum publicum, ibid. num. 53.
 1. **Præscriptio** non inducit factum usurarium, in cap. Quia ingreditur, n. 12. de testam.
 1. **Præscriptio** est odiosa, & restringenda, in cap. Cum contrage, num. 7. de decim.
 1. **Præscriptio** parvis indivisibilibus ad totum extenditur, ibidem num. 15.
 1. **Præscriptio** non extenditur de specie ad speciem, sed bene ad actum episcopalem forenti potest occurrere, in cap. Limita, num. 56. de consens. præben.
 1. **Regula** tantum præscriptio quantum potestatem non habet locum in consuetudine, ibid. n. 55.
 1. **Præscriptio** Episcopi contra inferiores Prælatum non requirit titulum, in cap. Cum ab Ecclesiis, num. 32. de Offic. Ordin.
 1. **Præscriptio** inferioris nomen completa interruptum per actus Episcopi, ibid. n. 33.
 1. **Præscriptio** jurisdictionis que Episcopalis non constituit inferiorem in propria territorio nisi sit per actum ad Episcopum, ibidem num. 16.
 1. **Præscriptio** in bonis parochialibus Clericorum de iure communi contra facta in bonis laicis, in cap. Consuetudines, num. 18. & seq. de consens.
 1. **Et** quod post Bullam Urbani VIII. ibid. num. 32.
 1. **Præscriptio** consuetudinaria infundendi an requirit titulum, in cap. Cum Ecclesia, num. 24. & num. 6. seq. usque in finem de caus. poss. & propriet.
 1. **In** præscriptioe juris eligendi titulus non acquiritur si sit casualis, focus si privatus, ibid. n. 25. & seq.
 1. **In** præscriptioibus contra jura titulis est necessarius, ibidem num. 26.
 1. **Præscriptio** cumulativa non est contra jura si actus sint simulati, & alia legitime, ibid. num. 27.
 1. **Præscriptio** non habet vehementer jura resistens titulum non requirit, ibid. n. 33.
 1. **In** præscriptioe jura infundendi scientia, & presentia Episcopi est loco tituli, ibid. n. 38.
Præscriptio censuræ.
 Vide in ver. *Censuræ*.
Præscriptio solutio in certa auctoritate.
 Vide in ver. *Morsus*.
 1. **Præscriptio** non contrit contra Censuras Romanas respectu superioris potestatis, in cap. Censuras illas, num. 6. de Translat. Episcop.
 1. **Præscriptio** non currit vacante Ecclesia, in cap. Cum venisset, n. 10.
 1. **Præscriptio** non currit durante captivitate, in cap. Per viam, n. 42. de adulter.
 1. **Præscriptio** jura infundendi in gradibus prohiberi debet esse immemorabilis, & cum scientia, & presentia Principis, in cap. Cum de ius, n. 16. de corp. vit.
 1. **PRÆSENS** dicitur malis proloquia materia, in c. Quisquis, n. 4. de elect.
 1. **Præsentis** iudicium, & non contradicenti his, que ardeant in ius præjudicant, ostendit consensum, in cap. Cum in iure, num. 18. de Off. Delegat.
 1. **PRÆSENTANDI** potestatem conferunt potestati, & consensum conferunt, in cap. Consultationibus, num. 1. & 3. de iurep.
 1. **Præsentandi** quasi potestati ex unum actu acquirunt, ibidem num. 17.
 1. **Jura** præsentandi in multis differt de iure eligendi, in cap. Quia minus, num. 23. de iurep.
 1. **Præsentandi** minus idoneum, vel nullum potestatem, in cap. Cum vos, num. 36. de off. ordinis.
 1. **Præsentandi** indignum præsentum cum presentem. Licet, ibid. num. 45.

- 4 Presbiteria puerum baptizandum ostendit in ipso adu triginta, in c. Veniens, n. 16 de Cognat. spirit. 64
- 1 Presbiterio de iure communi spectant ad Prelatum, & Capitulum simul, in cap. Cum Ecclesia Valeriana, num. 10. de elect. 281
- 1 Presbiterio in Canonicis, & prebendis de jurapersonarum spectant ad patronum, & substituta ad Episcopum cum consensu vel consilio Capituli, ibid. num. 14. 282
- 3 Presbiterio non in numero presbiteriorum non computatur, in c. Cum autem, n. 11. de Juraperson. 323
- 1 Presbiterio Clerici patroni habet vim electionis, ibidem num. 18. 323
- 1 Presbiterio secunda patroni Ecclesiastici non tenet prima non cessata, ibid. num. 19. 323
- 1 Presbiterio de duobus facta à pari numero patronorum non valet, & neutri acquiritur per petitionem institutio, ibid. n. 23. 324
- 1 Et possunt patroni aliquid presbiteriorum facere etiam ex hoc recedendo à prima, ibid. num. 24. 324
- 1 Presbiterio unus tantum ex compatitione omnium possessionem conservat, in cap. Cum propter, num. 59. & 79. de Juraperson. 333
- 1 Presbiterio facta à majore parte patronorum etiam respectu minoris valida est, licet non sit facta à majore parte omnium, in cap. Quoniam, n. 13. de Juraperson. 333
- 1 Presbiterio secunda non potest aliquid competere si competat ex prima, ibid. n. 43. 333
- 1 Presbiterio, collectio, & electio videntur ex simonia unius in competens pluribus, ut unum verum. Secus si ut singulis, in cap. Nobis, n. 5. de Simon. 339
- 1 Presbiterio non tribuit titulum, sed tantummodo jus ad rem, in c. Ad exarandas, n. 18. de fil. Presbyter. 473
- 1 Nec per eam constituitur ipsiusque conjugium, sicut per institutionem, & electionem, ibid. num. 19. 473
- 1 Presbiterio ut sit valida sufficit ut presbiterius sit patronus, & facta sit ut tempore presbiteriorum sit in qua possessione persisteret, & communi reparetur patronus, in c. Consultationibus, n. 1. & 4. de Juraperson. 510
- 1 Et quod Concilium Tridentinum, ibid. num. 1. 510
- 1 Presbiterio est fructus jurapersonarum, ibid. num. 5. 510
- 1 Presbiterio ut sit valida sufficit ut presbiterius sit in qua possessione persisteret tempore per institutionem, etiam si sit talis in quem cadat usurpatio presbiterio, in cap. Quoniam, num. 3. de elect. 521
- 1 Secus post Concilium Tridentinum, ibid. n. 4. & seq. 523
- 1 Presbiterio est fructus jurapersonarum, in cap. Ex litteris, n. 17. de Juraperson. 516
- 1 Presbiterio est fructus Episcopi proinde debent authenticari scriptura, in c. Cum olim, n. primo, n. 6. de privileg. 523
- 1 Presbiterio de non idoneo, & indigno diffinitur, & rescissum contraria opinio, in c. Cum vos, n. 56. de Offic. Ordinar. 563
- 1 PRESBTERATUS ad Ecclesiam non confirmatus si nolit residere non instituitur, & confirmatus privatur appellacione remota, in c. Relatum, n. 1. de Cler. non relictis. 31
- 1 Presbiterii potest Clericus per redorem Ecclesie ad simul beneficii, etiam in ius patronatus laici, in c. Cum propter, num. 15. de Juraperson. 530
- 1 Et non in ius patrono Ecclesiastico, ibid. num. 16. 530
- 1 Presbiteratus à pluribus in discordia potestatem est perferendus si sit idoneus, licet alius presbiteratus sit dignior, in c. Quoniam, n. 17. de Juraperson. 531
- 1 Presbiterio acquirere ius spirituale ad beneficiis obtinendum, & Episcopus compelli potest instituire, in cap. Tua nos, num. 5. de Simonia. 577
- 1 Presbiterio à bonis fidei possessore de iure communi debet institui, & presbiteri presbiterio à proprietario: Secus ex Concilio Tridentino, in cap. Consultationibus, num. 15. de Juraperson. 581
- 1 PRESIDENTES Capitulis possunt excommunicare, & facere excommunicationem determinatam ab Ecclesiarum Prelatis, in cap. Ne Reliqua, n. 12. de Regula. 411
- 1 PRESSES Capituli non de substantia electionis, in cap. Quia propter, num. 72. de elect. 591
- 1 de PREESTIMONIIS an debeant fieri in iuramento in litteris, in cap. Ad audientiam, n. secundum, n. 6. & 6. de rescript. 180
- 1 Presbiterio ver. non verificatur in his qui ex simpliciter aliquando contra legem faciunt, in cap. Ad hanc, num. 71. de Reliquis, domib. 493
- 1 PRESUMPTIO validitatis actus est alium presumptionem regens, in c. Ne in iuratis, n. 31. de Constat. & in c. Nonnullis, n. 47. de rescript. 573
- 1 Presbiterio qui consensum servaturus est ratione antiquae actus etiam tempore servaturus censetur non servaturus, in c. Cum sumus, n. 86. de Convent. conjugat. 440
- 1 Presbiterio, vel schola habent locum etiam in foro animarum, quando ex legi observantia non refertur iniquitas, vel peccatum in cap. Si quis, n. 69. & seq. de Regular. 379
- 1 Presbiterio semper est pro iudice, in cap. Ascopimus, num. 11. de xet. & qualitat. 411
- 1 Presbiterio amicus iudicis, & foeminae adu, ibid. n. 10. 413
- 1 Presbiterio solemniter subornatus tollitur ex impeditione scriptura, in c. Lator, n. 1. Qui sunt sine legem. 87
- 1 Presbiterio translati quare dicitur, ibid. num. 16. 87

- 4 Presbiterio iuris, & de iure idem operatur in casu presumptio, quod veritas in casu vero, in cap. Si quis sciam, numer. 3. de sponsalib. 19
- 4 Et probationem in contrarium non admittit, ibid. n. 4. 19
- 4 Presbiterio iuris, & de iure non habet locum in foro animarum, sed ipsa veritas, ibid. n. 1. 19
- 1 Presbiterio quid sit, in cap. Vestra, num. 21. de Cohabit. Cleric. & Mulier. 23
- 1 Presbiterio variatur, debilitatur, & fortificatur prout fuerint circumstantie, ibid. n. 21. 23
- 1 Presbiterio alia censoraria, alia probabilis, alia violenta, ibid. num. 24. 23
- 1 Presbiterio alia iurata, & de iure, seu Canonica, alia iuris tantum, alia hominis, alia naturalis, & facti, ibid. n. 25. 23
- 1 Presbiterio validitatis actus dicitur alium presumptionem regens, in c. Nonnullis, n. 47. de Rescript. 573
- 1 PRETEXTUS, seu color quid sit, in cap. Cum venissent, n. 8. de iudic. 33
- 1 PREVENTIO in capitis presbiterii preventionis verbalis, in cap. Pervenit, n. 40. de Adult. 173
- 1 PRAGMATICA Sanctio est schismatica à Rege, & Parlamento Francie, & Lateranensi Concilio abrogata est, in cap. Preterea, n. 63. ne Parl. vi. suas. 23
- 1 PRATI oppidum an sit nullius diocesis, an vero in diocesi Presbiteriana, in c. Cum ab Ecclesiis, num. 13. & seq. usque in fin. de Offic. Ordinar. 557
- 1 Presbiterii Ecclesie originalis existentia in Diocesi Presbiteriana, ibid. num. 15. 557
- 1 Presbiterii Presbiterii privilegia considerari possunt iuxta tria tempora, ibid. n. 23. 558
- 1 Prati origo, ibid. num. 23. 558
- 1 Presbiterii Presbiterii in jurisdictionem quasi Episcopalem perfectiori privatur ad Episcopum jurisdictionem, ibid. n. 30. & seq. usque in fin. 558
- 1 Prati procedit cum controversia inter Episcopum, & inferiorum ad quem spectat iudicium in aliquo scripto, in cap. Cum dilectus, n. 16. de Reliquis, domib. 497
- 1 PRESBYTER de iure communi potest primam tonsuram conferre secularibus, in quo habet Episcopalem jurisdictionem, in cap. Cum conungit, n. 8. & 21. & qualitat. 418
- 1 Presbyter qui copas consecrationis Episcopalis, licet non sit Diaconus, vel Subdiaconus, in c. Tu littere, n. 7. de Cler. per salt. promot. 199
- 1 Presbyter in potestate pernicia, & Missam celestis officio, & beneficio privari debet, in cap. Si consilient, & de accusat. num. 1. 9
- 1 Presbyter qui litter persum, aut potum, & Missa celebrationem non duntaxat persumatur celebrasse non excom. ibid. num. 3. & num. 16. 9
- 1 Presbyter pernicia in taberna presumitur bibisse post medium noctem, ibid. n. 15. & n. 21. 10
- 1 Presbyter qui post medium noctem cibum, vel spiritum sumpsit, & mane celebravit an sit beneficii privandus, ibid. num. 16. & seq. 10
- 1 Presbyter qui cibum, aut potum sumpsit ante medium noctem etiam non permissi dormitione, vel digestionis potest celebrare, ibid. n. 20. 10
- 1 Presbyter violentus facti in taberna non pernicia verum in dubio presumitur celebrasse non iuratus, ibid. n. 21. 10
- 1 Presbyteri cadaver, qui schismatice consecraverunt. Arrefo Presbiterii remittitur ad iudices Ecclesiasticos, in c. Ecclesia S. Marce, num. 1. de Constat. 110
- 1 Presbyteri etiam nominati ab Episcopo non discrebant, sed propter schismatica facta est nominum dissimulatio, in c. Quoniam, n. 10. & seq. de Constat. 108
- 1 Presbyteria non differt ab Episcopis Arizonum fuit heresia, ibid. n. 12. 108
- 1 Presbyteri conficiunt, & Episcopi characterem Confirmationis, & Ordinis conferunt, non obtinent quavis Ecclesia prohibitione, ibid. num. 7. 109
- 1 Presbyteri saculares possunt esse de Collegio Doctorum iuris Civis, in cap. Non magister, num. 20. Ne Cleric. vel Monach. 660
- 1 Presbyteri, & alii prohibiti audirent legem, vel physicum in propria domibus an incidunt in excommunicationem, in cap. Super specula, n. 13. & 17. Ne Cler. vel Monach. 674
- 1 Presbytero cum ordinatur manus imponitur ab Episcopo, & Presbyteris adstantibus, Diacono ab Episcopo tantum, in cap. Presbyter, n. 5. de Sacram. non interm. 416
- 1 Presbyter ordinatus abique munitione impositione non accipit potestatem à peccati absolventi, ibid. n. 1. 417
- 1 Presbyter in impositione manus non ordinarur totum, nec novum recipit characterem, ibid. num. 21. 417
- 1 Presbyteri, & Diaconi in primitiva Ecclesia per manus impositionem ordinabantur, ibid. num. 23. 419
- 1 Presbyter cui Papa dedit facultatem christianis ipsi revocationem commisit nihil commisit, secus in Episcopo, in cap. Statuimus, num. 34. de Supplen. neglig. 373
- 1 Presbyteri nomen largè comprehendit etiam Diaconos, & Subdiaconos, in c. Presbyter, n. 15. de celeb. Missar. 573
- 1 Sed non alios Clericos, nisi vulgariter presbyter, ibid. num. 27. 574

1. Presbyteri ordinari ab Episcopis inopertum, de quibus solium est aut hinc Episcopi, sicut scriptum ordinandi in c. de unitate, n. 17. de Constitut.
2. Presbyteri principaliter alius esse ministrare corpus, & sanguinem Christi, in c. Cum venisset, n. 28. de Sacra Unctione, 447. Vide in ver. Sacrosanctum.
3. Princeps accessit esse essentia cum principali, in cap. Ex Episcopis, n. 12. de prebendis.
4. Princeps infirmitas de tempore veniens, non autem promissa de vendendo, ibid. num. 16.
5. Princeps iustus delictum, & consuetudine longissimi temporis non superavit tolerantia, in c. Navigatio, n. 1. de Usur.
6. Princeps dare, & habere fidem de pretio paria sunt, in c. Nobis, n. 14. de Simon.
7. Princeps rerum ex quibus valentur, in cap. In civitate, num. 2. de Usura.
8. Princeps census qui ratione fit minuendus propter pactum de reddendo, vel alia onera imposita adiecta, ibid. num. 18.
9. Princeps fugientem se desiderat, desiderantem se habet, in cap. Tui non, n. 15. de Simon.
10. PRINCEPS laicus in Ecclesia, vel Ecclesiastica negotia nullam habet jurisdictionem, in cap. Ecclesia S. Martini, num. 9. de Constitut.
11. Princeps secularis potest subditi subditi imponere, etiam sine causa, in c. Preterea, n. 40. de Prae. vic. suis.
12. Princeps naturaliter obligatur ex modo pacto etiam initio cum propriis subditis, in cap. Antequam, n. 7. de pactis.
13. Princeps non potest committere simoniam laicalem, in cap. Cum peccidem, 66. & 115. de pactis.
14. Princeps non est sub lege fori, sed sub lege poli, naturae, & rationis, in c. Ne pro dilacione, n. 57. de Penit. & remiss.
15. Princeps potest contra veritatem fingere, sed non veritatem immutare, in cap. Ex parte, n. 10. num. 37. vers. Et Princeps, de privileg.
16. Princeps legem facit tanquam Princeps, contrarium vero etiam quando promittit, in cap. Ex Episcopo, n. 7. de 17. de probat.
17. Nihil est quod lumine elarior persequatur, quam recta fides in Principe, ibid. n. 15.
18. Princeps si potest libere contrahat a se in se invicem infringere, careat bonum commercio in contrahendo, ibid. num. 16.
19. Princeps debet habere unum calamus, & unum linguam, & esse immobilis sicut lapis angularis, & politus in celo, ibid. num. 29.
20. Princeps est solutus sine legibus, tamen a naturali ratione, & equitate, quae contrarius inest non est solutus, ibidem num. 30.
21. Princeps ex iusta, & rationabili causa respiciendo publicam utilitatem potest contrarium rescindere, & causa praesumitur in Principe, ibid. num. 34.
22. Declaratur procedere si publica utilitas alius haberi non possit quam si auferatur tertio propter quod ex contractu, ibidem num. 35.
23. Princeps ex generalitate facile potest circumquiri, in cap. Dilectus, 1. primo, num. 11. de rescriptis.
24. Princeps non censetur posse inhabilitate dispensare quando gratia in aliqua parte potest operari effectum suum, in c. Quod si praedictum, n. 9. de de fidei iur.
25. Princeps potest sine causa pro tertio auferre de potestate absoluta, & non summi de potestate ordinaria, in cap. Quando, num. 79. de translat. Episc.
26. Princeps liberalitatem remunerari in diminutionem interpretari, in c. Obiit, n. 1. de verbis. significat.
27. Princeps non tam amplam habet potestatem in dispositionibus inter vivos, atque in ultima voluntate, in c. Significatum, num. 1. de penultima, n. 1. de verbor. significat.
28. Princeps praesumitur circumvenire praesumptione iura, & de iure quando etiam non proprio revocat concessionem de se ipso factam, in cap. Constitutio, num. 17. & 60. de Cler. 270.
29. Princeps debet habere unum calamus, & unum linguam, & esse immobilis sicut lapis angularis, ibid. n. 8.
30. Princeps aut non debet potestatem plenitudine nisi ex magna causa, ibid. n. 27.
31. Princeps in dubio potestatis plenitudine qui velle non persumitur, ibid. n. 75.
32. Princeps qui de plenitudine potestatis suus propter, praesumitur ad facere cum causa quod propter per viam legis generalia, seu casus per viam rescripti, ibid. num. 79.
33. Item quando propter motu proprio, seu si ad supplicationem patris, ibid. n. 10.
34. Item seu quando procedit parte non citata, ibid. n. 81.
35. Item seu si in literis sit expressa causa minus iusta, numer. 82.
36. Princeps summi institutionem sibi Deus reservavit, in cap. Acceptum, n. 99. de Pactis.
37. Princeps oportet esse opacum, & perfectum virtute, ibid. num. 48.
38. Princeps iudicare potest secundum conscientiam, adhibere tamen cautela hoc posita, in c. Canonum statuta, num. 54. de Constitut.
39. Princeps non adiungitur legibus suis, vel praedictorum vi co-

- striva, adiungitur tamen vi restrictiva rationis iure naturali, & divino, ibid. n. 57. & seq. usque ad n. 64.
40. Princeps laici facere non possunt omnia praeiudicia tributaria, ita ut cum deveniant ad Ecclesiam obnoxia sunt collecta postea imponenda, in c. Non minus, n. 11. de Immuni. Eccles.
41. Princeps solus potest efficere ut credatur pelli mortuus, in cap. Sicur te, n. 44. De Clero. vel Monach.
42. Princeps privilegia impetrantes ubique ut ex serlo ad tuendam immunitatem Ecclesiasticam, in c. Consecraciones, num. 77. de Consecrat.
43. Princeps pro alia publicam salutem tueri debet, in c. Andiviana, n. 44. de Reliq. & vicer. Sanctior.
44. Princeps potest manu regis causas cognoscere, & terminare omnino rigore iudicatorio, ibid. n. 41.
45. Princeps est solutus legibus humanis, sed non iure naturali, & divino, ibid. n. 75.
46. Vide in ver. Lex Civilitas, Imperator.
47. Princeps potest facere Civitatem, & tamen non potest facere Episcopum, nec sedem Episcopalem creare, in c. Episcopalia, n. 15. de Privileg.
48. Vide in ver. Civitas.
49. Princeps secularis an possit distinguere, limitare, & interpretari ius divinum, in cap. Quae in Ecclesiarum, num. 124. de Constitut.
50. Princeps quovis ex iusta causa, possit statueri contra jus commune, tamen ubi cessat illa causa, consuetudo servanda non est, in c. Cum esset, n. 13. de testam.
51. In Principe tanquam iustitiae fons debet esse constantis, & perpetuae voluntatis, in c. Cum olim, n. 7. de sent. & re iudicat.
52. Princeps adus debent esse habiles, & perpetui manendi, ibid. num. 12.
53. Princeps potest solus legem condere, ita solus privilegium concedit nullo citato, ibid. num. 26.
54. Princeps, & Praetoriam periculis non est annuum cum equitatem non solum, in cap. Novus, num. 30. Ne Sede Vacante.
55. Princeps secularis qui jurare nolit de Ecclesia contra haereticos descendenda dignitate privatur, in cap. Ad abolendam, num. 7. de Haereticis.
56. Item excommunicatur, & vixit ipsorum interdicitur, ibid. num. 6.
57. Et civitates resistere privatur aliorum commercio, & Episcopali d. putare, ibid. num. 7.
58. Princeps laicus ex magna causa potest ita tueri contra precepta morum affirmativa, vel factum judicialia, in cap. Licet universis, num. 4. de Testam.
59. Contrarium, ibidem num. 11.
60. Princeps auctoritate bona ob rebellionem publicam non exco-municatur, in c. Saeco, num. 38. de sent. exco-municat.
61. Princeps secularis, & laici ratione criminis Ecclesiastici possunt per iudicium Ecclesiasticum privari duplicibus, & honoribus etiam ab Imperatore habitis, in c. Ad abolendam, num. 7. de Haereticis.
62. Princeps auctoritate exco-municatur in gratia discordia, restrictio vero in peremptoria, in cap. Cum sumus, num. 15. de Regular.
63. Princeps secularis an ex consuetudine possit habere ius depurandi Oeconomum in Ecclesiis vacantibus, in cap. Cum vos, n. 14. de Offic. Ordinari.
64. Princeps laicus an possit indidere diem festum.
65. Vide in ver. Dies festus.
66. Principum Catholicorum esse in adiutorium Ecclesiae sacrum Constitutionum precepta tueri, in cap. Consequens, num. 74. de sent.
67. Nulla auctoritas, vel Senatus potest facere, quin Princeps sit amoralis, vel sit solutus legibus naturae, in c. Canonum statuta, num. 61. de Constitut.

Princeps quod ius quiritum non tollendum.

1. Gratia Princeps ita interpretanda ut non nocet tertio, in cap. Causam quae, num. 11. de Rescriptis.
2. Amplius primo, etiam in gratia concessa inestribilibus persona, ibidem num. 12.
3. Amplius secundo, etiam in gratia concessa Regibus, ibidem num. 13.
4. Amplius tertio, etiam in gratia concessa sit modicum, ibid. num. 15.
5. Sed contra, num. 17.
6. Amplius quarto, etiam quando rescinditur motu proprio, ibid. num. 18.
7. Amplius quinto, etiam alia gratia nihil conferre, ibid. num. 19.
8. Amplius sexto, etiam oportet recedere de proprietate verborum, ibid. n. 27.
9. Limites, nisi verba sint adeo clara ut cesset omnis ambiguitas, ibid. num. 14.
10. Motu proprio non firmat privilegium contra ius alterius, ibid. num. 17.
11. Licet praeservet a subiectione, tamen operatur remotionem iuris alicui, ibid. n. 19.

- 1 Principes non intendi juri alienari derogare, ibid. num. 10. 156
 2 Verba refcripti tolluntur est ut nihil operetur, quam ut aliqua indebat duntaxat patitur, ibid. num. 15. 156
 3 Vide in ver. *Refcriptum*.
 4 Principes refcribentes faciem contra jus tollit iuris obftaculum, ibid. num. 30. 157
 5 Contrarium, ibid. n. 31. 157
 6 Declaratur, ibid. num. 33. 157
 7 Principes refcribendo fimpliciter contra jus prefumitur circumventus, ibid. num. 33. 157
 8 Principes in fecunda gratia non fuerit facta mentio de qualicunq; preiud. prefumitur circumventus, in cap. Ceterum, num. 16. de Refcripto. 143
 9 Vide in ver. *Subreptum*, *Refcriptum*.
 10 Et in ver. *Regule de iure poffe*, &c.
 11 Et in ver. *Pape quoad ius quaffum*.
 12 Principes in bonis fubditum nullum habet directum, vel utile dominium, fed tantum protectionem, iurisdictionem, & quoddam dominium univerfale confideratum, in c. Quis in Ecclefiam, n. 11. & 113. de Conftit. 100
 13 Principes refcriptum, lex, vel ftatutum in lafonem juri alienari non valet, necne, ibid. num. 106. & num. fequentibus, ufque in finem. 104
 14 Quid fi Princeps auferat jus quaffum, vel acquirendum de jure naturali, ibid. num. 106. 104
 15 Et quid fi procedat fine iufta causa, & hoc fit certum, ibidem num. 111. 104
 16 Et quid fi ex iufta causa, & hoc pariter fit certum, ibidem num. 118. 104
 17 Et quid fi dubium fit an iufta causa fubfiftat, ibid. n. 120. 104
 18 Et quid fi auferat juri alteri competenti de jure civili, ibidem num. 133. 107
 19 Et quid fi jux ex toto non auferatur, fed differatur, ibidem num. 139. 107
 20 Leges auferentes rem alienam fine ulla causa funt tyrannice, ibid. num. 114. 104
 21 Principes in auferendo rem alienam in dubio prefumitur motus ex iufta causa, ibid. num. 120. 104
 22 Contrarium, ibid. n. 124. 104
 23 Et contra huiusmodi prefumptionem probatio non admittitur, ibid. num. 121. 104
 24 Contrarium, ibid. num. 123. 104
 25 Declaratur quatuor modis, ibid. n. 123. & 125. & fequent. 104
 26 Principis aliterio non probat iuftam causam auferendi rem alienam, fed tantum transfert onus probandi in adverfarium, ibidem num. 123. 104
 27 Principes refcribendo contra jus quaffum ex fao contracta non prefumitur motus iufta causa, ibid. num. 125. 104
 28 Principes non poffit fuo vaffallo fine caufe cognitione feudum auferre, ibid. n. 126. & feq. 104
 29 Principes refcribendo contra concessione iure etiam tranfmitit non prefumitur ex iufta causa motus, fed circumventus, ibid. num. 128. 107
 30 Et hac prefumpcio effi iuris, & de jure non admittitur probationem in contrarium, ibid. num. 129. 107
 31 In concessione Principum prima attenditur, nec per fecundam prima derogatur, ibid. num. 130. 107
 32 Principes refcribendo contra jus tertio quaffum de jure gentium non prefumitur motus ex iufta causa refpectu non fubditorum, ibid. n. 131. 107
 33 Idem fi causa in refcripto expreffa fit fivola, feu irrationabilis, ibid. num. 132. 107
 34 Principes refcriptum, lex, vel ftatutum auferens ex toto juri alteri competens de jure civili non valet, nifi adjuvatur claufula, Non obftante lege, ibid. num. 134. 107
 35 Vel nifi aliis conftet de expreffa voluntate Principis, ibid. num. 135. 107
 36 Sed in refcriptis Pape requiritur derogatio regule de non tollendo jus quaffum, ibid. n. 136. 107
 37 Principes non poffit aditionem alteri competentem fic auferre, quin reddat iuftitiam, ibid. n. 137. 107
 38 Et hoc cado fine actione formalis agi poffit ex fola obligatione naturali, ibid. num. 138. 107
 39 Principes poffit modicam lafonem inferre dando dilationem debitori, ut non poffit iterum conveniri, ibid. n. 139. 107
 40 Principes quando revocat fuam concessione prefumitur circumventus, & contrarium probari non poffit, in c. Cum olim, n. 19. de fent. & re judicat. 185
 41 Et an hoc procedat in actibus de proximo gefitis, ibidem num. 20. 185
 42 Principes in fuis concessionibus, & refcriptis nunquam incutitur jus alterius ledere, in c. Mandato, n. 41. de Simonia. 63
 43 Principes propria authoritate non poffit in favorem Ecclefie privilegium concedere, in cap. Quia in Ecclefiam, num. 38. de Conftit. 99
 44 Contrarium, num. 39. 99
 45 Declaratur, num. 40. 99
 46 **PRINCIPALIS** quando debet effi gratuitum, ita & omnia accessoria, in c. In ordinando, n. 1. de Simonia. 30
 47 Principes effi pars portiffima cujufque rei, in cap. Cum contingat, num. 101. de acq. & qual. & in cap. Olim, num. 8. de hirs commat. 416

- 1 Principium an fit fpecudandum, vel finis, in cap. Acceptimus, n. 32. de Pafis. 661
 2 Principium effi ponderandum etiam in iudiciis, in c. Conqueftus, n. 40. de fectis. 95
 3 **Prior** five primus.
 4 Primus dicitur non folum quem nemo precedit, fed etiam qui habet alios poffit, in c. Cum contingat, num. 119. de acq. & qual. 437
 5 Prior tempore potior effi jure, in c. Cum certum, num. 6. de major. & minor. 607
 6 Priores, vel Decani rurales, quorum Ecclefie funt curie, & non Collegiate non funt ipfo jure privati ex eo quod infra annum promoci non fuerint ad Sacerdotium, in c. Cum in concilio, n. 1. Infractor, n. 1. de Elect. 216
 7 Priores obediuntari depurantur per Abbatem, & ad ejus murum funt amovibiles, in c. Nullus, n. 48. de elect. 320
 8 Priores facere poffunt contra aliquod ordinamentum Adunantia generalis, fi illius obfervantia fit damnofa Republica, in cap. Nimis, n. 43. de fil. Præfbyter. 480
 9 Priores per electionem canonice inflituti omni pro manifesta, & rationabili causa non funt evadendi, c. Quando, n. 76. de tranlat. Epife. 338
 10 Prior Ecclefie Collegiate, vel Conventualis dicitur habere dignitatem, in c. Ad huc, de prebend. n. 37. 87
 11 Priores non funt irregulariter, fed obediuntarii, ideoque non funt Curati nec fponfi Ecclefie, ut c. Quid Dei timorem, num. 3. de ftatu Monachor. 474
 12 Prior Conventualis dicitur habere dignitatem in Ecclefia Collegiata, in c. Sanæ, il fecundo, n. 33. de Offic. deleg. 514
 13 Priores an poffint amoveri ad totum Abbatem fine ulla causa, in c. Cum ad Monasterium, n. 13. & feq. ufque ad num. 43. de ftatu Monachor. 477
 14 Quid in Prioribus Conventualibus canonice electis, & confirmatis, ibid. num. 14. 477
 15 Et quid in Prioribus Minoribus, feu manualibus, ibidem num. 36. & feq. ufque ad n. 47. 477
 16 Priores electi, & confirmati de jure funt perpetui, nec amoveri poffunt nifi ex causa, & jure ordine fervato, ibidem num. 35. 477
 17 Sufficiens tamen levioris caufe, ibid. num. 37. 477
 18 Priores manuales non confirmantur, fed funt ad nutum Abbatis amovibiles, ibid. num. 38. 477
 19 Priores manuales an poffint per Abbatem amoveri fine ulla causa, ibid. n. 31. & feq. ufque ad num. 43. 477
 20 Prior manualis poffit amoveri hoc causa etiam fi Abbas nunquam ufus fuerit tali facultate, ibid. n. 37. 478
 21 Prior manualis fi per Abbatem amoveatur ex malicia, apud Superiorem refcribere poffit querelam deponere, & Superior debet eum audire, ibid. num. 40. 478
 22 Et amovio cenfetur facta ex malicia fi fubfit prefumpcio aliquis odii, ibid. num. 41. 478
 23 Prior potius fuo Canonice excommunicare, quia Ordinarius effi, in c. Cum in Ecclefia, de major. & obedi. n. 1. 615
 24 Priores minores, & Officiales Regulares removeri poffunt pro libito Abbatis fine ulla causa, in c. Per tuas, il primo, n. 10. de Simonia. 53
 25 Vide in ver. *Prælatu Regularis*.
 26 Priores, & Officiales minores inflituntur, & deftinantur pro libito Abbatis etiam fine culpa, in cap. Quæfitor, il fecundo, n. 33. & 105. de Accufat. 474
 27 Prior Conventualis poffit effi delegatus Apoftolicus, in cap. Cum olim, il fecundo, n. 10. de Privileg. 373
 28 **PRIORATUS** etiam manualis, & non curatie vacat ipfo jure per receptionem fecundi fualis, in cap. De multa, num. 13. de preben. 118
 29 Prioratus Canonice Regularium funt in duplici differentia, in c. Quid Dei timorem, num. 3. de ftatu Monachor. 474
 30 **PRIVATIO** prefuppofit habemus, in c. Cum contingat, num. 65. de acq. & qual. 423
 31 Privatio revocatur poftquam Prælatu abfens docuerit de legitimo impedimento, in cap. Ex parte, num. 7. de Cler. non refcripto. 41
 32 Privatio beneficii effi poena ordinaria que non imponitur nifi pro graviffimo crimine, poena exactione, & legitimis exceptionibus difcuffis, in cap. Dilectus, il primo, num. 20. de refcripto. 189
 33 Privatis il iudice non fervante ordinem iudiciorum poffit petere reftitucione in integrum tamquam fpoliatus, ibidem num. 11. 190
 34 Privatio quandoque non effi poena, fed effectus iufte acqulfionis, in c. Nobis, n. 1. de Simon. 43
 35 Privatio non prefuppofit, nifi probetur, in cap. De rectoribus, n. 35. de Cleric. irregolar. 159
 36 Privatio nulli non inducitur nifi apud expreftum, nec fine expreffa derogatione iuris quaffis, ibid. num. 37. 160
 37 Vide in ver. *Perona prelati*.
 38 Privatus beneficio, & poffit coarctare receptus non recuperat privilegia jura, in c. Ex tranfiffio, num. 11. de Remotat. 318
 39 Ad Privationem ad habemus non datur reftitutio, ibidem num. 12. & 13. 318

- 1 Fallit si habitus non est omnino exstinctus, sed tantum velatus, ibid. num. 31. 314
 2 Privatio preiudicium habuit, in cap. Novimus, num. 6. de Verbor. signific. 316
 3 Privari ut possit Clericus beneficio suo tria requiruntur, in c. Conquerente, n. 2. de Restit. spoliat. 313
 4 Privatio in preteritum non inducit ex inhabilitate in futurum, in c. Vergente, n. 16. de Hæret. 96

Privilegium, communis.

- 3 Privilegium est lex privata, & contra jus commune, & ex sui natura derogat legi, in cap. Ex parte, num. 3. de Capell. Monach. 107
 1 Privilegium potest concurrere cum jure communi, in c. Cum dilectis, n. 7. de Consecrad. 204
 1 Privilegium multa acquiri possunt, quæ tamen non possunt præstari, in c. Quæritur, n. 31. de Consecrad. 200
 2 Privilegium quandoque appellatur beneficium, in c. Olim, num. 4. de ver. Significat. 380
 3 Privilegium quid sit, ibid. num. 7. 380
 1 Privilegio frustra impetratur quod jure communi competit, ibid. num. 8. & in c. Passioribus, n. 10. de appellat. 303
 1 Privilegium in corpore juris elausum facit jus commune inter nominatos, in c. Hæc quæ, num. 37. de Mayo, & obed. 410
 5 Privilegi prætextu flagitiorum non reficit auctoritas, in c. Tuam, num. 17. de privileg. 345
 1 Privilegium clausum in corpore juris non facit jus commune nisi inter nominatos, & idcirco non extenditur de casu ad casum etiam ex identitate rationis, c. Nihil, n. 17. de elect. 399
 1 Privilegium est lex specialis, & privata, & differt à lege communi sicut species à genere, in cap. Quæ in Ecclesiæ, n. 37. de Consecrad. 99
 1 Privilegium regulariter subditio est concedendum, & non alii ibid. num. 37. 99
 3 Sed contra, num. 39. 99
 3 Privilegia Auditoribus Rotorum concessa in remunerationem laborum sunt irrevocabilia, in cap. Consultationibus, num. 64. de Cler. agro, 168

Privilegium Canonis.

- 2 Privilegium Canonis aut datum fuerit in favorem Ordinis Clericalis, in cap. A nobis, n. secundo, num. 17. de seut. exco. communicat. 343
 5 Privilegium Canonis quo jure indultum fuerit, in cap. Perpendimus, n. 4. de seut. exco. 337
 5 Facit perit, quod privilegium fore, ibid. num. 9. 337
 5 Et quid possit Concilium Tridentinum, ibid. n. 16. 337
 5 De privilegio Clericali secundum Canones est judicandum, nec super hanc aliquid est legibus, statutis, vel consuetudinibus laicorum, in cap. Olim, n. 8. de Verbor. signific. 381

Privilegi communicatio, & extensio.

- 3 Privilegium aratum foris non privilegium propter communionem, in c. Cum propter, n. 17 & 41. de Jur. patronat. 331
 3 Privilegium unius individui trahitur ad omnes, ibidem num. 37. 331
 5 Privilegium non extenditur de persona ad personam etiam in impetratæ rationis, in c. Ne pro dilatione, num. 30. de penit. & remiss. 313
 5 Declaratur, ibid. num. 40. & 42. 313
 5 Privilegium communicatio quam habent Ordines Regulares, comprehendit etiam exemptionem à jurisdictione Ordinarii in tribus casibus exceptis, in cap. Tuam, num. 4. de privileg. 347
 3 Privilegia militibus concessa competunt etiam Clericis, in c. Cum perculso, n. 7. de Cler. agro. 157
 1 Vide in ver. Privilegi interpretatio, & in ver. Communicatio. 157
 3 Privilegium non censetur Principi vultu concedere contra alium, qui est dignus eodem favore, in cap. Nuper, num. 7. de cunctis. 314
 3 Privilegium clausum in corpore juris non facit jus commune nisi inter nominatos, & idcirco non extenditur de casu ad casum ex identitate rationis, in c. Nihil, n. 17. de elect. 399
 3 Privilegio Collegenium, & Societatis Jesu ne illorum Professores teneant possint ad arduum Religiosum sine licentia Superioris accedere, non pudent aliter Religiones per commutationem, in c. Licet, n. 13. de Regul. 392
 3 Sed si Superior licentiam personarum denegare, recurrendum esset ad proximum Superiorem, ibid. n. 13. 392
 1 Vide in ver. & quod non quod transgred. 392
 3 Privilegium Religiosis concessum non extenditur ad Episcopos, in c. Quod nonnulli, n. 1. & 2. de privileg. 273
 3 Privilegium non extenditur de persona ad personam etiam ex identitate vel maiestate rationis, ibid. num. 1. & 17. 273
 3 Declaratur, ibid. num. 16. & 18. 273
 3 Privilegium celebrandi clau. tempore interdicti non suspenditur, quorum culpa, vel fraude inest dictum fuit positum, ibid. num. 3. 273

- 5 Privilegia Episcopis concessa ratione Pontificalis Officii comprehendunt etiam Cardinalibus, ibid. n. 19. 273
 5 Privilegium extenditur ex identitate rationis, si id patitur læta verbi significatio, vel alia esset clausura, ibid. n. 28. 273
 5 Privilegium celebrandi Missas in Capella, ad quam consuetudo fidelium multum extenditur etiam ad Missas Curatas, & ad oblationes voluntarias, ibid. n. 30. 274
 1 Privilegium concessum Abbatibus, ut possint omnia libere sicut versus Episcopos, & Ordinarium tam in iura, quæ sunt jurisdictionis, quam in aliis quibuscunque ad forum Ecclesiasticum pertinet, non extenditur ad ea, quæ sunt Ordinis Episcopalis, in c. Dilectus, n. 7. de Offic. Ordin. 596

Privilegium eligendi Confessorem.

- 5 Privilegium habens eligendi Confessorem, non potest eligere nisi cum, qui habet executionem, cap. Ne pro dilatione, n. 10. 37. de penit. & remiss. 311
 5 Privilegium eligendi Confessorem quod operatur post Concilium Tridentinum, ibid. n. 11. & seq. 312
 5 Privilegium eligendi Confessorem jamquam favore, & nullum, non est iustissime interpretandum, ibid. n. 17. 314
 5 Privilegium eligendi Confessorem, quæ ad casum Episcopos, & Prælati exceptis concessum fuerit, ibidem num. 48. & seq. 314
 5 Privilegium aut possit subeligere Confessorem non Curatum, nec approbatum ab Ordinario, ibid. n. 70. & 71. 315
 5 Privilegium habens eligendi Confessorem tenetur eligere Sacerdotem habentem executionem ab Ordinario, ibid. n. 73. 315
 5 Privilegium eligendi Confessorem Curatum, vel approbatum in quo profat Cardinalibus, ibid. num. 63. 315
 5 Privilegium subeligendi Confessorem in diocesi, in qua est approbatus ab Ordinario, non est sublatum à Concilio Tridentino, in cap. Omnis, n. 37. de penit. & remiss. 314
 Vide in ver. Confessor.

Privilegi derogatio.

- 5 Privilegia regia tolluntur per legem generalem etiam si de illis non fiat specialis mentio, in cap. Cùm Capella, n. 1. de privileg. 374
 5 Privilegia etiam in corpore juris elausa non desinent esse privilegia, & idcirco comprehenduntur in generali privilegiorum derogatione, in c. In his, n. 9. & seq. de privileg. 270
 5 Privilegia in corpore juris elausa ex stylo Concilii Tridentini non condicuntur exceptis derogari, ibid. n. 12. 279
 1 Privilegia in corpore juris elausa non censentur sublata per generalem privilegiorum derogationem, in cap. Nonnulli, num. 13. de Rescript. 168
 1 Contrarium, ibid. num. 38. 170
 1 Declaratur, ibid. n. 41. 171
 1 Privilegia clausa in corpore juris multo magis censentur derogari, quam non insertis, ibid. num. 38. 170
 1 Privilegium insertum in corpore juris facit jus commune inter nominatos, & de eo iudicatur quoad effectum derogationis sicut de juris, ibid. num. 40. 170
 1 Vide in ver. Derogatio, & in ver. Decretorum consuetudo. 170
 1 Lex specialis in materia, in qua est privilegium clausum in corpore juris tollit illud etiam si de eo non faciat mentionem, ibidem num. 41. 171

Privilegium exemptionis.

- 1 Privilegium superius universales tenent, & liberat ab obligatione, quæ quæ antea tenebatur, in cap. Magis, num. 16. de obligat. & ratoc. 487
 1 Declaratur, ibid. n. 42. vers. Non obstat. 489
 2 Privilegium superius ante adum consummatum in futurum, operatur effectum suum, in c. Proposuit, num. 30. de for. compet. 81
 2 Declaratur, ibid. num. 32. 81
 5 Privilegium exemptionis concessum personis respectu certi loci non sequitur illa extra locum, in cap. Quoniam, num. 1. & seq. de privileg. 266
 3 Privilegium exemptionis ab oneribus Cameralibus concessum patrimonio donec Clericus assuequeat beneficium, exceptum, adeo beneficio, nec terminat per beneficium dissolutionem, in cap. Episcopus, num. 51. & non. seq. usque ad num. 63. de præbend. 74
 3 Contrarium, ibid. n. 71. 74
 5 Privilegium concessum personis cum adiectione loci est personale, ad locum tamen determinatum, in c. Cùm Capella, n. 1. de privileg. 273
 Vide in ver. Exemptio.

Privilegi interpretatio.

- 3 Privilegia iura ita intelligi debent, ut aliquod operentur, & non sine elusiva, in cap. De Castro, n. 20. de Cleric. non resid. 38
 3 Privilegium partem favore, & partem odium debet retinere, quatenus præjudicat alicuius cultui divino, in c. Licet, num. 1. de præbend. 274
 1 Per-

Privilegium debet latè interpretari, ut aliquid conferat, in c. Quia in canticum, n. 30. de prebend.

Privilegia sic debent interpretari, ut non sine inania, sed aliquid conferant prout ius commune, in cap. In his, num. 4. de privileg.

Privilegium verba sunt interpretanda largissime, in cap. Olim, num. 1. de verb. signif.

Declaratur, ibid. num. 17.

Privilegia quatenus concernunt prajudicium concedentis sunt largissime interpretanda, ibid. d. n. 17.

Privilegia verba in prajudicium tertii stricte accipienda, ibidem num. 18.

Nec extenduntur de casu ad casum, nec de persona ad personam, etiam ex maiestate rationis, ibid. num. 19.

Privilegium recipit interpretationem passivam à jure communi, ibid. num. 22.

Privilegia etiam contra tertium sunt latè interpretanda, quatenus patitur verborum proferentiam, ibid. num. 23.

Privilegium etiam à prajudicium alterius debet latè interpretari, ut aliquid conferat, ibid. num. 24.

Item favore divini cultus, ibid. num. 27.

Privilegium contra legem communem debet stricte interpretari, ibid. num. 26.

Secus si contra statutum, vel consuetudinem, ibid. n. 27.

Privilegia in dubio recipiunt intellectum secundum intentionem concedentis, ibid. n. 31.

Privilegia interpretatio pertinet ad Principem concedentem, ibid. num. 34.

Privilegium super decimis an sit latè, vel stricte interpretandum, in c. Cum contingat, n. 1. de decim.

De privilegio Apostolica Sede tolerari nec ut Index, nec ut Arbitrari possit cognoscere, in c. Cum tempore, num. 2. et seq. usque ad num. 16. de Arbitr.

Privilegium verba si sunt obscura, & ambigua pro interpretatione adendum est Papa, nec licet in iudicio recurrere ad Metropolitanum, vel vicarium Episcopum, aut Conservatores, in cap. Sanè, ille secundo, num. 49. de Offic. Delegat.

Privilegia sunt restringenda, ut minus latè ius commune, quam fieri possit, tamen aliquid conferant quatenuscumque modum, in c. Causam quæ, n. 8. 24. & 26. de Requir.

Vide in ver. Interpretatio.

In quantum tangunt jus concedentis sunt largissime interpretanda, ibid. num. 9.

Sed in quantum tangunt jus tertii sunt restringenda, ibid. num. 10. & seq.

Privilegia legum in dubio sunt interpretanda, ut minus derogent juri communi, & honorariari Pontifici, ibid. n. 14.

Privilegium non nisi agatur de prajudicio tertii non debet adeò latè interpretari, ut nihil operetur, ibid. n. 26.

Privilegium debet positivè interpretari, ut nihil operetur, quàm ut juri divini prajudicet, in cap. Licet, & num. 5. de Regular.

Privilegium Principis largissime interpretandum est, in cap. Quod nonnullas, n. 12. de privileg.

Privilegium Monasterio concessum, quod ejus Monachi excommunicari non possint, intelligitur de Monachis monasterio in Monasterio, vel Capella suis extrinsecus prout subiectis, in c. Quoniam, n. 1. de privileg.

Privilegia inveniuntur.

Privilegium in materia non verisimili præsumitur falsum, & suspectum, in c. Explicari, n. 44. de Observ. Japon.

Privilegia novatio.

Privilegia novatio non præsumitur, nisi de eo expresse caveatur, in c. Cum contingat, n. 41. de for. compet.

Privilegium personale, reale.

Privilegia locis concessa extenduntur ad omnes personas ibi existentes sive forales, sive extraneas, in cap. Inter alia, num. 81. de Immunit. Eccles.

Privilegia renunciatio.

Privilegio libertatis potest exemptus renunciare in sui prajudicium, non autem concedendo, vel alienum, in cap. Cum tempore, num. 4. & 20. 26. & 29. de Arbitr.

Privilegio sicut potest renunciare, ita & decreto irritum, tamquam accessorio, in cap. Cum accessissent, num. 17. de Constit.

Privilegio concessio muneris causa renunciari non potest, in c. Carcerum, n. 3. de Recept.

Privilegio Ecclesie nemo potest renunciare, in c. Inter alia, n. 81. de Immunit. Eccles.

Privilegio in favorem duorum concessio alter alteri in vivo renunciare non potest, ibid. n. 89.

Vide in ver. Renunciatio.

Privilegia revocatio, & extinctio.

Privilegium concessum ex causa onerosa non potest per Principem revocari, in c. Ea Epistolæ, n. 18. de probat.

Privilegia Auditoribus Rote concessa in remunerationem laborum sunt irrevocabilia, ibid. n. 19.

Citatio, vel presentia partis an requiratur in modificatione privilegii, in c. Olim, n. 37. de verb. signif.

Privilegium est revocandum, quando incipit tendere in grave prajudicium alterius, in c. Nuper, n. 13. de decim.

Privilegia causa cessante cessant privilegium, in c. Ne pro dilacione, n. 12. de punit. & remiss.

Declaratur, ibid. num. 48.

Privilegia, & indulta contra decreta Tridentini Concilii revocantur in Bulla Pa IV. in cap. Quia propter, §. Illud autem, n. 7. de elect.

Privilegium ex causa onerosa transit in contractum qui à Principe revocari non potest, in c. Relatum, num. 14. Ne Cler. vel Monach.

Privilegia violatio.

Privilegia non sunt violanda etiam indirectè, in c. Quando, num. 1. de privileg.

Vide in ver. Privilegia.

Privilegia super abbatibus coguntur redire per subalternationem proveniunt, & Ecclesia patitur ministerio defectum, in c. Cum ad hoc, num. 1. de Cleric. non resident.

Privilegia quod excommunicati non possint ad Ordinarios, non debent excommunicari etiam indirectè, in cap. Quando, num. 1. de privileg.

Privilegia non abfusa in studio fructus prebende recipiat, existens in villa vel castello nec nullum cler., vel minus competentis studium, privilegio non utitur, in c. Tuz, num. 1. de Cleric. non resident.

Oppositio plura contra electum sufficit alterum probare quod ad callationem sufficit, in cap. Cum jam dudum, num. 1. de prob.

Probare sufficit unum ex pluribus copulativè in rescripto narrati, vel in iudicio deducti, si quolibet per se sufficit ad fundendam intentionem impetranti, vel ad victoriam causæ, ibidem num. 3.

Nisi quis se abstinerit ad omnia probanda, quod in dubio non præsumitur, ibid. num. 9.

ad Probandum quis non debet admitti quod probatur non relevat, in c. Audiamus, n. 61. de Reliq. & veter. Sanct.

Probans semper alii nihil probante dicitur plus probare, sed non plenus, in cap. Cum Ecclesia, num. 17. de caus. postulat. & propriis.

Probabile. Vide in ver. Opinio probabilis, & in ver. Probabilis.

Probabilia sunt quæ videntur omnibus per pluribus, aut (apertius, & his, vel omnibus, vel pluribus, vel maxime notis, in cap. Ne innotant, num. 407. & 431. & 432. de Constit.

PROBABILITAS indifferenter habet ad rem, & falsum, in c. Ne innotant, n. 312. de Constit.

PROBATIO per juramentum non sufficit ubi Constitutio requirit legitimam probationem, in cap. Ego N. num. 14. de Jurur.

Nec quando fieri potest per testes, ibid. n. 15.

Probatio directè ubi fieri non potest adiuvatur indirectè per circumstantias, ibid. n. 16.

Nihil est in probatione quod prout non sit in natura, in cap. Olim, n. 7. de hi. concess.

Probatio directè non adiuvatur contra presumptionem juris, & de jure, adiuvatur tamen indirectè, in cap. Vidus, num. 11. de Regular.

Probatio plena non requiritur in summumissimum possessorio, in cap. In nomine Domini, num. 20. de Testib.

Sed sufficit summaria levit, & quæ qualis, ibid. num. 21.

Item sufficit fides extrajudicialis si concurrant adminicula, ibidem num. 22.

Et admihi solent iura præsumptiones, ibid. n. 23.

Probatio saltem si complura requiruntur ex stylo Rote in iudicio ma- nentionis, ibid. num. 33.

Probatio per unum testem cum fama consequatur per plerumque probationem etiam de tempore certior, in c. Quod nobis, n. 11. de Claustral. depositione.

Contrarium, ibid. num. 12.

Probationes se invicem non collidunt nisi sint oppositæ, & incompatibiles, ibid. num. 13. & 21.

Probationes si sint contrariæ fortior prævalere debet, & minor pro non facta habetur, ibid. num. 17.

Probatio per duos testes de visu præfertur contrariæ probationi per unum testem de visu cum fama, ibid. n. 16.

Probationi premissæ præsumitur Bandum non est in prajudicium secundæ probationis veræ, ibid. num. 18.

Probatio dubia, seu æquivoca non relevat probationem, in c. In presentia, num. 1. & 14. de probat.

Probatio æquivoca quæ dicitur, ibid. n. 1. & 14.

Probatio debet concludere per necesse, & non per possibile, ibidem num. 19.

- 3 Probatio non concludens non valet, ibid. num. 16. 133
- 3 Probatio per veridicalitates non sufficit ubi clara probatio requiritur, ibid. num. 17. 133
- 3 Fallit in casu casibus, remittitur, ibid. n. 18. 133
- 3 Probationes plures in iudicio quasi possessionis legitimizationis coniunguntur, in c. Lator, n. 4. de filiis legit. 133
- 3 Et leviores sufficiunt, ibid. n. 47. 136
- 3 Probationes contrarie invicem convalidantur, ibid. num. 47. 136
- 3 Probatio plena non potest nisi per aliam plenam eludi, ibidem num. 51. 137
- 4 Probatio per rei veritatem vincit probationem, quae fit per praesumptiones, & conjecturas, in cap. Per tunc, num. 10. Qui filius legit. 97
- 4 Probatio praesumptiva contra instrumentum non admittitur, ibid. num. 11. 97
- 3 Probatio plena per contrarium plenior convalidatur, in c. Cum Ecclesia, n. 17. de c. apost. & propriis. 110
- 3 Probatio probationem non excludit nisi publicis auctoritatibus, ibid. n. 26. 110
- 3 Probationes adversario subalternas ostendit si iniquam litem foret, in c. Perventum, p. 14. de testib. cogen. 159
- 3 Et pro convicti haberi debet, ibid. num. 17. 160
- 3 Sed contra, ibid. n. 18. Distinguitur, n. 19. 160
- 3 Probatio unius modi agendi non facit fidem in alio modo agendi, vel super alio articulo, in c. Qualiter, II. secundo, n. 38. de Accusat. 17
- 3 Probationes plures imperfectae simul iunguntur ad faciendam plenam, & perfectam probationem, in c. Ne iniuriarum, num. 103. de Constitut. 40
- 1 Probationes duae semiplena faciunt unam plenam, ibidem num. 104. 40
- 3 Probatio plena conficitur ex diversis probationibus imperfectis cum tendunt ad eundem finem, ibid. num. 106. 40
- 3 Probatio plena conficitur ex pluribus praesumptionibus ad idem tendentibus, & ex pluribus indicibus quando unum alteri administrantur, ibid. num. 107. 40
- 3 Probationes etiam certa, & liquida per contrarias similes convalidantur, ibid. num. 160. 47
- 3 Probatio plenior absorbet & confundit minorem plenam directam oppositam, ibid. num. 180. & seq. 64
- 3 Probationes in criminalibus debent esse lucas elatores, ibidem num. 164. 79
- 3 Probationes cum utriusque sunt aequales, quilibet minima praesumptio pro una parte facit eam prevaleat, ibidem numer. 449. 91
- 3 Probatio per scripturam in quibus casibus requiritur, in cap. Sic, n. 4. de probat. 117
- 3 Probationum renunciatio non praesumitur nisi probent, ibidem num. 14. 118
- 3 Probatio per quinque testes aequipollent probationi instrumentali, ibid. num. 26. 119
- 3 PROBLEMA quid sit, in cap. Ne unitatis, num. 141. de Constitut. 47
- 3 Problematum quomodo intelligantur dubitationem habere, ibid. num. 147. 47
- 3 PROCESSIONES, & preces publicae Sede Vacante a Capitulo indigenda, ut bonum a Deo Palatium valeant impetrare, in cap. Cum in cunctis, n. 11. de elect. 144
- Vide in ver. *Regulae quod Processiones.*
- 3 PROCESSUS sine lita contestatione est irritus, in c. Olim, n. 10. de lita. concess. 83
- 3 Processus habetur per litteras subreptionis et ipso iure nullus, & potest directis subreptione quomodocumque revocari, in cap. Audientiam, et n. 31. de rescip. 176
- 3 Processus in vi litterarum subreptionum ad lites valet parte non opposente, ibid. num. 30. 176
- 3 Processus super executione litterarum bene fiscalium habita per iudicem principaliter de puramur super contestatione beneficii valet si de subreptione non fuerit oppositum, ibid. n. 33. 176
- 3 Processus habita coram executore litterarum beneficii fiscalium subreptione impetratarum, an valeat, ibid. n. 34. & seq. 176
- 3 Processus venit accessit ad gratiam, & ideo vincitur ad litteras ipsius gratiae, ibid. n. 36. 176
- Processus legisla. 101
- Vide in ver. *Legislatio.*
- 3 Processus datus quando diversis modis in diversis instantiis facti sunt, & nullus per se sufficit ad condemnationem an possit simul cumulari, in cap. Qualiter, & quando, II. secundo, n. 37. & seq. de Accusat. 17
- 3 Processus super crimine factus super uno modo agendi si sit perfectus non impedit alium procedendi modum, ibidem num. 39. 17
- 3 Processus Delegati, qui de sua commissione non docuit, est nullus, in c. Cum in pre, n. 10. de Off. Deleg. 177
- 3 PROCURATIO post Concilium Tridentinum non debetur Episcopo visitanti Ecclesiam, & loca pia sua civitatis, in cap. Quomodo, n. 17. de Constitut. 134
- 3 Procuratio non debetur Visitatori, qui vadit pro causis expediendis, in c. Dilectum primo, n. 47. de rescip. 191
- 3 Procuratio debetur Episcopo ab Ecclesia etiam Civitatis, licet ipsum nunquam procuraverat, in cap. Venerabili, num. 7. de Censib. 170
- 3 Episcopus de iure communi fundat actionem suam super iure visitandi Monasteria sua districta, & exagendi ab illa procuracionem, ibid. num. 4. 170
- 3 Procuratio in visitatione aucta, ibid. num. 7. & seq. & num. 13. 171
- 3 Procuratio de iure communi debetur Episcopo etiam cum visitat Ecclesiam suam Civitatis, ibid. num. 9. 171
- 3 Secus post Concilium Tridentinum, ibid. num. 14. 17. & 18. 171
- 3 In visitatione visitationis non sunt Episcopo ministranda nisi pro temporaria necessitate, ibid. num. 14. 171
- 3 Procuratio post Concilium Tridentinum non debetur Episcopo visitanti Ecclesiam Cathedralis, aut Clericam, seu loca pia Civitatis, ibid. n. 17. & 18. 171
- 3 Procuratio ratione visitationis debita de iure communi a subdito non est prescriptibilis, ibid. num. 10. 171
- 3 Secus in procuracione ratione consuetudinis, possit, vel privilegii, ibidem num. 11. 171
- 3 Item secus in prescriptione, quod sit nomine alterius, ibidem num. 11. 171
- 3 Item secus post Concilium Tridentinum, n. 14. 171
- 3 Consecuto locorum, vel Provinciarum in quibus nihil solvitur Episcopo visitanti post Concilium Tridentinum est observanda, ibid. num. 14. 171
- 3 Et quod si consecuto sit per generalia in loco, vel Provincia, sed una tantum, vel altera Ecclesia Episcopus non procuraverit, ibid. num. 17. & seq. usque ad n. 19. 171
- 3 Consecuto non solvendo procuracionem Episcopo visitanti qualiter, & coram quo sit probanda, ibid. n. 19. 171
- 3 Procuratio in tribus casibus hic expressa non est annexa visitationi, ibid. num. 30. 171
- 3 Excepti a procuracione pecuniaria non videntur excepti a procuracione in vitalibus, sed tantum ab indebita exactione, ibid. n. 31. 171
- 3 Exceptio revocata a visitatione an emaneat revocata exceptio a procuracione, ibid. num. 32. 171
- 3 Procuratio an debeatur Episcopo visitanti Hospitalia pauperum infirmorum, ibid. num. 34. & seq. usque io fin. 171
- 3 Pauperes excoati a procuracione, ibid. num. 35. 171
- 3 Visitatores quomodo se debeant gerere in vitalibus accipiendis, ibidem num. 36. 171
- 3 Procurandi sunt Praetati cum personaliter visitant. Secus si per alium, in c. Procuraciones, n. 1. & 6. de censib. 166
- 3 Legatus & Nuncius Papae pro his diebus tantum quibus moram trahunt procat ut debet, ibidem num. 1. 167
- 3 Procuratio ratione visitationis debetur etiam Archiepiscopis, & aliis inferioribus Praetatis, ibid. n. 3. 167
- 3 Declinatur, n. 4. 167
- 3 Procuracionis non debet recipere beneficium, qui non facit visitacionis officium, ibid. num. 6. 167
- 3 Visitacionem non licet Episcopo alteri demandare, nisi fuerit legitime impediti, ibid. n. 7. 167
- 3 Procuratio non debetur Episcopo cum per alium visitat, sed ipsi visitanti, ibid. num. 15. 167
- 3 Procuracionem an possit Episcopus per alium visitans recipere voluntas, ibid. num. 13. 167
- 3 Inductum recipiendi procuracionem denegatur Episcopo qui morbo correptus inchoatam procuracionem per alium absolere intendebat, ibid. n. 14. 167
- 3 Procuracionum numerus commensurandus est numero dierum, in quibus munus visitationis impenditur, ibid. n. 18. 167
- 3 Procuratio si ab una Ecclesia integre solvi non possit an liceat Episcopo plures Ecclesias contempere ad unam procuracionem solvendam, ibid. n. 19. 167
- 3 Procuratio ab Ecclesia pauperibus non est recipienda etiam gratis, ibid. n. 20. 168
- 3 Procuracionem indebitam exigentes tenentur duplum restituere indebitum Ecclesiae gravata, ibid. n. 21. 168
- 3 Modus etiam sponso oblatus in visitatione recipientes maledictionem incurantur, a qua non liberantur nisi duplum restituant, ibid. num. 14. 168
- Vide in ver. *Visitatio et vel procuracionem.*
- 3 Consecuto locorum, vel Provinciarum, in quibus nihil solvitur Episcopo visitanti post Concilium Tridentinum est observanda, in c. Venerabili, n. 14. de cens. 171
- 3 Et quod si consecuto sit generalis in loco, vel Provincia, sed una tantum, vel altera Ecclesia Episcopus non procuraverit, ibid. n. 17. & seq. usque ad n. 19. 171
- 3 Consecuto non solvendo procuracionem Episcopo visitanti qualiter, & coram quo sit probanda, ibid. n. 19. 171
- 3 Procuratio non debetur propter privatum Oratorium, in t. Auctoritate, num. 2. de censib. 174
- 3 Procuracionem non intelligitur remitti Episcopo reuocatus Ecclesiae servitia, qui sint debet pro annua pensione, & sicut et aliud servitium non imponatur, in c. Venerabili, num. 1. de Censib. 170
- 3 Procuratio de visitatione aucta, ibid. n. 5. 171
- 3 Procurator tenetur restituere si tamquam Procurator percipit, non autem si tamquam quilibet, in c. Possidit, num. 6. de Consequ. probat. 101
- 3 Procurator fiscalis si ita se habeat consecuto, assignari potest et quilibet condemnatione decima pro epi quantitate in qua tenetur Camera de compositione in c. Prescriptis, n. 17. de Pign. 187

- 3 Procurator fit facit aliquid ut nuncius, non valet quod agitur, in c. Cum dilectus, n. 4. de Relig. domib. 497
 3 Et factum à nuncio an possit validari ratihabitione, ibidem num. 5. 497
 3 Procurator substatuatur contractum, in fit, licet procuratorio nomine, & domino credere scietur, ibid. num. 9. 497
 3 Procurator Curialis litteris contestando in paribus coram loci Ordinario censetur illius jurisdictionem persequere, & excludit principale à beneficio Eugenianae, in cap. facit, num. 74. de foro compet. 67
 1 Procurator ad eligendum nomine absentis etiam legitime impediti non potest, qui non est de Capitulo, in cap. Quia propter, n. 62. de elect. 321
 1 Procurator alium subalternum non remanet amplius Procurator, in cap. Præsentia, n. 9. de testib. 174
 1 Procurator ad eligendum consilium debet à vocalibus absentibus cum generali mandato, in cap. Quia propter, §. Illud autem, num. 5. de elect. 323

Professio, Professus.

- 3 Professio regularis dicitur qua quis incorporatur alicui ex Religione nam appobatur etiam si in domo seculari, in c. Ex parte, num. 27. de convers. conjugat. 473
 1 Professio appellatur venit etiam tacita, in c. Perlatum, n. 22. & seq. de iis qui vi met. caus. 676
 4 Professio irregularis quæ dicitur, in c. Insuante, num. 16. Qui Cler. vel vocat. 494
 4 Ingressus in Monasterium an sit de substantia professionis, ibid. num. 24. & seq. usque ad n. 43. 494
 4 Quid in professione tacita, ibid. n. 30. 52
 4 Et quid in professione expressa, ibid. n. 31. 52
 4 Professionem non viciat pactum reservationis bonorum quoad nulum, vel administrationem, sed viciatur, ibid. n. 33. 52
 3 Professio facta sine susceptione habitus Religionis valida est, in c. Porrectum, n. 1. & 17. de Regular. 373
 3 Professio est votum de presentia, quod diem, aut conditionem non recipit, ibid. n. 6. 373
 3 Et est solenne, quod impedit matrimonium contrahendum, & dirimit contractum, ibid. num. 7. 373
 3 Professionem non impedit unitas corporis, sed animi, ibid. num. 9. 373
 3 Professio quamvis in scriptis fieri debet, tamen ad sui validitatem non exigit scripturam, ibid. n. 10. 373
 3 Professionem an censetur emittere, qui punctionibus tradit fit Abbati in Monachum, & fratrem, ibid. num. 40. & seq. usque ad num. 51. 373
 3 Professio inducit quando precedit votum proficendi, & postea subsequitur aliquid signum denotans professionem, ibid. num. 44. 376
 3 Professio facta non servata forma persequitur in Regula, vel Constitutionibus Ordinis an valeat, ibid. n. 45. 376
 3 Papa potest infringere professionem ita ut obligationem non inducat, ibid. num. 48. 376
 3 Regula Monachorum ponere contra formam circa professionem actum, non videtur ponere formam substantiasticam, ibid. num. 46. 376
 3 Nisi habeat decretum irritum, ibid. num. 47. 376
 3 Vel situr ut professio aliter fieri non possit, ibid. n. 49. 376
 3 Professio Regularis est quadam more quoad mundum, in c. Scavimus, n. 22. de Regular. 410
 3 Professionem nullatenus emittit, aut nulliter paria sunt, ibidem num. 38. 410
 3 Professionem qui facit, & habitum facit, licet nunquam fuerit in claustrum, ad observantiam Regularum compellitur, in c. Sicut nobis, n. 1. de Regularib. 387
 3 Profiteri qui potest etiam in lecto, & in domo propria, ibid. num. 3. 387
 3 Professio in genere generalissimo substat est à Concilio Tridentino, adeo ut nec in foro conscientie inducat fit aliqua obligatio, in cap. Quia ingrediendi, num. 23. de testam. 355
 3 Professio nulla nullum producit iura effectum, ibid. n. 26. 356
 3 Declaratur, ibid. n. 35. 356
 3 Professio censita in manibus Truffatorum an aliquam, & qualem indicat obligationem, in cap. Consulti, numer. 49. de Regular. 403
 3 Professio quid fit, & quotiesque, in cap. Vidua, num. 13. de Regular. 323
 3 Professio est eorum qui recipiuntur in Monasterio ultra quam fuerint possunt, an valeant, in cap. Non amplius, n. 26. usque ad n. 32. de institut. 377
 3 Quid in professione Monialis, ibid. num. 7. & 32. 377
 3 Et quid in professione Monachorum, ibid. n. 28. 377
 3 Et quid post Concil. Trid. ibid. n. 29. 377
 3 Professio facta in manibus Delegati excedens limites sue facultatis non valet, in cap. Qui Presbyteriam, num. 43. de penit. & remis. 394
 3 Declaratur, ibid. n. 43. & seq. usque ad n. 101. 394
 3 Professio substantia consistit in tribus votis sollemnibus, ibid. num. 49. & 71. 396
 3 Professio in dubio valida est iudicanda, ibid. n. 102. 399
 3 Non professi in Collegiata Regulari existentes coguntur aut profes-

- teri, aut beneficium diuinitate, in cap. Cum in magistrum, n. 73. & 77. de elect. 307
 3 Professus in una Religione censetur professus in omnibus quoad substantia Regular, in cap. Ad Apostolicam, num. 42. de Regular. 384
 3 Professus in genere generalissimo qui dicitur, cui acquiritur, & cui substat, in cap. Quia ingrediendi, num. 19. & 22. de testam. 355
 3 Professus in genere subalterno qui sunt, & cui acquiritur, ibidem num. 20. 355
 3 Et quid de professus in individuo, ibid. n. 21. 355
 3 Bona professi in genere generalissimo sunt Religionis in genere arbitrio Episcopi distribuenda, in cap. Consulti, num. 81. de Regular. 400
 3 Professus in Religione à Sede Apostolica non approbata, quam substat approbatam, an sint obligati ad Religionem in genere, ibid. num. 44. 402
 3 Professus in Religione quam credere approbatam, peccat matrimonium contrahendo, ibid. n. 48. & 51. 402
 3 Professus sunt censendi in Ordine Minorum ducentes originem à Iudæis, & Saracenis, non obstante flagito, & protestatione eis facta, quod eorum professio foret nulla, in c. Qui Presbyteriam, n. 123. de Penit. & remis. 300
 3 Constitutio disponens aliquos non esse admittendos ad professionem, nisi prius facta inquisitione de eorum quatuordecim indicat formam, in cap. Qui Presbyteriam, num. 36. de penit. & remis. 394
 3 Professio emissa facta conditione, ut si professus inquam repente fuerit fragilis vota castitatis, paupertatis, vel obedientie ejici possit à Religione, an sit valida, in c. Cum in Ecclesiis, n. 7. & seq. usque in finem de Major. & obedien. 615
 1 Professionem non viciat conditio resolutoria, sed vincitur, ibid. num. 11. & seq. 616
 1 Professio est votum solenne de presentia, quod diem, aut conditionem non recipit, ibid. n. 13. 616
 1 Vide in ver. Regularis, Monachus, Religiosus, Virum.
 3 Professio dispar esse non debet in usu, & eod. officio, in cap. Quia nonnulli, n. 8. de Magistris. 82
 3 Declaratur, ibid. num. 3. 82
 3 Professio vim obtemperat hanc verba, *Confiteri me, & mea in Monasterio*, in c. Cum sumus, n. 2. de Regularibus. 378
 3 Professio fieri non debet ab excommunicato, sed facta tener, in c. Ex publico, n. 9. de Convers. conjugat. 445
 1 Professio est votum solenne de presentia quod diem, aut conditionem non recipit in cap. Cum in Ecclesiis, n. 13. de Major. & Obed. 616
 1 Professio, & votum requirunt consensum iure naturali divino, in c. Perlatum, n. 47. de his que v. metu causa sunt. 680
 3 Professio emissa ut oportet contrahenda, ea mortua validatur, si vir per momentum tempore fuisset in Monasterio, licet illius mortem ignorarent, in c. Significum, n. 46. de Regular. 364

Professio quid operetur.

- 1 Professio Regularis est magis soluta juri potestatis, quam sacri Ordo, in cap. Indecorum, num. 58. de stat. & qual. 402
 3 Professio nulla ex alia causa, quam ex defectu consensu parit naturalem obligationem, in c. Si quis, n. 45. de Regular. 377
 3 Professio per simulationem emissa obligat ad perseverandum in Religione, & ad Regulas observandas, ibid. n. 47. 377
 4 Professio tacita dirimit matrimonium post contractum, etiam si ex plures filii fuerint procreati, in c. Infans, num. 19. Qui Cler. vel vocat. 494
 3 Dependendum an sit cum nobili conjugata, ut in domo Turris Speculatorum Italia emittat tria vota substantia in manibus Delegati Apostolici, ita ut per hanc professionem solvantur matrimonium non confirmatum, in c. Ex parte, the secundo, n. 12. & seq. usque in fin. de Convers. conjugat. 470
 1 Vide in ver. Professio tacita, & supra in ver. Professio, professus.
 3 Professus in valide an teneatur in utroque foro ad observantiam Regular, in c. Si quis, n. 23. & 73. de Regular. 374
 3 Professus nulliter potest in foro conscientie etiam sine licentia ad sacrum reducere, & uxorem ducere, secundum opinionem Naturali, ibid. n. 34. 375
 3 Contrarius, ibid. n. 39. 375
 3 Professus in valide an teneatur in Religione perseverare, ut vixit, & eadem, ibid. n. 35. & 67. 375
 3 Professus ob mortis timorem an possit tuta conscientia ad sacrum reducere, ibid. n. 36. & 81. 375
 3 Professus in valide potest etiam in foro conscientie obligari ab Ecclesiis ad Religionem in genere, ibid. n. 43. 376
 3 Professus nulliter an obligatur ex simplici voto, ibidem num. 46. 377
 3 Professio tollit irregularitatem ex defectu natalium.
 1 Vide in ver. Irregularitas.
 1 Irregularitates, quæ ex proprio defectu proveniunt per solennem professionem non abolentur, in cap. Ut filii, num. 16. de filijs Presbyter. 465
 3 Professio irrita non dirimit matrimonium post contractum, in c. Consulti, n. 10. Qui Cler. vel vocat. 47

- 4 Professio solemniter etiam tacita, & per se ipsam impedit matrimonium contrahendum, & durat post contractum, ibidem num. 16. 46
- 4 Profissio quae ab Ecclesia habetur pro valida, licet sit irrita quoad Deum, tamen in foro iudiciali durat matrimonium post contractum, ibid. n. 17. 46
- 4 Profissio per simulationem emissā, licet sit nulla quoad Deum ex defectu conscientiae, tamen obligat Religiosi in foro externo, ibid. num. 18. 46
- 4 Professus nullius, qui sponte in Monasterio exivit, & uxorem duxit, an ex eo contrahere possit in foro conscientiae ad Religionem redire, ibid. num. 17. 46
- 4 Professus nullius, qui ante declarationem nullitatis contraxit matrimonium, tenetur etiam postea uxorem in utroque foro obedire Iudici praecipiente, ut redeat ad Monasterium ad agenda pontificia, ibid. n. 14. 47
- 4 Professus per simulationem in Monasterio Monachum ex inhonesta causa, licet non sit Monachus tamen cogitur in alio Monasterio inire in penam communi de his, ibid. n. 17. 47
- 4 Professus nullius, qui elapso quinquennio sponte exivit in Monasterium, & uxorem duxit, ex eo contrahere, teneatur ad Religionem redire etiam in foro conscientiae, ibid. num. 17. & 19. 47
- 4 Professio etiam nulla innoxius habet votum continentiae, quod impedit matrimonium contrahendum, ibid. num. 17. 47
- 4 Professus invalide postea etiam in foro conscientiae obligari ab Ecclesia ad Religionem in genere, in cap. Si quis, num. 47. de Regular. 336
- 4 Professio an vitietur ex praeterfectione proprii, in cap. Si conditiones, n. 17. de Condi. appo. 44

Professio quoad aetatem.

- 3 Professio post Concilium Trid. facta ante annum decimum sextum aetatis completum, aut ante eundem probationis annum non valet, in c. Ad nostram, num. 4. de Regular. 370
- 3 Professio tacita ante annum decimum sextum, aut non transacto probationis anno subacta est a Concilio Tridentino, ibidem num. 7. 370
- 3 Memore laicus in professione non restituitur, ibid. n. 11. 370
- 3 Professio emissā per aliquot horas ante decimum sextum annum expulsum, an valet, ibid. num. 10. & sequitur in fin. 370
- 3 Professio in Monasterio ubi est dura Congregatio emissā non valet, ante plenum pubertatem, in cap. Nullus, num. 13. de Regular. 379
- 3 Professio ex statuto speciali in aliquibus Religionibus, ut Capucinorum fieri non potest ante annum decimum sextum aetatis, ibid. num. 14. 379
- 3 Professio quatuor ex statuto speciali praescripto fieri non debet ante annum aetatis 18. & 20. in Religionibus Minorum, & Redemptoris Capivorum, tamen licet valida est, in c. Qui Praebitur, n. 81. de pœnit. & rescript. 397
- 4 Professio emissā ante annum de iure sexum completum, vel infra tempus probationis post Concilium Tridentinum non obligat ad Religionem in genere, in c. Consultu, num. 17. Qui Cleric. vel Vocatus. 46
- Vide in ver. *Professio tacita*, & *etiam in professione*, & *Novitatus quoad aetatem*.

Professio quoad annum probationis.

- 3 Dies coepta in materia probationis non habetur pro completa, sed tempus currit de momento ad momentum, in c. Ad nostram de Regular. n. 21. & 23. 370
- 3 Professio emissā per actum probationis eodem die suscepti habitus, sed ante hunc coequetur quinquē, aut emissā per aliquot habita ante decimum sextum annum expulsum an valet, ibid. n. 10. & sequitur in fin. 370
- 3 Professio emissā eadem die, diebus suscepti habitus, quo anno Gregorius XIII. decem dies subulit in mense Octobris, invalida est, ibid. num. 14. 371
- 3 Annus tacitae probationis quando incipiat, & finiat, ibidem num. 30. 371
- 3 Professio facta ante annum probationis nullius patit obligationem etiam ad Religionem in genere, ibid. n. 14. 372
- 3 Professio facta ante annum probationis etiam de iure communi in ordinibus Mendicantium nulla erat, in c. Significum, num. 44. de Regular. 363
- 4 Professio quae per se sequentem anni Novitatus fietis in Monasterio, & reditu ante eundem illud habet obedientiam Praelati, valida est, in c. Insinuante, num. 35. & 38. & sequitur Qui Cleric. vel Vocatus. 52
- 4 Professio expressa de iure communi fieri poterat in ipsomet ingreditu etiam non data perseverantia tridui, ibid. n. 6. 51
- 3 Professio nec fieri, nec recipi debet infra tempus probationis, sed facta, & recepta tenet, in cap. Ad Apostolicam, num. 1. de Regular. 381
- 3 Et quod post iura fieri, & Concilii Tridentini, ibid. num. 13. 381
- 3 Professio emissā ante annum probationis expulsum ex Concilio Tridentino est nulla, nullamque inducit obligationem, ibidem num. 11. 381
- 3 Professio emissā infra annum probationis in Ordinibus Mendicantium an parat obligationem ad Religionem in genere dimissa-

- etiam matrimonium post contractum, in cap. Consultu, num. 7. de Regular. 407
- 3 Et quod si professus in eadem se obligare illi Religioni in specie, ibid. d. n. 50. & sequitur. 403
- 3 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 17. & sequitur. 403
- 3 Professio emissā a Monachis S. Domini in articulo novitatus constituta ante annum probationis clausum ex indulto Pu. V. prodest quoad perpetuitatem tantum, non autem quoad temporalia, in c. Sacerdotis, n. 35. de Regular. 359
- 3 Professio tacita induci non potest nisi prius annum probationis fuerit completus, in c. Qui Praebitur, n. 11. de pœnit. & rescript. 399
- 3 Professus non dicitur de iure communi qui sine probatione habitum profitorum suscepit nisi triduo perseveret, in cap. ad nostram, num. 1. de Regular. 370
- 3 Sed professus dicitur qui praecedente probatione habitum profitorum assumpsit etiam non data perseverantia tridui, ibid. n. 3. 370
- 3 Triduo perseverantia ad professionem tractam non requiritur quando interitus praeter suspensionem habitus professionem se immiscuit etiam antequam, qui si falsa professio fieri consueverit, ibid. num. 1. 370
- 3 Professus ante annum probationis elapsum, & ad saeculum eadem recuperat bona donata quasi causā non secuta, in c. Statutus, n. 27. de Regular. 410
- 3 Declaratur, ibid. n. 31. & 34. 410
- 4 Professio infra annum probationis emissā de iure an obligat ad Religionem in genere, in c. Praelatum, n. 18. & sequitur, & n. 31. de iis qui vi met. casul. 677
- 1 Professio emissā in Religione non approbata an obligat ad Religionem in genere, ibid. d. num. 18. & 30. 677
- Vide in ver. *Novitatus*, *Novitatus*, *annus probationis*, & *Professio tacita*.

Professio conjugatorum.

- 3 Professus iunior conjugis non valet nisi necque proficere, aut remanere in saeculo castitatem voveat, & carere periculo incontinentiae, in c. Cum sis, n. 2. de Convent. Conjugat. 434
- 3 Professio conjugis, ut dirimat matrimonium raram non confirmatur, tunc requiritur in cap. Ex parte, & secundo, num. 15. de Convent. Conjugat. 471
- 3 Professio facta à conjugate de licentia alterius castitatem voventis, tenet etiam sine Episcopi licentia, in cap. Praeterea, num. 15. de Convent. Conjugat. 470
- 3 Dispensandum an sit cum nobili conjugata, ut in domo Turris speculorum Urbis emittat ura voca substantiam in manibus Delegati Apostolici, ita ut per hanc professionem solvatur matrimonium non consummatum, in c. Ex parte, & secundo, n. 11. & sequitur in finem de Convent. Conjugat. 470
- 3 Professus de uxoris licentia potest, & debet in Monasterio revocari, si uxor sit suspecta, & continentiam non promittit, in c. Praeterea, n. 1. de Convent. Conjugat. 479
- 3 Secus si promittat continentiam, siue sit suspecta, siue non, ibid. num. 2. 479
- 4 Professio emissā à viro uxore conradicente, an ea mortua obligat ad Religionem in genere, & durat matrimonium post contractum, in cap. Consultu, num. 14. & sequitur Qui Cleric. vel Vocatus. 47
- Vide in ver. *Coniug. matrimonium*.

Professio quoad consensum profitentis, & recipientis.

- 3 Professio Regularis non dicitur nisi ad eam consensum Religiosis recipientis, in cap. Ex parte, & secundo, num. 19. de Convent. Conjugat. 471
- 1 Professio non est irrita ex eo quod facta fuerit à puella ante explorationem voluntatis, in cap. Cum accessisset, num. 31. de Constat. 109
- 3 Professio maiorem requirit debetionem, quam votum continentiae, in c. Tux litterarum, 43. de Cler. alt. promot. 303
- 3 Professio nulla condatur per solam rationem profitentis absque nova acceptatione Religiosis, in c. Significum, n. 47. de Regular. 364
- 1 Professio Regularis ad sui validitatem requirit consensum, qui ab Ecclesia Episcopi non potest, in cap. Quomodo, num. 109. de translat. Episc. 324
- 4 Professio fieri potest etiam in manibus privati Religiosi habentia speciale mandatum à Superiore, in c. Insinuante, n. 11. Qui Cler. vel vocatus. 51
- 3 Professio est contractus ultra circūque obligationis, in c. Ex parte, n. 16. de Regular. 407
- 3 Episcopus Ecclesiae Regularis potest Monachos ad professionem recipere, in cap. Ad Apostolicam ad num. 17. vers. Rursum, de Regular. 381
- 3 Professus laicus est, & recipitur à Superiore mandante, vel potest recipere, ibid. num. 19. 381
- 3 Professus est contractus ultra circūque obligationis inter profitentem & Monasterium, in c. Porrectum, n. 19. de Regular. 373
- 3 Et inter eos est qui in matrimonio, ibid. num. 10. 373
- 3 Professus est Regularis qui posuit recipere, ibid. num. 11. & sequitur usque ad num. 30. 374

- 3 Quid in Abbate, vel Abbatissa, ibid. 374
 3 Quid in Episcopo, ibid. num. 31. nique ad n. 31. 374
 3 Et quid in Archidiacono, & aliis inferioribus Prelatis, ibid. num. 32. 374
 3 Professio non recipitur a Superioribus dependit, ibid. n. 32. 374
 3 In professione recipienda in primis recurritur non est ad consuetudinem, privilegia, vel statuta cuiusque Ordinis, ibid. n. 34. 377
 3 Professio emissā a Novitia in motu articulo per circumventionem Abbatis non valet, & an dos sit Monasterio acquiescent, in c. Sicut nobis, n. 7. & seq. usque in fin. de Regul. 387
 3 Professio emissā per dolum, & circumventionem Abbatis an obligat profitemem, an ve illius bona sint hereditibus restituta, ibid. num. 8. & seq. usque ad n. 3. 387
 3 Professio puella non est valida ex eo quod Episcopus illius voluntatem non exploraverit, ibid. n. 12. 388
 3 Bona sequenti ad professionem cur Monasterio non acquiritur, ibid. num. 14. 388
 3 Professio emissā in articulo mortis obligat profitemem si sit mentis compos, alia secus, ibid. num. 22. 389
 3 Professio in mortis articulo non censetur emissā in fraudem subsecuti, seu venientiam ab usufructu, ibid. num. 30. & seq. usque in fin. 389
 3 Profiteri non videtur suspensio habere Religionis in morte, nec eius bona Monasterio decernuntur, ibid. n. 31. 389
 3 Professio nulla a Monialibus S. Dominici in articulo mortis conficitur ante annum probationis elapsam ex Indulto Pii V. post de qua ponit titulum tantum, non autem quoad temporalia, ibid. num. 33. 389
 3 Professio ad sui validitatem requirit spontaneam voluntatem, in c. Nullus, n. 10. de Regul. 390
 3 Et quod dicatur voluntas spontanea, ibid. num. 22. 390
 3 Profiteri potest valide etiam seductus, & circumventus, ibidem num. 21. 390
 3 Professio tacita requirit consensum cum Religiosis, tum profiteri, in c. Qui Presbyterum, n. 55. de penit. & remiss. 391
 3 Professio quamvis a puella fieri non debeat ante explorationem voluntatis, tamen si sit valida est, ibid. num. 54. 397
 3 Professio non valet non potest cogi ad iterum profectendum, in c. Perlatum, n. 48. de iis, quæ vi met. caus. 680
 3 Profiteri aut, & quando aliqua præscriptio cogi possit, in cap. Præterea, n. 4. de Convent. Conjugat. 419
 3 Professio nulliter an præsumatur perseverantia fuisse in Religione si nulliter emissa sit, in cap. Significatum, num. 31. de Regul. 364
 3 Professio allegata se non habuisse animum profectandi, non auditur, ibid. num. 45. 364
 3 Professio in manibus eius, qui non habet potestatem recipiendi non est Monachus ante ratificationem Abbatis, in c. Porreductum, n. 8. de Regul. 372
 3 Professio non obligat etiam ex simplici voto, nec valet professio nisi recipiatur ab habente potestatem in incorporandis Religionibus, ibid. num. 18. 372
 3 Promittere obedientiam monachalem idem est ac profiteri, ibid. num. 22. 377
 3 Professio sine consensu in Ordine Minorum dactens originem a Judæis, & Saracenis non obligat fluitare, & processione eis facta, quod totum professio fuerit nulla, in c. Quia Presbyterum, n. 113. de penit. & remiss. 300
 3 Professio irrita est defectu recipientia an obliget Religionem in genere, in c. Consulenti, n. 77. & 78. de Regular. 403
 3 Monasterio vacante an Convenus possit Monachos recipere, in c. His quæ, n. 65. de Major. & obed. 610
 3 Professio emissā sub conditione, nisi professus inquam repeteret fuerit siveque voce Castitatis, Paupertatis, vel Obedientie, etiam possit a Religione an sit valida, in cap. Cum in Ecclesiis, num. 5. & seq. usque in finem, de Majorat. & obedient. 615
 3 Professio non valet condicio resolutiva, sed vitiat, ibid. num. 11. & seq. 616
 4 Professio per simulationem emissā licet sit nulla quoad Deum ex defectu consensu, tamen obligat Religionem in foro externo, in c. Consulenti n. 12. Qui Cler. vel vor. 46
 3 Vide in ver. Abrenunciatio, Creatio.

Professio in Conveni non designata.

- 1 Professio in Conveni non designata ad recipiendos Novitios nec exprimit, nec tacite fieri potest, in cap. Perlatum, num. 2. de iis, quæ vi met. caus. 676
 4 Ad validitatem professionis an ex Decretis Clementis VIII. requiratur utam recepto ad habitum cum perseverantia annali, quam professio ipsa fiat in Conveni designato, in cap. Infamante, numer. 42. & seq. usque in finem. Qui Cler. vel vor. 676
 4 Professio est nulla si Novitia annum probationis fecerit extra conventum designatum, licet receptus fuerit, & professionem emisit in loco designato, ibid. num. 40. 55
 4 Professio eius, qui facit annum probationis in Conveni non designato ad recipiendos Novitios an sit nulla si extra conventum non designatum emissā fuerit, ibid. num. 30. 55
 3 Responsa Reperto.

- 4 Quid si Novitius fuerit receptus ad professionem in Conveni non designato sine missione, & ad litteras testimonialibus Convenus designat, ibid. num. 1. 55
 4 Et quod prævia admissione, & litteris huiusmodi, ibid. numer. 1. 55
 1 Profiteri in Conveni non designato ad recipiendos Novitios contra formam decretorum Clementis VIII. an possit libere ad seculum redire tam intra, quam post quinque annos a Concilio Tridentino præfixum, in cap. 19. sess. 25. de Regular. in c. Perlatum, num. 10. & seq. nique in finem, de iis, quæ vi met. caus. 676
 1 Profiteri in loco non designato ad recipiendos Novitios an fiat obligati ad Religionem in genere, ibid. num. 37. & 38. 677
 1 Profiteri in Conveni non designato ad recipiendos Novitios an teneantur deducere causas nullitatis professionis intra quinque annos, & coram Superiore Regulari, & Ordinario, ibid. num. 37. & 37. 678
 1 Litteræ Urbani VIII. de admitteendis profectis in loco non designato ad novam professionem qualiter intelligenda, ibid. num. 36. 681

Professio infra quinque annos.

- 1 Professionem tacitam Concilium Tridentinum per præsumptionem quinque annos non inducit, sed audientiam denegat, in c. Perlatum, n. 45. de iis, quæ vi met. caus. 679
 1 Professio tacita obstat tam subdito discessum perenti, quam Superiori expellere valenti, in c. Nullus, n. 37. de Regul. 381
 3 Ordinarius cur Concilio Tridentino sit adhibendus in iudicio nullitatis professionis, ibid. num. 31. 390
 1 Professio in Religione Hierosolymitana non potest declarari nulla à magno Magistro, nisi adhibito Ordinario, in c. Qui Presbyterum, n. 101. de penit. & remiss. 399
 1 Episcopus non, aut Capta Ordinum non possunt restituere Regularibus ad versus lapsam quinque annos, in c. Perlatum, n. 52. de iis, quæ vi met. caus. 680
 1 Professio nulliter an possit in foro conscientie à Monasterio exire non servata forma à Concilio Tridentino præscripta, in c. Perlatum, n. 10. de iis, quæ vi met. caus. 676
 1 Profiteri per vim, & metum lapsus quinque annos à die professionis etiam prætermissa vim, & metum iterum datur, non sicut audiendo, nisi infra quinque annos reclamaverit, ibid. num. 40. 679
 1 Vice profectus in Monasterio Monialium est illicit ejectionis, non obstat lapsus quinque annos, ibid. num. 41. 679
 4 Professio nulliter licet proveniat ex perpetuo impedimento, tamen lapsus quinque annos allegari non potest, in c. Consulenti, n. 12. & 11. & 32. Qui Cler. vel vor. 45
 4 Professio nulliter, qui lapsus quinque annos, sponte ad seculum rediit, & uxorem duxit, est tamen in foro conscientie, licet possit puniri ab ecclesiis, ibid. num. 13. 47
 4 Declaratus, ibid. num. 27. & 29. 47
 1 Professio quilibet lapsus quinque annos in foro fori præsumitur valida, & contraria de iure probari non potest, ibid. num. 31. 47
 1 Vide in ver. Professio in Conveni non designata.
 3 Profectus per vim, & metum.

Professio tacita.

- 1 Professio ante annos discretionis emissā an, & quando post artem legitimam censetur tacite ratificata, in c. Tur litteræ, n. 64. & 76. de Cler. per salt. promot. 301
 1 Professio ante annos discretionis venit etiam tacita, in c. Perlatum, n. 22. & seq. de iis, quæ vi met. caus. 676
 1 Professio expressam qui non potest emittere, nec potest ratificare, ibid. num. 22. 676
 1 Professio expressa an sit maioris virtutis quam tacita, ibid. num. 22. 677
 1 Professio etiam tacita inflata est à Tridentino Concilio, in c. 15. sess. 25. de Regul. ibid. num. 27. 677
 1 Professionem tacitam Concilium Tridentinum per præsumptionem quinque annos non inducit, sed audientiam denegat, ibid. n. 45. 679
 1 Professio tacita an sit à Concilio sublata, & quando incipit, & finitur, ibid. num. 46. 680
 1 Professionem tacitam inducit transactio magna in Novitio, in c. Cum inter vos, n. 14. de sent. & re iudicat. 681
 1 Professio tacita non inducitur per suspensionem primæ conditæ, vel minorum Originem, ibid. num. 15. 185
 1 Professio tacita per suspensionem habetur professio hodie non inducit nisi post annum artem decem annos, & expleto anno probationis, in c. Cum Virum, n. 8. de Regul. 366
 1 Professio tacita post Concilium Tridentinum non inducitur per suspensionem habetur professio, non per probationem probationem etiam data per veritatem erudit, & in hoc compertum Decretalis prima, de Regular. ut Ad notitiam, n. 6. de Regular. 390
 1 Prof. si. non tacitam post annum decimum fixum artem, & complens annum probationis Concilium Tridentinum non sufficit, ibidem num. 8. 390
 1 Professio emissā ante annum decimum fixum erudit tacite ratificata ex perseverantia annali cum habetur delatione post gratiam legitimam, in c. Ex parte, n. 5. de Regular. 405

- 3 Non obstat ignorantia militaris professionis, si ignorantia sit facti, si juris, ibid. num. 6. 407
- 3 Ignorantia juris nulli ratio professionis expressæ an profecti militibus, mulieribus, & monachis, quomodo censentur tacite professi ex perverentia annuali in Religione, ibid. num. 8. 407
- 3 Ignorantia facti ex quo oritur nullitas professionis expressæ non impedit quominus inducatur tacita Professio ex perverentia annuali cum delatione habitus indistincti, ibid. num. 14. 406
- 3 Reclamatio qualis requiritur ad impediendam tacitam professionem, ibid. num. 15. 406
- 3 Professio formalis requiritur ad impediendam tacitam professionem, quæ oritur ex delatione annuali habitus indistincti, ibid. num. 17. 406
- 3 Professio inter tacitam non impediunt verba ex passione animi prolata, ibid. num. 19. 406
- 3 Professio tacita inducitur per delationem annualem habitus indistincti, licet præcedat expressa irrita abique eo quod probetur scientia nullitatis professionis expressæ, in c. Significatum, n. 3. de Regal. 359
- 3 Ignorantia nullitatis professionis expressæ an tacitam professionem excludat, ibid. num. 4. 359
- 3 Professio tacita necessario requiritur confirmatum proficentis, ibid. num. 5. & num. 19. 359
- 3 Professio expressæ emissæ ab eo, qui falso opinabatur se jam esse professum, an valeat, ibid. num. 8. & n. 41. 359
- 3 Præsumptio tacite professionis per delationem habitus annalem non admittit probationem in contrarium, ibidem num. 17. & 18. 360
- 3 Professio tacita non requirit confirmationem expressam, si d. sufficit tacitas, & præsumptas, ibid. num. 19. 360
- 3 Præsumptio tacite confirmata ex delatione habitus habet locum etiam cum præcedat expressa professio irrita, ibidem num. 20. 360
- 3 Præsumptio tacite professionis inducitur ex delatione habitus annuali et juris, & de jure, nec admittit probationem in contrarium, nisi per probationem præcedentem, ibid. num. 19. 361
- 4 Professio tacita non inducitur ex susceptione, vel gestatione habitus Regularis, nisi intra Monasterium, & Congregationem Monachorum, in cap. Insuperne, num. 3. Q. Cler. vel vocem. 354
- 3 Professio tacita per susceptionem habitus profectum infra annum probationis hodie non inducitur etiam in Ordinibus non Mendicantibus, in c. Porrexit, n. 19. de Regal. 373
- 3 Professio tacita quæ de jure communi inducebatur ex susceptione habitus profectum, vel alia infra annum probationis sublata est à Concilio Tridentino, in c. Statutum, num. 21. & 26. de Regal. 410
- 3 Tonsura arguit professionem si per eam possessi à Novitiis distinguantur, in c. Nullus, n. 1. de Regal. 418
- 3 Professio tacita ex gestatione annuali habitus indistincti, vel indistincti non inducitur nisi clauso anno post actam probationem ad emittendam professionem expressam, ibidem num. 7. & seqq. 398
- 3 Professio tacita quandoque non inducitur nisi post annum ætatis decimumnonum, vel vigesimumnonum, ibid. num. 9. 399
- 3 Professio tacita quæ inducitur ex susceptione habitus profectum, &c. de jure communi requiritur ætatem pubertatis, & ex Concilio Tridentino annum decimumnonum completum, ibid. num. 10. & seqq. 399
- 3 Professio tacita non est exclusâ à decretis Concilii Tridentini servato tempore quod Concilium requirit, ibid. num. 11. 399
- 3 Professio tacita obstat tam subditi diffensum petenci, quam superioris expellere volenti, ibid. num. 35. 311
- 3 Professio tacita an inducatur ex eo quod quis suscipiat munus Abbatæ, vel Abbatis, in cap. Quia ingreditur, num. 24. de testam. 217
- 3 Professio præcedens impedit ne inducatur professio tacita per gestationem annualem habitus indistincti, ibid. num. 47. Vel per probationem habitus profectum, ibid. num. 49. 218
- 3 Sed non impedit quin inducatur ex susceptione Abbatis, ibid. num. 48. & 50. 217
- 3 Professio tacita obligans ad Religionem in genere dirimit matrimonium tam prius contractum, & non consummatum, quam post contractum, & consummatum, in c. Consulti, n. 6. & seqq. de Regal. 400
- 3 Professio tacita inducitur præsumptione juris, & de jure per assumptionem habitus professionis, & exercitium actus professionum, in c. Vidua, n. 10. de Regal. 343
- 3 Professio tacita quod modis inducatur, ibid. num. 15. 343
- 3 Professio tacita an inducatur ex eo quod quis volens absolute vitam mutare, ibid. num. 16. 343
- 3 Professio tacita inducitur ex eo, quod Novitius inter sit electionibus cum Capitulatibus, ibid. num. 21. 343
- 3 Item ex susceptione muneris Abbatis, vel Abbatissæ, ibid. num. 24. 344
- 3 Item ex susceptione tonsuræ Monachalis, ibid. num. 27. 344
- 3 Item ex susceptione sacrorum Ordinum ad titulum Religionis, ibid. num. 28. 344
- 3 Professio tacita ut inducatur per exercitium actus professionum, quæ conditiones requirantur, ibid. num. 27. & seqq. usque in finem. 344
- 3 Professio tacita an requiritur animam profectum profundum, ibid. num. 10. 344
- 3 Professio tacita non inducitur, nisi scientibus, & consentientibus, quomodo interret Religiosi incorporare, ibid. num. 31. 345
- 3 Professio tacita an, & quando sit exclusâ decretis Concilii Tridentini, ibid. num. 39. 345
- 3 Professio tacite obstat impedimento nuptiarum, quæ obstat professioni expressæ, in c. Quæ Presbyteri, num. 33. de p. n. & remiss. 205
- 4 Professio in Conventibus non deligatur ad recipiendos Novitios, nec potest expressæ fieri, nec tacite inquam ad hoc, in c. Confusio, n. 11. & 12. Q. Cler. vel vocem. 47
- 4 Professio tacita contra formam Decretorum Clementis VIII. in fore confirmata est nulla, licet post ipsam quædam tam ab Ecclesia habeatur pro valida, ibid. num. 31. 46
- 3 Professio tacita requirit confirmatum cum Religiosis, cum profectis, c. Qui presbyter, de p. n. & remiss. n. 55. 205
- 3 Professio tacita locum habet præter dispositionem etiam in his libris Hieronymianis etiam Conventioni degenibus, ibidem num. 101. 209
- 3 Professio tacita inducitur per susceptionem habitus profectum patenter distincti ab habitu Novitiorum, etiam si actus, qui à solis profectis fieri solent, ibid. num. 107. 209
- 3 Professio tacita præter ipsam dispositionem inducitur etiam in muliere, qui sponte suam professionem expressam suscitavit, ibid. num. 107. 209
- 3 Inducitur per actus solis profecti convententes, ibid. num. 108. & seqq. 209
- 3 Professio tacita inducitur non potest nisi prius annus probationis fuerit completus, ibid. num. 111. 209
- 3 Tensura perverentia ad professionem tacitam non requiritur quando ingressus præter susceptionem habitus profectum se commisit etiam actibus qui à solis profectis fieri consueverunt, in cap. Ad nostram, n. 2. de Regal. 350
- 3 Professio tacite censetur qui in legitima ætate in Monasterio intra annum præter habitum indistinctum, etiam si postea studium non perseveret, ibid. num. 7. 350
- 3 Professio tacite censetur præsumptione juris, & de jure quæ ultra annum non portat habitum Monachalem in Monasterio una satis habita indistincti, in c. Ex parte, n. 1. & 2. de Regular. 407
- 3 Habitum Novitiorum distinctum ab habitu profectum quantumcumque tempore qui gesserit nunquam dicitur tacite professus, ibid. num. 3. 407
- 3 Habitum Regularium quatuorplex, ibid. num. 3. 407
- 3 Professio tacite an censetur qui ante annum decimumquartum professionem emissam in Religione Hieronymianam, & postea in ea fuerit per plures annos, etiam si pure professionem fuisse nullam, ibid. num. 8. & seqq. usque in finem. 407
- 3 Professio nullius quo tempore debeat reclamare ad hoc ut non censetur tacite profecti, ibid. num. 16. 406
- 3 Professio tacite an censatur qui ante annum decimum sextum ignorant delictum ætatis expressam professionem emisit, & postea credens factum professionem suam validam in Monasterio per plures annos habitum regulari abique reclamari non perseveret, in cap. Significatum, num. 1. & seqq. usque in finem, de Regular. 359
- 3 Professio nullius an presumatur perverentia fuisse in Religione si nullitatem servavit, ibid. num. 21. 361
- 3 Professio tacita censetur qui cum debita prædisposita ingredit se actibus professionum, in cap. Quia ingreditur, num. 30. de testam. 216
- 3 Professio tacite sicut habet actionem ad recipiatur à Conventu ad professionem expressam, ita à Conventu cogi potest ut expresse profectus, ibid. num. 32. 216
- 3 Non profecti Arabiam suspensio quibus casibus intelligi possit tacite profecti, ibid. num. 32. & seqq. usque in finem. 217
- 3 Abbatem recedens ante susceptionem habitum, vel ante assumptionem clausum non fit tacite professus, & in hoc contrarium Decretali, ibid. num. 39. 217
- 3 Professio tacita iterum fieri non potest qui semel tacite fuit professus, ibid. num. 40. 217
- 3 Professio contra formam decretorum Clementis VIII. in Conventibus ad recipiendos Novitios non delinquit, etiam alia nulliter ex perpetuo impeditur, an emendantur in fore confirmata elapso quinquennio à die professionis in Religione prætervivere, in cap. Si quis, num. 20. & seqq. usque in finem, de Regal. 374
- 3 Professio tacite an censetur immittens se actibus professionum, in cap. Vidua, num. 17. & seqq. usque ad num. 27. de Regular. 343
- 3 Ignorantia actum ad professionem tantum pervenire per illius exercitium non presumitur tacite profectus, ibid. num. 29. 344
- 3 Novitii qui habitum Religiosum S. Basilii de manu Commendatarii non expresse profecti susceperunt, censentur tacite professi, in c. Ad Apostolicam, n. 17. de Regal. 324
- 3 Monasterium ingreditur sine professione, & dispositione de b. a. suis censetur absolute vel absolute vitam mutare, & eare non potest, in c. Statutum, n. 15. de Regal. 410
- 3 Secus post Concilium Tridentinum, ibid. num. 16. 410
- 3 Professio tacita nunquam inducitur per delationem habitus Novitiorum 411

rum diffinitis ab habitu professionum distinctione patenti, in cap. Coniugatus, n. 3. de Convent. Coniug.

- 3 Professio tacita de iure communis non inducit quod impuberes per annum habiti de laqueum, si habuerit fit distincta distinctione latet; fecus quod puberes, ibid. num. 6.

- 3 Idem si habuit fit indistinctus, ibid. num. 7.

Professio per vim, & metum.

- 1 Professio metu mortis emissi non obligat nisi sponte celsiore, in cap. Periculum, numer. 1. & 2. & sequent. de iis que vi met. caus.

- 2 Professio metu mortis emissi non est nulla nisi metus fuerit incalculabilis in ordine ad professionem extorquentem, ibidem numer. 5.

- 3 Professio expellens non inficitur ex metu nisi cadente in consensum virum, ibid. num. 14.

- 4 Professionem tacitam impedit qualisvisque metus, sive alia presumptio, vel proestatio super hoc habita, ibidem num. 15.

- 1 Et quid in metu reverentiae, ibid. num. 16.

- 2 Professio non est irrita ex eo quod facta fuerit à puella inaeque plorationem voluntatis, in c. Cum accessisset, numer. 31. de Constitut.

Vide in ver. Professio quoad consensum, &c.

Professio infra quatuordecim menses.

- 3 Metus mortis ita demum inficit professionem si in ordine ad illam incalculabilis fuerit, in c. Si quis, n. 1. de Regul.

- 4 Professio emissi ob timorem ultimi supplicii prae conscientia scelerum est valida, ibid. num. 12.

- 5 Professio emissa per metum est ipsi iure nulla, nec est opus ut referatur actione quod met. caus. in cap. Nullus, numer. 21. de Regular.

- 6 Professio metu mortis an statim cessante metu censetur professionem ratiocalem, in cap. Periculum, numer. 11. de iis que vi met. caus.

- 1 Professi per vim, & metum elapso quinquennio à die professionis etiam praetendunt vim, & metum semper durare, non sunt audiendi, nisi infra quinquennium reclamaverint, ibid. num. 40.

- 4 Professio contra formam decretorum Clem. VIII. in Conventu non designati ad recipientes non videtur, qui post quinquennium dimissae habuit, & excois datus, & excois est in foro exteriori ad Monasterium redire, in c. Consulatus, numer. 30. Cui Clerici vel vocent.

Vide in ver. Viginti in Conventu designati.

- 1 Proemii verba causae finalis important, in c. Ad aures n. 12. de temp. ordinat.

- 2 Proemii ratio praesumitur finalis, & regulat totam dispositionem, & tunc ratio tenet etiam ad casus non comprehensos, in c. Ex re, numer. 16. de temp. ordinat.

- 3 Proemium demum causam finalem, & regulat dispositionem, in c. Quia propter, n. 5. de elect.

- 1 PROHIBITIO legis concernens principaliter favorem ejus, cui fit, habet vim exhortationis, in c. Cum accessisset, n. 14. & 38. de Constit.

- 1 Prohibito juris naturae rerum non mutatur, in c. Cum pridem, nu. 1. de Pact.

- 2 Contrarium, ibid. num. 27.

- 3 Prohibitum iura non mutatur secundum naturam, sed secundum rationem, ibid. num. 11.

- 4 Prohibito aliquo, prohibetur tamen per quod pervenitur ad illud, in c. Officiis, n. 35. de punit. & remiss.

- 5 Prohibitum simpliciter an sit etiam prohibitum alternativè in cap. Invenit ceteras, n. 6. & 9. de Rescript.

- 6 Prohibitio nonnunquam fit generaliter ad cautelam eorum quae possunt contingere, in cap. Responsio, num. 80. de sentent. excois.

- 7 Prohibito prohibere quid importet, ibid. num. 94. & 105.

- 8 Prohibitio legit non est irrita licet gesta contra prohibitionem sit valida, ibid. num. 114.

- 9 Cum aliquod prohibetur, censetur prohibitum omne id per quod pervenitur ad illud, in cap. Illa, numer. 37. Ne Sede vacante.

- 3 Et in c. Recolentes, n. 37. de stat. Monach.

- 3 Prohibitum censetur quod non apparat concessum in his, quae generaliter sunt prohibita, in cap. Illa, numer. 6. Ne Sede vacante.

- 3 In alia procedit contraria regula, ibid. n. 7.

- 3 Prohibito coactionis, censetur etiam prohibitum omne necessarium antecedens, ibid. num. 38.

- 3 Quod procedit quando conclusa est destructum, aut perpetuum prohibitum, ibidem num. 39.

- 4 Prohibito Divino est suspensio, in c. Accusatum, numer. 5. de Simonia.

- 1 Prohibito generalis non excludit casum alia licitum, in c. Nihil, n. 22. de elect.

- 3 PROHIBENS aliquid per locum insoletum non tenetur clamare, in c. Ad audientiam, n. 22. de Homicidio.

- 3 Clamantes submissa voce, vel post casum contingentem non tenentur clamare, ibid. num. 41.

- 3 Proles ex Presbytero est ad hoc Canonibus excois, ut nec ma-

Signatus Repertor.

tri succedat, in c. Per tuas, numer. 4. de Probat.

- 3 Promittentes aliquid donare, illud tanquam debitum adimplere tenentur, in c. Prudenter, n. 1. de Donat.

- 1 Promotio fit de minori ad majus, in cap. Non sine, numer. 39. de arbit.

- 1 Promotio non fit nisi de minori ad majus, in cap. Quanto, numer. 9. de Consecr.

- 1 PROMOVENDUS de iure communis prius examinandus est quoad doctrinam, deinde quoad alias qualitates, in c. Eam te, n. 37. & n. 49. de stat. & qualitat.

- 1 Promovendus facilius repellitur quam deiciatur promovetur, in cap. Henricus, n. 27. de Cler. pugnans in decess. & m. c. Ex re, n. 10. de temp. ordinat.

- 1 In promovendis ad sacros Ordines, dignitates, & officia Ecclesiastica requiritur aetatis maturitas, numerus gravior, & litterarum scientia, in c. Cum in causis, n. 6. de elect.

- 1 Promotus qui potest deiecer, multo magis potest impedire promovendum, in c. Aureus, n. 9. de temp. ordinat.

- 1 Promovendi ad Cathedralis, & alios majores Ecclesias entis insignis litteraturae subijciuntur examini, in c. Nisi cum pridem, n. 62. de renum.

- 1 Promovendi ad Cathedralis in paribus infidelium an, & quando subijciuntur examini, ibid. num. 65. Et multis de qualitatibus promovendi extra curiam à quibus fit suscipienda, ibidem num. 69.

- 1 Inquisitio de scientia promovendi extra Curiam quomodo formari debeat, ibid. num. 67.

- 1 Promoti per simoniam ipsi inordinatibus commissarii de rigore pariter tenentur Ecclesias dimittere, in c. Nobis, numer. 37. & 78. de Simon.

- 1 Sed post dimissionem ex misericordia tolerantur, ibid. num. 38. & 70.

- 1 Promotus an dicatur ante consecrationem.

Vide in ver. Episcopus quoad consecrationem.

- 1 Promoti in Curia ad Episcopatum tenentur visitare Cardinales praefatos, in c. Eam re n. 11. de Rescript.

- 1 Filii habens patrem divitem potest promovetur ad sacros Ordines abique patronatu, in c. Quoniam, n. 10. de Magist.

- 1 Contrarium, ibid. num. 11.

- 1 Promovendus facilius repellitur quam deiciatur promovetur, in cap. Henricus, n. 27. de Cler. pugnans in decess. & m. c. Ex re, n. 10. de temp. ordinat.

- 1 PROPHETIA ut est simpliciter littera in Ecclesia non habet ordinem ad se ordinatum, sed ne sit lecta cum explanatione, in cap. Cum contingat, n. 14. de stat. & qualitat.

- 1 Contrarium, ibid. num. 131.

- 1 Non propheticus spiritus aliqui futura praedicat, sed consuetudo mentis humanae, quae aliquando per verum pervenit, aliquando fallitur, in c. Damianus, numer. 12. de summa Trinit. & Fide Cathol.

- 1 Prout fecit Abbas Joachim ex sententia D. Thom. ibid. num. 13.

Vide in ver. Joachim Abbas.

Propositiu, proponere, propositio.

- 3 PROPOSITUM relinquendi religionem ex quibus verbis eliciatur, in c. Ex parte, n. 19. de Regular.

- 3 Propositum absolute vitam mutandi cum susceptione habitus probationis an tacitam professionem inducat impediens matrimonium contrahendum, & dirimens post contrarium, in c. Consulatus, n. 15. & seq. usque ad n. 40. de Regular.

- 3 Propositum mutandi vitam quale est debet, ut obligationem inducat, ibid. num. 18.

- 3 Propositum in pure multitudine accipitur pro voto solenni, ibidem num. 26.

- 3 Propositum mutandi vitam cum susceptione habitus probationis quibus fundamenta ostenduntur non est vitium solenne, ibidem num. 22.

- 3 Proponeat absolute vitam mutare quid sit, ibid. num. 27.

- 3 Propositum mutandi vitam absolute cum susceptione habitus probationis esse votum solenne quibus fundamenta probetur, ibid. num. 29.

- 3 Propositum mutandi vitam absolute non propositum nisi comprehensum inditus nescitatur, & quae simpliciter inditus, ibid. num. 40.

- 3 Propositum mutandi vitam an post Concilium Tridentinum solemnizetur per susceptionem habitus probationis, ibid. num. 41. & seq. & n. 57.

- 1 Propositum habens varios Doctores consensum donec aliquem iuxta desiderium suum respondentem inveniat an sit tutus in conscientia, in c. Ne imitatus, n. 329. de Constitut.

- 3 Propositum simpliciter Religionem ingredi, licet non ingrediatur, non est reus voti, in c. Litterarum, n. 1. de Voto.

- 3 Ex sola conceptione boni capicandi non obligatur quis ad bonum conceptum eaque conditio, ibid. num. 1.

- 1 Propositum in hie peccatum tres sunt gradus, in c. Firmius, n. 3. de Summa Trinit. & Fide Cathol.

- 1 Propositiones multae ab impossibilitate haereticarum pravitate censura temeritatis notantur in articulo non diffinitis, si ratione, & auctoritate sint destituta, ibid. num. 54.

- 1 Propositiones dicit contrariae debent esse probabiles, in c. Non imitatus, n. 112. & 137. de Constit.

- 1 Probationem iudicare probabilem, & iudicare propositionem probabilem esse veram multum differt, & in quibus, ibid. num. 130. & seqq. 43
- 1 Probabile est hoc esse verum vel licitum, & probabile est hoc esse falsum, vel illicitum non sunt contradictoria, ibid. num. 132. 43
- 1 Propositiones contradictoriae non possunt unquam verificari etiam respectu eorum casuum, ibid. u. 133. & seqq. 44
- 1 Contradictoria simul esse vera non potest esse in mente hominis etiam voce profertur, ibid. num. 134. 44
- 1 Contradictoria duo iudicia non possunt simul probabiliter esse veritatem ex diversis principiis, & seduliter concertata opinio, ibid. num. 137. 44
- 1 Assensus duo contrarii opinari simul esse non possunt in eodem intellectus, uno scilicet ex principiis theoreticis rationis, & alius ex principio exi infuso auctoritatis, ibid. num. 135. & 136. 44
- Propositiones plures non toleranda.
- Vide in ver. *Opinio probabilis*.
- 1 Propositiones fidei & Congregatione S. Officii qualificatae, ibid. num. 139. & 140. v. *His demum adducimus*. 73
- 1 Propositi non veniunt, vel Missam non audire peccat mortaliter, licet propositum non perficiatur, in c. Dolentes, num. 67. de celebr. Missae. 116
- 1 PROPRIUM est duplicis generis, in c. Monachi, num. 2. de Statu Monach. 415
- PROROGATIO Jurisdictionis.
- Vide in ver. *Jurisdictio prorogata*.
- 1 PROSPER unde dicitur, in c. Cum secundum, num. 17. de preben. 91
- 1 PROTECTIO legitima, & iusta tantum preservata est à Concilio Tridentino, non autem ea quae de facto assumuntur, in c. De Xenodochio, n. 2. de reg. iomb. 416
- 1 PROTOSTATISTAE sunt inter mortuos an, & quando sit sciendum coram probis viris, in cap. Petrus, num. 10. de iur. qui vi. mort. caus. 406
- 1 Prostatatio debet esse recta iusto tempore, ibid. num. 15. 406
- 1 Prostatatio formalis requiritur ad impediendam causam prostitutionis, quae oritur ex dilatione anni habito indistincta, in c. Ex parte, n. 17. de regular. 406
- 1 Prostatatio non valet in his quae pendens consecratur ex dispositione iuris, ibid. num. 17. 406
- 1 Prostatationis actus eludunt per subsequentes actus contrario, ibid. num. 20. 406
- 1 Prostatatio praecedens de temo impedit validitatem matrimonii subsequentis, si fiat immediate ante matrimonium, secus si ex intervallo, ibid. n. 21. 406
- Et quid in prostitutione, num. 22. 406
- 1 Prostatatio an impedit validitatem matrimonii tam carnalis, quam spiritualis si pars prostitutionis non consentit, ibid. num. 23. & seq. usque in fin. 407
- 1 Prostatatio in his quae pendet à potestate protestantis valet, & actum valet, ibid. 407
- 1 Secus in his quae pendet à consensu duorum, quia protestatio non valet absque consensu alterius parti, ibid. num. 24. 407
- 1 Prostatatio in matrimonio tam carnali, quam spirituali an requirit consensum expressum alterius parti, ibid. num. 27. 407
- 1 Prostatatio declarat animum protestantis in facto multipliciter intelligibili, in c. Confessio, n. 1. de Regul. 398
- 1 Prostatatio non prolicit nisi sit contemporanea actus preli, ibid. n. 2. 398
- 1 PROTESTATIO contra subfanciam rei super quam interponitur, non relevat, in c. Cum M. n. 18. de Constitut. 113
- 1 Prostatatio contraria facto regulatur non prodest, ibid. numer. 19. 113
- 1 Declaratur num. 22. 113
- 1 Prostatationis materia quae sit profunda, & periculosa, ibidem num. 20. 114
- 1 Prostatatio contraria consecratis facti, seu dependentibus à facto an, & quando valet, ibid. n. 11. 114
- 1 Et quid si sit contraria facto, ibid. num. 22. 114
- 1 Et quid si sit declaratoria facti multipliciter intelligibili, ibidem num. 27. 114
- 1 Prostatatio relevat quando est contraria facto, sed tollit mentem à facto, ibid. num. 24. 114
- 1 Prostatatio quid sit omnino contrario, in c. Ceterum, ea. 31. de recripe. 143
- 1 Prostatatio non interruptit prescriptionem, nisi in casibus, in cap. Olim, n. 10. de Constit. 144
- 1 PROTOCOLLUM de causa regit, & publicatione non constat, non probat, in c. Latet, n. 68. Qui soli legiti. 80
- 1 PROTONOTARIUS Apostolice ex privilegio deferentes habent, & roborant non possunt in prima instantia coram Ordinariis locorum conveniri in causis civilibus summum 37. Ducatorum summe de Camera non excedentibus, in c. Ex parte, il. a. n. 1. de privileg. 161
- 1 PROMPTUM spiritualium appellatione veniunt decima, primitiae, oblationes, mensaria, & redditus ex Parochia provenientes, in c. Pastoralis, num. 17. de ius. qui sunt à Preb. 174
- 1 Proventus spirituales nomine concurrentes iura Simonia Parochum non debentur Episcopo, sed Parocho, in cap. Quoniam, n. 1. de decim. 173

- 1 PROVINCIALES, sunt Ordinarii in provincia, & comparantur Praetibus habentibus quasi Episcopalem jurisdictionem, in c. De Priore, n. 27. de Appellat. 498
- 1 Provinciales Carmelitarum à Barbaria capess, ac postea liberantur, à Sac. Congregatione Episcoporum, & Regularium putantur in possessione Provincialium manentem, & ad habendum illius exercitium reintegrari cassata alterius Provincialium electione, in cap. Per sua, il. primo, numer. 40. de Simonia. 55
- 1 PROVISIO Consistorialis habet vim electionis, & confirmationis, in c. Nullus, n. 2. t. de elect. 218
- 1 Provisio non valet comprehendit nominationem, provisionem, presentationem, & collationem, sed non electionem, ibidem num. 24. 219
- 1 Provisio hominis licita facit cessare provisionem legis, in c. Cum sit, n. 46. de elec. & qualis. 408
- 1 Et in c. Non quidem, n. 14. de testam. 261
- 1 Provisio generalis non extenditur ad ea de quibus specialiter est provisum, in c. Ut iuxta, n. 16. de offic. Ordin. 194
- 1 Provisio hominis regulariter non tollit provisionem juris communis in eodem casu, in cap. Petrus, numer. 19. de Juris. patron. 209
- 1 Provisio legis quocunque facta est in defectum provisionis hominis, tunc silet lex ubi loquitur homo, ibid. num. 21. 209
- 1 Provisio hominis non facit cessare provisionem legis etiam specialiter, & extraordinarie quando concurrat cura diversa, ibidem num. 22. 209
- 1 Provisio, quae pronuntiatur a Papa in Consistorio habet vim electionis, & confirmationis, in c. Eam te, n. 15. de Recripe. 172
- 1 Provisio, & collatio sunt synonyma, in cap. Nullus, num. 26. de elect. 219
- 1 PROVISUS ante consecrationem non dicitur Episcopus, sed electus, in c. Canonum statuta, n. 107. de Constit. 22
- Vide in ver. *Episcopus quoad consecrationem*.
- 1 Provisi in schismate ab Antipapa fuerunt rehabilitati ad Dignitates, & beneficia in Consistorio Constantiensis non obtinere rito haereticis, vel schismaticis, in c. Quod à praedecessore, num. 110. de Schismat. 113
- 1 Provisus per Papam in Consistorio electi verus Praetibus ante levatas Bullas, in c. Nihil, n. 27. de elect. 229
- Vide in ver. *Bullae non expressae*.
- 1 Provisi à Papa in Consistorio consecrantur plenam sui Praetibus, & assumunt in habitu, & acta, in cap. Nosti de elect. num. 4. 263
- 1 Non tamen rite recipiendi, nisi ostendant litteras suas promotionis, ibid. num. 5. 263
- 1 Proximè cingendus habetur in cinctu, in c. Qui Praebiturum, n. 61. de peric. & remiss. 296
- 1 PRUDENTIA fidei uniti quis dicitur, in c. Ne imitatoris, num. 2. de constit. 30
- 1 Prudentia est de necessitate, ibid. num. 33. 30
- 1 Declaratur, ibid. num. 116. 31
- 1 Prudentia hominis non est omnino certa propter variabiles rationes, singularium, ibid. num. 54. 31
- 1 Prudentia quid sit, ibid. num. 66. 36
- 1 Prudentia est generalis regula hominem actum, & completiva omnium virtutum moralium, ibid. num. 67. 36
- 1 Prudentia operatur fides apud a secundum quod sunt obiectum rationis, scilicet fidei ratione veri, ibid. num. 116. 43
- 1 PSALMISTA, & Cantor idem sunt, quique officium est non solum p'se non cantare, sed etiam alios cantus armonice lectionibus interferre, in c. Cum contingat, num. 15. & 19. de elec. & qualitat. 419
- 1 Psalmistae est officium Communis totius corporis Ecclesiae, ibid. num. 16. & 17. 419
- 1 Contrarium, n. 108. & 126. 416
- 1 Psalmistae est officium Lectori annexum, ibid. num. 118. & 41. 416
- 1 Contrarium, n. 55. usque ad n. 61. & n. 71. 421
- 1 Psalmistae officium non habet aliquam relationem ad Eucharistiam, ibid. num. 8. & 18. 416
- 1 Contrarium, num. 10. 426
- 1 Psalmistae non est officium Lectori annexum quibus argumentum probatur, ibid. num. 55. & 16 usque ad n. 72. & n. 72. 419
- 1 Psalmistae odo est aliquando à Patribus pontifici post Olatiarum, ibid. num. 18. 411
- 1 Psalmistae, seu Cantorum origo, & antiquitas, ibid. n. 83. 414
- 1 Psalmistae forma quae, ibid. num. 88. 414
- 1 Psalmistae officium quod sit, & in quo distinguitur ab officio Lectoris, ibid. num. 107. 426
- 1 Psalmistae officium non convenit multitudini, ibid. num. 108. 426
- 1 PSALMORUM tanta sunt datae spiritibus compendiosa, aut spiritus Prophetiae, in cap. Cum contingat, num. 105. de reat. & qualitat. 426
- 1 Psalmorum aliquot derogant cum alacritate magis profectibus totius placent modulari cum amaret cordis, in c. Fratrum, n. 70. de Sepulch. 298
- 1 PUBERTATEM non metitur ex annorum numero, sed ex vigoris naturae, & rationis, in c. De illis, il. secundo, n. 8. & 18. de despons. impuber. 187
- 1 Pubertas sola iure positivo sufficit ad validitatem matrimonii, ibid. num. 18. 187
- 1 Pubertas physica contingit in femina anno duodecimo, & 187

- in mafculo anno decimoquarto completo, ibid. num. 19. 18
- 4 Pubertatis, feu impubertatis præfumpcio ante, & poft ætatem legitimam non effi jurat, & de pœe, fed jura tantum, ibidem num. 11. 18
- 1 PUBLICATION bonorum 6 fiat in terra Imperii applicato fit 6- fco fcculari, hec publicatio fit ratione criminis inter Ecclefia- fticis, in c. v. gentia. 3. q. 1. de heret. 95
- 1 Nifi in casu boni publicantur, fit Clericis, quia tunc applicatio fit 6- fco Ecclefie etiam in Terra Imperii, ibid. num. 4. 95
- 2 Publicationis effectus variis, in c. Publicationis. 8. de elect. 308
- 1 Publication electiois fit contraria fraudulentæ, non nocet electio- ni, ibid. num. 60. 313
- 1 Publication effi altissimus actus perficiens legem, in c. Treugas. n. 57. de 6- fco. 631
- 1 Publication fcrutatio an liceat variare. Vide fupra in ver. *Electio*.
- 1 Publication effi de forma electionis, non autem per quem fiat, in cap. Quia propter. n. 17. de elect. 190
- 3 PUBLICUM quot modis dicatur, in cap. Vestra. num. 1. de Cohab. Cler. & Mulier. 13
- 3 Et in quo differat à manifesto, ibid. num. 16. 14
- 1 Publicum vt quod dicatur, non effi necesse vt fingulorum acribus in- volvetur, ibid. num. 33. 14
- 3 Publicum effi quod pater omnibus, ibid. num. 108. 18
- 1 Publicum dicitur quod effi notum in civitate, vel Parochia, vel vicinia, vel in majori parte ipsius, dammodo ibi fine faltem decem homines, ibid. num. 114. 18
- 1 Publicum, & notorium in quo differant, in c. Non potest, n. 22. de fent. & re judic. 183
- 2 PUDOR effi mulieribus nuptiarum premia non habere, in c. Cum fit, n. 49. de Convent. Conjugat. 427
- 2 PUELLÀ duodecim annis minor, cujus malitia fupplet ætatem an possit matr. monium contrahere de licentia Episcopi, an verb fit opus dispensatione Apostolica, in cap. De illis, li. secundo, n. 14. & num. seqq. aique tñ finem præferunt à num. 38. de depofit. impuber. 18
- 3 Puella duodecim annis minora parentibus Monasterio oblara an habent regularem fufficere possit non obstant Concilio Tri- dentino in c. 117. ff. 17. de regul. in c. Cùm virum, n. 9. & seqq. usque ad n. 31. de Regul. 366
- Vide in ver. *Filia*.
- Et in ver. *Nuptiarum quoad conjugium*.
- 2 Puella Monasterium ingredi volens an fit indulgendum ut fidei- comiffum non pueritetur per illum profectiorem, sed prorogetur usque ad diem mortis naturalis, in c. Cùm fimpliciter, n. 3. & seqq. ff. fin. di. Regal. 379
- 1 Puella in quibus differant ab adultis, in c. Indecorum, num. 3. de xat. & qualis. 398
- 4 PUERUM prefentans Presbyteri baptizandum an contrahat expiationem fpiritualem, in c. Veniens, n. 13. de cognat. fpirit. 64
- 1 Pueri in curia ordinati non præcipitur fit adveniens ætate adul- ta contrahant, in c. Tunc litteræ, n. 1. verfi. Idem apertus tenet Hugo, & n. seqq. de Cler. per fali. promitt. 203
- 3 Puer 7. annorum eppone admodum cauto apud Cardinalem Palæ- strinum, in c. Cùm fit, n. 10. de Convent. Conjugat. 426
- 1 Pueri tenentur femel in anno confiteri, cùm fiant doli capaces. Quod ut plicatum convenit circa feptennium, in c. Omnis, n. 2. 31. de pœnit. & remiff. 311
- 3 Pueri, & alia beneficiati non funt idonei ad beneficia consequen- da, in c. Super inordinatis, n. 1. de pœnit. 150
- 3 Pueri qui de iure, ibid. num. 11. 150
- 3 Puer pignus potest ad beneficium iurifpationatus in duodecimo ætatis annis, in illius fundatione fit cautum, n. 16. 151
- 3 Puer, & ufu rationis carentes poffunt fufcipere Sacramenta omnia in quibus oportet requiratur actus fufcipiendi, ibid. num. 36. 151
- 3 Pueros an expedit religiofo tradere, in c. Cùm virum, num. 45. de regul. 469
- 3 Pueri ceteris annis ad pietatem, & religionem informandi, ibid. num. 46. 369
- 3 Romani, & nobiles dabant B. Benedicti filios nutriendos, ibid. 369
- 3 Pueri quibus religionis expedit tradere ex fententia Cajetani, ibid. num. 47. 370
- 1 Pueri & filia baptizati fuffragant meritu Christi, cujus facti funt particeps, in perceptione Sacramenti, in c. Firmiter, n. 16. de Summa Trin. & d. Cathol. 4
- 3 Pueri baptizati, & fctim mortui non funt canonizandi, & effi fpeciale in Innocentibus ut pro Sanctis colantur, in c. Audivimus, n. 14. de reliq. & veter. Sord. 804
- 3 Puer ordinatus ad facrum non tenetur continere, in c. Majores, num. 106. de Baptismo. 600
- 1 PUNITUR quia fine culpa, fed non fine caufa, in c. Clericos, n. 17. de Cler. non refuf. 66
- 1 Punitendus effi qui in eo in quo deliquit, in c. Vel non effi compo- nens, n. 6. de temp. ordinat. 308
- 3 Et in c. Immunitatem, n. 9. & n. 17. de Immunit. Eccl.
- 1 Mihi agitur cum eo, qui ex mea liberalitate convenit quam ex debito, in c. Prudenter, n. 51. de Donat. 245
- 1 PUPILLUS major feptennio potest præfentare, & in confpectu præfentatus ab eo præfentari præfentato à tutore, in c. Clandestino, n. 17. de iur. & qualis. 400
- 1 Pupilli pater proximus abfque tutoris auctoritate nagis heres colligitur, in c. Causam, n. 31. de elect. 361

Fagnolus Repertor.

- 1 Pupillus, & orphanus in quibus differant, in cap. Significandus, n. 19. de offi. deleg. 139
- 1 Pupillus, & orphanus, & confimiles an fine miserabiles perso- ne fit divites fine, ibid. num. 35. & seqq. usque ad n. 38. 139
- 1 Pupillus & vidua non gaudent privilegio, in c. Quando Imper. inter pupillum & viduam nifi fine pauperes, ibid. num. 36. 340
- 1 Contrarium num. 41. 340
- 1 Confutatio regni quæ providet pupillis, viduis, & aliis de advocato non includit tales, nifi ex eam fine pauperes, ibid. num. 41. 340
- 1 Pupilli causa, maxime fupposita per horrefcentia, apud Principem tractari debet, in c. Ex parte, n. 10. de foro compet. 17
- 1 in PURGATORIO exiftentes non orant pro aliis, in c. Fraternaliter, n. 17. de Sepult. 192
- 1 In Purgatorio pœnitæ pro plura fuffragia quæ citius liberant, ibidem num. 38. 197
- 3 In Purgatorio de uno bono factio non minus letantur multi, quam unus, ibid. num. 72. 208

Q

- 1 QUADRAGESIMA ratione jejunii effi de jure divino, ratione temporis ex traditione Apostolorum, in c. Explicari, num. 31. de obferv. jejun. 610
- 3 Quadragesima quæ habet hebdomadas, ibid. num. 32. 610
- 3 Quadragesima nulla reperitur quæ faltem quadragesima duos dies non habeat, ibid. num. 33. & 41. 610
- 3 Quadragesima in Ecclesia orientali in qua non jejunatur Sabbatho incipit in Quinquagesima, ibid. num. 34. 610
- 3 Quadragesima quadragesima duorum dierum quæ utitur Ecclesia Romana, additi fuerunt alii quatuor, ibid. 610
- 3 Mediolanensis Ecclesia hos quatuor dies non admittit, ibidem num. 37. 610
- 3 Quadragesima S. Ambrosii quæ fit, ibid. num. 35. & 38. 610
- 3 Quadragesima effi decima pars totius anni inferta ut decima tem- poris Deo redderetur, ibid. num. 36. 610
- 3 Quadragesima Mediolanensis Ecclefie in quo differat à quadragesima Ecclefie Romane, ibid. num. 38. 610
- 3 Quadragesimam totam violavit, qui unam diem non abstinendo prætermittit, ibid. num. 42. 610
- 4 QUAE in continentibus fine inesse dicuntur, in c. Veniens, num. 12. de Cognat. Spirit. 64
- 3 QUÆCUMQUE dictio facit venire majora expreffis non obfiant verbo, cum, in c. Cùm non ab homine, n. 93. de judic. 16
- 3 QUÆSTIO fuper patronatu laicali infra quatuor, fuper Ecclefia- ftico infra fex menses effi decidenda, in c. Cùm propter, n. num. 4. de iurapat. 119
- 1 Quæftio de ambagibus, & incipit fieri non debet, in c. Accipimus, n. 17. de Padua. 664
- 1 Quæftio præjudicialis fit incidat in caufa aliqua, fupferendum effi in principio, & ordinis præjudicialis retinere, in c. Tuam, n. 12. de ordin. cognit. 103
- 1 Quæ fit incidat civilis, quæ præjudicat civilis, ibid. num. 13. 103
- 1 Sive incidat civilis, quæ præjudicat criminali, & e converso, ibid. num. 14. 103
- 1 Sive incidat criminalis, quæ præjudicat criminali, ibid. num. 15. 103
- 1 Quæftio naturalium an fit præjudicialis caufæ hereditatis, ibidem num. 6. 103
- 1 Quæftio facti an matrimonium fuerit contractum non minus effi fpiritualis, & de foro Ecclefie, quæ fit quæftio facti an quis facit ordinatus, ibid. num. 47. & 58. 106
- 1 Quæftio facti habet cognitionem, & mixturam in feptem, ibid. num. 48. 107
- 1 Quæftio incidentis an, & in quo differat ab emergente, in c. Incel- ligitur, n. 22. de Ordin. cognit. 100
- Quæftio præjudicialis.
- Vide fupra in ver. *Præjudicialis*.
- 1 Pronunciandum effi fuperevengit, ibid. num. 23. 100
- 1 Secus fuper incidenti regulariter, ibid. num. 24. 100
- 1 Fallit pœnitens fit incidens oportet ut in vim dilatorie ad impediendum procedamus, ibid. num. 26. 100
- 1 Fallit fecundum fit incidens debet cognosci coram alio iudice, ibid. num. 27. & 31. 100
- 1 Index pœnitens in quo fuper principali caufetur tunc pœnitentia fuper incidenti, ibid. num. 28. 100
- 1 Pronunciandum effi indiffinitè fuper incidenti, vel emergenti quan- do fine tali pronunciatione procedit caufæ principali expediri non potest, ibid. num. 8. 201
- 1 Alia non tenetur judex pronunciare, ibid. num. 29. 101
- 1 Pœnitens tamen fit vult, ut ob fit in processu reddatur nullus, ibidem num. 30. 101
- 1 Nifi incidens, vel emergens ventilari debeat coram iudice, ibid. num. 31. 101
- 1 Quæftio principalis, & incidentis ubi funt tractanda coram diversis iudicibus pendens à incidenti fufpendit iurisdictionem in princi- pali, in c. Tuam, n. 19. & 22. de ordin. cognit. 100
- 1 Quæftio omnis, in qua de peccato morali quæritur, nifi exprefse ventis habetur, periculo decernitur, in c. Ne unitis, n. 6. 264. de Conftitut. 11

Q 3

QUAE

- Q**UESTORES, qui ad eleemosynas colligendas ab Hospitalaria intrinsece, quas qualitates habere debeant, in c. Tostum, n. 2. de peccatis. 246
- Q**UANTUM nomen, & olim procul aboliit iussu Concilium Tridentinum, ibid. num. 3. 246
- Q**UANTUM fraudes, & signum varia, in cap. Cum ex eo, n. 13. de relic. & vener. Sancti. 269
- vide in ver. Eleemosyna.*
- Q**UALITATES scilicet, & in maram in Pastore vno ordine recentibus, & sacris Canonibus, & Conciliis, in c. Eam re, num. 14. de stat. & qualis. 404
- Q**UALITAS apponit circa aliquas personas primo nominatas non censetur persequi quas alias personas postea nominatas etiam in eadem oratione, in cap. Ex tunc, num. 21. de Cleric. non relictis. 16
- Q**UALITAS non potest esse sine suo subiecto, in c. Cum accessissent, n. 6. de Constitut. 107
- Q**UALITATES nomen, quae insunt legi declarant censentur insue illius declarationis, in c. Quoniam, n. 23. de Constit. 133
- Q**UALITER non sufficit in libello allegare ad fundandam iudicii iustitiam si probabiliter negetur, in c. Si Clericus, n. 7. & sen. de foro compet. 33
- Q**UALITER, ibid. num. 19. & 15. 34
- Q**UALITAS tribuna iurisdictionis. 36
- vide in ver. Iudicium competentia.*
- Q**UALITAS adynia verbo, intelligitur secundum tempus verbi, id est in ipso actus initio, in cap. Ut Abbates, num. 56. de stat. & qualis. 394
- Q**UALITAS ab duabus concurrentibus quae diversam habent naturam attenditur illa quae magis fauere parti consummanti, in c. Cum propter, n. 16. de Jurispr. 114
- Q**UALITAS actus requiritur a debent actu concurrere, nec sufficit aptum ad actum requiritur, ibid. n. 16. de re scriptis. 119
- Q**UALITER requiritur in subiecto concurrere debent actu, & haberi in dispositione hominis: Secus in dispositione legis, in c. De multa, n. 46. de pecc. 131
- Q**UALITAS eadem adesse debet in causa excludenda, quae adesse in causa productiva, in c. Manifesta, n. 16. de penit. & remiss. 282
- Q**UALITAS adiecta verbo intelligitur secundum tempus verbi, in cap. Cum illorum, n. 15. de sen. & econom. 239
- Q**UARTA decem primum Episcopum debet per ascriptibilem est, in cap. Cum olim, n. 16. de preceptis. 179
- Q**UATER decem primum Episcopum fundat intentionem de iure communi contra parricidam non contra parochianos, in c. Conquerentem, n. 28. de Offic. Ordin. 387
- Q**UARTA in iuramento quae datur, ibid. num. 29. 387
- Q**UATER Episcopo non pure consuetudinario, sed iure communi, ibid. num. 30. 387
- Q**UATER debet etiam cum Episcopis hares ex se esse instituta, ibid. num. 31. 387
- Q**UATER quae a Randum est confederata, ibid. num. 32. 387
- Q**UATER Episcopo iura considerantem exquirere triginta rationes visitationis testamentorum, ibid. num. 33. 388
- Q**UATER Canonica, & alia Episcopalia peffervata sunt a Concilio Tridentino, ibid. num. 37. 388
- Q**UATER exigiendi triginta ex reliquis piis in visitatione testamentorum servanda est: Secus si in testamentis nullus esset reliquum suum, in cap. Venerabili, n. 8. de Consuec. 388
- Q**UINQUAGESIMUM quid sit, in cap. Preterea, num. 13. Ne Prel. re. fac. 69
- Q**UINQUAGESIMA, vel emerita reddidit Ecclesiasticorum an, & quando a Episcopo assignari possit Monasteriis, vel locis piis, in c. Pastoralis, n. 6. de quibus quae sunt a Prel. 213
- Q**UINQUAGESIMA, & quinquagesima non sunt centum, in c. Inimicus, n. 14. Qui Cler. vel voru. 33
- Q**UINQUAGESIMUM ad deducenda causa nullitatis professionis quae ob causam a Concilio Tridentino penitus fuit, in cap. Si quis, n. 47. & 13. de Regular. 336
- Q**UINQUAGESIMA terminus ad reclamandum indutus est a Concilio Tridentino ad iudicium preteritum, ibid. num. 48. 337
- Q**UINQUAGESIMA habet alium sub se, necesse est ut recognoscatur alium super se, excepto Papa, in c. Indecorum, num. 54. de stat. & qualis. 404
- Q**UOD pendet non est pro eo quasi sit, in c. Publicato, num. 65. de elect. 313
- Q**UOD omnes tangit, debet ab omnibus approbari, in c. Archiepiscopus, n. 17. de tempor. ordin. 367
- Q**UOD procedit in his, quae competunt pluribus vel singulis, non autem in his, quae competunt pluribus vel universis, ibid. num. 18. 367
- Q**UOD caret esse, caret virtute, & operatione, in c. Quasi, n. 27. de cubat. Cler. & Mulier. 24
- Q**UOD dicitur dictum quod imponit, in cap. Verum, n. 30. & 31. de foro compet. 62
- Q**UOD dicitur dictum solent communiter apponi quando sit mentio de mortuo, in c. Cum finimus, n. 8. de Regul. 378
- Q**UOD dicitur est consummatus a quodam mater, in cap. Cum dilectus, n. 17. de success. ab intest. 238
- Q**UOT capta, tot sententiae, in c. Ogga diversitatem, n. 3. de Constit. preben. 193

R

- R**APIENS publicum meretricem an incidat in poenam rapae, in c. Ne iniuriis, n. 37. de Constitut. 80
- R**APUS, & quid de muliere rapae virum, ibidem num. 37. 80
- R**APTUS poena quae fit, secundum leges, & Canones, in cap. Cum non ab homine, n. 64. de iudic. 14
- R**ARO bene loquitur, qui contra omnes loquitur, in c. Ne iniuriis, n. 43. de Constitut. 81
- R**ASURA interam Apolliticorum, & restrictio. 103
- vide in ver. Litterarum profectum in rebus.*
- R**ATAM habens periculum in casu in corde tantum non incidit in sententiam Canonis quoad Ecclesiam militarem, in cap. Doctores, n. 16. de celest. Missar. 383
- R**ATIFICATIO, num. 64. 386
- R**ATIFICANS Ordinem sacrum ante annos discretionis susceperum non potest valide matrimonium contrahere, in c. Tux litterarum, n. 46. de Cleric. per salt. promiss. 203
- R**ATIFICATIO actus nulli non inducit sine scientia nullitatis, in c. Ad nostram, n. 12. de Coniug. servat. 77
- R**ATIFICATIO procedit si nullitas cognita veniat extrinsecus ab actu gerendo, aliter secus, ibid. num. 13. 77
- R**ATIFICATIO obligat ad votum continentiae velini sacro annectum sicut expressa, in c. Tux litterarum, n. 48. de Cler. per salt. promiss. 203
- R**ATIFICATIO, & sponsalibus, & matrimonio, ibid. n. 49. 203
- R**ATIFICATIO inducit propter praecedentia actus continuationem, ibid. num. 78. 305
- R**ATIFICATIO ordinis ante annos discretionis suspecti inducit eo ipso quod ordinarius post praedictam infra triiduum non reclamaverit, ibid. num. 79. 305
- R**ATHATIS actus invalidi an requiratur scientiam nullitatis cum qualitatibus, & voluntatem esse iurandi, in c. Significandum, n. 13. & 41. de Regular. 360
- R**ATHATIS actus irriti ex defectu consensu per solam remotionem impediendi non inducitur, in c. Tux litterarum, n. 63. & 84. de Cleric. per salt. promiss. 204
- R**ATHATIS in maleficio retrotractari, & mandato comparatur, in c. Nobis, n. 84. de Summ. 45
- R**ATHATIS qui habere non potest, quod suo nomine gestum non est, ibid. num. 71. 45
- R**ATHATIS, qui finis in c. Magnam, n. 11. de oblig. ad rationes, n. 13. & 41. de Regular. 360
- R**ATHATIS usus in matrimonio est in necessitate Sacramenti, in c. De illis, secundum, n. 2. de Dispens. impub. 29
- R**ATHATIS finis reliquit finis sunt ad satisfaciendum dispositionem, in c. Cum venissent, n. 75. de Iudic. 37
- R**ATHATIS expressa per gerendum censetur finalis, ibid. num. 79. 37
- R**ATHATIS legi manentem non censetur legem, sed lex consuetudinem vincit, in c. Applicari, n. 40. de obliq. legum. 450
- R**ATHATIS in poena poena relinquunt dispositionem generalem ad litteras ipsius rationis, in c. Si per se, n. 4. de privi. 360
- R**ATHATIS usus ipsam privare an est culpa lechalis, in cap. A et apud, n. 31. de vita, & honest. Cleric. 7
- R**ATHATIS legatarius an esset illius dispositio, in cap. Sic ut unire, n. 47. de excec. Prelat. 310
- R**ATHATIS generalis expressa in lege ampliat dispositionem specialem etiam in penibus, & contrarietas a iure consummanti, in c. Non per, A nobis, n. 43. de legum. 307
- R**ATHATIS quae sunt rationis rationis includuntur sub dispositione exificatione tamquam expressa propter non tacite, ibid. num. 43. & 44. 308
- R**ATHATIS statuti abrogari allegari potest ad decisionem causam, in c. Qui Presbyterum, n. 77. de penit. & remiss. 297
- R**ATHATIS rationem naturalem recursum est Canone, vel lege deficiente, in c. Quid in Ecclesiis, n. 48. de Constitut. 100
- R**ATHATIS ratio legum ab utrumque generalis dicto ad lacrimas rationis rationis ipsa dispositio in c. Immunitatem, num. 11. de Immunit. Ecclesiarum. 649
- R**ATHATIS una ex duabus rationibus finalibus non cessat legis dispositionem, ibid. num. 18. 650
- R**ATHATIS generalis ampliat dictum speciale, in c. Ne iniuriis, n. 30. & 31. de Constit. 33
- R**ATHATIS si sit expressa in Canone, ubi quicquid ratio illa riget, casus dicitur in iure expressa, ibid. num. 224. 34
- R**ATHATIS dicitur in c. Si quis, n. 18. 378
- R**ATHATIS ratio dicitur intellectus, in cap. Adversus, n. 19. 379
- R**ATHATIS rationem rationis propter autem humanam incidit in infipientiam beliallem, ibid. num. 378. 68
- R**ATHATIS dicitur vincunt unam, & ratio fortis minus forem tollit, in c. Ne iniuriis, n. 31. de Constitut. 64
- R**ATHATIS naturalis se ipsum offendit, & veritatem occultam non sinit, ibid. num. 391. 83

- 3 Ratio in lege expressa ejus est potentia, ut determinet omnes casus sub ratione comprehensionis etiam ad correctionem juris communis, in c. Nuper, n. 4. de decim. 324
- 3 Ratione legis correcte, censetur etiam correcte illius dispositio, in c. Ex frequentibus, n. 8. de Institut. 380
- 4 Ratio ubi est eadem non dicitur extensiva, sed comprehensiva, in cap. Cum non ab homine, n. 81. de Judic. 38
- 4 Fallit, ibid. num. 82. 38
- 4 Ratio ubi est eadem, licet non dicitur extendi, sed enucleari, in cap. Quod nonnulli, n. 1. de privileg. 273
- 4 RAVENNA TENSIS Ecclesia duplex habet Collegium, idest Cardinale, & Canonice, in cap. Bonae memoriae, n. 1. & 14. de pollat. Pralat. 311
- 4 RAYNERIUS Jacobi Burgitarius, Paradagogus, & transcrips in cap. Olim, n. 73. de lit. Contest. 36
- 5 REBELLES quis dicitur, in cap. Quod ad predecessore, num. 24. de Schismat. 104
- 5 Rebelles dicuntur qui Principem, vel ejus Nuncium volentes ingredi in civitatem non admittunt, in c. Cum ex injuncto, n. 40. de Novi oper. nunciis. 231
- 5 REBELLO an committatur tantum contra Imperatorem & ejus Officiales, an vero etiam contra Reges, & Principes non recognoscere Superiorem, ibid. num. 41. 311
- 5 Rebelles dicuntur qui de facto resistunt Superiori, vel jurisdictioni, ibid. num. 42. 311
- 5 Et omnis existens in protervia, & notoria inobedientia, ibidem num. 43. 311
- 5 Rebelles notorios dicuntur vassallos, qui se tuetur contra dominum, & non vult eum administrare in castrum, ibid. num. 44. 311
- 5 Rebellantes Sedi Apostolicæ non admittunt Curia seculari, nisi sequens incompugnabile, in c. Cum non ab homine, num. 88. de Judic. 38
- 5 RECONCILIATIO Ecclesie polluta si sit consecrata non facile committitur a Papa simplicibus Sacerdotibus, in c. Aquas, u. 6. de Consec. Eccl. vel Altar. 369
- 5 RECONVENTIO coram Judice Delegato fieri potest etiam in causa spirituali, in c. Perpetuum, n. 7. de lide Institut. 163
- 5 RECTORES Ecclesiarum, item scholares Episcopi, vel ejus Praetentarii, aut Archiepiscopi Curiam consistere debent, in cap. Ne pro dilatione, n. 4. de punit. & remiss. 321
- 5 Rectores Ecclesie leprosi dandi est coadiutor qui sustentandus est de facultatibus Ecclesie in cap. De rectoribus de Cler. agrotan. num. 1. 177
- 5 Rectores Ecclesiarum ex proprietate vocabuli dicuntur inferiores Curati, ibid. num. 2. 177
- 5 Reductio universalitatis jurisdictionis in Lectores, & Audientes non comprehendit alias causas, quoniam eas, quae oriuntur occasione studiorum, & professionis, in c. Quoniam, n. 6. de privileg. 366
- 5 Reducere scholam facit est ut vi annorum viginti, in c. Cum inhibitorum, n. 7. de Claustral. despons. 38
- 5 Reductio universalitatis habet jurisdictionem in scholares cumulatim, cum Episcopo, ibid. num. 8. 38
- 5 Rectores interfecti decedenti si non habeat consanguineum, succedit Ecclesia, seu si appareat cum suis Episcopo, vel successit interfecto, ibid. n. 1. de Claustral. despons. 38
- 5 RECUSARI potest locus ubi sine iuramento, vel coram domesticis, seu amicis, in c. Clerici, n. 18. de Cler. non resident. 60
- 5 RECURSATIO an, & qualiter remota censetur appellatio remota, in c. Super eo, il. secundo, n. 7. & 16. de appell. 191
- 5 Recursatio jurisdictionem superius sicut appellatio, ibid. num. 8. 191
- 5 Clericus possidet Ecclesiam, Diocesana dicitur quod minus canonice eam tenet, Clericus petit libellum sibi ostendi, Episcopus vult inquirere dicentem collationem ad se devolutam, an tunc locus recursationis, in c. Licet Heli, n. 18. de Simon. 49
- 5 Vide in ver. *Pfisteris rescriptis*.
Et in ver. *Inducti rescriptis*.
- 5 REDIRE non dicitur qui statim recedit, in cap. Ex parte, n. 3. de Cler. non resid. 41
- 5 REDDITUS Ecclesiarum quomodo intelligantur esse pauperum secundum auctoritatem Hieronymi, Ambrosii, & Bernardi, in cap. Si qui sancti, num. 4. & seq. num. 13. 30. & 31. de pecul. Cleric. 347
- 5 Reddendum Ecclesiasticarum dispensatio, seu applicatio considerari debet juxta tria tempora, ibid. num. 14. usque ad n. 7. 350
- 5 Reddendus Ecclesiasticum post institutionem eorum beneficium principaliter sunt deputati in usus ministrorum, secundario autem in subsidium pauperum, reddendus hospitalium fecus, ibid. num. 16. & 22. 350
- 5 Consequenter de redditibus Ecclesiasticis dicere quam grave sit scire, ibid. num. 20. 350
- 5 Pauperum appellatio quoad fructum Ecclesiasticorum distributionem intelligi, pascitur omnia per opera, ibid. num. 21. 351
- 5 Papa potest restituere facultatem testandi de redditibus Ecclesiasticis tam Clericis secularibus, quam regularibus, ibid. n. 25. 352
- 5 Declaratur, ibid. n. 26. 352
- 5 Redditi spiritualis debent dividi in quatuor partes si spectent ad Ecclesias matricas secus ad Capellas, in c. quatuor, u. 5. de decim. 313
- 5 Redditi Ecclesiarum dant consanguineis cur gravius sit peccatum, quam dare extraneis, in cap. Accipimus, numer. 47. de Pccat. 664

- 3 Redditi Ecclesiarum an sint in dispositione Rectoris infirmi, an vero coadjutoris, in cap. De Rectoribus, numer. 24. de Cleric. agrotan. 178
- 3 Redditi, proveniunt, & obventiones lucrum significant, in c. Graviss, n. 5. de restitu. spoliz. 315
- 3 Conservatio disponenda in vita, & in morte de redditibus Ecclesiasticis valida est, in c. Si quis sancti, num. c. ver. Cum sancti, de pecul. Cleric. 346
- 3 Declaratur, ibid. num. 27. 346
- 3 Conservatio quo patronus aliquid fibi vendicat de fructibus Ecclesie ultra portionem Rectoris an valeat de jure communi, in cap. Extempus, n. 6. de par. 324
- 3 Et quid in patrono laico, ibid. num. 7. 324
- 3 Conservatio an Clericus testari possit de fructibus suis percipiendo percipiendi post ejus obitum usque ad annum valida est, in cap. Conservatines, n. 9. de Conservat. 194
- 3 Annuus redditus computatur inter bona stabilia, in c. Joannes, n. 21. de testam. 187
- 3 REFERENDARI in Quadragesima oris, & laetitiam, & de consilio utroque Medici, caribus vestis possunt, in c. Consilium, n. 9. de observ. jejun. 613
- 3 Referendarii utriusque, vel alterius signaturae consueque familiares an etiam ratione delicti contractus, aut rei de qua contra ipsos agitur, sint exempti ab Ordinariarum jurisdictione, in c. Ex parte illa, n. 1. & seq. usque in fin. de privileg. 329
- 3 Referendarius exemptio i jurisdictione Ordinarii ex Bulla Pauli III. an sublata fuerit ex cap. i. sess. 24. Concilii Tridentini, ibid. 329
- 3 Referendarii sunt ceteris Officialibus, & ministris Curie digniores, & curi ibid. num. 3. 360
- 3 Referendarii non habent simpliciter titulum honorarium, sed officium, & in quibus consistit, ibid. num. 4. & 5. 360
- 3 Referendarii quilibet & quando admittuntur ad signaturam Justitiarum, vel Graecarum ibid. n. 5. 360
- 3 Exemptionis indulgentia Referendariis concessum est ex debito Justitiae in remunerationem laborum, quos sustinent pro servitio Sedis Apostolicæ, & universalis Ecclesie utilitate, ibid. num. 7. 360
- 3 Referendarius, & consueque familiarium exemptio ex Bulla Pauli III. sublata fuit a Concilio Tridentino, in c. 3. sess. 6. & c. 4. sess. 14. ibid. num. 11. 361
- 3 Declaratur, u. 16. 361
- 3 Familiarium Referendariorum exemptio de qua in Bulla Pauli III. sublata fuit a Concilio Tridentino in favorem Episcoporum resedens, ibid. num. 15. 361
- 3 Nec revivitur per confirmationem Sixti V. ibid. num. 20. & 21. 361
- 3 Referendarius exemptio, de qua in Bulla Pauli III. sublata fuit a Concilio Tridentino etiam in causa civilibus, ibidem num. 27. 361
- 3 Referendarius exemptio in Concilio Tridentino sublata fuisse probatur etiam ex Constitutione Pii V. ibid. n. 18. 362
- 3 Bulla Sixti V. qua Referendarii exempti sunt a jurisdictione Ordinariarum expenditur, ibid. num. 19. & seq. 362
- 3 An eadem Bulla sustulerit decreta Concilii Tridentini, quibus exempti subiacent Ordinarii, ut Sedes Apostolicæ delegata, ibid. num. 21. 363
- 3 Referendarii an sint veri familiares Papae, an vero ex privilegio, n. 24. usque ad n. 40. 363
- 3 Constitutio Pauli III. super familiaritate Referendariorum expenditur, ibid. num. 37. 363
- 3 Referendarii ratione beneficiorum, quae obtinent, an subint persidione Ordinarii, ibid. num. 39. 363
- 3 Referendarius exemptus ab Ordinariarum jurisdictione an sit restringenda ne non habeat locum ratione delicti, si contraactus, aut rei, de qua contra ipsos agitur, ibidem num. 40. usque in finem. 364
- 3 Referendarii qui obtinent beneficia Ordinarii subiecta, eorumdem beneficiorum ratione Ordinarii subiacent, ibidem num. 42. 365
- 3 REGALIUM concessio non valet in prejudicium sacerdotum, nisi sine solita concepi per Principem, c. Ex Epistola, num. 31. de probat. 117
- 3 REGERE, & gubernare an, & in quo differant, in c. Indecorum n. 5. & seq. de stat. & qual. 399
- 3 REGINA vidua est miserabilis persona, & ratione ipsius de quo consequitur est principaliter de foro Ecclesie, in c. Significavit, n. 44. de Offic. deleg. 540
- 3 REGISTRIATIONIS officio admittit fidei Brevis Apostolicus quoad facultatem testandi, sed non quoad facultatem transferendi pensiones, in c. Ad subventum, il. n. 10. de rescriptis. 155
- 3 REGNUM interdicere pro peccatis regis, Civitas pro peccatis Episcopi, vel Domini, & Monasterium pro peccatis Abbatis, in c. Responsio, n. 42. de sent. excomm. 361

1. **REGRESSUM** habens dicitur habere hoc beneficium, in c. Ad
audientiam, §. secundum, n. 124. de re scriptis. 184
Vide in verb. *Beneficium quod regreditur*.
2. **Regressus** non potest Regressarius propter supereminentiam in-
habilitatem, in c. Delectos, §. 1. n. 17. de probis. 115

Regula de iure questio.

1. **Regule** de iure questionum non tollendo debet expresse derogari, si
sufficiens aperta Papae implicita, vel expresse ex natura quod
agatur de praedicto recti, in cap. Causam quae n. 31. de
re scriptis. 159
2. Nec alia formula interdicit potest per quam in die possit constare de
merito Papae volentis eum praedicare, nisi faciat constare men-
tionem, ibid. n. 36. 157
3. Fallit in ista casu si sit natus per publicum, ibid. n. 37. 157
Item fallit casu gratia quod sit ob publicam utilitatem, §. ibid. n. 38. 157
4. Papa non censetur velle derogare quibuscumque utatur verbis, &
clausulis, nisi eadem Regule expresse deroget, in c. Causam, §. 2. & 36. de re scriptis. 148
5. Amplius primo, etiam si habeat certam scientiam ex narrata de
praedicto recti, ibid. n. 39. 148
6. Amplius secundo, in iure quodammodo questio ex privilegio, &
ibid. n. 40. 148
7. Amplius tertio, in gratia non proprio, ibid. n. 41. 141
8. Amplius quarto, etiam si Papa procedat de plenitudine potestatis,
ibid. n. 42. 141
9. Amplius quinto, etiam si generaliter derogaverit Constitutionibus
Apostolicis, & Regulae Cancellariae etiam cum clausula, Quo-
rum tenore, ibid. n. 43. 141
10. Limita primo, in gratia ex sui naturae per publicum, ibid. n. 44. 141
11. Limita secundo, in gratia quod sit ob publicam utilitatem, ibid. n. 45. 141
12. Profectum de qua in regula de non tollendo qui questum tollit
confutatur, & voluntatem Papae ad actum gerendo, ibid. n. 46. 141
13. Gratia ex sui natura praedicta quando dicitur, ibidem n. 47. 141
14. Scientia Papae de praedicto recti per proventus ex narratis non suf-
ficiat ad tollendum qui questum sine expresse derogatione regulae,
ibid. n. 48. 141
15. Obsequium obtemperans ad sui vicem si evadit causam non valet prohibere
de eodem officio non alteri facta sine derogatione regulae de pure qua-
sitio non tollit, late distinetur, ibid. n. 49. §. sequ. usque in
finem. 141
16. Regula de non tollendo qui questum collat secunda gratia de offi-
cio prius alteri ad vitam concessa, ibid. n. 50. 141
17. In regula oblatione gratias collat, & laborum, c. Tu litteras, §. 46.
de Cler. per Joh. promove. 503
18. Regula de tunc prius in dubio citanda de recentioribus Theologi-
is impliciter oppugnat, in cap. Ad audientiam, n. 7. de
honoris. 111
19. Regula Praedicatorum non obligat transgressores ad aliquam cul-
pam, neque mortalem, neque venialem, sed tantum ad penam
excommunicationis, in c. Explicans, n. 4. §. de oblat. per. 461
20. Praecepta regulae ex sui naturae ubi quae ad mortalem, ibid. n. 9. 461
21. Regulae referuntur non inierant in beneficia patronatus mixti, in
c. Cum propter, n. 11. de iust. per. 151
22. Regulam servare tenetur etiam nullius profectus elapso quocumque
anno 1 die praedicti, in c. Si quis, §. 73. de Regulari. 139
23. Regula de terminali curat Clericum secularem in possessione bene-
ficii regularis, in c. Cum in nuptiis, n. 12. de electis. 101
24. Regula de terminali an habeat locum contra decreta Concilii Tri-
dentini, in cap. De multis, n. 48. §. sequ. usque ad n. 51. de
probis. 111
25. Regula de annali an curat possessionem plurimum beneficiorum in-
compatibilium contra eam, qui contenta in secunda parte illius
non adimplet, §. ibid. n. 52. §. sequ. usque in finem. 111
26. Regula de annali non ad veritatem decreti Tridentini Concilii pro-
hibentibus pluriarium in beneficiorum, ibid. n. 53. 111
27. Regula de terminali iudicanda est in favore possessionis, ibid. n. 54. 111
28. Et tribus rebus iuri invalidi, ibid. n. 55. 111
29. Et tunc possessionem quodammodo, ibid. n. 57. 111
30. Regula de annali iudicanda est in odium imperpetrantium, & exequen-
tium huius, ibid. n. 58. 111
31. Nullum sunt tribus possessiones, sed tantum admittit ab imperpetrantibus,
ibid. n. 59. 111
32. Nec excludit omnes, sed solum in perpetuum qui contenta in regula
non adimplet, §. ibid. n. 60. 111
33. Et illius beneficio uti potest possessor exheredat, ibidem n. 61. 111
34. Regula non dicitur respectu alienigenae monachi, sui pariter in regula,
sed respectu totius corporis Religiosis, in c. In praesentia, n. 11.
de probis. 141
35. Regula Socii saltem eadem continentur, in c. Relatum, §. primo, ou.
12. de testam. 180
36. Regula omnia Religiosis a Romani Pontificis auctoritate obtem-
perant, in cap. Cum ad Monasterium, n. 59. de Stat. Mo-
nach. 479

1. **Regulae Monachali**, & Ecclesiasticis officiis nemo potest
sibi deferre, in cap. Quia monachalis n. 7. & 12. de Ma-
gistris. 81
2. **Regulae est in principis**, in c. Relatum, n. 4. Ne Clerici, vel
Monachi. 664
3. **Declinatur**, ibidem n. 5. 664

Regulae apostolice, & civitatis.

1. **Regulae** quoniam permissione Religione desistant, in c. Ad Aposto-
licam, n. 60. de Regal. 391
2. **Religiosi fugitivi**, & ejusdem annos sunt requirendi, & cogendi
ut ad Monasterium redeant, in cap. Ne Religiosi, n. 1. de
Regulari. 414
3. **Prælati regulares** non revocantes ad ordinem quatuordecim cap.
§. 1. & 2. & 3. & 4. & 5. & 6. & 7. & 8. & 9. & 10. & 11. & 12. & 13. & 14. & 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21. & 22. & 23. & 24. & 25. & 26. & 27. & 28. & 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100. & 101. & 102. & 103. & 104. & 105. & 106. & 107. & 108. & 109. & 110. & 111. & 112. & 113. & 114. & 115. & 116. & 117. & 118. & 119. & 120. & 121. & 122. & 123. & 124. & 125. & 126. & 127. & 128. & 129. & 130. & 131. & 132. & 133. & 134. & 135. & 136. & 137. & 138. & 139. & 140. & 141. & 142. & 143. & 144. & 145. & 146. & 147. & 148. & 149. & 150. & 151. & 152. & 153. & 154. & 155. & 156. & 157. & 158. & 159. & 160. & 161. & 162. & 163. & 164. & 165. & 166. & 167. & 168. & 169. & 170. & 171. & 172. & 173. & 174. & 175. & 176. & 177. & 178. & 179. & 180. & 181. & 182. & 183. & 184. & 185. & 186. & 187. & 188. & 189. & 190. & 191. & 192. & 193. & 194. & 195. & 196. & 197. & 198. & 199. & 200. & 201. & 202. & 203. & 204. & 205. & 206. & 207. & 208. & 209. & 210. & 211. & 212. & 213. & 214. & 215. & 216. & 217. & 218. & 219. & 220. & 221. & 222. & 223. & 224. & 225. & 226. & 227. & 228. & 229. & 230. & 231. & 232. & 233. & 234. & 235. & 236. & 237. & 238. & 239. & 240. & 241. & 242. & 243. & 244. & 245. & 246. & 247. & 248. & 249. & 250. & 251. & 252. & 253. & 254. & 255. & 256. & 257. & 258. & 259. & 260. & 261. & 262. & 263. & 264. & 265. & 266. & 267. & 268. & 269. & 270. & 271. & 272. & 273. & 274. & 275. & 276. & 277. & 278. & 279. & 280. & 281. & 282. & 283. & 284. & 285. & 286. & 287. & 288. & 289. & 290. & 291. & 292. & 293. & 294. & 295. & 296. & 297. & 298. & 299. & 300. & 301. & 302. & 303. & 304. & 305. & 306. & 307. & 308. & 309. & 310. & 311. & 312. & 313. & 314. & 315. & 316. & 317. & 318. & 319. & 320. & 321. & 322. & 323. & 324. & 325. & 326. & 327. & 328. & 329. & 330. & 331. & 332. & 333. & 334. & 335. & 336. & 337. & 338. & 339. & 340. & 341. & 342. & 343. & 344. & 345. & 346. & 347. & 348. & 349. & 350. & 351. & 352. & 353. & 354. & 355. & 356. & 357. & 358. & 359. & 360. & 361. & 362. & 363. & 364. & 365. & 366. & 367. & 368. & 369. & 370. & 371. & 372. & 373. & 374. & 375. & 376. & 377. & 378. & 379. & 380. & 381. & 382. & 383. & 384. & 385. & 386. & 387. & 388. & 389. & 390. & 391. & 392. & 393. & 394. & 395. & 396. & 397. & 398. & 399. & 400. & 401. & 402. & 403. & 404. & 405. & 406. & 407. & 408. & 409. & 410. & 411. & 412. & 413. & 414. & 415. & 416. & 417. & 418. & 419. & 420. & 421. & 422. & 423. & 424. & 425. & 426. & 427. & 428. & 429. & 430. & 431. & 432. & 433. & 434. & 435. & 436. & 437. & 438. & 439. & 440. & 441. & 442. & 443. & 444. & 445. & 446. & 447. & 448. & 449. & 450. & 451. & 452. & 453. & 454. & 455. & 456. & 457. & 458. & 459. & 460. & 461. & 462. & 463. & 464. & 465. & 466. & 467. & 468. & 469. & 470. & 471. & 472. & 473. & 474. & 475. & 476. & 477. & 478. & 479. & 480. & 481. & 482. & 483. & 484. & 485. & 486. & 487. & 488. & 489. & 490. & 491. & 492. & 493. & 494. & 495. & 496. & 497. & 498. & 499. & 500. & 501. & 502. & 503. & 504. & 505. & 506. & 507. & 508. & 509. & 510. & 511. & 512. & 513. & 514. & 515. & 516. & 517. & 518. & 519. & 520. & 521. & 522. & 523. & 524. & 525. & 526. & 527. & 528. & 529. & 530. & 531. & 532. & 533. & 534. & 535. & 536. & 537. & 538. & 539. & 540. & 541. & 542. & 543. & 544. & 545. & 546. & 547. & 548. & 549. & 550. & 551. & 552. & 553. & 554. & 555. & 556. & 557. & 558. & 559. & 560. & 561. & 562. & 563. & 564. & 565. & 566. & 567. & 568. & 569. & 570. & 571. & 572. & 573. & 574. & 575. & 576. & 577. & 578. & 579. & 580. & 581. & 582. & 583. & 584. & 585. & 586. & 587. & 588. & 589. & 590. & 591. & 592. & 593. & 594. & 595. & 596. & 597. & 598. & 599. & 600. & 601. & 602. & 603. & 604. & 605. & 606. & 607. & 608. & 609. & 610. & 611. & 612. & 613. & 614. & 615. & 616. & 617. & 618. & 619. & 620. & 621. & 622. & 623. & 624. & 625. & 626. & 627. & 628. & 629. & 630. & 631. & 632. & 633. & 634. & 635. & 636. & 637. & 638. & 639. & 640. & 641. & 642. & 643. & 644. & 645. & 646. & 647. & 648. & 649. & 650. & 651. & 652. & 653. & 654. & 655. & 656. & 657. & 658. & 659. & 660. & 661. & 662. & 663. & 664. & 665. & 666. & 667. & 668. & 669. & 670. & 671. & 672. & 673. & 674. & 675. & 676. & 677. & 678. & 679. & 680. & 681. & 682. & 683. & 684. & 685. & 686. & 687. & 688. & 689. & 690. & 691. & 692. & 693. & 694. & 695. & 696. & 697. & 698. & 699. & 700. & 701. & 702. & 703. & 704. & 705. & 706. & 707. & 708. & 709. & 710. & 711. & 712. & 713. & 714. & 715. & 716. & 717. & 718. & 719. & 720. & 721. & 722. & 723. & 724. & 725. & 726. & 727. & 728. & 729. & 730. & 731. & 732. & 733. & 734. & 735. & 736. & 737. & 738. & 739. & 740. & 741. & 742. & 743. & 744. & 745. & 746. & 747. & 748. & 749. & 750. & 751. & 752. & 753. & 754. & 755. & 756. & 757. & 758. & 759. & 760. & 761. & 762. & 763. & 764. & 765. & 766. & 767. & 768. & 769. & 770. & 771. & 772. & 773. & 774. & 775. & 776. & 777. & 778. & 779. & 780. & 781. & 782. & 783. & 784. & 785. & 786. & 787. & 788. & 789. & 790. & 791. & 792. & 793. & 794. & 795. & 796. & 797. & 798. & 799. & 800. & 801. & 802. & 803. & 804. & 805. & 806. & 807. & 808. & 809. & 810. & 811. & 812. & 813. & 814. & 815. & 816. & 817. & 818. & 819. & 820. & 821. & 822. & 823. & 824. & 825. & 826. & 827. & 828. & 829. & 830. & 831. & 832. & 833. & 834. & 835. & 836. & 837. & 838. & 839. & 840. & 841. & 842. & 843. & 844. & 845. & 846. & 847. & 848. & 849. & 850. & 851. & 852. & 853. & 854. & 855. & 856. & 857. & 858. & 859. & 860. & 861. & 862. & 863. & 864. & 865. & 866. & 867. & 868. & 869. & 870. & 871. & 872. & 873. & 874. & 875. & 876. & 877. & 878. & 879. & 880. & 881. & 882. & 883. & 884. & 885. & 886. & 887. & 888. & 889. & 890. & 891. & 892. & 893. & 894. & 895. & 896. & 897. & 898. & 899. & 900. & 901. & 902. & 903. & 904. & 905. & 906. & 907. & 908. & 909. & 910. & 911. & 912. & 913. & 914. & 915. & 916. & 917. & 918. & 919. & 920. & 921. & 922. & 923. & 924. & 925. & 926. & 927. & 928. & 929. & 930. & 931. & 932. & 933. & 934. & 935. & 936. & 937. & 938. & 939. & 940. & 941. & 942. & 943. & 944. & 945. & 946. & 947. & 948. & 949. & 950. & 951. & 952. & 953. & 954. & 955. & 956. & 957. & 958. & 959. & 960. & 961. & 962. & 963. & 964. & 965. & 966. & 967. & 968. & 969. & 970. & 971. & 972. & 973. & 974. & 975. & 976. & 977. & 978. & 979. & 980. & 981. & 982. & 983. & 984. & 985. & 986. & 987. & 988. & 989. & 990. & 991. & 992. & 993. & 994. & 995. & 996. & 997. & 998. & 999. & 1000. & 1001. & 1002. & 1003. & 1004. & 1005. & 1006. & 1007. & 1008. & 1009. & 1010. & 1011. & 1012. & 1013. & 1014. & 1015. & 1016. & 1017. & 1018. & 1019. & 1020. & 1021. & 1022. & 1023. & 1024. & 1025. & 1026. & 1027. & 1028. & 1029. & 1030. & 1031. & 1032. & 1033. & 1034. & 1035. & 1036. & 1037. & 1038. & 1039. & 1040. & 1041. & 1042. & 1043. & 1044. & 1045. & 1046. & 1047. & 1048. & 1049. & 1050. & 1051. & 1052. & 1053. & 1054. & 1055. & 1056. & 1057. & 1058. & 1059. & 1060. & 1061. & 1062. & 1063. & 1064. & 1065. & 1066. & 1067. & 1068. & 1069. & 1070. & 1071. & 1072. & 1073. & 1074. & 1075. & 1076. & 1077. & 1078. & 1079. & 1080. & 1081. & 1082. & 1083. & 1084. & 1085. & 1086. & 1087. & 1088. & 1089. & 1090. & 1091. & 1092. & 1093. & 1094. & 1095. & 1096. & 1097. & 1098. & 1099. & 1100. & 1101. & 1102. & 1103. & 1104. & 1105. & 1106. & 1107. & 1108. & 1109. & 1110. & 1111. & 1112. & 1113. & 1114. & 1115. & 1116. & 1117. & 1118. & 1119. & 1120. & 1121. & 1122. & 1123. & 1124. & 1125. & 1126. & 1127. & 1128. & 1129. & 1130. & 1131. & 1132. & 1133. & 1134. & 1135. & 1136. & 1137. & 1138. & 1139. & 1140. & 1141. & 1142. & 1143. & 1144. & 1145. & 1146. & 1147. & 1148. & 1149. & 1150. & 1151. & 1152. & 1153. & 1154. & 1155. & 1156. & 1157. & 1158. & 1159. & 1160. & 1161. & 1162. & 1163. & 1164. & 1165. & 1166. & 1167. & 1168. & 1169. & 1170. & 1171. & 1172. & 1173. & 1174. & 1175. & 1176. & 1177. & 1178. & 1179. & 1180. & 1181. & 1182. & 1183. & 1184. & 1185. & 1186. & 1187. & 1188. & 1189. & 1190. & 1191. & 1192. & 1193. & 1194. & 1195. & 1196. & 1197. & 1198. & 1199. & 1200. & 1201. & 1202. & 1203. & 1204. & 1205. & 1206. & 1207. & 1208. & 1209. & 1210. & 1211. & 1212. & 1213. & 1214. & 1

- 3 Regularis an puerat regularibus infam facienda sit inobediens, ut ad saculum et vertatur, num. 419
 3 In corrigendis quando quis censetur ad hoc, ut expelli possit à Religione, ibidem num. 419
 3 Generali an, et quibus additis sit tribuenda facultas ejiciendi incorrigibiles, num. 419

- 3 Coniudices in causis episcopalis à quo sine deputandi, n. 421
 3 Regularibus ejectis, an et qualis ratio prescribenda sit vivendi in seculo, ibid. num. 421 & 422
 3 Regulares incorrigibiles quando in carcere sine detinendi prius, quomodo evincantur ab Ordine, ibid. num. 421

- 3 Littera testimonialis ejectis non concedenda à Superioribus Regularibus, num. 424
 3 Ijcti sunt perpetuo suspensi ab executione Ordinum, num. 425
 3 Dispositio cum Religiosis ejectis, an sit locorum Ordinarius prohibenda, ibid. num. 425

- 3 Regularis delinquentes, an sine puniendi poena tuncum ad tempus, num. 427
 3 Carcer privatus infirmandus à Religiosis in qualibet saltem Provincia, num. 428
 3 Regularis puelle pro statumini diffinitum ejecti, an sine per Superiores quocumque requirendi, ut redeant ad Religionem, num. 429

- 3 Apostolica infra eorum tempus ad Religionem redeuntibus, an sit concedenda impunitas, ibid. num. 429
 3 Regularis in Apostolica ordinari ad sacros sine dispensatione Papae non ministrant in illis, in c. Consultationi, n. c. de Apost. 430
 3 Nec ad Superiores ascendit, ibid. num. 430

- 3 Et quid in promoto ad minores, ibid. num. 430
 3 Regularis Apostolica post reconciliationem non ordinari sine dispensatione remanet in ordine, sic suspensus, ibid. n. 431
 3 Regularis transiens ad laxiorem Religionem licentia petita, & non obtemperata non dicitur propriè Apostolica, & tunc ibid. num. 431, & 432

- 3 Regularis in gratia ad Ordinem laxiorem abque licentia incidit in Apostolica in interam, non autem majorem, & indispensablem, ibid. num. 432
 3 Regularis ejectus à laxiori Religione ad quam de facto transiit, non dicitur Apostolica, per eum non fit quo minus redeat ad primum Ordinem, ibid. num. 432

- 3 Prælati Regularis tenentur fidei subditi ad laxiorem Ordinem abque legitima licentia transientes ad Monasterium revocare, ibid. num. 432
 3 Vide in ver. *Apostolica*.

- 3 Ejecti extra Religionem degenere sunt perpetuo suspensi ab exercitio Ordinis, in cap. A nobis, § primum, num. 15. de sent. exco. 433

Regulares quoad causas, & iudicia.

- 2 Regularibus à correctione Prælatorum suorum appellare non licet, in c. Ad nostram, num. 1. de appellat. 189
 2 Veniunt Regulares appellare inferiorum, qui à Concilio Tridentino causis criminalibus & iuramentis cognoscere prohibentur, in c. Accedentes, n. c. de excess. Prælat. 190

- 2 Declaratur, ibid. num. 40. & 41
 2 Regularis agens contra laicum, an & quando teneatur sequi forum iudicis laici, in cap. Si Clericus, num. 44. de foro com. 190

- 2 Quibus concurrentibus possint petere iudices in eorum causis civilibus à magistratu Regulari, ibid. num. 45
 2 Monachus sicut à Clericis appellare potest à correctione si fiat in forma iudiciali, in c. Ad nostram, num. 12. de appellat. 190

- 2 Regularis excommunicatus ab apicibus juris quoad excommunicandum debet gravitatem, non quoad excludendum delatum in totum, in c. Sacrosanctum, n. c. de sent. exco. 191
 2 Causæ inter Regulares, &culares five Clericos, & five laicos à quibus sint cognoscenda, in cap. De Priore, num. 41. de appellat. 192

- 2 Causæ Prælatorum regularium Sedi Apostolicæ immediate subiectorum cognoscere possunt tam Legati, & Nunci Apostolici, quam Auditores Causarum, & inter eos est locus preventionis, ibid. num. 42
 2 Causales contra regulares per debiti, & contrahitibus in Curia iudicant, & pro salario conveniri possunt coram Auditore Causarum, ibid. num. 43

- 2 Causæ inter Religiosos ab illorum Superioribus sunt terminandæ juxta quatuordecimque Religionum militat, ibid. num. 43
 2 Appellationes regularium

Vide in ver. *Appellatio ad quem*.

Et in ver. *Auditor Causarum*.

- 2 Congregatio Episcoporum, & Regularium cognoscit causas veritates inter diversas Religiones, dimitto formam iudicarias non recipiunt, ibid. num. 40
 2 Vide in ver. *Auditor Causarum*.

- 2 Inquisitio, quæ formatur contra regulares, quot habent specialia in c. Causatæ, § secundum, num. 98. de accusat. 191
 2 Ordo iuris in inquisitione, quæ fit contra regulares, non est ad unum observandus quoad substantialia iudicii, sicut quoad veritatis probationem, ibid. num. 99

- 2 Exceptiones tot non recipiunt contra regulares, quot contra seculares, ibid. num. 101

Regulares quoad ipsorum confessiones.

- 2 Regulares itinerantes confiteri non possunt Sacerdotibus secularibus, nisi de eorum Superiorum licentia, in c. Cui & plantare, num. 15. de privileg. 190

- 2 Monachi five sine in Monasterio, five extra, tenentur semel in mense confiteri, & quando sine extra possunt confiteri Prælati, in quorum Parochia degunt, vel alius Religiosus, vel Episcopus, ibid. num. 16

- 2 Nisi obstat Constitutionis à Sede Apostolica confirmata, ibid. num. 17
 2 Quid multiplis Heresiolymitanis.

Vide in ver. *Alitius*.

Regulares quoad confessiones secularium, & predicationem.

- 2 Regularis habens privilegium absolendi alienos Parochianos, an possint illi absolvere sine propriè Sacerdotis licentia, in c. Ne pro dilatione, n. p. & 18. de pen. & remiss. 191

- 2 Regularis possunt audire confessiones secularium eorum tempore Paschalis, in cap. Omnis, num. 18. de pen. & remiss. 191
 2 Sine licentia Episcopi licet nequeant audire confessiones secularium, etiam si Episcopus sine iusta causa licentiam denegaverit, ibid. num. 19

- 2 Possunt tamen sine Episcopi p. approbatione audire confessiones suorum subditorum Regularium, ibid. num. 20
 2 Item secularium, qui sunt de familia, & continui commensales, non autem de ceteris in eorum Monasterio, ibidem num. 21

- 2 In locis ubi subditi utramque jurisdictionem exercent, sicut non subsistit Episcopus in concetibus curam animarum, & ita nec subsistit eadem quoad examen pro confessionalibus audiendis, ibid. num. 22

- 2 Regularis ab Episcopo approbati cum facultate absolendi à eadem illi reservata, an possint absolvere confitentes ex aliena defectu à reservata in diocesi penitentieum duntaxat, ibid. num. 22, & sequ. usque in finem

- 2 Possunt in diocesi in qua sunt approbati audire confessiones penitentium etiam alienos diocesis, ibid. num. 23
 2 Regularis audientes confessiones personarum secularium sine Episcopi examine, & approbatione in vim Concilii Tridentini non ab Episcopo, sed à suis Superioribus Regularibus sunt puniendi, in c. Cuius Capelli, num. 18. de privileg. 191

- 2 Regularis possunt secularium confessiones audire abque Episcopi licentia, quoties Episcopus eam exhibere recusat, in c. Nonnulli, num. 23. de re script. 192

- 2 Canerarium, ibid. num. 43
 2 Regularis semel ab Episcopo approbati ad Confessiones personarum secularium audiendas, an & quando possint iterum examini, & reprobari, in c. Grave, n. c. de offic. ordinis, 192

- 2 Angelopolitani Episcopi in Indis Occidentibus cum Societate Jesu controversia super confessionibus, predicatione, & confirmatione jurisdictione referunt, in cap. Sane, § secundo, n. 18. & 41. de offic. p. & iudic. 193

- 2 Excommunicatus, ibid. num. 19. & sequ. usque ad num. 40
 2 Decidit in Congregatione ad hoc deputata, & decisis à Sanctissimis confirmatur, ibid. num. 40. & sequ. usque in finem

- 2 Societas JESU, & aliorum Ordinum Regularium audire non possunt confessiones personarum secularium sine approbatione Episcopi diocesis, ibid. num. 42. & 43. & 44.

- 2 Nec predicare in Ecclesiis sui Ordinis non petitis Episcopi beneficiis, nec in aliis Ecclesiis sine ejus licentia, nec in Ecclesiis earum sui Ordinis illis contradiendum, ibid. num. 43
 2 Vide in ver. *Monachus quoad Confessiones secularium*.

- 2 Non tamen possunt ab Episcopo prohiberi per censuras, & alias penas, nec in contrarietate in vim Concilii non ab Episcopo, sed à suis Superioribus sine puniendi, ibid. num. 44

- 2 Secus et Bullæ Gregoriæ XV. ibid. num. 45. & 46.
 2 Confessarius causibus unius Conventus Episcopus, simul audire non possit facultatem audiendi confessiones secularium, Sacra Congregatione inconsulta, ibid. num. 45

- 2 Quod locum non habet in Episcopo Indiarum, quibus tamen ab hac generali suspensione abstinentur, nisi gravissima substantietur causa, ibid. num. 46. & 47.

- 2 Confessarius Regularis libere à se pravo examine approbatus Episcopus suspendere non potest sine nova causa, eaque ad confessiones penitentie, ibid. num. 46. & 47.

- 2 Regularibus etiam Societatis JESU, qui non docent se obtemperare approbationi, seu licentiam Episcopi pro confessionibus audiendis, & verbis de penitentione, possit Episcopus per censuras privare, ut ab his abstinent, ibid. num. 48

- 2 Non tenent in vim Concilii Tridentini, sed in vim Bullæ Gregoriæ XV. ibid. num. 49.
 2 Nec ob eam causam licet Regularibus quoad manifestis iniuriis ad Conservatorem recurrere, ibid. num. 49

- 2 Regularis etiam Societatis JESU in una diocesi approbati ad confessiones personarum secularium audiendas, non possunt eas audire in alia diocesi sine approbatione Episcopi Diocesis, ibid. n. 50
 54

- 1 Regularibus audientibus confessiones secularium, vel predicantibus sine licentia Episcoporum, &c. potest Episcopus administrationem Sacramenti Pœnitentie, & predicationem interdicere, ibidem num. 15. 135
- 1 Societas JESU Religio familiaribus degenibus in eorum officinis, & domibus secularibus Sacramenta hic enumerata administrare non possunt, &c. ibid. num. 15. 136
- 1 Constitutio P. V. super administratione Sacramentorum in Indis non est revocata, sed non suffragatur, nisi in locis ubi non sunt Parochi, ibid. num. 66. 136
- 1 Regularibus inobediens in confessionibus audiendis, & predicatione verbi Dei, potest Episcopus per censuras procedere non in vim Concilii Tridentini, sed in vim Bullæ Gregorij XV. ibid. num. 67. 136
- 1 Licentia audiendi confessiones, & predicationis potest Episcopus concedere etiam per litteras missivas, vel orationes, ibid. num. 68. 136
- 1 Regularibus predicantibus absque licentia, vel benedictione Episcoporum, aut Episcopo contradicente in vim Concilii non ab Episcopis, sed à suis Superioribus Regularibus sunt puniendi, in c. Clem. Capella, num. 21. de privileg. 134
- 1 Regularis, semel ab Episcopo approbatus ad confessiones personarum secularium audendas, in q. quando possint iterum examinari, & reprobari, remissis, in cap. Acceptus, num. 49. de test. & qualis. 136
- Vide in ver. *Predicatio, Monachi quoad predicationem, Alumnus quoad Confessiones, &c. Confessio.*

Regulares quoad Conservatores.

- 1 Regularis convenire debet laicum coram Iudice seculari, non autem coram suis Conservatoribus, nisi hoc habeat ex indulto Sedis Apostolicæ, in cap. Si Clericus, num. 32. de foro compet. 134
- 1 An licet Regularibus in eorum causis civilibus petere Iudices, vel Conservatores à Magistris secularibus, ibidem num. 33. 135
- 1 Regularium objecta ad Constitutionem Clementis VIII. de Conservatoribus, ibid. num. 41. 136
- 1 Regularis quibus concurrentibus possunt petere Iudices in eorum causis à Magistris secularibus, ibid. num. 45. 136
- 1 Conservatores ab officio suspensis, coram quo Regularis conveniri debent, ibid. num. 51. 137
- 1 Regularis locus in quibus censentur excepta à Concilio Tridentino in materia Conservatorum, ibid. num. 54. 137
- Vide in ver. *Conservator.*
- 1 Conservatores Regularium an possint procedere per censuras contra Episcopos, & alios Superiores, in c. Sanæ, 2. secundo, num. 7. & 17. de offic. & potest. Judic. Deleg. 133
- 1 Conservatores dignantur contra notorias iniurias servatores, ibid. num. 36. 134
- 1 In Conservatorem an eligi possit Prior Conventualis, ibid. num. 31. & seqq. 134
- 1 Prior Conventualis dicitur habere dignitatem in Ecclesia Collegiata, ibid. num. 33. 134
- 1 Digniores Ordines Predicatorum nullam habent dignitatem Ecclesiasticam, nec possunt esse Conservatores, ibid. num. 34. 134
- 1 Conservatores ultra unum dictam aliquos à sine diocesium eorum habere non possunt, ibid. num. 35. 134
- 1 Et privilegium de tribus dicitur, quod habet Societas Jesu à Gregorio XIII. sublatum est per Constitutionem Gregorij XV. ibid. num. 36. 134
- 1 Conservatores in censuris contra Episcopos ferendis deferre debent dignitati Pontifici, nec incipere ab excommunicatione, ibid. num. 38. 134
- 1 Si temerè incipiant excommunicatio tenet, sed ipsi male faciunt, ibidem num. 39. 134
- 1 Conservatores eligere non licet ex quoque Episcopus injungit Regularibus observantiam aliquam decreti Concilii Tridentini in illis casibus, in quibus exempti subiacent jurisdictioni, & correctioni Episcoporum, ibid. num. 46. 135
- 1 Idem si Episcopus in predictis casibus contra Regulares procedat jure ordine servato. 135
- 1 Constitutio Gregorij XV. de Conservatoribus aequè afficit Religiosos Societatis Jesu, atque aliorum Ordinum, eorumque privilegia ad illius terminos sunt redacta, ibid. num. 50. 135
- 1 Regularis in casu civilibus coram Ordinario loci sunt conveniendi, si Conservatores infra tempus præscriptum in Constitutione Gregorij XV. non elegerint, &c. ibid. num. 51. 135
- 1 Regularis in causis coram suis Conservatoribus non tenetur cavere de iudicio filii, & judicium solvendo, ibidem num. 53. 135
- 1 Ad Conservatores recurrere non licet, si Episcopi coram Ecclesia competente jura Ecclesiasticam suam producant, & inmoderate regularium acquisitiones veniant, ac modeste se habeant, ibid. num. 53. 135
- 1 Conservatores tenentur ante exercitum sui jurisdictionis exhibere sui electionis documentum coram Ordinario sub pena nullitatis actuum, ibid. num. 58. 136
- 1 Societas Jesu privilegium eligendi Conservatores, an suffragetur ubi non sint Iudices Synodales, ibid. num. 60. 136
- 1 Conservatores Societatis Jesu possunt compellere Vicarios Gene-

rales Episcoporum à manifestis iniuriis, & violentiis etiam censuris, & penis Ecclesiasticis, ibid. num. 70. 136

Regulares quoad curam animarum.

- 1 Regularis, & secularis exempti curam animarum excoerces in concensibus curam habent Episcopi jurisdictioni, in c. Clem. Capella, num. 17. de privileg. 134
- 1 Regularis curam animarum non excoerces, sed aliquid Sacramentum administrans ex Concilio Tridentino non habent Episcopo, ibid. num. 20. 134
- 1 Regularis quibus concessa est Parochialis intra civitatem curæ possunt ab Episcopo ad constituendam Capellam extra civitatem, &que inferiendam per seipsum, vel Capellanum amovibilem, in c. Ad audiendum, in primis, num. 21. de Eccles. aduicib. 134
- 1 Ecclesie Regularis ob Sacramentorum necessitatem non possunt Episcopi in Parochiis erigere, ibid. num. 22. 136
- 1 Regularis ad alios Ordines translati, etiam si Canonici Regulares sint ex Concilio Tridentino prohibentur institui in Parochiis Ecclesiis in c. Quod Titulorum, num. 17. de Rat. Monach. 136
- 1 Regularis quocumqueque Ordinem præfici non possunt curæ animarum personarum secularium sine dispensatione Apostolica, quæ non conceditur, nisi instante Episcopo pro necessitate, vel utilitate Ecclesie, ibid. num. 17. 137
- Vide in ver. *Monachi quoad curam animarum.*
Et in ver. *Monasterium curatum.*

Regulares quoad Dignitates, officia, & beneficia.

- 1 Regularis eligi non potest ad Prælatum, seu administrationem suam, vel alterius Religiosis, nisi sit expressè professus, aliis rebus est electio, in cap. Cum causam, num. 14. & 34. de elect. pap. 136
- Vide in ver. *Monachi quoad electionem.*
- 1 Regularis an possit fieri Canonicus in Ecclesia seculari, ibid. num. 16. 136
- 1 Regularis non graduatus, an possint eligi in examinatis Synodales existentibus graduatis, in c. Inter cetera, num. 50. de rescriptis. 130
- 1 Regularis deputari non possunt iudices synodales, aut Conservatores, nisi habeant qualitates requisitas, ibidem num. 51. 130
- 1 Regularis datus executor ad distribuendum non dicitur habere bonorum administrationem, in cap. Monachi, num. 27. de statutu Monach. 137
- 1 ut Regularis habeat beneficium ad eorum amovibile titulum non repugnat voto paupertatis, nec Concilio Tridentino, ibidem num. 41. 137
- 1 Regularis ad alios Ordines translati, etiam si Canonici Regulares sint ex Concilio Tridentino prohibentur institui in Parochiis Ecclesiis, in cap. Quod Titulorum, num. 17. de statu Monach. 136
- 1 Obtinere non possunt Præbendam in Collegiata Canonicoz secularium, nec beneficia secularia etiam ex dispensatione Episcoporum, ibid. num. 18. 137
- 1 Regularis pro dignitatibus obtinendis debent, aut esse Sacerdotes, aut tali atate, ut infra annum ad Sacerdotium promoveri valeant, in cap. Ad aures, num. 20. de tempor. ordinat. 134
- 1 Regularis ad Cathedralium alumnendus, à quibus habere debeat testimonium, an sit idoneus ad alios docendos, in c. Nisi cum pridem, num. 69. de renunc. 141
- 1 Beneficii regulares, & seculares æquiparantur quoad portiones Clericis, in c. Clem. non rescript. 136
- 1 Regularis quoad dignitates, & officia, quæ habent in titulum non comprehenduntur in Decreto Concilii Tridentini c. 2. sess. 26. de Regul. ibid. num. 33. 135
- 1 Religiosus potest Episcopari, sed Episcopus non potest Monachari, in c. Licet, num. 18. de Regul. 132
- 1 Regularis an possit fieri Canonicus in Ecclesia seculari, in c. Causam, num. 16. de elect. 136
- Vide in ver. *Monachi quoad officium, vel beneficium.*

Regulares quoad Eleemosynas.

- 1 Regularis mendicantes non sunt permittendi quære eleemosynas per alios, quin per sui Ordinis fratres, in c. Tuam, n. 3. de privileg. 146
- 1 Eleemosynam tempore egrediens potest facere Monachus de bonis Monasterii, etiam sine licentia Prælati, in cap. Quæ in Ecclesiis, num. 9. de constitut. 98
- 1 Si necessitas sit extrema, alius fecit, ibid. num. 10. 98
- Vide in ver. *Eleemosyna.*

*Regulares quoad Eucharistiam, Extremam
Unctionem, & Matrimonium.*

- Regulares possunt ministrare Eucharistiam intra Dominicam Palmaram, & Dominicam in Albis, sed communicantes non sursusque precepto Ecclesie, in cap. Omnia, num. 41. de pœn. & remiss. 314
- Regulares ministrant Laicis, aut Clericis Extremam Unctionem, & Eucharistiam, vel Matrimonium sine Parochi licentia sunt excommunicati, ibid. num. 68. 315
- Regulares administrant hœc Sacramenta Extremæ Unctionis, Eucharistie, vel Matrimonii absque Parochi licentia, an sine excommunicati, in c. Cum Capella, n. 26. de privileg. 355

Regulares quoad executionem testamentorum.

- Regularis, cui in testamento commissæ est distributio annui redditus, secundum mentem testatoris et secundo commissam, an sic executor, vel legatarius, ita ut Monasterium possit dictum redditum sibi vendicare, in c. Tua nobis, n. 20. & seq. ad n. 36. de testam. 383
- Et an cogi possit secretum mentis testatoris revelare, ibid. num. 383 & seq. usque ad num. 40.
- Et an ei revelandi fides sit adhibenda, ibid. num. 40.
- Etque recusat an sit interdicendum executioni officium, ibid. num. 42.
- Et quomodo tunc exequendum, ibid. num. 48.
- Regularis executor, & legatarius sustinet vires duorum personarum, in c. Joannes, num. 13. de testam. 386
- Regularis quem testator constituit executorem ad annum redditum distribuendum cum facultate aliquid sibi applicandi, an obstat Concilium Tridentinum c. 2. sess. 15. de Regular. in c. Joannes, num. 11. de testam. 386
- Monachus executor potest à Superiore privati facultate exequendi, si voluerit testamenti revelare noluerit, in c. Tua nobis, num. 35. de testam. 386

Regulares quoad exemptionem.

- Regulares privilegio Apostolice sine licentia Papæ renunciare non possunt, in cap. Quod super his, n. 27. de major. & obed. 612
- Exempti sunt à jurisdictione Episcopi retranslatione rei, contractus, vel delicti, ibid. num. 20. 613
- Tantum specialiter exempti à jurisdictione Ordinarii non comprehenduntur, in c. Volentes, de privileg. lib. 6. nec in c. 14. sess. 7. Concilio Tridentini, ibid. num. 20. 613
- Privilegia Regularium in casibus non excois perferuntur à Concilio Tridentino, ibid. num. 23. & seq. 613
- Et ab Episcopo in violatibiles custodiri debent, ibid. num. 28. 614
- Regulares sunt Co. adiutores Episcopi, in iis, quæ ad salutem pertinent animarum, ibid. num. 29. 614
- Regulares sunt Episcopo in casibus infrascriptis, videlicet cum delinquant in administratione alieus Sacramenti, in c. Grave, num. 17. de offic. ordinis. 601
- Cum delinquant circa personas, claustrum, & administrationem Monasterium Monialium ibid. num. 31. 601
- Quoad præsidendum electioni Abbatissæ, & quoad Consecrationem Monialium, & locorum administrationem, ibid. num. 39. 601
- Cum evulgant libros non servata forma Concilii Tridentini, ibid. num. 40. 601
- Quoad licentiam Sacre scripturæ, ibid. num. 41. 601
- Cum præstant sine licentia Episcopi vel benedictione, aut co. contradiçione, ibid. num. 42. 601
- Cum prædicant errores, & scandala, & quid fidei professionem, ibid. num. 43. 601
- Quoad Conventores, ibid. num. 44. 601
- Quoad Indulgentias, & elemosinas, ibid. num. 45. 601
- Quoad celebrationem Missarum ibid. num. 46. 601
- Cum administrant bona Confraternitatum, vel Hospitalium, ibid. num. 47. 601
- Quoad Visitationem Confraternitatum in Ecclesiis Regularium, ibid. num. 48. 601
- Quoad iurisdic. & Ordines, ibid. num. 49. 601
- Cum admittunt Confessiones sine Episcopi licentia, aut ex caputæ vel revocata, an & quando fecerit approbati ad Confessiones reprobari possint, ibid. num. 50. 601
- Quoad accessum ad synodum Diocesanam, ibid. num. 51. 601
- Quoad præfixionem numeri Monialium, ibid. num. 52. 601
- Quoad erectionem Monasteriorum utriusque sexus, & quæ authoritate, & quibus conditionibus Monasteria sunt erigenda, ibid. num. 53. 601
- Cum repeti fuerint extra Conventus sine mandato suorum Superiorum, ibid. num. 54. 601
- Cum flouduum causa absentes in Conventibus non habitant, ibid. num. 55. 601
- Quoad iurisdic. Monasteriorum Monialium, num. 56. 601
- Quoad licentiam Monialibus excois & Monasterio, num. 57. 601
- Quoad licentiam impediendi Monasteria Monialium, n. 58. 604

- Quoad licentiam accedendi ad colloquia cum Monialibus, num. 59. 604
- Quoad ius educendi Abbatissam pro institutione alterius Monasterii, ibid. num. 60. 604
- Quoad obligationem Confessoris extraordinarii pro Monialibus, num. 61. 604
- Cum se in Congregationem redigere teperaverunt, num. 62. 604
- Quoad Monasteria Monialium Sedis Apostolicæ immediate subiecta, num. 63. 604
- Quoad Vacant peremptus in Parochialibus Monasterio unitis, & amovibiles in Monialibus curari, ibid. num. 64. 601
- Quoad publicationem Censurarum Episcopalicarum, ib. n. 65. 601
- Quoad dies festos ab Episcopo indichos, & quod quoad ritus, & conciones, num. 66. 601
- Quoad controversias de præcedentia, num. 67. 601
- Quoad publicas processiones, num. 68. 601
- Cum delinquant extra Claustra notorie, & cum scandalo, num. 69. 601
- Quoad Novitiorum renunciationem, ibid. num. 70. 601
- Quoad explorationem puellarum in conventibus, n. 71. 601
- Quoad iudicium nuptiarum profectum, num. 72. 601
- Quoad executionem decretorum sess. 25. de Regular. ibidem num. 73. 606
- Quoad quarta in funeralium, num. 74. 606
- Cum obnotorium de licentia sunt excommunicati, cum impediunt Episcopum in exercitio jurisdictionis, ibid. num. 75. 606
- Quoad expositionem Sacramenti Eucharistie, ibid. num. 77. 606
- Cum in Monasteriis post hoc recipiendi actu non inhabitant duodecim Religiosi, ibid. num. 78. 606
- Cum morantur aulam, vel agerant in Italia adulterant, ibid. num. 79. 606
- In Conventibus suppressis, ac postea restituta, donec habeant redditus pro duodecim Religiosis, ibid. num. 81. 606
- In Conventibus in quibus non aluntur sex Religiosi, ibidem num. 82. 606
- Regulares in locis sibi subiectis utramque jurisdictionem exercent, sicut non solum Episcopo in conventibus curam animarum, ita nec solum eodem quoad examen pro confessionibus audientis, in cap. Omnia, num. 77. de pœn. & remiss. 114
- Regulares omnes, qui vel Capituli Generalibus non subduntur, vel curam animarum exercent, cogi possunt ab Episcopo etiam sub pena excommunicationis venire ad synodum, & illius decreta observare, in c. Quod super his, n. 2. de major. & obed. 612
- Notorie, & cum scandalo extra claustra delinquentes, quando ab Episcopo puniri possunt, ibid. num. 21. 613
- Decretis extra claustra si delinquant, puniri possunt ab Episcopo in actu Visitationis tantum, ibid. num. 22. 613
- Regulares an ratione delicti commissi, & contractus iniuri, aut reu. cussus in extra locum exemptionis subiectione ordinarii non jurisdictionis, in c. Quod super his, n. 10. ubi in fin. de priv. 249
- Exempti regularum non comprehenduntur in c. Volentes, de privileg. lib. 6. ibid. num. 13. 245
- Regulares quocumque Ordinem tam Mendicantium, quam non Mendicantium suffulti sunt specialibus privilegiis exemptionis à jurisdictione Ordinarii, ubi delinquant, sui contrahant, aut res linguas contrahant, ibid. num. 18. 246
- Correctio regularum de iure communis pertinet ad Prelatos Regulares, non autem ad Episcopos, nisi Prelati negligenter, ibid. num. 25. ver. Claustra comm. 247
- Derogationem ad exp. Volentes, de privileg. lib. 6. per vim regulares inferendam curant in eorum privilegiis, ibid. num. 27. 248
- Non comprehenduntur regulares in decreto cap. 14. sess. 7. Concilii Tridentini innovante Constitutionem, c. Volentes de priv. lib. 6. ibid. num. 29. 248
- Exemptio regularum ratione delicti extra locum exemptionis commissi deductur ex pluribus Tridentini Concilii decretis, ibid. num. 31. 248
- Regulares circumscriptis exemptionibus de iure communis originaliter subdunt Episcopo, quoad legem jurisdictionis, ibid. num. 33. 248
- Extra claustra delinquentes si delinquant puniri possunt ab Ordinario loci tanquam Sedes Apostolicæ delegato in actu visitationis tantum, ibid. num. 34. 248
- Extra Monasterium delinquentes in causa mercedum, & miserabilium personarum indistincte conveniunt coram Ordinario, in istis vero casibus ita demum si eorum iudicium in partibus non habuerint, ibid. num. 36. 249
- Intra claustra delinquentes conveniunt sunt coram Superioribus, vel Confessoribus, non autem coram Ordinariis, aut alibi, ibid. num. 38. 249
- Privilegia regularium à Tridentina synodo præservantur, ibidem num. 39. 249
- Regulares delinquentes intra claustra, & extra ea delinquentes, ut puniri possunt ab Episcopo, qui debeant concurrere, ibid. num. 42. 249
- In prima instantia conveniri non possunt coram Ordinariis loco non in viti. c. 20. sess. 2. Concilii Tridentini, ibid. n. 44. 249
- Regulares etiam pro delictis extra locum exemptionis commissi ab Ordinario locum excommunicari, & suspendi, aut interdici non possunt, ibid. num. 47. 249

- Episcoporum censuræ in Regulares exemptos promulgare irritæ sunt, & non ligant defectu jurisdictionis, ibid. num. 46. 249
- Non tenentur regulares eorum exemptionem, utpotè notoriam contra Ordinarii locum allegare, ibid. num. 47. 249
- Bulla Pii IV. privilegia, & exemptiones regularium non sustinet, nisi quatenus contrarietur decretis Concilii Tridentini, ibid. num. 48. 250
- Regulares Sedi Apostolicæ immediatè subiecti, nec tacite, nec expressè possunt renunciare privilegio exemptionis, in c. Significasti, num. 79. de elec. 250
- Regulares omnes etiam Prædicatores, & Minores de jure communi sunt Episcopo subiecti, in cap. Nimis parvi, num. 3. de excel. Prælat. 250
- Sed ex privilegio sunt exempti etiam ratione delicti commissi, contrafacti iniuri, & rei sitæ extra locum exemptionis, ibid. num. 4. 250
- Regularis, qui ex dispensatione Apostolica matrimonium contraxit, est persona Ecclesiastica, & gaudet sui privilegio, in c. Nuper à nobis, num. 38. de bigam. 250
- Professi, & Clerici quoad privilegium fori à pari procedunt, in c. Magnus, num. 78. de obligat. et rationem. 254
- Regularibus assensibus se habere privilegia, &c. non tenetur Ordinarius sibi adhibere abque integralium exhibitione, in e. Sane, si secundo, n. 48. de off. & pot. Jud. Delegat. 252
- Vide in ver. *Exempti*.
Et in ver. *Monachi quoad exemptionem*.
Et in ver. *Abbas quoad exemptionem*.
- Regulares insurgentes maledicti contra Episcopum cum populi scandalo, an & quando ab Episcopo puniri possint, ibid. num. 57. 256
- Ex quid si ad aliam diocesium migraverint, d. n. 57. 256
- Regulares si uti voluerint privilegia contra jurisdictionem Episcopi, tenentur eorum eo illa exhibere, ibid. num. 59. 256
- Regularibus non potest Episcopus prohibere ne illicita negotia exercent, sed si in his notorie, & cum populi scandalo, delinquerent, ferendum Concilium Tridentinum cap. 14. sess. 25. de Regular. ibid. num. 61. 256
- Regulares qui studiorum causa ad universitates mittuntur, si in Conveniunt non habent, ab Ordinario puniuntur, in c. Quoniam, num. 4. de privileg. 256
- Regularis Lector in publica universitate si delinquit contra Institutum, an ex officio, an sit puniendus à Rectore ipsius universitatis, an verò à suis Superioribus, ibid. num. 5. & seq. usque in finem. 256
- Regulares extra claustra degentes non subdunt Episcopo, nisi ratione delicti, in c. Cum & plantare, num. 14. de privileg. 250

Regulares quoad Ieiunium.

- Regulares in sexta feria an teneantur carnis abstinere ex voto, an ex regula, in c. Explicite, num. 2. & seq. usque in finem. 256
- Et an, & quando teneantur ex voto ad observantiam Regulares, ibid. num. 3. 257
- Vide in ver. *Ieiunium*.

Regulares quoad Missas.

- Regulares Ordinum Mendicantium non consueverunt permittere, ut in suis Ecclesiis erigantur Capellæ perpetuo officinda à Presbyteris secularibus, neque ad id cogi possint, in c. Nos quidem, num. 69. de testam. 254
- Vide in ver. *Abbas*.

Regulares quoad Moniales.

- Regulares audientes confessiones Monialium ipsis subiectarum, aut bona Monasteriorum eorumdem Monialium administrantes non subdunt Episcopo jurisdictioni in vni Concilii Tridentini, in c. Cum Capella, num. 52. de privileg. 257
- Vide in ver. *Abbas*.

Regulares quoad negotia secularia.

- Regularis in seculo admissus ad Collegium Doctorum utriusque Juris, an de sui Superioris licentia in eo interelle, & suffragari valeat, in c. Non magnopere, num. 3. & seq. usque in finem. Ne Cler. vel Monach. 659
- Regularis qui in seculo juri civili operam dedit, de sui Superioris licentia promovere potest ad gradum Doctoratus, ibid. n. 6. 660
- Possunt regulares esse de Collegio Ecclesiastico, seu Doctorum juris Censorii, ibid. num. 14. 660
- Possunt possidere pro sui Monasterii utilitate ex sui Superioris licentia, ibid. num. 18. 660
- Procuratores esse possunt pro amico sui Monasterii etiam laico, ibid. num. 19. 660
- Excois ex claustris ad audienda leges, vel Medicinam, an sine excommunicatione ipso facto, an verò post lapsum duorum mensium, in c. Super specula, num. 48. Ne Cler. vel Monach. 687
- Tempus duorum mensium, quo elapso Ecclesiastici audientes leges, vel medicinam sunt excommunicati, quando inci-

- piat currere, ibid. num. 46. 687
- Audientes leges extra Monasterium si certum sit eos infra duos menses ad claustrum redire non posse, an statim ligentur excommunicatione, ibid. num. 47. 687
- Audientes extra claustra leges, vel medicinam post duos menses à die extra sunt excommunicati, licet ante eos pariterent, ibid. num. 48. 687
- Vide in ver. *Regularis*.
- Regulares ad curias Principum accedentes animo nocendi sunt ipso facto excommunicati, in cap. Dolentes, num. 62. de celebr. Missas. 588

Regulares quoad Novitios.

- Regulares Prælati quatenus cum cautela debeant Novitios ad professionem recipere, in cap. Ad Apostolicam, n. 59. de Regular. 385
- Regulares Prælati, qui admittunt Novitios ad professionem ante annum probationis elapsam, aut in Conventibus non designatis, quas penas incurrant, in cap. Nullus, num. 45. de Regular. 382
- Vide in ver. *Novitius*.

Regulares quoad nova loca, vel Monasteria.

- Regulares, qui multitudinem Novitiorum, & nova loca in dies recipiunt, corripiuntur, in cap. Cum sit ars, num. 15. de rit. & qualis. 436
- Vide in ver. *Monasterium quoad institutionem*.

Regulares quoad nullitatem professionis.

- Regularis, qui ex causa nullitatis professionis à Monasterio exiit de jure communi potest in seculo remanere quamvis causas nullitatis discutitur, in cap. Per laicum, num. 17. de iur. & iur. iur. 676
- Secus post Concilium Tridentinum, ibidem num. 18. 676
- Regulares qui nullitatem suæ professionis infra quinquennium deducere non poterunt, habent remedium restitutionis in integrum, in c. Si quis, n. 54. de Regular. 338
- Regulares preceptis se per vim, & metum, aut aliis nulliter professum fuisse, causas nullitatis infra quinquennium deducendum debent coram Superiore suo, & Ordinario, alia non est audienda, in c. Nullus, num. 27. de Regular. 330
- Regulares Prælati volentes aliquem à Religione expellere tantum nulliter professum, an teneantur servare formam à Concilio Tridentino præscriptam in c. 19. sess. 25. de Regular. ibid. num. 28. & seq. usque in finem. 330
- Regulares Prælati de jure communi poterant nulliter professos expellere etiam non adhibito Ordinario, ibid. num. 29. & 40. 330
- Regulares Prælati ex Concilio Meldensi prohibentur expellere Monachos professos non adhibito Ordinario, ibid. num. 33. 332
- Regulares tam subditi, quàm Prælati allegantes nullitatem professionis ob non servatam formam decretorum Clementis VIII. tenentur causas infra quinquennium deducere in S. Congregatione Concilii, ibid. num. 42. 332
- Restitutio adversus lapsum quinquennium, an sic concedenda Superioribus Regularibus, si subditi professionis nullitatem allegantibus, ibid. num. 43. 332
- Vide in ver. *Professio quoad nullitatem infra quinquennium*.

Regulares quoad obedientiam votum.

- Regulares non habent vellem, aut nolle, sed sunt mortuo mundo, & servo acquiescentes, in c. Non magnopere, num. 16. Ne Cler. vel Monach. 660
- Declinatur, ibid. num. 17. & 21. 660
- Regulares non habent vellem, nec nolle, in cap. Ad aures, num. 17. de tempor. ordnat. 363
- Regularis magis tenetur obedire suo Prælati, quàm Clericus seculari Episcopo, ibid. num. 18. 363
- Regulares in obediencia, & incorrigibiles excludendi sunt à conventu fratrum, sed non excludendi à Monasterio, in cap. Cum in Ecclesiis, num. 1. & seq. de major. & obed. 617
- Vide in ver. *Monachus quoad obedientiam*.

Regulares quoad Ordines, & Dimissorias.

- Regulares non possunt suos subditos ordinando dimittere, nisi ad Episcopum Diocesani in c. Cum olim, n. 15. de præscripto. 279
- Et quid si sine nulli Diocesis, ibid. num. 26. 279
- Prælati Regulares possunt prohibere suis subditis etiam ob crimen occultum ne ascendant ad Superiores Ordines, in c. Ad aures, n. 1. de tempor. ordnat. 363
- Prælati Regularibus ex Concilio Tridentino, an liceat extradiere occultos criminosis occultis non solum prohibere ascendere ad ordines, & dignitates, sed etiam eos suspendere à jam susceptis, ibid. num. 4. & seq. usque in finem. 363
- Episcopi, & Prælati regulares de jure communi non poterant suspendere criminosos occultos à susceptis ordinibus, ibid. num. 6. 362

- 3 Prælati regulares de jure communi majorem habet auctoritatem quoad impediendam subditorum promotionem, quam Episcopus, ibid. num. 16. 363
 4 Regulares suspensi ob crimen occultum à suis Prælati habent remedium recusus ad Sedem Apostolicam, ibidem num. 2. c. 364

Regulares quoad Processiones.

- 5 Regulares de jure communi tenentur ex magna causa comitari Episcopum personaliter tam intra, quam extra civitatem, & que sit magna causa, in c. Nimis parva, num. 3. de excess. Prælator. 330
 6 An per exemptiones releventur ab onere accedendi ad processiones ex magna causa indultas, ibidem num. 7. & seqq. 330
 7 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 10. 331
 8 Regulares exempti etiam Monachi hodie eorum possunt ab Episcopo ad publicas processiones accedere non obstantibus consuetudinibus, etiam immemorabilibus, ibid. num. 10. 331
 9 Nisi dubitet à civitate ultra medium nulliare, ibidem num. 11. 331
 Vide in ver. Processiones.

Regulares quoad Reformationem.

- 1 Regulares necesse est relucari Summo Pontifici reformationem indicentis, in c. Ne imitari, n. 136. de consue. 69
 2 Regulares intrantes religionem colligant, non excusantur à mortali culpa si regulam, quam profecti sunt, ad unguem non servant, in c. Cum causam, num. 33. de elect. 277
 3 Regulares tenentur vitam militare, & reformare ad prescriptum regulam, quam profecti sunt, etiam antequam Monasterium, vel religio ipsa à Superiore instituta, vel reformetur, in c. Monachis, num. 60. de stat. Monachor. 461
 4 Regulares utriusque sexus tenentur ad observantiam regulæ secundum primariam institutionem circumscripta privilegia Apostolica, in c. Recolentes, n. 4. & 8. de stat. Monach. 465
 5 Prælati regulares possunt inducere reformationem jura ipsorum indistincta, & eorum Monasteria sunt relaxata, & regula collapso, & ad illam omnes obligati, ibid. num. 5. & seqq. 465
 6 Regulares possunt regulam non consuetudinem imitari, ibid. 465
 7 Tenentur in subalternis Regula se conformare cum originalibus, influentia, licet religio ipsa à Superiore non reformetur, ibid. num. 9. 465
 8 Et que sint subalternia regula, ibid. num. 10. 465
 9 Religiosi loca debent reformari de religiosa duntaxat, non de secularibus, nisi in defectu religiosorum, in c. Inter quatuor, n. 2. de relig. domus. 499
 Vide in ver. Monasterium quoad reformationem, & secularitatem.

- 1 Regulares Canonici debent in claustris divina obsequia vigilare, nec hodie possunt exerceere curam animarum in Parochialibus annexis eorum Monasteriis, in cap. Quando, num. 3. de offic. ordinat. 585
 2 Regulares accedentes ad curiam Principis sine licentia Superioris sunt ipso facto excommunicati, ibid. num. 4. 585
 3 Regulares diligenter à suis Superioribus non prohibentur esse in obsequio aliquis Principis, vel Episcopi, ibid. num. 5. 585
 4 Sed hodie contra, num. 7. 585
 5 Revenientes concedi non possunt facultates degendi extra claustra, nisi ex gravissima causa à Sede Apostolica approbanda, ibid. num. 7. 585
 6 Regularium casus, an ab Episcopo, vel Abbate cognoscit, ac determinari debeant, distinguuntur, ut num. seqq. ibidem num. 9. 585
 7 Regularium exercitio quando agitur criminaliter in figura judicii spectat ad solam Episcopum, ibid. num. 10. 585
 8 Sed de penitentibus ad regulam Clausuralem cognoscit Abbas, ibid. num. 10. 585
 9 Regulares etiam puniuntur ab Episcopo tantum, quando agitur judicialiter, & ad penam ordinariam, ibid. num. 10. 585
 10 Regulares vagabundus, à quibus & quo Ordinario sit revocandus, & puniendus, ibid. num. 11. 585
 11 Regulares exempti tantum in civilibus, qualem in criminalibus respondere debent coram Superiore sacro, & non coram Ordinario, ibid. num. 14. 585
 12 Ex quid possit Constitutionem Gregorij XV. de conservatoribus, ibid. num. 15. 585
 13 Regulares delinquentes in casibus Constitutionis Gregorij XV. de Exemptionis privilegia, quoniam subint jurisdictioni Ordinarii, tamen puniri possunt etiam à suis Superioribus, ibid. num. 37. 585
 14 Idem in regularibus detentibus in Monasteriis post Decretum Urbani VIII. etiam cum minori numero, quam duodecim Religiosorum, ibid. num. 38. 585
 15 Regulares sunt subijcti Prælati suis ex obligatione surgente à voto solennis obedientie, quod tenentur esse de jure nature, ibid. num. 41. 585

Regulares quoad statum Regularem.

- 1 Regulares sunt Conducores Episcoporum in ut, & ad salutem pertinent animarum, in cap. Quod super his, num. 29. de major. & obed. 614
 2 Non habent velle, aut nolle, sed mortui mundo, & seculo acqui-

- parantur, in cap. Non magnopere, num. 16. Ne Cles. vel Monach. 660
 3 Declarant, ibid. num. 17. & 18. 660
 4 Retinent gemitus nobilitatem, jus sanguinis, suaratis, & Civitatis, ibid. num. 21. 661
 5 In maioribus favorabilibus veniunt Clericorum appellatione, ibidem num. 23. 661
 6 Prælatorum regularium appellatione, qui intelligantur, in cap. Ad aures, num. 3. de tempore. ordinat. 364

Regulares quoad successorem feudalem.

- 1 Regularis ex Ordine fratrum Predicatorum ad Episcopatum assumptus, an succedat in fructu aperto postquam qui consecratus Episcopos latissime discutitur, in c. Quia in Ecclesiis, n. 57. usque ad n. 108. de consue. 109
 2 Feuda secundum Canones possunt habere Clerici, Religiosi, & Episcopi, ibid. num. 98. 109
 3 Vassallus si fiat Clericus, vel Monachus in feudo non succedit, & si quod habet perdit, ibid. num. 101. 109
 4 Declaratur, ibid. n. 61. & seqq. usque ad n. 66. 109
 5 Feudum ita demum transit in Monasterium si tale requirit servitium, quod à Religioso vassallo, vel Monasterio possit fieri, per se, vel per alium caput, in aliis feudis, ibid. num. 60. & seqq. usque ad n. 66. & num. 79. usque ad num. 103. 109
 6 Declaratur, ibid. num. 107. 109
 7 Feudalia jura in excisione Regularium à successione feudi solummodo contemplantur eorum inhabitantem ad servendum, ibid. num. 61. 109
 8 Feudum si sit fuerit apertum ante, si post professionem vassalli transiit in Monasterium, si servitium p. sunt honeste à Monacho, vel Monasterio per se, vel per alium haberi, ibidem num. 65. 109
 9 Homagium, & Sacramentum fidelitatis honeste à religioso vassallo prestatum possit per seipsum, ibid. num. 71. 109
 Vide in ver. Feudum quoad in monachis solentia.
 10 Feudum regulari ad Episcopatum assumptum transiit in Ecclesiam, si servitium honeste prestatum possit per se, vel per substitutum, ibidem num. 81. & seqq. usque ad num. 103. 109
 11 Monachus factus Comes per Papam succedit in feudo aperto, postquam factus est Comes, ibid. num. 82. 109
 12 Feudum proveniens ab Ecclesia Romana est Ecclesiasticum, & jura feudalia excluduntur à successione feudi Clericos, & Monachos ad illud non extenduntur, ibid. num. 101. & 103. 109
 13 Religiosus, & Episcopus si fiat Vassallus Ecclesie Romanæ, non detinet miles Christi, ibid. num. 104. 109
 14 Feudum apertum à Religioso ad Episcopatum assumptum transiit in Cathedrali Ecclesia, quoad commendatum dominum, utilis durante vita naturali ipsius Episcopi, ibid. n. 105. & 109. 109
 15 Feudalia jura, quæ ex fin. natura non transiunt, nisi ad hæredes, sanguines, ut Regnum, Ducatus, & Baronia, non transiunt in Monasterium, vel Ecclesiam, sed remanent generi, ibidem num. 106. 109
 6 Declaratur, ibid. num. 107. 109
 7 Monasterium an succedat in feudo, in c. In presencia, num. 68. de probat. 137

Regulares quoad transitum ad aliud Monasterium, vel Ordinem.

- 1 Regularium personarum totius Conveniunt, an possint ad fructuosum Ordinem se transferre, licentia petita, licet non obtenta, in c. Recolentes, n. 17. 14. & seqq. de stat. Monachor. 466
 2 Translatioem unius Conveniunt ad alium fieri possit de licentia Ordinarii, qui Auctoritas sentent, ibid. num. 31. 466
 3 Transitus ad fructuosum Religionem cuius facultas permittitur singularibus personis, quam Conveniunt, vel Ordini, ibidem num. 28. 467
 4 Concilium Lugdunense de transitu totius Conveniunt, vel Ordinis, in an habeat locum in Ordinibus non revocatur, ibid. num. 30. 467
 5 Regularis translati à Religione fratrum Minorum ad tertium Ordinem S. Francisci recuperat jus succedendi in bonis suis post translationem delatis, ibid. num. 39. 468
 6 Subijciuntur regulares Superiores illis religionis, ad quam canonice sunt translati, num. 40. 468
 7 Regularis non cogitur inire ad alium religionem transire, nisi propter dementia, ibid. num. 53. 470
 8 Regulares de licentia Sedis Apostolicæ ad laxiorem Religionem ejusdem Ordinis transiunt, & an per alium amant in prohibitionem stare, & quæ iterum profecti tenentur, in c. Ad Apostolicam, num. 34. & seqq. usque in fin. de regulat. 383
 9 Duobus modis transire possit regularis ab uno ad aliud Monasterium, ibid. num. 35. 383
 10 Regularis translati de fructuosum ad laxiorem ejusdem Ordinis ex consuetudine illius admittuntur ad officia, & dignitates locum de religiosis, ibid. num. 47. & 63. 384
 11 Translati regularium canonice fieri debet, ibidem num. 14. 384
 12 Regularis transiens ad fructuosum Religionem licentia petita, licet non obtenta non peccat, in c. Constatulationi, num. 9. de Apostolat. 818

- Regularis canonice translati ad actiorem religionem non potest redire ad primum Ordinem abique licentia Papae, ibid. n. 10. 118
- Regularis translati ad alium Ordinem sine legitima licentia non potest ibi promovere sine dispensatione Superioris regularis si transiit per publicam, quod si occultus, nulla eget dispensatione, ibid. n. 13. 118
- Regularis transiens ad laxiorem religionem licentia petita, sed non obenta, peccat mortaliter, ibid. n. 15. 118
- Sed non dicitur peccat Apostolica, & cur, ibid. d. n. 17. & 18. cum duob. seqq. 118
- Regularis ad alium Ordinem transiens nihil habet commune cum primis, in c. si transiit, n. 72. de probat. 118
- Et defuit esse fidei Monachis, ibid. n. 73. 118
- Et reuelatur secundum indicatam Ordinem, ad quem transferitur, ibid. n. 74. 118
- Regularis sua culpa translatus ad religionem incapaci ad capacem non recipitur, per succedendum, ibid. n. 77. 118
- Regularis translatus ad religionem incapaci non succedit in hereditate fibi delata ante translationem, atque agitur per venientes alio iudicio, ibid. n. 76. 118
- Et quid si non dicitur ibi agitur, ibid. n. 77. 118
- Regularis reus sanctioris vitae ad actiorem Ordinem transire potest licentia petita, licet non obenta, etiam si prima religio super hoc sit privilegiata, in c. Licet, n. t. & t. de regulat. 118
- Declaratur, ibid. n. 21. & 23. 118
- Privilegium aliquibus religiosis concessum de non transiendo ad actiorem, intelligitur de transiitio discreto, ibid. n. 22. & 23. 118
- Vide in ver. *Monachus quod transiit*.
- Regularis si manet debet in ea vocatione qui vocati sunt, in d. cap. Licet, n. 8. de regulat. 118
- Nec transire debent ad aliam religionem sine magna necessitate, vel utilitate, can. sub. d. n. 7. 118
- Manere qui debet in sua vocatione, nisi instinctu Spiritus Sancti ad perfectiorem vitam inducatur, ibid. n. 10. 118
- Regularis petita, licet non obenta licentia transiit ad fratriorem religionem auctoritate propria, vel potius Spiritus Sancti, & sic iuxta divinum naturalem, ibid. n. t. & seqq. d. n. 19. 118
- Prelatus regularis sine iusta causa denegare licentiam subdito transiendi ad actiorem religionem mortaliter peccat, ibid. n. 15. 118
- Regularis, ut transire possit ad actiorem religionem licentia petita, licet non obenta, requiritur primo, ut secunda religio sit fructuosa quoad actuale observantiam, ibid. n. 19. & 20. 118
- Secundo, ut prima religio non sit super hoc specialiter privilegiata, ibid. n. 21. 118
- Tertio, ut transiit non redeat in iacturam, vel infamiam veteris religionis, ibid. n. 24. & seqq. usque ad finem. 118
- Quarto, ut transiit non moveatur ex temeritate, vel levitate, sed zelo sanctioris vitae, ibid. n. 30. 118
- Et quomodo de huiusmodi rebus conquire debeat, ibid. n. 31. 118
- Et quid si de hoc probabiliter dubitatur, ibid. n. 32. 118
- Et quando dicatur probabiliter dubitari, ibid. n. 33. & 35. 118
- Quinto, ut licentiam petat a suo Praefato immediato, ibid. n. 36. 118
- Et an debeat eam petere etiam a Conventu, ibid. n. 37. & seqq. 118
- Secundo, ut sit recte, vel expresse professus, ibid. n. 40. 118
- Septimo, ut sit subditi, non autem Praefatus, ibid. n. 41. 118
- Octavo, ut licentiam petat ante transiitum, ibid. n. 44. 118
- Nono, ut eam petat cum humilitate, & parati, ibid. n. 45. 118
- Decimo, ut causam sui transiitis assignet Praefato suo, ib. n. 46. 118
- Undecimo, ut debito tempore expectet responsum, ibid. n. 47. 118
- Et quid si Praefatus non respondeat, aut non probabiliter, ibid. n. 48. 118
- Duodecimo, ut, si confiter Praefato secundum regulam paratam esse illum recipere, ad quam recte se transiit, ibid. n. 49. 118
- Decimo tertio, ut veniat cum litteris dimissoria Praefati sui, ibid. n. 50. 118
- Quod si venerit sine dictis litteris, quid facere debeat Praefatus licet et rector, n. 51. 118
- Regularis non potest transire ad religionem, in qua remittitur vivitur, ad minus eam melius observantiam, sed cum dubitatur, an secunda religio sit actiore, Superioris iudicium est requirendum, ibid. n. 52. 118
- Privilegium Cisterciensium, & Societatis Iesu ne illorum professi transire possint ad actiorem Religionem sine licentia Superioris obentis, non gaudent alia Religiosorum per communicationem, ibid. n. 53. Sed si Superior licentiam praeferat, de qua agitur, recommendanda est ad primum Superiorem, ibid. n. 54. 118
- Regularis qui ad actiorem transiit, ut vocari potest, si prior Ecclesiam emittit laudatur, ibid. n. 55. 118
- Et hoc per viam iura communis si teneat regularis, vel per viam restrictionis, si non teneat, ibid. d. n. 57. 118
- Regularis petita licentia praefatur bono zelo ad actiorem Religionem transire, ibid. n. 58. 118
- Quod si de hoc dubitatur, recommendandum est ad Superiorem, ad quem subditi spectant, si vult transire, & requiritur eius licentia petita, & obenta, ibid. n. 59. 118
- Regularis quibus conjecturas deprehendatur transiit ad actiorem

- Ordinem ex causa temeritatis, & levitatis, ibid. n. 33. 118
- Canonici Regularis qui non potest vivere sine cubiculis, dicitur transire ad Monachos ex temeritate, ibid. n. 34. 118
- Regularis transiens ad fratriorem Ordinem non alienatur, sed in melius committitur auctoritate Superioris, ibid. n. 35. 118
- Novitius potest ad aliam Religionem transire sine superioris licentia, ibid. n. 40. 118
- Prelatus an possit ad fratriorem Religionem transire petita, licet non obenta Superioris licentia, ibid. n. 41. 118
- Quid si habeat aliam Superiorem circa Papam, ibid. n. 42. 118
- Et quid si sit Papae immediate subiectus, ibid. n. 43. 118
- Regularis an possit transire ad actiorem, si petita licentia Praefati ad respondendum, aut non probabiliter, vel sine causa licentiam denegat, ibid. n. 44. 118
- Regularis discipulus & Monasterii, ut transiat ad actiorem Religionem antequam confiter esse paratam esse illum recipere, si iugiter est, & apostolica, ibid. n. 49. 118
- Temeritas ad actiorem ordinem non petita licentia, an sit irrita, si aut regularis ad primum ordinem revocari possit, ibid. n. 52. & seqq. usque ad finem. 118
- Quid si transiit ex temeritate, sine levitate, ibid. n. 53. 118
- Et quid si ex eo melius frangi, ibid. n. 54. 118
- Licentia transiendi ad fratriorem ordinem peti debet a Monacho ex honestate, non autem ex necessitate, ibid. n. 55. 118
- Contrarium, ibid. n. 59. 118
- Regularis transiens ad actiorem non petita licentia praefatur motus ex animi levitate, ibid. n. 57. 118
- Religio tota, seu domus Religiosa, an possit ad fratriorem Religionem transire, ibid. n. 61. 118
- Monialis quoad transiitum ad alium Monasterium.
- Vide in ver. *Monasterium*.
- Canonici Regularis si sint Monachi Religiosi actiores, manet Monachus, sed si laxiori redeat compellitur, in cap. Sancti, t. de Regular. 118
- Frater Predicatoris est profectus Regulari Sancti Augustini, & quae laxior est, tamen per Constitutiones actiorem vitam ducunt, quod Monachi, ibid. n. 7. 118
- Et transiendo ad Monachos apostolici non effugiant, ibid. n. 6. 118
- A Religio major, in qua remittitur vivitur, si potest transiit ad minus eam melius observantiam, ibid. n. 19. 118
- Quod iuxta habet si totus ordo sit collapsus, nec sit super reformationem, alia secus, ibid. n. 20. 118
- Regularis, qui zelo sanctioris vitae transiit ad actiorem Religionem non petita Superioris licentia permittitur dispensative in ea remanere, licet de rigore cogas licet se redire ad primum, ibid. n. 21. 118
- In transiit de una ad aliam Religionem secundum Theologos non ascenditur, quia sit superior, seu durior, sed quia sit perfectior, seu fructuosior, ibid. n. 30. 118
- Sed contra secundum Canonistas, ibid. n. 31. & seqq. 118
- Religio Predicatorum cum ad primum sit principatim instruita alia est perfectior, & ex omni alia licet ad eam transire, ibid. n. 32. 118
- Etiam in Carthusiensi, ibid. n. 33. 118
- Sed & converso ex Ordine Predicatorum ad alios transire non licet, nisi in illo fuerit melius Religio, ibid. n. 34. 118
- Contrarium, ibid. n. 35. & 38. 118
- Canon sit regularis Theologorum subilectibus in transiit de una ad aliam Religionem attendunt solum, qui sit actior, distinctior, durior, vel fortior modus vivendi, ibid. n. 35. 118
- Et hanc opinionem servat Curia, ibid. n. 36. 118
- Carthusiani transiens ad Predicatores potest, tanquam apostolicus, ibid. n. 37. 118
- Sed ad Carthusianum deat transire ex quoque Religione etiam Minorum, & Minorum de Obsecratione, vel Capucinorum, ibid. n. 39. & 60. 118
- Et quid de Breve Camaldulensi, ibid. n. 61. 118
- Ad Eremitas Camaldulenses ex Indulso Gregorio IV. transire licet ex quoque Ordine, etiam in Carthusianum, licentia petita, licet non obenta, ibid. n. 62. 118
- Ex in hodie sit locus huiusmodi indulto, ibid. n. 63. & n. 64. 118
- Ad militares Ordines Curia non deat transiitum ad Religiosum Mendicantium, vel non Mendicantium etiam laxiorum, ibid. n. 65. 118
- Regularis professus in laxiori Religione, an teneatur adimplere votum simplex, quod prius promissit de intrando Religione actiorem, ibid. n. 66. & seqq. 118
- Cistercienses ut transire possint ad fratriorem Ordinem, non sufficit licentia Abbatis petita, nisi etiam sit obenta, in cap. Non, si vobis, n. 11. 55. & 10. de Regular. 118
- Monachus, vel Conversus transiens ad aliam Religionem sine licentia Abbatis per censuram Ecclesiasticam regredi compellitur, ibid. n. 16. 118
- Vide in ver. *Monachus quod transiit*.
- Cisterciensis transiens ad Carthusianum non petita sui Abbatis licentia, si sit ante curiam relaxatus primo Monasterio, ibid. n. 18. & seqq. usque in finem n. 19. 118
- Transiit ad actiorem Religionem, ut sit licitus, quae requiruntur, ibid. n. 20. 118

- 1 Regularis ut ex una ad aliam religionem transire valeat, & cuius licentia requiritur distinguitur, in c. Dilecti, num. 7. & seq. usque ad num. 36. de renouatio. 346
- 2 Quid si transire velit ad fructuorem, ibid. num. 36. 346
- 3 Et quid si ad parum, ibid. num. 8. 347
- 4 Et quid si ad laxiorem, ibid. num. 10. 346
- 5 Regularis transire potest ad alioquin religionem de licentia sui Prelati inane disti petita, licet non obtineat, ibid. num. 6. 346
- 6 Nec est necessarium eam petere à Conuento, licet sit tutus, ibid. num. 7. & 10. 346
- 7 Regularis non potest transire ad parum religionem sine legitima causa, nisi de licentia Papae, ibid. num. 8. 346
- 8 Et an huiusmodi licentia suffragetur etiam in foro poli, ibid. num. 9. 346
- 9 Et an inferioris à Papa ex iusta causa possint huiusmodi licentiam indulgere, ibid. num. 10. 346
- 10 Quid si Monasterium sit exemptum, ibid. num. 11. & 12. 346
- 11 Et quid si sit subiectum Episcopo, ibid. num. 14. 347
- 12 Tridentinum Concilium nihil a se inuicem super transitu regularium ad fructuorem, vel parum religionem, ibid. num. 11. 346
- 13 Episcopus non possit dispensare, ut regularis monasterium non exemptum transiret ad aequalem religionem, ibid. num. 14. 347
- 14 Quid si monasterium, ad quod sit transitus, sit in aliena diocesi, ibid. d. num. 14. 15. & 16. 347
- 15 Et quid si utrumque monasterium sit in diocesi ipsius Episcopi, ibid. num. 17. 347
- 16 Regularis ex iusta causa transire possit ad parum religionem vixit licentiam Abbatis, requiritur etiam licentia Conuentus, ibid. num. 18. & seq. 347
- 17 Secus si transire velit ad fructuorem, & quæ sit ratio differentie, ibid. num. 19. 347
- 18 Regularis non transiret ad laxiorem sine causa, solum Papa potest dispensare, ibid. num. 20. 347
- 19 Sed talis dispensatio non excusat quoad Deum, ibid. num. 21. 347
- 20 Regularis ut transiret ad laxiorem ex legitima causa etiam inferioris à Papa possunt dispensare, ibid. num. 23. 347
- 21 Et qui tunc isti inferiores si monasterium sit exemptum, ibid. num. 24. 348
- 22 Et quid si sit subiectum Episcopo, ibid. num. 25. 348
- 23 Et an requiratur etiam licentia Conuentus, ibid. num. 26. 348
- 24 Sed contra, quia solum Papa dispensat ex causa super transitu ad laxiorem, ibid. num. 27. 348
- Mendicantes quoad transiunt ad non Mendicantes.
- Vide in ver. *Fratres Mendicantes*.
- 25 Regularis cuiusque facultas vigore prohibetur à Concilio Tridentino transire ad laxiorem religionem, ibid. num. 34. 348
- 26 Etiam si iusta causa subsit, & refellitur opinio contraria, ibid. num. 37. 348
- 27 Regularis non transiret ad laxiorem religionem, quæ sit causa legitime dispensandi, ibid. num. 36. 348
- 28 Quid de causis infirmitatis, ibid. num. 37. & 40. 348
- 29 Et quid de causa senectutis, ibid. num. 38. 349
- 30 Et quid si religiosus sit excois fratribus, vel infamia notatus, ibid. num. 39. 349
- 31 Et quid si feruetur in signatura gratiæ, & in sacra Penitentiaria, ibid. num. 40. 349
- 32 Regularis unus Ordinarius, si in secundo Ordine, ad quem transiuit, recipit Sacerdotium, ad primum Ordinem rediens in eo liberè ministrabit, in c. Ex parte, d. t. de tempor. ordinat. 346
- 33 Regularis transiens à fructu ad laxiorem religionem absque Sedis Apostolicæ licentia, an sit apostasus, & excommunicatus, aut saltem suspensus, in cap. Consuetudini, num. 7. de apostas. 347

Regulares quoad votum Paupertatis, & Castitatis.

- 3 Regularibus utriusque sexus, an liceat habere annuos redditus nomine Conuentus, ac de futuris superiorum licentia, & ad eorum nutum, in c. Monachi, num. 1. & seq. usque ad finem, de stat. Monachor. 415
- 3 Peculi, seu administrationis bonorum stabilitum tres sunt species, & quæ illarum sit Regularibus prohibita à Concilio Tridentino secundum opinionem Navarri, ibid. num. 1. 415
- 3 Regularis cui conceditur à Superiore administratio alienæ villæ cum onere solvendi certam portionem Monasterii, an possit de residuo disponere in suos usus sine proprietatis vicio, ibid. n. 3. & num. 40. & seq. 415
- 3 Administratio bonorum stabilitum, an possit per generalem Ordinem concedi aliqui regulari ad vitam, & an licet esse Generali, vel successori illam revocare, ibid. num. 4. 10. & 15. 415
- 3 Opiniones nonnullorum Theologorum circa peculium regularium referuntur, ibid. num. 7. & seq. 416
- 3 Constatuntur in terminis juris communis à num. 13. usque ad num. 44. 416
- 3 Et in terminis Concilii Tridentini à num. 45. usque in fin. 416
- 3 Reuocatur etiam non Officialis potest habere peculium non superfluum, seu annuos redditus ad suos honestos usus de Superiorum licentia, & dependente ab eorum voluntate, ibid. num. 8. 416
- 3 Conuentionum, ibid. à num. 49. usque in fin. 416
- 3 Peculium regulari concedunt, vel simpliciter, vel cum facultate administrandi liberè, prout ei videbatur, & placebat, an in-

- tellegatur in usus licitos, & ad arbitrium boni viri, ibid. n. 9. & 16. 416
- 3 De iure communis regularibus non permittitur habere peculium, seu annuos redditus, vel bonorum stabilitum administrationem, ibid. num. 10. 416
- 3 Poma in regularibus proprietatis à iure communi statuta quæ sit, ibid. num. 11. 416
- 3 Necessitas nisi sit extrema non excusat à vicio proprietatis regularium, qui aliquod celas Superiori, aut detinet eo invito, ibid. num. 15. 416
- 3 Regularis potest habere peculium administrationem in usus licitos de licentia Abbatis, quibus fundamentum probetur de iure communi, ibid. num. 16. usque ad num. 44. 416
- 3 Regularis datus executor ad distribendum non dicitur habere bonorum administrationem, ibid. num. 17. 417
- 3 Regularis licet est in apice proprietatis, licet & usufructus, vel usus poma, ibid. num. 18. & 41. 418
- 3 Regularis Capellani Papæ recipient de servitio portionem sicut alii, sed tamen non possunt, ibid. num. 35. 418
- 3 ut Regularis habet beneficium ad votum amovibile in capitulo non repugnat voto paupertatis, nec Concilio Tridentino, ibid. num. 41. 419
- 3 Concilium Tridentinum quod statum circa Regularium proprietatem, ibid. num. 44. & seq. usque ad n. 68. 420
- 3 A Concilio Tridentino probatur Regularibus non solum proprietatem, & possit quorumcumque bonorum, sed etiam eandem detentio etiam nomine Conuentus, ibid. num. 47. 420
- 3 Mobilium usus permittitur regularibus à Concilio antequam Superiori tradantur, & Conuentui incorporantur, ibid. num. 46. 420
- 3 Administratio bonorum stabilitum non permittitur à Conuento, nisi Officialibus temporibus Monasterii, ibid. num. 48. & 74. 420
- 3 Administratio peculii etiam dependet à voluntate Superiorum, & ad eorum nutum prohibita est à Concilio Tridentino Regularibus non Officialibus, ibid. num. 49. & seq. usque ad num. 74. & 71. 420
- 3 Non licet Regularibus habere usum superfluum bonorum mobilium etiam de licentia Superioris, & dependente ab illius voluntate, & nutu, ibid. num. 50. 420
- 3 Regularis tenens mobilis superfluum, aut immobilis à culpe, vel à poma ipso facto incurritur non excusatur propter dispensationem Superiorem, ibid. num. 51. 420
- 3 Prelatus Regularibus afferentibus se posse concedere licentiam vendendi mobilia superflua, aut immobilia quorumcumque fidei non adhærens, ibid. num. 52. & 69. 420
- 3 Regularibus non licet ex dispensatione Superioris habere administrationem peculii, etiam in usus licitos, ibid. num. 54. & 56. 421
- 3 Regularis habens administrationem cum facultate dispensandi de fructibus in quocumque usus dicitur habere usum fructuum, ibid. num. 55. 421
- 3 Pecula etiam non superflua administratio interdicta est Regularibus à Concilio Tridentino, ibid. num. 50. 421
- 3 Decreta Clementis VIII. circa Regularium proprietatem expugnantur, & confirmantur cum c. fessas, de Regular. Conc. Trid. ibid. num. 65. & 69. 421
- 3 Differentia inter bonam proprietatem, & aliunde quæritur à Regularibus recipitur à Concilio Tridentino, & à decreto Clementis VIII. ibid. num. 70. 421
- 3 Bona undecunque à regularibus acquisita cum ceteris Monasterii bonis confundi debent, ut communia inde victus, & vestitus omnibus suppeditantur, ibid. num. 71. 421
- 3 Regularibus non possunt concedi à Superioribus bona stabilia etiam ad usufructum, vel usum administrationem, aut commendam etiam depositi, aut custodiæ nomine, ibid. num. 73. 421
- 3 Superiores regulares non possunt habere administrationem temporum bonorum Regularium, ibid. num. 74. 421
- 3 Administratio temporaliu bonorum monasterii à Clem. VIII. non Officialibus demandatur, id est, capellani, depositario, & dispensatori, ibid. num. 74. 421
- 3 Regularis non excusatur per observantia decretorum Clementis VIII. hoc potest, quod usu recepta non fuerit, ibid. num. 75. 421
- 3 Non licet Regularibus interpretari Decretum c. fessas de Regular. ibid. num. 76. 421
- 3 Bona stabilia etiam in administrationem Regulari concedi non possunt, in c. Joannes, n. 16. de rebus. 421
- 3 Quo preterito regularis sit executor proprietatis, in cap. Ad Apostolicam, num. 61. de Regular. 421
- 3 Regularis non potest aliqui etiam minimum possidere remquam propriam, sed votum debet incontinenti rigore Prelati fieri, aliquem moraliter peccat, in cap. Cum ad Monasterium, num. 3. & seq. usque ad num. 12. de stat. Monachor. 421
- 3 Regularis deprehensus in vita aliquem proprietatem habere, canonica monitione promissa ex illius à Monasterio, & à alio iudicio destituitur, & ab alio Monasterio recipitur, ibid. num. 7. 421
- Vide in ver. *Monachus quoad proprietatem*.
- 3 Regularis deprehensus in morte habere proprietatem, debet restitui, ibid. 421

- ipſi ſubterranei extra monaſterium in ſequitium in ſignum perſonationis, in d.c. Cũ ad Monaſterium, num. 8. & 13. de ſtatu Monaſtorio.
- 3 Nec pro ipſo orandum, ibid. num. 10. 476
- 3 Regularis, qui in novis articulo non reſignavit proprium, non debet in comenſario ſepeliri, & de ſacdo ſepulchrum exhumari debet, ſi fine ſcandalo fieri poſſit, ibid. num. 11. 476
- 3 Religioſi proprietatem non debent tota cum ipſo ſubterranei, ſed aliqua pars illius, ibid. num. 12. 476
- 3 Sed inſerua in vna debet converſi in utilitatem Eccleſie, ibid. num. 13. 476
- 3 Regulari non debet manus ſecre minimum ſibi oblatum accipere, ſed illud recte eſt defendendum ad manus Superioris, ibid. num. 14. 476
- 3 Et hodie debet incorporari, & conſendi cum reliquiſ bonis monaſterii, ibid. num. 15. 477
- 3 ſi Regulari legatur fundus, ſi tunc habeat uſumfructum, poſſit illum habere ſecundum opinionem Vincentii, ibidem num. 16. 477
- 3 Conventum, ibid. num. 17. 477
- 3 Caſtitas cultioſa, & abſolutio proprietatis ſunt eſſentialiter annexa regulari Monaſiali, ibid. num. 44. 478
- 3 Papa an poſſit diſpenſare cum Regulari, ut habeat proprium, vel uxorem ſuam.
- Vide in vtr. *Papa quoad diſpenſationem.*
- 3 Proſit ſunt mortui mundo, nec ſunt vocandi ad vitam humanam occasione cuiuſcuſque eventus, ibid. num. 51. 478
- 3 Conventum, ibid. num. 51. 479
- 3 Matthæus Apollolus diſcit reſolvi diſpenſare cum Iphigenia monaſiali, ut habere p. ſicet propter bonam ſocietatem, ibid. num. 52. 479
- 3 Sed vide, num. 76. 480
- 3 Caſtitas, & paupertas ſunt annexa regulari Monaſiali de iure poſitivo, ibid. num. 57. 479
- 3 Religioſi perſeverant Religioſi, inhabilis eſt ad matrimonium non cum ſuorum, ſed ex natura, ibid. num. 61. 480
- 3 Imperator Federicus natus eſt ex matre Conſtantia quinquagenaria, quæ fuerat Monaſiali, ibid. num. 69. 480
- Reliqua Vide in vtr. *Abbaſcat Religioſus, Monaſialis, Monaſterium, Conventus, Claſſis, Preſbyter.*
- 1 RELATIO non eſt ſcanda ad precedentia, quando indueretur correctio iura communis, in cap. Conquerentes, num. 56. de offi. ordin. 589
- 3 Relatio fit ad precedentia cum omnibus qualitatibus, in cap. Conquerentes, num. 19. de Cleric. non reſol. 36
- 3 Relatio fit ad precedentia cum ſuis qualitatibus, in e. In preſentia, num. 110. de probat. 341
- 3 Relatio fieri debet ad proxima, in c. Qui Preſbyterium, num. 97. de penit. & reſol. 298
- 3 Eſt propter per relationem ad aliud ſubſiſcit etiam in his, quæ ſpecificam mentionem requirunt, in c. Cũ pro cauſa, num. 19. de ſent. exco. cum. 139
- 3 RELATIVA diſp. ſic non ſufficit in iis, quæ ſunt formalia, ut in quæſtione, in cap. Cũ pro cauſa, num. 19. de ſent. exco. cum. 339
- 3 RELATIVUM quia, Univerſitatem non comprehendit, in e. Ad hac, num. 61. de reſol. domib. 493
- 3 Relatum verè, & propriè dicitur eſſe in reſpectu, imò dicitur pari reſpectu, in c. Cũ pro cauſa, num. 26. & 30. de ſent. exco. cum. 339
- 3 RELAXARI debet de facto, quod de facto proceſſit, in e. Grave, num. 7. de offi. ordin. 598
- 3 Relaxare, & abſolvere, an & in quo diſſentiat, in cap. Oportet, num. 7. de reſol. 319
- 3 RELEGATUS in eo loco in quo relegatus eſt, interim neceſſarium domicilium habet, in cap. Significavit, num. 35. de Paroch. 311
- 3 Relegatus in civitate ſi domicilium ſuſtulerit, non teneatur ponere eum conventionali, & jurati, in c. Porrexit, num. 69. de regular. 376
- 3 RELICTUM modo licito quando dicitur, in c. Nimiſ prava, num. 27. de exceſſ. Prælati. 221
- 3 Relicta pro fratribus Minorum Eccleſie, reſtoris, officiis, & habitacionibus, ac vaſis, ſcribis, & veſtimentis ſubſiſtiſſimis officiis deditur, vel dedicandi ſuſtinentur, in cap. Nimiſ prava, num. 27. de exceſſ. Prælati. 221
- 3 Relicta ad pias cauſas integrè ſolvi debent infra ſex meſes, in c. Nos quidem, num. 7. de teſt. 260
- 3 Relicta Eccleſie ſi, ſiſt. Monaſterio conſtituendo debentur integra, etiam cum fructibus modè temporis, ibid. num. 8. 260
- 3 Relictum nullum ob incapacitatem cauſatum à prohibitione iura reſiſtenti potestatis capendi, & reſequendi habetur pro non ſcripto, ibid. num. 8. 260
- 3 Declaratur, & reſiſcit opinio Angeli de Perſona, n. 22. & ſeqq. 260
- 3 Relictum fratribus Minoribus, cenſetur factum principaliter pro anima, ibid. num. 21. 261
- 3 Relictum Religioſa ſub modo licito alius uſibus applicari non debet per Papam, quando reſiſcit alios ſubſiſtiſſimos cauſa quæ opera non implanitur, ibid. num. 31. 261
- 3 Relictum ſub modo illicito Religioſi incapaces ea conditione, ut quatenus impleri non poſſit de iure, vel de facto devotæ ad alium, an debeant alius uſibus applicari, ibid. num. 37. 261
- 3 Relictum fratribus Minoribus ſub modo illicito coſtituari poſſit

- ad alium uſum, non obſtante prohibitione cenſurarum, & adpenſatione reſiſti in eam communicationis, ibid. n. 38. 261
- 3 Relictum Alarii, ſeu Capelle exiſtente in Eccleſia fratrum Minorum pro Miſſa celebranda cenſetur relictum ipſis fratribus, ſicet & relictum Alarii, ibid. n. 67. & 71. 264
- 3 Relictum pro dote Alarii in Eccleſia fratrum Eremitarum anſiſtatur factum dote immortalis reſpectuſcente per Preſbyteros ſeculares imbi deſervientes, n. 73. 265
- 3 Paria ſunt reliquæ Eccleſie fratrum incapax, atque Alarii ſeu Capelle ibi exiſtente, n. 74. 265
- 3 Relictum ſub conditione ſi in Monaſterium intraverit, an debetur e. qui intravit, & poſtea exiſtens in cap. Porrexit, num. 57. de Regular. 376
- 3 in RELIGIONEM Divinam quod committitur, in omnium ſummarum iurium, in c. Vergetis, n. 17. de Heret. 97
- 3 Religioſes omnes excepti Cappuccinis, & Minoribus de Obſervantia habere poſſunt bona immobilia in communem, in c. Nimiſ prava, n. 18. de exceſſ. Prælati. 221
- 1 Religioſum ingrediens neci mortui quando, & quatenus neceſſe proceſſari, in cap. Perſonam, num. 9. de iis quæ viſunt. cauſ. 477
- 3 Religioſum evadit ingreſſi in adulta ætate dicitur poſſe peccata committere, & poſſe plangere, in cap. Cũ virum, n. 49. de Regular. 369
- 3 Religioſes plures in Concilio Lugdunenſi extiterunt, ibid. n. 17. 370
- 3 Religioſum ingreſſus propria autoritate infra annos pubertatis poſſit quodcumque exire, in cap. Si quis, num. 12. de Regular. 373
- 3 Religioſum ingreſſus in legitima ætate per vim, & metum ſi intra annum poſſit reclamare, & non reclamavit, eo claſſo exire, vel à parentibus revocari non poſſit, ibid. num. 18. 374
- 3 Et quid poſſit Concilium Tridentinum, in cap. 19. ſeſſ. 25. de Regular. num. 19. 374
- 3 Religio an teneatur nulliter proſeſſa ad alimenta, ibid. num. 33. & 74. 375
- 3 Religio una non poſſit ad aliam Religioſum etiam ſtrictius ordinari ſine ſine auctoritate Sedis Apoſtolice, in c. Reſolventes, n. 7. de ſtatu Monaſtorio. 468
- 3 Religioſum ſorum ſolus Papa poſſit approbare, ſeu conſanare, ibid. num. 14. 468
- 3 Episcopos & Prælatos regulares ſupprimere non poſſunt Religioſi à Sede Apoſtolica approbati, ibid. num. 15. 468
- 3 Religio ſtrictior non dicitur conſiderata primæ vitz regula, ſed habet reſpectu ad preſentem obſervantiam, & conſiderationes ultra regulam factas, in c. Ad Apoſtolicam, n. 49. de Regular. 389
- 3 Religioſum in ſuam animam prohibet melius eſſi quam nullatenus intrare, in c. Porrexit, num. 44. de Regular. 377
- 3 Religioſum ingrediens animo excedendi, ſed eam volumine, ut Deus immortem propitiolum ſuum ſatiſfaciat voto, ibidem num. 69. 377
- 3 Religioſum ingreſſus ex voto an exire poſſit ſine ulla cauſa ex ſola ratione libertatis, ibid. num. 70. 377
- 3 Religioſum diverſitas ſumitur ex ſine, ad quem ordinatur, in e. In preſentia, n. 100. de probat. 140
- 3 Religio poſſit eſſe medicum ex regula, licet aliquid ex eo membrum non mendicet, ibid. n. 114. 141
- 3 Religio una non poſſit eſſe diverſorum Ordinum, ibid. num. 91. & ſeqq. 139
- 3 Religio an fit una tantum, vel plures, & in quo diſſentiat, in cap. Sane, n. 11. & ſeqq. ad n. 24. de Regular. 355
- 3 Religio omnis hoc habet commune, ut quis ſe totaliter præbeat ad ſervitium Domini, ſecundum tria eſſentialia vota, ibid. num. 13. 21. & ſeqq. 355
- 3 Religioſa ſtatuſt eſt quoddam exercitium quo quis exercetur ad perfectionem charitatis, ibidem numer. 14. 26. & ſeqq. 355
- 3 Religioſes diverſificatur ſecundum diverſitatem operum, ad quæ ordinantur, ibid. num. 25. 355
- 3 Trem Religioſum diverſos alios exercitiorum, ibid. num. 26. 355
- 3 Religioſes eſſe conveniant in tribus ſubſtancialibus, tamen diverſificatur ſecundum diverſos fines ad illa tria ſubſtancialia ordinatos, n. 17. & 48. 355
- 3 Et quæſtus aliquos ſunt ordinati ad eodem fines, tamen dicitur diverſe propter diverſas induſtiones, habitus, & denominaciones, ibid. num. 18. & 20. 355
- 3 Religio ſecundum Theologos eſt una tantum, ſeu unum genus, licet plures ſint ſpecies, ibid. num. 21. 355
- 3 Religioſes omnes conveniunt in ſummo ſine, qui eſt Charitas, & in tribus ſubſtancialibus regulis, ibid. num. 22. 355
- 3 Et iſed non diſſerunt nisi per accidens, ibid. n. 23. 355
- 3 Sed contra, ibid. num. 23. & 24. 355
- 3 Religio principaliter ordinata eſt ad opera vitz contemplative, & quæ in oratione, & ſtudio conſiſtunt, ibid. n. 25. & 26. 355
- 3 Religioſes quodam ordinati ſunt ad opera vitz active, & aliquæ ad mixta, ibid. num. 26. 355
- 3 Et ad hoc unum alium quodam conſiſtunt in predicatione, & docerina, & conſiſtunt animarum, ut in Predicatoribus, & Minoribus, ibidem num. 27. 355
- 3 Quidam in Miſſis, & Templariis, & Hoſpitalariis, ibid. num. 28. 355
- 3 Quidam ad Hoſpitalitatem, & inferorum obſervantiam, ut in Ordine Cruciferorum, & S. Antonii Vincenti, in d. Sane, num. 29. de Regular. 355

- 3 Religioſum aliquo ſuſe ordinatz ad ſolitudinem, aliquo ad ſocietatem, quondam habent propriam in comuni, & quondam non, ibid. n. 30. 316
- 3 Religioſi major, ſeu perfectior an dicatur quæ habet opera conſummata, ibid. n. 31. 316
- 3 An verò quæ habet opera adivæ, ibid. n. 32. 316
- 3 Militares ordines ordinati ſunt ad effuſionem ſanguinis activam, non autem paſſivam, licet per acciſum etiam paſſivæ evenire poſſit, ibid. n. 33. 316
- 3 Quo cau propter Mariyrium ceteris religioſibus eſſent præferendi, ibid. n. 34. 316
- 3 Religioſum maioris, ſecundum Theologos attenditur priuscipaliter ex parte ſine, ſecundariò ex parte exercitii, ibid. n. 35. 316
- 3 Et quid ſi ſimilis Religioſum ſe idem, ibid. n. 36. 316
- 3 Diſcretio in religioſibus præſertim pœnitentiis, vigiliis, & huiusmodi obſervantiis, ibid. n. 37. & 40. 316
- 3 Religioſes quæ ordinantur ad docendum, & prædicandum tenent ſummum gradum, ſecundum verò quæ ordinantur ad conſummationem, ibid. n. 41. & 50. 316
- 3 Militæ opus dicitur noliſis aliis operibus activis, & cur, ibid. n. 43. 316
- 3 In Religioſibus ordinatis ad ſubventionem privatam proximi, priusmodi eſt infirmis recipere, ſecundum capiviſ redimere, tertium hoſpiti recipere, quartum ad ſuum victum manibus operari, ibid. n. 44. 316
- 3 Ad continentiam convenientia ordinatur maceratio corporis per abſtinentiam cibi, quam per ſubſtantiæ veltium, ibid. n. 45. 316
- 3 Vigiliis, nodis, & huiusmodi non perfectio, ſed perfectioſis inſtrumenta ſunt, ibid. n. 47. 316
- 3 Religioſes omnes conveniunt in comuni exercitio circa tria ſubſtantialia, ſed in obſervantiis variat, ibid. n. 48. 316
- 3 Religioſum præſentia triplex, ibid. n. 49. 316
- 3 Religioſem non am erigere permiſſum ad ſolum Papam, in c. Cùm & plantare, n. 1. de Privileg. 319
- 3 ad Religioſum permiſſum autem Deo exhibere, in c. Conſueſſus, n. 77. de ſeris. 97
- 3 Religioſes pluriſimæ, & Monaſteria per Papam ſuppreſſa, & eorum bona aliis pijs uſibus applicata, referuntur, in c. Relatum, n. 6. Ne Cler. vel Monaſt. 608

Religio ſtrictior, vel laxior.

- 3 Religio una ut ſit aliorum altera non attenditur an habeat ſtrictiorem regulam, ſed ut modo in ea actus viæ ducatur, in c. Licet, n. 2. de Regular. 394
- 3 Religioſiora, ſeu Domus religioſa an poſſit ſe ad ſtrictiorem religionem tranſferre, ibid. n. 61. 396
- 3 Vide in ver. Regularis quod tranſitum.
- 3 Religio ſtrictior non dicitur, quæ à principio ſue fundatiſ habet ſtrictiorem regulam, ſed in qua modo actus viæ ducitur, in c. Sane, n. 2. de Regular. 394
- 3 Fratres Prædicatores cœſi præſentem regulam S. Auguſtini, quæ laxior eſt tamen per Conſtitutiones actiorem vigiliis ducunt quam Monaſtici, ibid. n. 7. 394
- 3 Religio, ut dicitur actiorem tantum regulam, ſed etiam Conſtitutiones debent attendi, ibid. n. 7. 394
- 3 Religio quæ dicitur actiorem, ſeu diſtrictior, vel major, ibid. n. 14. & ſeq. uſque ad n. 76. 398
- 3 Religioſes actiores non ſunt, qui actiores habent obſervantias, ſed qui obſervant magis diſcretione ordinari ſunt ad ſuum ſinem, ibid. n. 49. & 51. 396
- 3 Carthusianorum ſtrictior clauſura cum abſtinentia à Carnibus in quocumque caſu præponderat aliis religionum aſperitatibus, ibid. n. 61. 397
- 3 Religio una ut ſit ſtrictior altera, non attenditur tempus inſtitutionis regulæ, ſed actualis obſervantia tempore tranſiſſis, in c. Non eſt vobis, n. 31. de Regular. 398
- 3 Vide in ver. Regularis quod tranſitum.
- 3 Carthusiana religio eſt alia religioſior ſtrictior, ibid. n. 31. 398
- 3 Vide in ver. Regularis, quod tranſitum.
- 3 RELIGIOſI Societati ſciliqz non poſſunt accedere ad publicas proceſſiones ex privilegio Gregorii XIII. in c. A Niſi prava, n. 8. de exceſſ. Palat. 320
- 3 Religioſi Societatis Jeſu, & eorum familiares Clerici obtinentur litteras Conſecrationis in omnibus caſibus ſive adſentes, ſive reſores, in c. Si Clerici, n. 16. de foro. compet. 355
- 3 Religioſi exentes ad audiendos leges, vel phyſica niſi infra decem meſes ad clauſum redeant, excommunicati ſunt, & alias poenæ incurrunt, de quibus in c. Non magnopere, n. 1. Ne Clerici vel Monaſt. 619
- 3 Religioſum non eſt proprietarias, qui emolumenta Collegiis non ſibi, ſed Monaſterio lucrantur, ibid. n. 5. 619
- 3 Religioſus ex ſententia D. Thomæ poſſet eſſe de Collegiis ſecularium magiſtrorum, ibid. n. 11. 661
- 3 Paſſenſium quorundam error qui ſtatim religioſorum Mendicantium diſtinctionem aſſerunt, conſiderat ad D. Thomam in opusculo iuſſu Clementis IV. edito, ab eodem approbato, ibid. n. 1. 661
- 3 Religioſi qui in clauſura audiunt leges, vel medicinam an ſint excommunicati, in c. Super ſpeculans, n. 2. Ne Clerici vel Monaſt. 613
- 3 Religioſi poſſunt competere lacrymari, legere, & orare, quam

- leges, & medicinam audire, ibidem n. 3. 613
- 3 Religioſus gravis delinquit æmendando licentia extra Monaſterium quàm intra illud, ibid. n. 1. 614
- 3 Noviti audientes leges, vel phyſicam non incidunt in poenam excommunicationis, ibid. n. 15. 614
- 3 Religioſi, & alii Eccleſiaſtici hic prohibiti, qui leges, vel medicinam legunt, ſive docent an ſint excommunicati, ibid. n. 18. & ſeq. uſque ad n. 31. & n. 37. uſque ad n. 47. 614
- 3 Religioſi qui leges, vel medicinam audiunt intra clauſura non ligantur ex communicatione ſecus extra, ibid. n. 31. 615
- 3 Religioſi, & alii prohibiti non excuſantur à poenis huius Conſtitutionis eo quod leges civiles audiunt ad intelligentiam Canonum, ibid. n. 31. 616
- 3 Religioſi, qui leges, vel phyſicam docent intra clauſura non ligantur conſtitutione, cap. Non magnopere, n. 1. Ne Clerici vel Monaſt. 616
- 3 Et quid ſi extra clauſura, ibid. n. 38. & ſeq. uſque ad n. 47. 616
- 3 Religioſi cur poſſunt prohiberi leges audire quàm docere, ibid. n. 41. 617
- 3 Religioſi ad quæ obligentur ultra communia Chriſtianorum vincula, in c. Exiſtente, n. 5. de obſerv. Jeſu. 618
- 3 Religioſi qui canones ignorat, reputant ſunt idiotæ, in c. Cùm ſit ar. n. 1. de ar. & qual. 435
- 3 Religioſi exempti ſi acti poſſunt executionem in ultimæ voluntatis poſſunt fuſpendere executionem conſentienti poſſunt coram Ordinario, in cap. Ex poſſit, ſi n. 5. de privileg. 265
- 3 Idem ſi fuſpendit adminiſtrationem Confraternitatis, vel Hoſpitalis, ibid. n. 14. 265
- 3 Religioſum eſt quicquid eſt ſacrum, ſed non eſt converſus, in cap. Ad h. c. n. 7. de R. elig. domib. 439
- 3 Religioſi an præſent poſſint Hoſpitalibus, ibid. n. 9. 491
- 3 Domus religioſa aggregata Conſiderationis eorum mores ſervare debentur, in c. Reſcribitur, n. 1. de ſtatu Monaſt. 465
- 3 Domus religioſa poſſet ex roto ſe tranſferre ad religionem ætius alterius Ordinis, ibid. n. 1. 465
- 3 Religioſus contra prohibitionem Prælati ſui ordinari non debet, in cap. Ad ſeres, n. 1. de tempor. ordinat. 362
- 3 Religioſus non poſſet obtinere prælationem abſque ſui Superioris licentia, poſtea, & obſentia, ibid. n. 3. 364
- 3 Religioſi etiam exempti poſſunt ab Episcopis ad executionem reſcriptis voluntatem, in cap. Tua nobis, n. 1. & 2. de Teſt. ſum. 182
- 3 Religioſus à Superiore privatus officio Executoris etiam ſine cauſa propter bonam obedientiam non poſſet contradicere, ibidem n. 31. 384
- 3 Religioſum locum nemo poſſet effacere ſine Episcopis authoritate, in c. De Xenodocho, n. 1. de Relig. domib. 485
- 4 Religioſi an poſſint habere bona ſua ad uſumfructum, vel uſum, aut adminiſtrationem de licentia Prælati, & dependente ab illius voluntate, in c. Inſtituitur, n. 1. Qui Cler. vel voren. 51
- 3 Religioſorum ſpecies diſtinguntur ex diverſitate religionis, in cap. Ad Apoſtolicum, n. 4. de Regular. 384
- 3 Religioſi non licet remeſſe conſueſſe ab uno ad aliud Monaſterium, ibid. n. 57. 385
- 3 Religioſi omnes approbatam regulam proſequentes, & eorum Conventus, & Noviti ſocii privilegio gaudent, in cap. Nullus, n. 4. & 14. de foro. compet. 48
- 3 Religioſus, qui iocoſi levitate ad horam diſmitit haberiſ, & alium aſſumit non incidit in poenam Apoſtaſis, in c. Si quis, n. 5. de foro. compet. 109
- 3 Religioſus qui adhæret, Religioſi ſunt, in cap. In præſentia, n. 1. de probat. 341
- 3 Religioſi an liceat in eorum oratorio, vel Monaſterio unam, vel plures habere Campanas, in c. Perantibus, n. 8. & ſeq. uſque in fine, de Privileg. 343
- 3 Religioſi etiam exempti non poſſunt Eccleſias, ſed decimas recipere de manibus laicorum abſque authoritate Dioceſani, in cap. Cùm & plantare, n. 3. de Privileg. 249
- 3 Religioſi in Eccleſiis ſibi pleno jure non ſubſtitui quæ ſe confequantur, in c. Cùm & plantare, n. 1. de Privileg. 249
- 3 Et quale in ſubſtituſ pleno jure, ibid. n. 6. 249
- 3 Religioſi poſſunt aliter conſentiri, quam propriis Prælati, ibid. n. 13. 249
- 3 Religioſus locum debet reformare de Religioſis duntaxat, non de ſecularibus, uſi in defectu religioſorum, in cap. Inter quos, n. 1. de Relig. domib. 494
- 3 Vide in ver. Regularis quod reformationem.
- 3 Religioſi an excommunicatione Cœſariæ, ſi quis ſuadente abſolvi poſſint per propium Prælatum, & ipſum habere, & ſi Prebiter, alioqui per Doctorem, in c. Cùm illorum, n. 6. & 11. de ſene. excom. 568
- 3 Religioſum licet non proſeſſam opprimere eſt ſacrilegium, & excommunicationis c. Ex publico, n. 40. de Conſec. Conſag. 448
- 3 Et impediendo religioſum propium eſt excommunicationis, ibid. uſque ad 41. 448
- 3 Religioſi Chriſtiani exentes ex ea moſ ſequitur, irregularitas eſt, etiam ſi periret, & diligeret, in c. Tua nor, n. 1. de Homod. 138
- 3 Religioſi prohibentur aliter conſentiri, quam propriis Prælati, in c. Cùm & plantare, n. 13. de Privileg. 249
- 3 RELIQUIAS vendere, vel paſſum uſendere, aut de novo invenire ſine licentia Papæ venerari non licet, in c. Cœſus eo, n. 1. 241

- num. 1, de Reliq. & veter. Sanctorum. 608
- Reliquie non debent extra capiam ostendi prelatum quantum casu-
falsi, ibid. n. 4. 602
- Reliquia novis an, & quando venerari liceat sine licentia Papae,
ibid. num. 5. 609
- Et quid post Concilium Tridentinum, n. 6. 609
- Reliquia non Canonizati in hodie possit Episcopus recognoscere,
& approbare, ibid. n. 6. & seq. usque ad n. 10. 609
- Reliquia novae Sanctorum Canonizati fecerit venerari, seu ad
illas devotionem habere non est prohibendum, ibidem num.
11. 609
- Reliquia portari possunt suspensa ad eorum dummodo id fiat
ex fiducia Dei, & Sanctorum, non autem superfluitate, ibid.
num. 12. 609
- Reliquie transferri possunt Episcopi auctoritate, ibid. n. 13. 609
- Reliquiarum translationes contra Concilium Moguntinum fieri de-
beant auctoritate Episcoporum, ibid. n. 14. 611
- REMISSIO extraordinario uti licet quando per ordinarium non
est sufficienter consultum, in c. Audi viam, num. 48. de Reliq. &
veter. Sanctorum. 606
- Dummodo tamen extraordinarium non fit à jure improbatum,
ibid. num. 49. 606
- Remedium juris quando suppetit non est recurrendum ad reme-
dium facti, ibid. n. 50. 606
- Remedio quolibet utendum est ad eum tantum finem ad quem est
introducendum, ibid. n. 51. & 52. 606
- Remedia fletiorum non sunt adhibenda ultra leviora sufficientia, in c.
Sacer, n. 37. de sent. excomm. 373
- Remedio ordinario quando locus esse possit non est consuepiendum
ad extraordinarium, ibid. n. 48. 374
- REMISSIONES Augustini Barboze Indici librorum prohibito-
rum adjecta ex sententia S. Congregationis Concilii, in c. Cibi
venit, n. 2. de judic. 37
- REMISSORIA non dant nisi articuli sunt irrelevantes, in cap.
Extirpare, & Qui vult, n. 64. de Praeb. 111
- Remota verbum quod importet, in cap. Confectu, n. 4. de
Consecrat. 191
- RENUNCIARE beneficio suo non possit Clericus sine licentia
Episcopi diocesis, in c. Admonet, n. 4. de renunciat. 319
- Renunciare non possit beneficium sine licentia Superioris propter
ejus prejudicium, ibid. n. 31. 321
- Renunciare libere possit Clericus non habens alias ligatus, ibidem
num. 36. 321
- Renunciare non possit beneficium in favorem duorum indulto,
nisi de consensu utriusque, in cap. Ad Apostolum, num. 1. de
Regalar. 383
- Renunciare possit juri etiam in favorem plurium in reductio,
quatenus tangit personam renunciantis, ibid. n. 22. 383
- Vide in vet. *Principio Renunciatio*.
- Renunciatio tacita inducit si quis consensit ut suum benefi-
cium alteri conferatur, in cap. Statutum, num. 17. de Re-
gular. 389
- Renunciatio facta in articulo mortis praesumitur in fraudem expo-
sitionis, in c. Sicut nobis, n. 12. de Regular. 389
- Praeterea inferior cum Capitulo an possit statum ut praebendatus
non possit praebendam suam renunciare, nisi de ipsius consensu,
in c. Significatum, n. 13. de praeb. 81
- Renunciatio beneficii facta sine Superioris auctoritate non tenet
etiam in prejudicium renunciantis, in c. Admonet, num. 6. de
renunc. 319
- Nec impedit cum agere contra invitum in beneficio sic renunciatum,
ibid. num. 7. 319
- Possit illo tamen amittere, ibid. vers. Adverte. 320
- Renunciatio ingredientis Religionem.
- Vide in vet. *Principio quod Renunciatio*.
- Renunciatio beneficio suo expressa, vel tacite illud repetere non
possit, in c. Ea transmissa, n. 1. de Renunciat. 328
- Renunciatio beneficio intelligitur eo ipso quod quis auctori bonae co-
latae Ecclesiae, in qua est beneficiatus, & habuit probationis
affirmam, licet postea non comparatur, ibid. n. 2. & 3. 328
- Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 3. 328
- Renunciatio non videtur quod sitam stricte est assumpta, in c. Nisi
essent, n. 10. de Praeb. 107
- Renunciatio praesumitur facta in fraudem Pensionarii si benefi-
cium consuepiendum renuncians coartatur, ibidem num.
12. 107
- Renunciatio beneficii an fieri possit sine auctoritate superioris, in
cap. Admonet, n. 4. de Renunc. 321
- Quid de beneficiis curatis, ibid. n. 5. 321
- Et quid in beneficiis simplicibus personalem residentiam requiren-
tibus, ibid. n. 6. 321
- Et quid non requirentibus residentiam, n. 8. 321
- Et quid si Clericus ad illius titulum fuerit ordinatus, ibid. vers.
Modo. 321
- REPETIRE, Verba qua reperiuntur, five qua reperiuntur tem-
poris obitu aut legum conditionale, in c. Prudentes, n. 13.
de Donat. 244
- REPETITIO nunquam fieri intelligitur etiam in eadem clausula
quando ex illa refertur aliquid eademdem à jure communi, in c.
Ceterum n. 6. de Repet. 144
- REPRESALIE concessae contra Civem Tufcos non sufficiunt Prae-
textus, in c. Episcopus, n. 17. de privileg. 336
- REPUDIARE quis non potest quod habere non possit, in c. Nos
quidem, n. 7. de Testam. 247
- RESCRIPTUM contra legem regulariter non valet, non tamen
requiritur specialis derogatio sed sufficit generalis mixta sit con-
ditiis, in c. Ex parte, n. 4. de Capell. Monach. 107
- Rescripti, vel privilegii idem contineri quod ius commune non
oportet mentionem facere in secundo rescripto, vel privilegio,
in c. Cum omnes, n. 6. de Constit. 93
- Idem in statuto, vel consuetudine, ibid. n. 7. 93
- Rescriptum falsum, cum falsis signaturis tribuit jurisdictionem,
in c. Super eo, num. 11. de Crimine falsi. 179
- Contrarium, num. 11. 179
- Rescriptum subreptit impetratum ob taciturnitatem primi non
est validum, in cap. Ad audientiam, & secundo, num. 10. de
Rescript. 176
- Rescriptum subreptitum tribuit jurisdictionem si de subreptione
oppositum non fuerit, ibid. n. 31. & 38. 176
- Rescriptum super restitutione beneficii non valet tacita causa
excommunicationis, & privationis impetrata, in cap. Dile-
ctus, n. 1. & 7. de Rescript. 188
- In Rescripto non sufficit factum narrare, nisi causa facti adiciatur,
qualis patet in c. Interdum, ibid. n. 8. 188
- Et de pluribus causis faciendis est mentio si plures sint, ibidem
num. 9. 188
- Modus idem exprimensus si causa dandi, vel negandi persisteret,
ibid. num. 10. 189
- Rescriptum non valet cum processu supprimitur, ibid. num.
11. 189
- Rescriptum redditur subreptitum non solum tacendo id quod est
factum, sed etiam tacendo quomodo, & ex qua causa fit factum,
ibidem, n. 12. 189
- Rescriptum imperatum sufficit alterum probare ex dispendio pro-
bantis, in c. Inter cetera, n. 1. de Rescript. 187
- Rescriptum contra generale Concilium curri non valet nisi Con-
cilio fuerit specialiter derogatum, in cap. Nonnulli, num. 31. de
Rescript. 169
- Rescriptum quid sit, & ad quid impetretur, in cap. Olim, n. 9. de
verbor. signifi. 381
- Rescripta contra jus licita non valent, ibid. n. 10. 381
- Rescriptum quoqueplex & ad beneficium, vel privilegium dici possit,
ibid. num. 11. 381
- Rescripta ad litteras sunt interpretanda strictissime, ibidem
num. 12. 381
- Rescripta ad beneficia sunt ambigua, & strictissime intelligen-
da, ibid. n. 31. 381
- Infirmas est qui rescriptum Principis aliter, vel malitiose interpre-
tatur, ibid. n. 32. 381
- Rescripta quoque absorbent justitiam extorta Principe cir-
cumveniente, & sine ulla ex defectu voluntatis, in c. Consulta-
tionibus, n. 11. de Cler. argum. 169
- Rescriptum quod mandat alicui providendi de beneficio non exten-
ditur ad Praelatos, in cap. Acceptum, cum. 9. de elec. &
quot. 413
- Rescriptum quod mandat alicui providendi in Ecclesia Catho-
drali an habeat locum, & e converso, ibidem num. 27. &
seqq. 413
- Rescriptum ut quicquid in Ecclesia non numerata sit facultate
non supplet, obstat exceptio paupertatis, in c. Non amplius,
num. 1. de Indult. 172
- Nisi Papa faciat Canonice honoratum, ibid. n. 4. 172
- Rescriptum falsum, & obreptitum in quo differant, in cap. Super
litteris, n. 9. de rescript. 160
- Rescriptum subreptitum.
- Vide in vet. *Subreptum*.
- Rescriptum Principis debet redire ad terminos juris communis
etiam improbandum verba, in cap. Causam qua, num. 4. de Re-
script. 176
- Et quid in privilegiis, ibid. n. 7. & seqq. 176
- Rescripta contra jus licita nisi aliud appareat de voluntate Principis
non valent, ibid. n. 8. & n. 11. 176
- Rescriptum conceditur ad ius communis observantiam: alia
transit in privilegium, ibid. n. 6. 176
- Rescripti verba quod aliquis sit privatus beneficio propter crimen
non inducunt privationem ipso jure improprum, & exponun-
tur quod sit privandus, ibid. n. 9. 177
- Rescriptum in quo est talis, an, & quando valet.
- Vide in vet. *Litterarum ad Praelatos rescripta*.
- Rescriptum secundum in eodem negotio ab adversario impetratum
non valet, si de primo non fuerit mentionem, & primum remanet
in suo robore, in c. Ceterum, n. 1. & 10. de Rescript. 141
- Rescriptum secundum non valet si tacite primum fuisse impetra-
tum communem consensu, ibid. n. 1. & 11. 141
- Rescriptum primum si non fuit presentatum, & illius auctoritate
facta citatio, valet secundum prius presentatum, licet de primo
mentionem non fuerit, ibid. n. 4. 141
- Rescriptum secundum ad litteras non facit mentionem de primo,
in ipso jure eorum, an verò sit annullandum ex exceptionis
ibid. n. 5. 141
- Et quid in litteris beneficiis, & gratiis, ibid. n. 8. 141
- Rescriptum secundum si faciat mentionem de primo, valet secun-
dum, & non primum, ibid. n. 12. 141

- 1 Referipsum secundum faciem mentionem de primo an tollat pri-
mum ipso jure, ibid. num. 12. 143
2 Referipsum secundum unum sufficit ut faciat mentionem de primo,
nisi fiat faciat mentionem de illius qualitatibus, quae red-
dunt Principem difficultatorem ad secundas litteras concedendas,
ibid. num. 14. 143
3 Referat ad litteras sumi interpretanda strictissime, in c. Olim n. 3.
de Verbor. signific. 381

Vide in ver. *Interpreto*.

- 4 Res omnis per quamque causa nascitur per casum dissolvitur,
in c. Requiritur, n. 77. de ordin. ab Episc. 183
5 Res una, & eadem de re respectu potest diversis jure censeri,
in c. Cum Capella, n. 3. de privileg. 374
6 Res inter alios acta inducit saltem presumptionem contra tertium,
in c. Cum dilectus, n. 30. de Relig. domib. 498
7 Res secundum aliquos facit sempiternam probationem, ibidem
num. 31. 498
8 Res alienata vel concessa non restituitur priori domino, in cap.
Maynas, n. 47. de oblig. ad racionem. 490
9 Declaratur, ibid. num. 60. 491
10 Res facta nullo casu contradicere potest nisi si fuerit, & Deo dis-
tinctio hominum, ibid. num. 60. 491
11 Res verba accommodare non est in facultate hominis, sed solius
Dei, in c. Falsidicus, n. 117. & n. 176. de Crim. fals. 177
12 Nec verbi significationem imponere, ibid. num. 118. 177
13 Res venditio non datur contra dominum, sed ipsi domino, in c.
Gravia, n. 73. & 76. de Restit. spoliat. 117
14 Res venditio utilis datur adversus eum, qui dolo deus possidere,
ibid. num. 66. 118
Res fructus. Vide in ver. *Fructus causa*.

Res Ecclesie.

- 1 Res Ecclesie donata Simulachri est Sanctuorum Domino, nec subest
nisi auctoritati Judicis Ecclesiastici, & in ea sacrilegium com-
mittitur, in c. Verum, n. 10. de foro compet. 61
2 Res, quae donatur Ecclesie cum onere celebrationis Missarum do-
minae esse laicales, in c. Significavit, n. 3. de preben. 81
3 Res de facili revertitur ad naturam suam, in c. Novus, num. 44. Ni
Sede vacante. 106
4 Res de facili redit ad primam naturam, in cap. Infamatioe,
n. 3. de feud. 119

Reservatio.

- 1 Reservatio aliquo dñi Papae, censetur etiam reservata illius cog-
nitioni, in c. Licet, n. 32. de foro compet. 66
2 Casuum reservatio quo afficit Sacerdotes, vel penitentes, in cap.
Omnibus, 87. de priv. & remiss. 317
3 Casus reservare quid sit, ibid. n. 84. 317
4 Reservatio afficit etiam loca, ibid. n. 86. 317
5 Decretum Clem. VIII. quod casuum reservationem subijcit re-
gulari Episcopo, in cap. discorsi morantur, non autem ali-
quo, ibidem num. 87. 317
6 Ordinari debent paucos, & necessarios casus reservare, ibidem
num. 89. 317
7 Reservatio causa est etiam Sacerdotia impericia, ibidem num.
90. 317
8 Reservatio utilis Episcopo non afficit alium, ibid. n. 91. 316
9 Reservatio casuum est stricta acceptio, ibid. n. 96. 316
10 Casuum reservatio facta ab Episcopo Diocesano non afficit pe-
rsonas nullius diocesis, in cap. Cum olim, num. 31. de per-
script. 179
11 Casus ubi reservare an, & quando potest inferior Prelatus, ibid.
num. 13. & seq. 179
12 Episcopi non debent promittere sibi reservare casus, quibus a jure
ambra est excommunicatio, uti propter frequentiam, scanda-
lum, vel aliam necessariam causam, in c. Nuper, n. 37. de font.
extorcion. 246
13 Reservare casus non inducit in eo, quod Summus Pontifex abso-
lutionem ab illis casu impetrare possit, ibid. n. 31. 246
14 Reservatio ab vacationem in Curia est clausa in corpore juris,
& nulla major, seu potentior substat, in c. Sic ut vire, n. 7. de
except. Prelat. 113
15 Reservationibus Apostolicis substat etiam jus eligendi Prelatum,
quod habet Capitula de jure communi, in c. Nullus, num. 10.
de Elect. 118
16 Reservatio in aliquibus arguit concessionem in reliquis, in c. Clem.
dilectus, n. 18. de relig. domib. 499
17 Reservatio juris nihil dat, & nihil aufert, sed tantum jus reservandi
conferat, in cap. Veritas, num. 14. de Temp. 668
18 Reservatio afficit etiam successorem si fiat per modum legis,
seu statuti, in cap. Cum pro causa, num. 38. de sentent.
excum. 339
19 Reservatio absolutionis potest dici pœna, ibid. n. 31. 339
20 Reservatio, contractus, inscriptio, sunt equipollencia, in c. Ut Abba-
tes, n. 106. de stat. & qual. 397

Residentia, communia.

- 1 Residentia eorum, qui deservire non tenentur inanis est, in cap. In
Ecclesiis, n. 37. de Capel. Monachor. 703
Sequenti Reperto.

- 2 Residentia decreta non sunt amare intelligenda, in c. Relatum, n.
18. de Cleric. non resid. 33
3 Residente quid sit, in c. Licet, n. 3. de preben. 137
4 Residentis contra intelligendum est cum effectu, in c. Consequenter,
n. 14. de Cler. non resid. 33
5 Residente nihil aliud est, quam deservire, ibid. n. 16. 33
6 Residentia continua requirit servitium magis prebitum, ibidem
num. 17. 33
7 Residentia ex vulgari loquendi fundatorum intelligitur perso-
nalis, ibid. num. 11. 36
8 Residentia debet esse laboriosa, & non otiosa, in c. Ex parte, n. 17.
de Cler. non resid. 43
9 Residentiam super residentia.
Vide in ver. *Dispensatio super residentia*.

Residentia in Beneficiis simplicibus.

- 1 Residentia personalis, & obligatio Missas celebrandi, & inter-
vendi per stipium in Capellis, & Beneficiis simplicibus
quibus casibus coartatur inducit ex sententia Sac. Congre-
gationis Concilii, in cap. Ut Abbat, num. 76. de stat. & qual.
394
2 Residentia intelligitur de personalis ex vulgari modo loquendi, co-
mum, qui fundat Capellanas in Cathedralibus, & Collegi-
atis, ibid. num. 101. 397
3 Residentia in beneficiis non curata est de jure positivo, in c. Ex-
tante, §. Qui vero, n. 18. de preben. 118
4 Residentiam non faciens in beneficiis etiam modice affirmati-
onem preben. debet, in cap. Consequenter, num. 1. de Cler. non
resid. 34
5 Residentiam facere in Ecclesia non Parochiali, nec Collegiata,
an importet in Capellanis celebrare debet per sacerdotem, & in
resid. Sacerdotis, ibid. n. 12. 35
6 Residentia etiam in beneficiis simplicibus de jure communi per
alium impleri non potest, ibid. num. 13. 37

Residentia quoad consuetudinem, & servitium.

- 1 Consuetudo non residendi in Monasteriis commendatis arguit cu-
ram non marum non incumbere ipsi Commendatariis, in cap. In
Ecclesiis, n. 8. de Capel. Monachor. 103
2 Consuetudo intervidendi per Vicarium beneficium curato, & fructus
in absentia percipiendi valida est secundum aliquos, in cap. Ex
parte, n. 32. de Cler. non resid. 43
3 Contrarium, ibid. n. 37. 43
4 Consuetudo etiam innumerabilia percipiendi fructus beneficii
Curati in absentia, eique per Vicarium intervidendi, est corru-
pta, ibid. n. 37. 43
5 Et in c. Cum omnes, n. 36. de Constit. 99
6 Consuetudo non residendi, & percipiendi fructus beneficii in ab-
sentia an valeat, in d. cap. Cum omnes, n. 11. & seq. usque ad
num. 36. 93
7 Quid in beneficiis simplicibus, ibid. num. 11. 93
8 Et quid in beneficiis in Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis,
num. 12. 93
9 Et quid in beneficiis curatis, ibid. n. 36. 97
10 Consuetudo non residendi in Beneficiis simplicibus valida est ibid.
num. 16. 97
11 Consuetudo percipiendi fructus prebende in absentia in Cathedra-
libus Ecclesiis non valet de jure communi, ibid. n. 18. 93
12 Consuetudo percipiendi fructus prebende in absentia in valeat co-
nata, in quo Canonici abfentes non interveniunt substatutum,
ibid. num. 10. 94
13 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 1. 94
14 Consuetudo innumerabilis secundum quam ex quavis causa, &
ultra tres menses ab Ecclesiis Cathedralibus abfentes licet, substat
est & Concilio Tridentino, ibid. n. 13. 94
15 Consuetudo Ecclesie Compellens, quae dignitates abfentes per
justam necessitatem habebunt per prebendam, substat est & Con-
cilio Tridentino, ibid. n. 13. 94
16 Consuetudo etiam innumerabilis non valet Canonici ab ali-
qua hora illius die quo choro interfuerint, eo penitus,
quod adfuit aliis ab ipsi missi, ibid. n. 34. 94
17 Consuetudo non residendi cum Ecclesia, vel dignitas nullus habet
reddenda, licet valeat de jure communi, tamen substat est & Con-
cilio Tridentino, in Canonizantibus, & Curatis, ibid. n. 37. 94
18 Consuetudo etiam innumerabilis non residendi in Collegiatis
sacris infirmis non valet, ibid. n. 31. 94
19 Et quid in non insignibus, ibid. n. 31. 94
20 Consuetudo innumerabilis percipiendi in absentia quocumque
distributiones non tenet, ibid. n. 34. 97
21 Consuetudo etiam innumerabilis non residendi in beneficiis cu-
ram amaram habentibus eisque per alium deservendi, est cor-
rupta, ibid. n. 36. 97
22 Consuetudo vacandi in servitio Chori ultra tres menses substat
est & Concilio Tridentino, in cap. Licet, n. 31. de pre-
ben. 137
23 Etiam si innumerabilis in Cathedralibus, & Collegiatis insigni-
bus, ibid. num. 31. 137
24 Consuetudo percipiendi in absentia quocumque distributiones non
tenet, ibid. n. 34. 97

- 3 Nec supplicatio admittitur nisi infra biennium, ibid. n. 116. 207
 3 Retinere est actus iustitiae commutativae, in c. Mandato, num. 14. de Simonia. 62
Vide in vet. Concursus.
Et in vet. Damianensis.
 7 Impedire est in ipsa causa ne Prebenda deuri ei, cui firmatus erat ut daretur, teneatur ad restitutionem aequalis, in d. cap. Mandato, n. 36. de Simonia. 62
 7 Sol si impeditur antequam firmatus sit, teneatur ad aliquam compensationem arbitrio Sapientis, ibid. num. 31. 61
 3 Restitutio ad bona publicata non tribuitur ad ea quae medio tempore in alium legitime translata fuerint, in c. Si Episcopus, n. 4. de Paroch. 304
 3 Restitutio Ecclesiae contra contractum, per quem fuit enormiter laesa, in c. Ad nostram, n. 1. de Rebus Ecclesiae, non alienas. 226
 4 Restitutio in integrum adversus lapsum quinquenni, ante concedenda nullius prodest, qui ipse ad seculum rediit, et uxorem duxit, in c. Confessio, n. 14. Quae Clerici vel vov. 47
 4 Restitutio in integrum adversus lapsum quinquenni non potest concedi ab inferiori à Papa, ibid. num. 37. 48
 4 Et paria sunt eam non obtinuisse, vel obtinuisse à postulatam non habente, ibid. num. 36. 48
 3 RETENTIO facilius datur quam nova acquisitio, in c. Quomodo, num. 33. de Juramento. 113
 3 Retentio facilius datur quam petitio, in cap. Tuas nos, num. 14. de Simonia. 58
 7 RETROACTIO in gratiosis numquam fit in prejudicium tertii, nisi aliud in litteris exprimitur, in c. Mandato, num. 18. & seq. de Simonia. 65
 3 REVALIDATIO beneficii in concursu obtenti est ex sui natura per iudicialia, in c. Mandato, n. 62. de Simonia. 67
Vide in vet. Concursus.
 3 REVELARE non licet quod notum est per viam Sacramenti a etiam esset in prejudicium totius Mundi, in c. Tuas nobis, n. 40. de Testamen. 183
 3 Jurari non revelare Superiorem precipienti est perjurium, ibidem. num. 44. 183
 3 Et quando hoc procedat, n. 45. 184
 3 Reverentia in quibus consistat, in cap. Consequenter, num. 17. de Offic. ordin. 187
 1 Debetur Episcopo suo etiam à cunctis, ibid. num. 17. 187
 1 Item à regibus, et Presbyteris secularibus, ibid. num. 17. 187
 3 Reverentia duplex, in cap. Auditorium, num. 19. de Rebus & vener. Sacerdotum. 604
 3 REUS si vigore iure exceptionis grat perveniendi Adversum, vel imploret officium iudicis, sequi debet forum actoris, in cap. Si Clericus, n. 2. de foro competent. 54
 3 Reus actori sua propria instrumenta edere non tenetur, in cap. Ex Epistula, n. 1. de probat. 124
 3 Reus coram delegato Papa trahi non potest ultra duas dietas extra suam diocesim, in c. Nonnulli, n. 1. de Rescriptis. 166
 3 Reus in qualibet parte districta citari potest coram delegato ab Episcopo etiam ultra duas dietas, ibid. num. 4. 166
 3 Reus in omni gradu beneficii ut trahi non possit ultra duas dietas, non auctor actoris, ibid. n. 9. 166
 3 Reus constitutus potest ultra duas dietas, si partes expresse constituant in iudicio recusat, ibid. num. 13. 167
 1 Idem si Papa recusetur in certa scientia, n. 13. 167
 1 Reus ex stylo ad Curiam trahitur etiam ultra duas dietas, nisi sine privilegio, ibid. num. 14. 167
 1 Reus per ecclesiam transiens dum ad supplicium ducitur gaudet immunitate, nec potest inde violenter extrahi, in cap. Magnus, num. 43. & 61. de obliq. ad crimos. 490
 3 Reus ad mortem damnatus lutheraniam suscipiens non gaudet immunitate, ibid. num. 3. 491
 4 Reus capiens de illegitimo iure actoris existentis in quo possit esse actor, et probare debet, in c. Lator, num. 7. & 77. Quae sunt legitime. 82
 3 Reus non iudice interrogatus potest jurare se delictum non commisisse, intelligendo inter se pro ut subest illi iudicio, in c. Follidit, n. 46. & n. 129. de Crim. fall. 171
 3 Et idem inter se qui iurare se necesse, ibid. num. 47. 171
 3 Contrarium, ibid. num. 129. 176
 3 Reus non tenetur respondere si iudex exquirat quod non debet, secundum ordinem iuris, sed potest appellare, vel alia licet sibi suffragari, sed n. non potest uti mendacio, ibid. n. 129. 176
 3 Reus dubius in solidum obnoxius creditur à quo maluerit potest debent exire, in c. Sacerdos, n. 46. de error. eorum. 174
 3 Nec conventus potest opponere exceptionem discussionis, ut conventus conveniat, ibid. num. 47. 174
 3 Declaratur, ibid. n. 51. 174
 3 Reus quando diffinitive absolvatur ex capite innocentiae, et quando ab observatione iudicis tamen non reputatur culpabilis, in cap. Vestra, n. 131. & 133. de Cohabit. Cler. & Mulier. 10

Rex.

- 1 Reges plures in uno regno esse possunt, in c. Significasti, num. 3. de elec. 223
 3 Reges efficere debent ut custodiant leges, et praecepta Dei, in c. Cum venisset, n. 27. de Iudic. 32
 3 Regia privilegia tolluntur per legem generalem, etiam si de illis *Fragula Regum.*

- non fiat specialis mentio, in cap. Cùm Caspella, num. 9. de privileg. 154
 4 Reges multi sunt qui Superiorem in temporalibus non recognoscunt, in c. Ex Epistola, n. 4. de probat. 125
 3 Reges hinc dignitatis altitudine praecedunt, ita prioris prerogativa gratia sunt aequalis, in c. Ad hoc, num. 16. de Relig. domibus. 169
 3 Rex alimere, seu donare non potest in prejudicium regni, in cap. Contra Regis honorem, in cap. Reclonensis, num. 30. de Statu Monach. 467
 3 Regum pura Concilium Tridentinum praeservavit, sed nova illa non attribuit, in cap. De Xenodochois, num. 25. de Relig. domibus. 486
 3 Regia proscriptio de facto à secularibus ministris assumpta Ordinarii jurisdictionem non laedit ibidem. 486
 1 Rex Anglia si de iure faciat mentionem de suo regno intelligitur, in c. Canonum status, n. 12. de Constit. 16
 1 Rex in suo Regno est Monarcha, et totum continens, ibidem num. 16. 16
 3 Reges, et eorum Officiales an, et quando interesse possint in Concilio.
Vide in vet. Synodo provinciali qui debent interesse.
 1 Rex qui creditur macti afferenti cum ea adulterio genitum, et renunciat regi, de salute redarguitur à Legibus, in c. Ut illi, num. 8. & 12. de hinc Presbyter. 461
 4 Rex est secularis persona, in cap. Cùm non ab homine, num. 3. de Iudicis. 19
 3 Rex non ungitur chrismate in capite, sed oleo delinitur in brachio à vix humero, vel in armo, ibid. num. 9. 10
 3 Rex habet in Regno sua superiorem Principia, id est Imperatorem, in c. Ad fallaciorum, n. 23. de Crim. fall. 187
 1 Rex qui pacifice Regnum possidet in partem opinionum utrimque prohibendum iniquum est ut de sua politione vi deiciatur, in c. Ne minuas, n. 109. de Constit. 67
 1 Rex Portugallie inhabilis à Regno non remouetur, sed datur illi Coadiutor à Romano Pontifice ob publicam utilitatem, in cap. Creticum, n. 6. de Rescriptis. 144
 1 RIGOR quilibet Clericus, in c. Nemo, n. 5. de hinc Presbyter. 477
 1 RITUS propter quod sit, in c. Presbyter, num. 16. de Sacram. non iterum. 416
 1 ROBOAM reprehenditur, quod sequens fuerit consilium juvenum derelicto consilio seniorum, in c. Ne mutetur, n. 267. de Constit. 62
 3 ROMÆ quilibet Clericus, nec etiam laicus in causa ad forum Ecclesiae spectantibus contrariis potest, licet illa sit forum specialiter non fuerint in c. Licet, n. 12. de foro competent. 64
 3 ROMANAE Ecclesiae excusati necessitas, cum non possit de foro omnibus providere, in cap. Inter cetera, num. 17. de offic. ordin. 782
 3 Romanæ Ecclesiae varietas pastor, sponsor, & caput visibile est Christus, in cap. Cùm olim, num. 16. & 24. de major. & obed. 629
 1 Romani Ecclesiae mortuus Papa dicitur accephalus, & viduata, ibid. num. 22. 615
 1 Declaratur, n. 24 & 25. 627
 3 Romana Ecclesia numquam à tramite Apostolica traditione errare potuit, in cap. Venerabili, n. 17. de testibus. 156
 3 ROFREDUS Beneventanus iniquum quod intercederet de Papa loquutus foret, in cap. Super specula, n. 26. Ne Cler. vel Monach. 687
 3 ROTÆ decisis de Abbatibus ordinantibus seculares cum dissolutis Episcopis expenditur, in cap. Aqua, num. 17. de Consec. Eccles. vel altar. 570
 1 Rotæ decisis quod Episcopus ex magna causa dispensare possit contra Canonem etiam Concilium vicerit declaratur, in c. Nemo, n. 2. & seq. usque in finem. de hinc Presbyter. 78
 3 Rotæ Romanæ decisiones sunt magistrales, & probabiles tantum, licet magnum habeant pondus auctoritatis, in c. Cùm vultis, num. 31. de Iudic. 22
 3 Rotæ Romanæ decisiones prevalant communi opinioni, ibidem num. 31. 23
 3 Item faciunt ius in Curia ad instar styli, saltem si secundum eas fuerit Episcopus iudicatus, ibid. n. 31. 23
 3 Rotæ Romanæ in suis decisionibus non licet Tridentini Concilii decerni interpretari aliquid specialia faciat, ibidem num. 34. & sequent. 23
 3 Rotæ decisis in causa Salamantina jurisdictionis cum non impelleret inter decisiones Cardinalis Seraphini, in c. Significasti, num. 17. & 20. de Offic. Archid. 714
 3 Rotæ Auditorum non sunt familiares Papae, in c. Ex parte, et secundo, num. 36. de privi. 163
 1 Rotæ Auditorum jurisdictionis est ordinaria in procedendo, sed delegata in sententiando, in c. Cùm olim, num. 7. de major. & obed. 617
 4 Rotæ decisis in causa Parmensis status relictus, in c. Lator, n. 6. Quae sunt legit. 79
 4 Expenditur, ibid. num. 8. & 11. seqq. usque ad num. 34. & 37. usque ad num. 88. 82
 4 Revocatur, ibidem num. 88. 93
 3 Rotæ decisis in causa Cordubensi super unione beneficii insignis refellitur, in c. Scuturum, n. 56. de Execr. Prælat. 212
 3 RUBRICÆ Missalis Romani servari debent non obstante quocum-

- enique proutur, & congrua consecutio, in c. Cum enu-
tratur, n. 19. de Ceteris. 180
- 1 Rubrica Decretalium, ut legum sunt authentica, & allegari pos-
sunt ad decisionem causarum, si habeant orationem perfoliam,
ibid. num. 30. 189
- 2 Secus in rubrica Decreti, & ceteris, ibid. num. 31. 189
- 3 Rubrica Decreti non sunt authentica, excepta prima, in c. Cano-
nicum Sacram, n. 9. de leg. de Consue. 17
- 4 An illam auctor fuerit Gratianus, ibid. num. 41. 18
- 5 Rubrica prima Decreti quo sensu dicitur authentica, ibidem
num. 42. 18
- 6 Rubrum declarat materiam nigri esse illius naturam, cuius est ru-
brum, in cap. Qui Presbyterum, num. 79. de parat. & re-
spon. 187
- 7 Roder, & ignari in quo differant, in cap. Cum sit ars, num. 5. de
acat. & qual. 157
- 8 Rumor quid sit, & in quo differat à fama, in c. Vestra num. 44. de
Cohabit. Cler. & Mulier. 13
- 9 Rullici, & Coloni Ecclesiarum, & quibus casibus sint exempti à
iurisdictione seculari, in cap. Nullus, numer. 46. de foto
compre. 48
- 10 Rullici tamdiu privilegia sustineant, quamdiu agnoscerint,
& vadant, & recedant, in cap. Innovamus, num. 2. & 10. de
Tut. & Pact. 637

S

Sacerdos, communis.

- 1 Sacerdos supremus in primisve Ecclesia consecraturus speciali
consecratione, & ad specialem actum, in cap. Quam, n. 14.
de Consecr. 134
- 2 Sacerdos debetur stipendia laboris iure Divino, naturalique,
in c. Præter, num. 14. Ne Prae. vicia sua. 70
- 3 Sacerdos Gentium in ingressu Sacerdotis eiusdem partem reditu-
m summo Sacerdoti, num. 18. ibid. num. 4. 71
- 4 Sacerdotum Ordo bipartitus est, in cap. Acquisit, num. 30. de
Quam. ab Episcopo. 251
- 5 Optimus Status, & Abbatia circa potestatem Sacerdotalem inter-
venit tamquam privilegio, in cap. Quam, num. 6. de leg. si quis
ad n. 10. de Consecr. 198
- 6 Sacerdotes, & Curati super quibus sint examinandi, in c. Cum sit
ars, n. 19. de acat. & qual. 157
- 7 Sacerdotum verbum aut laicorum, aut sacrilegum, in c. Cum autem
n. 17. de Insuper. 133
- 8 Sacerdotes, & Ecclesiarum ministri debentur alimenta ex redditu
sive Ecclesie de pre. dicit, in c. Cum secundum, n. 2. de pre-
ben. 90
- 9 Sacerdotibus de altario vivere, non laiciari permittitur, ibidem
num. 3. 90
- 10 Sacerdos ordinatus ante manus impositionem est verus Sacerdos
habens potestatem consecrati corporis sanguinem Christi, in c.
Presbyter, n. 16. de Sacram. non iterum. 418
- 11 Vide in ver. *Ordinatio manus*.
- 12 Sacerdotes etiam viri possunt à suis Episcopis ex una ad aliam
Ecclesiam transferri, in cap. Quam, num. 9. de 88. de translat.
Episcopi. 310
- 13 Sacerdotes non possunt ad aliam Ecclesiam transferri viri, nisi
ex causa communis utilitatis, vel necessitatis, ibidem num.
88. 113
- 14 Violentum Sacerdotem Apostolus damnat, & vetus lex prohibet,
in c. Regula, n. 5. de vir. & honest. Cler. 6
- 15 Sacerdos Regularis apostolus, qui decem qualitates com-
munit, ex voto Congregationis ad tunc in perpetuum
transmissus fuit, in cap. Cum non ab homine, num. 106. de
Iudic. 17
- 16 Vide in ver. *Clericus quod degradatus*.
- 17 Sacerdos quantum ad virtutem Sacramenti est merè instrumen-
tum, & organum instrumentum, sed et organum virtutis
quantum ad meritum personale, in c. Vestra, num. 7. de Cohabit.
Cler. & Mulier. 11
- 18 Oratio facta facit duplici merito, sed proxiimo unico tantum,
ibid. num. 6. 11
- 19 Ecclesia quo sensu dicitur polliui ab indignis, ibid. num. 7. &
de leg. 11
- 20 Sacerdos quantumvis polliui non potest divino Sacramento
poliui, & contra purgatoria carnisque contagium existit,
ibid. num. 8. 11
- 21 Vide in ver. *Presbyter, Ordo, Character*.
- 22 Sacerdos mali Sacramenta administrando se tantummodo la-
damus, in d. Vestra, n. 9. de Cohabit. Cler. & Mulier. 11
- 23 Sacerdos Consecraturus.
- 24 Vide in ver. *Clericus quod deilect*.
- 25 Sacerdos pro crimine laicis, & non notorio indicitur Canoni-
ca purgatio, & si in purgatione deiecerint, sunt deponendi, in c.
Vestra, n. 11. de Cohabit. Cler. & Mulier. 11
- 26 Sacerdos qui deponitur habet, & consensu in sevis enormitatibus de-
prehenditur, non gaudet privilegio Canonis, in c. Contingit, il
secundo, n. 13. & seq. de sent. excom. 369

- 1 Sacerdos tamen privilegio loci, nisi ex modis non deilect, ibid.
d. num. 13. & seq. 369
- 2 Sacerdoti, & Pastores Ecclesie sunt Medici spirituales, qui me-
dentur languoribus animarum, in c. Ne imitari, num. 96. de
Consecr. 66
- 3 Sacerdos Officium est nulli nocere, omnibus autem velle prodesse,
in c. Cum Sacerdoti, n. 2. de Polluat. 672
- 4 Sacerdos potest esse Advocatus pro conjunctis, qui alium Advocat-
um non repræsentat, vel non a quo bonum, ibid. n. 7. 673
- 5 Coniuncti dicuntur conjuncti, & alimes in licita copula usque
ad quartum gradum, ibid. n. 8. 673
- 6 Illicita ratio usque ad secundum, ibid. num. 9. 673
- 7 Sacerdos potest patrocinari pro infidelibus personis, etiam si di-
stent, ibid. n. 10. 673
- 8 Non tamen contra Ecclesiam suam, nisi immincat necessitas, ibid.
num. 13. & cetera. 673
- 9 Sacerdos qui est Advocatus, vel Procurator, pro extraneis contra
Ecclesiam, in qua, vel à qua beneficii, vel obsequii tamquam ingra-
tum est ipsi propter iniquum beneficium, ibid. n. 14. 673
- 10 Sacerdos si necesse sit imputari, potest pro conjunctis contra Eccle-
siam suam patrocinari, ibid. n. 15. 673
- 11 Sacerdos in hac concedere potest Maximum, cum dicitur sed, &
manu Missam celebrare non parvum de iurisdictione, aut digestio-
nes, in c. Si consisterit, n. 14. de Accusat. 10

Sacerdos quoad Confessiones.

- 1 Sacerdos existens in peccato mortali, si ceteris ita urgeat, ut non
sit locus penitentiae potest ministrare Sacramentum absque pec-
cato, in c. Ne inveniat, n. 9. de Consecr. 62
- 2 Sacerdos excommunicatus denotatus non potest Sacramentaliter
absolvere peccata, etiam in articulo mortis, in c. Quoties, n. 19.
num. 14. de Consecr. 134
- 3 Sacerdos ut videtur à potestate absolutus, & debet non solum esse appro-
batus ab Ordinario, sed etiam habere jurisdictionem in peccata re-
ntes, in c. Ne per dissolutionem, n. 16. de parat. & respo. 187
- 4 Sacerdos ab Ordinario non approbatus habet jurisdictionem habito-
ris, sed non actus, ibid. n. 17. 187
- 5 Sacerdos de nec communi factus est ut habeat potestatem ab absol-
vendi habito ab hoc titulus excoquo per electionem promoveatur, secus
post Concilio Tridentino, ibid. num. 14. 187
- 6 Sacerdos secularis non Curati non possunt audire Confessiones
confessionem ex aliena jurisdictione etiam in diocesi in qua sunt
approbat, ibid. num. 13. & 17. 187
- 7 Sacerdotes non Curati fidei secularis fide Regularis non possunt
audire Confessiones etiam si solummodo Episcopi approbati
extra diocesan in qua sunt approbat, ibidem numer. 16.
p. 187
- 8 Sacerdotes simplices aut habeant privilegium, sibi eligendi Con-
fessionem, ibid. num. 17. 187
- 9 Sacerdos secularis etiam in illa diocesi, in qua est approbatus,
non potest audire Confessiones confessionem ex alia Diocesi,
ibid. num. 17. 187
- 10 Sacerdos excommunicatus potest sibi confessionem punire tamquam for-
nicatio, & hereticus sed solum reclusus, in c. Officiis, num. 14.
de parat. & respo. 187
- 11 Declaratur, ibid. n. 15. & 16. 187
- 12 Sacerdos quod sit in Confessione, non sit ut homo, sed ut Deus,
& dicitur quod necessarium, ibid. n. 19. 187
- 13 Sacerdos in actu Confessionis est Vicarius Dei specialis, ibidem
num. 10. 187
- 14 Sacerdos proprius qui dicitur, in c. Omnis, num. 57. & seq. de
parat. & respo. 187
- 15 Sacerdos secularis etiam in diocesi ubi est approbatus non potest
audire Confessiones confessionem ex Diocesi aliena, ibid.
num. 17. 187
- 16 Sacerdos proprius dicitur in, in cap. Significavit, n. 31. & seq. usque ad num. 40.
de Paroch. 319
- 17 Sacerdos notorie excommunicatus de iure communis potest valde
quem absolvere in articulo mortis, secus ex Concilio Constan-
tensi, in c. A Prædictis, n. 112. de schism. 113

Sacerdos quoad Missam.

- 1 Sacerdos Officium, vel Missam celebrans per alium faciat huius
pro quibus tenetur offerre, sed non suam obligationem, in cap. Et
parte, n. 1. de Clero. non resid. 47
- 2 Sacerdos non prohibetur prius Missam decantare, & in illa polli
Oblatum in medio Altaris ad populum fidei con vertere, & obla-
tiones accipere à ipse dantibus, sed perambulatorios pro Ec-
clesia, & exhortationes prohibentur, in c. Pastoralis, n. 39. de
his qui sunt à Prælat. 116
- 3 Sacerdos potest locare operam suam spiritualis absque ratio finem
in c. Significavit, n. 7. & n. 9. de Præben. 81
- 4 Sacerdos non potest obligari pacto, vel statuto ad celebrandum
quoties, aut semper de uno Sancto, ibid. n. 8. 81
- 5 Sacerdos qui recusat ad solam Missam celebrationem non arret ad
illam applicationem an possit pro applicatione elemosynam ac-
cipere, ibid. n. 31. 81
- 6 Sacerdos potest accipere elemosynam pro Missa, etiam si alius
habeat suggestionem, ibid. num. 4. 81

- 1 Sacerdos in consecratione, quae est essentialis oblatio, non Ecclesiae, sed Christi personae agit, in cap. Fratrum carum, num. 68. de Sepulchris. 197
- 2 Sacerdos qui tot Missas non celebrat, quod stipendia accepit, tenetur ad restitutionem ex decretis S. Congregationis Concilii de celebrat. Missar. ibidem. num. 67. 197
- 3 Sacerdos an propter Missam possit plura stipendia incongrua accipere, ibidem. num. 80. & seqq. usque ad n. 24. 199
- 4 Sacerdos qui alicui promittit gratiam, & liberaliter Missam dicere, tenetur hanc promissam, quantumcumque modum sit pactum, ibidem. num. 81. 199
- 5 Sacerdos obligatus ad plures Missas exequandas celebrandum unam pro omnibus propter impossibilitatem celebrandi pro quolibet specialiter, aut propter consensum ex prelo, vel tacitum eorum, qui elemosinam confutunt, ibidem. n. 88. 199
- 6 Sacerdos qui tenetur ad solam Missam celebrationem cum commutatione, vel collecta potest sacrificium quibus voluerit applicare, ibidem. n. 90. 199
- 7 Sacerdos graviter peccat si Missam non celebrat saltem quater in anno, scilicet in praecipuis festis, in cap. Dolentes, num. 13. de celebrat. Missar. 181
- 8 Cogitamen non potest ab Episcopo ex Decretis Concilii Tridentini, sed moneri tantum, ut non impediat celebrare, ibidem. num. 14. 181
- 9 Vide in ver. *Abbas*.
- 10 Sacerdos alius dignitatem nulla dignitas secularibus acquirari potest, in c. Indecorum, n. 10. & 16. de rene. & qual. 400
- 11 Sacerdos alius dignitas est eminentior quolibet dignitate seculari quantum ad spiritualia, ibidem. n. 16. 400
- 12 Sacerdos alius dignitas excedit omnem dignitatem secularem, in c. Qualiter, n. 10. de Cler. non residen. 51
- 13 Sacerdos officium potest esse sine Potestati, sed non est converso, in cap. Requirunt, num. 46. & 79. & seqq. de ordinat. ab Episc. 381
- 14 SACRIDOTIUM actum non requirit ad obtinendam dignitatem, quibus antea est ordinatus Presbyteratus, sed facta est ut provisus infra annum se faciat promovere, in cap. Cum in cunctis, num. 41. & 63. de elect. 246
- 15 Vide in ver. *Ordines bene fidei ament*.
- 16 Sacerdotium sapienter tollit minus publicum, & solvit compromissum prius initum, in c. Magnus, num. 7. de obligat. ad rationem. 487
- 17 Sacerdotio nulla dignitas secularis adequatur, in cap. Cum non ab homine, n. 1. de iudic. 10

Sacramentum, communia.

- 1 Sacramentorum essentialia dispositionis juris Ecclesiastici non subsunt in cap. Cum contingat, n. 79. de xat. & qual. 414
- 2 Sacramentum quid, ibidem. num. 91. 414
- 3 Sacramentum ordinis est voluntarium, in cap. Quia, num. 16. de xat. & qual. 413
- 4 Sacramenta Ecclesiastica non subduntur humanis legibus, in cap. Utinam antea, n. 3. de cognat. spirit. 58
- 5 Sacramentum quid, in c. Requirunt, n. 17. de ordin. ab Episc. 381
- 6 Sacramentum quodlibet non iterabile non requirit aliquam dispositionem ex parte suscipientis, sed tantum ut obex contraria voluntas non obstat, in cap. Super inordinata, num. 40. de preb. 153
- 7 Sacramenta minima sunt ex institutione Christi, in e. Cum vendit, num. 19. d. Sac. Unde. 446
- 8 Ecclesia licet non possit nova Sacramenta instituire, ita nec mutare, & formam Sacramentorum immutare, ibidem. num. 20. 446
- 9 Sacramenta sunt fundamenta religionis, ibidem. n. 21. 446
- 10 Ritus qui in Sacramentis sunt ex institutione Ecclesiae non sunt de essentia, sed de solemnitate tantum, ibidem. num. 22. 446
- 11 Sacramentorum uniformitas perinet ad unitatem fidei, ibidem. num. 26. 446
- 12 Sacramenta omnia tribus perficiuntur, materia, forma, & ministro, ibidem. num. 31. 447
- 13 Sacramenta, in quibus imprimitur character, & illud est essentialis, in quo live per quod character imprimatur, ibidem. num. 34. 447
- 14 Materiam in Sacramentis debet significare principaliter rem contentam, ibidem. n. 47. 448
- 15 Significatio rei Sacramentalis est de essentia Sacramenti, & habetur sufficienter per materiam eius, ibid. n. 48. 448
- 16 Materie defectus in quolibet parte totum inficit Sacramentum, ibid. locum. 448
- 17 in Sacramenta requiruntur res determinatae ex institutione Christi, ibid. num. 50. 448
- 18 Sacramentum sine materia, & forma determinata non est realiter Sacramentum, ibid. n. 51. 448
- 19 Sacramentum est factum per symbolum, & in visibilibus gratia visibilis forma, ibid. num. 57. 448
- 20 Sacramentum aliquod Christus non exhibuit nisi quod ipse accepit in exemplum, excepto Poenitentia, & Extrema Unctione, num. 58. 448
- 21 Materia semel determinata in Sacramentis est de essentia, & amplius mutari non potest ab Ecclesia, ibid. n. 59. 448

Figurae Repetere,

- 1 Sacramenta minima, & eorum essentialia sunt immediate ex institutione Christi, in cap. Presbyter, num. 13. de Sacram. non iterat. 406
- 2 Ecclesia in Sacramentorum dispensatione potestatem habet statuendi, vel mutandi salva eorum substantia, ibidem. num. 14. 406
- 3 Sacramentum quid, ibid. n. 17. 407
- 4 in Sacramentis habentibus materiam corporalem ad usus humani non sunt de essentia Sacramentorum, ibid. n. 18. 407
- 5 Res sensibiles, & verba sunt de essentia Sacramenti, ibidem. num. 19. 407
- 6 Sacramentum potest trahere separationem, sicut potest habere separationem, in c. Quod 17. de prelo. n. 38. de Schmat. 104
- 7 Sacramenta recipientes ab economico tolerato non peccat mortaliter, ibid. n. 44. 108
- 8 Sacramenti vinculum minus quavis hostinis precepto, in c. Tu nobis, num. 39. de Testam. 183
- 9 Sacramentorum immutatio spectat ad solam institutorem Christi, in c. Quod nobis, n. 13. de Clauendi. desol. 36
- 10 Sacramenta Ecclesiae vera sunt apud homines, in e. Ego N. num. 17. de Jurere. 171
- 11 Sacramenta transeunt per Sacerdotes sicut aqua per lapideas canales, in cap. Vltra, num. 4. de Cohab. Cleric. & Mulier. 11
- 12 SACR.Æ res an possint in profanos usus converteri auctoritate Episcopum, in c. Requirunt, n. 31. de ordinat. ab Episc. 380
- 13 Sacra ex Constitutione Ecclesiae tantum possunt fieri non Sacra auctoritate Papae, in c. Cum pridem, n. 16. de pacia. 648
- 14 Sacrum omne quod est, vel alterius rei signum, illius debet esse simile, in cap. Ex publico, num. 70. de Convent. Congregat. 448
- 15 Sacra res non sunt in dominio alicuius, nec recipiunt affirmationem, in cap. Cum ex eo, num. 1. de Reliq. & vener. Sanctorum. 608
- 16 in SACRIFICIO non perpendit Deum quantum, sed ex quoquo offeratur, in c. Fratres carissimi, n. 7. de sepulchris. 197
- 17 Declarare, ibid. n. 33. & 35. 194
- 18 SACRIFICI, & Sacramenta effectus in pluribus Missis multiplicatur, ibid. num. 37. 194
- 19 Sacrificium Crucis eventum quavis infinite sit virtutis, tamen non producit nisi effectus finit, ibid. n. 48. 196
- 20 Sacrificia virtutis non adequatur valori eius qui continetur in sacrificio, sed correspondet alicui merito in Ecclesia, ibid. num. 74. 198
- 21 Sacrificium Altaris soli Deo offerendum est, qui solus adorandus est intra, in c. Quodam, n. 1. de celebrat. Missar. 177
- 22 SACRILEGIUM crimen est mixtum, in cap. Nullus, num. 17. de foro compet. 46
- 23 Sacrilegiu crimen est Ecclesiasticum, in cap. Ceterum, num. 31. de iudic. 8
- 24 Sacrilegium quod committitur auferendo de Ecclesia rem sacram, & vel non sacram, & ideo hac nulla est differentia quoad immunitatem, in cap. Immunitatem, num. 19. de Immunit. Ecclesiar. 670
- 25 SÆVITIA nimis adscribitur culpe, in c. Ad audientiam, n. 1. de homicid. 131
- 26 SALARIUM debetur ex publico cuilibet Iudici ordinario, in cap. Preterea, num. 49. Ne Parl. vicarius. 72
- 27 Salarium debetur etiam exercitiis ministerii alicui demandatum, & si in tali ministerio non sit electa iudicialis persona, sed tantum effectus operis, in c. Gravis, num. 81. & 93. de Reclimat. spoliat. 119
- 28 SALOMONIS iudicium non fuit probabile, sed omnino certum, in cap. Neminiatur, n. 101. de Constat. 40
- 29 Salum dicitur est subsidialis, in cap. Quia nonnulla, num. 21. de Magist. 83
- 30 SALUTANDI modi complures referuntur secundum diversas nationes, in c. His qui p. g. de major. & obed. 618
- 31 SALUTATIO Angelica.
- 32 Vide in ver. *Oratio Dominica*.
- 33 SALVUSCONDITUS datus in eundem intelligitur datus etiam in redeundo, in cap. Innotamus, n. 4. de Tre. & p. 617
- 34 Salvus-conductus dicitur, & redeundum intelligitur datus pro una vice tantum, an vero pro pluribus, distinguitur, ibid. num. 9. & numeri seqq. usque ad n. 10. 617
- 35 Salvus-conductus dandi, & redeundum datus alicui pro parte facienda, intelligitur an possit ire, & redire donec pendat tractatus pacis, ibid. n. 9. 617
- 36 Salvo-conductum non tenetur quis credere quando habet in loco capitales inimicos, in cap. Ad supplicationem, num. 7. de Reclimat. 313
- 37 SACRIFICATUM semel Domino non potest per Ecclesiam auctoritatem in alios usus commutari, in cap. Cum ad Monasterium, n. 47. de Stat. Monach. 478
- 38 De iuratore, ibid. n. 71. & 72. 480
- 39 Sacra transire possunt ad alios usus in articulo necessitatis, ibid. num. 73. 480
- 40 SANCTIUS est paucis bonis, quam multis malis habere ministrum, in c. Cum sit, n. 13. de xat. & qual. 435
- 41 SANCTI orationes non exaudiunt, sed apud Deum pro nobis interpellant, in c. Quidam, n. 6. de celebrat. Missar. 177
- 42 Sancti plures coluntur in una tantum Ecclesia, vel Provincia, in c. Ad. 8

- e. Auditorium, num. 44. de Relig. & veter. Sacerd. 604
 1 Pro Sancto aliquem venerari non licet sine licentia Papæ, etiam
 in vita fecit miracula, ibid. num. 1. & n. 50. 604
 2 Declaretur, num. 10. 604
 3 SANCTITATIS VESTRÆ titulo in veteribus Conciliis aliquando
 Episcopi designantur, in cap. Antiquum, num. 1. de
 Pænit. 639
 4 Sanctuarium Dei jure hereditario possideri non potest, in c. Accep-
 timus, n. 41. de Pænit. 664
 5 SANDALIA sunt calcamenta purpurea, quibus utuntur Epi-
 scopi, in c. Quia non, n. 1. de Auth. & ubi Pall. 735
 6 SANGUINEM elicit qui multum emungit, in c. Inordinando, n.
 num. 10. de Simon. 81
 7 Sanguinem statutus die 13. Februarii non mortuus illo uno ex le-
 febri diffuserat, in cap. Cùm ad Monachum, num. 21. de
 Sen. Monachor. 477
 8 Et quid post Calendarium Gregorianum, ibid. n. 21. 477
 9 SAPIENTIA, vel Æsuleia hominis ca debita, vel facta dignifi-
 catur, in c. Ne iniuriar, n. 1. de Constit. 30
 10 Magis tenet spectanda vita facta quam verba, ibid. n. 4. 30
 11 SARDINIE Insulæ Parochiales omni Canonice vacans Cathedra
 apostolica destruitur, in obsequium ad testandum, in cap.
 Extirpanda, & Quia verbum, 24. de preben. 129
 12 Sardinie Insulæ Parochias ad primum statum reducit Pius V.
 ibid. num. 15. 129
 13 SATISFATIO rite præstita non dicitur peccata, in cap. Es
 publico n. 44. de Convent. Constat. 448
 14 SCANDALUM est quicquid permittitur quom ut veritas reman-
 queat, & quomodo hoc fit intelligendum, in c. Officij, n. 1.
 de parat. & remiss. 304
 15 Scandalum Pharisæorum, & Pùllorum quando dicitur, in cap. Si
 quis, n. 8. de Regula. 340
 16 Scandalum omnino vitandum si sine peccato vitari possit, aliis se-
 cuti, in c. Nisi cum pridem, n. 9. de Rerum. 342
 17 Scandalum potius vitandum, quam peccatum, cùm dubium sit an
 sit inculpabiliter peccatum necne, ibid. num. 78. 344
 18 Scandalum quid sit, & unde dicitur, n. 79. 344
 19 Scandali in materia, quæ regulari fit observanda, in c. Cùm ex in-
 junctio, n. 9. de Nov. oper. nunciat. 359
 20 Propter scandalum recedunt à dispositione juris positivi, in c. Quia
 circa, n. 8. de Constat. & admitt. 69
 21 Scandalum quod oritur fit superius jam publicatæ non sequen-
 tur, in c. Illa causa dispensandi in secundo officio, ibidem
 num. 14. 70
 22 SCPTURUM, vel corona regali si donetur Oratori, non ipse
 sed Proci acquiruntur, in cap. Possidendi, num. 23. de Convent.
 preben. 303
 23 SCHEDULE si post illarum publicationem repetit fuerint esse
 plures, quam Cardinales, an sint comburende ex Gregoriana
 Constitutione an c. Massana, n. 35. de Elect. 306
 24 SCHISMATICORUM gesta vitiosa censent etiam perenni
 preterito publici officij, in cap. Quod à Prædictore, num. 1.
 de Schismat. 103
 25 Ordinationes à Schismaticis factæ irritæ sunt quoad executionem
 tamen, non autem quoad imperfectionem characteris, ibid. n. 3.
 & num. 17. & seqq. 103
 26 Ordinationes factæ ab eis, qui à Schismaticis ordinem susceperunt,
 executionem non censent, ibid. num. 1. 103
 27 Schismatici an sint ipso jure excommunicati, vel potius excommu-
 nicandi, ibidem num. 6. usque ad n. 25. 103
 28 Schismatici quot modi accipiuntur, ibid. num. 7. 103
 29 Excommunicati largè dicuntur Schismatici, ibid. num. 8. 103
 30 Schismatici propriè qui dicuntur, ibid. num. 9. & seqq. 103
 31 Schisma unde dicitur, ibid. num. 10. 103
 32 Schisma quid sit, ibid. num. 11. & 14. 103
 33 Schismatici sine hæresi qui dicantur, ibid. n. 18. 103
 34 Schismatici, & hæretici esse qui duos Summos Pontifices simul
 crederet verum, ibid. num. 19. 103
 35 Schisma nullum est nisi sub aliquam hæresim contingat, ut redde ab
 Ecclesia relictus videatur, ibid. num. 21. 104
 36 Schismatici omnes potius sumpti hodie sunt vinculo excommuni-
 cationis innodati, ibid. num. 23. 104
 37 Beneficiorum collationes à Schismaticis factæ sunt ipso jure nullæ,
 ibid. num. 25. 104
 38 Episcopi Schismatici nec possunt excommunicari, nec absolvere,
 nec indulgentias concedere, ac si fecerint nihil est actum, ibid.
 num. 33. 105
 39 Ordinar ab Episcopo Schismatico etiam ignoratæ executionem
 non recipiunt, ibid. n. 35. 105
 40 Episcopi Schismatici Constitutionis Constituentis vili-
 tudinem exercent, & beneficia conferunt, ibidem
 num. 40. 106
 41 Electi in Schismate dicuntur hæretici, & eorum gesta ex com-
 muni errore non sustinentur, in c. Nisi cum pridem, num. 34. de
 renotat. 339
 42 SCHOLARES, & peregrini ligantur confortandibus loci ubi
 tractantur, in c. Constitum, n. 19. de abso. fecun. 601
 43 Scholares, peregrini, & peregrini absolvi possunt à quolibet Sacer-
 dote approbato, casibus Episcopi referantur, in c. Communis, 91. de
 parat. & remiss. 316
 44 Idem fortissimum prope pontificiale ubi moram trahunt, ibidem
 num. 94. 316
 45 Scholares, & incolæ, se Mercenarii debent confiteri Sacerdoti
 Parochia quoque incolant, in cap. Significavit, n. 24. & 31. de
 Paroch. 310
 46 Scholares non contrahunt domicilium ubi studiorum causa moran-
 tur, nisi transacto decennio, ibid. num. 13. 311
 47 Idem in mercenariis, & Lectore publico, ibid. num. 17. 311
 48 Scholares si faciant patium de litigando coram uno ex Judicibus
 suis, tenet pariter, in cap. Significavit, num. 16. de offic.
 Deleg. 318
 49 Scholares ut in absentia liceat percipere fructus præbendarum suarum,
 requirunt licentiam Episcopi, & privilegium, in c. Cùm
 hoc, n. 6. de Election. residu. 63
 50 Et sufficit privilegium generale, & quo in cap. final. de Magist. 63
 51 ibidem num. 7. 63
 52 Scholares debent esse docti, & Episcopi debent commode an sine
 arane, natura, & ingenio talia qui possint in litteris proficere,
 ibidem num. 10. 63
 53 Scholares negligentes, & imbecilli studentes revocari possunt ad
 residentiam, ibid. n. 11. 63
 54 Scholares facientes exilia, & immunitates remota non sunt Schola-
 res privilegia non habent, ibid. n. 12. 63
 55 Vide in v. 2. de Regula, & de Regula, & de Regula. 63
 56 SCHOLASTICUS universitatis Salomonis ab ipso rectore
 demum arones maris amovum, & 2. peritiam juris jurisdictionis
 subiectis contrahuntur, in c. Cùm in his, n. 4. & seqq. usque
 in fin. de Claudi. deposed. 37
 57 Scholasticus, seu Rector universitatis habet jurisdictionem Ordina-
 riam ex privilegio in corpore juris clauso, ibidem num.
 6. 37
 58 SCIENTIA, & patientia Episcopi est eorum et alius visitationibus,
 in c. Auditor, n. 12. de pænit. 174
 59 Scientia, & patientia Episcopi ex quibus presumatur, in c. Cùm
 venisset, n. 18. de Infort. 125
 60 Scientia excludit ab actu ex negligentia, multiplex occupa-
 tionem agendam, & subterpne, in c. Si aliquis, num. 5.
 de senect. & eorum. 311
 61 Scientia in Episcopo est necessaria tam in spiritualibus, quam in
 temporalibus, in cap. Nisi cum pridem, num. 22. de renot.
 parat. 314
 62 Scientia defectus promissionem deficit in vitam, ibid. num. 40. 314
 63 Scientia enim deficiente in Pallio, & conscriptum sufficit,
 nec deficiente in Pallio, & conscriptum sufficit, ibidem
 num. 60. 314
 64 Scientia Papæ ubi requiritur vera non sufficit ficta, vel pertransita
 per claustrum, quomodo tenet, in c. Veniens, num. 24. de an.
 & for. 269
 65 Scholares Clerici non subsumi Rectori universitatis, nisi quod ex
 quo professionem recipiunt, in cap. Cyprianus, num. 9. de
 Privileg. 167
 66 Scientia in promovendo ad beneficium curatum an sit moribus præ-
 ferenda, in c. Nam te, n. 9. de ar. & qual. 404
 67 Scientia defectus evidens, scilicet, & promissa probari potest
 per examen quod defectus persone, ibid. n. 9. 408
 68 Scientia, quæ requiritur ad dignitatem, & ordines Ecclesiasti-
 cos, in cap. Cùm in cunctis, num. 137. & seqq. usque in fin. de
 elec. 314
 69 Scientia alia eminens, alia mediocris, alia sufficiens, ibidem
 num. 138. 314
 70 Scientia potissimum æstimaenda est secundum qualitatem Ecclesie
 ad quam quis assumitur, ibid. num. 139. 314
 71 Scientia eminens requiritur in promovendo ad dignitatem Episco-
 palium, ibid. n. 140. & 141. 314
 72 Scientia competens in Episcopo toleratur ex causa, & dispensative,
 ibid. n. 141. 314
 73 Scientia competens jure requiritur in Archidiacono, Praepo-
 sito, & aliis habentibus jurisdictionem conventualem, in alia
 vero sufficit scientia secundum qualitatem officij, vel beneficii,
 ibid. num. 144. 314
 74 Et quid ex Concilio Tridentino, n. 141. 314
 75 Scientia qualis requiritur in Abbate, ibid. num. 147. & 148. 314
 76 Actualis requiritur in Presbytero, n. 149. 314
 77 Si quis requiritur in Diacono, & Subdiacono, ibid. n. 173. 314
 78 Scientia prohibenda dicitur, vel doctore culpa lapsa est, in c. So-
 per specula, n. 19. Ne Cler. vel Monach. 685
 79 Scientia jure est de artem quantum ad finem originem, que est
 diuturne utilitatis ratione, in c. Non debet, n. 10. de consangu.
 & affinit. 71
 80 SCIRE propriè quid sit, in cap. Quod Dei timorem, num. 3. de
 statu Monach. 471
 81 Scire dicitur per causas interfectas rei est per factum scire, quom per
 causas extrinsecas, ibid. num. 4. 471
 82 Scire dicitur non solum que videmus, sed etiam que ab aliis au-
/> divimus, & que videntur ex opo amur, in c. Venerabili, n. 16.
 de Testib. 158
 83 SCRIPTURÆ fides est divisa, in c. Ad audientiam, n. primo,
 n. 1. de Refeript. 174
 84 Declaretur, ibid. num. 12. 174
 85 Scriptura commentis equisula separata quoniam non probet
 quod non, potest tamen probare quod ad, ibid. num. 11. 175
 86 Nisi defectus proveniat ex dolo illius, à cujus autoritate fides
 scripturæ dependet, ibid. n. 12. 175

- Scriptura sacra frequenter utitur verbis, quae secundum litteram videntur falsa, sunt tamen vera secundum implicitas sub-
 ditiones, in cap. Falsidicus, num. 17. & num. 161. de Crim.
 fals. 170
- Declaratur, ibid. num. 176. & seqq. 177
- Scriptura sacra praeferat sensum litteralem infanti alii sensui spiritali, & mystico, ibid. num. 176. 177
- Omnes scientias transiunt, quia dum nager gestum prodit myth-
 ologia, ibid. n. 177. 177
- Nec multiplicitas sensuum facit appellationem, nec aliquam
 speciem multiplicatam, ibid. n. 178. 177
- In nulla Scriptura humana potest reperiri nisi sensus literalis, sed
 tantum in Divina, caput Spiritus sanctus est auctor, homo verb
 instrumentum, ibid. n. 177. 177
- Lesio Scripturae sacrae ex Concilio Tridentino haberi debet in
 monasteriis Monachorum, in Conventibus Regularium, & in
 publicis Gymnasiis, in cap. Quia nonnulli, num. 17. de Ma-
 gistris. 81
- Lesio sacrae Scripturae examinandi est ab Episcopo loci de vi-
 ra, & moribus, & scientia, quod tamen de Lectioibus in claustris
 Monachorum intelligitur, ibid. n. 16. 81
- Nec de Reclonibus in Conventibus Regularium, ibid. n. 17. 81
- Scriptura sacra proprie dicitur quae in sacra littera continetur, ibid.
 num. 16. 81
- Scriptura ex eo, quod illa conficienda partes pacificantes, non
 efficitur de virtutibus actus, in cap. Sicut, num. 13. de Pro-
 bat. 128
- SCRUPULUS mors est conscientiae si applicatio ad opus fluctat
 circa rectum, & obliquum, in cap. Ne imitetur, num. 33. & 99.
 de Constitut. 38
- Scrupulosam conscientiam operari peccatum est, nisi prius error
 deponatur, ibid. n. 97. & seqq. & n. 146. 39
- Scrupulus est credulitas ex levibus conjecturis, & plus creduli-
 tatis habet, quam dubitatio, & minus, quam opinio, ibidem
 num. 148. 56
- Scrupulosi vincendi saluberrimum est tractandum contra illos opera-
 ri, ibid. num. 147. 56
- Declaratur, ibid. n. 145. 56
- SCRUTATORIBUS non adhibetur contra tenorem scrip-
 turae, in cap. Publicato, n. 17. de elect. renuntiis. 109
- Senatores non debent in ultro impetiri, alioquin redderentur sus-
 pecti, in cap. Quia propter, n. 42. de elect. 129
- Senatores si sunt plures, quam tres, veniatur electio, ibidem
 num. 43. 129
- Senatores nec proprio voto electionem scrutari debent, ibidem
 num. 49. 129
- Senatores duo secundum omnem praestitam scrutantur tertium,
 ibid. num. 50. 129
- Scrutatores ut sine fide digni non perneat ad substantiam electionis,
 sed ad iustitiam, ibid. n. 50. 129
- SCRUTINII forma est diffi-
 cultas observare, & boni iustitiae pra-
 ctica non ignorantes in ea deinceps, in cap. Licet de vicenda, n. 73.
 de elect. 117
- Ex Scrutini publicatione an qualesque acquiratur nominatio, in
 cap. Publicato, n. 10. & 19. de elect. 108
- Scrutinium nonnisi publicum an destitui possit de consensu
 majoris partis Capituli, etiam sipe illa causa, ibid. num.
 55. 118
- Scrutinium quoque modis accipitur, in cap. Hic quae, num. 13. de
 major. & obed. 618
- Scrutini forma est incompatibilis cum forma Concilii Tridentini,
 in cap. Quia propter, n. 11. de elect. 129
- Scrutini forma est valde difficilis observare, & boni iustitiae pra-
 ctica non ignorantes in ea deinceps, ibid. n. 14. 129
- Vide in ver. *Scrutini per Scrutinium*.
- Scrutinium publicato cur electionibus variare non liceat, in e. Massana,
 n. 16. de elect. 106
- SECRETUM aliud recipere simpliciter, aliud in Sacramento Pene-
 tentiae, in cap. Tu nobis, n. 18. de Testam. 121
- Secretum quod vulgo inijungitur sub Confessione non est sub sigillo
 Confessionis, ibid. n. 41. 121
- Secreti fides non habet vim obligandi contra ius, ibid. num.
 43. 121
- Secretum quibus casibus revelandum, ibid. n. 47. 121
- Secreti quomodo exquirantur vota eligentium, in cap. Quia pro-
 pter, num. 47. de elect. 129
- Secretum dicitur quod fit in praesentia quinque personarum ante-
 quam iudicialiter fit diffinitio, in cap. Veltra, cum. 49. & 118.
 de cohabit. Clericor. & Mulier. 13
- Vide in ver. *Secretum*.
- SECURITATIS privilegium quae persona gaudent tempore guerrae,
 in cap. Innovamus, n. 1. de Treug. & pac. 617
- Item quae animalia, ibid. num. 10. 11. & 12. 618
- Sede vacante iurisdic-
 tio ordinaria non expirat, in cap. Cum olim,
 n. 67. & seqq. usque ad n. 73. de major. & obed. 629
- Vide in ver. *Cardinalis Sede vacante*.
- Et in ver. *Capitulum Sede vacante*.
- Visorum Ecclesiae vacante non conferunt beneficia, nisi sit datus a
 Papa, in cap. Illa, n. 1. de Sede vacante. 109
- Sede vacante ius Ecclesiae mutari non debet, in cap. Novit, n. 1.
 & 16. de Sede vacante. 104
- Sedis vacantia tempus non est conveniens ad aliquid agendum, vel
 tractandum super statu Ecclesiae, ibid. n. 14. 107
- Etiam si negotium fuerit exceptum in Sede plena, ibidem num.
 15. 107
- Præscriptio dormi vacante Ecclesia, ibid. n. 16. 107
- Sede Episcopali vacante non debet aliqui innovari cūni non sit qui
 Episcopale ius tueretur, ibid. num. 17. 107
- Sententia lata contra Ecclesiam vacantem non valet, si tunc con-
 tra monachos, qui non habet vocem, vel canonicos, ibidem
 num. 18. 107
- Vicarius Capituli in cum Clero Sede vacante non supplet con-
 sensum Episcopi ad hoc ut Ecclesia a gravatur gabelle, ibidem
 num. 21. 107
- Sede vacante nihil fieri debet in quo Ecclesia praedjudicetur, ibid.
 num. 22. 107
- Ecclesia vacante illius fructus dimitti non possunt, in e. Nisi esset
 num. 24. de proben. 107
- Declaratur, ibid. n. 30. 107
- Sede vacante interpretatur, & non verbi, iurisdic-
 tio ad Capitulum, in cap. Ad abolendum, num. 37. de Hie-
 renica. 92
- Vide in ver. *Capitulum Sede vacante*.
- Sedes vacat interpretatur si Prælati sit excommunicatus, vel
 suspensus, in cap. Quia diversitas, num. 17. de Coac-
 ceben. 123
- Aur sit inutilis ad agendum de iure, ibid. n. 18. & n. 31. 123
- Declaratur, ibid. num. 30. & 31. 123
- Sede vacante interpretatur ad suspensionem Prælati, Oeconomus
 non potest convenire, nec nominari, ibid. n. 33. 123
- Sedes quod vacat, Episcopo a Pagano, vel Schismatico capto, &
 iurisdic-
 tio tribuitur Capitulo, ibid. n. 34. & 109. 123
- Sedes Episcopalis an vacet propter hæresim Episcopi, in cap. Ab-
 solutus, n. 18. & 23. de Hæresicis. 99
- Vide in ver. *Dominica*.
- SEMPRE ad eligendum, seu conferendum.
- Vide in ver. *Beneficium quando conferendum*.
- SEMINARIO Clericorum non est conferendum ex distribu-
 tionibus quousque, in cap. Licet, n. 19. de p. et. et. 114
- Seminari taxa solvi debet ex fructibus non modo beneficiorum, sed
 etiam pensionum, in cap. Ad audiendum, ille secundo, n. 16.
 de Rescriptis. 104
- Seminario non est contribuendum ex distributionibus quotiescun-
 que, in cap. Olim, n. 47. & 64. de verb. signific. 113
- Etiam si contrarius in fine anni, & in illis universi Capituli reditus
 constituit, num. 64. 114
- Seminarium quod ad usum beneficiorum.
- Vide in ver. *Prae Seminarium*.
- SENECTUS non recusat Parochiam a residentia, in c. Clericos,
 n. 16. de Cler. non resid. 65
- Senectus qui fit, in cap. Cum sis, num. 11. de Convers. con-
 greg. 417
- Senectus in iuribus aliter constituendum est quod universi homi-
 nes in specie, & aliter quod populi homines, de quorum fa-
 cultate agitur, ibid. n. 13. 417
- Senectus in unum versum quando incipit, varie referuntur senten-
 tiae, ibid. num. 13. 417
- Senectus quod singularis homines, an, & quomodo probetur ex
 aspectu corporis, ibid. n. 17. 417
- Senectus initium ut minimum constituitur in quinquagesimo an-
 no, ibid. n. 23. 417
- Senectus sola non sufficit ut ab sit incontinentie periculum, ibid.
 num. 23. 417
- Senectus, & sterilitas copulativè requiruntur ad hoc ut uxor pos-
 sit remanere in saculo cum voto simplici castitatis, ibidem
 num. 47. 417
- Senectus sola non excuset a jejuniis Ecclesiae nisi adit aliqua sterilitas
 ætatis infirmitas, ibid. n. 70. 419
- Senectus initium ut minimum constituitur in quinquagesimo an-
 no, ibid. n. 23. 417
- Senectus sola non sufficit ut ab sit incontinentie periculum, ibid.
 num. 23. 417
- Senectus, & sterilitas non sufficiunt ad hoc ut uxor remanere
 possit in saculo si aliunde appareat de illius intemperantia, ibid.
 num. 66. 419
- SENIS centum annorum mirabile exemplum a Hieronymo recen-
 setur, in c. Cum sis, n. 10. de convers. conjugat. 416
- Senes qui dicuntur arbitrio iudicis relinquuntur in casibus, in quibus
 nulla citra aetate a iure prebentur, ibid. n. 11. 416
- Senior quomodoque est aliquis in quinquagesimo anno, quoniam alius in
 sexagesimo, ibid. n. 21. 416
- Senes ante quinquagesimum annum, ut quis dicatur non reputetur
 iure canonico, ibid. n. 23. 416
- Senes octogenerarii non excluduntur a personalitate comprehendendi si sint
 robusti, ibid. n. 25. 416
- Senes sexagenarii an excluduntur a jejuniis, ibid. num. 32. & n. 70. &
 seqq. 417
- Senes sexagenarii non includuntur in exceptione Bullæ Cruciatæ ab
 indulto referendo laetitia, ibid. n. 14. & 97. 417
- Senes viridi gubernationi sunt aptissimi, ibid. n. 77. 419
- Senes in qua ætate a jejuniis exco-
 municati non est a iure determi-
 natus, ibid. n. 78. 419
- Senes dum jejuniis ferre non possunt, sed tunc cito creb-
 o, & mo-
 dico ex fœrentia Hippocratis, ibid. n. 91. 419
- Procedit in decrepiti, & senio concubitus turis, ibid. cum.
 91. 419
- Senes non decrepiti facillime jejuniis ferunt, ibid. n. 93. 411

- 3 Sententia majores annorum septuaginta fere immunes ab excubiis, in cap. Pervenit, n. 2. de Injunctis. Eccles. 618
- 3 Si tamen fidei debeat restitui aliqui mittere pro fe, ibidem. 618
- 3 Opinio Cajetani, & Navarii circa jejunium fecum expenditur, in cap. Cum sis, n. 2. de Convent. Conjurat. 430
- 3 Sententia gloria est canonicis, in cap. Ne innotat, n. 1. de Constitut. 54
- 3 Scilicet apud pro matrem diversitate vario modo à jure præscribitur, in cap. Cum sis, n. 1. & 2. de Convent. Conjurat. 436
- 3 Scilicet corporis status est levi momentum in moribus de cunctis, ibidem. 436
- 3 SENTENTIA Theologorum referunt, qui censent Testatur non esse Ordinem, sed præparationem ad Ordinem, & Placitum esse officium Lectoris, anque, in cap. Cum coningat, n. 1. de atar. & qualibet. 418
- 3 Sententia contra Capitulum lata præjudicat etiam succedentibus, in cap. Eam parte, n. 2. de Arbitr. 704
- 3 Sententia privationis beneficii contra Parochum non residentem est nulla, si in ultima mentione Episcopus comminatus fuerit prius non fructum, non autem talem, in cap. Ea tunc, n. 1. de C. cler. non resident. 16
- 3 Sententia certa in re dubia ferri non potest, in cap. Ne imitatio, n. 1. de C. nulli. 41
- 3 Sententia Judicis sequens omnem opinionem in materia in qua est magis confusus valet finem apparat, quæ opinio sit communior, & illa non sit appetit, ibid. n. 44. 78
- 3 Sententia lata contra casum legis, vel statuti de cuius intellectu probabili dubitatur non dicitur continere errorem ex capitulo, in cap. Quoniam, n. 1. de Constitut. 130
- 3 Sententia Principis declaratoria juris habet vim generalis statuti, ibid. n. 57. 138
- 3 Sententia lata per falsas litteras non debet executioni mandari, in cap. Super eo, n. 1. de C. nulli. 179
- 3 Sententia privationis contra beneficium non promoveat subditum sine juris saltem, in cap. Cum in cunctis, & Inferiora, n. 17. de elect. 316
- 3 Sententia licet non concessa est ipso jure nulla, in cap. Olim, n. 1. de lit. contest. 83
- 3 Nec est exequenda etiam lapsa sine fatalia, ibid. n. 1. 83
- 3 Sententia diffinitiva non ferri debet contraria ante oblatum libellum, sed se ei præcipitur, & usulatur intra certum tempus, ibid. num. 31. 84
- 3 Sententia debet esse conformis non positivis, sed petitioni, ibid. num. 46. 87
- 3 Recursus Ordinarii in exemptos est ipso jure nulla ex defectu jurisdictionis, in cap. Grævia, n. 2. & 3. de off. ordin. 538
- 3 Recursus contra iura in vim contractus in irremediabiles valet ipso jure, licet sit retrahenda, in cap. Cum causam, num. 3. de elect. 277
- 3 Sententia acquiescit quæ non appellatur, in cap. Auditis, num. 17. de præscript. 176
- 3 Sententia declaratoria nullum ius tribuit, in cap. Ad hæc, num. 26. de recl. domo. 490
- 3 Sententia censuræ lata post appellationem etiam extrajudicialiter interdictam est ipso jure nulla, in cap. Cum dicta, num. 1. de relig. domo. Rescript. 497
- 3 Sententia in exemptum lata non valet ex defectu jurisdictionis ibid. num. 11. 497
- 3 Sententia non nimis festinatione ac precipitante ferenda est, in c. Dilectus, n. primo, num. 17. de Rescript. 190
- 3 Est debent saltem excedere terminis substantiales, ibid. num. 38. 190
- 3 Sententia lata contra privilegium non tenet, in cap. Responso, n. 1. de C. 1. de C. 1. de sent. ex comm. 167
- 3 Sententia lata à non Jure est ipso jure nulla, ibid. num. 107. 366
- 3 Sententia in qua pronuntiatur de incompetente est interlocutoria, in c. Significavit, n. 2. de off. delegat. 537
- 3 Habet tamen vim diffinitivæ, ibid. num. 4. 537
- 3 Et ab appellari potest etiam secundum legem, ibid. n. 5. 537
- 3 Sententia interlocutoria regulariter revocari potest ab eodem Jure qui eam tulit, respondendo partem appellantis, ibidem. num. 6. 537
- 3 Sententia in qua pronuntiatur de jurisdictione non habere, non potest contrario imperio revocari, ibid. n. 7. 537
- 3 Etiam Jure magis pronuntiaverit eo quod aliis esset comprehensum, ibid. num. 8. 537
- 3 Sententia appellatio venit diffinitiva, in cap. Super eo, n. 1. de secundo, n. 2. de appell. 191
- 3 Sententia, in qua pronuntiatur de Jure incompertem appellari potest etiam secundum legem, ibid. n. 17. 191
- 3 Sententia diffinitiva quæ sit, ibid. num. 1. 191
- 3 Et quæ sententia quæ diffinitiva, ibid. n. 3. & 4. 191
- 3 Sententia lata super possessione dicitur quasi diffinitiva, ibidem. num. 31. 191
- 3 Sententia interlocutoria quæ dicitur, ibid. num. 38. 191
- 3 Sententia incompertem appellari potest interlocutoria quæ diffinitiva, ibid. num. 47. 194
- 3 Sententia Judicis, vel arbitri an, & quando possit pro parte valere, & pro parte non, in cap. Cum tempore, num. 18. de arbit. 626

- 3 Sententia Ecclesiastica appellatio venit excommunicatio, suspendio, & interdictum, in cap. Cum ab Ecclesiis, num. 7. de eccl. 156
- 3 Sententia super statu facit quod contra omnes, in cap. Latet, num. 33. Qui filii sunt legitimi. 95
- 3 Sententia quæ nullum continet verbum, per quod apparet lesa, est nulla, non obstante clausula, Data, ibid. n. 6. 95
- 3 Sententia si sit nulla apud eam est ordinaria nullitatem non auctoritate remedia situtionis in integrum, in c. Requirere, num. 17. de rebus. in integ. 687
- 3 Sententia, in qua exprimitur duplex causa sustinetur ex causa vera, licet Jure præcipiente moveatur ex causa falsa, in c. Per tunc, num. 1. Qui filii sunt legitimi. 95
- 3 Secus si una tantum causa exprimitur, & illa sit falsa, ibidem. num. 5. 94
- 3 Sententia ferri debet secundum acta, & probata, in cap. Falsidicus, num. 13. de Crim. falli. 177
- 3 Sententia non est revocanda si ex post facto constat Judicis factum esse notorium, & absque nullam defensionem competere, in cap. Cum olim, n. 4. de sent. & re judic. 186
- 3 Sententia lata sub conditione extrinseca non valet, si conditio dependat à natura negotii in judicium deducta, in cap. G. Per tunc, n. 2. de fid. unum. 163
- 3 Sententia non visa acta etiam probatoria est nulla, ibidem. num. 19. 163
- 3 Sententia si Jure à quo, vel partem agens se habere, vel voluerit exhibere quæ remediis sit succurrendum appellanti, ibidem. num. 23. & num. 26. 163
- 3 Vide in ver. Absolutio.
- 3 Sententia absolute, vel condemnatoria in uno foro præ exceptionem est potestatem in alio, in cap. Contrahit, n. 1. de secundo, n. 2. de sent. excomm. 370
- 3 Sententia requirit plurimum casus, & potestatem judicem, in cap. Non potest, n. 2. de sent. & re judic. 181
- 3 Sententia lata post appellationem est nulla, ibid. n. 2. 181
- 3 Sententia condemnatoria super crimine alia tametsi si nulla sit, non impedit notam infamiam, in cap. Omnipotens, num. 14. de Accusat. 33
- 3 Sententia lata post instantiam pretemporalem nulla est, in cap. Veniens, n. 1. de Jure. 33
- 3 Sententia contra jus litigatoris valet, si ab ea infra certum dies non fuerit appellatum, in cap. Cum inter vos, num. 1. de sent. & re judic. 187
- 3 Sententia simpliciter lata non durat post obitum, vel remotionem profertentis, nisi successe alio confirmet, & ratam habere, in cap. A nobis, n. 1. de sent. num. 17. & 18. usque in fin. de sent. 373
- 3 Sed si lata sit sub conditione, expirat per mortem profertentis ante conditionis implementum, ibidem. num. 14. & num. 17. & 18. 373
- 3 Sententia excommunicatio à Delegato prolata in Consultatore expirat mortuo, vel revocato Delegato, ibid. num. 15. 373
- 3 Sententia quæ tempore profertentis inest vinculum, durat ultra tempus profertentis, ibid. n. 16. 373
- 3 Sententia à defuncto profertur, vel efficitur producendi in futurum, tunc per rationem non profertentis, ibid. n. 18. 373
- 3 Sententia forma in quibus procedendi modo legi debet iuxta formam iudicis, in cap. Qualiter, & quando, n. 1. de secundo, n. 17. & 18. de Accusat. 17
- 3 Prelatus an statum lata sententia super crimine intelligatur ipso jure privatus dignitate, vel beneficio, ibid. n. 9. 21
- 3 Sententia lata super crimine quæ effectus producat, ibidem. num. 91. 21
- 3 Sententia, & illius exequutio in die ferata.
- 3 Vide in ver. Ferat.
- 3 Sententia diffinitiva ferretur ex violenta presumptione, in cap. Ne innotat, num. 10. de Constitut. 40
- 3 Sententia in qua Jure aliter Delegatum, non statim, nisi ostendatur commissio, in cap. Cum in iure, num. 24. de Off. Delegat. 534
- 3 Etiam si lata sit contra consummatum abscentem, ibidem. num. 17. 534
- 3 Secus si pars fuerit præfens in prolatione sententiae, & non appellaverit, item secus si quandoque comparuerit ante litem contestatam, & non contradixerit, ibid. n. 18. 534
- 3 Sententia Principis declaratoria partis habet vim generalis statuti, in cap. Quoniam, n. 1. de Constitut. 138
- 3 SEPTIMI libri Decretalium compilator fuit Gregorius XIII. Inchoans, & sub Clemente VIII. absoluta cur publicata non fuerit, in c. Cum venisset, n. 1. & 2. de Jure. 16
- 3 SEPTUAGINTA VII. indictione dicitur feneri, nec quoad eos loca nebulosus iudici, in cap. Cum sis, num. 24. de Convent. Conjurat. 436
- 3 SEPULCRUM tangere olim non licebat etiam reficiendi causa, in cap. Cum ex eo, n. 1. de rebus. & veter. Sanctor. 610
- 3 SEPULTURA, seu jus liberè recipiendi aliquem ad sepulcrum potest præscribi, in cap. Cum olim, num. 27. de præscript. 179
- 3 Sepulchrum celsio in loco minus religioso an, & quando valeat, in c. Pariter tamen, n. 1. & 2. de Sepulchris. 197
- 3 Sepulchra relictis sepulchris majorum suorum eligi non possunt in Ecclesia.

- Ecclesia, & de jure, vel privilegio camerarum non habet, ibid. n. 1.
- 3 Sepulchre privilegium potest Episcopus concedere ex iudicio, & de Capitoli confesso, dissimulatum Panochialis Ecclesie Canonica portione, ibid. num. 7.
- 3 Sepulchra cur potius sit eligenda in locis magis religiosis, ibidem num. 8.
- 3 Sepulchra apud Martyrem orationi Martyris commendantur, ibidem num. 10.
- 3 Sepulchrum non eligentes, aut minus rationaliter, sepeliendi laici in sepulchro majorem suum, ibid. n. 11.
- Vide in ver. *Simonia* in 3 *Epistola*.
- 1 SERMO malus versus processit de ore nostro ad destructionem audientium, quoniam quipiam non ut convenceret audientibus, in c. Falsitatem, n. 67, & n. 136 de Crim. fal. 173
- 1 Sermo simplex regulariter verificatur per prima vice, in c. Innotuimus, n. 7, de Test. & pos. 637
- 1 Fallit in septem casibus, ibid. num. 8.
- 1 Servientes circumscriptis consueverunt, vel privilegio an sint paria titone illorum quibus serviant, in cap. Cùm contingat, num. 19, de for. compe. 70
- 3 Servitium non recipit quod humani juris esse desit, in cap. Quomodo, n. 1, de Jurispr. 114
- 1 Servi Ecclesiarum tenentur Ecclesiasticis privilegiis, in cap. Ut privilegia, n. 7, de privileg. 168
- 1 Servi Ecclesiasticum sunt de foro Ecclesie, in cap. Nullus, num. 17, de foro compe. 17
- 1 Si perperam Ecclesie servitio sunt addicti, secus si conditi, ibid. num. 18.
- 1 Servientes Militiis, Monasteriis, Hospitalibus, vel Collegiis an, & quando hoc privilegium gaudeant, ibid. n. 71.
- 1 SERVITIUM, & labor non ascendit ad jure non habentibus legitimam ingressum in casibus, & locis, & temporibus permittis, in cap. Graviss, n. 97, de Rebus, fidei. 110
- 1 SERVITUS aqua ducende nunquam perditur per non usum, si servus aruit, in c. Treugas, n. 61, de Treug. & pac. 615
- 1 Servitus est motus civilis, qui motus naturalis assimilatur, in c. Per tuas, il primo, n. 18, de Simonia. 53
- 1 SERVUS non potest esse Notarius, in cap. Scitote, num. 59, de Cler. vel Monach. 679
- 1 Servus per amicum fuisse ab origine, qui nunc reperitur in quasi p. filios, servitum, licet de jure non presumatur, in cap. Latio, num. 45, Qui filii sint legitimi.
- 1 Sicut quid sit, in cap. A crapula, num. 21, de viz. & honest. Cler. 6
- 1 Sicut, dictio importat omnimodam similitudinem, in subtilitate, qualitate, & n. 10 illo, in cap. Quædam, num. 23, de Co. habito, Cleric. & Miter. 34
- 1 SIGILLUM Confessionis sicut & Confessio est de necessitate Sacramenti, & de jure divino, in cap. Officiis, num. 7, de Penit. & remiss. 305
- 1 Papa super sigillo Confessionis dispensare non potest, ibid. n. 2, & 30.
- 1 Sigillum Confessionis sine Penitentis licentia nullum irritum violare potest, etiam pro salute animæ mundi, ibidem num. 11.
- 1 Sigillum Episcopi ex consuetudine generali totius Orbis reputatur authenticum in spectantibus ad officium suum, in c. Post cessationem, n. 6, de Probatio. 130
- 1 Signa apponere tantum probat quantum subscriptio propria, in c. Cùm in jure, n. 38, de Off. Deleg. 134
- 1 SIGNATURA iustitie cùm in genere, & consuetudine per commissionem casus debet in eorum fidei addere clausulam, dummodo non addit de interpretatione de cretorem Concilia Tridentina, in cap. Cùm venissent, n. 15, de Jure. 33
- 1 Signatura quod desiderat in muliere qui licet pendente in foro seculari efficit et Mantellata, & Priozacara S. Augustini, in c. Magnus, n. 10, de obli. ad ratio. 494
- 1 Signaturæ Cardinales, & Prelati Sede vacante supplicationes, vel commissiones signare non valent, in cap. Cùm olim, num. 75, de major. & obed. 619
- 1 Signaturæ iustitie commissio iustitiae in causa, qui in curia traditi desunt, in cap. Ex parte, n. 12, de for. compe. 75
- 1 SIGNI exterioris traditio requiritur ad efficientem ordinem, in c. Cùm venisset, n. 41, de Sac. unct. 447
- 1 SIGNIFICATIO rei Sacramentalis est de essentia Sacramenti, & habetur sufficienter per materiam ejus, ibid. n. 48.
- 1 Significatio sanguinis Christi non habetur sufficienter per traditionem potest cum pane, ibid. n. 48.
- 1 Signum illud externum in quolibet Ordine est essentiale, in quo principia actus illius Ordinis designatur, in cap. Presbyter, n. 17, de Sacram. non interm. 417
- 1 SILENTIUM, quando habetur pro dissimulo, in cap. Perianus, n. 1, de iur. qui v. met. caus. 677
- 1 SIMILE nullum est idem, in cap. Ad audientiam, il secundo, n. 54, de rescript. 180
- 1 SIMILITUDO, & effectus facit ut quis dicatur de numero eorum, de quorum numero non est, in cap. Nuper ad nobis, num. 7, de biram. 303
- 1 Nullum simile est idem, in cap. Dammatur, num. 7, de Sum. tri. o. & sic Carol. 11
- 1 SERVITUS aqua ducende nunquam perditur per non usum si

- fonti auctis, in cap. Treugas, num. 61, de Treug. & pac. 615
- 1 Servitus est motus civilis, qui motus naturalis assimilatur, in cap. Per tuas, il primo, num. 18, de Simonia. 53
- Simonia, communiis.*
- 1 Simoniae Authores qui fuerint in novo, & veteri Testamento, in cap. Cùm Pridem, n. 8, de pactis. 647
- 1 Simonia quales habet ex jure naturali inordinationes, & deformitates, ibid. n. 9.
- 1 An, & quando sit proprie hæresis, ibid. n. 14.
- 1 Simoniae crimines est meret Ecclesiasticum, in cap. Ex diligenti, n. 7, de Simoni. 176
- 1 Simonicum non est in pactum deducere etiam in spiritualibus, & quo præcipue ad jure, in cap. Ad audientiam, il secundo, num. 11, de Rescript. 177
- 1 Dummodo deducatur eo modo, quo ratiō infuit, ibid. num. 17.
- 1 Episcopus nihil potest accipere in casibus enumeratis, in cap. Inordinando, n. 31, & si q. usque in fin. de Simonia. 16
- 1 Et quid in Notario, ibid.
- Vide in ver. *Simonia*.
- 1 Simoniacum, & dolorem arbitrium non valet, in cap. Non fine, num. 1, de Arbitr. 650
- 1 Simoniā committens non excoletur ex eo, quod se peccare non crediderit, in cap. Ne monstari, n. 4, de Constit. 19
- 1 Simoniā non inducit datus mutua spiritualium, & temporalium, nisi actus sit correlative, & unus causet ab alio, in cap. Preterea, n. 97, Ne Prælat. vices suas. 76
- 1 Simonia non committitur in Carta Romana in his, quæ Simoniaca sunt, quia prohibita si sunt Principe aut horitate, & faciente, in c. Preterea, num. 3, Ne Prælat. vices suas. 68
- 1 Secus in his, quæ prohibita sunt quia Simoniaca, ibid. non interm. 68
- 1 Simoniā non inducit datus mutua spiritualium, & temporalium, nisi actus sit correlative, & unus causet ab alio, ibid. num. 97.
- 1 Simoniā an inducat sola voluntas in his, quæ Simoniaca sunt quia prohibita, in cap. Ex parte, num. 18, de Offic. Deleg. 518
- 1 Simonia an, & quando sit proprie hæresis, in cap. Cùm Pridem, num. 14, de pactis. 648
- 1 Simonia in his, quæ Simoniaca sunt quia prohibita, non habet effectum in Carta Romana, ibid. n. 61.
- 1 Simonia non est deducere in pactum nisi communi dispositionem, in cap. Tua ois, num. 16, de Simoni. 18
- 1 Simonia in actu receptionis facit apostatam, num. 17.
- 1 Simoniā non inducit datus mutua spiritualium, & temporalium quævis una non causet ab alia, ibid. n. 25.
- 1 Secus si actus sit correlative, ibid. num. 16.
- 1 Est tamen vitanda propter speciem malis, ibid. n. 17.
- 1 Simonia iudicio Ecclesie non committitur in parva rebus, & tenuissimis, ibid. num. 77.
- 1 Simonia est quod dunt, & in parvis, & in magnis manifestat, & animas judicis ex ea hestatur, ibid. n. 39.
- 1 Simoniā an committit, qui dolocti soli dat aliquid spirituale ut quod suum est receperit, in cap. Ad audientiam, il secundo, num. 19, de Rescript. 177
- 1 Simonia dicitur hæresis, sed largi, & impropiè, in cap. Nobis, num. 61, de Simoni. 43
- 1 Declaratur, ibid. num. 81.
- 1 Simonia quævis aliquoties capere actum, tamen naturalis consensu directæ, & per se non obstat, ibidem num. 61, & 67.
- 1 Simonia puniunt non committitur absque peccato, ibidem num. 72.
- 1 Non cadit in ignorantem, ibid. num. 74 & 77.
- 1 Simonia non committitur in contractu gratuito, in cap. In ordinando, n. 4, de Simoni. 30
- 1 Simoniaca quædam dicuntur quia prohibita, quædam prohibita quia Simoniaca, in cap. Ex parte, il primo, num. 17, de offic. delegat. 518
- 1 Et an contrarium sit dissimulatio Canonis, in c. Cùm Pridem, n. 1, & si q. usque ad n. 30, de pactis. 647
- 1 Derandi objecta referuntur ad veritas prædictam distinctionem, ibid. num. 3.
- 1 Diluuntur, ibid. num. 11, & 13.
- 1 Officium Occorum, Sacristia, aut Præbendaria vendens non est Simonicum, nisi quia prohibuit, ibid. n. 17.
- 1 Vendere gratiam, & Sacramenta est se Simonicum, & jure divino, & naturali prohibetur, ibid. n. 7.
- 1 Simoniā non est in actu receptionis, vel ingressus ad sui spirituale aliquod dare, vel offere sine pacto, vel condicione, in cap. Tua ois, n. 1, de Simoni. 18
- 1 Simoniæ hæresis, quæ ex natura rei impedit acquisitionem spiritualium eo quod sit, in cap. Nobis, num. 18, de Simoni. 44
- 1 Papa an possit committere Simoniā.
- Vide in ver. *Papa quod delinquit*.
- 1 Simonia solo affectu animi non committitur, sed aliquo dato, vel recepto, in cap. Mandato, n. 3, de Simonia. 61
- 1 Simonia est morbus cancellus, in quo opus est ferro ignito, in cap. Accusatum, num. 8, de Simoni. 37

Simonia dicitur hæresis ad cuius compositionem iurata crimina
quali pro nihilo reputantur, in cap. Per tuas, & primo, num. 4.
de Simon.

Simonia quoad abolitionem, & dispensationem,

Simoniæ occultum potest Episcopus rehabilitare ad ordines, & cum eo dispensare quoad superiorem tam ab ordinibus, quam ab beneficiis, sed non dispensare quoad beneficia obtenta, vel obtinenda, in cap. Dilectus, n. 8. de tempor. ordinat.

Simonia in assumptione ad Canonatum,

Consecratio secundum quam Canonici dant aliqui in sua receptione, an valeat, in cap. Præterea, num. 67. & 81. Ne Prælati, vic. lites.

Consecratio ut dimidia fructuum primi anni præsumitur vancantium cedat in utilitatem mensæ Capitulari non est sublatâ à Concilio Tridentino, ibid. n. 81.

Consecratio cuius visus Canonici novæ singula Canonici chirotheas distribui possit in diffinitionem ad fructus, & distributiones, sublatâ est à Concilio, & Bullâ Pii V. in cap. Tui nos, num. 38. de Simon.

Ea consecratio exigi debet à beneficiis donativum in ingressu Episcopi non licet degenere litterarum executionem, vel postea si quibus beneficiis post ingressum non solum donativum, in c. In ordinando, n. 42. de Simon.

Simoniæ est Clericus, qui consecratur Ecclesiæ bona sua eo pacto, ut recipiantur Canonici, & illa illi retineat pro præbenda, in cap. Tui nos, n. 1. de Simon.

Simoniæ non est in actu receptionis, vel ingressus ad ius spirituale aliquod dari, vel officio sine pacto, vel conditione, ibid. num. 31.

Simoniæ non est recipere aliquem in Canonium eo pacto, ut de præbendis distincta oculus percipiat, in cap. Cùm M. n. 33. de Constitut.

Sic ut recipiat cum pacto, ut nec de Canonis, nec de præbendis distincta, nec de compungibus proventibus aliquod habeat, ibid. num. 35.

Simonia in Beneficio.

Simonia sibi committitur in beneficii affectione, lesa & in illius dimissione, in cap. Non sine, n. 4. de Arbitr.

Beneficium Ecclesiasticum vendere an sit Simoniæ, quia prohibetur, vel converso, in cap. Præterea, num. 5. Ne Prælati vice lites.

Simonia in beneficiis ab excluditur ex eo, quod vendatur fructus beneficii, sed non autem beneficium, seu Canonis, in cap. Cui prædixi, in 90. & seq. usque ad n. 114. & num. 135. de pactis.

Simonia non committitur si pure renuncietur literis ad vacaturam, & postea reserveve renuncietur annua pensio, in c. Ad audiendum, & iterando, num. 11. de Recept.

Simonia in beneficiis ab an sit prohibita de iure divino, remittitur, in cap. Tui nos, n. 43. de Simon.

Simoniæ est redimere adversum obsequia super dignitate, vel præbenda ante ius quæritum, secus si post, in cap. Non sine, num. 7. de Arbitr.

Simoniæ non habet partem conventiones super modo permutationis, & resignationis cum pensione, nisi sint independentes à voluntate Superioris, in cap. Cùm prædixi, num. 19. de pactis.

Simoniæ non est concludere tractatum permutationis, aut reservationis cum pensione sub conditione si Papa placuerit, ibid. num. 11.

Simoniæ non est de iure divino prohiberi accipere pecuniam pro collatione beneficii, cui sit annexa exco. Ordinis, vel possessionis Clavium, ibid. n. 31. usque ad n. 39.

Canonatum vendere, vel aliud simplex beneficium an sit Simoniæ, quia prohibetur, vel converso, ibid. num. 39. & seq. usque ad num. 53. & cum 67.

Simoniæ in ordine, & in beneficio à Concilio Chalcedonensi similis pena damnatur, ibid. num. 40.

Simoniæ est vendere titulum Canonici quibus rationibus probetur, ibid. num. 51.

Ministrum templi pro pecunia inducere Simoniæ est in lege veniale, ibid. n. 119.

Simoniæ an sint dantes pecuniam Papæ pro collatione beneficii, ibid. num. 41. & seq. usque in fin.

Simoniæ an in ordine gravius puniatur, qualis Simoniæ in beneficio, ibid. n. 130.

Episcopus nulli potest accipere in casibus enumeratis, in cap. In ordinando, num. 22. & seq. usque in fin. de Simon.

Et quid lo Nuptiarum, ibid.

Vide in ver. Nuptiarum.

Simoniæ est coacta Divinas, & humanas leges dare aliquod temporale pro collatione beneficii Ecclesiastici, in cap. Ea diligenter, num. 3. de Simon.

Simoniæ est beneficium fundare, vel docere eo pacto, ut

ibi consecratur, ibid. l. cum 9.

Simoniæ est promissum quæritur, tenetur resignare beneficium cum fructibus exco. Ordinis, non autem bona de consensu, in cap. Nobis, num. 51. & 80. de Simon.

Conditio omnis, quæ iure non inest adfecta collationi beneficii effectum cum Summiacum, in cap. Nisi esset, num. 19. de Præben.

Simoniæ est pactio inter partes sine iudice, ut una pars eadem loco, & recipiat pensionem ab altera, & ipsa cedens habeat ius in casu, & alibi serva, ibid. num. 11.

Simoniæ est beneficium fundare, vel docere in pacto, ut ibi constat, in cap. Tui nos, num. 3. de Simon.

Simoniæ est arbitrium ut una pars cedat loco super beneficiis, & recipiat pecuniam ab altera, in cap. Non sine, num. 3. de Arbitr.

Fallit si intercedat auctoritas Papæ, ibid. num. 5.

Item fallit si renuncians nullam ius habeat in beneficio, ibidem num. 6.

Et quid in dubio, ibid. num. 8.

Simoniæ quædam dicuntur quia prohibita, quædam prohibita quia Simoniæ, in cap. Super specula, num. 20. Ne Cler. vel Monach.

Simonia in electione.

Simoniæ exceptio an contra electum in Papam admittatur, in cap. Licet de vitandis, num. 17. de elect.

Vide in ver. Electus Papa pro Simoniæ.

Simoniæ non tantum est talis, sed etiam conventionalis reddit electionem ipso iure nullam, in cap. Nobis, num. 7. & 13. de Simon.

Simoniæ cum electoribus commissa non impeditur electio contrarietate, ibid. n. 30.

Nisi postea eorum habuerit, ibid. num. 31.

Simoniæ malitiose, & in fraudem commissa ad hoc est electio si nullus, non nocet electio, ibid. n. 32.

Simoniæ est defectus iustitiam eligentium, autem ad intra vitandus, & infirmus, ibid. num. 41.

Simoniæ perinde nocet si fuerit commissa cum uno eligentium, ac cum omnibus quoad virtutem electionis, sed non quoad personarum, qui non peccaverunt, ibid. num. 51.

Simoniæ committitur quodcumque electas consenserit, si ante electionem, si post, ibid. n. 51.

Declinatur, ibid. num. 52.

Simoniæ propriè non committitur qui postea quam contraxerit, & ius plerum non acquiritur, pecuniam solvit, ibidem num. 56.

Simoniæ committitur non dicitur ratam habens dationem pecunie, non suo nomine factam, sed tantum congruus est beneficio renunciare, ibid. num. 57.

Fallit in Papa, ibid. num. 58.

Simoniæ licet non sit expressis consensu, si tamen accurrunt, si tamen voluerint, Simoniæ facti, & Simoniæ promissi, ibid. num. 57.

Simoniæ non committitur verè, sed præsumptivè qui tacet, & non contradicit, ibid. n. 58.

Simoniæ est electio, licet electores dicant se non fuisse moti propter pecuniam sibi datam, vel promissam, quia alia electori erant, in c. Naviganti, n. 35. de Usur.

Simoniæ est electio etiam cum quis promittit quod se obligabit pecuniam solvere postquam fuerit electus, in cap. Nobis, num. 17. de Simon.

Simoniæ est electus, & beneficio renunciare teneat si de illius voluntate pecunia soluta fuerit contradiçtor, ut à contradiçtorie desistat, ibid. n. 109.

Simoniæ non est si eligens inficio electio dedit alicui Magnatui pecuniam, ut eorum ius liberare eligendi de facto non impedit, ibid. cum 106.

Simoniæ non est si eligens inficio electio dedit alicui Magnatui pecuniam, ut eorum ius liberare eligendi de facto non impedit, ibid. cum 106.

Simoniæ non est si eligens inficio electio dedit alicui Magnatui pecuniam, ut eorum ius liberare eligendi de facto non impedit, ibid. cum 106.

Simoniæ non est si eligens inficio electio dedit alicui Magnatui pecuniam, ut eorum ius liberare eligendi de facto non impedit, ibid. cum 106.

Simoniæ non est si eligens inficio electio dedit alicui Magnatui pecuniam, ut eorum ius liberare eligendi de facto non impedit, ibid. cum 106.

Simoniæ non est si eligens inficio electio dedit alicui Magnatui pecuniam, ut eorum ius liberare eligendi de facto non impedit, ibid. cum 106.

Simoniæ non est si eligens inficio electio dedit alicui Magnatui pecuniam, ut eorum ius liberare eligendi de facto non impedit, ibid. cum 106.

Simoniæ non est si eligens inficio electio dedit alicui Magnatui pecuniam, ut eorum ius liberare eligendi de facto non impedit, ibid. cum 106.

Simonia in executione litterarum Apostolicarum.

Episcopi, vel totum Officiales pro executione litterarum Apostolicarum, dispensationem matrimonialium, & presentem auctoritatem cupiunt relapsi nihil accipere possunt, in c. Quoniam, n. 79. Ne Prælati, vice lites.

Simonia in jurisdictione.

Vide in ver. Jurisdictionis iudicio.

Simonia in officio.

Officium Economi, Sacristæ, & tot Proco. vendere non est Simoniæ, nisi quia prohibetur, in cap. Cùm prædixi, n. 17. de Pactis.

Officium Economi, Sacristæ, & tot Proco. vendere non est Simoniæ, nisi quia prohibetur, in cap. Cùm prædixi, n. 17. de Pactis.

Officium Economi, Sacristæ, & tot Proco. vendere non est Simoniæ, nisi quia prohibetur, in cap. Cùm prædixi, n. 17. de Pactis.

1 Dicendi licentiam vendere an sit probibitum, quia Simoniacum, ibidem num. 86. 655

Simonia in Sacramentis.

Simonia in Ordine.

- 3 Consecratio etiam immemorabilis accipiendi ab Ordinatione ad primam Tonsuram fortiter, peccata, & mapas preter faculas est incorporea, m.c. in ordinando, n. 12. de Simon. 31
- 7 Episcopus vel eorum Ministri pro collatione Ordinum, & litteris dimissionis, seu restitutionibus nihil possunt accipere etiam sponte oblatum, in cap. Quoniam, num. 17. Ne Prælat. vici fuit. 79
- 9 Nec pro stipulo in collatione beneficiorum etiam ubi extaret talis consuetudo, ibid. num. 39. 79
- 1 Simoniaci in Ordine, & in beneficio à Concil. Chalcedonensi simili pena damnantur, in cap. Cùm primum, num. 40. de pactis. 610
- 1 Simoniaci in ordine graviter puniuntur, quàm Simoniaci in beneficio, ibid. num. 130. 618
- 7 Episcopus nihil potest accipere in casibus enumeratis, in cap. In ordinando, num. 32. & seqq. usque in fin. de Simon. 31
- Et quid in Notario, ibid. 31
- Vide in ver. *Notarius.*
- 9 Simoniacum non est qui dedit pecuniam non Ordinatio, sed alteri pro Ordine, quæ aliis obsecutus erat, in cap. Nobis, num. 110. de Simon. 46
- 9 Simoniacus in Ordine habet characterem vitiosum, in cap. Accusatum, n. 1. de Simon. 37
- 1 Ordinis executionem vendens censetur vendere ipsum Ordinem, & donum Dei, in cap. Cùm primum, num. 33. de pactis. 649
- 7 Pro Ordinis conferendo, vel instrumentis superius obediens Episcopus, vel Minister, aut Notarius nihil temporale exigere debet, in c. In ordinando, n. 1. & seqq. de Simon. 31
- 9 Ordinatio non licet aliquid temporale etiam sponte oblatum accipere pro collatione ordinis, ibid. n. 6. 30
- 9 Ordinatio an liceat aliquid ultra oblatum ab ordinato accipere non pro spiritualibus, sed ex charitate sine pacto expresso, vel tacito, ibid. n. 8. & n. seqq. 30
- 7 Et quid post Conc. Trident. ibid. num. 11. 31
- 9 Ordinator nullam obligationem ab ordinatis potest accipere præter eam, quæ ex Pontificali Romano fieri consuevit, ibidem num. 13. 31

Simonia mentalis.

- 8 Simonia mentalis religionemque, aut collationem non inficit, nec obligat ad beneficium dimittendum, in cap. Eius parte, num. 19. de Offic. Delegat. 518
- 1 Inductus sola voluntate, & proposito quoad Deum, licet non quoad Ecclesiam, ibid. num. 21. 518
- 7 Saltem Deum habet ultorem, in cap. Tua nos, num. 40. de Simon. 59
- 9 Non inducit in Simoniâ de iure Ecclesiastico, sed tantum in Simoniâ de pure divino, ibid. num. 41. 59
- 9 Contrarius, ibid. num. 44. 60
- 7 Simonia mentalis peccatum pro sola pernicietate aboletur, ibid. num. 44. 60
- 1 Simonia mentalis non obligat ad beneficii dimissionem, sed tantum ad satisfaciendum Deo per penitentiam, in c. Cùm ad nostram, num. 19. de elect. 184
- 7 Simoniam non committit verè, s' presumptivè, qui tacet, et non contradicit, in cap. Nobis, num. 98. de Simonia. 45

Simonia in pensione.

- 7 Simoniacum est pensionem constituit, vel transferre, aut redimere pecunia intervenit, in cap. Ad audientiam, thesaurum, num. 85. de Rescript. 284
- Vide in ver. *Pensio* quoad *Simoniæ.*

Simonia in praesentatione.

- 7 Simoniacum est postquam praesentandi scriptum à fundatore appositum in erectione beneficii, & irrita est creatio, & inhiusio inde sequuta, in cap. Tua nos, n. 4. de Simon. 57
- 7 Simoniacum est pro praesentatione aliquid temporale dare, vel accipere, ibid. num. 6. 57

Simonia quoad restitutionem.

- 7 Pecunia p' Simoniam collata, an, & quando sit restituenda ei qui consulit, in cap. Tua nos, num. 13. de Simon. 58
- 7 Simoniacus est iuristia carens titulo vero, & putativo, ibidem num. 8. 57
- 7 Et semper est in mora restituendi siue sit, ibid. num. 9. 57
- 7 Et tenetur ad restitutionem omnium fructuum etiam qui percipi possunt à diligenti potestatis, ibid. n. 10. 57
- 7 Simoniae promotus ignoranter tenetur restituere beneficium cum fructibus extantibus, non autem bona fide consumpta, in cap. Nobis, num. 51. & 80. de Simon. 43

- 7 Simonia suspensio non caret accipienda pecunia sponte oblata in actu administrationis Sacramenti, in cap. Cùm voluntate, n. 8. de sent. excom. 378
- 7 Simonia suspensioem pariteret nummos in concham mittere dum Baptismus suscipitur, in cap. Tua nos, num. 29. de Simon. 58
- 1 Vendere gratiam, & Sacramenta est in se Simoniacum, & iure divino, ac naturali prohibuitum, in cap. Cùm primum, num. 7. de pactis. 642
- 1 Simoniacum est vendere Sacramenta, vel principaliter, vel per connexionem, ibid. n. 6. 649
- 1 Simoniaci hæretici est alcare, & decimas, & Spiritum Sanctum vendere, vel emere, ibid. n. 70. 611
- 1 Simoniacum non est nisi quia prohibuitur vendere Sacramenta sub principaliter, aut per connexionem, ibid. n. 67. 612
- 1 Contrarius, ibid. num. 111. 617
- 1 Simoniacus non est pater datus pecuniam Sacerdoti nolenti aliter baptizare parvulum in extremis positum, ibidem num. 14. 614
- 7 Simoniâ non est Sacerdos absolvens penitentem eo pacto, ut rem sibi suberactam restituat, in cap. Tua nos, num. 30. de Simon. 58
- 7 Simoniacus an, & quando sit pro celebratione Missæ pecuniam accipere, in c. Significatum, n. 19. de præben. 89
- 7 Parochi servare debent edictum Episcopi de sponsi matrimonio non conjuganda sine ipsius licentia, quæ tamen gratis dari debet, licet confusio donandi aliqui Episcopo in septem litteris, non videtur penitus improbanda, in cap. In ordinando, num. 41. de Simonia. 34
- 7 Parochi & Beneficarii, qui suo muneri plene satisfaciunt, non prohibentur alios impetitos coadiuvare, s' de pro licentia, saltem post Concilium Tridentinum nihil exigendum, ibid. num. 46. 34

Simonia in sepultura.

- 7 Consensio ne quis in Ecclesia sepeliatur sine licentia Episcopi servari debet, sed ut pro dicta licentia seu scuta creantur, collenda est, vel iura moderanda, ut exactum proprium, vel Ecclesie ematur, in c. In ordinando, n. 40. de Simon. 56
- 1 Simoniacum est ex pacto sepulcrum eligere in eo loco, in quo quis de pure sepeli debet, in cap. Ad audientiam, thesaurum, n. 7. de Rescript. 177
- 1 SIMPLICITATI, & imperiæ paritur, in cap. Super iusticia, cum. 51. de Rescript. 162
- 1 Simpliciter refertur iugurnancia factum, ibid. n. 73. 164
- 7 Simulatio, fructificatio, cui mendacium non inest, utilitatis causa interdum est licita, in cap. Falsidicus, cum. 106. de Crim. fals. 171
- 7 Singularitas non semper pluralitatem excludit, in cap. Parentibus, num. 17. de Privileg. 148
- 7 Si quis verbum tam abscondit, quàm feminas complicat ex propria significacione, in c. Nobis, n. 6. de Iureper. 126
- 7 SOCIETAS est quædam fraternitas, in cap. Naviganti, num. 19. de Usur. 162
- 7 Societas inrita ab Officiali Romani Curie super officio ultra valorem gravato, contemplatione canon alicuius personæ recognoscitur bonam fidem, & servantia cum indemnom an sui natura sit illicita, & usuraria, ibid. n. 36. 162
- 7 Societas contrahi non potest super re non existentem, ibidem num. 37. 162
- 7 Societas officii sine officio super solo periculo vix continuatur non potest, ibid. 162
- 7 Declaratur, ibid. num. 73. 166
- 7 Societas requirit subiectum communicativum loci, & damni, ibid. num. 31. 169
- 7 in Societate officiorum pecunia non sit recipienda, sed remanens solvendi, sub solo periculo in casu moras, ibid. num. 44. 162
- 7 in Societate super officio ultra valorem gravato fructus non accipiuntur ratione mori, sed ratione periculi, quod sui naturæ non est illicitum, ibid. n. 49. & seqq. & n. 71. 162
- 7 Societas contrahitur tunc iustus dicitur, cum inter socios loci, & damni servetur æqualitas, ibid. n. 72. 163
- 7 in Societatione officiorum cessat suspicio usurarum propter intercursum vix, ibid. n. 73. 163
- 7 in Societate officiorum fructus nisi percipiuntur non ratione societatis, sed ratione periculi, ibid. n. 74. 163
- 7 Societas officii congrue appellari potest, etiam si contraria fuerit super officio ultra valorem gravato, ibid. n. 69. 165
- 7 in Societate officiorum non deferuntur officia nisi pro colorando contrahendo, qui solus sustinetur ratione periculi amissionis capitalis, ibid. n. 71. 167
- 7 Societas contrahitur super officio ultra valorem gravato extinguendo subalternat, ibid. n. 72. 167
- 7 Societas officiorum an contrahi possint super officia extra Romanam Curiam existentibus, ibid. cum. 72. 166
- 7 Societatem ignorantem contrahens super officio gravato præter formam potest etiam fructus recuperare, ibid. num. 80. 166
- 7 Societas officiorum ex stylo curie sunt etiam super officio ultra valorem.

- valorem gravatis, ibid. num. 81.
- Societatem interum cum negotiorum, quon fecit male consecrari, etiam eam dissolvere si commodi potest, aliis protestari debet, in cap. Multa, etiam. 97. Ne Cler. vel Monach.
- Societatis Jesu Presbyterii aliam viciat privilegium & Concilium Tridentinum ad presbyterium restitutum & Gregorio XIII. in cap. Iudicium, num. 7. de Privileg.
- Societatis Jesu exemptio & jurisdictione Ordinariarum an sit restituta ad terminos cap. Volentes de privil. in 6. in cap. Totum, num. 11. de Privil.
- Societatis Jesu littere conservatorie redactae sunt ad terminos Constitutionis Gregorii XV. de Conservatoribus, ibid. vers. Nisi discriminas.
- Societatis Jesu religio comprehenditur in derogationibus generalibus per illa verba, *etiamque, et causas aliarum religionum*, ibid.
- Societatis Jesu religio dissoluta fuit & Gregorio XIV. in receptis, ibid.
- Societas nova non servata forma Constitutionis Sixti V. in c. Porreptum, num. 19. de Regul.
- Dispensatio an sit concedenda, ut matrimonium nunc dissolvatur per vota simplicia viro emittenda in Religione Societatis Jesu, in c. Verum, num. 6. & seq. usque in fin. de Convent. Conjug.
- Constitutio synodalis Regni Poloni in abolenda divinis & Societatis Jesu ad Prælatum, & Canoniam Cathedralium Ecclesiarum an obicit quomodo fieri divinis possit esse Episcopi, suffraganeus, in cap. A nobis, primo, n. 10. & seq. usque ad n. 11. de sent. ex com.
- Societatis Jesu Religiosi qui vota sublimitatis simplicia emiserunt non comprehenduntur in decretis de apostatis, & excois, ibid. num. 16.
- Possunt & Societas dimitti & Praeposito Generali, & sic dimitti non sunt apostati, & sunt liberi ab omni obligatione dictorum votorum, ibid. num. 17.
- Societatis Jesu praelia ruffici, officinae, & domus fiscales in quibus unus, vel duo Religiosi degunt, non gaudent privilegiis Collegiorum, in cap. Sane, primo, ad 60. de Offic. & pot. Judic. Delegat.
- Societatis Jesu Religiosi familiaribus degenibus in eorum officibus, & domibus secularibus sacramenta hinc emittuntur administrantur, in cap. et ibid. num. 11.
- Nec in Dialectis Angelopolitana vasa sacra, altaria, & similia consecrari, ibid. num. 63.
- Angelopolitani Episcopi in Indubio Occidentalis cum Societate Jesu controversia super Consecrationibus, predicatione, & Consecrationibus.
- Vide in ver. *Regulariter quoad Confessiones*.
- Et in ver. *Regulariter quoad Consecrationes*.
- Societatis Jesu Religiosi quon non possunt accedere ad publicas processiones ex privilegio Gregorii XIII. in cap. Niam prava, n. 2. de exco. Prælati.
- Societas Jesu est capax possessionum, etiam per viam institutionum, ut vendat, & pretium erogat in suas necessitates, & alios pios usus, in cap. In praesentia, n. 6. de probat.
- Societas Jesu, quicquid domus, Collegia, & personae an verè, & proprie sine Ordinis Mendicantium, ibid. num. 81. & num. seq. usque in fin.
- Quid in processu queratur votorum, ibid. num. 81.
- Et quid in Coadjuvatis formati, ibid. n. 87.
- Et quid in scholasticis, ibidem num. 86. & seq. usque in finem.
- Societas Jesu fundata est in ædificiis paupertatis, ibid. num. 87.
- Cessit iterum in domibus professus, & renuuntur concessioni Concilii Tridentini, ibid. n. 84.
- Societas Jesu est promissa infirmis potest habere Collegia habentia tractatus studium subus applicandis, ibid. num. 86.
- Societatis Jesu scholastici post votum paupertatis retinere possunt domum bonorum suorum conficere, & approbare Superiore, ibid. n. 90.
- Declaratur, ibid. num. 118.
- Societatis Jesu corpus consistit in professus, coadjutoribus, & scholasticis, ibid. n. 91.
- Societas una non debet diverso jure censeri, ibid. n. 101.
- Societatis Jesu scholasticis quonvis habeant domum bonorum suorum, tamen sunt verè Religiosi quonvis vota simplicia sint sublimitatis, & in dubium hoc revocatur. Sane jam excommunicati, ibid. n. 118.
- Jesuitae non comprehenduntur in Decreto Concilii Trid. de Reformationibus Novitiorum, in cap. Statutum, num. 39. de Regul.
- SOCH. criminis regulariter in criminalibus recipi non possunt, nec in excepca creditur, in cap. Vester, num. 14. de Cohabit. Cler. & monach.
- Erratum fuit duo, vel plures contra eam personam deponentes, ibid. num. 147.
- Socii criminis in criminalibus excepca recipi possunt in testis, sed probationem non faciunt, ibid. n. 147.
- Socio imputatur in occasione societatis damnus per passus, non societatis, in cap. Possibilit, n. 18. de concess. prebato.
- Socius ponens pecuniam fidei potest habere partem heredi, & pecuniam periculo exponit, in cap. Navigans, num. 21. de Usur.
- SODOMITAE secundum Canones deponuntur, & in Monasteriis deponuntur, in cap. Cùm non ab homine, num. 89. de Jude.
- Bulla Pii V. contra executores vitiis nefandis an habeat locum in his, qui unice a carum nec illud committunt, in cap. Ad satisfaciendum, num. 18. de Crim. facis.
- SOLENNITAS eadem quae requiritur ad confirmationem actus, requiritur ad illius dissolutionem, in cap. Reconciliens, num. 37. de Rara Monach.
- Solemnitas introducta ab Imperatore in alienatione bonorum Ecclesiarum non attenditur, in cap. Ecclesia S. Maris, num. 18. de Constat.
- Solemnitas suppleri debet eo tempore quo substantiarius actus non potest celebrari, in cap. Presbyter, num. 9. de Sacram. non servat.
- Solemnitatis levis omisio actum non vitiat, in cap. Cùm Ecclesia, num. 4. de caus. pos. & propriet.
- Solemnitatis probatoria potest adimpleri per aquipollens, in c. Tuae fraternitati, num. 17. de spons. & matr.
- Solemnitas quae potest sublevari, nunquam dicitur de substantia, vel forma, in cap. Qui Presbyterum, num. 61. de Penit. & remiss.
- Solemnitatis legalis non detrahitur, nisi quatenus invenitur respectum, in cap. Cùm esset, n. 97. de Testam.
- SOLIDI appellatio intelligitur aureus, & quon solidi continent libram, in cap. Consequens, num. 47. de Offic. Ordin.
- Solidum appellatio venit usualis, in cap. Consequens, n. 3. de Cler. non resid.
- SOLVENDI, & ligandi eadem est potestas, in cap. Ecclesia S. Maris, num. 33. de Constat.
- Solvere non dicitur qui solvit, & incontinenti recuperat, in c. Porreptum, num. 16. de Regul.
- SOLUS dictio est exclusiva alterum, in cap. Cùm venerabilis, n. 5. de Constat.
- Includit tamen connexa, ibid. num. 6.
- Solus Episcopus intelligitur cum Capitulo, ubi materia inter Episcopum, & Capitulum est similitudo, ibid. n. 6.
- SOLUTIO in qua moneta fieri debet.
- Vide in ver. *Moneta*.
- Solutio parci debet regulariter non admittit creditore inviso, sed fallit in Clerico, qui pro parte non est solvendo, in c. Odoardus, num. 4. de solut.
- Vide in ver. *Clericus quoad c. Odoardus*.
- Solutum indebitè repertum non potest quando à pietate causatur error, in cap. Significans, n. 37. de Regular.
- SOPITUM peribet non est, quod reteratur, & rejudicari potest, in cap. Venerabilis, n. 3. de Judic.
- SORORES non veniunt fratrium appellatione, in c. Nimis prava, n. 19. de exco. Prælat.
- Sororum, & fratrum commissio quonvis fuit antiquior compellente necessitate, tamen postea facta est damnabilis Religione prohibetur, in cap. Viri qui, num. 32. & 34. de Constat. & admitt.
- Socialitatem allegare non licet, nisi ratio specialitatis reddatur, in cap. Anagnini, num. 25. de post.
- Species declaratio videtur operari, quon quod in genere prædicatur, in cap. Fraternitatem, n. 57. de Sepulch.
- SPECIES concreta generi si præcedat genus, siue figuratur, hinc mutatur, & restituitur genus, in cap. Cùm dilectus, num. 61. de Constat.
- Species necessaria infer genus, licet non comprehendat, in c. Cùm primum, n. 16. de Pænit.
- Species ubi quodam potest aliquid ultra genus suum appellatione generis non venit ultra species, in cap. Hanc memoriam, num. 11. de post. Prælat.
- Species duo non debent concurrere circa idem, in c. Licet, n. 11. de proben.
- Species extracta de genere non perimit genus, in cap. Ex epistola, num. 5. de probat.
- Species una sufficit ad essentiam sacrificii, in cap. Cùm venisset, num. 30. de sacr. unct.
- Contrarium, num. 46.
- Papa potest per pravi causa dispensare, ut in una specie eorum qui confectus, ibid.
- Species una multo casu potest sine alia ex iniectione confecti, ibid. num. 46.
- Species quando evellitur de generali corpore, semper derogat generi, aliis fecus, in cap. Sedulius, num. 24. de Offic. Legat.
- Species derogat generi, in cap. Cùm esset, num. 90. de Testam.
- Inven species illa derogat alteri quae specialiter esset individua derogant species, in cap. Cùm esset, num. 113. de Testam.
- SPES est cupidiorum, in cap. Firmius, n. 14. de Summa Trinit. & fid. Carhol.
- Spes aliquando prælatam in eo qui Monachus aut Clericus ordinatur an, & quando sit à jure improbat, in cap. Cùm ad nostrum, n. 18. & seq. de elect.

- 1 Spec ex pado provenienc repellit Monachum ab Albatia, sed non
a Monachato, ibid. n. 1. 134
- 2 SPIRITUS Dei ubi est, ibi libertas, in cap. Recoletos, num. 10
de Statu Monachor. 466
- 3 Declaratur, ibid. num. 48. ver. Ad confirmationem. 469
- 4 Spiritum Sanctum a Filio proferunt quando, & cur ab Ecclesia dif-
feruntur, in cap. Firmiter, num. 31. & seqq. de Summa Tri-
nit. & f. Cathol. 6
- 5 Spiritus Sancti invocatio non est de substantia electionis, nec de ju-
re, sed ex laudabili consuetudine introducta, in cap. Cum Ecclie-
sia, num. 2. de caus. poss. & propriis. 109
- 6 Spiritus ubi vult spirat, nec est in hominia potestate prohibere spi-
ritum, in cap. Non est vobis, n. 14. de Regular. 347
- 7 SPIRITUALIA in actibus Ecclesie corporalibus respondent, in c.
Cum contrarie, n. 91. de xrat. & qualis. 425
- 8 Spiritualia facilius destruantur, quam destruantur, in c. Aqua, n.
24. de Consec. Eccl. vel altar. 571
- 9 Spiritualia bona corporali bus esse non possunt, in cap. Præterea
num. 71. Ne Prælat. vice. fass. 75
- 10 Spiritualia de bene esse firmiora quam temporalia, in cap. Cum su-
per, num. 16. de Jurat. 593
- 11 Spiritualium auctor est Deus, in cap. Cum pridem, num. 98. &
110. de pñcia. 657
- 12 Spiritualium genus totum est materia repugnans venalitati, ibid.
num. 99. 655
- 13 Spiritualia in nullius sunt dominio nisi solius Dei, ibid. num.
116. 657
- 14 Actus omnes spirituales lege divina prohibentur vendi, ibidem
num. 118. 657
- 15 Spiritualia formaliter secuti ad habere causam spirituales divinas,
ibid. n. 120. 657
- 16 Spiritualia que per accidens ad hoc aut spiritualium vendi sit probi-
bita, quia Simonia; ibid. n. 124. & seqq. 658
- 17 Spiritualia non regulantur jure fori, sed jure poli, in cap. Si quis,
num. 26. de Regular. 337
- 18 Spirituale vinculum fornicis est quod carnale, in cap. Nisi cum pri-
dem, n. 1. de Renuc. 338
- 19 Spiritualia quæcumque qui numeris interveniunt aliquid contra
voluntatem, & ordinacionem Domini ca licet retinere non po-
tunt, in cap. Nobis, n. 70. de Simon. 42
- 20 Declaratur, num. 81. 44
- 21 Spiritualia vendenda capitale crimen cum Simonia committit, in c.
Cum ex eo, num. 3. de relit. & rener. Simitor. 608
- 22 SPOLIATOR violentia Clerici est facinus, in cap. Ceterum,
num. 32. de Jurejur. 415
- 23 SPOLIATUS iniuste, seu jure ordine non servato illi est res-
tituendus, in c. Ne R'igiosi, n. 19. de Regul. 415
- 24 Spoliato per supremum Princ prin non datur remedia restitutoria,
in cap. De rebus, n. 1. de Cleric. exco. 159
- 25 Spoliatus beneficiis an, & quando sit restituendus antequam doceat
de Canonica institutione, in cap. Constitutus, n. 2. & seqq. ubique
ad n. 1. de fil. Presbyter. 481
- 26 Spoliato pecuniæ restitutionem beneficii & regulariter obtinere non potest
de Canonica institutione, ibid. n. 3. & 11. 481
- 27 Fallit si spoliatus constituit, nec cognoscatur de bono jure, ibidem
num. 9. 481
- 28 Item fallit si defectus talis non Canonici sit notorius, ibidem
num. 6. 481
- 29 Item fallit si spoliatus simul intenterit possessionem, & pectur-
iam, ibid. n. 9. & 12. 481
- 30 Spoliatus non tenetur respondere super pectorio, ibid. n. 6. 481
- 31 In beneficiis locus fecus five fit notorius de jure, five per confes-
sionem spoliati, five per evidentiam facti, vel probationum judicium,
ibid. n. 8. 481
- 32 Spoliatus agens possessorio, & pectorio si probet possessionem &
spoliacionem, sed non propterea n. obtinet in possessione, sed
succumbit in pectorio, ibid. n. 11. 481
- 33 Spoliatus restituitur una cum fructibus perceptis, & qui percipi po-
tuerunt, ibid. n. 13. 481
- 34 Etiam si legem simul possideret, & pectorio, ibid. n. 19. 481
- 35 Spoliato ipsius etiam pectore datur possessorio recuperandi
non solum contra spoliatorem, sed etiam contra succedentem in
viuio, in c. Veniens, n. 14. de fil. Presbyter. 465
- 36 Spoliato facienda est interpositio restitutio etiam quoad locum, in
quo res posita erat, in cap. Gravia, num. 8. de Restitut. 115
- 37 Item refarcienda sunt damna illata in spoliacione, ibidem
num. 9. 115
- 38 Item de illata iniuria competenter satisfaciendum, ibid. num.
10. 115
- 39 Item restituendi sunt fructus etiam qui percipi potuissent, ibidem
num. 11. 115
- 40 Spoliatio non fit nisi de iniuria, nisi de via specialiter agatur, sed
restitutio fit iudicio, & refectio damno rum veniunt etiam non
facere petita, ibid. n. 12. 115
- 41 Spoliatus auctoritate propria, & in vim clausula Motu proprio
potest agere remedia restitutoria contra talem spoliacionem, in
cap. Cum olim, n. 36. de fene. & re Judic. 185
- 42 Spoliatus etiam a iudice per ordine pretermissio non omnia
restituatur, in cap. Conqueruntur, num. 1. de Restitut. Spo-
liat. 112
- 43 Si contra petentem restitutionem copugis opponitur confanguini-

- tas in gradu prohibito, an, & quando sit facienda restitutio, in
cap. Literas, n. 1. de Restitut. Spoliat. 114
- 44 Spoliatus vero bonum supportum privationem ipso jure, in cap. Ad abo-
lendam, n. 19. de Hereticis. 159
- 45 SPOLIENTER, id est per sententiam, in c. Ad falsificandum, n. 47.
de Crim. fals. 192
- 46 Spoliatio ex Bulla Pil IV. fuit de bonis Clericorum ex illicita ne-
gociatione acquisitis, in cap. Multa, num. 97. Ne Cler. vel Mo-
nach. 658
- 47 Spoliatio ex Bulla Pil V. non subiacet bona Clericorum, quorum be-
neficia, vel pensiones non cadunt decretis irritatis, dummodo
ab illicita negotiatione abstinerent, ibid. n. 98. 658
- 48 Spoliatio ex Bulla Pauli V. non subiacet bona Clericorum in Urbe,
vel intra decem miliaria decedentium etiam sub pectore, vel
causa illicitæ negotiationis, ibid. n. 100. 659
- 49 Spolia Episcopi Regularis monasterii ab interdicto in Indis Orientali-
bus ad propriam Ecclesiam pertinent, in cap. Quæ in Ecclesiis
non, num. 10. de Constitut. 102
- 50 SPONSALIA contracta ante usum rationis per superveniencem
aetatem non convalescunt, nisi verbis, vel facto ratificatur, in
c. Tunc litteræ, n. 66. de Cler. per sale promot. 104
- 51 Sponsalia de presentibus per religionis professorem non per propo-
situm calidius servandæ in exco. dissolutionis, in cap. h. parte,
il secundo, n. 1. de Convent. Conjugat. 450
- 52 Sponsalia de futuro de jure communi transiunt in matrimonium per
ipsam populum, non autem per officia, vel auspices, aut contra
ad copulam, in c. Litteræ quas, n. 2. de matris. con. f. non
interd. Ecclie. 76
- 53 Sponsalia de presentibus ab impuberibus contracta transiunt perfecta
aetate in matrimonium per receptum inuicem, per officia
& alia huiusmodi figura, ibid. n. 3. 76
- 54 Et quæ post Concilium Trid. inq. num. 5. 76
- 55 Sponsalia quæ sunt, & quod dicuntur ab oblatione quæ fit a pa-
rentibus religionis de suo impubere, in cap. Cum virum,
num. 41. de Regular. 369
- 56 Impubes ex sponsalibus obligatur infra annos pubertatis, ibid.
num. 42. 369
- 57 Sponsalia ab infante contracta sunt nulla ex defectu consensu
nec parentum impedimentum publica honestatis, ibid. num.
43. 369
- 58 Sponsalia validitate non obstat clandestinitas, in cap. De illis,
num. 48. & seq. de despons. impub. 30
- 59 Sponsalia non contrahuntur postea ante septennium, in cap. Ubi
non est, n. 2. de despons. ruptis. 25
- 60 Sponsalia impuberum infantum, vel aliorum publica honestatis ju-
sticiam non inuolunt, ibid. n. 4. 25
- 61 Sponsalia contracta postea ante septennium si alius rationis pæve-
niat aetatem, ibid. n. 5. 25
- 62 Sponsalia post septennium ante pubertatem contrahentes peccant
mortaliter, ibid. n. 6. & 8. 25
- 63 Contrarium, num. 9. 25
- 64 Sponsalia contracta ab impuberibus post septennium inducunt pos-
sibile honestatis iusticiam, ibid. n. 7. 25
- 65 Sponsalia non sunt conjunctio, sed promissio conjunctionis futuræ,
ibid. num. 8. 25
- 66 Sponsalia contrahit pater pro filio impubere, sed non pro pu-
beris, nisi consentiat, in cap. Tua, num. 2. de Desponsat. 10-puber. 25
- 67 Sufficit tamen ut filius consentias expressis, vel tacitis, verbo, vel
facto, ibid. num. 3. 25
- 68 Sponsalia potest pater contrahere pro filio infante, ibid. n. 5. 25
- 69 Quod intelligitur de facto, & ex quadam honestate, nam verè ex
illis quoad ipsam ipsam nulla oritur obligatio, nec publica ho-
nestatis iusticia, ibid. n. 6. 25
- 70 Sponsalia pro infante a parentibus contracta p. st aetatem legitimam
tenetur filius adimplere ex debito honestatis, non necessitatis,
ibid. n. 7. 25
- 71 Declaratur, ibid. num. 14. & 15. 25
- 72 Sponsalia parata non impediunt quominus sponsa possit Religionem
ingere, & pectore, in cap. Ex litteris, il secundo, num. 3.
de sponsal. 19
- 73 Sponsalia impuberum doli capacium firmanur juramento, ibid.
num. 4. 19
- 74 Sponsalia de futuro de jure communi transiunt in matrimonium per
carnalem copulam subsequens, sed non per risum carnalis copu-
lationem, in c. In qua fidei, n. 1. de Sponsal. 19
- 75 Et per judicium matrimonio postea contracto, ibid. n. 2. 19
- 76 Sponsalia non transiunt in matrimonium quoad fidei copu-
la non intercedit affectus conjugii, sed fortitudo, ibidem
num. 4. 19
- 77 Sponsalia post Concilium Tridentinum non transiunt in matrimo-
nium per copulam subsequens, ibid. n. 8. 19
- 78 Et possunt maritus consensu pariter dissolvi, ibid. n. 10. 19
- 79 Sponsalia de futuro contracta per quosdam Parochos, nullis tamen adhi-
bitis testibus, non sunt invalida ex Concilio Tridentino, sed re-
manent in dispositione paræ communitatis, ibid. n. 9. 20
- 80 Sponsalia per verba de presentibus contracta, non servata forma
à Concilio prescripta per copulam subsequantem in matrimo-
nium non transiunt, si decretum de reformatione mari-
monium in Parochia fuerit publicatum, ibidem num. 11.
20
- 81 Sponsalia de presentibus inter puberem, & impuberem coram Pæro-
cho, 20

- cho, & testibus contracta post Concilium non transiunt in matrimonium non contrahitur, & copulam, ibid. n. 13. 39
- 4 Sponsalia contracta cum confusione parentum publicae honestatis praesentia, in cap. Ad aduocatum, num. 1. & de sponsal. & iuramentis, ibid. 6
- 4 Sponsalia & sub confessione & parentibus contracta non sunt conditionalia si pars a filio contrahens auctus, ibid. n. 1. 6
- 4 Sponsalia contracta non parentum publicam honestatem ante etiam contrahunt, ibid. n. 1. 6
- 4 Sponsalia nulla ex causa, quoniam ex defectu consensu de iure contrahunt in iudicium publicam honestatem, quod impedit, & dirimit matrimonium cum confusione sponsi, usque ad quartum gradum, ibid. n. 6. & 10. 7
- 4 Securus Concilio Tridentino, ibid. num. 8. 7
- 4 Sponsalia nulla ex defectu consensu iustitiam non inducunt, ibid. num. 9. 7
- 4 Sive fine de futuro, sive de praesenti, ibid. n. 18. 7
- 4 Sponsalia proprie dicuntur ante matrimonium contractum; postea vero non, nisi improprè, ibid. n. 13. 7
- 4 Sponsalia de praesenti inducunt maiorem honestatem, quam sponsalia de futuro, ibid. n. 15. & n. 21. 7
- 4 Sponsalia de praesenti inducunt maiorem honestatem, quam sponsalia de futuro, ibid. n. 15. & n. 21. 7
- 4 Sponsalia de praesenti non solvantur per sequens matrimonium etiam ex causa copula consummatum, in cap. Licet, num. c. de sponsal. diuocum. 38
- 4 Sponsalia de praesenti non solvantur per sequens matrimonium etiam consummatum, in cap. Si inter virum, num. c. & de sponsal. & iuramentis, ibid. 31
- 4 Sponsalia de futuro etiam iurata solvantur per subsequens de praesenti, ibid. n. 2. 31
- 4 Sponsalia de futuro contrahi possunt per quancunque verba consensum exprimentia non de praesenti, sed de futuro, ibidem num. 8. 31
- 4 Sponsalia de futuro proprie dicuntur sponsalia de praesenti iuxta non improprè, & respectu futurae executionis matrimonii, ibid. num. 9. 31
- 4 Sponsalia de futuro transiunt de iure communis in matrimonium per copulam subsequens praesumptione iura, & de iure, licet verba communis deficiant, in cap. Tux fraterstratus, num. 13. de sponsal. & iuramentis, ibid. 16
- 4 Nec in foro Ecclesiae admittitur probatio defectus consensu, ibid. num. 14. 16
- 4 Sed quoad Deum non est matrimonium, & in iudicio amicum ibidem est veritas, & confessio peccatoris, ibidem d. num. 14. 16
- 4 Sponsalia a pubere contracta cum puella minore septennio in parentum publicam honestatem praesentia, in cap. Iuuenis, num. 1. de sponsalibus, ibid. 9
- 4 Actus septennii sufficit ad sponsalia contrahenda, in cap. Super inordinatum, n. 17. de Trabant. 154
- 4 SPONSO qui aliter aliter in bebendo superbiens non est rata, in cap. A crapula, n. 17. de viis, & honest. Cleric. 6

Sponsus, Sponsa.

- 4 SPONSI impuberes facti puberes non possunt per auctoritas Ecclesiasticas ad contrahendum per verba de praesenti, in c. De illis, num. 1. de despons. impuber. 30
- 4 Nisi sponsalia fuerint iurata, ibid. num. 1. 30
- 4 Sponsus coni debet ab Ordinario per censuram impedire iuramentum, & super ruto perinde est dispensatio ab eo, qui potest concedere, in cap. Is qui selem, n. 12. de Sponsal. 20
- 4 Sponsus, qui sponsam in praesenti non potest ponere penna stupri, sed grauius arbitrio Episcopi, ibid. n. 15. 20
- 4 SPONSA de futuro non comprehenditur in haereticis obliquo loquentibus de noce, in cap. Ad augustinum, num. 14. de sponsalibus & iuramentis, ibid. 7
- 4 Sponsa de praesenti non cognita, quae dicit Religionem ingredi vellet, compellitur iuxta certum tempus Religionem probare, vel adhaerere marito, in cap. Ex publico, num. 1. & in c. de Conuers. Coniugat. 447
- 4 Sponsa de praesenti potest compelli per censuras Ecclesiasticas ad matrimonium consummandum, & monachum reuocantem, ibid. num. 3. 447
- 4 Et coni potest praesentia, & adduci ad domum viri, ibid. n. 4. 447
- 4 Sponsus etiam si sit puer, nec alia Religionem intrare, teneatur matrimonium consummare, ibid. num. 6. 447
- 4 Sponsa de praesenti volens ad Religionem transire, praesentia debet cautionem Clerici iuramentum, quod infra duos menses transibit, vel adhaerere marito, ibid. n. 10. 447
- 4 Et quae sunt rationes, ibid. n. 11. 447
- 4 Et an hoc tempus duorum mensium debeat ad praesentandum, an verò ad ingrediendum Religionem, ibid. n. 11. & num. seq. usque ad num. 27. 446
- 4 Sponsa de praesenti ingrediens Religionem sine licentia sponsi non habet nisi duos menses ad praesentandum, sed si tamen licentia habet integrum annum, quo elapsa non flagrat castitas praesentia, ibid. num. 16. 446
- 4 Et quid in Ordinibus Mendicantibus, ibid. n. 19. 446
- 4 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 24. & 36. 447
- 4 Sponsa ingrediens Religionem sine licentia viri an lapsa duobus

- mensibus ratiōe proflata intelligatur, ibid. num. 17. 446
- 4 Sponsa ingrediens Religionem non monachum Gae Hionia viri de parte censetur annum probationis renouare, ibidem num. 21. 446
- 4 Bimense tempus, quod datur coniugi ad iterandum Religionem curiae & de praesentia facta & iudice, ibid. n. 16. 447
- 4 Sponsa de praesenti si fuerit violenter coacta à marito an possit ipso invito ad Religionem transire late discutitur, in d. cap. Ex publico, num. 27. & num. seq. usque in fin. de Conuers. Coniugat. 447
- 4 Sponsus de praesenti an liceat potest sponsam rapere, & vi contrahere, ibid. n. 3. 447
- 4 Quid si sponsa non excipiat de velle ad religionem transire, ibidem num. 33. 447
- 4 Et quid si excipiat, sed lapsi sint duo menses, vel annus probationis, ibid. n. 35. & 36. 448
- 4 Et quid si tempus huiusmodi nondum sit elapsum, ibidem num. 38. 448
- 4 Sponsus qui infra bimense sponsam de praesenti violenter cognoscit, multipliciter delinquit, ibid. n. 41. 448
- 4 Sponsa per viam dehorata perdit privilegium virginis, & consequenter consecrationes, & aureolas, ibid. n. 19. & 27. 448
- 4 Sponsa de praesenti cognita à marito per coactionem conditionalem non potest eo invito ad Religionem transire, ibidem num. 47. 448
- 4 SPOR TULAE à pauperibus non sunt exigenda, in c. Venerabili, n. 35. 373
- 4 Spurtulus levare potest Jades Ecclesiasticus, in c. Dilectus, n. 7. de off. ordin. 196
- 4 SPURIT ex damna coeui patrum non succedunt, nec dicuntur agnati, sed tantum lineam maternam agnoscunt, in c. Per tuas, n. 3. vers. Tales, de Probat. 143
- 4 Sparius dicitur cognatus cognatione naturali, ibid. n. 17. 144
- 4 Vide in ver. Fides illegitima.
- 4 Status dicitur quid importet, in cap. Qualiter, n. 67. de Cler. non resid. 13
- 4 STATUEREE necessarium induci, & in materia declarationis non importat nisi interpretationem auctoritativam, in cap. Cum venissent, num. 39. de Iudicis. 22
- 4 Statuere quid sit, in cap. Canonum statuta, num. 36. de Cler. non resid. 17
- 4 Statuere ex propria significatione est ius novum inducere, ibidem num. 34. 16
- 4 Statuere, & decretum est compendium etiam cum verbo Declarare, ibid. num. 16. 17
- 4 Statuimus, & decretum sunt verba novi iuris inducunt, in cap. Nuper, n. 38. de fin. excom. 347
- 4 Statuendi potestas à iurisdictione dependit, in cap. Ecclesia, n. 10. de Qualitat. & in c. Canonum statuta, n. 80. 120
- 4 In c. Quae in Ecclesiis, n. 17. de iur. iur. 120
- 4 STATUS ultimis Ecclesiarum, eorumque iurium non est accedendum ubi de antecedenti contrarium sensu constat, in cap. Consecrationes, n. 28. de Consecrat. 98
- 4 Status ultimus non extenditur ubi constat de contrario statum praecedenti, in cap. Conquerente, num. 25. de Cler. non resid. 36
- 4 Status Religiosus perpetuus, & sua ratio immobilis, in cap. Cum in Ecclesia, n. 13. de major. & obediunt. 616

Statutum, communis.

- 4 Statuti, & consuetudines quoniam est auctoritas, in c. Cum dilectus, num. 27. de Consecrat. 207
- 4 Statuti per decessorem à successoribus custodiri debent, in cap. Ex parte, & secundo, n. 3. de Conuers. Coniugat. 418
- 4 Ad statuti validitatem non solum requiritur rationabilitas, & honestas causa, sed etiam statuti iurisdictionis, in c. Cum in cunctis, n. 23. de his quae sunt à maiori parte Capituli. 221
- 4 Statutum non valet per quod cultus divinus sine causa diminuitur, etiam si in forma communi à Papa fuerit confirmatum, in cap. Ex parte, n. 1. 3. de Consecrat. 107
- 4 Statutum, & confirmatio statuti limitantur ad limites causae statuti, in c. Cum M. n. 47. de Consecrat. 118
- 4 Statutum ad potestas trahi non debet ad gratiam, in cap. Ex parte, num. 30. de Cler. non resid. 36
- 4 Vide in ver. Indultus.
- 4 Et in ver. Finit.
- 4 Statuendi potestas à iurisdictione regulatur, in cap. Quae in Ecclesia, n. 17. de Consecrat. 98
- 4 Statutum excedens potestatem statuentium est ipso iure nullum, ibid. n. 18. 98
- 4 Statutum est lex triplex, in cap. à Nobis, & primo, num. 9. de fin. excom. 336
- 4 Statutum, & sententia in quo differant, ibid. n. 21. & n. 21. & seq. usque in fin. 331
- 4 Statutum est quidam lex, quae semper loquatur, & nisi expressè revocetur semper durat, ibid. n. 29. & n. 44. & 71. 331
- 4 Habeturatum successum, & incipit ligare tempore patris delicti, ibid. n. 30. & n. 71. & seq. 331
- 4 Statutum punitum factum non damnatur à iure non ligat ignorantes, ibid. n. 31. & 35. 332
- 4 Nisi ignorantes sit crassa, & supina, ibid. n. 34. 332

- 3 Statutum laicorum denegat iudiciam propter bonam publicam
ligat etiam in foro conscientiarum, in c. si quis, num. 57. de Regular.
338
- 5 Statutum valet quo cavetur, ut quis non possit allegare illius igno-
rantiam, in c. Ad falsarium, n. 5. de crim. falsi. 184
- 6 Statutum ubi est nullum ea defectu potestatis, adjectio potestatis
non tenet, in c. Consequens, num. 71. de feris. 97

Statutum super feriis.

- 1 Statuti ad utilitatem non sufficit iusta causa, sed percipitur pote-
tas statuentis requiritur, in cap. Quae in Ecclesiis, num. 41.
de Consecrat. 100
- 1 Causa etiam gravissima non tribuit statuerendi potestatem non ha-
benti, ibidem num. 44. 100

Statutum circa Beneficia.

- 1 Statuta excludentia à beneficio certum genus personarum di-
cuntur contra jus, in cap. Cùm dilectus, num. 24. de Con-
secrat. 107
- 2 Statutum Episcopi privata Beneficia, quae infra mentem titulum
institutionis suae in memorialibus Episcopi non ponunt, vali-
dum est, in c. Lucet Heili, om. 22. de Simon. 70

Statutum Capituli.

- 1 Statuta Capituli cum poenae adiectione non afficiunt successores,
nisi ab Episcopo fuerint confirmata, in cap. Cum omnes, n. 14.
de Consecrat. 94
- 2 Statutum Capituli, ut recipiendi in Ecclesia non ordinentur sine
Capituli licentia, si sic Ordinariis gratis per biennium inferantur,
valet, in cap. Lucet, om. 87. de presb. 138
- 3 Et servari debet etiam in provisorio de dignitate, ibid. num. 88. 138
- Vide in ver. Statutum quoad residentiam, & servitium Cleri.
Et in ver. Statutum circa puerorum Canonorum.
Et in ver. Capituli poenae.

Statutum confirmatum.

- 1 Statuta confirmata per Papam dicuntur Papalia, in c. Anagninus,
num. 49. de pactis. 643
- 2 Statutum non valet, per quod cultus Divinus sine causa diminue-
tur, etiam si in forma confirmatum à Papa fuerit confirmatum, in c.
Ex parte, n. 1. & 4. de Consecrat. 603
- Vide in ver. Confirmatio.
Et in ver. Statutum quoad residentiam.

Statutum contra contractus.

- 1 Statutum si cavetur ut minor, vel mulier non possit vendere sine
consensu consanguineorum, si aliter vendat, contractus est
nullus, in c. Cùm dilectus, num. 58. de Consecrat. 108
- Vide in ver. Contractus.

Statutum circa delicta, & poenas.

- 1 Statutum, si confectus, ut pro quolibet delicto imponatur poena
pecuniaria, non valet, in cap. Irrevocabili, §. Ceterum, num. 8. de
offic. ordinari. 579
- 2 Statutum, vel confectus, ut ultra poenam iuris imponatur poena
pecuniaria tenet, nisi procedat ex radice cupiditatis, ibid. num.
10. 579
- 3 Statutum puniens utrumque falso instrumento locum habet etiam
in utroque alium, in cap. Ad falsarium, num. 36. de crim.
falsi. 186
- Vide in ver. Poena pecuniaria.

Statutum circa electionem.

- 1 Statutum restringens libertatem electionis, an sit contra jus, in c.
Cùm dilectus, num. 11. & 34. de Consecrat. 104
- 1 Statutum Principis, ut electio fieri non possit de extraneis, vulne-
rat libertatem electionis, ibid. num. 30. 105
- 2 Statutum restringens electionem ad certum genus personarum
sufficit, quatenus concedat praedictum statuentis, ibidem
num. 29. 105
- 3 Statutum restringens electionem valet, si fiat ex iusta causa, ibid.
num. 35. 106
- Vide in ver. Electionis libertas.

Statutum quoad derogationem.

- 1 Statutum speciale derogat generali, sed ab eo differt, ut illi vi-
deatur contrarietate, in c. Cùm dilectus, num. 64. de Consecrat. 109
- 1 Statuta si sunt contraria est attendendum speciale, licet non habeat
etiam derogationem, ibid. num. 66. 109
- 2 Statutum quod potest unum, vel duo operari contra jus commune,
interpretari debet, ut unum tantum operetur, in c. Nullus, n. 30.
de Regular. 330

Statutum quoad forenses, & subditos.

- 1 Statutum imponens poenam excommunicationis, an liget subditos
delinquentes extra territorium statuentis, in cap. A nobis, il. pri-
mo, num. 8. de sent. excomm. 330
- 2 Statutum non porrigit vires extra territorium statuentis, ibid. num.
12. 330
- 3 Statutum imponens certam poenam, pœt excommunicationis, an
liget forenses delinquentes in territorio statuentis, ibid. num.
22. & seq. usque ad num. 45. 331
- 4 Statutum generaliter loquens data illius sciencia ligat etiam foren-
sem in loco statuti delinquentem, ibidem num. 15. & seq. 333
- 5 Statutum Episcopi excommunicantes ludeos ad exardum in sua
diocesi, an liget Metropolitanum ibi habitentem, ibid. n. 31. 312
- 6 Statutum puniens factum à jure damnum, ligat forenses etiam
extra territorium, ibid. num. 32. 312
- 7 Concratum, ibid. num. 36. 312
- 8 Sed primus verus, ibid. num. 37. 312
- 9 Nisi quod verum excommunicationis, ibid. num. 38. 312
- 10 Statutum puniens factum non damnatum à jure non liget ignoran-
tes, ibid. num. 33. & 35. 313
- 11 Nisi ignorantia sit excusa, vel suspensa, ibid. num. 34. 313
- 12 Statuti poenam, an forensis in dubio praesumatur ignorare, ib. num.
41. 313
- 13 Statutum Patriarchae excommunicatio Archiepiscopos suffraganeos in sua
Provincia delinquentes valet, ibid. num. 42. 313
- 14 Statutum Archiepiscopi imponens poenam excommunicationis
Archiepiscopis, qui in Provincia sua fecerint quae sit Crucem
ferri, an valeat, ibid. num. 43. 313

Statutum circa gabelas.

- 1 Statutum, ut delictis miserabilibus persona non solvatur gabel-
la, non comprehendit divites, in cap. Significantes, num. 37. de
offic. delegat. 540

Statuta circa homicidium.

- 1 Statutum imponens poenam pro homicidio quomodocumque pa-
trato, an comprehendat etiam homicidium casuale, & sine
dolo, in c. Cùm venissent, n. 69. de Iudiciis. 17
- 2 Statuta punientia homicidia venientia etiam in mandatis
fieri homicidium, in c. Si cum dignum, n. 5. de homicid. 114
- 3 Nisi aliquid exprimat, per quod tale homicidium intelligatur,
ibid. num. 6. 114

Statutum circa indicia.

- 1 Statutum prohibens opponi contra fratrem non impedit quia
possit dici de nullitate, in c. Scudisti, n. 16. de offic. Legat. 545

Statutum iuri communi conforme, vel contra ius.

- 1 Statutum est nullum si disponat idem quod jus commune, in c. Ex-
pliciti, num. 21. de observ. jejunii. 619
- 1 Statuta à Clero etiam cum Episcopo fieri non possunt contra Ca-
nones, sed bene à populo contra jus commune, in c. Quae in Ec-
clesiarum, num. 6. de Consecrat. & quae sit ratio differentiae, ibi-
dem num. 7. 98
- 2 Statutum quod servetur jus civile.
Vide in ver. Statutum quoad testamenta.

Statuta quoad interpretationem.

- 1 Statutum prohibens interpretationem, intelligitur de extrinseca,
in c. Cùm venissent, num. 97. de Iudiciis. 19
- 2 Statutum debet interpretari, ut non sit de caso indubiabili, & à
jure communi deciso, in cap. Passioles, om. 12. de appel-
lat. 101
- 3 Verba statuti debent interpretari, ut aliquid operetur, ibidem
om. 13. 102
- 4 Statutum disponens idem, quod jus commune, & peramentum
super eo interpositum recipit omnes limitationes quas reci-
piat jus commune, in cap. Ad audientiam, num. 1. de leg. de
reud. 59
- 5 Statutum excipiens duas causas, censetur excipere etiam alias ca-
sus, in quibus vigeat eadem ratio, ibid. num. 3. 59
- 6 Declaratur procedere, si statum sit secundum jus, secus si sit
contra, vel praeter, ibid. num. 4. 60
- 7 Statutum si in una parte apponit decretum irritans, in alia non
confertur formam substantialem adducere, uti verba sine il-
lam imponere, in c. Qui Presbyterum, num. 17. de leg. de
poenit. & remissi. 208
- 8 Statuta Ordinis Hierosolymitani, ubi voluerunt actum esse nullum
explicitè, appositum decretum irritans, ibid. num. 20. 208
- 9 Statutum quod potest unum, vel duo operari contra jus commune,
interpretari debet, ut unum tantum operetur, in c. Nullus, n. 30.
de Regular. 330
- 10 Statutum de lucrando pœt docui uxoris praemortue comprehendit
dotem 5

do. anec statum exceptam, si non post statum moritur, in ap. Dilectus vel non, num. 2. de prebend. 117
 Statum probens, ne mulieres delectant velles fericas, includit etiam usum velorum iam facturum, ibid. num. 11. 118
 Statum excludens a minoribus de iure, multo magis censetur excludere a maioribus, in c. A nobis, il. primo, n. 7. de sentent. excomm. 331

Vide in ver. Interpretatio.

¶ Nisi quod maiores sine defectu in potestate, ibid. num. 50. 331

Statutum laicorum quod res, & personas Ecclesiasticas,

¶ Statutum generale laicorum non ligat Clericos sine reddere contra ea, quae sunt Clericis concessa in privilegium, sine contra ea, quae illis concessa sunt de iure communi, in c. Ecclesia S. Marci, num. 3. & seq. de constitut. 119
 ¶ Statutum Universitatis etiam generaliter conceptum in subsidio est nullum in prejudicium Clericorum in c. Cui in causis, n. 2. de huiusque sum. & insuper Civ. 332
 ¶ Statutum Universitatis adversus Clericos habet potestatem esse totum in immunitatem Ecclesiarum, ibid. num. 1. 333
 ¶ Statutum etiam in odium Clericorum non valet, etiam si odium redundare in personam subdram, ibid. num. 6. 333
 ¶ Statuta laicorum permixta contra concubinas Clericorum an valeant, in c. Nullus, n. 28. & 31. de foro com. 46
 ¶ Statuta contra libertatem Ecclesiarum magis ponuntur, quod statuta contra sua Ecclesia, licet minus dilinquit, & cur, in c. Nuper, n. 1. ver. Hinc est statum, de fons. com. 346
 ¶ Statutum inferens etiam penam Clericorum non valet, etiam si Legati de Latere, in c. Consequenter, n. 7. & p. de Constitut. 103
 ¶ Laici cogi possunt per Iudicem Ecclesiasticum ad declarandum eorum statum non comprehendere Ecclesias, in c. Ecclesia S. Marci, num. 6. de constitut. 119
 ¶ Laici non possunt relaxare Clericos prohibitionem iuris Canonici de armis non delectandi, ibid. num. 3. 123
 ¶ Constitutio facta super rebus non supposita jurisdictioni statuenti ipso iure non valet, in c. Quae in Ecclesiarum, n. 1. de constit. 98
 ¶ Constitutio laicorum non potest tribuere vassallo potestatem aliam illi scilicet feudum, quod tenet ab Ecclesia, ibid. num. 3. 98

Vide in ver. Civis.

Vide in ver. Laici quod immunitatem Ecclesiarum.

Et in ver. Les sacralis.

¶ Statutum laicorum specialiter dispositum de Ecclesia, vel eorum hominum non valet, etiam si alio conparatur, in cap. Quae in Ecclesiis, num. 14. de constitut. 98
 ¶ Idem in consuetudine laicorum, n. 7. de n. 7. 100
 ¶ Nec inde ulium prejudicium Ecclesiarum, ibid. num. 1. 98
 ¶ Ampetunt novum modum, in c. A. & seq. de n. 7. 98
 ¶ Et statuta sunt ipsa facta excommunicati, & privandi sunt feudo quod habent ab Ecclesia, ibid. num. 1. 98
 ¶ Statutum contra immunitatem, & sui libertatem Ecclesiasticam sine ipso iure excommunicati, in cap. Ecclesia, num. 23. de constitut. 99
 ¶ Statutum laicorum dispositum super rebus, quae ratione solius domini directi pertinet ad Ecclesias, & ratione utilitatis domini pertinent ad laicos, vel est converso non tenet, in cap. Quae in Ecclesiis, num. 20. de constitut. 98
 ¶ Idem si dispositum de bonis patrimonialibus Clericorum, in c. A. n. 28. 98
 ¶ bona patrimonialia Clericorum non sunt de foro laicorum, nec eorum statuta ligantur, ibid. num. 21. 98
 ¶ Statutum factum a laicis contra personam secularem amicum Clericorum, puta contra eorum consanguineos est contra libertatem Ecclesiasticam, ibid. num. 14. 99
 ¶ Statuta laicorum an possint persequi decessum in acquirenda, ibid. num. 49. 100
 ¶ De privilegio Clericali secundum Canonem iudicandum, nec super his standum est legibus, statutis, vel consuetudinibus laicorum, in c. Perpendimus, num. 1. de sentent. excomm. 338
 Vide in ver. Libertas Ecclesiarum.

Et in ver. Immunitas Ecclesiarum.

¶ Statutum laicorum penitus declinatum iurisdictionem potestatem ad Clericos non extenditur, in c. A. Nobis, il. primo, n. 6. de sentent. excomm. 339
 ¶ Statutum laicorum prohibens alienationem stabilitum in non subditum, non includit Clericos, ibid. num. 7. 339
 ¶ Statuta laicorum quantumvis generalia non extenduntur ad Ecclesias, & personas Ecclesiasticas, ibid. num. 1. 331
 ¶ Statutum laicis potest potestatem inferre violantibus deos factos ab Ecclesia institutos, in c. Consequenter, num. 73. de iussu, 79
 Vide in ver. Dissipati.

Statutum circa Matrimonium.

¶ Statutum ad idem ad contrahendum matrimonium cum certo genere personarum, vel prohibens ne possit nubere extra loca ubi possidet habitationem est nullum, in c. Cum dilectus, num. 41. de Constitut. 306
 ¶ Secus si statum recipiat tantum certum genus personarum, ibid. num. 41. 307
 ¶ Statuta civitatum super matrimonio non valent ex defectu potestatis, etiam respectu penae, ibid. num. 74. 307
 Vide in ver. Matrimonium laicorum.

Statum, etiam respectu penae, ibid. num. 74. 307
 Vide in ver. Matrimonium laicorum.

Statutum circa nullitatem Canoniorum.

¶ Statutum excludens Canonico supernumerario, & redditibus beneficiorum, quantumvis sit malum, non est inusitatum, in c. Cum Me, num. 37. de constitut. 117
 ¶ Statutum taxans numerum Canoniorum habet tamen modum, & non debet duras Ecclesias augere, ibid. num. 23. & seq. 118
 ¶ Etiam si fuerit a Sede Apostolica confirmatum, cum de hoc tractatur, ibid. num. 46. 119
 Vide in ver. Canonici supernumerarii.

Statutum circa residuum, & servitium Chori.

¶ Statuta Ecclesiarum, quae longius absque tempore indulget, quam artem intentionem subleat sunt a Concilio Tridentino, in c. Licet, num. 24. de prebend. 137
 ¶ Statutum ut una, vel duobus beneficiis recedat licentia, nullum prosum, & sine prebendam amittit de Residuis, quae quocumque non valet, ibid. num. 35. 137
 ¶ Statutum, vel consuetudo, quae moliantur non intereunt Congregationes Capitularibus valet, ibid. num. 41. 146
 ¶ Statutum ut Canonici in uno, ex novem mensibus residentia uni bene quodque intereunt est contra Concilium Tridentinum, non tamen praevalens in praesentia quod ubi aliter tres mensibus, ibid. num. 57. 136
 ¶ Statuta a Sede Apostolica confirmata, & Canonici ibidem ultra tres menses, an sine sublati a Concilio Tridentino, ibid. num. 59. 147
 ¶ Et quod de statuto, ut Canonici in vna per annum ibidem possint, Jerusalem professendi causa, ibid. num. 60. 137
 ¶ Et quod in statuto confirmata a Cardine auctoritate Apostolica, ibid. num. 61. 137
 ¶ Et quod in confirmata a Papa in forma communis, ibid. num. 61. 137
 ¶ Statuta ut distributiones quidem debentur non intereunt ibidem sublati sunt a Concilio Tridentino, ibid. num. 80. 138
 ¶ Statutum Ecclesie non potestellare, ut beneficium quod de intereunt habentur non publicari an valet, ibid. num. 81. de 166. 138
 ¶ Statutum Capituli, ut recipiendi in Ecclesia non ordinem sine Capituli licentia, & sic ordinari grati per beneficium intereunt, valet, ibid. num. 87. 132
 ¶ Et licet an debet esse in profecto de dispensari, ibid. num. 88. 132
 ¶ Statutum a Canonici generaliter iuratum, quod tenent ibi absque se licet, & distributiones lucratur, sublatum est a Concilio Tridentino, ibidem num. 91. 139
 ¶ Statutum Capituli, ut agros non denunt distributiones non valet, ibid. num. 138. 144
 ¶ Statutum quod per quodque agros Divini intereunt habentur non publicari, licet tolerandi, ibid. num. 146. 143
 Vide in ver. Canonici quod residentiam.

Statutum circa sustentationem Parochi.

Vide in ver. Parochus quod casus non residentiam.

¶ Confirmatio circa sustentationem Canonice curata.

Vide in ver. Canonici quod residentiam, & fructus, & dispensationes.

¶ Circs Capellanias.

Vide in ver. Capellania, ver. Confirmatio.

Statuti revocatio.

¶ Statutum potest a statuentibus revocari, & quatenus voluerint eorum a secessum, non obstante confirmatione Superioris, in c. Cum accessissent, num. 29. de constitut. 108
 ¶ Et censetur revocari per unum ad unum Capitularibus contra statum statum, aut saltem suspensum pro illis, ibid. num. 29. 108
 ¶ Statutum potest revocari a statuentibus, quatenus consensum eorum favorem, etiam si fuerit confirmatum, quod decreto statuenti, ibid. num. 31. 108
 ¶ Statutum concessum favorem publicum a statuentibus revocari non potest, si fuerit a Superiori confirmatum, & in c. Cum dilectus, num. 60. de constitut. 108
 ¶ Statutum concessum a publicis antientibus, etiam si confirmatum non fuerit, revocari non potest a statuentibus, ibid. num. 61. 109
 ¶ Statutum quod potest tollere, potest etiam tollere interdum illi accesserunt, in c. Dilectus, n. 18. de prebend. 113
 ¶ Nisi iuxta avertit non avertitur, quatenus requiritur Superioris auctoritas, ibid. num. 19. 113
 ¶ Statuta, & privilegia etiam transtant ad aliquos sunt revocanda, in c. Nichil, n. 32. de elect. 110
 ¶ Statutes potest revocari de statuto edicto contra ius, non obstat confirmatione Apostolica, in cap. Cum accessissent, n. 12. de constitut. 108
 ¶ Declaratum, ibid. num. 20. 108
 ¶ Statutum durat etiam post mortem, vel recessum antientibus, in c. A nobis, il. primo, de sentent. excomm. n. 44. & 51. & si quod ult. ad n. 57. 113
 ¶ Statutum Capituli sede vacante etiam imponit penam pro facto de delicto, non ex parte sede plenaria, ibid. num. 51. 113

Statutum quod testamenta.

- 3 Testamentum Romæ conditum ad plures causas totum Parochia, & duobus testibus, an valeat, si alio statuto Urbis, quod præcipi servari ius civile, & eo desiciente jure Canonico, in c. Cum elices, n. 177. & seq. ubique in fin. de Testam. 277
- 3 Scaturum Urbis disponens inter Civis Romanos, & districte servandum esse jure civile, & declaratur, ibidem num. 164. & 166. 277
- 3 Rota decisio in Romana Bonorum de Secchiis, refertur, ibidem num. 178. 277
- 3 Refertur, ibid. n. 167. & seq. ubique in fin. 277
- 3 Scaturum loci attenditur quod quodque sollemniter testamenti, ibid. num. 160. 277
- 3 Scaturum Ravennæ, quod servetur jure civile quando contradicitori iuri Canonico valet, etiam sine confirmatione Apostolica, ibid. num. 161. & sequens. 277
- 3 Scaturum Urbis de servando jure Civile non extenditur ad leges requirentes numerum septem testium in testa menta tamquam florentes peccatum, tebellantia juri divino, statuto Patrum, & generali Ecclesie confirmantur, ibid. num. 164. & seq. ubique in fin. 277
- 3 Item non extenditur ad leges per jure Canonico abrogatas, ibid. num. 166. 277
- 3 Non obstat confirmatio Apostolica, ibid. n. 178. 277
- 3 Scaturum ut in testamento servetur jure civile quod numerum septem testium, non valet, ibid. n. 179. 278
- 3 Scaturum, & consuetudines locales requirunt numerum septem testium in testamento rebellant juri Divino, ibid. n. 181. 278
- 3 STEPHANUS ab Apostolis fuit ordinatus Diaconus, & ministravit in Altari Jacobo Apostolo, in c. Cuius vestitus, n. 7. de Sac. Unde. 446
- 3 Stephanus, & alii Diaconi antequam scriptum esset Evangelium quomodo fuerint ab Apostolis ordinati, ibid. n. 65. 449
- 3 STERILITAS ratione naturæ non aufert incontinentiæ suspitionem, in c. Cum sis, n. 46. de Convent. Conjugat. 417
- 3 Sterilitas a natura, & major quinquaginta arparqueatur, ibidem num. 55. 418
- 3 Sterilitas mulierum jure præsumptione præcurrit sterilitatem virorum annis decem, & secundum philosophos annis viginti, ibid. num. 70. 419
- 3 Ius STUPENDII spirituale est, & competit Clerico de jure divino, in c. Cum pridem, n. 121. de Pactis. 616
- 3 Stupendium est quid temporale, sed Clerico divini jure debetur, ibid. num. 109. 616
- 3 STIPULATIO requirit contextum sicut quilibet actus formalis, in c. Licet, n. 10. de spons. Dot. 39

Studium, Studere.

- 3 STUDIUM causa absters de jure communi integrè percipiunt distributiones quotidianas in quibus redditus amos consistunt, in c. De emero, n. 2. de Cler. non resid. 39
- 3 Idem in universitatibus ex dispensatione Apostolica Canonizatum, & Parochiale, ibid. n. 3. 39
- 3 Studens per scriptum ignorat, in c. Super specula, n. 3. de Cler. vel Monach. 685
- 3 Studere quid sit, ibid. n. 41. 686
- 3 Privilegiatus ut absens in studio fructus præbendæ recipiat, exiens in villa, vel castello ubi nullum est, vel minus comprehensum studium, privilegio non utitur, in cap. Tuz, n. 1. de Clero. non resid. 57
- 3 Licentia Prædici, & privilegium requiruntur ad hoc ut absens in studio fructus præbendæ percipiat, ibid. n. 1. 57
- 3 Et licentia non sufficit penes, nisi etiam sit obtemperans, ibid. n. 3. 58
- 3 Quod si Prædici eam denegat, ad eundem est Superior, ut cum daret compellat, ibid. n. 4. 58
- 3 Studia litterarum pertinent ad communem utilitatem, in c. Creterum, n. 11. de Rescript. 143
- 3 STUPRANS virginem de jure Canonico tenetur copulative eam docere, & uxorem ducere, c. Pervenit, n. 1. de Adult. 148
- 3 Sed si comino eam noverit, non erit cogendus, sed tamen eam coartat punitur, ut in c. Pervenit, ibid. num. 3. 148
- 3 Stupranti virginem sine vi est confectus, non infamatur alia pœna quam ut cum ducat in uxorem, vel eam debeat ducere, ibid. n. 3. 148
- 3 STUPRUM est crimen mortis foris, c. Pervenit, n. 8. de Adult. 148
- 3 Stuprum pœna de jure Canonico est depositio, & perpetua destructio in Monasterium, c. Pervenit, §. primo, n. 10. de Test. cogn. 160
- 3 STYLUS in causis Rotalibus, cum duobus emergit ad interpretationem Consilii peritiamque c. Quoniam, n. 18. de Constit. 134
- 3 Stylus Francorum maximè est attendendus ad intelligentiam statutorum, in c. Qui Presbyterum, n. 88. de penit. & remiss. 181
- 3 Stylus Curie quoad citationem in imperatoribus litterarum est servandus, in c. Cum olim, n. 3. de sent. & re judicat. 181
- 3 Stylus Principis attenditur ad diligendum an verisimiliter litteras necne, etc. in c. Super littera, n. 37. verbi. Ad agnoscendum de Rescript. 169
- 3 Item attenditur an gratia præjudicium inferat, ibid. d. n. 37. & verbi. Ad agnoscendum. 163
- 4 SUBARRHATIO subsequuta post verba alterius ex contrahentibus ad matrimonium apta, arguit consensum matrimonialem, in Legatus Reprom. 277

c. Si inter Viuam, n. 1. de spons. & matrim.

- 4 Subarrhatio post verba unius ex contrahentibus ad matrimonium apta efficit matrimonium, in c. Tuz fraternitatis, n. 16. de spons. & matrim. 16
- 4 SUBAUDITIO implicita io mente retenta non excusat quinque falsa vocis significatio, in c. Falsidicus, n. 87. & 97. ubique ad n. 109. & 111. & 146. de Crim. fals. 277
- 4 SUBDELEGARE potest de partium consensu si cum committitur negotio personaliter exequendum nisi in duobus casibus, in c. Quoniam, n. 9. de offic. Delegat. 179
- 4 Secus si committitur modum ministerium, ibid. n. 3. 179

Subdiaconus.

- 1 Subdiaconatus ordo non est de minoribus, sed de sacris, sicut in primicia Ecclesie sacra ordo non reputatur, in c. Præterea, n. 1. de arat. & qualitat. 409
- 1 Subdiaconus qui ignoraverit per sacrum sit presbyter, post promotionem in Diaconum ordinatus, & deinceps poterit secum in Sacerdotio dispensari, in c. Tuz littera, n. 2. de Cler. per fals. promot. 199
- 1 Subdiaconus principalis adit veli Domus Corporis uisitare, in c. Item venisset, n. 27. de Sac. Unde. 447
- 1 Subdiaconatus materia est traditio Calicis vacuæ Patenæ vacuæ, ibid. num. 41. 447
- 1 Subdiaconus non recipit munus impositionem, sed ordinatur per traditionem Calicis vacui, & Patenæ vacuæ, in c. Presbyter, n. 40. de Sacram. non iter. 419
- 1 Subdiaconus qui cum vidua contrahit, & eam cognovit bigamiam peccata incurrit, licet bigamus non sit, in c. Nuper à nobis, n. 1. de bigam. 502
- 1 Subdiaconus à Summo Pontifice dispensatur ad matrimonium in tribus casibus, qui postea cum vidua contrahit, & consummat in fori privilegio gaudeat, ibid. n. 19. & sequens ubique in fin. 502
- 1 Subdiaconus licet habeat uxorem ultra ad tempora Gregorii I. nec antea Subdiaconatus ordo inter sacros computabatur, ibidem num. 33. 506
- 1 Subdiaconus gaudet privilegio fori etiam si habitum, & possumus non deferat, ibid. n. 34. 506
- 1 Subdiaconus olim licebat matrimonio contrahere, in c. Majores, n. 111. de Baptism. 601
- 1 SUBDITIUS potest Prælatum suum propter eius excessus manifeste appellare ad Superiorem, in cap. De Priore, n. 2. de Appellat. 295
- 1 Subditiis verbum est laze sententia, in cap. Quia nonnulli, n. 2. de Cler. non resid. 39
- 1 SUBJECTIO Sedi Apostolicæ non importat statum nullius diocesis, sed exemptionem, in cap. Cum contingat, n. 34. de foro compet. 71
- 1 Subjectus propter non dicitur qui potestati delegat, in c. Licet, n. 11. de foro compet. 64
- 1 Subjecta talia sunt qualia prædicta demonstrant, in c. Authoritate, n. 18. de Constitut. 171
- 1 SUBLIMES personæ quibus verbis à jure comprehendendi consueverunt, in c. Nobis, n. 31. de Jurat. 518

Subreptio, communi.

- 1 Decisio c. Super litteris de Rescriptis in materia subreptionis habet locum etiam inter Legistas, in d. c. Super littera, n. 1. 179
- 1 Subreptio an, & io quo differtor, ibid. n. 1. 179
- 1 Causatur ex duplici causa, ibid. n. 6. 179
- 1 Subreptus, & obreptus, quid sit, ibid. num. 8. 179
- 1 Subreptio magis vitiat litteras gratiosas, quam litteras ad beneficium, ibid. n. 16. 160
- 1 Subreptio facilius inficit litteras beneficiales, & gratiosas, quam rescripta ad litteras, ibid. n. 1. 160
- 1 Subreptio duplex, altera quæ provenit ex parte impetrantis, altera quæ oritur ex re ipsa, primum tollit motus proprius, secundum non, ibid. num. 38. 161
- 1 Vide inter. Motus proprius.
- 1 Litteræ non videntur ex eo, quod impetrans tacuerit beneficium ab alio in posse possideri, vel per summum, ibid. n. 5. 162
- 1 Litteræ impetrantis ob taciturnitatem beneficii etiam modici videntur, ibid. n. 8. 163
- 1 In littera beneficis talibus non tenetur impetrans facere mentionem, nisi de quatuoribus in jure expressis, ibid. n. 59. 163
- 1 Rescriptum mortis si talia veritas taceatur, vel talia falsitas exprimat, quia tacita vel expresse Papa litteras non dedit, ibid. num. 61. 163
- 1 Rescriptum commissiois causæ super re feudali non facta mentione de feudo non valet, ibid. n. 61. 163
- 1 Rescriptum vniuersi taxando id, quod si nullius expresse, & nihilominus, nullius obtinendum, sed non ita facile, ibid. n. 61. 163
- 1 Subreptio vniuersi privilegia de beneficiis Principum ipso facto in cap. Ad audiendum, §. n. 16. de Rescript. 176
- 1 Subreptio vniuersi litteras gratiosas, etiam ignoranter, & per simplicitatem fuerit subreptus, ibid. n. 17. 176
- 1 Subreptio cur magis inficit litteras gratias, quam iudicia, ibid. omni. 37. 176
- 1 Subreptio non inducit ex taciturnitate eorum, quæ non retractantur Principem à gratia concedenda, in c. Ad nullam, n. 14. de Conjug. licet. 177

Vide in ver. *Littera*, & in ver. *Papa quod intentionem*.

- 4 Subreptio in expressione falsae causae videtur suspensioem ipsa falsa, in c. Circa a. 8. de Concordant. & ubi. 623.
- 5 Subreptio non inducit litteras contentas ipso iure, sed opo exceptionis, in c. Ceterum, a. 9. de Rescriptis. 143.
- 6 Secus si litterae sint gratiosae, ibid. num. 10. 143.
- 7 Subreptio non inducit nonnecitatem, quo capessio Princeps non tam facile deducit litteras, ibid. n. 11. 143.
- 8 Princeps si in causa gratia non fuerit causa mentio de qualibetibus primis, praesumitur circumspiciat, ibid. num. 16. 143.
- 9 Subreptio in una parte non vitiat totum rescriptum in partibus separatis, in c. Ad audientiam, & primo, a. 6. de Rescriptis. 154.
- 10 Declara quando est in parte, & quomodo causae principaliter concessioem gratia, ibid. n. 7. 154.

Vide in ver. *Rescriptum*.

Subreptio dolosa.

- 1 Tacens verum, vel exprimens falsum in rescripto, si per malitiam, caret funditus impetrata, in cap. Super litteras, num. 2. & 3. de Rescriptis. 159.
- 2 Subreptio dolosa vitiat rescriptum in totum, si autem processit ex simplicitate, vel ignorantia, totum vitiat, quatenus fuit causa concessiois, ibid. n. 4. 159.
- 3 Subreptio dolosa vitiat rescriptum, ibid. n. 10. 160.
- 4 Amplius primo, etiam impetrans esset sanctus, ibid. num. 11. 160.
- 5 Sed contra, ibid. n. 12. 160.
- 6 Amplius secundo, etiam in litteris Beneficialibus, ibidem num. 13. 160.
- 7 Amplius tertio, etiam in privilegiis, ibid. n. 17. 160.
- 8 Amplius quarto, etiam fuerit causa partis rescripti tantum, ibid. num. 18. 160.
- 9 Et rescriptum continet plura capitula separata, & subreptio non facit causam obtinendi omnia, ibid. num. 19. 160.
- 10 Maxime in litteris gratiae, ibid. n. 20. 160.
- 11 Et in expressis, ibid. num. 21. 160.
- 12 Amplius quidem, si fuerit commissa exprimens falsum, siue tacendo verum, ibid. num. 27. 160.
- 13 Amplius sextum, si non fuerit causa concessiois, ibid. n. 33. 161.
- 14 Limita primo, nisi subreptio dolosa sit circa ea, quae non tangunt substantiam, vel formam rescripti, ibid. n. 34. 161.
- 15 Limita secundo, si non respiciat unum tantum ex duobus alternativis materiis, ibid. n. 37. 161.
- 16 Limita tertio, si litterae fuerint obsequiae motu proprio, ibid. num. 38. 161.
- 17 Subreptio dolosa in gratiosis etiam si minima sit, est accendenda, ibid. n. 17. 160.
- 18 Etiam Papa alius fuisse concessurus, ibid. 160.
- 19 Subreptio etiam dolosa non vitiat rescripta ad litteras iure, sed opo exceptionis, sed litteras gratiosas, & Beneficiales vitiat ipso iure, ibid. n. 22. 160.
- 20 Expressio falsitatis, & suppositio veritatis facta per dolum acquiritur, ibid. n. 26. 160.
- 21 Exempla dolosae subreptionis per falsi expressioem in rescriptis ad litteras, ibid. num. 27. 160.
- 22 In litteris gratiae, ibid. num. 28. 160.
- 23 Exempla dolosae subreptionis per veri suppositionem in rescriptis ad litteras, ibid. n. 29. 160.
- 24 In litteris gratiae, ibid. num. 30. 161.
- 25 Subreptio dolosa vitiat rescriptum in totum, etiam si Princeps aliter concessisset, ibid. n. 35. 161.
- 26 Subreptio in dolo in personam dolosa, ibid. n. 40. 161.
- 27 Quid in rescripto ad litteras, ibid. num. 41. 161.
- 28 Et quid in litteris gratiosis, ibid. num. 47. 161.
- 29 Subreptio in gratiosis semper praesumitur cum dolo, sed hic praesumptio est iuris tantum, & ideo potest contrarium probari, ibid. num. 48. 161.
- 30 Et si gratia sit modica, doli non praesumitur, ibid. num. 46. 161.

Vide in ver. *Doli*, & in ver. *Falsitas*.

Subreptio non dolosa.

- 1 Tacens verum, vel exprimens falsum in rescripto, si per malitiam, caret funditus impetrata, si per simplicitatem, aut aliter non obtinuit rescriptum, & idem iure obtinuit, & secundum hanc ordinem Delegates procedit, in cap. Super litteras, num. 2. & 3. de Rescriptis. 159.
- 2 Subreptio non dolosa vitiat rescriptum in totum, si autem processit ex simplicitate, vel ignorantia, totum vitiat, quatenus fuit causa concessiois, ibid. n. 4. 159.
- 3 Subreptio non dolosa non vitiat litteras in totum, sed eam partem tantum, cuius fuit causa, ibid. n. 6. 160.
- 4 Subreptio per simplicitatem, vel ignorantiam, sed non falsam causam concessiois, rescriptum non vitiat, ibid. n. 12. 160.
- 5 Quid procedit etiam impetrans tacet, & quare de processu fuit necessarium exprimens, ibid. n. 13. 160.
- 6 Item procedit etiam in Beneficialibus, ibid. n. 14. 160.
- 7 Sed recte, ibid. n. 17. 160.
- 8 Sed falsis si qualitates sine tales, ad quarum expressionem impetrans accendit verba communia, ibid. n. 17. 161.
- 9 Item falsis si subreptio cadat in id, ad quod verba concessiois

- non adaptantur, ibid. d. num. 17. verfi. Motum autem. 163.
- 1 Item falsis si expressio falsitatis facta fuerit non causa demonstratio, nisi causa tas, ibid. a. 1. de Concordant. & ubi. 623.
- 2 Item falsis ubi est diversitas personarum vel causarum actoris, & vel rei, ibid. n. 50. 163.
- 3 Litterae non vitiantur ex eo quod impetrans tacet, beneficium ab alio in iure possideri, vel per simoniam, ibid. n. 55. 163.
- 4 Et exprimens beneficium cum cura, vel residentia, obicitur beneficium simplex, & residentiam non requirit, ibidem num. 56. 163.
- 5 Subreptio non est impetratio Thesaurariae vel nomine Duplicitatis, cum sit officium, ibid. n. 57. verfi. Et locus est. 163.
- 6 Subreptio per simplicitatem, vel ignorantiam vitiat rescriptum in totum, si substantia rescripti inducitur, ibid. n. 61. 163.
- 7 Quid si fortiori procedit in Beneficialibus, & gratiosis, ibidem num. 66. 163.
- 8 Item procedit etiam quando subreptio non fuit causa finalis, sed impulsiva, ibid. n. 67. 163.
- 9 Et quod si alius pro absente litteras impetravit, ibid. n. 71. 164.
- 10 Exempla non dolosae subreptionis substantia rescripti inducitur, ibid. n. 64. & n. 69. 163.
- 11 Rescriptum committitur causa super re feudali, non facta mentione de feudo, non valet, ibid. n. 67. 163.
- 12 Rescriptum vitiat, ut tunc id, quod si fuit expressum, nihilominus fuisse obtinens, sed non ita facile, ibid. n. 67. 163.
- 13 Falsis si acciderint proveniat ex probabili ignorantia, ibidem num. 68. 163.
- 14 Nisi taceatur id quod erat de iure exprimens, ibid. n. 69. 164.
- 15 Subreptio est reigantur, qui, qui expressit se esse forenses, & cum in interpretatione beneficii expressisset se esse Civem Romanum, ibid. n. 67. verfi. Et milites. 163.
- 16 Subreptio est pensio conservata non facta mentione alterius pensionis relegate super eodem beneficio, ibid. d. num. 67. & verfi. Et milites. 163.
- 17 Rescriptum non vitiat, si taceatur id, quod de iure non debet capere, licet eo expressio Princeps non ita facile litteras concessisset, ibid. n. 69. 164.
- 18 Subreptio per simplicitatem, vel ignorantiam si non fuit causa totius concessiois, sed partis tantum, cum solam vitiat, & non totum rescriptum, ibid. n. 72. 164.
- 19 Quid procedit etiam in Beneficialibus, ibid. n. 76. 164.
- 20 Sed falsis si obtemperat per subreptionem habet connexionem cum aditu, ibid. n. 78. 164.
- 21 Item falsis fecerunt aliquos in privilegiis, ibid. n. 79. 164.
- 22 Sed contra, ibid. n. 80. 165.
- 23 Simpliciter respectu sui, ignorantia, factum. 165.
- 24 Exempla non dolosae subreptionis, quod non fuit causa totius concessiois, sed partis tantum, ibid. n. 75. 164.
- 25 Virum tantum vitiat debet, quatenus ingreditur substantiam aditu, ibid. n. 76. 164.
- 26 Privilegia, & litterae Beneficiales in materia subreptionis acquiritur, ibid. n. 80. 165.
- 27 Subreptio vitiat litteras gratiosas etiam si ignoranter, & per simplicitatem fuerit subreptum, in c. Ad audientiam, d. a. num. 17. de Rescriptis. 176.
- 28 SUBROGATIO quae fit puri interpretatione, concessio fieri cum omnibus qualitatibus, in c. Episcopos, n. 45. de Praeb. 73.
- 29 Subrogatum super natus in eum in cuius locum subrogatus, in c. Ad audientiam, d. a. n. 17. de Rescriptis. 180.
- 30 Sed non est idem cum subrogatus, n. 58. 180.
- 31 SUBSTITUTIO, & sequitur Notum fuit de substantia instrumenti, in c. Litterae, n. 48. Quid sit legit. 185.
- 32 SUBSTITUTIO characterum debetur Episcopo indigne ab omnibus Ecclesiis sine discretis, in c. Praeterea, num. 36. Ne Prae. vii. 71.
- 33 Et contraria praescriptio non valet, ibid. n. 17. 71.
- 34 Substitutum vix, & necessaria vix idem importat, in c. Episcopos, num. 15. de Praeb. 71.
- 35 Substitutio characterum servare de pensione, sicut de beneficio, in c. Ad audientiam, d. a. n. 17. de Rescriptis. 182.
- 36 SUBSTITUTIAM impossibile est esse separatam ab eo, cuius est substantia, in c. Cuius vendit, n. 28. de Sacra. Unione. 451.
- 37 Et in c. Presbyter, n. 27. de Sacra. non iterum. 458.
- 38 Substantia non est, quae dicantur, & quae accidentaliter, in eod. c. Presbyter, n. 28. de Sacra. non iterum. 458.
- 39 Substantia de se deficiat, vix totum, in c. Publicano, n. 39. de elect. 310.
- 40 Substantia actus non praesumitur ex diuturnitate temporis, sed forlemus tantum, in cap. Litterae, n. 50. Quid sit legit. 87.
- 41 Substantiam rei gravem esse corruptam, quoniam illa acciderint, in c. Eodem, n. 2. de Crim. falsi. 183.
- 42 SUBSTITUTIALE in quolibet gradu, & ordine dicitur esse illud, in cuius substitutione periculis illius gradus, seu ordinis consistit, in c. Qui Presbyterum, n. 2. de Praeb. & remiss. 390.
- 43 Substantia actus intelligitur esse illa omnia, de quibus in iure causam invenitur videbamus fieri, ibid. num. 25. 295.
- 44 Substantia actus debent simul, & contemporaneae cum ipso actus exprimeri, ibid. n. 38. & 61. 304.
- 45 Sed recte, ibid. n. 41. 304.
- 46 Substitutio actus ubi interveniunt, actum ipsum intervenire accesse est, in c. Consequens, n. 26. de Fensu. 96.
- 47 SUBSTITUTUS non administrat ubi cum clerico est in decessu per-

- personam, in cap. Ex parte, num. 31. de Cleric. non re-
siden.
3 Substitutio prohibita potest explicare per nuncium, in cap. Cum
dilectum, n. 8. de reig. domh.
4 Pars facta substitutionem non fuisse scriptam & testatore, & de
iure haberi per non scripta, in c. Non quidem, num. 14. de
testam.
5 SUBSTITUTIO expirat, si filius gravatus restituerit patrem he-
reditatis parvo, si sine liberis decedat, Monasterium ingredia-
tur, in c. In praesentia, num. 31. de probat.
6 Substitutio facta filio sine liberis decedenti evanescit, si filius pro-
fessionem emittat Regularem, & hereditas applicatur Monaste-
rio, ibid. num. 34.
7 Secus si decedat sine professionem, vel infra tempus probationis
exeat, ibid. num. 35.
8 Et an hoc procedat sine substitutione sit fideicommissaria, si re-
dicta, ibid. num. 36.
9 Et quid si substituti sine fratre testatoris, ibid. num. 37.
10 Et quid si testatoris filii, ibid. num. 38.
11 Substitutio facta sub conditione si decederet sine filio ex se, vel ex
suo corpore natus, an evanescit si gravatus fiat Monachus, ibi-
dem num. 39.
12 Substitutio facta sub conditione si sine liberis decederit, an ex-
perit si gravatus fiat Clericus Ecclesie secularis ibid. num.
39.
13 Et quid si substitutus sui loci Religiosus, vel Ecclesie secularis,
an alius locus pias, ibid. num. 39.
14 Et quid si conditio illa fuerit applicata in contractu gratuito, vel
oneroso, aut in statuato, ibid. num. 39.
15 Et quid si relata fuerit in personam ipsius testatoris, ibid. num.
39.
16 Et quid si gravatus ingreditur Monasterium in fraudem substitu-
ti, ibid. num. 39.
17 Et quomodo huiusmodi fraus probetur, ibid. num. 39.
18 Substitutio quales privilegiorum generetur ex prolegatione sub-
stituti, & quo remedio fit eis consulendum, in cap. Cum fi-
mus, num. 18. de Regularib.
19 SUBSTITUTUS, quo veritate latet per Iudicem non est reci-
pienda, in c. Cum eisdem, num. 43. de testam.
20 SUBTRAHENS adversario copiam probationum, an habeatur
pro convicto, & causam perdat, in c. Incutitur, num. 10. de test.
et attestat.
21 Subtrahens instrumenta praesumitur habere malam causam, nec
est opus aliis probationibus ad non vindictam, in c. Pervenit, ut
primo, num. 17. de test. cogn.
22 Subtrahens adversario probationes expendi debet in se Iudicio au-
thorizante elusum ibidem num. 13.

Successio, & successor.

- 1 Successio immediata collateralium in beneficiis Ecclesiasticis
de iure communi non est prohibita, in c. Non sine, n. 30. de
arbitr.
2 Etiam in vacantibus per liberam resignationem, ibidem num.
31.
3 Successio immediata transmissibilis in beneficiis à iure non im-
probatur, in c. Ex parte, n. 1. de offic. deleg.
4 Successio hereditaria in collateralibus non consideratur, ibid.
num. 6.
5 Successio in beneficio vivente à iure improbat in vacatione per
obitum duntaxat, non autem per anathemam, per ingressum
religiosum, aut per alios modos vacationis, in cap. Accepti-
mum, num. 7. de pactis.
6 Successio in Ecclesia Dei est detestabilis, & Canonibus inimica,
ibid. num. 13.
7 Successio proprie adpatetur ad defunctum, in cap. Cum finis
num. 7. de Regular.
8 Successio in verbum adaptatur etiam ad Monachum viventem,
etiam iuri huiusmodi dicere mortuus, ibid. num. 9.
9 Successio factum praedecessoris revocat in quatuor casibus hic
expressis, in cap. Consultationibus, num. 78. de Cler. ap-
pro.
10 SUCCESSOR tenetur non ex delicto, sed ex iusto defuncti, in
c. Acceptimus, num. 11. de erat. & qualis.
11 Successio singularis non succedit in vicium eius à quo causam ha-
bet, & bona fidei superveniens prodest ei quoad fructum ac-
quisitum, in c. Gravatus, n. 137. de test. iur.
12 Praeterea non dicitur successor universalis sui praedecessoris, nec
eius personam representat, ibid. num. 136.
13 Et mala fides Praedecessoris non impedit, quin successor habens bo-
nam fidem faciat fructus suos, ibid. num. 137.

Vide in ver. *Possessor, etc. quod fructum acquisitum.*

Et in ver. *Praeterea tenetur successor, etc.*

- 3 Successor in beneficio tenetur solvere debita Praedecessoris pro
beneficio Ecclesie concessa, in c. Ad hoc, n. 1. & 6. de so-
lut.
3 Successor in beneficio, & heres in quibus acquiritur, vel non,
ibid. num. 5.
3 Successor in beneficio tenetur ad debitum praedecessoris, quod con-
stat fuisse contractum pro necessitate Ecclesie, licet non pro-
bent verum, ibid. num. 7. & 9.
3 Fallit in motu in deposito, & cum res Ecclesie pro delicto ven-

Figuras Repetitur.

- diatur, ibidem num. 8.
3 Successor in beneficio tenetur ad debita, quae praedecessor pro
suis sustentatione, vel infirmitate contraxit, ibid. num. 10.
& 190.
3 Successor in Episcopatu tenetur ad expensas Advocatorum de ius-
tificatione, & necessitate praedecessoris exarcebis mancipii, ibid.
num. 11.
3 Successor in beneficio, an tenetur ad pensiones tenentes praede-
cessoris decursum, & non solutas, ibid. num. 12. & seq. usque
ad num. 32.
3 Successor in beneficio ex stylo Roen non tenetur ad pensiones de-
cursum tempore praedecessoris, nisi facta à pensionario diligentia
contra praedecessorem, vel illius heredes, ibidem num. 18. & 19.
3 Successor pro pensionibus solutis pro antiquo possidente habet an-
tiquam contra eum, vel illius heredes, ibid. num. 20. & 21.
3 Successor in Episcopatu, vel Parochialis etiam factus per pen-
sionarium diligentem contra praedecessorem, non tenetur ad pen-
siones ante suam provisionem decursum, nisi detracta congrua,
ibid. num. 21.
3 Successor an tenetur ad pensiones antiquas pro terminis decur-
rendis, licet sibi non remaneant congrua, & Distinguitur, ibid.
num. 22.
1 Quid si pensio sit reservata cum clausula, Dummodo remane-
ant mille pro Episcopo, vel centum pro Reducto, ibidem
num. 23.
1 Et quid cum clausula, Etiam si non remaneant mille, vel centum,
ibid. num. 30.
1 Et quid si cum eadem clausula non expressa, sed tacita subintel-
lecta, ibid. num. 31.
1 Et quid si reservatio sit pura, ibid. num. 32.
3 SUFFRAGANEATUS non est titulus perpetuus, nec per illius
acceptationem Parochialis intelligitur vacare, in cap. Ad hanc, n.
24. de paroch.
3 Suffraganeatus non est titulus perpetuus, in c. Episcopalis num. 18.
de priv. legum.
3 Suffraganeatus non est Praetor, sed Officiarius, in c. A nobis pri-
mo, n. 1. de sine excomm.
3 SUFFRAGANEUS non datur Ecclesiae, nec populo, sed Episco-
po, per cuius obitum expirat suffraganeatus, in c. Episcopalis, n.
17. & 19. de privileg.
1 Episcopus suffraganeus consecratur à tribus Episcopis Metropolita-
no iubente, in c. Si Archiepiscopus, n. 2. & 10. de tempor. or-
dinat.
1 Vel Metropolitanus cum duobus Episcopis, ibid. num. 10.
1 Debent tamen omnes suffraganei consecrari ex praesentia, vel tacita,
ibid. num. 11.
1 Alioquin consecratus non recipit executionem, ibidem num.
12.
1 Declaretur, ibid. num. 15. & 16.
1 Suffraganei nec per se, nec per procuratorem extra Concilium
Provinciale cogi possunt accedere ad Metropolitanum Eccle-
siam, & consensu confectum sublati est à Concilio Tridentino,
etiam si sit immemorabilis, ibidem num. 17. & 18.
1 Suffragani debent Archiepiscopo consecrari Episcopum pro-
pria auctoritate, ibid. num. 14.
1 Episcopi Comprovinciales tenentur una omnes convenire ad
Sedem Metropolitanam pro consecratione Archiepiscopi, ibi-
dem num. 3.
1 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 4. & seq.
1 SUFFRAGIUM suum alteri dare nemo iuribus compellitur, in c.
Licet de vitanda, num. 77. de elect.
3 Suffragia quae sunt à Presbyteris gerentibus personam totius Ec-
clesiae prostant mortuis, etiam si tales Presbyteri sint peccatores,
in c. Cum exerat, num. 10. de cleric. mis.
3 Suffragium an majorem conferat honorem, an non illius pro-
fit, & in quo eiusmodi honore considerantur c. Fratrum nostrorum, n.
16. de sepulcr.
3 Suffragia si conferuntur ex virtute charitatis magis profunt illis,
qui majores fidei charitatem, quam illis pro quibus sunt, ibid.
num. 38. & 71.
3 Suffragia valent per modum solutionis debiti, ibid. num. 50.
3 Suffragia proest sunt satisfactiones quaedam per intentionem fa-
cienda transferant in mortuos magis valent ei pro quo singulare
sunt, quibus quae pro eo committuntur sunt, ibid. num. 73.
3 Suffragia ut sunt satisfactiones non possunt per modum actionis,
ibid. num. 77.
3 SUGGERERE quid significet Ad militiam, n. 12. de homicid. 133.
1 SULMONENSIS Ecclesiae origo, in c. Cum certum, n. 15. & 17. de
major. & obed.
1 Blondi error, quod Sulmo esset caput Episcopatus Valventis, ibid.
num. 16.
3 SUPPELLICITIA in locis sacris observari non debent, nisi forte
ad tempus urgente necessitate, in c. Multas, num. 17. Ne Cler. vel
Monach.
3 SUPERIOR lege inferiori non ligatur, in c. Cum in cunctis, n. 17.
de hys, quae sunt à major. par. Cap.
3 Superiores Regulares allegantes immorantiam aetatis novitum
sunt audiendi, in cap. Significatum, num. 49. de Regu-
lar.
3 SUPERPELLICITUM in collatione consistit non esse necessitatem,
sed congruitatem, in c. Cum contingat, num. 34. de arat. & qual.
Contrarium, num. 70.

- 3 SUPERSTITIONES aliquot audiri in Evangelium, in principio
Iste Viribus, vel Millas peccatibus, in c. Qualitas, num. 4. de
Iste. Milia. 376
- 3 SUPPLITIONES ad Decretales non sunt permittit, & qui supplet
complet, in c. Relatum, i. penult. num. 6. de rebus. 379
- 3 SUPPLICATIONES inquam matris magis standum est, quam
litteris, in cap. Veniam, num. 18. de translat. 668
- 3 Supplicatio non est littera Bullaria, et tamen littera Papalis, in c.
Lips, num. 6. de con. 31. & 35. de excep. fals. 181
- 3 Supplicationes a Papa factas in materia obsequii non veniunt ap-
plicationem litterarum Apolliticarum, ibid. num. 7. & 30. 181
- 3 Concessum, ibid. num. 1. & 36. 181
- 3 Supplicatio sola non potest per alium competere, ibid. num. 8. 181
- 3 Et illius clausulae quoadque ab Officio alius abesse excedit, et
refrigitur, ibid. num. 9. & num. 10. 181
- 3 Et aliquando pila de causa supplicatio laetatur, ibid. num. 10. 181
- 3 Supplicatio facta per quem non continet, nec sagittam litteris
non expedit, ibid. num. 11. & 12. 181
- 3 Sed continet gradum informem, ibid. num. 13. & num. 19. 181
- 3 Et intrinseca in possessionem beneficii litteris non expeditur, licet hi-
storia supplicationum fecerint pendere, ibid. num. 14. 181
- 3 Et si supplicatio non dicit Canonici titulum, saltem in suo esse
perfecto, ibid. num. 14. 181
- 3 Supplicatio adhuc in mero existeret dicitur, donec per expeditionem
litterarum in mundum produceretur, ibid. num. 17. 181
- 3 Et si tempore de quo supplicatum in iudicio fides non facit,
fides in summo litterarum Bullarum, ibid. num. 18. 181
- 3 Supplicatio agendum, etiam si exhibent litteras et expedit, non
agitur de canonizanda gratia, ibid. num. 19. 181
- 3 In Supplicatione, et signaturae Papae consistit tota substantia gratiae,
ibid. num. 20. 181
- 3 Supplicatio quando est registrata, & soluta compositione, non habet
locum regulam de non pendendo, ibid. num. 21. 181
- 3 Nec potest laetari ab Officialibus cum sit gratia perfecta, ibid.
num. 24. 181
- 3 Supplicationes falsas
Vide in ver. *falsae litterae Apolliticae*.
SUPPLESSIO. Vide in ver. *Præbendae*.
- 3 SURDVS, & mutus ab honoribus civilibus sine immunitate non au-
tem a muneribus pontificalibus, in c. Littera, 17. de censu. 40
- 3 Declaratur, ibid. num. 24. 541
- 3 SUSCEPTELI de baptismo, vel in baptismo quid importet, & quid
de verbo ferre, tenet, vel tangere, in c. Veniam, num. 3. de co-
gnat. 17. 63

Suspensio, Suspendio.

- 4 Suspendio non inficit Sacramentum nisi in his, quae sunt iurisdictionis
in Capitulo litteris quas, num. 24. de matrimon. con. 77
- 3 Suspendio irregularis non punit ab omni iurisdictione, etiam non
coarctat, in c. Ad aures, 16. de temp. ordinat. 264
- 3 Suspendio violata ad hoc, ut contrahat irregularitatem, requiritur
ut actus ad quo est suspensus sit proprius alicuius Ordinis, in
cap. Vel non est compos, num. 1. de temp. ordinat. 269
- 3 Item requiritur, ut actum illum exerceat canonice minister, ibid.
num. 18. 269
- 3 Suspendio a collatione ordinum est verba, & proprie censura Eccle-
siastica, ibid. num. 31. 270
- 3 Suspendio ab actu Ordinis Episcopalis non includit suspensionem
ab actu Ordinis inferiorum, ibid. num. 35. 271
- 3 Suspendio ab officio, an sit suspensus a beneficio, in c. A crapula, n.
31. de vita, & honest. Cleric. 6
- 3 Suspendio minoris beneficii non inducit, an c. Quasi iuribus, num.
30. & 32. de cohab. Cleric. & Mulier. 12
- 3 Suspendio quoad hoc est censura, & est suspensus a Deo,
quae irregularitas non inducit, ibid. num. 22. 23
- 3 Suspendio quoad alios est suspensus indubitanter non inducit irregu-
laritatem, ibid. num. 25. 24
- 3 Et hodie etiam monachos hereticos suspensio subleat et peccatiz-
yat, Martini V. Ad evandam, ibid. num. 26. 24
- 3 Suspendio illata a Deo irregularitatem non inducit, in cap. Vella,
num. 16. de cohab. Clericorum. 12
- 3 Prohibita divinitus est suspensio, in c. Accusatus, num. 5. de for-
m. 95
- 3 Potest suspensio inflicti Episcopo legatum ordinari, an sit laque
foris, vel foris, in c. Super omnia, 24. de bigam. 503
- 3 Suspendio ab Ordine executione non est capax piae depositionis
ab Ordine, in c. Super omnia, 3. de bigam. 507
- 3 Suspendio non potest cligere, nec eligi, in c. Cum dilectus, num. 18. de
consecrat. 304
- 3 Suspendio a divinis non intelligitur suspensio a pensionibus res-
piciat, nec de converso, in c. Responsio, 20. de test. in com. 360
- 3 Suspendio a divinis celebrando efficitur irregularis, si in suspensio-
ne ab officio praedicationis, ibid. num. 21. 360
- 3 Suspendio ab Ordinibus facit suspensum censuram etiam suspensum
a dignitatibus Ordinum sacrum amicum habentibus, in c.
Ad aures, num. 16. de temp. ordinat. 264
- 3 Clericus ab occultis criminibus Episcopo suspensus ab Ordinibus,
& dignitatibus obnoxius, vel obnoxius appellare non licet, ibid.
num. 12. 363

- 1 Tridentini Concilii decretum, in c. 1. sess. 24. expenditur, ibid. n.
13. 363
- 1 Suspendio ab Ordine, an sit inhibita ab beneficio obnoxiosum,
in c. Vel non est compos, num. 9. de temp. ordinat. 269
- 1 Suspendio a collatione certi Ordinis, an sit etiam suspensio a col-
latione Ordinis superioris, vel inferioris, ibid. num. 16. 269
- 1 Episcopus a collatione Ordinis suspensus si illos conferat, an effi-
ciatur irregularis, ibid. num. 17. & 18. de temp. ordinat. 269
- 1 Episcopus a Pontifice libus suspensus Missas celebrando in appa-
rentia Pontificis ab non sit irregularis, ibid. num. 20. 269
- 1 Contrarium, num. 36. 270
- 1 Suspendio non sit irregularis absolvens ab excommunicatione, &
aut excommunicando, & si hoc faciat tanquam Sacerdos, cum
solemniter, ibid. num. 21. 270
- 1 Episcopus a collatione beneficiorum suspensus si illa conferat in re-
volutum non inducit, ibid. num. 22. 270
- 1 Suspendio ab officio praedicationis a contrariis, an efficitur irre-
gularis, ibid. num. 26. 270
- 1 Episcopus suspensus a collatione Ordinum an sit irregularis si mo-
riores Ordines conferat, ibid. num. 28. 270
- 1 Suspendio ab Ordulibus, an per censuram solemne minorum Or-
dinum irregularitatem incurrit, ibid. num. 29. 270
- 1 Episcopus a collatione Ordinum suspensus, an officium irregulari-
tatem conferat primam consensum, ibid. num. 30. 270
- 1 Episcopus suspensus si sollemniter benedicit irregularis si officium
ibid. num. 37. 270
- 1 Episcopus suspensus a collatione Ordinum, an sit suspensus a colla-
tione consensu, ibid. num. 40. 270
- 1 Episcopus a collatione ordinum suspensus si Missas celebret, an effi-
ciatur irregularis, ibid. num. 42. & 43. de temp. ordinat. 271
- 1 Suspendio a Deo quoad hoc potest peccatorum, non autem a capone
nisi per approbationem ministrandi irregularitatem non incur-
rit, ibid. num. 43. 271
- 1 Episcopus suspensus ab Ordinibus conferens non potest absolvere
subditum a suspensione, de qua in cap. 1. de re iudic. 16. ibid.
num. 44. 271
- 3 Suspendio ab homine si celebrat exequium Generaliter absolvi-
tur, irregularis efficitur, in c. Quatuor, num. 8. & 10. de cohab.
Cleric. & Mulier. 22
- 3 Vide in ver. *irregularis, et irregularitas*.
- 3 Suspendio a Canonis proprie est censura, cuius ratio non sit irregularis,
nisi Canon hoc exprimat, ibid. num. 10. de censu. 40
- 3 Suspendio a Canonis tenet deum incurrit irregularitatem, quoad
per modum sententiae in Canon suspensus, ibid. n. 16. 23
- 3 Suspendio usque ad congruam satisfactionem, cui citro satisfactio, ob-
sequium firmum, & beneficium recuperat, in c. Quatuor, num. 18.
de cohab. Cleric. & Mulier. 22
- 3 Suspendio ab iudicio censuratur etiam suspensus a beneficio tribus
concurrentibus, ibid. num. 30. 24
- 3 Suspendio non currit tempus ad censuram, nisi sit negligens in
petenda absolutione, in cap. Quia diversi, num. 20. de con-
cord. praebend. 193
- 3 Vide in ver. *Interdictionis quando censetur*.
- 3 Suspendio, & excommunicatio auctore potest suspensus, & excommu-
nicari ab homine, in c. Accusatus, num. 7. de simon. 35
- 3 Suspendio ab officio, an sit suspensus a beneficio, in c. A crapula,
num. 31. de vi, & honest. Cleric. 6
- 3 SUSPICIO modica non debet sapientiam animi immutare, in c.
Et ex contentum, num. 4. de crim. fals. 183
- 1 Suspendio est credulitas ex levibus coniecturis, et tenet modum inter
dubitacionem, & opinionem, in c. Ne suspicari, num. 96. & 161.
de consuet. 1
- 3 SUSTENTATIONIS duplex titulus haberi non potest, pro re-
bus diversis, in c. Significatum, num. 43. de probat. 84
- 3 SYMNICLI nova editio praeferat ad solam auctoritatem Summi
Pontificis, in c. Majoris, num. 5. de prescrip. 196
- 1 Symbolum vel dicto, & quatuor, in cap. Firmius, n. 16. de Summa
Tribu. & fide Cathol. 7
- 1 Symbolum Apostolorum, ubi, quando, & cur ab Apostolica compo-
sitione fuerit, ibid. num. 27. 7
- 1 Symbolum ab aliis datum, num. 18. 7
- 1 Fidei articulus in Symbolo Apostolorum comprehensum quod nomen
eretur, & qualiter benevis singulis articulis, ibid. n. 20. 6
- 1 Symbolum Nicenum, ubi, quando, & cur editum, ibid. n. 30. 6
- 1 Symbolum majus, cuius verborum decem sunt in Missa, ibid. n. 18. 6
- 1 Symbolum Romanum, ubi, quando, & cur editum ab Athana-
sio, & quomodo ecclesiae auctoritate acceptum fuerit, ibid. n. 11. 6
- 1 Symbolum huius ordinis Summi Pontificis imputat, ibi, non privati-
onem Patrum, ibid. num. 14. & 15. 6
- 1 Symbolo Apostolorum alia symbola a diversis Conciliis sacrosan-
ctis ad explanationem veritatis, & exclusionem errorum in-
fuerunt, ibid. num. 35. & 36. 6
- 1 Confessio cap. Firmius, in congruo dicto possit quatuor symbolo-
rum, ibid. num. 18. 6
- 1 Fidei praedicationis formula a Pio IV. praescripta, & symbolum appri-
et potest, ibid. num. 17. 7
- 1 Papa potest solum symbolum ordinare etiam sine Concilio, ibid.
num. 18. 7
- 1 Symbolum Apostolorum, & Orationem Dominicam omnia Chris-
tiani ex necessitate saluta reuerentiae meminerunt dicere, & sym-
bolum verba Patrum Sacerdotum, & omnes gradus ecclesiae, ibid.
num. 45. 7

- Concilii Florentiensis decretum de symbola fidei expenditur, ibid.
num. 46.
1 SYMMACHUS Papa à Concilio non fuit ibsolvatus, sed dimissus
tam ex capite innocente, quam ex defectu jurisdictionis, in o.
Significati, num. 73. de elect.
3 SYNOCHA quid sit, in c. Dolentes, n. 7. de celeb. Missar. 519
3 SYNDICUS, Procurator, Sacerdos, & alii Ministri, qui sine illa ju-
risdictione officium aliquod habent, non dicuntur in dignitate
constituti, etiam si sint perfecti, ibid. num. 36. & 54. 513

Synodalis Constitutio.

Vide in ver. *Synodus Synodalis.*

Et in ver. *Synodus Provincialis auctoritas, & a. 11.*

Synodus diocesana.

- 1 Episcopi in Synodo non possunt quidquam statueri, quod obviet
Cronica sit, in cap. Quod super his, num. 14. de major.
& obed. 614
1 Synodus diocesana Episcopi tenentur cogere singulis annis, &
in ea publicare statuta Provincialia Concilii, in cap. Sicut olim,
num. 10. & 109. de accusat. 54
1 Et legitime impediti possunt illam celebrare per Procuratorem vel
Vicarium generalem, ibid. num. 11. 54
1 Requiritur tamen speciale mandatum, ibid. d. num. 12. 54
1 Synodus diocesana Episcopi negligenter celebrare infra sex men-
ses, ut in ea publicent decreta Provincialia Concilii incurant pe-
nam suspensionis duorum mensium, ibid. num. 109. 59
1 Et qui venientes accedere mirant Procuratores ad ire excusandum,
non impediti coguntur, & fiat synodus cum iis qui possunt veni-
re, & veniunt, ibid. num. 110. 59
1 Synodus diocesana, qui exempli interesse teneatur ex Conci-
lio Tridentino in cap. Quod super his, num. 5. de major. &
obed. 611
1 Episcopus in diocesana Synodo, & Archiepiscopus in Concilio
Provinciali an possint aliquid statueri adversus Regularum pri-
vilegia, ibid. num. 14. 612
1 Synodi Cracoviensis, & Gnesensis decreta circa Regularium
exemptionem an sustineantur, ibid. d. num. 14. & nom. seqq.
usque in finem. 612
1 Synodi Cracoviensis decreta contra Regulares expenduntur, ibid.
num. 15. 613
1 Abbates in Diocesi Episcopi existentes tenentur accedere ad eam
Synodum diocesana, si habeant populum, licet sint exempti in
d. c. Quod super his, num. 1. de major. & obed. 611

Vide in ver. *Abbas quod synodus.*

- 1 Sacerdotes cogi possunt accedere ad synodum Episcopi si eam ha-
beant animarum, alia secus, ibid. num. 3. & seqq. 611
1 Clerici Civitatis, & Diocesis, & an quando teneantur accedere ad
diocesana synodum, in d. c. Quod super his, num. 3. de major.
& obed. 611
1 Laici ex causa potest ad synodum vocari, ibid. num. 4.
ibid. num. 5. 611
1 Regulariter omnes, qui vel Capitulis Generalibus non subdantur,
vel curam animarum exercent, & cogi possunt ab Episcopo, etiam
sub poena excommunicationis venire ad synodum, & illius de-
creta observare, ibid. num. 8. 611
1 Fratres Capellani S. Joannis Hierosolymitani curam animarum
habentes teneantur Synodo Episcopi interesse, ibid. num. 9. 611
1 Parochi nullius diocesis tenentur accedere ad synodum alius E-
piscopi, qui ex Concilio Tridentino potest eis visitare, ibid. num.
10. 611
1 Exempli acta excentes itaque jurisdictionem non tenentur
synodo Episcopi interesse ratione Parochialium Ecclesiarum,
ibid. num. 11. 611
1 In Synodo diocesana, 1. Possidentarius Cathedralis habeat
ius interesse, & a b Episcopo repelli non possit, in cap. Grave,
num. 2. de prebend. 123
1 ad Synodum diocesana vocandi sunt Abbates, Sacerdotes, & U-
niversi Clerici, ibid. num. 10. 123
1 Item specialiter invitandi sunt Canonici Cathedralis, ibid. num.
11. & 15. 123
1 Item Curati omnes tenentur accedere, ibid. num. 15. 123
1 Synodus diocesana, an ex Decreto Innocentii X. interesse teneantur
Abbates, Priores, & Guardiani parvorum Conventuum late
discutitur, in cap. Quando, num. 43. & num. seqq. usque ad n. 64.
de offic. ordm. 169
1 Abbates non sunt cogendi ab Episcopo ad Synodum accedere, nisi
rationabiles causa subit, ibid. num. 44. 169
1 Declaratur, num. 48. 171
1 Regulares lege diocesana Episcopo subiecti cogi possunt illam
nodo interesse, ibid. d. num. 44. 169
1 Declaratur, num. 73. 170
1 Vocatus ad synodum est de lege diocesana, ibid. num. 45. 170
1 Declaratur, num. 53. 170
1 Intellexit c. Nihil prava de excess. Prælat. ibid. num. 46. 59. & 60.
pag. 170
1 Fratres Mendicantes an cogi possint accedere ad synodum diocesa-
nam, ibid. num. 47. 59. & 60. 170
1 Exempli, qui subiant Generalibus Capitulis non tenentur sy-
nodum

pagani Repertor.

- nodo interesse, ibid. num. 48. 170
1 Declaratur, num. 62. 171
1 Exempli habentes Capellas, vel populum subiectum Episcopo,
vel Parochiales Ecclesias ab accessu ad synodum diocesana
non eximuntur, ibid. num. 49. 170
1 Synodus celebratur ab Episcopo auctoritate ordinaria, & est de iuri-
sibus Episcopalis, ibid. num. 50. 170
1 Declaratur, num. 61. 171
1 Exempli à jurisdictione Episcopi non tenentur ad illam synodum
ibid. num. 51. 170
1 Declaratur, num. 57. 171
1 Abbates, & alii Superiores Regulares, qui subiant jurisdictionem
Episcopi, tenentur accedere ad illam synodum, quamvis habeant se
non habent Capellas, vel Populum, ibid. num. 51. 170
1 Synodus mixta est de lege jurisdictionis, ibid. num. 53. 170
1 Prælati Regulares jurisdictioni Episcopi subiecti, quamvis non tenentur
ad ea, que sunt de lege Diocesana, tamen tenentur ire
ad synodum, ibid. num. 54. 170
1 Abbatibus bonum est accedere ad synodum Episcopi, & cur, ibid.
num. 55. 171
1 Synodus est parochialis visitationis, ibid. num. 56. 171
1 Regularis parvorum Conventuum hodie sunt exempti à jurisdic-
tione Episcopi Ordinaria, sed non à delegata, ibid. num. 57. 171
1 Abbates Cistercienses non tenentur ire ad synodum, ibid. num. 58.
pag. 171
1 Priores, & Guardiani cogi possunt ad synodum venire, sed non fra-
tres, ibid. num. 60. 171
1 Monachi Clausurales non tenentur ire ad synodum, ibid. num. 61.
pag. 171
1 Abbates habentes Ecclesias in diversis Episcopatus, ad synodum
non ire tenentur per seipsum, ad alias per substitutos si synodi co-
dem tempore celebrantur, ibid. num. 62. 171
1 Jura Episcopalia exercentur ab Episcopo in subiectis auctoritate
ordinaria, in exemptis vero delegata, ibid. num. 63. 171
1 Declaratio Apostolica super accessu Superiorum parvorum Con-
ventuum ad Diocesana Synodum, ibid. num. 64. 171

Synodus Provincialis à quo, & quibus ex causis quando mandanda.

- 1 Concilia Provincialia, quibus ex causis olim à sanctis Patribus in-
stituta fuerint, in c. Sicut olim, num. 13. de accusat. 34
1 Ad Metropolitanum spectat Provinciale Concilium indicere, &
vocare, & celebrare, ibid. num. 14. 34
1 Brian sine auctoritate Prælati, seu Patriarchæ, ibid. num. 15. 34
1 Et Metropolitanus impedito, ad Coepiscopum antiquiores, ibid.
num. 16. 34
1 Et idem Sede Metropolitana vacante, ibid. num. 17. 34
1 Et antiquior Episcopus, qui est antiquior inter Comprovin-
ciales, non super exemptis, licet sit Comprovincialis anti-
quior, ibid. num. 18. 34
1 In Concilio quolibet Provinciali indicendum est dies futuri Conci-
lii, ibid. num. 24. 35
1 Formula litterarum indicationis, remissive, ibid. num. 25. 35

Synodus Provincialis à quibus, & quando, & ubi celebranda.

- 1 Concilium Provinciale celebrare tenentur Metropolitanus singu-
lis annis de jure communi, in cap. Sicut olim, num. 1. & 9. de
accusat. 33
1 Concilium Provinciale quoties, & quando sit celebrandum, ibid.
num. 10. & 11. 34
1 Quod ex Concilio Nicæno, ibid. num. 20. 34
1 Quod ex Concilio Chalcedonensi, ibid. num. 21. 34
1 Et quid ex Concilio Lateranensi novissimo, & Tridentino, ibid.
num. 22. 35
1 Insulgar Archiepiscopus Lincio in India ab similibus suffraganeis
distantiam, in Concilio Provinciale fecit quoque an-
no celebrare valeat, ibid. num. 23. 35
1 Concilium Provinciale fieri debet in loco proportionato respectu
eorum, qui convenire debent, in c. Sicut olim, num. 26. de accusat. 35
1 Et electus loci ad Archiepiscopum pertinet, qui concurrentibus
necessariis Ecclesiam Metropolitanam relinquere non debet, ibid.
num. 27. 35

Synodo Provinciali qui debeant interesse, & quo ordine.

- 1 Concilio Provinciali qui teneantur interesse, in c. Sicut olim, num.
18. de accusat. 35
1 Et quo ordine sedere debent, ibid. num. 19. & 109. 35
1 In Episcopis attenditur tempus ordinationis, non dignitas Eccle-
siarum, vel Ordinis, & preterea, ibid. num. 20. 35
1 Ad Concilium Provinciale debent vocari, & adire Cathedralium
Ecclesiarum Capitula, in cap. Eri membra, num. 1. De his
que sunt à Prælat. 177
1 Et an hoc progre et honestate, vel necessitate, ibid. num. 4. & 5.
37. 40. & 109. 177
1 Admitti debent ad tractandum, & ad consulendum, non autem ad
decidendum, ibid. num. 10. 41. & 109. & num. 53. 178
S 4 3 Et

- 3 Et pro negotiis etiam ipsa Capitula non contingendis, ibid. num. 11. 118
- 3 Nisi Prae laici aliqua fecerit habere, quae velare non possent sine transgressionem obedientiae, vel juramentum, ibid. num. 14. 118
- 3 Vel nisi alia iusta causa sublegetur non admittendi, ibid. 15. 118
- 3 Canonici Ecclesiarum Collegiarum et alia Clerici inferiores non sunt vocandi, ibid. num. 16. 118
- 3 Nisi habeant jurisdictionem quasi Episcopalem, ibid. num. 17. 118
- 3 In Concilio Provinciali Capitula Cathedralium possunt comparere per Procuratores, ibid. num. 9. 118
- 3 In Concilio Provinciali aut laici interesse possunt, aut debeant, distinguendo, ibid. num. 16. & seqq. 118
- 3 Interesse non debent, nisi specialiter vocentur, ibid. num. 17. & seqq. 118
- 3 Vel nisi tractetur causa fidei, ibid. num. 18. 118
- 3 Declaratur, ibid. num. 17. & 18. 118
- 3 Vel nisi tractetur de gradibus circa matrimonium contrahendum, ibid. num. 19. 118
- 3 Et in his admitti debent ad audiendum, non ad iudicandum, vel docendum, ibid. num. 10. 118
- 3 Item ad consulendum, & ad iustitiam petendam, vel defendendam, ibid. num. 11. & 20. 118
- 3 Ab Ecclesiasticis non debet agi de correctione Clericorum, sed laici omnino fidei excedendo, ibid. num. 23. 118
- 3 Utile tamen est eos vocari in causis communibus, ib. n. 10. 118
- 3 Nullo caso interesse possunt ambrosiae propria, sed ita dumtaxat si vocentur ex electione Synodi, ibid. num. 30. & 31. 118
- 3 Legati Regni non debent interesse sub quovis titulo, ibid. num. 21. & seqq. 118
- 3 Reg. sicut etiam officiales Synodales Conventibus interesse non debent, nisi in casibus à jure expressis, ibid. num. 24. 118
- 3 Idem in Concilio Generali, ubi agitur de fide, reformatione, & pace, ibid. num. 26. 118
- 3 Item in Provinciali ad recipiendum fidem, & audiendo Patres ab infidelibus, & ad petendum consilium in operantibus ad Regnum, ibid. num. 27. 118
- 3 In Concilio Provinciali quinam sint vocandi, & admittendi, ibid. num. 11. & seqq. usque in finem. 118
- 3 Episcopi suffraganei vocari debent ex necessitate, ibidem num. 31. & 44. 118
- 3 Et si non veniunt, cessante legitimo impedimento puniuntur, ibid. num. 45. 118
- 3 Exemplum tenetur simul eligere aliquem vicinum Metropolitani, in cuius Synodo Provinciali interfuit, ibid. num. 11. 118
- 3 Nec requiritur concensus Capituli, ibid. num. 33. 118
- 3 Quod locum habet etiam in Praetulis inferioribus nullius Diocesis, ibid. num. 34. 118
- 3 Episcopi existentes in Provincia Romana non tenentur eligere Metropolitani, cuius Synodo interfuit, ibid. num. 36. 118
- 3 Presbyteri, & Clerici inferiores non sunt vocandi ad Concilium Provinciale, ibid. num. 37. & seqq. 118
- 3 Convenire debent omnes qui de jure, vel consuetudine interesse tenentur, ibid. num. 38. 118
- 3 Non omnes de Provincia sunt vocandi, sed qui se laicos existimant, ibid. num. 39. 118
- 3 Capitula Cathedralium non tenentur accedere, nisi velint, nec possunt compelli, ibid. num. 41. & 42. 118
- 3 Abbates, & alii inferiores Episcopo consensu non coguntur venire, licet si expediret, ut veniat, ibid. num. 43. 118
- 3 Exempli, & Abbates non tenentur venire, qui de jure, vel consuetudine interesse debent, ibidem num. 44. 118
- 3 Capitula Cathedralium sine specialiter invitanda, ib. n. 42. 118
- 3 In Concilio Provinciali quo ordine Capitula, Abbates, Commendatarii, Dispositarii, & Procuratores Cathedralium considerari debent, ibid. num. 47. 118
- 3 ad Concilium Provinciale de necessitate vocandi soli Episcopi, si tamen alii veniant sine admittendi, in c. Gratus num. 54. de pzebend. 118

Synodus Provincialis non celebrantium, vel non intercurrentium pena.

- 3 Metropolitani, & Episcopi negligentes contra Provinciale, vel Diocesana Synodum quam pena sint puniendi, in c. Sicut olim num. 107. & num. seqq. de accusat. 118
- 3 Suspenderentur ab executione officii, non ipso jure, sed per sententiam, ibid. num. 106. 118
- 3 Nec aliqui nisi inducerentur Concilium Lateran. & Tridentinum, ibid. num. 107. & 109. 118
- 3 Ad Concilium Provinciale Episcopi non accedentes quas penas incurrant, ibid. num. 111. 118
- 3 Et quas sint legitima impedimenta non accedendi, remissive, ibid. num. 112. 118
- 3 Synodus Provincialis, vel Diocesana Archiepiscopi, vel Episcopi non celebrantur quas penas incurrant, in cap. Ego N. n. 77. de pzeb. 118

Synodi Provincialis auctoritas, & alia.

- 3 Concilium Provinciale decreta in Gregoriana compilatione inserta habent vim Generalium Conciliorum, in cap. Cavo-

- num statum, num. 11. & seqq. de consuec. 16
- 3 Concilia Provincialia etiam per Sedem Apostolicam confirmata regulariter non obligant extra Provinciam, ibid. num. 12. 16
- 3 Concilium Provinciale statueret non potest, & aliquis Baro propter inimicitias cum Episcopo, & Clero confiteatur exco- sacerdoti etiam approbato à suo Ordinario, c. Nuntius, in 12. de fil. Presbyter. 479
- 3 Nec potest quodcumque statueret contra Concilium generale, nec contra Regulam privilegia, in cap. Quod super his, in 14. & 18. de Reg. & obed. 16
- 3 Nec potest super Regularium exemptionibus statueret etiam, ibid. quod Concilium Tridentinum statuit, ibid. num. 25. 614
- 3 Concilio Provinciali Gregoriana decreta contra Regularium exemptiones expenduntur, ibid. num. 27. 614
- 3 Concilia Provincialia Meliolandensia approbantur per litteras in forma fieri, alia reconsecratur, & emendantur à S. Congregatione Concilio, in c. Firmius n. 45. de summi. Trinit. & fid. Capituli. 16
- 3 Conciliarum Provincialium decreta in Gregoriana compilatione inserta vim habent generalium Conciliorum, in c. Canonum statum, num. 13. de consuec. 16
- 3 Concilia Provincialia etiam per Sedem Apostolicam confirmata regulariter non obligant extra Provinciam, ibidem num. 14. & seqq. 16
- 3 Conciliarum Provincialium decreta, an possint Canones appellari, ibid. num. 14. 16
- 3 Constitutiones Concilii Provincialium non rebuscantur Concilio, Archiepiscopo, & quomodo verba concipiantur, in c. Auctoritas, num. 64. de pacia. 644
- 3 Concilium Provinciale debet examinare quas Cathedrales invicem, vel nova proveniant augere expediat, in cap. Sicut unum, num. 6. de ex. off. Praetor. 207
- 3 In Concilio Provinciali qui sint vocandi, & statueri, & quos sit illius auctoritas, & jurisdictione, c. Sicut olim, n. 33. & num. sequens, & ad num. 97. de accusat. 16
- 3 Decreta Concilii Tridentini recipienda, ibid. num. 36. 16
- 3 Et perlegenda, ibid. 30. & n. 71. 16
- 3 Haereticis anathematizandi, ibid. num. 17. 16
- 3 Fides professio laicorum, ibid. num. 18. 16
- 3 Excessus corrigendi, & contraveniens componendi, ibid. num. 40. & 61. 16
- 3 Quare etiam contra Metropolitani recipiendi, & terminandi, ibid. num. 41. & num. 46. 16
- 3 Si causae expedi non poterunt, iudicibus deputatis committendi, ibid. num. 42. 16
- 3 Contra Episcopos etiam ex officio inquirendum, & super quibus, ibid. n. 43. & 50. & 59. 16
- 3 De gravibus causis Episcoporum non cognoscendum, ibidem 16
- 3 Sed summarie informationes sibi poterunt ad Papam transmittendi, ibid. num. 47. 16
- 3 Minores causae qualiter recipiendi, & terminandi etiam contra Metropolitani, ibid. num. 48. & seqq. 16
- 3 Episcopi tamen committendi, nisi ex causa Concilium aliter indicaverit, ibid. num. 46. 16
- 3 Negativa iudicandi extra Synodum non committenda, nisi in casibus in jure, & in Concilio Tridentino expressis, ibid. num. 48. 16
- 3 Adeptus à Concilio appellandum ad Primatem, Patriarcham, vel Papam, ibid. num. 49. 16
- 3 Ab examinationibus Synodalibus officii ratio repositenda, ibidem num. 50. 16
- 3 Causae inferiorum Clericorum minus propriè ad Provinciale Concilium pertinent, ibid. num. 51. 16
- 3 Causae vertentes in prima instantia coram suffraganeis, quando in Concilio transmitti, ibid. num. 53. 16
- 3 Introducere coram Ordinariis in prima instantia non avertenda, ibid. num. 54. 16
- 3 Sed praesentes coram Archiepiscopo advocari poterunt, ibid. num. 57. 16
- 3 Appellari potest ab Ordinario ad Concilium Provinciale omnis Archiepiscopo, & ab ipso Archiepiscopo ad Concilium, sed non è converso, ibid. num. 56. 16
- 3 Visitationem Diocesis, quam Episcopi impediti facere possunt per suos generales Vicarios Concilium Provinciale suspendere non potest, ibid. num. 57. 16
- 3 Procedit in causis criminalibus contra Praefectos, seu Vicarios Generales coram Archiepiscopo, ibid. num. 58. 16
- 3 Pauperum querelas contra quoscunque Iudices, & Potestates recipi, ibid. num. 60. 16
- 3 Post causas, & controversias ad correctionem, & reformationem procedit, ibid. num. 61. 16
- 3 Ut summarius in Diocesi, vel Provincia erigatur, & salubriter ordinetur, providebit, ibid. num. 62. 16
- 3 Formam instructionis pro promovendis ad Cathedralis Ecclesiae vacantes ablatu Papae approbandam, ibid. num. 63. 16
- 3 Cognoscet de causis, ob quas Ecclesiae suffraganeorum à Metropolitano visitari debent, ibid. num. 64. 16
- 3 Praefertur formalium ad debitum in divinis officiis regimen, ibid. num. 65. 16
- 3 Formam examini per concilium observandam curabit, sciensque sibi à Pio V. ademptam facultatem eadem formae addidit, quid

- quid addendi, vel minuendi, ibidem num. 66. 27
- Expendere si quæ Cathedralis sine unione, & redditibus augenda, & confecta instrumenta ad Papam transmittit, ibid. num. 67. 27
- De abusibus, & quæ rationibus circa Imagines, & reliquias Sanctorum iudicabit, & quælibet, ibid. num. 68. 27
- In Capitularium generalium defunctum circa Regularium reformationes providebit, ibid. num. 69. & n. 90. 27
- Abusibus circa Indulgentias ad Papam deferret, ibid. num. 70. 27
- Decretum de matrimoniis ad definitum in singulis Parochiis publicari præcipit, ibid. num. 71. 27
- Judices synodales designabit, ibid. num. 72. 27
- Item Judices, qui de allegationibus etiam à Sede Apostolica confirmatis iudicent, ibid. num. 74. 27
- Majorem auctoritatem habet synodus Provincialis ex Concilio Tridentino, quam de jure communi, ibid. num. 75. 27
- Contra sua regulariter statueret non potest, sed solum pœter, ibid. num. 76. & 79. 27
- De rebus fidei, & majoribus causis non potest quidquam tractare, vel diffinire, ibid. num. 78. 27
- Sua Decreta potest adjuvare sua communitate, penam novas addendo, vel antiquas augendo, ibid. num. 79. 27
- Abstinere debet à novis Decretis, quæ juri communi, & Pontificis Constitutionibus minime consentiant in casibus à jure permitti, ibid. n. 80. 27
- Supplere debet ubi per antiquos Canones, vel ultimum generale Concilium non est subscripserit provisionem, ibidem numer. 81. 27
- In questionibus controversis à diffinitionibus abstinere, præsertim circa Sacramenta, censuras, & alios consuevit casus, ibid. num. 82. & 81. 27
- Causam non summariam non potest summariam efficere, nec instantiam facere breviorum, ibid. num. 83. 27
- Nec appellaciones prohibere, ibidem num. 84. 27
- Nec ordinem iudicii prætermittit, ibid. num. 85. 27
- De jurisdictione Eccl. sacralia, & seculari consultius erit nihil statueret, ibid. num. 86. 27
- Exemptio non ligat suis decretis, nisi in casibus, in quibus Episcopus, vel Concilio potestas in eos tribuitur, ibid. num. 87. 27
- Cum Capitulum, Exemptus, & Regularis quomodo se gerere debet, ibid. num. 88. 27
- Quodam consensu exempti Episcopi sunt executoris eorum, quæ continentur in Concilio Tridentino scilicet. 17. de Regular. ibid. num. 89. 27
- Et eorum negligentiam supplere synodus Provincialis, ibid. num. 90. 27
- Explicitabit quæ sicut sunt necessaria circa Sacramenta, & Clericorum fundus, ibid. num. 91. 27
- Adhortationes frequenter inserere in his, quæ sub jurisdictione ipsorum non cadunt, ibid. num. 92. 27
- Concilio Provinciali decreta quæ stylo sunt subscribenda, ibidem num. 93. 27
- A Metropolitano, & Episcopo subscribantur sub correctione Sedis Apostolicæ, ibid. num. 94. 27
- Ad quam in omnia volumina redacta pro emendatione, & approbatione transmittantur, ibid. num. 97. 27
- Hæc additæ quæ Synodus iudicabit Sanctissimum proponenda pro fidei profectu Provincia, ibid. num. 98. 27
- Episcopus in diocesi Synodo, & Archiepiscopus in Concilio Provinciali an possint aliquid statuere adversus Regularium privilegia, in c. Quod super his, n. 14. de major. & obed. 612
- Synodi Cracoviensis, & Gnesensis decreta extra Regularium exemptionem an sustineantur, ibidem d. num. 14. & seqq. usque in finem. 618
- Synodi Cracoviensis decreta contra Regularia expenduntur, ibidem num. 17. 612
- Synodus Provincialis facultatem non habet derogandi Concilio Generali, nec obligat extra provinciam, in c. Quod à Prædictore, n. 49. de subsidio. 106
- Concilium Provincialis decreta subditi omnes Episcoporum observare tenentur, in c. Etsi membra, n. 31. de his quæ sunt à Prælat. sine consensu Capituli. 618
- Exempti compelli possunt ad eorum observantiam in casibus, in quibus de jure communi, vel ex Concilio Tridentino potestas in eos tribuitur, ibid. Episcopi, vel synodo Provinciali, ibidem num. 31. 610
- Synodus Provincialis non potest inhabilitare subditos ad Episcopatus in partibus modelum, in c. A nobis, primo, num. 11. de sent. excom. 330
- Vide in ver. *Confinis synodalis*.
- Synodi Provincialis hæc non obligant extra Provinciam, ibid. num. 11. 330
- Concilium Provincialis non potest quicquam statuere contra Concilium generale, nec contra Regularium privilegia, in cap. Quod super his, n. 4. de Major. & Obed. 613

*Synodus Provincialis quoad potestatem
Metropolitani.*

- In Concilio Provinciali quæ sit Metropolitani auctoritas, in exp. Sicut olim, num. 37. & num. seqq. usque ad num. 107. de Ac-

- cusation. 12
- Diluvire non potest Concilium sine consilio, & assensu Coepiscoporum, ibid. num. 98. 12
- Nec curiam suam inducere, aut alia hæc expressis facere hoc tenet consilio, & assensu, ibid. num. 98. 12
- Potest tamen mandare ne quis loquatur extra locum, aut synodum perturbet, ibid. num. 99. 12
- An, & quando possit cognoscere causas suffraganeorum, vel eius subditorum, ibid. num. 100. 12
- Contra Episcopos usurpantes in Concilio, vel extra illius jurisdictionem non potest procedere nisi extra Concilio, ibid. num. 101. 12
- Non potest visitare suffraganeos nisi causa cognita, & probata in Concilio Provinciali, ibid. num. 102. 12
- Nec sufficit ut Concilium declararet eum posse visitare, eo quod aliquid querat contra Episcopos, ibid. num. 103. 12
- Metropolitani, & Episcopi in Concilio Provinciali sunt conjuncti, ibidem num. 104. 12
- Vide in ver. *Synodus Provincialis à quo indicenda*,
Et in ver. *Synodus Provincialis quoad votum*.
Et in ver. *Metropolitani*.

Synodus Provincialis quoad votum.

- In Concilio Provinciali qui votum habeant deferendum, vel consultativum, in c. Sicut olim, n. 31. & 34. de Accus. 27
- Votum prius dandum ab his qui inferiori Ordini sunt, ibidem num. 31. 27
- Metropolitano, & suffraganeis dandi pariter quam non sœcetera prevalere debet, ibid. num. 31. & n. seqq. de 104. 27
- Suffraganeus in Synodo provinciali habet votum decisivum, & sunt compendiosi, in c. An p. n. 61. de T. 619. 644
- Capitula Cathedralia in Concilio Provinciali votum habent consultativum, non decisivum, in c. Etsi membra, n. 104. & seqq. & n. 13. de his quæ sunt à Prælat. sine cons. Cap. 218
- Et possunt contrahere, & appellare, ibid. num. 13. 218
- Omnia sunt genera de consilio Capitularum Provinciarum, ibidem num. 46. 219
- Abbate, Commendatarii, & Capitularum Deputati vocem habent consultativam tantum, ibid. num. 53. 220
- Procurator Episcoporum votum habet etiam decisivum, & Concilio Provinciali præsertim, ibid. num. 54. 220

T

- TABELLIONATUS factus Clericus non perdit ipso facto Tabellionatus officium, in c. Sicut in c. 10. de Cler. vel M. arch. 676
- Idem si factus Religiosus, Decanus, vel Advocatus, ibid. num. 7. 676
- Tabellionatus officium non perdit, ibid. num. 13. 676
- Tabellionatus Clericus, vel Monachus potest iuraciones suppleri, & interpretari, ibid. num. 31. 678
- Tabellionatus officium non potest esse laicum, in c. Quia propter, n. 54. de cler. 390
- TABELLIONATUS officium non potest Clericus interdici auctoritate laicali, sed Ecclesiastica tantum, in c. Sicut in c. 10. de Cler. vel Monach. 676
- Tabellionatus officium cur non liceat Clericis exercere, ibid. num. 10. & seqq. 676
- Tabellionatus exercitum est genus rogationis, ibidem numer. 11. & 15. 676
- Tabellionatus officium quibus Clericis interdicitur, ibid. num. 10. & seqq. usque ad n. 33. 677
- Quid in Clericis Sacramentum Ordinem beneficium, ibidem num. 21. 677
- Et quid in non beneficiatis, & indigentibus, ibid. num. 22. 677
- Et quid in Clericis minorum Ordinum beneficia obtineantibus, ibid. num. 26. 677
- Et quid si beneficium non habent, sed patrimonium sufficiunt, ibid. num. 27. 677
- Et quid si ipsæ, ibid. num. 28. 677
- Tabellionatus officium an possit debeat Clericis causis, tunc quævis beneficium recipere, an vero præstare, ibid. num. 24. 677
- Tabellionatus officium regularibus non esse non licet nisi in causis hæresis, ibid. num. 20. & 61. 678
- Privilegium tamen Apostolicum super hoc Regularibus concilium nullo Tridentino est revocatum, ibid. num. 31. 678
- Tabellionatus officium an Clerici exercere possint in causis Ecclesiasticis, seu spiritualibus eorum Ecclesiasticis Judicis, ibid. num. 36. & seqq. usque in finem. 679
- Tabellionatus officium in causis hæresis exercere possunt Religiosi, & Clerici etiam in sacris, & beneficiis, ibid. num. 61. 680
- TACENS veritatem quando tenetur parva falsis, & peccata declarare, in c. Falsidicus, n. 7. & n. seqq. de Falsis. 169
- Peccat quando allumit officium testificandi, ibid. d. n. 7. 169
- Et peccatum mortale, ibid. num. 3. & 124. 169
- Idem est quando autem ex alio officio assumpto tenetur dicere veritatem, ibid. num. 9. 169
- Et idem quando ex alia causa ad id tenetur, ibid. num. 10. 170
- Tacere veritatem Superiorem suum peccat, ibid. num. 11. 170
- ¶ Quod

- Quod etiam procedit in iactura criminis capitale per ipsum committentem, ibid. num. 157.
- Tacta veritas non peccat quando non compellitur respondere, & veritas alteri haberi potest, ibid. num. 12.
- Limitatur quando procuratur ne veritas ab alio possit haberi, ibid. num. 13.
- Tacta veritatem peccat quando non potest aliter de veritate loquere, & proximi inde damnari patiuntur, ibid. num. 14. & num. 131.
- Tacta veritatem ad sanem proximi, ne puniatur in causa criminali non peccat, ibid. n. 15.
- Falsi primo, quando alioquin officium perficiendi, vel aliter officio teneretur, ibid. num. 16.
- Falsi secundo, in subdolum quando veritas alteri haberi non potest, ibid. num. 17.
- Tacta veritatem in impetratione à Principe peccat, ibid. num. 18.
- Tacta veritatem Judici non juridice interroganti non peccat, ibid. num. 127.
- Tacta verum, vel exprimens falsum in rescripto.
- Vide in *ver. superius*.
- TACITURNITAS contrabitionem non inducit, in c. Tur. litterarum, n. 39. & 66. de Clericis, vel promissis.
- Declaratur, n. 38. usque ad num. 65.
- Taciturnitas in illo quando habetur per consensum, ibid. n. 65.
- Et quid in per iudicibus, & ubi agitur de obligatione inducenda, ibid. num. 66.
- Et quid si cum taciturnitate concutatur actus posterior, ibid. num. 67. & seq. usque ad n. 69.
- Et quid in favorabilibus, ibid. num. 68.
- Taciturnitas quod medium inter consensum, & contradictionem, in c. Nobis, n. 99. de Simon.
- Taciturnitas non sufficit in re gravi, & concessa, sed requiritur expressus consensus, ibid. num. 100.
- TACTUS moralis an sufficiat ad contrahendum cognitionem spirituales, in c. Veniens, n. 1. de Cognat. spirit.
- Tactus corporalis requiritur ad cognitionem spirituales contrahendum, ibid. num. 4.
- Tactus immediatus precedens, vel subsequens baptismum an sufficiat ad cognitionem spirituales contrahendum, ibid. n. 10.
- Talis dictio excludit de familia, & distinctionem excludit, in c. Relatum, n. primo, n. 46. de Testam.
- Talis quæ esse perfluit in quali habitu reperitur, in c. In audientia, n. 3. de Testam. excom.
- Talis interdicti divinis Officiis pro denario, quoniam interdicti pro Deo, in c. Olim, n. 42. de Verbo. sig.
- TANGENS litem, quod potest esse involutus, aut finalis partem tangere an contrahat cognitionem spirituales, in c. Veniens, n. 7. de Cognat. spirit.
- TAXATIO, seu modificatio in epus est arbitrio, in cuius totalis est deprecatio, in c. Scimus, n. 16. de Suppl. leg. Pralat.
- Declaratur, ibid. num. 40. 44. & 46.
- TAXATIVE dictiones non semper in oratione subaudiuntur, in c. Pascuibus, n. 16. de Privileg.
- TAXILLUS faciente ars prohibita est, in c. De cætero, n. 13. de homic.
- TEMPLARIORUM Ordo exiit ab Clemente V. in Concilio Vienne, in c. Nullus, n. 71. de foro compet.
- Templari, & Hospitalari semel in anno admitti possunt ad divina Officia in Ecclesia interdicta, in cap. Cum & planare, num. 7. de Privileg.
- TEMPUS ad presensandum periculum currit etiam patronia non valentibus presensare propter litem impeditum, in cap. Cum, n. 1. de Juramento.
- Et in currit patronia ignorantibus, ibid. num. 4.
- Tempus quo fas non fundatur super negligentia ad superiorem delevitur ipsum fas, non autem modus ordinis Ecclesiam, ibid. num. 6.
- Tempus Episcopo prefatum ad nominandum Clericos idoneos, vel eisdem appendi in Parochialibus devotiis quando incipiat, ibid. num. 11.
- Quid in banchi Episcopi prefatum ad infundendum Bulla Pl. V. patronia non presensantibus intra legitima tempora, ibid. num. 12.
- Tempus an currit de momento ad momentum, spectanda est forma verborum, in c. Ad nostram, n. 35. de Regul.
- Tempus transgressio exili an debeat argui de dignificatione quis fit, in c. Tempus, n. 1. de Clericis, vel promissis, quod contra hanc, in c. Magna, n. 2. de oblig. ad ranc.
- Tempus delicti arreptus quando ponant ampendum, non quod competenti iudici, in cap. Si quis, numer. 57. de foro compet.
- Tempus habili, vel inhabili aliquid gerere paria sunt si effectus constituit in tempore inhabili, in cap. Acceptum, num. 34. de Testam.
- Tempus non est modus tollenda obligationis, in c. Treugas, n. 1. de Treug. & pac.
- Declaratur, ibid. num. 30.
- Tempus non est de substantia Ordinis, in cap. De eo, num. 10. de Tempore Ordinat.
- Tempus vacationis beneficii ardetur ubi agitur de habilitate, vel inhabilitate persone, in c. Dictum, n. 19. de Præb. 113.

- Tempus currit etiam ignorantibus, si presensantur, non in odium negligentie, sed in iactura alterius, in c. Quia diversitas, n. 12. de Concels. Præb.
- TENENS potest ad effectum unionis, & Cathedralis, non tenens Baptismi non contrahit cognitionem spirituales, in c. Veniens, num. 17. de Cognat. spirit.
- TERMINUS ad sententiam prefatum à Iudice, vel Abbathe extinguitur per mortem citati, & sententia potest lata non tenet, in cap. Ex parte, n. 15. de Arbitr.
- Terminus dicitur in Concilio Tridentino prefatus in cap. 1. sess. 4. an fit computandus à die habentis motum vacationis Ecclesiarum, an vero liberum sit Episcopo quandoquidem illum prefatur, in cap. Cum sit ars, n. 41. & seq. usque ad num. 42. de Testam. & qual.
- Terminus implicat currere ipso iure, & esse ab Episcopo assignandum, ibid. n. 45.
- Terminus Capitulo prefatus ab Episcopo ad corrigendum Capitulum non est expectandus si Capitulum dicat se esse corrigere, in c. Irrefragabili, n. 5. Excessus, n. 6. de off. ordin.
- Terminus iudici assignatur in rescripto ad causam discernendam currit à tempore presentationis litterarum, & non ante, in c. Super eo, n. 1. secundo, n. 9. de appell.
- Quod procedit quoad exercitum jurisdictionis, non autem quoad ius rescripti, ibid. n. 10.
- Item procedit si tempus fuerit limitatum per numerum dierum, ibid. num. 11.
- Et facta assignatione per numerum mensium quod dies fit computandus, ibid. n. 12.
- Et an dies assignationis computetur in termino remissivè, ibidem num. 13.
- Terminus à Papa, vel alio Superiore Iudice Ecclesiastico esse periculum, nisi quæ naturalium questionum profectus, & de prelatu nullatenus se innotuit, in cap. Tuum, num. 60. de Ordin. com.
- Terminus alieu datus ad suam voluntatem declarandum non est expectandus si ille prius voluntatem suam declaraverit, in c. Poteus, num. 6. de local. & conduct.
- Terminus ubi preteritur ad aliquid faciendum, non est opus de suspensione aliquid ad motum contrahendum, num. 7.
- Terminus habilius per seipsum non est de nece preiudicatus, in cap. Non est robur, n. 34. de Regul.
- Terminus ad quem, non in quo dispositio celebrare debet considerari, in c. Quinco, n. 1. de Privileg.
- TERRITORIUM proprium habere idem est atque extra territorium existere, in c. Cùm contraxit, n. 35. de foro compet.
- Territorium proprium ab officio Prælati line communi jurisdictione privatur ad Episcopum quem non potest, in cap. Significasti, num. 19. de Offic. Archiep.
- Territorium proprium non fit inferiori Prælati, nisi iam ipso, quod Clerici, & Populus existimat à jurisdictione Episcopi, in c. Cùm dilectus, n. 23. de relig. dom.
- TERRULUS, vel vineula Ecclesie alienari possunt de consensu Episcopi tribus concurrentibus, in cap. Nulla, cum. 14. de reb. Ecclesie non alien.
- Terre ex sua valore quæ dicuntur ad hoc alienari possunt sine beneficio Apostolico, ibid. num. 16.
- TERTIARIUS viri, & mulieres non possunt Regulari ministrare Sacramenta Pœnitentie, vel Eucharistie in Pœnitentiis, Viatici, vel Extreme unctionis, in cap. Omnia, num. 64. de penit. & remiss.
- Tertius S. Dominici eodem iure censetur cum tertiaris S. Franciscani, ibid. n. 65.
- Tertiariorum non est aliquis religio, sed modus vivendi à Sede Apostolica approbatus, ibid. num. 66.
- Tertiaris suscipere debent Sacramenta à Parocho, de cuius Parochia existunt, ibid. num. 67.
- Tertiaris, qui huc pendente in foro seculari, etiam regulari habere assumptum, an in causa illi teneantur coram Iudice laico respondere, in c. Magna, n. 10. de oblig. & ranc.
- Tertiaris, seu Fratres de penitentia, & milites exuentes an sint persone Ecclesiasticæ, & non privilegio gaudeant, in c. Nullus, n. 66. & seq. usque ad n. 70. de foro compet.
- Tertiaris ex Concilio Lateranensi non possunt privilegio Ordinis, & exemptione ab Ordinario, nisi collegialiter vivant, seu cum claustralibus habentibus, ibid. num. 68.
- Nisi autem si habent confectum, ibid. n. 70.
- Tertiaris, qui continent, vel continent, & mulieres nullas exemptiones fruantur, nisi emiserint epistolam vocum Caristias, vel Caristias, ibid. n. 67. & 69.
- Sed citò vocum emiserint, tamen servari debet confectum, quo Ordinarius administrat Sacramenta, vel aliam in eis jurisdictionem acquirit, ibid. num. 69.
- Bolla Pl. V. quæ Tertiaris ad claustrum adstringuntur non comprehendit eas, qui in laici, vel Confanguineorum domibus habitant, ibid. num. 68.

Teftamentum, communis.

- Teftamentum quatuor tempore fit, dicitur falsum tempore mortis, in c. Cùm elles, n. 71. de testam.

Testamentum Militare.

- 3 Insuperio heredis est caput, & fundamentum totius testamenti
ibid. num. 74. 373
- 3 Testandi facultas generaliter concessa non comprehendit personas
aliqui inhabiles, ibid. num. 94. 373
- 3 Declaratur, ibid. num. 121. 376
- 3 Testamentum est in quo heres instituitur, in c. Relatum, il primo,
n. 6. de testam. 379
- 3 Testamentum in vicia testamenti ordinatur, & perficitur, in cap. Pri-
dentes, n. 10. de Donat. conb. 385
- 3 Testator censetur se retulisse ad dispositionem iuris communis, in c.
Consequente, n. 18. de Cler. non resid. 386
- 3 Testamentum h. Dominici, in c. Numa prava, num. 16. de execul.
Parlat. 381
- 3 Testamentum in quo Fratres Minores sunt instituti heredes est nul-
lum, & succedunt heredes alii, nisi ad hoc coheres, vel
substitutus, ibidem num. 41. 383
- 3 Testamentum aeternique auctor ab Dns, in c. Cum eisdem sum. 618
de Pacis. 618
- 3 Testamentum primum habens clausulam derogatorem rumpitur
per secundum in quo fit clausula generalis, non obstantibus qui-
buscumque aliis testamentis, in cap. Nottalli, num. 36. de
Rescript. 170
- 3 Testamentum publicum ad Episcopum non spectat nisi consue-
tudo aliud iudicat, in cap. Nos quidem, num. 11. & seqq. de
testam. 360
- 3 Nemo potest cavere ne leges in suo testamento locum habeant,
ibid. num. 41. 365
- 3 In testamentis attenditur quale fuerit personale obiectum, & finis
testatoris, ibid. num. 63. 364
- 3 Testamentum factionem impedit professio tacita, sicut expressa, in c.
Qui ingrediuntur, n. 13. de testam. 355
- 3 Testamenta, & alia ultimae voluntatis non comprehenduntur in
decreto Concilii Tridentini de renuntiacionibus non faciendis,
nisi cum licentia Ordinarii, & inter duos mentes ante proclama-
tionem, num. 17. 353
- 3 Testamentum inter liberos quomodo valet per publicacionem, & in-
ter non liberos volentes illud publicari, & non publicacionem
obstantem, est nullum ex defectu voluntatis, in c. Publicato, nu. 63.
de elect. 313
- 3 Testamentum an indiget sufficientem probationem in propoiti
ordinandi vitam, in c. M. n. 41. de Regal. 403
- 3 Testamentum in quo non natus sum non fuit institutum, saltem in
legitimis, an rumpatur in testator aut donacionem, in c. Prebenz, n.
13. de Preb. 354
- 3 Testamentum in quo fratres Minores, sunt instituti, non valet, nisi
ad hoc coheres, & heredes, de iure venientibus ab intestato
ibid. num. 41. 353
- 3 Vide in ver. Fratres Minores.
- 4 Testamentum imp. dictum tacite voluntatis non valet, in c. Lu-
tor, n. 49. Qui ali. test. legit. 87

Testamentum taci.

- 3 Testamentum taci ad non p. a. causas conditum coram Parocho, &
duobus testibus an valet, latissime in utraque partem discuti-
tur, in cap. Cum elius, num. 7. & num. 87. usque ad num. 153. de
testam. 371
- 3 Causa de iure civili quomodo formam servare debet in suo testamen-
to, ibid. num. 78. 374
- 3 Quomodo testamentum taci signetur a testibus, non est necessariu-
m, ibid. num. 79. 373
- 3 Non requiritur ut ligula testum apponatur in chordula, sicut re-
quiritur testamentum in scriptis, ibid. num. 80. 373
- 3 Et an institutio heredis fieri debeat ante legata, ibid. num. 81. 373
- 3 Cui testamentum non servata forma h. iac. consiliosissima, C. qui
testam. facere possunt de iure civile non valet, ibid. num. 82.
& 96. 373
- 3 Et quid in Codicillis, ibid. num. 83. 373
- 3 Et quid in donatione causa mortis, ibid. num. 84. 373
- 3 Cuius non potest testari inter liberos nisi per vata forma h. iac. con-
siliolissima, C. qui test. fac. poss. ibid. num. 89. 373
- 3 Contrarium, ibid. num. 114. 377
- 3 Cui testamentum etiam ad pias causas conditum non servata for-
ma h. iac. consiliosissima, C. qui testam. fac. poss. non valet, ibid.
num. 110. 374
- 3 Contrarium, ibid. num. 152. 377
- 3 Cuius via decessu testatoris potest ad pias causas non servata forma
legis civilis, & reliqua pias, & venerabiles locis, sicut si pri-
vatis personis pauperibus, ibid. num. 153. 377
- 3 Contrarium, ibid. num. 155. 377
- 3 Cuius an possit testari ad pias causas non servata forma h. iac. con-
siliolissima, C. qui testam. facere possunt, remissive, in cap. Re-
latum, il primo, n. 15. de testam. 380

Testamentum inter liberos.

- 3 Testamentum inter liberos scriptum, vel subscriptum manu testa-
toris sine aliquo teste valet quoad liberos, sed non quoad extrane-
os, nisi saltem in duobus testibus intervenientibus, in c. Relatum, il primo,
n. 10. de Testam. 379

- 3 Testamentum Militare non solum requirit militiam, sed etiam ut
miles sit in conflictu belli, in cap. Cum elius, de testam. num.
64. & 70. 378

Testamentum ad non pias causas de iure Canonico.

- 3 Testamentum quod Parochiano facit coram Presbytero suo, &
duobus testibus valet, nec tenet consuetudo contraria, in c. Cum
elius, n. 1. de testam. 368
- 3 Testamentum etiam ad non pias causas conditum coram Parocho,
& duobus testibus, valet non dum in foro C. iure, sed etiam in
foro civili, contra consuetudinem non obstantem, ibid. num. 2.
& 40. 368
- 3 Testamentum de iure Canonico non requirit, ut testes sint rogati,
ibid. num. 5. 378
- 3 Contrarium, ibid. num. 17. & seqq. usque ad n. 13. 368
- 3 Testamentum de iure Canonico coram duo. vel tribus testibus
non valet, nisi etiam adhibeatur proprius Parochus testatoris,
ibid. num. 14. 369
- 3 Parochus dicitur Pater spirituali omnium suorum Parochianorum,
ibid. n. 26. 369
- 3 Nec est verum simile ut consuetudo falsetur, ibid. nu. 27. 44. & 57. 369
- 3 Parochus in testamento apparetur quinque testibus, ibid. num.
38. 369
- 3 Contrarium, ibid. num. 39. 369
- 3 Parochus est testis an non habulus, de quo Canonice multum con-
dunt, ibid. num. 41. & 44. 369
- 3 Testes duo in testamento adhibendi de iure Canonico debent esse
ideos, idem in aliquo non suspecto, ibid. num. 72. 369
- 3 Mulier, & servus an de iure Canonico possint esse testes in testa-
mento, ibid. num. 34. 369
- 3 Quod in testamento ad pias causas, ibid. n. 35. 369
- 3 Et quid in testamento ad non pias causas, ibid. num. 36. 369
- 3 Testamentum, de quo cert. adulterat. constat p. r. duos testes
omni exceptione impetita, & quando debet evocari scilicet per
viam denunciacionis, & impetita de peccatorum vindictam, ibid. num.
54. 371
- 3 Contrarium, ibid. num. 59. 60. & 61. 371
- 3 Testes duo quando sufficiunt, & quando tres requiruntur, & quales
esse debeant, ad hoc sum perit de certum, & neque hoc leges
divinae avertunt, ibid. n. 6. & 145. 371
- 3 Parochus, & duo testes adeo in testamento adhiberi excluduntur
omni illicita suspitione, ibid. n. 17. 371
- 3 Testamentum ad non pias causas coram tribus testibus sine Presby-
tero Parochiali non valet, ibid. num. 58. 371
- 3 Valit tamen si quatuor testes sint adhibiti, ibid. n. 59. 371
- 3 Heredes ab intestato, qui non cedunt duobus, vel tribus testibus
solum adhibitis, testamentum ad non pias causas non censetur
habere consuetudinem lesam, ibid. num. 101. 374
- 3 Contrarium, ibid. num. 133. 375
- 3 Lex divina in ore daturum, vel trium licet omne verbum non referatur
ad maiorem numerum, sed ad minorem, ibid. num. 108. 374
- 3 Imo referitur etiam ad maiorem, ibid. num. 144. & 149. 374
- 3 Leges civiles requirunt numero testamentis numerum superem testium
sunt contra ius divinum, ibid. num. 114. 374
- 3 Item sunt contra ius naturale, ibid. num. 118. & 119. 374
- 3 Item contra instituta S. Petri, ibid. num. 123. 375
- 3 Item contra generalem Eccl. consuetudinem, ibid. n. 113. 375
- 3 Item forte peccatum, ibid. num. 141. & 160. 375
- 3 Testamentum impugnatu- & de iudicio solemnizatio in numero se-
ptuaginta testium peccat mortaliter, & p. r. est excommunicatus, ibid.
n. 124. & 160. usque ad n. 161. 375
- 3 Leges civiles utuntur testamentum cum pauciori numero, quod
sepe, vel octo testibus, tanquam peccati mortalis non sine
servandis, ibid. n. 131. 377
- 3 Testamentum contra duobus, vel tribus testibus secundum Apo-
stolum impugnatu non potest ex defectu solennitatis, ibid. num.
135. 377
- 3 Heredes ab intestato contra conscientiam occupat bona defuncti
qui coram quatuor, vel quinque testibus extraneis heredem no-
strum, ibid. n. 137. 375
- 3 Iudicia secularia cogn. possunt ad observantiam huius exp. ibidem
num. 140. 375
- 3 Testi iuramentum Romae conditum ad non pias causas coram Parocho
& duobus testibus, an valet iuxta statum Urbis, quod praecepit
servari ius civile, & eo desiciente ius Canonico, ibid. n. 157. &
seqq. usque in fin. 377
- 3 Vide in ver. Testamentum quod testamens.
- 3 Testamentum ad pias causas conditum per verba enunciativa, &
propter aliud poplata, valet etiam ad excludendum aliter Eccl. ius
in c. Cum dilectus, n. 2. de test. ab intest. 387

Testamentum ad pias causas.

- 3 Testes in testamento ad pias causas an debeant esse rogati, in exp.
Cum elius, n. 3. de testam. 369
- 3 Mulier, & servus an de iure Canonico possint esse testes in testa-
mento ad pias causas, ibid. num. 34. 369

- 3 Testamentum ad pias causas creditum in mortis articulo coram
duobus testibus non valet si testator reconveniat, ibid. num. 64.
de seq.
- 3 Coheredum, ibid. num. 71.
- 3 Testamentum ad pias causas magis favore, quam testamentum inter
liberos, ibid. num. 117.
- 3 Falsus quod legitur etiam debetur, ibid. num. 118.
- 3 Testamentum in quo Ecclesia videtur, et illius exheredatur
contra officium portatus, ibid. d. 116.
- Vide in ver. *felix*.
- 3 Testamentum favore piae causae valet sine heredis institutione, in c.
Nimis parva, n. 29. de exco. prelas.
- 3 Ultima voluntas ad pias causas coram duobus testibus valet, in c.
Relatum, ibid. num. 1. de testam.
- 3 Differentia sex inter c. Relatum, ibid. primo, et cap. Cum effectus de
testam. ibid. n. 3. de seq. usque ad n. 17.
- 3 Ad pias causas valet non modo legata, et fiduciarum, sed etiam
institutio heredis, de qua constat per duos testes, ibidem num.
1. de seq.
- 3 Testes duo in testamento ad pias causas non sunt de iudiciaria
substantia, sed probatoria, quae potest adimpleri per aequipol-
lens, ibid. num. 1. de seq.
- 3 Testamentum ad pias causas scriptum manu testatoris valet sine
alio teste, ibid. num. 9.
- 3 Testamentum ad pias causas coram duobus testibus valet etiam in
Tertia Imperii, et in foro Civili, ibid. num. 10.
- 3 Testes in testamento ad pias causas non requiruntur, ut sint populi
ibid. num. 11.
- 3 Et potest adhiberi etiam Mulier, ibid. num. 12.
- 3 Ceterum ad, et quomodo testari possit ad pias causas.
- Vide in ver. *Testamentum test.*

Testamentum quod ad testes de iure civili.

- 3 Testamentum sive in scriptis, sive nuncupativum de iure civili re-
quirit septem testes, in cap. Cum effectus, num. 3. et 179. de tes-
tamen.
- 3 Et hoc numerum non tantum est de forma probatoria, sed etiam de
forma substantia, ibid. num. 4.
- 3 Et si unus deficiat, testamentum corruptum, ibid. num. 37.
- 3 In testamentum rursus corruptum sufficiens quatuor, ibidem nu-
mer. 6.
- 3 Sive facti in scriptis, sive per nuncupationem, ibid. num. 7.
- 3 Testamentum tempore petiti aut fieri possit cum quinq. testibus,
transmissio, ibid. num. 8.
- 3 Testamentum solum requirit testium subscriptionem, ibidem
num. 9.
- 3 Nuncupativum. Secus, ibid. num. 10.
- 3 Testes in testamento tam in scriptis, quam nuncupativo debent esse
rogati, ibid. num. 19.
- 3 Testes idonei in testamento de iure civili dicuntur masculi, liberi,
et liberi, ibid. num. 26.
- 3 Testamentum solum in testamento introducta est propter suspicio-
nem falsitatis, ibid. num. 100.
- 3 Testes in domum Mediolanensem dicuntur sex in sexagesimo anno,
quod eximen ad aeternam rei memoriam, in c. Cum sis, n. 8. de
Conver. Conjugat.
- 3 Testes non potest probare qui in casum negligentiae sua ex-
ceptione devolvitur ad Episcopum, in c. Tua nobis, n. 12. et seq. de
testam.
- 3 Sciri nec potest cavere ne tutor committat de dolo, licet male admi-
nistrat, ibid. num. 13.
- 3 Voluntas testatoris pro lege servanda est si sit licita, alia fecit,
ibid. num. 14.
- 3 Testes non praesumunt volente ut iudicium suum reddant chro-
norum, ibid. num. 17.
- 3 Praesumptio aequilae videtur tacite fieri in fraudem legis accommoda-
ta, si verba testatoris non apparet cum factura sit restrictio,
ibidem num. 18.
- 3 Testes non potest digne ut impossibile transcriveret ad possi-
bile, in c. Non quidem, n. 3. de testam.
- 3 Testis ad faculatem potest equi se privare, offerendo se, et bona sua
suo relicto, in c. Praeterea, d. de probat.
- 3 Testator prohibetur ne pias causas volentes possit per Papam com-
municari, non tenet, in cap. Relatum num. 19. Ne Cleric. vel
Monach.

Testium exceptio.

- 3 Absent adversus testes deponentes contra eum super simonia in iu-
dicio inquisitionis potest excipere, quod fecit inimici, et confes-
siones alii veris exceptiones criminum opponere non potest, in
c. Lites, n. 3. de Simon.
- 3 Testes in crimine Veri Maritimi, Heretici, et Simoniae admittuntur
etiam criminosi, dummodo non sint conspiratores, vel inimici
capitales, ibid. num. 16.
- 3 Testes super unum tantum ab eo quomodo deponere debeant, in c. Cum
olim, ibid. primo, n. 1. de Privileg.
- 3 Testes deponentes super infamia deperdis debent esse pueri,
ibid. num. 9.
- 3 Testes indolentes contra matrimonium debent esse omni exceptione
majore, in c. Conculcationis, n. 6. de Sponsal.

- 4 Et huc qualitas articulanda, et probanda est ab inducente, ibid.
num. 7.
- 3 Testes criminosi concurrentibus qualiter hic proferre ad
admittuntur in criminibus exceptis, non tamen ut faciant plenam
fidem, nisi conjuncti aliis admodum, in c. Per tuam, ibid. primo, n.
3. de Simon.
- 3 Testes recepti possunt etiam publicatis attestacionibus quando
falsae produnt ex officio, in c. Qualiter, ibid. secundo, num. 67.
de Accus.
- 3 Testes in iudicio inquisitionis recepti licet non concessant, ibid.
num. 70.
- 3 Testes admittuntur etiam minus idonei quando de inquisitione, tam
in capite, quam in membris, et super statu Ecclesiae, ibid. num.
71.
- 3 Testes super fama interrogati qualiter debeat deponere, ibidem
num. 81.
- 3 Testes ad dicendum sententiam in quinquagesimo anno, ad hoc ut exa-
mini possint ad aeternam rei memoriam, in c. Cum sis, n. 4. et 81.
de Conver. Conjugat.
- 3 Testes etiam rodati in causa criminali sunt irregulares si inde super-
stent, aut mortificatione c. Periculis, 19. de bonis. d.
- 3 Testes super articulis debent deponere de conscientia per sensum pro-
prie, non autem de credulitate, in c. Olim, num. 25. de lit. con-
testat.
- 3 Testes teneantur propagare quod acceperit sub sigillo confessionis extra
Sacramentum Pœnitentiae, in c. Tua nobis, n. 41. de testam.
- 3 Testes legitime interrogati teneant secreta fecerunt non ob-
stante fide, ac juramento de non revelando, ibid. num. 43.
et 48.
- 3 Testis magis repellitur eum qui offert ultro, quam cum requiritur, in
c. Nullus, n. 14. de Regul.
- 3 Testis receptus contra non citatur nisi nulla, in c. In nomine D.
nomi, n. 1. et 18. de Testib.
- 3 Testes secundo, et singularem sunt examinandi, ibid. num. 11.
- 3 Testium depositiones si pars audierit non potest potest super infamia
capitis testes producere, ibid. num. 11.
- 3 Testes examinati parte non citata non sufficiunt pro mandato de
manutendo, ibid. num. 19. et seq. usque ad n. 18.
- 3 Testes recepti sine citatione parti praesumptioem faciunt, ibid.
num. 19.
- 3 Item faciunt inditum, n. 10. sed contra n. 34.
- 3 Faciunt infamia admodum, ibid. num. 31. et 35.
- 3 Fallit, ibid. num. 47.
- 3 Et sufficit pro mandato de manutendo ex maiorem sententia,
ibid. num. 31. Sed alii contra n. 34.
- 3 Testes ex amittit ad perpetuam rei memoriam sine citatione par-
tis non probant etiam in iudicio manutendo, ibidem num.
- 3 Testes recepti ante litem contestationem regulariter non probant,
nec faciunt inditum, ibid. num. 39.
- 3 Testes recepti citari procuratore non habent mandatum, vel
minuta sufficientia non probant etiam in summariis, ibidem
num. 40.
- 3 Testes examinati coram Iudice incompetenti fidei non faciunt
etiam in summariis, ibid. num. 44.
- 3 Nec alium factum admodum, si cum defectu jurisdictionis con-
currat defectus citationis, et juramenti, ibid. num. 47.
- 3 Testes non parati, et recepti parte non citata appropinquat, ibid.
num. 46.
- 3 Testium receptio non valet si testator ob inevitabilem necessitatem
comperire non potuit, ibid. num. 48. et seq. usque in fin. 148.
- 3 Testes recepti contra citatum legitime impediuntur factum (altem
inditum, ibid. num. 51).
- 3 Testes de bonitate ex amittit non debent nisi primum, in c. Audire
vult, n. 18. de re. et ven. Sacerd.
- 3 Testis non paratus non probat, ibid. num. 50.
- 3 Testis unus cum fama plene probat, in c. Quod nobis, 10.
de Clend. desponsat.
- 4 Testium praesentia non circumscribitur territorio, sicut iurisdictionis,
ibid. num. 41.
- 4 Testes contra legitimam sententiam debent esse omni exceptione majore,
in c. Lator, n. 31. Qui sit fin. legit.
- 4 Testes diligenter, et singularem sunt examinandi, praeterea si agat-
ur de vita, et miraculis canonizandi, in cap. Venerabili, n. 1.
et 15. de Testib.
- 4 Testis nisi fidei examinetur, testimonium non valet, et tunc,
ibid. num. 7.
- 4 Testes deponere non debent per eundem praedictum sermo-
nem, in d. c. Venerabili, n. 6. de Testib.
- 4 Testes omnes in publicatione testamenti continuantur, ibid. num.
7.
- 4 Testes deponunt in mortis articulo non habet majorem fidem, quam
habent in vita, in c. Per tuam, n. 14. Qui sit fin. legit.
- 4 Testium fides debeat esse si fuerit variis, et vacillans, et sit arguenda
ob negatam, in cap. Cum Ecclesia, num. 20. de can. poss. et
propt.
- 4 Testis in odium illius qui cum iuramento adfuerit non ad depen-
dendum testificari compellitur, etiam si foret in crimine,
et non sit per alios probatus, in c. Invenimus, num. 3. et 7.
de Testib.
- 4 Sed contra alium non admittitur nisi praesentis, ibid. num. 4.
et 7.

- 3 Testes publicis attestacionibus ulterius prodicendi non sunt, ibid. num. 7. 150
- 4 Nili per viam restitutionis ius internum, ibid. n. 9. 150
- 5 Testes in iudicio ad aduersario habetur pro producto, perinde ac si contra eum deposuisset, ibid. n. 11. & seq. 150
- 6 In Testibus producenda pariter impeditur excommunicari possunt, in cap. Constitutus, i. primo, num. 1. de testibus, & attestat. 152
- 7 Testis compellitur frandem illum detegere, qui probacionis copiam aduersario substat, in cap. Peruicax, i. primo, num. 1. de Testib. ceteris. 159
- 8 Testes compelluntur etiam in criminali, quod accusatus malitiose accusatoris fabricatur, ibid. n. 2. 159
- 9 Testis qui iuravit contra aliquem non testificari, iuramento non obstante debet compelli, ibid. n. 4. 159
- 10 Testem occultare domi suae qua persona ponatur, ibid. n. 8. 159
- 11 Testis in criminali compellitur testificari ad fuerit adstrictus à parte ad non deponendum, ibid. n. 9. 159
- 12 Testis falsitatem tres ledit, Deum, Iudicem, & partem, in c. Falsus, n. 1. & 120. super ad n. 13. de Crim. falsi. 169
- 13 Testis tenetur de falso si interrogatus super corpore articulo dicat se nescire, aut non recordari, vel si deponat obscuro, versuto, vel per malitiam, ibid. o. 5. & 149. & seq. 169
- 14 Testis tenetur porta falsi, qui occultat, versuto, aut per malitiam testificari, ibid. n. 171. 177
- 15 Testes in actibus humanis regulariter non requiruntur ut sint rogati, in c. Cum eiles, n. 2. de Testam. 188
- 16 Testes duo idonei praesentantur omnes, quancunque sit dignitas, ibid. n. 30. & 39. 169
- 17 Testes duo quando sufficiunt, & quando tres requiruntur, & quales esse debeant ad Ecclesiam pertinere determinat, neque hoc legem dirigit aduersarij, ibid. n. 56. & 146. 171
- 18 Testes septuaginta duo requiruntur ad damnandum Cardinalem Episcopum, ibid. n. 144. 176
- 19 De clareis, ibid. n. 147. 176
- 20 Testium defectus supplet numerus, ibid. n. 146. 176
- 21 Testes duo, vel tres si habeant qualitates requisitas de iure canonico sufficientes in omni materia quantumvis graui, ibid. n. 137. & 138. 177
- Vide in ver. Testimonium.*
- 22 Testes in multis causis plures quam duo requiruntur, sed nequaquam sufficiunt unus, in c. Licet unusquisque, n. 2. & 4. 13. de Testib. 170
- 23 Declaratur, ibid. n. 7. & n. 13. usque ius fin. 171
- 24 Testes aliter duos in multis casibus iure necessarii, sed in nullo casu unus esse habetur qualitates à iure requiritas, & explicatur lex Divina, in c. duorum videri, ibid. n. 4. & 7. 171
- 25 Leges Civiles requiruntur maiorem numerum, quàm duorum, vel trium testium, valent, & censentur approbare à Canone, ibid. num. 5. 171
- 26 Contrarius, ibid. n. 7. & 9. 171
- 27 Testes tres in multis casibus requiruntur, ibid. n. 8. 171
- 28 Lex Civilis, quae in diverso requirit septem testes non valet ex defectu potestatis, ibid. n. 12. 171
- 29 Testis unusquisque iudicio legitimum non probat, ibid. n. 13. 171
- 30 Testis unus, & contrarius facta ab eis parte plane probat, in cap. Nisi minus, n. 101. de Constitut. 171
- 31 Testes plures in contraria prevalant paucioribus, ibid. n. 281. 171
- 32 Testis unus attestans de morte mariti non est credendum, ibidem num. 117. 171
- 33 Quod locum habet in omnibus causis tam profanis, quàm spiritualibus, in c. Licet de Testib. num. 14. 171
- 34 Testimonium unus creditur nisi de nullius praepotio agitur, puta aliqui sit baptizatus, aut Ecclesia sit consecrata, &c. ibid. num. 15. 171
- 35 Idem si agatur de modico per iudicium, ibid. n. 17. 171
- 36 Idem in pluribus aliis casibus, semidivine, ibid. n. 19. 171
- 37 Clericus non potest probari per unum testem, ibid. n. 16. 171
- 38 Testis unus sufficit ad probandum possessionem in iudicio immemoriali, ibid. n. 18. 171
- 39 Testis unus in iudicio praesumptionem inducit, ibid. n. 20. 171
- 40 Testes alii sunt proventus inhabiles ad testimonium faciendum, numerus non supplet defectum, in c. Vestra, n. 144. de Cohabitat. Cler. & Muer. 171
- 41 Testes Synodales per singulas dioeceses deputari debent in quolibet provinciali Concilio, in c. Si quis alius, n. 4. de Accusat. 171
- 42 Quod fit eorum officium, & potestas, ibid. n. 10. & n. 6. 171
- 43 Quibus qualitatibus praedit esse debent, ibid. n. 1. 171
- 44 Et in quibus differant à tribus synodalibus deputandis in Synodo Dioecetana, ibid. n. 5. 171
- 45 Tribus synodales in provinciali Concilio deputandi non requiruntur, nisi iurati, ibid. n. 6. 171
- 46 Si sint de loco, ubi inquirunt, propria sumptibus vivere debent, ibid. num. 7. 171
- 47 Sin minus à quo sint procurandi, ibid. n. 8. 171
- 48 Sumptus habere debent moderatos, sed non possint aliquem coercere, ibid. n. 9. 171
- 49 Testes synodales in synodo ab Episcopis consilium debent, in c. Cum olim, i. secundo, n. 14. de Privileg. 171
- 50 Testes, & iuramentum eisdem vim habent ad plenam probationem faciendam, in cap. Si quis, n. 2. de Probat. 171
- 51 TESTIFICARI compellitur qui iuravit testimonium non dicere, si attestaciones publicae non sunt, nec renuntiatio testibus, in

- c. Incriminavit, n. 1. & 8. de testibus, & attestat. 170
- 2 TESTIMONIUM, accusator, si ordo equitatis animum in repellendo, in c. Non debet, n. 7. de Testib. 171
- 3 TEXTUS in c. Praeterea de stat. & qualis, an fuerit corruptus per c. Si pro Clerico, de Praeb. in ibid. n. d. c. Praeterea, n. 5. 409
- 4 THALMUD Iudaeorum librum plures Romani Pontifices iulianum condemnari, in cap. Canon. Scatuta, num. 69. de Constat. 170

Theologia, Theologus.

- 1 Theologi, & Canonici quomodo se iocivem habeant in iuribus, & rationibus pendendis in c. Cum coningat, num. 11. de stat. & qualis. 418
- 2 Theologiae appellatione venit etiam scientia Canonica, in c. Non magis, n. 15. de Cler. vel Monach. 660
- 3 Theologia appellatur an comprehendat scientia Canonica, in cap. Super Specula, n. 31. de Cler. vel Monach. 655
- 4 Theologus Cathedralis habet omni legendi in archibus prebendam per se, in c. Literas, n. 62. de Concl. Praeb. 199
- 5 Theologiae Lectores de iure eligi debent tantum in Metropolitana Ecclesia, sed ex Concilio etiam in Cathedrali, & Collegiata, in c. Quia nonnulli, n. 14. de Magistris. 83
- 6 Theologi officium est Sacrodotum, & alios docere Sacram Scripturam, & in his praesentibus iustitiae, quae ad curam pertinent animarum, ibid. n. 12. 83
- 7 Theologia scholastica est quae legitur in libris sacrorum scripturarum, ibid. num. 13. 85
- 8 Theologus in Metropolitana Ecclesia electus de iure efficitur Canonicus, ibid. n. 31. 89
- 9 Secus ex Concilio legitur, ibid. num. 34. 85
- 10 Theologi electio spectat ad Episcopum, Praebendam vero Theologiae collatio facienda ab eo, ad quem aut Concilium Tridentinum spectabat, ibid. n. 38. & seq. 84
- 11 Theologia praebenda.
- Vide in ver. Praebenda Theologiae.*
- 12 Magistri, seu Lectores, & Scholares Theologiae.
- Vide in ver. Lectores Theologiae.*
- 13 THESAUARIA autem Digressus, in cap. Ad hac, num. 39. de Praeb. 87
- 14 THOMAE loca de potestate legali in inducendo impedimenta matrimonii cum ab eadem conciliantur, in cap. Unum autem, num. 13. de Constat. 60
- 15 Thomae doctrina ab Ecclesia est approbata tamquam veridica, & Catholica, in c. Fratrum, n. 2. de Sepulc. 193
- 16 Thomae doctrina una de ignem promissa per Simoniam expenditur, in c. Nobis, n. 50. & 50. de leg. de Simonia. 42
- 17 Thomae varius non exultat, in cap. Consultationes, supra. 17. de sponsal. 19
- Vide in ver. Alie rimini libertas.*
- 18 TINTINNABULORUM sex iura genera, in cap. Custos Ecclesiae, n. 7. de Offic. Custod. 118
- 19 TITULUS de Clerico non residuatur in quibus beneficiis procedat, in c. Clerici, n. 36. de Cler. non resid. 66
- 20 Tituli beneficiis sunt de pure positivo, in cap. Cum pridem, n. 6. de Pactis. 612
- 21 Titulus Ecclesiasticus est spiritualis potestas ad actus spirituales exercendos, ibid. n. 117. 677
- 22 Tituli beneficiis sunt ex formaliter spiritualia licet affectiva per Ecclesiam, ibid. n. 126. 678
- 23 Tituli Episcopatus sunt de pure positivo, & tamen vendi non possunt sine lae Simonia, ibid. n. 129. 678
- 24 Titulus, & beneficium pro eodem assumuntur, in cap. Ad audientiam, i. secundo, n. 104. de Refect. 185
- 25 Titulus putatur nisi proveniat à legitimo Superiore non dicitur coloratus, nec formaliter opinio communis, in c. Nili cum pridem, n. 3. de Renunc. 339
- Vide in ver. Renunciatio.*
- 26 Titulus ex causa perfecta annus non evellitur licet alteri exercitium, & administratio concedatur, in cap. de Recloribus, n. 36. de Cleric. agrotant. 179
- 27 Titulus reprobus à iure habetur pro non timo, in cap. Gravia, n. 75. de Reclor. spoliat. 119
- 28 Titulus iustus efficitur ex facto executionis institutionem imbuens, in c. Cum venisset, n. 19. de Instit. 121
- 29 Tituli non sunt ab Episcopo transferendi ab una ad aliam Ecclesiam sine magna causa, in c. Ad audientiam, i. primo, n. 58. de Recl. ad ec. 678
- 30 Titulus iure possessio licet non cogatur quia ostendere, tamen speciale est in posside benevolentiam cum de iustitia non agitur, eam probare debet per sollicitudinem, in cap. Licet Heli, n. 104. & 12. de Simon. 49
- 31 Titulum sui beneficii non cogitur Clericus ostendere quando tertius agit contra ipsum, & allegans se habere ius in Praebenda, ibid. num. 14. 50
- Vide in ver. Beneficiarius.*
- 32 Episcopus in visitatione potest cognoscere Clericos visitatos ad exhibitionem suorum titulum ex scientia S. Congregationis Cardinalium, ibid. n. 6. 50
- 33 Episcopi non tenentur promitti solent publicare edictum generale, ut unusquisque teneatur fidem facere de titulo sui beneficii, ibid. num. 30. 50

1. **POSSITIO** dicitur antiqua ad effectum praesumendi titulum si sit de-
terminata, ibid. n. 31. 30
- Titulus ordinandorum.*
Vide in ver. *Ordo quod sit titulus.*
1. **TOLERANTIA**, & patientia Superioris delictum subditi non ex-
cusat, in cap. Sicut nobis, n. 4. de Regul. 317
1. **TOLERANTIA** Papae non operatur ut pluribus possit possidere, sed ut sub-
dit ab ipso possit sacramenta percipere, in cap. Cum iam dudum
n. 1. de Preben. 318
1. **TOLERANTIA** verbum indicat tacitam dispensationem super facto alio
illicito, in c. Nisi eadem, n. 1. & n. 31. de Preben. 308
1. **TOLITANI** Concilii decretum de his, qui post assumptam Eccle-
siasticam dignitatem officia ad conjugia redeunt, expenditur, in
c. Majoris, n. 1. & de Regul. 601
1. **TONSURA**, seu Palamitarum non potest conferri a simplicibus
sacerdotibus, in c. Cum contra, n. 6. de Statu, & qualis. 417
1. **TONSURA** Clericalis, seu Palamitatus in sacro Ordine, ibid. num. 10.
& seq. usque in fin. 418
1. **TONSURA** Clericalis non esse ordinem proprie quibus fundamen-
ti prebetur, ibid. n. 13. & seq. usque ad n. 45. 418
1. **TONSURA** est media dispositio inter illam laicalem, & clericalem,
ibid. n. 14. & seq. n. 46. & 47. 419
1. **TONSURA** Clericalis, & Monachorum quid significet, ibid. n. 46. 419
1. **TONSURA** Clericalis rationem non habet ad Eucharistiae Sacramen-
tum, ibid. n. 18. 419
1. **CONTRARIUM**, num. 110. 419
1. **TONSURA** non est repugnans si ea omnia reliqui ordines fuerint colla-
ti, ibid. n. 9. 419
1. **CONTRARIUM**, n. 100. & seq. 419
1. **TONSURA** confertur a laici aevi traditione, ibid. n. 33. 419
1. **CONTRARIUM**, n. 69. & 87. 419
1. **CONTRARIUM** Tridenarium non habuit tonsuram clericalem pro Or-
dine Ecclesiastico, ibid. n. 36. & seq. 420
1. **DECLARATIO**, ibid. num. 131. 420
1. **CONCILE** Tridentinum decreta de Clericali tonsura expenduntur, ibid.
num. 132. 420
1. **TONSURA** Clericalis, & seu Palamitarum esse Ordinem proprie
characterem imprimere qui auctoritas conferitur, ibid. n. 47. 420
1. **RESERVATIONES** fundamenta praesentia Canoniarum, ibid. nu. 46.
& seq. usque ad n. 119. 421
1. **TONSURA** collatio irrita est, si fiat non servata forma praescripta Ec-
clesiae, ibid. n. 50. 421
1. **TONSURA** Clericalis, & Palamitarum idem sunt, ibid. num. 50. &
num. 51. 421
1. **TONSURA** Clericalis unde oritur datur, ibid. n. 54. 421
1. **TONSURA** a Pontifici Romano inter Ordines computatur, ibidem
num. 97. & seq. 421
1. **DICITUR** inter Militem solennia sicut & reliqui Ordines in sollemni-
bus ordinationibus, ibid. n. 36. 421
1. **TONSURA** clericali materia, & forma quae sit, ibid. num. 55. &
seq. 421
1. **TONSURA** collatio confertur gratis, ibid. n. 89. 421
1. **TONSURA** Clericalis, seu Palamitarum inter ordinem conferri non po-
test, nisi ab Episcopo, ibid. n. 94. 422
1. **TONSURA** ante lacerum Chrima est male promotio, & eger
dispensatione Apostolica, ibid. n. 96. 422
1. **TONSURA**, seu Palamitarum est principium, & quasi fundamentum
omnis Clericali, ibid. n. 101. 422
1. **TONSURA** Clericalis, seu Palamitarum quam relationem habeat ad
Eucharistiae Sacramentum, ibid. n. 119. 422
1. **TONSURA** Clericalis effectus memorabiles complures recensentur,
ibid. n. 112. 422
1. **TONSURA** Clericalis non solum est sacrum, ibid. n. 117. 422
1. **TONSURA**, & minoris Ordines extra solennes ordinationes dari pos-
sunt etiam sine celebratione Missae, ibid. n. 117. 422
1. **TONSURA** requirit expressum septem annorum completum, in c. Super
inordinata, n. 10. de Preben. 422
1. **TONSURA** collatio facta ab Episcopo familiari suo temporalis valida est
si statim ad reservata sui pensio, in c. Ad audiendum, ibid. secundo,
num. 137. de Rescript. 187
1. **TONSURA** arguit praesumptionem si per eam professi ad novitium dispo-
nuntur, in c. Nullus, n. 1. de Regul. 318
1. **TONSURA** Clericali quoquoque die, & hora conferri potest, in c. De
eo, n. 4. de temp. ord. & de Preben. 422
1. **TONSURA**, & quatuor minores Ordines eodem die ab Episcopo iux-
ta confectum non possunt, ibid. n. 14. 356
1. **TONSURA** in minoribus ordinibus continetur, ibid. n. 16. 356
1. **SOCI** V. constitutio de prima Tonsura expenditur, in cap. Cum con-
tingat, n. 112. de arat. & quali. 427
1. **TONSURA** Monachali, de qua in c. Monasterium 19. quæ-
sit accipitur, & Summi pontificis concessio, in cap. Cum inter
veneris, n. 13. & de fœderencia, & de iudic. 321
1. **TONSURA** magna in Noritio inducit tacitam professionem, ibidem
num. 14. 321
1. **TORQUER** i nemo potest nisi legitima praecedentibus iudiciis, in
c. Audiarius, n. 5. de rel. & venerat. Sancti. 606
1. **ETIAM** non erimur sine maiestatis & proditionis paucibus, n. 3. 606
1. **TORTURA** inferri gravem irreparabile, & adeo ab illius com-
mune datur appellatio, in cap. Super eo, ibid. secundo, num.
de Appellat. 191
1. **TORTURA** adeo purgatur iudicia, ut reus puram veritatem di-

1. **alio confectum**, in c. Audiarius, n. 47. de rel. & venerat. Sancti. 606
1. **TORTURA** sine novo iudicio recipi non debet, ibid. n. 48. 606
1. **TORTURA** multato torquenti generi inferenda non est, ibid. n. 51. 606
1. **TRAHIT** verbum quid importet, in cap. Coniungat, num. 18. & de
Arbitr. 639
1. **TRACTATUS** patrem ad constituendum filium in quibus possi-
bile legitime horreo est, equali nominato, in c. Littera, n. 1.
& n. 30. Quæ filii sunt legitimi. 13
1. **TRACTATUS** legitimus cum administrato morte etiam fideicommissum
facit, ibid. n. 63. & n. 94. ad n. 88. 13
1. **TRACTATUS**, & nominatio patris super legitimis filiis, & quæ-
dam auctoritate tenet, ibid. n. 79. & n. seq. usque ad n. 88. 13
1. **TRACTATUS**, & nominatio patris non nocet tenore quando agitur de
praescriptio hereditatis aliorum maritum. Secus si de successione,
ibid. n. 80. & 87. 13
1. **TRACTATUS** patrem cum administrato probat legitimam ad ef-
fectum successione etiam in puto, & contra eorum, ibid.
n. 81. & n. 86. 91
1. **TRACTATUS** legitimis filiis quando adfecti contrarius tractatus non
nocet fideicommissum, ibid. n. 84. 91
1. **TRACTATUS** simplex sine administrato, non sufficiens in petitorio ad for-
cesque obtinendum ad Christo tenore, ibid. n. 85. 93
1. **TRACTATUS** legitimus vincit ut non nominatio patris, & hoc vincit
suum vicat, in c. Per vos, n. 16. Qui n. 11. si legit. 93
1. **TRACTATUS** non includit deliberatum consensum, in c. Cum pater,
n. 10. de Pactis. 648
1. **TRACTATUS** in electione per compromissum est non de officialibus
requirit, in c. Licet de Vizanda, n. 49. de elect. 337
1. **TRADE** quid importet, in c. Porrectum, n. 41. de Regul. 379
1. **TRANSACTIO** de spiritualibus fieri potest, in cap. Contem-
nit, n. 19. de Arbitr. 667
1. **TRANSACTIO** ex sui natura requirit ut aliquid deest, promittatur,
renuncietur, ibid. n. 31. 700
1. **TRANSACTIO** species alienationis, ibid. n. 32. 700
1. **TRANSACTIO** facta per eum, qui non potest alienare valida est, & per
ipsum non fiat alienatio, in c. Cum tempore, n. 27. de Arbitr. 666
1. **TRANSACTIO** facta de rebus Ecclesiarum per Praetorem sine consensu fu-
turi non obligat successorem, in c. Veneris, n. 1. de Successione, 667
1. **Sed** valet in praedictum transigenti, & quando Ecclesiam possi-
deat, ibid. n. 4. 667
1. **TRANSACTIO** personalis effertur realia, & obligat eam successoris si
fuerit per Sedem Apostolicam confirmata cum certa scientia, ibid.
num. 3. 667
1. **TRANSACTIO** omnia est positum, sed non est converso, ibid. n. 8. 667
1. **TRANSACTIO** substantia est ut aliquid utrimque deest, aut renuncietur
per, ibid. n. 12. 667
1. **TRANSACTIO** fit super re dubia, & licet inter, alia sit tenet, n. 16. 668
1. **TRANSITUS** ad archiepiscopum relictionem qualiter fit permittitur,
in c. Ne Religio, n. 70. de Regul. 410
1. **TRANSITUS** ad perfectionem statum ad minus perfectum est licitus, in c. Nisi
cum pedem, n. 6. de renunciat. 337
1. **TRANSITUS** ab uno ad alium monasterium non eget nova probatio,
in c. Ad Apostolicam, n. 45. de Regul. 336
1. **TRANSITUS** a fratribus Capucinis ad Minores, & Observantiam non
datur, ibid. n. 90. 338
1. **Nec** a Clericis ad Discalceatos ejusdem ordinis, n. 91. 338
1. **TRANSITUS** ad laxiorem religionem ejusdem Ordinis potest quando-
cumque ad primum reduci, nisi in secunda fuerit tacite, vel ex-
presse professus, ibid. n. 95. 338
1. **TRANSITUS** ad laxiorem religionem causis praecipue est infirmitas
debilitas complexio, ibid. n. 96. 338
1. **TRANSITUS** ad secundam Ecclesiam sine licentia Superioris non est
ipso iure privatus prima sed privati potest inter se remittere, Secus
si transeat cum licentia, in c. Admonet, n. 1. de Renunc. 330
1. **Electus** ad secundam Ecclesiam non potest se transferre, &c.
Vide in ver. *Religio ad secundam Ecclesiam.*
1. **TRANSITUS** factum in monachis symbolum, in c. Sanè, & secundo,
num. 12. de Offic. Deleg. 533
1. **TRANSILATIO** Reliquum, & Corporum Sanctiorum fieri non
debet auctoritate Principis secularis, in c. Cum ex illo, n. 18. de
rel. & Venet. Sancti. 610
1. **TRANSILATIO** reliquum est species alienationis, ibid. n. 32. 610
1. **TRANSILATIO** Episcoporum, & sedem monasterium fieri ex majoribus
Ecclesiis causis, in c. Cum ex illo, n. 18. de Transil. Episc. 319
- Vide in ver. Confessio.*
- Et in ver. Papa quod Episcoporum promissionem.*
1. **TRANSILATIO** Episcopi requirit causam utilitatis, vel necessitatem Ec-
clesiae, ibid. n. 1. 319
1. **Et** aliter transilatio dicitur spiritualis ad alium, ibid. n. 12. 319
- Vide in ver. Episcopus quod transilatio.*
1. **In** dignitate Ecclesiastica non licet de majori ad majorem tran-
sire, ibid. n. 6. & 15. 319
1. **DECLARATIO**, ibid. n. 10. & seq. 319
1. **TRANSILATIO** errorum de una ad aliam Ecclesiam non potest fieri ab
Episcopo sine magna causa, in c. Ad audiendum, ibid. primo, n. 18.
de Eccles. ad hoc. 618
1. **TRANSILATIO** Ecclesiastica omnia iura ad eam pertinentia transeat in
Ecclesiam ad quam facta est translatio, in c. Extrinsecus, & Qui
verbo, n. 6. de praeb. 618
1. **TRANSILATIO** ab uno ad alium monasterium ejusdem religionis potest
per Abbatem ad libitum revocari ad primum, in c. Ad Apostoli-
cam, n. 96. de Regul. 385

- 3 Translatus ad laicorum religionem post Concilium Tridentinum anno probationis remanere non potest, ibid. n. 4. 366
 3 Translatus ad secundum beneficium quicquid indagationem non habet expressum ad primam, in cap. Ad applicationem, n. 16. de renunciat. 373
 3 TREUGA. Canonica quibus diebus, et quas ob causas sunt servanda, in c. Treugas, n. 1. de Treug. & Pac. 613
 3 Treuga conventionalis omni tempore servari debet, ibi. n. 3. 613
 3 Treuga est securitas praestita rebus, et personis, discordia nondum finita, ibid. num. 11. 613
 3 Treuga, et inducia in quo differant, ibid. num. 14. 613
 3 TRIBUTUM Concilii Canon de clericali consuetudine expenditur, in c. Cum contingat, n. 8. de ar. & qual. 424
 3 TRIBUTA solvuntur Principi ex publico in recognitionem universali dominii, et sunt imperiscriptibilia, in c. Præterea, n. 48. Ne Præf. vici fuis. 71

Tridentinum Concilium, communia.

- 1 Tridentinum Concilium ubi voluit imponere penam nullitatis actus, id differit verbum expressit, in c. Cum accessissent, n. 30. de Confess. 109
 3 Tribus jurisdictionem Episcopum tanquam Apostolicæ Sedis delegatis, c. Cum dilectus, n. 4. de Reliquiis. 409
 1 Non confertur nominatum derogare antiquioribus Conciliis, aut privilegia clausis in corpore juris, quod pluribus exemplis ostenditur, in c. Nonnulli, n. 4. de Rescript. 171
 1 Quibus verbis non confertur ubi loquitur de Summo Pontifice, in c. Cum Magistram, n. 37. de elect. 303
 3 Quo fin in aliquibus prohibitionibus intelligitur includere Summum Pontificem, in c. Nulla, n. 70. de concess. & reb. 189
 3 Tridentinum Concilium ubi loquitur de concessione jurisdictionem, non turbat tam qui auctor, et dare alteri, in c. Tux, n. 8. de Cler. non relict. 58
 1 Tridentinum Concilium præcipiens Beneficia Regulari conferri Regularibus, vel iis, qui habentur suscipere et protectionem emittere teneantur, procedit in inferioribus collatoribus, in c. Cum in Magistram, n. 34. de elect. 303
 1 Tridentinum Concilium non voluit, nec potuit admovere Papæ potestatem in dispensandi in sacris ordinibus cum voluntario homicidio, in c. Henr. cum, n. 2. de Cler. pugn. in dult. 145
 3 Tridentinum Concilium in c. 30. sess. 4. ubi luminat Sedis Apostolicæ auctoritatem in causa cognoscit, in c. Laret, n. 35. de heretico. 66

Tridentinum Concilium contra derogationem.

- 1 Tridentinum Concilium in c. 10. sess. 3. obicit non potest, quod non derogaret seipsum in modo, sui privilegia clausis in corpore juris, in c. Significasti, n. 14. de Offic. Archid. 514
 1 Tridentinum Concilium ante quibus Conciliis, aut privilegia clausis in corpore juris non confertur nominatum derogare, quod pluribus exemplis ostenditur in cap. Nonnulli, num. 42. de Rescript. 171
 3 Concilio Tridentino non solum, nec oportet generaliter, aut specialiter derogari, dummodo supplicatio manu Papæ signata fuerit ex motu proprio Pæ IV, in c. Nulla, n. 66. de concess. & reb. 189
 3 Constitutio posterior tollit decreta Concilii Tridentini contraria, etiam si eidem Concilio specialiter non deroget, in c. Ex parte il. n. 26. de Privileg. 164
 3 Concilium Tridentinum in c. 14. sess. 25. de reform. circa combinationem nihil ex veteri jure immutat, vel ex hactenus Beneficiorum rationum jura communem addit, in c. Quæstio, n. 8. & n. 31. de Cohab. cler. Cler. & Mulier. 194

Tridentini Concilii interpretatio, & executio.

- 1 Tridentini Concilii decreta, et quibus licet interpretari, in cap. Cum renuissent, n. 1. & 9. utque in fin. de Jodic. 19
 1 Bulla Pæ IV. circa prohibitionem interpretationis Concilii Tridentini, ibid. n. 9. 20
 1 Bulla Pæ IV. prohibens Tridentini Concilii interpretationem, de qua interpretationis specie fit intelligenda, ibid. n. 10. 20
 1 Tridentini Concilii Canonæ, et decreta utrum potest per modum legis nisi versalis interpretari, nisi solus Pæ, ibid. num. 11. & seq. 20
 1 Papa potest Tridentinum Concilium interpretari tam per seipsum, quam per eos, quibus per illum specialiter demandaverit, ibid. num. 14. 21
 1 Congregatio Episcoporum, & Regularium non habet sui Tridentini Concilii decreta interpretandi, ibid. n. 18. 21
 1 Legatus de latere Tridentini Concilii decreta interpretari non potest absque speciali facultate, ibid. num. 20. 21
 1 Episcopi in suis decretis, & Constitutionibus, et Judices in suis sententiis, et interlocutoriis interpretari non possunt decreta Concilii Tridentini, ibid. num. 21. & seq. ubi ad n. 51. 21
 1 Bulla Pæ IV. dum prohibet ne quis audiat statueri super decretis Concilii Tridentini, intelligitur de statuta declaratoria, ibid. n. 21. & seq. 21
 1 Episcopi tanquam executores Concilii Tridentini in suis decretis licet pro hujusmodi executione officia præstent, ibid. n. 26. 21
 1 Episcopi si in suis Diocesis, et jurisdictionibus in causis pendenti-

- bus licet Concilium Tridentinum interpretari, quæ incommo- da sequerentur, ibid. num. 37. 23
 1 Episcopi, & Judices, etiam si difficultes sit accedat ad Sedem Apostolicam, dubium arduum, & difficile super decretis Concilii Tridentini etiam incidenter decidere non debent, ibid. num. 50. 24
 1 Juxta c. cum incidit dubium concernens interpretationem Concilii Tridentini quomodo loqui debet in suspensione, & expeditione causæ, ibid. num. 44. 24
 1 Juxta c. cum directi, & principaliter veretur dubium super intellectu aliusque decretis Concilii Tridentini omnino adhibere debet ab interpretatione, ibid. num. 45. 24
 1 Juxta etiam incidenter de dubiis super decretis Concilii Tridentini cognoscere non potest nisi commode putet aditus ad Congregationem, ibid. num. 47. 24
 1 Judices qui ob locorum distantiam, vel alio legitimum impedimentum nequeant ad Congregationem Concilii recurrere, possunt si periculum sit in mora de dubiis non arduis decretorum Concilii Tridentini incidenter cognoscere, & super negotio principali dispendit, ibid. num. 48. 24
 1 Episcopi & Prælati sine executione decretorum Concilii, Principes vero tantum foveant, ut ad ea requiratur Prælati auxilium præstent, in c. Sæpius, n. 33. de sent. ex com. 373
 1 Doctores, & Magistri prohibentur glossas, commentarios, adnotationes, & scholia super decretis Concilii Tridentini typis mandare, atque impressa edere, in c. Cum resisteret, n. 51. & seq. ubi ad n. 63. de Jodic. 37
 1 Declaratur, ibid. num. 71. & 76. 37
 1 Bulla Pæ IV. prohibens ne quis edat ullumque interpretationem super decretis Concilii Tridentini includit etiam interpretationem non probabilem, ibid. num. 53. & seq. 37
 1 Jurisperiti qui edidit glossas imprecantur Hifpino idiomate super Concilio Tridentino, declaratur excommunicatus à S. Congregatione, ibid. num. 57. 37
 1 Remissus Augustinus Barboza index librorum prohibitionum adjectæ ex sententia S. Congregationis Concilii, ibid. n. 58. 37
 1 Doctores, qui glossas, & commentarios manifestos super decretis Concilii Tridentini non evadunt, sed ad usum fidei reservant non ascendant in penam Constitutionis Pæ IV. ibid. num. 76. 37
 1 Gladius Cardinalis Antonii Carafa, & Episcopi Theani super decretis Concilii Tridentini, ibid. num. 77. 37
 1 Congregationis Concilii Minister in inclusionem in Bulla Pæ IV. de non interpretandi decreta Concilii Tridentini, ibid. n. 78. 37
 1 Doctores, & advocati, qui aliquid Tridentini decretorum incidenter interpretantur, etiamque interpretationem scriptam, ut impressam edunt, evadentes à censurâ Bullæ Pæ IV. ibid. n. 80. 37
 1 Bulla Pæ IV. acceptis interpretationem ex communi observantia, ac non comprehendit editionem interpretationum, quas faciunt Magistri, & Doctores super aliquo decreto Concilii Tridentini, ibid. num. 81. 37
 1 Bulla Pæ IV. non suffulit facultatem, quam Doctores habent publice interpretandi Concilium Tridentinum, ibid. num. 94. & seq. ubi in fin. 39
 1 Magistri, & Lectores licet possint in scholis Tridentini Concilii decreta recte interpretari, ibid. num. 95. & seq. ubi in fin. 39
 1 Tridentinum Concilium in Græcam, Arabicam, Chaldaicam, aliaque exteras linguas versum, ibid. num. 96. 39
 1 Concilii Tridentini decretum in cap. 1. sess. 25. de reformatione expenditur, ibid. num. 99. 39
 1 Doctores, & Ministri in licet interpretationes super decretis Concilii Tridentini scholaribus scribendis dicant, ibid. num. 104. 39
 1 Observantia generalis Episcoporum plurimum valet ad interpretationem Concilii Tridentini, in cap. Cum sit res, num. 47. de ar. & qual. 439
 1 Tridentinum Concilium in quo disceptat à jure civili in præfatione instantis, in c. Venerabilis, n. 13. & n. 6. de Jodic. 32
 1 Vide in ver. Congregatio Concilii.
 1 Et in ver. Declat errorum.

Tridentinum Concilium expenditur.

- 1 Sess. 7. c. 23. in c. Accipimus, n. 3. de ar. & qual. 433
 1 Sess. 14. c. 1. in c. Ad aures, n. 13. de temp. Ordin. 362
 1 Sess. 14. c. Henricus, n. 13. & seq. de Cler. pugn. in dult. & in cap. Pæ IV. n. 13. de homicid. 14
 1 Sess. 14. cap. 10. in c. Cum causam, n. 36. de elect. 377
 1 Sess. 14. cap. 10. in c. Ordinando, n. 37. & seq. de Simon. 373
 1 Sess. 11. c. 1. in c. Episcoporum, num. 25. de prob. 70
 1 Sess. 11. c. 3. in c. Quia nonnulli, n. 11. de Cler. non relict. 30
 1 Sess. 21. de obsequiis, & exequiis in celeb. Miss. c. 5. Neve parantur, in c. In his, n. 1. de Privileg. 479
 1 Sess. 11. c. 3. in c. Quia nonnulli, n. 11. de Cler. non relict. 30
 1 Sess. 21. cap. 4. in c. Cum in causis, & Inferioribus, n. 40. de elect. 378
 1 Sess. 14. c. 8. in c. De Xmodochis, n. 30. de Reliquiis. 486
 1 Sess. 21. c. 1. & Sess. 21. in c. Ex his, n. 16. de Cler. non relict. & in c. Qualiter, n. 10. de ord. & qual. & in c. Fraternitatem, n. 93. de Sepul. & in c. Tux, n. 16. & 18. de Cler. non relict. 161
 1 Sess. 21. c. 10. in c. Aquas, n. 13. de Confess. Eccl. & vel Alaz. 309
 1 Sess. 14. c. 7. in c. Consequenter, n. 17. de Offic. Ordin. 180
 1 Sess. 14. c. 6. in c. Henricus, n. 43. de Cler. pugn. in dult. & in c. Dilatus, n. 13. de Temp. ordin. 373

- § *Suffrag.* c. 11. in c. Ex parte s. n. 3. de privileg. & in c. Ut privilegia, n. 17. cod. 160
- § *Suffrag.* c. 17. in c. Cum iudicandum, n. 31. & seq. ad n. 38. & n. 37. de Preben. 93
- § *Suffrag.* c. 18. in c. Manifesta, n. 18. & seq. de Pover. & remiss. 219
- § *Suffrag.* c. 18. in c. Cum sit ara, n. 43. de xat. & qual. 439
- § *Suffrag.* c. 20. in c. Ex parte, n. 9. de for. compet. 10
- § *Suffrag.* c. de Regular. c. 6. in c. Quia proper, n. 17. de elect. 111
- § *Suffrag.* c. de Regular. cap. 1. in cap. Cum olim, n. 43. & 38. de Preben. 110
- § *Suffrag.* c. de Regular. c. 6. in c. Cum dilectus, num. 14. de success. ab intestat. 188
- § *Suffrag.* c. de Regular. c. 17. in cap. Cum virum, num. 10. & seq. de Regular. 366
- § *Suffrag.* c. de Regular. cap. 18. ibid. n. 13. 367
- § *Suffrag.* c. de Regular. cap. 19. verbi c. Dilecti, num. 35. de Re-nunciat. 348
- § *Suffrag.* c. de reform. c. 1. in c. Cum venimus, n. 99. de Judic. 129
- § *Suffrag.* c. de reform. c. 1. in c. Licet, num. 17. de pontia, & in c. Quoniam, n. 40. de Offic. Delegat. & in c. Sacro, n. 10. usque ad n. 64. de sent. excom. 187
- § *Suffrag.* c. de reform. c. 7. in c. Nulla, & num. 69. usque ad num. 78. de Concess. preb. 189
- § *Suffrag.* c. 14. de reform. in c. Quatuor, num. 18. & seq. de Colo-rii Cler. & Mulier. 24
- § *Suffrag.* c. de reform. c. 17. in c. Veniens, n. 31. de filijs Presbyter. & in c. Ad extirpandas, n. 9. usque ad num. 36. & 1. num. 33. usque ad n. 48. cod. vi. 466
- Tridentinum Concilium quoad Magistrum.
Vide in ver. *Magister*.
- Tridentinum Concilium quoad Thronum.
Vide in ver. *Thronus*.
- TRIDUI perfratantia post professionem in quibus casibus requiratur, in c. Vidua, num. 31. & seq. usque ad num. 39. de Regular. 347
- Tridui perfratantia an requiratur in eo qui infra annum probationis profectus est, ibid. num. 34. 347
- Et quid in eo, qui in infirmitate suscipit habitum professionem, ibid. num. 37. 347
- Et quid in eo, qui post votum de ingrediendo religionem habitum professionis assumit, ibid. num. 36. 347
- Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 38. 347

SS. Trinitas.

- 1 Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus sunt unione, & non similitudine, vel collectiva sunt una substantia, quia non est generatio, nec generatio procedens, in c. Damianus, n. 2. de Summa Trinitatis, & sed Cathol. 11
- 2 Nec per hoc in Trinitate Dei est quaternitas, ibid. num. 3. 11
- 3 Tempus distinctio denotat in trinitate temporis, in cap. Nulla, n. 17. de Rebus Ecclesie non alienand. 114
- 4 TUNSEN. Ecclesia est suffraganea Ecclesie Carthagenensis, n. 1. Epist. palis, n. 15. de Privileg. 338
- 5 TURPITUDINE corporis est asperitudo et prominentia occurrentia licet, pulchritudinem fingere non licet, in c. Malta, n. 67. Ne Cler. vel Monach. 696
- 6 TUTELA legitima est que jure agnationis, vel cognationis deferretur, in c. Magnus, n. 6. de oblig. ad ratione. 485
- 7 Tutela finitur morte pupilli seu naturalis, seu civilis, in c. Ex parte, n. 11. de Cleric. agros. 163
- 8 TUTOR non debet esse sub tutela, nec curare sub cura, in c. In-tercorum, n. 23. de test. & qualis. 400
- 9 Tutor offerre potest pupillum religioni siue parentis, in c. Si quis, n. 7. de Regal. 313
- 10 Et ex pluribus tutoribus sufficit obligatio unus alio non contradicente, ibid. num. 8. 313
- 11 Tutor etiam non debet de datus ordinari non debet ante depre-ssum tutorem, & redditus rationes, sicut si tutor sit legitimus, in c. Magnus, n. 6. de oblig. ad ratione. 485
- 12 Tutor, qui male se gerit si detur curatore ut suspensus removeri debet, in c. Acceptimus, n. 16. de xat. & qual. 431
- 13 Tutor factus in causa propter advenum valendum non remove-tur, sed datur illi Coadministrator, & Ceterum, n. 73. de Rescrip. 145
- 14 Tutor si sit caput abbas, debet esse tutor, sed reverens recipit tutorem suum patrem, in c. Per tuos, n. 41. de Simon. 163
- 15 TYPOGRAPHIA nomen quod tempore incipit, in c. Cum venis-simus, n. 6. de Judic. 129
- 16 TYRANNIS ostendit Principi ut principium plurimum qualem est princeps annus, in c. Significasti, n. 37. de elect. 235
- 17 Tyranno precipiente etiam carcerum in delictis prohibitis obtempe-rari non potest sine peccato, in c. Atrapala, num. 40. de vita, & honest. Cler. 8

- extremis in Cathedrali, vel Collegiata Ecclesia, in c. Cien sis ara, n. 31. & seq. ad n. 43. de xat. & qual. 437
- 1 VACARE prebendam non est possibilia in Ecclesia non numerata, in c. Quanta, n. 12. Qui hinc inde leg. & c. Dilectus, n. 13. de preb. 113
- 2 VACATIO in manualibus non datur, in c. De Rectionibus, n. 13. de Cler. agros. 159
- 3 VACATIO beneficij iustificari debet de jure, & de facto, aliis graui de cupis valitudine agitur esse obreperta, ibid. num. 44. 160
- 4 VACATIONE applicatione non vacatio de jure, & de facto, in c. Absolutio, n. 21. de xat. & qual. 431
- 5 VAGABUNDI qui certum forum, vel habitacionem non habent foris forum ubi reperiantur, in c. Licet, num. 27. de foro compet. 65
- 6 VALVENSES Ecclesia ubi, & quo tempore contracta fuerit, in c. Quod super his, n. 14. & 16. de major. & obed. 613
- 7 Prædicta an sit adscripta Capitulo Valvæ, an verò Capitu-lo Ecclesie Solanen. ibid. num. 13. 613
- 8 Valvensis provincia pro sede Ecclesie S. Petri à Romano Imperio donata, ibid. num. 18. 614
- 9 Concedia Capituli Valren. ac Salomon. an presumatur confir-mata, ibid. num. 30. 614
- 10 VALERII Reginaldi opinio quod per falsam et rebus tamen, vel quatuor dactylorum licet Clerico fuerit occidere, reprobatur, in c. Successoribus, n. 14. de h. m. c. 116
- 11 VALOR beneficij intelligitur deductio omnium expensis, & con-tinuis consuetis, in c. Præterea, n. 71. Ne Plur. vic. ius. 74
- 12 Valor beneficiorum Galliarum qualiter in literis sit exprimensus, ibid. num. 71. 74
- 13 VARIARE an possit que constituendo electioni de se facit, in cap. Publicatus, n. 18. de elect. 311
- 14 VARIATIO est quidam illusio, & in Principe Ecclesiastico pluri-mum damnata, in c. Constitutionibus, num. 59. & 61. de Cler. agros. 168
- 15 Variatio, & inconstancia reprobatur maxime in personis Ecclesiasti-cis, in c. Cum olim, n. 4. de leu. & re. iudic. 184
- 16 Et præcipue in Papa, ibidem num. 6. 184
- 17 Variatio facilius permittitur, quando actus est illicitus, in c. Cum vos, n. 73. de Offic. Ordin. 561
- 18 Vide in ver. *Approbatus*, & ibid. 561
- 19 Variatio facilius permittitur quando actus est illicitus, in cap. Cum vos, n. 37. de Offic. Ordin. 561
- 20 Vasa sacra possunt licite vendi, dummodo non plura vendantur ra-tione consecrationis, in c. Cum pridem, n. 48. de Pæda. 613
- 21 VASSALLUS non potest super feudo compromittere sine licentia Domini, in c. Cum tempore, n. 13. & 18. de arbit. 696
- 22 Vassallus ab origine natiuitatis probatur quis est simpliciter quasi possessione vassallus, in c. Latoris, n. 12. Qui filii sine lega. 81
- 23 Vassallus si sit Clericus, vel Monachus an succedat in feudo.
Vide in ver. *Regulares quos & successores*.
Et in ver. *Feudi successores*.

- § Vassalli liberantur ab omni debito fidelitatis, si domini laborent in bello, in c. Absolutio, n. 14. de Harer. 99
- § Et quid si feudalis, ibid. n. 13. & seq. 99
- § Vassallus qui est advocatus, vel Procurator contra Dominum, pro-terit feudo privari, in c. Cum Sacerdotibus, n. 16. de Posulati. 677
- § Vassallus, qui contra dominum est advocatus pro conjuncto, non potest ob id feudo privari, ibid. num. 11. 673

Vassallus quoad formam.

- 1 Vassallus paratus coram domino respondere, coram alio super feudo conveniri non debet, in c. Ceterum, n. 1. de Judic. 6
- 2 Feudi causas inter Vassallos cognoscere solus dominus quando po-terit, vel non negligit exhibere iustitiam, ibid. num. 1. 6
- 3 Vassallus coram domino fecit conveniendus est, ibid. n. 3. 6
- 4 Declaratur primo, fide feudum proveniat ab Ecclesia, si ve à laico, ibid. num. 7. 6
- 5 Declaratur secundo, si quæstio feudalis sit inter duos Vassallos con-venire rem esse feudalem, ibid. num. 11. 6
- 6 Secus si quæstio sit super domino directo inter dominum, & Vas-sallum negantem feudum, ibid. num. 13. 7
- 7 Et quid si quæstio sit super Domino utriusque, vel alio pure ad Vassallum permentis, ibid. num. 13. 7
- 8 Declaratur tertio si inter dominum, & Vassallum, vel inter V. as-sallum agatur personalis actioque que non sit pure feudalis, ibid. num. 14. 7
- 9 Declaratur quarto, nisi quæstio sit inter Vassallum, & alium non Vassallum actorem, ibid. num. 15. 8
- 10 Declaratur quinto, ut habeat locum in iudicio petitorio, non autem possessorio, ibid. num. 16. 8
- 11 Nisi victoria possessorio admitteretur proprietati, ibid. n. 18. 8
- 12 Declaratur sexto, si quis contra Clericum Vassallum agatur crimina-lium, ibid. num. 19. 8
- 13 Declaratur septimo, nisi Clericus Vassallus fuerit spoliatus, ibid. num. 31. 8
- 14 Declaratur octavo dummodo Vassallus coram Domino feudi pos-sit iustitiam consequi alius fecus, ibid. num. 34. 8
- 15 Feudi dominus habet jurisdictionem ordinariam in Vassallo respo-dente quasi concernente feudum, ibid. num. 4. & 6. 8
- 16 Clericus habens feudum à Principe laico in quæstione feudali con-tram eo conveniendus est, ibid. num. 6. 8

- Idem in Ecclesia, ibid. num. 8.
 Feudi dominus etiam laicus in causa feudali est Judex Ordinarius Clerici, ibid. num. 7.
 Feudales Judices sunt dominus feudi, pater curie, & arbitri quilibet tamen in suo casu, ibid. num. 9.
 Et in causa appellacionis jurisdictionem non reuertitur ad illos, sed appellatur ad eum, ad quem appellatur, & sententia Ordinarii, ibid. num. 10.
 Feudi controversia fit inter duos Vassallos, cognicio spectat ad dominum, ibid. num. 11.
 Licet dominus alia jurisdictionem non habeat, ibid. num. 12.
 Feudalis questio coram Ordinario rei tractanda est, si dominus dicat rem esse feudalem, & reus neget, ibid. num. 13.
 Et ubi conficitur rem esse feudalem, causa rei remittitur ad Metropolitanum, ibid. num. 14.
 Feudi Regali questio inter Regem, & Episcopum coram Metropolitano tractari debet, & Rex autem prevendat rem esse feudalem, & Episcopum negat, ibid. num. 15.
 Vassallos negans feudum, si convincatur eo ipso cadit in partem feudi, ibid. num. 16.
 Nisi negaverit per ignorantiam, vel errorem juris, vel facti, ibid. num. 17.
 Feudi controversia inter Dominum, & Vassallum super dominio urbi, vel alio jure ad Vassallum spectante, coram Patribus Curie terminari debet, ibid. num. 18. & 19.
 Et quid si Dominus Patris Curie non habeat, ibid. n. 20. & 21.
 Feudalis causa tractari debet coram Ordinario si inter Dominum, & Vassallum, vel inter duos Vassallos agatur personalis actio, quae non fit de jure feudali, ibid. num. 24.
 Feudalis questio in possessione five fit inter Dominum, & Vassallum, five inter duos Vassallos, five inter Vassallum, & non Vassallum, tractari debet coram Ordinario non autem coram Domino feudi, ibid. num. 26.
 Et quid si victoria possessorii administratur proprietari, ibid. n. 28.
 Vassalli Clerici causa criminalis, vel civilis criminaliter intentata non cognoscitur per Dominum feudi, sed per Ordinarium ipsius Clerici, ibid. num. 29.
 Vassallus Clericus si fuerit spoliatus non cognoscit Dominus feudi, sed Ordinarius, ibid. num. 31.
 Etiam dubium fit de spoliacione, ibid. num. 33.
 Feudi Dominus five Ecclesiasticus five secularis causam feudalem cognoscit etiam Vassalli feudi Clerici, in c. Verum n. 1. 10. & 12. de for. comper.
 Et si plures pretendunt Dominum, non potest unus cognoscere, maxime alio absterge, ibid. num. 4.
 Clericus potest esse Vassallus ne dum Ecclesiae, sed etiam laici ratione feudi obtemperat, ibid. num. 3.
 Feudi Dominus, licet Ecclesiasticus jurisdictionem habet in Vassallos suos etiam si Clerici, ibid. num. 10.
 Barones si conceduntur in feudum, de his Dominus feudi etiam laicus quantumcumque vult, & talibus cognoscit inter Vassallos etiam Clericos, ibid. num. 12.
 Secus si doceatur Ecclesie spoliari, ibid. num. 13.
 Feudi Dominus est Judex Ordinarius in causa feudali, ibid. num. 15.
 Et quum vis laici non possit sententiam excoqui etiam contra Clericum Vassallum sine metu excommunicationis, ibid. num. 14.
 Damnum tamen in personam Clerici manus non incipit, ibid. num. 17.
 Executio sententiae feudalis per laicum contra Clericum resistit, nisi potest realizari, non personaliter, ibid. n. 15.
 Feudalis questio eo ipso, quod reus negat rem esse feudalem coram Ordinario ipsius rei terminanda est, ibid. num. 24.
 Causae civiles, & criminales ad Ecclesiam Cathedralis spectantes ratione directi domini, quum habeat in bonis ab ea in feudum concessis an comprehendantur decreto Concilii Tridentini c. an. celi. 24. ibid. num. 28.
 VELUM religionis quod simplex fit, in c. Vidua n. 1. de Regul. 343.
 Velum probationis est albam, alia autem velum nigra, ibidem num. 4.
 Vidua potest velum professionis accipere a Presbytero, vel ab Episcopo, non sibi temere imponere, ibid. num. 5.
 Velum consecrationis datur ab Episcopo solis Virginibus in viginti quinque annis, ibid. num. 6.
 V. E. est communicatio panis arctatus in c. A rapula, n. 26. de Viti, & honest. Cleric.
 VENATIO omnibus servit Dei interdicitur, in c. Mulra n. 86. Ne Cler. vel Monach.
 VENDENS unum sine quo nec alterum provenit nostrum in venditum derelinquit, in c. Cum pedem, n. 34. 106. & seq. n. 123. de Pactis.
 Vendens rem curius, quam valeat obdilatam pretii solutionem ut exstiterit ab usura, quae debent concurrere, in c. Naviganti, n. 14. de Usur.
 Vendens rem plura quam valeat dilata pretii solutionem conferre quasi usurarius in foro animae, & ad restitutionem tenetur, in c. Confessus, n. 2. & 8. de Usur.
 Fallit si duo copulativè concurrant, ibid. num. 9.
 Et quid in foro judiciali, ibid. num. 10.
 Vendens rem plura quam valent, quia solutionem differt, peccat, nisi dubium sit an tempore solutionis plus minusve fit valitura, & vendens non est statim vendendus, in c. Civit. n. 1. & 12. de Viti. 174.

Fugatus Repetitur.

- Vendens carioris pretio ob dilatatam solutionem an usurarius nominè jure damnari possit, ibid. num. 2. & n. sequenti ad n. 13.
 Vendens carius ob dilatatam solutionem in foro animae nuntians nomine non tenetur, sicut in foro animae, ibid. num. 3. & seq. & n. 10. & 11.
 Declaratur, ibid. num. 7.
 Vendens carius ob dilatatam solutionem, ubi de prava intentione constat, quibus usurarius etiam in foro contentioso, ibid. n. 13.
 Et ex quibus constat de hujusmodi prava intentione, ibid. n. 15.
 Vendens carius licet sit iustus in iudicio fidei scilicet ob dilatatam solutionem, tamen si pravam intentionem neget, jure damnari non potest, ibid. num. 9.
 Vendens carior pretio ob dilatatam solutionem quando tacetur in foro contentioso ab usuria praviore, ibid. num. 11.
 Vendens plus quam valeat ex eo quod differt solutionem pretii, excusatur ab usura ratione obitu, si tunc non erat alius vendendus, in c. Naviganti, n. 3. de Usura.
 VENETI olim non habebant usum Tabellionum, sed Presbyteri conscribentes instrumenta, in cap. Sicut te, num. 2. Ne Cler. vel Monach.
 Hodie servat, ibid. num. 3.
 VENIA sunt digni qui alieno vicio laborant, in c. Ut filii, n. 1. de Regal.
 VENISSE non dicitur qui non fletit, in c. Porcedum, num. 65. de Iur.
 Declaratur, ibid. num. 61.

Verbum, communia.

- Verbo non presumitur quis exprimere quod mente non cogitavit, in c. Olim, n. 41. de Litis contestat.
 Verba dispositiva magis extendenda sunt, quam praefationis, in c. Ad aures, n. 17. de tempore ordinat.
 Verba per vim extorqueti non possunt sine consensu, in c. In sceleris, n. 4. de de quib. vi met. can. 1.
 Verba de servitute personis, non intenzio verbis, in cap. Falsidicus, n. 30. & 71. de Crim. falsi.
 Verbis qui ad fallaciam, non ad quod iudicium sunt, peccatum est, ibid. num. 34.
 Verbo credendum, dispositione pugnamus, ratione vincendum, in c. Ne imitetur, n. 440. de Constitut.
 VERBALUNCIATIVA non propter se, sed propter aliud prolatam non probant, neque disponent, in c. Quod a Praedecessore, n. 12. de Solutis.
 Vide in ver. *Unusquisque*.
 Verba futuræ temporis non imperativi prolati, non sunt dispositiva, in c. Cum accessisset, n. 16. de Constitut.
 Verbum futurum temporis quando est executum importat laeam ad lege sententiam, in c. Ad abolendam, n. 31. de Harer.
 Verba generalia, & indefinita in praedictum concedentis ad futura extenduntur, in c. Olim, n. 16. de ver. signi.
 Verba obscura propter eorum generalem usum observantia veniunt declaranda, in c. Cum venient, n. 87. de Iudic.
 Verba generalia, & adulatoria ad compiacentiam alterius prolata non inducunt obligationem, seu dispositionem, in c. Cum veni, fere, n. 7. de Iustit.
 Verba generalia statimque, vel sententiam proferentia resstringuntur ad limites potestatis suae, in c. A nobis, n. 1. de Iur. exco. com.
 Dispositio generalis comprehendit agnoscit potestatem, ibid. n. 3.
 Verborum larga prolatio comprehendit autem organum tantum potestatis, ibid. num. 4.

Verba hortatoria.

- Verba hortatoria iuxta verbum obligationem importantibus non excludunt obligationem, in cap. Qualiter, num. 31. de Cler. non resid.
 Importantur quando subiecta magistra est de precepto, in c. Canonum irritum, n. 47. de Constitut.
 Verbum, *hortamur*, quandoque est necessitatis, in c. Cum percussus, n. 2. de Cler. argot.
 VERBA IMPERATIVA necessitatem importat, in c. Si quis, n. 61. de Regul.
 An obligationem inducant, in c. A rapula, n. 19. de vit. & honest. Cleric.
 Verba imperativi modi aequipollent verbis preceptivis, in c. Vestra, n. 2. de Cohab. Cler. & Moler.

Verborum interpretatio.

- Verba legi clara non admittunt interpretationem, vel volucritatem coniecturam, in c. Ex tua, n. 21. de Cler. non residens, n. 27. & in c. Infirmus, n. 16. Qui Cler. vel non.
 Verba quaecumque dispositione cum effectu sunt accipienda, in cap. Relatum, n. 2. de Cler. non resid.
 Verba in materia personalis, & exco. hntes secundum propriam significacionem sunt intelligenda, in c. Cum in cunctis, & Insuperiora, n. 32. de elect.
 Verba sequentia resstringuntur ad praecedentia, quando ad illa vocem continuatur, in cap. Accedentes, num. 41. de exco. Praelat.

- 1 Verba legis eam exponimus, legem non interpretamus, sed declaramus, in c. Cum venisset, 7. de Jure. 30
- 2 Verba obscura propter eorum generalitatem ex obfcuritate veniunt de l. aranda, ibid. num. 87. 28
- 3 Verba ex communi usu loquendi sunt accipienda etiam contra naturam vocis, in c. Nonnulli, n. 18. de Refcripto. 167
- 4 Verba realiter, & constructio sunt accipienda, in c. Cum venisset, 18. de Sac. Unde. 471
- 5 Verba etiam in beneficii Principum tenacissime observari debent, in c. Olim, n. 14. de Verbis. 381
- 6 Verba cum effectu sunt intelligenda, in c. Si quis, num. 33. de foro compet. 37
- 7 Verba sunt accipienda in promissi significacione, ibid. num. 36. 37
- 8 Verba legis civiliter, non amare sunt intelligenda, ibid. n. 12. 38
- 9 Verba statuti debent impropriari, ut aliquid operentur, in c. Palmarum, n. 13. de Appellat. 303
- 10 Verba meliori debent secundum veritatem, non secundum fictionem, in c. Nobis, n. 83. de Sumon. 45
- 11 Verba sunt improbanda ne jus tertio quiescere tollatur, in c. De Reformationibus, n. 38. de Clero. agros. 160
- 12 Verba habentia tractum succellum non requirunt qualitatem actus, sed sufficientem actum, in c. Consequenter, num. 30. de Clero. non resid. 36
- 13 Verbum idem respectu diversorum interpretare potest privationem juris, & facti, in c. Audientiam, n. 32. de Clero. non resid. 36
- 14 Verbis edicti in re dubia tutius est deservire, in c. De eo n. 7. de tempor. Ordin. 316
- 15 Verba alia interpretationem non admittunt, in c. Causam que, 24. de Refcripto. 177
- 16 Verba secundum propriam significacionem sunt accipienda, & propria significatio est, quod stricta est, non larga, in c. Velle, n. 133. & 146. de Cohabit. Cler. vel Mulier. 19
- 17 Verbum debet regulariter necessitatem importare, in c. Qualiter, n. 37. de Clero. non resid. 73
- 18 Verbum *conveniens*, quid importet, in cap. Antigonus, num. 16. de Publicis. 7
- 19 Verbum, *Credimus*, exponitur, idem scimus, in c. Cum olim n. 18. de fern. & de Judicat. 187
- 20 Vide in ver. *Legis interpretatio*. Et in ver. *Verba superflua*.
- 21 Verbum, *personat*, quid importet, in c. Postulatus, n. 4. de concess. perben. 100
- 22 Verba, *salva ordinis dispositio*, quid importent, in c. Ne Religio, n. 14. de Regul. 415

Verba latę sententia.

- 1 Verba, *ipsi iure*, licet non excludant declarationem super facto, tamen secus est si factum fit notorium, in c. Quod a Prædictore, n. 68. de Schismat. 108
- 2 Verba, *fit ex arbitrio, diffinitive*, non important Canonem laicę sententia, in c. Non minus n. 20. & seq. de Immunit. Eccl. 613
- 3 Secus in verbis excommunicationis in verbis *subornare*, ibidem num. 21. 632
- 4 Verba, *veritas commodo*, inducunt nullitatem ipso iure, in c. Quilibet, n. 3. de elect. 394
- 5 Verba fuerit temporis, quævis innuant Canonem non esse laicę sententia, hoc tamen saltem quando ex sequentibus apparet de contraria mente, ibid. num. 5. 394
- 6 Verba necessitati, & alio modo datus non inducunt formam annullatam, ita, quando eadem, vel alia pars dicunt aliam valere, in c. Qui Presbyterum, n. 74. & 91. de Punit. & remiss. 297
- 7 Vide in ver. *Excommunicationis laicę sententia*.
- 8 Verbum *posuere* supponit privationem ipso iure, in c. Ad abolendam, n. 20. de Hærec. 90
- 9 Verbum *fuerit* importat quando est executum imparet latam a legē sententiam, ibid. num. 31. 91

Verba superflua.

- 1 Verborum inculcatio etiam superflua administrat ad tollendam superstitionem malignorum interpretacionum, in c. Ex parte, n. 26. de Capit. Monach. 109
- 2 Verba superflua in spiritualium non viciant, in c. Si aliquando, n. 20. de sine exco. 316
- 3 Verba statuti debent impropriari, ut aliquid operentur, in c. Palmarum, n. 13. de Appellat. 303

Verba universalis, & geminata.

- 1 Verba geminata, & periphratica important omnimodam separationem Terrerum, in cap. Cum conuenerat, num. 36. de foro compet. 71
- 2 Verba universalis includunt etiam ea, quæ alia in dispositione generalis non includuntur, in c. Cum venisset, 17. de Jure. 25
- 3 Verba universalis quocumque modo, restringuntur ad subiectam materiam, ibid. num. 24. 28
- 4 Verba universalis, & geminata includunt etiam ea, quæ alia non includuntur, in cap. Ex parte, ille secundo, num. 31. & 44. de Privileg. 263
- 5 Verbo universalis comprehendunt etiam omnia, in c. Consecratione, n. 24. de Consecr. 293

- 1 Verba geminata obediunt magis etiam voluntatem, in cap. Conuenerunt, n. 20. de Clero. non resid. 36
- 2 Verba, *salua memoria*, excludunt inditum quantumcumque leve, in c. In nomine Domini, n. 34. de Testib. 147
- 3 Verbo universalis negatiue includunt etiam Ecclesiasticos, in cap. Inter alia, n. 28. de Immunit. Eccl. 623
- 4 Verbo universalis, & geminata extendunt dispositionem ad ea, quæ alia non comprehenduntur, in c. Quando, num. 19. de Privileg. 296
- 5 Verbo universalis, & geminata quam habent vim, in c. Ad Apolloniam, n. 17. de Regular. 285
- 6 VERISIMILITUDO in probationibus precipue spectanda est, in c. Scito, n. 27. de probat. 129
- 7 VERITAS Deus est, & in omnibus prævalet, in cap. Cum esset, n. 47. de Testam. & in omnibus prævalet, in cap. Cum esset, n. 270
- 8 Subtilitas quæ veritatem lædit, per Judicem non est recipienda, ibid. num. 43. 270
- 9 Veritas prævalet solemnitati, ibidem num. 47. & 44. vers. Accedunt. 270
- 10 Veritas debet esse confida sine sacrorum Conscientium, nec est peccatum illas sequi nota veritate relictā, ibidem num. 60. & 104. 371
- 11 Contrarium, ibid. num. 137. & 141. 371
- 12 Veritas legum admodum desiderat, ibid. num. 61. 371
- 13 Veritas quod fit, in cap. Damianus, n. 6. de Summa Trinit. & 62. Cathol. 7
- 14 Veritas, & opinio in quo differant, in c. A nobis 1. n. 4. & seq. de sent. exco. 341
- 15 Veritas contra conscientiam, ibid. num. 3. 341
- 16 Veritas est solidissima res, & minus inexplorabilis, ibidem num. 6. 341
- 17 Veritas narratio est considerata secundum tempus dæmonstrationis, in c. Quia circa, n. 2. de Consecr. & 69
- 18 ad Veritatem notitiam pluribus modis peruenitur, & quilibet modus habet suam peculiare vocabularem, in c. Velle, n. 20. de Cohabit. Cler. & Mulier. 13
- 19 Veritas rerum erroribus peccatorum non viciatur, in c. Omnipotens, n. 23. de Accusat. 7
- 20 Veritas est indubitata rei certitudo, in c. Ne innotari, num. 61. de Consecr. 35
- 21 Veritas nec fallit, nec fallitur, opinio secus, ibid. num. 69. 35
- 22 Veritas manet, & inuicem in æternum, ibid. num. 64. 35
- 23 Veritatem amat homo natura non degenerat, & tam facile super omnia desiderat, ibid. num. 84. & 115. 37
- 24 ad Veritatem nati homines, & ut plurius veritatem consequuntur, ibid. num. 114. 43
- 25 Verum est bonum intellectus, falsum autem est malum ipsum, in c. Ne innotari, n. 194. 83
- 26 Veritas postissimum indaganda est in foro conscientie, qui dicitur Veritas, ibid. num. 395. 35
- 27 Veritas, & scilicet opponitur, in cap. Episcopus, num. 28. de Privileg. 73
- 28 Veritas in spiritualibus præferitur opinioni, in c. Ex parte, n. 13. de Regular. 406
- 29 Veritas celari potest hosti, vel persecutori non Judici, in c. Tua nobis, n. 46. de Testam. 284
- 30 Veritas disciplina deseri potest propter multitudine peccatorum, in c. Nisi cum prelati, n. 77. de Remiss. 243
- 31 Veritas bonæ vitæ, vel pulchre propter scandalum nunquam defendenda est, ibid. num. 77. 343
- 32 Veritas in spiritualibus præferitur opinioni, in c. Consilio, num. 46. de Regular. 403
- 33 Veritas in iudicio occultare est mortale peccatum, in c. Conscientia, n. primo, n. 4. de Test. & 271
- 34 Veritas, seu falsitas sententia non accipienda ex verbis extrinsecis, sed ex intentione pronuntiantis, in cap. Falsitatis, n. 20. de crim. falsi. 170
- 35 Contrarium, ibid. num. 84. 173
- 36 Declaratur, ibidem num. 76. & 104. vers. Non obstat secundum. 173
- 37 Verum, & falsum inuicem sunt contraria, & esse non possunt in eodem subiecto, ibid. num. 98. 173
- 38 Verum, & nihil sine contradictione accipi oportet, ibid. num. 109. 177
- 39 Veritas est ut quod est dicatur, ibid. num. 112. 177
- 40 Veritas in iuramento est adsequatio vocis ad rem, ibid. n. 119. 177
- 41 Veritatem occultans metu culpabiliter percellat, item Dei iuper hoc provocat, ibid. num. 114. 177
- 42 Veritas proditor est qui in iudicio non libere veritatem pronuntiat, quam libere pronuntiare potest, ibid. num. 120. 177
- 43 VERSELLIZANTES qui dicuntur, in c. A Crapula, n. 14. de vit. & honest. Cler. 6
- 44 VESTIS traditio in collatione tunc non est congruita tantum, sed necessitatis, in cap. Cum contingat, num. 70. de arat. & qualis. 423
- 45 Vestimenta sacra non debent contrahi nisi à sacerdotibus hominibus, nec semel consecrata iterum consecrari, in cap. Cum venisset, num. 12. de Sac. Unde. & recte possunt, si sine panis non facerent, ibid. num. 13. 449
- 46 Vestis Sacerdotalis traditio quid significet, ibid. num. 60. 449
- 47 Vestis civilis, vel peccata efficit, & refertur custodiam Theologi arguit, in cap. Episcopalia, num. 31. de Privileg. 236

- 4 VETERANUS non dicitur sed Novicius qui per annua gestavit
haleum extra Ordinem, in cap. Infirmitate, num. 29. qui Cler.
vel Vener. 78
- 7 VEXATIONEM pecunia redimere in jure pignoralis quæstio non
est S. modicum, secus in jure quærendo, in cap. Nobis, n. 104.
de S. mon. 46
- 4 Vicarium Extrema unctio, & Penitentia in articulo mortis an pos-
sent ministrari à Sacerdote communicato, & præcio, in cap.
Non est vobis, num. 1. & num. seq. usque in finem de pön-
fialib. 10
- 3 VIATORES non forisfunt fori loci per quem transiunt, in cap.
Constitutum, n. 25. de Obsequiis, rem. 615
- 3 Nec dicitur moraliter an esse, ibid. num. 44. 615
- 7 Viatores, & peregrini an in terra excommunicatorum possint ab
aliquo recipere, in cap. Cum voluntate, num. 15. de sentent.
excomm. 377

Vicarius Apostolicus.

- 3 Vicarius Apostolicus deputatus cum jurisdictione contentiosa, &
voluntaria, exceptis beneficiis collatione, an possit conser-
vare illiusmodi, in cap. Illa, num. 30. & seq. usque in finem, de
Sede vacante. 309

Vicarius Capitali sede vacante.

- 3 Vicarius Capitali sede vacante non prohibetur dare dimissoria ad
primam tonsuram præsentato ad Capellam simplicem, in c. Cum
contingat, n. 19. de ext. & quilibet 430
- 2 Vicarius Capitali sede vacante licet credit in his, quæ sunt jurisdictio-
nis, non autem in his, quæ sunt ordinis, in cap. Quinto, n. 300
de Confessat. 300
- 2 Vicarius Capitali sede vacante concedens dimissoria non incidit in
pœnam interdicti à Concilio Tridentino impositam, in cap. Si-
gnificasti, n. 9. de Offic. Archid. 513
- 2 Vicarius Capitali sede vacante non potest eligi non Doctor, aut Li-
cenciatus, nisi in defectum aliorum his qualitatibus prædiorum, in
cap. Inter cetera, n. 49. de Refcript. 170
- 1 Vicarius Capitali sede vacante potest transferre beneficia simplicia
ad Ecclesiam collapsam, in cap. Hic que, num. 56. de Major. &
obediens. 611
- 1 Vicarius sede vacante datus etiam ad certum tempus, potest ad li-
bitum Capituli revocari, ibid. n. 69. 612
- 1 Non obstantes juramento licet revocantur sine periculo, ibid. n. 70. 612
- 1 Aliquando tamen dari solent literæ ad Capitulum ut Vicarium
non amoveat, ibid. n. 71. 612
- 1 In Vicaria deputatio sede vacante Capitulum potest perire
tempus, quo elapso jure jurisdictione expiret, ibid. n. 72. 612
- 1 Vicarius Capitali sede vacante an dare possit licentiam erigendi no-
vum Monasterium, in c. Non amplius, n. 70. de Instit. 170
- Vide in ver. Capitulum sede vacante.
- Et in ver. Sede vacante.

- 3 Vicarius Capitali sede vacante constituit Vicarium in Parochiali
vacante cum congruo fructuum assignatione, in cap. Illa, n. 13.
& 18. Ne sede vacante. 309
- 1 Item vocat per eundem probum omnes, qui volunt examiniari,
& concursum insinuat, & magis idoneum eligit juxta facultatem
prescriptam à S. Congregatione Concilii, ibid. n. 19. 308
- 1 Vicarius Capitali sede vacante quæ formales conceptus literæ colla-
tionales concursus per actum transmittendos ad Papam pro colla-
tione Parochialis Ecclesiæ, ibid. n. 24. 308
- 3 Vicarius Capitali sede vacante non potest eum qui magis idoneum
judicat in Parochiali vacante Vicarium constituere, ibidem
num. 29. 309
- 1 Vicarius Capitali sede vacante beneficium non conferre, & tamen
concursus insinuat, ibid. n. 34. 309
- 3 Vicarius Capitali cum Clero sede vacante non supplet censuram
Episcopi, ad hoc ut Ecclesiasticis graventur gubellii, in cap.
Novi, n. 21. Ne sede vacante. 307
- 3 Vicarius Capitali sede vacante, & Vicarius Episcopi absolvent ab
excommunicatione Canonici si levius sit percussio, in cap. Per-
venit, n. 16. de sent. excomm. 129
- 3 Vicario sede vacante per Capitulum constituto non abdicatur juri-
dictio ab ipso Capitulo, in cap. A nobis, primo, num. 48. de
sentent. excomm. 333
- 3 Nec in eum transiunt quæ requirunt speciale mandatum, ibidem
num. 49. 333

Vicarius foraneus.

- 3 Vicarii foranei licentia permittitur sufficere, ut Parochus abdic-
possit in casibus repetitis, in cap. Relatum, num. 42. de Cler.
non resid. 33
- 3 Vicarius foraneus non est Ordinarius, ibid. num. 43. 33

Vicarius Episcopi.

- 3 Vicarius Episcopi, qui etiam est Canonici, in Choro non debet
solere promissis, & induci in apparatu Canonicali, in cap. Po-
ssibilitas, n. 26. de Consecr. Pœn. 103
- 3 Vicarius generalis an possit concedere Parochio licentiam abdicen-
di, in cap. Relatum, n. 44. de Cler. non resid. 33
- Fagnani Repertor.

- 3 Vicario, seu Officiali Episcopi tenetur ex Camera sua salarium
constituere, in cap. Quotiam, n. 8. Ne Parlat. vic. luas. 78
- 3 Vicarius locat Episcopo operas suas, nec teneat suis stipendiis no-
luntate, ibid. n. 9. 78
- 1 Vicarius Episcopi an, & quando possit concedere dimissoria ad
Ordines, in cap. Significasti, num. 6. de Offic. Archid. 512
- 3 Vicarius Episcopi nulla portio est pœnis pecuniariis assignari po-
telligi, in c. Presbyteri, num. 56. de Pœn. 284
- 1 Vicarius non potest totam suam potestatem aliter committere, in
c. Acceptimus, n. 43. de Padua. 614
- 3 Vicarius Episcopi acceptus an perdat dignitatem, vel benefi-
cium Curatam, in c. Ad hanc, n. 25. de Præben. 77
- 3 Vicarius Episcopi dignitatem habet ratione præeminencie pro-
prietatis jurisdictione, & Tribunali Episcopi, ibid. num. 26.
& 28. 77
- 3 Vicarius tam abfente, quam præfente Episcopo præcedit Cano-
nicos, Dignitates, & Capitulum etiam in actibus discernendis, ibid.
num. 29. 87
- 1 Vicarius generalis Episcopi absque speciali mandato non possit licen-
tiam concedere novum Monasterium erigendi, in c. Non amplius,
n. 71. & seq. usque in finem, de Instit. 170
- 3 Vicarius Episcopi sine speciali mandato non potest beneficium sup-
primere, ibid. n. 74. & 86. 178
- 3 Vicario generali non censetur concessa facultas, quæ non competit
Episcopo de jure communi, ibid. n. 77. 178
- 3 Vicario Episcopo regulariter non competit ea quæ sunt jurisdictio-
nis voluntaria, & typum gratiam, ibid. n. 76. 178
- 3 Vicarius Episcopi sine speciali mandato non potest novam dignita-
tem erigere, ibid. n. 79. 179
- 3 Et sic non potest beneficium conferre, licet nec creare, ibid. n. 80. 179
- 3 Vicarius Episcopi non potest Ecclesiam de loco ad locum transferre,
ibid. n. 81. 179
- 4 Vicarius Episcopi habens facultatem conferendi beneficia, potest
ea conferre etiam extra diocesis, in cap. Quod nobis, num. 31.
de Clandest. despons. 38
- 4 Vicario Episcopi jurisdictionis ordinariam dat lex non Episcopo,
ibid. num. 47. 38
- 3 Vicarius præcedendo à loco Vicarius animo non redeundus, etiam
per officium veniunt, in c. Præsentia, n. 10. de Testib. 154
- 3 Vicarius Episcopi habens speciale mandatum ad conferendum be-
neficia, potest ea conferre etiam extra diocesis, ibid. n. 11. 154
- 3 Nisi per abfentem extra diocesis Vicarius capere valeat, ibidem
num. 13. 154
- 1 Vicarius generalis habens mandatum generale in forma potest ab-
fente Episcopo super interdictis dispensare, in cap. De eo, c. 115.
de Testib. 154
- 3 Collatum beneficium indubie à Vicario Episcopo potest quando à digne
ubi erat Vicarius, abfcessit, & ad locum illi Canonici ex co-
soluit, an valet, in cap. Præsentia, n. 2. de seq. usque in finem
de Testib. 153
- 3 Collectio beneficiorum non potest demandari ab Episcopo, nisi Vi-
cario generali, ibid. n. 24. 154
- 3 Vicarius Episcopi sine Capitali commissione non confert beneficia,
& tamen insinuat concursus Episcopo imperio, in cap. Illa, n. 33.
Ne sede vacante. 308
- 3 Vicarius Episcopi qualiter dicatur habere dimissionem, licet non sit
perpetuus, in cap. Ut illi, n. 17. de Probis. 454
- 3 Vicarius Episcopi, qui in conventu Parochialis vacantis magis ido-
neum elegit, an possit Parochiale eidem conferre vigore gene-
ralis mandati, in c. Ex frequentibus, n. 22. de Instit. 180
- 3 Vicarius Episcopi sine speciali mandato non potest facere collatio-
nes voluntarias, ibid. n. 4. 180
- 3 Sed necessarius potest, ibid. n. 5. 180
- 7 Vicarius, cui data est potestas ab Episcopo conferendi beneficia, po-
test conferre etiam Curatam, in c. Mandato, n. 36. de Simon. 63
- 1 Vicarius in causa mensæ Episcopalis, si recusat ut suspensus, di-
tue et adjuvatus, non autem Conservator, in cap. Noli, n. 1.
& 15. de elect. 264
- 1 Vicarius Episcopi hypochthesi immemorabili consuetudine an possit
procedere contra laicos in causa mensæ Episcopalis ad instan-
tiam Procuratoris fiscali, ibidem num. 24. & seq. usque in finem.
164
- 1 Vicarius, & Episcopi non est idem tribunal in materia revocationis,
ibid. num. 30. 265
- 3 Vicarius Episcopi, & Vicarius Capitali sede vacante absolvent ab
excommunicatione Canonici, si levius sit percussio, in cap. Per-
venit, n. 16. de sent. excomm. 129
- 3 Vicarij jurisdictione an expret Episcopo ab hostibus capto, in c. Per
tas, n. 1. de Simonia. 53
- 1 Vicarius Episcopi an possit sine speciali mandato procedere in illis
casibus, in quibus et Concilio Tridentino tribuitur Episcopo
facultas iniquos sedit Apostolicæ Delegato, in cap. Quotiam,
num. 4. de Offic. Deleg. 530
- 3 Et an Episcopo p. h. supponendi facultatem Vicario suo speciali-
ter subdelegare, ibid. n. 5. 530
- 1 Distinguitur, ibid. & num. seq. usque in finem. 530
- 3 Quod si Episcopo tribuatur facultas in his, quæ jure ordinario ei
competebant ante Concilium, ibid. n. 6. 530
- 3 Et quod in his, quæ Episcopo non competebant, ibidem num.
7. 530
- 3 Et quod si Episcopo jubetur procedere per dictum taxatorem
maior, vel minus, ibid. n. 17. & 23. & 40. 530

- 1 In Vicariis *generalem* non *transit facultas*, qua competet Episcopo de jurisdictione, ibid. n. 10. 310
 2 Delegatus facta Vicarii non *transit* in Episcopum, ibid. n. 14. 310
 3 Vicarii & Episcopi *unum* esse *tribunal* in *jurisdictione ordinaria*, *secus* in *delegata*, ibid. n. 17. 310
 4 Vicarii non possunt Episcopos in *subdelegare*, in quibus *indulgentia* Episcopis censetur, ibid. n. 18. & 19. 310
 5 Vicarius Episcopi an possit sine *speciali commissione* explicari *infrascriptis*, ibid. n. 19. 310
 6 Abbas compellere ad *lectionem sacre Scripturæ*, ibid. n. 19. 310
 7 Procedere contra *Regulam prædicantis hereses*, ibid. n. 20. 310
 8 Vicarius in *Parochialibus deputare ab omnibus Rectoribus*, ibidem *num. 21*. 310
 9 Regulari *extra claustra* *damna* *punire*, ibid. n. 22. 310
 10 Cognoscere de *obsecratione*, vel *subsecutione* *gratia absolutionis*, vel *remissionis peccati* à Sede *Apostolica obtemperare*, ibidem *num. 23*. 310
 11 Excessus *privilegiarum* *corrigere*, ibid. *num. 24*. 310
 12 Tertium *patrum* *fructum* *probandarum*, & *indignatum* in *distributione* *conferre*, ibid. n. 25. 310
 13 Parochos *cogere* ad *Conquassationem* *sibi adjuugendam*, & *novas Parochias* *erigere*, ibid. n. 26. 310
 14 Visitare *Monasteria* *beneficia* *commendata*, *Hospitalia*, *Conversarum* *monachorum*, & *alia pia loca*, ibid. n. 27. & 30. 310
 15 Exequi *decretum* de *observandis* & *evitandis* in *celebratione Missæ*, ibid. *num. 28*. 311
 16 Cognoscere de *obsecratione*, & *subsecutione* *Apostolicarum dispensationum*, ibid. n. 29. 311
 17 Notare *impedimenta* ad *officio suscipiendum*, ibid. n. 31. 311
 18 Visitare *Ecclesias extempus*, vel *nullius diocesis*, ibid. *num. 32*. & 30. 311
 19 Clausuram *Monasteriorum* *Monialium* *refirmare*, & *conservare*, & *gubernare* *Monasteria* *Monialium* *Sedi Apostolicæ* *immediatè* *subiecta*, ibid. n. 36. 311
 20 Cognoscere de *subsecutione uniuersum* à *quadragesima annis* *citra* *ad Ecclesiam* *jurisdictionem* *subiectam*, ibid. n. 39. 311
 21 Clericos *consecratos* à *beneficiorum administratione* *suspendere*, & *beneficia* *privare*, ibid. n. 38. 311
 22 Vicar. in Episcopi an *consecratus* *subiecta*, *Monasteria* *Regularium* in *Congregatione* *non reducta*, ibid. n. 39. 311
 23 Vicarius Episcopi, & *Capituli* *sede vacante* an possint *decretis* *excommunicationis* *ad finem* *reuelationis*, ibid. *num. 40*. & *num. 40*. 312
 24 Vicarius *generalis* Episcopi, & *Capitulum* *sede vacante* in his quæ *pertinent* ad *jurisdictionem* *non compertur* Episcopo *pate aliquo* *speciali*, *conueniente* Episcopi *appellatione*, ibid. n. 41. 312
 25 Vicari potestas an *extingatur* *extincta* *potestate* *principalis* *Praelati*, in cap. *Expositi*, n. 2. de *Præben.* 148

Vicarius Papa.

- 1 Vicarius Papa ad *vicarij deputati officium* *dura* *sede vacante*, *cum* *eius jurisdictione* *per ordinem*, in cap. *Cum olim*, n. 6. de *major. & obedien.* 619
 2 Vicarius Urbis non *cognoscit* de *causis* *sub titulis* *Cathedralium*, in cap. *Hic quæ*, *num. 9*. de *major. & obed.* 618

Vicarius perpetuus.

- 1 Vicarius perpetuus dicitur *Curator*, & *Pastor animarum*, in cap. *Ex parte*, n. 6. de *Cleric. non resident.* 46
 2 Vicarius perpetuus in *Ecclesiis Cathedralibus* *sine* *ad praesentationem* *Capituli*, & *in institutionem* *Episcopi*, in c. *Cum Ecclesia* *Vulturnensis*, n. 19. de *Cleric.* 282
 3 Et *quod* in *vicariis* *Vicaria* à *Pio V. instituta* in *totidem* *Urbe* *Babilonis*, ibid. n. 18. 282
 4 Vicarij perpetui *consequuntur ordinari*, & *Ecclesiæ* *deservire* *per substitutionem* *preuentionum*, & *Vicariatum*, in cap. *Ex parte*, *num. 1*. de *Off. Vicar.* 518
 5 Vicarij perpetui *teneantur* ad *residendum* *sicut* *Parochi* *incalzati*, ibid. *num. 2*. 518
 6 Vicarius perpetuus *teneatur* *habitare* in *domo* *Parochialis Ecclesiæ*, & in *opus* *definitum* *in alia* & *sequeunda* *infra* *limites* *Parochiæ*, ibid. *num. 3*. 518
 7 Vicarius perpetuus *teneatur* *se facere* in *Presbyterium ordinari*, *sicut* *Rector* *principalis*, ibid. n. 5. & 27. 510
 8 Vicarij perpetui *habent* *curam* *animarum*, ibid. *num. 7*. 519
 9 Et *in* *ita* *habent* *locum* *cura* *de pluribus* *incomposibilitatem*, de *acta.* & *promotione* *ad Sacerdotium*, ibid. n. 8. 519
 10 Vicarij perpetui *inducti* *sunt* in *Parochialibus* *omnis* *Capituli*, *Collegij*, *Monasterij*, & *pau locis*, ibid. n. 11. 519
 11 Vicarij perpetui, in *quos* *rota* *cura* *animarum* *regenda* *est*, *habent* *curam* *tam* *in* *habitu*, *quàm* *in* *exercitio*, ibid. n. 19. 520
 12 Item *habent* *verum* *titulum*, ibid. n. 20. 520
 13 Vicarij perpetui *consequuntur* *appellationem*, ibid. n. 21. 520
 14 Vicarij perpetui *comprehenduntur* in *Extirpatione*, *Execrabilis*, & *est* *incompossibilitas* *cum* *alia* *simili* *Vicaria*, vel *beneficio* *Curato*, ibid. *num. 22*. 520
 15 Vicarij perpetui *consequuntur* *indultum* in *Clem. Sextæ*, de *Religiosis*, ibid. *num. 24*. 520
 16 Vicarij perpetui *teneantur* in *sua* *ratione* *suscipere* *Ordinem* *Presbyteratus*, ibid. *num. 25*. 520

- 1 Regula de *annali*, & de *idiotam* *habet* *locum* in *Vicariis* *perpetuis*, ibid. n. 26. & 27. 520
 2 Episcopus non potest *dispensare* *cum* *Vicariis* *perpetuis* *super* *actibus*, ibid. *num. 27*. 520
 3 Vicarij perpetui *privati* non possunt *abique* *legitima causa*, ibid. *num. 28*. 520
 4 Vicarius perpetuus *fundat* *inonem* *secum* *super* *decimis*, ibid. *num. 29*. 520
 5 Vicarius *Ecclesiæ* *in* *die* *possi* *Rector* *Ecclesiæ*, ibid. n. 31. 520
 6 Vicarij perpetui *utiliter* *consilium* in *Ecclesiis* *Parochialibus*, & *Collegiatis* *habent* *curam* *animarum* *habentibus*, ibid. n. 37. 520
 7 Vicarij perpetui an *sine* *consensu* in *Monasterijs* *curam* *animarum* *habentibus*, ibid. n. 36. 521
 8 Vicarij perpetui *constitui* non possunt *sine* *erectione* *tituli* *vicarij*, in cap. *Ad audientiam*, *§* *Item*, n. 100. de *Rector.* 183
 9 Vicarij perpetui *seculari* *decurant* *potestati* *ab Episcopo* in *Parochialibus* *unitis* *etiam* *Monasterijs* *Canonice* *Regularium* *cum* *Consilio* *Tridentino*, in cap. *Quod* *Detestorem*, *num. 14*. de *Stat. Monach.* 473
 10 Vicarij *duos* *perpetuos* in *parochiali* Episcopo *erigere* non possunt *ex eo* *quod* *populus* *fit* *valde* *multoties*, in c. *Ad audientiam*, *§* *Item*, *num. 27*. de *Eccle. adu.* 695
 11 In Vicarium *perpetuum* S. Petri *de urbe* *translatum* *est* *solum* *cura* *etiam* *ex* *capitulo* *privati* *ad Capitulum*, *cura* *vero* *habuit* *penes* *Capitulum* *remansit*, in cap. *Expositi*, n. 41. de *Præben.* 148
 12 Vicarij potestas an *extingatur* *extincta* *potestate* *principalis* *Praelati*, ibid. n. 38. & 40. 148
 13 Vicarij *restituendi* *authoritas* *est* *penes* *Episcopum* *6* *sunt* *perpetui*, *sed* *6* *temporales*, *est* *penes* *Curatos*, & *Vicarios* *perpetuos*, in c. *Consulentiensis*, n. 11. de *Cler. apor.* 164
 14 Vicarij *Parochi* *potest* *audire* *Constitutiones* *Parochianorum* *etiam* *extra* *Parochiam*, in cap. *Quod* *nobis*, *num. 47*. de *Clandest. desponsat.* 36
 15 Vicarij *perpetui*, & *Rectores* *à pari* *procedunt* *quoad* *repellendum* *filios* *à* *beneficiis* *parentum*, in c. *Consuetum*, *num. 22*. de *fil. Presby.* 424
 16 Vicarij perpetui *ius* *habet* in *Ecclesiis*, & *sine* *causa* *removeri* *non* *potest*, ibid. n. 21. 424
 17 Item *pro* *Rectoribus* *habent*, & *sicut* *Rector* *dictum* *incipiunt*, ibid. *num. 24*. 424
 18 Vicarij perpetui, & *Rectores* *eandem* *curam* *habent* in *solidum*, ibid. *num. 27*. 424
 19 Vicarij *perpetui* qui *sunt*, in c. *G. Perpetuus*, *num. 3*. de *sede Infrum.* 161
 20 Vicarij *perpetui* non possunt *conferre* *ad vicariam* *sine* *potestati* *agere*, & *conueniri*, ibid. *num. 6*. 161

Vicarius Regularis.

- 1 Vicarij *perpetui*, seu *Vicarij* *deputati* à *Proposito generali*, an possint *ad epus* *notum* *amoveri*, in c. *Nullus*, *num. 9*. de *Cleric.* 221
 2 Vicarij, seu *Præbendarii* in *locum* *Procuratoris*, *aut* *Guardianorum* *defunctorum*, vel *absentium* *de re* *non aguntur* à *Capitulo*, *deputantur* à *Provinciis*, ibid. n. 6. 221

Vicarius specialis.

- 1 Vicarij *specialis* quos *dilectus* *ad hunc* *est* *major* *generalis*, in c. *Officiis*, *num. 1*. de *Posuit*, & *10* *mult.* 307

Vicarius temporalis.

- 1 Vicarij *amovibiles* an *aguntur* *est* *penes* *deputatum*, in cap. *Ecclesiis*, n. 27. de *Capit. Monach.* 101
 2 Vicarij *temporales* *inducti* *possunt* à *Capitulo* in *Parochialibus* *sine* *pieno* *iure* *subiecti*, in c. *Ex parte*, n. 12. de *Off. Vicar.* 519
 3 Vicarij *temporales* non possunt *conferre* *ad vicariam* *ad agendum*, *sicut* *possunt* *perpetui* *pro* *paribus* *sine*, ibid. n. 30. 520
 4 Vicarij *amovibiles* in *comprehenduntur* in *dispositione* *de* *Vicariis* *perpetuis*, ibid. *num. 22*. 520
 5 Vicarij *temporales* non habent *titulum*, ibid. n. 31. 520
 6 Vicarij *amovibiles* *potest* *curam* *animarum* *est* *penes* *Rectores*, in cap. *Cum* *jam* *audiam*, n. 40. de *Præben.* 99
 7 Vicarij *amovibiles* *deputati* *agunt* *curam* *est* *penes* *deputatum*, *sed* *6* *deputatus* *fit* *secularis*, & *secus* *6* *Regularis*, in cap. *Quod* *Detestorem*, n. 2. de *Stat. Monach.* 472
 8 Vicarij *temporarii* *Parochi* *est* *Ordinariis*, in cap. *Quod* *nobis*, n. 2. de *Clandest. desponsat.* 34
 9 Vicarij *instructi* *authoritas* *est* *penes* *Episcopum* *6* *sunt* *perpetui*, *sed* *6* *temporales*, *est* *penes* *Curatos*, & *Vicarios* *perpetuos*, in cap. *Consulentiensis*, n. 11. de *Cler. apor.* 164
 10 Vicarij *Parochi* *potest* *audire* *Constitutiones* *Parochianorum* *etiam* *extra* *Parochiam*, in cap. *Quod* *nobis*, *num. 47*. de *Clandest. desponsat.* 36
 11 Vicarij *temporales* in *Ecclesiis* *curata*, & *seculari* *possunt* *sine* *causa* *amoveri*, in c. *Cum* *ad* *Monasterium*, n. 3. de *Stat. Monach.* 478
 12 Vicarij *amovibiles* à *Capitulo* *deputati* *pro* *exercitio* *curæ*, & *ad* *Ordinatio* *approbati* *possunt* *amoveri* *ad* *notum* *Capitulum*, in c. *Ex parte*, n. 12. de *Off. Vicar.* 519
 13 Vicarij *temporales* non possunt *conferre* *ad vicariam*, in cap. *Quod* *nobis*, n. 2. de *Clandest. desponsat.* 36

- 4 VICES suas qui committit, censetur in totum committere, in cap. Quod nobis, n. 9. de Claudi. deponit. 34
- 5 VICTUALIA curantur distributione quotidiana, in cap. De ceteris, n. 7. de Cler. non resid. 39
- 6 Vicualia, seu manutia magis dantur Regularibus ratione sui vidui, quorum prebende est in his solis consistebat, in cap. Ad sustentiam, n. 12. de Cler. non resid. 61
- 7 *Videbitur* verbum refertur ad arbitrium boni viri, in cap. Cui dis- lectus, n. 6. de Confessio. 129
- 8 *Videatur* verbum in legalitate est expressum veritatis, in c. De ca- tetro, n. 2. de homicid. 127
- 9 Doctor respondens per verbum, *Videatur*, intelligitur affirmative respondere, ibid. n. 3. 128
- 10 Medicus similiter per verbum, *Videatur*, affirmat, ibid. n. 4. 128
- 11 Iudex quique pronuntians per verbum, *Videatur*, affirmat, ibid. n. 7. 128
- 12 Testis deponens per verbum, *Videatur*, an, & quando probet, ibid. num. 6. 128
- 13 VIDUA an possit eligi in Abbatiam, in c. Cui sit, n. 31. de Con- vers. Conjugat. 437
- 14 Vidua esse non potest qui virum non habuit, in cap. Quatuor, n. 14. de Translat. 124
- 15 Viduarum, & miserabilium personarum causis sine qualitate pau- peritatis contra laicos non pertinent ad Ecclesiam principaliter, sed secundario, in cap. Significantes, num. 2. & 64. de Offic. Deleg. 337
- 16 Vidua dicitur non tantum cuius maritus est mortuus, sed etiam que virum non habuit, ibid. n. 27. 339
- 17 Item illa, que virum habet mortuum vel proscriptum, aut damnatum ad perpetuum carcerem, ibid. n. 28. 339
- 18 Vidua, pupillus, orphanus, & consimiles an sint miserabiles per- sonae si divites sint, ibid. n. 35. & seq. n. 48. ad n. 58. 339
- 19 Vidua, & pupillus non sunt pauperes in unica, C. quando im- pet. inter pupill. & vid. nisi sine paupertate, ibid. n. 36. & seq. 340
- 20 Contrarium, num. 43. 340
- 21 Viduarum, pupillorum, & orphanorum causas audit Ecclesia non- pligenter Iudice seculari, etiam si divites sint, ibid. n. 41. 340
- 22 Causa Viduarum, aliarumque miserabilium personarum si sine paupertate principaliter, & immediate ad Ecclesiam pertinent, ibid. n. 40. & 40. 341
- 23 Etiam si causa casum oppressionis, & negligentia Iudicum secularium, n. 41. 341
- 24 Causa Viduarum, pupillorum, & aliarum miserabilium persona- rum, que pauperes non sunt, personaliter ad Ecclesiam non spec- tant, ibid. n. 40. Sed secundario, n. 47. & 48. 342
- 25 Nisi quod protectionem, & defensionem, ibid. n. 47. & 48. 342
- 26 Vidua potest velum professionis accipere à Presbytero, vel à Epi- scopo, non sibi imponere, in c. Vidua, n. 5. de Regal. 344
- 27 VIDUA dicitur Ecclesia habens Prelatum in usum, in c. Quia divestitur, n. 19. de Consecr. Praeben. 193
- 28 Vide in ver. *Ecclesia communis*.
- 29 VIENNENSIS Concilii tractatus ad claustrum Joannis Andreæ, in cap. Ex parte, n. 14. de Capell. Monach. 107
- 30 VIGILAE omnium Apostolorum sunt in precepto praecepto vigiliis Apostolorum Jacobo, & Philippo, & Joannis Evangelistae, in c. Consuetum, n. 1. de observ. xpi. 612
- 31 Nec valet coteraria constructio Gallicana, ibid. n. 1. 612
- 32 Vigilia nocturnae que sunt, & quot, & quibus temporibus dicantur, in cap. Presbyteri, n. 11. de observ. Missar. 573
- 33 VILLAE appellatio quandoque venit civitas, in cap. Venerabilis, n. 73. de Consib. 551
- 34 Villa proprie quid sit, ibid. n. 8. 551
- 35 Villa est quid universale, in c. Ex litteris, num. 4. 23. 17. & 38. de Jurapat. 516
- 36 VINCENTIUS profundissima scientia Pater dictus à Joanne An- dreæ, in cap. Cui veniens, n. 73. de Judiciali. 117
- 37 VINDICTAE ratio certis in oculis criminibus, in cap. Ex tenore, n. 10. de Tempore. Ordin. 359
- 38 VINUM habere in proprio scandalum si peccatum, in c. A crapi- la, n. 18. de vit. & honest. Cler. 6
- 39 In VINO veritas, in cap. Audivimus, num. 4. & 45. de Reliq. & ve- ner. Sancti. 604
- 40 Vide in ver. *Ebrietas*.
- 41 VIOLANS libertatem Ecclesiasticam vel immunitatem Eccle- siarum, ibid. n. 1. 604
- 42 Vide in ver. *Libertas Ecclesiastica*.
- 43 Et in ver. *Immunitas Ecclesiastica*.
- 44 VIOLENTIA in Clericis persequitur etiam circa iniectionem manuum, seu corporalem linum, quod pluribus exemplis ostenditur, in cap. Nuper, n. 8. de sentent. excomm. 344
- 45 Violentum est cuius principium est extra nihil continere vim pal- sio, in c. Sacerdos, de his que vi met. caus. n. 6. 683
- 46 Violentum aliud est simpliciter, aliud mixtum, ibid. n. 23. 683
- 47 Violentum mixtum est voluntarium simpliciter, in voluntarium se- cundum quid, ibid. n. 24. 683
- 48 Violentia corporum in ipsa est, quae recitum, in c. Cui pro causa, n. 10. de sent. excomm. 338
- 49 VIRI iure praesumptione quae ad sexagesimum annum possunt progrediri, ideoque ante eam aetatem non carent suspitione in- continentiae, in c. Cui sit, n. 65. de Convers. Conjugat. 438
- 50 Nisi contrarium appareat, in quo Iudicis arbitrium versabitur, ibid. num. 66. 439
- 51 Virorum exempla, qui post octagesimum annum liberos procre- *Ergant Reperto*.

- 52 runt, in cap. Cui sit, n. 67. de Convers. Conjugat. 439
- 53 Vit & mulier per copulam fornicariam non efficiuntur una caro, in cap. Ex publico, num. 3. de Convers. Conjugat. 449
- 54 Vir, & uxor non iudicantur ad impiam, in cap. Ex litteris, n. 17. de Divorcio. 97
- 55 Vir, cuius uxor duodecim annis major Monasterium ingressa habet Regularium suscipere, expectare debet donec omnis probatio- nis labor, & professio sit emissa, in c. Ad Apostolicam, num. 4. de Regal. 333
- 56 VIRGILII, & Iovis verbarum quia potest, & custodit causa in vincu- lis pecti, in c. Ad audientiam, n. 9. de Homicid. 112
- 57 VIRGINITAS est voti, non precepti, in c. Tuz littera, n. 31. & 31. de Cler. persul. promot. 202
- 58 Virginalis pudoris non est maritus eligere, sed Iudicium parentum expectare, in c. Tuz, n. 12. de despons. impub. 13
- 59 Virginitas illos perdit etiam per vim attrahentem in foemina, in cap. Sacerdos, n. 10. de his que vi met. caus. 683
- 60 Secus in masculo, ibid. n. 11. 683
- 61 Vtu quocunque, in cap. Sacerdos, num. 8. 17. & 19. de his que vi met. caus. 683
- 62 Vis praecisa impedit consummationem matrimonii tam spiritua- lis, quam carnalis, in cap. Ex publico, num. 31. de Convers. Conjugat. 449
- 63 VIM vi repellere licet cum moderamine inculpate tutele, in quo consistit huiusmodi moderamen, in cap. Interdicta, num. 39. de Homicid. 139

Visitatio, communis.

- 1 Visitatio Prelati curam animarum habentis est de iure divino, in c. Ex parte, n. 19. de Clero, non resid. 46
- 2 Visitatoria sua quis sit, in cap. Dilectus, il primu, num. 17. de Rescriptis. 190
- 3 Visitatio, & correctio fit ad penitentiam, & extra formam iudicii, ibid. n. 31. 40. & 42. 190
- 4 Episcopus in visitatione non potest imponere penas ordinarias, sed eas tantum, quae morum correctionem efficiunt, ibid. num. 44. 191
- 5 Vide in ver. *Visitatorius populus*.
- 6 Ecclesia eadem à pluribus visitari potest, in cap. Nullus, num. 30. de Paroch. 106
- 7 Visitacionem non licet Episcopo alteri demandare nisi sacris legi- bus impedit, in c. Procurationes, n. 7. de Cens. 147
- 8 Visitacionem omnium scopus qua sit, ibid. n. 21. 148
- 9 Visitacionem prohibent Ordinarium à Papa dei speciale privilegium, in cap. Soudisti, n. 1. de off. Legat. 145
- 10 Jure visitandi est publicum utiatur, & autoritate, & ideo impres- cribibile, in c. Venerabilis, n. 23. de Consib. 551
- 11 Visitans Episcopus Monasterium non introducit Seculares, sed duos, vel tres Canonicos suos quos aliquot Religiosos, in cap. Ex iusta, n. 1. de off. ordin. 598

Visitatio Capituli exempti.

- 1 Episcopus in visitatione Capituli exempti potest sine adjunctis po- nantur, sed non penam ordinari, in c. Dilectus, il secundus, n. 41. de Rescriptis. 191
- 2 Capitula exempta Cathedralium, & Collegiarum Ecclesiarum nequeant ab Episcopo visitari nisi per seipsum, in c. Procurationes, n. 11. de Consib. 147
- 3 In visitatione Capituli Cathedralis praecipue Regularis Episcopus potest secum habere tres Clericos, quorum unus sit Religiosus, item Notarium, qui sit Clericus, in cap. Ut iuxta, n. 10. & 33. de off. ordin. 199
- 4 Visitans Episcopus Capitulum sui Cathedralis vigore Concilii Tri- dentini scilicet, cap. An teneatur sibi adungere aliquem etiam Canonicum, ibid. num. 37. 194
- 5 Vide in ver. *Capituli*, & *Capitularium excessus*.
- 6 Episcopus in visitatione sui Cathedralis an teneatur sibi adungere aliquos eisdem Ecclesiae Canonicos, in cap. Cum venerabilis, num. 4. de Consib. 147
- 7 Episcopus in visitatione Capituli sui Cathedralis potest ad- mittere sibi quos velit adjunctos, eorum causa gremium Capitu- li, ibid. num. 8. 147

Visitatio dioecesis.

- 1 Visitatio facta ab Episcopo in ultima die anni non debet repeti, nec procurator exigi in principio anni sequentis, in cap. Ego N. n. 2. de Jurisjur. 169
- 2 Visitatio dioecesis saltem biennium ab Episcopo facienda est, ibidem num. 79. 171
- 3 Visitatio debet ab Episcopo quam celestissime absolvi, de ipsa tamen cum disceptat, in c. Dilectus, il primo, n. 16. de Rescriptis. 190
- 4 Visitare potest Episcopus Ecclesiam sui dioecesis semel tantum in anno nisi occurrat aliter postulaverit, in c. Consequenter, n. 3. de off. ordin. 183
- 5 Ad visitationem dioecesis absolvendam Concilium Tridentinum nullum tempus praefixit, sed reliquit arbitrio Episcopi absolven- dum, n. 35. 188
- 6 Debet iuxta eam continenter proficui, nec ad extraneos actus de- vertere, ibid. num. 36. 188

- In visitatione an Episcopus possit secum ducere Clericos seculares, in cap. Ut iuxta, n. 4. de off. ordin. 191
In visitatione laici non admittendi, ibid. n. 9. 191
Nec advocati, ibid. n. 6. 191
In visitatione potest Episcopus secum ducere aliquos Religiosos, si ita expediat iudicare, ibid. n. 14. 191
Archiepiscopus in visitatione potest sui opera trium Canonicoz Ecclesie sue, ibid. n. 11. 191
Et quid in Episcopo, ibid. n. 11. & 15. 191
Visitationis licet typus & comprehensio descriptio, in cap. Conquerente, n. 1. de off. ordin. 189
Vide in ver. *Visitatoris potestas*.
Et in ver. *Visitatoris potestas*. 191
Visitatio ab Episcopo desinet tantum in anno et facienda, nisi utilitas, vel necessitas aliud postulet, in c. Cum venerabilis, n. 1. de Cons. 147

Visitationem impediens.

- Excommunicatio lata ab Episcopo in Abbatem, qui cum visitare volentem remitti recipere, & procurare, appellacionem interponit, in valde, in cap. Procuraciones, n. 17. & sepe, ubique in tit. de Cons. 147
Quid si Episcopus sit in quasi possessione visitandi, ibid. n. 1. & 147
Et quid si non sit in eadem quasi possessione, ibid. n. 17. 147
Et quid si de quasi possessione sit dubium, ibid. n. 18. 147
Et quid si Monasterium sit in aliena Diocesi, ibid. n. 19. 147
Et quid si non agatur de visitatione, sed de aliis iuribus Episcopo competentibus, ibid. n. 20. 147
Vel de conservacione corporalis possessionis, ibid. n. 44. 147
Et in hac procedit in his tantum, quia notoria sunt, ibid. n. 47. 147
Episcopus qui excommunicatus exemplum remittens visitari, non est puniendus nisi appareat de illius malitia, vel crassa ignorantia, ibid. num. 37. 147

Visitatio inferiorum Prelatorum.

- Archidiaconi, Decani, & alii inferiores visitari debent per seipso assumpto Notario de consensu Episcopi, in cap. Procuraciones, n. 8. de Cons. 147
Nec possunt visitare per alios etiam in casu legitimi impedimenti, ibid. num. 2. 147
Archidiaconum per alium visitare volenti prohibere potest Episcopus, nisi non obtineat quod ab immemorabili potest alium visitare, ibid. num. 10. 147
Visitatio Luminum.
Vide in ver. *Lumina*.

Visitatio locorum, ac personarum Regularium exemptarum, vel nullius diocesis.

- Ecclesie Regularis nullius diocesis non possunt ab Episcopo visitari, in c. Nullus, n. 33. & 37. de Paroch. 106
Idem in Ecclesia Regulari exempta, ibid. n. 14. 106
Ecclesie Regularis Commendatae subsumt visitationi Episcopi, si tantum sint exemptae, ibid. n. 35. 106
Secus si nullius diocesis, ibid. n. 36. 106
Ecclesie Regularis ex illius diocesis etiam curae non possunt ab Episcopo visitari, ibid. n. 38. 106
Ecclesie Regularis curae, in quibus viget regularis observantia visitari non possunt ab Episcopo pure delegato, sed pure Ordinario tantum, in c. Cum dilectus, n. 23. de Relig. domib. 498
Visitationi vel jurisdictioni Episcopi an, & quando subsumt Ecclesiae exemptae Regularis, in c. Grave, n. 1. de off. ordin. 199
Monasteria in Congregationem non redacta, ibid. n. 11. 199
Monasteria Curata, ibid. n. 14. Parochialis Monasteria unita, & ibid. n. 15. 199
Monasteria non curata, in quibus viget Regularis observantia, ibid. num. 16. 199
Monasteria commendata, ibid. n. 17. 199
Ecclesie Regularis non curatae, nec commendatae, ibid. n. 18. 199
Ecclesie nullius diocesis Regularis, ibid. n. 10. 199
Beneficia Regularia nullius diocesis quoad Seminarium, ibidem num. 20. 199
Regularis personae nullius diocesis, ibid. n. 14. 600
Regularis curati nullius diocesis, ibid. n. 15. 600
Regularis nullius diocesis quoad processiones, ibid. n. 26. 600
Item quoad ordines, & dispensationes, ibid. n. 27. 600
Regularis degentes extra claustra, ibid. n. 31. 600
Apostatae, & excommunicati, ibid. n. 32. 600
Regularis extra claustra in civibus studiis, ibid. n. 33. 600
Regularis degentes intra claustra, ibid. n. 34. 600
Et quando censentur intra claustra degere, ibid. n. 35. 601
Visitari an possint iure ordinario Monasteria curata, & seculares verò Ecclesiae pure delegato, in cap. Cum dilectus, n. 20. de Relig. domib. 499
Episcopus visitans Ecclesiam monasterio Cassinensi unitam an sit admittendus ad visitacionem plearum, ibid. n. 46. 499
Visitare potest Episcopus de pure communi Monasteria Regularia, sicut Ecclesiae seculares, in cap. Ut iuxta, num. 2. de off. ordin. 191

Vide in ver. *Exempti*.

Et in ver. *Nullius diocesis*.

- Ecclesia eadem à pluribus visitari potest in cap. Nullus, num. 39. de Paroch. 106
Visitationi non Episcopi subsumt loca in quibus inferior eaque utramque jurisdictionem, nisi eadem Episcopus majorem in illis auctoritatem exerceat, in c. Cum olim, n. 39. de Præfere. 180
Visitatio censetur facta pure Ordinario quando licet non possit pure delegari, in c. Cum dilectus, n. 23. de Relig. domib. 499
Episcopus visitans loca exempta, vel nullius diocesis in viam Congreg. Tridentini an possit causas ordinarias cognoscere, ac diffinire, in c. Dilectus, n. primo, n. 26. ubique in fin. de Receptis. 190
Episcopus extra visitacionem nullam habet jurisdictionem in locis nullius diocesis, ibid. n. 1. 190
Episcopus in visitatione Ecclesiae exemptae non debet ad specialem inquisitionem descendere, nec sententias ferre, ibid. n. 46. 191

Visitatio Monialium.

- In visitatione Monialium strari debet Clem. Attendentes, de Stat. Monach. in visitatione Capituli Cathedralis Extravag. debent, de off. ordin. in alia visitacionibus, cap. Ut iuxta, de off. ordin. in tit. cap. Ut iuxta, n. 17. & 33. 191
Distinctio ista quoad nomen, & qualiter conprehensum, quas Episcopus potest fecit ducere in visitatione Monialium, & in alia visitacionibus, ibid. n. 17. 191
In visitatione Monialium Monasterium Episcopus potest secum ducere Clericos Regularis, ibid. n. 22. 191
Et quid de laicis, ibid. num. 23. 191
Et quid de Religiosis, ibid. n. 24. & 35. 191
In visitatione Episcopus de Religiosis, & Clericis secularibus potest secum ducere, quae exparte iudicaverit, ibid. n. 25. 191
Visitatores Monasteriorum Monialium quos, & quales personas possunt secum inducere, ibid. n. 6. 191
Visitatio Monasterium Monialium si procedat ultra odo personarum à iure preceptis an Monialis possit propria auctoritate omnes exire, an verò illas tantum, quae sunt ultra numerum, ibid. n. 26. 191
Visitatores qui intra septem Monasteria Monialium introdunt cum ultra odo personis, includunt in penam Constitutionis Gregorii XIII. ibid. num. 30. 191
Bulla Gregorii XIII. an restringat numerum personarum quas visitatores de iure possunt secum ducere intra claustra Monialium, ibid. num. 31. 191

Vide in ver. *Monasterium Monialium*.

Visitatio locorum, ac personarum Sacularium exemptarum, vel nullius diocesis.

- Visitationi, vel jurisdictioni Episcopi an, & quando subsumt Ecclesiae seculares exemptae, in c. Grave, n. 1. de off. ordin. 199
Ecclesiae seculares nullius diocesis, ibid. n. 21. 600
Personae seculares nullius diocesis, ibid. n. 22. 600
Clerici nullius diocesis quoad processiones, ibid. n. 23. 600
Personae seculares exemptae curam animarum exerceant, ibid. num. 24. 600
Aut non exerceant, ibid. n. 25. 600
Sculares exempti privilegium personalia, vel localia, & Capitula Cathedralium, ibid. n. 30. 600
Personae seculares extra claustra dependent, ibid. n. 36. 600
Visitare potest Episcopus promissus ut Sedes Apostolica delegavit Ecclesiae nullius diocesis seculares, non autem Regularis, in c. Cum dilectus, n. 33. de Relig. domib. 498
Visitatio censetur facta pure ordinario, quando licet non possit pure delegari, ibid. n. 34. 499
Visitari possunt ab Episcopo Ecclesiae seculares, sicut etiam curatae, & Monasteria dependentes, vel unitae, sed pure delegatum tantum, ibid. n. 41. 499
Idque expressit ab Episcopo declarandum, ibid. 499
Vide in ver. *Exempti*.
Et in ver. *Nullius diocesis*.

Visitatio quoad Procuracionem.

- Manera etiam sponte oblata in Visitacione incipimus maledictionem incurrit qui non liberantur, nisi duplum restituant, in cap. Procuraciones, n. 14. de Cons. 148
Procuratio non debetur Visitatori, qui vadit pro causa expulsiōis, in cap. Dilectus, n. primo, n. 41. de Receptis. 191
Vide in ver. *Procurator*.

Visitator Apostolicus.

- Visitator generaliter datus à Papa potest Clericis beneficia privare propter eorum graves, & manifestos excessus, in c. Discreti, n. 1. de Receptis. 189
Si hoc habeat ex brevis delegationi, aliis secus, ibid. num. 15. & 16. 189
Visitatores generales potest inquirere, & referre, sed non privare, ibid. n. 18. 189
Visitator datus à Papa censetur datus ad corrigendum, ibidem num. 21. 189

3 *Visitor Ecclesie vacantis non conficit beneficia nisi sit datus a Papa, in c. Illa, n. 31. Ne Sede vacante.* 209

Visitatoris comitatus.

1 *Visitans Episcopos Monasterium non introductu secularis, sed duos, vel tres Canonicos sive cum aliquot Religiosis, in cap. Auctoritate, n. 1. de Offic. Ordinarii.* 194

1 *Visitator potest maiorem numerum personarum adhibere dum ad locum visitationis accedit, quàm in actu ipsius visitationis, ibid. num. 13.* 191

3 *Visitatores conventui esse debent modoque equis, simulque in c. Procuratoribus, n. 1. de Confess.* 147

3 *Nec vester ut terratur equorum eis debeatur, sed tantummodo oritur pro Equis, ibid.* 147

3 *Nec si equi moriantur, possint alios emere, aut expensas iumentis recuperare, ibid. n. 17.* 147

Vide in ver. Visitatio Monasterii.

Visitatoris potestas.

1 *Episcopus in visitatione inquirere potest modum de rebus scandalosis, & publicis, sed etiam secretis, in cap. Permissum, n. 2. de Offic. Ordinarii.* 150

1 *Episcopus in visitatione non potest imponere poenitentias ordinarias, sed eas tantum, quæ morum correctionem respiciunt, in c. Dilectus, in secundo, de Rescriptis, n. 44.* 191

1 *Causæ ordinariæ extra visitationem non sunt cognoscendæ, ibid. num. 45.* 191

1 *Visitator, & Talem conferentia potestate, per quam adus susciunt, ibid. n. 17.* 189

1 *Visitator potest à beneficiis suspendere, ibid. num. 23. & sequens.* 190

1 *Visitator an possit contra certumque ad portam privationis procedere, ibid. num. 25.* 190

Vide in ver. Visitatio Apostolicæ.

1 *Visitatores licet procedant sine strepitu, & figura iudicii, tamen legitima defensionis semper sive salva, ibid. num. 33.* 190

1 *Visitatores Regularium officium est abique iudicio sine strepitu intendere Regulari disciplinæ, & reformationi Ordinis, ibidem num. 41.* 190

1 *Visitator inquiri de his, quæ secreto denunciantur, in cap. Ut iuxta, n. 7. de Offic. Ordinarii.* 191

Vide in ver. Visitatio Diocesis.

Visitatoris recusatio.

1 *Visitator non potest recusari nisi iudicialiter procedat, vel modum excedat in corrigendo, in cap. Consequenter, num. 37. de Offic. Ordinarii.* 188

1 *VITA in calore sita est, in cap. Cum sis, num. 35. de Convers. Coniugatis.* 417

1 *Vivere presumitur qui non probatur mortuus post annum centesimo, ibid. n. 9.* 418

1 *Vitæ Prælati an sit facienda præferenda, in cap. Cum in cunctis, num. 7. de elect.* 141

1 *Vitæ integritas à puerilibus erroribus requiritur in assumendo ad Dignitatem Episcopalem, ibid. n. 11.* 144

1 *Vita contemplativa an sit præferenda activæ, in cap. Nisi cum priedem, n. 10. de Renunc.* 337

Vide in ver. Religio.

1 *Vita activa est fructuosa, quàm contemplativa, in c. Licet, n. 17. de Regulari.* 392

1 *Vitæ activæ opus duplex, unum derivat ex contemplationis plenitudine, ut predicatio, & doctrina, in cap. Sanc, n. 39. de Regulari.* 356

1 *Et hoc præferat simplici contemplationi, ibid. n. 40.* 356

1 *Aliud totaliter consistit in exteriori occupatione, ut elemosinas dare, & hospites recipere, &c. quæ sunt minores operibus contemplativis, ibid. n. 41.* 356

1 *VITIUM remissio, seu approbatio ex sola communiōe non inducitur nisi data scientia in communicando, in cap. Si aliquando, n. 6. de sententia excomm.* 356

1 *Vitium fuscissimum in beneficio paterno purgatur ex imitatione extraneæ personæ inter patrem, & filium, in c. Ex transmissa, n. 6. de fil. Presbyteri.* 467

1 *Vitæ realia in successione transmittunt, personalia vero transmittunt in singularem succipiente, sed bonè in universalem, ibid. num. 3.* 467

1 *Vitium quodvis ex una radice nascitur, consequens ut una lege tollatur, in cap. Non debet, num. 21. de consangu. & affinit.* 74

1 *Vitium catus vitare debet, quatenus ingrediatur substantiam actus, in c. Super literis, n. 74. de Rescriptis.* 164

1 *VIX quod sit tamens fit, in c. Audivimus, num. 31. de Reliqu. & veter. Sanctorum.* 403

1 *UNA, & eadem personæ potest vires duarum repræsentare, & respectu diversæ qualitatæ, diverso jure censeri, in cap. Postulasti, n. 12. de concess. præben.* 101

1 *Etiam in actibus incompatibilibus, ibid. n. 13.* 101

1 *Una determinatio respiciens plura determinabilia debet ad æqua-*

liter determinare, in cap. Causam, num. 34. de elect.

1 *UNANIMITAS. Sibi dicitur quod sit nemine dissenziente, in cap. Cum Ecclesia, n. 7. de Caus. poss. & propriis.* 110

1 *UNCTIONES in Consecratione Episcoporum non sunt de substantia, sed de solemnitate tantum, in c. Cum vultis, num. 72. de Sacram. Unde.* 419

1 *Ecclesia Græca in ordinationibus, & consecrationibus servare debet unctiones, quas servat Ecclesia Romana, in c. Cum veneris, n. 1. de Sacram.* 419

1 *Unctio exterior, & interior in congruâ se deferunt, ut in interior unctio sit gratia, vel charitas faciemus, Anve conder sit mendosus, & quomodo restituendus ex manifestis Bibliothecæ Vaticanæ, ibid. n. 2.* 443

1 *Unctio in Ordine Presbyteri est de solemnitate tantum, ibid. num. 17.* 443

1 *Unctio extrema, Viaticum, & Penitentia in articulo mortis an possint ministrari à Sacerdote excommunicato, & practice, in cap. Non est vobis, num. 1. & sequens usque in fin. de spirituali.* 19

1 *UNIQUEQUI licet in suo sacre quod rule, damnato nihil in alienum immutat, etiam per hoc alius laudatur, in c. Parentibus, n. 6. de Privilegiis.* 243

1 *Quod intelligitur de iurisdictione per corporalia, ibid. n. 17.* 243

Unio, communio.

1 *Unio æquæ principalis operatur, ut qualibet Ecclesia suas retineat prerogativas, in cap. Cum certum, num. 31. de mixto. & obedi.* 609

1 *Unio spiritualis dicitur incorporatio, quæ acquiritur allogeniti, in c. Recondens, n. 36. de Sacram. Eucharistie.* 468

1 *Unio non prædicatur Episcopis, in casu discessit Ecclesiæ unitæ, in c. De Episcopodicta, n. 29. de Relig. domo.* 486

1 *Unio in dubio præsumitur perpetua, ut facta contemplatione Ecclesiæ, in cap. Extirpanda, §. Qui vero, num. 58. de Præben.* 132

1 *Unire est jurisdictionis Episcopalis, in cap. Sicut unire, num. 16. de excess. Prælatum.* 208

1 *Unio concernit proprietatem beneficii, collatio vero titulum, ibid. num. 20.* 208

1 *Unio est actus omnimodii voluntarius, sed requirit causam utilitatis, vel necessitatis, ibid. n. 21.* 208

1 *Unio in quibus diversæ collationes, ibid. n. 62.* 213

1 *In unionibus, & aliis actibus, quæ sunt authenticæ delegata non requiritur Capituli consensus, in c. Ad audientiam, num. 33. de Ecclesiæ. adific.* 617

1 *Declaratur, ibid. n. 54.* 617

1 *Prærogativa personæ quamvis interdum sit iusta causa dispensandi ad plura incompatibilia, non tamen est iusta causa antequam sit unio beneficiorum alteri, in c. Episcopali, num. 6. de Præben.* 145

1 *Unio incompatibilium ad vitam non est propriè unio, sed magis quædam palliata dispensatio, & reprobanda à Concilio Tridentino, ibid. n. 7.* 145

1 *Uniones sunt ordinis, & restringendæ, ibid. n. 19.* 146

1 *Uniendo facultas credendi non debet deesse ad causam ad correctionem juris communis, ibid. n. 27.* 146

1 *Unio facta ab Ordinario sine causis non valet, ibid. n. 17.* 146

1 *Unio accessoria quæ dicitur, quæ sit illius effectus, in cap. Novit, num. 3. & 8. Ne Sede vacante.* 204

1 *Unio cum quævis sunt species, ibid. num. 4. & num. sequens usque ad num. 12.* 204

1 *In unionibus Ecclesiarum attendendas est error privilegii, ibid. num. 11.* 204

1 *Uniendo facultas non venit in generali dispositione, in cap. Ad audientiam, §. Item, n. 37. de Ecclesiæ. adificand.* 617

1 *Unio quævis sit, in cap. Episcopali, num. 34. de perben.* 148

1 *Unio æquæ principaliter quæ, & illius effectus, in c. Novit, n. 4. & 10. Ne Sede vacante.* 204

Unio derogatio, & suspensio.

1 *Unionibus Papa non consuevit derogare in vacationibus per obitum, sed ex causa resignationis dimittatur, in cap. Sicut unire, n. 27. de excess. Prælat.* 209

1 *Unio de beneficio vivente valet, sed suspenditur si coarctetur illud resignari, & resignationem adveniat per Sedem Apostolicam, ibid. num. 28.* 209

1 *Unio facta Seminariis comprehenditur in clausula suspensiva quæcumque unionum, ibid. d. num. 28.* 209

Unio dignitatem.

1 *Unire potest Episcopus dignitatem curiæ aliam dignitatem, in cap. Sicut unire, n. 53. de excess. Prælat.* 209

1 *Unio Ecclesiarum quod modis fieri possit, in cap. Novit, n. 2. & sequens usque ad n. 12. Ne Sede vacante.* 204

Unio Ecclesiarum exemptarum.

- Unio Ecclesiarum exemptarum cuius auctoritate sit facienda, in c. Sicut unire, n. 1. de excess. Prælat. 107
 Legatus de latere non potest dissolvere uniones factas à Papa de plenitudine potestatis, in cap. Novit, n. 38. Ne sede vacante. 107
 Nec evocatur unio Ecclesiarum exemptarum, quia nec potest aliter uniri, ibid. n. 39. 107
 Vide in ver. *Unio Præbendis Canonialibus.*

Unio Ecclesiarum inferioribus subiectarum.

- Unio an possit Prælati inferiori Ecclesias sibi pleno iure subiacere, in c. Sicut unire, num. 12. & sequens, usque ad num. 19. de excess. Prælat. 107
 Quid si Prælati sit exemptus, ibid. n. 11. 107
 Et quid si in certa parte directio jurisdictionem habeat quasi Episcopalem, ibid. num. 14. & 16. 107
 Et quid si facultatem unendi acquirere prescriptione, vel privilegio, ibid. num. 15. 107

Unio Episcopatum.

- Unio, & subiectio Episcopatum esse soli Papa reservata, in c. Sicut unire, n. 2. de excess. Prælat. 107
 Concilium Provinciale debet examinare quia Cathedralis invicem unire, vel novis prebendis augere expediat, ibidem num. 6. 107
 S. Angeli in Vado, & Caltri Durantis Ecclesie in Cathedralis credere ab Urbano VIII. & aquæ principaliter uniri, in c. Novit, n. 38. Ne sede vacante. 104
 Uniones Cathedralium Ecclesiarum Papa solus potest dissolvere, in d. cap. Novit, n. 34. Na sede vacante. 107
 Vide in ver. *Papa quas Episcopatum uniones.*

Unio Hospitalium.

- Hospitalia Episcopus unire non potest, etiam si debeat in titulum, & in eis nulla exerceatur hospitalitas, in c. Sicut unire, n. 34. de excess. Prælat. 109
 Vide in ver. *Hospitalia.*

Unio mensa Capitulari.

- Unio an possit Episcopus beneficia simplicia mensa Capitulari ob prebendam requiritur in vim Concilii Tridentini, in c. Expositio, n. 14. & 17. de prebend. 146
 Unio beneficii facta ab Episcopo mensa Capitulari etiam de Capituli consensu de iure communis esse ipso iure nulla, ibidem num. 15. 146
 Et ad hoc requiritur auctoritas Papæ, nec sufficit Metropolitanæ, ibid. num. 16. 146
 Unio beneficii simplicium facta ab Episcopo mensa Capitulari an valeat si in Ecclesia nulla sine prebenda distinctæ, sed æquæ massi communis in distributionibus consistens, ibid. n. 18. & sequens, usque ad num. 33. 147
 Vide in ver. *Unio prebendis?*

Unio Monasteriorum.

- Unio seu aggregatio unius Conventus quatenus fieri possit sine auctoritate Papæ, non tam fieri potest multorum Conventionum, vel conventuum, & cap. in cap. Recedentes, num. 47. de Sent. Monachor. 149
 Unio non potest Abbas, vel aliter subijcere Monasterium sibi sine auctoritate Dacerelini etiam de Metropolitanæ consensu, in c. Sicut unire, n. 1. de excess. Prælat. 106
 Episcopus auctoritate propria potest Monasteria sue Diocesis non exempta invicem unire, aut unum alteri subijcere, ibid. num. 4. 107
 Brevarium Camaldulensium, & Montis Corona unionem factam ab Urbano VIII. confirmavit Sanctissimus Dominus Noster Innocentius X. in c. Sane, n. 64. de Regular. 357
 Vide in ver. *Monasterium quod univertum.*
 Religiones diversas, vel Monasteria diversorum Ordinum solus Papa potest unire, et uniones dissolvere, in cap. Novit, num. 41. Ne Sede vacante. 106
 Camali Julensis, & Montis Corona Eremitica univit Urbanus VIII. ibid. n. 40. 106
 Quæ unio ab eis dissolvi non potest, ibid. n. 41. 106
 Regulares de iure facultatem non habent uniendo Ecclesias etiam sine pleno iure subiectas, in c. Reclarum, n. 69. verbi Præterea, Ne Clerici, vel Monachi. 673
 Unio perperam Conventuum eiusdem Religionis in eodem loco existantium quia lege facta fuerit, d. verbi Præterea. 673

Unio Parochialium.

- Unio Parochialis ad ritum non libere obediens quia reaverunt se promovendi facere, & residere in eis, in c. Exprimenda, § Qui verbi, num. 13. de Præben. 118
 Unio potest Episcopus in Concilio Tridentino beneficia curata cum Curato quolibetque sine reservata, in cap. Sicut unire, n. 31. de excess. Prælat. 109
 Et quid si reservata dispositioni, vel ordinationi Apostolicæ, ibid. num. 32. 109
 Uniri non debet Parochialis Ecclesia præbende Canonicali, nisi super sit congrua portio pro Vicario perpetuo, in c. Expositio, num. 8. de Præben. 145
 Unio possunt ab Episcopo de iure communi Parochiales Ecclesie præbendis, vel dignitatibus ob illarum paupertatem, ibid. num. 10. 145
 Secus post Concilium Trid. ibid. num. 11. 145
 Unio autem principaliter Parochialis, cum præbenda, vel dignitate an sit prohibita à Concilio Tridentino, ibid. num. 12. de comm. sequ. usque ad n. 18. 145
 In unione autem principali unus est Rector utriusque beneficii, ibid. num. 14. 146
 Curatus, & Rector Parochialis amovetur quis dicatur, ibid. n. 33. & sequens, usque in fin. 148
 Quid si Parochialis sit annexa præbende Canonicali, ibidem num. 33. 148
 Et quid si sit annexa Capitulo, vel mensa Capitulari, ibid. num. 33. 148
 Et quid si sit assignata certa portio super subditis Parochialis alicui ex Canonici, vel Capitulo, ibid. n. 33. 148
 Cura habitualis in loco animarum an sit penes Canonium, cuius præbende unius est Parochialis, ibid. n. 36. 148
 Vide in ver. *Parochialis quod univertum.*

Unio præbendis Canonialibus.

- Metropolitana Episcopo nolente aut negligente non potest unire beneficia simplicia præbendis Canonialibus, in c. Sicut unire, n. 8. de excess. Prælat. 107
 Unio non possunt beneficia simplicia præbendis Canonialibus Abbates exempti, & jurisdictionem ordinariam quasi Episcopalem habentes, ibid. n. 8. 108
 Unio potest Episcopus beneficia simplicia etiam reservata, vel affecta præbendis Cathedralium, vel Collegiarum Ecclesiarum, ibid. num. 37. 109
 Item Seminario Clericorum, ibid. n. 38. 109
 Et quid post Decretum Clementis VIII. ibid. num. 37. 110
 Præbendis Ecclesie Cathedralis propter illarum paupertatem an sint annexi Capelle reservate ipsorum Presbyteris congrua portione, in c. Expositio, n. 1. de Præben. 145
 Præbendis Canonialibus quas ob causas annexi possint Ecclesie Parochiales, ibid. n. 5. 145
 Præbendarum tenentis in Cathedralibus & Collegiis insignibus, quia ratione Episcopos providere possit ex Concilio Tridentino, ibid. num. 17. 146
 Anne illa unio potest de consensu Capituli aliquos portiones eiusdem Ecclesie, ibid. n. 18. usque ad num. 14. 146
 Unio fieri non potest ab Episcopo portionibus privilegiatis, ibid. num. 30. 147
 Nulla communis, cuius redditus in distributionibus consistunt non succedit loco præbende quo ad effectum unionis, ibid. num. 31. 147
 Vide in ver. *Unio mensa Capitulari.*

Unio de Reservatis, vel devolutis.

- Unio an possit Episcopus beneficia Sedi Apostolicæ reservata, vel affecta, in c. Sicut unire, num. 22. & sequens, usque ad num. 31. de excess. Prælat. 108
 Unio facta ab Episcopo de beneficio reservato, suspenditur donec Papa consulat, & provisus Apostolicus beneficiis dimiserit, ibid. n. 33. 108
 Declaratur, ibid. num. 35. & 36. 109
 Unio non fortiter effectum in preiudicium expectantis, sed in eo in suspensio usque ad illius obitum, vel resignationem, ibid. num. 34. 109
 Quod procedit si gratia expectantis præcedat unionem; sed si unio præcedat gratiam, vel reservationem, collatio Apostolica est nulla, non facta mentione unionis, ibid. n. 37. 109
 Et quid si collatio facta fuerit morte propria, ibid. n. 38. 109
 Unio non potest Episcopus Beneficium reservatum disponere, seu ordinationi Apostolicæ, ibid. n. 39. 109
 Idem in reservato collationi, vel provisioni Papæ, si reservatio sit perpetua, ibid. n. 40. 109
 Unio an possit Episcopus beneficia propter suam negligentiam ad Sedem Apostolicam devolutis, in c. Sicut unire, n. 19. de excess. Prælat. 108
 Vide in ver. *Unio Seminario.*
 Et in ver. *Unio Parochialium.*
 Et in ver. *Unio Præbendis Canonialibus.*

Unionis revocatio.

- 1 Unio ab initio valida, & effectum fortis non rescindit ipso jure, ex eo quod devenit ad casum, id quod incipit non potest, in c. Expandinga, § Qui vero, n. 57. de paroch. 131
- 2 Unione dissoluta Ecclesia unita redit ad primumque naturam, & statum, in quo erat ante unionem, in cap. Novit, num. 43. Ne Sede vacat. 106
- 3 Congregatio Clericorum Doctrinae Christianae unita Religiosis Clericorum Regularium de Somasca, dissoluta unionem, redacta fuit ad antiquum statum secularem, ibid. n. 47. 106

Unio Seminarii.

- 1 Unio Beneficiorum simplicium Diocesis facta Seminario ab Episcopo non valet, in cap. Rotomensi, num. 19. de Stat. Monachor. 467
- 2 Unio facta Seminario comprehendit in clausula suspensiva quancumque unionem, in cap. Sicut unire, num. 18. de excess. Prælator. 109
- 3 Episcopus potest unire beneficia simplicia etiam reservata, vel affecta Seminariis Clericorum, ibid. num. 36. 109
- 4 Et quid si Decretum Clementis VIII. ibid. n. 37. 110
- 5 Cardinalis Episcopus in unire potest Seminario ante vacationem ea beneficia, quæ si ipsa videntur valere, non obstantibus reservationibus ad suam collationem pertinere, ibid. num. 38. usque ad num. 47. 110
- 6 Unire potest Episcopus in vim Concilii Tridentini Seminarii Clericorum beneficia etiam tempore unionis reservata, vel affecta, ibid. num. 39. & 43. 110
- 7 Clementis VIII. decretum de beneficiis affectis Seminariis non intendit expenditur, ibid. n. 40. & sequens. 110
- 8 Cardinalis Synodus habens indolum in Unire potest Seminario beneficia reservationem personalem reservata, vel affecta, non obstante decreto Clementis VIII. ibid. num. 47. & seq. usque ad num. 51. 111
- 9 Litteræ Urbani VIII. declaratorie decreti Clementis VIII. de beneficiis affectis Seminario non uniendo, referuntur, ibid. num. 49. 111
- 10 Unio beneficii litigiosi facta Seminario ad præsentem Concilii Tridentini an sit valida, necne, ibid. 51. 112
- 11 Rota decisio in causa Corduben. super unione beneficii litigiosi resoluta, ibid. n. 58. 112
- 12 Unire an possit Episcopus Seminario beneficia litigiosa, non obstante decreto Clementis VIII. prohibentis fieri unionem de reservata, vel affecta, ibid. num. 64. 113
- 13 Unio Parochie ad alium locum Seminario quovis fuerit valida, tamen est dissoluta ubi rediit parochianorum, in c. Extrinsecus, n. 5. & seq. verbo, n. 9. p. de Præbend. 131
- 14 Vide in verbo. Seminare.
- 15 Unitas Ecclesie in quibus consistit, in cap. Quod id prædecessore, n. 12. de schismat. 103
- 16 Unitas orationes regulata ab eodem verbo operatur ut æqualis sit determinatio quoad omnes, in cap. Si quis, num. 54. de foro compet. 39
- 17 UNIVERSITATES generales an sint comprehendendæ in Bulla de Conservatoribus, in cap. Si Clericus, num. 46. de foro compet. 76
- 18 Universitas non potest statueri de pascuis nisi omnibus consensientibus, in c. Cum in cunctis, n. 11. de his que sunt à major. p. Capitulo. 111
- 19 Universitas non potest prohibere ne incolæ utantur pascuis iuxta consuetudinem, ibid. n. 17. 111
- 20 Universitas etiam in re communi pluribus ut universitas non potest statui in præjudicium Domus temporalis, ibidem num. 18. 111
- 21 Universitas, vel Collegium non potest excommunicari, in cap. Olim, n. 1. de Lit. censuræ. 83
- 22 Universitas in qua sunt plures laici quam Clerici censetur laicalis, & subijctior foro Seculari, in cap. Cum propter, num. 48. & 70. de Jurapat. 134
- 23 Universitas, seu illius officiales qui pecunias ad Ecclesiam spectantes ordem Universitatis mutuantur ad emendam annuam an incidant in excommunicationem cap. 11. sess. 13. Concilii Tridentini, in cap. Ad hæc, num. 61. & seq. usque in fin. de Relig. dom. 493
- 24 Relativum quod Universitatem non comprehendit, ibidem num. 63. 493
- 25 Universitas est persona ficta, seu representata, n. 64. 493
- 26 Excommunicatione prohibetur fieri in universitate, ibid. num. 66. 493
- 27 Sciantem Universitatem in favorem Ecclesie edicere an ab ipso revocari possit, ibid. n. 69. 493
- 28 Universitas an excommunicari possit, in cap. Responsio, n. 31. & seq. usque in fin. de sent. excomm. 360
- 29 Universitas unde dicta, ibid. n. 33. Quod fit n. 33. 360
- 30 Et quo homines faciant universitates, n. 34. 360
- 31 Universitas nomine quod veniat, ibid. num. 37. 360
- 32 Universitas etiam sacrorum Canonum interpretatur, singulares personæ excommunicantur, ibid. n. 43. 361

- 3 Universitas excommunicari non potest qui auctores sentierint, ibid. n. 51. 361
- 33 Universitas, & Capitulum jure veteri poterant excommunicari, ibid. num. 52. 361
- 34 Universitas duplex, ibid. num. 55. 361
- 35 Universitas dupliciter accipitur, ibid. num. 60. 369
- 36 Universitas prout est quid abstractum à singularibus personis nulla auctoritate excommunicari potest, ibidem num. 61. & seq. usque ad n. 71. 363
- 37 Universitas, Communis, Societas, Collegium, seu Capitulum dicitur unum non simpliciter, sed aggregative, n. 62. 363
- 38 Collegium, & universitas non dicitur persona vera, sed ficta & representata carens anima, & hoc simo, ibid. num. 64. 363
- 39 Universitas res non sunt singulorum neque est conversio, ibid. num. 65. 363
- 40 An res singulorum non sunt universitatis, ibid. n. 68. 363
- 41 Actus, & passionis potest consistere in facto sunt singulorum non universitatis, ibid. n. 69. 363
- 42 Universitas ut est quod præcedens à singularibus personis non est capax interdicti, ibid. n. 71. 363
- 43 Excommunicari universitatem, vel omnes de universitate non dicitur, ibid. n. 72. 363
- 44 Declaratur, num. 84. 364
- 45 Universitas, Collegium, vel Senatus an possit per Papam excommunicari, ibid. num. 75. & seq. usque ad n. 79. 364
- 46 Universitas, vel Collegium an ab inferioribus à Papa excommunicari valeat, ibid. num. 79. & seq. usque ad num. 88. 364
- 47 Excommunicari possunt ab Episcopo Provis, & Censures de universitate mandata eius rebus, ibid. num. 84. 364
- 48 Et an liget innoxios, num. 89. 364
- 49 Et in loco Poli, n. 90. 364
- 50 Excommunicatio lata in universitatem ab inferioribus à Papa an liget & temenda sit, ibidem num. 93. & seq. usque in fin. 365
- 51 Excommunicatio lata in universitatem non potest referri ad singulos, ibid. num. 95. 365
- 52 Coeratum, n. 106. & seq. 366
- 53 Universitas aliud aliud est quam singuli homines qui ibi sunt, ibid. num. 106. 366
- 54 Actus qui non potest applicari universitati applicatur singularibus personis, ibid. num. 108. 366
- 55 Excommunicatio generaliter lata in universitatem referri non potest nisi ad caput excommunicationis, ibidem num. 109. 366
- 56 Excommunicatio lata in universitatem an dicatur lata contra illius prohibitionem, ibid. num. 119. 367
- 57 Universitas secularis in Clerici non constituitur, in cap. Multa, n. 11. Ne Clerici vel Monachi. 614
- 58 Universitas est illius nature, cujus est major illius pars, in cap. In præsentia, n. 9. p. de Præb. 139
- 59 Universitas in qua sunt plures laici, quam Clerici, censetur laicalis, & est conversio, ibid. n. 96. 139
- 60 Universitas mixta assumit naturam à potentiori, seu digniori, ibid. num. 97. 139
- 61 Universitas nihil aliud est nisi homines, qui ibi sunt, ibidem num. 103. 140
- 62 Universitas in consistitur ex quatuor Parochianorum partibus, Quædam, n. 12. de Elect. 273
- 63 In Universitas Ecclesiastica jus patronatus non pertinetur quædam ex usurpatione, ibid. n. 11. 274
- 64 Universitas verbalis resolvitur in singularitates, in cap. Ex litteris, n. 33. & 39. de Jurapat. 117
- 65 Resolvens, ibid. num. 41. 117
- 66 Universitas quando dicitur verbalis, & quando realis, ibid. num. 48. 119
- 67 Universitas continetur Prælati Provincie seu Regni in cap. Non est vobis, num. 2. De Regular. 366
- 68 Universitas quandoque resolvitur in singulares personas, ibid. num. 5. 366
- 69 Natio quælibet in Concilio Generali constituitur universitatem, & valet gesta à majori parte nationis, ibidem num. 3. pag. 146
- 70 Et nationes omnes constitunt universitatem totius Ecclesie, ibid. num. 4. 146
- 71 Universitas congregari debet in loco publico, & solido, nisi non possit congregari propter bellum, vel aliud impedimentum, in c. Cum ex impetu, n. 12. de Nov. op. nunc. 230
- 72 Universitas pars minor iudicante sermone ad expeditionem actus præfixo potest convocare majorem, & ea accedere renuente, actum explicare, ibid. n. 50. 232
- 73 VOLUNTATEM immutatam allegare probare debet, in cap. Tux litteræ, num. 72. & 75. de Cler. per. lit. promot. 304
- 74 Voluntas nihil est sub corde nisi contrarius sicut motus, in cap. Causa dilectus, n. 32. de Confess. 106
- 75 Voluntas declaratur, & per effectus resultat ex actibus ex-ter obligationis attributa, in cap. Cum virum, num. 6. de Regular. 366
- 76 Voluntas exploratur si puella sit major duodecim annorum Comite Triduo facienda est tam ante habere suspensum, quam ante professum: Si autem minor æque professionem tunc, & cur. ibid. num. 11. 366

- 3 Voluntas imperhorum, qui religionis habitum susceperunt de jure communi explorari non debet, nisi post pubertatem, ibid. num. 73. 367
- 9 Episcopus si velit, potest his explorare voluntatem puelle quæ ante duodecim annos habitum explorare suscepit, ibid. num. 75. 367
- 5 Voluntas non ferri nisi in preceptum, in cap. Significanda, n. 23. de Regular. 361
- 3 Mens, & voluntas declaratur etiam ex actu suiliter gesto, ibid. num. 31. 365
- 5 Voluntas maritio in Monacho non presumitur, nisi probetur, ibid. 365
- 3 In voluntate perseverantia dignoscenda magis signum initium, quam factum postea subsecutum, ibid. n. 33. 366
- 5 Voluntas non annu potest, re non integra, & in prejudicium alterius, ibid. n. 34. 366
- 9 Voluntas, & postpositio maleficia distinguuntur, in c. Cum voluntate, n. 4. de Sen. exco. 366
- 3 Consummatio voluntatis fieri non potest ab inferiori ad Principem etiam in melius, in cap. Recolentes, num. 45. de Sen. Monach. 469
- 5 Voluntas testatoris pro lege servanda est, si sit licita, aliis secus, in c. Tu nobis, n. 14. de Testam. 381
- 3 Dispositio secundum voluntatem fecerit ad testatoris executionem, utrumque an valeat, ibid. n. 11. 383
- 5 Voluntas fecerit commissa in fine capta, & tunc hanc tenetur stare dicto executori, ibid. n. 31. 383
- 3 Capta voluntas an teneat quoad non pias causas, ibid. n. 33. 383
- 3 Capta voluntas que sit, ibid. num. 34. 383
- 5 Voluntas condita voluntas est, sed non spontanea seu libera, in cap. Quia ingreditur, num. 15. de testam. 304
- 3 Voluntas non habetur pro facto quando actus non tenet ex imperio juri, in cap. Nupte ad nos, num. 27. de Dis. 309
- 3 Voluntas in maleficia spectatur non eximus, ibidem num. 41. 309
- 5 Voluntas legalitatis obligandi subditi ad accipendam legem præcipue ex verbis concluditur, in cap. Treugas, num. 3. de Treuga & Pace. 607
- 3 Voluntas specificatur ab objecto, in c. Andivimus, n. 40. de R. cliq. & veter. Sanctus. 607
- 3 Voluntas condita voluntas est, in cap. Sacris, num. 11. de his que vi. met. caus. 683
- 3 Voluntas simul posita presumitur semper durare, nisi probetur contraria, in c. Majora, n. 71. de Baptismo. 599
- 3 Voluntas condita voluntas est, non tamen absoluta, seu libera, ibid. num. 82. 599
- 3 Voluntas condita non sufficit in actibus, in quibus requiritur omnimoda libertas, ut in matrimonio, ibidem num. 86. 599
- 3 In Electione, ibid. n. 87. 599
- 3 In dona constitutione, ibid. num. 88. 599
- 3 Et in professione, ibid. num. 89. 599
- 3 Ultima voluntas non sufficit fore ut non possit mori, in c. Precedens, n. 8. & n. 20. de testam. 244
- 3 Voluntas habet libertatem contrarietatis, intellectus fides, in c. Ne irritati, n. 156. de Condit. 47
- 3 VOLUNTARIUM duplex, in cap. Si consisterit, num. 12. de accusat. 11
- 3 Voluntarium secundum se est de ratione iurisdicte potestatis actualis, non autem irregularitatis, & rur, ibidem num. 36. 31
- 3 Volontarium est de ratione iurisdicte veli, in cap. Consultis, n. 10. Qui Cler. vel vor. 46
- 3 VOTO continetur nec tacite, nec expressè potest quæ adstringere ante 14 annos, in c. Tu litera, n. 1. de ar. & de. de Cler. per filie promiss. 301
- 3 Votum cum professione, quæ non continetur expressè, & tacite verificari potest, ibid. num. 36. 303
- 3 Votum Calitatis hodie tam expressè, quam tacite fieri potest ad maiorem annu 14. sicut poterat ante Concilium Tridentinum, ibid. n. 43. & sequ. 308
- 3 Votum continentia facilius introducitur in eo qui characterem habet Ordinis sacri, quam ingressio in Monasterium qui Monachus non est, ibid. n. 46. 303
- 3 Votum ad viro emulatio avore contrahente fitum ea morosa ex perseverantia in Monasterio solennitatur, ibid. num. 77. 304
- 3 Votum solennitas est de jure positivo, in c. Ex parte, num. 13. de Convers. Conjugat. 300
- 3 Votum Virginitatis firmatur eo quoque annu jam adultæ esse capere, in cap. Tu litera de Cler. per filie. promiss. num. 76. 304
- 3 Votum continentie inest professioni de sui natura, & est de ipsius substantia, ibid. n. 77. 307
- 3 Votum religionis continetur à consue de licentia alterius non solennitatur nisi votum remanens in seculo sit perpetuum, fecerit si temporale durante vita ingreditur, in c. Priores, n. 2. de Convers. Conjugat. 410
- 3 Vota singularia an sint servanda in electione que fit per viam consensu in maiorem partem Collegii, in cap. Licet de vitandis, n. 47. de elect. 317

- 3 Votum in dubio intelligitur de simpliciter, in cap. Explicari, n. 2. de oblat. Jeyan. 618
- 3 Authoritas legi vel Superiori in Juramento, & voto semper impellitur excepta, ibid. n. 19. 619
- 3 Votum debet intelligi non se inuile, sed aliquod operari, ibid. n. 13. de n. 14. & n. 20. de n. 11. 619
- 3 In Voto magis attenditur intentio votantis, quam verba, ibid. num. 14. 619
- 3 Voto fit additum ad id good est in præcepto non est intente, ibid. num. 11. 619
- 3 In Voto non fit censura de casu ad casum, ibid. num. 17. 619
- 3 Votum solemnizatur per susceptionem sacri Ordinis, vel per professionem, in cap. Ut privilegia, num. 37. de privileg. 370
- 3 Votum filii impubertis possunt parentes irritum facere, sed non possunt cum cogere ad votandum, in cap. Cum virum, n. 16. de Regular. 368
- 3 Votum necessarium exigit deliberationem, propositum, & promissionem, ibid. n. 37. 369
- 3 Infans ex voto non obligatur, ibid. n. 38. 369
- 3 Votum obligat puerum doli capacem quatinus parentem non contradicat, ibid. n. 39. 369
- 3 Votum denod factum propter dubium validius prioris vult an obliget, in cap. Significanda, n. 9. 13. & 41. de Regular. 379
- 3 Votum ante pubertatem fit post pubertatem votum rursus credenda esse validum an obliget votum Deo, ibid. num. 13. & num. 41. 360
- 3 Votum simplex non minus obligat ad Deum quam solenniter professio, in cap. Si quis, n. 46. vers. Ergo cum professi de regular. 377
- 3 Votum ingredi religionem fit Episcopo tenetur Ecclesiam relinquere, & ad religionem transire, ibidem vers. Facit textus pag. 317
- 3 Voti solemnitas ex sola consuetudine Ecclesie est iurata, in cap. Quatuor, n. 106. de trans. Episc. 314
- 3 Votum solenne impedit, & dirimit matrimonium post contractum, in cap. Insinuante, num. 1. Qui Cler. vel votum. num. 1. 50
- 3 Votum castitatem respectu carnis regulari approbat an obliget ad omnia substantialia regulari, ibid. num. 10. & sequ. ubi ad num. 10. 50
- 4 Quod si habitum suscipiat animo omnia substantialia proficere, num. 11. 50
- 4 Et quod si intendat se obligare ad solam continentiam, num. 12. 50
- 4 Brevitas de illius intentione dubitatur, n. 14. 50
- 3 Votum solemnizatur respectu solius castitatis, & dirimit matrimonium post contractum, est error, ibidem num. 15. 50
- 3 Votum castitatem solemnizatur per susceptionem, & detentionem habitus, etiam extra Monasterium, ibidem num. 15. 50
- 3 Votum profectum, & professio in quibus differunt, in cap. Porrectum, n. 10. & sequ. ubi ad num. 10. de Regular. 373
- 3 Votum profectum habet conditionem sui intellectus, & recipitur ab Abbate, ibid. n. 1. & 8. 373
- 3 Votum profectum non est solenne, nec dirimit matrimonium post contractum, ibid. n. 4. 373
- 3 Votum non determinatur ad certam religionem si Sede Apostolica approbatur non potest dici solenne, ibidem num. 35. 374
- 3 Votum simplex pendet ex voluntate solius votantis. Votum solenne secus, ibid. n. 43. 377
- 3 Voti, & juramentum non extenditur ad impossibile, num. 19. 376
- 3 Voti obligatio in certum facit, in quatenus fit expressè voluntas, & de intentione votantis, ibid. num. 47. 301
- 3 Votum ingrediendi religionem non efficit votum de foro Ecclesie, in cap. Scitamus, numer. 46. de Regular. pag. 412
- 3 Votum non solemnizatur per susceptionem habitus professionem extra Monasterium, in cap. Scit nobis, num. 1. de Regular. 377
- 3 Votum solemnizatur per professionem tamen factam per expressum, in cap. Quia ingreditur, num. 27. de Testam. 355
- 3 Votum ultra intentionem votantis non extenditur, ibidem num. 36. 376
- 3 Voti præcedens Clericatum, vel Monachatum excludit susceptionem fraudis, in cap. Magnus, num. 40. de oblig. ad ratione. 419
- 3 Votum necessarium requirit deliberationem, propositum, & promissionem, in cap. Consilii, num. 26. & 37. de Regular. 378
- 3 Quæ tamen sufficiens simpliciter, & præsumitur, ibid. n. 2. & 3. 378
- 3 Votum quod fit, ibid. n. 17. 378
- 3 Votum quando dicitur solenne ad effectum dirimendi matrimonium post contractum, ibid. n. 14. 400
- 3 Votum simplex abusus ex substantialibus Monasterii solemnizatur per susceptionem habitus professionem, ibidem num. 39. 401

- In materia voti si non valet quod ago, ut ago, valet et valere potest, ibid. num. 73. & 76. 403
- Votum solemniter per fufceptionem Subdiaconatus, in c. A. nobis, num. 1. de legum. 101
- Votum fimplex non datur fecundum folemnes, in c. Nulla, p. 12. de conceff. prebend. 186
- Votum proprium pure divino naturalium alicuius alicuius in melius committitur, in c. Licet, num. 12. de Regular. 304
- Regularis proclitus in laico Religione, an teneatur adimplere votum fimplex, quod prius emiffus de mutando Religione ad aliam, in cap. Sané, num. 66. & feqq. de Regular. 317
- Votum fimplex non tenetur fimplici, pro quo tamen venit potentia impediendi, ibid. num. 67. 317
- Epifcopus qui prius voverat Religione, tenetur cedere Religioni, ibid. num. 68. 317
- In Voto, & paramento fimplici intelligitur excepta Superioris auctoritate, in c. Non efl, vobis, num. 17. de Regular. 347
- Voti obfervantia efl de pure divino, & quia transgreffio femper efl mortalis, in cap. Cüm ad Monachium, num. 6. de ftatu Monachorum. 476
- Voti folemmitas confiftit in quadam confecratione, feu benedictione, ut voveritis, ibid. num. 43. 478
- Votum efl de pure naturalium, in quo non cadit difpenfatio, ibid. num. 47. 479
- Declaratur, ibid. num. 74. & 75. 480
- In voto femper intelligitur accepta voluntas Dei, & auctoritas Papæ, ibid. num. 63. 479
- Voto non potest qui fe deobligat ab eo, in quo alteri tenetur, ibid. num. 65. 479
- Impeditur ad tempus excois votum alteri amari, conceditur dilatio; perpetuo vero impeditur redemptio in eo, quod magis expedit Terræ Sanctæ, in cap. Quod fuper his, num. 1. de Voto. 453
- Votum folemmiter per fufceptionem habetur Monachali extra Monasterium etiam de manu habetio poffitatem incorporandi Religioni, in c. Ut Clerici, num. 4. de Regular. 341
- Inducitur tamen votum fimplex, quod impedit matrimonium contrahendum, licet non dirimat contrarium, ibid. num. 5. 341
- VOVENS ingredi religionem in eam in genere cogit potest, & debet intrare aliquam ex approbatis, in c. Per eundem, num. 5. de Regular. 374
- Voverit religionem ingredi, & in ea perfolvere fe exeat infra probationis annum non efl liber à voto ex Confeffio Trid. de voto cap. 17. feff. 5. de regulari. ibid. verf. Neque vero. 372
- Voverit ingredi religionem an teneatur, & cogit poffit ibi perpetuo manere, ibid. num. 11. & feqq. infra. 376
- Qui in foro externo, ibid. num. 12. 376
- Et quid fi à Monachio exivit non fponfè, fed coactus, ibid. num. 15. & feqq. 376
- Et quid fi exivit fponfè, & ftatim poffit ingredi, ibid. num. 61. & 62. 376
- Et quid fi non ftatim exivit, fed aliquandiu in Monachio perfeveravit, ibid. num. 63. 377
- Fi qui in foro confcientiam, ibid. 377
- Voverit perpetuo fe religioni poffit, & certam religionem fequeatur, ad ftatulum redire non potest, nifi ex causa contrarium poffit, ibid. num. 13. 376
- Voverit religionem ingredi, & fe fieri Monachum an differat, ibid. num. 14. 376
- Voverit ingredi certam religionem non incitens ad aliam fe obligat, ibid. num. 61. 376
- Voverit ingredi religionem, & cenfetur ingredi voviffe fecundum fententiam iuris communis, quæ efl, ut impediantur deus annis probationis, ibid. num. 63. & 68. & 70. 377
- Propofitum fimpliciter Religionem ingredi, licet non impeditur, non efl reus voto, in c. Literarum, num. 7. de Voto. 471
- Voverit aliam in casibus in diebus alia peroffit, voverit obfervare etiam in die Nativitatis, in cap. Epifcopi, num. 34. de obferv. prius. 619
- Voces sunt fignæ intellectus, immortales efl, ut aliquis voce fignificat, quod non habet in mente, in c. Falfidicus, num. 93. de crim. fol. 174
- Vox externa, quæ fignificat faltem, in nullo cafu admittit fubdiaconatum, internum quæ fignificat verum, ibid. num. 97. & feqq. ufque ad num. 102. 174
- Voces interitus fiant, ut adftruat veritas apud audientem, quæ efl apud loquentem, & quæ ad alium ufque, incurre peccatum mendacis, ibid. num. 106. 176
- Vox populi vulgo dicitur vox Dei, in c. Veftra, num. 39. de eohab. Cleric. & Maiter. 13
- Vox unita, vox nullius, in cap. Ne in iudicio, num. 400. de confitrat. 87
- Vox communis præfertur voci paucorum, ibid. num. 410. & 89
- URBES, & loca, quibus Primates præfate debent, & non advenum Christi ftatuta fuerint, in c. Nullus, num. 13. de Paroch. 307

Ufucapio.

- Fructus percipientes cum mala fide, dicitur furtum committere, & illos ufucapere non potest, in cap. Gravia, num. 133. da refut. fpoliat. 422

- Ufucapere qui non potest, longè minus potest acquirere, ibidem num. 114. 422
- USURARIUM per deprect corpore perempto, in cap. Ex parte, num. 11. de Cleric. agrot. 164
- Ufucapitarius non acquirit dominium meliorationis, quæ fcientia fecit, nec fumpcus repetit, in c. Requirat, num. 38. de refitut. in integr. 638
- USURA certissima quæ fit, in cap. Naviganti, num. 6. de offit. pag. 160
- Ufura nautica de iure Canonico reprobat fecundum Canonistas, ibid. num. 8. 160
- Contrarium fecundum Theologos, ibid. num. 12. 160
- Distinguitur, ibid. num. 21. 161
- Ufura committitur fi aliquis quantumcumque modico ultra fortem accipiat, ibid. num. 19. 161
- Ufura efl aliquando ultra fortem accipere ratione mutui, & periculi fimil, fed non ratione periculi tantum fecundum Theologos, ibid. num. 18. 161
- Et ratione mutui tantum intelligitur, quando credide vole committi fe fufcipere furtum periculum, aliud non mutuum, ibid. num. 19. 161
- Idem fit non exprimit, in Incrum recipit propter mutuum, vel propter periculum, ibid. num. 20. 161
- Ufura sola voluntate committitur, ibid. num. 24. 162
- Ufura non efl, fed locatio operarii ad opera recipit pecuniam, alia mare rehendit per certa mercede, ibid. num. 27. 162
- Ufura non cadit, quæ uti mutuum verum, vel ficutum intercedit, ibid. num. 30. 163
- Ufura efl lacrum ex mutuo, vel quæ mutuo, ibid. num. 40. 163
- Voverit ex mutuo vero quando dicitur, ibid. num. 41. 163
- Ufura palliata efl non potest, ubi eflit de depravata intentione contrahentium, ibid. num. 42. 163
- Ufura mentalis committitur, cum quis ex mutuo lacrum fperet, & fecus fi ex alia iusta caufa, ibid. num. 43. 163
- Ufura an fe mutuat pecuniam radico, ut iusta mercede agrot mutuantur colat, ibid. num. 45. & 47. 164
- Ufura non efl fecundario aliqui fperare ex mutuo, in c. Confultis, num. 5. de ufura. 178
- Nifi fperet illa deducatur in pactum, ibid. num. 7. 178
- Ufurarum crimen efl prohibendum de pure divino, & fuper eo Papa non difpenfat, in c. Quid prudens, in 6. de pactis. 674
- Ufurarum quæftio an pertinet ad iudicem lacrum, & fit contentio fuper hoc, & non fuper pure, in c. Tamen, num. 37. & feqq. & num. 55. de ordin. cognit. 104
- Ufura refpectu lacrum efl excusanda, fed refpectu Clericorum excusabilior, in c. Infinitum, num. 7. de fuit. 229
- Lex poffiva non potest fuper ufura quæcumque privilegiare, ibid. num. 6. 229
- Ufura propter non committitur in contractu emptiois, & venditionis, fed in mutuo, in cap. la Civitate, num. 5. de ufura. 174
- Vide in ver. Pendens.

Ufura ex pigore.

- Ecclefia fi à Vaffallo recipit fructum in pigoris, adhibendo ab equo fervitio, non tenetur fructus in fortem computare, in c. Infinitum, num. 1. de fuit. 229
- Idem in fundo fcculari, ibid. num. 4. & feqq. 229
- Ufura efl iurificta fructus rei pigoris, ibid. num. 12. 230
- Dominus recipiendo rem emphyteuticam in pigoris ab emphyteuta, cui pecunia mutavit, an teneatur computare fructus in fortem, ibid. num. 7. 229
- USURARIA quæftio, an poffit in laicis concommitti, remittitur, in cap. Contrarius, num. 14. de arbit. 699
- Ufurarum mentalis tenetur ad redimendum rei acceptæ ultra fortem, in c. Ex parte, num. 20. de offic. Deleg. 513
- Ufurarum non efl emenda reus mutuo vero pretio, & iusta verifimilitudine habuit tamen tempore traditionis plus vel minus fe valuit, in c. Naviganti, num. 2. & 30. de Ufur. 160
- Ufurarum an poffit, qui prius liberè mutuit, & poffit fub certa mercede periculum in fe fufcipere, ibid. num. 3. 160
- Ufurarum efl, qui nunc euit rem mutui, quando valeat, ob eam causam, quæ rei traditio difcret, & nunc fuit pretium, ibid. num. 30. 163
- Nifi dubium fit, an tempore traditionis plus, minus fe valuit, ibid. num. 31. 162
- Et in æftimatio valoris confiderari debet, quod committitur foret contemere, ibid. num. 32. 162
- Ufurarum mentalis efl, qui caris vendit credita, quæ numerata pecunia, ibid. num. 33. & 45. 162
- Ufurarum putatur ex re mifericordia lacrum fperare, ibid. num. 34. 163
- Dei legem non 747. 166
- Ufurarum contrit contractus, qui ex fui forma ufurarius non efl, ob depravaram contrahentium intentionem, ibid. num. 46. 163
- Ufurarum non efl periculum in fe fufcipere, & aliquid ultra fortem recipere, nifi in contractu mutui, ibid. num. 18. 164
- Ufurarum mentalis tenetur in foro confcientie ad refitutio-

- neem ejus, quod ultra forem accepit, in cap. Consuluit, n. 3.
de noliis. 158
- ¶ Quid verum est si habuit intentionem ad sacrum principaliter i. 158
confraternitatem, ibid. num. 4. 158
- ¶ USURPATIONIS presumptio cessat, ubi Ecclesia est patrona, in
c. Querelam, cum. 16. de elect. 174
- ¶ Virginitas peremptoria cadit in Dominia perpetua iurisdictione
habentibus in cap. Cum olim, in primo, num. 4. de privileg.
pae. 174
- ¶ UTENS Constitutionibus abrogata, incidit in penam falsi, in c.
Canonum statuta, n. 4. de confit. 18
- ¶ UTILE per mutale vitatur ratione in paribilibus, in c. Ut ius-
ta, num. 27. de offic. ordin. 18
- ¶ Et inoparabilibus intelligitur non respectu juris, sed respectu facti
ibid. num. 18. 18
- ¶ Vel per inutile viciatur, ubi aliquod indicitur pro forma substan-
tiali, in c. Quia propter, num. 4. de elect. 129
- ¶ Vel in, et quando viciatur per inutile, in c. Mallana, n. 19. de 26. &
deq. de elect. 129
- ¶ Vel viciatur per inutile propter absumptam formam juri contra-
rium, ibid. num. 10. 129
- ¶ UTILITAS publica preterit privilegium vacillare non debet, in c.
Nulla, num. 19. de conce. preben. 136
- ¶ VIRTUS publica preterit privatam, in c. Ceterum, num. 32. de re-
ferre. 144
- ¶ Communis, & major utilitas perceptorum specialis, & minori, in cap.
Bonae memorie, num. 37. de postul. prelat. 213
- ¶ VULGARIS & Ruthenorum in fine veni Episcopi, in cap. Quid ad
praeceptum, num. 27. de schismat. 104
- ¶ Populus in Russia, an sine veri Ruthenorum Parochi, ibid. num.
27. 104
- ¶ Valadice, & Populus Rutheni, quorum Schisma notorium est ho-
die dicuntur excommunicari non tolerari, ibid. num. 27. 107
- ¶ VULGO concepti singulare patrem non habere, in d. c. Petrus, &
num. 1. de probat. 143
- ¶ Vulgo conceptus non venit filiorum appellatione etiam in ante-
ritate, in qua vir natus infirmus, ibid. num. 6. 143
- ¶ Declaratur, ibid. num. 19. & 21. 144
- ¶ Vulgo qui ritus quomodo intelligitur posse cum omnibus matri-
monium contrahere, ibid. num. 31. 144

Vulnus.

- ¶ Exanimatum corpus vulnerari non punitur tanquam de vulnere
in c. A nobis, ibi secundo, num. 21. de sent. excomm. 343
- Vide in ver. Mortuus. 343
- ¶ UXOR in qua vixit dicitur feneas ad hoc, ut cum simplici castita-
te voto possit in saculo remanere, & maritus ad religionem
transire, in c. Cum sis, num. 7. & seq. usque in finem de convers.
conjug. 434
- ¶ Vxor ut possit in saculo remanere, vixit ad Religionem migrante
debet esse ita feneas, ut non sit suspecta de inconscientia, ibidem
num. 8. 435
- ¶ Vxor in qua vixit iustificanda sit feneas, ut possit in saculo remanere
cum voto simplici & aliter parum praesupponatur, ibid. num.
27. 435
- ¶ Dicitur feneas, & non suspecta si sit sexagenaria iuxta opinionem
Socii, ibid. num. 38. 436
- ¶ Contrarius, num. 45. usque ad num. 81. & praeterea n. 61. 437
- ¶ Vxor quinquagenaria potest in saculo remanere cum voto simplici
castitatis secundum opinionem Sanchez, ibid. num. 37. 437
- ¶ Contrarius, cum. 81. usque in finem. 440
- ¶ Vxor, de cuius licentia maritus professionem emisit, & sit suspecta
de inconscientia, & castitatem promissit, an sit cogenda in-
gredi Monasterium, ut custodiatur a vagatione, an vero ut so-
lemniter proficiatur, ibid. num. 87. 440
- ¶ Vxor ante quinquagesimum annum licentia remanendi in saculo
non est concedenda, post annum vero quinquagesimum conce-
di potest arbitrio Episcopi, & quomodo ejusmodi arbitrium re-
gulari debeat, ibid. num. 99. 441
- ¶ Vxor parva, quae dedit viro licentiam professandi, & castitatem
vovit, an cogenda sit non solum ingredi Monasterium, sed etiam
professionem suscipere, in c. Praeterea, num. 3. de convers. con-
jug. 441
- ¶ Vxor, quae dedit viro licentiam ingredi religionem, sed castita-
tem non vovit, an possit directum virum repellere, & ille propria
auctoritate eam, ibid. num. 3. & seq. 449
- ¶ Et quid si sit juris confissa, ibid. num. 7. ver. Praedictam conclusio-
nem. 449
- ¶ Vxor feneas, & non suspecta, ut possit in saculo remanere cum sim-

- plici voto castitatis, & ut ad religionem transire, an requiratur
licentia Episcopi, ibid. n. 9. & num. seq. usque ad num. 17. 450
- ¶ Vxor quando dicitur feneas, & sterilis, ut possit in saculo
remanere cum voto castitatis relinquere arbitrio Episcopi, ibid.
num. 14. & seq. 450
- ¶ Vxor si petatur ex uxore, nec dubietur de juribus maritimi cau-
sa tractari postea coram Justice seculari, in c. Tria, num. 40. de or-
din. cognit. Declaratur, ibid. num. 61. 451
- ¶ Vxor ante carnalem copulam, & tradidit uxorem ad domum viri
in multis in locis appellatur sponsa, in c. Si ante vultum, num. 10. de
spons. & matrim. 26
- ¶ Vxor censetur se ad castitatem obligasse viro de ejus licentia sacros
ordines suscipias, in cap. Conjugatus, num. 8. de convers. con-
jug. 442
- ¶ Et quid si uxore ignoraverit quoad hoc juris dispositionem, ibidem
num. 9. 442
- ¶ Vxor de cuius licentia vir ad sacros ordines ascendit, si sit juvenis,
sive sit suspecta de inconscientia, sive non erit ex Religione
solemniter profectus, si secus si sit feneas, & non suspecta, quia dis-
positio votum castitatis in saculo, ibid. num. 10. 443
- ¶ Vxor innocens, an possit choi separationem habere per petendi, ut
sibi vir reconcilietur, ibid. num. 15. 443
- ¶ Vxor, quae sine viro ordinationem tacuit, & dissimulavit, ut
ad divortium sententiam, videtur ei licentiam dedisse, & per suo
renunciavit, ibid. num. 16. 443
- ¶ Vxor cuius vir sacris Ordinibus est initiatus ipsa ignorante, indeci-
debet, sed cogi non potest ad professionem emittendam, aut ad
perseverandum in claustris, ibid. num. 18. 444
- ¶ Vxor Clerici an gaudeat privilegio fori, in cap. Nullus, num. 33. &
seq. usque ad num. 46. de foro compet. 445
- ¶ Quid in uxore Clerici in sacris Ordinibus constituti, ibid. num. 37.
445
- ¶ Quid in uxore Clerici Minorum Ordinum, ibid. num. 19. 447
- ¶ Et quid in casibus viribus, ibid. num. 40. 447
- ¶ Et quid in criminabilibus, ibid. num. 41. 447
- ¶ Vxores constitutae radi in maritum non, & ex eorum persona forum
fortiter, ibid. num. 14. & 43. 447
- ¶ Vxores Sacerdotum in Ecclesia Orientali gaudent privilegio fori
etiam in viribus, ibid. num. 39. 448
- ¶ Vxoem potest Clericus alere ex fructibus beneficii, ibid. num. 38.
448
- ¶ Vxores Clericorum majoribus privilegiis potuntur, quidem uxores
laicorum, ibid. num. 43. 448
- ¶ Privilegium competentis uxori ex persona viri capiat eo mortuo,
ibid. num. 44. 448
- ¶ Canonis privilegium non extenditur ad uxores Clericorum, nec
ad alias personas non constitutas hoc privilegio gaudentes,
ibid. num. 45. & 61. 448
- ¶ Vxor tradita ad domum viri efficitur de ejus foro, & Parochia
Ecclesia, cuius est maritus, in cap. Vir autem, num. 13. de secue.
nupt. 98
- ¶ Vxor non est petenda à Principe, in cap. Infimante, n. 1. qui Cler.
vel vovet. 50
- ¶ Vxor sortitur forum viri, & in locis originalibus conventus
non potest, in c. Pyroscutis, num. 23. de foro compet. 50
- ¶ Vxor juvenis, vel suspecta de inconscientia, an possit suscipere
professionem maritum, in c. Consuluit, num. 39. Qui Cleric. vel
vovet. 47
- ¶ Vxor non recedit ab excommunicato, sed ab haeretico sic, in c. Ab-
solutus, num. 6. de haeretico. 18
- ¶ Vxor non cogitur etiam in viro viro potest ad Religionem transire,
licet inter eos discordia praesentetur, in cap. Ex publico, num. 7. de
convers. conjug. 445
- ¶ Vxor tenetur maritum cruciatum expectare quancumque
annis abfuerit, licet viro peregrinationis mariti non consensu-
rit, ibidem num. 21. 446
- ¶ Vxor ob viro adulterium, an possit Monasterium ingredi, & in co-
proferri, in cap. Ex literis, num. 13. & num. seq. usque ad num.
23. de divortio. 96
- ¶ Anve subacta causa cum ea dispensandi super anno probationis,
ibid. num. 14. & 15. & seq. 96
- ¶ Vxor adultera, post choi separationem, an possit ingredi Religio-
nem, ibid. num. 18. 97
- ¶ Vxor reconciliata viro adultero tenetur ineam remanere, &
obligationem mutuae caritatis redintegrare, ibid. num.
19. 97
- ¶ Vxor per Religionem ingressum non desinit esse uxore, nisi quoad
temporalia, & ius saculi, ibid. num. 12. 97
- ¶ Vxor, cuius vir sacros ordines suscipit, licet ingredi religionem
etiam post matrimonium consummatum, ibid. num. 15. 97